

КАНМАТЪ ВЪСЕМЪ ПРЕСВ[ЯТЫЯ] БОГОРОДИЦЫ

ВОЗДВИЖЕНИЕ

ΙΗΙ
ΚΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ

clv.

BIBLIOTHECA ARCHIEPISCOPALIS

155. 1809.

καλοῦντι. ὡς καὶ αὐτοὶ λέγετε
καὶ πεζαῖας καὶ μονονεύσεβῶς
ἀμφότερα τολμᾶν διὰ
τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν.
τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ καλοῦν
τος ἀναγνῶσιν. μυστη
ρίων ἐχρῆν ἐν μυστη
ρίῳ καὶ κρύπτεσθαι
καὶ ὅσον ἐν ἀπορρήτοις ἐκ
φαίνεσθαι μυστηρίων καὶ
συνεισέρχομαι καὶ νῦν
ἐπαγόμενος τὴν ἑορτὴν
δεῦρο καὶ ἀσθενείας ἐκεῖ
θεν ἀπαλλάττων
ἐν ὅσῳ τὴν ἡμέραν
ἐν ὅσῳ τὴν ἱερὰν ἑορτὴν
ἀνάστασις καὶ δι' ἣν καινοποι
εῖται τὰ πάντα καὶ τὸν
καινὸν ἐνδύσασθαι ἄν
θρωπον τὸν κατὰ θεὸν
κτι
σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
μένοις ἐλάττονα μοῖ
ραν καὶ δάσκαλον χάριν
συνεισφέροντες ἐνε
μένοις τὸν ὑμνῳδὸν
ἐς φάσεις καὶ ἐχρῆν
τοὺς φίλους καὶ ἑορτὴν
δεῦρο ἄγειν τοσαύτην
ἐν ὅσῳ τὴν ἱερὰν ἑορτὴν
ἀνάστασις καὶ δι' ἣν καινοποι
εῖται τὰ πάντα καὶ τὸν
καινὸν ἐνδύσασθαι ἄν
θρωπον τὸν κατὰ θεὸν
κτι
σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
μένοις ἐλάττονα μοῖ
ραν καὶ δάσκαλον χάριν
συνεισφέροντες ἐνε
μένοις τὸν ὑμνῳδὸν
ἐς φάσεις καὶ ἐχρῆν
τοὺς φίλους καὶ ἑορτὴν
δεῦρο ἄγειν τοσαύτην
ἀνάστασις καὶ δι' ἣν καινοποι
εῖται τὰ πάντα καὶ τὸν
καινὸν ἐνδύσασθαι ἄν
θρωπον τὸν κατὰ θεὸν
κτι
σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
μένοις ἐλάττονα μοῖ
ραν καὶ δάσκαλον χάριν
συνεισφέροντες ἐνε
μένοις τὸν ὑμνῳδὸν
ἐς φάσεις καὶ ἐχρῆν
τοὺς φίλους καὶ ἑορτὴν
δεῦρο ἄγειν τοσαύτην

ναστάσεως ἡμέρα· καὶ ἐν ἀρ
χῇ δέ ἐστι· καὶ λαμπρυν
θῶμεν τῇ πανηγύρει·
καὶ ἀλλήλους περιπτύξω
μεθα· εἰπωμεν δὲ
φίλοις καὶ τοῖς μισοῦσιν
ἡμᾶς· μηδὲ τοῦτο διάγα
πην τὴν τῆς ἐποπτικοσύνην
πεπονθότες· συνεχωρή
σαμεν πάντα τὰ ἡδέ
σει· δώσομεν συγγνώμην
ἀλλήλοις ἐν τῷ οὐρα
νῷ· ἐνθάδε γὰρ καὶ ἐν τῷ οὐρα
νῷ· τοῦτο γὰρ ἡνύν
προστέθειται· καὶ νῦν εἰς
οἰκλαύστου ἀννησάντες
ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐκφέρεσθε
βραδύτητος· ὡς τάχα
ἐρεῖ τῶν αὐτῆς καὶ τι
μιώτερα φῶς ἐπὶ
γάφον γὰρ καὶ ὑπερχωρή
σαι φῶς τι καὶ κρόνιλλιω
ὑσεῖς εἶναι ὅσον τὸ πάλαιον
καὶ ἐρεμίας ὑστέρου καὶ
προσαρμόσαι ἐμὲ τοῖς

ΔΕΙΣΟΙΣΩΛΥΣΕΩΝΠΑΝΗΓΥΡΕΟΡ
ΤΑΖΕΙΝΚΑΙΤΩΝΦΩΝΙΚΩΝ
ΕΟΡΤΗΝΤΗΝΕΞΟΔΙΟΝ
ΚΑΙΕΟΡΤΑΖΕΙΝ. ΟΥΚΕΝΖΥ
ΜΗΠΑΛΑΙΑΣΚΑΙΣΙΔΙΚΑΙ
ΠΟΝΗΡΙΑΣ. ΑΛΛΕΝΑΖΥΜΟΙΣ
ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣΚΑΙΑΛΗΘΕΙΑΣ.
ΚΑΙΔΕΝΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ
ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥΣΚΑΙΑΘΕΟΥ
ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ· ΧΘΕΣ
ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΟΥΜΗΝΧΩ.
ΣΥΝΙΕΡΟΜΕΥΝΔΟΖΑΖΟΜΑΙ·
ΘΕΣΟΥΜΕΝΕΚΡΟΥΜΗΝ.
ΣΥΖΩΟΠΟΙΟΥΜΑΙΣΥΝΙΕ
ΡΟΝ· ΧΘΕΣΣΥΝΕΦΑΠΤΟ
ΜΗΝ. ΣΥΝΙΕΡΟΜΕΣΥΝΕ
ΓΕΙΡΟΜΑΙ· ΑΛΛΑΚΑΡΠΟΦΟ
ΡΗΘΕΝΤΩΝΥΠΕΡΗΜ
ΠΑΘΟΝΤΙΚΑΙΑΝΑΣΤΑΝ
ΤΙ· ΧΡΥΣΟΝΜΕΪΖΟΝΟΙΕΣΘΕ
ΛΕΓΕΙΝ. ΗΑΡΓΥΡΟΝ. ΗΥΦΑ
ΣΜΑΤΑ. ΗΛΙΘΟΥΣΤΩΝΔΙΑ
ΦΑΝΩΝΚΑΙΤΙΜΙΩΝ·
ΓΗΣΕΡΕΟΥΣΑΝΥΛΗΝ ΚΑΙΚΑ
ΤΩΜΕΝΟΥΣΑΝ· Η ΣΑΕΙΤΟ
ΠΛΕΙΟΝΕΧΟΥΣΙΝΟΙΚΑΙΟΙ.
ΚΑΙΔΟΥΛΟΙΤΩΝΚΑΤΩΙΚΟ
ΤΟΥΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΟΣ·
ΚΑΡΠΟΦΟΡΗΣΩΜΕΝΗΜΑΣ
ΑΥΤΟΥΣΤΟΤΙΜΙΩΤΑ
ΤΟΝΦΩΣΤΗΡΑΜΑΣΚΑΙΟΙ
ΚΕΙΟΤΑΤΟΝ ΑΠΟΔΩΜΕΝ
ΤΗΕΙΚΟΝΙΤΟΙΚΑΤΕΙΚΟΝΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΝΗΜΩΝ
ΤΟΑΓΙΩΜΑΤΙΜΗΣΩΜΕ
ΤΟΧΡΧΕΤΥΠΟΝ· ΓΕΝΩΜΕ
ΤΟΥΜΥΣΤΗΡΙΟΥΤΗΝΔΥ
ΝΑΜΙΝ. ΚΑΙΥΠΕΡΤΙΝΟΣ
ΧΘΑΠΕΦΑΝΕΝ· ΓΕΝΩΜΕ
ΦΛΩΧΘ. ΕΠΕΙΣΑΙΧΘΟΥΣ
ΜΕΝ

ΓΕΝΩΜΕΦΛΦΟΙΔΙΑΥΤΟΙ.
ΕΠΕΙΔΗΠΣΑΙΣΕΙΠΟΣΔΙΗΜΑΣ
ΑΝΟΣ· ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΝΤΟΧΕΙ
ΡΟΝ· ΪΝΑΔΩΤΟΒΕΛΤΙΟΝ·
ΕΠΤΩΧΕΥΣΕΝ. ΪΝΗΜΕΙΣ
ΤΗΕΙΣΕΙΠΟΥΠΤΩΧΕΙ Λ
ΠΛΟΥΤΗΣΩΜΕΝ· ΔΟΥ
ΛΟΥΜΟΡΦΗΝΕΛΑΒΕΝ· ΪΝΑ
ΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΠΡΟΣ
ΑΠΟΛΑΒΩΜΕΝ· ΚΑΤΗΛ
ΦΕΝΪΝΥΨΩΘΩΜΕΝ·
ΕΠΕΙΡΑΣΘΗ. ΪΝΑΝΙΚΗΣΩ
ΜΕΝ· ΗΤΙΜΑΣΘΗ. ΪΝΑ
ΔΟΖΑΣΗ ΑΠΕΦΑΝΕΝ. Ϊ
ΝΑΣΩΣΗ· ΑΝΗΛΦΕΝ Ϊ
ΝΕΛΕΗΣΗΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΝΚΑ
ΤΩΙΣΕΙΛΕΝΟΥΣ· ΕΝΤΩ
ΤΗΣΑΜΑΡΤΙΑΣΠΤΩΜΑ
ΤΙ· ΠΑΝΤΑΔΙΔΟΤΩΤΙΣ·
ΠΑΝΤΑΚΑΡΠΟΦΟΡΕΙΤ
ΤΩΔΟΝΤΙΕΑΥΤΟΜΑΥ
ΤΡΟΝΥΠΕΡΗΜΩΝΚΑΙ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ· ΔΩΣΕΙΔΕ
ΟΥΔΕΝΤΟΙΟΥΤΟΝ· ΟΙΟΝ
ΕΑΥΤΟΝΤΟΥΜΥΣΤΗΡΙ
ΟΥΣΥΝΙΕΝΤΑ· ΚΑΙΔΕΙΚΕΙ
ΠΟΝΠΑΝΤΑ. ΟΣΑΕΙΣΕΠΗΛ
ΔΗΜΑΣΓΗΝΟΜΕΝΟΝ·
ΚΑΡΠΟΦΟΡΕΙΣΙΕΝΥΜΑΣ
ΩΣΟΡΑΤΕΠΟΙΗΣΕΝΑ· ΤΟΥ
ΤΟΓΑΡΕΛΠΙΖΕΙΚΑΙΕΥΧΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙΠΑΡΥΜΩΝΑΙ
ΤΕΙΤΩΝΗΥΠΟΧΕΙΡΑΘ
ΠΟΙΗΣΗΝΟΙΚΑΛΟΣ· ΟΤΙ
ΦΕΙΣΤΙΝΨΥΧΗΝΥΠΕΡ
ΤΩΝΗΜΩΝΠΡΟΒΑΤΩΝ· ΚΑΙ
ΔΙΠΛΟΥΝΑΝΦΑΠΛΟΥΣ
ΔΩΣΙΝΥΜΙΝΕΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΠΟΙΕΙΤΑΙΤΗΝΒΑΣΙΛ
ΡΙΑΝΤΟΥΓΗΡΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙ

ριαν τοῦ τῆς· καὶ προστι
θησι τῶν ἀφύχων λαὸν τὸν
ἐμψυχον· τῶν περικαλ
λεῖ τῶνδε καὶ οὐρανίων·
τὸν ὁποῖον οὐ νικᾶ ἡλι
κον· ἀλλ' οὐν τὸν ἑαυτῶν
τιμιώτατον· καὶ αὖ
τὸν ἵδρωσι πολλοῖς συν
τελεσθέντα καὶ πόνοις·
εἶν δὲ εἰπεῖν ὅτι καὶ τῶν
πονωμάτων· καὶ παν
τα προτιθησιν ὑμῖν τὰ
ἑαυτοῦ· ὧν τίς μεγαλο
ψυχίας· ἢ τόγε ἀληθὲς τε
ρον εἰπεῖν· τῆς φιλοτε
κνίας· τὴν πόλιν· τὴν
νεότητα· τὸν νικῶν· τὸ
ἀρχιερεῖ· τὸν ἱκανῶς δο
τὴν· τὸν κληρονόμον·
τοὺς λόγους οὓς ἐποφεῖτε·
καὶ τοῦτων οὐ τοὺς εἰ
κῆ· καὶ εἰς ἐραρεῶντας·
καὶ μεχρὶ τῆς οἰκοῖς ἑστα
μένους· ἄλλους γράφει
τὸ πίναξ καὶ πλατύνει
τύποι λιθίναις· ἢ τοῦν
χαρίσμασι· οὐκ ἐξεπίπτο
λης χαρασσομένους· οὐδὲ ῥᾳ
δίως ἀπαλείφομένους·
ἀλλ' εἰς βάθος ἐνσημαίνο
μένους· οὐ μέλαν· ἀλλὰ
χάριτι· ταῦτα μὲν οὖν
ὑμῖν ὅσον οὐ πάβρααμ
οὗτος ὁ πατριάρχης· ἢ
τιμιάλκεφαλος καὶ ἀιδέ
σιμος· τὸ πάντων τῶν
καλῶν ἱκανώτατον·
τῆς ἀρετῆς κανών· ἢ
τῆς ἱερωσύνης τελεί
ωσις· ὁ τὴν ἑκούσιον φυ

σιαν προσαγωνῶν τῶν ἰδίων
συμφέρον· τὸν νομοθε
τῆ· τὸν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας
μεῖς δὲ εἰς καρποφορεῖτε
καὶ φῶς καὶ ἡμῖν· τοῖς κα
λῶς ποιμαίνεσθαι· εἰς
τόπον χλοήσεως κατάκλιση
νοῦ λιένοι· καὶ ἐπὶ ὕδα
τος ἀναπαύσεως εἰς τρε
φόμενοι· γίνωσκον
τες καλῶς τὸν ποιμένα·
καὶ γινωσκόμενοι· καὶ
ἐπομένοι καλοῦντι
ποιμένι κῶς καὶ ἐλεύ
θερίως διὰ τῆς θύρας·
ἀλλοτρίῳ δὲ μὴ ἀκολού
θοῦντες ὑπερβαίνον
τι διὰ τῆς αὐλῆς ληστρι
κῶς τε καὶ ἐπιβούλως·
μηδὲ ξένης φωνῆς ἀ
κούοντες· ὑποκλέπτου
σης καὶ διαπειρώσης
τὸ τῆς ἀληθείας· εἰς ὄρη
καὶ ἐρημίας καὶ βάραθρα·
καὶ τόπους· οὓς οὐκ ἐπι
σκοπεῖς· καὶ ἀπο
μέντης σὺν γιοῦσπιστε
ως ἀπαγούσης· τῆς εἰς
πρᾶξιν καὶ ὑπὸ καὶ ἁγίου πνα·
τὴν μίαν θεότητα
τε καὶ δύναμιν· ἧς ἢ
κούσεν ἀεὶ φωνῆς καὶ
ἀκούει τὰ ἅμα πρόβατα·
λόγοις δὲ εἰς ἑβδήλοις καὶ
κατεσφαρμένοις σὺ
λαγωγούσης καὶ διαπ
σης ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ
καὶ πρώτου ποιμένος·
ἢ ἐπὶ πάντας ἴλας
καὶ ποιμένας καὶ τοὺ

μηδὲ μὴν ὅλως ἐρᾶστὸς ἀσκῶν καὶ
φανάσιμον. πορρωτικὸν
μενον γὰρ καὶ μενε-
τας. ἓν εἶναι πάντας ἐν
χωρίῳ γενητὸν καὶ ἐστὶ τὸ
εἰς ἓν φέρειν πάντων·
ὧν ἡδονὴ καὶ τὸ κράτος
εἰς τοῦτο καὶ ὧν ἀσκῶν·

ΑΒΕΡΑΜΙΑΛΑΓΗ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ο ΑΣΠΑΣΜΟΣ

ΙΩΝΑΣ ΦΕΥΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑΡΣΙΣ

ΙΩΝΑΣ ΦΕΥΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑΡΣΙΣ

ΝΙΝΕΥΙ ΙΩΝΑΣ

ΙΩΝΑΣ

ΙΩΝΑΣ

ΝΙΝΕΥΙ

+ τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν τοῦ
θεοῦ εἰκόνα καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ λόγου
ἐπανόδου ἕνεκεν θρηνδία
τὴν τοῦ πρεσβυτέρου
χειροτονίαν ἐνωτι
τοῦ τῆς ἱερωσύνης ὄ
νειδος καὶ ὅτι οὐ
δεὶς τοῦτο ἐπι
σκοπῶν +

Εἰ τὴν μὲν καὶ τὴν ἡμῖν τῶν ἁπάν
των ὁμολογῶ· ὑπὲρ τῆς τῶν
κω καὶ ἱκετεύσαν τὸν·
ὅτι ἁρμοία καὶ χαριέστατος
ἀδ ἀρχέτυπος τοῦ λόγου·
κἀλλὰ δὲ ὅτι τῷ ἀδ φθεγ
γόμενος καὶ εἰς ἐστὶ τὰ καὶ
πάντα δι' αὐτοῦ φθεγγόμε
νος· ἐπειδὴ καὶ πατὴρ χαρί
σεται τῆς παντὸς ἀρχόμενος φύ
σεως καὶ λόγου καὶ πράγματος·
εἷς οὖ τε ἀρχέσθαι καὶ εἰς
φθάσαι τελευτᾶν· τοῦ δὲ καὶ
τὸ μὴ τῆς πρὸ τούτου στά
σεως καὶ ὁλίγου τυχὸν ἀδιή
λως καὶ ὁμοφυγάδευων·
καὶ τὴν ὑπὸ σοφιστῶν φυ
χρὸν μονοῦ καὶ μακρὸν ἐσω
τοῖς στερεοφόρους καὶ
πυκνὸν καὶ τὸ τὴν τοσοῦ καὶ
μεταβολῆς· διὰ τὴν αὐτὸς
ἑαυτὸν ἐδωκαφέρων
ὑμῖν. ἄλλος μὲν ἄλλοτε

Ταῦτα μὲν εἰπὼν τὸν λόγον ἐτέλει πάλιν ἐφ' ἑαυ
τοῦ νῦν τὸν διάκονον κατασχὼν αὐτὸν τὴν
τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν ἐγκαρπρεσβυ
τέρους· ἃς ἐχωρίσεν ὑπὸ λαβεῖν ἐπὶ τὸν πρόε
δρον ἀτοπρῶν ἐβλοκάσεν ἐτάξε πάνεα
φωνὴ ἀπολογήσατο·

ὅτι ἐσόμενος καὶ λεγέτω·
τῶν ἡμῖν συντεθνηκό
των ἀπῶν τῶν ἡμῖν·
ὃν μὲ
οὐκ ἀφιεῖσαι τίας· ὃ δεῖσαι
προσαποδεχόμενος· οὐ
δὲν γὰρ οὕτως ἴδιον τοῖς
ἀποῖς οὓς τὸ μᾶλλον εἶναι τὸ μὴ
τρια· καὶ μᾶλλον ταῦτα ἂν τὺ
χωσιν ὑποφυόμενοι τινος
ἡμῖν συνεξελκόμενοι. ὑφῶν
καὶ φιλεῖ κλέπτεσθαι
ὡς τὰ πολλὰ ἴδιη φεία·
γῶ δὲ τ' ἀληθὲς εἰς μέσον
τοῖς ὡ· μηδενὶ ἰσχύν
τοῖς καὶ διαιτῆσω δικαί
ως ἀμφοτέροις τοῖς με
ρεσιν· ὅσοι τε κατηγο
ροῦσιν ἡμῶν. καὶ ὅσοι τ
περαπολογοῦνται προ
τὸ ὑμῶς τομεντικὰ
τηγορῆσαι ἐμαυτοῦ·
τὸ δὲ ὑπεραπολογήσασθαι
νος· καὶ ἵνα γε καὶ φόβο
λογος εἴη μὲν προϊών.
περὶ τῆς δείας πρότε
ρας οὔσης. ἀλλ' ὅμως
ὑδὲ γὰρ ἂν ἐχόμην πλήτ
τεσθαί τινας ἐνίοι.
τῶν πατέρων ὑμῶν
ἐπιμελῶς ταῖς ἑτέρα·
ἐὺ τε καὶ ὧν ἐτέρως ἐχόν
τα· ἐπειδὴ τοῖς καφῆ
λασι μὴ χριστιανοῖς
ἐὐδόκησε φῶς. καὶ τὸ δὲ
ἰδὴ πεπληγότας ἐπερ
τινες εἰσὶ· διατῆσαι πο
λογίας ἴσχουσιν· καλὸν
γὰρ μὴ τὰ μαρτάνον
τα· καὶ μὴ τὲὐπονοοῦσιν
πονέως ἐνοίοντε ἢ.

Θαῤῥεῖν δὲ τὸ τοῦτο μὴ φήσασθαι τι
καὶ τὴν πάντων ἀπάλλοτρίως δε μου
μένων ἑαυτόν· διὸ καὶ τὴν ἀπολογίαν
δέησιν αὐτῶν διαλύειν τῆς ἀληθείας τῆς ἀφ-
ληθείας καὶ τῆς δείας·

καὶ ὁ λόγος χάριν. τὸ φέναι
προσκόπτειν τοῖς πολλοῖς
ἐπὶ σκάνδαλον· εἴπερ καὶ
τοῖς ἐλαττώμασι τῶν μικρῶν
σκανδαλίζεσθαι ἔστιν ὅπου
ἀπαραίτητος καὶ βαρύ-
τατα τὰ τῆς ἁμαρτίας οὐκ
ἔστιν ἀρα τοῦ ἁμαρτάνοντος
ἡ τιμωρία· ἐγὼ γὰρ ἐ-
παθον τοῦτο ὦ ἄνδρες·
οὔτε ὢν παιδευτὸς ἀλλὰ
μᾶλλον ἴνα καὶ μικρὸν
τῆς αὐχήσω μαι· οὔτε
ὢν ὑπερόπτης τῶν νόμι-
μων καὶ διατάξεων·
τῆς καθ' ἁπερεῖ σώματι.
τὸ μὲν τι ἀρχόμενος τῆς καὶ
ὃ ὂν προσκαθεζόμενον.
τὸ δὲ ἀρχόμενος καὶ ἀπο
μένον· οὕτω καὶ τοῖς
ἐκκλησιαῖς διατάξεσιν.
ἴσον τὴν τοσνόμων τῆς ἐ
χούσης τὸ κατάζιαν· ἢ
καὶ προνοίας· ἢ τὰ πάντα.
συνέδησεν· τοὺς μὲν πρε
μαίνεσθαι τε καὶ ἄρχε σθαι.
ὅσοις τοῦ τολυτελέστε
ρον· καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ
προστάξεσι νικᾶν· τοὺς δὲ εἶναι τοι
μένας καὶ διδασκάλους·
πρὸς τὸ νικᾶν ἀρτίσκιον
τῆς εἰς κλησίας· ὅσοι τῶν
πολλῶν εἰσὶν ἀνώτερω
κατ' ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς
τὸ θεῖον οἰκείωσιν· λόγον τυ
χὸν εἰ προσεῴλα· ἢ μὴ ὃν
προστυχὸν μὲν ἔχοντας·
ἧττον δὲ συντεθειμέν
τα ἀλλήλοις καὶ συγκρα
τούμενα· τὸ τελευταῖον

καὶ τὸ πλεονάζον ὡς περ
ἐπιμελεῖ· καὶ τὴν ἁρμονίᾳ
τὸν τῶν συμβιβάσθαι μέν
τα καὶ συνδεθέντα.
εἰ δὲ τι ὑπὸ δείχθη
σῶμα· καὶ αὐτοῦ χύτης
ἐσφαλισμένον τοῦ
ἄζιον· οὕτω δὴ καὶ τοῖς
ἄλλοις ἁπαρχιανὶ καὶ τὰ
ξίαν λυσιτελέστερα
δίδαται ἄζεως καὶ ἀρχῆς.
οὔτε ἀνδρὸς· ἀλλὰ τούτοις
καὶ πάντων νοῦχ ἥκι
στα· ὅσῳ καὶ περιμείζο
νων ἂν τοῖς οἷς πλεο
νεξίαν· μεγάλα μὲν τὸ
πρᾶγμα τοῦ λόγου καὶ
σωζόμενον τὸ μὴ δεῖν
μαρτάνειν· ἀλλὰ τοῦτο
δεύτερον ἐκείνου· τὸ
ἁμαρτάνοντας ἐᾶν παιδά
γεσθαι· ἐπεὶ δὴ τοῦ
τοις καλὸν ἐσφαλισμένοι
καὶ ὃν· ἴσον καὶ κόνικαι
ὁμοίως ἅπασι τοῖς πάν
τας τὰ ἀρχεῖα ἐφέλειν.
καὶ μὴ δὲ μὴ ἀρχέσθαι·
ὅσοι δὲ πάντες σφεύτοι
ἐν ταύτην· τὴν μὲν
τελεῖ τοῦ ῥητὰ μὴ χρὴ
λέγειν· εἰ τε εἴη τε μὴ ὀνί
αν· χωλεύοι ἂν τῶν μὲ
γιστων μέρει· καὶ οὐδὲ
καλὸν ἐτιμένοι· τὸ
καλὸν τῆς εἰς κλησίας
πλήρωμα· πολὺ δὲ ἂν
ἔτι καὶ παρὰ τίνων φρο
νοῖεν τοιμῖν ὁ θεὸς τὰ
λυσιτικὰ καὶ ἀνώφε
ρόντα· ὁ δὲ μὴ μέγιστον ἐστί

τῶν ἡμετέρων καὶ τι
μιώτατον· οὔτε τοῦ
βασιλέως οὐδὲ ἄρχοντος
οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ οὐσίας·
οὐδ' ὅσα τοῖς μετεστᾶσιν
μεγάλοις τοῖς ἐπὶ γαίας
εἰκότα ἀλλ' ἀπείρεσία
πρὸς ταῦτα· ἀλλ' οὐδὲ
ζῴοντικὰ ἢ τροπὸν
τοῖς πολλοῖς τὰ θεῖα φι
λοσοφοῦσιν· ἐπὶ τὸ ἀρ
χεῖα πάλαι καὶ νεωστὶ ἀπὸ τ
ἀρχεσθαι· οὐδ' ἐξωτικῶν
μεμομισμένων τινὸς
φιλοσοφίας ὁρωμένας
φερομένης ὁμοίδος· ὥσπερ
οὐδὲ μία τῶν νεῦδο
κίμων τὸ πρωτεύ
σαι· καὶ πρωτεῖα καλῶς
τὸ νεῖμαι μοῦσι τιμήσαν
τι· τὸ πιστεύθηναι
τὸ νεοίκας· εἰδὲ βού
λει στρατιῶτ' ἐννέμαι
τὸ τάξιν ἀρχῆσαι· καὶ τὰ
ξιάρχησαν· τῶν τρι
τιῆσαι τε καὶ πολε
μοῦ παντὸς τοῦ νῦν μονή
ν ἐγχειρισθῆναι·
υλὴν οὐδ' ὅπερ ἂν ὑπο
λάβοι τις ἕως τῶν πάν
των ἀπτόμενα καὶ ὀχθη
ρῶν· ὅπερ ἡμοῦσι τῶν
ἄλλων τοῖς οἰκείοις πα
θεσιν· ἢ πρὸς ὑμᾶς τοῦ
βαρβάρου τὴν πάζιν ἐ
πιφυλίαν τῆς μείζονος·
υχοῦτως ἐρῶ· ἢ τοῦ
φέρουσι ἐφοβοῦ· ἢ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπεί
σεως ἄπειρος· ὡς καὶ

μεγαλομίζειν πάσης
μὴ τῆς φύσεως καὶ ὅπως
οὐ νηπιάζειν φῶν.
τῶν λόγων φανήσε
ται καὶ μάλιστα πρώτων
καὶ ὑπερέχοντι πάσης
ἁλισθεὶς καὶ ἄλογος
φύσεως καὶ φαρόντι·
ἰοὐ νῦν ἐστιν ὃ πεῖσον
φᾶ· καὶ τίς ὁ λόγος τῆς
ἐμπείρου θείας· οὐδὲ
γὰρ ἔδοξ' ἄν τοῖς πολλοῖς
ἐνεκλιν τῶν τοῦ τελέ
πειν· οὐδ' εἶναι ὅσπερ
ἐγὼ νῦν κόμπος ἀλλ' ἔτε
ρος ἐξ ἑτέρου τίσεται
πεπαι· καὶ πλεονεκτῆσα
λῶς ἔχειν ἀντιτεί
νειν καὶ ἀμφαδὸν ἄρχεσθαι·
οὐ τοῦ δὴ τάσαι τίας
ἀκούοντ' ἀνίδη· πα
λαιοφανῆτες· ἀλλ'
ἀστασιεπτῶν ἀδοκή
των πλείστων· ὥσπερ οἱ
τοῖς αἰφνιδίοις τῶν
τοφρονικατάπλαγέν
τες· οὐκ ἄτεχον τοὺς
λογισμοὺς· καὶ διὰ τοῦ
τοῦ ἐλευσάτην ἀιδῶν·
πάντα τὸν χρόνον τὸν
τὴν, συνεφιεμένος·
εἶτα ἀπεστὶς ὑπείσεν
εἰ ἐλεος τοῦ κλοῦ τῆς ἐ
υχιάσκαὶ τῆς ἀναχω
ρήσεως· ἢ ἐραστὴς γε
νόμενος ἐξ ἀρχῆς ὡς
οὐκοῦν ἐστὶ ἄλλος τῷ
περιόντος· καὶ ἵνα ἐν
τοῖς μετέστοις καὶ χα
λεπώτατοις κινδύνοις

καὶ φυτὸς χόμενος τῶν
φῶν. καὶ τῇ καὶ προσαρ
μένος τὰ ὑπ ἐσόμενα
προ φύροις γενέσθαι. καὶ
πλείοι ἁλοι τὸ πιόφυον
ἐζ ἀσφόδιλος διατῆς πεί
ρας. ὃ νικῆ πεῖ καὶ τὰ γραν
νοῦ μενος. καὶ εἰς μέσου
τοῦ σεσορυβουσῶ φοῦ μέ
νος. καὶ ὃ ἰόμα πὸ ἱεροῦ
τινος ἁσυλοῦ τοῦ βίου τ
τοῦ. προσβιαπο σπω
μενος. οὐδ ἐν γὰρ ἑδο
κεῖ μοι τοιοῦτον. ὃ ἰον
μὴ συμπατασαι φῆσεις.
ἐζῶ σαρκὸς καὶ κόσμου
γενόμενον. εἰς ἑαυτὸ
συστραφέντα. μηδε
νὸς τῶν ἀνθρωπίνων
προσαπτόμενον. ὅτι
μὴ πᾶσα ἀνάγκη. ἐὰν
τῶν προσλαλοῦντα καὶ
τῶ φῶ. ζῆν ὑπὲρ τὰ ὀ
ρῶμενα. καὶ τὰ σφέλας
ἐν φάσεις ἀεὶ καθαρὰς
ἐν ἑαυτῶ φερεινάμη
γεῖς τῶν κάτω χαρακτή
ρων καὶ πλανωμένων
πτωσεσο πτρονάϊκη
λιδωτον. ὃ υ καὶ τῶν
φείων καὶ ὀντα καὶ ἀεὶ
γινόμενον. φῶς τῆς φι
λανθρωπίας φῶς. καὶ
ἀμαυροτέρω τρανοτε
ρον. ἢ δη τὸ τοῦ μέλ
λοντος αἰῶνος ἀγα θὸν
καρπούμενον. καὶ συμ
περιπολεῖ μὴ ἀγγέλοις
ἐπὶ ὑπέρτης ὄντα
καταλιπόντα τὴν γῆν.

καὶ ὑπὸ τοῦ πεισάν τι
θ' ἐμενον. ἐπὶ τις ὑμῶν
τοῦ τῶν τῶν ἐρωτικά
τοχος. ὁ ἰδεμόλεγων. καὶ
τῶν τοῦ τε πα φεὶς νῦ
γενήσεται. τοῦ σταυρο
λοῦ σοῦ δαμῆ εἰ καὶ μὴ λε
γωνίως. ὅσοις καὶ ἐν
γελῶ τι τοπρᾶγμα δο
κεῖ. καὶ ὡς διαπε φεῖσι.
εἴτε ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐ
τῶν ἀνοίας. εἴτε ὑπὸ
τῶν ἀνα ζώντων τοῦ ἐ
παγγέλματος. οἱ. πρά
γματικαλῶ καὶ σοπτε
ρίτε φεῖ καλιν ὀνομα.
τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἱκε
νοδοζίαν. συνεργὸν
λαβόντες τὸν φό φονό.
καὶ τὴν τῶν πολλῶν
καὶ κίαν προστοχείρον
οὖσαν ἑτοίμοτέραν.
ἵν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἁμαρτάνιτας
ἢ τοι καὶ σοπενεργού
μενον. ἢ τοῖς καλὸν ἀ
πιστούμενον.

Πρὸς δὲ τοῦτοις πρᾶγμα
ἔπα φον. εἰ καλλίσωτὰρ
προσυμᾶς πᾶν τὸ ἄπορ
ρητον. οὐ κοῖδ ἔ ἴτε λ
γροῖς σοπεῖ τε ἔλευθε
ρον. ἔπα φον δ' οὐ νῖσχυ
ρὸν ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν ἄλλων.
ὅσοι μὴ δὲ ἐν τῶν πολ
λῶν ὀντες βέλτιους.
μεγαλιενοῦ μὲν καὶ μὴ
πολλῶν χείρους. ἀπιστοις
χερσὶν ὁ δηλέγε ται καὶ
ἀμυήτοις ἐ ψυχαῖς. τοῖς

ἁγιώτατοις εαυτου υεπει
σαγουσιν· και πρινάζιοι
προσιεμαι τοις ιεροις· με
τα ποιουνται του βιβλι
τος· φλιβονται τε και
ὡτο· ὀυνται περι την λατ
λαν τραπεζαν· ὡσπερ ὀυ
κ αρετης τυπον. αλλα φορ
μην βιουτην ταζιν
ταυτην εἰναι νομιζον
τες· ὀυδε λειτουργιαν
ὑπευθυνον. αλλα αρχην
αμεζε τας τοπικας εἰσι
σχεδον τι πλειους κατα
ριθμον. ἡ ὁποσων αρ
χουσιν· δειλαιοι της εὐ
σεβειας· και αθλιοι της
λαμπροτητος· ὡστε ἐ
μοι δοκουσι προϊοντος
του χρονου και του ἰκα
κου· και δεε χειν λοιπο
ὡν αρζουσι· παντων δι
δασκοντων τα ἐναντι του
δι δασκοντος αὐ· και
παντων προφητευον
των· ὡστε εἰναι και α
υλα ἐπιπροφητας ἰσκατα
την παλαιαν ἱστοριαν
και παροιμιαν· ὀυδε
γαρ ὀυτω πολυ κατ' ὀυ
δεν και καιρον ὀυτε ἐστιν
ὀυτ' ἐγενετο· αλλοτε
αλλων και αλλα των
τε και αλλαχαν των· ὡς
νυν χριστιανοις τατοι
αὐτας και ὀνειδιζει και α
μαρτημαται· ὡνπερ ἑκα
στης τιν ἡμων φορα πρεις
σον τι κα φθειρας· αλλα
τοτε μεν εἰνι και αὐ χυ

νεσθαι· μεροσευσεβειας
ὀυ· το σμικροτατον
δε τελευταιον και μει
ζον των ἐιρημενων.
ἐι μη αρετην αὐτον ἡδη
τον ι κολοφωνατου λο
γου και ὀυ τευξομαι· ὀυ
δε αρα φελησει τοις περι τη
λικουτων ποιουμενοις
τον λογον. ὀυ ἰσως μην
ἰσον ἐιναι ὀυδε μυριοις
λαι· ποικιλην αρχειν
βουι κολιου· και λαν ωνε
πιστατειν ψυχαις·
ικειμενη αρεζαρκειν
ὁτι παχυτατον και πι
κολιον ἡ τοποικιλιον·
και προς τουτοις ὁρων·
τε βουι κολος και ὁποικιλη·
των τε χωριων επισκε
ψε ται ταυταευυδρακαι ε
πινομια· ἐι σελασειτε και
ἐχελασε· ἀποτε πολιων
και επι νομιας· ἀναπαυ
σειτε και ἀποικινησει
και ἀναικαλεσει· ὀλιγαμ
την βαι στηρια· παπο λ
λαδε της υριττι· αλλο
δε ὀυδεν ἐργον ἐιναι τῶ
ποιμενι ἡ των βουι κο
λων· μικρον ὁσον βραχε αιρος
πολεμησαι τοις λυκοις·
και ποτε τις και αρρωστου
ἐπισκεψασθαι· τα πο λ
λα δε αὐτων ριελαισει· αρυς
και σκια και δοναικες·
και ἐνι καλων της τοδασκα
τα και φθιναι· και ἡττα
ρα τ' ψυχρον υδωρ· και υπο

ταῖς αὐραις ἐχεδιάσμεστιβά
δα· καὶ πουτὶς καὶ ἐρωτι
κὸν ἆσαι· καὶ προσλαλῆσαι
ταῖς βουσὶν· ἢ τὴν ποίμνην·
καὶ τοὺς τῶν ἀυτῶν θο
μῆσας φαλῆνα δοσφαλε τὸ
μιότατον· ἀρετῆς δεῖ
δεῖς πω ποίμνιον νῆδὺ
κολίωνε φρόντισεν·
τὶς γὰρ καὶ ἀρετὴ τοῦτ·
ἢ τὸ ἐῖκεῖνοις καλὸν προ
τῆς ἰδιας ἰδονῆς εἶσε
θηκατο· ἀπὼ δε χαλεποῦ
ὀντος τοῦ εἰδέναι ἀρχε
σθαι· κἰνδυνεύει πολλῶ
χαλεπώτερον εἶναι τὸ
εἰδέναι ἀρχεῖναι ἀνῶν·
καὶ μᾶλλον τὰ δὴ ἀρχὴν
ταύτην ἣν νῦν ἱερὰν τινὲς νῦν
θεῖωι καὶ προσόνατου
σαν ἐῖς ὅσον τοῦτος καὶ
τὸ ἄζυμα. τοσοῦτον
καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν τε
μοῦ μὲν ἔχοντι· ὀνῦν ἐπ
τὸν μὲν δὲ ἐῖσεῖκατὸ ἀ
γερὰ ργυρον ἢ χρυσον
πάντα χόθεν ἐστρεφό
μενον. καὶ ἐν πάντοῖς
καιροῖς καὶ πράγμασι.
μᾶλλον δὲ ἰκεῖνη ὑπὸ χάλκον· καὶ
δὲ τὶς φερεῖνε ἑαυτῶ
ὕλης τὶς χειρονος. καὶ
ὁ θερμότερος ὑπὲρ ψυχὰς
τοσοῦτῶν μεῖζον ἐστὶ
καῖκον. ὅσῶ περὰ ἀρχὴ
πλείονῶν. εἰ περ ἰσχὶ μεῖ
ζων ἡ τῆς περὶ ἐῖληχεστα
μένης μοῖρίας. ἢ εἰς
πολλοὺς δεύουσα·

ὑπὰρ οὗτῶς οὐ τε δευσο
πόῖου βασῆς ἐπλε τᾶλλα
βασειράδίως ὑφαίνια. οὐ
τε δυσωδιασῆ τοῦ ἑναν
τίου τὸ πανσιᾶσαν. οὐ
τε, μοσεράτις οὕτῶς εὐ
ἰσολως ἀναχεῖται εἰς τὸ
ἀερα· καὶ διὰ τοῦ ἀέρος
μᾶλεῖ τοῖς ζῶοις ἀταλις.
ὁ δὲ λοιμὸς ἐστὶ τε καὶ
ὀνομάζεται· ὡς φιλεῖ
τάχιστα τῆς τοῦ προ
σεστῶτος καὶ κιᾶσαι ἀνα
πιμπλασθαι τοῦ πη
ἰσοον· καὶ πολλῶ τε ῥᾶο·
ἢ τοῦ ἐναντίου τῆς
ἀρετῆς· τοῦτο γὰρ
ἐστιν ὁ μᾶλιστα λεο
μεν ἐκ τεῖ τὴν καλοῖκα
γα θίαν ἢ πονηρίαν· καὶ ὁ.
μᾶλιστα ἐγὼ δυσχεραί
νω κατανοῶν· ὁ τῖ ἐῦ
ζηλωτον μεντῖ καὶ
προχειρον πρᾶγμαι
λοχο πρία· καὶ οὐδεν
οὐτω ῥᾶδιον ὡς τοῦτε
νεσθαι καῖκον· καὶ εἰ
μὴ τυχοι προστᾶυτῆ
ἢ μᾶσᾶγωνῆ μεῖδεις·
στᾶνιον δὲ ἢ τοῦ ἀγα
θοῦ ἐστῖ σοι καὶ προσαν
τες. καὶ νεῖ πολυτολμε
θέλκον εἶναι καὶ προκα
λούμενον· καὶ τοῦ
τό ἐστιν ὁμοιδοκεῖ
καὶ ὁμαισαρίωπατος
ἀγγαῖος μοῖρας· ἐπὶ τὴ
φαυλοτᾶτην ἐκεῖνην
ἑλθεῖν καὶ ἀληθεστά
την μεῖκοῖα· ἔρωτη

σατε ἤ ἐρεῖς μὴ ὁμολογῶν·
ἢ κρεᾶς ἀπὸ μὲν ἢ ἰχθύων
βρωτόν· τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ
ἢ κε ἐύουσᾶ· ταμιεῖον· ἐν
φυσᾶ ἀρίας εἰ τοίνυν ἁμαρτίας ἀν-
τῶν δὲ ἀπο<ρ>ρησάντων.
ἐρωτήσατε πάλιν· εἰ καὶ
ἄρα ἀρετῆς ἀτόν τινι
προσομιλῆσαι· κἂν μὴ
ραχρῆναι μὲν τέλεον τοῦ
λιᾶς λιάτος· ὡς ἔρουν
τῶν μὴ μεταλαμβάνειν·
καὶ μὴν καὶ φρονεῖν μὲν ἢ
τὴν κοινωνίαν· τοῦ
τολέτων· ὅπερ ὅλιος
λόγος· ὅτι δύσληπτον
μεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀν
θρωπίνης φύσει· ὥσπερ
καὶ πῦρ ὑλῆ τῆ ὑγροτέ
ρᾳ· ἕτοιμοι δὲ πρὸς τὴν
τοῦ καὶ κοῦ μετουσίαν
ὅπλεῖς τοι καὶ ἐπιτη
δεῖοι· καλλίμην τις πρὸς
επιν θεῖρα ὅι λίαι καὶ ἃ
νεμον ῥᾳδίως ἔχ ατο μέ
νη· καὶ δαπανῶμένη
διὰ ὑρότητα·
ἀπὸ τοίνυν παρὰν τισὶ λί
γοις καὶ σίας μεταλαβοί
σιν ἡ ἀρετὴ σβαθεί
ας κατὰ μικρόν· ἐπεὶς
μελιτίμενα μικρὰ
τὴν θεῖον τάχιστα μὲ
τα δίδωσι τοῦ μικρου·
μελίας δὲ οὐδὲ τὸ δίπλασιό
ἀτὴν θείων τὴς ἑαυτοῦ
γλυκύτητος·

καὶ μὴν καὶ ἐν ὑποστά
σεσι καὶ ἐν τῆ φύσει· ποτα
μὸν ὅλον ἐλίσσειν ἐπὶ πόρ
πορας· ἐπισχεῖν
δὲ ἢ πανικοῦ αι· μόλις ἂν
δυνηθείη καὶ τὸ κάρ
περώτατον ἔργον
πρῶτον ἁπάντων τοῦτο·
ὧν ἢ πο διενεγκεῖν
σοφία· τίθεται πάν<ρ>των
διενεγκεῖν σοφίας
ἀρετῆς καὶ οἰζωγράφοι·
μᾶλλον δὲ ζωγράφου
σφραγίδος· τῶν
δὲ πολλῶν φαύλων ἀρ
χέτυπον· ἢ τῆς παροι
μιάς ἢ πορρωφέστερ.
ἄλλου σίατρεύειν ἐπιχεί
ρούντες· αὐτοῖς ἔργον
τρέσειεν· δεύτερον
δὲ ἔτι καὶ τῆς ἀπονέμου
τον ἀποτάσεως ἁμαρτή
τη ρίσειεν· ἢ ὡς μᾶλλο
ντα· ὃ γὰρ οἶδα μὲν ἔτι καὶ
τοῦτο αὖ παρὸν τῶν
μέλλοντι τοῦς ἄλλους
παιδεύειν προσαρετήν·
ὃ γὰρ μὴ καὶ κονεῖναι
δεῖ μόνον τὸ ἐν τοῦτο
πεπιστευμένον· τοῦ
τοῦ μὲν γὰρ καὶ τῶν ὑ
πὸ χείρα τοῖς πολλοῖς αἰ
σχίστον· ἄλλα καὶ τὸ ἁ
μαθῶν δι<ρ>ρον τα· κα
τατὴν ἐξ ἐλεύσεσθαι ἀ
ποίας κοῦ καὶ ποιεῖν ἁ
μαθοῦς ἐλεύσεσθαι
τοῦ μὴν· οὐδὲ τοῦ
φαύλους ἐ ζ αλεῖσθαι
τῆς τυχὸν τοῦ τοῦς
μόνον· ἄλλα καὶ τοῦς
ἀλείπουσ ἐν γράφασθαι·
ὡς πλεονεκτ ἀρετὴν

προέχειν. ἢ ὁπόσον μὲν περὶ
ἑκάτερα ἄζιόν τι·
καὶ μὴν δεήσει μέτρον εἶδε
ναι τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἁ
πλότητος· καὶ δὴ κέρδος
μᾶλλον τὸ κρατῆσαι· ἢ
ἥττους γενέσθαι τοῦ δι-
καίου· ἀλλ' ἐπὶ βασιν ἄει ποι
εἴσεσθαι τὸ ἔπος τοῦ ἑ
ἑκόντος· καὶ μὴν μείζονά γε
χειν ἀντιῶνται πολλῶν
διαφέρωμεν. ἀλλ' ἆρ
μὴν ἀντιτείσαι χάλεπὸν
πεῖσαι· καὶ τῷ μὲν
πολλὰ παραινέσαι τὸν
τρόπον τοῦτον· ἀνὴρ δὲ
ὁ τοιοῦτος οὐδὲ ἑνὸς
δεῖται· οὐδὲ προσώπων χα
ρακτῆρες· οὐδὲ ζώντων σφυ
γμοί· οὐδὲ ἐπιστολαὶ πέπτε·
οὐδὲ ἀλλαγῆναι θέλει τὸν
θεὸν ἀλλὰ μὴν τηρῶν· ἀλλ' ἢ
γεῖσθαι ἥδιον τοῦ μένειν ἐπὶ
ταὐτοῦ καὶ ἰσάζουσα
πράξεσιν· καὶ ὁσάκις ὀλάσεως ἄζια·
ὧν καὶ ὁ ἥλιος βαρύδε
σποτος· ἄρχοντος δὲ ἐπὶ
προέστῶτος τὸ λῆξαι ἄρι
στον εἶναι· καὶ ἐὰν τὸ
καλὸν προβαίνοντα ἐπὶ

περὶ μεγάλου τῶν περὶ ἡμᾶς
τῆς ἀρετῆς δεήσει τοὺς
πολλοὺς εἰς τὸ μέτριον·
καὶ μὴν διακαθεῖρ ξειν·
ἀλλ' εἰ τοῦθ' ἱκανὸς ἁγεῖν
τὸ λεῖον παράκουσιν· πρὸς
τὸ τυραννικὸν εἶναι·
καὶ οὐκ ἐπαινετὸν οὐδὲ
λιόνιον· φιλεῖν ἀρετὴ
βιαστὸν ἐν ὑπερφυῆ
βίᾳ χερσὶν ἐπασπίων ἐ
νον· εἰς ἑαυτὸν πάλιν ἁ
φέρον ἐν ἀνατρέχειν τὸ
δεῖς πρόμαχος εἶναι· τὸ
λῶστον οὐ τὸ μάλιστα καὶ
ἀσφαλέστατον· εὐνοίας
δεσμῶν πρόνοιαν·
ὀφεῖναι καὶ μάλιστα οἱ
μαίνειν τὸ ποιμνίων
εἰκόνας· ἀλλὰ μὴν ἀνα
καστῶν ὅπως ἑτέρως δια
κελεύεται νόμος καὶ νο
μοφέτης· ἀλλ'
στῶν τὸ μὴ τεκμαῖρος·
καὶ ἀρετῆς· ἧκιστ' εἰς
τὸ λίκρότατον· οὐχ ὁρᾷ
τίνα λαβὼν πέπιστη
μην· ἢ πολλὰ μὴ μάλιστ'
πιστεύσας· ταύτην
ἀνόρρωστον ἢ προστα
σίαν· τῶν ὅτι τὰ μὲν
ἀυτὴν μὴ σφαίνεται
τέχνη τὸ εἶναι τέχνη
καὶ ἐπιστήμη πέπιστη
μῶν· ἄνθρωπος ἀεί
τὸ πολυτροπώτατον
τῶν ζώων καὶ ποικί
λωτατον γνοίη
ἀντὶς τὴν τῶν νοσημά
των θεραπείαν τὸν τῶν

ψυχῶν πατρείαν ἀντε
ζητάσας· καὶ ὁ σοφὸς μὲν ἐρ
γῳ δαπανᾷ ἐς ἐπιστήμας κατα
λαφών. ὁ σοφὸς δὲ ἓν ἢ καὶ
φιλίας ἕνεκα δεσπότου πρόσε
ζητάσας· καὶ τῆς φύσεως
τῆς ψυχῆς· καὶ τῆς μνή
μης τῆς ἐπιστήμης.
καὶ τῶν τελειοτέρων ἐρ
γασιῶν τέρα· ἢ μὲν
γὰρ περὶ σωμάτων ἀπονεῖ
ται καὶ τὴν ἐπίκηρον
ὕλην καὶ κατωρεόψαν.
πάντως ἀνόητος ἐστὶν ἐπὶ
καὶ ἀπείσονι ἐπὶ τοῦ ἀν
τος· καὶ μνήμης ἕνεκα
μαχαίρης τέχνης κα
ταιρατήσει τῆς ἐνεάν
τῃ στάσεως· ἢ τὰρ νόσος.
ἢ χρόνος ἀνύσει ἐζάσαν
τὴν φύσει καὶ τοὺς ἰδί
ους σώρους σῴζειν ἐπιβαίνουσα·

Ἰδὲ περὶ ψυχῆς μὴ
σπουδαιοτέρως ἔχω
καὶ θεῖαι· καὶ τῆς ἀ
νωφελεστέρας ἐπι
τέχνους· καὶ προσείσει
νε ἐπειρωμένην· εἰ
καὶ τῶν χείρονες ὑπεδέξω·
τάχα μὲν καὶ διάλλαξαι
τίας· ἀς μονοειδεστέρους
δείας· ὅς· καὶ εἰ τις εἰς ὑ
τὰ τοιαῦτα ἐσοφίσθη
μυστήρια· ὅσον δοῦναι ἐ
λεγχεῖν καὶ τοὺς
καὶ τέλεα· ἀγοῖν ἐνείκεν·
ἐνόσαι ἐν ἴνα δι' ὧν ὁς
καὶ μὴ λανθάνει τῆς προστα
κατωτέρω τῆς ἀνωφελοῦς
καὶ κρονομήσειεν· ὥσπερ

χρυσοσπυρὶ τοῖς τιλδε
κασὶ φείσας· καὶ ἀρε
τῆς ἀθλον· ἀλλὰ μὴ θύ
δρωπον ὁμοιόμενον ἔχη τὰ
ἐπιζόμενα· καὶ τοῦ
τοδὲ πὰρ ἀτῆς ἀκρας
ἀγαθότητος· ποιῆσαι
τὸ ἀγαθὸν καὶ μὴ ἐτε
ρον· οὐ φύσει ὁμοῖον
κατασπειρόμενον· ἀλ
λὰ καὶ προαιρέσεως ἐρ
γομένου· καὶ τοῖς ἐ
πὶ σφῶν τοῦ ἀγαθοῦ
σίου κινήμασιν· ἐτε
ρογενῆ· ὧν καὶ ποχεῖ
ρον ἐλκύσειε προσεάν
τὴν καὶ ἀπωθεῖν· ἀν
σας κατὰ μικρὸν τῆς
παχύτητος· ἵνα περ
ἐστὶν ὁ ψυχή· τοῦτο
ψυχὴ σωματισθήσε
ται· παιδαγωγήσας
ἑαυτῆς τὴν ὑπηρέ
τιν ὕλην· καὶ θεῖον
σας ἀφ' ὧν τὸ ὁμόδουλον·
ὥρας καὶ καιρούς καὶ ἡ
λικίας καὶ ὥρας καὶ τὰ
τοιαῦτα διατροσεπι
σκεφθεῖσα· φαρμάκευ
σειεν καὶ διαπτήσει
καὶ τηρήσει τὰ κλαδε
ρα· ὧν ἀν μὴ ἀντικῇ
ναι τῇ τέχνῃ τὰ στῆς
ἁρμοστίας ἐπιφυλίας·
καὶ πονῇ καὶ κάμνῃ καὶ
πολλὰ καὶ τοῖς ἀνυστη
ροτέροις τῆς θεραπείας
ἐστὶν ὅτε καὶ ἐφῶν
χρήσεται· ὧν ἐν ἄνιτω
τοσοῦτον οὐδὲν καὶ

ἐπίπονας φοδραίσι χα
λεπὰ φαίνηται. ὅσον
ἐπὶ πλεῖστα θηρία ἐμβιβά
σεται καὶ προαιρεθείη καὶ εἴτι
ἄλλο τοιοῦτο τῶν ἡμέρων
μίμημα. καὶ τοπρεῦσαι τε
καὶ ἰατρεῦσαι· καὶ τὰλλα
ὅσον θηρίων δεῖ καὶ ἀγρι
ονιέζοριζαν τὰς τῆς συ
ζυγίας τῆς ἱππικῆς τέρας.
πάνοσον ἱππικὸν καὶ
θώρηκα φιλοπάντειρα γα
γεῖν τε καὶ βέβαιον εἶ
σθαι· καὶ βραβεῦσαι δικαί
ως ψυχῆ τε καὶ σώμα
τι· μάντων χειρόνητο
ἱερεῖ τὸν δυνάστην
εἶσθαι συγχωρίσαν τας.
ἢ πεῤ ἀδικίων ἡμέρη
στην· τὸν δὲ ἀρχοντικὸν καὶ
ἡγεμονικῶν. τοτὲ μὲ
φύσει δεύτερον ὕποτα
ξαντας· ὅσπερ δὴ πο
λιτικὸν καὶ καλλίστα
ἔχων ἐπὶ πᾶσι αὐτοῦ
τῆς ἰκτίνεως. ὅσ᾽ ἢ τε ὁρα
τὴ· καὶ ὅσ᾽ ὑπερτὴν
ἀίσθησιν· εἰς ὃ πᾶν δὲ
καὶ εἰς ἓν ὅτι ἐκείνων
μὲν ἑκάστων ἀπὸ
ρήσαιμι ἂν τῶν ὀφ
ραίνεσθαι προυμένων.
ὅπως ἐχη φύσεως. οὐδὲ
μένει καθ᾽ οὐδενὶ ἀντι
τέχνη τὰ παρ᾽ ἑαυτοῦ
πάνουργος. οὐδὲ ἀντι
σοφίζεται τοῖς παρὰ
τῆς τέχνης προσάγο
μένοις· ἀλλὰ καὶ περὶ
ἑστῆσι λάλλον τινὶ ὑ

λην ἢ ἰατρεία· πλὴν εἰ
που κραχείατις παρεμ
πέσοι τοῦ καλοῦ πότος
ἄταξία. ἢν ἰσάφυλα
ξ καὶ καλὰ καὶ ἀγαθοῦ χά
λεπον· ἢ πλὴν δεῖσθαι
νεφελίσαι τὸ φλαῦτον.
καὶ τὸν ἢ ἰσάφαλῶς
μὴ τ᾽ εἰδέναι καὶ τε
ἀνέχεσθαι· μέγιστον
προσάρετὴν ἐστὶν ἐμ
πόδιον· καὶ οἱ ὁντὶς πα
ραταξῆ κατὰ τῶν πολε
μάχου ἢ τῶν ἡγεμένων·
καὶ οὐσπερ ἐς φέρει δὲ
σπουδὴν μὲν οὐ καλῶν
τὴν ἱππικὸν τοῖς θέρα
πευομένοις τοσαύτην
τε τὴν ἰατρείαν φεύ
γειν εἰς φερόμενα· καὶ
ἔλαφον δρεῖον ἐκ θέλ
των· καὶ κατὰ τῆς συ
ζυγίας ἱππικῶν ἐπιστήμονες·
γὰρ δουλοπρεπῶς τὴν
ἁμαρτίαν εἰς λαβεῖν.
ὡς περ τὴν ἀφοσύ
λον καὶ σαφῆ· ἐν
τῷ βαθεῖ τῆς ψυχῆς
συρίσαι λύπτοντες· ὡς
καὶ τὸν μεγαλαυχὸν
πρεσφόρον ἀλλὰ τοῦ
φύσει δὲ τῆς ἀδίκως ἀν
τοῦ καὶ πόνου καὶ θυμοῦ
ἢ πρὸς φασιζόμενος
φάσεις ἐν ἁμαρτικὸς.
λόγους συμπορεύ
σιν τοῖς πάθεσιν ἀνευρί
σκοντες· ἢ πτᾶσα
ἰσὸν ἐπὶ φράζαντες.
ἀσπίδος ἐκ πέφρικε τὰ

ὧν τὰ κυούσης τρόπον.
κινήσεως φωνῆς ἐπα
λόντων φιλονεικοῦν
κιον· καὶ δὲ φαρμακεύ
σῃ νάσοφίας φαρμακοις.
οἷς ἁρμοστία τυχὴς φε
ρομένη· ὑποτελεύ
τα οἷς ποιητέον πρότε
ροι καὶ γεννάιο
τεροι· καὶ φανερῶς, ἃ
μαις χυτὸν ἀλεπροσ
τὴν ἁμαρτίαν καὶ τοὺς
ταυτης θεραπευτας·
γυναικῶν τὴν κεφαλὴν
τοδηλεγομένων χω
ροῦντες προσπασαν πα
ραμορίαν· ὧν τὴς
παραπλησίας· ἢ εἰ τι ἀλ
λο τῶν τοιούτων παθει
σχυρὸν τερονόνομα·
καὶ οὐς· ἀγαπᾶν ὡς ἐνερ
γητας ἐχρῆν. τούτους
ὡς ἐχθροὺς ἀμυνομέ
θα· μισοῦντες ἐν πυλαις
ἐλεγχοντας· καὶ λογον
ὅσιον δὲ λυσσομένοι
καὶ ὁσιομεθα μᾶλλον
πολεμιους εἶναι τοὺς φίλι
ους νουθετοῦντας ἢ τοὺς ἐχθ
ροὺς ἀποτιμᾶσθαι καὶ ὡς δρᾶ
σαι λεγεται· ὥσπερ οἱ τῶν ἰδί
ων καρικῶν ἅπτο
μενοι τας τῶν πελας
ἀπανθρωπομιζοντες
ταῦτα εἰ τις οἷς ἐρωτᾷ
καθ' ἡμᾶς ἰατρικην.
τὴς περι τὰ σωματα
ἐργωδεστεραν τιθε
μαι μακρῷ· καὶ διὰ
τοῦτο τιμιωτεραν·

Καὶ ὁτι ἐκεινημενόλι
γατῶν ἐν τῶν βαθεικα
τοπτευόντων. περι τὸ
φαινόμενον ἢ πλειων
τῆς παραλογιστειας· ἢ
λιπαρ περι τὸν κρυπτὸ
τῆς καρδιας ἄνθρωπον
ἢ πασα θεραπειατεικὰι
σπουδη· καὶ προς τὸν
δοθεν ἢ λιπαν ἀντιπο
λεμοῦντα καὶ ἀν τιπα
λαιοντα ἢ λιαχη· ὃς ἢ
λιπαν τοῖς ὁπλοις καὶ
θηλειων μχρωμενος το
δεινοτατον· τῶν τῆς
ἁμαρτιας θανατων, δι
δωσιν· προσοῦντα γ
τα· πολλης μενικὰι παν
τελοῦς τῆς πιστεως·
μειζονος δε τῆς παρα
φυσεως ἐνεργειας· ὃν εἰ μὴ
γης δε τῆς ἢ μετερας
ἀντιτεχνησεως ὥστε
ἑλιαν τὸν πειθω χρεια
τῆς καὶ λογων καὶ ἐργων
θεωρουμενης· εἰδεῖ
καλως ἢ μιν θεραπευ
εσθαι καὶ ἀποκαθαιρε
σθαι καὶ ὡς πλεῖστου ἀ
ξιασεῖναι τοτιμιωτα
τον ὧν ἐχομεν τας
ψυχας· τας ἐμμενῶν
φοτερων τῶν θερα
πειῶν τελη· τοῦτο
γαρ ἢ μιν ἐστὶν ἡ δε
τασιν ἐπιλειπεται·
τὴμεν· ὑγιειαν ἢ δὲ
ζιαν σαρκος· ἢ οὐσιαν
φυλαζαι· ἢ πελθοῦν
σαν ἀναικαλεσασθαι· ὧν

ὁ γὴ ὢν ἀΐδιος καὶ ἀγένητος, συνδοι-
θεὶς τοῖς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς
ἐπὶ ἐκ τὰ ἀνάντια πάν-
τας ὠφέλησεν· ὥσπερ καὶ
πάλιν καὶ πλούτοι· δο-
ξαι τε καὶ ἀδοξίαι· τὰ
ἡδέα καὶ ἀηδίαι· τὰ
πρότητες· καὶ οὐσία ἑνὶ
συνεῖναι ἀνάγκη κατὰ τὴν
φύσιν· καὶ οὐδὲν μᾶλλον
τῷδε ἢ τῷδε νέον τα·
τῇ χρήσει καὶ τῇ προ-
ρέσει τῶν ἐκτὸς ἐστὶν ἐ-
νων τὸ βέλτιον ἢ τὸ
χεῖρον ἀλλ' ἀνεῖ· τῷδε
τὸ προσκείμενον· ἢ τε
ρῶσαι ψυχὴν· ἀρπάσαι
κόρακος· καὶ δούναι θεῶν·
καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ἐστὶ
νον τηρῆσαι· ἢ κινδυ
νεῦον χειραγωγῆσαι·
ἢ διαρρυεῖσαν ἁμάσασθαι·
εἰς οἰκείωσαν τὸν νοῦν
ταῖς καρδίαις διὰ τοῦ πνεύ
ματος· καὶ τοῖς σφαλεῖ-
σι ἐπιστῆσαι· καὶ τῆς ἀ-
νομίας καθάρσιον τὸ
νοῆσαι· καὶ τῆς ἁ-
γιότητος τὸν τῆς ἀνω συντά
ξεως· τοῦτο ἡμῖν
ὅπλα δαγρος βούλεται
νόμος· τοῦτο ἱερεῖ
χν καὶ νόμου προφή
ται· τοῦτο ὅτου πνεύ-
ματικοῦ νόμου τελεί
ωτης καὶ τὸ τέλος χῦ·
τοῦτο ἐκεῖνο φ· εἰς ἀφε
ότης· τοῦτο ἵνα προσλά
φ· εἰσας ἀρχ· τοῦτο ἵνα
καινὴν ἀναζ ις· θ· καὶ ἀνός·

ἐνεζάλιφθεῖσα καὶ ἱε
ροσάλημ φθερα
ὶ ὑπὸ τοῦ θ· ἁρπασθεῖσα διὰ τοῦ
σθενεῖ ψυχῆς ἀνείκρα
τ· η· καὶ συνεδέθη τὰ
λιεστῶτα· τὴν προσλά
φωτοῦ λιεσιτεύοντος
οἰκειότητι· καὶ πᾶν
τα ὑπερπάντων ἡνώ
θεῖεν· καὶ ὑπερένοστου
προπάτορος· ἡ ψυχή·
διὰ τὴν παράκουσαν·
ἣ σαρ χ· διὰ τὴν ὑπουρ
γησάσαν καὶ συγκατα
κρι θεῖσαν· ἡ μὲν ψυ
χὴν· ἁδέσαρκα· ὁ δὲ δι
ὰ τὸν ἁδάμ· τὸν γενό
μενον ὑπὸ τὴν ἁμαρ
τίαν· ὀφειλόντων μὲν ἁμαρ
τίας καὶ ὑφ' ἑνὸς
διὰ τοῦτο ἀντεισηχο
τῶν πάλαι τόνεον·
καὶ διὰ πα· θ· υσόπα· θ· ω ἡ
ἀνείκαν θ· η· καὶ ὑπερ
ἑκάστου τῶν μελε τε
ρωθ· ἑκάστων τοῦ ὑπερ
ἡμᾶς ἀνθρ· η· καὶ
γεγονέν καὶ νοήμα ν
στήριον ἢ περὶ τοῦ πε
σόντα διάπειρ· ε· ιαν· ἐκ
φίλαν θ· ρωπίας οἰκονο
μία· διὰ τοῦτο ἐν
ήνισε καὶ παρ· θ· ένος· διὰ
τοῦτο φάτνη καὶ βο
φ· λεέμ· ἢ γενήνισε ὑ
πὲρ τῆς πλάσεως· ἢ παρ
θένος ὑπὲρ τῆς συναι
κός· ἢ βη φλεέμ· διὰ
τὴν ἑδέμ· ἢ φάτνη
διὰ τὸν παράδεισον· τὰ

κραι καθαιρόμενα. ὑπερ
τῶν μεγάλων καὶ κρυ
πτομένων· διὰ τοῦτο
ἀγγελοειδὲς χορὸν τεθεῖσθαι
οὐρανίου δεῖται ἐπιτρεπο-
μένης δὲ καὶ τοῖς ἀνορά
τοις τε εἶναι τῶν ἀληθῶν καὶ τοῖς
μένοις· καὶ ἀστήριπτον ἔναι
νος· καὶ μαγοις προσπίπτο
τες καὶ δωροφορούμενες.
ἢ εἰδωλολατρία κατάλυ
ση· διὰ τοῦτο οἰκεῖα
πειζόμενος· καὶ ἀνώφε
λαρτυρούμενος· καὶ ἀνή
στευτος καὶ πειραζόμε
νος· καὶ νικῶν τὸν πει
ράζοντα· διὰ τοῦτο δοξά
λοις ἐλαυνόμενοι· καὶ
νόσοι θεραπευόμεναι·
καὶ τοῖς ἐγκαρτερούμενοι·
καὶ καθορώμενον·
διὰ τοῦτο ἐφ' ἡμῖν φρυαγ
μένα· καὶ ἀλλοιμελῆ τῶν
τερόκερα· διὰ τοῦτο ζυ
λον ἐπὶ ξύλου· καὶ
κατὰ τῆς χειρὸς χείρες·
τὲς καὶ σφραγῖδες εἰς τὰ φέ
νης· ἀγγέννητος ἐφ' ἑ
αυτοῦ· τῆς δὲ γεννητῆς δὲ
τοῖς ἴλοις δὲ φεῖται· τῆς
ἑκκλησίας δὲ ἀμ. εἶτα
γεγραπόκεν οὐμένης·
διὰ τοῦτο ὑποκατάτου
πτώματος· καὶ χολὴ
κατὰ τῆς πεύσεως· καὶ σπε
φάνος καὶ ἀπόφασις κατὰ
τοῦ ποιήσαντος· καὶ
φάσματος· καὶ σκότος·

ἱερὸν τοῦ φωτός· καὶ τὰ
φῦ κατὰ τῆς εἰς τὴν ἀ
ποστροφῆς· καὶ ἀνάστα
σεως οὐ ὑπερφυῆς ἀνάστασεως·
αὐτὰ ὑπὲρ τῆς ἀγω
γῆς δὲ περιπλάστου
σεως· καὶ ἀφθαρσίας τε
φύσεως τῆς ἐν τοῖς ἁγίοις
πλαιόμενα δὲ ὀφθέντες
ἐπεσεν ἐπὶ ἀγούσα· καὶ τὸ
ζυλῶν τῶν ἐσχισμένων
σα· οὗ τὸ ξύλον πλάστης
γλώσεως· οὐσα καὶ καιρὸ
οὐδὲ ἐπιτρεπόμενα
λη φθέν· εἰλοτρίως ἐν
ταῦτα εἰ μὲ ἐστῆσο ερα
πεδα ὑπηρέται καὶ συνερ
γοι· ὅσοι τῶν ἄλλων πειρο
καθεζόμενα· ὅσα ἐν
λὲ ἐντὸς τὰ ἴδια πα φύσεως
ρρωστήματα· καὶ ἀγι
νως εἰκεῖνα καὶ θεραπεύ
ειν· μᾶλλον δὲ οὐ ἐφ' ἡμῖν
ται· πλὴν ἐν τοῦτο λέγειν
ἐν καὶ τῶν πολλῶν ἐσα
καὶ πεποίησε· τῶν ἐ
πὶ πᾶσιν ὄντων τῆς
πλάσεως· πολλῷ δὲ καὶ
ζόντος τῶν ἄλλων
τὰς φιλαυτίας καὶ πλά
καὶ φθορέως καὶ ἀπάτης
ἐν ὧν σαπάλη φο τέ
ρους καὶ τελοίη τοῖς τε
πίς θεραπείας χρήζου
σι καὶ τοῖς ἰατρεύειν πε
πιστευμένοις· εἶτα
διὰ ἐντῶν ἐνεργημάτων
θεραπεύεται· πόνους τε
καὶ ἀτρυγηνίας καὶ φρό
τίδας καὶ ἐν ἐζ ους.

καὶ τὸ ἕτερον λόγοις χρῆσθαι
φορᾶς ἕνεκα καρπούσθαι
αὐτῶν. ὧν ἕνεκα φιλτάτων
παρεῖκε τοῖς σοφῶν· καὶ
τἄλλ' ἑαυτὸν μοχθοῦν
τες καὶ ἀνευρίσκοντες·
τὰ δὲ παρ' ἄλλων ἐρανίζο
μενοι καὶ συναθροίζοντες·
προσοίσουσι τοῖς δεομέ
νοις· καὶ οὐδὲν οὕτως ἀν
ρωμαῖον τοῖς πᾶσιν εὑρεθὲν
ἢ δι' αὐτὸν οὐδὲ τῶν
ἐλαχίστων· ὡς μὴ μεγά
λης τῆς τοῦ σώματος ὑγιείας ἕνε
κεν· ἢ τοῦ κινδύνου
τοῦ παντὸς ἀπώσασθαι
τοῦ ἀνθρωπίνου· ὑπολαμβά
νει· καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοι
ούτου ἐν' ἀποσχήσηται
οὐ τὰς ὑπερβολὰς ἱερᾶς·
καὶ οὗτος οὐδὲν τῶν πρὸ
τοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἀλλὰ καὶ τῶν
μοχθηροτάτων ὧν πά
λαι τε φανήσεται καὶ νῦν
ποιῶν· ὁπότε καιρὸν ἴσα
τοῦ μεγίστου τούτων πάρ
εστηκε πράξεων· καὶ κίνδυνον
λαγχάνει· εἰδὲ καὶ τῶν καλῶν
φείσεται μέν· ποσῶν βίων σω
λέων τὸν ἅπαντα χρό
νον· ἢ τῆς ἐν ταύτῃ
κερδανοῦντος ζωῆς· ἢ
τοῦ ἀφανεῖ ζητεῖν· τῶν
καλῶν τὸ πρῶτον καὶ
ἀσφαλέστατον· καὶ ἂν
δροσόεντας υἱοὺς καὶ
ἔχοντος· ἢ καὶ ἐν δεοῖς
τοῖς κινδυνεύουσιν
ἔστι σωτηρία τύχης·
τῆς καὶ καρία στεῖ καὶ ἀφα
νάτου· καὶ ἀφάνταισι

σοφῶν ἐμπίπτειν ἐπαινε
τῶν· ἢ σοφῶν ἐμπίπτειν· δικαίαν
χάριν· ποσῶν χρὴ δο
κεῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα·
ἢ ὅσης δεῖν τῆς ἐπιστή
μης ἀσκεῖσθαι καλῶς ἢ
ἀτρεύσθαι καὶ ἢ
ἀτρεύσθαι καὶ τὴν ζωὴν
ἢ μὴ μεταφέρεσθαι καὶ ἀδύ
νατον τῶν τινί·
ὑγιαρτῶν ἀνταῦθα οὔτε
λοιτῶν οὔτε ὁρκίων· οὔ
τε τοῦ φίλου τῶν ἀρρέ
νων οὔτε γήρα· νεότητος· οὔ
τε πενίας ἁπλοῦτος· οὔτε
ἑνὸς γυναικῶν ἀφυλοῦν
τι· οὔτε ὑπὸ καλῶν ἀνω
γίας ἀπονοῦντι· ἄρχοντες
τε καὶ ἀρχόμενοι· σοφοί
τε καὶ ἀμαθεῖς· δειλοί
τε καὶ φράσεις· ὀργίλοι
καὶ πρᾶοι· κατορθοῦν
τες καὶ πίπτοντες·
Κἂν ἕτερα ἐπιβιῶσι ἕτερα
σπουδάσωσι τῶν
ἐπιζυγίας πρὸς τοὺς
ἀγαθοὺς· καὶ τοὐναντίον
πάλιν· τῶν ἐπὶ σεμνῶν
ἀσπρὸς τοὺς ἐπαινοῦν
κοὺς καὶ πρᾳδας· τῶν
ἐζητασμένων καὶ διὰ
βεβήκοτων ἐν θεωρία·
πρὸς τοὺς ἁπλοῦς καὶ ἀτεχ
νόμους· ἀστικῶν
τε αὖ καὶ τῶν ἐκτὸς
ἀγροικίας· ἀκεραιοτέρων
τε καὶ πανουργοτέρων·
τῶν ἐν πράγμασι· πρὸς
τοὺς εὐτυχοῦντας·
τῶν μεταβολὴν πλη
γέντων πρὸς τοὺς ἐν

δρομοῦντας καὶ ἀμελοῦντας
τοῦ χείρονος· τούτων
γὰρ ἑκάστοις ἡ μὲν ἄλλη
λωπέστιν ὅτε ταῖς ἑτέ-
ραις καὶ ταῖς ὁρμαῖς.
ἢ κατὰ τὰς τῶν σωμά-
των ἰδέας διαφέρον
τες· εἰ δὲ βούλει τὰς τῶν
στοιχείων μιᾶς εἰς καὶ πρά-
σεις ἐξ ὧν μεμέστηκα-
μεν, οὐ ῥᾴστην ἔχουσι
τὴν οἰκονομίαν·
ἀλλ' ὥσπερ τοῖς σώμασιν
οὕτω καὶ ταῖς ψυχαῖς ἐν-
ειμαντέ καὶ τροφὴν
προσφέρονται· ἄλλοι δὲ
ἄλλην· οἱ μὲν γὰρ οὐ τοὺς
ἥκιστα μόντες· οὕτω καὶ
τὰς ψυχὰς διαφόρως λό-
γοις καὶ ἀγωγῇ θεραπεύ-
ονται· μάρτυρες δὲ τῆς
θεραπείας ὧν ἕκαστος ἁπτό-
μενος ἀπείλογος· ὁ δὲ
ῥυθμίζοντα παραδεί-
γματι· ὁ μὲν δέοντας
ἰσεντρῶν· ὁ δὲ χαλινοῦ·
ὁ μὲν γὰρ εἴσω φέ-
ει καὶ δυσκίνητοι πρὸς τὸ
καλόν· ὁ δὲ πλαγίους
τοὺς λόγους διεγείρεον·
ὁ δὲ φέρων ὑπερ τοὺς μέ-
τριους τῶν πηδᾶ καὶ δύσκα-
θεκτοι τοῖς ὁρμαῖς· κα-
θάπερ οἱ λοιγενναῖοι
πορρωτῆς νύσσης φε-
όντες· οὐ σβεστίους ἀν
ποίησειεν ἀτχωνίας καὶ
ἀναισθησίας λόγος·
τοὺς μὲν ἐπαίνοις σώφ-
σειν· τοὺς δὲ φόβοις· ἄλ-

φοτέραν μετὰ τοῦ καιροῦ.
ἢ τοῦναντίον ἔβλαψεν
ἑ ἔχων τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ
λόγου· τοὺς μὲ
παρακλήσεσι κατορθοῖ.
τοὺς δὲ ἐπιτιμήσεσι·
καὶ αὐτὴ· τοὺς μὲν ἐν
τῶν κοινῶν διελεγχομέ
νους· τοὺς δὲ ἐκ ῥυθμὸν
που φέροντας· φι
λοῦσι γὰρ· διὰ μὲν κατά
φρονεῖν τῶν ἰδίων πο
θεσμάτων· πλανῶντας
καταπλήττοντες φρονι
ζόμενοι· διὰ δὲ πρὸς
τὴν ἐλευθερίαν τῶν
ἐλέγχων ἀναισχυντεῖν·
τῶν τῆς ἐπιτιμήσεως
μυστηρίων παιδαγωγού
μενοι· καὶ ἀντιδιδόν
τες τῆς συμπαθείας τὴν
εὐπείθειαν·

Τῶν μὲν πάντα τηρεῖν
ἐπιμελῶς ἀναγκαῖον·
μὲ χρὶ καὶ τῶν μικρο
τάτων· ὁ σοῦ τὸ διεσφαλ
μένον φανεῖ· ἐπεὶ διὰ τὸ
τοῦτο χαλᾶ τὸ
τόνον· ὡς σο
φωτέρου ἑ φύσε
σεν· τῶν δὲ
ἐστὶν ἃ καὶ παρορᾶν ἄ
μεινον· ὥστε ὁρῶν τας
μὴ ὁρᾶν καὶ ἀκούον τας
μὴ ἀκούειν κατάτινα
παροιμίαν· ἔνιαι δὲ προσ
ποιοῦνται τὸ ἐρ-
μένον· τῶν δὲ φιλοτιμῶν
ἐλέγχων καταπλήσσον
τες· καὶ τέλος προσπαί
ζοντα ποιοῦσιν ἀμελοῦντι

ρὸν· τὸ τῆς πείνης· οὐ φάρ
μακον τὴν ἀιδιότητα ν
ομίζοντες· καὶ μὴν τροφὴ καὶ
ὄρεξις τοῦ ὄντος ἐστίν· οὐκοῦ
γιγνομένους· καὶ ὑπερορᾶ
ον· οὐχ ὑπερορῶντας·
καὶ ἀπορητικώτερον· οὐκ ἀ
πορητικωτέρους· οὐκ ἀ
πορήσοντας· ὅσο ν
τοῦ τοιοῦ φύσει ἐπιζητεῖ·
ἀλλ' οὐ σὲ πείκεια φέρα
πευτέον καὶ ταπεινό
τητι· καὶ τῶν συμπρο φυ
λείσφαιδ ἢ περὶ τὰς χρη
στοτέρας ἐλπίδας· καὶ
τοῦ σεμνοῦ καὶ τῶν μὲ
δεὶ πτας φαίη πολλάκις
λυσιτελέστερον· καὶ τῶν
μὲν εὐπορίαν καὶ δυνα
στείαν· τῶν δὲ πενίαν
ἢ δυσπραγίαν· ἢ πεπαιδεῦ
ῆαι πεύχεσθαι· οὐ γὰρ ὧν
περὶ ἢ τὴν ἀρετὴν ἐσχεῖ
καὶ τὴν εὐκαιρίας· τὴν μὲ
ἴσα λλίστην εἶναι καὶ ὧν
φελιμωτάτην πρὸς εὖ καὶ
πρᾶξι· τὴν δὲ χειριστι
τέ καὶ βλαβερωτάτην·
οὕτω καὶ τῆς φαρμακεί
ας τὴν σὺν μετρίᾳ· εἶναι
καὶ τοῦ αὐτοῦ τυγχάνειν
ὑπὸ τῆς φαλεροτάτου
ἢ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀποδεδειγ
μένου τοῦ αὐτοῦ· ἢ τοῦ
ἀν· ὅτι μᾶλλον συμπίπτουσι
ὅτε καιρὸν καὶ τὰ πράγμα
τα· καὶ ὁ τῶν θεραπευο
μένων ἐπιδέχεται τρό
πος· ἅπαντα μὲν δὴ ἐλε
σφαλόγωλ· καὶ συνιδεῖν
ἐκ τοῦ ἀκριβεστάτου·
ὥστε καὶ ἀσφαλίων τὴ
θεραπείαν περιλαβεῖν·
ἄλλην χάριν· ἃ ἂν ἐπὶ πλεί
στον ἔχοι τις ἐπι
μέλειάς τε καὶ συνέσεως·
ἐπὶ δὲ τῆς πείρας αὐτῆς
καὶ τῶν πραγμάτων·
τῶν θεραπευτηλόγων
καὶ ἀνδρικατα φαινε
ται· καθ' ὅλου δὲ ἐπὶ πλεῖν
ἐκεῖνο γνώριμον· ὅτι
καθ' ἁπερτοῖς ἐπὶ καλου
μένοις τοῦ τῆς ἁμαρτι
ας πτώματος· ἀλλὰ
δῶν βασιλικῆ πορευτέ
ον ὁδῷ τε καὶ περισκε
πτέον· μὴ τὲ εἰς δεξιὰ
μὴ τὲ εἰς ἀριστερὰ· καὶ
τοῦτο καὶ παροιμιάζε σθα
σιν· εἰς ἰκαὶ νοντας· οὐ
τῶν μὲν ἁπτομένων τοῦ
φῶν ἐχεῖ τῶν πτώμε

τερωνικαὶτοσοῦτονἐν
τῷ·θ·απὸἑρμογοντῶἀγα
θῶνποιήσεωντῶνγινω
στῶνσοφιστῶνκαὶ
χαστοιμηνόυ·καὶἀφ᾽ ἧ
ςἡμῖνσοφιστεύσεως
ὁρφησικαὶδικαιας·καὶτὸ
χαιφοινοῦπροιμέρουσι
μεσουνάζιας· αὐτὴν
δὲτὴνπερὶτοῦλογοῦδιανο
μὴνπατελεύταιον
ἐπὶνῶπρῶτονπεντῶν
πλατέρωνπτοῦφείου
λεγωικαὶῦτηλοῦ·καὶὁ
πῦπιὰνπτεςφιλοσοφοῦ
σιν·ἐιμὲντισἀλλοςφαρ
ρεῖ·καὶπᾶσηςδιανοίας
ῦπολαμβάνει·φαυλία
ζωντοῦτονἐγωτῆσυ
νέσεως᾽ἵνατίλεγωτῆς
ἐυτυφείας ἐλπὶδὲοὐκ
πρᾶγμαφαίνεταιοὐ
πῶνφαυλοτάτωνοὐ
δὲολίγουτοῦυπς·διὸ
καὶκατὰκαιρὸνἑκάστων
τοῦλογουτὸσυντομέτρι
ονκαὶοἰκονομεῖνἐν
κρίσειτῆπαλιῶθεὶσανπτῶν
πλατέρωνλογισμάτωνπι-
σαπερὶκοσμωπικοσαιου
πεφιλοσόφηται·περὶ
ψυχῆς·περὶτυχῆς·περὶ
πόν·καὶτῶνπαροερῶν
φύσεωνβελτιόνωνπ
τεκαὶχειρόνωνπερὶ
τῆςτωπαντασυνδε
σεως·καὶδιεζαγου
σηςπρονοίας·ὅσατεκαὶτὰ
λογομὲπαντὰπαιδοικεῖ.

ΤΟΥΤΟΜΕΝΟΥΝΤΟΙΝΥΝ
ἐπὶτοσοῦτονἐκτεθὲν
τωνἐμῶνπονημάτωνἐ
πὶτέλουςἤκειἐπὶδὲτὰ
λοιπὰτῶνἐμῶνσυγγρα
μμάτωνἐπὶτὸνἐξῆς
καιρὸνἀναβαλλόμε
νοιτὸνπερὶτῆςἐνθέου
σιαςἐμοὶλόγονἐπὶτὸ
παρὸνἀναδραμεῖν
ἀναγκαῖονἡγοῦμαι
τοῖςἐμοῖςἐπαίνοις
ἐπιμαρτυρεῖνἐπὶτῶν
ἐμῶνπονημάτωνἐπὶ
τὸνἐξῆςκαιρὸνἀνα
βαλλόμενοςτὸνπερὶ
τῆςἐνθέουσιαςἐμοὶ
λόγονἐπὶτὸπαρὸν
ἀναδραμεῖνἀναγκαῖ
ονἡγοῦμαιτοῖςἐμοῖς
ἐπαίνοιςἐπιμαρτυ
ρεῖνἐπὶτῶνἐμῶν
πονημάτωνἐπὶτὸν
ἐξῆςκαιρὸνἀνα
βαλλόμενοςτὸν
περὶτῆςἐνθέου
σιαςἐμοὶλόγον
ἐπὶτὸπαρὸν
ἀναδραμεῖν
ἀναγκαῖον
ἡγοῦμαι
τοῖς
ἐμοῖς
ἐπαίνοις
ἐπι
μαρτυ
ρεῖν
ἐπὶ
τῶν
ἐμῶν
πονη
μάτων
ἐπὶ
τὸν
ἐξῆς
καιρὸν
ἀνα
βαλλό
μενος
τὸν
περὶ
τῆς
ἐνθέου
σιας
ἐμοὶ
λόγον
ἐπὶ
τὸ
παρὸν
ἀνα
δραμεῖν
ἀνα
γκαῖον
ἡγοῦ
μαι
τοῖς
ἐμοῖς
ἐπαί
νοις
ἐπι
μαρ
τυ

ΜΗΤΕ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ
ΑΡΡΗΣΤΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΦΕΤΕΡΑΣ.
ΙΣΑΠΤΟΥΔΑΪΣΜΟΥ ΙΣΑΠΤΟ
ΛΥΘΗΝΑΣ ΩΝ ΤΗΝ ΜΕΝ
ΣΑΒΕΛΛΙΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣΩΝ
ΒΥΣΣΟΓΕΝΕΤΟ ΤΗΝ ΔΕ ΑΡΕΙ
ΟΣ ΟΔΑΞΕ ΖΗΝΩΝΑ ΔΡΕΥΣ. ΤΗΝ ΔΕ
ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΡΧΗΙ
ΛΙΝΟΡΟΔΟΞΩΝ. ΤΗΝ ΔΕ
ΜΟΣΧΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ
ΟΣΟΝΕΣΤΙΝ ΑΛΛΕΡΩΝΔΙΑ
ΦΥΓΟΝΤΑΣ. ΕΠΙ ΟΡΘΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ.
ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΑΙ ΣΑΒΕΛ
ΛΙΟΝΙΑΖΟΝΤΑ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΙΣΤΑΥΤΗΝ ΣΑΦΗΝΙΣΙΝ ΕΥ
ΠΡΟΦΕΡΕΙΑΣ ΕΥΤΑΧΟΥ
ΝΑΙ. ΜΗΤΕ ΑΛΛΟΤΙ ΘΕΝΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΔΕΧΕΣΘΑΙ
ΣΤΟΜΕΙΝΑΙ ΟΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ.
ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ ΕΙΝΑΙ ΟΠΕΡ Ε
ΣΤΙΝ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΑ ΜΕΤΑ
ΧΩΡΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΒΑΙΝΟΝΤΑ. ΠΕΥΓΕΤΟ
ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΟΜΗΝ
ΘΕΙΝΩΣΠΕΡ ΤΑ ΛΟΥΘΗΝΑΙ
ΤΩΝ ΖΗΝΩΝΕΙΣΙΑΣΙ ΓΡΑ
ΦΟΥΣΙΝΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΤ
ΤΟΝΤΑΣ. ΜΗΤΕ ΤΑΣ ΦΥ
ΣΕΙΣ ΤΕΛΕΙΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΑΡΕΙΟΥ ΚΑΚΩΣ ΟΙΟ
ΜΑΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ. ΕΙΣ
ΙΟΥΔΑΪΚΗΝ ΠΕΝΙΑΝ ΚΑ
ΤΑΣΤΑΣ ΕΙΣΘΗΝΑΙ. ΚΑΙ ΦΕ
ΠΟΝΕΝΕΙΣΑΓΕΙΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑ
ΦΥΣΕΙ. ΔΙΟ ΝΩΝ ΤΩΝ ΑΡΕΝ
ΝΗΤΩΝ ΤΗΝ ΘΕΟΤΗΤΑ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣ. ΩΣΠΕΡ
ΔΕΔΟΙΚΟΤΑΣ ΛΙΘΙΔΙΑ ΦΘΕΙ
ΡΟΝΤΟΣ ΛΙΘΙΝΟΥ ΘΕΟΥ. ΟΥ ΓΑΡ ΠΡ

ΩΝ. ΑΛΛΗΘΙΝΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟ
ΤΙΜΟΥ ΤΗΝΔΕ ΦΥΣΙΝ
ΜΗΤΕ ΤΡΕΙΣ ΑΡΧΑΣ ΑΛΛΗ
ΛΑΙΣ ΑΝΤΕΠΕΖΟΝΤΑΣ
ΙΕΣΟΥΝ ΤΑΣ ΣΟΝ ΤΑΣ. ΠΟΛΥ
ΑΡΧΙΑΝ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΕΛΛΗ
ΝΙΚΗΝ ΠΕΦΥΓΑΔΕ
ΘΟΝΤΑ ΤΕ ΟΥ ΤΩΝ ΕΙΝΑΙ
ΤΙΝΑΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΣ.
ΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑ
ΡΙΝ ΡΕΙΝ. ΤΙΝΟΣ ΓΑΡ ΑΝ
ΙΣΑ ΕΙΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΝ
ΦΥΣΙΝ ΕΣ ΧΩΡΙΣΜΕΝΟΥ
ΚΑΙ ΑΠΕΖΕΥΓΜΕΝΟΥ
ΜΕΤΑΝΟΗΤΙΚΗΣΕΩΣ. ΟΥ
ΓΑΡ ΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΤΟ ΑΛΛΑ
ΤΡΙΩΝ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΝ ΔΙΑ
ΦΟΡΑ ΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΙΣΟΝΔΕ ΕΙΠΕΙΝ ΙΣΑΙ ΤΟΥ
ΧΕΟΝΤΟΣ. ΜΗΤΕ ΤΟ
ΣΟΥΤΟΝ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥΣ
ΩΣ ΜΗΤΕ ΤΟ ΤΟΥ ΤΩΝ ΦΥ
ΛΑΤΤΕΙΝ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΥΩΝ.
ΤΙΝΟΣ ΓΑΡ ΑΝ ΙΣΑ ΕΙΗ
ΜΗ ΠΡΟΣ ΑΡΧΗΝ ΑΙΑ ΦΕ
ΡΟΜΕΝΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ. ΜΗ
ΤΕ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΗΣ ΑΡ
ΧΗΣ ΑΖΥΜΙΑ ΤΗΣ ΩΣ ΠΕΡΙ
ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΤΟΡΙ. ΜΗΤΕ ΡΩ
ΜΗΝ ΓΑΡ ΑΝ ΕΙΠΕΙΝ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΩΝ
ΑΡΧΗ. ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΜΗΤΕ ΡΩ
ΜΗΝ ΑΠΕΙΚΑΙ ΑΝΑΖΙΩΣ. ΜΗΤΕ ΦΕ
ΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΧΗΣΑΙ
ΑΓΑΘΟΤΗΤΟΣ. ΤΗΣ ΕΝΥΩ
ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΕΝΗΣ
ΤΩΝ ΜΕΝ ΩΣΥΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟ
ΓΩΝ. ΤΩΝ ΔΕ ΩΣ ΠΡΟΔΟΝ
ΚΑΙ ΟΥΔΑΝΟΥ ΤΩΝ ΠΑΝΤΕ
ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΑΙ ΟΝ

καὶ τὸ μὲν ἁπλῶς τηρεῖν
καὶ τὰς τρεῖς ὑποστάσεις
ὁμολογεῖν. καὶ ἑκάστην
μετὰ τῆς ἰδιότητος
ταύτὸν γὰρ μακροτέρου
λεγεῖν κατὰ τὸ παρόντα
καιρόν· ὅτι καὶ δεῖ καὶ βιωντὸ
λογοῦ καὶ νοῆσαι καὶ παρα
στῆσαι καὶ ὡς τρεῖς καὶ
ὅσα πάλιν· μᾶλλον
δὲ καὶ ἓν αὖ τὸ ὑπῆρ.
ὧν μόνων θεὸς καὶ ἐνοεῖται
καὶ ἐρᾶν πεύεται καὶ λα
βεῖν εὑρέται καθαρῶν
γὰρ μόνον ἁπτέον τοῦ
καθαροῦ καὶ ὧν ἅπαξ τῶν σε
χόντος· ὃ δὲ ἐστὶν εἰκὸς
νῦν ἐνδιαιτᾶσθαι μοι
φαλεῖ· ἵνα εἰκεῖνο δὲ πάλιν
πόνε ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν τρα
πῇ περὶ τῆς ἁλουργοῦ τῶν λα
λουμένων ἐκ πάντα τὸ
δαπὲς συγκείμενον καὶ
ἡλιάζεσθαι ἐξ ἕωθεν. ὅτι ὁ
ὀργάνων τὴν ἱππολυχόρ
δων διαφορωνδεομέ
νων καὶ τῶν μικρονοιῶν
των. εὑρεῖν τινα τὸν
πάντας καταρτίσαι δυ
νάμενον λόγον. καὶ λαμ
πρῦναι τῷ φωτὶ τὴν
τῆς ὄψεως·

Ὑμῖν δὲ ὅτι ἐν τρισὶ
τούτοις τοῦ κινδύνου
κάλυμμα ἦν ἀμαθία κ,
λόγων καὶ λόγου· ἀναι
σθησία περὶ ἕκαστον τοῦ
των ἐκ καὶ λήθη πάντα
προσπταῖσαι· ἢ γὰρ οὐ

καὶ ἐν ἐλαμφθῆναι οὐσίᾳ ἢ
λόγος ἐσφέρησεν· ἢ οὐσίᾳ
χωρίσεν ἀλλοίᾳ ἢ κεί
φαρμένη· καὶ ὅλοι ὡς
ἑνὸς τούτων ἢ καὶ πάν
των. χωλεύειν ἀνάγ
κη τὴν ἀλήθειαν. ἀλ
λὰ τοῦτο καὶ ὁ τοῖς ἄλλοτε δι
δάσκειν ὑπισχνούμε
νοις· ῥᾷστον ποιεῖ τὸν
λόγον καὶ εὐπαράδεκτο
ἢ τῶν ἀκουόντων ἐν
λάβεια. τοῦτο ἐν τάχει
ἥξει καὶ ἱστᾶται
καὶ οἰκεῖ δυνος· ὡς γὰρ
περὶ φῶς καὶ τοῦ μεμίστου
τῶν ὄντων ἐχόντες
τὸν ἀγῶνα καὶ τῆς σω
τηρίας αὐτῆς· καὶ τῆς
πρώτης σπάσι νέλπιδος·
ὅσων τὴν πίστιν εἰσὶ
θερμότεροι. τοσοῦτων
προσαντέστεροι τῶν
λόγων καὶ προδόσιαν τῆς
ἀληθείας οὐ νικεῖ σεβει
αν τὴν εὐπείθειαν
ὑπολαμβάνοντες. πάν
τα προοίμιον ἂν προτέρων.
ἢ τοῦ σοῦ ἰσοφενλογισμοῦ
μιᾶφῶν πέρχονται· καὶ
τῶν δογμάτων ὃ ἐσυ
ναναστρα φὲν αὐτὴν
συνηθείαν·

Κ Αὐτοῦ τοῦ ἑτέρου τῶν
μετρίων τέρων καὶ οὐ
πάντη σαικῶν τὸ πάθος·
ὃ ἐσὰν τῆς ἀληθείας δια
μαρτάνωσιν· ἀλλὰ τῶν τε
λείων ἀληθειαν τοῦ τοπά
σχειν· καὶ ζηλοῦμεν

ἔχει νὰ λάβῃ κατ' ἐπίγνωσιν τυχὸν ἔσονται τῶν ὀρθοδοξασάντων κρίνοντες μηδὲ ἕνα τῶν πόνων περὶ θεολογίας ποιήσασθαι τὸν δεσποτικὸν θεῖον λόγον τοσαῦτα ὀπτῆρα ὄντα καὶ ταχύν· οὕτω καὶ μεταβεβλῆσθαι ποτὲ καὶ μεταβληθῆναι ὑπὸ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας ὑφῆκαι ἀντεβαίνων· εἴτις αὐτῶν ἀφηγήσαιτο λόγος. ποῦ κόφινον ἓν ζωθήναι κρόκας καὶ ἱμάντων ὡς περὶ διπόρου σπυρίδιον μίαν ὁμοῦ τὴν ἐνοῦσαν ὑλώδη καὶ ἐπιπόλαιον· ἐπεῖτα καὶ ταχίστην ἐκ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἀληθὲς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας σπουδῆς εἰς ἀλήθειαν·

Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ τῶν διὰ κενοδοξίαν φιλαρχίαν, ἁδικίαν εἰς τὸ ὕφος ἀλλοῦνται· ἵν' οὕτω λέγω· πῶς ἂν βρόχου μεγάλου ῥίπας· ὅτι κατὰ λόγον ἐστὶν ἀφηγήσασθαι ἐν ὀλίγοις καὶ τῆς ὑγιαινούσης καὶ κατεζανισταλμένων διδασκαλίας· ἵνα τῆς τριτῆς μοίρας τῶν δύο παιδεύσαι καὶ τὴν ἕπομένην ταύτῃ φράσαι τὰ ὅλα δὲ ἅπαντα λόγων χαροῦντων τῶν ἐσχάτων καὶ κατάπατον τῶν τῶν τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀρχηγὸν τῆς ἀληθείας· ἡ δὲ ἀληθὴς ἀνάλυσις ὅτι σοφὸν ὑπόληψις σε

ρόντες· μηδὲ ἕνα τῶν πόνων περὶ θεολογίας ποιήσασθαι τὸν δεσποτικὸν θεῖον λόγον τοσαῦτα ὀπτῆρα ὄντα καὶ ταχύν· οὕτω καὶ μεταβεβλῆσθαι ποτὲ καὶ μεταβληθῆναι ὑπὸ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας ὑφῆκαι ἀντεβαίνων· εἴτις αὐτῶν ἀφηγήσαιτο λόγος·

φωνῶν· πόσα λέγεται καὶ
ῥοῦ καὶ ὀξυτόνου βαρυτόνου· τῶν
δὲ ὡς ἐκ μελῶν ποικίλα τὸ
ποιητικὸν δι' ὃ τὸ ὑποβάλλει
φέρεται ψυχῆς· ὡς περὶ κι
θάρεως ἐν ὑποκρίσει
νοη· περὶ γραφικῆς περὶ γρα
μμάτων πόσα ἐστὶν φωνήεντα
διάφορα καὶ δί
φθογγα τῶν μὲν ἐφ' ἑνὸς
ὡς ἐν ἀρχῇ μέσῳ τέλει
ἢ ἐπὶ πλειόνων ἀλλ'
οὐκ ἐπὶ πάντων ὁμοίως
ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ πάντα
πολλαχοῦ καὶ ἐν μέσῳ
καὶ ἐν τέλει δὲ ὀλίγα
ποῖα τελεῖται καὶ τε
τριμμένων· ἐπὶ τίνων
τριβῇ καὶ τραχεῖαν·
καὶ ἐν μὲν ἀρχῇ· οὐκ ἔστι πρὸ
λαμβάνειν ἐν τέλει
καὶ ἱερῶν ἐν· ψυχὴν
δὲ γραφεῖν· οὐκ ἔστι σύλ
λογος ἐκ χάρακος καὶ
ὀξείας βάσεως τὰ τοιαῦ
τα ἑρμηνεύει τὸ τοῦ φε
ρεσβείας γράφων· ἐξ ἀ
λείφειν τε τοὺς πρότε
ρους τύπους καὶ ἐπε
γράφειν τοὺς διορθω
τέρους καὶ τοὺς μὲν
ἀζήλωτέρους τοσοῦ
τοις δὲ καὶ κατὰ τὰ
λοιπὰ φθηνὰ καὶ κατὰ τὸ
λογομάχον· οἷον ὀνη
ροῖ καὶ τὸν ὀνηρὸν τύ
που καὶ χαρακτῆρες·
τοσοῦτον δὲ ἕτερον
τῶν ἑαυτῶν ἐπιτεύ
ξειν τὴν ψυχὴν μᾶλ

διαγωγὰς καὶ προστα
σίαν· καὶ τὰ πλείω τῶν ἀρι
στοφάνους· ἴσμαι περὶ τῆς
τοῦ λόγου· ὥσπερ οὖν εἴτις φιλόν
εἰς πολλῶν φιλίαν
συγκείμενον πολύ
δεσι καὶ πολυμόρφοις· οἷ
ζώνων τε καὶ λιτῶν ῥο τε
ρῶν· ἱματίων τε καὶ
καὶ ἀργυρωμάτων
ἐπιχειροίη καὶ τιθέναι
εἰν· πάντων ἂν ἓν ἔρ
γον αὐτῶν καὶ οὐ μικρὸν
τοῦτο σωμάτων καὶ ἄλλοις
νοις καὶ ἄλλοις οὐ τοῦ
προστατεῖν φύσεως· οὔ
τε φωναῖς ταῖς αὐταῖς·
οὔτε τροφαῖς· οὔτε χεί
ροῖν ἁφαῖς· οὔτε συρι
γμασιν· οὔτε τοῖς τῆς ἁλ
μης ἀγωγοῖς τρόποις·
καὶ τοῦτων ἑκάστου
χάρων τος· ἄλλως δὲ ἀλ
λοίας δὲ μελῶν ἡδονὰς
μελῶν· οὗ ἕνεκα φύσεις ἐκ
στοχάζεται ψυχῆς· ἀφε
λείας· καὶ τιμᾶν δεῖ ποιεῖν τὸ
τοῦ τοιούτου φιλοσο
φώτατον· τῷ ἀλόγῳ·
ἵππου εἶδος εἶναι καὶ
ποικίλον τὴν ἐπιστή
μην· καὶ καταλλήλου
ἑκάστων προσαγεῖν τὴν
θεραπείαν· ὧν ἂν ἄρχοι
ποικάλως αὐτῶν τροφή
ρων καὶ διαγωγοῖτο·
οὕτω ὡς ἐπὶ πολλῶν καὶ
διαφορᾶν καὶ πάθων
καὶ λόγων καθ' ἕκαστον

ζωογονητου και παν
δοχειου τουκοινουντου
της εις και ειας συγκειμε
νου σωματος επι καθ' ηνωσιν
και τον προστατην απλουν
τε ειναι τον παντων κατα
την επ' εκαστον οικειω
σιν. και τον της ολοτητος
προσηκοντα σε πιτηδειον
τε και προσφορον. ομου
παρα δεοντα ει μη αλλα κτιτορε
φεσθαι. τοις απλουστεροις
και στοιχειωδεστεροις των
διδασκαλων. οσοι τινες
ζωιμηνητοι και αρτιπλασεις.
ωσαν ειποι τις την ανδρει
αν τουλογου τροφην ου
φερουτες. μη ειπροσαγοι
τις παραδυναλλην. παχαλη.
και ταπιεσφενγουσι και βα
ρυφερεις. ουκε χαρισον
ται της διανοιας. ωσπερε
ισειτις υλης τοεπειεσα
τοσηελιουκαι οικειουσα
σθαι. ζητειν ουφειεν αν και
εις την αρχαιαν υλην αλλ
ιδε τηι σεμι τοις τελειοις
αλλουμεν ηι σοφιας χρη
ζοιντες. και τροφης της
υπερβαλλουσης και στερεω
τερας. τωνπροσλαιρισιν
αλλοφυετηι και ψευδουσ
ι και ουστερηται αλφα τα
λιφοντα. τηι μεν ουν τοιαυτηι
τροφηι και ποτωι χαλαι
ζοιντο και τρεφοιντο
μαχαιροι και σφενδονωι βρω
ματι δυσχεραινοιεν αν

και μαλλον εις ουτους. ουδαν
παρα ου γενηται κατα χω
ρα. ουδε αν συχνοι τες τηνε
ηδη παρουσαν ευχρησιαν
ηι εριαζεται ασπος. τε
λειωι δε ειδαμαρ και εις
μετρον ηλικιας αλθων
ηι ππικης τοιουτου και φορτε
φορικον και προστα
τικης και ος ουχαρε
σεν ουτε παιδοις ουτε γυ
ναιξιν ουτε ολως ουδε
λευθεριαν μεν ουν ετοι
λογοι της αληθειας.
και αναλογιζεσθαι χρη
ουδενα ουτω και χαλιαι
ευρομενον και ζητουν
λον και ειστηρεοντι. ουδε
αυτοιτι παραισεραι
νειν εις την οικειαν. αλλ
ουτε αλλωι ουδενι
τρεσ τοις ελευσιαζουσι
και παρ' εκαστον καιρον. εν
γαστριμαργοι τινες ον
τες και ισενιολογοι. τας
εαυτων ηδονας φερα
νεν ομενοι λογοις εις ηκ
φωνουμενοις και αυ
ομενοις ειεγειν. ωσαν
πλαστα ευχοιεν οικιε
παρα τοις πολλοις. ουτι
και αι τυχαι μιουν
τες αυτο υς τα πολλους
τρεσκαι χαλασθ' ωσον
απλουστερων ψυχων
εις χυσιν εις των
χειρονων ηλικιων εις ζη
τησιν ορμησουσι

λλ' εἰ δ' ὀτὲ μὲν ἑτέροις βέλτι
ον εἶναι τὰ σεαυτοῦ νε
νίκασε νικᾷ δ' οἶμαι τέχνη
κων τέροις· ἡ λλως νικήσει
ὀχουσ' εἶναι ἀμείνων τοῦτο
μας· καὶ οἰκοδομήσουσι τι
φέναι καὶ ἄλλοι ἐὰν πιθανὸς ᾖ
να· πρᾶγμα σανίκινον ἡ πά
παιδευτον· πάντα δὲ λα
λεχθέντα ἐστὶ παρ' αὐτοῖς.
καὶ ἴσως σοῦ φαύλως συμ
βουλεύσει· εἰ δέ τι γε, ἄλλου
εὐνοϊκως καὶ παρήσεται καὶ
τὰ πράγματα φείσεται σου
ἰσχυρὸς ἄλλον. ἢ δι
δάσκειν ἀγνοοῦντες, ἐ
δοκιμάσαμεν· ἅπαντα
τοῦτο παρὸ τοῦ καὶ ἐσθ' α
σύ γε πρᾶγμα λογοδαίμονος
τοῦ πολίου. καὶ ὠφελήσαι
με ἂν ἐμὲ εὐσεβείᾳ ψυχὴν
ἀνιάμενος· ὡς τοῦτο γε
παιδεύειν ἄλλους ἐπιχει
ρεῖν. πρὶν αὐτοὺς σε πει
σῶ παιδευθῆναι. καὶ
ἐπιλοιπὸν τὴν σεμνὴν
ἀπάλαιαν ἀφέντα λε
γόμενον ἐπὶ τοῖς σοῖς
ἄλλων ψυχαῖς ἐκμελε
τᾶν τὴν ἐυσέβειαν.
λίαν εἶναι μοι φαίνε
ται ἀηθῶν τῶν πολλῶν
ῥώμη· ἀσυνέτων ἐκμεῖν.
εἰκὸς δ' ἐστὶ φαίνωνται
τοῖς σαυτῶν μαλακω
τέροις δὲ εἰσυμενῶν
τες ἐστὶ τοῦ λιῶς τοῦ
πράγματος· ἑβραίω
λεγόμενον οὐκ ἰσοφωτέροι
λέγουσιν. ὡς χαρίεντες

παλαι πολλοὶ σεβραίοις. ἐν
τοῖς καλοῖς τε ἔνυχων
καὶ ἐπαινούμενος. καὶ
πᾶσαν ἡλικίαν πᾶσι
γραφὴν ἐν δι δόσθαι καὶ
λέγα ρεῖναι τοῦτο μὲν
τελέστερον. ὅτι μὲν δὲ
πᾶσαν εὐσεβεῖσθαι πᾶν
τὶ λιπτὸν· καὶ τὰ λε
γόμενα τοῦ σε πολλοὺς
καὶ κακῶς καὶ τῶν φαύλων ἐ
νῶ τινὰ βλάπτερον·
ἀλλὰ τὰς μεγάλας ἀρχὰς
ἀπείρους φαίνεσθαι καὶ εἶναι
ἰσοῖνας. ὧν καὶ τὸ σω
ματικὸν οὐκ ἀδόκι
μον· πᾶσι δὲ καὶ ἄλλοις.
ἢ τοῖς ὑπερβάλλουσιν
καὶ μεγάλα πονεῖν δοκοῦσι
σὺν θεοῦ ἐστὶ σῶσαι.
ὅσα δὲ εὐτελοῦς τοῦ ἕνε
κα ψυχαγωγοῦσι τοῦ κο
καὶ ἄλλως περιβάλλουσιν
σιν. ἀφ' ὧν φιλοπονί
ας καὶ μικρὰ προῦκοι. μο
νοειστρέφεσθαι ἀρμό
νοις τοῦ πονηροῦ πᾶσι τρα
πόμενοι καὶ φαντάζοντε
σθον· ὡς τὸ πᾶσι μὲν ἐστὶ
μεν ἐστὶ τοῖς μικροῖς τοῦ
τῆς ὑπερτόσῳ μεγάλε
σθαι· καὶ μὴ βλάπτεσθαι
καὶ ἅπαξ ἐπὶ τοπικὰ ἀπὸ
τοῦ πράγματος· ἢ καὶ
δεῦ δὲ ἐξ ὀρθοῦ τοῦ παι
δεύεσθαι καὶ παιδεύεσθαι.
ὑπερβολὴ φιλοπονίας καὶ
ὑπερτόνου μαλακίας καὶ
παιδείας τοῦ ὀρθοῦ
φυλακῆς· ὃ δὲ τις

λιὲν ἐκεῖνο. τὶς δὲ τοῦτο
ἐπιτρεπτέον· οὐδὲ τὶς
καὶ ὧν πτῶν ἐζέων· ἀλλοῦ
τῶν τοῦ παῦλα ἐρρηθη καὶ
καὶ εὐτρεκέχυται· καὶ οὐ
καὶ σῶζαι λαὶ εἰκὸς· θ· α· ὥστε
ὁ πλείους εἰκῶν ἡ ἀλλὰ
λέγων πάντες· πρὶν ἀποφέ
σθαι σχεδὸν τὴν πρῶ
τὴν πτρίχα καὶ τὸ τὰ παι
δίσκα θέλιζεσθαι· πρὶν
παρελθεῖν εἰς τὰς θείας
ἄνδρας· πρὶν τῶν ἱερῶν
βιβλων ἢ τῶν λαῶν καὶ τὰ
ὀνόματα· πρὶν καὶ τὴν
καὶ μᾶλλον χαρακτῆρα
γνωρίσαι καὶ τοὺς πρό
τατας. οὐ γὰρ λέγων
πρὶν ἢ τὸν βόρβορον ἃ
πολαῦσαι θέλοι καὶ τὰς
ψυχὰς καὶ σχῇ· ὅσα καὶ σὰ
πλὴν προσελθάτω. ἀν
δρὸς τριάριλα τῶν
εὐσεβῶν ἐζάσκησιν. ἐν·
καὶ τὰ ὑπὲρ ἐκείνους οὐ
κέντευζεως. ἢ τοὐδὲ
βραχέα καθομιλήσω λέ-
γω τοῦ τρικῶνιον ἐὺ λέ
γιστε λωλεθα· πλὴ ἐχρι
τῆς ζώνης φιλοσοφή
σωμεν εὐσεβείας τίπλα
σλα καὶ ὁ φιλάνθρωπος
τοῖς περιχρώσαντες. βα
βὰι τῆς προαιρέσεως καὶ
τοῦ φρονήματος· ἱερὸς
καὶ εἰκὸς παρῶν ὅσα
λογία· εὐφυὲς καὶ ἐκεῖνος
φοῖ καὶ διδάσκαλοι· καὶ
ὑγρὰ λόγια θεία· καὶ γρα
φὰ τέων ἐντὰ πρῶτα καὶ

πολλῶν ἢ καὶ χείρονα
πολὺ μὲν ἐκείνων καθαίρων
ὄυρανίους· καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
ζῶντος δὲ μὲν καὶ οὐδαμοῦ
τὸ γράμμα, καὶ πάντα
δεῖπνον θεῖναι πτωχῶν·
καὶ λίρος πλατυστόμου
πειρᾶται· καὶ ἀγναίστοι
μιᾶς ἐπαίνου. εἰκὼν σφόδρα
ἐπαινοῖκε θα·

Τοὺς τοίνυν οἱ χρηστέ
τεροι καὶ ἀγαθοὶ τεροι·
τὰ δὲ θεῖα ἥκοι καὶ ἐν
παθότεροι· πολλαὶ κατα
κρίνατες εἰκάσαν οὐ
τὰ δὲ ζῶντα καὶ θανάτῳ
τες· καὶ οὐδαμοῦ φέν
τες· ἀπίλθον καὶ τὴν

Ἀκοῦσαν ἐὺ
σεβῶν διαπτύσαντες·
μᾶλλον αὐτῶν λέγω
μεν· οὐτως ἐράσ
καὶ λογίσωμεθα βίβλα
ζοντες· ἐπιεικοῦφαν
λάσιε· καλεῖς τὸ πρόσ
χεῖσθαι τοῦτο ἀγαθὸν;
πάλιν γε εἰποιεῖν·
τὰ δὲ φαντεῖς καὶ σο
φοπεῖται· τοῦ θεοῦ δὴ
θεῖναι τε καὶ ἀνθρώ
πινον ἐπιστήμην
τὸ θέλειν; καὶ τοῦ
πολλῶν τοῦτο ἐν
τες· πότερο
δὲ εἰσρεῖ τὸ τοπεῖναι καὶ
ὑγιλότερον· ταῦτα
σοφίας· ἢ τοῦτων καὶ
ἱερῶν τὴν σοφίαν· καὶ
πάντων οἶδ' ὅτι φή
σουσιν· καὶ λέχριτου

Αὐτῶν εἰσὶν εὐγενῶν λόγοι· ἐκ
βούλης ὀρχιτέκτονος γενικὴ καὶ
ἀγχινοίας ἐστὶ διδασκα
λικὴ καὶ μαθήσεως. καὶ χρό
νου πρόσταγμα δεῖ. καὶ
ἵδρωτα ψυχῆς καὶ
πόνων. καὶ λιθοθούσικα
τα βαλεῖν ἐστιν ὅτε
καὶ προσαγωγὴν εὑρεῖν
φῶνας καὶ ἁρμονίαν ἐκ
λαλεστέρα· καὶ τὰλ
λα τὰ μὲν ποιῆσαι πάν
τα· τὰ δὲ ἀφεῖναι· ὅσα ἐκ
πειρίας συλλέγεται. τὴν
δὲ σοφίαν ἣν πᾶσι δεῖ
σταθεῖ. καὶ πάντα ἐκεῖ
νῃ ταῖς ἀλλαις συλλαβοῦ
σαι ἔχει· ὡς καὶ τὸν φάν
τοῦ τοῦ μάλον ἤτι
ἄλλο χαρεῖν ἀκούοντα·
ἐπειδὴ καλεῖται πολλοῖς
ὀνόμασιν. οὕτω καὶ σοῦ
φοῦ τις καὶ πεπαιδευ
μένου πράγματος πολυ
μεθὲς ὡστε φέλησαι δεῖ
λιον· καὶ εἶναι σοφόν·
πολλὰ γὰρ τοῦτο τὰ ἀλ
φάδι· ἀνθ' ἁπάντων λέγω
μεν αὐτοῖς. καὶ κατὰ
μικρὸν τὴν πλάνην
ἀπακαθαίρωμεν· ἢ
τις ἄλλος τῶν εὐλαφε
στέρων καὶ συνετωτέ
ρων· τοῦτο εἰκὸς οἰκα
τάπερ τρόπος πειρεῖν·
καὶ ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν παιδὶ
ἀκούοντων·
ὑπὸ σοῦ δ' αὐτὸ τοῦτο
εἰκὸς σοφὸν τὴν ἑαυτὸν
γνῶναι εἰκῆ ἂν παιδεύσαι·

καὶ ἀλλοῖα δοκεῖ καλῶς ἔχειν
τὸ τοῦ σολοικῶν πρόσω
ρὶ αὐτῶν μὲν εἶναι ἐστιν
ποῦ πρὶν ἀκοῦσαι δόξαν ὑπὸ
τοῦ πολλοῦ ἀμαθῶς ἔχειν
παρὰ τὸ σοφὸν ἀκούειν
ὃ ἀνόμενον· τοῦτο
δὲ ἀεὶ συνιέναι καὶ σε
ναγκαῖον μὲν ἐστὶ τὸ ἀλλο τὸ
πάθος ἄζυγον· καὶ πολλαῖς
ἐγνωκασι μὲν αὐτὸ εἰδέναι
ὅτι τοῦτο ἐστὶ τοῦ εἶναι
τὸ πάθος ἀφαιρεῖται.
καὶ μέγα τοῖς ἀκούσασι κε
πόδοξα προσαρέτην μέγα
πόδιον· ἵνα σοφὸν δὲ καὶ
σπουδαῖον ποιῆσαι τὴν μόσον. πε
τρόν ἐστιν τοσοῦτον
λοῦ τῶν μεγάλων χύμα
τῶν. καὶ μετὰ τῆς
ἐπιλογισμοῦ μέρους συνερ
γείας τῶν ἐπανορθώσεων τὰ
τοιαῦτα καὶ διευθύνει
πεπιστευμένων· ἀλλὰ
παιδαγωγὸν αὐλοῦ καὶ τῶν
κατ' ἐκεῖνον ἐμπίπτο
μένων· ἀφεῖναι δὲ οἰκεῖ
τοὺς ἄλλους ἅπαντας· ὅσοι
κατὰ νοῦν σοφίαν· ἵππο

φιλιππείαν· ἱππόστρατηγίαν·
ἱππίνα τοίαυτην ἄλλην
οἰκονομίαν τοῦ λαοῦ προ
εβάλοντο. διὸ καὶ τὸν αὐ
τὸν· τὸν ἀπὸ τῆς ἑκατον
τὰς· τὸν ἐλεσσαίου· τὸν σκρι
βας· τὸν σαλουήλ· τὸν
δαδ· τῶν προφητῶν δὲ
παῦλος· τὸν ἰωνάθην·
τὸν δωδεκαφυλίτας·
τοὺς ἐπ' ἐκείνοις ὑστέρους·
οἳ πολλοῖς ἱδρῶσι καὶ πόνοις
διεζήλωσαν τὴν προστα
σίαν κατὰ τοὺς ἑαυτῶν
ἑκάστοις χρόνους· τούτους
ὑπερβαντες ἅπαντας·
παῦλον προστησώμεθα
κυρίως τοῦ λόγου· καὶ
τοῦτον εὑρήσωμεν· ὅσον
ἐστὶ καὶ οἷον τῇ ψυχῇ νῦν
πλεονεξία· καὶ ἐνδείας
τῆς σπαρασσούσης
κρᾶτιστος· ὢν καὶ
δεδραστατοῦντος νῦν καὶ
κατὰ διάνοιαν· τίνα ἂν
λόγον αὐτὸς περὶ παύλου φη
σὶν ἀκούσωμεν·

Ὀφείλειν τοὺς πόνους·
τὰς ἀγρυπνίας· τοὺς φό
βους· τὰς ἐνθυμήσεις· καὶ δι
ὧν εἰκὸς ἦν φιλοσοφεῖσθαι· τὰς ἐν
ψυχῇ καὶ σωματι θλίψεις·
τοὺς ζῶντας ἐπιβουλεύ
οντας· τοὺς εἰδωλο φθεί
ρας· ἀντιπαρατιθέντας· ἀφίη
μι τοὺς διωγμοὺς· τὰς συ
μφοράς· τὰς ἐσχατιὰς τῆς γῆ
τοὺς ἐξ ὧν φέρει βουλεύ
ονται· τοὺς εἰδωφθεί
ρας· ἀντιπαρατιθέντας· ἀφίη
μι τοὺς διωγμοὺς· τὰς συ
μφοράς· τὰς ἐσχατιὰς τῆς γῆ
ρους· τὰς δικαστηρίας· τοὺς

ἐκ παρατάξεως ἀνδρῶν πολε
μίων· τοὺς ἐκ θαλάσσης κινδύ
νους· τοὺς ἐν πόλει· τοὺς ἐν ἐρή
μοις· τοὺς ἐν νυκτὶ· τοὺς ἐν ἡμέρᾳ·
τοὺς ἐν ὕδασι· τοὺς ἐν ὄρεσι· τοὺς
ἐν ψευδαδέλφοις· τοὺς ἐκ
χειρῶν βίου· τοὺς ἀπὸ τοῦ
παντὸς εὐαγγελίου· ὡς φέ
ρει τὰ τρόπαια καὶ τὰ τρόπαια
ἐκ πάντων καὶ ἐν πᾶσι
καὶ μέσος φυσᾶται
ἀνθρώπων νῦν ἑστάμενος·
ὑπερμενῶν τῶν ἀγῶνων
ζόμενος· τῷ δὲ προσά
γων καὶ ὅσα εἰς ὠφέλειαν
περιουσίων· χωρὶς τῶν
παρεισάκτων·

Τοῦτον νῦν τις ἀπροσά
ντως διαβεβαιώσαιτο
κεράμεως τὴν τῶν ἐκ
κλησιῶν ἐπιστασίαν· τὴν
τῶν ἐκκλησιῶν κοι
νωνίαν· τὴν ὑπὲρ
ῥιπτίαν πασῶν τῶν ἐκ
κλησιῶν· τὸ πρεσβύ
τας συνιστᾶν καὶ φιλα
δέλφους· προσεκόπτε
τις· καὶ παῦλος ἰσοφάνει·
καὶ μᾶλλον ἐκκαιδεκά
τῳ· καὶ παῦλος ἐν ὑμῖν φι
λονεικούμενος· τῷ δὲ τὴς
διδασκάλας σύμβουλος·
τῷ δὲ ποικίλου τῆς σο
φιστείας φιλάνθρω
πῳ δὲ· τῷ δὲ αὐστηρῶν
πάλιν· ἢ δὲ ἀνθρωπίνων

μὶ χ ις κὰι κρᾶσις· ὧ κὰι ἡ
πε π ἢ χρε το ὁ τη τι κὴ
λακίζειν. κὰι ἵνα δὲ τραχυ
νειν τὴν ἁλε πό τη τη·

Νομοθετεῖ δὲ ὑμᾶς καὶ δε
σποτας· ἀρχουσι καὶ ἀρ
χομένοις· ἀνδράσι καὶ
γυναιξί· τοῖς εὐσεβέσι τε
καὶ οἰκείοις· πᾶσι ὡς καὶ ἀπᾶσι
ἐπισπᾶται καὶ τρυφὴ·
σοφίαι καὶ ἀλαζονεία· περὶ
τὸ λιτὸν καὶ ἀκόμψευστον
χῶ καὶ ἰσοσκελὲς ὡς ἁρμοστὰ
πᾶσι· ὑπὲρ ἁπάντων
εὐχαριστεῖ· τῶν μὲν εἰκῆ
θ ἁπτεται· τὸ δὲ κατὰ θεὸν
χαρᾶσαι τε φρονεῖ
πολιάζει· τοῖς δὲ ἐλπίσιν
ἐπισκλεῖ· τοῖς δὲ ἐν συμ
φορᾷ εὐπροσδεκτεῖ
ταῖς δ' εὐτυχούσι· τοὺς
δὲ ἀπαιδίας ὄντας ἢ ἀνάνδρους
ἢ ἀγάμους ἢ ἀτέκνους
ἢ ἀνάνδρους ἢ ἀγάμους ἢ ἀτέκνους
γαπᾷ νικᾷ· νῦν φρο
νεῖ· νῦν εὐφραίνεται·
νῦν γαλαθοτίζει· νῦν
μυστηρίων ἅπτεται·
νῦν συγκατέρχεται·
νῦν ἑαυτῷ
συνυφοῖ· νῦν πρᾶ
βα πείθει· νῦν προ
πέμπεται πρὸς πατρὸ
τος· νῦν ἐπαίρεται τοῖς
ὑψηλοῖς· νῦν πατεῖ
τοῦ ταπεινοῖς·
ῥητῶν μὲν ἀποστόλων ἡ
ἑστία ἐλαχίστος· ἀρτι
δοκίμων δὲ ὑψιστος χεῖ
ται τοῦ ἑνὸς ἀλλοῦ
τος χυ· ἀρτι τὴν

εἰκὰ μὲν ἀπόφειν καὶ σπέ
δεται ἀρτι παραμεῖναι
τῇ σαρκὶ διὰ τοὺς καθ'
ἡμᾶς· αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ
ζητεῖ τὸ ἑαυτοῦ·
ζητεῖ δὲ τὸ τῶν πολλῶν
οὐ σεμνύνεται· ἀλλὰ τοῦ ἑνὸς
προστασίας· πάντα χοῦ
τοῖς καθ' ἑαυτὸν παρορᾶν
πρὸς τὸ τῶν πολλῶν συμ
φέρον· ἐπεύχεται
ταῖς ἐκκλησίαις· ταῖς φαι
νομέναις· ὡς ἀλλοτρίαις
σαίνων τὴν ὑμετέραν ἐπε
ζήτηται· ὑπὲρ πολ
λῶν εὐχαριστεῖ· καὶ τοῖς
πᾶσι κοῖς ἀγαλλεται· οὐ
κ ἰδίων τῆς στενοχωρεῖ·
κ αἰ βλέπειν φησὶ δεσ
πότου προυργιαίτερα τι
ἄρρητα τῶν πολ. καὶ ὑπο
πιάζει τὸ σῶμα καθ
ρῶν ὡς ἀντίπαλον· τί
δ' ἂν δ' ἀσκῶν πολλὰ ἐν τοῦ
τοις καὶ πολλὰ πεῖσαι ἐπε
πείρευται τῶν πολ· πάν
των ὑπερφιάχει· πάν
των ὑπερεύχεται·
ζηλοῖ πάντας ἀναπτε
ται ὑπὲρ πάντων· τῶν
ἓξ ὅλου· τῶν νῦν ὑπο
νόθων· κ ῆρυξ θ ε ο ν ῶν·
ἰουδαίων πρόστατης·
ἐθνῶν ἀπόστολος καὶ μεῖ
ζον ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶ

αὐτοὺ τῶν ἁγίων τὰ σάρκα·
ἵνα τὸ λιτὸν ὦσιν καὶ αὐ
τὸς οὗτος λέγων· καὶ εἰ τε
σαρκοφάγοι τοῦ σεβαυ
τοῦ χάριν τῆς ἀγάπης
εὔχεται· ὧν τῆς λιτὰ
νοσοίας· ὧν τῆς τοῦ γίνε
σθαι κύριε τὸ
γενόμενον ὑπὲρ ἡμῶν
καταράν· τοῦ πατρὸς σου ε
μείας ἡμῶν ἀλλὰ βοήθεια καὶ
τὰς νόσους θεράπευε τὰ·
ἐν τῷ δὲ τρίτῳ περὶ εἰπεῖ·
πάθοι ἡμῖν ὑπὲρ αὐτῶν ἵ
καὶ οὐσεβὴς δέχεται πρ
τοσάπον χρ. διόπερ εἰδὼ
τοῖς ζῶσιν τὸ· καὶ τὰ λε
γόμενα θεῖα σαφῶν γὰρ
ὀυχέαυτῶν· χῶ δεὶ καὶ τῶν
κηρύγματι· καὶ σὸ λιθ
ἑαυτῶν σταυρώσας· καὶ
σταυρωθεὶς σῶν· καὶ
τοῖς ὁρωμένοις· πάντα
πνεῖται καὶ κράσις τῆς
ἐπιθυμίας ἐλαττόνια·
καὶ πάθοι ἄν καὶ κύκλων
λιέχρι τοῦ ψιλοῦ καὶ ἰσχύων
ρῶσι τοῦ ναζαραίου· καὶ
ἐπὶ τοῦ πρίτου υἱοῦ
φθορᾶς διάφθορις· καὶ
τοῦτο παραδείσου γενέ
σεως· καὶ τῶν
ἀρρήτων μιλίπρεπια
τῶν μικρομερίς·

Ταῦτα μὲν οὖν καὶ εἰς τῆς
τεῖκείνοις τῶν τύπῳ· ἡμεῖς
δὲ δεδοίκαμεν παράτου
τοῦ καὶ ἡμᾶς προέτινες
ὧν μὲν ἄρχοντες τὰ τέπος·
ἢ πρὸς τοὺς λαλοῦντας·

ἢ μὲν καρίζοντες τὸν λα
όν τεύξως· προσφέρε
δὲ καὶ μὲν καρίζόμενοι·
καὶ τὴν πτρικὸν τῶν
πόδων ὑμῶν παρασοι
τες· ἢ μὲν πάντας ὑ
ριέγοντες ἢ μὲν ἀνίσκοι
προστάται καὶ τελεῖς
τὴν φρόνησιν· ἀλλὰ ὁ
σον ἀρτον καὶ κάτιον
προστόκαφ ἢ πεῖς θαι
τὴν μὲν ὑποροὺ ἢ τες·
ἢ προφῆται διδάσκον
τες ἁμολία· ἢ ἄρχοντες
ἀπειθοῦντες· καὶ κα
κῶν σαι σοῦ εἰ ἢ κε ταῦ
πατρῶν ἁ ζῶν διάλεκτον
σι καὶ προτίτα· ἢ ἱερεῖς
τοῦ λαβεῖν εἰς τὴν νικαρ
διάλη ἢ πάντα κὴ πλεῖστοι
πέχοντες· διὰ πάντα
ὁ τῶν σαράφ ἰν καὶ τῶν
ἀπόφασις καθαρίσθεις
ἢ σαΐας· ὁ ἰεζεκιὴλ καὶ ὁ
καὶ διάρτυρες·

Ἀρ' οὖν τὸ μὲν ἱερεῖον τὸ
σοῦτον· καὶ οὕτως ἐ
πιποθοῦντα ἁγιάσθη τι
κῆ καρδίαις καὶ λυπηρά·
καὶ ὁ ντως εἰς δὲ τέων ἢ
τῶν ἢ ὑμνέχοντι·
μὲν σοδόκη διάνιος
ἢ τὸ ἢ τῶν λαὸς κατά
φρόνητον· ἀλλὰ λοι
πολὺ ἢ ἐπλατεῖται
φόβον ἐπὶ θεμένο
μὲν καρίσωσιν· προσή
μᾶς ἐστὶ τοῖς κριμὲ
νοις τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας·

τιπαγισεγενηφημεν
τηι εκοπηι· καιωσδικτυ
ονεικτεταμενονεπιτο
ϊτ̈αβυριον· οικαταπεπη
χθαιυποτωνιδιωτων
πασαγρευοντωνψυχας·
αποφεριζειντετουσφαν
λουσαπειλωνπροφητας.
καιπυριϊκαταπαλαισειν
τουσιδριταυτων· εφε
ζειντεμικρονπουχρι
σθηνβασιλεαιαρχοντας·
ὁτιεαυτοισεβασιλευσαν.
αλλουδιαυτου·
μθφεμδεοφειοσμιχαι
ασουφερωνοικοδομου
κιεννησιωνιεπαιμιασι
ὁποτεροισβουλει· καιϊε
ρουσαλημιεπαδικιαισ·
τωνηγουμενωναυ
τηισμετραδυρωνκριτω
των· καιτωνιερεων
μισθουαποκριτομενων·
καιτωνπροφητωνμισ
θαρνυριουμαντευο
μενων· απωνπιπτε
νησεσθαι; σιωνωςαπρο
αρπριαφησεσθαι· καιι
κιηλιωςοπωροφυλακιο
εσεσθαι· καιτοορος τουτ
οικουειςαλσοςδρυμου
μογισφησεσθαι·
ρηνωντετηνερη
μιανπωνηκατορφουη
τωνωςμολισηουισα
λημηυπολειπεσθαι
ιεπιφυλαδ· οποτεικαι
τοναρχοντααιτειηικαι
τονκριτηηλογουσπρος
χαριναλειν· καιεχεδοη

ταυταταπωμεγαλωδ
φθεγγομενος·
ωςομηκελεγομητιοτι
εισελοιπεμοσιος· εζου
καιταλαγαφαεπιλειπειν
αυτουςωςυποσηποσα
πανωμενη· ϊωηλδε
πληρησαιφρηνομδιαισε
λευεται. καιοσπτεσφαι
βουλεται τουσλειπουρ
γουνταστωφυσιαστη
ριωναμουπεζοντος· το
σουτοναπεχειτρυφαν
επιτρεπειενητοιστων
αλλωνηκαισοισαιπροστο
αγιαζειννηστειαν. καιι
κηρυσσειν φεραπειαν.
συναγαγειηπρεσβυτερους·
ηηπιανηλικιασελεειναις·
ετιδεαυτουστουϊερου
καταλαβοντασενσποδω
καισαισκοις· καιλιαν τα
πεινωσκατατιτερριμ
μενους. διοτιτεταλαι
πωρηκεπεδιατηιαιαρ
πια· καιεχηρτοεζοησου
κυεπομδησαιφυσια· ελ
κειντηνταπεινωσειτο
ελεον· πιδεοαλικα
κουμ· ουτοσμενησαιφερ
μοτερωναπτεταιλογων·
καιπροσαυτοναποδυσπε
τειτονφων· καιοιοηλκα
ταβοατουχριστουδε
σποτου· διατηνπτωη
κριτωναδικιαν·
ωςτινοσικεικεκραζομαι
λεγωνκαιουμηεισαιτου
σι· βοησομαιπροσεα
δικουμενοσκαιουσωσει·

ΐνα τί κἀγὼ ἐδεήθην ἀσκοπους
καὶ πόνους· ἐπιβλέπειν
τὴν ἀλλοτρίαν καὶ ἀσεβειαν·
ἐχθὲς ἀναβὰς ἀνέγνωμεν περὶ
σὲ· καὶ οὐκ ἐρίτιν ἀλλὰ βλασφη-
διὰ τοῦτο διεσκεδάσθαι
νόμος· καὶ οὐδὲ ἄγεται
εἰς τέλος κρίμα· ἓν τάπα
πειλήσαι τὰ ἐπὶ τούτοις·
ἕτερα οὐκ ἀφρονήσαι
καὶ ἐπιβλέψατε καὶ φαν
λάσατε φαῦλα σιδηρᾶ καὶ ἄφα
νίσθητε· διότι ἔργον ἐ
γὼ ἔργάζομαι· καὶ τί χρή
πάντα ἐπιφέρειν τὰ τῆς
ἀπειλῆς· ἀλλὰ μικρὸν ἐκ
προσθεν· τοῦτο γὰρ μοι
δοκεῖ βέλτιον εἶναι πρὸς
φῆναι τοῖς εἰρημένοις·
πολλοὺς ἀναλέσαμενος
καὶ ἀποκλαύσαμενος
τῶν ἱερέων διὰ σωτηρίας·
πολιορκῶν τελοσανακα
λεῖται καὶ τοὺς τῆς αὐλο
χθονίας σπερμολόγας καὶ
διδασκάλους· ἀναστρο φὴν
μὲν οὐ φέρων τὴν καὶ σὶ
ἀνάποκαλῶν· καὶ τοῦ
πού μὲ φθήνι καὶ γλαυκή·
ποτίζεσθαι δὲ τοὺς τοὺς
ὑπ' αὐτῶν τοὺς σπανιόν·
ὅπως ἐπιβλέπωσιν ἐπὶ
τὴν σὸν προσαύτων τῆς φυ
χῆς· καὶ τὰς σπιλάδας· ἐρπε
τῶν καὶ θηρίων· λόγι
ων ἱπομνρῶν οἰκητήρια·
ὑποιμένδη τοιοῦτοι·
καὶ μετὰ τοιούτων μὴ
μὴ διαλεγόμενοι τῶν
παιδευμάτων·

Μαλαχίαν δὲ πῶς παρίδῃν
ἄξιον· νῦν μὲν ἐγκαλοῦν
τα πιερῶς τοῖς ἱερεῦσι
καὶ ὀνειδίζοντα· ὡς τοῦ
νόμακῦ φαυλίζουσι· καὶ
προστιθέντα· ἐντιτιν·
ἐν τῷ προσάγειν προστο
φύλαστήριον ἄρτους ἐν
λεσπιλεμένους· βρώμα
τα οὐκ ἀπαρχήματα· καὶ λι
δὰν τῶν ἡγουμέ
νων τινὶ προσενέγκοιε·
ἢ τίμιον φείεν ἂν προσενεγ
κόντες· τὰ ὑπαρ προσφέ
ρειν τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων
εὐχὴν εὐξάμενους· χω
λαὶ ἄρρωστα καὶ διεφθαρ
μένα καὶ βέβηλα πάντε
λῶς καὶ ἀπόπτυστα·
νῦν δὲ τίς πρόστου σλεν
ἵτας τοῦ φυδιφήσης
ὑπολαμβάνησκοντα·
ἡδέως· τῆς ζωῆς σὰ
τὴν εἰρήνης· καὶ φοβ
φοβεῖσθαι τοῦτο· καὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ νόμο
ματος αὐτοῦ σεπελεσθαι·
νόμος φησὶν ἁπλῶς εἷς
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
καὶ διδασκάλου χεῖρε φθέν
τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐνέ
ρηνησε τὸ φθόνιον ἐν
πορεύθη μετ' ἐμοῦ· καὶ
πολλοὺς ἐπέστρεψεν
ἐξ ἀδικίας· ὅτι χείλη ἱερέ
ως φυλάξεται γνῶσιν·
καὶ νόμον ἐκζητήσου
σιν ἐκ στόματος αὐτοῦ·
καὶ πάντα ἀγγέλου κύριος τε
ἄλλα καὶ φοβερά· διότι

ἄγγελος κῦ παντοκράτο
ρός ἐστιν· καὶ γὰρ αὐτοῦ
λαὸς ἐντῶν ἐπὶ γῆς
τοῖς ἀρῶσι τὸ λαὸς φιλο-
φρόνως δὲ τὴν ἀλήθει
αν· ἀλλὰ μετρίοις τε ἔλλα
βεν ἐπεὶ καὶ συμφέρον·
ἐπεὶ τί ἄζιον φιλεῖν ἐπιβλέ
ψαι εἰς οὐσίαν· πλὰ βεῖν
δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν
ὕλην, ὡς ἂν μᾶλλον τὰ
ἀυτοχείρια· καὶ τὴν
ἱερουργίαν αὐτῶν διὰ
τὴν καὶ καινὰ ποιεῖν ἔμε·
Ζαχαρίου μὲν γὰρ ὁ πάππος
ὢν· φρέσι τὸ δρέπανο·
ὅλβίοις καὶ ἁ· κατὰ τῶν
ἱερεῶν ἁμαρτύρεται ὅν
τος δὲ ἁμεμπτοῦ τοῦ
παππ· τοῦ ἱερέως τοῦ λε
γάλου παραδηλοῖ· ὅτι περι
αὐχεῖ τῶν λογίων τὴν ῥυπα
ρᾶς ἐφ· ἡ ταῖς καὶ ἁπλᾶς.
τὴν ἱερατικὴν καὶ ἀλλὰ
πρᾶγμα περὶ τοῦ φ· εἰ σὺν ὅσα
τὸ ἄγγελος αὐτῷ λέγων
πρὸς τὸν ἱερέα σὺ καὶ ἐπι
σκήπτων πεπόηται·
τὰ ὑπὲρ ἁμεμπτοῦ εἰς μεῖζο πα
καὶ ὑψηλότερα ἢ ὡς ἐν ἁ
τὰ τοῦ ἐν πολλοῦς ἱερεᾶσ·
πα φερόμενα σιωπῇ τι
μᾶς· φ· πλὴν ὅτι καὶ
τοῦ τοῦ ἑκὰς δεζιῶν τοῦ διὰ
βολος ἐστὶν εἰς τοῦ ἀνὰ
τὸν εἰς φάλαυτῶν· πρὰ
γμα ἐμοὶ τοῦ νῦν οὐ μετρί
ον· οὐδὲ ὀλίγου φόβου
καὶ θυμᾶσαι ἄζιον·
δὲ τῶν λοιπῶν ἱκανῶν

περὶ ποιημένων ἐπὶ μι
λῶς εἰκὰ ἁφεῖται τις
ὁ ὑπὲρ τῶν πολλῶν προσκαὶ τῇ
ψυχῇ ἁμαρτάνοντος.
ὡς τε λίπη τρέλειπᾶ κοῦ
ων· καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ εἰ
νε σθ· αἰμετρίων τερος·
ων ἢ φησὶν· φρήνου
των ποιημένων· ὅτι
τε τὰ λαὸς ῥηκε πᾶμε
γάλως ὑπὲρ αὐτῶν·
φανὴν ὠργυρωμένων μὲ
ὅπ τῶν· ὅτι τὰ δὲ πεπον
φασιν· μὲν ὁ μὲν οὖν καὶ σοῦ εἰ
τῶν φρήνων ὡς ἔτι ἁπ
ἁρόντων· καὶ συν· φρη
νεῖ τοῖς πάσχουσιν·
τι δὲ μικρὸν ἔμπρο
σθ· εν πλὴν κτίσωτε
ρον καὶ σφοδρότερον·
ποιμαίνετε φησὶν τὰ
πρόβατα τῆς σφαγῆς ἁ·
ὃν ἔστησαμένοι κατὲ
σφαζον καὶ οὐ μετελέ
ωτο· καὶ ὁ ἀπωλοῦν
τες ἁπλῶς ἔλεγον· εὗρο
μεν γὰρ οἰκεῖα καὶ πεπλούτη
κα μεν· καὶ οἱ ποιμένες
ἀυτῶν οὐκ εἰσπάσχονον
δεν ἐπ ἀυτοῖς· διὰ
τοῦτο οὐ φείσομαι οὐ
κέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦ
τας τὴν γῆν λέγει ὁ
παντοκράτωρ· καὶ πα
λιν· ῥομφαία ἐζε
γέρθητι ἐπὶ τοὺς ποι
μένας· καὶ πάταζατε
τοὺς ποιμένας· καὶ εἰς
σπάσατε πάροδα·
καὶ ἐπάζω τὴν χεῖρά μου

ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐ
πὶ τοὺς κλαίοντας ἐπὶ σὲ
φόβῳ προσπίπτειν ἐπὶ σὲ
τὴν ἀπείλησιν τοῦ λαοῦ
τοὺς προέχοντας οὕτω
φιλοπόνως προσκαθέ
ζεται τῷ λόγῳ καὶ οὐδὲ
ἀπαλλαγήναι δύναται
ῥᾳδίως τῶν ἀπειλῶν·
ὡς τε δεδοικὼς καὶ αὐ
τὸς ὃν πάντων
ἐξισμελιγμένος
λαὸν ἐν Ζαχαρίᾳ οὕτως·
ἵνα δὲ τοῦ ἐντῷ δάνιηλ
παραδράμωμεν πρεσβυ
τέρους καὶ γὰρ παραδράμοι
μεν· καὶ τὸ τῷ δεσπότῃ
περὶ αὐτῶν καλῶς εἰρηκὸς
νόν· ὅτι ἐὰν ἐλθὼν εὑρήσω
μιᾷ ἐκ βάβυλῶνος εἰς πρε
σβυτέρων· διὲ δοκοῦντας
βέβηλον τὸν λόγον· πῶς οὐ
κ ἀμείψεις τὸν τῶν
μεγάλων ἐποπτῆνα καὶ
ἐξηγητὴν μυστηρίων
καὶ φελμάτων·

Λαὸν ἐν τοῖς ἱερεῦσι δια
κελεύεται μηνὶ κατασιω
πᾶν τὴν νίκαν ἵαν. καὶ
τὴν ἐπερχομένην αὐ
τῶν τρομφαίαν· ὡς οὐτε
αὐτοῖς τοῦτο λυσιτελοῦν·
οὔτε τοῖς ἁμαρτάνουσιν·
τοῦ δὲ προϊδέσθαι καὶ προ
ιδεῖν ζαὴλ φοβερούς
ὀνησοντος· ἐὰν μὴ ἐν
ποιεῖ· διδάσκουσαν·
πάντων μετὰ τοῦ μὴ
μῦσαντας· πῶς δὲ τὴν
ἀλλὰ κατάδηλον τὴν

ποιεῖ τὰ κατὰ τῶν πο
λεμούντων· μνησθεὶς
ἐν τοῖς τοῖς ἱερεῦσι λαὸν·
ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ ἔστι καὶ ἀρτε
μὲ ἐπὶ ἀρτεμίαν· καὶ εἰς ζη
τήσεται ὁράσει ἐκ προ
φήτου· καὶ πολλοὶ ἀπὸ
λεῖται ἱερεῖς καὶ βοῦ
λὴ ἐκ πρεσβυτέρων
ὑπὲρ δὲ ἐκείνοις πάλιν·
ὑιὲ ἀνθρώπου· εἰπὸν αὐτῇ σὺ
εἶ γῆ οὐ βρέχομένη· οὐ
δὲ ὑετὸς ἐπιπεσεῖται
λιβὰς ἐπ᾽ αὐτῆς· ὡς
μεμολυσμένης ὡσεὶ
λέοντες ὠρυόμενοι ἁρπά
ζοντες ἁρπάγματα· ἥν
χασκατεσθίοντες ψυ
χὰς ἀνδρῶν· καὶ μετόλιγα·
ὅτι ἱερεῖς αὐτῆς ἠφάνι
σαν νόμιμόν· καὶ ἐβε βη
λοῦν τὰ ἁγιάσματά· βε βη
λοῦσι τοῖς ἁγίοις φησὶν
οὐδὲ ἐστὶ λόγον· ἀλλὰ πᾶν
τὰ ἐν αὐτοῖς ἐστι· καὶ τὰ
τῶν σαββάτων μου
παρεκάλυπτον τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ
ἐβεβηλοῦντο ἐν μέσῳ
αὐτῶν· συντελοῦντε
τὸν τοῖχον καὶ τοῦ σαλεί
φοντας αὐτὸ ἀπειλῶν·
τοῦτο δέ ἐστι τοὺς ἁμαρτά
νοντας καὶ τοὺς ψευδο
λύτους ὀπερεῖναι
καὶ ὁ ἀρχόντων καὶ
ἱερέων· καὶ πλανῶντων
τὸν οἶκον τοῦτο
τὰ τὰς καρδίας αὐτῶν
τὰς πηλοτριβομένας

ΚΕΝΤΟΙΣΕΠΙΦΥΛΗΚΑΣΙΝΑΥΤΩ
ΚΑΙΣΙΝΕΠΙΘΛΕΓΕΙΝ. ΟΣΑΠΕΡΙ
ΤΩΝΒΟΣΚΟΝΤΩΝΕΑΥΤΟΥΣ
ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ· ΤΟΠΑΛΑΙΚΑΠΕ
ΣΦΙΟΝΤΩΝ, ΚΑΙΤΑΕΡΙΑΠΕ
ΡΙΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ· ΚΑΙΤΟ
ΠΑΧΥΣΦΙΖΟΝΤΩΝ. ΑΛΛΑ
ΜΗΠΟΤΕΜΑΙΝΟΝΤΩΝΤΑ
ΠΡΟΒΑΤΑ· ΤΟΠΟΣΦΕΝΙΚΟΣ
ΟΥΚΕΝΙΣΧΥΟΝΤΩΝ· ΚΑΙ
ΤΟΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟΝΟΥ
ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΥΝΤΩΝ· ΚΑΙ
ΤΟΠΛΑΝΩΜΕΝΟΝΟΥΚΕ
ΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΩΝ. ΚΑΙΤΟ
ΑΠΟΛΛΥΟΣΟΥΚΕΙΣΖΗΤΟΥ
ΤΩΝ. ΚΑΙΤΟΙΣΧΥΡΟΝΟΥ
ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΩΝ· ΑΛΛΑ
ΜΟΧΘΗΡΙΑΚΑΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝ-
ΚΑΙΚΑΤΑΣΠΟΥΔΗΝΑΠΟΛ
ΛΥΝΤΩΝ· ΩΣΔΙΕΣΠΑΡΤΑΙ
ΤΑΠΡΟΒΑΤΑΚΑΤΑΠΑΝΤΟΣ
ΠΕΔΙΟΥΚΑΙΟΡΟΥΣ· ΠΑΡΑΤΟ
ΜΗΕΙΝΑΙΠΟΙΜΕΝΑΣ· ΚΑΙ
ΓΕΝΕΣΘΑΙΚΑΤΑΒΡΩΜΑΤΑ
ΣΙΠΕΤΗΝΟΙΣΙΚΑΙΘΗΡΙΟΙΣ.
ΟΥΚΟΝΤΟΣΤΟΥΕΙΣΖΗΤΟΥ
ΤΟΣΚΑΙΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΟΣ·
ΙΤΑΤΙ· ΖΩΕΓΩΛΕΓΕΙΚΣ.
ΑΝΤΙΤΟΥΤΑΥΤΑΟΥΤΩΣ
ΕΧΕΙΝ. ΚΑΙΓΕΝΕΣΘΑΙΤΑΠΡΟ
ΒΑΤΑΜΟΥΕΙΣΠΡΟΝΟΜΙΑΝ.
ΙΔΟΥΕΓΩΕΠΙΤΟΥΣΠΟΙΜΕ
ΝΑΣ· ΚΑΙΕΓΩΕΠΙΖΗΤΗΣΩΤΑ
ΠΡΟΒΑΤΑΜΟΥΕΙΣΤΩΝΙΧΝΕΙ
ΡΩΝΑΥΤΩΝ· ΚΑΙΤΑΜΕΝ
ΣΥΝΑΖΩΚΑΙΠΕΡΙΠΟΙΗΣΟ
ΜΑΙ· ΟΙΔΕ, ΤΑΙΚΑΙΤΑ, ΠΕΙ
ΣΟΝΤΑΙ· ΑΠΟΥΕΙΚΑΙΟΥΚ
ΠΟΙΜΕΝΑΣΕΙΣΟΣ·
ΛΗΨΟΜΑΙΤΑΠΑΝΤΩΝ

ΚΑΙΠΑΝΤΑΣΑΠΑΡΙΘΜΟΥ
ΜΕΝΟΣ ΤΟΥΣΠΡΟΦΗΤΑΣ·
ΜΑΚΡΟΝΑΠΟΤΕΙΝΩΛΟΓΟ·
ΕΙΠΟΣΕΠΙΜΙΝΕΦΕΙΣΕΤΙΤΟΥ
ΠΡΟΤΙΣΠΛΑΣΕΩΣΕΓΝΩΣΜΕ
ΝΟΥ· ΚΑΙΕΙΚΑΙΝΙΤΡΑΧΗΛΙΑ
ΣΜΕΝΟΥ· ΙΕΡΕΜΙΑΣΠΡΟΣ
ΤΟΝ· ΤΟΥΣΛΟΙΠΟΥΣΥΠΕΡΒΗ
ΣΟΜΑΙ· ΖΗΤΕΙΜΕΝΟΥ
ΤΟΝΥΠΕΡΙΣΕΦΑΛΙΣΥΔΩΡ·
ΚΑΙΤΟΙΣΕΦΑΛΜΟΙΣΠΗ
ΓΗΝΙΔΑΙΣΡΥΩΝ. ΙΝΑΚΛΑΥ
ΣΗΠΡΟΣΑΖΙΑΝΤΟΝΙΝΑ·
ΟΔΥΡΕΤΑΙΔΕΟΥΧΗΤΤΟΝ
ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΕΣΤΩΤΩΝ
ΤΙΝΙΜΟΧΘΗΡΙΑΝ·
ΕΓΕΙΜΕΝΑΥΤΩΔΙΕΛΕΓΧΟ
ΜΕΝΟΣΠΡΟΣΤΟΥΣΙΕΡΕΙΣΘ·
ΟΙΙΕΡΕΙΣΟΥΚΕΙΠΑΝ
ΠΟΥΕΣΤΙΝΙΚΕ· ΚΑΙΟΙΑΝΤΕ
ΧΟΜΕΝΟΙΤΟΥΝΟΜΟΥΜΟΥ
ΟΥΚΙΠΙΣΤΑΝΤΟΜΕ· ΚΑΙ
ΟΙΠΟΙΜΕΝΕΣΙΣΕΒΟΥΝΕΙΣΕ
ΜΕ· ΛΕΓΕΙΔΕΑΥΤΟΣΠΑΛΙΝ·
ΠΟΙΜΕΝΕΣΕΙΦΡΟΝΕΥΣΑΝ
ΤΟΛΚΑΙΤΟΝΙΚΜΟΥΚΕΖΕ
ΖΗΤΗΣΑΝ· ΚΑΙΔΙΑΤΟΥΤΟ
ΟΥΚΕΠΟΙΗΣΕΝΠΑΣΑΝΠΟ
ΜΗΝΚΑΙΔΙΕΣΚΟΡΠΙΣΘΗΣΑ-
ΠΟΙΜΕΝΕΣΤΕΦΗΣΙΝΠΟΛ
ΛΟΙΔΙΕΦΘΕΙΡΑΝΤΟΝΑΜ
ΠΕΛΩΝΑΜΟΥ· ΕΜΟΛΥΝΑΝ
ΤΗΝΜΕΡΙΔΑΜΟΥΤΗΝ ΟΥ
ΣΑΝΕΠΙΦΥΛΗΝΤΗΝΔΕΔΟ
ΣΘΑΙΕΙΣΕΡΗΜΟΝΑΒΑΤΟΝ·
ΕΙΤΑΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣΠΑΛΙΝ
ΑΠΟΤΕΙΝΕΤΑΙΤΟΥΣΠΟΙ
ΜΕΝΑΣ· ΩΝΟΙΠΟΙΜΕ
ΝΕΣΟΥΔΑΜΟΥΤΕΣΙΣΑΙΔΑ
ΣΚΟΡΠΙΖΟΝΤΕΣΤΑΠΡΟ

κατατὴν νομὴν τοῦ· διὰ
τοῦτο τὰ δὲ λεγόμενα ἐπὶ
τοὺς ποιμένας τὰ τοῦ
λαοῦ λίου· ὑμεῖς δὲ ἐσκόρ
πισατε τὰ πρόβατά μου·
καὶ ἐζωώσατε αὐτά· καὶ οὐ
κὲ πεδίσεσθε αὐτά·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς·
κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτήδευ
ματα ὑμῶν· λέγει κύριος·
καὶ ἀπολεῖται τοὺς ποιμέ
νας καὶ ἐκσπερῶ τὰ πρόβατά μου·
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν·
διότι ἐπλανήθησαν αἱ
ἡμέραι αὐτῶν ἐπ' αὐτούς·
καὶ τὰ ἔτη τῆς ἀγνοίας·
καὶ τὰ μὴ λόγια λέγειν·
τάδε τοῖς πλανωμένοις καὶ
τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ τοῖς
ἀπορουμένοις ἑαυτοὺς παρεισπέ
μψω· οὓς περιέπεσκοπῶ
καὶ πρεσβυτέρων μετὰ γεν-
μῆς φαλοῦσι σωφροσύνας
ἕνεκα καὶ παροίνους· καὶ μὴ
πλήκτας· διδακτικοὺς·
ἀλλὰ τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀμε
μφοῦς τοῖς τοιούτοις·
οὗτοι οὐ τὰ δίκαια φεύγοντες
ῥήσει τὴν τῶν νικάν
των ἐνόητα·
ἃ δὲ τοῖς ἀνοήτοις ἐπιτάσσε
ται τοῖς κυρίαις ἐπιθυμῶν
ἀκολουθεῖ· ὧν τοῖς σε
φάλαιον· ἵνα μὴ ταῖς καθ'
ἑκάστοτε λόγῳ τοιούτους
εἶναι τὴν ἀρετήν. καὶ
οὕτως εὐστάλεῖς καὶ ἀμε
τρίους· καὶ ἐτέρους τὸ
μὴ σεμνεῖσθαι οὐρανίους·
ὥστε οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ
τρόπον αὐτῶν· ἵνα δὲ
τὸ λογικὸν ἐπιτρέχειν τὸ

εὐαγγελίου· ἐκ δὲ φο
βούμενοι φαρισαϊκὴν γραμμὴν
τοὺς ἐλεγχομένους· ὧν
δὲ χρὴ ἐπολυπερι εἶναι
δεόντως ἀρετὴν ὡς δια
τεταγμένα εἰς τὸ δεοῖ
μὲν σαθρὰ εἰς τὸ βασιλεῖας τῶν
οὐρανῶν· καὶ τὴν ἱκανὰ
φαινόμενα χειρούς· ὡς
πεκαιοφρεικότως ἀπ.
ἀκούσαι· καὶ γενναῖα
τὰ ἐχιδνῶν· καὶ ὁ δὲ νῦν
τὸν φοιτῶντος ὡς ὑπὸ
δαλίζοντες· καὶ τὴν
καλὴν ὁμολογίαν κατάπτυστον
τες· καὶ τὰ φοιβῶντα
τὰ ἐπὶ δόμασι τὸ ὑπρεπεῖ
ας τῆς ζωφερὸν· καὶ τὰ
ρὰ τὰ δὲ καθαρὰ τὸ φαι
νόμενον· καὶ τὰ ἄλλα ὅ
σα εἰκεῖνοι καὶ εἰς ἰσὰ καὶ ὁ
μοούσιον·

τοῦτοις ἐστὶν συνειρμὸς καὶ
νυστωρικὰ ἱερεφάνιε
ραν τὸ λογικοῖς· πᾶν
τα μὲν τοῦτον ἐνόμενον ἐ
κεῖ· καὶ δαπανατάσσαρ
κας· καὶ ὁ μὲν κὲ ῥασὺν
εἶναι καὶ ἀνὼ βλέποντα·
τὰ ὑπὸ τὰ πεινοῖ
τὴν ψυχὴν· καὶ τὸν
πονοῦντα τελεῖ· καὶ τὴ
γλῶσσαν δεσμὸν ἐπιτρο
πὴν· καὶ ὑπερηφανίας
εἶναι τὸ δὲ τὸν λό
γον· οὐδὲ τὸ ὑκάτορ
θοῦν ἄλλους καὶ μὲν
οὐ νοεῖν· ὅτι ἀλήθειά ἐστι
τὴς τερίου σεως· ἀλλὰ τὰ ὧν

αὐτὸς τὴν ἐρχομένην
ὀργὴν διαφύγοιμι· καὶ
κἂν ἐκ προπετοῦς τοῦ υἱοῦ τῆς σοφίας
ἰσάσε μαυτὸν ἀποζῆσαι
μή· καθάρσιον ἐπιρῶν
των· εἶτα καθαρὰν σοφί
σθῆναι· καὶ οὕτω σοφί
σαι· γενέσθαι φῶς καὶ φω
τίσαι· ἔγγισαι φῶς καὶ προσα
γείπαλλους· ἁγίασον ἡ
μᾶς ἁγιάσαι· χεῖρα γῶ
γησαι μετὰ χειρὸς ἡμῶν· συμ
βουλεύσαι μετὰ σύνεσεως·
Πότε οὖν ἐκβήσεται ταῦτα
φασὶν οἱ τάχεις τὰ πάν
τα καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς· οἱ
ῥᾳδίως σοῖς δόγμασιν πεί
θοντες·
καὶ καταλύοντες· καὶ ἡ
μῖν ἁδὺ χησον ἐπὶ τὴν
λύχνιαν· καὶ πού τοτα
λαντον· οὕτω τὸ χάρι
σμα λέγοντες·
Τὰ ὑπὸ θερμοτέρου τὴν
φιλίαν ἢ τὴν ἐνάβει
αν· ποτὲ τάχα καὶ τὸς
θρασυλόγους ὧν πεννιό
τατοι ζῶν μὴ σφαλερόφε
ρεια· οὐδὲ ἐπὶ βραστὸ ἔσχα
τον· ἰσρεὶ σὲ ὡς παρὰ πολὺ
μετὰ φρονήσεως· ἅπαν
δεύτου νεότητος· καὶ
λογισμὲ μὴ βραδύτης
τάχους ἀπερίσκεπτου·
καὶ βάπτοχρόνιος βασιλεύ.
μὴ κρᾶς τυραννίδος·
ὡς καὶ βαίτην μὴ ἐρίσῃ τὴν ἁπα.
πολλὴς ἰσχύος ἐνὶ σατή
μου σὴ σφαλερᾶς· καὶ
χρυσοῦ λίθος· μὴ βδέλυγ
πολύτιμον· καὶ

πολλοῦ γε σκότους· ἁλίτον
φῶς· τὸ δὲ ἐπάχυ τοῦ
τοις καὶ σφαλερόν· καὶ ἁλιᾶ
κατεσπουδασμένον·
μὴ τοῖς ἐπιέρμασιν
ἐσθίουσι δοκοῦσι· ἃ ἰσα
τὰ τῶν πετρῶν πέσοι
τα· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς ἐν ὑγρᾷ καὶ μα
λακῷ· οὐδὲ τὴν πρω
τίνην πέψεως τοῦ ὑγιὰ
ὑγρότητα· ἢ τοῦ σκλη
τὰ τῆς φλέγματος τὴν φε
τικὴν μέλιτος· μηδὲ ὁλι
γονᾶν τις ὄντι πρὸς
τὴν βρῶσιν καὶ τὰ πνεύ
ματα·
Οὐαὶ σοι πόλις ἐν βασιλεύ
σουν ἱερόσ ἐστι φησὶ σὸς ὁλομῶ·
καὶ μὴ ἐν σοὶ τάχυσε πλο
γοις· τοῦ ὑπὸ τοῦ σολομῶ
τος φωνή· πράγματι
ἐλάττονα λέγοντος τοῦτο
περὶ λόγον τάχος· τῆς
περὶ πρᾶξιν φερεότητος·
καὶ τίς ἐστι παρὰ πᾶν τα·
ὁ τοῦ τάχος ἁπάντων
προῒς ἡσάσφαλείας καὶ
τοῦ συμφέροντος·
Τί σοι πλατεῖαι νίκα· φ· ἀπερ
αὐφημέρου τοῦ εἶναι
λίνου ε· τὸν πτελάμονα
ἀσπρότατον· τοῦ μὲ
τὰ ἀγγέλου ἐστὶ σοὶ με
νον· καὶ μετὰ ἀρχαγγέ
λου ἡδὺ ἁσόντα· καὶ ἐ
πὶ τοῖν ὀφθαλμῶν φυσᾶ τὴν
ῥιπὴν ἀπὸ καθόντα τὰς
φυσᾶς· καὶ χῶς ὑπὸ
ἐρεύσοντα· τοῦ πάντα πλά

σοφιστατον πλασμα και παρα
στησον τα σοφιστατην εικονα·
και των ανωικοδομημα
ου ρησον τα· και τον μεν
ζωον πεπεισμενον· μη σοκομενον.
και φεσπουδον τα·
ιδ ατινος εσεμενει τουρ
γοι· και που κειμενοι·
και που περιπολουντες· οι
δ ατου φυτου τουτος· και
την ανθρωπινην σοφι
σμενειαν· και την δυναμι
παλιν ουνος υφηλος·
γηδε βαφεια· τις αναβη
σεται των ερριζωμενων
την αμαρτια· τις περικει
μενος επι τον κατω ζο
φον και τις αρισος την
παχυτητα· ολως μοι κα
φαρως επιδειξει μου
δομ· και λιγησεται τοις
εστως και αορατοις· εν
τοις στατοις και ορωμε
νοις· μολις γαρ αντισεν
ταυ φατων μισφοδρας ε
κα φαρας ενων και ειδω
λον του υιου αλου φεωρησεις·
ως περ οι τον ηλιον εν τοις
υδασιν· τις ομετρη
σας την χειρι του δωρι και
τομου νον σπιθαμη· και
πασαν την γην δρακι·
τις εστησεν τα ορη στα θι·
και τας ναπας χυρων· τις
τοποστης κατα παυσεως
αυτου· και τινι των
παντων ομοιωθησεται·
τις οποιησας τα παντα εν
λογω· και την σοφιαν κατα
σκευασας απαν· και εις εν

αγαθων παραδεκτων·
και και ζ' αστον ιχνη των
ημ· και συνοδεις ζωον
ορατον και αορατον· προς
και ρον και αθανατον·
επιγειον και ουρανιον·
απτομενον· ου· και ου
περιδρασσομενον· επι
ζον· και μαι κρυνομενον·
επι σοφιστικον και φι
σικον λογων· και αυτη
και μικρα νυπερογκη· τη
σοφια λεγων·
και ον τρος τροπος εις
γησιν· προστιθεις
αγγελια· ου μαλα μεν
φραινοντος του αιρε
σεντος· παπαινοντος
του δια φευγοντος· ο
περοικι φιλει συμβαι
νειν τοις επιδιφυσιν·
αποσπωμενοις υδατος·
η κρατειν του δυναμε
νοις· εχειν νομιζουσιν·
ηδυς απιλο μενεος.
αστραπη περιλαμπας·
ου τομεστικατω·
και ειναι βεβαιον επεω·
αικου ειν φωνη ναι με
σεως· με υπερδυναμι·
ναι των υπερδυναμι·
μεγαλειοτης και του
σοφος και του αγιωλια· και
λικα φαραι φυσεις· λιο
λις χωρουσα· ουλα προ
τητα· ον αβυσσος και λυ
πει· ου· σκοτος απο ισρυ
φη· φως του σκοτους
και αφρων τα του και απρο

εἰ τοῦ τοῖς πλείοσιν
ὃς ἐν τῷ πανὶ τὶ τῷδε. καὶ
τοῦ πανὸς ἐστὶν ἑῷ ω·
ὃς καλὸν ἐστὶ πανὶ καὶ
ἄνω πανὸς καλοῦ· ὃς
νοῦν φωτίζει καὶ διὰ
φεύγει νοῦ τάχος· καὶ ὗ
φος ὑποχορῶν ἀεὶ τοσοῦ
τον ὅσον καταλαμβάνει τ
καὶ ὑπαγωνίος τοῦ ἀεὶ ω
τον ἐραστὴν τῶν φευγεῖ·
καὶ τοῦ οἷον κρατοῦντος
κλέπτεσθαι τοσοῦτον μέ
δει καὶ τοιοῦτον μὴ μὴν τὸ
πο· οὐ νοῦν καὶ σπουδά
ζοντος· τοιοῦτον δεῖ
ναι χρὴ τὸν νοῦν φαί ω
τὸ ὂν τῶν ψυχῶν καὶ προ
κίνητορα· ἑλοίτο εἶναι
δεσμὸν καὶ τοῦ νοῦ φί ω
νος ἐχυρὸν φίλον. δεθεὶς χεῖ
ρας καὶ ποδας ὑπὸ τοῦ σκότου
δεδεμένος ἐν δυσαλίου·
ἀλλὰ τολμηρὸς πάρει πρᾶ
ξαι αὐτὸν τοῖς ἐκεῖσε ἀπα
σκευασμένοις· καὶ τοῖ προσε
λαυνόμενος ἐς νεότητος·
ἵνα εἴπω τι τῶν ποιητῶν
λοίσαρνος νοῦν ἐων· καὶ ἐ
πὶ αὐτὸν ἐπερρίφησεις
μήτρας· καὶ ἐδόθη δὲ ὃς
ἐς καὶ ἡ τρισκαίδεκα πῆχος χέσεως·
καὶ μετὰ τοῦτο τοῖς σκιν
δαλοῦσι βεβαίως καὶ
πόθος συνήνυξε· καὶ ὁ
μηλὸς συνέδραμεν· καὶ
πάντα δῶρα φέρων
τῶν λαχόντων καὶ ὠνούμενος τι
ἰσχύσιν· περιφάνειαν·
εὐεξίαν· τὸ λογοῦ καὶ

τοῦ· ὢν ἐν τοῦτο πήλυγα
μόνον· τὸ ἁρπάζειν καὶ ἐ
χθρὸς ἐναιῶν χειροέτι
μησα· καὶ ἅδυνο· τιμιότα
τοῦ· ὁ· λογισμὸς ἐστὶ ἀρίστα
τος· καὶ τὴν συνέσιν ἐπέ
καλεσάμην· καὶ τὴν σοφία
ἐδυσφώνησεν οὖ·
ἀλλὰ δὴ τὰ ὄντα· οἷον
τὸ· νοῦ ὁμοιωθῆναι· καὶ
γλῶσσαν χαλινῶσαι· καὶ
ὁ φ· ὁ λαμβάνων φρονῆσαι·
καὶ γαστέρα παιδαγωγή
σαι· καὶ δοῦλα πατῆσαι
τὴν κατοῦ λεγουσαν
παραφρονῶν λέγω· ἀλ
λὰ οὐ νοῦ ἐπειρήσεται· πάντα
λεγόντων πολλῶν ἐστω
ἐγενόμην φαυλότερος
τοῦτο δὲ φιλοσοφῆσαι.
ἰσρεῖ τὸν ὃν καὶ ὁ ἡλιὰς.
δεῖ ἅλεσθαι ψυχῶν ὑπὲρ
λιότητα καὶ πρόσταξι
ν· καὶ λιπὼν λιπαρὲ οἱ
λαίνεσθαι καλῶς λιαφο
τάσηλιάς· λιὴ δὲ καθαρ
τὸ· ἐν τῇ ἀστὴν ψυχὴν οὐ
σοναῖον· ἐπεὶ τάποι
λιπὴ σὲ πιστατεῖν τῇ
στεύφηναι· καὶ πάντα
ἓν καὶ καιροῖς τοιούτοις
ἓν οἷς ἄγαπητὸν ἱερῶν
τα τοῦ ὃ ἄλους καὶ νῶν καὶ
ἰσάτω στρεφολιένους
τεῖ καὶ παρασολιένους.
φυγόντα φυγῆ ἐκ τοῦ
λιέσου· ὑποσκεπτὴν πάνα
χωρὶς ἀντα· λαθεῖν
τοῦ πονηροῦ τὴν ζα
λὴν καὶ τὴν ἐσοτολιὰ
λην·

φυγεῖν

Η ΝΙΚΑ ΠΟΛΕΜΕΙ ΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ
ΤΑΜΕΛΗ· ΟΙ ΧΕ ΤΑΙ ΔΕ ΤΗΣ
ΑΓΑΠΗΣ ΕΙΚΑΙ ΤΗΝ ΗΛΕΙΦΑ
ΝΟΝ· Ο ΜΟΝΟΙ ΔΕ ΚΕΝΟΝ ΑΛ
ΛΟΥΣ Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΙΚΧΥΦΕΙΣΙΣ
ΕΠΑΡΧΟΝΤΑΣ ΕΖΟΥΔΕΝΙΩΣΕ
ΩΣ ΟΥΣ ΠΕΡΕΙΡΗΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΙ
ΦΕΙΚΕΝΟΝ· ΝΥΝΙ ΔΕ ΤΡΕΠΟΙ
ΤΟ ΕΙΣΙΣ ΕΦΑΛΑΣ ΦΕΥΝΗ
ΒΛΑΣ ΦΗΜΙΑΣ· ΦΟΒΟΣ ΔΕ ΑΠ
ΑΣ ΕΖΩΡΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΠΡΥ
ΧΩΝ· ΑΝΤΙΒΙΟΝΤΑΣ ΔΕ Α
ΝΑΙΔΕΙΑ· ΤΟΥΒΟΥΛΟΜΕΝΟ
ΔΕ ΗΠΙΝΩΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΒΑΦΗ
ΤΟΥΠΙΝΕΣ· ΠΑΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΜΕΝ
ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΕΖΕΝΟΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟ
ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΑΛΛΩΝ
ΑΣΕΒΕΙΑΝ· ΧΡΩΜΕΘΑ ΔΕ
ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΑΦΕΘΕΙΣ· ΚΑΙ
ΡΙΠΤΟΥΣΙ ΚΑΙ ΒΑΛΛΟΜΕΝ ΤΟΥΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ
ΧΟΙΡΩΝ· ΒΕΒΗΛΟΙΣ ΑΙΚΟΛΑΙΣ
ΤΑ ΦΕΙΔΗΜΙΟΣΙΕΥΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΕΥ
ΧΑΣ ΕΠΙΜΕΛΩΣ ΕΙΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ
ΟΙΔΕΙΛΑΙΟΙ· ΚΑΙ ΠΟΡΝΕΥΟΝ
ΤΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΣΙ
ΣΙΝ ΗΛΙΩΝ ΟΥΚ ΑΙΣΧΥΝΟ
ΜΕΘΑ· ΜΟΥΛΑΒΙΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑΛ
ΛΗΛΟΙΣΙ ΤΑΙΣ ΟΙΚΟΥΔΕ ΖΥΝΗ ΠΑ
ΡΑΛΕΙΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΙΚΝ.
ΤΟΙΣ ΑΓΙΩΝΤΑΤΟΙΣ ΗΛΙΩΝ
ΕΜΒΑΤΕΥΟΥΣΙΝ· ΗΝΟΙ ΖΑΛΙΕ
ΧΕΠΑΣΙΝ ΟΥΤΙ ΥΛΑΣΔΙ ΚΑΙ ΟΣΥ
ΝΗΣ ΑΛΛΑ ΥΡΑΓΛΟΙ ΔΟΡΙΛΕΤΕ
ΙΚΑΙ ΤΗΣΙΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥΦΟΡΑ
ΣΥΓΗΤΟΣ· ΚΑΙ Ο ΥΤΟΣ ΑΡΙ
ΣΤΟΣ ΗΛΙΩΝ· ΟΥΧ Ο ΣΑΝΗΛΗ
ΔΕΡΗΝΙΑ ΠΡΟΗΤΑΙ ΑΡΓΟΝ

ΦΟΒΟΥ ΦΥ· ΑΛΛ Ο ΣΑΝΤΥ
ΧΗ ΠΛΕΙΣΤΑ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΣΟ
ΕΠΙ ΤΩΝΙΚΑΙΟΥΣ, ΗΔΙΑΡΡΗ
ΔΗΝΗ ΕΝΑΙΝΙΓΜΑΣΙ· ΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΗΝΙΓΑΩΣΣΑΝΑΥΤΟΥ.
ΣΤΡΕΦΟΥΝΙΚΟΠΟΝΙΚΑΙΠΟ
ΝΟΝ· ΠΟΝΑΣΠΙΔΩΝΕΙ
ΠΕΙΝΟΙΚΕΙΟΤΕΡΟΝ·

ΤΗΡΟΥΜΕΝΔΕ ΤΑΣΑΛΛΗΛΩΝ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ· ΟΥΧΙΝΑ ΦΡΗ
ΝΗΣΟΥΜΕΝ· ΑΛΛΙΝΑ ΟΝΕΙ
ΔΙΣΩΜΕΝ· ΟΥΔΙΝΑ
ΦΕΡΑΠΕΥΣΩΜΕΝ· ΑΛΛΙΝΑ
ΠΡΟΣΤΑΞΩΜΕΝ· ΙΣΑΙΑ
ΠΟΛΟΓΙΑΝ ΕΧΟΜΕΝ ΤΩΝ
ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΙΚΑΙΩΝ· ΤΑ
ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΑ·
ΚΑΙ ΟΥΔΕ ΚΑΙ ΑΓΑΦΥΕΙ ΟΥ
ΧΟΤΡΟΠΟΣ· ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΤΑ
ΣΙΣ ΙΣΑΙΗ ΟΜΟΔΟΞΙΑ ΧΑΡΑ
ΙΣΤΗΡΙΖΕΙ· ΚΑΙ ΑΣΙΜΙΕΡΟ
ΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝ· ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΚΑ
ΙΣΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΛΛΟΙ
ΣΤΗΛΙΤΕΥΕΤΑΙ· ΠΑΡΗΛΛ
ΑΥΛΙΑΖΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΠΑΝ
ΤΑ ΕΥΓΧΩΡΕΙΤΑΙ ΠΡΟΦΥ
ΛΑΚΤΩΝ ΑΣΕΒΕΙΝ· ΟΥΤΩ
ΓΗΝΙΚΑΙΣΙΑΝΕΣΜΕΝΗΛΕ
ΓΑΛΟΨΥΧΟΙ ΓΕΓΟΝΕ
ΔΕΠΑΝΤΑ ΑΥΤΟΤΑΠΑΡΧΗΣ
Ο ΤΕΘΥΠΝΙΚΟΣΜΟΣΕΝΗΝΟΥ
ΔΕΝΕΥΤΑΖΙΑΚΑΙΛΙΟΡ
ΦΥΣΙΣ· ΑΛΛΑΣΥΤΙΣΕΧΥΛΕ
ΜΟΝΤΟΠΑΝΙΚΑΙΑΝΙΩΛΙΑ
ΛΟΝΕΔΕΙΤΟΤΗΣΕΙΔΟΠΟΙ
ΟΥΧΕΙΡΟΣΙΚΑΙΔΥΝΑΛΕΩΣ·
ΕΙΚΟΥΛΕΙΔΕΩΣΕΝΗΝΥΚΤΟ
ΛΙΑΧΙΑΚΑΙΣΕΛΗΝΗΠΕΛΙΝ
ΑΡΟΙΣΦΕΓΓΕΣΙΝ· ΕΧΟΡΩΝ
ΗΦΡΙΛΩΝΗΘΕΙΣΟΥΔΑΠΤ
ΗΜΩΝΤΟΝΤΕΣ·

Ἡ ὠφέλησαν μάχαι καὶ ζάλη
πνευμάτων ἐλιβολαῖς
καὶ ῥοφίωι ζέοντι· καὶ ἰκ
μάτων ἐπιδρομαῖς· καὶ
πηῶν παραλίοις· καὶ κόπ
των πόνοις· καὶ λιμοῖς· καὶ ἐλεγ
χτῶν ἀνίαις· καὶ πηγῶν
τῶν ἰδίων ταῖς· ὑπερηχοῦ
μενοι τε καὶ ἀπορούμενοι·
καὶ τῆς ἀμηχανίας καὶ ῥοπῆ
ὑπὲρ ἐχόντες· ἐφ' ὑπόνοια
φοῦ· ἀλλὰ καὶ περιπίπτο
μεν· καὶ ὑπ' ἀλλήλων πά
λιν σκολιεύ ὁμενοι καὶ οὐχὶ
λοσόμενοι· οὐ τοὺς ἀδελφοὺς
ἑτέρους ἀλλὰ λοιμοὺς πονη
κεῖ πλὴν προῦσθαι δικεῖ
καθαρούς· τοῦ γε θυμοῦ ἕνε
ρεύσας ὁ σωσόλαος ἐνίκα τὰ
ράττειν λεγόμενον· καὶ
οὐχὶ πολλοὶ μένουσι·
δὲ ἀδροὶ τοῦ λαοῦ καὶ προ
έχοντες ἐναντίους· ἀλλοῦ
τοι γε καὶ φανερῶς πολε
μοῦσι τοῖς ἱερεῦσιν· ἐφο
διοῦχοντες εἰς πειθὼ
τὴν εὐσέβειαν·

Καὶ οἱ μὲν περὶ πίστεως
τοῦ τοπάσχοντα νικᾶι
τῶν ἀπάντων τὰ τῶν ζητη
μάτων καὶ πρώτων·
οὐδ' ἑτοίμως φοβεῖται· ἀλλ' εἰ
δείη θανεῖν ἕπεσθαι· καὶ
προσεπαινῶ· καὶ εὐνοή
σομαι· καὶ τοῦτων εἷς
ἕτοιμος ὑπὲρ ἀληθεί
ας ἀγωνίζομένων καὶ
λίθου χάλαζαν ὑπομε
νῶ· καὶ ἀνδρεῖα καὶ εὐψυχή
σομαι· καὶ ἱερεῖς εἶναι μᾶλ
λον ἢ ἄρχειν ἐπαρέσει

μετὰ τοῦ πολεμοῦσι εἰρηνεύοντι
ρίζοντος· καὶ διὰ τοῦ
τὸ τὸν πρᾶον μάχιμον τῶν
ὅπλων ζητοῦντα· ὡς καλῶς
πολεμεῖν δυνάμενον·
Νὴ δὲ εἴ τινες οὗτοι καὶ περὶ
μίας ῥώμης πολεμοῦντες·
καὶ ἐξουδενῶ φελοῦσι· καὶ
κοινωνοῦσοι δὲ ἀγ
νοοῦντα τοῦ καὶ συμπρος
λαμβάνοντες· λιμὸν λιμὸν
θῶσι καὶ φράσεως· ἓν τὰ δὲ
πᾶσιν ἐπίστις· καὶ τὸ
τοῦτο δὲ μόνον ὁμοίως ταῖς
ἰδίαις αὐτοῦ φιλονεικί
αις παρασύρομενον·
καὶ δὲ τούτων ἐστὶ θεῖ
κὸς· μᾶλλον δὲ ἐν ἡμῖν ἐν
τοῖς σέβεσιν· καὶ ὁ τοῦ
τοῦ χαλεπώτερον· οὐδὲ
ἐπὶ ἐν ἐχομένοις ὧδε
καὶ ὡς διαβεβαιώσα
δε καὶ τῶν ἑτέρων ἐν
τοῖς σεβεσταῖς οὐ
δὲν ἧττον μαθητῶν
ἀθλητῶν πάντας· πρὸς
τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσί
ας ἀγωνιζόμενος· ἀλ
λὰ τῆς

Τεῖς δ' αἰνοῦσι δὲ ἐπὶ τῶν
ἐν τοῖς ἁμαρτω
λοῖς· καὶ μᾶλλον ἐπὶ
ἐπιπλοῦμεν· καὶ πλη
γῶν ἔχουσι· καὶ βεβιω
μένοι· θεάτρου καὶ νοι·
οὓς καὶ γελοῖσι καὶ λοιδοῖ
δε καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ
δὲ καὶ τῶν ἑτέρων ἐν
τοῖς σέβεσιν· οὐδὲν
ἧττον μαθητῶν
ἀθλητῶν πάντας· πρὸς
τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσί
ας ἀγωνιζόμενος· ἀλ
λὰ τῆς

μικρὸν τοῖς πονηροῖς· καὶ
ἐπὶ πάντοτε καιροῦ καὶ τό
που· ἐν ἀγοραῖς· ἐν πότοις
ἐν εὐφροσύναις· ἐν τίνι ἂν
θέσει· πάντα δὲ προσφόρως
καὶ μετὰ χριστιανικῆς σκω
μματοῦντος·

Ταῦτα καὶ ἡμῖν ὁ πρόσλημ
λους πόλεμος· ταῦτα δὲ καὶ
ἀνὴρ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
πράου μαχόμενοι· ταῦ
τα δὲ πλεῖον ἀγαπῶντες
τὸν θεὸν ἢ ὅσον συμφέρει·
καὶ παλαίειν μὲν οὐκέ
τι ἔστιν ἐξ ὧν τῶν νῦν μενομα
χιῶν· οὐδ' ἄλλο τι ἀγω
νίζεσθαι ἢ κατὰ δόξης
ταῖς καὶ ἀτιμασθήσε
ται καὶ ἀπολεῖται τὴν νίκην
ὃ εἰς παλαίων ἢ ἄλλο τιμὴ
καλῶς ἀγωνιζόμενος·
καὶ δὲ καὶ τὰ οὐσκεύη μέ
νου σεσύρουσι τῆς ἀγωνίας·
καὶ διὸ γενναῖος ἢ καὶ τε
χνικώτατος ὑπὲρ χυ
δέ ἀγωνιεῖται τις, οὐκ ἐ
τὰχη; ἐπεὶ τὰ χαριεῖται
τὴν εἰρήνην πολεμῶν
ὑπὲρ αὐτῆς ὧν σοῦ ἐστὶ ζε
στή; καὶ οἱ μὲν δὴ λοι
μοὶ ἐσφρίττουσιν εἰς ἐ
τι καὶ νῦν χυ καλουμέ
νου· καὶ οὐδὲ ὑποπτή
σαι σιάσειν μὲν ἐξ ἴσης

γέγονεν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος
τοῦ τοῦ δυνάμις· ἴσμεν εἰς
δὲ οὐ καὶ ἐς χνηόμεθα τὸ
σεμνὸν οὗτο καὶ πρᾶγμα
καὶ ὁπόταν σφοδρὸν ἐ
τὸ καὶ ὁπόταν οὐ φάνε
ρωσαν τοῦ βούλητος αἰσθό
μενοι δὲ καὶ ἑκάστην
ἡμέραν τὸ παρόν δια
μου κλασθήσεται δὲ ἐπ' αὐ
τοῖς ἐφ' ἑνὸς ἐνοῦ
δεδοίκαμεν δὲ οὐ
δὲ τὸ μὴ ὑμᾶς πάντα τὰ
φῆραι εἰς κλησίας.
καὶ τὸ ὑπομονῆς τὸ πλή
ρωμα· καὶ μὴ πύραξιν·
καὶ ζῆφι· καὶ φῆρας·
καὶ μὴ κρημνούς· καὶ βά
ραθρα· καὶ πάντων τῶν
πιπτάντων ἰσχύοντα
μὲν τῶν πόνων φρυπό
γαστος· καὶ ταῖς οὔσαις
τιμωρίαις προσεχ' εὑρή
χαμεν τέρας· ἐπὶ ἔχω
πρὸς πάντα φάρμακον·
μίαν δὲ ὁμονοίαν
ἐπιχῶσαν χρίσομαι·
τὸν ὑπὲρ χυ φάντον·
πρὸς δὲ τὸν ἐκκλησιάζε
σθαι δὲ οὐκέχω τί σε εἰπεῖν
καὶ ὑμνῆσαι τὸν θεὸν
ἐν ἔργοις· τί λόγον
σοφίας· τί χάρισμα·
πόλεμον ἀπαλλοτρίαν πρὸς τὰς
τοῦ τῶν πονηρῶν μεθόδους
ἀσόφισον καὶ·
τί σπήσησεί τοῦτον μὴ
σὺν ἐκτείνας τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοῦ σώρους· ἵνα σταυρὸς

ἰσχύσητυπουλαμβανοσκαι
προλημπνόμενος·
Τῖσῆσουσεμετὰτούτοιτ
ἀρχιστρατήγωντῶνἰνφεί
ωνπαρατάξεωνσυμπα
ραταττόμενος·
Τῖσδὲἄλλωνἔθνῶνπόλε
μῶνἐνεδρεύοντας·καὶ
ὑπὸτοῦφὑπερἐζουσιέ
νουδυνάμεῖςπόλεμό·
καὶτοὺςδὲἀκοντιστὰςουσεἰσπα
ράτάξινπυκνάζομενος·
Τῖσσάλπιγγικαὶπροευχό
μενοςτοὺλαοὺςκαὶπροφυ
όμενος·καὶχρίωνεἶσβα
σιλέατὸνπεπασάνδυνάμενο·
Τῖσφρηνῆσειταὐταῖςπρὸς
Ζιαῖερεμίας·φρήνουσε
γράφωνὑπὲρτοῦἔθνο·
Τῖσβοήσεταιφεῖσαῖσεἐπὶ
λαοὺςουσιλιπἀῶστῆν
καιρονολιάνουεἰσόνει
δος·τοὺκατὰρζαιὰυτῶν
ἐφθη·
Τῖσπερῖπλὴνπροσεύζε
ταιῶνεκαὶῶνβικαιδάνιη·
ὅτιευχόμενοικαιυ
παριφλουμενοι·ἵνακο
πάσηκρομπιλῖνὁπο
λεμος·ἵνατεμωμεφλι
μῶνἑαυτῶν·ἵναλλη
λουςοὐκοπτεπτωμεν·
ἵναμὴσὲτιῶμενἐπὶ
φένοςτοῦἰηλ·ἰουδασκαὶ
ἰηλ·μὴσὲτιροβοὰμκαὶ
ἱεροβοὰμ·μὴσὲτιλὴψε
καὶσαμαρεια·διεπιερεῖ
διατὰςἁμαρτιὰςτῶνἁγιω
δομενων·καὶεπιερεῖφρη
νουμενων·

Γωμὲνἀρᾶσφεμέτερος
εἶναιτοῦτοπολεμουτοῦτου
ὁμολογῶ·καὶδιατοῦτο
ἐδωκάτανῶτα·καὶγνᾶς
τὸπροσωπομέντροπῖ·
καὶκατὰμονασκαφεσῖ
ναι·ὅτιτῖπικριάσεπεπλή
σθην·ἐζήτησαςκαὶεὗ
ρησαι·συνῆνῶτίδικαι
ροσπονπροσέστιν·ὅτιἀπ
λάστησανὁπιτάπτομενοι·
ὅτιτεγόναμενυἱοιἀφε
στηκότες·πλὴπελοσῖ
ἐγὼκαὶὁλαόςμου·πλὴπε
λοσῖἀλλοφύλοι·πᾶσαἰκαρ
ποφόρος·ὠρᾶιάπασα·κα
λῶςταῖςστάσεσιτῶνἀγω
φεναῖαπεμόυσα·ὅτιε
ὐφράνθησάτιμοιἐμοὶ
τὸἄλλοκαὶτοὺςἰσάλλους·
τὸἄπιοςφράγισματῖσε
λπίδοςμου·ὅτῖοὐκαυχη
σωμεθεοῖς·
ἰδετῖσπροστάγματολλη
ρος·καὶγενηλιος·μακαρι
οσοὗτοσεἰμιτῶν·φ·ἀρσενε
καὶτῖσγενηλιοτητος·
καὶοὐτωλεγωτὸνἐνδο
καὶενῖπλὴνὑτῶῖς·τὸν
ἐντῶῖσπᾶ·φεσῖπολεμουν·
ὅτιπολεμοὐμενφ·ανυστος·
καὶπλὴρασὑποτῶντῖς
ταῖεπινῶσεωσεωλιατος·
ταῖενῖκρυβδην·τὰδε
φανερᾶς·καὶτῖσανῶῖς·
καὶτῶῖκυλλιηοὐσεῖσηλιας
καὶστροβοὐσης·διατεᾶι
σφ·ῖσεως·καὶτῶνἀλλων
τερπνῶνιτοὐβιοὐτοὐ
τοὐπεριφορᾶς·τοὐτεπλ

τῆς ἱλαρὸς ὃ ἐκπεπτωκὼς με
θ᾽ α· καὶ τὸν νόμον τῆς ἁμαρ
τίας ἀντιστρατευόμενον
τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχ
μαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς
ἐλέσι μου· ταλαίπωρος ἐγὼ ἄν
θρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος τοῦ θανάτου τούτου·
ἢ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ διὰ ἰησοῦ
χριστοῦ τοῦ κυρίου μου·
ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοΐ
δουλεύω νόμῳ θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ
νόμῳ ἁμαρτίας· οὐδὲν ἄρα νῦν
κατάκριμα τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ
τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦ
σιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· ὁ γὰρ
νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς
ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ
με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας
καὶ τοῦ θανάτου· ὃ γὰρ ἀδύνα
τον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός· ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ
υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρ
κὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ
σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νό
μου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ
κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ
κατὰ πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα
ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύ
ματος· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρ
κὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ
πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη·
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ
τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται·
οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ
ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται·
ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλ᾽
ἐν πνεύματι εἴπερ πνεῦμα θεοῦ
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα
χριστοῦ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν
αὐτοῦ· εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν τὸ
μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν
τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύ
νην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγεί
ραντος τὸν ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν ὁ ἐγείρας χρι
στὸν ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν ζῳο
ποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα
ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐ
τοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν·

Πρὸς δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῶν
ἀποκαλύψεων· ἵνα μὴ ὑπερ
αίρωμαι· ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
σαρκί· ἄγγελος σατᾶν ἵνα με
κολαφίζῃ· ὑπὲρ τούτου τρὶς
τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα
ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ
μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου·
ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθε
νείᾳ τελειοῦται· ἥδιστα οὖν
μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς
ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκη
νώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ
χριστοῦ· διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθε
νείαις ἐν ὕβρεσιν ἐν ἀνάγκαις
ἐν διωγμοῖς ἐν στενοχωρίαις
ὑπὲρ χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθε
νῶ τότε δυνατός εἰμι· γέγο
να ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς
με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφει
λον ὑφ᾽ ὑμῶν συνίστασθαι·
οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερ
λίαν ἀποστόλων εἰ καὶ οὐδέν
εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀπο
στόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν
ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἐν σημείοις
καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι· τί γάρ
ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοι
πὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι ἐγὼ
οὐ κατενάρκησα ὑμῶν· χαρί
σασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύ
την· ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἑτοί
μως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ
οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ
τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφεί
λει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν
θησαυρίζειν ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς
τέκνοις· ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα
νήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ περισ
σοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἧσσον
ἀγαπῶμαι· ἔστω δέ· ἐγὼ οὐ κατε
βάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων
πανοῦργος δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον·
μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς
ὑμᾶς δι᾽ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα
ὑμᾶς· τίτον παρεκάλεσα καὶ
συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν·
μὴ τίτος ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς·
οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπα
τήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνε
σιν· πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν
ἀπολογούμεθα· κατέναντι θεοῦ
ἐν χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάν
τα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς
ἀγαπητοί· φοβοῦμαι γὰρ μή
πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω
ὑμᾶς κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον
οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις κύ
λισμοι ζῆλοι θυμοὶ ἐριθεῖαι
καταλαλιαὶ ψιθυρισμοὶ φυσι
ώσεις ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν
ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ
θεός μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενθή
σω πολλοὺς τῶν προημαρτη
κότων καὶ μὴ μετανοησάντων
ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ
καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν·

ΙΓ

Τοῖς πάλαι τοῖς ἁμαρτά
νουσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶ
σιν ἐρῶ πάλιν ἐὰν ἔλθω εἰς
πρεσβύτερον τὸ δεύτερον
εἶπα· ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ
νῦν ἀπὼν γράφω τοῖς προημαρ
τηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν
ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ αὐτὸ οὐ φει
σομαι· ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε
τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χρι
στοῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθε
νεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· καὶ
γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας
ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ·
καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν
αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ
ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς·
ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν
τῇ πίστει ἑαυτοὺς δοκιμάζε
τε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυ
τοὺς ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν
εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε· ἐλπίζω
δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ
ἐσμεν ἀδόκιμοι· εὐχόμεθα δὲ
πρὸς τὸν θεὸν ὑμᾶς μὴ ποιῆσαι
κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δό
κιμοι φανῶμεν ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς
τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδό
κιμοι ὦμεν· οὐ γὰρ δυνάμεθά
τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας· χαίρομεν γὰρ
ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ἦτε δὲ
ὑμεῖς δυνατοί· τοῦτο καὶ εὐχό
μεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν·
διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω
ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρή
σωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν
ὁ κύριος ἔδωκέ μοι εἰς οἰκοδο
μὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν·

Λοιπόν ἀδελφοί χαίρετε
καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνεύετε
καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρή
νης ἔσται μεθ᾽ ὑμῶν· ἀσπάσα
σθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ·
ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάν
τες· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ
χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύ
ματος μετὰ πάντων ὑμῶν·

τῆς ἀσεβείας καὶ ρὸν ἡ κακὸν τό
πον· καὶ οὐδεμίαν ῥῆσιν
ἐν προσωπείᾳ πλάνης τοῖς
ὀπτῆρ. ὅλως γὲ ἐν ταῖς γραφαῖς
δεύτερος γίνωσκε δὲ
καὶ τοῦτο καὶ μικρόν
ὕστερον ὁ ζών. τὸν μὲν
ὑπὲρ τῆς τῶν νηπίων
παρανομίας ἀπαλλαγὴν
τὰ δίκην ἡμέτερων
κατὰ τῶν ἡμετέρων. πρὸ
καίρου τῶν λεβήτων
παρχόμενοι· καὶ ταῦτα
οὐκ ἀποδεχόμενον αὐτὴν
τὴν ἀσέβειαν. ἀλλὰ πολλὰ
πολλάκις ἐπιτιμήσαντα·

Τὸν δὲ ὀπτῆρα ὑσάστησι
βαν τοῦ μόνον· περισπασθεὶ
σης ὑπὸ τοῦ λοιποῦ. τὴν
μὲν περιβεσώσατο. αὐτὸς
δὲ ἀπώλετο. φυλάσσοντος
τοῦ φυτηκὸν βωτὸν τὸ
σεβάσιον· οἱ δὲ λοιποὶ
μὴ δὲ τοῦ σεῖν τοῖς σώμα
σιν οὐ τῶν ἱερέων
ἢ τῶν φυλάττων ἀπε
ζέτασ τοῦ μένον τὰς·
ἀλλὰ τελείου τελείαν προσά
γειν ἐπιμένοντας·
συμβολὴν δὲ καὶ τοῦτο
τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρτιό
τητος· μὴ δὲ στολῆς ἱε
ρατικῆς, εἰ σε νοεῖτο τινὸς
τῶν ἁγίων πτάγειαν
τὸ φελεῖν τὸν ὄν·

Μὴ δὲ τὰς φυσιὰς αὐτὰς ὧν
φῶνη καὶ ὀπτείκαιοῦ μὴ
καφῆ σκοπῆ ἀναλίσκε
σθαι· μὴ δὲ τὸ ἔλαιον ἀ
πολιμεῖσθαι τῆς χρίσεως·

μηδὲ τὸ φυλάκιον τῆς
συνοδείας· μὴ δὲ εἰς τοῦ
ἐρωπεῖσθαι. ὅστις οὖ φυ
χὴν πεσῶν λαοῦ καθαρὸς.
μὲ χρὶ καὶ τῶν μικρο τάτ
ων τοσοῦτο δεῖ εἶ στὰ ἁγιάτων
ἁγίων προσφοίτα φαρ
ρούντα· ὧν ἐνὶ καὶ ἁπαξ
τὸ ἐνιαυτοῦ μόνον ἐ
πὶ βατὸν ἡμῶν· τοσοῦ
τον δεῖ τοῦ καταπέτασμα·
ἢ τὸ ἱλαστήριον· ἢ τὴν
κιβωτὸν· ἢ τὰ χερουβὶμ
ἢ προσκλαίειν εἶναι πάν
τος· ἢ προσαίτεσθαι·
αὐτὰ δὲ ὑπεῖδον ἐν τῶν ἱε
ρῶν τοῦ μόνον μὲ
γαλουργοῦ καὶ φυλα
τος καὶ ἀρχιερέως· ὅστις
μὴ πρότερον ἑαυτὸν
παρέστησε τῶν φώτων φυσι
κὴν ζῶσαν ἁγίαν· μὴδὲ
τὴν λογικὴν λατρείαν
ἐν ἀρέστον ἐπεδείξατο.
μὴδὲ ὅλως τῶν φώτων φυ
σικὴν ἀπαίνεσιν καὶ ἀπ᾽ ἀσ
τρεπτον· ἢ πνευμάτων
ὅπαντα δουλικὰ πάντα ἢ
ῥητὴν φυσικὴν. πῶς ἐλεη
λον φαρρησιαστὴν προσφέρει
αὐτῶν τὴν ἐζωφυ
τὴν τῶν λογικῶν φυσικῶν
στηριγμάτων· ἢ τῶν ἱερέως χηλὰς καὶ ὀνυ
χία ὑποδύεσθαι. πρὶν ὃ
σίοις ἐρροῖς τελειῶσαι τὰς
χεῖρας· πρὶν τὸν ὄφθαλ
μὸν ἐφίσαι βλέπειν ὑ
γιῶς τὴν ἱκτῖνα· καὶ
ἐσφαγμένον τοῦ

ικτίσαντος. ἀλλὰ μὴν ζητεῖ
ἀντοῦ τὸ πλάσαντος·

Πρὶν τὴν παιδείαν κῦ καθώς
φησιν ταῦτα· καὶ ἵνα
τε φησὶν αὐτὸν μὴ βαρέ
ως αἴσθωνται μηδὲ
ἀλλ' εἰ ὡς τὸ σαρδίνιον λυ
τελεῖ δε φησὶν ὁ λόγος σοφ̄ν
εἰς σῶ. ἕνεκεν·

Πρὶν τὸ στόμα χαλεπὸν εἶναι· τὴν
γλῶτταν· τὸ μὲν ἀνοί
γνυναι καὶ ἐλεῦσαι πνα· ἢ
πλατυνθῆναι καὶ πληρω
θῆναι τοῦτο· λαλοῦμεν
μυστήριον θεοῦ καὶ
λογίων. τὰ δὲ ἀσθένειαι
θέλει κατὰ τὴν σοφίαν εἶ
πεῖν δὲ φησὶν· προσθεῖναι
δὲ καὶ ἐπεὶ καιρῶν λυ
θῆναι· τὴν δὲ πλάνοθῆ
ναι ἀπὸ ἀλλοτρίας ἕως· καὶ θεῖας
μελῳδίας γενέσθαι πᾶσι
κτίσιν· ἐγερθεῖσαν νῦν
τὴν δὲ οὐκ· συνεγείρο
μένην ὀρθρίου· καὶ μὲ
χρι τοῦ σὲ ἀλλιθῆναι τῶν
λαρυγγικῶν μούσαι·

Πρὶν ἐπὶ πέτρα στῆναι
τοῦ σποδασμοῦ· κατάρ
τισθέντας ὡς ἐλάφων·
καὶ κατευθυνθῆναι οἱ
τὰς κατὰ θεὸν διαβήματα·
καὶ μὴ παρολισθαίνειν δόλως
ἐκχεόμενα· πρὶν ἁπα
μέλος ὅπλον γενέσθαι θείας
καὶ οὐσίας· καὶ ἀπο θέ
σθαι πᾶσαν νεκρότητα·
καταφθεῖσαν ὑπὸ τῆς
ζωῆς· καὶ ὑποχωρῆσαι
τῶν πνι· τῆς κακίας πω

τοῖς ἁγνοῖς καὶ πενυρω
μένοις τοῦ θ̄υ λογίοις κα
εἰς τὴν καρδίαν ἐν τῷ
διανοίγειν αὐτῶν τὰς γρα
φὰς· καὶ ἀπογράφειν
ος αὐτὰ τρισσῶς ἐπὶ πλά
τος καρδίας· ὡς τε θοῦν
ἔχειν χ̄υ· καὶ δεῦρο ἐν τοῖς
πολλοῖς ἀποκρύφοις καὶ
δόξαν ἐν καὶ σκοτεινῶν
θησαυρῶν εἰς ὠφέλειαν
νος· ὡς τε τὸν ἐν αὐτοῖς
κατοπτεύσαι πλοῦτον·
καὶ ἄλλους πλουτίζειν
δύνασθαι· πνι καὶ χρι
νων πνικοῖς τισὶν
πνθ̄ θεωρίας θεωρεῖ
άζιον τὴν ἐν πνθ̄τι
ταῖς ψ̄· καὶ ἐπισκέφα
νος τὸν ἀνάνεω αὐτοῦ· καὶ
λοπαδένα γενόμενος
θ̄υ ζῶντος καὶ ζῶν· καὶ
κατοικητήριον χ̄υ ἐν
πνι· τῆς καὶ πνθ̄τι
καὶ ἀληθείας ἐπιγνούς
συγγένειαν καὶ διάκρι
σιν· καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς χα
ρισας· τὴν δὲ προσθεῖναι
νος· ἵνα τὴν τοῦ γράμ
ματος φυγὼν παλαιότη
τα· τὴν καινότητα δοῦ
λεύσῃ τοῦ πνς· καὶ μετα
βὰς κατὰ θεὸν ἐπὶ τὴν κα
ρίνα πὸ τοῦ παλαιοῦ πλη
ρουμένου πνικῶς ἐν
τῇ κατὰ γράμματος πνς
ματος· τῆς δὲ πνθ̄τι δὲ
πασῶν δὲ εὐσεβῶν τοῦ
χ̄υ προσηγορίων καὶ δυ
νάμεων· καὶ ἐργῶν καὶ

φεωρια· τῶν τε ὕψηλοτε
ρων καὶ πρώτων· καὶ τῶν
δὶς μιᾶς ταπεινοτέρων
καὶ τελευταίων· τοῦ φ· υ·
τοῦ ψυ· τῆς εἰκόνος· τοῦ
λόγου· τῆς σοφίας· τῆς ἀλη
θείας· τοῦ φωτὸς· τῆς ζω
ῆς· τῆς δυνάμεως· τῆς σ
τιδος· τῆς ἀπορροίας· τοῦ
ἀπαυγάσματος· τοῦ ποιη
τοῦ· τοῦ βασιλέως· τῆς σκε
φάλης· τοῦ νοητοῦ· τῆς κο
δυ· τῆς σφυρας· τοῦ φελε
λίου· τῆς πέτρας· τοῦ λαρ
γάρίτου· τῆς εἰρήνης·
τῆς δικαιοσύνης· τοῦ ἁγι
ασμοῦ· τῆς ἀπολυτρώσεως·
τοῦ ἀμνοῦ· τοῦ δούλου· τοῦ
ποιμένος· τοῦ ἀλήθου· τοῦ
ἀρχιερέως· τοῦ θυμιατος·
τοῦ πρωτοτόκου πρόκτι
σεως· πρωτοτόκου ἐκτῶ
νεκρῶν τῆς ἀναστάσεως·
τοῦ τῶν τῶν ὅλων ἀρ
τῶν τε καὶ πραγμάτων
ἐπακουσικὴ· καὶ ἁπλῆ
ποιότητος τῶν ἀοράτων·
μηδεμιᾶ ταῦτα βουλῇ ἀν
τον· καθ' ὃ τοῦτων ἐκα
στον ἐστὶ τε καὶ εἶναι πι-
στὸν ἐστὶ τε καὶ εἶναι πι-
στὸν ὡς ἐχόλασε λέγειν·
λιθοβολεῖν· θεοφι
λὲς ἐστὶν αὐστηρὸν τινὰ
ποιεῖ κρυμένην· ἔτι
πιπτόσων· ἐστὶ τρεφόμε
νος παλαιστὴ· ἐστὶ τῶν νόν
καρφολογούμενον ἐντῶ
ἁγ· οὐδεὶς ἀταλέγομένων
εἰς ὑπαράταξιν· λιπῶ
τὸν χυ σταυρωθέντα·

λίρεπὴ δυνάμενος λιπῶ
λιπὴ ἄλλο τι μέλος ὢν· ἴσως
τῶν τικλιωτέρων· ἐπεὶ
ταῖς κεφάλης κατασ τὴ
πλὴ χυ πλήρωματος· ἀεὶ ζε
ταὶ χαίρων καὶ προφυλάτ
τομενος· ὃ γὶς ἐλοιπεκρίτη
καὶ συμβουλῶ· ἀλλ' ὃν
τως ὁ φοβῶν μὲ τὸς·
ὃν τως ὁ κηδεμὼν μὲ σχα
τος· πάντῶν συμπέντι·
καὶ τοῦ καθορφουμένου
τὸ μεγεθος· καὶ τῆς δια
μαρτίας τὸ πολεφρον·
λοσμένου πλεῖτω κα
τεμπορίαν ἐλεγον· καὶ
τὰ μικρὰ διαπερῶ ὑσφω
πελάγη· καὶ συμφερέσφω
τοῖς ἀνεμοῖς αἰεὶ καὶ τοῖς
κυλίσι· μεγάλα καὶ κερ
δαίσῶν ἀν οὐ τῶν τύχῃ καὶ
κινδύνεων· ὃς τις πλεῦ
στικώτατος ἐμπορικω
τατος· ἐμοὶ δ' οὐ ναίρε
τῶν τερον ἐπιτήδειον ἐχον
τι βραχεῖαν ἀυλακα τελικὸ
τικὰ ἀγυκείαν· πορρω
φ· ἐνάσπαζομένων κέρδη
καὶ φάλασσαν· ζημιοῦντὰς
ὁπωσὰν δύνωμαι συμ
λήπτης καὶ μισρᾶτῆ μιᾶ ζη·
καὶ βιοπεᾶικεῖνας φαλῆ
καὶ ἀκυμάντον· ἢ μιᾶ κρ
ἀναρριπτεῖν καὶ μεᾶν
ἐπὶ μεγάλοις κέρδεσικιν
δύνον· ὕψηλὸν μὲ
γὰρ ζημία· τὸ μὴ ἔχει
ρεῖν μεῖζος· μηδ' ἐς πλεῖ
οὐς δι' ἀτεῖμεῖν τὴν ἀρε
τὴν· ἀλλ' ἐπὶ μικρῶν ἵστα

σοφαι. διὸ μικρὰν φωτὶ
λιπαρὸν οἰκονᾶγαζοντα·
ἢ πλανοπλάδιον ἢ κωνᾶγαζοντα·

ΕΙΚΑΙΜΕΓΙΣΤΟΝ. ΚΑΙΔΙΑΤΟ
ΤΟΕΙΠΩΝΕΤΙ. ΤΑΛΟΙΠΑ
ΣΙΩΠΗΣΟΜΑΙ·
ΕΝΙΝΕΦΩΝΗΝΕΜΕΡΩΝΗΜΑΡ
ΧΑΙΩΝ· ΚΑΙΠΡΟΣΤΙΘΕΜΑΙ ΤΟ
ΠΛΗΘΟΣΤΩΝΙΣΤΟΡΙΩΝΤΑΥΤΑ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΣΕΙΣΕΙΣΦΕΡΕΙΛΑΒΟΥ
ΣΑΣΥΜΒΟΥΛΗΝΕΜΑΥΤΩΝ
ΠΡΟΣΤΑΞΑΣΘΑΙΤΑ· ΜΗΤΑΡ
ΕΙΚΗΤΑΥΤΑΣΥΓΓΡΑ
ΦΕΙΝΟΜΙΖΩΝΕΜΕ· ΚΑΙ
ΔΕΟΧΛΟΝΑΛΛΩΣΕΙΝΑΙΡΗ
ΣΑΣΘΑΙΤΩΝΠΕΡΙΣΑΥΤΟΥ
ΣΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝ· ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣΕΝΕ
ΚΑΤΩΝΑΙΣΟΥΣΠΕΡΤΩΝΙΣΥΓ
ΓΕΝΕΣΙΝΕΜΑΣΚΑΘΗΚΟΝ, ΑΙΣΟΜΕ
ΠΑΔΕΛΕΑΡΜΕΧΡΙΤΗΣΕΠΙΔΟ
ΣΗΣΔΙΑΘΗΚΗΣ·

ΤΑΥΤΑΜΕΝΠΑΙΖΟΝΤΩΝ
ΜΥΘΟΠΟΙΩΝΕΛΛΗΝΕΣΟΙ, ΤΗΣ
ΑΛΗΘΕΙΑΣΟΛΙΓΑΦΡΟΝΤΙ
ΖΟΝΤΕΣ. ΤΟΥΣΚΟΛΙΟΥΣΤΟΥ
ΠΛΑΣΜΑΤΟΣΗΜΑΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΧΗΝΤΩΝΠΛΕΞΕΩΝ, ΚΑΙ
ΑΙΚΟΝΙΚΑΙΨΥΧΗΝΤΟΥ
ΠΕΥΟΥΣΙΝ· ΕΠΕΙΔΕ
ΟΥΚΑΙΜΕΧΡΙΤΗΣΕΤΥΧΟΥ
ΣΗΣΕΚΕΡΑΙΑΣΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΤΟΥΣΠΟΛΛΟΥΣΤΥΠΟΥΣΕΡΕΙ
ΑΝΕΛΚΟΝΤΕΣ. ΟΥΤΕ Ο ΤΕ
ΔΕΖΟΜΕΦΑ. ΟΥΤΑΡΟΣΙΟΝ·
ΟΥΔΕΤΑΣΕΛΑΧΙΣΤΑΣΠΡΑ
ΖΕΙΣΕΙΣΗ, ΣΠΟΥΔΑΣΟΦΗ
ΝΑΙΤΟΙΣΑΠΑΓΡΑΦΑΣΙ.
ΚΑΙΜΕΧΡΙΤΟΥΤΑΡΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΝΗΝΠΑΙΔΙΑΣΩΦΡΟΝΑΣ.
ΑΛΛΗΝΗΜΕΙΣΕΧΟΜΕΝ
ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑΚΑΙΤΑΙ
ΔΕΥΜΑΤΑ. ΤΗΣΤΩΝΝΟ
ΜΟΙΩΝΕΠΙΤΟΜΕΣΥΛΗΣ

ΣΟΙΚΑΙΡΟΣΔΙΔΑΣΚΕΙΝΡΕΜΕΩΝ
ΤΕΤΑΜΕΝΕΥΓΕΙΝΤΑ
ΔΕΗΣΕΙΡΕΙΣΘΑΙ· ΟΙΟΝΙΚΑΝΟΣ
ΤΙΣΙΚΑΙΤΥΠΟΙΣ, ΤΟΙΣΠΡΟ
ΛΑΒΟΥΣΙΝΕΠΟΙΕΜΟΙΤΟ
ΡΑΔΕΙΓΜΑΣΙΝ·

ΤΟΥΝΙΝΙΣΤΟΡΙΑΣΚΑΙΤΟ
ΠΟΘΕΝΙΣΥΛΛΟΓΗΣ· ΟΥΔΕΝ
ΓΑΡΧΕΙΡΟΝΙΣΩΣΑΦΕΛΕΙ
ΑΣΕΙΜΗΕΚΑΤΩΝΗΤΟΛΛΩΝ
ΔΙΕΛΘΕΙΝ· ΕΦΕΥΓΕΝ
ΚΑΙΠΩΝΗΣΑΣΠΟΔΗΡΟΣΩΠΟΥ
ΤΟΥΘΥΘΥΜΑΛΛΟΝΔΕΦΕΥ
ΓΕΙΝΗΝΕΤΟ· ΑΛΛΑΙΚΑΤΕΛΗ
ΦΘΗΝΕΛΑΦΟΣ, ΚΑΙΧΕΙΡΙ
ΝΙΚΑΙΚΑΜΠΤΟΜΕΝΟΣΚΑΙΓΑΣΤΡΙ
ΚΗΤΟΥΣΚΑΙΤΡΙΗΜΙΕΡΟΥ
ΤΑΦΗΝΑΙ, ΤΥΠΟΝΕΧΟΥΣΗ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥΜΕΙΖΟΝΟΣ·
ΑΛΛΕΙΚΕΙΝΟΣΜΕΝΗΠΑΛΙΝ
ΥΠΗΝΕΚΘΑΝΕΙΝΤΑΙΣ
ΠΟΛΛΑΙΣΥΝΗΔΕΙΝ. ΤΗΣ
ΤΟΥΦΥΓΕΡΙΤΑΥΤΑΟΙΚΟ
ΝΟΜΙΑΣΤΟΒΑΘΟΣ·

ΕΛΕΓΟΝΤΙΝΕΣΟΙΚΟΥΝΤΑ
ΣΟΦΟΥΠΕΡΙΤΑΥΤΑΔΗΘΕΝΤΕΣ

ΟΥΚΑΤΟΠΙΝ ΘΕΟΝ Θ ΟΥΝΤΟΣ
ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΙΣΕΣΤΙ ΤΟ
ΡΙΑΣΑΤΟΠΩΝ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΝΩΥΚΑ
ΤΑΛΑΒΕΙΝ ΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΒΑΘΥΤΗΤΑ. ΟΥΔΕ ΤΑΥ
ΤΑ ΝΟΗΣΑΙ, ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝΙ
ΩΝΑΜΕΠΟΙΕΙ ΦΥΓΑΔΑ· ΚΑΙ
ΕΙΣ ΟΠΤΗΝ ΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ· ΚΑΙ
ΕΙΣ ΟΠΤΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ ΕΠΙ ΘΑΡ
ΣΕΙΣ· ΠΕΛΑΓΕΙΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΑ
ΤΙΝΕΑΥΤΟΥΣ ΚΑΛΟΠΙΝ· ΟΥ
ΤΕ ΠΑΡΑΓΝΟΕΙΝ ΤΟΥ Θ ΟΥΤΙ
ΕΠΙΝΟΙΑΝ ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΓΕ
ΟΝΤΑ ΕΙΚΟΣΑΥΤΟΝ ΤΙΝ· ΟΤΙ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ ΤΟΥ ΛΙΠΑ
Θ ΕΙΝ ΤΑΤΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ ΕΣΗΜΑΙ
Ν ΤΑΙΣ ΕΠΑΓΩΓΑΙΣ ΤΕΥΞΕΤΟ· ΚΑ
ΤΑΤΑΛΗΘΕΣ ΕΡΕΥΝΗΣΑΥ
ΤΟΥ ΚΡΙΣΙΝ ΤΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟ
ΔΩΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΑΜΕΣΙΧΝΙ
ΑΣ ΤΟΛΙΤΕΙΚΑΙ ΑΙΚΑΤΑΛΗΠΤΟ
ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΠΙΣΤΑΤΟ ΚΑΙ Η
ΑΙΚΟΛΟΥΘΗΣΑΙ Θ ΩΝ. Δ, Ι ΟΥΠΕΡ
ΕΚΟΥΣΙΕΤΟΤΡΟΠΟΥ ΤΗΝ ΣΩ
ΤΗΡΙΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙΣ ΜΗΝΥΑ
ΤΟ ΜΕΝΟΝ· ΤΟ Δ, ΕΔΗ
ΚΑΙ ΟΙΕΣΘΑΙ ΩΣ ΑΠΟΙΚΡΥΦΕΙ
ΕΑΥΤΟΝ ΤΩΝ ΠΕΛΑΓΕΙΝΑΠΙ
ΣΕΩΝ ΩΝ ΑΣ. ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
Θ ΦΟΒΑΛΛΙΟΝ ΤΟΥ Θ ΥΔΙΑ
ΛΗΣΕΣΘΑΙ ΤΗ ΦΥΓΗ. ΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΕΛΩΣ ΑΤΟΠΟΝ
Η, ΚΑΙ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ· ΚΑΙ Ο ΥΧΟ
ΤΙ ΟΥΣΕΠΕΡΙΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΙΣΤΕΥ
ΕΣΘΑΙ Δ, ΙΚΑΙΟΝ. ΑΛΛΟΥΔΕ
ΠΕΡΙΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ ΤΩΝ ΝΟΟΥ
ΜΕΝΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ. ΚΑΙ ΑΙΕΤΡΙΩΣ
ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Θ· ΚΑΙ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΗΣ Δ, ΥΝΑΜΕΩΣ·
ΑΛΛΗ Δ, ΕΙ. ΔΙΕΝΕΙΤΟΥ ΤΟΠΑΝ

ΤΟΣ ΜΑΛΛΟΝ Θ ΩΝ ΑΣΦΗ
ΣΙΝ· Ο ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΙΠΩΝ.
ΚΑΙ ΕΓΩ ΠΕΙΣΟΜΑΙ· ΕΙΣΟ
ΤΙΕΦΕΡΕΝ ΤΟΙΣ ΝΟΗΜΕΥΙ
ΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΥΜΑ· ΚΑΙ Ο
ΤΙ ΤΟΝ Δ, ΡΑΣΜΟΝ ΒΟΥΛΕΥ
ΩΝ. ΤΟ ΠΟΙΗΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΙΒΕ
ΦΗ Δ, Ε ΟΥΙΣΕ ΦΕΥΓΕΝ· ΟΥΔΕ
ΓΑΡ ΑΛΛΟΣ ΤΙΣ ΑΝΩΝ· ΟΥΤΗΣ
ΕΑΥΤΟΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΑΣ
ΚΟΛΠΟΙΣ· ΟΥ Θ ΑΛΑΣΣΗΣ ΒΑ
Θ ΕΣΙΝ· ΟΥΠΤΕΡΟΙΣΙΝ ΟΥΦΙ
ΣΘΕΙΣΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΝΟΙΑ· ΚΑΙ
ΑΠΑΔΡΑΣΙΝ ΕΙΣΑΕΡΑ· ΟΥΧΑ
Δ, ΟΥ ΤΟΙΣ ΚΑΤΩ ΤΑΤΩ
ΠΡΟΣΟΜΙΛΗΣΑΣ· ΟΥΝΕ ΦΟΥΣ
ΠΑΧΥ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΜΕ
ΝΟΣ· ΟΥΚΑΛΛΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝ
ΤΩΝ ΟΥΔΕΝ ΕΙΣΑΦΑΛΕΙ
ΑΝ ΤΟΥ Δ, ΡΑΣΜΟΥ ΚΟΥΛΕΥ
ΣΑΜΕΝΟΣ· ΑΛΛΑ ΤΟΥ ΤΟΜΟ
ΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΑΦΕΥ
ΚΤΟΝ ΤΕΙΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΤΑ
ΤΟΝ. Θ ΕΙΚΑΤΑΣΧΕΙΝ ΚΑΙ
ΥΠΟ ΧΕΙΡΑ ΛΑΒΕΙΝ Θ ΕΛΗΣΑΣ·
ΦΘΑΛΜΕΙ ΤΟΥΣ ΤΑΧΕΙΣ· Θ ΦΑ
ΛΕΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΟΥΣ· ΠΕΡΙ
ΤΡΕΠΕΙ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΟΥΣ·
ΣΥΝΤΕΛΛΕΙ ΤΟΥΣ ΥΦΗΛΟΥΣ·
ΙΜΕΡΟΙ Θ ΡΑΣΟΣ· ΠΙΕΖΕΙ
Δ, ΥΝΑΜΙΝ·
ΥΠΟΙΜΥΝΗΤΙ ΝΟΕΙ ΤΟΥ Θ ΥΤΗΝ
ΚΡΑΤΑΙΑΝ ΧΕΙΡΑ· Θ ΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣ ΕΠΑΥΤΗΝΑ
ΠΕΙΛΩΝΙΩΝΑΣ· ΟΥΔ, ΩΣ
ΦΕΥΞΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣΑΠΑΝ
Δ, ΙΕΝΔΕΙ ΤΟ ΤΟ Θ ΕΙΟΝ.
ΛΙΤΟΥ ΤΟΠΙΣΤΕΥΣΑ
ΜΕΝ· ΑΛΛΕΓΕΙΔΗ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ ΕΩΡΑΤΟΥΝΗΝ

καὶ κατὰ μετάβασιν οὐσιωμένης τὰ
ἐφ' ἡμῖν τὴν προφητικὴν
χάριν ἴσφανε τοῦ διὰ τοῦ
τοῦ πνεύματος χαρισματικὰ
τικὰ καὶ ἀναβάλλεται τὸ ἐ
πίταγμα· καὶ τὴν νίκα τὰ
σκοπὴν τῆς χαρᾶς φησὶ.
τοῦτο γὰρ ἑβραίοις ἐπὶ ὁπ
πηδύναται· τὸ πολλαὶ δ'
ὕστερον καὶ πρὸ ἔτι νῦν.
εἰς τὸ τῆς λύπης ἐαυτὸ
ἔρριψε πέλαγος· καὶ διὰ τὸ
τὸ χείμαζε ται καὶ σα σ ἐν
δεῖ· καὶ ναυαγεῖ· καὶ ἐξ ν
πνίζε ται· καὶ κλυδ ὑζ...
καὶ ὁμολογεῖ τὴν συμ
καὶ κατάπον τίζε ται ὑπὸ
κητους καταπίνεται λιέ.
ὃν καὶ ἁλίσκε ται δὲ ἀλλ'
κεῖτο μ ἐπικαλεῖται·
καὶ τὸ φάγμα χῶν τρισὶ ἡμ
συνεκδίδοται· ἀλλ' ὅλιεν
περὶ τοῦτο λογοσάμενος
νατῶν ἱερονύστερον
ἀνδίδω ὅς φιλοπονώτε
ρον ἐξεργάσ ησόμενος·

Νῦν δὲ ὅλοι λέγει νόλογος ὢν
λιπ ἡ σκοπεῖ νέπεισιν οἱ
καὶ ὑπολαμβάνειν· ὅτι
ἐκεῖνο μὲν ταχάτι καὶ
συγγνώμης ἔτυχεν ἀΐδιον
εἴπο ναίτιαν οἰκοῦντι
τὴν προφητείαν· ἐμοὶ
δὲ τίς ἂν λόγος εἴη τίς ἀπολο
γίας ὑπελείπετο πόσε
πὶ πλέον ἁφήσομεν τι·
καὶ τὸ μὴ σιῶπᾶν δ' ἔτε
ἔλαφρὸν· εἴτε βαρύν
ἐπεὶ ἠχρὶ· ἀλλὰ τὸ μὲ
τε σ· εἰ πὰ ζυγὸν πῆλει

πουργίας ἀναλισκομένων·
γὰρ ὁλοθρευομένων ἐν τούτοις
ἰσχυρόν ἐστι μὲν ἐπὶ πᾶν τὸ
τοδοίητις· ὁ τὴν πολλῶν
καὶ τῶν τε ρὶ νικεῖ με σ ὁ ἀπὸ
ἱερατεύσ ηπο σ ων· καὶ ὁ τι
τῆς εἰς ἱερουσαλὴμ ἀζ ιονεῖ
ναι χρὴ πρῶτον· εἶτα
τοῦ υἱὸς τοῦ τον·
εἶτα τῆς προεδρίας· τάχα
ἕτερος ἴσως ἀνὴρ ἀφ ήσει
τοῦ τῆς ἀπειθ ε ίας ἐκ βέτικαν
ματος· δεῖ μὴ δὲ λίπει σ ε ἐκ
λιπεῖν· καὶ δεῖ ναται
τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἁγ ὑσπερ
γε καὶ τῆς ἐσ τέρας ἱερι
δος ἀναπαυόμενοις κεῖ μὴ λὴ
δεῖ ναδύεσθαι· μὴ δὲ ὡσπερ
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος τοῖς κε ν
εσιν ὑποκρύπτεσθαι
τοῖς πατρικοῖς καὶ πρὸς
ὀλίγον καλουμένοις
πιπροστασίαν· ἀλλ' ὡς ἐ
πὶ τὴν πράγματικοῦ φον
καιρὰς τὸν χωρεῖ νέ τοι
λιως· οὐ μὴ δὲ μεταφέ
σ ομαι ἂς φαλες· μὴ δὲ βου
λῆ δεύτερα φέρα πε ῦσαι
τὴν προλαβοῦσαν· διὰ
τοῦτο ἐκάμνον ἐγὼ
τοῖς λογισμοῖς· τοδε
ον ἀνερευνώμενος κ...
μεσοδυοφοβούμενος τα
μενος· τοῦτ' ἐκατασπ
τος καὶ τοῦ ἀναγόντος·
καὶ ἐπὶ πλεῖστον τοῦ τοῦ
τοις ἐναπορήσας· καὶ μὴ
φοτέρω σ ε νεμαυτὸν
ταλαντεύσας· πῶς περ
ρεῦ μὰς τα τοις πνεύ

λλασι τὴν δεικαὶ εἰς ἐμε τὰ
ικλη θεὶς. τέλος ἐγένετο λίη
τοὺς φοδρότερον· καὶ λιε
νικησας ἐχει παρασυρασὸ
φοβος τὴς ἀπειθείας καὶ
εἰς ὀπείτε ὠς ὀρθώσεις αι
καὶ ὡς δι αὐτῶν τοῖς φόβοις
λιήτε τῆς οὐδαμένης
ἐφ ἑτέρου προστασίας. λιη
τέ λιο φεί λε σθαι τὴν δίδο
μένην· τομένη ρεῖναι
φράσεων. τοδε ἀπειθῶν.
καὶ ἁπαιδεύτων ἀλλο φό
τερα· καὶ λιε σοσείλιη τις
τέ ἅπαν τολιη ρῶν ησαι
τῶν ναιανδείλων· τῶν λιέ
πασι ἐπὶ πηδῶν τῶν δει
λότερος· τῶν δε φεύγον
τῶν πᾶς ἀσφαλεστέρος·
υτως ἐτῶν περὶ τούτων
γίνωσκω· καὶ ἔτι διελέ
σθαι φεστέρον· τῶν λιέ
φόβων τῆς προστασίας.
τάχα ἂν βοηθήσειε καὶ
ὁ νόμος τῆς εὐπειθείας.
τοῦ θ ὑγιὴς πίστις ἁ
λειπομένου διὰ τῆς εὐ
τοῦ χριστοτήτος· καὶ
εἰς προστάτην τελέον
καταρτίζον τος τοῦ ἀγ
τῶν ἁρπασαντα· καὶ
πᾶσα σθένειαν ἑαυτὸ
τασ ἐλπίδας· τῶν δεκίν
δύνων τῆς ἀπειθείας οὐ
ξοὶ δ ατις ἔσται βοηθῶν.
πτις ὁ θαρρεῖ πδιαι σελευ
σόμενος λόγος· φόβος γὰρ
λιὴ τοῦτο ἀϊσχύνλιεν
περιὰν ἐπιστεύθη λιέ·
ὁ τι τας ψυχας αὐτῶν ἐκ

Τῶν χειρῶν λιῶν ἐκ
ζητησων· καὶ καθ ὑ
πωσ λιὲν τοῦ ἐναντίου
καὶ ἀρχοντας. οὕτω καὶ
τῶν ἀπίστων λιὴ γίνεσθαι τοῦ
εἶναι ὑλιῖν ἐς βασιλείας
καθ ὑσοῦ ἐς ἐπίσκοπος τε
τῆς φωνῆς λιου. ἀλλ ἐκ
τὴν ὑπὸ σκληρόν
πειθ ὴ σαντες. οὕτω ἐσται
ὃ τᾶν ἐπισκλέσησθε.
ἐγὼ δε οὐκ ἐπιλείψω
ἐπὶ τῇ προσευχῇ μου.
οὐδε ἐς ἀκούσομαι·
ταῦτας λιὴ γένοιτο ἐλ
θεῖν ἢ λιὴ ἐν παρὰ τοῦ
λιησαι οὐ ἱστοῦ τὰς φω
νὰς· ὧν ἐκὰν τὸν ἐλεον
ἀδωλιεν. ἀλλὰ λιησαι τῇ
ἰστῇ πάντως συν
παλιν ἐπὶ τὴν ἱστορί
φερομαι. καὶ τῶν πα
λαιῶν τοῦ σεβδοκίλιω
τατους ἀνασκοπῶν. εὑ
ρίσκω ὅσους ποτὲ
εἰς ἐπιστασίαν ἢ προ
φητείαν ἢ χαρίσματος
βάλετο· τοὺς λιὲν ἐξ ἁ
τας προφυλιωτῆς λιᾶ
σει· τοὺς δὲ ἀναβαλόλιε
νους τὸ χαρίσμα· καὶ οὐ
δὲ τέρων λιέλλοντων·
οὐ τε τῶν ὑποχωρησάν
των τὴν δειλίαν· οὐ
τε τῶν ὑπομεινάντων
τὴν προσφυλιίαν· οἱ
λιὲν γὰρ τῆς διακονίας
τοῦ λιεγέθους ὑπελαβη

σαν· ὅιδε τῶν καλούντων τῶν
ε τεύσαντες ἢ κολούθησα-
προφυλοσὶν ἁρῶν. ἀλλὰ
κωσὶν ἁπεμάχετο· ὑπὲρ
κουσεν ἢ σαίασε τοιμῶν.
ἀλλ' ἐδεδοίκει τὸ μέσον ἢ ε
ρεμίας· καὶ οὐ πρότερον
τὴν προφητείαν ἐφάρ
ρησεν, ἢ παράκλησιν λαβεῖν
καὶ ὑπὸς χέσιν καὶ δύνα
μιν τῆς ἁγίας κρείτ
τονα· τοῦτο εἰς μὲν
τὸν ἐπὶ τῶν κατεπαδόντων τοῖς
λογισμοῖς· καὶ μὴ οἱ κατα
μικρὸν ἐῖσελθε, καὶ μὴ
μάσσεται ὡς περσιδη
ρος ἢ ψυχή· καὶ συνεργὸ
λαμβάνων τῶν λογισμῶν·
τὸν χρόνον· καὶ συλλογου
λίαν· τὰ τοῦ φ̄υ δικαίω
ματα· ὡς πᾶσαν τὴν ἐ
μαυτοῦ ζωὴν κατεπί
στευσα· διὰ τοῦτο οὐ
κ ἀπειφῶ οὐδὲ ἂν τὶ λέ
γω φησὶν ὁ ἐμὸς δεσπό
της· οὐκ ἐπιπροστασί
κ αλούμενος· ἀλλ' ὡς πρό
κατο μένης φαγὴν ἀπο
λλύμενος· ἀλλὰ καὶ προσπί
πτω καὶ ταπεινοῦμαι
ὑπὸ τὴν κραταιὰν τοῦ
φ̄υ χεῖρα· καὶ συγγνώ
μην αἰτοῦμαι τῆς πρὸ
ἁρτίας καὶ ἀπειφείας· εἰ
τί μοι τοῦτο ἐγκλημα·
σιωπήσομαι· ὑπὲρ χω
σαμένη τὴν μικρὸν ὅσον
ἐμαυτὸν ἐπισκέψασθαι.
καὶ τὴν ὑπερδοῦναι πτα

ραίκλησιν· ἀλλὰ μνήσθητί μου·
κύριε· ὁ θεός μου· καὶ ἐπίσκεψαι ἀλόγου·
καὶ ἐπίκλησίν ἀλόγου·
καὶ ἐπίκλησιν ἁρπαγῆς κύριε
ρωμαίνει ἡ ἐμὴ ψυχή·
ἐπὶ ἐπίσης αἰκατηγορίας·
πᾶσας συγγνώμησαι ζη·
δὲ ἡ μακροθυμία
τῶν λογων· τῶν πίστηρίσον·
εὐλογία πρόσστηρίζειόν
κουσε τὴν ἐκτενῆ· καὶ σῶσον τὴν
ρίχωμένην τῶν σὴν καὶ
ὁπλίσον οἰκοσοῦντος· ὅτι
ἱρετὶ σάλπιγξ· ὅτι μοι
καὶ πεπέφαλισται πάν
σιν ἐπὶ σαίων πλαίων μου σὲ γὰρ
χομαι· ἀπὸ τῆς ἐμπτεῦφθε
ἐκκλησίας ἐπὶ τὴν ἐκεῖ
φεμπαραπεκφ̄ε ἐπὶ τὴ·
καὶ παρὰ πυρὶ πρωτο
τοκων ἀπογεγραμμέ
νων ἐν οὐρανοῖς·
μὲν δὲ πρεσβεία τοῦ σω
τῆρ, καὶ οὗτως εὔλογος·
ὃ δὲ φ̄ στῆσε ἱρὴν πρὸς ὃν πρε
σβεύσασθαι φ̄ὸν τερὰ ἐπὶ·
καὶ ἀπόδοσιν ἁλλὰ
λοις· ὅσα φ̄ζωγκασι μὲν

ἐπιφρόνων. καὶ ἀπιστήσε
τειρωνπιτωχὸν. καὶ ἀπὸ
κοπριᾶσανυφῶνπενήτα·
θεκλεΖαμενοσᾶδα, τὸνδ᾽
λομὰν τὸν. καὶ ἀπαλλαβὼν
ἐκτῶνποιμνίων τῶν
προβάτων. ἐλαχιστονὸν
τα ἐν τοῖς υἱοῖς ἔεσαι καὶ
νεώτατον· ὁδιδοὺς ρῆμα
τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυνάμει πολλῇ. πρὸς τὴν
τοῦ εὐαγγελίου τελείω
σιν. αὐτὸς ἱστήσει ἐπὶ τὴς
χειρὸς ἡμῶν τὴς δεΖιᾶς.
καὶ ἐν τῇ βουλῇ ὁδηγή
σει ἡμᾶς. καὶ μεταδοΖης προς
λαβοῖτο. ποιμαίνων τὴν ποι
μαίνοντας. καὶ ὁδηγῶν
ὁδηγοῦντας· ὡς ἂν ποι
μαίνωμεν τὸ ποίμνιόν
σου αὐτοῦ μετ᾽ ἐπιστήμης·
ἀλλὰ μὴ ἐν σκευεσὶ ποιμε
νοσ ἀπείρου· τὸ μὲν εὖ
λογία· τὸ δὲ ἐν ἱματαράτοῖς
παλαιοῖς μένον·
αὐτὸς δὲ ὁ ἁγνὰ μὴ νικᾶι
κρατᾶιῶσιν τῶν λαῶν ἀν
τοῦ· καὶ παραστήσει ἐν
αὐτοσεαὐτῷ λαμπρὰν
τὴν ποίμνην καὶ ἀσπι
λον· καὶ τῆς ἀνωμαλίας
Αζίαν. ἐν τῇ καθ᾽ ὅλης ἡμέ
τῶν εὐφραινομένων.
ἐν τῇ τῶν ἀρίων ἀλλὰ
πρότητι· ὡς ἂν ἐν τῶν ἁγίω
ἀν τοῦ πάντες λέγωμεν
ΔόΖα μοι ποίμνη τεθεοῦ
καὶ ποιμένες· ἐν χῶιν
τῷ κῶ ἡμῶν· ᾧ πᾶσα δό
Ζα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:

ΗΚΑΦΕ
ΚΥΡΙΕ
ΟΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἀλλὰ οἱ κληρονόμοι τῆς ἐν ὑμῖν θε-
λήσεως τοῦτό ἐστιν ὑμῶν τὴ-
σαφήσασθαι μὴ τί ἄλλο τε
γένηται· καὶ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἔσον
ὑπὲρ τὸ μετρίως καὶ σφό-
δρα μᾶλλον· τῆς ἱερᾶς τοίνυν κλήσε-
ως τῶν ἐπαινετῶν ὑμῶν χω-
λίων· τῆς θείας καὶ
ρομολίας· λίθῳ πολυτελεῖ
εὐκαίρως ἐοικέναι· καὶ
κεῖνα δοίη πρέπειν μὴ τοῦ
λίθου τὰ ῥήματα· ἀλλ' ὁποῖα
ἐπὶ πεσόντι εἰκὸς ἐν τοῖς ἱερα
τικοῖς· καὶ γὰρ ἅλμη ρο
μολίας οὐκ ἀμέτοχος τῆς σοί
ἔστιν· καὶ οὐ μάρτυσι χρῆται τοῖς
ἀρίστοις· ἀλλὰ τῶν
πολεμίων· ἃ δὲ τῶν μητροι
κῶν ψήφων τοῖς πλάττουσι
τοῖς ἐχθίστοις ἀνθρώ-
πων· τῆς ἐλα
χίστης φυλῆς ἐν υἱοῖς
ἸΗΛ· τῶν ὀλίγοστῶν ἐν
χιλιάσιν Ἰούδα· τῆς καὶ
ἰσχὰς βιοῦλε ἐν πολέσιν.
ἐνὶ χερνῆται· μὴν γὰρ
καὶ ἀπάρχης καλῶς καὶ
γινώσκομένος καὶ σεβό
μενος· παρ' οἷς πυρ ῥοῦ
ται· καὶ ὑφάζεται· καὶ
πηλὸν ἀγαθὸν ἐνιδόντα ζητεῖ
ται τοῖς ἐχθροῖς· τοῖς ἐν φρο
νοῦσι· μηδὲν τῆς ἑτερία
δος ζηλοῦν μένοις· ἣν
περιτροπεῖσιν· ἣ πότε τε
μηνοῦσιν· ὡς δὲ καὶ κοιδα
λίτηται καὶ μετρηταὶ
τῆς θεότητος ἀδίνων
ἐπὶ τοῖς λεπτοῖς καλῶς ἔχει
σε μὴ νοῦσι· τοῖς δὲ

λαττοῦντες ἰσάζουσα·
βρίζοντες· ὑμεῖς δὲ εἰ
τι χαρίζεσθε μοι τοῦ
μὴ πεωρίου· πάλιν τε
λοῦσι δὲ μὴ· τὰ δὲ λάσπλά
χνα· καὶ ἄλλοι δὲ τοῦ κοινοῦ
πρεσβιῶν· οὓς οὗτος
ἐν χῶ διατοῦ εὐαγγελι
ου γεγέννηκεν· ἀλλ' εἰ σθε
μὲν καὶ ἰδιᾶς ἁλίσκεσθον
παρ' οἷς πάντων ὑμᾶς προ
ετιμήσαμεν· ὑμεῖς
μάρτυρες· καὶ οἱ τὰ ὑ-
τῶν μὴ χειρί σαν
τες· τὴν μὲν εἰς τὰ μέλι
σσαν πέτεσθαι μέλι
σσαν· καὶ εἰ τοῦ πλείονα πάρε
σται τοῖς ἐσθίουσι· τοῦ δὲ
ὑμῖν χρέους ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ἀπολύ
ω τοὺς· καὶ τὴν πίστιν
σθεῖσαν ἐκκλησίαν καὶ τὸ
πιστεύσαντα· καὶ τὰ
χύματα· καὶ τὰ σείσει
σθεν ἐλπίδας·

Πίστιν μὲν ἔχοντες τὴν
παρειλημμένην· καὶ μὴ
συνεπιφθόνως· ἀλε
γόντως καὶ σωζέσθω· καὶ
σωζέτω ἄλλους πιστεύ
εσθε· οὐ γὰρ πολλῶν
ἓν ἴστε τοῦ μετρίου
καὶ ψυχήματος τοῦ δεῖν
εἶναι· ἀλλ' ἐν τῷ πολλὰ
κἂν περιφύλλειν· ἀλλ'
τῶν παλαίων σιγᾶν εἰ
μὴ τι φέλεμον γλώσσα
παρόλισθος ἀπορρήτοις
λόγων

Ο τιδὴ παραχωρεῖ τὴν ἀκριβεστέραν τῶν
φ. εἰ δὲ μὴ ζητεῖ τοῦ ὁμοίου ὁμοίως ἔστω λόγου

κυβερνωμένη. καὶ ἁκὶν
δυνότεραν ἀκόντιον ἀεὶ λό
γου μολιζόντες· ὡς τὸ τε
λειον ἀνεπιδιόριτον. ἰδιάζα
σκεῖ περὶ ὧν

Τὴν ἀκριβεστέραν τοῦ
τῶν ἐζετάσιν τοῖς ὁμοίοις
νόμοις τοῦ λόγου παραχω
ροῦντες. ἀν τοιδὲ λόγων
δεομένοις ὧν τὸ μὲν μέγα. ἐρ
γάζεται πλεῖον. καὶ τὸ μι
κρὸν εἰς τῶν νόμων ἀλλὰ
λοις τὸ φαύλως ἔχειν τὸν
νόμοφερόμενον τὸ ἐφ' ἁν
τὸν φιλοτρόπεδικῶν
λιενοι· φεύγοντες κα
κὸν· διὸ κόντες ἀρετὴ
πιπίζῶντες· πιστοὶ
χόντες τοῦτρωτὴν κῶν
σιν ἐλκόντες ἐποιοδο
λοῦντες τῶν θελιῶν
τῆς πίστεως· καὶ ὕλα·
καὶ δὲ χόρτοι καὶ δὲ κα
λάμην. ὕλην δὲ φενι
κὰ ἱράδας δὲ πανωλε
πὴν ἢ πίσκλάντυρι. κρί
νη τὰ τὰ λε πέρα πίκα
θαίρηται· ἀλλὰ χρυσὸν·
ἄργυρον λίθους τιμί
ους. τὰ λιένοντα καὶ ἢ
σταλιένα· τὰ ὑπὰ πρὰς
σοντε. καὶ τοὺς τοῖς ἢ λιὰς
δοξάζοντε· εἴτε παρὸν
τες. εἴτε ἀπόντες· εἴτε
λιεταποιούμενοι τῶν
ἢ λιε τέρων λόγων. εἴτε
ἄλλο τι προτιλιότερον
λόγοντες· καὶ τοῖς σφε τε
κνα φύσα φὰ καὶ ἀλιῶν
λη τὰ· ἐν λιέσω τε πε λὰ

σκολιὰς καὶ διεστραλιέ
νης· καὶ λιν περιπλέκοι
τοῦ λιῆν τὰ τῶν ἢ κυκλω
περιπάτου ὑπὸ τῶν ἢ λεῶ
σχοινία· λιὴ λεσιρᾶς τῶν
ὁλκείων ἢ λιαρτιῶν ἢ πε
ρὶς φίγγοισφε· λιὴ δὲ τῆς
κιν τικὰς λιερίλιηας
συλλιήπτοι τοῦ λιῆν ὁλο
γος· καὶ λιᾶς καρποι τῆ ποισφε·
ἀλλ' ὁλιγορέγοισφε βαλιλι
κὴ· λιὰ ἐ ἰσλιηοντες εἰς
δεξιὰ λιὴ ἐ εἰς ἀριστερά·
καὶ διὰ τῆς σεληνῆς σκυτα
τρείας ὑπὸ τοῦ ὑπὸ σόλητον
λιενοι· καὶ τοῦ λιετερον
ἐ ὑ ἔχει λιῦ ἢ τῆς καὶ εἰς τὴν
ἐκεῖ· σεληνὲ ἔχει λιν· ἐλιχῶν
γυρίσκων ἢ λιο· ὧν ἢ δο
ξάεις τοῦ σεληνᾶλλιν·

ΙΕΣΘΕΜΕΪΣΩΝ ὦ ΦΙΛΟΙΚΑΙ
ΑΔΕΛΦΟΙΚΑΙΠΡΕΣΒΥΤΑΙ ΤΟΥ ΑΥ
ΙΚΥ ΚΑΙΠΡΑΓΜΑΙΚΑΙΟΠΟ
ΛΙΑ· ΦΡΟΝΗΣΟΥΣΕΠΙΚΑΛΟΥΜ
ΤΑΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΤΙ ΚΑΙ
ΟΔΥΡΑΙΟΥΣ ΥΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ
ΠΡΟΦΑΣΙΝ ΣΤΟΝΛΟΓΟΝ·
ΠΑΡΑΙΡΟΥΣΑΠΟΤΕΘΝΗΚΥΙ
ΤΑΙΚΑΙΣΟΙΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣ.
ΟΙΘΕΟΙΤΟΛΛΟΙ ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ·
ΚΑΙΟΙΣΙΕΝΩΝ ΣΥΝΗΔΕΝΤΟ Η
ΣΟΙΤΕΒΟΙΚΑΙΣΥΝΦΡΟΝΗΣΙ
ΣΟΙΤΕΣΤΑΡΕΙΣΕΥΛΑΒΕΣΘΕ. Ι
ΝΑΔΕΠΑΣΙΝΕΝΙΨΥΧΗΣΘΕΙΤΑ
ΟΙΣΕΪΔΑΙΣΡΥΣΙΤΕ. ὅΣΟΙΣ
ΤΙΤΟΙΟΥΤΟΠΟΙΕΣΤΙ. ΚΑΙ
ΣΟΦΙΣΘΕΤΟΔΑΠΟΥΝΕΝ
ΦΙΛΟΙΣΟΙΣΠΑΘΕΣΙΝ·
ΙΔΕΩΣΤΕΤΙΝΑΙΣΟΠΗΕΣΤΙΑ
ΣΟΙΤΕΣ. ΚΑΙΠΑΣΙΟΥΣΕΣΟ
ΜΕΝΟΙΣ ΧΡΗΝΑΙΤΑΡΙΝΙΑΣ
ΕΠΙΔΕΙΞΙΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ
ΚΑΙΤΗΝΣΥΜΦΟΡΑΝ. ΟΙΑ
ΠΟΤΕΙΝΠΑΤΡΙΔΑΝΜΕΤΕΡΑ· Η
ΜΙΝΚΑΤΑΔΑΠΑΝΗΣΕΝΗΣΑΝΟΥ
ΠΕΡΙΤΤΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΥΧΝΟΙΣ.
ΚΑΙΤΑΠΕΡΙΛΟΓΟΥΣ ΦΙΛΟ
ΤΙΜΟΙ. ΠΡΟΣΗΚΑΝΑΒΛΕΨΑΙ
ΠΡΟΣΤΟΝΑΛΗΘΗΛΟΓΟΝ
ΚΑΙΑΝΩΤΑΤΩ· ΚΑΙΠΑΝ
ΤΑΔΟΚΙΤΕΣΦΩΝΑΡΟΥ
ΤΑΠΑΝΤΑ· ΦΗΣΙΝΤΙΤΗ
ΤΩΝΛΑΒΕΙΝ· ΚΑΙΔΑΜΩΣ·

ΜΗΤΟΥΤΟΠΕΡΙΤΗΝΚΛΗΣΙΝ
ΥΠΟΛΑΒΗΤΕ. ΕΙΤΙΥΠΟ
ΛΑΜΒΑΝΕΙΝΒΟΥΛΕΣΘΕ ΔΕ
ΖΗΝ· ΟΥΤΕΒΟΥΛΗΣΟΜΑΙ ΜΕ
ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΤΙΜΑΠΛΕΟΝ
ΗΚΑΛΩΣΕΧΕΙ· ΟΙΤΕΜΗΔΕ
ΤΩΝΑΛΛΩΝΜΗΤΟΙΟΥΤΟ
ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ· ΟΥΤΕΕΠΙ
ΠΕΣΟΜΕΘΑΠΕΡΑΤΟΥΜΕ
ΤΡΟΥ· ΚΑΙΤΟΙΓΕΔΩΡΟΝ
ΦΙΛΟΝΙΚΑΙΟΙΚΕΙΟΤΑΤΟΝ.
ΕΙΠΕΡΤΙΑΛΛΟΤΩΝΛΟΓΙΩΝ
ΛΟΓΟΣ· ΚΑΙΤΟΥΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΤΩΣΑΓΑΠΗΣΑΝΤΙΤΟΥΣ
ΕΛΑΤΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣΠΕΥΦΗΜΙΑ·
ΚΑΙΟΥΔΩΡΟΝΗΓΟΥΜΕΝΟΙ. ΑΛ
ΛΑΙΚΑΙΧΡΕΟΣΑΠΑΝΤΩΝΗ
ΧΡΕΩΝΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ·
ΑΛΛΟΣΟΜΑΦΕΙΛΕΣΘΑΙ
ΤΟΝΠΕΡΙΤΑΥΤΑΠΟΝΟ.
ΚΑΙΔΙΑΙΡΟΥΣΑΝΤΕΣΚΑΙΦΥ
ΛΑΞΑΝΤΕΣ· ΟΥΔΕΓΑΡΤΟΥ
ΤΟΖΗΝΤΗΣΙΣΚΑΙΦΙΛΙΑΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ· ΜΙΜΗΣΑΙ
ΘΕΤΑΡΑΔΙΚΑΙΩΝΙΛΙΕΤΕΛΕ
ΜΙΩΝ. ΚΑΙΕΠΙΤΕΙΕΡΩ
ΦΡΕΣΙΝΙΚΑΤΑΓΑΓΕΔΑΙΡΥΣ·
ΙΚΑΙΩΣΔΕΠΑΝΑΣΧΩΝ.
ΕΠΑΡΞΑΙΦΡΟΝΟΥ· ΙΣΟΝΑ
ΠΑΛΗΘΕΙΑΣΧΩΡΙΖΟΥΣΗ
ΜΑΣΚΑΙΑΜΕΤΡΙΑΣ·

ΤΟΙΟΥΤΑΤΟΥΤΟΠΟΥΔΗ. ΤΗΣ
ΤΕΛΕΩΦΡΟΝΟΥΣΗΣΦΥΣΕ
ΩΣΤΕΤΙΝΑΣΘΕΝΕΙΑΣΕΠΕ
ΔΕΙΞΟΜΕΝ. ΚΑΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΨΥΧΗΣΑΡΙΣΤΟΥΣΥ
ΠΟΜΙΜΝΗΣΚΟΜΕΝ· ΚΑΙΤΗ
Ο ΦΕΙΛΟΜΕΝΗΝΤΟΙΣΑΛ
ΛΟΥΣΙΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝΕΠΙ
ΦΕΡΟΜΕΝ· ΚΑΙΜΕΤΑ

φησόμεν τὴν λύπην ἃ
πὸ τῆς αἰρέσεως καὶ τῶν πρὸς
καίρων. ἐπιτάττῃ καὶ καὶ
λῇδια. καὶ καιρίων. πρέσμε
ῖν ἐπιτεύφεναρχῶμαι.
ὀφείλῃ καὶ πρέπῳ δέστα
τον. ὃς τὰ πάντες γινώσκε
τε. καὶ ὧν τὴν ἀρετὴν
καὶ ὁρῶντες καὶ ἀκούον
τες. ζηλοῦτε καὶ φαν
μάζετε καὶ διηγεῖσθε τοῖς
ἀγνοοῦσιν. εἶπερ τινες
εἰσὶ πάντων. ἄλλος ἄλλο τι
μέρος ἀπολαβόντες. ἐπεὶ
μηδὲ πάντα τὸν αὐτὸν οἷόν
τε. μηδὲ μίας γλώσ
σης τὸ ἔργον ἐξαν
τλῆσαι φόδρα
τῆς τῶν φιλοπόνω
τάτων καὶ φιλοτίμω
ις. πολλῶν καὶ μεγάλων
ὑπαρχόντων ἐν εὐφη
μίαν. εἰ μὴ τῷ περὶ τοῦ
εἶναι δοκῶν τὰ οἰκεῖα φαν
μάζων. ἓν μέγιστον ἆ
πάντων καὶ ὑπὲρ ἅλλο
τι ἐπισημότατον ἐστὶν εὐ
σέβεια. τὸ ὑσσεβεῖν οὖν τοὺς
δεδεγμένους καὶ πολιοῦς.

καὶ οὐχ ἥττον
δ' ἀρετὴν ἀιδεσίμους.
ἢ διὰ γῆρας. ὧν τάμὲν
σώματα χρόνῳ κεκάμη
κεν. ἀ δ' ψυχὰ δὲ φῶν νέα
ζουσιν. πῆρμὲν
ἐστὶν ἀγρεία λαοὺς καλοὺς
ἐγκεντρίσοφεῖς ἐστὶν
καλλιέλαιον. καὶ τοσοῦ
τον κοινωνήσας τῆς
πιότητος. ὡς τε καὶ ἀλ
λους ἐγκεντρίζειν πα

στεύσοφῆναι. καὶ φέρα τε
ἀπεγχείρισόφῆναι τῆ γ
χῶν. ὑ τῆ λος. ὑ τῆ λῶν
τοῦ λαοῦ. τοῦ δὲ προκα φε
ζόμενος. ἀ ρῶν τῆς ἁ γ
τερος τῆς ὑ σεῖ. σῶν τῆν
σιαζεῖν τῆ ζῶν μένος.
καὶ σοφίαν φωνὴν τῆ χορη
γεῖν τοῖς ἄλλοις ἐστα μέ
νοις πορρωτέρω. πρὸς
ἀοργήτος. γαλήνος τοῦ εἰ
δος. θερμοστόπα. πο
λυστόφαινόμενον.
πλουσίων τερος τοῖς γυ
πτόμενον.

Τῆ ῆ μῖν ἀναζωγρα
φοῖν τὸν τῆν ὡσεῖ κό
μενον. οὐδὲ γὰρ εἰκὼν
ἰσρὸν ἀποτεῖνοιμεν
λόγον. εἰ ποιμένα ἄνθρω
τος οὐ τοσοῦτος ὅσον ἀζῶν.
καὶ ὅσον εἷς ἕκαστος συνεπι
στάτης καὶ ἀπαιτεῖ
τὸν λόγον καὶ βέλτιον
τᾶς ὑπονοίαις συγχω
ρεῖν. ἢ τῶν λόγων τὸ πο
λυπερίκοπτον τοῦ
φαύλατος. μηδὲ.
ἀνω φενίζεσθαι καὶ εἰς
προγόνων καὶ φιερωλε
πῆ φῶν. καὶ καὶ ρονάπαρ
καὶ ὁμοῦ εἰς ἑαυτὴν
λιόπον. ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἐξ αὐτῆς καταγουσατῆ
ἐυσέβειαν. ἐξ ἁγίας ἀπαρ
χῆς ὁντῶν ἁγίων φυ
ράμα. ἢ τὸ ἴδε αὐτὸν
ἀυξῆσαι τε καὶ πλεονά
σας. ὡς τε ἐνδιατρίσι φυεῖ
ζοκαὶ ἀγαρεῖ καὶ τὸ λιπρὸς

ὁλόγος. καὶ δὲ τὴν τοῦ ἁ-
γίου τελειότητα ἑτέρου
τινὸς ἢ τὰ αὐτὴν ἐρῶν εἶ-
γε νέος ἀπιστεύθη εἶναι
τε καὶ ῥητὸν εἶναι· καὶ ὧν
τοῦ θαύματος ἀθλοθέτην
σεβεῖα θεοῦ εἶναι μείζονα ἢ
τελείου τε καὶ ἐνσεβείας
φιλοπαιδείαν φύσαι
φιλόχριστοι τοῦ παράδοξο
τατον· μᾶλλον δὲ φιλό
χριστοι πλέον ἢ φιλο
παιδεῖς· ὅτι γε καὶ τῶν πέ
κνων μιᾶς τῆς ἀπολαυ
σίας ἐν πολλῷ χύσαι τῆ
ρίζεσθαι καὶ ὁμοπλάτε
σι καὶ ἑνὶ σέβεσθαι διδά
σκαλον καὶ ἀρετῆς καὶ προ-
κρέττονα τοῦ κτείνοντος
χνοι· συναπολωλεῖς ἁρπά
ζοντες τὰ πολλὰ σὺν τῶν
καὶ λῃστῶν καὶ τοῦ νικο
μηδείας στρατοῦ· ἐκ τῆς πα
ροικίας ἐκ τῆς κατοικί
ας μεταβαίνοντες.
καὶ καλῶν μέγιστον
τοῖς παισὶ τὴν εἰκεῖθεν
ἀλλοτρότητα ἀφῆκαν
ῥίζοντες· οὗτοι τοί
καὶ εἰς ἀεὶ παρόντες φό-
βαν ἐπιφέρας· ὅλοι τοίνυν
καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
ἡλικίαν καὶ μιᾶς ῥεούσης
μερῶν· τῶν τε λοιπῶν
σωμάτων καὶ τῶν
λυομένων· παρὰ τοσοῦ
τον εἰς ἕτερος οὐκ ἔχω
τὰ πρῶτα τῶν ἐπιτρίς.
παρόσον ὑπάλληλων
ἐστὶ πρωτείων ἐκεῖ

λυόντο· καὶ πάσης εὐδαι
μονίας μετρονεῖν ἐπιλίπ-
ῃ· πάλιν τῆς τελευτῆ
σαι τοῦ βίου· ὧν ἂν ὅτι
φείη τις εἰ τεθοκιλασίας
χρὴ λέγειν· εἰ τεθοῖσο πο
λιάς· ἣ δὲ ἔστιν οὗ σὺν ἑλὼς
λόγος· τὸν σοφὸν ἐρῶντε
ρον τοῦ νηπιαδωνιδίου
λικιανὸν προπελιφάντες.
ὃν τῷ σοὶ δὴ καταλῦσαι
τὸν βίον σὺν ἁλφια.
καὶ πρὸς τὰ ἀνωτιανοι
κεσιαμετατεθῆναι·
αἰτᾶν τὰ δὴ λοφοι· ὃν
τοῦ τοῦ σεβίσκυλιάσαι
βουλόμενος· οὐδὲ ἀγνὸ
ὃν νοτιμολιάντι ἐστῆς
ἀγχιάσε φίκοι τοῖς καὶ ὁ
λίνυπο θεσιν λόγον
τὸν τοῦ τῶν νέ παινὸ
ένεστησάμενος· ἀλλὰ νέ
πιδεῖ χαι καὶ ἐκ πρώνη
ὀφειλομένην καὶ κα
ρῶν τὴν ἀρετὴν· καὶ
μὴ θαυμάζητε μηδὲ
ἀπιστῆτε εἰ τοιοῦτων
τυχὼν γενήσεται πόρω.
τοιοῦτων ἐαυτὸν πα
ρεσχημένος μᾶλλο·
ἀλλὰ τὸν ναντιόμενοι
πρὸς ἕτερους εἰδένπρῶ
τα οἷς εἰωνικαὶ τῶν νέων
θεμελίσας ὑποδεί
γματων· ταλιένδω
πρῶτα τοιαῦτα· διαπρο
κεῖσθαι τοῖς οὖσιν
εὐγενέσι καὶ καλῶ
βίωι εὐφιλομαθεῖ·
ἵνα δὲ τἀεναγιεῖν τε

Τίς μὲν εἰκὸς ἐστὶν οὐ διδασκάλοις ἑτέροις τισὶ δεῖν
ἀλλ' ἢ τοῖς ἐν τῷ γένει πρεσβυτέροις τισὶ δεῖν
μᾶλλον ἢ τοῖς ἐν τῷ γένει πρεσβυτέροις τισὶ
δεῖν ἀλλ' ἢ τοῖς ἐν τῷ γένει πρεσβυτέροις τισὶ
δὲ τῶν ἐν τῷ γένει πρεσβυτέρων
ἑαυτοῦ πατρὸς ἐφίεσθαι μᾶλλον
ἢ τῶν ἐκ τῆς πατρίδος τοῖς ξένοις
καὶ τοῖς ἐν τῷ μυρίῳ
τῷ τοῖς ἐμοῖς σύνεσθαι δὲ τοῦ
φέρειν μικρὸν ἐπιεικῶς
πᾶσαν τὴν συνουσίαν
ἐν οἷς ἐν ἀρχοῦσιν
ἐκείνου τιμᾶν τὸν τρόπον
δεῖ τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς
ἀεὶ τὸν ἐλεύθερον σπάνιον καὶ
ἐγκρυπτόμενον ἐπὶ πλεῖον
φρονεῖν μᾶλλον ἢ τῶν ἐν τῷ γένει
ἐπὶ σοὶ ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι
ἀεὶ μᾶλλον ἢ ποιεῖν
οὐδὲν οὐδὲ ποιεῖν
ρος τὴν ἀρετὴν
καὶ

κεντουσταχεῖς. σπουδὴ
δε τοῦ φιλοπονουσ ὑπερ
βαλων καὶ τοὺς κατ ἀλλ φυ
λὴν οὓς καὶ φοτερους
γεωμετρίας δε καὶ
στρονομίας καὶ τῆς σὺν τῆ
κινήσει φιλονεικος. ὡς δὲ
κεῖνο δ ὀφείλω τῆ δε ὑτε
ρᾳ. καὶ μηδ ἀπαμεῖναι
τῆ κεῖνο μὲν ὑφ ὑμᾶς
τοῦ προσκείμενον τοῖς
δευτέροις φερόμενος·
καὶ πάντα ὁ νοῦ τος ἐστὶ
μάρτυρος. ἀλλ ἐῶ πάτε
λῆ ζειν ὁ μοῦ καὶ ἐσπέριος.

καὶ ὁ σπερ ἐκεῖνος ἐσπίλφεν
ὕστερον. ἐπίσημοι στῆ
λαι τῆσ ἐκείνου παιδείας·
πεῖ δε πᾶσα ἀρετὴ
τε καὶ μάλιστα φυσις. ὡς περ
μεγάλη φορτίσασα τὸ
δ ἀπὸ μηδ ἐμπορίαν. εἰς αὖ
θις τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
συλλέξαμενος. ἐπὶ τὴν
ἑαυτοῦ πάλιν ἐστέλλετο·
ὥσαν καὶ τοῖς ἄλλοις με
τὰ δόσιμ τῶν καλῶν ἀγω
γίμων τῆς ἑαυτοῦ παι
δεύσεως. ἐν ταὐτῷ τίσαι
σύμπνοιαν παρασκευ
σάσαν. οὐδὲν δὲ θεῖον
καὶ γαρ ἐμὲ τε πάντων
μάλιστα εὐφραίνειτοῦ
τον ὁ μῖν καὶ σὺν ὑφ ὑμῶν καὶ
ὑμᾶσαν ἰδιαίτως ποιήσειε.
ἐν βραχεῖ δὲ μηνῦσαι φαι·
ψυχὴ τομένη πατρὶ ψυχὴν
μητρικήν τινα καὶ φι
λόπαιδα. ὡς περ ἑζ ἑτέρου
γενομένου φοτέρους. οὕτω
καὶ συμπάλαιόσε πανε
σθόντας δεῖν· ζυνωρὶς
παρεδόσθαι μένητις καὶ ἐι
μὴ τοῖς ἄλλοις. μᾶλλον οὖν
εὐχῆς καὶ σθ ἑᾶσ ἁζίας σὺν
ἀλλήλοις ὁρωμένοις. ἣν
καὶ σὺν ὑπὸ τοῦ φθ ὀνου
δίκαιος· φθ ὺδε
οὕτω κινήσαντος. ὃσ δ
ἰσόψυχος καὶ ἀσύγχυτος· καὶ
φιλοτροπία τοῦ ἑαυτοῦ
εἰς πᾶσ ἀλεξανδρείας. ὃσ δὲ
ἐξ οὐδενὸς ἀσθενείας οὐ
δὲ νοσήματος. ὁπόσα
πόλις ἀλεξανδρείας. ὅλε

ΑΥΤΟΜΑΤΟΝΕΚΑΛΕΣΕΙΝΟΠΩΣΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥΤΟΥ·ΟΥΠΟΛΛΑΙΣΟΥΣΑΥΤΗΣΤΗΣΦΥΣΕΩΣΕΙΣΛΟ
ΓΟΥΣΑΣΤΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝ·ΟΥΚΕΣΤΙΝΟΣΕΠΙ
ΤΗΔΕΥΣΕΩΣΕΥΡΕΙΝΒΑΘΕΙΑΝΕΙΩΘΕΝ·ΟΥΤΑΡΩΣΤΙ
ΤΩΝΑΠΡΟΟΙΗΤΩΣΓΙΝΟΜΕΝΩΝΕΠΙΔΑΝΕΣΤΕΡΟΙΤΟ
ΠΩΣΓΑΡΟΥΤΩΦΙΛΟΣΟΦΕΙΣΤΟΥΤΟΔΙΑΦΕΡΕΙΝ:

ΑΠΟΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣ.ΚΑΤΑΤΟΝ
ΑΥΤΟΝΧΡΟΝΟΝΕΙΣΤΗΝΑΥ
ΤΗΝΠΟΛΙΝ·ΟΘΕΝΑΠΟΡΩΣ
ΟΔΕΛΠΟΦΛΑΣΣΕΙΣΚΑΤΗΡΑ
ΛΕΝ·ΗΠΟΛΙΣΔΗΝΤΟΥΖΑΝ
ΤΙΟΝ·ΗΝΥΝΠΡΟΚΑΘΕΖΟ
ΜΕΝΗΤΗΣΕΥΡΩΠΗΣΠΟ
ΛΙΣ·ΕΝΗΝΤΟΣΟΥΤΟΝΚΑΙΣΑ
ΡΙΟΣΚΛΕΟΣΟΥΠΟΛΛΟΥΧΡΟΝΟΥ
ΔΙΕΦΟΝΤΟΣΗΝΕΓΚΑΤΟ.
ΩΝΤΕΔΗΚΙΟΣΙΑΣΤΙΝΑΣΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΡΑΚΙΟΝΤΩΝΕΥ
ΔΟΚΙΜΩΝ.ΚΑΙΤΗΣΕΥΓ
ΚΛΗΤΟΥΒΟΥΛΗΣΜΕΤΟΥ
ΣΙΑΝΠΡΟΤΕΘΗΝΑΙ·ΚΑΙ
ΠΡΟΣΒΑΣΙΛΕΑΠΡΕΣΒΕΙΑΝ
ΤΟΝΜΕΓΑΝΑΠΟΙΣΟΜΕΝΟΥ
ΔΟΓΜΑΤΟΣ.ΤΗΝΠΡΩΤΗΝ
ΠΟΛΙΝΤΩΝΠΡΩΤΩΝΛΟΓΙ
ΩΝΚΑΙΛΕΓΕΣΘΑΙΤΕΚΑΙ
ΤΙΜΑΣΘΑΙ.ΕΙΤΙΜΕΛ
ΛΕΙΝΑΥΤΩΝΤΟΥΠΡΩΤΕΙ
ΑΛΗΘΩΣΕΙΝΑΙ.ΚΑΙΤΗΣΕ
ΠΩΝΥΜΙΑΣΑΞΙΑΝ·ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΠΡΟΣΤΕΘΗΝΑΙΠΑ
ΣΙΤΟΙΣΥΠΕΡΑΥΤΗΣΔΙΗΓΗ
ΣΑΣΙ.ΤΩΝΚΑΙΣΑΡΙΩΝΚΑΛ
ΛΩΝΠΙΖΕΣΘΑΙΚΑΙΙΑΤΡΩΝ
ΚΑΙΟΙΚΙΤΟΡΙ·ΚΑΙΤΟΙΣΤΕ
ΜΕΤΑΤΗΣΑΛΛΗΣΑΛΑΜΠΡΟ
ΤΗΤΟΣΕΠΟΛΛΟΙΣΚΑΙΜΕΓΑ
ΛΟΙΣΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΝΑΝ
ΔΡΑΣΙ·ΚΑΤΑΤΕΦΙΛΟΣΟΦΙ
ΑΝ·ΚΑΤΑΤΕΤΗΝΑΛΛΗΝ
ΠΑΙΔΕΥΣΙΝ·ΑΛΛΑΤΟΥΤΟ
ΜΕΝΟΥΚΑΝΩΣ· ΤΟΤΕ
ΔΟΥΝΤΟΤΕΛΕΙΟΜΕΝΟΝ.
ΤΟΙΣΔΕΕΝΑΛΛΟΙΣΣΥΝΗΤΥ
ΧΗΚΑΤΕΣΘΑΛΟΓΕΝΗΛΟΓΟΣΚ...
ΑΝΑΙΤΙΟΣ.ΟΙΑΦΕΡΕΙΠΟΛΛΑ

ΤΟΥΤΟΝΙΑΤΟΜΕΝΕΙΝΤΟΙΣ
ΕΝΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ·ΤΟΙΣΔΕΦΙ
ΛΟΣΟΦΟΙΣΚΑΙΛΙΑΝΕΥΔΗΛΟ
ΝΟΝ.ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΥΣΑΙ
ΒΑΣΙΝΕΙΝΑΙ.ΕΝΤΟΙΣΕΩΝΟΦΕΩ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΝ.ΕΙΣΤΗΣΙΣ...
ΟΦΑΛΛΟΥΤΗΣΕΤΟΥΣΠΑΙΔΑΣ
ΣΥΝΑΓΟΝΤΩΝ.ΕΙΣΕΙΔΕΝ
ΕΥΧΗΣΕΙΣΕΚΠΛΗΡΩΣΙΝ·
ΕΡΕΜΙΔΕΤΟΥΤΟΤΩΝ
ΚΑΙΣΑΡΙΟΥΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΠΑΡΕΛ
ΘΟΝΤΑΜΕΝ·Ο·ΤΟΙΣΕΜΕΝΑΛ
ΛΟΙΣΕΙΣΟΥΣΜΙΚΡΟΝ.ΚΑΙΟΥ
ΔΕΜΙΝΗΜΙΣΑΞΙΟΝ.ΕΛΘΟΙ
ΔΕΚΑΙΤΟΤΕΚΑΙΝΥΜΦΙΕ
ΓΙΣΤΟΝΕΔΟΞΕΝ.ΕΙΠΕΡ
ΤΩΝΕΠΑΙΝΕΤΩΝΗΝΦΙ
ΛΟΣΟΦΙΑ·ΚΑΙΟΥΠΑΥΣΟ
ΜΑΙΤΙΘΕΙΣΕΠΙΤΟΙΣ.
ΟΣΑΙΣΙΝΑΝΤΑΕΙΣΕΙΝΟΥ
ΕΙΣΑΠΙΟΥΣΙΝ·ΚΑΤΕΙ
ΧΕΝΜΕΝΑΥΤΟΝΑΙΣ ΕΙ
ΠΟΛΙΤΙΜΑΙΣΙΤΗΠΟΛΕΙ·ΚΑΙ
ΟΥΔΕΙΤΙΓΕΝΟΙΤΟΜΕ
ΝΟΝΕΙΠΕΙΝΕΦΑΣΚΕΝ·ΕΓΩ
ΔΕΑΝΘΡΩΠΟΣΕΙΚΩΝΠΟΧΘΙ
ΖΟΜΑΙΣΑΙΣΑΡΙΩΝΠΟΛΥ
ΚΑΙΤΙΜΙΟΣ.ΚΑΙΤΟΙΣΤΟ
ΝΕΥΣΙΤΗΝΕΥΧΗΝΕΧΟΥ
ΡΩΣΑΙΚΑΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΤΟΧΡΕΟΣ.ΚΑΙΕΜΑΥΤΩΝ
ΤΟΝΠΟΘΟΝ.ΛΑΒΩΝΗΤΗΣ
ΟΔΟΥΣΟΙΝΩΝΟΝΙΚΑΙΣΥ
ΝΕΚΠΟΡΟΝ·ΚΑΙΠΡΟΤΙ
ΜΗΘΕΙΣΟΥΠΟΛΕΩΝΙΚΑΙ
ΑΠΙΚΝΟΥΜΕΝΟΝ·ΟΥΔΕ
ΤΙΜΩΝΙΚΑΙΠΟΡΩΝ·
ΟΙΠΟΛΛΟΙΚΑΙΠΟΛΛΑΚΟ
ΘΕΝ.ΟΙΜΕΝΕΝΣΥΝΕΡΡΕ
ΟΝΕΙΚΕΙΝΩΝ·ΟΙΔΕΤΙΛΗ

ζωντο. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
βασιλέως χεδόν. καὶ τῶν
ἐκείνῳ ἐνέπιτα ρμιάτων·
ἐντεῦθεν ἐγὼ μιενφι
λοσοφεῖν διέγνων· καὶ
πρὸς τὸν ἀπὸ νῦν βίον μεθαρ
μοσθῆναι· ὑπερτίμια
βαρυνδεσπότην καὶ ἀρ
ρωστημαχαλεπὸν. πά
σαις φιλοτιμίαις ἀποσε
σαμένος· μᾶλλον δὲ ὅλιε
πόθος πρεσβύτερος. ὅδε
βίος ὕστερος· τὸν δὲ
τὰ πρῶτα τῆς παιδεύ
σεως ἀναθέντα τῇ ἑαυ
τοῦ πατρίδι καὶ θρέψα
σθέντα τῶν πόνων τοῖ
ς ἄχρις ἀπὸ τοῦ τοδὲ
ζῆσε πόφυλλα· καὶ τοῦ
προστατεῖν τῆς πολεως
ὡς ἐνὶ μέτρῳ μετρεῖσθαι.
τοῖς βασιλείοις δώμασιν·
ὑπὲρ ἡμυμένην ἐν ἀν
δρὶ ποιοῦνται καὶ κατα
γνώμην· καὶ γὰρ ἀπε
λογήσομαι πρὸς ὕλας·
ὅτι πολλοστὸν τετρα
χῶς ἀπὸ τῶν ἰσρεῖ τῶ
καὶ ὑπὲρ φιλοτέρων· ἢ πα
ρατῶν κατὰ τῶν βασιλεῖ τὰ
πρῶτα φέρεσθαι·
ὑλικὴν δὲ ὁ σπερμέλιτρε
ως φιλοσοφεῖν ἐν μὲν γὰρ
ὅσῳ μέγιστον τοσοῦτο ὑπ
καὶ χαλεπώτατον· καὶ ὁ
πολλῶν ἐν τοῖς ἐγχειρημάτ· οὐ
δὲ ἁλώντων ἢ τῶν ὑπὸ τῆς
φείας προσκεκλημένων
μεγαλονοίας· ἢ τοῖς προ

πρημένοις καλῶν ἰχεῖρα
δίδωσιν· οὐ μικρὸν
δὲ εἶτις τὸν δεύτερον
προστησάμενος βίον·
καὶ οἱ καταφιλόμεθα τοι
ὁ ἱτο. καὶ πλεῖν λόγον
ἔχοι· οὗ καὶ τῆς ἑαυτοῦ
σωτηρίας· ἢ τῆς καθ' ὧν
λαλιπρότητος· ὁ ἱερὰ
πλεῖ καὶ καὶ καὶ ἀριστίδια
ποπόφεν τα τῶν σκο
μεν· ἐν τα πρεπτὰ
μεν γὰρ τὴν πρώτην
ἐν ἰατροῖς τάχιν ὑδὲ
πολλοῦ τοῦ προελεῖ
σθεις· ἀλλ' ἐπιδεῖ χαλεπὸν
τὴν παίδευσιν· ἀλλὰ νῦ
δραχύν τινα τῆς παι
δεύσεως ὅσον πρόλογον·
καὶ τοῖς φίλοις τοῦ βασιλέως
εὐφυὲς ἀριστόμενος.
τὰ βασιλεῖς τα βασάρου τα
τικὰς· ἀλλ' εἰς φόνδε τὴν
τῆς τέχνης φιλίαν
τοῖς ἐν τελεῖ προτρεφη
ἐδὼς οὐδενοῦ τα σῶ
ρετὴν καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς κα
λοῖς ἐρινῶσι σεσθαι πρὸ
ρεῖν ἐστὶ τὸ ἐκ προσθεν·
καὶ ὧν ἡ τῆ τα χεῖ λεύτε
ροσ ἶν· τοῦ τῶν κατὰ
πολύ· περὶ ἡν τῆ δ' ὑπὲ
βασιλεῖ ὢν δι' ἐλεῶ φρο
σύνη ἐπέρασ τος· καὶ δι'
ἀτοῦ τοτὰ τῆ λίαν πιστευ
όμενος· καὶ λίπδ' ἐν ἡμῖν
ποι κράτους ὁρισ τοῦ
προσδεόμενος· ὡς ἐλπὶ δ'
εἶναι καὶ τὴν ἰσχύν τος

ἁπλότητα προστήνει κεί-
μενον· πᾶσι
δὲ πλέον ἢ κατὰ τὴν πᾶ-
σαν δεισιδαιμονίαν
ἀεὶ τῶν παρόντων μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον ἅγιον
εἶναι τῶν ἐπιζητουμένων
κρίνων· ποῖ δὲ τελευτᾶν
σιν αὐτοῖς καὶ ὁποῖα τὰ πρῶ-
τα λαβεῖν εἰκὸς ἔχουσιν·
τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ τε-
τύπωται τῆς ἀοχλησίας τε τύπω
τῆς ἐν μέσῳ τρυφῆς ἐστὶ τὴ
τῆς ψυχῆς εὐγενείας καὶ
εὐφροσύνη· ἀλλὰ πολλῶν καὶ
μεγάλων ὑπαρχόντων
αὐτῷ πρῶτον ἓν εἰς ἅπ-
αντα καὶ ἕν εἶναι
καὶ ὁμολογεῖσθαι. καὶ ἓν
τὰ ὅλα ὧν παίδια τὰ ἐκεῖ ἴσως
καὶ λίαν προσέοικε τοῦτο
κρίνοντα· τὰ μὲν γὰρ
ἄλλα ὡς ἐπὶ τοῖς κυσὶν καὶ
ἀλόγοις ἐστὶ θηρίοις
ὡς ἀληθῶς χρηστὰ καὶ εἶναι
καὶ ὁμολογεῖσθαι·

Καὶ τοὺς ἐν πρώτοις τοῦ αὐτῶν
τέχνης καὶ τέχνας καὶ σοφι
στὰς. Ἵνα πάλιν δὲ τρίσ ἐπὶ τοὺς
ἀθλοθέτας τῆς εὐτυχίας ὧν
μεν· ἐφ' οὓς εἰμὶ ἀρίστους καὶ τὴν
τῆς χριστιανοῦς ὀργὴν ἀνά
δασπάσομαι τὰς ὡς χριστι
ανοὺς· ὡς καὶ σοὶ τοὺς ἐκ
λαζέσθαι· τοὺς δὲ εὐτε
ρον. τὸ μὲν οὖν ὄνομα προ
σῆναι τῶν τυραννούντων
τυραννίδος. ὡς ἀναλυέι
ζονη τὸν κινδυνον τὸ
τῆς αἰσχύνης ἀνθαιρέ
τως χωροῦσι πρὸς τὴν
ἀσέβειαν· καὶ τοὺς μὲν
χριστιανοὺς· τοὺς δὲ ζιω
νιστὰς· τοὺς δὲ ζηλω
τὰς· τοὺς δὲ ὑποσχέσεσι.
τοὺς δὲ παντοίαις τιμαῖς
ὑφελόμενος· ἀς οὐδεὶς δυ
σκόλως προσίεται ἐν ταῖς
πάντων ὀφθείσαις πάντας
ἀεὶ τὴν προπέτειαν τῶν λό
γων· καὶ τῶν ἀκαθέκτων
τὸν ὑποδείγματι· ἐπὶ
πολλοῖς πεῖρα καὶ καὶ καὶ
σαρίου· φεύγει σπαρα
πλήξας καὶ τῆς ἀνοί
ας· εἰ καὶ σαρίον τε ὄντα
καὶ ἀδελφὸν ἐρῶν. καὶ
τῶν ὁμοεθνῶν τούτων.
συλήσειν πάντας ἐν ἀλλήλοις
ἰσχὺν προσδιατρίψω τοῖς
λόγοις. καὶ κατὰ τὰ τρυφή
σαντος τοῦ δημητρίου.
ὡς οἱ παρόντες τοῦ φάν
ματος· εἰς εἰλίσσεται δὲ
ἁδασείκειος τῶν χν
σημείων φραζάμενος.
καὶ τὸν μέγαν λόγον

ἑαυτὸν προβαλλόμενος.
προστόπολυν ἐν ὁπλοις.
καὶ μέγαν λόγων δεῖ
νότητι· οὐδὲν δὲ κατὰ
πλάγεις πρόσωπον φίλ.
οὐδὲ τῶν πείρατι κατὰ
βλὰν τοῦ φρονήματος.
ἄφαντος δὲ τοῖς οἰκείοις
καὶ λόγοις καὶ ἔργων. πρὸς
τὸν ἐν ἀμφοτέροις δυ
νατὸν ἀγωνίζεσθαι·
τολμῶν οὐ μεταδιόντοι
οὗτον· καὶ ὁ τῆς εὐσεβεί
ας ἀγωνιστὴς τοσοῦ
τος· καὶ ἀγωνοφέτης. ἐν
φθέγγεται χε τοῖς ἑαυτοῦ
παθέσιν τὸν ἀφανῆ
ἐζωπλίζων. ἐκεῖθεν δὲ
δεῖνος τύραννος τῶν
λόγων οἰκειότητι
προβαίνων· καὶ τῶν τῆς
ἐξουσιαστικῶς δεδειγμέ
νος· θέατρον δὲ ἀμ
φοτέρων θεῖν· τῶν τε
τῆς εὐσεβείας λειπομένων
ἔτι. καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου
συμπραττομένων. ὅπη
νεύσῃ καὶ κατ' αὐτοὺς ἀ
ποσκοπούντων· ὅτι τε
μὴ σκήσει ἐπλείω τὴν ἀ
γωνίαν ἔχοντων. ἢ πε
ρὶ οὗ τὸ θέατρον· ἀρ' οὐ
κ ἐδεῖ σαφερὶ καὶ σαρίου
μὴ τὴν ἀφὴν τῆς πρό
του· νικᾶσαι ζωῆς· ἀλλὰ
θάρσει τε· μετὰ χεῖρας
ἔχει τοῦ τὸν κόσμο
νικήσαντος· ταμεῖ
οὖν ἕκαστον τῶν
τοῦ περὶ θέντων ἢ πρό

πρεσβειτων. εἰς δὲ πρεῖ
σβυτὰν γυν. ἐρωμένην
ἢ ἑτέρᾳ τοῦ πανυπερτάτου
ταμείου. καὶ παρίσως ἐστὶ
τὴν ἃς ἔχει στροφὰς καὶ
κοσμικείας. ἐν δὲ τοῦ νοῦ
κἀνδρείας ἐν μνήμῃ.
ἐὰν δέ τις ἐπὶ πάντελῶς
τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ λόγου·
δεήσας αὐτοῦ τὰς ἐν
τοῖς λόγοις πλοκὰς διαλύ
σας καὶ πείρᾳ πᾶσαν ἀ
φανῆ τε καὶ φανερὰν
ὡς πέρτινα παιδιὰν πα
ρωσάμενος. μεγάλης καὶ
λαμπρᾶς τῆ φωνῆ· τὸ
χριστιανὸς εἶναί τε καὶ
μένειν ἀνείκητον.
οὐδὲ οὗτω μὲν πάντε
λῶς ἀποπέλιπεται· καὶ
παρδεινὸς ἐρωτεῖ χε τὸν
βασιλέα· τῆς καισαρίου
παιδεύσει συνεῖναί καὶ
καλλωπίζεσθαι· ἵνα καὶ
καὶ τὸ περιβόητον τοῦ
τρέμται σπάντων ἀκοὰς
ἐφοβέγξατο· ὧ πρὸ
εὐτυχοῦς· ὧ παιδὸς
δυστυχῶν· ἐπειδὴ καὶ
ἡλίσκῃ ζωσεττιλιῆσαι
τῆς κοινωνιάτησάτι
νας· ὧν καὶ τὴν παίδευ
σιν ἀφ' ἵνα σινέγνω καὶ
τὴν εὐσέβειαν·
εὐτεραδὲ εἰσοδωτάλι
εὐφεὶς· ἐπειδὴ εἰσατὰ
περσῶν ἐκεῖνο νῆδαί
κησαλῶσε ζωγίλισεν.
ἐπαίνεις πρὸς ἡλίας. φυ
γάσκαισαρίος· καὶ τροπαι

οὐχοσὰν αἱμάκτος· καὶ
περιφανεστέρος τὴν
ἀτιμίαν ἢ τὴν μαλλιπρό
τητα· ταύτην ἐν ὧ
τὴν νίκην τῆς ἱστομάχης
ἐκείνου χείρος· καὶ τῆς
ὑτυμησάλουργίδος· καὶ
τοῦ πολυτελοῦς διαδή
ματος· ὑφηλοτέραν ἱερί
νων μικρῶν καὶ τιμίων
τέραν τοῦτων τῷ διὰ
γνήματι πλεονεπαιρο
μαι. ἢ εἰ πᾶσαν ἐκείνων
τὴν βασιλείαν ἀπελιε
ρίσατο· τοῖς μὲν οὖν
πονηροῖς ὑποχωρεῖ χρό
νοις· καὶ τοῦτοις κατατὴ
ν μετέραν νομοφυλεσί
αν· ἐνεστῶσι μὲν καὶ
ῥοῦδαις ἐνδυνεύειν
ὑπὲρ τῆς ἀληφείας· καὶ
μὴ προδιδόναι δείλια
τὴν εὐσέβειαν· ἐὰν δὲ
ἐξῇ· μὴ προσκαλεῖσθαι
τοὺς κινδύνους ἑλεύ
θερον· εἰ τε δεῖ· τῶν
ἡμετέρων ψυχῶν· εἴ
τε φείδοιτο τῶν ἐπάγον
των τὸν κίνδυνον·
πείθεσθο φοσεῦφη.
καὶ ἡ ὑπερορίαι καλῶς ἔ
χειν καὶ ἡ στιλβω
φεῖς αρομφάια τὸν ἀσε
βῆ σατεβάλεν· καὶ χρι
στιανοῖς ἐπανῆλφε
τα πράγματα· τί δεῖ
λέγειν μεθύειν δ' ζῆν
τε καὶ τιμᾶν. ἢ τῶν
μαρτύρων ὁμῶν καὶ
ὅσων· καὶ ὧν διὰ δυσχά

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΟΙΜΙΑΖΕΤΑΙ·
ΟΥΔΕ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΕΧΟΥΣΑΝ
ΤΟΞΕΙΑΝ ΚΛΙΝΑΣΕΙ ΣΜΙΟΥ·ΟΣ
ΔΗ ΧΑΛΕΠΩΤΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡ
ΤΟΥΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝΕΥΟΜΕ
ΝΩΝ ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ ΛΕΓΕΤΑΙ.
ΜΙΚΡΟΥ ΤΟΥ ΣΠΑΝΤΑΣΕΙ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ· ΚΑΙ ΤΩ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΛΕΙ ΣΥΝΑ
ΦΑΝΙΣΑΝΤΟΣ· ΛΙΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΕΠΙ ΦΑΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΛΙΔΗ
ΣΥΝΗΔΟΛΙΓΟΙΣΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΙΝ
ΔΥΝΟΥ ΠΕΡΙΕΩΖΕΤΑΙ· Κ...
ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΑΠΕΣΤΟΥΛΜΕ
ΝΗΝ· ΑΥΤΩΙ ΣΚΕΠΑΣΘΕΙΣ
ΤΩΙ ΣΥΛΛΗΤΩΙ ΛΗΤΙ· ΚΑΙ
ΜΙΚΡΑΣ ΗΜΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝ
ΔΥΝΟΥ ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ· ΟΣΟΝ
ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΠΑΙΔΑΡΙΩΝ ΤΟΝ
ΛΑΒΕΙΝ ΤΗΣ ΗΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΚΑΙ ΟΛΩΣ ΤΗΣ
ΑΝΩΓΕΝΕΣΘΑΙ ΛΟΙΠΑΣ ΜΕ
ΤΑΘΕΛΕΝΟΣ ΤΗΝ ΕΣΤΡΑ
ΤΕΙΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΠΑΝΤ· ΚΑΙ ΛΙΕΙΤΡΑΣΕΝ
ΤΩΝ ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ· ΤΟΥΤΟ
ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΕΜΟΕΙΤΟ·
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΠΟΥΔΗΘΕΝ
ΤΩΝ ΣΥΝΗΥΧΕΤΟ· ΩΣ ΕΠΡΟΣ
ΛΙΕΓΡΑΦΩΝ ΕΠΕΠΕΦΕΝ·
ΑΡΠΑΣΑΙ ΤΑΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ
ΕΙΣ ΗΝ ΥΦΕΤΗΣΙΝ· ΟΠΕΡ
ΟΥΔΕ ΑΛΛΟΤΕ ΠΟΙΩΝ ΕΠΙΑΝ
ΕΛΑΒΕΝ· ΖΗΛΟΤΥΠΩΝ
ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΟΥ ΛΙΕΓΑΛΟΦΥ
ΕΣΤΕΡΕΦΟΡΙΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΧΕΙΡΟΣΙ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟ
ΣΟΦΟΝ ΟΥΤΩ ΨΥΧΗΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΕΙΚΑ
ΛΙΝΔΟΥΜΕΝΗΝ· ΚΑΙ ΩΣΠΕΡ

ΡΙΝ ΛΙΑΛΛΟΝΙΤΙΣ ΟΛΙΤΖΟΛΙΕ
ΝΟΣ· ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΙΣ ΑΥΘΙΣΑΜΕΝΑ
ΛΑΛΙΒΑΝΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΔΙΑΔΕ
ΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΤΙ
ΜΗΝ ΗΔΕΥΤΕΡΑ· ΚΑΙ ΒΑ
ΣΙΛΕΙΣ ΜΕΝΟΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΗ
ΛΙΕΙΤΕ· ΚΑΙ ΣΑΡΙΝΔΕ ΤΟΥΤΟΝΙΣ
ΕΥΔΟΞΙΑΣ ΑΛΥΤΟΝ· ΚΑΙ ΤΩΝ
ΠΑΡΑΥΤΟΙΣ ΠΡΩΤΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ· ΟΣ ΤΙΣ
ΛΙΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΣΑΡΙΟΝ ΟΙΚΕΙ
ΩΣ ΗΝΤΑ ΚΑΙ ΟΥ ΛΙΑΛΛΟΝΕ
ΚΕΙΝΟΣ ΟΜΟΛΑΣΘΗ ΦΙΛΟΣ
ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΛΙΟΣ· ΤΟΙΑΥ
ΤΑ ΚΑΙ ΣΑΡΙΩΝ ΤΑ ΤΗΣ ΣΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΣΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΣ· ΑΙΣΟΥΕΤΩΣΑΝΙΚΑΙ
ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΑΥΤΗΣ ΑΡΕΤΗΝ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΠΕΡΙ ΦΑ
ΝΕΙΑΝ ΕΠΕΙΓΕΣΘΑΙ·
ΑΓΑΘΩΝ ΓΑΡ ΤΟΝ ΩΝΗΣΑΡ
ΠΟΣΕΥΚΛΕΗΣ· ΟΣΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΤΟΔΙΑΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΛΙΕ
ΡΟΣΕΥΔΑΙΛΟΝΙΑΣ ΥΠΟΛΑΜ
ΒΑΝΕΤΑΙ· ΑΛΛΟΙΟΝΔΗ ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΝ ΩΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ
ΦΑΥΛΑΤΩΝ· ΟΛΙΟΥΤΕ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΝΕΩΝ ΦΕΡΟΣΕ
ΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΚΕΙΝΟΥ ΛΙΕ
ΓΙΣΤΗΝ ΕΧΟΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ·
ΙΕΤΡΙΒΕΝ ΛΙΕΝΕΝ ΤΟΙΣ ΒΙ
ΟΥΝΩΝ· ΤΗΝ ΟΥΤΟΛΛΟ
ΣΤΗΝ ΑΠΟ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΕ
ΠΩΝ ΑΡΧΗΝ· ΙΔΕΙΝ ΗΝ· ΤΑ
ΛΙΕΥΕΙΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΑ ΧΡΗ
ΜΑΤΑ· ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΗΣΑΥ
ΡΩΝ ΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΝ· ΕΝ ΤΕΥΘΕΝ ΓΑΡ
ΑΥΤΩΙ ΤΑ ΛΙΕΙΖΟΥ ΑΡΧΑΣ

ἡλιονικὲ φεῖ συγκαλυπτό-
μενον· ἀλλὰ τοῦ μὲν σεῖ
σμοῦ κρεῖττον γενέσθαι.
τὴν δὲ νόσον δεῦσε τῖσαι
γαρ ἡμᾶς· καὶ τοῦ μὲν
δικαίου· τὸ δὲ κοινὸ
προστοῦ ἄλλους· καὶ τὸ
μὴ τῖσαι σεβεβλασ τοδε
τῆς φύσεως· καὶ προυλα
βεῖν παραλυσίαν τοῦ
τος· ἢ πατῶν φάνατων σει
σάντες· τῶν παραδόξων
τῆς τότε συντριβὲν
καὶ χῆς· καὶ ἵνα
ἡλιόδωρος καισάριος
ἀποσεσωσται· καὶ μὴ τῆλι
κρὸς ἐπαινούμενος·
ὑπὸ τοῖς σὺν ὑπὸ τοῖς
πελιτομένος· μαρτύρων
βιβλίοις τιθεμένος·
τοῖς ἐν χερσὶ νόσι λεγο
μένοις· κἀπὶ μὲν τοῦ
φορία τῶν πατρέων
σεβεβλασ τοδε
τῆς φύσεως· καὶ προυλα
βεῖν παραλυσίαν τοῦ
φίλος οφία· ἀλλὰ δὲ μὴ
καὶ συλλογίζου σαι τοὺς φορί
μους· καὶ τῆς νεοκτίστου
ψυχῆς· ἵνα τοῦ πατρὸς
δ ατος σάμενος φωσεν·
ἀ ζιαπάτερ αἰκαρπούμενος·
τοῦτο σοι καισαρι επαρ ἐλθὼν
τοῦ ἐν τα φίον· ἵνα τοι
τῶν ἐμῶν ἱλογίων πατρ
χαὶ· ὃν ς· καὶ κρυπτόμενον ς
πολλαὶ σι καὶ ἐκλαμβανόμενος· ἐπὶ
σεαυτοῦ πυλίνως εἰνε
μελλες· οὐ τοσοπαρ ἐ
λιόνικος· σοὶ δὲ καὶ
σλουτιάντος· ἐν ὁδῷ φιλ

πατος· ὃν ἐν ρῶν ἢ περ ῥρε
ον τα καὶ ἰλαμβανόμενα
τα· ὅσον ὐδὲ περὶ ωνιὲ χαι
ρεῖ κατὰ τοῦς πολλοὺς·
ἀρε τῆς ἡλιόνικος αλοῦ λε
νος· ὐδὲ λίνου δια φα
νοῦς· ὐδὲ λίνου
ρωνηπολυτίμων ἐπι
χυσεῖς· ἀ ταῖς τυμπάνοις
νῆτις ἐπαπεπελτοῦς·
πρότερον· καὶ ὑπὸ νίκης
ραλιαλυεῖ τῆς νεύμα
ατι· ὐδὲ ἄλλο τι τῶν ἢ
μικρῶν ἢ καὶ τοῖς μικροῖς
τιμίοις· ἁπαντα κατε
κρυμμένα ἐν ἡμέρᾳ· ὁ
μικρὸς λιφοσοῦ τος λε
τα· οὐ καλοῦ σωματος·
ῥρεῖ τω σαμένοις καὶ ἀγῶ
νες ἐλλη νικοῖς καὶ λυ φοι·
λίων ἐφ ηβοῖ δυσ τυ
χεῖς ἐ τῆς πι φανε σαν· καὶ
κρα λις ρώνατων ἢ καὶ
τῶν προτι φέντες τα
ἔπα φλα· καὶ ὁ καδιαχο
ωνῆτε καὶ ἀπαρ γαλατῶν
ἢ στερημάτων ἢ τε καὶ
ἀπο φέων ἢ νεοδρεπτῶν
ἀ φοσιοῦ νται τοῦς ἀ
πελο φοι ταλα νοῦς· ἢ ὁ
λικῦ πατρίων ἢ θαλονικαὶ
ἀλογία πα φοῦς· ἢ λογῶ
δουλεύοντες· τοδε
ἐλιοδώρου λογος· ὁ τα
χαὶ ὁ λιέλλην ἢ τοῦ λη
τεται χρόνος· ἀεῖ κι
νοῦ μενον· καὶ ὁ υκέ ὦν
ἐις τὸ πανταπελεῖ πε
φεῖν τοῦ ἐν φεῖδε μὲ
ταχωρισάντα·

ΦΥΛΑΤΤΩΝ ΔΕ ΕΙΣΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ
ΚΑΙ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΝ ΤΟΙΑΥΤΟΝ ΛΟΓΙ
ΣΜΟΝ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟ ΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥΛΑΜΟΥ·
ΤΑΛΑΜΟΥ ΓΑΡ ΟΙΚΩΝ
ΤΟΙΑΥΤΑ· ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΚΡΑΙ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΥΛΑΣ ΕΛΑΤΤΟΝΩ. ΚΑΙ
ΦΩΝΟΣ ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑ
ΜΙΝ· ΚΑΙ ΤΑΛΑΜΑΠΩΔΕ
ΔΩΝ ΟΙ ΑΜΕΝ· ΤΑ ΔΕ ΔΩΔΕΚΑ ΟΡΙΑ.
ΤΑ ΔΙΕ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΣ ΦΕΡΟΝ
ΤΕΣ ΤΙΝΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΟΙΓΕ ΤΩΝ ΒΙΩ ΤΕΡΙΑ ΕΓΓΙΣ
ΤΟΙ· ΣΥΔΕ ΠΑΙΝΗΣΙΝ ΟΥΤΟΥΣ
ΕΛΙΒΑΤΕΥΟΙ ΣΩΦΕΙΛΙΣΑΙΝ
ΕΡΑΚΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΕΠΙ ΚΟΛ
ΠΟΙΣΑΒΡΑΛΙΟΙ ΤΙΝΕΣ ΔΗ
ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙ ΝΑΠΑΙΟΥΣΙ. ΚΑΙ
ΑΓΓΕΛΩΝ ΕΠΙ ΟΡΧΕΥΟΙΣ
ΧΟΡΕΙΑΝ. ΚΑΙ ΜΑΙΑΙ ΚΑΡΙΩΝ
ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΡΟΖΑΣ ΤΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙ
ΣΤΑ ΠΡΟ ΤΗΝ ΤΑΣ· ΑΛΛΑ ΟΝΔΕ
ΕΥΓΧΟΡΕΥΟΙΣΙ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΑΛ
ΛΟΙΟ, ΠΑΝΤΑ ΔΙΑ ΓΕΛΩΝ
ΠΑΤΡΙΔΕΑ ΦΥΣΙΝ ΟΥΣ· ΤΟΥΣ
ΤΕ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΣ ΠΛΟΥ
ΤΟΥΣ· ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΡΡΙΜΜΕΝΑΣ
ΑΖΙΑΣ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ ΗΔΟΝΗΝ·
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΟΡΑΝ· ΚΑΙ ΤΗ
ΩΣ ΠΕΡ ΕΝ ΙΝΙ ΣΤΟΡΙΑ ΧΙΑ
ΣΥΓΧΥΣΙΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΓΝΟΙ
ΑΝ· ΚΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΔΙΕ ΠΑΛΩ
ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΤΟΥ
ΕΙΣΕΙΣΘΕΝΤΟΣ ΠΛΗΡΟΥ
ΜΕΝΟΣ· ΟΥ ΜΗΝ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΡΟΠΗΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΕΠΙ ΔΕΞΑ
ΜΕΝΟΙ· ΟΣΟΝ ΕΝ ΕΣΤΙ ΤΡΟΙΣ

ΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ
ΓΑΛΑΣΙΝ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΣ
ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΔΙΕΤΑΝ ΤΑΥΤΑ
ΕΝ ΤΥΧΟΙ ΜΕΝ· ΙΣΑ ΦΑΡΩ
ΝΩ ΙΣΑ ΦΑΡΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗ
ΘΕΙΑΝ ΕΠΙ ΟΠΤΕΥΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΜΑΛΙΣΤΑ ΦΙΛΟΝΕΥ
ΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙ· ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟ
ΚΑΛΟΝ ΕΝ ΤΑΥ ΘΑ ΦΙΛΟΣΟΦΟ
ΝΙΑΣ· ΤΗΝ ΤΕΛΕΩΤΕΡΑΝ
ΕΙΚΕΙΣΕ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΔΙΕΤΟΥ
ΣΙΑΝ ΚΑΙ Θ· ΕΩΡΙΑΝ· ΟΠΕΡ
ΑΝ ΤΗΣ ΙΣΗΣ ΔΙΕΤΕΡΑΣ ΤΕΛΟΣ
ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑΣ· ΒΙΒΛΟΙΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΨΥΧΑΙ Θ· ΕΟΛΟΓΟΙ Θ· Ε
ΣΙΝ ΖΩΥΣΙΝ· ΤΙ ΛΟΙΠΟΝ
ΕΤΙ; ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΟΥ Θ· ΕΡΑΠΕΙ
ΑΝ ΤΟΙΣ ΑΛΓΟΥΣΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΕΙ·
ΜΕΓΑ ΔΕ ΤΟ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΜΕΣ
ΑΛΓΟΥΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑ
ΚΟΝ· ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΙΣ ΟΝΤΩΣ
ΠΑΘ· ΟΥΣΕΧΟΝΤΕΣ. ΠΛΕΟΝ
ΕΙΣΙΝ ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥ Θ· ΙΑΝ ΤΟΙΣ
ΠΑΣΧΟΥΣΙΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ
ΜΕΝ ΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ
ΕΣΤΙΝ ΠΑΙΝΟΛΟΓΟΣ. ΥΠΕΡ
ΩΝ ΑΙΣΧΥΝΟΙ ΜΗΝ ΑΝ,
ΕΙ ΜΗ ΚΑ Θ· ΑΠΕΡ ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΑΝ
ΤΟΣΤΩΝ ΚΑΛΩΝ. ΟΥΤΩ
ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΡΙΑΣ ΤΑ ΠΡΩΤΑ
ΦΕΡΟΙ ΝΤΟ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙ ΦΙ
ΛΟΠΑΙΔΕΣ ΠΑΝΤΩΝ ΜΑΛΙΣ
ΛΟΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ
ΜΑΛΛΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΚΑΙ
ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΙ. ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΝ ΤΕΥΘΕΝ ΜΕΤΑΒΑΣΙΝ·
ΕΙΣ ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΑΥΤΟΙ ΤΕΛΕ
ΛΕΤΗΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΠΟΥΣ
ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΗΔΙΔΑΞΑΝ ΤΕΣ·
ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΚΙΟΝΟΛΟ

μελέτην ἡμῶν εὐσεβείας ἐνεστηκυῖαν
καλέσαντες· εἶδε δέ τις τόπος
ἐπίσκοπε ἐν τοῖς λογικοῖς
καὶ εἰς ἀφέλειαν τείνοντος
φθόνου μὲν ὑπεξελών· ὑπερβολὴν δὲ ὑφελών·
καὶ ἁρμονίαν ἐν ἰδέᾳ μόνῃ κεκλ-
τὸ δέον· φέρε δὴ καὶ
παράκλησιν ἑτέραν ὑπὲρ ἑσπερίου τε
ρου, τοῦ νεόν· καὶ τοῦ νῦν λε
γόμενος, ὑπὲρ· καὶ τοῦ νῦν
φθέντος εἰς ἀπὸ τῶν πατρι
κοῦ τοῦ νοητοῦ.
ὑπὸ πολλοῦ γε νοῦ φθεγξά
μενος· καὶ τῶν πολλῶν χρό-
νων τὴν ἐν ἐμπειρίᾳ συλλε-
γέντων· φαύλως τε
δεξάμενον· εἰ μὲν οὖν φθε-
τῶν ἑτεροπαθῶν καὶ τοῦτο
ὑπερτερον· εἰ τι πολλὰ
μενον συμφορᾶς ἔχω-
σον ἐπὶ βίου σολικοῦ χρό-
νον· ὧν τι καὶ πέπονθα·
καὶ φῶν τὰ λοιδορίᾳ χόμε·
πόσον ἐν τάφῳ καὶ σοφί-
φησιν· οὐδὲ ὑπάδειν φρ-
πων βίος μικρός· ὡς τῇ
φείᾳ φύσει καὶ τελεν-
τητῶν παραβάλλειν· μὴ
ὅτι τὸ τῆς ζωῆς ἐλεύθε-
ρον καὶ πλουσίως ἀνέι
ποιημένης καὶ φρω τι
νης ἐπιθυμίας καὶ τοῦ πρὸς
καὶ ρου βιοῦντα τελευτᾶν·
σόν ἐπὶ πλέον φύσεως
ρίος· πόσον ἐπὶ τὸ πλεῖ
φόν τε ἐν φιλοσοφίᾳ·
οὐ προστίθημι· οὐ τὸν
αὐτὸν ὑποδυόμενον φιλο
φόν ναυτικά· οὐχ ἁπλῶς τὴ

κόν ἐς μεταλλικὸν πόνον ἐσ-
μενον· οὐ τοσοῦτον ἐκ
δανοῦ μένειν ἐν τοῖς καὶ
σραῖς τοῦ τοῖς ἐν ἱερεῖς.
σόν τε λείων καὶ σ· τοῦ δὲ
ἴδοιντες· τὰ δὲ ἐπιφθονοῦντες.
τὰ δὲ εἰς ἀπραγμοσύνην τε
σιν. λειτουργιῶν τε
τῆς φύσεως νόμων τε
κοινωνίας εἰς φορὰν καὶ
ἀσκλεύτου· καὶ τοῦ ἐν μέν
ἐπαπειλοῦσιν· τῶν δὲ προ
απειλοῦσιν· καὶ τοῦ νῦν λέγ
καλοῦσαι· ὑπὸ δὲ τῶν πιφρι
νησθῆναι· καὶ παρ' ἄλλων
ἀντιλαβεῖν· ὅτι προεί
σηγεῖται μὲν ἀλλοις τῶν
μικρῶν ὑπερβάσεων·

Τοιοῦτος ὁ βίος ἡμῶν
δελφοὶ τῶν ζώντων
προσκαιρα· τοιοῦτο τὸ
ἐπίγειον σπάγγιον· οὗ
κοντας γενέσθαι· καὶ
γενομένου σὰν ἀλλ' οὐ
ναι· ὅτι ἀρέσκειν οὐ χὶ
σταλμένον· φάσκοντι
κῶν κρατοῦντα μὲν τῆ
σεσωρηκότων παρερχομέ
νου· πᾶν σεπτὸν ἀλλ' εἰς
ἴχνος οὐ σὲ ἔχουσα· κόνις·
ἀτελῆς· ἔνθεν ἡ δρο
σος· ἀνθοῦσα ἀρῶν φύο
μένων· καὶ καιρῶν ἀνό
μενον· ἀπορῶν εἰ
χορτος ἀληθῶς ἱερὰ αὐτό·
ὡς εἰ ἀνθος τοῦ ἀγροῦ·
οὕτως ἔζανθησεν· κα
λὸς θεὸς ἐν ὁδῷ περὶ τῆς
ἀσθενείας ἡμῶν ἐφι
λος φησεν· καὶ ἐνεκεν

τοῖς παλαιοῖς τῶν ἱερέων
τῶν ὀλίγοις τισὶ τῶν νῦν ἱερέ
ων τιμιώτερα νομίζομεν.
καὶ τὰ μὲν τῶν παλαιστρῶν
τὰς ἀνὰ τὸ ῥωμαϊκὸν ἱερὰς
ὁρίζεται· τὰ δὲ ἐν τοῖς
πρὸς ἱερεῖαν· ὅσα καὶ τῇ
κρίσει φέρεται τὴν τῆς γεν
νήσεως ἀλλ' ὧν καὶ τὰν
τα ἕπαλλα τρόπον τινὰ ἱερᾶς·

Πάντα δὲ ἡ φησὶ θεῖα καὶ
σεμνὰ ἐστίν· πάντα δὲ πλή
θει λογικῷ τὰ μὲν ῥωμαϊκὰ
πλούτου· πρυφῆν· δύ
ναμεῖαν· δὲ ζῆν τὴν
ἀξιατον· σοφίαν τὴν
ὑπὸ φεύγουσαν πλέον·
κράτους ἡνιῆν· πάλι
πρυφῆν· σοφίαν τὰ
λιν· ἐπὶ τὰν τὰ πόλλ
ισα δὲ ἀνὰ κύκλου ἀεί πως·
γαστρὸς ἡδονὰς· παραδεί
σους· πλὴν φοβοῦσι δὲ τὰν·
πλὴν φοβεῖσθαι τὰ μὴ·
ὄμνοχόους καὶ ὀμνοχόας·
ἀδούσας καὶ ἀδοντας· ὅτα
δορυφόρους· ἐφ' ἵππου πρὸς
πίπτοντα· φορούσσυλ
λεγομένους· ὃ φρῦνιβα
σίλειας· ὅσα περὶ τὰ βίου·
ὅσα τῶν μὴ ἀναγκαίων· ὅσα
ὑπερπλάντα ἡ φοινίβα
σίλεια τοῦ σὲ ἀπροσφεμ·
καὶ τὲ ἐπιπλάσι τοῦτοις·
πλὴν τὰ λιπαρὰ τὰ ὀπτικὰ
τὰ ὀπτήτων· καὶ πρὸ αἱ
ρεσις τῆς· εἰ τὸ ὑγιεινὸν
τὴν ψυχὴν ἀλογίστου καὶ
περισπασμὸν ἀπόν· τὸν
τοῖς κατὰ κρίσεν τοσῖσδε

Δὲ ἐστὸ γὰ πάλαιον τῶν μὴ
λλα τέλος λόγου φησὶ τὸ
πάλαιόν· τὸ μὲν φο
βοῦ· ἐν τὰν φαντάσα
ρια ἕτατα καὶ τοῦτο
σοφιὸν τῆς ἐν τὰν φα
ζωῆς τοῖς ἔρδος· ὃ δὲ γὴ φῆ
πάλαι τῆς παραχῆς τῶν
ὁρωμένων καὶ καλεύο
μένων· ἐπὶ τὰ ἐστὸ τὰ τὰ καὶ
ἀπὸ κλίνουμένα·

Μὴ τοίνυν ὑπὲρ ὦν ἡμῖν
καὶ σάριον· ὅ ἐστὶν πάλλα
γὴ καὶ κῶν εἰδότες· ἀλλὰ
λὰ σὰν τοὺς· ὅτοις ὑπὲ λέ
φο μεν· καὶ ὅτα φο μεν
ρίζομεν· ἐπὶ μὴ τῆς σὺν
φῶν προσφερομένοι· καὶ τὰ
ῥαδιάζοντες τὰ παρατρέ
χοντα· πρὸς τὴν πάλιν
ζωὴν ἐπὲ ἐστὸ ἐκλεφα· ἐοῦ
περιῆσόντες καταλιπό
τες τὴν γὴν· καὶ τῶν
πὶ φερόντων πρὸς τὰ
ἀνωγὴν ἐσὺν καὶ κολου
φήσαντες· ταῦτα καὶ
ἀλγεινὰ τοῖς ὀλίγο φυ
χοις· καὶ κοῦ φα τοῖς ἀν
δρικοῖς τὴν διάνοιαν·
ἰσοπῶν μὲν δὲ οὗτοι·
ὃ γὰρ ζῆ εἰ καὶ σάριος· ἀλλ'
ἀρχόφησε τὰ πρὸς
ἄλλων· οὐ φοβῆσει
τινὰς· ἀλλ' οὐδὲ δείσειβα
ρὺν δεσπότην· πολλὰ
ἰσὶ τὸ μὸ οὐδὲ ἄρχεσθαι
ἄξιον· ὃ γὰρ μὲν ζῆ εἰ πλοῦ
τον· ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ φεύγει
φρόνιμον· ἢ ψυχὴν ζῆ
λίων δὲ ταῖ καὶ κῶς συνάγ

καὶ τοσοῦτον ἀεὶ προσλαμ-
βάνειν ζητῶν. ὅσον ἐκτῆ-
σατο· τοῖς μὲν τιμαρίτου
πλοῦτε ἴσον τοῦ
πλεονος. ὅροις τοῦ
πλείονος οὐκ εἰδὼς. ἀλλὰ
τοῦτο τοῦ εἰδέναι τοῦ σε τοῦτο
οὐκ ἐμὲ ὁ φαρναίκου·
οὐκ ἐπιδεῖ ζε τὰ λόγου ς· ἀλ
λ' ὑπολογιζε ται φυλάσσο-
σε ται· οὐ φιλόσοφος ἐσε ι
τὰ ῖ τῆ ποκράτους καὶ γα
λήνου· καὶ τῶν μὲν τοῦ φέ
των ἐκείνοις· ἄλλου δὲ κα
κοπαθήσε ι νοσοις· ἴδια δὲ
ἐπ' ἄλλοτρία ις σῦλλογαῖς
λυπᾶς καρπούμενος· οὐ
κ' ἐπιδεῖ ζε ι τὰ εὐκλείδου
καὶ πτολεμαίου· καὶ πύρ-
νος· ἀλλ' οὐδὲ ἀλγήσε ι τοῖς
ἀπαιδεύτοις. φυσῶν ι μέ ι
ζονα· οὐκ ἀλλ' ὠνήσε ι τα ι
τοῖς πλάτωσι καὶ ἀρίστο
τέλους· καὶ πυρρωνίοις καὶ
δημοκρίτοις δὲ πίσε ι καὶ
ἱπποκλείτοις καὶ ἀναξά
γόραις· κλεανθαίς τε καὶ ἐ
πικούροις· καὶ οὐκ οἶδ' ὅ τι
τι σὶ τῶν ἐκτὸς ἐσομένων
ἐστόδε καὶ ἀκαδημαϊκὸς ἄλλου
δὲ φρονήσε ι ὅπως δια
λύσε ι τοῦτων ἀστα σία
νότητας· τίνι δὲ εἰκὸς ἦν
λοιπὸν εἶναι τῶν ἄλλων·
ἀλλ' αὐτὰ δὴ τὰ τί κλια
πᾶσι καὶ περισπούδαστα
ὑπάρξε ται γαλήνη·
οὐ παιδὰς ἀλλ' οὐδὲ φρή
νησε ι τοῦτους· ἢ φρήν
θησε ται ὑπὸ τούτων.
ἢ κατάλειπων ἄλλοις· ἢ

καὶ τάλει φόμενος φό
βος ὑπολήψεως· οὐκ ἀλη
θοῦς δόξης ἐχρημάτων·
ἀλλὰ καὶ προσοφλήσε
ται ψόγων χρησίμων τα
τοῦ καὶ ὠνήσας τοσοῦ
τον ἐφέ-
λησεν· ἵνα τὰ οὐσιοσεν φέ-
ρε ι μετάστη· πάντα
λέ· ἑαυτοῦ φερόμενος·
Ὡ τῆς φιλοτιμίας· ὡ
τῆς καὶ μὴ σπαρμάλησε
ως· ὡ τῆς μεγαλοψυ
χίας τῶν ἐπιβαλλομέ
νων· ἢ τοῦ σοφοῦ ἐστι ρυσία
πάσης αἰσθήσεως· ἐ-
κεῖνο οὐκ ἐνθυμήσε ται·
ἀλλ' ὅσα δοῦναι πάντα
τῶν ἴδιων· τῶν ἐκείνου
πλοῦτον ὑπερεκείνου·
δῶρον ἐν τῷ φίλῳ· καὶ
καὶ δὲν ὑπολείψε ται
τοῖς προσδοκῶσιν·
ὑπὲρ αὐτὰ δὴ καὶ ἀστρο
παραλυφίας προσόψεως
τολμήσε ι φάρναικον·
πείσο μαι σοφῷ φίλοις·
ὅτι ψυχῆς καὶ καλῆς
καὶ θεοφιλὲς· ἐπειδὰν
τοῦ σῶματος ἀνδρείου ἀν
θρώπου ἐκ παλαιοῦ. εὐφυοῦς,
ἐπὶ σῶμα σοφὸν καὶ θε
ῶρητὸν ἀντὶ τοῦ μεμονω-
μένου τοσαῦ
τη καὶ ἀστρο φαρνάκη.
ἀπὸ γενέσεως· ἢ οὐ
κοῦ δ' ὅτι καὶ λέγει χρη.
σάμενος ἀνθρώπῳ

ὅτι οὐ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἀλλ' ἀγαθῶν ἐστι τὸ μεμ-
ῶρῆσθαι τοῦ μεμνῆσθαι τοσαύτης καλ-

ἤδε ταῖς καὶ ἀγάλλεται καὶ
ἵλεως χωρεῖ πρὸς τὸ σὸν
τῆς δεσπότιν. ὥσπερ τὴ
δε λίθῳ τῷ ἱερῷ χαλκῷ
τὸ σὸν ἐν τῷ σῷ ἀβιόνατο φυ
τοῦ σα. καὶ τὰς περὶ κείμε
νας αὐτοῦ εἰς αἰῶνα πέδας.
ὑφ' ὧν τὸ τῆς διανοίας
πτερὸν κατέφλεκτο· οὗ
μὴ τῇ φαντασίᾳ καρ
πούμενοι τὴν ἀπόκειμέ
νην μακαριότητα· μὴ
κρὸν δὲ ὕστερον ἴσως τὸ
συγγενὲς ἀρχέσονται τὸ
βούλεσθαι· ὥστε κεῖσε φέρειν
φιλοσοφίαν παρατίθε
μαι δούσης ἴσως τῆς εὐσε
βείας τρόπον ὅν. οἶδεν
ὅταν τάσσηται καὶ δι
αλύσασθαι τοῦ τῶν συγ
κληρονομεῖν τῆς εἰκεῖσε
δόξης· καὶ καθάπερ τῶν
λιθοκόπων αὐτὸν λιε
τὸν χεῖρα τὴν ἰσχὺν
ἔχοντα τὴν ἀνάγκην
ἀπολύσασθαι τοῦ τῶν
ἴσων ζώων· ὧν ἐκ διαλιπὼν ὁ
λυτρούμενον· καὶ διὰ τοῦ
τοπο φοῦντος καὶ σπεύ
δοντος τὴν ἀνάλυσιν·
τὴν μικροψυχῶν περὶ τὰς
ἐλπίδας· τὴν τὸ καιρὸς
καιρὸς· ἀναλύσεων τὴν
τοῦ ἀρχαγγέλου φωνὴν
τὴν ἐξ ἁπάντων σάλπιγγα·
τὸν θεῖον τύπον ἀναστή
σειν· τὴν τῶν νεκρῶν
χείων ἐλευθερίαν· τὴν
ἰσόρροπον τὰ ἀναίσχυν
τον· τότε καὶ καθα
ρὸν ἀνατόνησιν·
μὴ κέτ' εἰς ἀπιότητα·
μὴ κέτι φερόμενον·
μὴ κέτι πίπτον οὐ μένον·
μὴ κέτ' ἐλεούμενον·
ἀλλ' ἱερὸν· ἔνδοξον· ὑ
ψηλὸν· οἷος καὶ ὁ κατὰ
παρῶν φθορᾶς πολλῆς.
ὢν φίλτατε ἀδελφῶν
ἐμοὶ καὶ φιλαδελφότατε·
εἴ τε τοῦ βούλεσθαι τοῦ
τὸ ἀναπαύσοντος· εἴ
τε τῆς ἀληθείας· μὴ μὴ
δὲ φεὶς τοὺς σφρήνους.
εἰς ἐλαύνοντος βλέφων.
μὴ τὸ σφρήνων πάζειν
λαῶν φέρων· καὶ τὰς ἐ
λαύνοντος περιεκτέμνειν·

Ὑ ΙΟΙΑΝΩΝ, ΜΕΤΕΙΣΙΓΑΡΠΡΟ
ΫΜΙΑΣΟΛΟΓΟΣ. ΕΩΣΠΟΤΕΒΑ
ΡΥΙΚΑΡΔΟΙΑΣΑΙΠΑΧΕΙΣΤΗ
ΔΙΑΝΟΙΑΝ· ΪΝΑΤΙΑΓΑΠΗ
ΤΕΛΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑΚΑΙΖΗΛ
ΤΕΙΤΕΦΕΥΔΟΣ· ΜΕΓΑΤΙ
ΤΩΝΜΕΛΙΤΑΥΦΑΒΙΟΝΙΚΑΙ
ΠΑΣΟΛΙΓΑΣΤΑΥΤΑΣΙΜΙΕ
ΡΑΣΫΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙΤΗΝΔΙΑΖΕΥΞΙΝΤΑΥ
ΤΗΝΤΗΝΑΣΠΑΣΤΗΝΚΑΙ
ΙΔΕΙΑΝ· ΩΣΑΝΤΙΒΑΡΥ
ΚΑΙΦΡΙΚΩΔΕΣΑΠΟΣΤΡΕ
ΦΟΜΕΝΟΙ· ΟΥΤΙΝΩΝ
ΜΕΦΑΝΙΣΑΣΑΥΤΟΥΣ; ΟΥ
ΤΑΦΑΙΝΟΜΕΝΑΡΙΤΤΩ
ΜΕΝΩΣ; ΟΥΠΡΟΣΤΑΝΟΟΥΜΕ
ΝΑΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ; ΟΥΚΕΙΤΙ
ΚΑΙΛΥΠΕΙΣΘΑΙΧΡΗ. ΤΟΥ
ΝΑΝΤΙΟΝΑΝΙΑΣΩΜΕΘΑ
ΤΗΝΠΑΡΟΙΚΙΑΝΤΗΝΚΥΜΟ
ΜΕΝΗΝΚΑΤΑΤΟΝΦΕΙΟΝ
ΑΔΔ· ΣΙΣΗΝΩΜΑΤΑΣΚΟ
ΤΑΣΜΟΥ· ΚΑΙΤΟΠΟΝΚΑ
ΙΚΩΣΕΩΣ· ΚΑΙΠΑΥΗΒΥΦΔ.
ΚΑΙΣΙΣΙΑΝΘΑΝΑΤΟΥ. ΤΑ
ΤΗΔΕΑΠΟΙΣΑΛΟΥΜΕΝΟΣ;
ΟΤΙΒΡΑΔΥΝΟΜΕΝΟΙΕΝΤΟΙΣ
ΤΑΦΟΙΣΟΙΣ. ΠΕΡΙΦΕΡΟ
ΜΕΝΟΙΣ; ΟΤΙΩΣΑΝΟΙΑΠΟΦΥ
ΣΙΣΟΜΕΝΟΙΤΟΝΤΗΣΑΜΑΡ
ΤΙΑΣΘΑΝΑΤΟΝ· ΦΕΥΓΟΝ
ΤΕΣ; ΤΟΥΤΟΜΕΝΩΝ
ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΤΟΝΦΟΒΟΝ·
ΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΝΥΣΤΑΓΜΟΙΣ
ΜΕΘΗΜΕΡΑΣΚΑΙΝΥΚΤΟΣ
ΚΑΤΟΥΣΙΣΕΔΕΙ ΕΝΑΠΑΙΤΗΣΕΙ
ΤΕΙΣΕΙΣΘΕΝΔΟΞΑ· ΚΑΙΤΑ
ΕΙΣΕΙΣΕΔΕΙΚΑΙΩΝΤΡΙΩ
ΝΩΝ. ΤΟΙΣΜΕΝΕΦΙΕΝΑΙ

ΜΕΧΡΙΤΟΥΚΑΙΑΥΤΗΣΘΑΙ
ΛΕΓΕΙΝ· ΕΚΛΕΙΠΕΙΕΙΣΤΟΩ
ΤΗΡΙΟΝΣΟΥΤΗΣΨΥΧΗΣΙΟΥ.
ΤΑΔΕΦΡΙΤΤΟΥΚΑΙΑΠΟ
ΣΤΡΕΦΟΜΑΙ· ΕΚΕΙΝΟΔΕ
ΟΥΔΑΕΔΟΙΚΑ· ΜΙΤΑΛΟΙΤΟΣΩ
ΜΑΤΟΥΤΟΔΙΑΡΡΥΕΝΤΕΣΚΑΙ
ΔΙΑΦΘΑΡΕΝΤΑΠΑΝΤΕΛΩΣ
ΟΙΧΗΣΕΤΑΙ· ΑΛΛΑΚΑΙΤΟ
ΤΟΥΤΟΥΠΛΑΣΜΑΤΟΣΕΝΔΟ
ΞΟΝ· ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΡΙΣΑΤΟΡ
ΘΟΥΝ. ΩΣΠΕΡΑΤΙΚΑΟΝ
ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΟΣ. ΕΝΩΛΟΓΟΣ·
ΝΟΜΙΟΣ· ΕΛΠΙΣ· ΤΙΝΗΔΥ
ΤΙΝΤΟΙΣΛΟΓΟΙΣΑΤΙΜΙ
ΑΝΙΚΑΤΑΙΣΡΙΦΗ. ΚΑΙΑΛΗ
ΔΕΙΤΑΙΛΕΟΥΣΗ, ΜΕΤΑΤΗΝ
ΔΙΑΖΕΥΞΙΝ· ΩΣΕΦΗΝ
ΠΕΤΟΙΣΤΟΙΣΠΟΙΜΗΣΙΝΟΙΣΚΑΙΤΟΥ
ΕΚΕΙΝΟΘΕΝΠΥΡΟΣΑΞΙΟΥ
ΙΟΥΔΑ. ΜΕΙΚΡΟΝΚΑΙΜΙΤΑΜΕ
ΛΗΤΑΕΠΙΤΡΙΣΙΝ· ΕΙΦΕ
ΠΑΛΙΝΤΑΤΟΥΠΡΟΔΑΠΑΝΗ
ΣΑΣΑΙ· ΤΗΝΣΤΕΝΗΝ ΚΑΙ
ΟΛΙΓΟΙΣΒΑΤΗΝΟΔΕΥΣΑΣ.
ΛΙΝΤΗΝΠΛΑΤΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΜΕΤΡΟΝ· ΩΣΤΑΓΕΜΕ
ΤΑΤΟΥΤΟΛΑΜΠΡΑ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΑ. ΚΑΙΜΕΙΖΟΝΗΝ
ΚΑΤΑΤΗΝΑΥΞΗΣΙΝΕΛΠΙΣ·
ΤΙΕΣΤΙΝΑΠΟΣΟΤΙΚΑΙΚΗΝ
ΣΙΣΗΝΑΥΤΟΥ· ΤΙΤΟΙΚΑΙ
ΝΟΜΙΣΤΟΥΤΟΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ
ΣΤΗΡΙΟΝ· ΜΙΚΡΟΣΕΙΚΑΙ
ΚΑΙΜΕΓΑΣ· ΤΑΠΕΙΝΟΣΙΣ Θ··
Ϋ ΤΙΝΟΣ· ΘΝΗΤΟΣΙΚΑΙ
ΑΘΑΝΑΤΟΣ· ΕΠΙΓΕΙΟΣΙΚΑΙ
ΟΥΡΑΝΙΟΣ· ΕΙΣΕΙΝΑΛΙΕΤΑ
ΤΟΥΙΣΑΤΩΙΣΟΣΑΙΟΥ· ΤΗΣ
ΤΑΛΙΕΤΑΤΟΥΘ·Υ· ΕΙΣΕΙΝΑ

μετατῆς αρκὸς. πάντα
μετατοῦτης ☧ συν
τα φῆναι μεδεῖ ☧ συ
ναπαστῆναι συγκληρο
νομῆσαι ☧ συμπεσεῖσθαι
σ̄ υ σ̄ παντοῖ. ὁρᾶτε ποῖ
προῖωναπήγαγεν ἡμᾶς
ὁλογοδαικρόυκαιχάριν
ὁμολογῶτῶνπατέρ-ῶ
τοιαύταε φιλοσοφίσα.
καὶδιὸμᾶλλονερᾶστήσε
τεποθεινη. τῆσενφελδε
ἀπαναστάσεως. τοῦτο
ἡμῖνγὰρμεγάλυστη
ριονβουλεται. τοῦτοῦ
μῖνοὖνἡμᾶφρωτῆσασδαι
ἡμᾶςκαὶπαντωνχέυσασθε.
ἵναπαστῆσηπᾶσαρκα.
καὶἁπλωσωσηταιτῦπος
εἰκὼν. ἵναγενώμεθάοι
πάντεσεἷςἑνὶχ̄ω. γενο
μένωνπάντωνἑνπᾶ
σινπᾶσιν τελείως. ὅσα
περεστῖνἀυτος. ἵναμὴν
κετιὦμενἁρρενικαὶθη
λυ. βαρβαροσκύθης. δοῦ
λος. ἔλευθερος. πατῆσαρ
κοσγὰρἐσμεν. μόνο
δεφερωμενἐνἡμῖν
ἀυτοῖς. τοῦμὲνοὖνχαρα
κτῆρα. παρ̄ὺ. καιεἰκὸν
γεγονέναιεν. τοσοῦτον
ἀπἀυτοῦμορφωθέν
τεςκαὶτυπωθέντες.
ὥστεκαὶἀπὸλοιποῦτι
νωσεσθαι. καὶεἶναιε
γὸπερἐλπίζομεν. κα
τὰτὴνμεγάλην θ̄υ
τοῦμεγαλοδώρου φι

λανθρωπίαν. ὃσημῖνκρά
ἀιτῶν. μεγαλαχαρίζε
ται. νῦνμὲνκαὶἐλαχιστον
ἔπειτακρόνον. τοῖεσχη
κόσιν αὐτὸνἀγαπᾶσιν.
παντᾶςπεῖσοντες. παν
ταῦτοῦμενοι τες. διὰ
τὴνἐκαὐτὸνἀγάπην
τεκαὶελπίδα. ἐπιπᾶσιν
ἐυχαριστοῦντεσδεοῖς
τεοῖσκαὶἀριστέροις.
ὑιδεσιλέγωκαὶἀπιαροῖς.
ἔπειδήκαὶταῦτα. σω
τηρίασοῖγλαπολλάκις
ὄιδενὁλογες. αὐτῶνπα
ραιτατῶ. ἐμένοιτας
ἡμετέρας ψυχας. τας
τῶνπροκαταλυόντων
ὡςπερένὸμῶκοινῆτῶν
ἑτοιμοτέρων. ἐντᾶν
φατοῦλογοῦαπζωμεν.
ἀλλὰκαὶὑμεῖςτῶνδα
ιρυων. ἐπιτοντάφον
ἡδηπεύδοντες τονὑ
μέτερον. ὀνδὰμροπέχει
παρ̄ὑμῖνκαισάριος.
ἀυπρόπτεκαὶλιόπον.
γονεῦσιμενἑτοιμᾶσθε
ταικαιπῆραικαταὶκαιρον.
παιδὰδεκαὶνεότητι
δωρησθεἐνταπαρατοῦ
κοσ. καιοὐκαπεικοσταῦ
δεσποτᾶπαντωνκαὶ
ποιητᾶ. καιδιᾶφερόν
τωςτοῦδετοῦπλάσμα
τος. ὡσθεὲτῶνσῶνἀν
θρώπωνκαὶπερὶσαι
κυβερνήτα. ὧζωῆς
καὶθανάτουκύριε.

χρήματα δὲ ἐστὶ πᾶ
τοτε μὲν λαβεῖν αἰ
χαὶ νῦν· νῖκᾶν δὲ
βραδύτερον τὴν μὲν
ἄλλα δὲ τρωπᾶν
παρὰ τὴν παλάμην
σπέρχειν δὲ καὶ σπεύ-
δειν ἐπὶ καιροῦ
κρύφα δὲ ἐκ μοναρχικῆς
φυγεῖν οὐρανίου·
χεῖρα δὲ ὑπανύσαι τὸς
ὑπὲρ τέγος εἰ δὲ καὶ περὶ
ὧν καὶ καισαρίου πρὸς
γέρων ἐν βασιλεῖ·
ἄστηρ δὲ τὸ ἑλλάμπε
ων φορὸν οὐρανίαν
σεμνὸν δὲ ἀκρα φέ
ρων σοφιστὴς καὶ
τὸ φοῖνιξ ἐρέντος·
καὶ πολλοὶ δὲ στενά
ρος τρέφουσι κόμο
ν ἑταίροις· πολ
λοὶ δὲ μύριοι γέρω
ν ἀκόρεστον ὠδίνα
σπουδῶν· πολλὰς
δ' αὖ πένησι λύσιν
ὧν πᾶσα ναὶ σιμάρε-

ὦ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ πέρα ἴστα
μὴ δὲ καὶ ἐν ἔρημοι ἔτα· ὧν ποιῶν
πάντα καὶ μετάσκευα
ζωὴ τῶν τεχνιτῶν λόγων
κατὰ καιρὸν· καὶ οὐ σαυτοῦ
ἐπίστασαι τῶν βαφείων τὴν
σίσσο φίαν καὶ διοικήσεως.
νῦν δὲ μὲν ἔχοι καισαρι
οὐκ ἄρχιν τῆς οἰκείας τέ
ρας ἀπὸ δὲ μιᾶς· εἶδε τὸν
τελευταῖον πρῶτον· συγ-
γνώμην τοῖς σοφοῖς λόγοις· οἷς
τὸ πᾶν φέρεται· δὲ ἔχοι
δὲ, καὶ μὴ μᾶς ὑστεροῦσι
καιρὸν εὔτοε τῶ οἰκονο-
μήσασι μὴ καισαρὶ σὺ φόβο
λιπεῖ, συμφέρον· καὶ δὲ
χοι τὸ διὰ τὸν σὸν φόβον
ἕτοιμα σφέντας καὶ οὐ
παρασκοπεῖν· οὐδὲ ὑπὸ
χωρῆσαι τὰς ἐν ἱερατῆ
τελευταῖα· καὶ διὰ τῶν
ἐν τεῦθεν ἀποστῶν
που· ὃ τῶν φιλοσόφων
ψυχῶν πάθος καὶ φίλο
καρίσων· ἀλλὰ προφύλαξ
προστῆναι τὸ φεῦ ζῶν
ἡ τὴν μὲν καισαρίαν πάτε
καὶ μὴ καρίλη· τὴν δὲ ἡ
χῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἡμῶν ὧν
δοῦλος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν·

ἐκ καισαρίων
ἐπῶν
τέλος

δελφὴν ἐπαλήθευσιν τὰ
οἰκεῖα φυλάσσομαι· οὐ
μὴν ὅτι οἰκεῖα διὰ τοῦ
τοῦτο εὖ δίως ἀλλ' ὅτι ἀληθῆ·
διὰ τοῦτο ἐπαινετὰ τῶς·
ἀληθῆ δὲ οὐχ ὅτι δίκαιον
λόγον ἀλλ' ὅτι καὶ πίστιν
οἰκοθεν ἔχει· καὶ τοῦτο πρὸς χάρ.
οὐ συγχωρεῖ τὰ δίκαια φέρε
σθαι μέχρι· ἀλλὰ λέγοσί τε
τὰ ἴδιά σφισι βραβεύτικὸν
τέχνος· τοῦ λόγου καὶ τῆς
ἀληθείας ὁλκοὰς τῆς· οὐ
τε τοῦ παρὰ χίαν ἐπαίνου.
καὶ τοῦ κατὰ χίας ἀπαντῶν.
ὁπότερα δίκαιος· ὡς τε οὖν
τοῦτο μὲν ὧν φοβοῦμαι
τὸν φόβον· καὶ τὴν τιμὴν
ἀλλ' ὑφεῖμαι ὑπὲρ ἁπάντων
μέν· ἀλλὰ τοῦναντίον.
μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἕλλει
πωμέν· καὶ παρὰ πολὺ
τῆς χάριτος ἐλαττ
τωσόμεθα τὴν δόξαν
τοῖς ἐπικωμίοις· ἐπεὶ δὴ
χάλεπόν καὶ πρᾶγμ' ἐξ
ου καὶ καλὸν· τοῖς εἰκῆ
πῆξαι καλῶς· καὶ τοῦ
τι ἄλλο τρίον ἐπαινεῖσθαι

Π

ερὶ μὲν ὧν ἀξιοῖ καὶ
ἐγκωμιάζεσθαι καὶ
ἐπαινεῖσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι
λέγω τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι
λεγόμενα ἐπαινεῖσθαι
φημὶ δεῖν ἐκ τῶν ἐναντίων
ἐπαινεῖν ἐκ τῶν ἐναντίων
δὲ ἐπαινεῖν ἐστὶ τὰ μὴ
ἐπαινούμενα ἐπαινεῖν
ἐπαινεῖται δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι
τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀγαθὰ
ἐπαινεῖται δὲ τὰ δίκαια
καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι

Κτοῦντωντὸπροσᾴδιαν·
καὶτὸυσμὲνἐζωφενῆσθαι
καὶνεῖνοὐκωλύειτὸλόγον
ετοῖκαὶἄλλαρτυρῶμικαὶ
τοῖγεπολλῷδικαιότερο
ῦτῶν, τοὺςεὐτιθωσκομένους
δεἐπιφιλίαςωλυσειεκαὶὁ
παρὰτῶνπολλῶνψόφο
βοςκαὶτοὐτωνμᾶλλονστα
τοὺςἐνθενδεἀπιλλαγαὶε
νους·καὶοἷςἂνῥοντοχα
ρίζεσθαι·καταλιπόυσιμὲ
τατῶνἄλλωνκαὶτοὺς
ἐπαινοῦντας·ἕτεροντας·
πειδὲἱκανῶςὑπὲρτοὐ
τωνἀπολελογημένοις....
ἀναγκαῖονμὴμῆναὐτοῖς
ἀπεδεῖξαιμεν ὃντατὸν
λόγον· φερεπροσκῶμεν
ἤδητοῖςἑτέροιςὸ τὸ
μὲνπερὶτὴνλεῦϊνπρα
ῦνκαὶσωφρόνδιαν
πτυσαντες·ἐπειδήκαι
ἄλλωνπιστοσῆἐπαινου
μένην·καὶτοὺτοκαλλος
ἀυτῆτοῖκοσμοῖ·τὴν
δεὸφειλομένηνὁσίαν.
ὡςἄλλοτιχρεοστῶνἀναγκ...
οτάτωνἀπὸπαρρησιάζοντες·
ἰσαῖματοῦσιπολλοῦσεἰς
ζῆλονκαὶμιμησινπρὸς
ἀυτῆςἀρετῆςἐκπαιδεύ
οντες·ἐπειδὴτοὺτοῖςἁπ
ἐπαντῖκαὶλόγωικαὶἔρ
γωσπουδάζεται·καταρ
τίζειν·οὺς·ἐπιστεύφη.
μὲν· ἄλλοςμὲνοὖνπα
τρὶδατῖςἀπελφοῦσινσὲ
παινέτῳκαὶγενος.
πολιοῦσεγὼκαὶωνιδοῦ

μενος· παντωςδεοὐκὰ
τορθοῖεἰπολλῶνικαίκα
λῶνλογωνἐιβούλοιτο
ταὐτηνἰσοσμεῖνκαὶτοῖς
ἐζωφενῶν·ὑπερῥοσφη
τὴνμὲντεκαὶκαλλὴν·
χρυσῷκαὶλιθοῖσκαὶτοῖς
ἐκτεχνῖτῖσκαὶχειροσὺν
ῥαῖσμασιν·ἀτιμίαν
λίσχρανἐλεγχεῖτῖπλα
σθεσεῖτῖκαλλιδε·οὐτρος
φόνικαλλοῦςἐστιν
ἤτῳλιένα· ἐγωδετο
σοῦτονπερὶταὐτα
προσχρισαμενοσκόλων.
ὅσονπῶνκοινῶνητοῖς
ωνἐπιλήπτοφῆναι·καὶ
γαρὸυδὲὁσιοῖπαραδρα
μεῖνἀγαθοῦτοσοὐτου
γενήτορας τεκαὶδιδα
σκάλους·ἐπαὐτὴνὡς
ταχιστατρέψωτὸλό
γον·καὶοὐζημιώσωτῶ
ταῖκεῖνηςἐπιζητοῦν
τωντὸπρόφον·

Τίσοὖνοὐκίσοῖδεντὸν
θεόπνευμῶνἈβραὰμκαὶ
τὴνἐφ᾽ἡμῶνσαρραν.
γρηγοριοῦλεγωκαίνον
μὲντὴντοὐδεσυζυ
γον·καλὸνγαρμηδὲτὰ
ὀνόματαπαρελθεῖνὠς
ἀρετῆςπαράκλησιν·τὸ
πιστεῖδικαίωφέντα·
καὶτὴνπτῶπιστῶσυ
νοικήσασαν·τὸνπρα
πολλῶνεθνῶνπαρὲλ
πίδα·καὶτὴνπτῶκῶς
ὠδῖνουσαντὸνφυτὸν
τατριῶνφεῶνδου

λείαν· καὶ τὴν θυγατέρα
καὶ τὰ στρατεύματα τῶν ἐλευθέρων·
τὸν ἔγγονον τῆς γυναικὸς
νείας καὶ οἰκουδιάτην
γῆν τῆς ἐπαγγελίας· καὶ
τὴν αἰτίαν τῆς εἰς αἴ
γυπτον καταβάσεως· τοῦτο γὰρ εἰκεῖνη
λιονοῦν ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ὑπὲρ τὴν σαρρᾶν·
τὸν παροικήσαντα καὶ
λῶς καὶ τὴν προφύλαξιν
συμπαροικήσασαν· τὸ
τῶν ἰδίων προσφέρειν·
καὶ τὴν κύριον τὸν ἔγγ
τῆς σάρρας καὶ προσαγορεύ
ουσαν· καὶ μοιχεύουσαν·
καὶ ἱερόσυλα διὰ τοῦ τρό
καὶ ὠφεῖλεν· ὧν ἐπαγ
γελία· καὶ ὧν οἱ καὶ ὁσά
τοῦ ἐπ' αὐτοῖς· καὶ ὧν τὸ
δωρεὰν ἱκέσθαι ἐπὶ
οἱ καλοῦ ζήλωσις
καὶ δαπανῆσαι· καὶ πα
ῥησίᾳ τοῦ προστῶσι καλῶς
ποιμαίνεσθαι· οὗτο
φυγεῖν τὰ εἴδωλα τὴν
σίως· εἶτα φυγάδευειν
δαίμονας· καὶ ἵππους ἀλ
λῶν ποτείσθαι ὧν ἢ
σαι τοῖς ἐξ εἴδωλων· τὴν
ὀλιγοτιμίαν καὶ ὀλιγόφρο
σύνην καὶ ὀλιγόψυχον· καὶ
οὐχ ἵππου πρὸς ἀρετὴν εἰς
τὴν ἐπιστροφὴν εἰς εὐ
σαρκίαν ἐξ ἐγγύης· ἴσον
μὲν ἐκ τοῦ κεῖσθαι καὶ πο
λαῖς· ἴσον δὲ φρονεῖσθαι
καὶ ἀλλήλοις συμφέρεσθαι καὶ
λοις ἀναλλάττεσθαι καὶ ἀλλή
τῶν λοιπῶν ὑπεραίρο

τας· σαρκὶ μὴ ἐνθαῤῥοῦσα
τεχομένου υἱοῦ νίνευε
γεννηθέντος υἱοῦ καὶ
πρὸ τῆς διαζεύξεως·
οὐχ ὁσιοῦσθαι· καὶ ὧν ὁσιο
σθαι· ὃν μὲν ὑπερορώμε
νος· ὃν δὲ προτιμώμενος·
ὧν τὸ ἀπόπλουτεῖν καὶ ὧν
τοπλουτεῖν διὰ τὴν
καλὴν πραγματείαν· τὰ
μὲν τῆς δεδιαπτυόντων·
τὰ δὲ εἰκῆ· ἐνάντων δὲ μὲ
νων· ὧν ἐνδραχύμενον τὸ
τῆς ζωῆς στάγμα ἐλεῖφαι·
καὶ ὅσα ὑπὲρ εὐσέβειαν τῆ
εὐσέβεια· πολλὰ δὲ ἐν ζωῇ
καὶ μιαιφραίνων ἐπὶ προσε
καὶ μὴ καθιέναι ἐπὶ προσοφεῖ
τοῖς περὶ ἑαυτῶν λογοῖς· οἱ
καλῶς καὶ δικαίως ἀλισφο
τέροις τοῖς πρεσβυτέροις ἐμέρι
σθησαν· ὁμοίως ἀνδρῶν δέ
παιδοσμίου· ἢ δὲ γυναικεί
καὶ οὐ γυμνοσμίου μόνον· ἀλλὰ
καὶ ἀρετῆς ὑποδείγμα·
παρὰ τοῦ τῶν πορνῶν
τοῦ εἶναι καὶ τοῦ ἐνδύσασθαι
ἐντεῦθεν ἀνυπερβλήτως
εὐσεβείας σπέρματα· πα
ρὰ τοῦ τῶν καὶ τοῦ ζῆσαι
καλῶς· καὶ τοῦ πελάσαι
λεῶν μετὰ τῶν χριστο
τερῶν ἐλπίδων· καλλι
μένων καὶ πάντα καὶ οἷα
μὴ πολλοῖς ῥᾳδίως τῶν
ἐπὶ εὐγενείᾳ μεγαλοψυ
των καὶ φύσεων ἐνῶν
τοῖς ἀπ' ἐνεῖδε δεῖφι
λοσοφῶν τε καὶ ὑφη
λότερον περὶ ἀν τῆς δι

ἐν φ ἐὶ μὴ γοργονία πατρὶ καὶ
πάνω λείπεται βλέπο
μένη. ὁ δ' ὑμένη δ' ἐπὶ
λιε· ἐν ἱππολύτῃ δ' ὁ μὲν φα.
σὶ καὶ προσήκειν ἐμὲ φά·
ναι ἱππολύτης χε· καὶ σὺ μὴ πο
λῖται. πανήγυρις καὶ
ἐς ἱκλησίαι πρώτοις ὧν
ἀπογεγραμμένων ἐνόμων.
καὶ περὶ τὸ μέγα ὀλι
στηνέορταζόντων τὴ
θεωρίατῆς δαδούχης. καὶ χο
ρεύοντων χορείαν
τὴν αὐτάλυτον· εὑρέ
νειδε. ἢ τῆς ἐς ὁμοστη
ρεῖς καὶ πρὸς τὸ ἄρχε τὺ
πον ἐζοπλοις εἰς· ἢ μὲρ
γαζεταὶ λόγος καὶ ἀρετὴ·
καὶ ἐκλο· αρος τρο· φος. ἀεὶ ἐς
κλὰλον ἁρμοφῶν τὰ καὶ
τὰ ἕν. τοὐγενικοῦ τοῦ
ἀνωλύσας· καὶ τὸ γὰρ ἐν
σικεῖνο· θ· ενικαὶ τριές· καὶ
ἐς ὁ τέτρομαλιεῖ· οὗτος
ἔργων περὶ τοὔτων γιγνώ
σκων· καὶ διὰ τοῦτο ἔυγε
νεστέραν τῶν ἁφ' ἵππι
ου ἀνάτολῶν. τὴν ἐς ἐ
νικὴν φύσιν καὶ οἰδαικαὶ
ὁμολογῶ. κρείττων
ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐὺ
γενείας καὶ δυσγενείας κα
μόνη καὶ σταφανηφο
μένος· καὶ οὐχ ἁλιᾶσιν.
ἀλλὰ τρόπωτινὶ τἀὐτὰ
χαρακτηρίζων· οὐδὲ
κατὰ φρατρίας ἐγγενῶν
τοὺς ἐπαινουμένους ἀλ
λὰ καθ' ἕκαστον ἐνείδος·

ἐνείδος δὲ λόγος ὑπὲρ τῶν ἐς εἰκὼν· καὶ ἄλλος ἄλλοτι
συνεισφέρετῳ καιρῶν
θέ τῳ τῶν λόγων ἐπεὶ καὶ
πάντα περιλαβεῖν ἑνὶ
δυνατὸν· μὴ δὲ τῶν μὰ
δυνατῶν καὶ ἀίσοη καὶ
διάνοιαν· σωφροσύνη
μὲν γε τοσοῦτον δὴ πί
νει γε καὶ τοσοῦτον
ὑπερῆρε τὰς καθ' ἑαυτὴν
ἁπάσας· ἵνα μὴ λίγω τὰς
πάλαι ἀς· ὧν ὁ πολὺς ἐπὶ
σωφροσύνη λόγος.
ὥστε εἰς δύο τἀὐτὰ δι
ῃρημένου πᾶσι τοῦ γε
ου· τὰ μὲν γὰρ λέγων καὶ ἄγα
λμάς· καὶ τῆς μένου. ὃ γ
σις σὺ φιλοτέρας μένης
θείοτέρας. ἐπὶ πλέον τέ
ρας δὲ καὶ σφαλερωτέ
ρας· τοῦ δὲ ταπεινοτέρου καὶ
ἀσφαλεστέρου. ἀλ φι
τέρων φυτοῦ σα τὸ εἰδές.
ὃ σον καὶ ἄλλο τὸ ἐστιν
ἐν ἄλ φοτέροις εἰς λέ ξα
σθαι καὶ εἰς ἐν ἀγαγεῖν·
τῆς μένη τὸ ὕ φος. τοῦ δὲ
τὴν ἀσφάλειαν· καὶ
γενέσθαι σώφρονα τὸ
φος. τῶν τάλλων τὸ τῆς
ἀγαλλίασις καλὸν ἐρασας·
καὶ δεῖ ξασθαι τικὴ πτὸ
ἕτερον τοῦτ' ἐν ἑ·ὧν
πάντων. ἵνα σωφρο σύν
δεῖς καὶ δεῖ ξῃς τὴν ἀλλὰ ν·
ὧν τὸ μὲν ἡδὺ καὶ
τῆς φύσεως τὸν καὶ τὰ τὴ
ἰδίαν φύσιν· τὸ δὲ
τέλεως ἐπαινετὸν·
ἀλλὰ νοῦ ἐστιν ἢ δὶ καὶ τὰ

κωικαὶπαρθενίαικαλῶς
ἐπιστατῶν·καὶὡσπερ
ὕλητἀυτατῶντεχνιτῶν
λογωρυφολιζεταικαὶ
δημιουργεῖταιπρὸς ἃ
ρετὴν·οὐγὰρἐπὶεἰδρισι
συνιφῶν. διὰτοῦ
τοἐχωρίσθητοὔνομα
οὐδὲοὕτωςεφαλῆνἔχε
τὸνἄνδρα·διὰτοῦτο
τὴνπρώτηνεἰκεφαλὴν
ἠνόμασεν·ἄλλοὐλίγαλεῖ
τουργῆσαιοσαιωικαὶ
φύσειεἰκαὶὁσονὸτὴνσαρ
κοσεβούλετονόμος.
μᾶλλονδὲοὖτεσαρκὶτἀὐ
τὰνομοθετῆσας·ὧν
τοπανἐαὐτὴνεἰκαφιέ
ρωσεν·ὅδεκάλλιστον
καὶσεμνότατον.ὅτιὲ
τοἄνδραπροσέαυτὴνἐ
ποιήσατο·καὶοὐδὲστο
τὴνἀτοπον·ἄλλὁλιο
δουλοπάτα·ὁπροσεικῆ
σατο·οὐλιονδὲ·ἀλλὰ
καὶτοῦτοῦσωλιατος
καρπὸν·πᾶτεἰκαλέγω·
καὶτεἰκατεἰκονίσαρ
ποὐτοῦτὴνσεἐποιήσατο·
γεήοσὁλοὶησαὶὁὶησιάπὸ
λιὶι·ἀντιμιᾶςψυχῆς
φῶνἰσαφαγὴνἔσα·καὶ
ποιῆσαιαὶγάμοὶὲ
παινετὸνδιὰτὴνσεμνό
μνεὐαρεστῆσεως·καὶ
τὴνκαλῆσενπρεῦφενεν
καρποφορίας·ἑαυτὴν
μενεωσεζη.ὑπὸδει
γμαισαλοὐπαντοστοῖς
ἐζἑαυτὴνπροστῆσασα-

ἐπειδὲπροσεικλήθη.τὸ
φεληματῶνὁῆσεωνμετὰ
τὴνἐπικατάλιπουσα·σιω
πῶσανπαράινεσιν· ὅλιὲ
δημοθέιοσσολομῶν,ἐπιτῆ
παιδαγωγικῆσοφίατῶν
παροιμιῶν·ἐπαινεῖκαὶ
οἰκουριάνγυναικοσικαὶ
φιλανδριάν·καὶἀντὶ
τῆφησινπρὸςζωηερίπλα
νωλεμηκαὶἱεράτιν
τωικαὶἀτιμίαν·καὶτὶ
λιωνψυχασαγρευούσι
ἐμπορικοῖσικαὶσχημα
σιτοῖσαὐτοῖςκαὶτὴνἐσω
καλῶσαναστρεφομένην
καὶἀπαρίζομένηνταῖς
γυναιξὶν·προσάγραιστὸ
λιεπαῖ,ταςχείρασερειδοῦ
σαν·καὶδιὸσαστῶνἀναρι
χλαίαςπαρασκευάζου
σαν·ὧνοὐλιεπὴνδεῖσα
τὰιροπρεπῶρτιον·εἰ
τὴνοὖσανδεῖκαλῶστοῖς
ὄικετάιςπαρεῖδετρα
πεζήτουςφίλουςδεζι
οὐλιεπῆ·καὶἵνἄλλαὐ
σατὴνἐσωφροναὶφι
λερημοῖκεῖνοσανυλιη
σεν· ἐγὼδεῖἀπὸτοῦ
τωνἐπαινοῖμὴνταὐτὴν
ἀδελφὴνἀπὸτῆσεικι
ᾶσαν·ἐπαινοῖμὴνδὲτὸνἀν
δριάντα.ἢἀπὸτοῦνόμου
χωνὴνδὲλεόντα.παρεὶς
τὰλειζωικαὶτελεώτερα·

Τίσλεγὴνφαίνεσθαι
μᾶλλονἀζιατίς·ἐὴτ
τὸνἐφάνη·καὶἀπρό
σιτοῦἐτήρησενἑαυτῆ

ἁιδρῶνόφεσιν· τίσκαὶ
λοπέτηνωμέτρακατηφέι
αστέικαὶφαιδρότητος·
ὧνλιπτέτοικατηφὲσὰ
παν·ο·ρωπονδοικεῖν·καὶ
πετόλπαλον·ἀικολαστον·
ἄλλατὸλιενσυνετον·το
δὲπιλιερον·καὶὀρονπόν
τεῖναικοσμιότητος·
ισραφεντοστοῦφιλαπου
τῶνἀναστηλατι·ἀικου
ετετρῶνιπυναικωνιδσαι
λιαμεπιδεικτικαικαι
πρόφυλοι·καὶτοικαλυκ
λιατῆσαιδοῦςἀτιμαζου
σαι· τίσλεπόυτινεο
φοφαλλονέσωφρονισειν·
τίσδετοσοῦτονπελωτος
κατεγελασειεν·ὧνσλιεγα
δοικεῖμεικεινηικαὶὁρατ
λιειδιαλιατος· τίσκαὶλ
λοναισοῖφουρασεπεφη
ισεν· τίσδετοῖσοφειοιςλο
γοισῖνοιζεκαλλοιν·

Τισποῦνεπεστησενῆ
γεμόναγλωσσῃ· λαμῖ
τατοῦφῦδαισαιωλατα·
τίστασημπόυτωσεστει
λατοχεῖλεσιν· εἶπω
ικαὶτοῦτοβουλεσφετῶ
ἐκεῖνηισκαλῶν·ὁτῃ
κλειὸυδενὸσᾶζιον·ὃν
δεῖσαι σωφρονεσᾶλιφῶς
ικαὶισοσλιαιτὸντρόπον·
λεγαδεδοκεῖμπεποιη
ικασινᾶλιλαιφιλόκοσλοι
ικαὶφιλόκαλοι· ικαὶοὐδε
λόγῳικαφαιρολιεναπτῶ
τατοιλῦταἐκπαιδευον
των· οὐχρυσοῦἐκεῖνηπη

ἐικοσμησεν·τέχνηπο
ηπο·ῆσεἐικαλλουςπερι
ουσίαν·οὐχἁλιφαίπλο
ισαμιδες·διαφαινηλιε
ηλιτειςὰὑποφαίνο
λιεναι·ισαιβοςτρυχων
ἐλικεσικαισοφισλιατα·
εικηπιοποιουντωντιῖ
τυλιανικεφαλλιατι
λοτατα· οὐκέσοῖὶ
τοσπερῥῥεοῦσηςικαιδια
φανοῦςπολῦτελεια·
ὀυλιοφυλιαῦταικαιχα
ριτες·χρωλιηῦσαιτον
πλησιονἀερα·ικαιτασλιορ
φὰςπεριλαλιπουσαι·
ὑζωγραφωντέχνη
ικαὶτονπέυλιατα·ικαὶ
τοἔυνομονικαλλος·ικαὶ
ὅκατωθενπλαστησᾶν
τιδηλαιουρῶνιι·ικαὶκα
ταισρυῖπτωνητοῦὸν
φῦτλασλιεπικοῦλοις
χρωλιασι·ικαιδιατῆς
τιλιῆσαὶςχυῆσιν·
ικαὶπροτιθεῖςτηνφει
λιλιορφονηέιδωλον
πορνικὸνλιιχνοις·ὸκ
λιασιν·ἵναικλεφητὸνὸ
φονικάλλοςτηνφυσι
κὴνἐικονα· τηρουλιε
νηνθῶικαὶτῶνλιέλλον
τι· ἀλλὰπολλοῦςλιεν
ιδεικαὶπαντοιουςτυ
ναικῶνικοσλιουντοὺς
ἐζωθεν·τιλιωτε
ρομὲοὐδενατοῦἔν
τὸςτροπου·καὶτῆς
ἐνδοναποικειλιενης
λαμπρότητος·

ΕΝΑΛΛΗΛΕΝΕΡΕΥΘΟΣΕΚΕΙΝΗΣ
ΦΙΛΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥΤΗΣΔΙΔΟΥΣ
ΑΝΑΔΕΛΕΥΚΟΤΗΤΟΣ ΕΙΤΑΡΑ
ΤΗΣΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣΔΕ
ΓΡΑΦΗΣΚΑΙΥΠΟΓΡΑΦΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΖΩΝΤΟΣΠΑΣΗΝΑ
ΚΑΣ ΚΑΙΤΗΝΡΕΟΥΣΑΝ
ΕΥΛΟΡΦΙΑΝ ΤΑΙΣΕΠΙΤΟ
ΘΕΑΤΡΟΝΠΑΡΙΣΙΚΕΙΣΚΑΙ
ΤΩΝΤΡΙΩΔΩΝ ΚΑΙΟΣΑΙΣ
ΑΙΣΧΥΝΗΣΚΑΙΟΝΕΙΔΟΣΤΟ
ΑΙΣΧΥΝΕΣΘΑΙ ΤΑΥ
ΤΑΜΕΝΔΗΤΟΙΑΥΤΑ ΤΗΣ
ΔΕΦΡΟΝΗΣΕΩΣΕΚΑΙΤΗΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΟΥΚΕΣΤΙΝ ΟΣΤΙΣ
ΑΝ ΕΦΗΚΟΙΤΟΛΟΓΟΣ ΕΙ
ΠΟΛΛΑΔΗΝ ΕΥΡΕΘΕΙΗ ΠΑΤΑ
ΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΑΛΙΝ ΤΩΝ
ΕΚΕΙΝΗΣΕΚΑΙΚΑΤΑΣΑΡΚΑ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΑΝΑΠΡΩΝΗΤΙΡΟΣ
ΟΥΣΑΙΟΝΟΥΣΟΡΩΣΑΙΣΟΝΔΕΝΕΛΛΗ
ΤΟΥΜΕΝΗΝΤΗΝΑΡΕΤΗΝ.
ΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΛΙΟΝ
ΗΝΤΙΝΑΤΟΙΣΚΑΙΠΑΝΥΠΡΟ
ΘΥΜΟΝ ΟΤΙΠΑΡΕΚΕΙΝΟΝ
ΤΟΛΑΛΟΥΝ ΕΙ ΚΑΙΚΕΙΝΟΥΣ
ΡΙΖΑΝΕΙΚΑΙΠΑΔΕΙΑΣΚΑΙΩΛΙΟ
ΛΟΓΕΙΝΤΗΣΟΙΚΕΙΑΣΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΟΣ ΤΙΚΙΕΝ
ΤΗΣΔΙΑΝΟΙΑΣΕΚΕΙΝΗΣΕΣΟ
ΥΣΤΕΡΟΝ· ΕΠΕΙΤΕΚΑΙΚΟΙ
ΝΗΝΣΥΛΒΟΥΛΟΝΟΥΧΟΙ
ΕΚΕΙΝΟΥΣΚΑΛΙΟΝ· ΟΥΔΟΙ
ΕΚΤΟΥΑΥΤΟΥΛΑΟΥΚΑΙ
ΤΗΣΚΑΛΙΑΣΔΙΑΦΑΡΑΣ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΟΠΟΥΚΑΛΩΣΠΑΡΕΣΤΗΚΕ
ΤΙΝΙΩΝΕΣΟΝ. ΚΑΙΤΟΝΔΙΟΝ
ΑΥΤΟΝΤΑΣΕΚΕΙΝΗΣΕΠΗΝΕΥ
ΠΟΘΗΚΑΣΚΑΙΠΑΡΑΙΝΕ
ΣΕΙΣ· ΤΙΔΕΤΩΝΛΟΓΩΝ

ΕΚΕΙΝΗΝΕΥΣΤΟΧΩΤΕ
ΡΟΝ· ΤΙΔΕΤΗΣΕΙΣΩΠΗΣΟΥ
ΜΕΤΡΙΩΤΕΡΟΝ ΑΛΛΕΠΕΙ
ΔΗΓΕΣΙΩΝΗΣΕΛΛΗΝΟΦΙ προσηε
ΤΟΔΙΔΙΑΤΑΤΟΝΕΚΕΙΝΗΣ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΖΙΝΠΡΕΠΟΥΣΑΣ
ΣΤΑΤΟΝ ΚΑΙΤΩΝΠΑΡΟΝ
ΤΩΝΚΑΙΡΩΧΡΗΣΙΜΩΝΤΑΔΕ
ΤΙΟΥΜΕΝΕΓΝΩΤΑΠΕΡΙΦΟ
ΥΜΑΛΛΟΝ. ΕΙΣΤΕΤΩΝΜΕΙ
ΩΝΑΛΟΓΙΩΝ, ΚΑΙΤΗΣΟΙ
ΚΕΙΑΣΕΥΝΕΣΕΩΣ· ΤΗΣΔΕ
ΠΙΤΟΥΤΟΜΕΦΟΡΕΤΖΑΤΟ.
ΕΝΤΟΙΣΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙΣΟΡΟΙΣ
ΤΗΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΙΝΑΣΑ-
ΛΟΥΝΩΝΟΦΕΙΛΕΤΟΤΗΝΤΕ
ΑΛΗΘΩΣΕΥΣΕΒΕΙΝΕΡΓΩΝ
ΙΣΧΥΙΑ· ΚΑΙΟΥ ΚΑΛΛΙΟ
ΜΟΝΗΑΠΑΝΣΤΙΑ· ΤΙΣΔΕ
ΑΝΑΘΗΛΑΣΙΝΟΥΤΩΝΑ
ΟΥΣΙΚΑΤΕΙΚΟΣΑΠΗΣΕΝ· ΑΛ
ΛΟΥΣΤΕΚΑΙΤΟΝΙΟΥΛΙΟΝ
ΔΑΒΙΔΑΕΤΕΚΕΙΝΗΝΚΟ
ΣΜΗΣΟΦΙΣΤΟΝ· ΑΛΛΑ
ΛΟΝΔΕΤΙΣΟΥΤΩΝΛΟΝΕ
ΑΥΤΟΝΤΩΝΟΜΟΖΗΝΤΑ
ΠΑΡΕΣΤΗΣΕΝ· ΤΙΣΔΕΤΟ
ΣΟΥΤΟΝΕΔΟΖΑΣΕΝΕΡΕΑΣ.
ΑΛΛΟΥΣΤΕ. ΚΑΙΤΟΝΕΚΕΙ
ΝΗΝΤΗΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΣΥΝΑ
ΓΩΝΙΣΤΗΝΙΚΑΙΔΙΔΑ
ΣΚΑΛΟΝ· ΟΥΤΑΙΣΚΑΛΑΣΠΕΡ
ΛΙΑΤΑ. ΚΑΙΗΚΑΘΙΕΡΩ
ΛΙΕΝΗΤΩΝΤΕΙΣΝΙΩΝ
ΤΩΝΘΕΩΝΕΥΖΥΓΙΑ· ΤΙΣ
ΔΕΤΟΝΟΙΚΟΝΕΑΥΤΗΣ
ΛΙΑΛΛΟΝΗΡΟΥΘΗΚΕΤΟΙΣ
ΖΩΣΙΚΑΤΑΘΕΝ. ΤΗΝΗΚΑ
ΛΗΝΔΕΖΙΦΙΝΗΚΑΙΠΑΟΥ
ΤΙΖΟΥΣΑΝ· ΚΑΙΟΤΟΥΤΟΥ

κλεῖζον ἐστι τὸ σῶμα σὲ
δεχόμενον τὸ πᾶν δόκιμον τοῖς
καθ' ὁ διαβεβλῆσθαι·
καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις τιμῶ·
πόνῳ δὲ ἐνήλατο ἐστε
ρομένῃ τοῖς πάθεσι· τὸ δὲ
εὐκίνητον ἐστερᾶτο ψυχῆ
τοῖς καλοῖς·

Τὸ χεῖρα δὲ φιλεστέραν τοῖς
δεομένοις· ὃ γὲ γώνε
καὶ τὰ τοῦ ὑῶν βάπτειν
τὴν φαρμακὸν καλῶς πεσά
κιον· τοῦ δὲ αὐτὸς
πάντι ἐλαφρότητι νέων
ἱστο· ἔζωδε οὐκ ἐβουλεύετο
ξένος· ὁ φθόνος δὲ ἦν τυ
φλῶν· πολυδεχνῶν·
κἠπιδεόρφανῶν· τὸ
δὲ εἰς χεῖρα εὐσπλαγχνίας·
τὸ χρὴ κλεῖζον ἐπέπεσε·
ἠδ' ἐπὶ τὸν χεῖρα καὶ φή
σαι καρπὸν ἠμέρισατο·
ἰσοῖνον μὲν ἠδὲ ἐκείνης
ἐστιᾶτο δεομένοις
ἀφθάτοις καὶ παρῆν
ὁπηνίκα δεόμενοι· οὐχ ἵπ
πον ἠδὲ κάστοις τὰ ἐαυ
τῶν· ἐκόρησε δὲ ἀ
κεν τοῖς πένησι· καὶ διὰ
τὸ τὴν σὲ παρθενίαν ἀπὸ
τοῦ καὶ ἀψευδὲς ἐστατο·
πολλὰ τὰ σὲ ἐκείνην
ποῖς ἐναπέθετο· πολλὰ
χῆ καὶ διὰ πολλῶν τῶν
ἐὺ λόγων τῶν δὲ χίων
σατο· καὶ τὸ καλλίστου·
ὅτι μὴ τὸ δοῖσε ἐπιπαρ
τὴν ἐλεημοσύνης ἀληθείας·
ἀλλ' ἐν τοῖς κρυπτοῖς κα

λῶς

ἐγεώργει τὸν βλέποντι
τὰ κρυπτὰ τὴν εὐσέβειαν·
παίνητα τοῦ κοσμοκρά
τορος ἐπράττεν· πάντα
μετὰ μέτρου σὲ ἐστᾶ
σφαλὲς ἀπόφηκας· οὐ
δὲ ἁρπάκης τὴν ἵππλὴν
τοῦ σώματος· πάντων
ἀλλαχόθι τὰ σὲ ἐκεῖσε·
ἐλπίδας· ἐν αὐτοῖς πλὴν
πλούτου ἀφῆκε τὴν
μνήμην καὶ τὴν ἐπὶ
τούτοις φιλοτιμίαν·
καὶ οὐ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς
λοφυχίας τοιαῦτα καὶ
οὐ τὰ σὲ ἁπλᾶ· τοῦ δὲ ὧν
λίας ἀφῆκε τὴν πορφύ
ρα καὶ τὰ ἐς ἀφείκτοις
τῆς γαστρὸς εἰδώλοις·
τοῦ δὲ ὑσσώπου τὴν κε
φαλὴν ἐκτείνας ἐν
ὑλλαχόθι τὰ σὲ ἐκεῖσε·
ἐλπίδας· ἐν αὐτοῖς πλὴν
πλούτου ἀφῆκε τὴν
μνήμην καὶ τὴν ἐπὶ
τούτοις φιλοτιμίαν·
καὶ οὐ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς
λοφυχίας τοιαῦτα καὶ
οὐ τὰ σὲ ἁπλᾶ· τοῦ δὲ ὧν
λίας ἀφῆκε τὴν πορφύ
ρα καὶ τὰ ἐς ἀφείκτοις
τῆς γαστρὸς εἰδώλοις·
τοῦ δὲ ὑσσώπου τὴν κε
φαλὴν ἐκτείνας ἐν
ὑπερπαίχουσι τοῖς πολ
λοῖς· τῆς εἰς τὸ σὲ πένη
τας εὐσπλαγχνίας τὸ
τρυφᾶν ἐζωὴ οὐ δὲ
ποῖς καὶ οὐ σὲ καλῶ τοῖς κα
κοπαθοῦσι καὶ σὲ
δὲ τοῦ φαύλου ἁπτόμε
βάπτοντες· ἵππεστεῖ
λε μὲν τὸν χοῦν κα
τεπάλαισεν· ἑτέρωδε
τοῦ τῆς χαλεύνης πα
ρῆκε φαραλίσου τὴ
τοῦ τοῦ δὲ ἐὲ ἐὲ εὗρεν
τῆ ψυχῆ τοῦ βοηθοῦ
ντα· ἵππωδε μέτρον τε
ρου τινὸς ἦ τοῦ τοῦ πε
ὁπῆκεν· ἵππου τοῦ
λεπέπολιο φέτησεν

ὡς περὶ ἀλλήλων τοσοῦτον ἐκλείπουσι
δεῖ δὲ τὴν ἑτέρωθι πάντων
χαρίτων ἐνδοτέρω τῶν
λιτῶν ὁμιλίαν τὰ φίλα
σοφῶν ἡδέα μᾶλλον ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν·
τοῦτο δὲ ἐνδυσωπᾶν γυναικῶν
ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἥκιστα τῶν
τῶν ἐγκρατεστάτων ἀνδρῶν
δεῖσθαι φρονῶ δὲ καὶ τὸν
ἐπὶ μακρὸν ῥυπῶντα καὶ ἀρ
χαῖον ἐπισκαρδαίνειν τε
τρίχα μὴ ἐᾶν καὶ πῆ
χαπεινώσεως εἶ ἐν ψυχὴν
ἀνῶντι θέσθαι καὶ οὐ
ἀπαλλαγὴν καὶ μετάρσιο·
τάχ' ἂν ἀπαντᾶν τοῦτο
τι· ἔστιν ὅστις ἀνδρῶν
ἢ γυναικῶν ἐκείνην
ὑπερβεβηκέναι φαύ
λως; ἀλλ' ἐκείνο μὲν ἂ
μεινεῖπεν, ἄλλο δὲ δ' ὅτι
τὸ μὲν ἐξ ἑαυτῶν ἕκα
στον ἐθέλειν ἥδεσθαι
κἂν ἐν ὑρεμὸν τὸ δὲ ἑνὶ
κἂν ἐν καὶ εἷς καθ' ἕν τι
τοῦτων ἔχειν τὸν ἄλλη
λων μένον· ἀλλὰ τῶν ἐναν
τίων ἀπάντων συλλαβεῖν ἁπά
των ἐκράτησεν· οὕτω
μὲν τὰ πάντα τὰ κάτω
φῶσαι· ὧν οὐδὲ εἷς ἄλλος
ἐπισκαιμετρίως οὕτω δὲ
εἰς ἕκαστον· ὧν ἕνεκ' εἰς
ἀντὶ

πάντων μὲν ἐξ ἀρίστων ἡμῶν·
ὧν μὴ παρούσων λίαν τοῖς ἐμοῖ
λυπηρὸν ἀπόντος ὧν ψυχῆς
διακρατοῦσι τοσοῦτον ἁπλᾶ
ις καὶ διὰ χαρᾶς ἔχειν
ὡς περὶ ὕλου· μᾶλλον
δὲ ἀπολύτου ἐκ τῶν ἐναντίων
νεκρῶν ὄντων καὶ πρὸ
τῆς διαζεύξεως· ἐν ἐλευ
θερίαν λαβὴ ψυχὴ καὶ
μὴ παραδιζήσεται ταῖς
διαθέσεσιν· ὧν νικτῶ
λύπην· καὶ ψαλμῶν
δίας καὶ στάσεως· ἐξ ἧς μὲ
ρας εἰς ἱερὰν ἀπολήψε
ως· ὧδαὶ τὰς πίστας
μόνον ψυχὰς εὑρὼν ἁμαρ
μελῳδήσας· ὧν μελῶν
ἀπαλότητος ἐπιτέρπεσ
ρίμενων καὶ παρατεί
φύσιν τραχυνόμενῶν·
ὧν πεπαιδαγρυπνισμέ
ρομένων εἰκότως· ἐν ἐνάγαλλιάσεως ἔρισαι
βοῆς νυστερινῆς μὲ
φελαὶ ἐρχόμενης·
καὶ φθάνουσι πρὸ τοῦ
οὐρανίου· ὧν ἔρ
μοτηπῆς· ἰσχυρῶν κα
τατολμῶσης νυστε
ρινῶν ἀέπνοα ἀλαλα
ἐυχῆς· καὶ κραυγῶν
ὑετῶν καὶ βροντῶν
καὶ χαλάζης· καὶ ἀωρίας·
ὧν γυναικείας φύσεως
ἀνδρείαν ἐπισκήσασα· διὰ
τὸ κοινὸν ἀγώνας
σωτηρίας· καὶ ὧν ἁπάντων
διαφορᾶν ψυχῆς

τὸ θεῖον καὶ τὸ ἄρρενα ἐλεῆ-
σαι· οὐ τῆς μεταλυ-
προνάστειας καὶ τῆς ἐνύ-
φεως ἔχυ τυχὸς ἐπικλώ-
ρων καὶ φρονήματων
κατ' οὐ πικρὰ τὲν
σις καὶ ἐν ἀλλοτερ καὶ τε
νους καὶ ἀλλαρτίας· καὶ
ὁ φιλάνεικαι φάνατε·
τῆς ἐκείνης σεκρατεία
νεν ἐσκιλμένα· ὧν χν
κε νως καὶ δούλου μορ
φὴν καὶ πλατα τῆ
ἐκείνης σκεις τε
τιλμένα· ὧν οὐ
κατα ρι θμησαι τὰς
κείνης ἁπαντα. ἢ τὰ
πλείω παρεὶς καὶ ζητή-
σων τοὺς κατηγόρους ἀλ-
λοθεν ἀλλοθεν ἀναπροσθεῖ-
ναι τῆς εὐσεβείας καὶ τὰ
ἐπιχείρα· καὶ γὰρ καὶ οἱ
ποθεῖν παλαιδοίσε τε.
καὶ ζητεῖν ἐν τῷ λόγῳ
ὅτι τὰ ἐκείνης καλοῦσει
δότες· οὐ τα παροίτα λοι
νον. οὐδὲ οἷς. νῦν ἐκεῖ
θεν ἄγαλλε ται· ἀισρεῖτ
τω καὶ διανοίας καὶ ἀκο
ῆσαν θρωπίνης καὶ ὁ
θεως· ἀλλὰ καὶ οἷς ἐν τεῦ
θεν αὐ τὴν ὁδὸν καὶ οἱ καὶ
σθ· ἀποδοτῆς τιμείφατο·
ἐπεὶ καὶ τοῦ τοποιεῖ.
πολλαὶ σι σεῖ εἰσὶ κοδομὴ
τῶν ἁπίστων· τοῖς
λιπροῖς τὰ λιεγάλαπ
στοῦ μενος. καὶ τοῖς σῷ
μενοις τὰ λὴ σῴ μενα·
ἑρῶ δὲ. τὰ λιεν τῇ νῶρι

λα

τοῖς πᾶσι. τὰ μὲ ἀπόρρητα
τοῖς πολλοῖς· καὶ τοῦ τὸ
ἐκείνης φιλοσοφίας
σης· τὸ μὴ καλλωπί ζε
σθαι τοῖς χαρίσμασιν·
σεσεται τὰς λιανείας ἢ μὴ
νους καὶ τὴν σύναρπα
γὴν τοῦ νόχλιατος· καὶ
τὴν τοῦ ἀγνοῦ τὴν ἐκεί
νην περιτροπὴν· καὶ
τὴν ἀτοπονέαν· ἢ
τὰ πονηρὰ σύν τρίμ
ματα· καὶ τὸ γενόμε
νον ἐν τεῦθεν καὶ
ἄλον τοῖς ἀπίστοις· εἰ
οὐ τω δίκαιοι παράδ
όντα· καὶ τὴν ἀταξί
τῆς ἀποστασίας ὁρ θω
σιν· ὃ τι πάντα
συν τρίβεσα καὶ συγκο
πεῖσα καὶ ὀστᾶ καὶ μυε
λὸν· καὶ ἀφανῆ καὶ φα
νόμενα· καὶ οὐ σεία
τρον ἄλοι πλὴν τοῦ
παραδόντος εἰ μὴ ἐσχε τό.
ὅλου γὰρ ἐνὸς καὶ ὀφεί
λοντος ἀνδρῶν παίδου λέ νου
καὶ χεῖρας· τὸ γάρ ἰσο
σθενὲς τοῖς σπα θεσι
δι εσώ σατο· ὅλου δὲ ἐς
τὴν ἀπολογίαν ζητοῦ
σα. παρ' οὗ τὴν αὐ τὴν ἀπα
θεῖν ἐν ἐνεχώρησεν τος·
οὐ τε παρ' ἄλλου τινός.
ἢ ἐκείνου τῆς σωτη
ρίας ἕ τυχεν· ὧν καὶ ἡ
μᾶς ἐπὶ τῶν πά θε
πάντων ἁπτό μεθα· ἢ ἐ
πὶ τῷ παραδόχῳ τῆς
γείας κατα πλαγῆναι·
καὶ διὰ

τοῦτο δοξάζει κυρίως ἡ ἁγία
τὴν τριάδα μίαν θεὸν
δοξάζοντες τοῖς πατρὶ
σὺν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι
σὺν υἱῷ λέγω καὶ σὺν ἁγίῳ
πνεύματι τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον
πνεῦμα ἕνα θεὸν
δοξάζοντες τοῖς ὕστερον.
μέγιστον μὲν εἰς ἀπο
δεῖξιν τῆς ἐν τοῖς πα
τράσι συμφωνίας. καὶ τῆς προ
τέρας καρτερίας. μεῖ
ζον δὲ τῆς τοῦ ὑπὲρ τῆ
τοῦ τοὺς φίλαν
θρωπίας· πάντα γὰρ ὅτιπερ
ἂν πεισθῶσι κατάρρακτοι γε
νέσθαι. περὶ τοῦ δικαίου κι
νδυνεύσειν μέλλοντες. προσε
τέθησαν ὑστερον. τὸ
καὶ κατάρρακτοι. τάχα
ὀρθρωθήσεται καὶ δοξά
σθήσεται· εἰ γὰρ παρὰ
τοῖκος ἐπαφεῖ. ἀλλὰ
καὶ ὑπερτοῖκος ἐπαμήλ
σεν προσέλυτιν. ὡς
μικροῦ καὶ παπίαν τῷ
ὑγιαίνοντι φῶς. καὶ πε
ρὶ φανεὶς τεράστιον ἐμέ
σῳ τῆς θεραπείας
ὑπὲρ πλήρη· ὡς καὶ
φορᾶς εἶναι μουλέπης
καὶ φλυαρίας· ὧν πά
σους ἀπαθείας ὑφηλο
τέρους· ὧν τὸ νήφα
ζε καὶ ὀρθοτόμει καὶ ὑ
γίαινε καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστήσει. φέ
ρον τοσαῦτα εἰς μέτρον
καὶ μυστικώτερον.
ὡς ἑτέρου νήφειν.
οὐχ ἥττον δὲ τοῖς τὴν
τιθέμενον σφε·

Τοῦτο μὲν οὖν ὁ πᾶσι
πρόδηλος καὶ τοῖς πορ
ρωτέρω. ἐπεὶ καὶ εἰς πλά
τος τοῦ φλυαρήματος
καὶ ἐν ταῖς πλανωμέ
καις καὶ κοπώσεις τοῦ λόγου
μὴ μετὰ τῶν ἄλλων
τοῦ φίλου φλυαρίσωμεν τε
καὶ δυνάμεως· τόδε
μέχρι μὴ ὑπάγηται οὐκέ
νοις τοῖς πολλοῖς καὶ κρυ
πτόμενον. διὰ τί ἐπὶ
φιλοσοφίαν. καὶ τοῦτο
εὐσεβείας ἀτυφότητε
καὶ ἁπλότητι καὶ μηδὲν ἄλλο
πρὸ ἀληθείας ἐπιζητεῖν
καὶ ἀκαλλώπιστον· εἰ
πρὸς ἐλεύσεις ὧν ποιεῖ
πρὸς ἀριστεῖα καὶ τελεω
τάτω· ὅτου ἱεροῦ τροφὰ
τοῦ ποιμαίνειν εἰκείνου·
καὶ τοῦτο μὲν εὖ εἰς τὸ λοιπόν.
ἐπειδὴ καὶ μονοῖτο τοῦ
στηρίον ἐπιστεύθη
μεν. καὶ μαρτυρεῖ δὲ
λοις τοῦ φλυάματος,
ἢ τρίτη ἀπελθοῦσι
τὴν πίστιν φυλάξων
μεν· ἀλλὰ καὶ οἱ δοῖεν.
ὡς περ τότε καὶ ῥοῖσαι
τῆς σωτηρίου τούτων
τῆς ἐξαγορεύσεως· οὐ
κοῦν οἷόν τε τοῦ φθό
δοξον. ἀλλὰ καὶ εἰς πρά
κλησιν τῶν ἐντολῶν τε
σιν· ἐκ καινῆς αὐτῆ
τοσαῦτα· καὶ διέκειτο
πονηρῶς· καὶ πῆ πόσοι
τοῦ πλάνου καὶ ἄλλο
κότων· πυρωσιμένη
ἀφορᾶται τοσοῦτων
λάτος· καὶ οἷον ἐρασθὲς

τις καὶ ζέσις αἵματος· εἴ τις
πιζις τοῦ γυτοῦ καὶ ἀπαρίκη
καὶ ὧν χρὶ σις ἀπίστος· καὶ
πού· καὶ μελοῦ ἢ παράλυσις·
καὶ τοῦ γυτοῦ οὐκ ἔκλαιε ρῶ
τῶν ἰδίαστη καὶ τῶν ἀλ
λήλοις· οὔτε ὁμε ωνύμα
κρυα πολλὰ πολλάκις δὲ
δυνήσεται· οὔτε πάν
δημοί λιται καὶ ἵκε σίαι·
ἃς ὡς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ
σωτηρίας ἑκάστοσε ἔποι
οὖν τὸ πᾶσὶ λαός· καὶ γὰρ
ἢ πᾶσι σωτηρία τὸ ἐ
κεῖ ἢ πισώζε σθαι· ὥσπερ
τοῦ παντὸς ὀπαφοῖσοι
νὸν· τὸ τῆς ἀρρωστίας κα
κοπαθεῖν· τί οὖν
ἢ κλεβλῆσαι τῶν ἢ κλε
πίστων ἢ ἁρπαγῆναι καὶ
τί σὴ ἰατρεία τοῦ πάθους;
ἐπὶ τὰ ὑφ' ἁγαρηδὴ καὶ
τὸ ἀπόρρητον· ἢ πάντ'
ἀπορηθῆναι τῶν ἄλλων.
ἐπὶ τὸ πάντων ἢ ἰατρὸ
κατα φεύγει καὶ ἡνυ
κτὸς ἀωρὶ ἀπτηρῆσαι.
μικρὸν ἐνδοῦσε αὐτὴ
τῆς νόσου· τῶν φυσιάτη
ρίων προσπίπτει μετὰ
τῆς πίστεως· καὶ τὸν
ἐπ' αὐτῶν τιμώμενον

ἀπὸ καλουμένης μεγά
λης τῆς βοῆς· καὶ πᾶσαι
ταῖς καὶ νόσοι· καὶ πᾶσῶν
ἀυτὸν τῶν πονηρῶν τε
δυνάμεων ὑποληπ
σασα· τὸ φιλάρετον εἶναι
καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα.
τελοῦσε υσεβῆ τινα καὶ
καλὴν πᾶσὶ σχύντιαν
ἀπὸ σχύντει· κλιμεῖ
ται τοῖς κρασπέ
δοις χῦ χῆ ράματα πη
γνύμενος· καὶ τί
ποιεῖ; τῶν φυσιαστηρίω
τῆν νίκε φάλλην ἑαυτῆς
προσφεῖσα μετὰ τῆς ἰδί
σις βοῆς· καὶ δακρυσι
τοῦ τοπλουσίοις· ὥσπερ
τις πάλαι τοῦ σπόδας
χῦ κατα βρέχουσα· καὶ
λιπροτέρου ἀπεῖν.
ἰητῆς ὑγείας τυχεῖν ἃ
πειλοῦσα· εἰ τὰ τῶν παρ'
ἀυτῆς φαρμάκων τοῦ
τῶν προσῶν λαβὴν ἐπα
λείφουσα· καὶ εἴπου
τι τῶν ἀπτηρίου σῶν ἀπο
τοῦ τι κλιοῦσῶν ἀπο
ἢ τοῦ αἵματος ἢ χεῖρ
ἐφῆσα υρισεν· ὧν τοῦ
σώματος· ἀπὸ πλυφεν
ἐν τοῦ σὰ ἰσφοιένη τῆς
σωτηρίας· ἰσοῦ φησὶ
σῶν λαὶ σὰ ψυχὴ νῦν καὶ
διάνοιαν· λισφθὲν ἐλ
πιδοσλαβοῦσα τοῦ ἀπὶ
ζόμενον· καὶ τῆς τῆς
ψυχῆς εὐρωστίας κο
λισαμένης τὴν τοῦ
σώματος·

ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΕΠΑΛΛΗΛΩΝ. ΟΥΤΕ ΓΑΡ
ΔΗΔΕ ΠΟΥ ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ
ΑΠΑΣΙ ΚΑΙ ΜΟΝΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΥΜ
ΓΙΑΙΝΟΜΕΝΕΣ. ΙΝΑ ΟΥΝ ΜΗ ΕΠΕΧΗ
ΜΕΤΗ ΤΗΝ ΥΜΕΤΕΡΑΝ. ΟΙΔΕ ΑΠΟΛΑ
ΒΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΣ
ΤΟ ΔΗΜΗΓΗΜΑ. ΔΗΛΟΝ ΠΕΖΟΝ
ΖΩΟΝ ΟΝΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣ.
ΝΥΝ ΕΞΕΚΑΥΣΑ. ΚΑΙ ΟΥ
ΔΕΠΩ ΥΜΕΝΕΛΙΜΟΣΙΕΥΣΑ
ΕΥΙΣΤΕ. ΕΙ ΜΗ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΕΧΕΝ
ΜΕΦΟΒΟΣ. ΦΑΥΛΑΤΤΟΣΘΩ
ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙ
ΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΟΙΣ. ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΜΗ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΜΕΤΕ
ΡΟΙΣ. ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΔΗ
ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΙΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΠΛΕΙΩ ΠΑΡΑΛΕΛΟΙΠΑ ΜΕ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ. ΚΑΙ ΤΟΥ
ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΛΟΝ
ΕΧΕΙ ΠΕΡΙ ΤΙΝΕΣ ΥΦΗ
ΜΙΑΝ. ΤΑΧΑ
ΔΕ ΑΝ ΔΟΚΟΙ ΜΕΙΩ ΤΕΛΕΥ
ΤΗΣΑΣΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΟΗ
ΤΟΝ. ΕΙ ΜΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΑ
ΤΗΣ ΚΑΛΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜΕΘΑ
ΜΕΝ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΟΥΤΩΣ
ΕΧΕΙ ΜΗ ΣΟΙ ΔΟΚΕΙ ΜΕΝΤΟΙ
ΤΕ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟΝ
ΜΗ ΠΕΡΙΦΟΡΑΝ ΟΙΟΜΕΘΑ ΔΕΙΝ
ΟΙΟΝ ΤΕ ΠΟΥ ΝΥΝ ΤΟΛΜΩΝΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΙΦΟΡΑΝ ΤΗΝΔΕ
ΝΑΥΣΙΝ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΧΕ
ΠΟΛΛΗΝ ΠΡΟΣΤΟΜΙΑ ΚΑΛΟΥ
ΤΑΥΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΝΧΩΡΙΩΝ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΕΠΙΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΥΠΕΡΤΕΙΣ. ΚΑΙ ΟΥΔΕΙΣ ΟΥ
ΤΩΣΕΡΑ ΣΩΛΙΑΤΟΣ ΤΩΝ

ΛΙΑΝ ΙΕΡΩΤΙΚΩΝ ΕΙΤΕ ΚΑΙ
ΑΥΛΙΚΩΤΕΡΟΙΣ ΤΙΣΙΝ. ΩΝ ΕΙΚΕΙ
ΝΗΝ ΠΑΣΑΝ ΑΠΟΡΡΙΨΑ
ΣΑ ΤΑΥΤΑΣ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΔΥ
ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΒΙΩΤΕΥ
ΟΜΕΝ. ΛΙΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥΣ
ΛΟΥΣΑΜΕΝΟΥΣ ΑΡΩΜΕΘΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΩΜΕΝΟΝ ΑΠΟ
ΛΑΒΕΙΝ ΟΛΟΝ. ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ
ΔΕ. Ο ΤΙΣΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΑΣΤΗΝ.
Ο ΥΙΟΥ ΜΙΚΡΑΙΣ ΕΛΛΑΙ
ΣΙ ΜΕΛΕΤΑΙΣ ΚΑΙ
ΟΣΟΝΠΕΡ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΟΥΣ ΕΧΩ
ΡΙΣΑΜΕΘΑ. ΑΛΛΑ ΡΤΑΝΕΙ
ΔΕ ΟΥΔΕ ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙ
ΘΥΜΙΑΣ. ΟΥΤΩΣ ΟΥΣΗΣ
ΘΕΟΥΣΙΚΗΣ ΥΜΝΩΔΙΑΣ. ΚΑΙ Ο
ΤΟΥΤΟΥΛΕΙΠΟΜΕΝΟΥ
ΠΡΟΛΑΠΟΛΑΥΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΠΡΟΣΘΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΛΗΣ ΑΓΡΥ
ΠΝΙΑΣ. ΤΑΥΤΗΝ ΕΙΣ
ΥΠΟΣΤΩΝΗΣΑΣΘΑΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΕΙΒΕΤΑΙ. ΚΑΙ Ο ΦΗΣΙΝ Α
ΠΡΟΦΕΣΙΑΝ ΑΝΕΡΙΛΑΒΟΥΣΑ
ΤΗΝ ΕΚΑΛΛΙΑΝ
ΥΤΗΝ ΙΕΝ ΟΥΝ ΥΠΟΓΥΟΝ
ΠΟΤΗΣΕΣΘΑ ΦΑΡΕΩΣ ΚΑΙ
ΤΕΛΕΙΩΣΕΩΣ ΑΓΑΘΟΝΗΝ
ΗΝΙΚΟΙΝΗ ΠΑΝΤΩΝ ΕΣΤΙΝ.
ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΙΟΥ ΣΦΗ
ΜΙΔΙΑ ΡΑΔΟΞΟΥΣΙΝ
ΛΑΚΩΝΤΕΣ ΕΧΟΜΕΝ. ΑΛΛ
ΟΜΩΣ ΔΕ ΠΑΣΟΝ ΒΙΟΝ ΣΚΑΦΑΡ
ΣΙΣ ΗΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙ
ΩΣΙΣ. ΚΑΙ ΤΟΜΕΝ ΤΗΣ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. ΕΙΣ ΤΟ
ΠΩΣ. ΤΟΔΕ ΒΑΣΦΑΛΕΣ
ΤΑΥΤΗΣ. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟ
ΒΕΒΙΩΜΕΝΟΥΣ. ΚΑΙ

λιόπιν ἐχέδον. ἵνεῖ πω
τολλήσας. ἐφραγὶς ἀλ
λοῦ χαρίσμαι ἢ πῦ τὸ λυσι-
ριον· ἔνδε τοῖς πᾶσι προς
τρέφῃ ναι ζητοῦσα τὴν
τοῦ ἀνδρὸς τελείωσιν.
βούλεσθαι γράφω τὸ ναῦν
δρασυ πτόλιως, ἀνδρὸς
ἔκεῖ νησας καὶ οὐκ εἰκ' ὅτι
χρῆμα λεῖον εἶπεῖν· ἢ πῦ
λον τῶν ἰδίων ἁπάντων ἐκ θε
ρωφῖλ. καὶ λαβεῖν ἢ λαι
σίας ἀπέλθῃ τὸ τελέσαι
νῆ· λαὶ δεῦ τι λείπηται
τι τῶν πρὸς αὐτὴν ἐς τελεῖ.
οὐδὲ ταῦτ' ἐς διαμαρτά
νει τῆς πείθους· παρὰ
τοῦ θελήματος τῶν φόβου
μένων αὐτὸ ποιοῦν
τος· καὶ εἰς πέρας ἀγόντος
πάντα ταῦτα. ὧδε
ἅπαντα ταῦτ' ἐχέναυτῆς α
πάνου· καὶ οὐδεὶς ἐνε
δεὶ τῶν πρόσθεν λεγομέ
νων· καὶ ἢ κυρία πᾶσιον· οὗ
τως ἐπὶ δὴ τῶν φαλάτων
συσκευάζεται καὶ τῆς εἰς
δηλίας· καὶ τὴν πληρῆ τὸν
περὶ τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν διὰ
τῆς καὶ τάκαὶ σεως· ἐπὶ
σκηψασα δὲ καὶ ἀνδρὶ
καὶ τεῖς νοῖς καὶ φίλοις.
ὅσα ἐς τὸ σὸς τὴν φίλαν
δρονικαὶ φιλοτρείσιον
καὶ φιλάδελφον· καὶ
ἀλλὰ τρῶν περὶ τῶν ἐκεῖ
σε· ἐν φιλοσοφήσασα· καὶ
πάντ' εὐρεῶς ἐπὶ ἐρᾶν
ποιήσασα ἐπὶ τὴν τε
λευταίαν. καὶ οἰκιᾶται

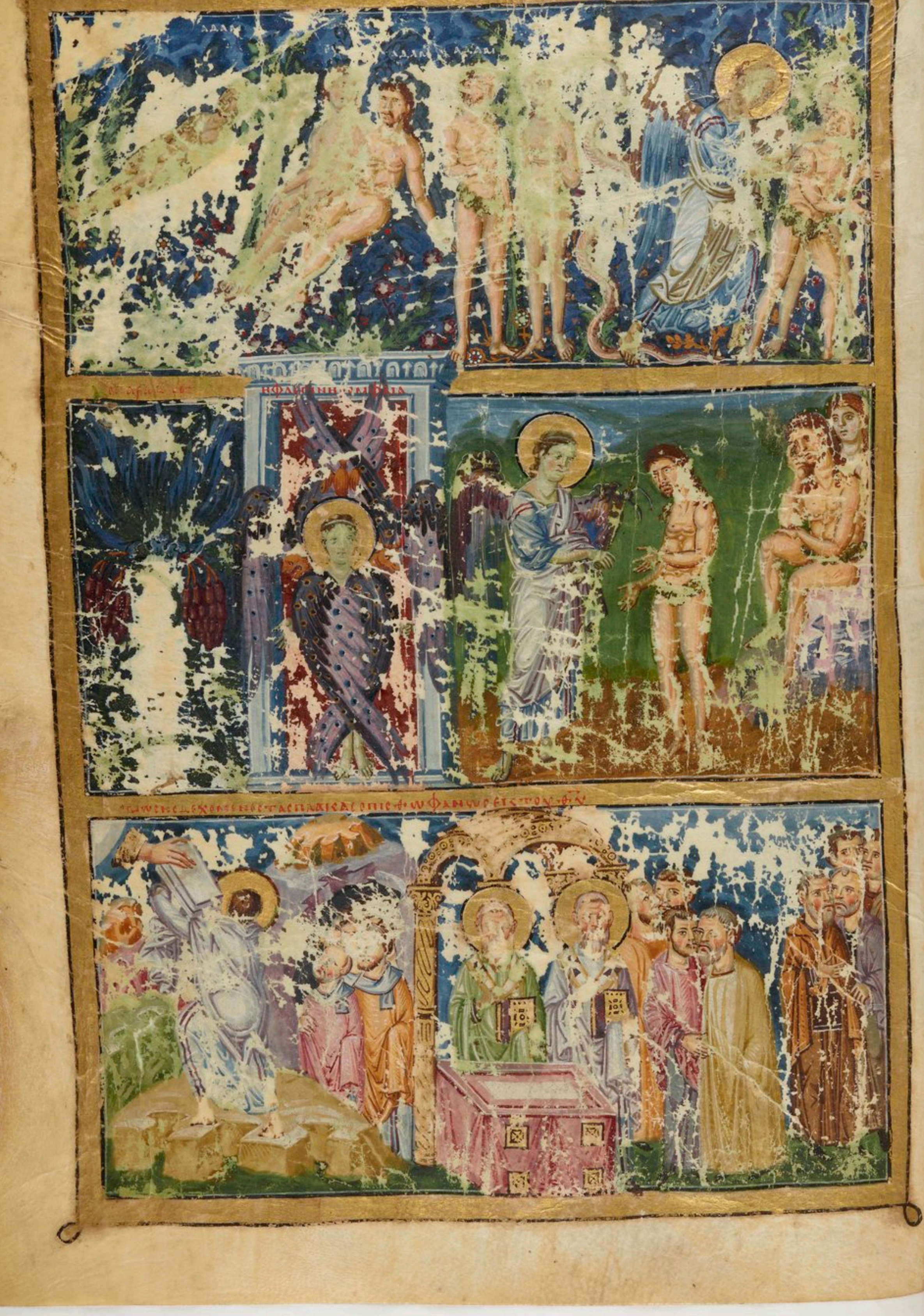
πλήρησμένου τῶν ἁπα
πάλλων ἱερῶν· ὅτι
μὴ δὲ συμπύχε τοπρά
σσει αὐτῆ τὸ πρᾶσει
λυσία· καὶ τὰ πολλὰ μὲ
τὰ τοῦ χόσι καὶ τῆς πλά
νης· τῶν ἡδέσα τὰ φῶν
καὶ λαὶ ἀνιλαμπρης. ὧν οὐ
κοῦ δ' ἐπὶ τῆς ἁδίως· τῶν
ἐν πλουσίᾳ τῇ πόλει καὶ
πάλυσαι τῶν· καὶ πολ
λὰ ἐ τῶν περιόδου σάρι
φιλησαι τῶν· οὗτως
ἐκεῖ νη λύεται· ἢ πρὸς
λαμβάνεται κρεῖσσον
ἐπεῖν· ἢ λαφίπτα ται·
ἢ λιέτοικίζεται· ἢ λαὶ
κρὸν προαπόδηλεῖ τοῦ
σωλλατος· ἀλλοῖον
λιέλαιπρου τῶν ἐκεῖ νης
παρέδραλιεν· τάχα δὲ ἂν
οὐσυμεχώρησαι· ὧν εὖ
περέσει πῆς πῆσε· ὁ
καὶ πρήσας ἀκριβῶς
τὸ φᾶυλα καὶ ἢ λίνῃ·
ρίσας· λιέγαλιὲ ἐκεῖ νη φι
λοτιμίαν ἐκεῖ νην· λιέ
γαδὲ ἢ λῆν ἐκεῖ νην πόλιν
εἰ ναρετῆς· καὶ πο φυ
τῆς αὐτῆς ἀπαλύσεως·
καὶ λιέφρίκη τὶς ὑπο
τρέχει καὶ δάκρυον ἢ
λιοῦ· λιέλαμπλιέπον
τοῦ φαύλατος
λυέτο λιέπῆ δη καὶ δὲ λέ
πει πὰ τελευταῖα·
καὶ χορὸς περὶ αὐτὴν
ὁλκεῖ ων τρεῖς καὶ ζ ένων
χαριζομένων τὰ ἱερο
πρεπῆ τήρια· καὶ λιέρε

γηραιᾶς ἐπίνευσις· καὶ τῆ
χῆς παραγγελίας. ζηλοτυ
πούσης τὴν ἑκάστης ἰά-
σεως καὶ φιλοπρόπαντων.
ἀγωνίας συγκράτουσα τῶν
μὴ ὀτιλοῦν ἐσχηκότων φθό
γγων ἀνθρωπίνων ἐλλιπῶς
ῥεύματα· τῶν δὲ ὅτι φορη
τῶν ἐστι καὶ πολλῶν πρὸς
δεόμενος· καὶ ἰσχνῶς δὰ
τὰ δακρυα· καὶ πτῆσιν οὐ
σιώδη ἀφεραπεύτως·
οὐδὲ γαρ οἷόν τε δοῦναι· φύσι
ποιότητα ἀπτῶν οὐ τῶν
χωριζομένων· εἰ μὴ ἅ
δε βλαφεῖα καὶ τελετῆτις
θανάτου· ἢ δὲ ἄπνους
τε καὶ ἀκίνητος καὶ ἀ
φθογγος τὸ φαινόμε
νον· καὶ ἴσως τῆ τοῦ
σώματος δόξει παρα
σις· ὅθεν καὶ ἀπὸ τῶν φω
νητικῶν ὀργάνων ἡ
νεῖκται ῥωμένων· διὰ
τὴν τοῦ κινοῦντος
εἰς χώρησιν· ἡ ῥεῦμα
δὲ τῶν χειλέων ἡκίνου
μένων ἀισθόμενος· ὁ
πάντα τηρῶν τὰ εἰκεί
νης ἐπιμελῶς εἰσοικήσην.
διὰ τοῦ ἐπιπλάσι φάυμα.
καὶ παραθεὶς τὰ ὦτα
τοῖς χείλεσι· τὸ παράφαρ
ρεῖν εἶχε καὶ παρὰ τοῦ
τρόπου· καὶ παρὰ τῆς
συμπαθείας· αὐτὸς δι
ηγεῖται· τὸ τῆς ἡσυχί
ας μυστήριον· ὅτι τὸ
πνεῦμα καὶ ὁ ἰὸν· οὐδεὶς
ἀπιστήσει σοῦ λέγοντος·

ἀλλαχοῦ δὲ πολ
λοῦ γιενομένης· καὶ ἀλ
λοίας· πάλιν ὁδιαρίας
τα· εἶδε χριστὸν ἐλθόντα
ἐπὶ σὲ· διαρτυρίας τῆς
παρρησίας· μεθ' ἧς ἐπὶ
ζοδος· καὶ μιᾶς χαρίσσεται
λιπεῖν εἰς ἐπιγνῶσιν
σε τὰ τῶν ῥημάτων·
εἰρηνικὸν ἐπιτολυτο
κοιμητικὸν ἡσυχίας καὶ
πνευμάτων· πάντα καὶ ἐ
φάλλεται σοι καλλίστη
γυναικῶν· καὶ συνεβαι
νεν· καὶ πᾶν φαλλοῦσα.
τὸν πνεύμενον· καὶ
μετὰ τῆς εἰς δικίας
θέσπιτα φίος· ὦ καλοῦς
ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐιρη
νεύσας· καὶ τὸ πόφει
λόμενον τοῖς ἀγαπη
τοῖς ὑπὸ νόμα βοῦ
σαι πρὸς τὸν κοινῶν τῆς
κοιμήσεως ὧν εἶπε κύ
τὴν καὶ ζήσασα καὶ ἀ
πελθοῦσαν· ἐν τοῖς τῆς
εὐσεβείας ῥήμασιν·

Κρείσσων μὲν οὖν εὖ οἶδα
καὶ μᾶς ῥώτης μιᾶς τε
ρατα παρόντας οἰνῦν.
ἢ κατὰ τὰ ὁρώμενα·
ἢ χοὸς ὀρτάζοντων·
ἀγγέλων χορεία· τάξις
οὐρανία· δι' ἧς θεω
ρία· τῆς τε ἀλλης καὶ τῆς
ἄνω τάτω τριάδος ἐλ
λάμπης· καθαρώτερα
τε καὶ τελεώτερα·
μᾶλλον δὲ ὑποφεύγου
σης τὸν δεσπότην οὗ

καὶ διὰ χεῖρος ἐπὶ τὰ ἐκ
τῶν ἐπιόντων ἀλλόφυλα ἔθνη
πιὸ τὸ θεωρουμένης τῆς καὶ
ἰσχυρὸν μένης· καὶ πρὸς
στρατιὸν ἐπίστασθαι ἐπὶ μι
τέρας φυχὰς ὅλων τῶν
φρονίμων τὸ θεοπρεπὲς
λοιπῶν πολλαχοῦ ὧν ἐ
τὸ ὑπερτίθεσθαι χεῖρα πορ
ρωλας· διὰ τοῦτο πρὸς τὴς
προσάντα μέσεως· εἰδε
πρεσβυτικὰ τῶν πρὸ μετε
ρωπλόγος· καὶ τὸ ὑποτάξ
σεσθαι φύχαις εἰς τὸ ὑστέρας
τῶν ποιούντων ἐπαι
σθαι· δεχομένοις καὶ τὸ
μὲ τεροπλόγον· ἀντὶ
πολλῶν καὶ πρὸ πολλῶν
ἑνὸς φίλων· ὃν καὶ ἀρίων
προσόν· καὶ σὸν μετ' ἐκεῖ
νον πατρὸς δεδωκὼς μεν·
ἐπειδὴ πρὸς δελφὸν ἐπι
τάφροις ἐστὶν εὐφημέ
δεκαπλάστιν σει
τὸν μεφ' ὑμᾶς τοῖς ἴσοις·
ὃν κέχωλεύειν· πλὴν
τιμᾶσθε εἰς μέτε μὸ
νον τὴν ἐν τῶν τιμὴν
καὶ παρόντος ὑμῖν καὶ
κατόπισθεν· ἐν χῶ
ἵν' τῶν κῶν ἀρίων πῶν ἡδὸ
ζ δεῖς τὸ γε λαίων ἀστῶν
λίων μνῶν ἀλλήν·

ΑΔΑΜ
ΑΔΑΜ
ΑΔΑΜ

Λυειμοιτὴνμεγαλῶςταν
ἱπποφυγίαν· καὶπιε
ρίφρονῶτοπλάτεσ ρῶ
πιπονπεδίονμαχίμων
πολίοντοῦτινεσ· καὶδι
δωμιτὴειρήνηντὸν
λόγον, ὃνπρώτερον
ὃνδ᾽ἐπὶξυγὸνχωρίσας·
ρότερονμὲνγὰρἡνίκα
ἔκστασιζεπροσηνάγκα
μένη. καὶτὸμὲγακαὶ
τὴνμεσῶναχῦδιηρεῖ
τοκαὶδιεκόπτετο.
ὡσλιμνῶροῦκαὶδιαπορ
πίζεσθαιτὰοστᾶϊνιλιῶν
ἁρματόνδιδον. ὁμοιοῦτοῖς
βάθοσ ἀροτρώρυτοσεὐ
μενοῦσ. καὶκαταῤῥῖπ
σεκεδασμένουμενοσ. καὶ
τὸπᾶσανἐπετοῖσκαὶἀκρι
ῥιστοῖκαὶ ὑφαπτοῦσ
ἀϊδόλουχιτῶνακατατε
τμημένοπονηροῦ. ὅλοσὲ
αὐτοῦπεποίητο. τοῦ
τοδὲπεμφιγὰνηνοῦσ.
ὃδιατῶνἰχνῶνσταυρωσαν
τωνιόνεσχνεσε. τοτε
μεμαθηκυῖαισιμὲνοσ

πεπλοιτοῖσχείλεσιν. ὃν
δ᾽ἄλλωσπερουὐκιοῖσοὐσι
περὶτὸνλόγον· ὅτιτῆ
δ᾽ἱερῶνφιλοσοφίαστο
ῥαιπρότερονἑαυτὸν.
εἶτατὸσεφοπλατρίσαια
ποίασᾶνοἰχασὲλικῦσαιπίνα·
εἶταλέχρεῦχασοαιλόπο
δαγαθοῦσ. καὶἀλλὰὑπὸτοῦ
φιλανθελείαναὲπιτοῖστε
λείοισ. ἀκόλουθονἁλῶναι
πίπισκησὑπερμεγαλικαίνων·
καὶὡσπερικλεισροσὲπιτάτ
τηπερὲτριακεῖ καὶκαὶ
ἐσχῶν καὶ χρεὼν ζόνη·
τογὰρπρὸσὑγοῦλογικῶνπτὸσ
ἐμφέχει καὶλιᾶνὲπιεικεμ
μελῶσ. οὕτωκαὶλογοῦ
καὶσιωπῆσ, εἶκαὶτιεἀ
ῥοσ. καὶρὸνὲπινωσικον
ιαπὸνὑτοὲκῶφωνοῦν
καὶεἰταπεῖνωφῶν
πορρωτιαντοσαγαθοῦ
γενόμενοσ· καὶοἰονπτι
νεφοστὴνὲμπνεῖσαρ
ἀιδεῖνὑποδραμὼν. ὑμνε
καλυφετὴνπαίκτῆνα
τοῦλόγου· καὶτὸλαπτη
ναλλὰὑμνεῖκτοσ καὶπη
λέρασὲεἰσαινιζετο·
καὶεἰπαίτᾶλιοῖεἰῆνὑπεκ
καυλατᾶσκαὶὑπολιπὴ
ματᾶτῆσταῖπᾶδελφῶ
διαζεύξεωσ· ἀπρυτηῖ
δε· πηστεῖαι· προσευχᾶ
δαῖσευα· τῦλοιπὸνατῶ
σπηφῶνῆεπιτιαλλεσεῖ
σπεδοαγλοσεῖσεβαθουσ
ἀπαπερκαποδεσπος· σπᾶ
σεσπαπηνχοσ· πολυπρὸσ

φ̄ΗΕΙΚΑΗΛΙΑ· φΡΗΝΙΟΣ
ΕΠΙΔΕΙΣΕΙΛΕΙΠΤΟΣ ΦΑΡ
ΜΑΚΟΝΤΟΙΣΑΙΚΟΥΟΥΣΙ
ΚΑΤΑΝΥΞΕΩΣ· ΟΙΤΡΑΛ
ΛΟΝΤΕΣ· ΟΙΔΟΖΑΖΟΝΤΕΣ·
ΟΙΜΕΛΕΤΩΝΤΕΣ ΤΟΝΗΔΟ
ΝΙΣΥΠΝΙΕΡΑΣΙΑΝΥ
ΚΤΟΣ· ΟΙΤΑΣΥΦΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ
Φ̄ΥΕΝΤΟΙΣΛΑΡΥΓΞΙΦΕ
ΡΟΝΤΕΣ· ΚΑΙΤΑΥΤΑΔΙΗ
ΤΑΙΚΑΛΑΤΟΥΣΚΑΤΑΦ̄ΝΗΣΙ
ΟΥΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑΙΣΑΙ
ΛΙΠΗΓΜΑΤΑ· ΟΙΣΙΩΝΩΝ
ΤΕΣΚΙΡΥΣΣΕΣ· ΑΥΧΑΙΟ
ΣΑΙΣΑΙΠΙΝΑΡΑΣΚΟΛΙΠΙΟ
ΔΕΣΤΥΛΙΝΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΑΠΟ
ΣΤΟΛΙΚΟΙΣΕΠΟΜΕΝΟΙ.
ΛΙΠΑΕΜΜΕΙΣΡΟΝΦΕΡΟΝ
ΤΕΣ· ΙΣΟΥΡΑΣΥΛΙΚΙΕΤΡΟΣ·
ΠΕΡΙΒΟΛΗΤΥΦΩΝΙΚΟΛΑ
ΖΟΥΣΑ· ΖΩΝΗΙΤΩΝΑΚΟ
ΣΜΙΟΣΟΛΙΑ· ΜΙΚΡΟΝ
ΤΙΤΟΥΧΙΤΩΝΟΣΑΠΑΣΣΕΛ
ΛΟΥΣΑ· ΚΑΙΟΣΟΝΛΙΠΑΝΑ
ΣΤΕΛΛΕΙΝ· ΒΑΔΙΣΜΑ
ΕΥΣΤΑΘΕΣ· Ο Φ̄ΘΑΛΜΟΣ
ΟΥΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ· ΜΕΙ
ΔΙΑΜΑ ΠΡΟΣΗΝΕΣ· ΜΙΑΛ
ΛΟΝΔΕΟΡΜΗΜΕΙΔΙΑΜΑ
ΤΟΣ· ΑΚΡΑΣΙΑΝΤΕΛΩΤΟΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΖΟΥΣΑ· ΛΟΓΟΣ
ΤΩΝΛΟΓΩΝΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ·
ΣΙΩΠΗΛΟΓΟΥΤΙΜΙΩΝ
ΤΕΡΑ· ΕΠΑΙΝΟΣ ΚΑΛΤΙΠΡ
ΤΥΜΕΝΟΣ· ΟΥΠΡΟΣΘΩ
ΠΕΙΑΝ. ΑΛΛΟΔΗΓΜΑΝΤΟ
ΚΡΕΙΤΤΟΝΟΣ· ΕΠΙΠΛΑΓ
ΧΘΕΥΦΗΜΙΑΣΠΟΤΟΦΘΕΝΟ
ΠΤΕΡΑ· ΜΕΤΡΑΚΑΤΗ
ΦΕΙΑΣΚΑΙΛΗΘΕΣΩΣ· ΚΑΙ

ΑΛΛΟΥΣΕΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣΗΣ·
ΤΗΣΔΕΤΩΝΠΝΙΜΑΤΟΣΤΑ
ΓΩΓΟΥΣΗΣ· ΚΑΙΤΗΣΕΝΕΝ
ΕΝΤΟΥΣΟΙΝΩΝΤΟΑΚΟΙ
ΜΟΝΦΥΛΑΤΤΟΥΣΗΣ·
ΤΗΣΔΕΕΝΤΟΥΑΛΙΚΤΩ
ΠΟΦΙΛΑΔΕΛΦΟΝΙΚΑΙ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ· ΚΑΙ
ΑΛΛΕΙΖΩΤΟΥΤΩΝΕΠΙ
ΚΑΙῩΨΗΛΟΤΕΡΑ· ΘΕΙΑ
ΠΕΝΙΑΠΛΟΥΤΟΣ· ΙΕΝ
ΠΑΡΟΙΚΙΑΙΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ·
ΙΕΝΑΤΙΜΙΑΔΟΞΑ· ΙΕΝΑ
ΕΥΓΕΝΕΙΑΔΥΝΑΜΙΣ· ΙΕΝΑ
ΓΑΜΙΑΙΚΑΛΛΙΤΕΚΝΙΑ·
ΕΠΙΤΕΡΙΣΡΕΙΤΤΟΝΑΤΩΝ
ΑΠΟΣΑΡΙΣΟΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ.
ΤΑΙΣΚΑΤΑΦ̄ΝΗΜΕΝΙΑ
ΤΑ· ΟΙΤΡΥΦΩΝΤΕΣ
ΤΟΝΙΠΤΡΥΦΑΝ· ΟΙΤΑ
ΠΕΙΝΟΙῩΠΕΡΤΩΝΟΥΡΑ
ΝΙΩΝ· ΟΙΚΑΙΔΕΝΕΠΙΚΟ
ΣΜΙΟΝ. ΚΑΙῩΠΕΡΤΟΠΙΚΟ
ΣΜΙΟΝ· ΘΕΑΡΙΣΟΣΕΖΩΝ.
ΚΑΙΕΠΙΣΑΡΙΚΤΩΝ ΜΕΡΙ
ΙΣΣ· ΟΙΠΤΩΧΟΙΔΙΑΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΝ· ΚΑΙΔΙΑΠΤΩΝΧΕΙ
ΛΕΙΑΝ· ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΕΣ· ΟΥ
ΤΟΙΜΕΙΚΑΙΠΑΡΟΝΤΕΣΑΛΛ

προνοητικὸν καὶ περὶ πάντα
ρίους εἰς τὸ ἐλεῆσαι τὸν
φιλάνθρωπον καὶ ἀγαθὸν πατέρα ὑμῶν
ἐστέλλομεν πάντας ὑμᾶς ὑμῖν
πεῖχε τὴν ψυχὴν καὶ πᾶν
τας ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐκ τοῦ νῦν τῶν
ἐντὸς ἐπονείδιστον καὶ ἀσεβῆ
φρονήματα καὶ ἐκ τοῦ
διὰ ταῦτα μετανοῆσαι
λων ὑπὲρ ὧν ἐπλημ
λογοναπέδειξαν ἡμῖν
ὅτι ἀπελάκτισαν ἀνοήτως
γαπημένοι· καὶ ἐστρε
φανεπέλειψεν ὑπὲρ αὐτῶν
καὶ οὐ προσωπον· καὶ ὑπε
τοναστηρίων ἐλεύ
σεριώτερον τοῦ υἱοῦ
λάνθρωπος. ἵνα μὴ εἰ
πω, ἡ ἀπὸ κακοῦ τέρον·
τιέστρα φῇ εἰς πικρί
αι ἐλπὶς σωτηρίας
λιφθῇ. καὶ τῶν καλῶν
γεωργῶν καλλιστα εἰς κα
φαρμένη. καὶ ταῖς φύ
σι καλῶς γεωργουμέ
τοῖς καλοῖς γεωργίον·
τιοι φιλόμουσοι καὶ οἱ
παιδοποιοὶ μουσικοὶ
γίας καὶ οὐ πρότερον καὶ
ἐστησαν· καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κα
λου ἀπόκριτοι προφητεύ
στησαν· ὅτι διὰ ἐλλά
μέφατος χν. ὀλίγαι
φιλόσοφοι καὶ φιλόχρι
στοι· καὶ ὑπὲρ τῆς κάλλι
φείας ἀλλήλων ἐπιμε
γευσάμενοι· καὶ διὰ
τὴν ἀγάπην ἣν εἶχον
μελετῆσαι ἐν· καὶ ὑ
περ τοῦ ἀκροατηρίου

λεύομεν· καὶ ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης ἐσόμεν·
ὁ τῆς ἐλεημοσύνης ἐχέν.
ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς βίο
λευτικῶν ἐν· καὶ ὑπὲρ
τοῦ νῦν φανέντος ἐπὶ τοῦ
ζύλου καθ' ἑνὸς ἑνὸς ἐπε
φα· καὶ ὑπὲρ τοῦ νῦν φέρ
τος καὶ ἀπαραπάντος
φανάτων φιλεῖν·

Πρότερον λέγειν τὰ νῦν·
καὶ τιάντες ἐν καιρῷ
φαι δροτῆτος ἀπαζαι
ἡσυχῆς ἀπαιδαι. ἐπὶ δὲ
τρίβων τοῖς αὐτοῖς·
ὧν ἀπεν ἐστὶ ἁμαρτεῖν
ἡμεῖρα. φεν ἐστὶ δὲ ἡ
κινηκαὶ· κρεῖττον ἦν
δεσιν τοῦ λόγου· τὸν καὶ
πεσοπικὴν φράγελλα.
λιφθεὶς δὲ φεσεν ἐν καὶ
πτοντα· πάλιν ἔστιν
διὰ τοῦτο καὶ λέγειν
ἀπαικινοῖ ἐπὶ τὴν κλινὴ
μὴν τῶν ἁγίων.
ἵνα τοῦ νῦν ὁδεῖ τι ἀπ
παιδεύωλιφθ. καὶ ὑπὲρ
ἐν τοῖς νοσκομίοις φέν
γωλεν τὰς αἰτίας ἐν ζῷ
ἐν ἐστὶ αὐτὰ ἐν τῇ χφιλέν·

Νυνὶ δὲ ἐπὶ καὶ ἐδρα
ὁ δὲ ἐν τῇ καὶ ἐν ἐστὶ
στέναγμος· ἵνα μὴ καὶ ἐ
γοπαλιεῖ οἱ τοῦ ἐν ἐσόν·
καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἐστρια δεσθαι
φρενεῖς καὶ οἱ μὲν ψυχοι
καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τιμοι· ὅ ἐστὶ τοῦ
λόγου ἐστὶ ἐν λογίας ἐν ἐστὶ.
ὅ ἐστὶ τοῦ ἐστὶ ἐν καὶ ἄλλη
λων ἐν ἀλλὰ ἐν ἐστὶ ἀλλήλοις·

ζεοντες· οιτινες αλιτο·εισι.
πολυτρονδηντες και
λεγοντες· οιτινες σοφιας
ενεκεν εισι· οιτου φω
τος. ως επι ημερας ενεχη
κοντες· οιτινες οδον
παντες εν φυπορουντες·
οιτινες σφυρας παντες επι
τος· οιτου υπερβατου και
του υποιμενος· πραος και
της αυτης μανδρας· και
ποιμενος ενος· ουκ επι
εικες επι ποιμενος απειρου
ποιμνιον τος· ουδε εκα
τας φορ·ειρον τος παρο
καταπιεσομενου· ουδε
προϊεμενου τοις αυκοις
και τοις κριοις· αλλα
και αλλαι περι εσκεμμε
νου και επιστημονος·
ηνικα τεθομενοι τα
φου· ον τος υπερ ημων
συναπαφεις· και αλλοις
ταβαρισυνεπικουφι
ζοντες οιτινες εφαλις·
σωμεν· συναρμολογου
μενοι και συμβιβαζο
μενοι· και ταπασαι συνα
φειαν την επιτην·η
νικα δ' οι ων παλιν τα
και μεταση αγωνιστου
του υπερ εστερουν· εστρε
φετο δε και ο πεπτωκως εις α
ραν ημιν· και τους αις
χους την εν φροσυνην
απεδωκεν· ηνικα συν
τας υναποδυομενους
παρελθουσι την σιωπη·
και προσαγωγας παρο
ησιας και υμνους τον

λογον· αλλα μονα δε των χα
ριστηριων· θυσιανοι
κειοτατην ωρουν.
χρυσουν καθαρωτερον·
λιθου τιμιαλφε στε
ρον· ου φασκιατων πο
λυτελεστερον· φυσιας
ηθικης αγιωτερον·
προ των τοιουτων παρχης
ιερωτερον· αρεσκοντων
υπερ λογος χορηγεον· κε
ρασκαι θαλασσα τελη και
αναισθητον· υπερφυ
λιαμα· υπερολοις αυτω
μα· υπερμυριαδας αρνω
πιονων· οις ουτοιχειω
δεσποσει κρατειτοπι
ετινη πιονηια· ταις ε
ναιμοις φυσιασσκιογρα
φουσαν την μελουσαν·
ουτος προς φερων·
του τοανατιθημι· ο
μοιον εμαυτω καται
λιπον· ω πλουτω μο
νω· ταμεν γαρ αλλα πα
ρεσκατιε πιτολησαι
τουπιπ· και τον πολυ
τιμον μαργαριτην·
παντων ουν εχοντο
τε αλλα ταμιευ· και γε
γονα μεταλεκτορος·
μαλλον δε πενεσφαιδι
ευχης εχω· του μικρου
και παντους φοφαρισσο
μενους· ουκ αλλο·
τα μεν αλλα και πολυ
μελης· του λογου δε πε
ριεχομενου· ουδε λο
γου θεραπευτης· και
θυσιαν προτεθεικως του

τοῦ πόνου κτήματος ἀλλὰ
λήσαιμι· ἀλλὰ καὶ τυτθιῶν
καὶ ἀσπάζομαι· καὶ χαί
ρων ἀλλον ἀπάσειν ὅλου
τοῖς ἄλλοις οἷς ὀπτιολλοὶ χαί
ρουσιν· καὶ πολὺ μᾶλλον τὰ
πρὸς τοῦ βίου κοινωνὸν ἢ
καὶ συμβουλομάτορος.
καὶ συνήλικον· καὶ ἐπὶ τρε
φομάτρι σὲ πιτάλλων ὁ
δοῦ· καὶ συναγωνιστὴν
προθύμον· καὶ ἐπεὶ
δὴ πάντα τιμᾶζωτερ.
πηόν κατ᾽ ἀλήθειαν· εἰς
τοῦτον καὶ οἰπάν· εἰκε
πῶς οὖν τὸ φιλάτρου με
τὰ θῆ· καὶ μᾶλλον δὲ καὶ εἰς
τοῦτον· ὃ τι προσθῆ
φέρειν με τὰς ὑπερέσε-
ως· ἢ τὴν καὶ μείων θῆς καὶ
καταλλάξαι με ταῖς πη
σὶ ὡς καὶ τιμᾶσθαι· καὶ
ἐπὶ πᾶσιν ἀγάζεται· εἰπὸ
τὴν σὸν φιλάνθρωπον ἃ
δελφὴν εἶναι· καὶ ἐτί
μησα τὰ χθὴν καὶ πε
ρὶ ἀλβονῶν ἐπὶ σὲ φίκτ
ὸν ἐμοὶ· καὶ ζητῶν τὴν ἐλεῆ
σε φαλῆ τὸν σὲ φανὸ
τῶν χαρίτων· καὶ τὴν
τρυφησάμη σοφίας χα
ρίσματα· καὶ λόγου τὸν
ἐπὶ πᾶσιν· τὸν περὶ μονή
κονα καταλλήλων τος.
καὶ φωτίζοντος ἐμοὶ
τὰ κατὰ σὲ διαβήματα·
τούτων χάλιν ὠφελῆσον
ἐκφερόμενον· τοῦ
τῶν σοὶ μιζωτῆκον
τα φθόνοι· τούτων

προσλήπτα ὑψαύχην.
δὲ σὸν φρονίζω διάχυσιν
ἱδοὺ πῶς· τούτων μετρώ
μισος· ἄλλου φιλίαν· τὸ
μὲν γὰρ μετρεῖσθαι δεῖ.
τὴν δὲ μηδενὸς ἀγῶνα
εἰκεῖνο ὅρον· οὕτως εὖ
πορούμεθα ποιεῖν με
τρίον· καὶ μὴ ἐνὶ τάλε
γαλόψυχον· οὕτως εὖ
δρομοῦμεν τιμεπείθει
ν συντρέχειν· καὶ μὴ πύτο
τυχεῖν ἀφορέτειν· καὶ ἀ
σθενοῦντος ὑπερασθε
νεῖν· καὶ ἰσχύοντος νεν
φραίνεσθαι· μετὰ
τούτου πατρὸς καὶ ζῆ
νὶ τοῖς ὁμοίοις· καὶ τὸ
πονηρὸν μετάστασις ἄλλο
τρίων ὁμοίως ἀλλοῦ κε
κεῖνον· οὕτως οἱ δὲ
καὶ διὰ τῶν δεζώνων ὅπλων
δικαιοσύ
νην ὁπλισάμενον τὸν
ἐκ πάντων ἑλόμενον τὸν
τῶν ἀγαθῶν ἀγαθὸν
καὶ ἀνδρεῖον· καὶ ἐν
τοῖς ἀριστεροῖς καὶ
δεξιοῖς· καὶ ἐν δόξῃ καὶ
ἀδοξίᾳ· καὶ ἐν φήμῃ δυσ
φήμῃ· καὶ ἐν ἀγρυπνίαις
καὶ ἐν ὕπνοις· καὶ ἐν πόνοις
καὶ ἐν ἀναπαύσεσι· καὶ ἐν
ἀσιτίαις καὶ ἐν τροφαῖς·
καὶ ἐν ἀπορίαις καὶ ἐν
εὐπορίαις· καὶ ἐν ἀσθε
νείαις καὶ ἐν ἰσχύσεσι·
καὶ ἐν ἀτιμίαις καὶ ἐν
τιμαῖς· καὶ ἐν ἀδοξίαις
καὶ ἐν δόξαις· καὶ ἐν
ἀφανείαις καὶ ἐν φανε
ρείαις· καὶ ἐν ἀπραγμο
σύναις καὶ ἐν πολυπρα
γμοσύναις· καὶ ἐν ἀπο
ρίαις καὶ ἐν πλούτοις·
καὶ ἐν ἀσθενείαις καὶ ἐν
ἰσχύσεσι· καὶ ἐν ἀτιμίαις
καὶ ἐν τιμαῖς· καὶ ἐν
ἀδοξίαις καὶ ἐν δόξαις·
καὶ ἐν ἀφανείαις καὶ ἐν
φανερείαις· καὶ ἐν ἀπρα
γμοσύναις καὶ ἐν πολυ
πραγμοσύναις· καὶ ἐν
ἀπορ

καὶ ἐ[illegible]ηκον· οὐχ οἷς ἡ
κατ' ὠτραπεζαις ολακεν
ει τὴν καταρ γουμένην
γαστέρα καὶ ἀ θεραπευτὸ
σιν ὠτιὸς καὶ ἐλ σι
ωπὴς καὶ ἀεὶ σι
ωπὴς ολὴ ἐκαρτέρησα·
ὠς εἰ τις κτους α· καὶ ὴ καρ
τέρησ διὰ παντὸς· τῶν
κενῶν ἀρ ζαχαρίαν εἰ τῇ
σιωπὴν ἐ ενηθ· ἐ εἰ σὸ
ν ἀ ηνις· καὶ ἀ ρ ὸν ἐ σπρε
πὲς τοπρατηϊσ φ ω
πῆσ σιν ὑπ ρ οε· ο ν
σις· ἀλλ ὠς περ ἀ πιστη
θ εἰς ἀ τὴν ἀ γ λ ὠς ολαβεδαι
σεν· οὕ τω φ α ἐ περ ὠ θεί
σα δ ὸ ναι τῶ πρὶ τὴν
ἐ λευ θερίαν· ὠ καὶ ἐ γὼ
γε ἐ λ σ θ· ἐ ρίαν· ὠ καὶ ἐ γὼ
γε ἐ λ σ θ· ἐ ρ καὶ ἐ γεν ὴ
θ· ὴ φ ὼ ὴ καὶ αὐ χὴ σο·
λογ ὸ ν καὶ φ ὼ τὸσ πρ ὸ ἀ φο
λος· ἐ κ ὶ δ ἐ λ ὲ ἰ τὴν
γλ ῶσ σαν· καὶ ἰ ὺ δ ὸ ἰ τὴν
φ ω ὴ ὴ ν ὼ σ ὰ λπιγ γος·
ἢ π ἀ ρ ὸ ὺ σ ὰ ἐ ὺ ε ρ ε σ ἰ ὰ· καὶ
π ὸ ἰ κ ὰ λλ ἰ σ τ ὸ ἰ π ὸ ὺ τ ὸ ὸ ε
ἀ τρ ὸ ν· π ὰ τ ὲ ἰ κ ἢ α τ ὸ ὺ
ὸ ὺ γ τ ὰ δ ἰ ε σ κ ὸ ρ π ἰ σ μ ἐ ἢ α·
σ ὺ ν ἢ π ὺ ρ ἢ ἐ ἰ α ἐ ἰ σ ἐ ἢ ἰ· καὶ
ὑ ἢ ὸ τ ὰ σ ὰ ν τ ὰ σ ὰ ἢ α π τ ὰ ὺ ο
μ ἐ ἢ α π τ ὲ ρ ὺ γ ὰ σ· καὶ ἐ ἰ σ
τ ὸ ἢ ὸ ἰ σ ὸ ἢ τ ὸ ὺ ὸ ὺ π ὸ ρ ἐ ὺ
ὸ ἢ ἐ ἢ α ἐ ἰ ὸ ἢ ὸ ἢ ὸ ἢ ἰ α· καὶ
ἢ ἰ α ἢ ὰ ἢ ρ ἢ ὸ ἢ π α ἢ ἰ π ρ ἢ ὸ
ὸ ἢ ἐ ἰ α· τ ἢ ὴ ν τ ὸ ὺ ἰ κ α ὸ ὺ ἰ κ α ἰ
τ ὸ ὺ τ ἰ σ· ὸ τ ἐ ὸ ὺ
ἰ κ ἐ τ ἰ φ ἐ ρ ὸ ἢ ἐ ἢ α ὰ ἢ ἢ ὸ ὸ
ἰ κ α ἰ ἀ ὸ ἢ ἐ ἢ τ ὸ ὺ ὸ ὺ
ὑ ἢ ὸ τ ὸ ὺ ὑ ἢ ὸ ἢ π ρ ὸ ὺ ἰ κ α ἢ
π ἐ ἢ τ ἐ σ ἰ β ἰ α σ ὸ ἐ ἢ τ ἐ ὸ.

ὡ σ τ ἐ καὶ τ ὸ ἰ σ κ α ὰ ἰ α ὼ ἢ
καὶ σ ὸ ἰ σ ἐ ἢ τ ἐ ὺ χ σ ὸ ρ α ἰ ἢ ἐ σ θ α ἰ.
καὶ κ α ὰ ἰ ὴ ἢ ὸ ρ α ἰ ζ ἐ ἢ ἢ τ ὸ ὺ
ἢ α ἢ τ ὸ σ ἐ ἢ ἢ α ἰ ζ ἢ ἰ α ἢ.
τ ἢ ἢ ἀ λ ὰ ἢ ὸ ὺ ἢ κ α τ ὰ ὰ ὺ
σ ἢ· ὸ τ ἐ ἰ ὸ ὺ δ α σ ἰ κ α ἰ ἢ ἢ
τ ἰ φ ἐ ἢ τ α ἰ ἐ α ὺ τ ὸ ἰ σ ὰ ρ
χ ἢ ἢ ἢ α ἰ α ἢ· ἰ κ α ἰ ἰ ὰ ἢ ἢ α ἰ κ α ἰ σ α
μ α ρ ἐ ἰ α· π ρ ὸ σ α ἰ ἀ ἢ τ ἢ ἢ
ἀ ἢ ὼ ἰ ἀ ἢ ἰ σ ὺ ἰ α γ ὸ ἢ τ α ἰ·
ἰ κ α ἰ ὸ ὺ σ ἐ τ ἢ ἢ ὰ ὺ ρ ὺ σ ἰ κ α ἰ
ἀ ἢ ὸ ἀ ὼ ἰ κ α ἰ σ ἢ φ ὰ. ὺ
π ἐ ρ ἰ ὺ ἢ ἰ σ α ἰ σ α ὸ ὸ ὼ ἢ ἢ
φ ὺ σ ἰ ὼ σ ἰ σ. π ὰ ἢ τ ἐ σ ὲ
χ ὺ τ ἐ γ ὸ ἢ α ἰ ἐ ἢ· ἀ ἢ ὲ
π ἐ ἰ δ ἢ ἢ ἰ σ ὰ ἰ ἐ κ α ἰ τ ὸ ἢ
λ ὸ γ ὸ ἢ ἐ χ ἐ τ ἐ· δ ἰ ὰ τ ἢ ἢ σ
γ ἀ ἢ ἢ σ δ ἰ σ κ α ἰ ὸ ἢ τ α τ ὺ
ρ α ἢ ἢ σ α ἢ τ ἐ σ. φ ὸ ἐ γ ζ ὸ
ἢ α ἰ ἐ ἢ ὲ ἢ ὸ ὺ ἰ σ κ α ἰ ὸ ἰ ὸ ἰ σ.
ἐ π ἐ ἰ δ ἢ τ ὸ ὺ τ ὸ ἰ σ ἐ ἰ ὺ
τ ἐ· φ ὸ ἐ ἰ ζ ὸ ἢ α ἰ δ ἐ ὲ ὺ
χ α ἰ σ τ ἰ α σ ἰ κ α ἰ ἢ ὸ ὺ ὸ ἐ ἐ ἰ α
ῥ ἢ ἢ α τ α· ἢ ἢ ἐ ἢ ὸ ὺ ἢ
ἐ ὺ χ α ἰ σ τ ἰ α· τ ἰ σ α ἢ ἢ ἰ σ ἐ ἰ
τ α σ α ὺ ἢ α σ τ ἐ ἰ α σ τ ὸ ὺ ἰ σ ὺ·
τ ἰ σ α ἐ ἢ α σ α ἰ σ ὰ ἰ σ ὸ ἢ ἰ σ α ρ α
σ τ ἢ σ ἐ ἰ τ ἢ ἢ ἐ ἢ ἢ ἢ ὰ σ ἰ
ἀ ἢ ἢ σ ἰ ἢ· ὸ τ ἢ τ ἐ ὸ ἢ ἐ ἢ
π α ἢ ὰ ἢ ὸ ὺ ἢ ὰ ἢ ἢ ὸ ὸ ἰ κ α ἰ
τ ὸ ἢ ὸ ἰ χ ὸ ἢ τ ὸ ὺ
φ ῥ α τ ἢ ὸ ὺ δ ἰ α ἀ ἐ ὺ τ α ἰ·
τ ἢ ἐ ἢ α ὺ τ α σ ἢ ἰ α ἰ ὸ ἢ τ α σ
π α ῥ α β ὸ ἀ ἢ ἢ ἐ ἰ τ ὸ ἰ σ ἐ
ὸ ἢ ἐ σ ἰ· ἰ κ ἢ ἢ ἰ σ ἰ ἢ σ ἐ φ α
ἀ ἢ ὲ ἢ τ ὸ ἰ σ ἀ ὸ ἰ σ· ὸ τ ἢ
π ὸ σ ὸ ὺ τ ὸ ἢ ἢ ἰ χ σ ἐ ἰ σ α
ἰ σ ὼ σ α σ· ὸ σ ἢ τ ὸ τ ἢ ἰ σ ἐ ἰ
ῥ ἢ ἢ ἰ σ α ἰ σ ὰ ἢ ὸ ὸ ἰ σ α ἰ κ α ἰ
σ τ α σ ἐ ἰ τ ἢ ἢ ὼ ῥ ἰ σ α ἰ ἰ κ α ἰ

ἀλγεῖν ποιήσας. πάλιν ἃ
πεκάθεστηκας· ὧν τὸν
παραδόξου τῆς ἰατρείας·
παιδεύσας εἰς εἰρήνην
διὰ τοῦ ἀλγοῦντος ἐπ-
τος. ὡς τάχιστα· καὶ τῶν
ἐναντίων τὰ ἐναντία
οἰκονομήσας· καὶ τὸ
σῶν τοῦ πᾶσα διαζεύ
ξας. ὅσον φέρει τὸ τέρου
προσδραμεῖν ἀλλήλοις·
καθ' ἅπερ τῶν φυτῶν
ἀδιαχέρσι μεταστῶν
μενα. εἶτα διέρμενα.
προσάντα πάλιν ἀνα
τρέχει· καὶ τὴν πρώ
την ἑαυτῶν φύσιν.
καὶ δεῖ κνυσι τὸ οἰκεῖ
ον· βία μὲν ἀποκλινό
μενα. οὐ βίᾳ δὲ ἀπορ-θοῦ
μενα· ὅτι διὰ πικρὸ τι
χὲρ τὸ μὸ φθαλλιον
περιφρονεῖ· μηδὲ τὸ
φθαλμὸς χεῖρα· ὅτι
μὴ κέτι πόδ ὢν ἡ κατε
ζαμένα τὰ ἐκφαλῆ.
μηδὲ ἐκεφαλὴ πάλο
τρι οὖν τὰ ἀπόδες. οὐ
μᾶλλον βλάπτομενοι τῇ
ἀταξίᾳ καὶ ἀναρχία· ἢ
καὶ τοῦ παντὸς ἑστῶ
σῃ συγχύσεις καὶ διαλύσεις·
ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ. ὑπὲρ ἁλ
λήλων λειρημένοι
τὰ λεῖα· τὰ ζῆν καὶ φθεί
ρεσθαι φύσεως· διὰ δὲ
λων τὰ πάντα συνδε
σμικὰ φυλάξαν
τι· καὶ τὸ φθαλλιον·

ἐπεσῶν ἀκαὶ τὰ πάθη.
καθ' ὧς εἰς ἀλκὴν καὶ μὲ
θ' ἃ δὲ καὶ ἀπὸ δὲ τῆς
καλέσεως· διὰ τοῦ
πόλλα δὲ τῶν χρᾶσθε
σεις. τὰ οὐ σῶν ἡ δὲ
ρουμένου θεοῦ τὸ θ' ὑ
μᾶς τῶν φθαλλιὰ
ἕλκος· καὶ προστέφει
ται τοῖς παλαιοῖς δὴ
πύκλασιν· ὑγιᾶ δὲ πάθε
ὀνόσεν πάλαρτία. ὑπὲ
ρεπερίσσευσεν τῇ χάρι·
ὅτι οἰκοικονόμα τὰ κα
λῶν ἐ. στάχυ τὲ οἰκονόμα
λιπεν· ὅτι προβάτα
πεπο·ῶν. ποίμενας
προσεῖς τησάλιπεν· καὶ
προσλιπόμαι τὲ ἐνοῖδα
τῶν πονοιμένων πάτον
τιλιῶτατον· πιστεύ
σ' ἐπιτάλιε πτοπτία
καὶ τῶν πάλαι πτων
τὴν ἐρᾶσιλαν. καὶ τὸ
ποίμνιόν τὴν ἐπι
λιέλειαν· καὶ χρισό·ει
πάτων χρισλάτι τῆς
ἱερωσύνης καὶ τέλει
ωσεως· ἐπιδεῖ μὲ δὲ λά
λοιεν ὅτι τὴν ἐπίσκοπα
σιαν ὑπὸ σοφίας· καὶ
τὸν λύχνον ὑπὸ τῶν
λιο δίκως ἀπεχόμενα·
ὅπ' ὀπίσω μετ' ὀλίγον
ἐπὶ τὴν λύχνιαν· πᾶ
σαν τὴν ἐκκλησίας· συ
χὴν περιλαμφόμενα·
καὶ φῶς τὰ στρίβοις
πλανομένοις· ἐ
τὴν περὶ σκοπὴν ὑπὲρ μὲ

πασκαὶ ὅρια καὶ ναματα·
καὶ τοῖς ἁρπαζιτῶν ἡν
χῶν ἁγίοις ἐπὶ νοὸν ἡ
τα φύρατρα. ἵνα ἐπὶ σαιρῶ
ἐν οἰκεπῶ καὶ τὴν βασι
ρίαν δεξηται. καὶ σῶμ
ποιμαίνη τῶ λαῶ σου
ποιμένι τὸ λογικὸν τοῦ
τοπο θέσιον. ἐν τόπω
χλοης κατασκηνῶν.
τοῖς ἐκ φύλες τοῦ φύλο
γίου. καὶ ἐκτρέφων
ὕδατι ἀναπαύσεως. ἐκ
τοῦ γῆς· τοῦτο μὲν
οὖν καὶ ἐπιζόμενοι καὶ
εὐχόμεθα· ἐμοὶ δὲ
ἔδοξε καιρὸς προσθεῖναι
τῇ εὐχαριστίᾳ καὶ τὴν
παρρησίαν· ποιησόμαι
δὲ καὶ ταύτην ὡσοῖοι
τε βραχυτάτην. ἐπεὶ
δὴ τοσοῦτος τῆς σοφίας
θεσίας· διὰ τῶν ἑρμῶν
αὐτῶν προειλήφατε·
καὶ οὐ μακροτέρων δεῖ
λόγων. τοῖς πείρᾳ πε
παιδευμένοις·

δεῖ καὶ ἐμὲ ἀδελφοὶ. λιπ
τεδιαιρεθῆναι τὸ πρῶ
τον μὲν τε τοῦ παλαιοῦ
καὶ νέου καὶ φῆναι τὰ
ζῶα καὶ καλλωπίσαι·
ὧν, καὶ τοῖς μὲν ἐξ ἀνθρώπων
οὖσαν τὴν ποίμανσιν·
καὶ καὶ δεύτερον ἁγιάζεσθαι
ἐν τοῖς μὲν ἀγγέλοις ἀγιαζο
μένοις· τοῖς δὲ ἐν τοῖς
ἐξ ἴσου εἶχον καὶ πλατυ
τάτοις· ἐστὶ δὲ ὧν καὶ
προεστῶσιν ἐν τῇ ἀν

πάμεν τοῦ νῦν πῶς. καὶ γὰρ
οὐ τῶν σεῖχεν· ἄλλου
μὲν ἄλλο τι καλλωπι
σμα ἴδιον μικρὸν μεῖζο
τῆς δὲ ἐκλεπτεραστοι
κίας· τὸ ἄρρητον τοῦ
πεῖ καὶ ἀόρατον· ὡς
τε καὶ τῆς μὴ ὡς ἐκβω
τὸν πολλαχοῦ μὲ ὁ
μοφυῆναι· λόγῳ μὲν
διαφυτοῦσαι τῆς σο
φοῦ παντοσεπίσαν
σιν· καὶ τὰ σπέρματα
τῆς σεβείας ἐπὲ αὐτῇ
διασῴζουσαν· ἐπεῖδη
δὲ ἡμεῖς· ὁ πλεονότες
ἄνοι· καὶ οὐ πάντα δι
εφύτομεν τοῦ πολυ
ρούτου φόβου· οὐ
δὲ τῆς πάντα καὶ κατε
σοφοῦ κρείττους
πεφύκαμεν· ἀλλ᾽ ἁπλῶς
κοινῆς σὺν αφορᾶς με
θοδικαὶ αὐτοῖς μετει λη
φαμεν· καὶ τὴν νίκα
λην καὶ πατρῴαν καὶ
ρονομίαν· τοῦ τῆς σοφίο
πολλὰ γὰρ φῶν ὁ νικεῖ στέφος
δι᾽ ἐφυλαξάμεν· ὑμᾶς
κρονομεῖ καὶ τὰ ὑφα
τοὺς καλοὺς ἐπλεονεκτῆ
σαμεν· εἰ τι δεῖ, καὶ καυ
χήσασθαι κατὰ τὴν σὴ
δι᾽ ἐτέρας ἐχθρᾶς· χω
ρὶς παρρησιάζεσθαι· τοῖς
τελευταίοις τῶν ταπει
νοτέροις· καὶ πρῶτοι δι
ορθῶσθαι· τὸ μὲν
γὰρ ἁρμόττει· τῆς
κοινῆς φύσεως· καὶ

τῆς ἀσφενείας τῆς ἀν
θρωπίνης· ἢ παντων
ἀπέτεται καὶ τοῦ πλάσαν
τος ἰσχυρότερος οὖ καὶ
τὴν διάνοιαν· τόδε φε
ρε εὐφήμως καὶ πρὸς
ἀλλήλους εἰπάνελθεῖν.
τόν λογισμὸν καὶ τῆς
χάριτος ἣν καλοῦσιν ἡμῖν
καὶ δικαίως εὐεργετοῦσι·
καὶ χρεῖττον ἢ κατὰ
τὰς ἡμετέρας εὐχὰς καὶ
τὰς τῶν πάλαι μεγάλας δω-
Ἡ μεῖς γὰρ τὰς δοφείσας
τῶν ταμιείων ἀφε
λάς. οὐχ ὑπερευσεβεῖς
καὶ πολλοφειδεῖς καὶ
εἰς βοήθειαν τοῦ ὀρθοῦ
λόγου καὶ μόνου τοῦ. εἰς
χάριτι προσηκάμεθα
οὐχ ὡς ἐχθροὺς αἱρεσ τρα
φήμεν. ἀλλ ὡς ἀδελφοὺς
περιέπτυξάμεθα χει
ρον ὑπερκαίρου νία
τρισὶ σύστασιν ἀπὸ τας.
ἀλλοφύλου δὲ ὑποπτο
ρῶς καὶ τὴν ἀλλοφυλὸν
οὐκ ἐπῃνέσαμεν. τὸν
Ζηλοῦδε ἀπεδεξάμεθα·
ἱερεῖς γὰρ ἐλπάφους
ὁμοίους. ἢ ὑπερευσε
βείας στάσις· καὶ διὰ
τοῦτο προσφιλῆ ἐν
τῶν ἐπῃνημένων
μεμπτὴν φύσεως
πεποιήμεθα. καὶ ἐφάν
τες ἀπὸ τῆς ἀφ ἡ
μῶν ἐπὶ τοιαύτας ζη
τοῦντες. ὅσοι
μὴ τὴν φαντασίαν

φιλόκαλον φύσαι τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως χάριτι·
καὶ χεῖρον ἄλλο τρίαι εἰς
ταύτην προσχρήσασθαι.
μικρὸν πρόσωφε
τες τοῦτο τῶν πάντων
ἀνθρώπων ὑμᾶς εἰς
τε τὴν κατὰ τοῦ γράμ
ματος φέροντες ὑπόνοι
αν. τοῦ πνεύματος ἀφε
λεῖν· τὴν μεμαλαχό
τητα τοσοῦτον ἐπῃνέσαν
τες ἐπὶ τῶν φαύλων
ἀπάντων ῥημάτων
ἀσεβείας δὲ οὐκ ἐννο
ήσαντες· ἀλλ εἰδότες
τὴν παντοῖαν ἁρμο
νίαν καὶ ἰσάλευτος.
οὐδεμίαν ἐπιτρέπειν
τῇ τῆς φύσεως καὶ τόπε
ρος καὶ τῶν τρι
ῶν πάθος ἐπιῶσαι. ἵσο
πλάνης καὶ τὸ πάντα με
λεῖν· καὶ κατὰ πάσης
χωρίσαι γνώμης τῆ
ς ἐφάπτεσθαι τῆς θε
ότητος· καὶ ταῦτα καὶ παρὰ
τὴν πάλαι λαῶν ὑπερα
γελοῦν ἁμαρτίαν διὰ
στασιν· ἐστὶ γὰρ οὐδὲ καὶ
παρόσον ἀπόφρων.
ὅσπερ δὲ καὶ μελετητὸς
τῆς ἀληθείας ἐλέγχος.
οὐδὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ
πίστεως· οὐδὲ τῆς
ἐχθρας πάντα πέλων τον
σπουδῆς ἀνάπτεσθαι
ἀγάπης κατάλυσις·
ὅπερ τοῦ μεγίστου ἡ
μῖν ἀπολωλεκέναι στάσι
ν ζημιοῦσθαι δοκοῦμεν·

καὶ τοὺς νηφοντας περὶ τὴν
ἀλήθειαν· καὶ ἡδέως ἂν
τί ὠφελοίμενοις. ἀλ
λὰ τῷ ἀντιτύχαρις τὴ
ρι μᾶλλον φωνοῦσιν
τὴν πίστιν. καὶ τὴν
πρώτην ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο
γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐκ τοῦ
ἴσου διέστησαν ὅσον ἐπὶ
τοῖς. περὶ τοῦ πρεσβυ
τάτου· καὶ ὁ πρᾶος οὐκ τῶν
ἐναντίων ἑταιριαχίτης. ὅταν
ἴδῃ θεὸν ζημιούμενος
τὴν μακροθυμίαν· ἀλλ
ὁ δὲ φιλόζωος τῶν
ἑαυτοῦ πτωμάτων· τὸ
ἴδιον ἀσπασμοῦ τοῦ ὑπτάτε
καὶ πλουτίζοντα·
ὑπτιωμένου νηὸν ἱερεῖ
ον. ἢ λείοις καὶ τὴν δι
άστασιν μετρίων τέροι.
ὥσπερ ἰσθμὸς ἑστερᾶν
τε μέσος καὶ τὴν ὁλό
κληρον τῆς διαζεύξεως.
καὶ μικροῦ τὸ λεῖον
καὶ τὴν ἴσην τοῖς ἀκρο
τέρων φέρειν δέους
ἐκ τοῦ ἀσφαλεῖ τοῦ πρὸς τὴν
ἀσφάλειαν. εἰκὸς τὸ
καὶ ὁλόκοσο ταύτην ἱερά
τῶν σφαλεῖν. καὶ ὁ
ἑλόμενος λογισμὸς ἀλλὰ

καὶ ἀρχέταις καὶ εἰς τέλος
ἐρχέται. φέρεις δὲ ἐν
χώμασι καὶ διαλογισμῶν
βεβαίωσιν ἐφάπτας
τὴν εἰς ἀνάκλιν. ἐκεῖ
νο πρῶτον εἰ φύλλη
φέρετε· ὅτι καλλιδὸ
κεῖ τῶν νοήτων καὶ
ὑφηλότατον ὄς· εἶναι
τῶν φιλοσοφιῶν ὑπερτί
θυσι καὶ διαγείναντον. ἢ
ὁλοσὲ ἐν αὐτῷ τι θεῖναι.
τὸ δεῖναι παρόν καὶ τοῖς
ἄλλοις. δεύτερον δὲ
δεῖς ὁ ὑπρῶτα καὶ πτε
ρύγια· τὰς ἀγγελικὰς δὲ
γωνίας εἰσὶ καὶ ὄρα
πίους· ἀπρῶτα δὲ πῶν
αὐτοῦ πρώτου φω
τος. καὶ τῶν τις ἀπο φεί
δεται λογῶν τραπόμενα.
φῶς εἶ οἱ καὶ αὐτὰ τε
λείου φωτὸς ἄπαυγα
σμάτα· τοῦ τῶν
δεόντως ἴδιον.
ὡς τοὺς ἁμαχόντες καὶ ἀ
στασιάζοντοι· οὐ τε γὰρ
ἐν θεότητι στάσις· ὅτι
μηδὲ νύξ· οὐ δὲ γὰρ
στάσεως ἐστὶ γόνιμα· ἀλλὰ
τοσοῦτον τοῦ πρώτου
ποιάς καὶ προσεαυτὴν
καὶ πρὸς τὰ δεύτερα·
ὡς τε καὶ προσηγορίαν
τῶν θεῶν γενέσθαι μὲ
τατῶν ἄλλων. καὶ ὃς
τῶν ἄλλων οὓς χαίρει
καλοῦσι μένος. τοῦτο
τὸ πλεονέκτημα· εἰρη

ΝΗΤΗΡΙΚΑΙΑΓΑΠΗΤΙΚΑΙ
ΤΑΥΤΟΙΑΥΤΑΔΗΛΟΥΣΑΖΕ
ΤΑΙ. ΗΚΑΙΗΠΑΡΕΧΟΥΣΑΔΙΑ
ΤΟΥΝΟΜΑΤΟΥΤΟΥΤΟΔΕΟΝ
ΤΟΥΤΟΥΝΙΚΗΤΑΤΟΙΕΙ
ΕΦΑΙΤΟΥΠΑΡΕΤΟΥΤΟ
ΥΠΕΛΑΒΕΔΕΟΜΕΝΟΣΤΑΣΙ
ΑΣΑΙΤΟΛΜΗΣΑΣ. ΚΑΙΥ
ΠΕΡΤΟΥΤΟΥΖΗΛΩΤΗΣΘΗΝΑΙ.
ΚΑΤΕΠΑΝΤΙΚΥΠΑΙΤΟ
ΚΡΑΤΟΣΤΡΑΧΥΝΑΣΑΣ.
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΥΠΕΡΤΑΝΕΦΡΟ
ΚΑΦΕΔΡΑΝΕΠΙΠΟΘΟΥΝ ΩΣΟ
ΛΟΓΟΣ. ΔΙΟΚΑΙΝΕΑΩΙΣΕΤΤΙΣ
ΑΠΟΝΟΙΑΣΑΖΗΛΟΝ. ΕΙΣΟΤΟΣ
ΑΝΤΙΦΩΝΟΣΕΣΤΙΝΑΙΚΑ
ΤΑΙΚΡΙΘΕΙΣ. ΗΤΟΤΕΑΛΗ
ΘΕΣΤΕΡΟΝΕΣΤΙΝ. ΟΣΤΙΣ ΕΑ
ΥΤΟΥΕΝΟΥΜΕΝΟΣ
ΙΔΕΛΟΙΤΟΙΜΕΝΟΥΣΙΝΕ
ΠΙΤΙΘΕΑΥΤΩΝΗΖΗΛΟΣ.
ΟΥΤΕΠΡΩΤΟΝΟΥΤΕΥΣΤΕΡΟΝ
ΟΥΔΕΑΛΛΟΤΡΙΟΝ.
ΤΟΕΝΕΣΤΙΝΑΛΛΑΒΟΝΤΕΣ.
ΠΑΡΑΤΙΘΕΣΘΑΙΝΕΤΤΙΣ
ΚΑΙΑΡΓΑΣΤΡΙΑΔΟΣ. ΠΑΡΟΝΤΕΣ
ΚΑΙΤΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΥΠ.
ΕΠΕΙΚΑΙΚΕΙΝΟΙ. ΟΥΤΕΙΣ
ΕΣΤΙΤΕΚΑΙΕΣΤΑΙΠΙΣΤΕΥ
ΕΤΑΙ. ΟΥΧΗΤΤΟΝΔΙΑ
ΤΗΝΟΜΟΝΟΙΑΝ. ΗΤΙΝΑ
ΤΗΝΟΥΣΙΑΣΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
ΩΣΤΕΘΥΜΟΕΙΔΕΣΙΝ ΩΝ
ΘΕΙΩΝΕΣΤΙΝ. ΟΣΟΝΤΟ
ΤΗΣΕΙΡΗΝΗΣΕΛΑΦΟΝ
ΑΣΠΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΑΙΝΟΝ
ΤΑΙ· ΚΑΙΤΩΝΕΝΑΝΤΙΩΝ
ΤΗΣΤΑΣΕΙΑΠΕΧΟΜΕΝΟ
ΜΕΝΟΙΤΕΚΑΙΔΥΣΧΕΡΑΙ
ΝΟΝΤΕΣ· ΤΗΣΔΕΑΝΗΤΙ

ΚΕΙΝΗΣΕΝΕΚΕΝΕΡΙΔΟΣΟΙΤΟ
ΛΕΜΗΣΟΝΤΟΝΤΡΟΠΟΝ.
ΚΑΙΤΟΕΥΔΟΚΙΜΟΥΝΤΩΝ
ΚΑΙΤΙΜΩΜΕΝΟΙ.
ΚΑΙΤΟΕΑΥΤΩΝΜΑΛΙΣΤΑ
ΜΗΚΑΛΛΩΠΙΖΟΜΕΝΟΙ
ΠΕΡΙΚΑΙΚΕΙΝΟΣΑΥΤΟΣΤΕ
ΣΤΑΣΙΑΖΕΙΠΡΟΣΕΑΥΤΟΝ.
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΥΕΙΔΕΙΚΑΙ
ΤΟΙΣΠΑΦΕΣΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΤΑΥΤΟΝΠΟΥΝΤΟ
ΕΜΕΡΓΕΙ. ΩΣΕΠΙΦΡΟΝΤΟ
ΚΤΟΝΟΣΑΠΑΡΧΗΣΚΑΙ
ΛΙΣΟΙΣΑΛΟΣ· ΙΝΑΕΝΙΣΚΟ
ΤΟΜΙΝΗΣΚΑΤΑΤΟΖΕΥΓΗ
ΤΟ ΙΣΟΝΟΝΕΣΩΛΙΑΤΡΙΣ
ΕΙΣΚΑΛΙΣΙΑΣ. ΤΩΝΖΟΦΩ
ΤΗΣΕΣΤΑΣΕΩΣΕΑΥΤΟΝ
ΕΠΙΚΡΥΠΤΩΝ· ΩΣΠΕΡ
ΟΙΝΙΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΙΣΑΦΕΣΙΣΤΟ
ΠΡΟΣΕΙΣΙΣΟΦΙΣΤΗΣΩΝ
ΤΑΠΟΛΛΑΙΣΑΙΠΑΝΟΥΡΓΟΣ·
ΚΑΙΟΙΟΝΠΧΩΡΑΝΕΝΗ
ΛΙΠΗΥΠΑΝΟΙΚΟΥΝΤΑΝΕΑΥ
ΤΗΝΔΙΑΤΗΣΤΕΧΝΗΣ. Ι
ΝΟΛΟΣΕΙΣΠΕΣΗΣΚΑΘΑΠΕΡ
ΑΡΙΣΤΕΥΣΤΡΑΤΩΝ. ΤΟ
ΠΑΡΑΡΡΗΓΝΥΜΕΝΟΝΙΤΟΔΕ
ΤΕΙΧΙΟΝ· ΗΤΙΣΙΣΑΡΑΤΑ
ΖΕΩΣ· ΕΠΙΚΛΕΙΔΑΗ
ΠΟΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΣΟΥΤΟΙΣ.
ΕΙΣΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΕΥΛΑΦΙΑ
ΝΙΑΣΑΠΑΣΗΣΠΕΠΛΗΡΩ
ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΣΘΕΙΩΝΜΗ
ΜΗΣΕΙΣ· ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΙΝ
ΑΣΦΑΛΕΣΤΑΤΟΝΗΓΗΤΗΝ
ΚΑΤΕΙΚΟΣΗΓΟΥΜΕΝΟ
ΜΕΝΗΝΨΥΧΗΝ. Ι
ΝΩΣΜΑΛΙΣΤΑΤΟΕΥΤΕ
ΠΕΣΑΥΤΗΔΙΑΣΩΖΗΤΑΙ

ΔΙΑ

τῆς πρὸς αὐτὰ νεύσεως.
καὶ ὡς ἔφη τὸν ὅμοιω
σεως· δευτερολογία
βλέφωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀλλων· καὶ εἰς τὴν γῆν
κάτω· θείας φωνῆς ἀκ
ούσαντες· καὶ κατὰ
κλαθώμεν νόμους κτί
σεως· ὅτι οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ
θάλασσα καὶ οὐρανίων
ὁ κόσμος· πολλάκις οὖν
ὅσα τοιχεῖα καὶ περι
βόητον· ὡς καὶ δηλοῦ
ται φέσιν ἡ κιβωτὸς
κλεινὸς· ἐνσκηνώσατα
φὴ καὶ εἰρηνεύη πρὸς
ἑαυτὸν· ἐν τοῖς ἑξαιρέ
τοις ὄρεσι μὴ νῦν τῆς φυ
σεως· καὶ οὐδὲ ἐν τοῦτε
ρου κατεζάνισται· οὐδὲ τῶν πεπλασμέ
νων ἐκβαίνη δεσμῶν· ὅσα
τε χωρίτης λόγος τοπᾶν
συνέδησε κόσμος τε
ἔστιν ὁ περιλεγέται· καὶ
καλλος ἀπρόσιτον· καὶ
οὐδὲ ἐν μὴ ποτε τούτου
τῆς ἑπτηνοήσει ἐλαμπρο
τέρον ἢ μεγαλοπρεπέστε
ρον· ὁμοῦ δὲ τοῦ εἰρη
νεύειν πεπαῦται καὶ
τοῦ εἶναι κόσμος·

Ἡ γὰρ οὐ δοκεῖ σοι· οὗτος
μὲν εὐτάκτως περὶ
καὶ γῆς κοινωνῶν·
τῶν ἐν φωτὸς· τῆδε
ὕετῶν· εὐνοίας κρα
τεῖσθαι νόμων· τῆδε
καὶ ἀήρ· ἢ μὲν τρο
φὰς· ὃ δὲ τοῦ ἀναπνεῖν

χαριζόμενοι ζῴοις
πᾶσι καὶ διὰ τούτων
τοῦ ζῆν συνέχοντες
τροπέων ἀπολαμβεῖσθαι
φιλοστοργίαν· ὧραι
δὲ ἡμερῶν εἰκῇ πάλε
μαι καὶ κατὰ μικρὸν
ἀλλήλαις ὑπεξιοῦσαι·
καὶ τὸ τῶν ἄκρων
ὕστερον· τῷ μέσῳ
τὴν τῆς φάσεως οὐσι-
ὰν προστεθεῖσαν ἀπλή
σας καὶ χρείαν· ἐπὶ τῇδε
ὡς εἰρήνην βραβεύεσθαι·

Τῇδε ἡμέραις καὶ νὺξ
ἴσον μοίρᾳ μὴν πρὸς ἄλλη
λας ἔχουσαι· καὶ περι
τροπὴν ἐκμετρον·
καὶ μὴν μὲν εἰς ἔργον τῇ
μᾶς ἐγείρουσα· ἢ δὲ ἀνα
παύουσα· τῇδε μὴ
νὸς καὶ σελήνης καὶ ἁπλά
νος ἑπταζῳ φαινο
μένων πτῆσις καὶ γραπτὴ
ὁπτῶν· τὸ θάλασσα
δὲ καὶ γῆ πρὸς ἄλλη
λας ἐπὶ μιγνύμενα·
καὶ διὰ διὰ δὴ τὰ χρη
στῶς καὶ φιλανθρώ
πως τὸν ἀνθρώπων·
καὶ ἀνθρώπων τὰ παρ ἑ
αὐτῶν πλουσίως καὶ
φιλοτίμως· ποτα
μοὶ δὲ διόρεως καὶ
πεδίων ἐλισσόμενοι·
καὶ οὐχ ὑπερβαίνον
τες ὅτι μὴ προστο
χρήσιμον· οὐδὲ ἐπι
στρέφοντες καλύφαι

τὴν τῆν· στοιχεί
ωνδὲ μιξις καὶ κρᾶσις
καὶ μιξεως τις καὶ μετρι
ακαὶ συλλαβαί·
ζώων δὲ τρόφαι καὶ τε
λέσεις καὶ οἰκήσεις καὶ
μερισμοὶ καὶ τὰ κρα
τοῦντα καὶ τὰ κρατού
μενα· καὶ τὰ ὕπεζευγμένα
καὶ τὰ ἐλεύθερα·
τὰ οὕτω τὰ τοιαῦτα
πάντα καὶ τὰ ἐναντία
τούτων ἐστὶ
χοντα· καὶ κατὰ τὰς
πρώτας αἰτίας τῆς ἁρ
μονίας· εἴτ' ὑπὸ συρροι
ας τε καὶ συναινοίας εἴ
τε καὶ συναινοίας εἴ
τε καὶ διεζευ
γμένα· τίνος τε χρὴν
δοκεῖν ἑτέρου περὶ ἰδέας
καὶ οὐσίας καὶ κι
νήσεως καὶ ὅλως ποιᾶς
ῥητέον ἐν ἑκάστοις
τοῦτο καὶ φο
βοῦμαι μὴ τῶν καὶ κολάσε
ως ἕνεκα ἐπεζηλούσης·
ἢ τῆς διασκοπῆς· ἢ
ζήτων ὧν τῶν φερο
μένων· ἢ τῶν καὶ ὧν
φόντος ἁπλοῦ· ἢ πλεο
νάζουσῶν· ἢ πυρὸς
ὑπερβαλλόντως καὶ κοσμι
κὰ πάντα οὕτω· καὶ φο
βοῦμαι μὴ τῶν καὶ
τῆς ἐριστικῆς ἀπορ

σταθείησονται· καὶ
ἵνα παρῳδήσω καὶ
πολεις καὶ βασιλείας· ἔ
τι δὲ χορούς καὶ στρατοὺς
καὶ θῆρας· καὶ ἡνιόχων
πληρώματα· καὶ συζυ
γίας καὶ ἑταιρίας· ὑπὸ
μενεῖ ρίπνης συνεχο
μένας· ὑπὸ δὲ στάσεως
καταλυομένας· ἐπὶ τὸ
πλεῖστον τῶν λόγων· καὶ
τῶν εἰκείνου φιλο
σόφων ὑπομνήσας ὑμᾶς· καὶ
τῆς διασπορᾶς καὶ τῆς
ἁλισθήσης τε νῦν ἐχού
σης καὶ ἣν ἐπιπλεῖστον
χούσης· πειθόμενα γὰρ τοῖς
περὶ αὐτῶν ἐπιρρήθη
σιν· ἐπειτα ἐρῶ καὶ
ἀκριβῶς εἰδότας ὑμᾶς·
τί τὸ τῶν νῦν φερο
μένων αἴτιον· ἵνα
παιδευθῶμεν τοῖς πρῶ
τοις καὶ οὐ τὴν ὑπὸ
πολλῶν· οὐχ ἑκουσί
ως εἰρημένην εἶχον καὶ πρὸς
ἄλλους καὶ πρόσφορον·
Αἰγυπτίων τὴν καλλίπ
τησιν διαρπάζομένοι·
καὶ ὑπὸ τῆς κοσμικῆς φι
λοσοφίας συναπομένοι· ἔστι
γὰρ οὕτω καὶ τοῦτο φάρ
μακον ἀγαθὸν πρὸς
ὑπηρίαν φλεγμονὴν· λόγος
ἀγαθὸς κόσμον· καὶ μερι
σμοὺς καὶ βασιλείαν ἱερα
τεύματα· καὶ οὐ τοῖς
μὲν ὁμοίοις τοῖς οὐ
τοῖς δὲ ἑτέροις ἑτέρως·
ἀλλὰ καὶ στρατηγοῖς

τοὺς τοιμένοις τοῦ θυ· καὶ
ἐπυλωτὴν πυρὸς καὶ μάχαιρα
λιεσῶ δὲ πρὸ ὑμῶν τὸν
κτὸς καὶ ἱερᾶς· καὶ φά
λαττα ἐν ἀὐτοῖς δὲ ἴστα
τοφεύγουσιν· πεινῶ
σι δὲ οὗτοι ἐσχορτάσθη τρο
φὴν· πεπραδέδεται τῶν
σιν ἐπὶ πάχεσι· πολέμου
σι δὲ· χεῖρῶν ἐκστάσεσιν
τιμυριάδων νίκη· δίεν
χθήσεται ῥομφαία·
καὶ ὁδοὶ ὁδοὺς καταβλήσουσι·
πόταμοὶ δὲ ἔσται χωρὸν·
τὴν συγγένειαν λιμὸν
λιμένι φάλασσαν· καὶ στοι
χεῖα ἴστατο· καὶ τεῖχη
σάλπιγγι κατεσείετο·
καὶ τί δὲ λέγει μαίγυπτι
ων πάλιν ἀστοῦτοις χα
ρίζομένας· καὶ ὧν φω
νὰς ἐζόρουσαι κουομένας·
καὶ πόλιν φθεῖραι δίκαιοι·
τὴν λιμένα πράλλιμα
τι· τὴν δὲ ἐν πῖ· καὶ
πάλλα ὅσα τιμῶν τρο
πάλλα παρατὴν ἑαυτῶν
ἀχλάνοιαν· ἐπεὶ δὲ
ησε ἐν πύρχαντο· καὶ
κατάλληλων ἐκλιπὴ
σαν· καὶ διέστησαν εἰς
λιέρη πολλά· τοῦ στα
ρὸν πρόσθιον ἐς χάτην
ἀὐτοῦ ἐς συνελαύνοντος·
καὶ τὴς ἀπονοίας ἐν
κατὰ τοῦ θυ καὶ ἐρεῖ
μὸν ἀπενοήθησαν·
τὸ νέφ λαῖνῶ φῖναι τὸ
ησαν· καὶ τὴν ῥάδδο
τὴν σιδηρᾶν πορρω

ὀφεναπειλουμένην
ἀὐτοῖς ἐφ' ἑαυτοὺς εἰλ
κυσαν· τὴν μὲν νεῖ
κρατοῦσαν ἀρχὴν λέ
γω καὶ βασιλείαν· τὴν
μετ' ἰσαὐτὴν ἐλπὶ ὀφ
σι; φρίνει λιεν ἀὐτοὺς
ἱερεμίας ἐπὶ τοῖς προτέ
ροις πλήθεσι· καὶ τὴν λέ
γουσαν ἐκ βαβυλῶνος λαῖχλα
λωσιν ὁδὸν ρεται· καὶ
γὰρ ἐν ὄρεσι τοῦς καὶ εἰπὰ
ὀφρήνων καὶ ὁδὸν ρλιῶν
ἁγία· πᾶς δὲ οὐ τῶν
μεγίστων· τεῖχη
κατεσκαλιλιένα· πό
λις ἐν δαφρισλιένη· ἀπὸ
ασκλαλὼ φιρλιένων·
ἀπαφίλιατας δὲ συλλε
γα· πᾶς δὲ βεβηλοῖ καὶ
χεῖρες· ὅτι λιεν τοῖς ἀ
κατοις ἐκ βατεύοντες.
ἀλλ' εἰ καὶ τῶν πατάξαντων
κατάπρυφῆναι· προ
φῆται σιτῶν πεσ· ἐρ
ρεῖς ἀτόλιενοι· πρεσβῦ
ται καὶ ἐλεούμενοι·
παρθένοι καὶ νεανίδες
τρόλιεναι τεθοτι ἐπὶ
πτωσις· πυρὰ λόγοι τρι
σπικαὶ πολέμιοι· ἀλ
λιατος πόταμοὶ· ἀπὸ
τὸ τόνοσιον πυρὸς καὶ
λίλιατος· πᾶς γὰρ αἰοι
κατὰ συρόλιενοι· σφρη
νοι τοῖς σύνοικοῦσι τε
γειρόλιενοι· καὶ ἵ
νε ἐν αὐτῶν ἐπὶ μὴ τῶν
ἱερεμίου σφρήνων·
υἱοῖς ἰωνοὶ τιλλοι

καὶ ἀντιτιθέασιν οἱ
χρυσίῳ· ὅτι τρυφερὸν καὶ
καὶ σὺν ἁπαλότητι· ζῆτει
ὁμοίως δὲ γοῦν τὸ καὶ ὁ
δοκοῦσιν ἐν φόβῳ σαίνα
ρατον εἶναι τοὺς δὲ
ορτάζοντας· καὶ καὶ
κρονίρροτον τῷ ιι· χεῖ
ρες γυναικῶν ὁμοίως ἱμ
ερικόν ιι· οὐ τροφὴν
ὀρέγου καὶ τέκνοις τῆς
πολιορκίας ἐπικρατοῦν
σης· ἀλλ' ἐπὶ τροφὴν
πάντα, σπαράττουσι.
καὶ λιοῦ φάρμακον
τὰ ἑαυτῶν ἐποιοῦντο
παῖ φίλτατα· πάν
τα τῶν οὐδεὶς καὶ τῆ
ραδείων· οὗτοι
πάσχουσι τὸ τελούμενον.
ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπὸ τοῖς αἰσοῦ
ουσιν· ἔστω οὖν
ὅσα καὶ ἐν τάυτῃ ἀνα
λαβὼν τὴν βίβλον· καὶ
τοῖς φρικώδεσι συγγενῶν
μαι· συγγίνομαι δὲ ὁ
σάκις ἂν ἐνυπνιάζωμαι ὧν
φρονῆσαι φέλησόν τῷ
λιπαρῶς ἀπειλῆσαι
πτοᾶται τὴν φωνὴν.
καὶ συγχέομαι ἀκρυσι
καὶ οἷον ὑπὸ φρικιοι
τοπαθοῦσι ἔρχεται· καὶ
συμφρικιῶντῶν φρι
κτὸν τι· τὴν δὲ
τελευταίαν ἀπ' αὐτῶν
πάντων ἐκ ἀπα
στάσιν· καὶ τὸ μὴν ὑπ
ἐπισείμενον ἀπ' αὐτοῖς
τὴν δουλείας ζυγόν·

καὶ τὴν περιβόλητον
ὑπὸ ρωμαίοις τάξει
νων· ἵνα δ' ἀνδρεῖον τὸ
ὠφέλησε τὴν ἀντὶ τῆς
φρικώδους προσαγο
ρίαν
τῶν φρίκη γράφει
εἰδότων καὶ λόγον ἐ
χόντων ὑπατεύει· ποίαι
βίβλοι τάυτα χωρὶς δ
σιν· μιᾶς τίλλουσι
τοῖς τῆς συμφορᾶς.
ποῖ σοῦλε ἐπιπάσαι κα
τὸ ἵνα ἐσπάρησαν· καὶ ἡ
λαμπρεία πεπαυμένη.
καὶ ἀυτὴ ἐστὶ σιλλί
τοῦ δαφοσιόλις τῶν
σκολιῶν· ἵνα τοσοῦ
τον ἐπιβάτον ἀυτοῖς
ἐστὶ μόνον· καὶ τοσοῦ
τον πάππολλύουσι τῆς
πολεμίων ἀπόζης· ὁ
σονὴ μέρα φανὲν
τες φρίκης αἰτῆσαι
ρικλίαν· λείπουν
λεόντος οὕτως τοῦ ἐστα
σιάζειν· καὶ τοσοῦτων
λιτῶν σκαιῶν· οὗτα
τες εἰρηνικὲ δ εἰσὶν
σι· καὶ διὰ πλειόνων ὑπὸ
ὑπὸ δείγματων ἐστὶ
λιαφεῖν· ἐπὶ πολλῶ
λείπουσι· τοῖς αὐτα
λυσαντα λιπρο σ υ
χιάνι καὶ πάντες ἐιρή
πτευσαμένους ἐκ
λῶν· πρὸς τὴν αὐτὴ
πόσοι πάλιν ὑπὲρ
χῶσιν· καὶ πρὸς τὸν
ἱλασμὸν ἐπὶ πόλεως
στρεφαι· λιπαρὸν τοὺς

Κ ἀποῖ τοῦ σπαδεύει. τῇ
πείρᾳ σφρονίσθ-ένησας·
καὶ γὰρ ὡρωϊκοῦ φρονεῖ καὶ
ἀποῖ πόρρω τοῦτο τοὺς
ὑπολαμβάνοντας·
ὅλως δὲ οὐ τοῦτο ἐστὶν
ἡ σωφροσύνη τῆς ὡραιότητος
καὶ τοῦ ἀνθεῖν τοῖς σώμασιν·
ἀλλὰ τοῦ ἐν ἁρμονίᾳ
καὶ σωφρονικῇ διαθέσει
εἶναι τὴν ψυχήν. ἐν ᾗ
τὸ μὲν ἐπιθυμητικὸν
ἀνδρεῖον ἔσται καὶ
ἐλεύθερον. ὅταν ἀλγοῦντα
μὲν ἡδονῶν μὴ κρατῆται
καὶ ἐπιθυμιῶν. ἀλλὰ
καρτερῇ καὶ ἀνέχηται·
ἡδόμενα δὲ λυπῶν καὶ
ἐπιθυμοῦντα φόβων καὶ
ὀκνοῦντα θάρρους καὶ
θαρροῦντα δέους καὶ
ὀργιζόμενα πραότητος
καὶ πραΰνεται καὶ
ἀνέχηται καὶ ἐθέλῃ
πείθεσθαι τῷ λογιστικῷ
καὶ τὸ λογιστικὸν
ἐπιτάττῃ καὶ ἐπαινῇ
καὶ ἐπιθυμῇ καὶ ἐπιστήσῃ
καὶ ἐπιτάττῃ καὶ

ταχουσηλικροφυλια.
καιτησαυφαδιαςησυγκα
τα βασις· καιπολλωνικρειττ
τρονικηλαυσιτελεστερο
επιτωνκοινωνιατι
κιεπιοητας· καιταρτι
ζειναλλαλουςωσαλλη
λων· καικαταρτιζεσθε·
υπροικαταγνοητασδια
τησαποστασεως· καιτο
αχιοπιστοιητωνχωρισαι
χυσαντας· επειτοιεζειν
ταεκλιατοσωνυπερτυραν
νουσαλλουκαδελφους·
πολιοφετειντηνδιορ
φωσιν· τωυτοειδο
τεσδελφοιπερικακω
κιεπαλληλους· περιπυ
ζωκιεφα· γενουκιεφα
τηνεσωθεν· κιηκιησω
κιεφ· ατοητοκιεσοτοι
χοητουφραγιουλυ
σαντα· καιδιατουαικια
τουτουπαντασυνα
γαγοντακαιειρηνευ
σαντα· επιτωκιεν
τωκοινωνιτουτου·
τησεκκλησιαπολια· των
πραωκαιηπιωνποικιε
ιτοραστηεπιχειρατης
επιειξειας; αρον
κυκλωτουςοφθαλμις
ουκαιδεεπισυναγε
ιατηεκκλασου· οντρο
πονεπιφερεις· καιοτρο
πεφηιαιοικιονομονη
τουτηυιστοκαιιδιε
ραι· ινεπιτηραικαλωκα
ταλυσητηνπαροικι
αν· ειδουπαντεσηκα

σηιροσσε· καιυπο τασσε
λιπαινομεναιπερυ
ρας· καιτοεαυτωνικυ
κλουσιφυσιστηριον·
κιεταδακρυωνπαιφοι
τησαντες· καικιετ εν
φροσυνηεπιροστρεχον
τες· χαιρεκαικα
τατερπουτρωνπαρισ
καιφιλοτεκνοτατε·
οτιπιπαντασαυτουσεν
δεδυσαικαιπεριβε
βλημενουσκοσμιοπηνκαιφη·
φοφερηζαικαισυροσι
κιδουεγωκαιτατται
διαλιοιεδωκεπιφ·
ροφεσικαιλαμπηφωτη
δεσποτικηκιαλλα
οικειαν· ουδεδωκασοι
εφυλαξα· καιουκαπω
λεσεζαυτωνουδενα·
κιηδεγεαπολοιτοκιη
δεις· αλλαπαντεσκιε
πωκιενεπιεπηπηνκιη
τυχησυναφολουντες
τηπιστειτουευαγγε
λιου· ευλαβυχοι· τοεν
φρονουντεσωπλησκιε
ιοιτωνοφρεωντησπι
στεωσπεριεζωσμενοι
τηνοσφυνεπαλητφεια·
επαναιοποιειδοτεστον
κατατουπονηρουπο
λεμον· καιτωνυπεικει
νουστρατηγουκιεπων·
κιηφοβουμενοιτουσ
αγγελιεπουσαποιστρει
ναιτοσωμα· τησδεφυ
χησλαβεσθαικηδεμο
νιεπους· φοβουμενοι

H

δε τὸν καὶ ψυχὴν καὶ
σωμάτων ἡμῶν· φυλάσσῃ
τε τὴν καλὴν παρα
κατάθηκην ἣν παρα
σχοῦ ἡμῖν φάλλειν·
προσκυνοῦντες τὴν τρι-
ὰδα καὶ ὁμολογοῦντες·
ἅγιος ἅγιος ἅγιος
βαπτίσματος· ἐν ᾧ πεπι
στεύκαμεν· ὅτι σὺ εἶ
ὁ πατὴρ ἡμῶν· σὺ γὰρ
ἡμᾶς ἐποίησας· καὶ
ἀναπλάττεις τοὺς
ἀποθανόντας· καὶ
ἐκ τῆς γῆς ἀνα-
κτίζεις· ὅτι σοὶ
μόνῳ ὑπάρχει τὸ
ποιεῖν ἃ θέλεις·
ὅτι ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι προσκυ
νοῦμεν καὶ τρισ
ηλιόμορφα ἀναλαμπόμενα· πᾶσα προσκυ
νητή· βασιλικὴ πᾶσα·
ὁμοθρόνιος· ὁμοδόξος·
ὑπερίσοσθενος· ὑπερχρο
νος· ἀκτίστος· ἀόρατος·
ἀναφὴς· ἀπερίληπτος·
προσλαμβάνουσα ὁποίως
ἐκάστοτε ἀγγέλους· ἀνθρώ
πους· ἀσωμάτους· ἐν
πᾶσι δὲ εἶναι τὸ πλοῦ
τον τῆς ἰδιότητος
ἀλλοιουμένη· καὶ τὰ
τρία ἓν· ἐν γὰρ οὐχ ὑπο
στάσει· ἀλλὰ θεότητι·

Μονὰς ἐν τριάδι προσκυ
νουμένη· καὶ τριὰς
ἑνιζομένη ἀναλλοίωτος
τῶν πρώτων· τὴν δὲ
τὼ δευτέρω διειρομέ
νην κατὰ μεγαλαυχί-
αν πρώτως λέγει τὴν υἱό
τητα καὶ ἀγγελικὴν
ἀποτίκτουσαν θεότητος·
δευτέρως δὲ τὴν πατέ
ρα καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ
πάντα· τὰ γὰρ πρὸς
σωτηρίαν καὶ οὗτως ἔχω
σιν ἀδελφοί· καὶ τὸν ἕ
τερον σωφρονοῦντας·
ὡς ἂν οἰκείαν τὴν καλλο-
λέων ἀνήκουσαν
τὸν· προσλαμβάνων ἃ
φ' ἑαυτοῦ φέρεται ἕν·
ἀνιάτως δὲ ἐχόντας
ποστρέφων ἀπὸ τῆς
πρὸς ἑαυτὸν ἑνώσεως
ἕλκει δῶ
ρον· πάντας ἑαυτῶν ἐν ὑπείκ-
καὶ ὁ θεὸς εἰρήνης
ἔσται ἐν φιλίᾳ πάντας
πάντα νοῦν ὑπερέχου
σης εἰρήνης τοῦ κυρίου ἡ
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ
Α

Εἰρωικὸς δὲ τρόπος ἐστὶν ὃν βαστῆ, ἢ μετὰ τὴν φασιν ἐπολλὰ σὰ μεθαδὶ ὃι μὰ θέξοι:

ὅρμος ὁ ἥλος, ὧ ραοῦτὸ πρὰ φιλαφὶ ὃν ἢ ἀνάπαυ. μᾶλλον δι' αὐτὸ φιλαφία. μακρόθυμ ἢ ἡσυχία. ὁ ἥλος ἀφ' ἁπτει. τρ ὧρα ὧρ αὔρει. ἢ ἡσυχὶς ἀφ' ἁμέ ρα ἐστί, καὶ ἀγκέ ἀ ὁκεδαδὴν ἀ τὸ ἢ ἡμῖν καλόν. καὶ εἰ ὁκε δαστὴς ἐ ὁμὴ φύσως, ἢ ἀγα θὰ ὁμοιωδεῖ. καὶ τρ ὧρ ἢ ἡσυ. ἢ οὐ σὰ μὴ ἐστί. ἢ κίνη δεῖ σὰ καθίστα ται, ἢ ἀπὴ δοῦσα δ πλάνα σι. καθαὶ πρ τῶν φυτ ὧν αὐβία χρὸ ἰ μῆ α ὁμοιωμὴ α, ἐστὶ τὰ φὶ ἰ μέρα ὧρ ἐς ἰ αὐτὰ πὰ λὶ ἢ ὑπαρ α τρέ ἐστί, καὶ δὲ ἰ κρι σὶ τὸ οἰ κεῖ ον. βία μὴ χὶ λ' ὁμοκλὶ ἢ ὁμὴ λα, ἢ βία δὲ ἀ ὁρδοῦ μὴ λα. φ ὁφὴ μὴ χὶ λ' ὁρ ὁ ἰ ρ ὁρ ἢ καλιὰ καὶ ὁλύε πὶ τὸ ἰ ρ ὁρ ὁ δρό μ ὁ. ρ ὁν ὁ κατ' ἀπαρ ὁῦς τρ ἰ ὁν. ἢ καλαμὴ τὶς ὁρὸς ὁ ἢ μὴ θ ἢ ρ α ς ἀ ἰ ε ὁν. ρ λὰ ἰ ὁς βα πὸ μὴ καὶ ἢ μὴ ὁμὴ χὶ ἢ φλὸξ. καὶ ὁ ὁ ὧ λα ὁ ὁμὴ χὶ ἢ τῶ ἰ λ' ὁ ὁ ὧ ἢ μὴ α. καὶ λα ὁ ὁ ὧ ἀ τὼν λω, ὡς τοῦ κακοῦ ἢ καλιὰ. καὶ τὴ τες φὴ ὁ ὧ α ὁ ὁ ρ ὁ ὑ αι. ἐ ἰ δὲ τὶς φὴ ὁβ ἐ ἰ καλοῦ τὴ ος ὁ ὁ ἰ ρ ὁ ἰ ρ ὁ. καὶ ἀ πὰ ὑτοῦ ὁ ὁ ἰ ὧ δὴ φὴ, ρ ὁμὰ ὁ ὁ ἐ ἰ ὑ δ ρ ὁ ὧ δ ὁ ὁ ρ ὁν, ἢ ὁ ὁ ρ μ ἀ ἀ πὸ ἰ ὁ ἀ ὁ ὁν. β πὰ δὲ ἐ ἰ ὁ ὁ ὧ καὶ λ ὁ ὁ ὧ β ἐ ὁ ὁ ὧ δὴ φ ἀ

πὰν κάλλον, φύσις καθίστα ται. καθάπερ καὶ ἡμῖν ἡ ἀγάπη. μεθ' ἡσυχίας ἀρέσκομεν τῇ ὄντως ἀγάπῃ. καὶ ἡμῖν ἡ ἀγάπη σὺν μεθ' ἡσυχίας, καὶ παντὸς τοῦ βίου προέστησα μεθ'. οὕτω οἶμαι οἱ τὰν ἡμέτε ρ α τρόπως ἐσώθημε λῶσ θ ε τε καὶ ὡς ὄρως ἔχομ τα. χίλια κείμεθα, ἀλλὰ καλιὰ σώζομεν. οὐδὲν ἂν σωθείη σῖν, ἀλλὰ ἐφ' ἁθῶσιν. καὶ τὰ μὴ καλὰ συκοφαντήσωσι. τὰ δὲ φαῦλα ἐκτρλάθωδήσωσι. καὶ ἀπολοπαρέχωσι τῶν ὁικά ων κακῶν, τὰ τῶν πλησίον πταισμάτων. εἰ δὲ καὶ ὡς κρίνομε θ α. ὧ τὸ αὐτὸ καὶ ὁλῆς ὁ ὁφὴς κατὰ τὼ πρ ὁ ἰ μίαν. εἰ φόβῳ τῶν ἐχθρῶν ἢ τῶν ἐπιβουλῶν. ἡμῶν

ετέρους· μυριάδες μετὰ
τῆς εὐχορίας καὶ τῆς εὐπ
είκοτου εἰς τοὺς λογισμοὺς
καὶ εἰς ἅ. ὑ φ̄ εἰς οὐδὲ ὁ τῆ
τος ἐκείνοις ἀριθμὸς ὁ
Πόσοι τοίνυν οἶμαι σοὶ νῦ
τὲς ἐπῆσαν καὶ φεύγου
σαν τὴν ἀλήθειαν·
Πόσοι τε ἦσαν οἱ πατρὸ
πάτερ ἔχοντες. καὶ
τοὺς καινοὺς λωποδύτας
δι᾽ ὀλίγου τε· οἱ τὰ προσίκα
κατὰ δάσυρον τες. καὶ
τὰ πτωχὰ τὰ αὐτοῦ τοὶ
πάσχοντες· οἱ τῶν βορ
βόρων καὶ ἀνδραποδώδεις.
καὶ τοῖς ἐπὶ λοις ἐπὶ κλων
ἐπευφραινόμενοι·
οἱ τὰ ἰδιώτικὰ τῶν φαυ
λοτέρων· καὶ τὰ κάρφη
προφέροντες· ἄλλη
τε λυπεῖ λίαν ἐγκεί
μενα· μήτε χαλεπὸν
ἀποσκευασόμενα καὶ
ἀποφυσητὸν πᾶσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς·
μετὰ σχέτε τῶν ἀπορ
ρήτων τῶν πάνυ ἀτε
ρωτικῶν· καὶ οὐ μετρίως
εἰς τὸ συνεδριοποιεῖσθαι
μισοῦντες τοὺς χρωμένους

διὰ τῆς παῤῥησίας τοῖς ἐχθροῖς·
ὧν τῆς αὐθαδείας τῆς
παῤῥησίας· ἣν ἀπέθεντο
τὴν ὑπὲρ ἀλήθειαν
ὑπὸ ταπεινώσεως καὶ
ὑπὸ παραδόξου ἑτέρου.
καὶ φόβου τε πάντων·
ὑγιείαν ἔχ ὧν ἡμῖν
συνεβη
περὶ οὐδὲ τοῦτο δὲ πάνυ
χαλεπὸν ἦν· ἀλλ᾽ ὑπὲρ εὐ
θαδίας τῶν πεπαλαι
οὐδ᾽ ὁπότε ἀνδρεῖοι τῶν
ἀσεβείων ἐλεγόμεθα καὶ
καὶ πάνυ φρενήρεις
μεν· εἴτε πίνουσιν
ῥοῦσαν ὕδωρ· εἴτε τὴν
πέλινουσαν· καὶ τε
λίνουσιν· εἴτε τοπικὰ
καὶ ὁμοπάτριδα
κῆποὺσίας· εἴτε καὶ τὴ
ὑπὸ τοῦ σοφεῖ
λίαν μοῖραν· ἣν τὰς
δυοτήσας εὐσεβείας· τὰν
ταρώσεις φαλίων
περιλαβεῖν τὰν ὑπὲρ
ρωστήματα· ἐπειδὴ
ἀναβάσεις ἐν τῇ σαρ
διάτιφε ῖται· οὐχ ὁ
μολογίας ἀλλὰ ἁρπίσε
ως· οὐδὲ θεολογίας· ἀλλὰ
βλασφημίας· ἄλλος
γὰρ ἄλλου φιλοτιμό
τερος ἐν τῷ πλούτῳ
τῆς εὐσεβείας· ὥσπερ
δὲ δύσεις ὁ τέσ οὗτοι ἀσε
βεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲ τρια
καὶ ἑτέρων θ φιλαν
θρωπότερα· πολεῖς
λέουχοῦντως· ἀλλ᾽ ὑπὲρ

μὲν φεύγειν τὸ σφαλερὸν
πόλεμον καὶ συμβαί-
νοντας πολέμους. οὐχ ἧττον δὲ καὶ
πρὸς ἑαυτὴν ἡ φεύγουσα.
εἰ γὰρ μὴ μέγα τοῦτο εἶπεῖ-
ν καὶ γενόμενος χεῖλος
ἐπὶ καὶ φωνήεντα· ε
πανταχοῦ δὲ ἡ τοῦ πυρ
γου οἰκοδόμου ἐστὶν ἔργον
τοῦ πρότερον· οἷον ἐμ
γὰρ ἐπὶ καὶ σὺν ἐστὶ φρο
νοῦν. ἢ μὴν δὲ ἐπὶ πᾶν
τι βέλτιστον τῶν πατρῴ-
νων ὁμοίως· ἵνα δὲ μὴ φύλα
δόνες ἐν ἐμοὶ στομάτι δο
ξάζωμεν τὸν πρᾶ καὶ
τὸν νῦν καὶ τὸν πάντο
τε· καὶ τοῦτο λέγω
τὰ περὶ ἡμῶν. ὅτι
ὄντως σοφὸς ἐν ὑμῖν ἐστὶ
ὅτου σὲ νοῦν τὰ σὲ ἡμῶν.
καὶ δὸ ξάζων τοῦ δὸ
ξάζοντας· καὶ μὴ μὲ
γα τὰ μόνον. ἀλλὰ ἐς
πιστεύεται· ἀλλ
ὃ δὲ ἐστὶν ὑπερῴνδαι
με χόμεν· καὶ σὺν
νοεῖ καὶ περὶ τούτων.
οὐ γὰρ ἁρμόσομαι· ἐχρῆ
γαρ μὴ δὲ κἀμὲ δίδο σθαι
τῶν πονηρῶν γαρόδων.
μὴ δὲ τὰς πονηρὰς
γλώσσας ἐλευθερίαν·
πλὴν οὐ τοσοῦτον ὅσο
δοκεῖ τοῖς τὰ μὲ τέρα
διαβάλλουσιν· ἐπεὶ
δὲ γαρεδεῖ τις καὶ ἀλλα
πεῖν ὀνταςαὐτοῦ. τοῦ
τό ἐστιν ὃ ἐπῃτάσαμεν·
λλὰ σφόδρα οὐ

γονάμεν. καὶ οὐκ ἔχο
μεν εὑρεῖν πάντων
ἀγαθὸν ἱερὸν ὑπέρ. ὃ
ἐὰν συνεβουλεύσω
σφότερα εἶναι σοφὰ νῦν
δὲ· τοῦτο μὲν οὖν
τοῦτο καὶ μά. περὶ τοῦ
τον μὲν ἁπλῶς ὁ βουλόμε
νος εὖ φρονεῖ τῶν ἁ φι
λόν· τοῦτο τῶν ἱερ
πισθῆναι φαλερά· ὑ
πὲρ δὲ τούτου οὐδέν· οὐδὲ
σφόδρα βουλόμε
νον μὴν ἁπρίουσιν ἐλαι
ὸν φησὶ δεῖπνων. ἐν
πειρούμενοι τε καὶ
ἐνσπουδάζομεν· τὰ δὲ
καλὰ φρόνιμος βουλόμε
θα εἶναι. οὐ δὲ νῦν ἐσται
δὲ· πάντων μὲν ἄρ ἰσχυ
ρότατον ὢν τοῦ θεοῦ δι
ὰ μὲν ἐχαρίσω ἐσται
μοὶ δὲ ἓν μὴν οὐ χάριτή
ν· νῦν δὲ τί τοῦτο τοῖς
ἰσοῖς ἡλίου νῦν δὲ λα

λλήκτοις· ἀλλλλήκτοις γὰρ
ἐστὶ. καὶ ἐὰν κοινωνὸν τὸν
τοχαρίζεσθε· οὗτος γὰρ ὑμεῖς
ἐνσεβεῖς. εἰ καὶ οἱ περι
τὴν ἱερωσύνην μείζονα
μεῖς· ἀλλ' ὑμεῖς ἐλάττονα
κέτι μετοῦτο ἐστὶ καὶ κι
λεῖ περ τὴν τάξιν ἐλάττονα.
ὑμεῖς δὲ οὐδενὶ τούτου
λεβεῖς. καὶ ὑμεῖς ἁμαρ
τάνουσιν. εἰκότως καὶ
μᾶλλον. ὅσῳ καὶ πᾶσι
ὀφείλετε βαρύτεροι·
Καὶ ὑμῖν εἰδὶ τὰ πάντα
συμφωνούντασιν
νας. καὶ διὰ τοῦτο νῦ
τὶ καὶ εἰς συμφορὰν
ἐλθεῖν. μὴ οὖτε· πεῖθει
κε λιπὼν οἴκαδε τὸ
ὁρώμενον· ὑπὲρ ἑνὸς
μόνου καὶ μὴ δὲ σύμπει
θου· ἀλλὰ δεῦρο καὶ σὺν ἐμοὶ
νουθέτησον αὐτούς. καὶ
ζόμενος καὶ συμπρε
σβεύων τὰ δέοντα
τῷ πνεύματί μου ὑπὲρ
χόμενος· καὶ εἰ τιζω
τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἱκε
τείαν ποιήσῃ καὶ τὸ
ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπαί
τει· οὐ γὰρ ἐμαυτοῦ
ἀκούσεσθε ἐπαλήθη. εἶτα
λιπὼν οὖτε. καὶ εἰκῇ
τῶν προσαποδείξιν
καὶ πάντα λιπὼν σὺν οὖ

πολλάκις· καὶ οὐ τεί
ρασιν καὶ οἰκτιρμοῦ.
οὐ τειμὴ λιπεῖν πόνον λιέ.
καὶ οἷς ἵνα τρέπεσθε α.
οὐ τοῖς θεῖναι ζημίαν.
τοδὲ λιπεῖν θεῖναι πρὸ
ποιοῦντες· καὶ τοσοῦτων
μᾶλλον. ὅσῳ τῶν ὑπὲρ
χόντων μείζονα
λεφα· ὥστε καὶ καρπὸν
ἀρίστου ἐνεγκαλεφα
τῆναι τοῦλαοῦ τοῦδε
συναυξῆσαι· τοῦτο
βούλεσθε πείθεσθε τοῦ
το. καὶ οὐδεὶ δεῖ πράγμα
τῶν ἐκλιπεῖν. οὐδὲ σθε
λογίας δεύτερας· καὶ φεί
δεσθε τῆς ἐλεῆσαι σθε
νείας. ὑφ' ἧς ἁλόντες ὑπ'
καὶ τὰ ὑπὲρ φορὰ ἐστὶ
μαχεῖδεῖ καθ' ἑαυτοὺς
βαρεῖαι τῶν λόγων ἡ
πολλάκις τοῦ λαοῦ
ἐνηχεῖ λόγου. ἵνα τῶν
τοῦ μὲν ἐπιλιθομένων
ἦς εἰς ὧν ταλαίπωρε
λόγου οὐ τῶν· δοκεῖ
τε λοι τὸν λόγον προ
καλεῖσθαι διαίρεσιν συ
χίας· καὶ ἁρπάσεως
ἵνα συνάπτα θεν
ἶναι διδάσκειν καὶ ἵππα
ροι λία· οὐ γὰρ ἔζα
σθε λόγου ἀλλ' ὀφερῶν
ἐκαὶ ἁδυχίας καὶ ἔλεος
στόματος· ἀχθο μαι
δε. ὅτι μὲν ἐπιτιθορος
τῶν ὑμῶν ἀναθῶν.
μηδὲ φανῆναι λαβὼν
τὴν ἐπιθυμίαν.

πᾶσιν ὁμολογούντοις φρονοῦ
σι καὶ οὐ σταύτα φρονεῖ
τοι καὶ. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ποιεῖ
σθαι τρόπον τινὰ οἰκουμενι
κὸν τὸν ἀπὸ τῶν ἑῴων ἐπὶ τὰ
ῥωμαϊκὰ μέρη· καὶ πάλιν ἀπὸ
τῶν ἑσπερίων ἐπὶ τὰ κατὰ
ζητεῖτε ψεῦδος. οὐ μὴν
ἀπὸ γε ἑαυτῆς ἡμῖν φέρου τὴ
τος φρυσικὴ ἐξαγόμενος·
ἀλλ' ἵνα τοι πρὸς ἃ λέγε
κλεπασάλπιγγι σαίδαι
ἐστὶ σκληρότης. οὐ φανεῖ
σθαι δὲ εἰπεῖν καὶ ἃ
χρόμενόν τι ὑπερβολῆς καὶ
ἐλλείψεως· ἵνα μὴ μακρο
λογικῶτερα δέ τινα
καὶ στενὴν οὐκ ἔχοντα
τὸν μέγαν εἶναι ἀρχήν.
ὡς τὸ περὶ οὐδενὸς ἐφεῖσαι
νὸν ἐξελάσασαι· καὶ τὸν
τοδιχῶς· ἢ διὰ φθόνον·
ἢ διὰ φόβον τοιοῦτον.
ἵνα μὴ πρὸ ὁμοτίμων
συνεῖσαγάγωνται. τοῦτ'
ἔστι μὴ ἐχόρονος καὶ ἃ
χρόμενον· καὶ τοιοῦτω
τικὸν τὸ ἕτερον θέσει τι
σμάτων. τοσοῦτον δὲ
μᾶλλον πρεσβύτερον τῆ
προϋπαίτια. φθόνῳ τι
τος ἐπὶ ἀρχὴν. ἢ κτί
σματων· καὶ διὰ φθό
νου τινὸς ἐλεεῖσθαι
τὴν τοῦ λέγεσθαι ἐπὶ
τιμίαν τοῦ τῶν ἐπὶ
κεκτῆσθαι· καὶ τοῦ
τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης τοῖς
πλείστοις ἐνοικεῖ τοῦ
κρεῖττον ἐπιθυμεῖν.

λομένῳ καὶ πρὸς ἀ
ποκρινομένους· πά
ρεστι γὰρ ἐξεταστὴν
εἶσε τέρα ἀρχὴ πάντα
γεῖν. ἀεὶ δὲ πάντων. ὁπόσων
κατὰ φιλοσοφίαν ἐστὶ
λυσειπαρῆναι τῷ
τοιούτῳ· εἶδε
ὃς οὐδὲ ἐχαρίσατο ἡμῖν
ἡ τοιαῦτα· οὐχ ὑπερτέ
θειμεν· οὐδὲ τῆς
λιτίας ἀποχεῖσθαι. ἀλλ'
ἐκεῖσε ἐν οἷς ἐστὶ καλοῦ
μενα· καὶ τὴν οὐ
σίαν τοῦ καλοῦ προσε
ρίσαι ἐξ ὑλῶν φύσι
σι καὶ φιλαρ
χεῖ· πότερος ἀγαθὸν ἀεὶ φύ
σει. ἀλλὰ μὴν ὁ τοιοῦτων
τὸ ἐξ ἀρχῆς. οἷον νῦν
τὴν φρυσικὴν ὁμο
λογίαν τὸ ἐξ ἀρχῆς
ἀλλοίωσιν τὴν
ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ
τέστι σοφοῦ καὶ ἀγα
θοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ
τοῦ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ζῆ
ν. καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀγα
θοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ
ὄντως ὄντος. ἀλλοίωσιν
τὴν φρυσικὴν καὶ οἷο
ν ἀδύνατον καὶ οἰκεῖον
τέρος βουλεύεται λόγος
ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμην
ἀλλ' ἐπιστήμην καὶ
ὅσος ἐστὶ καὶ τοσοῦτος
ἀλλοῖ. ὅσῳ περ ἀεὶ τὰ
παντελῆ τρόπῳ τινὶ ἐκ
χαράκτηρι. τύπος ἐστὶ
τοῦ γενήσεσθαι τοῦ καὶ
οὐκ ἀπὸ ζῆν καὶ οὐρι
ωτέραν ἀρχὴν ἐν
ἀλλοῖ δὲ οὐ τοῦ ἐν
ἔνος γενήσεται τοῦρ
δος τοῦ φωτὸς ἄλλο τι
κεῖζον· ἢ ὑγιὲς τυγχά
νειν πείρᾳ· οὐ προσφυ
κτὸν ἔστι οὐχ

φαίρεις. ὡς δ' εἰκῆ προβο
λεὺς πίστιν ἀπὸ τοῦ εἰς. ὅτι ου
μενικὸν τὸ μαίνων τοῦ
φ' ἑνὸς ἀρχὴν τὴν ἀρχήν.
λέγω δὲ οὐχ ὅτι εἷς. οὐ
γὰρ ἓν ἀρχὴν τιμᾶς.
καὶ τὴν ἀναχείσεται δ' ἀν
τῆς· τὴν μενικὸν. ὅτι οὐ
κρῶν εἰς ἀγεῖς ἀρχὴν.
ἐκ λιπὼν ζῶν θ' εὸ τὴν ὁς·
τὰ δε. ὅτι μικρὰ καὶ
μικτὶ σκιατὰ μόνον.
ἀλλὰ καὶ πάντων μικτὶ
σκιάτων ποιεῖ σὰ τὸ μό
τερα· εἴτε τούτων ἕνε
κεν ὑπέστη καὶ πότε.
ὥσπερ ὁρίσαμα τε χνῖ
τὴν προτρώτην τε χνῖ
τῶν προτέρων οὐκ ὄν
τα. οὐδὲ ἀλλ' ὡς τε νό
μενα. εἰκὴ τὴν στῖσαι
δι' αὐτῶν ἢ βουλέ φη
θε. ὡς οὐκ ἀρίστου τος
τοῦ βουλέσθαι· πάντ' ἀρ
ὅτι νοσε νεῖ κεν. ἀτιμό
τερον εἶκεῖνο οὐδ' ὅτε
γε νῆται· ἐπῳδε θε
ὅτι τοσ ἀρχὴν εἰς ἀγω
ἀχρόνον καὶ ἀχώριστον
καὶ ἀόριστον· τὴν τε
ἀρχὴν τιμῶν καὶ τὰ εἰς θε
ἀρχὴ σεπῖσε· τὴν
μεν. ὅτι τοιούτων
ἀρχῶν. τὰ δε. ὅτι οὕτως.
καὶ τοιαῦτα καὶ εἰκότ
οὕτου· μὴ τε τῶ πο
τὲ· μὴ τε τῇ φύσει·
μὴ τε τῶν εἰ τῶν δ' ἱερ
τολεμία· ἐν οἷς τὰ δ' ἡ
ρημένως. καὶ δ' αἱ ρού

μένως. εἰκὴ παράδοξον ὂν
τοῦ εἰπεῖν· οὐχ ἧττον
ἐπαινετὰ τῆς προσλή
ψεως. ἢ καθ' ἑ
αὐτὸ εἰκὸς τὸ πολε
μόν τε καὶ λαμβάνο
μενον· τριάδα τε
λείαν εἰς τελείων τρι
ῶν· χιλιάδος μέν
κεν θ' εἰς σαίατο πλά
σιον· δυάδος δὲ ὑπερ
καθ' εἰς σε· ὑπερ τάρτη
ν' λην καὶ τοῦ δος ἓξ ὧν
τὰ σύμματα· τριάδο
δε ὁρίσθ' εἰς σε τὸ τε
λεον· πρώτην γὰρ ν'
περβαίνει δυάδος συ
θεσιν· ἣν καλεῖ τε σύνε
μεν θεότης· μήτε
εἰς ἄπειρον ἰχένται· τὸ
μεν γὰρ ἀφιλότιμον.
πρὸς ἕκαστον· καὶ τὸ
μεν οὐδαίκοντιαν
τελῶς· πρὸς δὲ ἑλληνικὸ
καὶ πολύθεον· εἰς οὐ δὲ
δεὶ καὶ εἶναι· καὶ ἵνα μὴ
ὀλιγάκις δὲ ὑπὲρ τῶν
δε ἄλλα θῶς. ἀλλὰ καὶ
λιάκις ἐπεσκεμένως·
ὅτι σοι μενικὸν δυνος
ὃ δὲ εἷς τε νῆται πόλεις
ὃ γὰρ ἐν νηπόστων
κατικῶν τε καὶ ὑλι
κῶν· ὅτι καὶ πάντες σῶμα
καὶ τοῦτο ἀλλ' οὐ σίαι
περὶ τοῦ παραχωροῦσι
ὑπόληψις· ὥσπερ τί

φοβοῦμεθα φόβου
λίαν ἐστὶ φόβος· ἰσλιάδε
βούλεται διακεῖσθαι ὁ μι
λητὴς· ἐπὶ δὲ κιν
δύνου ζημιοῦσθαι
θεότητα ἐπτοίκτισμα
παραδέχοιλιον· ὄυτε γὰρ
θεότης κτίσμα ἐστὶν οὔτε
δεσποτικὸν τοῦ δούλου
δοῦλον· κἂν ταπρῶτα
φέρηται δουλείας κε...
κτίσεως· καὶ τοῦτο
λιόνομ φιλανθρωπευ
ηται ὑπὲρ ζόλιενον·
ὀγαρτῆς θεοφειλόλιενης
ἀποστερῶν τιλιῆς· οὐ
μᾶλλον τιμᾶται ὧδιδο
λιένων· ἢ τιλιαζειτῶν
ὑφαιρουλιένων· καὶ
προσποιησιμὲν χητιλιῆς
τοῦ ζηνομοζιένου· καὶ
εἰ σοιτὰλάττεται πα
περὶ τῆς μιγενήσεως·
καὶ λοιπερὶ τῆς μυστι
σεως· οὐδὲ γὰρ τὸ κτι
ζόλιενον ἀπαφῶν εἶδα
κτιζόλιενον· εἰδὲ μὴ
γεγεννηται λιηδὲ ἐ
κτίσται· δεῦ αἰτοῦλο
γουσοι τὸ λεῖπόλιενον·
ὀλιικρὸν τοῦτο εἰσιλεγειν
πολλῶν διατῆς περοσ
γορίας τοῦ κτίσλατος·
ὀλιὲν ὑλινοὐδενὶ δε
πιχειρητόν οὐδὲ ἁπτόλ
λητον· πῶς καὶ σῶβρα
βευτὴ καὶ διαπτητὴ
φεότητος· ὑγιᾶ ρεῖ χε
λλως ἐὐδοκιλεῖν· ἢ
λακρὰν ἐκ βάλλωτι φεῦ

δεσποτεία· ὡς περ ἐπὶ
τῶν οὐρανίων
τοῖς τροποις καὶ πλεο
νεκτήσοι τοῦ χάο ὁ ε
πεστερους· ἐτῶν δε
λιὰν φωνὴν τὴν ἐν
τῆ καὶ συντοκιοῖ
φεύγοληι· τριάσῶ
λιὸν ὧν ἐν τριάδα φύ·
τριάδε· ὑπὲρ παντῶν
λήσων ἁπάρι ὁ λήσε
ἰὴτικῶν λυεἰκαὶ δεκάδα
καὶ ἑκατοντάδα· καὶ
λὶν τριάδα ὁ μολογεῖν·
λιέτατο σοῦτῶν οὐν
τι ὁ ελιέν ἐν· πολλὰ
γὰρ τὰ ρὶ ὁ λιουλιένα·
καὶ πλέω τοῦτων·
ἀλλήσων καὶ ὁλιοτήτων
σύλληψις· ἑνὸς ὑπὸ τῆς
προσηγορίας τῶν ἑνῶν
λιένδὲ κφυσεως· καὶ
ὁ ὑκ ἐσ ὑσεως δὲ ἀσ φ·
νὰ ρὶ ὁ λιῶν λυοληέ
νων τὰ λὴ νὰ ρὶ ὁ λιένα·
ὑπτῶν φρονοῦλιεν·
καὶ ὁ ὑπτῶν σέχοληεν·
ὑσ τέρ ὁ πωσ ληένἐχ η
πᾶν τα προσάλληλα σχέ
σεως τε καὶ τάξεως·
ἀυτὴ λιόνη τριά
δι σῦ χωρεῖν ἐδέηλι·
καὶ ὁ ἰσάνη τριὰ σὰ πο
καὶ μυτηκὲ κὰ φ· ἁρλε
ποις· ἢ μὴ νηὶ ὑστέρον·
ἀὐτοῖδε λιάπι καὶ τῆ
ἀὐτὴ ηὲ ἰδέηλι φυ
σὶν θεότητος· ἀνὴρ
χω· καὶ γεννητὸν ὡρι ζόλιε
προάδυτον ὡρι ζόλιε

ΖΩΗΣΚΑΙΖΩΗΝ· ΦΩΤΟΣΚΑΙΦΩΣ ΚΑΙΤΑΣ ΖΩΗΣΤΕΘΗΝΩΣΤΟΥΤΟΙΣΕΠΕΡΕΙΔΗΝΤΑΙ· ΘΕΙΝΟΝΤΡΙΦΕΓΓΕΤΑΙΑΝΑΦΑΝΕΝΤΕΣΕΙΣΤΟΙΣΚΑΙΤΡΕΙΣ
ΟΥΣΙΑΣΚΑΙΤΡΕΙΣΘΕΟΤΗΤΑΣΕΝΩΣΕΩΣΟΥΣΗΣΕΝΟΥΣΙΝΕΝΟΥΝΤΕΣΤΗΝΘΕΙΑΝΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝΤΗΝΛΕΓΟΥΣΑΝΟΥΜΕΤΑΙΣΙΝΗΣΕΙΣ
ΘΡΙΑΣΘΕΝΤΟΣΠΡΕΣΒΥ· ΑΛΛΕΚΤΗΣΘΕΟΥΣΟΙΚΑΙΡΟΣΔΗΠΤΗΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣΕΜΠΕΙΡΙΑΣΚΑΙΠΑΡΡΗΣΙΑΣΤΥΧΑΡΙΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΟΣΕΙΛΑΧΑΛΙΠΩΝ
ΤΟΝΑΥΤΟΠΡΕΠΕΤΕΙΑΝΑΜΑ·ΘΥΣΑΜΑΙΚΑΙΑΣΕΒΩΣΕΖΩΙΣΕΛΑΝΤΕΣ· ΩΝΕΙΚΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣΤΟΤΑΠΑΝΤΑΕΙΣΗΤΟΛΑΜΟΥΗΣΥ·ΥΙΑΠΟΦΑΤ
ΤΕΣΤΟΜΑΤΟΣΠΑΡΟΜΕΝΟΥΠΡΟΦΗΤΙΣΚΑΤΑΤΟΥΤΩΝΩΣΕΟΙΚΕΝΕΝΕΡΓΕΙΑ·ΕΝΕΚΑΣΤΟΝΑΝ·ΘΕΩΡΗΤΑΙΜΟΝΟΝ· ΘΝΤΑΤΡΙΑΜΕΤΑΛ
ΛΗΛΩΝΕΣΤΙΝΕΝΟΥΜΕΝΑ
ΤΩΝΤΑΥΤΩΤΗΣΙΚΙ
ΠΙΣΕΩΣΚΑΙΤΗΣΦΥ
ΣΕΩΣΕΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΕ
ΒΕΒΑΙΟΝΤΕΥΤΟΔΙΑΤΙ
ΚΑΙΝΚΑΙΕΝΤΑΥ·ΑΕΙ
ΠΕΝ·ΘΕΟΣΚΑΙΘΣ ΚΑΙ
ΤΟΙΓΑΚΟΛΟΥ·ΑΛΛΗΘ
ΔΟΞΩΝΗΤΩΝΑΝΩΤΕ
ΡΩΤΥΠΩΝ·ΑΛΛΑΤΟΥ
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΘΥ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ·ΘΟΣΚΑΙΤΑ
ΤΡΙΑΔΟΝ·~

ΠΤΩΝ·ΤΗΣΑΙΚΤΙΣΤΟΥ
ΚΑΙΔΕΣΠΟΤΙΚΗΣ·ΚΑΙ
ΜΕΤΑΛΗΠΤΗΣΚΑΙΑΠΕΙ
ΡΟΥΦΥΣΕΩΣ· ΤΑΛΛΕΝ
ΓΑΡΕΠΑΝΤΗΠΟΡΡΩ·ΤΑ
ΔΕΠΟΣΟΥΕΠΛΗΣΙΑΖΟΝΤΑ
ΚΑΙΠΛΗΣΙΑΣΟΝΤΑ·ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΟΥΦΥΣΕΙ·ΑΛΛΑΔΙΑ
ΠΑΛΗΦΕΙ·ΚΑΙΠΗΝΙΚΑ·
ΟΤΑΝΤΟΥΔΟΥΛΕΥΣΑΙΚΑ
ΛΟΥΣΤΟΥΤΡΙΑΔΙΥΠΕΡ
ΤΗΣΔΟΥΛΕΙΑΣΓΕΝΗ
ΤΑΙ·ΕΙΠΕΡΑΡΑΚΑΙΤΟΥ
ΤΟΔΥΝΑΣΘΕΡΙΑΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ·ΤΟΓΕΩΝΩΝΑΙΚΑ
ΛΟΥΣΔΕΣΠΟΤΕΙΑΝ·ΑΛΛΑ
ΚΑΙΦΥΣΕΙΝΤΑΔΙΕΣΤΩ
ΤΑ·ΝΟΥΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΙ·
ΕΙΔΕΤΟΔΟΥΛΕΥΣΑΙΤΟΣΟΥ
ΤΟΝ·ΕΠΕΙΔΗΤΟΥΤΩΝ
ΕΙΔΕΣΠΟΤΕΙΑ·ΚΑΙΕΙΤΟ
ΓΕΝΩΝΤΑΙΚΑΙΑΚΑΡΙΟΤΗΣ·
ΕΠΕΙΔΗΟΝΤΟΓΕΝΟΥΣΚΟ
ΙΝΩΝΗΣΑΝΤΟΣ·ΤΟΥΤΟΥ
ΚΑΙΝΟΝΤΟΜΕΤΑΛΑΒΕΤΗ
ΡΙΟΝΒΟΥΛΕΤΑΙ·ΤΟΥΤΟ
ΠΕΙΣΤΡΑΚΑΙΥΙΚΑΙΑΓΙ
ΟΠΝΕΥΜΑ·ΚΑΙΤΟΙΚΟΙΝΩΝ
ΟΝΟΜΑ·ΠΙΣΤΙΣΚΑΙΑ
ΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ·ΑΡΝΗΣΙΣ
ΑΘΕΟΤΗΤΟΣ·ΚΑΙΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΘΕΟΤΗΤΟΣ·ΤΟΥΤΟ
ΓΑΡΤΟΚΟΙΝΩΝΟΝΟΥΣΙΟΝ·
ΩΣΠΕΡΕΤΟΑΠΤΙΜΑΖΕΙΝ
ΤΙΤΩΝΥΠΕΡΙΩΝΗΝΧΩ
ΡΙΖΕΙΝΑΠΤΙΜΑΖΕΙΝΕΣΤΙ
ΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝ·ΤΟ
ΜΕΝΤΟΙΝΑΔΙΑΓΕΝΝΗΣΙΝ·
ΤΟΔΕΤΗΝΘΕΟΤΗΤΑ·
ΤΟΔΕΤΗΝΘΕΩΣΙΝ·ΤΟ

δὲ τὴν ἐλπίδα
ραν τὸ δι᾽ αὐτὸν χαρίζεσθαι τοῖς
τοῖς ἀνθρώποις μὴ
καὶ δι᾽ αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις
μενον· ἕως γὰρ ἂν λέγειν
τὸν φόβον. καὶ τὴν τοῦ
πειλὴν μὴ ποιῶν τὴν
οὐ τοῖς τιμῶσιν ἀλλὰ
τοῖς κατεσθίουσιν·

Τ αὐτὰ ὡς ἐν βραχεῖ δηλοῖ καὶ
τικὸν ἀλλὰ οὐκ ἀνθρω
λογικὸν· ἀλιευτικόν·
ἀλλὰ οὐκ ἀριστοτεχνικὸν·
πικὸν· ἀλλὰ οὐκ ἀλλ᾽ ὁ
πραγματικὸν· ἐπικλη
στικὸν· ἀλλὰ οὐκ ἀγο
ραῖος· ὡς φιλήκοος ἀλ
λὰ οὐκ ἐπιδεικτικὸν·
πατητὴν τὸ αὐτὸ φρ
νοῦντας πλάς· ὅπερ ἀ
λοῦντας ἀνθρώπους
καὶ παντὸς μᾶλλον ἐπι
τὸν τρισμακάριον ἐκεῖ
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς
ἐν τῷ ἀπερίτμητον
τὸν τρισμακάριον
τε καὶ μικρᾶς πλείω
τεῖναι καὶ τὰ χρήμα
γειν. εἰ τε καὶ πλείω
ὡς ἐξ ἑτοίμης ἁρπάσ καὶ κο
δαιμονίας. καὶ ἐν τοῖς
ἰδίοις χυροῖς τὸ ἀσφα
λὲς ἔχειν. ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ἑ
τέρων σαθροῖς· ἵδρυ
δεῖσθαι δοκεῖ ἀλλὰ
λοις ἐν τοῖς ἀγρίοις ἐκ
ὄφεσιν εἶδος τὴν τρι
δος τὰ ἐργαστικὸν οἷον
πλὴν δοξάζοντες ἐν

καὶ προσκυνοῦντες·
τοῦτο υἱὸς χριστοτέ
ρους ἐποίησε καὶ ὀρθο
δόξοτερους· ὡς φει
λοπτωχικὸς καὶ κοσ φει
μεν· καὶ γένοιτο τοῦ
ἱερὰν ταύτην. ἢ
ἱερὰν γενέσθαι καὶ
τὴν ἀγάπην· ἀπὸ τῆ
λογίας· ἀλλ᾽ εὐρυχω
καὶ πειρασμοῦ καὶ πλὴ
σμοῦ· ἀλλ᾽ ὀρθὴν ἐκ
πτικὸν· ἵνα τὸ ἴδιας
συμφορεῖν ἀλλήλοις·
καὶ μικρόψυχος ἀπ
ὅτι οὐ μένειν· ἢ τὰ
μενύτιος εἶχε· τάδε
μυναπελθεῖν τὴν ὑπ
ἐλαι· τάδε ὑπαίνειν
ἀρχεται· τοῦτο καὶ ὑ
μῖν αἴτιον εἶπεν ταῖς
πηρίας καὶ ἀναπλάσεως
πηρίας ἀγίας καὶ προσκυ
νητικὰ καὶ μικρόψυ
μίε· μικρόψυχος γὰρ
περὶ τοσούτου ἀνὰ μά
σχολιέσθω τῶν ἐκτὸς
κλητόντων· ὧν πρίας
ἐκεῖνος καὶ τῆς ζημίας
καὶ λατρεῖαι καὶ
κύριος ἐκπλέοντος
νυτὸς κρίνος· ὧν πρίας
πλὰς εἶπον τε γνώσε
σομένη· τοῖς μεγίστοις
ἑλλάμφει τοῖς δὲ τῆ
ἰσολάσει δὲ χοῖοι καὶ
τοῦτους προσκυνη
τας· τοὺς νυνὶ ὑβρίζας·
καὶ μηδὲ ἐπιζητήσω
φείσηται μεν καὶ δὲ τῶν

ἐλαχίστων μὲν ἐστὶν ἡ ἐν
χιλίοις ὀκτὼ καὶ δέκα τῆς
χάριτος· ὑπὲρ γὰρ τοσούτων
πόλεων οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπέστη
λος ἢ ὁ θεὸς ἐξαρθῆναι ἀλλὰ τὸν
τὰ μὲν ἀφανίσαι πῦρ. ἐπὶ
ρᾶσι τὰ δὲ ὕδωρ ἐπαγαγὼν καὶ
ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης
σεως· ὅταν δὲ ἅπαντα ὁμοῦ
τινα ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων
ἐκ δὲ τῶν ὁμοίων ἐστὶν ἃ
ἐκ δὲ τῶν ἀνομοίων ἐστὶν ἃ

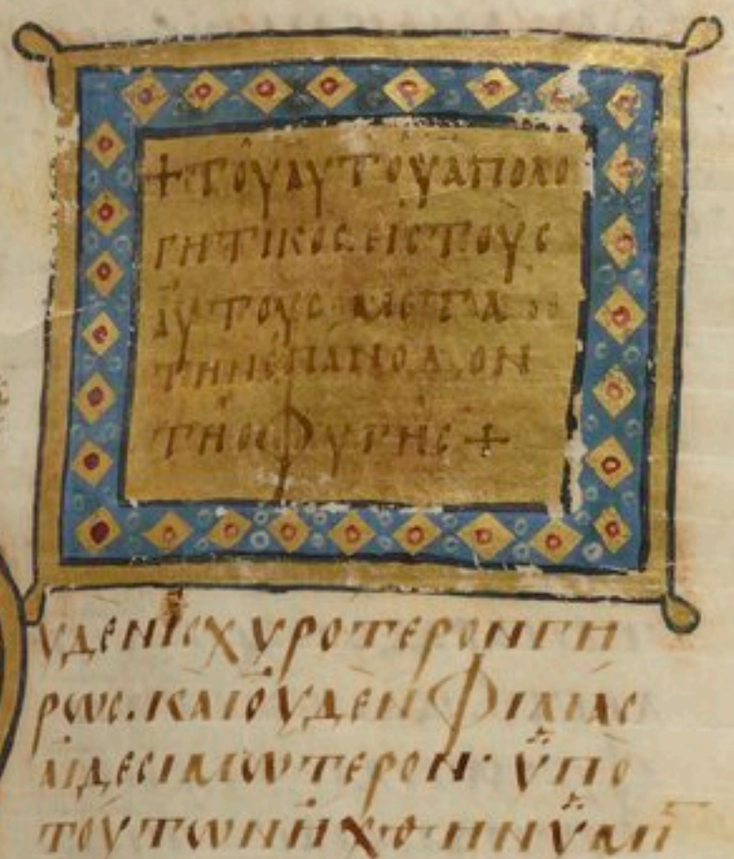
ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἵππα
πος ἀτεόμου τοῦ πίνακα
φόβητρον καὶ χρόνου
τὴν ὁσεδεπόθην εἰσελθὼν
τὸν κύστραφον εἰς ἑκατὸν
φακὰ γεγενεσθαι τὴν ἀσφα
λεστέραν ὁδὸν καὶ κρεί
σσονος ἵματος ὑπάρχοντος
ὑπεζώνυτος. ὥσπερ
ζιζάνιον ἐν σπερματι.
καὶ τὸν ἀφανισμὸν
γενέσθαι πάντων οἷς
ἀμέτοχος ἡ κίστη καθα
ρὸν τὸ πνεῦμα. καὶ μεταβὰ
ἐχθρὸς τὴν ἐν τῷ
διαβολικὴν καὶ λέβητος
γλῶσσα πρὸς τὸν πα
τέρα τὸν ἑαυτοῦ
τὸν προσευχώνικον
πῆσιν· προσδιδάσκαλι
ἀπὸ τῆς ἐναλογίου τὴν
καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπο
δείγματι διὰ τῶν νό
μων τῆς δικαιοσύνης
τὰ δὲ ζῷα καὶ ἀρι
στερῶν· προσποιᾶ
τικὴν ἐν φέτον ἀπο
σπάσαι κόσμου φῶν
προσάγουσαν ἀπάνθ
ρωπα· ἐπὶ προσεύ
φεσαι εἰς τὸ φεύγου
σαν· φῶτι χαίρουσαν·
φῆρα ἐλαύνουσαν·
μανδραγόρα ἐργάζουσαν·
κρήνης οὐ φυλάσσουσαν
πῆσις ἐρήμιας· ὄρε
σι καὶ ὑφ' ἕστιν προσελά
νουσαν· περιῶν ἡμῖν
λοιπὸν καὶ ὀφαυλίσιν

πάντως καὶ χαίρειν.
χαλιοφενῆ μιᾶς ἀνέλκων
ἐπὶ πάσης λέπερα ὑφ' ἣν
ἐγγίσας θρεσπάσιν ἡ
οἷς ἀναστὰς καὶ πορέυ
ου· ὅπου γὰρ ἐστὶν σοῦ
τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀνά
κῆτος εἶναι τάχα
λλης πέτρης καὶ κατ' ὧν
στρεφόμενα· πάν
τῃ μεδιάζατε τὴν
ποιμαντικὴν· ὦ φί
λοι λόγον ἐλθοὶ ποιμέ
νες καὶ ὑμπόιμενες·
πάντῃ σὸ τελοῖτα
συνθήματα· σὺν τεῦ
κοινὸς πνρ· καὶ πολλοὺς
τῶν χρόνων καταρτίσας
καὶ παραλειφασποιμέ
νας· σὺν τεῦ τῇ σελήνῃ
φιλοσοφίας βασάνιστης
καὶ κριτής· ἀλλ' ὅπου
λοι φιλοσόφως δεξῆ
τὸν λόγον· ἦν ὑμᾶς
φαίνεται ἐν μέσῃ ἁλη
στρεφόμενοι καὶ πε
ρίχουμενοι ποιμαί
νειν ἐπιστήμονες·
καὶ ἑκτρέφειν τοῦτοί
λιον ὁ φίλανθρω
πότερος ἐν προβάτοις·
ἐν ἡμέραις ἀνθρα
νεις· ἐπὶ πάσης καταρτίσας
πῆσις ἐρήμιας ὄρε
σι καὶ ὑφ' ἕστιν προσελά
νουσαν· περιῶν ἡμῖν
λοιπὸν ἔχει
λιον ὁ πέρ ἐστὶ φεις ὑμᾶς
πὸ χείρας ἡμᾶς καὶ πῆ
σις καὶ τὸν ἀπὸ τῶν

καὶ πῶς τοῖς ποιμέσιν
ὑποληπτέον· καὶ
μᾶλιστα ἐν τῶν νῦν
καιρῶν ὅτε ποικίλαις
φρονεῦσαι τοῖς καὶ δι
ἐσπειρα ντὰ πρόβατα
τῆς ποιμνίης ἵνα τοῖς ἁ
γιωτάτοις προφήταις
ταῦτα συνῳδὰ γράψωμαι·

Πῶς τὸ λοφεπέσεσι χν
εων· καὶ τοπεπτωκος
ἀνιστῆσαι· καὶ τοπλα
νώμενον ἐπιστρέψαι·
καὶ τοἀπολωλὸς ἐκζη
τῆσαι· καὶ φυλάξω τὸ
ἰσχυρόν· πῶς τὰν
ταῖς καὶ λιάσω καὶ φυ
λάξω κατὰ τὸ μὴ ὀρφα
νὴς ποιμαντικῆς λό
γον καὶ τὸν ὑμέτερο.
λλὰ μὴ γένωμαι λίκα
ις ποσὶ ποιμήν. τὸ γὰρ λά
κατεσθίων. καὶ τὰ ἐ
ρρι περιβαλλόμενος· καὶ
τὰ πλανᾶσθε ρὰ κατὰ σφά
ζων ἢ ἁπλῶς ἀπολῶ·
καὶ τὰ λλὰ πάρεστοῖς
φιλοῖς καὶ τοῖς κρι
νοῖς. ποιμαίνων μὲ
μαυτὸν οὐ τὰ πρόβα
τα· ὅπερ ὢν εἰδέναι
τοῦ ἰδίου προέστ ὼν
τες τοῦ γένους· τὰ ῦτα
διδάσκοντες· καὶ
τοῦτο ἐστὶ ζητοῦντε
τοῖς λογίοις· καὶ ἐκ τε
τα οὐ τῶν ποιμαι νό
μενοι καὶ ὡς ζητοῦντ·

ὥσπερ τὴν διδασκαλία.
οὕτω καὶ τὰς εὐχάς.
ἐμέτερ καὶ τοῦ ἱερον
τοῦτο ποίμνιον· εἰς
ἀσφάλειαν ἡμῶν· εἰς
καὶ ὑχημαύμιν. ἐπὶ τῆ
μερᾶ ἐπιφανείας καὶ
ἀπείκαλυ ψεως τοῦ με
γάλου θ ῦ καὶ ἀρχιποί
μενος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ἰοῦ καὶ μεθ ὃν. ἡδοξα
σμένου τοῦ παντοκράτορος ὑ
τῶν ἁγίων καὶ ἀγα θῶν
πνι· καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀ
μήν:

καὶ προσελεύσῃ τῷ πνι-
καὶ ἡ καρδία καθίστα
ται καὶ οἱ λογισμοὶ
ἐπανέρχεται· καὶ ἡ
φιλία καθαρτικὸς
φόβος κατασβέσθει
σα καὶ ἀποκαραν θεῖσα·
πάλιν ἐκμικρόν τι
θῇ προσάπτεται καὶ ἀνα
πτεται· ἀπιπνιγ
ᾗ τὰ παραλαλοῦντα
ἡ τοῦ πλησίου· καὶ ἡ
κηδεμονικὴ ἐπιθυμητὸ
πλησίου· ἐπιθυμητὴς
προσφωνητικὸς τέν
σαι φιλίᾳ· καὶ ἡ πατρι
κὴ ἐλπὶς εἰ μὴ ἐπὶ πάντων·
ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δο
λιχεπορεύεται· καὶ
πᾶς ἀδελφοστέρνητερ
νιεὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.
καὶ πᾶς τὸ ἐμπίπτειν τὸν
αὐτοῦ χοῦς καὶ φυρά
ματος· καὶ τὸ αὐτὸν
ζυλουτικὸς καὶ σκέπτε
τευμεφα· εἰ κινητικὴ
δεἄλλος ἄλλην ἐυπρε
πεστέραν προβέβλη
ται· καὶ τὰ μοιτῆς
φιλίας ἐκείνης σφρε
λοσέλεγον τῆς ζηλω
τικῆς καὶ περιβοήτου·
ἀρξαμένης ἀπὸ κόσμου.
καὶ προελθούσης εἰς
πᾶν· τὸ δὲ τῆς ἐλπί
στερητικὸς καὶ τραπέ
ζης· ἢ τὰ πάνικοι
νωνικὰ δεύτων
τε καὶ παιδεύματ-
τὸ δὲ τῆς ὑπεράδε

φόβου ἀπαιρέσεως· ἢ τὸ
γνησίως λυπηρὸν ἕ
τερον· εἰ καὶ δὲ τοῦ
τοῦ ἢ πρᾶξις καὶ τὰ
κίνητικὰ ἀυ-
τῆς καὶ φυ-
γὰ· ὁ
ποτε τοὐναντίον τοῖς
πολλοῖς πουδάζεται
καὶ ἐπιτυγχάνεται.
τὸ παραδυναστεύειν
λέγω· καὶ τῆς τῶν
φίλων μετέχειν
εὐημερίας· τὸ μὴ
παντὰ λέγειν πατῆς
λυπῆς καὶ τῆς καὶ κηδε
μονικῆς· ἢ τὸ φονέγω κα
λοῦ τινος εὑρέσεως
τα· καὶ γὰρ τἀυτα καὶ
τοῦτων ἢ τῶν ἀτοπω
τέρα· κατηγορήσωσας
αὐτοσέγω τῆς εὐμε
ἐπιτεὰ ποιᾶς· ἐπιτεὰ
νοίας· ἀλλὰ νῦν
μεταλλιβάνουσι
μεφαρμοζομένου
λυτοῦτου καὶ ἀλλη
τέρα· καὶ ἢ μὴν
πρεπουδέστερα· καὶ
ἡ ἀεὶ δὲ τοῦ γνησίου
τῆς σὺν ἡδονῆς βολῆς
ὠφελείας· ὁ υλόεις μόνον τὴν
σιωπὴν ἢ μὲν
τῶν· καὶ ἢ πολλάκα
τε βοᾶς· ἀλλὰ καὶ σὺ
νηγόρους ἔχεις τοὺς
λόγους· τοῦ τολμᾶν
δὲ τῆς σὺν ἡδονῆς φι
λίας καθαρσὶς καὶ τοῦ
ἐνπιμπλῆς· ἀλλὰ

πίσῆ συνηγορία· καὶ εἴ
τι διήμαρτάνομεν. ἀν
τὸ ἐπανορθοῦ ὡς περ
καὶ πάλαι ἐποίησας· οὐκέ
νεγκε τὸ πνεῦμα τῆς φι
λανθρωπίας σου δεύτερον·
ἐπεὶ τῶν ἀλλοτρίων
ἐσμὲν ἡμεῖς. πολὺ δὲ
πολλῷ τιμιώ
τερον· οὐκ ἐνεγ
καις ἐν τῇ κατασκε
υῇ φαίνεται κατορω
ρυχωμένος τάλαντον·
οὐκ ἐνεγκας ἐπὶ πολύ
πολύχνιον τῶν ἀρί
θμων περικαλύπτεσθαι.
ὅτι δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος
φῶς. καὶ τὴν ἐλπίδα
ἐργασίαν ὑπολαμβάνεις·
ζήτησας τῶν παύλων,
εὗρες προστεθῆναι
τὸν βαρνάβαν· ἐζή
τησας σίλουανὸν καὶ
τιμοθέου προσγενέσθαι
καὶ τίτον. ἵνα σοι πρέ
χῃ τὸ χάρισμα διὰ τῶν
πλειόνων εὐχὴ περισσο
τέρων εἰς τὸ πολυ
πλήθυνθῆναι τὴν. καὶ σὺ
κλαύσας ποτὲ πολλὰ ἐπὶ τοῖς
τοῦ ἰλλυρικοῦ πλάνοις
ἐπιστολὴν εὐαγγελίου·
ἵνα τοῦτο θεσπεσίου ἀ
γγέλου καὶ ὑποχωροῦν
τος λαβὴν. καὶ πα
ρέσεσθαι πόσας ἐπιζεί
τουν τοῦτο θέλουσα δι
κηλοφανῆσαι· καὶ
κοινωνὸν ποιῆται τῶν
φροντίδων καὶ τῶν
στεφάνων· διὰ τὸ

πρὸς χρείας ἀρχιερέα καὶ
περιβάλλεις τὸν ποδή
ρη· καὶ περιτιθεὶς
τὴν κίδαριν· καὶ προ
άγεις τῶν φυσιάς τῆρ
τῆς ἐπὶ πλείστοις ὅλοις ἀν
τῶν ἐτῶν· καὶ τὸν υἱὸν τὸ
μὸν ἔχοντα τῆς τελειώσε
ως· καὶ τελειοῖς πασχέ
ρας τῶν πη· καὶ εἰς ἀγεί
εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων
ἐποπτεύσοντα· καὶ
ποιεῖς λειτουργὸν τῆς
σκηνῆς τῆς ἀληθι
νῆς· ἣν ἔπηξεν ὁ κς
καὶ οὐκ ἄνθρ· εἶδες
ἅγιον ὑμῶν τὸν τε τῶν
χριόντων καὶ ὑπερου
καὶ εἰς ὃν ἡ χρεία. οἶδε
τοῦτο ὁ πρωτοψάλτης
νόν καὶ ὁ τῶν χν· ὃν
ἐχρίσε μέλαν ἀγγέλων
άσεως παράτου σε μετὰ
χουσαύτου· χρίσας τὴν
ἀνθρωποτήτατη
τὸ θεότητι· οὐ στέροι
ῆς καὶ τὰ ἁμαρτήματα·
καὶ ἁγιάσθητι καὶ ἐσῃ
ἱερὸς θεοῦ τῆς κλή
σεως ταύτης
διακονίαν ταύτην·
ἐπὶ καὶ ἐστήκαμεν
καὶ καυχώμεθα ἐπὶ
πιδίτης δόξης τοῦ
ἰσχύοντος ἐν χν· ὧ τὴ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν

+ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν
ῥῆμα τὸ καὶ Δεῦτε
λέγει γὰρ ἡμῖν
ἁμαρτάνειν μὴ θέλοντας
χαρισάμενος

ἱλουπιστόν· οὐκ ἔστιν
ἀνταλλάγματα τῶν ὧν
τῶν οὐδὲν· οὐδέ τις
ἔτερος ἐστὶν ἰσάλλοιος
αὐτοῦ· φίλοπιστος
εἰς ἐπιστρατηγὸς καὶ ὧν
χρωμένοις βασίλειον·
ἱλόπιστος θησαυρὸς
ἐμπλοῦτος· φίλοπιστος
ὑπερχρυσόβιος καὶ ἱλιφον
τιμιόπολυν· φίλος
πιστος κῆπος εἰκελεῖ
νος· πίνει ἐς φρατρίαν
πίνει κατὰ καιρὸν ἀνοί
γόμενα ἐς καὶ μετὰ
λαμβανόμενα· φι
λόπιστος λιμὴν ἀνα
πλοῦς· ἀϊδὲ καὶ σύ
νεδρία φέρει πηλί
κον· ἐδὲ καὶ παιδείαν
ἄκρος· καὶ παιδείαν
παντοίαν· τὴν τε εἰ
μὲ τέραν λέγω καὶ τὴν
ποτὲ ἰλιὲ τέραν· ὅσω
λαμπρότερον· ἐδὲ
καὶ υἱὸς φῶτος· ἡ ἄνος
τοῦ θεοῦ· ἐὲ τὴν ζωὴν
φῶς· ἀλλὰ τὴν ἐπὶ θύραις
φῶς τῶν ἐς ρεῖ τὸ τοιῶν·
ἢ τὸ τῶν ἐς τοιούτων
ὀνομάζεσθαι ἄξιος

ὁ ἐς γράφων τὰ τοῦ
ἐπουρανίου καὶ ὑψήλου
καὶ τῆς ἄνω μερίδος·
τοῦτο μὲν ἐν ἀλλαγῇ
τοῦ· καὶ φανερῶς ὑπερ
τὴν ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνην ἐλε
τέραν· ἐδὲ καὶ παρὰ
φίλου πρόσκλησιν·
καὶ τοῦτο τὴν ἐν τε
ἀρετὴν ὁμοῦ φίλου καὶ
τὴν φιλίαν τὴν ἐν ἀλλε
τέραν ἐδὲ τὸ τέρπνον τε
ρόν τε καὶ χαρίεστερον·
καὶ λυρουτοῦ κόσμου·
τοσῶν ὧν ἀπεῖ ἐρέως
καὶ ὧν ἀνεμάλλατος ἐν
ὧδε στερον· ἀρ᾽ οὖν
ἵκανὰ ταῦτα καὶ λιε
τρίως ἐκλίπτοντα λάβρα
λόγος ἐγράφειν· ἰδεῖ
κα φανερὸν ὑπὲρ ἐλεῖς
τῶν ζωγράφων πολ
λὰς ἐπιβάλλειν τὰ
χρώματα· ἵνα τελέω
τέραν ὑλὴν τὴν ὑπὸ
λόγου γράφην παρα
σκευάζειν· καὶ ἀνάγρα
φον λιμὴν τελέω
τέραν καὶ σφέστερον·
Τὶς νομοθετῶν ἐπι
φανέστατος; λίαν ὑγιὴς
τὶς ἱερέων ἁγιώτατος;
λαῶν· οὐχ ἥττονα
δελφοῖ τὴν εὐσεβεῖ
αν· ἢ τὰ σώματα· ἀλλ᾽
λογιδέσθαι ὡς φαλῶ·
καὶ τοῦ ὑπὲρ προστάτης
καὶ νομοθέτης· καὶ
τῆς ἐν ἐφέσει ἐλεῶ χω
ρῶν ἐς καὶ θεωρίαν ὑγιεί
ρων

ἐποίησε τὲ καὶ μυεπά
γωγὸς· καὶ τῆς ἐκκλησίας
τὴς ἁλιφόμης τε χνῆ
τὴς· ἣν ἐπιχειροῦσι
σὰς ὑσικάνος. ἱερεῖς δὲ οἱ
ωε ἀλιφότεροι· μυσῶσι
γὰρ φησὶ καὶ ἀρώμεν
τὸν ἱερεῦσιν αὐτοῦ·
λιεπάρχων ἀρχόν
των. καὶ ἱερεῦς ἱερέ
ων· χρωμένοι μένοις
γλώσσης τῶν ἀρώμ. αὐ
τὸς δὲ τὰ πρὸς σωτῆρίαν
γινόμενος· ὁ δὲ μὲν τὲ
κένο μένευ σὲν· πολυ
δὲ πρὸ τῶν ἀλλων ἁγί
ατε καὶ τὴν προσφορὰν
γυτῆτι· ἀλιφότε
ροι βασανίζοντες αἱ γυ
πτον· φάλλοντε
λίνοντες· τὸν ἱππάδιε
ἄγοντες· τοὺς ἐχθροὺς
καπτίζοντες· ἄρτον
ἀνω φέρι βλίσκοντες·
ὕδωρ ἀπίστον ἐν ἐρη
μῶν τὸμενὲκδιδόν
τες· τὸ δὲ γλυκὰ νον
τες· ἀλιφότεροι καὶ τὰ
πολεμοῦντες τὸν ἁ
λιπικὲ κτάσει χειρῶν
ἀγιά· καὶ τὺ πωλῶν
ετὴν βουλεύζοντος·
ἀλιφότεροι προστὴν
τὴν τῆς ἐπαγγελίας·
καὶ ὁδηγοῦντες καὶ
σπεύδοντες· λιπτι
γμωρίαν τερόντης
εἰκόνος; ὃ γὰρ φωὲν
λὴν τὸν ὁλόφυλον
ἐμοὶ καὶ ὁμοῦ ψυχον

ὃ ζωγράφος λόγος ἀνε
τύπωσατο· τοῦτῶ
ὁμὲν ἐχρισεν ἡμᾶς· ὁ θὲὸς
ὁ χρυσόμενος ὑὲὸς με
σὲφράγισεν ἡμᾶς· ὅτι
πατὴρ ἐν ἡμῖν. πνῦμα
τὸ ὑὲὸ ἐν ἡμῖν
τοῦτο ἐστὶν ἀλη
θὲς· καὶ μαρτύρα
χὺ τερος λόγος· ὁλῶ
ς εἰρήσεται· πανταχοῦ
φιλία καὶ παχοῦσα
καὶ κοῦφοῦσα· ὁ δὲ πα
ράκλετος ἡμῖν ἐστὶ καὶ
συμβάσεων καὶ προ
σπερῶσεων τοῦτο·
μεγάλεν ὁ τὶ καὶ ἡμῖν
ἔλυσε· πῶς δὲ οὐ μέγι
στον· ὁ σὲ πάντος ὑλικ
τοῦ βίου προεστῶσα
μην· μέλι φολαδὲ
ὁ τὶ τῆς χρείας ὑστε
ρος· πῶς μὲ τὰ πάντων
πάντα καὶ καταδρο
μὴν ἡσυλίαχία· ὧ
φίλων ἀρίστε καὶ σὺμ
μάχων· καὶ μετὰ
τὴν ζάλην οἰκυβέρ
νητὲ· καὶ μετὰ
τὴν οὐλὴν τὸ φάρ
μακον· πότερον
ὡς φίλαδελφος ἢ ὡς
φιλέτην τύραννι
δα· ἢ καὶ ἀὐτὸς ὡς ἀὐ
τὸς πάντες χέραλε
τὴν ἀπείλο θεὶλι πο
τέρων τῶν ἀδελφῶ
ἐγκαλεῖς· καὶ πότε
ρον ἀφίεις τῆς ἐλιέλι
θεως· φοβεῖ ὁμὲν
τὴν προσεσεταῖν τοῦ ὑϊοῦ

ῥημάτων καὶ αὐτὸς ἀλ
γῶν καὶ πρὸς φίλον εἰ
καὶ μὴ τοιοῦτον, καὶ μὴ
δεὲ φθόνοις τοῖς παλαι
οῖ· πότερα προσκείσεται.
ἢ τί μᾶλλον ἐλλείψει φθό
νος οὐχ ὧν πολλῆς χρῄ;
οὐχ ὧν πολλὰ τοῦ φρᾶσαι
ἐπιστήμης; τοῦτο γὰρ
ὁρῶ πολλοὺς τῶν μὴν ὑπ
ἰσχυόντων ἔχοντας·
οἷς ῥᾴδιον πάντοις φίλοις
πᾶσι μετ' ἐξουσίας χωρῆ
σαι. εἰ τοίνυν τοῖς παρεληλύθ
σι πᾶλαι· τοῦτο
μὲν οὖν ἀνυστὸν ἀεί
δεῖν· οὐ γὰρ ἐνδοίη τι
θέλοι περὶ τούτων οὐ
καλῶν ἀποφαίνεσθαι.
ὅσοι καὶ οὐ πάντως ὀ
ρθῶς καὶ κανονικῶς φέ
ρειν· καὶ ἀναλήπτα
χυσι εἶναι εἰς ἐρίσιν ὑ
πὸ τῆς γραφῆς μενοῦ
νά φημι· ἐγὼ
δὲ τὸν λόγον οὗτος ἔχει
ἕτοιμος καὶ οὐ καὶ πᾶν
τι τῶν βουλομένων διὰ
φιλίαν· τῆς ἐμῆς ἕνεκεν
πεῖσαι θείας ὧν τινες
ὀνομάζαιεν· εἴτε προ
πέπωκας ὧν ἑαυτὸν
πείθω καὶ ἀσφαλείας·
ὧν δὲ καὶ δεῖσθαι πᾶν
τάπασιν ὧν φίλων χρῄ
ζομένοις καὶ διαθεῖ.
ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ σὺ
ῥᾳδίως ἂν ἐμοὶ τῶν
πολλῶν ἄμεινον· καὶ
φάρρουν τι ἄμεινον ἄφαρ

ῥεῖν ἄξιον. φοβούμε
νος δ' οὐκ ἔστι φόβος.
καὶ μὴν φοβεῖσθαι
τοῖς μὴ οὐκ ἔχουσι φόβε
ρώτερον· τί οὖν
δοκεῖ; καὶ τί βέλτιον·
ἢ ὑμῖν ὑποσχόμενος τὰς
ἐγγύνας ὑμῖν τοῦτο
ἰσχυρὸν καὶ οὐκ ἄπο
δοκίμως ἔχειν τόνικαι
ρόν; ὃ δ' ἔστι πανηγυ
ρικὸν ἀλλ' οὐ δικαστήριον·
ἢ τοῦτο μὲν ἐᾶν ἄλλον
καιρὸν καὶ σύλλογον
ἀποφῶν λέγειν. καὶ γὰρ
ἔστι μικρότερος ἢ κατ'
αὐτὸν παρόντα καιρὸν
τὸν λόγος· ἢ μὴ εἰσδέ
τι φθέγγεσθαι πρὸς
ὑμᾶς τῆς πανηγύρεως
ἄξιον. ἵνα μὴ νικήσειε
ὑμᾶς ἀπολύσωμεν ἀν
τοῖς καὶ ταῦτα ὄντες
οἷς ἐστι ἀτόρες·
γνόντες μὴν ἡμᾶς ἀν
τοὺς ἁδελφοὶ τοῖς μὲν ἁμαρ
τοῦσι· μᾶλλον δὲ ὧν κα
ἰσχύοντα ἰατρικὰ
τῆς ἀληθείας ἡγοῦνται
σοφιζόμενοι· ἐλεύθε
ρων θέλειν πάντος
μᾶλλον ἐλευθερίου καὶ
τινος· νικήσωμεν ἀφ
παρασκευῆς καὶ
αὐτοὶ τὰς ἁμαρτίας ἡ
μῶν καὶ τὰς τύχας
φύσιν ζῶσαν ἀγαθὴν
εὐαρέστων τῶν φῶν.
τὴν λογικὴν ἡμῶν

ἔντευξιν·
Ὅτι ἐν γὰρ οὐτωτῷ κα
φαρῶ τὴν ἰσχὺν. ὡς ἰσχα φα
ρὼθ ἡ ἰσχὰ φαρσὶ·
φανῆσωμεν διὰ τοῦ σα
φῆναι τὰς· νίκης ωμεν
διὰ τοῦ νικῆσαι τὰς· μαρ
τυρήσωμεν τῇ ἀλη
φείᾳ διὰ τοῦ μαρτυρᾶς
τοῦ τοῦτο τοῖς ἀφλοῖς αὐτῶν·
χαρίσωμαι φ. τοῖς καὶ αὐ
τοῖς τοῖς φανῆναι γενέ
σθαι· καὶ τῆς αὐτῆς
κληρονόμοι δόξης· Ἵνα
τέλος ἡμῶν ἴλεως αὐτοῖς
ὑπάρχου σῆς καὶ τῆς
ἐνοῦ νοῖς κατοικεμένης·
ἧς οὐ μνείαν ποιεῖται καὶ
χάριν τῆς ἐκλεκτῆς ἡμῶν
νεστάσεως·

Πρόσταξαρχὰς· πρόσταξ
ἐξουσίας ἀγωνισώμε
θα· τοὺς φανεῖς διώ
κτας τε καὶ τυράννους·
πρόσταξον κοσμοκρά
τορας τοῦ σκότους τοῦ
του· πρόσταξπνικα
τῆς σπουδῆς ἐν τοῖς
ἐχθροῖς· καὶ περὶ πα
σῶν· προσταξ ἐνδό
ξως καὶ ἐνειλικρινῶς
τοὺς ἐν τοῖς πα φεσι πό
λεμον· προστάσκα
φ ἑκάστην ἡμέραν τῶ
ἐξωφενσυμπίπτον
τῶν ἐπαναστάσεις· ἐ
πέρχωμεν φυλὴν
ὡς σπρίον καὶ γλῶσσαν·
ὡς τομὸν ῥομφ· καὶ
ἡδονὴν ὡς πῦρ καυτα

ἐν βεβαιώσει· φ· ὡς ἐφα
πᾶς καὶ σοῖς φυρας· καὶ
λοῦ σαι νοῖ γονείας καὶ
καὶ ἐλευθερίας· καὶ τοὺ
ὃ σφ· φαλλομένους φρον
τίσωμεν· πλὴ δαίτων ἐν
σωμένα φ ἡμῖν λυτέσω
σαι καὶ γένοιτο προ
τοῦ σαι· λιπ φαίνατος
ἀναβῆ διὰ τῶν ἡ φυρι
σμένων· οὐ τῶν γὰρ
προῦμαι καλέσ φαι
πᾶσι φ· ἡτηρία· καὶ
γελῶ τος ἀλιέτρίας κα
τα γελάσωμεν· λιπ
λικάλ φωμένου ὄν
τῆ βάλλ διὰ τῆν χρεί
αν· λιπ δὲ διὰ φόβον
τῆς ἰσόνητῆν χρυσῆν
προσκυνήσωμεν·
ἐν φοβῆ φ· ὠμεν λιὸ
νον· τὸ φοβηθῆ
ναι τὸ ὑπλεόν· καὶ
κα φ ὑβρίσαι τῆν εἰ
κόνα διὰ καισίας· ἐν
πᾶσι τοῖς φυρεσὶ πῆς
πίστεως ἀλλαβώμε·
καὶ πάντα τα βελη
τοῦ πονηροῦ διαφυ
γώμεν· καὶ οὐ τος
δεινὸς πόλεμος· κ-
ὰν τῆ παρατα ξώμε
θα· καὶ τοῦ τὸ μέ
γα· καὶ τοῦ τὸ μέ
γα τρόπαιον· ἐιοῦ
τῶν συνελαύ σαμεν
ἡσυ ντρέχωμεν· ὃν
τρόπον καὶ τὰ χὴν πανη
γυρικὸν· ὃν τρόπον τοὺς
μαρτυρας τετιμη
κα μεν· ἡτιμήσομεν·

ὅπ πῶς χορεύομεν ἐπὶ
νίκια· εἰδὲ πας τρὸς
ἡδονὰς χαριούμενοι
καὶ πρυφρίσσοντες πρὸς κ...
ρα. καὶ εἰ δοίσοντες τὰ
κε πούμενα καὶ ἁρ
πάσαι χωρὶς ταύτας οὐ
σω φροσύνης ὑπολαμ
βάνοντες καὶ πρᾶγμα
τείων καὶ ρουσίας καὶ πρα
γμάτων· ἀλλ' οὐχὶ καὶ να
δαίας καὶ φθείρας
ἵνα οὕτως εἰπεῖν τοὐ
νίκιον· εἰ σοὶ μὰρ τύρες
μὲν εἰσὶ τεύουσι. πρῶτόν
μὲν, οὐδὲ τὸ νίκιον
ἐπιγινώσκων τί γὰρ
τὰ ἀχυρα πρὸς τὸν σῖτόν·
τί δὲ φρύγιος ἀρικὸς
πρὸς μάρτυρα πάλαι
σμάτα· ἐκεῖνα τῶν
θεάτρων· ταῦτα τῶν
ἐλευθέρων· ἐκεῖ
να τῶν ἀκολάστων·
ταῦτα τῶν σωφρόνων·
τῶν· ἐκεῖνα τοῦ
φιλαρίκων· ταῦτα
τῶν ἀνομένων τοῦ
σώματος· ἔπειτα
κοῦφόν μὲν εἰπεῖν
τι καὶ τολμηρότερον.
φείδομαι δὲ τῆς βλα
σφημίας αἰδοῖ τῆσδε
μέρας· πλὴν οὐ ταύ
τα παρῄνεσεν οὗτος
σὶ μὰρ τύρες· οὐ τῶ
γὰρ εἰπεῖν μετρίων
τέρων· μὴ τοίνυν
ἀπατηθῶμεν ἀλλ'
ἀδελφοὶ τὰ ἄρια· μὴ

δὲ πανταχοῦ πλατυσμοὺς·
μηδὲ ἀτιμάσωμεν τὰ
μὴ μηδὲ συνεθίζοντα
εἰς πειθὴν χοϊκώτατον
πῆς· πανηγυρίζει
καὶ ἰουδαῖος. ἀλλὰ κατὰ
τὸ πάσχα· ἑορτάζει
καὶ ἕλλην. ἀλλ' ὧν ἁρέσκει
τοῖς δαίμοσιν· ἡμῖν
δὲ ὧν πανταχοῦ νικᾶ· πρά
ξις· κίνημα βουλῆς·
λόγος· ἀχρὶ καὶ βλάσμα
τος καὶ ἐνδύματος· ἀ
χρὶ καὶ πνεύματος· εἰς
πᾶν τὸ ἀνθρώπου φαί
νόμενον τρόπου καὶ ῥυθμιζόν
τος τὸ τοιοῦτο κατὰ νόμον.
οὕτω καὶ τὸ πανηγυ
ρίζειν καὶ τὸ φαιδρύ
νεσθαι· οὐ γὰρ κωλύω
τινὰ μέσην· ἀλλὰ κολά
ζω τὴν ἀμετρίαν·
ἢ οὕτω συνιόντες·
οὕτω πανηγυρίζω
μεν. μεγαλειότης καὶ
αὐτοπρεπὲς ἁπάντων
αὐτῶν ἀφλοίσβητον.
καὶ τῆς αὐτῆς δόξης
καὶ προσομιλεῖν·
ἀγαθοῦ τε ὄφελος ἄλλος
εἶδεν· οὔτε ὄψεως
σεν· οὔτε ἀνθρωπίνου
ποτε νοὸς ἀνέτυπω
σατο· κατ' ἐξουσίαν
πλατυσμῶν καὶ σαρκὸς
τητα. ταῦτα νοκτίζο
μενα ποιεῖ σθαι τοῖς
καθαιρομένοις δίκαι
ματος· καὶ τὴν χυθυ
σιαν ἡγιασμένοις

ἀλλὰ τίνι μᾶλλον προσῆκεν
τῶν ἁγίων ἢ ἀρτύειν
ῥωννύναι ὁρίζεσθαι. ὃν δὲ ἕνα
τούτου μικρὸν ὠφελοῦσα
λόγος· καὶ ἔστιν ἡ χάρις
τοῦ ἀγγέλου λευκὸ
λίθος καὶ τῷ ⟨ϕ⟩ῳ τὸ τῆς
λιλιαρίας καὶ ἀρχικῆς
τριάδος ἐνοίκησον ἄγιε λαμ
ϕρότερος καὶ καθαρώτερε
ρον· ἐς ὃν πεπιστεύκα
μεν· καὶ ἵνα ὁμολογοῦν
μεν ἐπιπροσθεν ὑμῶν καὶ
ἀνθ' ὧν· λιμιδεμδέδοι
κοτες· λιμιδεπαις χυμο
μενοι· λιμητουσεζῳοφό
ρους εἰδέναι τοὺς ἐν
λιμῖν αὐτοῖς ψευδοχρι
στους καὶ πολεμίους τοῦ
πνς· καὶ ὁμολογοῦμεν
λιεν λιεχρι τῆς ἐκλα
τῆς ἁμαπηοῖς ἐν πολ
λοῖς παρρησίαν καὶ λιῖ
παρακαθαίρεσιν τῶν
ἁγίων πρῶν τῶν ἐπι
γυναικῶν καὶ τῆς πρὸ
φανερὰν ἐκκλη
δ ωνὶ ὁμολογοῦμεν· ἵνα
πρωτίνες φοβεῖται ἀ
λεφα· καὶ ἵνα τελευτᾶ
ον σὺν παντὶ λαῷ ἐν.
τούτοις λιν πάλιν ἐν
τῷ ἐνάτῳ φερόλιε
νοι τὴν εὐσέβειαν·
λεφ τῆς εἰρήνης· ὁ κα
τάλλαξας ἑαυτῷ
διὰ τοῦ σταυροῦ· διὰ
τῆς λιαρτίας πολεμίων

φέροντας δὲ ἀγγέλους
λιεποχείρια πρὸς τοὺς εἰ
γυσι καὶ τοῖς λιαις ἀπ·
τοῖς τε ὑπὸ ὁρίζοντι λιαι
τοῖς ἐξ ὧν ὁλίγου· ὅτι τῆς
ἀγάπης ἐπὶ πλεῖστα ἀγάπη·
πάντα γὰρ πρὸ τῶν ἁλ
λων χαίρει καὶ οὐ λιε
νος· ἵνα μὴ ὁλοφέρ τῆς
καὶ τοῖς ὁμοδιάστο φι
λάδελφον· ὅτι πρὸς καὶ
πρὸς ἐν τῷ ὁλίγῳ δοῦ
ναι τῶν τοσοῦτον ἀγα
πᾶν ἀλλήλους ὀφείλομεν καὶ
πρὸς ἀγαπῆς ὁδοῦ καὶ
τυραννεῖν καλῶς·
καὶ τυραννεῖς φιλίαν
τὸν φόβον· καὶ μὴ
λυσιτελῆς σὺν λογισμὸν καὶ
φαρρεῖν πάλιν διὰ τὸ
λογον· ὃς καὶ τὰ λιεγάλα
τοῖς μικρὰ ἁμαρτήμασιν·
καὶ τὰ λιικρὰ λιεγάλων
μονῳ διὰ τῆς χάριτος·
αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ φιλόφρος
τῆς ἐαυτοῦ χριστοῦ
τητος· ἵνα λάβητε παρά
κλησιν καὶ παρακαλέσει πολ
λῶν· καὶ ἐς τὰ ἐλλιπροσφέ
λογον· συναποκλαίωμεν
καὶ διάσωζωντοῦτον
κίνδυνον· ὑμᾶς δὲ καθαρ
τῆς ἐν ἐπὶ πανέργον
ἀγαθόν· καὶ πίνικον
πανηγυρίζειν τοῖς
λιαρτυσιπέσεσιν· καὶ
τῆς ἐκεῖσε φθορᾶς
κατάζωσεν ἐλπίδα
πάντων εὐφραίνο
λιεν ἐν καθοικία·

καὶ ὁ φωτὶ ταχέως ἀμείψας
σεαυτὸν ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ὄρους
γενόμενος ἔτερος φανεὶς
ἐν ἀμφοτέροις ἦν

ἡ μεταμόρφωσις

ΠΕΤΡΟΣ

ΗΛΙΑΣ

ἡ μεταμόρφωσις

ΜΩΥΣΗΣ

ΤΟΣΤΟΜΑΛΟΥΠΝΟΙΖΑ
ΚΑΙΕΙΛΚΥΣΑΠΝΑ·ΚΑΙΔΙ
ΔΩΚΛΙΤΑΕΚΛΙΑΥΤΟΥΠΑΝ
ΤΑΚΑΙΕΚΛΥΤΟΝΤΩΝ
ΠΝΩΝ·ΚΑΙΠΡΑΞΙΝΙΚΑΙΛΟ
ΓΟΝΚΑΙΑΠΡΑΞΙΑΝΚΑΙ
ΣΙΩΠΗΝ·ΛΙΟΜΟΝΕΧΕ
ΤΩΝΜΕ·ΚΑΙΑΠΕΤΩΝΚΑΙΚΙΝΕΙΣΘΩΣ
ΧΕΙΡΑΚΑΙΝΟΥΝΚΑΙΓΛΩΣ
ΣΑΝΕΦΑΔΕΙΚΑΙΑΒΟΥΛΕ
ΤΑΙ·ΚΑΙΑΠΑΓΕΤΩΠΑ
ΛΙΝΑΦΩΝΙΔΕΙΚΑΙΩΝ
ΑΛΛΕΙΝΟΝ· ΟΡΓΑΝΟΝ
ΕΙΛΙΦΕΙΟΝΟΡΓΑΝΟΠΛΑ
ΓΙΚΟΝ·ΟΡΓΑΝΟΝΙΚΑΛΩ
ΤΕΧΝΙΤΙΝΤΩΝΠΠΙΑΡΑΙ
ΖΟΜΕΝΟΝΚΑΙΚΡΟΥΟΜΕ
ΝΟΝ· ΧΦΕΣΕΝΕΡΓΕΙ
ΤΗΝΕΙΣΙΩΠΗΝ·ΤΟΛΜΗ
ΛΕΓΕΙΝΕΦΙΛΟΣΟΦΟΥΝ·
ΣΗΜΕΡΟΝΙΚΡΟΥΕΙΤΟΝ
ΝΟΥΝ·Η ΧΡΗΣΩΤΟΜΑΛΟ
ΓΟΝ·ΚΑΙΦΙΛΟΣΟΦΗΣΩ
ΤΟΦΘΕΓΓΕΣΘΑΙ·ΚΑΙ·
ΟΥΤΕΛΛΟΣΟΥΤΩΣΕΙΛΙ
ΩΣΛΕΓΕΙΝΕΠΙΦΥΛΕΙΝ·
ΤΟΙΣΥΠΑΝΕΡΓΟΥΛΕ
ΝΟΣ·ΟΥΤΕΣΙΩΠΗΣΛΟΣΟΥ
ΤΩΝΚΑΙΑΛΑΦΗΣ·ΩΣΕΝ
ΚΑΙΡΩΛΟΓΟΥΤΙΘΕΝΑΙ
ΦΥΛΑΚΗΝΤΟΙΣΧΕΙΛΕ
ΣΙΝ·ΑΛΛΑΚΑΙΚΛΕΙΘΡΟΝ
ΑΝΟΙΓΩΝΤΗΝΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΟΥΡΑΝΟΝΩΚΑΙΛΟΓΩ
ΚΑΙΠΡΟΣΤΗΝΙΑΔΟΥΛ
ΦΥΛΑΤΤΕΚΑΙΘΕΟΤΗΤΗ
ΦΘΕΓΞΟΜΑΙΜΕΝΟΥΝ.
ΕΠΕΙΧΗΤΟΥΤΟΙΣΕΛΕΥ
ΟΜΑΙ· ΦΘΕΓΞΟΜΑΙΔΕ·
ΠΡΟΣΤΕΤΟΜΑΤΑΘΟΝ
ΤΟΥΤΟΠΟΙΗΜΕΝΑ·ΚΑΙ
ΤΗΝΙΕΡΑΝΠΟΙΚΙΛΗΝ
ΥΛΑΣ·ΑΛΛΟΙΔΟΙΕΙΒΕΛ
ΤΙΟΝΕΙΝΑΙ ΕΛΕΓΕΕΙ
ΠΕΙΝ·ΚΑΙΥΜΝΑΙΚΟΥ
ΣΑΙΣΗΜΕΡΟΝ· ΤΙΟΤΙ
ΤΟΥΣΥΛΛΟΙΜΑΙΝΟΝ
ΤΟΣΕΔΕΙΤΟΜΕ·ΑΠΟΣΟΥ
ΓΑΡΟΛΟΓΟΣΑΡΞΕΤΑΙ
ΩΦΙΛΗΚΑΙΤΙΜΙΑΛΙΟΙ
ΙΣΕΦΑΛΗ·ΚΑΙΤΙΣΕΔΑ
ΡΩΝΕΙΣΕΙΝΕΓΚΑΞΙΑ·ΚΑ
ΤΟΠΙΣΕΤΑΖΕΙΤΟΠΝΙΚΟ
ΤΕΚΑΙΙΕΡΑΤΙΚΟΝΕΚΕΙ
ΝΟΛΙΥΡΟΝ· ΑΧΡΙΤΩ
ΓΟΝΟΣΚΑΙΕΠΙΔΥΛΙΤΟΣ·

ΤΙΠΟΛΛΟΥΣΕΣΤΗΡΙΖΕΙΝ
ΕΠΙΚΑΙΧΕΙΡΑΓΩΓΕΙΝ
ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΜΕΝ
ΤΟΙΚΑΙΧΕΙΡΑΓΩΓΩΝ
ΕΝΤΗΙΣΧΥΙΤΟΥΠΝΣ·
ΒΑΣΤΗΡΙΑΝΥΠΟΒΑΛ
ΛΕΤΟΙΣΠΝΙΚΟΙΣΕΡΓΟΙΣ
ΚΑΙΕΡΕΙΣΜΑ· ΗΤΟΥΤΟ
ΕΙΔΩΣΙΚΑΙΑΙΚΟΥΩΝ· Ο
ΤΗΣΚΑΙΜΕΤΑΛΑΡΩΝΕ
ΚΕΙΝΟΥΤΟΥΠΝΑΝΕΧΡΙ
ΣΤΗΣΚΑΙΛΑΖΑΡΙΚΑΙΤΗ
ΦΑΛΙΑΡΟΙΥΙΟΙΑΛΑΡΩΝ·
ΤΟΠΑΡΝΑΔΑΒΚΑΙΤΗ
ΒΙΟΥΔΕΙΚΩΝΥΠΕΡΒΗ
ΣΟΜΑΙ· ΔΕΕΙΤΙΣΒΛΑΣΦΗ
ΜΙΑΙ· ΚΑΙΛΕΩΝ

θαυμάζω φησὶν πῶς οὐκ εἰσὶ πρόβλωπες ἱερωσύνης ἐκεῖνοι· ὃς μηνομισφ· ἦν τοῖς πολλοῖς οὐ μόνον κῶς ταῦτα ποιῶν ἀλλὰ
πανοῦργος ἦν καὶ τύραννος ἀδοκήτως καὶ τρυφῆς κῶς ματικῆς καὶ ὀμματικῆς ἀκόρεστος πεπονηκὼς δὲ ἕτερος οὐ τοσοῦτος τρυφῆν καὶ τρυφὴν ἀνθ' ἧς ἐπεθύμησε λαβὼν ἀντιτυραννίδα ἐκτήσατο· ἀντὶ τοῦ δὲ ἐστὶν· τοιγαροῦν
σημαίνει ποτε
μὲν τὰ μὲν ἄλλα
καὶ κατ' ἐπιτασιν
ποτὲ δὲ τοὐναντίον ἐχε
ι· ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ
οὐδὲν δεόντως πε-
ποίηται φησί·

Καὶ παλέον φερό
νεστέρων ἐνδεῶς
τα μοχθηρὰ τὰ μο
χθηρότερα δηλοῖ
σημαίνει· καὶ τὸ
ἐπὶ τοῖς πονηροῖς καὶ δυσ
χερέσι σημαίνει
προσάντη δὲ ἀντὶ τοῦ ἀ
ντιτερπνὸν
καὶ δεύσκαιτο
ὐδὲ τέρπεται δι' ἃ
τοὺς ἐπιγράφεται
ταχὺς τάχος ὁ ὀξὺς
τὸ τάχυ τοῦτο
χέως καὶ τὸ ἀτοι
λύτα· σεσημείω
μένου τοῦ πηχυ
παχέως· καὶ πῆ
χυς ὁ ἀσύνετος·

ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐπὶ νίκαις ὃ
σις τρυχὴς τρυχὴ δὲ φά
λειν καὶ ἀνώμαλον εἶναι
τῶν ἡδονῶν ὑποβαι
νουσῶν καὶ συναπολια
νομένων τῷ σώ
ματι· οὐδὲ καὶ ἀλ
λως ἐφ' ἁρμάσι τὸ ἀρχαϊ
κὸν καὶ γενναῖον· πῶς
οὐδὲ τοῦτο δείσας σφό
δρα τῶν νῦν ὑπάρχο
ντων καιρῶν· μὴ σοι τὸ πᾶν
προφάσει νομισθῇ·
καὶ ἁρπικῶς ταῦτα
λαμβάνειν δοκῶν ἐν
τοῖς πολλοῖς· πονικῶς
προσποιούμενοι· ἐπεὶ
δὴ μέγα τὸ πρᾶγμα κ....
τυραννικόν· καὶ οὐ
δὲ σιαμοῖαι ἔχον ἀπο
λαύσιν· οἱ πολλοὶ νομί
ζουσιν ἐπὶ νίκαις·
καὶ μὴ τις τενοτέρασι
κατὰ ταύτην προστα
τικὸς ἐξηγητὴς ποι
νικὸς· καὶ παλέον φε
ρούσης νίκης
παλιοχθηρά·
οὐ τοίνυν ἀντὶ τοῦ εἰς
εἴτε ἁπλότητος εἴτε
φιλοτεκνίας· ὑφ' ἧς
οὐ τὰ ἑτέρων πονηρῶν·
οὐ τὰ αὐτοῦ παραδέχη·
οὐ τὰ περὶ τῶν ἄλλων
ῥᾳδίως ὑπολαμβάνεις·
βραδυτάρεις ὑπονοίαν
καὶ οὐ· τόπρὸς καὶ σιαν
δυσκίνητον· ἐλαιο
δὲ καὶ δεύτερον πρὸς
τὸν εἴτε σὸν εἴτε καὶ

ἀντιφράττεται ἀλλ' ἵστω ἁπλῶς ἡ φιλοτεκνία καὶ οὐ πρὸς κεῖται καὶ ὑπεζῳστατη· τοσοῦτον ἄλλο
φιλοτεκνία· ἀλλ' ἵστω ἁπλῶς ἡ φιλοτεκνία καὶ οὐ πρὸς κεῖται καὶ ὑπεζῳστατη· τοσοῦτον ἄλλο
μέντοι· τὰ δὲ τέρπεται ἀλλ' ἵστω ἁπλῶς ἡ φιλοτεκνία καὶ οὐ πρὸς κεῖται καὶ ὑπεζῳστατη· ἀντιφράττεται καὶ ὀρθοῦται ἀλλ' ἵστω προσοφείλοντος καὶ γενο
φωτίζεται καὶ ὠθεῖται ἀλλ' ἵστω παχύνεται ἀλλ' ἵστω ἀφαιρετέος φάσκει ἀντιφράττεται καὶ ὀρθοῦται ἀλλ' ἵστω

Θνπλεοσιτη
ενκονακαικα
φ·αρμενηνηπρος
αγενητωφωδη
λονοτιτηνλο
γικηνψυχην
ενπλεοσινερ.
γοεισεκαφαρμενηνη·επειδηπ
ερ ουπαν δυνητον·εντα υφα
ου φ·ελειτο νοημα ουτως· αλλ
ικενοφωνηνβουλεται τοπνα
τοπνατοαγιονπροσαγειν εμε
τω φωενπλεοσινανθιστη
ενκονακισεικαφαρ
μενηνη·δηλον
δετιτωνλογι
κρειττονηαρετη
πραγμαικαπλει
οσινανθισπρος
αγενητολογικο
κεικαφαρμενον.

Τὴν μονὰς οὐ τὸν βρα
χέα διαλέχθηναι·
τὸν τύραννον μὲν φιλῶ φί
λον καὶ ἀδελφόν· ὑμᾶς
γὰρ εἰκαὶ μὴ τότε. ἀλλὰ
νῦν μὲν βοηθοῦμεν ἀλλ' οὐ τὸν
τύραννον μισοῦμεν ἀγαθὸν
πρὸς· καὶ φίλον εἶναι μὲν
τρίωνεἴπωχριστόν· καὶ
καὶ οἱ βοηθοῦντες ἐστὶ
κακοῖς τεῖ· καὶ δοῦναι
χεῖρα πεζομένων καὶ
διεκομένων ὑποποιεῖ
καὶ πῆς· ὁμένεῖσι
γεῖ παιδρασμοὺς καὶ ὁ
ρη καὶ ἐρημίας· καὶ μὴ
συχίαν ψυχῆς καὶ σω
μάτος. καὶ τὸ μὴ νοῦν
εἰς ἑαυτὸν ἁμαχωρῆσαι·
καὶ σωτῆρα φῆναι ἀπὸ
τῶν παίσεων· ὥστε
ὁμιλεῖν ἀκηλιδώτους
θ·ῶν καὶ ταῖς τοῦ πῆς αὐ
γαῖς καθαρῶς ἐναστρά
πτεσθαι· μηδενὸς ἐπι
μιγνυμένου τῶν
κατω καὶ θολερῶν· μὴ
δὲ τῶ θείω φωτὶ πα
ρεμπίπτοντος. ἕως ἂ
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐλθω
μεν τῶν τηδε ἁπαν
ταχόθεν καὶ τῶν
μεν τοῦ πόθου καὶ τῆς
ἐφέσεως. λυθέντων
τῶν ἐσόπτρων τὴν
ἀληθείαν· τότε δὲ εἰς
μέσον ἀγειν καὶ καρπο
φορεῖν τὸν κοινὸν βού
λεται· καὶ τοῦτο ὠφε
λεῖσθαι. τοῦ φελεῖν

ἀλλήλους· καὶ δηλοῖ
εὐθὺ τὴν μέλλησιν.
καὶ προσαγειν θ·ῶ λαὸν
περιούσιον· ἐθ·νος ἅγι
ον· βασίλειον ἱεράτευ
μα· ἐνπλεοσιτὴν εἰ
κονα εἰς θ·ν ἀρμενην
ρεῖς γὰρ εἶναι καὶ πλεί
ον. ὥσπερ οὖν τὸ υἱὸ
ραδεῖον· καὶ ἀστέρος
ἕνος. οὐ νομὸν σὺν
τοῖς ἑαυτοῦ καὶ λεσι· καὶ
μέλους, σῶμα· οὕτω
καὶ θ·ὸς καὶ σωτὴρ θ·ὸς οὐ τος
ἕνος ὁλικὴ καὶ σία
κατηρτισμένη·
καὶ χρὴ ναι μὴ τὸ ἑαυ
τοῦ μὸν ἐπισκοπεῖν ἀλ
λὰ καὶ τὸ τῶν ἀλλων·
ἐπεὶ καὶ χὲ ὁ υτως· ὧν με
μὲν ἔξω νὲ πιτρέψαι
δ στι τι καὶ θ·ὲ ὁτη
τος· οὐ μενοῦν ἐκεί νω
σε νὲ αὐτὸν μὲ χρι τῆς
τοῦ δούλου μορφῆς·
ἀλλὰ καὶ σταυρὸν ὑπε
μεῖνε ναι σχύνης κα
τα φρονήσας· ἵνα ἐν
τοῖς ἑαυτοῦ πα φεσιν
ἀναλύσῃ τὴν ἁμαρ
τίαν. καὶ ἀποκτεῖνη
τῶν θ·ανάτων τὸν θ·ά
νατον· ἐκεῖνα μὲν
ἀπὸ τῆς ἐπι θ·υμίας τὰ
πλάσματα· ταῦτα δὲ
τοῦ πῆς τὰ διδάγματα·
ἑκόντες δὲ ὧν πο θ·οῦ καὶ
πῆς· καὶ οὐ μὲν ἐχώντι
νι τὸ πλέον χαρίσω
μαι· θ·μοὶ δὲ κῶν καὶ ἄλλ

στο νεύρικε ναι καὶ ἀ
σφαλέστατον. κοινῶ
σοναι καὶ ὑμῖν. ἵνα μὴ οἱ
συνδοκιμάσητε καὶ
συλλαβησθε τοῦ βουλεύ
ματος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ
κρατίστον εἶναι καὶ ἀ
σινδυνότατον. μὲ
σιν τινα τραπέσθαι
τοῦ πόθου καὶ τῆς δεήσε
ως· καὶ τὸ μὲν τῆς ἐπι
μελοῦνται. τὸ δὲ τοῦ
πνι· τοῦτο δὲ ἀνήκε
σεσθαι. μὴ τὲ πάντη
φυγόντος τὴν λειτουρ
γίαν. ὡς τελεσθῆναι
τὴν χάριν. ἐπὶς φαλές
γὰρ. μὴ τε μείζονα λα
τέλαυτον ἀραμένου
φορτίον. βαρυτάρ· καὶ
τὸ μὲν ἧκε φαλὲς ἀλλ᾽.
τὸ δὲ δυνάμεως· πολλ
ὸν δὲ ἀπονοίας ἀμφό
τερα· εὐσεβείας δὲ εἶναι
λέγω καὶ ἀς φαλείας. καὶ
τρῖσι γὰρ δυνάμει
τὴν λειτουργίαν. καὶ
ὥσπερ τροφῆς τὴν
μὲν κατὰ δύναμιν
προσήκεσθαι. τὴν δὲ ὑπὲρ
δύναμιν ἀποπέλιπ
σθαι· οὕτω καὶ ἀρετῶν
τὴν μὲν ἐνεργὸν παρα
γίνεσθαι. ψυχῆς δὲ ἀς φά
λειαν τὸ μὲν τρίζειν ἐν τῇ
ἀληθοῦς·
ἀπὸ οὖν τοῦ νῦν μὲν δὲ
χόμαι τῶν καλῶν περὶ
συνδιαφερεῖν τὴν
ἐπιμέλειαν· ὥσπερ

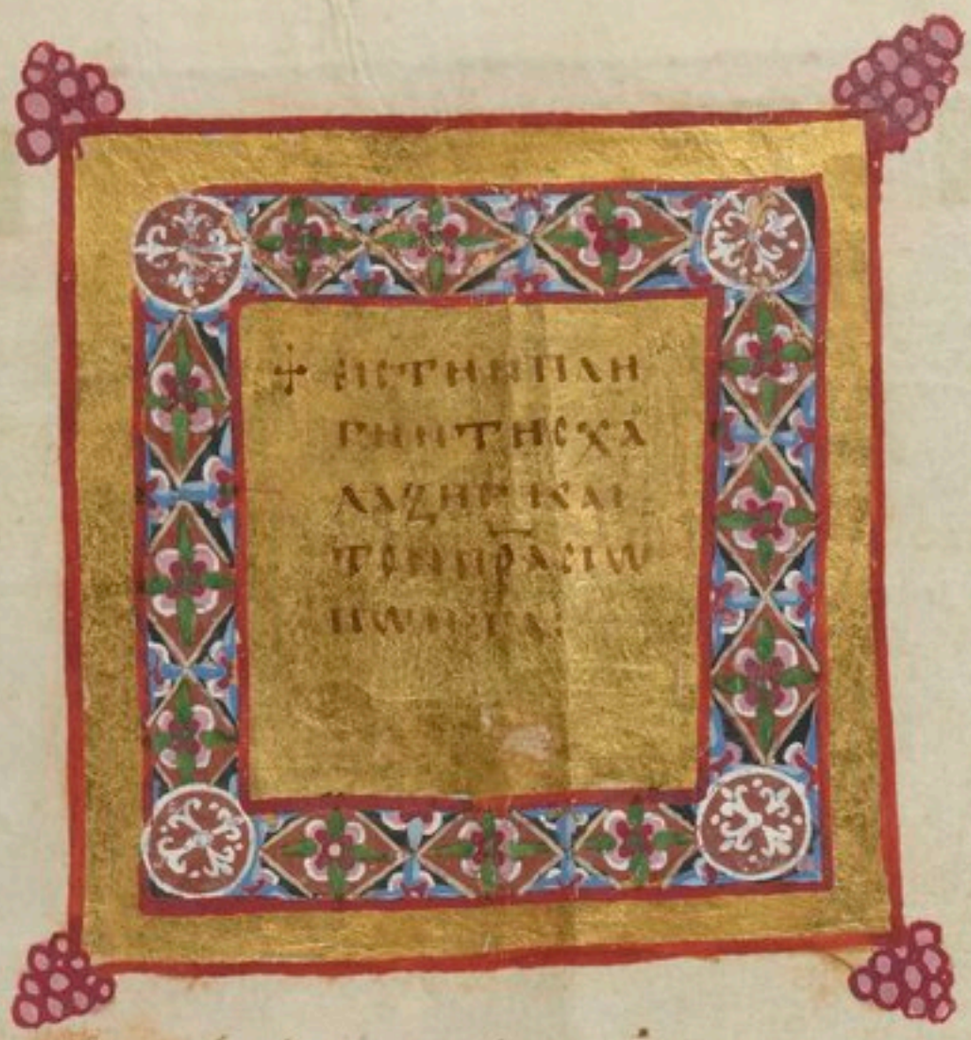
ἄρετῶν μεγάλων καὶ ὑπὲρ
πεπεῖ νεοσσοῦσα χρηστὸς
ἐγγυφενσυλλαμβάνε
μενος· μετὰ δὲ τοῦ
τοδ᾽ ὧν τῶν πνι τὴν
ἐμὴν πτέρυγα φέ
ρειν ἢ βούλεται καὶ
ὡς βούλεται. καὶ οὐδεὶς
ὀκνήσομεν οὐδὲ ἀπα
ξιώνει τέρων φιλμετὰ
τοῦ τοῦ βουλευόμενο·
δ᾽ ὑμεναίου πρεπό
νοι κληρονομοῦμε
νοι· καὶ τὸ συμφέρε τε
ρον ποιλιμίον. τοῦ
ξένου καὶ ἀλλοτρίου·
προσφέρειν δὲ ἀνώτικαι
φαυτιμιώτερον. εἰ
μὴ μεγάπατὰ τοφιλά
τρον. καὶ κλέπτει
τὴν ἀίσφησιν συνή
φεια· οὐ πω δὲ χρησι
μώτερον τοῦ εἰκόν
τας εἰκόντων ἀρχειν.
οὐδὲ ἀς φαλέστερον· ἐ
πειδὴ μὴ προσβίαν
ἄγειν τοῦ νῦμε τέρου
πόλιου· μηδὲ ἀναγκα
σθῶς. ἀλλ᾽ εἰκουσίως·
τοῦτο μὲν γὰρ οὐδ᾽ ἀλ
λὴν ἀρχὴν εὐθήσειεν.
ἐπεὶ δὴ φιλεῖ τὸ βιά
ζεσθαι κρατοῦν μὲν ἐλευ
θερίαν ζειν καὶ ῥοῦλα
βόμενον τὴν δὲ μὴ μὲ
τέραν οὖσαν ἀρχὴν ἀλ
λὰ παιδαγωγίαν. καὶ
πάντων μάλιστα
συμπαρεῖ τοῦ εἰκουσι
ον· βουλομένων γὰρ

ΟΥΤΟΥΡΑΝΙΟΥΜΕΝΩΝΤΟ
ΠΑΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΜΥΣΤΗΡΙ
ΟΝ· ΟΥΤΟΣΟΠΑΡΕΜΟΥΛΟΓΟΣ
ΥΜΙΝΩΑΝΔΡΕΣΑΠΛΩΣΤΕ
ΚΑΙΜΕΤΑΠΑΣΗΣΕΥΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΡΗΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΤΟΥΤΟ
ΠΟΤΕΙΣΕΜΗΝΕΔΙΑΝΟΙΑΣ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ· ΜΗΚΩΝΙΔΕ
ΟΤΙΑΝΚΑΙΥΜΙΝΚΑΙΗ
ΜΙΝΜΕΛΛΕΙΣΥΝΟΙΣΕΙΝ
ΤΟΥΠΗΣΑΓΩΝΤΟΣΤΑΝ
ΜΕΤΕΡΑ· ΠΑΛΙΝΓΑΡΕΙΣ
ΤΑΥΤΟΝΟΛΟΓΟΣΑΝΕΡ
ΧΕΤΑΙ· ΩΔΕΔΩΙΣΑΜΕΝ
ΗΜΙΑΣΑΥΤΟΥΣ· ΚΑΙΤΗΝ
ΧΡΙΣΤΟΙΣΑΝΙΚΕΦΑΛΗΝ
ΤΩΝΕΛΑΙΩΝΤΗΣΤΕΛΕΙΩ
ΣΕΩΣΕΝΤΡΙΠΑΝΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΙ· ΚΑΙΤΩΝΜΟΝΟΓΕ
ΝΕΙΛΟΓΩΝ· ΚΑΙΤΩΝΑΓΙΩ
ΠΝΙΚΑΙΦΩ· ΜΕΧΡΙΤΑΡ
ΤΙΝΟΣΤΩΝΜΟΔΙΩΝΤΟΥ
ΛΥΧΝΟΥΠΕΡΙΚΑΛΥΦΘΗ
ΝΑΙ· ΚΑΙΦΩΝΗΣΩΜΕΝ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤΗΣΤΕΛΕΙΑΣ
ΘΕΟΤΗΤΟΣ· ΔΕΟΝΕΠΙΤΗ
ΛΥΧΝΙΑΝΠΑΝΤΙΦΕΝΑΙ
ΚΑΙΛΑΜΠΕΙΝΠΑΣΑΙΣΕΙΚ
ΚΛΗΣΙΑΙΣΤΕΙΚΑΙΨΥΧΑΙΣ.
ΚΑΘΑΠΑΝΤΙΤΩΝΤΗΣΟΙ
ΚΟΥΜΕΝΗΣΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΙ· ΚΑΙΤΗΚΕΤΙΕΙΚΑΖΟ
ΜΕΝΟΝ· ΚΑΙΝΔΕΤΗΔΙΑ
ΝΟΙΑΣΙΚΑΙΓΡΑΦΟΥΜΕΝΟ·
ΑΛΛΑΙΚΑΙΦΑΝΕΡΩΣΕΙΚ
ΑΛΟΥΜΕΝΟΝ· ΥΠΕΡΔΗ
ΤΕΛΕΩΤΑΤΗΤΗΣΟΥΤΟ
ΛΟΓΙΑΣΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΟΙΣΤΥ
ΠΤΟΜΕΝΟΙΣΤΗΣ
ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΝΑΥΤΩΝΧΩΙ

ΤΩΝΚΩΜΙΚΩΝ· Ω ΔΟΞΑ
ΤΙΜΗΝΙΚΗΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ·

ΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΠΕ
ΡΟΝΤΑ

Η ΠΛΗΡΗΤΗ ΨΑΛΛΑΖΗΣ
Ο ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Τ ΑΥΤΑ ΤΕΤΑΧΘΑΙ ΝΕΠΑΙ
ΠΟΥ ΜΕΝΗΝ· ΤΙΒΙΑΧΕ
ΣΘΕ ΓΑΛΩΝ ΣΑΝΝΟΜΙΩΔΟΥ
ΛΕΥΟΥΣΑΝ· ΤΙΠΡΟΣΙΚΑΛΕΙ
ΣΘΕ ΛΟΓΟΝΕΙΣ ΟΝΤΑΡΠΗ·
ΤΙΤΗΝΙΚΕ ΦΑΛΙΝΑ
ΦΕΝΤΕΣΕΠΙΤΟΥΣΠΟ
ΔΑΣΕΠΕΥΣΑΤΕ· ΤΙΤΟΝ
ΑΡΩΝΠΑΡΑΤΡΕΧΟΝ
ΤΕΣ· ΤΟΝΕΛΕΑΖΑΡΠΡΟ
ΒΑΛΕΣΘΕ· ΟΥΔΕΧΟΜΑΙ
ΠΙΓΓΙΝΦΡΑΣΕΣΘΑΙ·
ΚΑΙΧΕΙΜΑΡΡΟΝΦΕΡΕ
ΣΘΑΙ· ΗΛΙΟΝΙΣΡΥΠΤΕ
ΣΘΑΙ·ΚΑΙΑΣΤΕΡΑΔΕΙΣΝΥ
ΣΘΑΙ· ΤΙΝΙΤΟΛΙΑΝΥ
ΠΟΧΩΡΕΙΝ·ΚΑΙΤΗΝ
ΝΕΟΤΗΤΑΝΟΛΟΦΕΤΕΙ·
ΤΗΝΣΟΦΙΑΝΙΣΩΠΑΝ.
ΚΑΙΤΗΝΑΠΕΙΡΙΑΝΜΕ
ΑΜΙΕΣΘΑΙ· ΟΥΤΕΥΕ
ΤΟΥΠΑΝΤΩΣΟΠΛΕΙΩΝ
ΤΟΥΕΛΑΤΤΟΝΟΣΧΡΗΣ
ΙΜΩΤΕΡΟΣ· ΤΙΓΑΡΕΙΟ
ΛΙΕΝΗΣ ΦΟΔΡΟΤΕΡΟΣΩΝ
ΠΑΡΑΣΥΡΕΙΤΗΝΕΓΗΝ.
ΚΑΙΤΙΣΤΟΣΥΝΗΛΙΚΙΩΤΗΣ

ΙΣΕΦΑΛΑΙΩΤΟΝΓΕΩΡ
ΓΟΝ· ΟΔΕΠΡΕΜΑΧΕΟ
ΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΕΙΣΤΑΒΛΟΝ
ΔΥΟΜΕΝΟΣ· ΠΑΙΝΕΙΤΗΝ
ΑΡΟΥΡΑΝ· ΚΑΙΑΝΙΣΤΑ
ΤΟΝΑΡΟΤΟΝΤΑ· ΚΑΙΤΡΕ
ΦΕΙΣΤΑΧΥΝΕΙΣΑΡΠΟ
ΥΡΙΛΙΟΝ· ΟΥΤΕΕΠΙΛΟΓΟΙΣ
ΟΔΑΦΙΛΕΣΤΕΡΟΣΤΟΥΣΟ
ΦΩΤΕΡΟΥΛΥΣΙΤΕΛΕΣΤΕ
ΡΟΣ· ΟΜΕΠΙΓΑΡΙΕΩΣΟΛΙΓΟ
ΕΥΦΡΑΝΑΣΑΠΗΛΘΕΝ·
ΚΑΙΟΜΟΥΤΩΠΛΗΓΕΝ
ΤΙΒΕΡΙΕΛΥΘΕΠΛΗΣΘΕΝ
ΔΥΝΗΘΕΙΣΥΠΕΡΤΟΥ
ΤΟ· ΚΑΙΤΗΝΗΛΙΧΝΟΠΑ
ΚΟΠΗΝΤΗΕΥΓΛΩΤΤΙΑ
ΚΑΤΕΓΟΗΤΕΥΣΕΝ· ΟΔΕ
ΕΙΣΤΟΝΝΟΥΝΔΙΕΒΗ·
ΚΑΙΠΛΑΤΥΝΑΣΤΟΣΤΟ
ΜΑΕΠΛΗΡΩΣΕΝΠΝΣ·
ΚΑΙΤΙΣΤΕΝΗΣΕΙΕΝ
ΩΦΘΗΝΑΙΣΡΟΤΕΡΟΣ·
ΚΑΙΠΟΛΛΑΕΠΟΛΙΓΑΙΣ
ΣΥΛΛΑΒΑΙΣΕΓΕΩΡΓΗΣΕ·
ΚΑΙΟΥΠΟΛΕΓΩΤΗΝ
ΑΛΗΘΗΝΗΝΣΟΦΙΑΝ
ΚΑΙΠΡΩΤΗΝ· ΗΣΟ
ΦΑΥΛΑΣΙΟΣΟΔΕΓΕΩΡ
ΓΟΣΚΑΙΠΟΙΜΕΝΙΤΑ
ΠΡΩΤΑΦΕΡΕΤΑΙ· ΣΟ
ΦΙΑΠΡΩΤΗ· ΒΙΟΣΕΠΑ
ΝΕΤΟΣ· ΚΑΙΦΩΚΙΣΕΙΚΑ
ΘΑΡΜΕΝΟΣ· ΗΚΑΘΑΙΡ
ΜΕΝΟΣ· ΤΩΝΚΑΘΑΡΩ
ΤΑΤΩΝΚΑΙΑΛΛΑΠΡΩΤΑ
ΤΩΝ· ΚΑΙΜΟΝΗΝΑΠΑΙ
ΤΩΝ· ΚΑΙΜΟΝΗΝΑΠΑΙ
ΤΩΝΤΟΥΝΤΙΠΑΡΟΝΤΩΝ
ΦΥΣΙΑΝΤΙΝΙΚΑΘΑΡΣΙ·
ΗΝΔΕΚΑΡΔΙΑΝΕΧΟΥΣΙ

ΤΗΣΕΝΛΟΓΩΙΣΕΙΜΕΝΗΣΚΑΙΛΟΙΠΩΝΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝΤΙΕΓΡΑΨΕΤΑΤΟΥΛΟΓΟΥΠΡΟΣΤΕΘΕΙΚΑΙΤΟΕΡΓΟΝΣΟΦΙΑΠΡΩΤΗΣΚΑΙΑΛΗΘΕΙΝΗΣΚΑΙΤΟΥΕΡΓΟΥΣΥΝΕ
ΖΕΥΓΜΕΝΟΣ· ΔΗΜΟΝΛΕΓΕΙΦΩΝΗΝΤΙΝΤΩΝΕΡΓΩΝΕΙΚΑΙΤΗΣΕΡΙΑΣΧΡΕΥΟΥΣΑΝ· ΤΟΜΥΔΑΝΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΕΣΤΙΣΥΖΥΓΙΑΣΤΩΝΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ· ΣΗΜΑΙΝΕΙΑΣ· ΤΟΥΔΑΝΕΙΚΑΙΦΥΣΑΝΕΙΚΑΙΟΓΙΣΟΥΣΘΑΙ· ΥΔΑΝΟΥΣΤΟΝΥΠΟΓΡΑΦΟΝΕΙΚΑΙΜΥΔΟΥ
ΤΟΥΣΠΕΚΡΙΝΕΚΑΤΑΤΑΥΔΑΝ·

ΠΡΙΝΜΕΝΗΝΗΝ· ΚΑΙΟΥ
ΣΙΑΝΑΙΝΕΣΕΩΣ· ΚΑΙΙΣΑΙ
ΝΗΝΕΝΧΩΙΣΤΙΣΙΝ· ΚΑΙ
ΝΕΟΝΑΝΟΝ· ΚΑΙΤΑΤΟΙ
ΑΥΤΑΤΙΝΓΡΑΦΕΙΣΑΛΕΓΕΙ
ΦΙΛΟΝ· ΣΟΦΙΑΠΡΩ
ΤΗΙ.ΣΟΦΙΑΣΥΠΕΡΟΡΑΣΙ
ΤΗΣΕΝΛΟΓΩΙΣΕΙΜΕΝΗΣ.
ΚΑΙΕΤΡΟΦΑΙΣΛΕΞΕΩΝ.
ΚΑΙΤΑΙΣΙΣΙΒΔΗΛΟΙΣΙΣΙ
ΠΕΡΙΤΤΑΙΣΑΝΤΙΘΕΣΕ
ΣΙΝ· ΕΜΟΙΔΕΓΕΝΟΙΤΟΠΕ
ΤΕΛΟΓΟΥΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΣΙΑ
ΛΛΗΣΑΙΜΕΤΑΣΥΝΕΣΕΩΣ.
ΗΜΥΡΙΟΥΣΛΟΓΟΥΣΕΝΓΛΩ
ΣΣΗ.ΚΑΙΦΩΝΗΣΑΛΠΙΓ
ΓΟΣΑΣΗΚΕΝΤΟΝΕΛΛΗΝ
ΟΠΛΙΤΗΝΟΥΚΕΓΕΙΡΟΥ
ΣΙΝΠΡΟΣΤΟΝΠΝΙΚΟΝ
ΠΟΛΕΜΙΟΝ· ΤΑΥΤΗ
ΕΠΑΙΝΩΤΗΝΣΟΦΙΑΝ
ΕΓΩΤΑΥΤΗΝΑΣΠΑΖΟ
ΜΑΙ· ΔΙΗΣΑΤΕΝΕΙΣΕΔΟ
ΞΑΣΘΗΣΑΝ· ΚΑΙΕΙΣΙΝΕ
ΞΟΥΔΕΝΩΜΕΝΟΙΠΡΟΕ
ΤΙΜΗΘΗΣΑΝ· ΚΑΙΜΕ
ΘΗΣΑΙΕΙΣΤΗΝΟΙΚΟΥ
ΜΕΝΗΝΟΛΗΝΤΟΙΣΤΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥΔΕΣΙΟΙΣΕ
ΣΑΓΗΝΕΥΣΑΝ· ΤΩΝΥΝ
ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝΚΑΙΣΥΝ
ΤΕΤΡΙΜΜΕΝΩΝΛΟΓΩ
ΤΗΝΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ
ΣΟΦΙΑΝΝΙΚΗΣΑΝΤΕΣ·
ΥΓΙΑΡΟΕΝΛΟΓΩΣΟΦΟΣ.
ΟΥΤΟΣΕΜΟΙΣΟΦΟΣ· ΟΥ
ΔΕΟΣΤΙΣΠΛΩΣΑΝΛΙΕΝ
ΕΥΣΤΡΟΦΟΝΕΧΕΙ· ΤΥ
ΧΗΝΔΕΚΑΙΔΑΙΔΕΥΤΟΝ.
ΩΣΠΕΡΤΩΝΤΑΦΩΝΗ

ΟΣΟΙΤΑΛΕΞΥΩΦΕΝΟΝΤΕΣ
ΕΥΠΡΕΠΕΙΣΚΑΙΩΡΑΙΟΙ.
ΛΙΥΔΩΝΕΙΝΕΙΣΟΙΣΤΑ
ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΙΚΑΙΠΟΛΛΗΝΔΥ
ΣΩΔΙΑΝΠΕΡΙΣΚΑΛΥΠΤΟΥ
ΣΙΝ· ΑΛΛΟΣΤΙΣΟΛΙΓΑΛΛΕ
ΠΕΡΙΑΡΕΤΗΣΣΦΟΔΡΑ
ΤΑΙ.ΠΟΛΛΑΔΕΟΙΣΕΝΕΡΓΕΙ
ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΥΣΙΚΑΙΤΟ
ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΝΤΩΝΛΟΓΩΝ
ΔΙΑΤΟΥΔΙΟΥΠΡΟΣΤΙ
ΘΗΣΙΝ· ΙΣΡΕΙΣΣΩΝΜΕ
ΛΙΟΙΕΥΛΙΟΣΦΙΛΟΘΕΩ
ΡΟΥΜΕΝΗ.ΤΗΣΛΟΓΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΟΥΜΕΝΗΣ·
ΚΑΙΠΛΟΥΤΟΣΟΝΑΙΧΕΙ
ΡΕΣΕΧΟΥΣΙΝ.ΙΟΝΟΝΕΙ
ΡΟΠΛΑΤΤΟΥΣΙΝ· ΚΑΙ
ΣΟΦΙΑΟΥΧΗΛΟΓΩΛΛΑ
ΠΡΥΝΟΜΕΝΗ· ΑΛΛΗ
ΔΙΑΤΩΝΕΡΓΩΝΕΛΕΓΧΟ
ΜΕΝΗ· ΣΥΝΕΙΣΤΑΡΑΓ
ΘΗΠΑΣΙΤΟΙΣΤΟΙΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΗΝΦΥΣΙΝ.ΑΛΛΟΥ
ΤΟΙΣΚΗΡΥΤΤΟΥΣΙΝ·

ΤΑΥΤΗΣΔΕΒΑΣΑΝΟΣΑΚΡΙ
ΒΕΣΤΑΤΗΤΗΣΣΟΦΙΑΣ.
ΧΡΟΝΟΣ· ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΟΝΤΩΣΕΓΩΡΑΣΚΑΥΧΗ
ΣΕΩΣ· ΕΙΓΑΡΟΥΛΙΑΚΑ
ΡΙΖΕΙΝΧΡΗΠΡΟΤΕΛΕΥ
ΤΗΣΑΝΤΟΝ· ΟΥΣΕΟΛΟΛΙΓΟ
ΤΙΚΑΛΙΟΙΔΟΚΕΙ· ΚΑΙ
ΑΔΗΛΟΝΟΠΑΡΑΤΗΣΕΠΙ
ΟΥΣΗΣΤΕΧΝΟΠΟΙΗΣΕΤΑΙ·
ΠΟΛΛΑΣΕΤΡΟΦΑΣΕΧΟΥ
ΣΗΣΕΙΣΠΑΙΔΙΑΣΤΗΣΚΑΤ
ΖΩΗΣ· ΚΑΙΤΟΥΤΗΣΤΑ
ΠΕΡΙΤΟΥΣΕΩΣΕΩΣΑΙΤΟΣ
ΑΝΩΚΑΙΣΑΤΩΔΟΝΟΥ

Δυοπαραδειγματαστιτοτηςευμορφιαςκαιτοτουπλουτουοτιμεπαραδειγμα· ολοηδιολουλει
κηυται· τελαδειγμαιςκαιυποδειγμα· ολιγοιεστηεκτουολουεστηντουπαντοσεπιδειζιη· ις
τοδεπαραδειγμα· ωσπηλοπηματιοιπαραδειζωζητωηομοιον· πολοηβικαιον· τοδεδειγμα
καιυποδειγματαυτον· ωσπηξολιγουςτουπιςριφης· ηοινον· ηελλουτοολονυποδειζω· καικεπιο
δεξετεοηοτιαλλοπαραδειγμα· καιαλλοπαραβολη· παραδειγμαμερηυηεστιι· οταπαντεζετασωις·
παραφωμοιοτητοπαθων· οιονλογισμοιλογικων· λογοηαλογω· παραβοληαε· οταπαηομοιοηαηομοιω
ληπεικασω· οιονλεοντιαλωπηφυτον· ηαλλοτηηοτουτον·

μενου καὶ μεταπίπτο
τος. πῶς οὖν καὶ ὁ το
σοῦτος καὶ οἷος ὢν
ἀμέλιπτως. καὶ ὅσον
ἐπ' ἀνθρώποις ἐν τῷ
τοῦ κοινοῦ τῆς ζωῆς
πελάγους. τοῦ πολλῶν
ἐχόντος ἐπὶ τὸ πλοῦ
σιος ἀεὶ φαλέτερος. καὶ διὰ
τοῦτο μακάριος τέρος·
ἢ τοίνυν ἀποκλείσης
γλῶσσαν τινὸς πολλὰ
φθεγξαμένης καλῶς·
ἢ καρποὶ πολλοί. καὶ
πολλαταπεινὰ δικαίου
μενα γενήματα· ἢ πό
σα τὰ τεκμήρια καὶ τίνες
οἱ σοφισμοὶ; ἀρωμάτων
τοῦ θεοῦ φθάλλουσσον.
καὶ ἐπᾶσ' ὅλος οὗτος·
ὁπηνίχ' ὧδ' ἀτοῦ ἐγ' αγ
γελίου γέγεννησαι·

Μηδὲ φοβηθῇς ὦ πλοῦ
τῶν χριστοῦμπλεό
νων πολιτῶν ῥημάτων·
μηδὲ τῆς μελλούσης
ζημίας· μηδὲ δὸ ἐστὸ
προοίμιον· φθέγ
ξαι βραχέα μέν. ἀλλ' ἐμοὶ
φίλα καὶ πλείστα· οὐ
κ' ἀκούσεται μέν. ἀλλα
τῇ πνευματικῇ βοή
θησον σκοπιᾷ· καθ' ἣν
καὶ σὺ πρὸς αἰῶνα προσαι
ρεῖ σωτῆρος. καὶ τῆς βοὰς
προσλιπτῶν ἠοερῶς ἐν
τυγχάνοντι λέγεται·

Κατάρτισαι λοιπὸν ἀλλ
ὸν τρῶσῶ φρεναπατι·
καὶ μετὰ τοῦτο ποι

μένι. νῦν δὲ καὶ ἀρχι
ποίμενι· διδαχθέν
μετὰ περὶ τοιαύτη
κῆς· τὸν λαὸν τοῦτο.
περιεύπειθέας· περὶ τῆς
παρούσης τῆς πλάνης
φιλοσόφησον· περὶ τῶν
δικαίων τοῦ θυσιαστη
τῶν· ἐὰν τε καταλαμ
βάνωμεν ἡμᾶς. ἐὰν
τε ἀγνοῶμεν τὴν πολ
λὴν ἀβυσσον· πῶς καὶ
ἡ ἐλεημοσύνη ἐστὶ ταφαὶδε
κατὰ τὸν ἅγιον ψαλμῳδὸν
οὐδὲ γὰρ τοῦ ταφονῆναι κρι
τὸν. εἰ καὶ τοῖς ἐν τῷ
λιμένι προκειμένοις
κοσμηδόχεναι μᾶς
νῆσοι τοῦ ἐν τῇ ἴσο τη
τιανῶν· καὶ ἡ ὀργὴ
κατὰ λόγον τῶν ἁμαρ
τημάτων. ποτὲ μὲ
ὀνὲ ἐν χειρὶ κυ προσαγο
ρευομένη. καὶ κόν
δυτῶν σεως ἐκπλη
σσομένη. εἰ καὶ πᾶσιν ὑ
φαιρεῖται τῆς ἁ
γίας. καὶ τὸ τῆς ὀργῆς
ἄκρατον φιλανθρω
πίᾳ κρίνειν· κλίνω
μεν ἀπὸ τ τοῦ τολμου
πρὸς τὸ εὐδόκιμον τοῖς
φοβουμένοις.
καὶ τοῖς ἐκ τῆς μικρᾶς
τολιτείας ἀλλὰ
νους καὶ ὑδρόπους
ἐπιστροφὴν· καὶ πᾶ
σαν τὴν ἐλεημο
σύνην ποτίζοντας. ὑπὸ
τὴν ὠδὴν ὀλίγως τρυ

καὶ ἐντεῦθεν ἀφώσεχει ἕνεκα τοῦ περὶ τοῦ τῆς μετανοίας καὶ πάσας τὰς ἐκεῖ
ζιανζῷ· ἐκείνου γὰρ φησὶ τοὺς σὺν φρεναπατι· μετὰ δὲ τοῦτο ποιμένι· νῦν δὲ καὶ ἀρχιποιμέ
νι· κατάρτισαι τοίνυν τοῦτον· ἀρχιποίμενες δὲ μόνοι οἱ ἐπίσκοποι·

ΛΕΜΟΦΘΟΡΙΑΕΣΤΙΝΗΑΠΟΤΟΥΑΝΕΜΟΥΓΙΝΟΜΕΝΗΦΘΟΡΑ· ΛΕΓΟΥΣΙΔΕΟΤΙΕΝΤΗΣΙΛΙΚΙΑΤΟΝΒΟΡΕΑΣΦΟΔΡΟΤΕΡΟΝΠΝΕΟΝΤΑ
ΚΑΙΔΙΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΝ· ΤΑΥΤΗΤΕΦΘΕΙΡΕΣΘΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΦΘΕΙΡΕΙΝ· ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΔΕΤΟΝΝΟΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΝΔΙΕΡΜΗΝΕΥΟΥΠΟ
ΛΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝΚΑΙΤΑΥΤΗΠΥΡΟΥΜΕΝΟΝ· ΩΣΠΕΡΑΔΙΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝΟΛΕΙΣΟΒΟΡΕΑΣΕΡΧΟΜΕΝΟΣΒΛΑΠΤΗ· ΟΥΤΩΚΑΠΟΠΕΛΑΓΟΥΣ
ΠΛΕΙΩΝ· ΩΣΠΕΡΕΠΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΩΦΕΛΙΜΩΣ· ΟΥΜΟΝΟΝΕΝΤΗΣΙΛΙΚΙΑ· ΑΛΛΑΚΑΙΕΝΤΗΣΑΣΠΑΔΙΚΙΑΟΒΟΡΕΑΣΠΥΡΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΠΟΤΗΣΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
ΒΛΑΠΤΕΙ:

ΓΙΑΝΤΟΤΗΣΟΡΓΗΣΕΞΑ
ΤΟΝ, ΪΝΟΛΟΝΙΚΕΝΩΣΗ
ΤΟΙΣΜΗΘΕΡΑΠΕΥΟΜΕ
ΝΟΙΣΕΚΤΗΣΧΡΙΣΤΟΥΠΗ
ΤΟΣ. ΑΛΛΑΚΑΙΣΚΛΗΡΥΝΟ
ΜΕΝΟΙΣΚΑΤΑΤΟΝΒΑΡΥ
ΚΑΡΔΙΟΝΦΑΡΑΩΚΑΙΠΤΙ
ΚΡΟΝΕΡΓΑΣΟΤΗΝ. ΕΙΣΔΕΙ
ΓΑΜΑΓΑΜΙΕΥΘΕΝΤΑΤΗΣ
ΤΟΥΘΥΚΑΤΑΤΩΝΑΣΕ
ΒΩΝΔΥΝΑΜΕΩΣ· ΕΙΤΕ
ΠΟΘΕΝΑΙΤΟΙΑΥΤΑΙΠΛΑΝ
ΓΑΙΚΑΙΜΑΣΤΙΓΕΣ· ΚΑΙ
ΤΙΣΟΠΕΡΙΤΑΥΤΑΛΟΓΟΣ·
ΠΟΤΕΡΟΝΙΚΗΝΗΣΕΙΣΤΙΣ
ΤΟΥΠΑΝΤΟΣΑΓΑΙΣΤΟΣ
ΚΑΙΑΝΩΛΑΛΟΣΚΑΙΑΪΚΥ
ΒΕΡΝΗΤΟΣ· ΦΟΡΑΤΕΙΚΑΙ
ΛΟΓΙΑ ΩΣΟΥΔΕΝΟΣΤΟΙΣ
ΟΥΣΙΝΕΠΙΣΤΑΤΟΥΝΤΟΣ.
ΚΑΙΤΟΑΥΤΟΛΙΑΤΟΠΤΑΥ
ΤΑΦΕΡΕΙ ΩΣΔΟΙΣΕΙΤΟΙΣ
ΑΣΟΦΩΣΟΦΟΙΣ· ΚΑΙ
ΤΟΙΣΕΙΚΗΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ
ΥΠΟΤΟΥΑΓΑΙΣΤΟΥΣΚΑΙ
ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΠΝΟΙΣΛΟΓΩ
ΤΙΝΙΚΑΙΤΑΧΕΙΩΣΠΕΡ
ΥΠΕΣΤΙΤΟΠΑΝΑΡΧΗΣ
ΚΑΙΕΙΚΡΑΦΝΙΚΑΙΣΥΝΕΔΕ
ΤΟΗ· ΚΑΙΕΚΙΝΗΘΗΣΟΜΕΝΟΣΑΝ
ΩΣΩΣΑΛΩΝΩΤΩΙΣΙΝΗ
ΣΑΝΤΙΓΕΝΩΡΙΜΟΝ. ΟΥ
ΤΩΣΚΑΙΜΕΤΑΚΙΝΕΙΤΑΙ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΙΘΕΤΑΙΠΡΟ
ΝΟΙΑΣΧΑΛΙΝΟΙΣΟΔΗΓΟΥ
ΜΕΝΟΝ· ΠΟΘΕΝΙΑΦΟ
ΡΙΑΙΚΑΙΑΝΕΜΙΟΦΘΟΡΙΑΙ.
ΚΑΙΧΑΛΑΖΑΙΠΝΟΗ
ΜΕΤΕΡΑΠΛΗΓΗΣΚΑΙΝΟ
ΘΕΙΑ· ΠΟΘΕΝΠΛΕΡΩ

ΦΘΟΡΑΙΣΚΑΙΝΟΣΟΙ·ΚΑΙ
ΒΡΑΣΜΟΙΓΗΣ·ΚΑΙΟΛΛΑ
ΣΥΝΕΣΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ·ΚΑΙ
ΠΑΣΑΣΥΝΗΘΟΥΔΕΙΛΙΑΤΑ·
ΚΑΙΠΟΥΣΥΝΕΞΑΠΟΛΑΥΣΙΝ
ΑΝΩΝΗΔΙΑΛΙΟΥΡΓΗΤΟΦΕΙ
ΔΑΙΣΤΙΣΕΙ·ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΕΝΤΡΥΦΗΜΑΙΚΑΙΪΣΟ
ΤΙΜΟΝ. ΕΙΣΤΙΝΤΩΝ
ΑΣΕΒΩΝΙΚΟΛΑΣΙΝΜΕΤΑΒΑΛ
ΛΕΤΑΙΝΟΙΣΤΙΜΗΤΟΦΕΝ
ΤΕΘΟΥΚΗΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΜΕ
ΤΟΥΤΟΙΣΙΚΑΙΠΑΙΔΕΥΟ
ΜΕΝΟΙΣΚΑΙΓΗΩΜΕΝΤΗ
ΔΥΝΑΜΙΝΕΞΩΝΠΑΣΧΟ
ΜΕΝ. ΕΠΕΙΔΗΜΗΕΓΝΩ
ΜΕΝΕΞΩΝΕΥΠΕΤΟΗ
ΦΑΛΙΕΝ· ΠΩΣΤΟΙΣ
ΜΕΝΕΙΣΧΕΙΡΟΣΙΣΥΔΙΠΛΑ
ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΤΗΤΑΙΑΓΑΔΑ
ΛΟΤΑΙ·ΚΑΙΑΝΑΠΛΗΡΟΥ
ΤΑΙΤΟΤΗΣΚΑΚΙΑΣΜΕ
ΤΡΟΝΤΗΔΙΠΛΑΣΙΑ·ΚΑ
ΘΗΝΗΙΚΑΙΟΪΠΛΑΣΩΦΡΟ
ΝΙΖΕΤΑΙ. ΤΟΙΣΔΕΔΙΑΤΗΣ
ΕΠΙΤΑΠΛΑΣΙΑΣΕΙΣΤΟΝ
ΙΣΟΛΟΠΟΝΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΙΣ
ΙΣΕΝΟΥΤΑΙΤΑΑΛΙΑΡ
ΤΗΜΑΤΑ· ΚΑΙΤΡΙΤΟΤΩ
ΑΛΛΟΡΡΑΙΩΝΜΕΤΡΟΝ
ΟΥΠΩΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ·
ΚΑΙΠΟΥΣΟΑΜΑΡΤΩΛΟΣ
ΠΑΦΙΕΤΑΙΠΙΚΟΛΑΖΕ
ΤΑΙΠΑΛΙΝ·ΤΟΜΕΝΕ
ΙΣΕΙΤΟΕΝΤΥΧΟΙΤΗΡΟΥ
ΜΕΝΟΣ. ΠΟΔΕΕΠΙΤΕΥΘΕ
ΪΑΤΡΕΥΟΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙΠΟΥΣΟΔΙΚΑΙΟΣ. ΪΝΑΚΑΙΣΟ
ΠΑΤΡΕΙΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ
ΪΣΟΥΣ. ΠΕΥΠΑΤΡΕΙΣΥΝΤΗ

ΤΕΣΣΑΡΕΣΙΣΠΝΕΥΣΕΙΣ
ΤΗΣΕΝΤΩΑΕΡΙΥΔΑ
ΤΩΔΟΥΣΥΓΡΟΤΗΤΟΣ·
ΥΠΕΡΓΙΝΟΜΕΝΑΝΩ·
ΕΠΕΛΑΤΤΟΝΜΕΝΙΧΙ
ΩΝ·ΕΠΙΠΛΕΙΩΔΕΧΑ
ΛΑΖΑ·ΕΠΙΓΙΝΟΜΕΝΑΔΕΚΑΤΤ
ΕΠΕΛΑΤΤΟΝΜΕΝ·ΠΑ
ΧΝΗ·ΕΠΙΠΛΕΙΟΤΕΔΕ
ΚΡΥΣΤΑΛΟΣ·ΟΔΕΝΙΦΕ
ΤΟΣΠΙΖΟΥΚΕΣΤΙΝ·
ΑΛΛΑΜΑΛΛΟΝΠΕΡΙΗ
ΑΛΛΙΑΝΧΡΟΑΝΠΟΙ
ΟΤΗΤΑΥΤΟΥ·

ΘΕΟΥΠΝΕΥΜΑΤΑ
ΚΕΡΑΥΝΟΙΣΤΕΤΡΑΠΛΑ
ΜΕΓΑΛΟΤΕΙΣΑΙΦΡΙ
ΚΩΔΕΣΙΚΑΙΕΞΕΣΙΟΙ
ΣΠΑΡΑΦΥΣΙΝΑΣΤΕ
ΡΕΣ·ΤΩΝΔΕΠΑΡΑΦΥ
ΣΙΝΑΣΤΕΡΩΝ·ΤΕΣΣΑ
ΡΕΣΣΙΝΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
ΚΟΜΙΤΗΣΜΕΝΙΝΗ
ΚΑΤΟΙΚΑΤΩΛΕΠΤΟ
ΕΣΤΙΝ·ΤΟΔΑΝΩΔΕ
ΠΛΑΤΑΙΩΣΕΠΙΚΟ
ΜΗΣ·ΔΟΚΙΑΣΔΕ·ΟΥ
ΤΟΛΟΜΛΕΠΤΟΝΩΣ
ΣΗΕΠΙΔΩΡΑΤΟΣ.
ΠΟΤΟΝΙΑΣΔΕ·
ΟΥ·ΤΩΙΚΑΤΩ
ΜΕΡΗΝΩΤΑΙΤΟ
ΔΑΝΩΣΤΕΝΩΤΕΡΟΣ
ΚΟΦΥΗΣΔΕ·ΗΜΙΚΑ
ΔΟΚΕΙΚΑΦΘΕΧΕΙΝ
ΩΣΕΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ
ΑΣΤΗΡ:

ΟΤΑΝΙΚΑΧΑΖΗΜΕ
ΤΑΚΙΝΗΜΑΤΟΣ·

ΨΥΧΡΗ ΕΠΑΙΡΟΜΕ
ΝΟΝ ΛΕΓΕΙ ΝΟΤΙ
ΚΑΤΑΔΟΞΙΜΑΣΙ
ΑΝΗΚΑΙ ΚΟΠΑΦ ΩΝ
ΑΛΛΟ ΤΙ ΔΙΑΤΑΣΑ
ΜΑΡΤΙΑΣ·

ΚΑΙ ΔΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΝ
ΗΜΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟ
ΒΑΦ ΟΣΕΜΠΕΣΟΝ
ΤΑΣ·

ΣΗΜΕΙΩΝΑΙ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΤΟΥΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΠΑΦΕΙΝ ΜΗ ΕΥΠΑΦΕΙΝ· ΑΠΟΔΙΔΩΣΙ ΤΩ ΣΥΝΕΙΔΟΤΙ
ΕΙΚΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΑΙΤΙΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΝΕΙΝ ΑΜΕΙΝΟΤΕΡΩΝ ΤΟΥΤΕΚΑΙ ΚΟΠΑΦΕΙΝ. ΙΣ
ΤΟΥ ΕΥΠΑΦΕΙΝ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΠΙΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΝΟΗΣΕΩΣ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΕΥΠΑΦΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ
ΓΗΣΑΙ ΠΑΦΕΙΝ

ΡΟΥΜΕΝΟΣ· ΑΝΗΡΕΙΤΟ
ΧΟΣΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ ΚΑΙ
ΜΗ ΣΦΟΔΡΑ ΥΠΕΡΑΝΩ
ΟΡΩΜΕΝΩΝ· ΚΑΙ ΩΣΤΟ
ΣΥΝΕΙΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΕΚΑΤΕΡΟΝ· ΤΟΟΥ
ΚΕΙΟΝ ΚΑΙ Α ΨΕΥΔΕΣ ΚΡΙ
ΤΗΡΙΟΝ· ΤΙ ΣΗ ΠΛΗ
ΓΗΝ· ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ· ΠΟΤΕΡΟ
ΑΡΕΤΗ ΣΕΛΕΓΧΟΣ· Η ΚΑΙ ΚΑΚΙ
ΑΣΒΑΣΑΝΟΣ· ΚΑΙ Ο ΤΙ ΚΡΕΙΤ
ΤΟΝΑ Ω ΣΚΟΛΑΣΕΙ ΚΑΜΠΤΕ
ΣΘΑΙ ΚΑΙ ΜΗ ΟΥΤΩΣΕ
ΧΗ· ΚΑΙ Υ ΠΟΤΙΝΙ ΚΡΑ
ΤΑΙΑΝ ΧΕΙΡΑ ΤΟΥ Φ ΥΤΑ
ΠΕΙΝΟΥΣΘΑΙ· Η ΩΣ ΔΟΚΕΙ
ΛΙΑΣΙΑΜΕΤΕΩΡΙΖΕΣΘΑΙ·

ΤΑΥΤΑ ΔΙΔΑΧΟΝ· ΚΑΙ ΝΟΥ
Θ ΕΤΗΣΟΜΕΝΗΣ ΦΟΔΡΑ
ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΠΛΗΝ ΔΥΣΦΟ
ΡΕΙΝ· ΕΙΣΙ ΚΑΙ ΚΩΝΒΑ
Φ ΟΣΕΜΠΕΣΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ
ΦΡΟΝΕΙΝ· ΕΣΤΙ ΓΑΡ ΤΙ
ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟ ΠΑΦΛΗΜΑ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ· ΑΛΛΑ
ΣΩΦΡΟΝΩΣ Ε ΧΕΙΝ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΗΝΟΥΘΕΣΙΑΝ· ΚΑΙ
ΜΗ ΤΗΝ ΜΕΙΖΩ ΠΡΟ
ΚΑΛΕΙΣΘΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ·
ΕΙΝΟΝΑ ΦΟΡΙΑ ΓΙΝΗΣ·
ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΥΝ ΑΠΩΛΕΙΑ·
ΠΟΥ ΣΔΕΟΥ· Η ΔΗ ΤΑΙΣ Ε Α
ΠΙΣΙΝΕΥΦΡΑΙΝΟΝΤΩΝ·
ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙΣ
ΠΛΗΣΙΑΖΟΝΤΩΝ· ΚΑΙ
ΔΕΙΝΟΝ ΑΩΡΟΦΟΡΙΑΣ·
ΚΑΙ ΤΕΩΡΓΟΙ ΤΟΙΣ ΠΟΝΟΙΣ
ΕΠΙΣΤΥΓΝΑΖΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ Ο ΙΟΝ ΜΕΙΚΡΟΙΣ ΠΑΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΝΟΙ ΤΟΙΣ ΓΕΝΗ
ΜΑΣΙΝ· ΑΥΕ ΤΟΙ ΕΞΕΘΕΡΕ
ΤΟ ΓΕΝΗ ΗΜΕΡΟΣ· ΚΑΙ ΑΓΡΙ
ΟΣΕΞΕΘΕΡΙΣΕΝ· ΩΝ ΟΥ
ΚΕΠΛΗΡΩΣΕΝ ΤΗΝ ΧΕΙ
ΡΑ ΑΥΤΟΥ Θ ΕΡΙΖΩΝ·
ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΚΟΛΑΟΝ ΔΥΣΤΟ
ΝΗΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΥΛΛΕ
ΓΩΝ· ΟΥΔΕ ΤΙΣΕ ΥΛΟΓΙ
ΣΕΠΑΥΤΟΙΣΕΠΥΧΕΝΗ
ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΘΕΩΡΟΙΣ
ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ
ΤΟ ΕΛΑΙΟΛΕΒΙΝΟΝ· ΤΗ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΚΑΛΑ
ΠΟΙΣΕΙΡΑΜΕΝΗ· ΚΑΙ ΤΟ
ΕΑΥΤΗΣ ΚΟΣΜΟΝ ΟΥΚΕΤ
ΧΟΥΣΑ· Ο ΦΡΗ ΝΕΙΜΕΝΟ
ΜΑΚΑΡΙΟΣΙΩΝΑ ΤΗΣ ΚΑ
ΤΑ Φ ΟΡΑΝ ΚΑΙ ΛΙΜΟΥ
ΒΑΣΑΝΟΝ· Ε ΙΚΑΙ ΤΙΣ ΑΛ
ΛΟΣΕΚΤΡΑΓΩΔΗΣΑΣ·
ΡΗΝΕΙ ΔΕ ΠΡΟΣ Η ΝΤΙΝΕ
Ε ΤΕΡΟΣ· Τ Η ΠΡΟΤΕΡΟΝ
Ε ΥΚΟΣΜΙΑ· Τ Η Ν ΤΕΛΕΥ
ΤΑΙΑΝ ΑΙΚΟΣΜΙΑΝ ΑΝΤΙ
ΤΙΘΕΙΣ· Ε Ν ΟΙΣ Φ ΗΣΙ ΤΙΣ
ΡΙΟΡΤΙΣΙ ΚΥΔΑΛΕΟΜΕΝΟΣ
Θ ΡΑΥΟΝ ΤΟΣΓΗΝ· Τ Α
Ε Μ ΠΡΟΣΘΕΝ ΑΥΤΟΥ ΠΑ
ΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΡΥΦΗΣ· ΚΑΙ
ΤΑ Ο ΠΙΣΘΕΝ ΠΕΔΙΟΝ Α
Φ ΑΝΙΣΜΟΥ· ΔΕΙΝΑ
ΜΕΝ ΔΗ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΔΕΙΝΟΥΝ Ε ΩΣ ΜΙΚ
ΡΟΥ ΠΕΙ ΠΑΡΟΝΤΑ· ΚΑΙ
ΟΥΠΩ ΧΑΛΕΠΩΤΕΡΑΣ
ΑΝΙΑΣ ΠΛΗΓΗΣ ΑΙΣΘΗΣΙΣ·
Ε ΠΕΙΔΗ ΚΑΘΑΠΕΡ Ε Ν
ΤΟΙΣ ΝΟΣΗΜΑΣΙ ΤΟΥ
ΠΟΥ ΕΙΔΕ Π Α Θ ΟΣ ΤΟΥ ΜΗ

Διαρόντος ἀνιάρων περὶ
δεινότερα δὲ τῶν τοιούτων
ἡ τῆς ὀργῆς ἐστὶ τὸ ὑφ' ὑφ' ἡ
σαυροὶ παρέχειν τοῖς κατὰ τὸ
χεῖν· ὧν μὴ γένοιτο
πεῖραν λαβεῖν· οὐδὲ γὰρ
λήθεσθαι προστοῦσοί
κτιρμοὶ οὓς τὸ ὑφ' ὑς κατα
φεύγοντες· καὶ τὸν θε
κλητῆρ τοῦ ἐλέους τοῖς
δακρύσιν ἑλκόντες καὶ
τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀργῆς διὰ
τῆς ἱερᾶς προφήτης λέγο
στρέφοντες· ἔτι πρὸ
ὁτῆς σταυρὸς καὶ φιλαν
θρωπία καὶ παιδεύσεως
ἱλαρὸς· καὶ στοιχεῖα
πλήρης, μὴ πιότητα
παιδαγωγοῦσης· ἔτι
καὶ ὑπὲρ ὀργῆς. βασανῶ
προσήλιον· οὕτω δὲ ἐπὶ ὑρ
κατα φλεγόμενον. ἢ
δὲ σμῆ τῆς κινήσεως·
οὐδὲ ἀνθρακεῖ ἀνάπτο
μένη πάντελεύτατα
τῆς κακίστης· ἢ δὲ τὸ
μένη πείθησε· τοῦ δὲ
λήπτεινατο· τοῦ δὲ βία
κατέχεν· τοῦ δὲ ἐπὶ πρα
γεν· ὁμοίως καὶ τὴ
πλήρη παιδεύων τὸ...
τὴν ἀγάπην· καὶ ὁδοποι
ῶν τρίδον τῆς ὀργῆν
τοῦ δι' ὑπερβολὴν ἀρα
θότητος· ἀπὸ δὲ ἐντῶ
ἐλαττόνων ἀρχόμε
νος· ὡς τελειδέη φῆ
ναι τῶν σφοδροτέ
ρων· παιδεύων δὲ ὡς...
τοῖς μείζοσιν· ἔτι πρὸ

πάντα εἰκὸς ἀσφαλῆ·
ἵδας τὴν βουλομένην
ροὴν φλιαν καὶ μὲ θύ
ουσαν μὴ χαίρανε ἐν τῷ
οὐρανῶ· σφάζειν· ἐζον
τα θεῖν· ἀτειχνόν
κελευομένην· ἐως σαρ
κῶν καὶ μυελῶν καὶ
ὀστέων ἁπαλείφει δεσμόν·
ὁ δὲ ἀσὼν ἀρκοπάτορος
μέμνηται τοῦ ἀπαφῆ·
καὶ ὡς παρ' ἀλλήλων
τῶν τὰ κατὰ τὴν ὁ
δὸν ἀσσυρίων· οὗτω
τὸ τέλειον. ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τῆς νύμφης νίκας καὶ
ἀνάσσυριος· καὶ οὐκέ
νον φυγεῖν τοῖς πρα
τοστήσοργήσαυτοῦ
καὶ τὸ τάχος· ὅταν
γρηγορήσῃ ἐπὶ τὰ
σεβήκια τὰ ἁλίων. κὲ
τοῦ σὲ χθροῦ σαύτοῦ
καὶ τὰ διώκης ὑπὸ λος. ἐ
σθ· ἐὰν εἰδῶς τοῦ σὲ
πεναντίους· οἶδα
ἐκ τὴν ἀγάπην. καὶ ἀ
νατὴν ἀγάπην καὶ βρα
χίον· καὶ καρδίας φρυ
γμὸν· καὶ παράλυσιν
γόνατων· καὶ τοιαῦ
τα ὅν τα τὰ τῶν ἀσε
βῶν ἐπιτίμια·
ὡς γὰρ λέγει ταῦ ἐκεῖ
φεν δι καὶ ὡ τῆρια. ὅτι
ἐὰν τὰ ὑφ' ἁ φειδῶ τα
ρα διδῶσιν· ὡς βέλτι
όν ἐστιν αὐτὴν παιδεύ
θῆναι καὶ ἐκ καθαρθῆ
ναι· ἢ τὴν ἐκεῖθεν δα

ΑΠΑΓΗ· ΑΥΤΟΥΣ ΥΦ' ΕΝΟ
ΤΩΝ ΚΑΤΕΓΝΩΣΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΕΙ ΚΡΙΜΕΝΟΥΣ.
ΚΑΙ Ο ΥΔΕ ΩΣΑΔΙΚΑ ΠΑΣΧΟ
ΜΕΝΕΙΝ ΕΙΝΕΧΟΝΤΑΣ. Ο
ΠΕΡ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΟΙΣ ΠΑΣΧΟ
ΣΙΝ ΕΣΤΙ ΝΟΗΤΕΙ ΚΑΝΟΝ
ΕΙΣ ΠΑΡΑΛΥΣΙΑΝ ΤΙΝΑ ΚΑ
ΤΑ ΚΡΙΣΕΩΣ· ΕΙ ΚΕΙΔΕ ΤΙΣ
ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ· ΠΟΙΑ ΣΚΗΨΙΣ·
ΠΙΣΤΕΥΘΗΣΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑ·
ΠΟΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΕΝΤΕ
ΧΝΟΣ· ΤΙΣ ΕΠΙΝΟΙΑ ΚΑΤΑ
ΤΗΣΑΙ ΤΗΝ ΦΕΙΑΣ ΠΑΡΑΛΟΓΙ
ΑΣ ΕΙΤΑ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΛΕΨΕΙ ΤΗΝ ΟΡΘΗΝ
ΚΡΙΣΙΝ· ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ ΠΑΝΤΑ
ΕΝΙΣΧΥΟΥΣΙ ΤΗ ΦΕΙΣΑ ΚΑΙ
ΠΡΑΞΙΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΝΟΗΣΙΝ· ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΧΟ
ΥΣΑΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΟΝΗΡΟΙΣ
ΤΑΒΕΛΤΙΟΝΑ ΙΝΑ ΤΟΡΕ
ΠΟΝΤΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΤΟΥΤΟ ΠΛΕΙΟΝΟΣΙ ΤΗ ΦΟΣ
ΓΕΝΗΤΑΙ ΜΕΜΦΗΝ, ΟΥ
ΚΕΦΕΣΙΣ· ΟΥΚ ΡΙΤΗΣ ΥΦ'
ΕΤΕΡΟΥ· ΟΥΚ ΑΠΟΛΟ
ΓΗΣΑΙ ΕΡΓΩΝ ΔΕ ΥΤΕΡΩΝ·
ΟΥΚ ΕΛΑΙΟΝ ΠΑΡΑΤΩΝ
ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΡΑΘΕΝ·
ΗΤΤΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΝΤΩΝ
ΤΑΙΣ ΕΚΛΕΙΠΟΥΣΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ·
ΥΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ ΠΛΟΥΣΙ
ΟΥ ΦΛΟΓΙΤΗΣ ΚΟΜΕΝΟΥ·
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΟΠΙΣΘΕΙΟΙΣ ΕΠΙΖΗ
ΤΟΥΝΤΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΝ·
Ο ΥΠΟΦΕΣΙΑ ΜΕΤΑΠΟΙ
ΗΣΕΩΣ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ·
ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΚΑΙ ΦΟ
ΒΕΡΟΝ ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ·

ΣΑΝΩ ΠΑΡΑΠΕΛΙΦΘΗΝΑΙ·
ΙΝΑ ΚΑΚΟΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΡΟΣ
ΟΥ ΚΑΘ' ΑΡΣΕΩΣ· ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ
Θ' ΑΝΑΠΟΥ ΚΡΕΙΤΤΩΝ
ΟΕΙΝ ΤΑΥΘΑ Θ' ΥΛΙΝΗΝ ΠΟΙ
ΗΣΕΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΑ
ΤΩΝ Θ' ΕΙΩΝ ΔΑΠΟΥ ΤΟΠΕ
ΦΙΛΟΣΟΦΗΤΑΙ· ΟΥΤΩΣ
ΟΥ ΚΕΣΤΙΝ ΕΝ ΑΔΗ ΤΟΙΣ Α
ΠΕΛΘΟΥΣΙΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗ
ΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ· ΣΥΝΕ
ΚΛΕΙΣΕΝ ΓΑΡ Ο ΘΕΝΤΑΥ
ΘΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΒΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑ
ΞΙΝ· ΕΚΕΙΔΕ ΤΙΝΑ ΤΩΝ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΞΕΤΑ
ΣΙΝ ΤΙ ΠΟΙΗΣΩ ΜΕΝ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΕΠΑΓΩΓΗ· ΕΙ
ΜΕ ΦΟΒΕΙ ΤΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟ
ΦΗΤΩΝ· ΕΙ ΤΕ ΔΙΚΑΙΟ
ΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΦΥΓΡΟΣ ΤΙΜΑΣ·
ΕΙ ΤΕ ΤΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ
ΚΑΙ ΒΟΥΝΩΝ Ο ΠΕΡ ΗΚΟΥ
ΣΑΜΕΝ· ΕΙ ΤΕ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ
ΟΥΝΙΚΑ ΕΦΩΝΗ ΔΗ ΠΟΤΕ
ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ· ΟΠΤΑΝΔΙΑ
ΛΕΓΧΗ ΤΑΙ ΠΡΟΣΗΜΑΣΙΑ
ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΗΣΙ ΚΑ
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΙΜΩΝ
ΕΣΤΑΣΤΑΛΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ·
ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟ
ΡΟΥΣ· ΚΑΙ ΟΙΣ ΕΥΜΕΠΟΝΘΑ
ΜΕΝ ΑΙΝΟΜΗΣΑ ΜΕΝ
ΑΝ ΤΕΞΑΓΩΝΙ· ΚΑΙ ΛΟΓΙ
ΣΜΟΝ ΠΛΕΞΩ·
ΣΑΙ ΠΡΑΞΕΙ ΠΡΑΞΙΝ ΕΥ
ΦΥΝΩΝ· ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΤΗΣ
ΙΚΟΝΟΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΑΞΙ
ΩΜΑΤΗΣ ΚΑΙ ΚΙΑΣ ΥΝΗΘΟ
ΚΩΦΕΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΧΥ
ΦΕΙΣΗΣ· ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

καὶ δίκαιον πλεονεκτῆσαι
ἐπὶ φόβον· μᾶλλον δὲ
διὰ τοῦτο καὶ φοβερώ
τερον. ὅτι δίκαιον· ἢ
οὐκ ἀφρόνοι πρότι φ· ἔ
νιοι καὶ παλαιοὶ νῦν ἱερῶν
ται καὶ παλαιοὶ νῦν ἱερῶν
προκαθέζεται· καὶ βί
βλοι ἀνοίγονται· καὶ πο
ταμοὶ πυρὸς ἕλκεται· κ
τὸ φῶς ἐλλιπρόσωπος καὶ
τοσκοτοσύντοι μασμένο·
καὶ πορεύσονται οἱ πα
γαθοποιήσαντες εἰς ζωὴ
ν παρα μὴ ζωὴ ἐστὶ εἰς χό
νυν κρυπτομένης
καὶ ὕστερον αὐτῶν φα
νερώθεν τος. ὅτι δὲ τὰ
φαῦλα πράξαντες εἰς ἀ
ναστασιν κρίσεως· ἵνα
μὴ δι' ἃ πρὸ τοῦ κρίνον
τος αὐτοὺς ἁμαρτημά
των πιστεύσωσι καὶ τῇ κρί
σει· καὶ τοῦτο μὴ ἐν
τοῖς θρασυτοῖς καὶ ἀ
δοκίμοις ἀνθρώποις
ἐστὶ καὶ ἀσεβέσι καὶ
ἀνοσίοις καὶ βασιλικὸν ἐστὶ ἀνδρία
τριάδος ἑλλιπούσης
τρανότερον δὲ καὶ καθα
ρώτερον. καὶ ὁλοσόλω
ν ποιμένην ὑμένος· ἵνα
δὲ καὶ μὴ ὀνομάσῃ τὰ
βασιλέα καὶ δύο ὄνων ἐπ'
τίθεται· τοῖς δὲ μετὰ
τῶν ἄλλων βασάνος
μᾶλλον δὲ πρὸ τῶν ἀλ
λων. τὸ ἀπερρίφθαι
φ. καὶ ἐν τῷ σύνε
δοτοῖς χύνη περασθῆ
ναι· καὶ πάντα
λιν ὕστερον· νῦν δὲ

τὸ ποιῆσω μὲν ἀδελφοὶ
συντετριμμένοι κ.
τε ταπεινωμένοι· καὶ
μεθύοντες οὐ καὶ πο
σὶ σεραὶ οὐδὲ ἀποδίνου
τοῦ προσολίγον καλεύ
ον τος καὶ σκοτίζον
τος. ἀλλὰ πότ ἐστὶ πλήτ
ην ἐπὶ γαγενῆσθαι
γων. καὶ σὺ καρδίᾳ σει
σοπτικὸς καὶ καλεύφητι·
καὶ ὁ πτίζων τοὺς κα
τα φρονήτας πάλυ
πος καὶ κατανύξεως·
προσοὺς καὶ λέγεται·
ἴδε τεοὶ κατα φρονη
ταὶ καὶ ἐπιβλέψατε
καὶ φαυμάσατε καὶ ἀ
φανίσθητε· πῶς οἱ
σωλιεπαυτοὺς τοὺς ἐ
λεγμοὺς· ἢ τινα δῶ
σομεν τῇ ἀποκρισι·
ὅτ ἀνεπίτ τῶν πλήθ ει
τῶν νεύρεσιῶν ἐφ' ἃς
ἀχαρίστοι μεμενήκα
μεν· ἐπὶ καὶ τὰς πλη
γὰς πλείνονειδίζεις καὶ
ἀπαριθμεῖται τὴν
ἰατρείαν ἐξ ἧς οὐ τε
θεραπεύκεθα· καὶ
τὴ κναλιεν. ἀλλὰ μὴ
μὴ τὰ καλῶν λέγη·
καὶ ὑ ἰοὺς μὲν. ἀλλὰ ἅλ
λοτρίους καὶ χωλὰς
πᾶς ἀπὸ τῶν τριβῶν
αὐτῶν· διὰ νοὸς διανίτε
καὶ τραχύτητα·

Πῶς δὲ καὶ πόθεν ὑ
μᾶς παιδεύσηται.
καὶ οὐ τὲ παιδεύσας

παλωτέρων φαρμά
κων. ἐπιγάγον· παρὴ
κατολίγυπτιον αἷμα
πινόμενον ἐκπηγῶν
καὶ ποταμῶν καὶ πάσης
συναγωγῆς ὕδατος.

Παρὴλθον τοὺς βατρά
χους καὶ τὸν σκνῖφα
καὶ τὴν κυνομυῖα.
πάσῃ ὑσπλαγας· ἀπὸ
δὲ τῶν βοῶν καὶ τῶν
ἰκτίνων καὶ τῶν
προβάτων πρὸ ἁμίνη
τῆς ἐπεμπτης πλαγῆς.
καὶ τοῖς ἀλόγοις ἐνέσκη
ψα. ἐπὶ τῶν λογισῶν
φειδόμενος· οὐδὲν
προσὺμᾶς ἢ φᾶυσις.
ἀλλὰ ἐγὼ πατέλμοις
τῶν πλαγέντων ἀ
λογώτερος καὶ ἀπαι
δεύτοτερος· ἀνέσχο
ἐζ ὑλῶν τὸν ὕετον·
μέρισμα ἐβράχη. καὶ
μέρισε φύην οὐκ ἔβρε
ὗε ἐζ ἠράνου ἐπ· καὶ ἐγέ
πατε ἀνδρεῖοι ὑλεφά·
πην γὰρ ὑμῖν χάλα
ζαν τὴν ἐναντίαν πλη
γὴν παιδεύων· ἀλλὰ
λῶν ας ὑλῶν καὶ πε
νήματα ὑλῶν ἐζε
φέρισα. καὶ τὴν καῖκι
αν ὑλῶν οὐ συνέτρι
ψα· τὴν ὡς κωὸ τὸ σκαν
ρὸς εἰ. καὶ νεύροις δη
ροῦ ὁ τραχήλος σου·
ἀὐτὰ τὺχον ἐρεῖ πρὸς
ἑλιὲ τὸν λιθ δὲ τὰς

πληγὰς νου θετοῦμε
νον· ὃ ἀθετῶν ἀθετεῖ·
ὃ ἀνομῶν ἀνομεῖ· οὐ
δὲ νῆ ἀνθεννου θε
σία· οὐδὲ ναὶ μαστίγες·
ἐζελείπεν φυσητήρ·
ἐζελείπεν ἐλαίβος ἀ
καὶ διὰ ἱερεμίου προ
τέρον ὑλῖν ὧν εἶδες·
εἰς κενὸν ἀργυροῖς ὁπος
ἀργυροῖς οπεῖ· πονη
ρίαι ὑμῶν οὐ σε θγάσκη
σαν· μὴ ἐμὲ ὑπολε
πεῖτε λέγει κς ὠργισ
μον; ἢ οὐσὶς χύ εἰπ χεῖρ
μου καὶ ἀλλα σε πενεγκεῖ
πλαγας· ἐπὶ παρέλμοι
καὶ φλυκτίδες ἀναζε
ουσαι ἀπὸ καμίνατας ἀι
φλὰης· ἐν πασῶν ἐις
οὐρανὸν ἀλῶσις. ἢ εἴτις
κατ εἰκεῖνον ὑπρέ
τησε φύκι νησεως. παι
δευεινος ὢν πνᾶιγν
πτον· ἐπὶ καὶ ἀκρι
καὶ σκότος φλαφη
τὸν. καὶ ἢ τελευτάια
πλαγὴ τῆ πάζει. πρῶ
τη δὲ τοῦ ἰονῶ καὶ
τῆ δυνάμει. ἢ τῶν
πρωτοτόκων φα
ραὼ καὶ ἀπωλεία· ἣν ὥστε
φυτεῖν καὶ ἀποστρέ
φαι τὸν ὁλοφρεύτην.
χρῖσαι τὰς τοῦ νοῦ φλι
δὰς μεῖνον θεωρίαν
καὶ πρᾶϋν· τῆ λιέπα
νῖσαι σῶτηρίως φρά
γὶδι τῶν τῆς καὶ νῆς
διν θῖκης καὶ λατι· χν

συσταυρουμενους και
συναποθνήσκοντας·
ὥστε και συναναστῆναι
και συνδοξασθῆναι
και συμβασιλεῦσαι
νῦν τοὺς τῷ βίῳ τοῦ πο
νηροῦ και ὀλοφρύου
τοῦ τὰ πρωτότοκα και
θῶν και Ἱερωλέμα τῆς
ζωῆς πλιῶν γεννη
θέντα και κινηθέντα·

Μηδὲ γένοιτο τοῦτο ἐκ τῶν
ἄλλων παγῶν και
τὰ ὑπὸ νειδισθῆναι
παρὰ τοῦ ἁγαθοῦ· πορευ
θέντος προσευξαίμην
πλαγιοδιὰ τὴν ἐλλιπῆ
πλαγιότητα· ἐπὶ τὰ
ξύλα σὺν τῶν ληστῶν και
ἐπὶ πυρωθεὶς και σφάγε
λισθῶ· και οὐδὲν πλέον·
ζῶντα ἐνιπτεῖσθαι σὺν
χάρᾳ· και οὐδὲν ἧττον
ἐπεστρέφατο προσευ
χόμενος· μὴ γένοιτο
ἀπελθεῖν τοῦ πατη
θέντος· μετὰ τὸ φυτευ
θῆναι και χαράκωθῆ
ναι και φραγμωθῆναι
πυρωθῆναι και πᾶσιν ἁσφα
λισθῆναι σὺν τῶν ἀσε
λγῶν· χερσὶν ἀνόμων ἁλῶ
ναι θορύβων· και
διὰ τοῦτο κατα φρονῆ

λιθοσ σὺν αἱρεθῆ
ναι τὸν πύργον και πε
ριαιρεθῆναι τὸν φρα
γμόν· και μηδὲ σκαφῆναι·
ἀλλὰ γενέσθαι πᾶσιν εἰς
διαπαγὴν και κοινὸν
ὕβριν και κατάπατον·

Τοῦτο μὲν οὖν φόβος
και λογος· και οὐ τῶν ἐ
γὼ δὲ φορῶν προσθὴ
κην· και τοιαύτη
εὐχὴ μὲν εὐχήν·
ἵνα και προσφέσωσι τοῖς
εἰρημένοις· ἢ μὰρ
τομεν· ἢ νοήσαμεν·
ἢ εὐβήσαμεν· ὅτι ἐπε
λαθόμεθα τῶν ἐντο
λῶν σου· και ὅπισω τῆς
διανοίας ἠλθῶν τῆς
πονηρᾶς ἐπορεύθημεν·
τιμᾶν ἐγίνετο και σε
ωσι και τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ χυ σου πεπολιτευ
μένα· και τῶν ἁγίων
αὐτοῦ μαθημάτων·
και τῆς ὑπερηλίων
κενώσεως· ὅτι ἐπε
νηθήμεν δοῦ
ἀγαπητῶσου· ἱερευς
και λαὸς ἑστηκέναι
πι τοαὐτό· πάντες ἐ
ξέκλιναμεν· ἀλλὰ
χρειωθήμεν· οὐκ ἐ
στι ποιῶν χρηστότητα και
δικαιοσύνην οὐκ ἐ
στιν ἑως ἑνός· ἀπέκλει
σαμεν τοὺς οἴκτιρμούς
σου και τὴν φιλαν
θρωπίαν σου· και ἐστιν

Πεντηκοστοῦ μυστικόν· σφάγη καὶ αἷμα καὶ λέγεται καὶ τὸ ῥῆμα ἐσφάγη καὶ ἔστη ἐνώπιόν τινος ὡσεὶ ἐσφαγμένου καὶ ἐσφάγη τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· γίνεται δὲ ἐξ τοῦ σφάγη καὶ σφαγὴ καὶ σφάγιον καὶ σφαγεύς· καὶ σφάττω καὶ σφαγιάζω καὶ σφαγιασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάγη καὶ σφαγὴ ἡ ἐκ τοῦ μαχαίρου τῆς χειρὸς διάστυλος σφάγη καὶ σφαγὴ καὶ σφαγμὸς καὶ πάλμος·

Τῶν ἀρετῶν ἡ αἴρεσις
ἐστὶν ἡ φυσικὴ αὐτῶν
πρᾶξις καὶ διάθεσις
ἀληθὴς καὶ ἡ φυ-
σικὴ μετέχεσθαι
ἀπὸ πράξεως τοῖς ἐ-
χουσὶν ἢ ὑπάρχοσι·
οἷον στρατιώτης
φρόνιμος ὑπάρχων
τυγχάνει· ἀνὴρ
ζητούμενος ἐπὶ παρα-
ταξεως· δίκαιος τοί-
νυν ὁ τυχὼν καὶ λα-
γνώσεσθαι τοῦ ἀ-
ντιστρατήγου τὴν
χρείαν ὑπάρχων ὢν
φρόνιμος ἐστὶ δεῖ
λοιπὸν κατὰ τὰς μάχας
καὶ τὰ ὅπλα ἀνδρεί-
ως ζῆν· καὶ τοὺς
λόγους αὐτῶν διὰ
ζάσειε σωφρόνως
καὶ ἐπιδικαίους
καὶ ἀλλαπλῶς αὖ-
τως ζῆν εἰς διά-
ζας· αὗται μὲν φυ-
σικαὶ εἰσὶν ἀρεταὶ
δίδακταὶ μὲν οὖν
μετάλογοι αὗται
ἐξ ἀκούσεως ἐστὶν
ὡς ἀπὸ ἀλλήλας δι-
ατρίβουσιν·

ΙΚ

χνὰ ἐλεήσῃς ὑπὲρ ὧν
διατὴν νίκαν ἡμῶν·
καὶ τὴν ἡττὸν ἡμῶν
ἐπιτηδεύματων
λιῶν ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀνέστρα
φημεν· σὺ χρηστός·
ἀλλ' ἡμεῖς ἐσμὲν ὀλίσθημεν·
σὺ μακρόθυμος· ἀλλ'
ἡμεῖς πλημμέλησάν σοι·
σὺ πολυέλεος· ἀλλ'
ἡμεῖς ἐσμὲν ἀνάξιοι·
νῦν οὖν ἐπειδὴ ἐγγὺς
θάνατος καὶ πέρας γινε
σθαι τοῦντες· ὀλίγων ἡμῖν
καὶ πτολεμημένων ἐστὶ
γνῶσις· σὺ φόβερός·
καὶ πτίσαντες πίστησεται
σοι· προσκόλλησεται δὲ
πόσουρη· καὶ ἐν ἐφ' ἑ-
βραχίονός σου· πτίσαντε
ρεῖσει· ἐὰν κλείσῃς τὸ
οὐρανόν· πτίσαν οἴξει· καὶ
ἐὰν λύσῃς τοῦ κατάρα
ις πτάσσουτι σσύνεζει
ὁ γὰρ ὄφις ἐν ὄφεσι ἀλλοίοις
σοῦ πτωχίσαι καὶ πλοῦ
τίσαι· ζωώσαι καὶ θα
νατῶσαι· πατάξαι καὶ
ἰάσασθαι καὶ τοξεῦσαι καὶ
συμπράξῃ σὲ στῖ σύν τε τε
λεσμένη· σὺ ὠργίσθης.
καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἁμάρτο μέ-
λεγειν τὶ ἐστῶν ἡμᾶς ἀν
θρώπων ὁ λόγος σου λέγει· ἐλοὶ
δὲ καὶ τὸ ἐναντίον καὶ
ρὸς εἰπεῖν· ἡμεῖς ἐσμὲν ἁμαρ
τόμεν. καὶ σὺ ὠργίσθης·
διὰ τοῦτο ἐγεννήθημεν
ὀνειδος τοῖς γείτοσιν ἡ
μῶν· ἄπεστρεψας
τὸ πρόσωπόν σου· καὶ
πτιμιάσεται ἐπλήσθημεν·

Ἀλλὰ κόπασον ἐλέησε·
ἱλάσθητι ἐλέησε· μὴ παρα
δῷς εἰλάσεις τέλος δι' ἃς
ἀνομίας ἡμῶν· μὴ
δὲ διὰ τῶν ἡμετέρων
παιδεύσεις ἄλους ἀλλ'
ἐπὶ σῶν ἐνθυμήσαι τὴ
πῆσε τέρων κάσανου
σωφρονίσθῆναι· τί
νων τοῦτων· ἐθνῶν
τῶν νῦν ἡμῶν ὄντων
σε· καὶ βασιλεῦναι τῶ
σῶν κρατεῖ οὐχ ὑπεπτα
γῆσαν· ἡμεῖς δὲ λαός σ̄ῦ
κε· καὶ ἀρά δος κληρονο
μίας σου· διὰ τοῦτο
παιδεύσον ἡμᾶς πλὴν
ἐν κρίσει τοῦ πλῆσαι
ποίησις καὶ παράπαν
τας τοὺς κατοικοῦν
τας τὴν γῆν ἐν οὐδενί·

Τούτοις ἐγὼ τοῖς λόγοις
ἐλίσσω τὸν ἐλεον· εἶδε
καὶ ὁλοκαύτων λίαν
πὸ ὑσιάσιν ἡμῶν ἐλάσα
σθαι περὶ τῆς ὀργῆς σ̄ου· ὃν
δὲ τοῦτον τρόπον ἐφείσα
μην· ἵνα μὴ εἴπωσιν ἐν
τοῖς λιμήσασθαι αὐτοὺς ἐν
ἱερεῖ· καὶ τρεῖς καὶ δέκα μό
νοις καὶ νοῦ φεῖσαι καὶ φι
λανθρωπίας· κτῆσαι σφε
πᾶσ ψυχᾶς ὑμῶν ἐνδα
κρυσι· σπείρατε τὴν ὀρ
γήν. βέλτιον ἀποιή
σαντες τὰ ἐπὶ τῇ δεύ
λατ' ἄλων· ἀγιάσα

πεπιστεῖαν· καὶ ρύσῃ
τε θεραπείαν· ταῦτα
μὴ διακελεύεται με θεὸς ἡ
μῶν ἵνα μὴ ὦμεν μακάριοι·
ὑπακούσωμεν τε πρεσβυτέρῳ δε-
κτῷ παρὰ θεοῦ παραγ-
γέλλοντι· ἀλλὰ μὴν καὶ
ἐπιτάττει τοῦ
θεοῦ φίλανθρωπίαν
ἵλεως· ὁ δὲ δεόμενος
ἐστὶν ἵνα ἐπὶ τῇ
σωτηρίᾳ τῶν ἀδελ-
φῶν εὐχαριστήσωμεν
καὶ προσπέσωμεν καὶ
κλαύσωμεν ἐνώπιον
κυρίου ποιήσαντος τὸ σωτήριον
τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀκοίνωνήτων
φύσει καὶ παραλύσαντος καὶ τὸ
μὴ διαιρεθέντες· ὑμῶν
σωμένων τὴν φωνὴν
τῆς ἱκεσίας· ἀντὶ τῆς
μισουμένης αὐτῶν
κραυγῆς· ταύτην εἰς
ταῦτα κύσαβα ὠφάλιε
νεγισωμεν· προφά-
σωμεν αὐτοῦ τὴν ὀρ
γὴν ἐνδόξως ὁμολογήσει·
βουλόμενον αὐτὸν
ἰδεῖν ὡς περ ὠργίσθη
μεν· οὕτω καὶ μετατι
θέμενον· τὸ ὁδὲ
φησὶν εἰ ἐπιστρέψει καὶ
μετανοήσει· καὶ ὑπο
λείπηται εὐλογίαν·
ἰδατοῦ τοσαφῶς ἐγω
τῆς τοῦ θεοῦ φιλαν-
πίας ἐστὶν ἡ συντρίψις· καὶ ὁ
παράφυγε ἐστὶν αὐ
τῶν τῆς ὀργῆς. ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν χω
ρήσει τὸ ἔλεον· εἰς ἐ
κείνομεν γὰρ ὑφ' ἡ
μῶν βιάζεται· πρὸς
τοῦτο δὲ ὁρμὴν ἐχει·
καὶ εἰ πατάσσει βιαζό
μενος· πῶς οὐ καὶ νήσει
τῇ φύσει χρώμενος·
μόνον τὸ κλάσαι αὐτὸν
ἐλεήσωμεν· τοῖς δὲ
ἰδίοις τοῦ πρεσπαίχνοις
ὀδυνηθῆναι ζῶντες·

τὴν ἱστορίαν· καὶ τὴν
θεραπείαν· ταῦτα
μὴ διακελεύεται ἡμῖν ὁ

Πείρωμεν ἐνδείκνυσθαι.
ὅτι ἐνδέχεται ἀλλαχοῦ φέρεσθαι
τὸ μὴ ἐν τόπῳ ὂν ἢ φαίνεσθαι μὴ
ὂν ἐν τόπῳ εἶναι· σοφιστικὴ
θεραπεύσωμεν τὴν τοιαύτην
δόξαν. μήτε τῆς καθ' ἡμᾶς
τελεσθούσης ἀκοῆς
μεν ἐν τῷ κινεῖσθαι τοσ-
μήτε γὰρ ἐν ᾧ κινεῖται κατὰ
κλησθῶμεν· καὶ ἐν ὑπὲρ
θῶμεν σοφία· πρότερον
μεν τόπῳ· κατὰ φύ-
σιν μὲν εἰς ἑαυτόν· ἀλλ'
σχοντι συνεισελθῶμεν
τῶν ἴλιων· μήτε τῶν μεν
ἐπάσης τῆς περιχώρου·
μήτε περιβλεφθῶμεν· μὴ
παρῶμεν εἰς τὴν ἀλλοί-
στην καὶ κατηγορίαν· ψυ
χῆς εἰς καὶ ἐν ἐπιστρε
φούσης·

Γίνωμεν τοιαύτην
δε ἁμαρτεῖν ὑπὲρ ἄν-
θρωπον· καὶ μόνου θεοῦ·
ἐὰν γὰρ περὶ ἀγγέλων τι
λέγειν· μὴ δῶμεν καὶ
ρὸν τοῖς παθεσι καὶ φυ
ραν τὸν πρὸς ἁπαντι πρὸ
σεσι· τοδε ἀθεράπευτο·
τῆς τον πρὸς καὶ ἀν τι
σεως· ιε ...
τῶν ὑπείκειν ἐπὶ σε περ
γουμένων· τοδε ἁμαρ
τάνον τας ἐπιστρέφει·
ἀνθρώπων μὴ ἐν· ἀλλ' ἐπὶ ει
κῶν· καὶ τῆς ὁμοι
πνεύματος ἁγίου· εἰ γὰρ καὶ
ὄχους ἐπισυρεται τι
τῆς καθάρσεως· καὶ τοῦτε

ὡδε σκῆνος βρίθειν τὸν
νοῦν μὴ ἄγων φερόμενον.
μὴ ἄνω φερεσθαι δεδι
κὸν γρηγορικὸν. ἀλλ' ἢ
εἰκὼν μὴ ἀναίρετον
τὴν ἕνωσιν καὶ ἀναπτύ
των τῶν ὁλοζύγων σαρ
κὶ τοῖς τοῦ λόγου τε
ροῖς κοῦφίζουσα· καὶ
κρεῖττον μὴ ἐν· μήτε
δεν θεὸν εἶναι τοιαύτης
καθάρσεως· μήτε καθάρ
θεὸν εἶναι. τοῦ πρώτου
μένου πρὸς τὴν ἀϊδίω
λάτος· ἐς τὸ καὶ ψευδο
μένης τὴν σύνταξιν
παιδαγωγίας· μήτε
τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς
ἐς τὸν εἰς τὴν ἡμέρα
τεύσεις τῆς ἁμαρτίας·

Κρεῖσσον δὲ τοῦ μὴ παι
δεύεσθαι παίοντας.
τὰ ἁμαρτάνοντας ἐπι
στρέφεσθαι· ὃν μὲν
γὰρ ἀπαίδευτον πατρικὸν τὸ πρὸς
τι μήνεως· ψυχὴ δὲ
παιδαγωγοῦ τέκνου· ἀ
θεράπευτος· οὐκοῦν
πληγῆναι χαλεπὸν· ἀλ
λὰ μὴ σωφρονίζεσθαι
τὴν πληγὴν χαλεπώτε
ρον· φησὶ τῶν
προφητῶν περὶ τοῦ
μὴ λέγων τοὺς εἰς λη
ροῦ καὶ ἀπερίτμητον
τὴν καρδίαν· ἵνα δὲ
μαστίγωσας αὐτοὺς·
καὶ οὐκ ἔπονεσαν· ἔπαι
δευσας αὐτοὺς καὶ οὐκ ἔ

φέλησαν δὲ ὑπὸ λιπαρδεί
αν· καὶ παλιν· καὶ ὁλως
οὐκ ἀπεστρα φη δὲ ὡς ε
πλησιν· καὶ τιθ τιαπε
στρα φη δὲ μοσμου λπο
στροφὴν ποιησάμην.
ἔν ἡ στελεῖ σε ν τριβῆ
σεται καὶ κατα φο αρη
σεται φοβερον κλὲν
οὖν ἁδελφοι τὸ ἐλπιζεῖ
ἐις χεῖρας θυ ζῶν τος·
φοβερὸν δὲ τὸ προσω
πον κυ ἐπὶ ποιοῦν τας
κακα· καὶ παν ωλε φρία
την καὶ σαν ἔζαφανι
ζον· φοβερὰ δὲ ἀκοὴ φυ.
καὶ τῆς ἀβελ φωνῆς αἱ
φανόμενη διὰ τοῦ σι
γῶν τος αἵματος· φοβε
ρὸ δὲ πόδεσπότην
καταλαμβάνοντες·
φοβερὰ δὲ τοῦ παντὸς πλη
ρωσις φανῆναι μὴ
δαμοῦ φυγεῖν φ ὕσι
σιν· μὴ ἐις οὐ σι ὀνά
παυστα· μὴ ἐξ
δουχωρισαντα· μὴ
προσκαπατολασάποδρα
στα· μὴ φαλάσσης ἐνα
ποκρυβέντα υφοῖς
πέρασι· φοβεῖται δὲ
πρὸ ἐμοῦ καὶ πᾶσα οὐμὴ
ἐλκεσαῖος ἐποίησε τὸ κατα
μὴ νευ μὴ μὴ μιᾶδὴ λο
σιεύει· τοῦ ζῆν ἀπ τὴν
φύσιν καὶ ἐις ἁδικοῦντα
ὑπεναντίους· καὶ τὸ
σαύτης χρώμενον ἀπο
τομίας περιουσία· οὐδὲ

μὴν δὲ εὐτέραν ὑπολεί
πεσθαι κατ ἀτῶν πο
νηρῶν ἐξ ἀκησιν·
Ἡ σαῦ μὲν γὰρ ὀπτᾶν αἰσ
χρῶν πρῶμα σοδομιτικαὶ
τοῖς ἄρχουσι τοῦ λοῤῥας
ἀπειλοῦν τος καὶ λέγον
τος· τί ἐστι πλημμῆτερος
τιθέντες δουλίαν μὴ
κρὸν οὐκαὶ φρίκης πλη
ρῶ μα καὶ συγχέομαι
ἀκρυσιν· οὐκ ἔστι φη
σὶ τὴν προσφήκην τῆς ἁ
μαρτίας προσφήκην πλη
μμῆσε ζευρεῖν· οὐ τῶ πᾶ
τα δὲ ζελὰν φάτε καὶ
πᾶν εἶδος πλημμῆσε κεν ὼ
σατε· ἀεὶ τινα καὶ ποτε
ῥανδιατῆς καὶ κίας τῆς
ἑαυτῶν προκαλουμένοι·
οὐκ ἔστιν τραῦμα οὐδὲ
μῶλωψ· οὐδὲ πλημμῆ
φλεγμαίνουσα· ὅλος ὠ
λατος φησὶν ἡ πλη
μμῆ· ἀλλα καὶ θεραπευ
τος· οὐ γὰρ ἔστι μαλαγμα
ἐπιθεῖναι· οὐ τε ἔλαιον·
οὐ τε κατα δέσμους·
καὶ παρὴ μὴ πᾶσε ζῆς
τῆς ἀπειλῆς· ἵνα μὴ
τῆς παρουσῆς ζωῆς
πλημμῆς βαρυτέρους ἐ
νεγκαι· πλὴν ἐπιγνῶ
μεν τοῦ καὶ σοῦ τὴν ζῆ
πόφεσιν· πόφεν ἐζῆ
ρανθησαν πεωρτοί· ἢ
σχύνθησαν ἀποθῆκαι·
καὶ νοῆσῃ ποιμένων
ἐζέλιπεν· ὡς αἰτῶν θη
τῶν ῥαιστῆς τῆς· οὐ

κε πλησφήνται τὰ πεδία πιότητι
τοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς φειδίας· οὐκε
πλήθουν αἱ κοιλάδες σίτου·
ἀλλὰ ἐκλύουσιν· οὐκέτι
λαζάνητα ὀρθρίζουσαν
ὡς ὕστερον τοῖς δικαίοις·
ἀλλὰ πεῖσθήσονται καὶ
τρυφήσουσι καὶ τρυγήσουσι
βουνὰ καταράνεκτῶν με
λάντων ἐδεσμάτων·
γενομένου δὲ τοῦ ἀρχιστρα
τηγοῦ, πρὶν κοσμηθῆ
ναι τοῖς ἑαυτῆς καλλεσι·
πεσκεύασεν τὴν γῆν
καὶ ἐρεθίσασαν τὴν. ἀλ
λ' ἐπισκοπὴν ποιήσαν
καὶ κλέθησον ὄλεθριον
εὐτοῦ θέλατος· ἐπὶ κα
λάμην τὰ τῆς εὐφορίας
ἤλιν· καὶ κλίκροῖς λεί
φανοῖς ἐσπαράγμους ἐρίζε
ται· καὶ κλιόλισα ἀπαρχὰς
κῶν τὸ φέρος ἰλιῶν καρπο
φορεῖ· κλίνει κλάλλον ἢ
ἀράτλασι καταλαλίβανό
λεμον· τοιοῦτος ὁ πλὴ
τος τῶν ἀσεβῶν· τοιαῦ
τα τὰ τῶν καὶ ὡς σπεί
ρον τὰ γεώργια· ἐπι
βλέφαιῶσι πάλαι κατά
ραπλεόναλκα ἐς ἐνεργεῖ
όλίγα· σπείρας καὶ κλίνα
λίσαι· φυτεύσαι καὶ
λαβεῖν θλίψαι· οὐ. ἐργῶ
παιδεκαὐξήσουσιν.
ποιῆσαι κεράλιον ἐν κ...
παράλλοις ἀκούειν τὴν
εὐκαρπείαν. αὐτοῦ σεῖ
δεμενους·
ὀφεν τὰ ταῦτα καὶ τίσιν

τρίατου· φραύσλατος; λη
ἀναλείνωλιεῖν ὕιιλλ
λωνέλειχο· ἶναι· ἶλιῶ
αὐτῶνεὖε τασταλείνω
λιε·ο·λιεταικακίλος φαρ
λιακονικαὶ ὁμολογία· καὶ
φυγὴ τοῦ ἱπταίσλατος·
γωπρῶτος ὑπερᾶνιν
γειλατῦλαϊλιουᾶνω
θεν καὶ τοῦ τοῦ σκοπὸν
ἔργον ἐπλήρωσα· ὁυγὰρ
ἐκρυβατὶ ἦνερχομένη
ρομφαίαν· ἶλιαὶ καὶ τὴν
ἐλιαυτοῦ ψυχὴν ἶνικαὶ
τὰς τοῦ νεκρουὸντων
περιποιήσωλιαι· οὕτως
ἀναγελῶν καὶ τοῦ λαοῦ
λιουτὴν ἀπειθείαν ἐ
λιαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἶνοι
οὐλιενος· ἐπιῶν οὐν
τῶν τυχοῖλι τὴν ὀφι
λανθρωπίας καὶ ἀνατυ
χεως· ὁλιέντισῖλιῶν
ἐχε·ολίγε ντιέμητα καὶ
λοὶ ραν τῆς παρεσπάσα
το· καὶ ὁρίον ὑπερέβη
καὶ ὧν ἐπικλε φασὶ τὸ ὑ
ρανὴν ἰσας· καὶ συνῆτε
οἰκίαν προσοἰκίαν καὶ
ἀγρὸν προσάγρον· ἕως
τὸ τοῦ πλησίον ἀφε
λητα ι· καὶ λὴ δέ λαε
χειν ἐφλονεῖκησεγεῖ
τοῖα· ὧν σλομὸς οἰκεῖ
συνιέπιτῆς γῆς· ὁδὲ
τοῖς οἰκαὶ πλεονασμοῖς
τὴν γῆν ἐνιαυτὸν·
συναγωγὴ ὁ·ο·ενοὐκέ
σπειρεν· καὶ θερίζων
ὁπου λὴ διεσκόρπισε·

Ὁ κοπιῶν ταῦτα κατακο
πὼ καὶ προσῴκοδομεῖ
τὰ λὰ ποτὲ νοῦν τὴν οὐ τοῦ
καὶ περιοικοῦντες· οἱ δὲ
πυνθάνεσθε κατασκοπ
καὶ προφήτην τὸν ἀγγε
λον γρηγορῶν προεῖπον τ
τοῖς ἐπὶ χωρίοις τὴν ἐσ
λεν ἢ πλὴν ἢ ἄπα
σον ταῖς τὸν ἱρίας
καὶ λὴν περὶ σάντα·

Πόφεν τὰ ταῦτα καὶ τίσιν

γεωργῶν οὐ τὴν γῆν ἀλλὰ
τὴν χρείαν τῶν δεομένων·
δεῖ παρχαλῶν ποσὶ καὶ
λαὸν οὐ τὸν πάντα δεδω
κὼς πάντα ἀπεστέρησεν.
καὶ ἐγὼ ἐν ἀχάριστος
πεδίον καὶ ἀνόητος· οὐ
πεύπερῶν ἔσχον εὐχα
ριστήσας· οὐ τετόμεθ
λον εἰ μὴ τι ἄλλο διὰ τῆς
εὐγνωμοσύνης πρα
γματευσάμενος·
δεχήρανε καὶ ὀρφανὸν
οὐκ ἐλέησεν· οὐδὲ εἰς
πεδίκεν ἀρτου καὶ τρο
φῆς ὀλιγωρήσω δεομέ
νων· ἀλλὰ μὴ δὲ χῶν τῶν
τρεφομένων διὰ τῶν
καὶ μικρῶν στρεφομέ
νων· ὅτι πολλὰ ἔχων
ἴσως· καὶ παρέλπιδα· τὸ
πογαρ ἴδιον τοῦ δικαίου
τοῦ καὶ παῖς πολλαῖς ἀπο
φῆσαι ἐστενοχωρού
μενος· καὶ πᾶσι μεμπλη
ρῶν· πᾶσαν καιρῶν·
ἵνα τοῖς μέλλουσι σαρ
κοῖς οἰκοδομεῖσθαι κλεί
ζοντας· ἀγνοῶν ὑπὸ τῶν
ἐλπίδων προαναρπάζε
ται· καὶ λόγον οὐ φέζει
τῆς εὐφορίας καὶ τῆς
φαντασίας· καὶ ὡς οὐκ ἔ
στιν ὅλως ἀφῶν ἄλλο τρί
ων τρεφόμενος·
δεδόντα πεινῶν ἐξέ
κλινεν· καὶ ἐπλάγιασε
ἐπὶ δίκαιον δίκαιον·
οὐδὲ ἐλέησεν ἐπὶ τυφλὸς
ἐλέγχοντα· καὶ λόγον

ὅσιον ἐκδεύ Ζ ἀπο
δεξόμενον τῆς αὐτοῦ σα
γήνης πολλὰ συναγαγού
σης· καὶ τὴν ἁρπαγὴν
τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴ
κοις ἔχων· οὐ κ ἐμνή
σθη· οὐ· καὶ ὡς ὧν ἐμνή
σθη· εὐλογητὸς εἶ κύ
ριε· οὐ τὸν πλοῦτον
καμεῖν· καὶ ὑπελάβεν
ἀνομίαν· ὡς παράνομ
ταῦτα ἔχων ἐζοῦ κολα
σθήσεται· διὰ ταῦτα
παρέρχεται ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς
ἀπειθείας· διὰ ταῦτα
ἐκλείεται οὐρανός· καὶ
κωλύσαι οἱ γεται· καὶ πολ
λῶν μᾶλλον· εἰ μὴ δὲ πλη
γεὶς ἐπιστρέφοι με
φα· καὶ τῷ ἐγγίζοντι
φυσικῶς πλησίαζοι
μεν· τί προσταῦτα
ἐρωτώμενοι εἰσὶ τῶν ναι
καὶ εἰσὶ τοῖς καὶ πηλοί· καὶ
πηρούμεθα στῶν
καὶ ρῶν μὴ συκολάσι
νεύπορίσωμεν· καὶ
παῖς ἄλλοτρία ἐσυλαφο
ραῖς ἐν πρυφήσωμεν·
καὶ ἐστήσωμεν φάλαγ
γας εἰς ὠφέλειαν
γυμνιώντων ἐποίκονο
μίαν εἴχομεν· ἐκεῖνος
γὰρ δὴ δεῖ καὶ συναγαγεῖ
καὶ εἰς τὸ δοῦναι καὶ καλῶς·
ἀλλ' ὡς παράνομοι τὰ
τῶν ὁσίων φυλάτ·
λέγομεν τὸ δὲ ἐλεῦ
σεται ὁ κύριος καὶ ἐλεή

ΤΙ ΚΑΤΑΛΙΕΜΦΟΜΕΝΟΙ
ὡΣΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙΣ· ΪΪΚΑ
ΤΑΠΗΝΙΕΑΥΤΩΝΕΠΙ
ΦΥΛΙΑΝΙΚΑΙΑΠΛΗΣΤΙΑ·
ΤΙΔΕΟΙΤΙΝΟΙΣ ΫΨΗΛΟΙΣΦΡΟ
ΝΟΙΣΕΠΙΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΙ
ΚΑΙΤΗΝΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗΝΜΙ
ΜΗΣΑΙΡΟΝΤΕΣ· ΚΑΙΤΗΝ
ΟΦΡΥΝΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ
ΫΨΗΛΟΤΕΡΑΝ· ΚΑΙΛΟΓΙ
ΖΟΜΕΝΟΙΤΟΜΕΝ ΕΠΙ
ΠΑΣΙ ΦΩΝΗ ΚΑΙΤΟΛΙΠΡΟΣΙ
ΤΟΝ ΫΠΟΣΤΗΣΑΜΕΝΟΝ
ΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣ· ΪΝ ΩΣΟΜΕ
ΔΟΥΛΩΝΤΩΝΥΠΗΚΟΩΝ
ΑΡΧΩΝΤΩΝ ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΝΔΕΔΟ
ΜΕΝΟΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ
ΚΟΠΕΙΔΕΜΟΙ ΚΑΙΤΟΥΣ
ΚΑΤΑΣΠΑΤΑΛΩΝΤΑΣ
ΕΠΙΚΑΙΝΩΙΕΛΕΦΑΝ
ΤΙΝΩΝ· ΩΝΚΑΛΩΣ
ΦΕΙΣΑΜΕΝΟΙΣΚΑΦΑΠΤΕ
ΤΑΙΚΑΙΤΑΠΡΩΤΑΜΥ
ΡΑΧΡΙΟΜΕΝΟΥΣ. ΚΑΙΤΗ
ΦΩΝΗΤΩΝΟΡΓΑΝΩ
ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΜΕΝΟΣ. ΚΑΙ
ΤΩΝΦΕΥΓΟΝΤΩΝ
ΩΣΕΣΤΑΜΕΝΩΝΕΞΗΡ
ΤΗΜΕΝΟΥΣ. ΑΛΛΑΚΑΙ
ΤΗΣΥΜΠΡΙΒΗΤΟΥ
ΩΣΦΕΥΓΑΛΕΟΥ
ΤΑΣΤΕΚΑΙΣΥΝΑΠΑΣΧΟ
ΤΑΣ ΔΕΟΜΧΡΙΣΤΟΥΣ
ΕΙΝΑΙΤΟΙΣΠΡΟΕΜΜΕ
ΣΟΥΣΙ· ΚΑΙΤΟΥΕΛΕΩΣ
ΣΟΑΙΤΟΝΕΛΕΟΝ· ΟΛΟΥ
ΖΕΙΝΠΙΤΥΝΟΥΤΟΠΕ
ΤΥΩΣΕΝΙΚΕΑΡΟΣ· ΝΟΥ
ΘΕΤΕΙΣΘΑΙΤΗΝΤΩΝΗΛΙΑ
ΣΙΝΠΛΗΓΗ· ΚΑΙΔΙΑΤΩΝ

ΠΙΤΥΪΛΙΕΠΑΠΕΙΚΑΖΕΙΩΣΑΣ·ΦΕΝΕΙΚΑΙΕΥΣΕΠΙ-
ΖΥΛΩΤΟΝΕΝΕΥΗΛΙΕΡΙΑΔΙΚΟΝ· ΙΚΕΔΡΟΑΣ
ΠΕΣΟΥΣΗΤΟΝΕΝΕΠΕΙΣΗΚΑΙΧΡΙΣΤΟΥΣΜΙ
ΦΟΡΑΙΣΔΕΧΡΩΜΕΝΟΝ.

ΚΑΙΣΟΜΕΝ· ΚΑΙΤΑΣΑΒΒΑ
ΤΙΑΚΑΙΑΠΟΙΥΟΜΕΝΟΙΤΟΙΣ
ΣΑΥΡΟΥΣ· ΟΙΤΙΝΟΙΣΔΕΙΣΟΙΣ
ΜΕΤΡΟΙΣΚΑΙΣΤΑΘΜΟΙΣ
ΤΟΔΙΚΑΙΟΝΔΙΑΦΘΕΙΡΟ
ΜΕΝΟΙ ΚΑΙΤΟΛΟΙΜΒΟΥΝΤΕΣ
ΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑΠΟΛΙΑΣΕΦΕ
ΑΥΤΟΥΣΚΑΙΜΟΝΤΕΣ· ΤΙ
ΠΡΟΣΤΑΥΤΑΕΡΟΥΜΕΝ
ΟΙΑΠΙΔΕΝΠΕΡΑΣΕΙΔΟΤΕΣ
ΙΣΤΙΝΕΣΕΙΣ· ΟΙΠΡΟΣΙΣΥ
ΝΟΥΝΤΕΣΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΑΡΓΥΡΟΝ· ΟΥΣ
ΠΕΡΤΙΝΙΒΑΛΛΟΙΤΟΛΑΙ
ΚΑΙΤΗΝΑΣΤΑΡΤΗΝΙΣ....
ΤΟΧΑΛΙΩΣΒΔΕΛΥΓΜΙΑ·
ΙΤΕΡΙΕΠΟΝΤΕΣΤΩΝΜΙ
ΣΘΩΝΤΑΣΤΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΚΑΙΔΙΑΥΓΕΙΑΣ. ΚΑΙΤΙΝΕΣ
ΕΣΘΗΤΟΣΤΗΝΜΑΛΑΚΗ
ΤΕΙΚΑΙΠΕΡΙΡΡΕΟΥΣΑΝ· ΣΗ
ΤΩΝΔΑΠΑΝΗΝ· ΚΑΙΛΗ
ΣΤΩΝΚΑΙΤΥΡΑΝΝΩΝ
ΚΑΙΚΛΕΠΤΩΝΦΟΝΕΣΑΥ
ΡΙΣΜΑΤΑ· ΟΙΠΛΗΘΕΙ
ΓΑΥΡΙΩΝΤΕΣΑΝΔΡΑΠΟ
ΔΩΝΚΑΙΤΕΤΡΑΠΟΔΩ
ΙΤΟΙΣΠΕΔΙΟΙΣΕΜΠΛΑΤΥ
ΝΟΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟΙΣΟΡΕΣΙ·
ΚΑΙΤΑΛΛΕΝΕΧΟΝΤΕΣ· ΤΑ
ΔΕΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ·
ΤΑΔΕΜΕΛΛΟΝΤΕΣ· ΚΑ
ΤΑΤΗΝΕΟΛΟΜΩΝΗΤΕΙ
ΟΝΒΔΕΛΛΑΝΕΡΙΤΙΛΗ
ΣΟΜΕΝΗΝΔΥΝΑΜΕΝ
ΝΗΝ. ΟΜΟΙΩΣΔΗΚΑΙ
ΓΗΚΑΙΠΥΡΙΚΑΙΥΔΑΤΙ·
ΚΑΙΖΗΤΟΥΝΤΕΣΟΙΚΟΥ
ΜΕΝΗΝΕΠΕΡΑΝΕΙΣΚΤΗ
ΣΙΝ. ΚΑΙΤΟΙΣΤΟΥΦΥΟΡΙΟΙΣ

ἄλλο τρίωνικαὶ κῶν τὰ
οἰκεῖα, ἑαυτὸν θεοφαλῆ· τὸ
σοῦτον πλέον ἔχοντας
τῶν προειλημμένων.
ὅσον αὐτοῦ σὰ δεῖσε ἐν ὧν
σωφρονεῖν. ἀλλὰ μηδὲ ἐν
τῶν ἑτέρων σεσωφρονι
σμένων· πάντας γὰρ
φιλοσοφεῖσθαι τῶν
ὧν θεῖα καὶ ἱερὰ σε φα
λῆ. καὶ πολλὴν ἔλιπεν
ῥᾳθυμίαν τῶν πολλῶν χρόνων
συλλεγομένην. ἐξ ἧς
σοφίζεται·
Τοῦτο ἐστὶ τὸ λαὸν σοῦ
καθαρίσαι· διὰ δὰ ζον
διαφρύπτειν πεινῶν
τι τὸν ἄρτον. καὶ πᾶν
χους ἀστέρους συνάγει·
καὶ γυμνότητα πα πε
ρισπᾶν· καὶ λιὴν πε
ρὶ ὁρᾶν τοῦ ἀφάτματος·
καὶ νύμφιαλ ἐστα· ἵνα μὴ
τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν νέκ
τῆς χρείας λιπτοῦ πε
ρισσεύματος ἡ λιὰ λοιπὸν
καρποφορία σῆς εὐφραί
νεται. ἵνα πλησθεῖς τῆς
εἰς φορᾶς καὶ λιεπέσθει
τῆς ἐπιδόσεως· εἰς τοῦ
τοις καὶ προτοῦτων.
γενοῦ λοιπὸν ἀνύσει ἡ
φιν ἐς σὰ λιερὸν· στῆ
σον περὶ ἡμῶν καὶ ἐξί
λασαι· καὶ κόπασα τῶν ἡ
μῶν ἁμαρτιῶν· ἐπὶ πε δια θυσί
ασπῆς· ἐπὶ πε δὲ εὐ
χῆς καὶ λογικῆς ἐντεύ
ξεως· ἐπὶ σχε τὴν ὁρ
μὴν κυρίως ἐσπέρα·

στῆσον τὴν ναὶ σολουφὶ
αν τῆς μα ἐτίτος· ὅθεν
ἀδεῖ σφαλῆ πατρὸς πολία
ὑπὲρ τῆς κτίσεως πρεσβεύ
ουσαν· δεῖ φθῆ τι περὶ
τῆς παρελθούσης καὶ κι
ας· τὸ μέλλον ἐγγύησαι·
προσάγαγε λοιπὸν ἡ
καὶ φόβωι σεῖσα φαρμα
κὸν· αἴτησαι σωματι
κὴν τροφήν· αἴτησαι
πρὸ ταύτης καὶ τὴν
ἀγγελικὴν ἐζ οὐσίαν
καταβαίνουσαν· ἀπ
τοῦτο ποίησε. ὁδεῖ
σωσει σφῆ τι μερώσει σοῦ
ρανόν· ἀποδώσει σ᾽ ἐστὸ
πρόσωπόν τε καὶ φίλιο·
οἰκοδώσει χριστότητα·
καὶ ἡγήσηται ὧν δώσει
τὸν καρπὸν αὐτῆς· ἡ
καὶ τῶν ἑτὸν ἔφιλε
ρον. καὶ οὐχὶ ἡλιῶν
τὸν λιώνιον· ὃν ταῖς
φείσλησι οἷς ἐναπο φυ
σόλιε φαλιὰ σοῦ· προσ
γόντος ἡλιάστε καὶ πα
νηλιέτερα· ἐν χῶι ὑτῶν
κῶν ἡλιῶν·

ὑπισχόμενος ἐπιστασίᾳ
καὶ ἡγεμονίαν· ὃν πᾶ
σι καλὸν ὑπὸ τὰς πτέρυ
γας ἀναπαύεσθαι· καὶ ὧν
ἀφῶν ἐντὶ σφωνῆς
μᾶλλον ἢ πίστεως ἁ
φαρπαστικὸς ἰδιοτρόπως
μένος·

Ἀ εὐτερηδὲ πείσας ὧς σὸν
δένυ πιλάσαι τὸ λοιπὸ
ὁποῖ μηποῖ καλὸς ὁ τι φεὶς
τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ἀλλὰ καὶ πα
ρεστὶ καὶ ποιμαίνει
καὶ ὁδηγεῖ· καὶ ἐν ὧν
σι κεῖ τὰ ἴδια καὶ ἐτι πω σι κε
ται ὑπὸ τῶν ἴδιων· ὡν
ματικῶς καὶ ἐν οὐχ ὁρω
μένοις· πνευματικῶς
δεὶ ὑπερτινόμενος· καὶ
προπολεμῶν τῆς ποι
μνησι κατὰ τῶν λύκων·
καὶ οὐδεμι ᾶς χωρῶν
διατρῖβαι ᾶν εἰ μὴ ὑπερβαί
νοι τὰ μετρίως ὧς τε
καὶ ἐπιβουλῶς· ζῆ δὲ ἐπι
φωνῆσαι τὰ σὺρεῖν
καὶ διασκέπτειν· ψυ
χαστῆ ἀλη φεῖ καὶ καλῶν
ἡγεμόνας·

Πεῖ φαι δὲ ὅτι καὶ τῆ
πρεσβείαν ὑπὲρ ἄλλον.
ἢ πρότερον τῆ διδασκα
λία· ὅτε ὧν καὶ ἀλλοκέρ
ζειφῶν τὰς ὠφελείας τι
νὰς πεδασάποσεῖ καὶ ἑ
νός· καὶ τῆς ἐπιφθόνου
σης τὸν ἀνοσίαν
πλανωμένος· καὶ
ζυλινῶ ζυλινοσέν

τυχάνων τῶν πρώ
των καὶ καθαρωτάτων
νοῆ τὰ ὑ ἐωσεῖ καὶ παρρη
σίας ἀγγελικῆς εἰ μὴ τρο
μερὸν τὸ ὑποῖ πεῖν ὢν
ἀξιούμενος· ταῦτα
μὲν ἀν τὸς διαφορεῖς
καὶ φιλοσοφήσει ἀλλη
λον· ἢ ὧν ἀν ἀν τὸς πα
ραδεῖ ζαι καὶ λόγου
δυνάμεις καὶ πῆς· ἵνα
δὲ μὴ διάγνοιαν τῶν
ἐκείνου καλῶν παρὰ
πολὺ τῆς ἀξίας ὁλόγος
ἐλαττωθῆ· βραχέα τῆς
ἐνθυμίας ἕ ὧν ἀν τὸς
συνεπεταλαίτῳ ἀπεα
θοντι· εἰκιογραφῆ
σωι καὶ προχαράξω καὶ
παραδώσω σοὶ τῷ ἁγία
λῶν τῷ ὧν τοιοῦτων
γραφεῖ τῆς ἀρετῆς τῆς
ἐκείνου τοῖς ἄλλοις ἀπα
σι βλῶσαι καὶ παραδοῦ
ναι πᾶσι τῶν ἀεὶ
στεῖ καὶ διαμόλις·
ἐκεῖνος τοίνυν ἵνα πα
τρὶ δὲ καὶ γένος καὶ σω
ματοσεν φυΐᾳ νῖ καὶ
τὴν ἐξ ὧν φενπερι φά
νειαν· καὶ τἄλλα δὲ ὁ ἰς
μετὰ φρονοῦσι πᾶσι
τοῖς τῶν μέρι σῶν λιῶν
πόλεσι παρεῖ σ εἰς τῶν
ἢ καὶ ἵνα πρῶ τῶν ἢ καὶ
ὅτι κεῖ ο τὰ τῶν ἀρχῶν
καὶ· ῥιζῆσεῖ τε
με τοβλαστήσαι οὐ νῖ σὲ
πᾶσι νε τῆς οὐδὲ ἐν χρό
νῳ οὐ τεὶ σε νεῖ βειαν· οὐ γὰρ

ἐπιστήσει δὲ τὶ τῷ φῶν ἀλλὰ ὅτε ῥιζωθεὶς· ὅτε τοῦ δρόσου τῆς ἀποστολικῆς φωνῆς· οὐ λιθοποιοῦνα μαρτία·
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀρίστου τούτου ἔτι καὶ τῷ φῶν τελείως καὶ ἡγυμνωμένου ἐν τυχανεῖν ἢ σὰ τῆς πηλοῦ
ὑπαρχωῆς καὶ τα φορεμποδίζει· ἢ πιφθονῆς καὶ τῷ ἁγίῳ ἢ τοῦ νεκροῦ νηπρώτως τοῦ ὠλλὰ
τοῦ φανατοῦ τοῦ τοῦ

Ου γαρ αχρι τελους ζη πεσεντησεαυτου αιρε· και περι ουσιας εισεινησ δηλονοτι μεταγν-
σις· η μεταστασις εκ του δε του βιου· υπερ δηλωσεν δε οτι ουπαρ αυτου τελευτησας τοτε τη-
νικα· η νικα προφ η κτησε πλανης προσηλθεν αυτος·

Β

λις χυνομαι τοις πρωτοις
τοις τελευταιοις φαρμα-
κευθεν τως ουκ εν τω ουκ ισως του θ· υ
πεφυτευμενης· αλλα
και λιαν απο του ρου και αλ
λοκοτου· εις αυ ου ιν τοις ιν
εναντιωτατοις ουσης
ισραηλιτης· ελληνικης
τε και λιβυκης και νομαδικης
τε ταλανισκαι νομαδικης
τερατειας· ων δη αλλοφο
τερων μεν μερη φυγων·
εκ λιερων δε συνετεφη·
τησι μεν γαρ τας ειδωλα
και τας ουσιας απο πεμ
πομενοι· τιμιωσι το
πυρ και τα λυχνια· της
δε του σαββατου δη λου
μενοι και την περι τα
βρωματα εστιν απλικρο
λογιαν· την περι τους
απο μαζουσιν· υφις τα
ριοι τοις τα πεινοις ομο
μαλοι και οπαν τοι κρατωρ
απλιονος αυτοις εσεβα
σμιος· και
ουτω δη φυσει σων
εις ασεβειαν· εις τινος τι
γνεται; ουκ οιδα απο
τερον την καλεσασαν
αυτον χαριν επαινεσω
πλεον· η την εκεινου
προαιρεσιν·

Π

λην ουτων τον τησδια
νοιας οφθαλμον της επι
πεισμενης αυτων αι
μασαι εικα φαρφη· και
τους ουτω τα χει τη αλη
φεια προσεδραμεν· ωστε
ο ριμενης και λιρεσις ου
σιας εις πεσειν αχρι τινος

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΚΑΙ
ΜΙΑΣ ΗΜΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΟΝΤΩΣ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΜΕΓΙΣΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΤΕΡΟΙ·
ΤΟΥΤΟΜΕΝ ΟΥΤΟΙ ΦΥ
ΜΑΖΩΝ· ΚΑΙ ΤΟΙ ΛΙΑΝΟΝ
ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ·

Δ ΙΑΤΙ ΟΥΤΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΥΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ
ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΗΤΙΚΟΝ· ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΕΥΓΕΝΕΣΘΑΙ
ΔΕΙ· ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ
ΘΥ ΣΑΓΓΕΛΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΤΩΝ ΑΛΛΕΩΝ ΛΟΓΟΙΣ ΣΑ
ΓΗΝΕΥΘΗΝΑΙ· ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΕ
ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΟΙΔΕ ΥΣΤΕΡΟΝ
ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΕΡΙ ΛΗ
ΦΘΕΙΣΗΝ· ΟΔΕ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΜΟΙ ΤΩΝ ΕΚΕΙΝΟΥ ΘΑΥ
ΜΑΖΕΙΝ ΕΠΕΙΣΙ· ΤΟΥΤΟ
ΕΙΠΕΙΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ· Ε
ΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ Η
ΜΕΤΕΡΑΣ ΑΥΛΗΣΕΩΣ Η
ΜΕΤΕΡΟΣ· ΕΙ ΣΕ ΠΟΙΕΙ
ΓΑΡ ΗΜΙΝ ΑΥΤΟΝ ΟΤΡΟ
ΠΟΣ· ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ ΠΟΛ
ΛΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ
ΟΥ ΜΕΘ ΗΜΩΝ ΕΙΣΙΝ· ΟΥΣ
ΟΥΔΕ ΚΑΛΟΤΡΙΟΙ ΠΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΣΙ ΛΟΓΟΥ· ΟΥ
ΤΩΝ ΠΟΛΛΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΖΩ
ΘΕΝ ΠΡΟΣΗΤΜΙΩΝ· ΟΣΟΙ
ΤΩ ΤΡΟΠΩ ΤΗΝ ΠΙ
ΣΤΙΝ ΦΘΑΝΟΥΣΙ· ΚΑΙ
ΔΕΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑ
ΤΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ΕΧΟΝΤΕΣ·
ΤΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΦΘΕΓΓΟΜΕΝΟΥ

ΕΙΣ ΠΟΙΩ ΤΟΡΙΜΑ· ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΟΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ· ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΗ ΟΜΩΝ ΦΑΝΕΡΩΣ· ΟΤΑΝ ΥΠΟΒΑΛΛΗΤΑΙ ΟΣ ΛΕΓΕΙ· ΦΗΣΙ·
ΚΑΙ ΤΟΜΕΝΕΙΣ ΠΟΙΗΤΟΝ· ΕΙΣ ΠΟΙΕΙ ΑΠΟ Η· ΤΟΔΕ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΓΥΝΗ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ
ΛΕΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΤΑΙΣ ΧΕΡΣΙΝ ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ· ΠΙΠΤΟΝΑΝΩ ΦΕΝΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΜΗ ΚΟΛΟΝ· ΚΑΙ ΕΤΟΜΕΝΟ ΤΕΥΠΟΒΟΛΕΩΣ· ΟΤΕ ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΟΣ· ΘΕΣΕΙ ΓΑΡ ΟΥ ΦΥΣΕΙ ΠΑΙΔΕΣ ΔΕ ΑΜ
ΦΩ ΝΟΘ ΕΣΔΕ ΟΙΣ ΠΑΛΛΑΙΣΙΔΟΣ· ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΔΕ ΓΥΝΗ ΠΑΛΟΥΣΙΑ ΠΕΝΙΧΡΟΝ ΠΑΙΔΙ ΕΝ ΤΗ ΑΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗ
ΦΗΝΙΣΙ ΧΑΛΙΕΡΡΙΦΕΣ·

τριος. τῶν δὲ ὧν προσήκας
ἐπικλήσιν· σωφρο
σύνη μὲν γε τοσοῦτο
δὴ μὴ ἔχειν. ὥστε οὐδ' ἂν
τοσεράκις τὸν τὰτος τε
λλα γένεσθαι καὶ ἴσος καὶ ὅ-
τατος. ἀχαλέπων ἀλλοφό
τερα συνδραμεῖν·

Δικαιοσύνης δ' ἔτι μεῖ
ζον γνώρισμα καὶ παρ' ἑ
κάτερα συνδραμεῖν· ὃ μὴ
δ' ἐκείνων τοῦ γυναικὸς
ἀπὸ πρὸς χρήματ' οὐδὲ ἓν μὴ
ἔξεστι καλλιόνες θ' ἅμ'
οὐδὲ χείρον πεσεῖν
τιάς· τοῦδ' οὐκ ἔστιν
ἔπειθ' ὁστισοῦν κατὰ τοῦ
τοῦ δ' οὐδαμοῦ νέστερος·
ἀλλ' ἁπλῶς ἔστι εἰς πέρα
τοῦ μηδὲν ἧς καὶ πάντος
γένους ἀνωμοτὶ πλὴν ἀρι
στίνδην ἁρμόσασθ' ἅμ' οὗ ζῷ
νδ' ἐκὸν ἔσθ' ὁ δ' ἄσεν. ὃ μὴ κεῖ
νος αὖ τοῦτ' εὑρεῖν ἀ
μείνω καὶ ἁρμοδίω
τέραν· οὔτ' ὢν γὰρ ἀν
δρῶν καὶ γυναικῶν
ἓς ἓν ἐν συνῆλθε τἀκρά
τιστα· οὐ δ' ἔστ' οὐχὶ
τὸν ἀρετῆς ἐν ἑκατέρων
γένεσθ' ἅμ' οὗ ζυγέντ' ἀν τὸν
γάμον· ἐπεὶ τῶν πάλ
λων ἰσοκρατοῦντες· ἀλ
λὰ νῦν κρατεῖ μὲν οὐκέ
χον· διὰ τοῦτ' ἐσάρετος
ἴσορροπον καὶ ὁμοίως τι
μὸν· καὶ τῶν ἐπάδων
ἡδονῶν ἐσάκις αὐτὸν
κόμπος· ἐπεὶ δὴ καλὸν
τὴν λιπομονεῖν εἶναι
τὸν ἀγῶν. ἀντὶ σὺ μὲν
τοῦ πολεμεῖ καὶ τέστη·
καὶ οὐχ ὁμοίως ζυγός. ἀλλ'
τρόπος· κλέπτας ἀν τὸν
ἀνδράδηδονῆς. καὶ
τῷ ζυγῶντι στηνῶσε
ως τοῦ ζυγοῦντι ζωῆς
ἀλλοτρίως ἀσα· τῷδε
οὐ συνεργοσκιόμενῆνα
ρὰ οὐδ' ὀφεῖλα. ἵππον
γὰρ τοῦτο φαύλας τοῦ

Σπανιώτερον εὑρεῖν ἂν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὴν τοῦ μι
αχαρέντα· τὴν τε
γυναῖκ' ἐπὶ νίκες τα
τον· τὸν ἔρασμιον οὗ
καὶ ἐπιχαρῆ σοναστι
ον· τὸν δ' εὐσταθῆ νεν ἂν
ἀνδρὶ καὶ ἐπιεικεστά
ρων·

Τὸ ἀλαζονικὸν φησὶ δι
ὰ δωροξένων περιστοιχ
νῆ σθαι· ἀδεμνα.
ράρων· ἀ δ' ἀράχνης
μυοβόλων· ἐ δ' ὀβολὸς
χαλκοῦς· ἐ δ' ὀβολὸς
λεπτῶν· τὸ τάλαν
τον τὸν τοῦ νεγκαμένο
ττικὸν· παράδεισε
λίνοις ταῖς τοῦ ἐνδρχαιο
πλουσίοις· ἀμνημονεῖ· νυνι
δεῖ· δυνατὰ δ' εἶν' ὁ
μοστρίανμι οβολία
ὧν σεν τοῖς περὶ σωφρο
νοῦσι· πολλὰ δ' ἀροξένοις
λίοις τοῦ γενομένου
μὴ στοῦ σοῦ στινος
ἑλληνικῶν ὀνομάτ
βριάρεως οἷς ἁτάτονῆ
φ· θεὶς ἁτὸν χειρὸς ἐξ
τῶν γιγάντων τῶν
τοῖς λεγομένοις φ· θοῖς
πολεμικάντων·

Ῥυχότητος ζυλόντης
γνώσεως οἷς καὶ σὸν· ἄλλο
τινὸς οὐ παρχωπ
όνους· ἐς πρῶτον ἁ
φείας ἐτίτης ὑπερὰ
τοῦ θ· εωρίας· ὡς περ
γὰρ τὰ βρέφη γάλακτ
τρέφονται λαχάνοις
ὅτι καὶ νόντες· οὕτω
δὲ· καὶ τοῦ νοῦ· πρῶ
τον μὲν τοῖς ἐλάττο
σιν· ἔπειτα δὲ τοῖς μεί
ζοσι μὲν διατρίβειν
εἶδε πρότων ἐλάττο
νων τοῖς μείζοσι ἐπι
χείρει· κίνδυνον
μᾶλλον ἢ πίστιν εὑ
ρεῖν·

ΤΗΝΦΕΙΔΗΝΕΙΚΟΝΑΤΟΥΤΕΣΤΙΝΤΗΝΤΥΧΗΝΗΝΚΑΘΑΡΑΝΑΔΙΑΜΕΙΝΑΣΑΝΟΥΤΗΝΟΥΣΙΝΟΥΤΗΝΟΥΣΙΑΝ
ΗΡΥΠΩΘΕΙΣΑΝΠΩΣΚΑΙΤΗΝΑΜΑΡΤΙΑΝΚΑΤΑΛΥΘΗΝΑΙΦΕΙΣΑΝΑΝΑΚΑΘΑΙΡΟΥΣΙΔΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣΚΑΙΠΟΝΩ

ἀλλὰ καὶ ἀρχηγὸς γίνεται
ἔργων τε καὶ λόγων πρόσταξ
κράτιστα δὲ ἑαυτῆς καὶ τοῦ
σώ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τοῦ...
ἀνδρὸς κρατεῖσθαι νόμῳ
συζυγίας ἄριστον εἶναι
κρίνουσα. τῆς δὲ εὐσεβείας
δέ, οὐκ ἂν ἰσχύοντος εἰπεῖν
παρέχειν ἑαυτὴν καὶ
διδάσκαλον· ὅθ' αὑτὴν ἁ
ζεῖν μὲν ἐκείνης ἄζι
οἷόν θ' αὑτὴν ἁζεῖν δὲ πλέο
τον εἰκὸς τῇ ἧττον
μενον· ἐκείνης γὰρ
ἐστὶν ἡ τῶν ἄλλων ζῆ
λος ὧν καλῶν καὶ φίλο
τιμον μένων καὶ ὑ
φ' οὗ μένων· ὅσον τε
φύσει κόσμος καὶ ὅσον ἐπὶ
πλαστον. ἐπεὶ δὲ πίστα μὲ
νει καλλος τοῦ τῆς ψυχῆς.
καὶ τὸ τὴν Φειδίου εἰκό
να ἓν εἶναι τῶν ἀνα
γκαίων ἀρετῶν κα
θ' αἱρεῖ μὲν δυνάμιν.
τοῦ δὲ γράψαντος καὶ τε
χνίτου τοὺς κόσμους. τοῖς
ἐπιτυχοῦσιν ἀπορρίψαν
τα δὲ ἄλλο φίλημ' ἂν εἴη μᾶλ
λον ἢ ἔργον ἀνδρὸς ἐπὶ
τὰ ἀνθρώπινα μὲν ἀποβλέ
ποντος καὶ ἐπὶ τὰ θεῖα
δὲ ἀποβλέποντος ἀφ' ὧν
ἐπὶ τὰ θεῖα ἀναβαίνει
καὶ ἐπὶ πάντα ἐκεῖνα ἃ
ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐν
νοεῖται. ἐν ἐπιστήμῃ
καλοῦ τοῦ ἐν ἑκάστοις
καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἔργοις
καὶ τοῦ ἐν τοῖς λόγοις
καὶ μάλιστα
τῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων
ἀφ' ὧν τὸ μὲ
γιστον ἀγαθὸν ἡ
χρεία ἐπαρ
κεῖν. οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ

φορᾶς. ἀλλ' ὑπομνῆσαι
ἔχειν ἐνομίζεν· τὸ
δ' ἐλεύθερον ἕτερόν ἐστ'
ποιεῖν. τοῦτ' εἶναι τι
μᾶς βεβαίας καὶ παρα
μυθίας τελεωτάτης
καὶ πρώτης μὲν τῷ ὁσίῳ
φέρειν προέχουσῶν·
τοῦ δὲ τῇ εὐσεβείᾳ·
παρὰ λέπουσι δὲ τε
ρῶν ἐπιτυχεῖν· ἀμφο
τέροις ἁπαλαίνουσα·
καὶ τῶν περὶ ἑκάτερον
ἄκρων. καὶ τῶν μὲν τὰ
δύσχρηστα εἶναι. οὕτω
μὲν τοῦ θείου τὸν
ζῆν ἐν αἷς ἑαυτῆς ἐπι
μελείας καὶ περιποίαις
κατὰ τὸ νεόλουτον τοῦ
περιττῆς ἀνδρείας τυγ
χάνουσι καὶ πόλεως.
ὡς εὐσεβεῖ μὲν οὐκ ἐξ ἀγυ
ρτείας ἔχουσα· καὶ οὐδενὸς
ἧττον ἕτερον παραβλη
πτόμενον προσφάτερ
ον· ἀμφοτέρα δὲ ἁλ
λήλων κράτυνουσα·
εἰ μὲν ἐλαφρὰ θεῖεν εἰσὶν
εὐχῆς καὶ καιροῦ τοῦ πρὸς
ὃ καὶ πρὸ τοῦ πᾶσι λέγε
κίνησιν· ἀλλὰ δὲ
τί σοὶ τῷ ἔχειν ὅλου
τῷ ἀπεῖναι τοῦ μέ
νειν πᾶσι μᾶλλον ἢ
ἱερεῖ νοῦν τῷ δὲ φι
χεῖρας καὶ πρόσωπον· ἡ

τὰς ἐπισκοπὰς ἀπορρίψασα· ἐκείνη ἐστὶν ἡ λέσβ-φυρατου-φατρου· παρασκευὴ δὲ ταῦ-φεν
καλεῖ-φεν τῆς λέσβ-φυρας χαλκᾶς καὶ γέλλα ἐστὶ ταῦτα τοσαῦτα καὶ τῆς λέσβ-φυρας· καὶ ἦν ἀσφείτε
ρον εἰσὶν ἡμέτατον ἐκείνην-φυ καὶ τὰ παρασκευὴ ἀπορχήστρα αὐτὰ ἐστὶν ἐτε
πεσόντος δὲ ἀνδρὸς χωνευτοῦ δὲ μορφὴ φυ-φατρίζουσι δὲ μιμηλοι· ἐστὶ δὲ τὰ τῆς ὀρχήστρας ἐ
λασσὸν τετραγωνίου· τετράγωνον δὲ ἐλαίας καὶ ὀνὴ πίτου μέσου οἰκοδομεῖται-φυμεν
παρατου-φεν μετατην-φυμεν νικόστρατον τετὴν τοῖς κατατοῖς δαφος τοῦ-φατρου·

Χ ησως φησιν εὐκατάφρονητα τὰ σιδήρεια εἶναι τὰ τοιαῦτα· ἐπεὶ μηδὲ δυνατὰ καὶ πρόσφατα ταῦτα τοῖς πολλοῖς· τοῦ γὰρ
ὑπερβαίνοντος μᾶλλον ἄπιστον ἢ ἔλαττον ὑπὸ δὲ δυνάμεως καὶ φόνου διαπυρεῖται· τὸ δὲ πρόσφατον σημαίνει μὴ
Σ ὑπὸ κοινοῦ γεγαρικὰ γυναικεῖα ὑποφ· λοῦσθαι τὰ λουτικὰ καὶ ὡρία· οἷον λαμπικὰ τῶν πηλίων· καὶ τὸ ἁγιάσαι ἅγιος· καὶ τὸ
ὑπὲρ μῶν καὶ τὰ τοιαῦτα· ~ Δεῖ τὸν ἑαυτὸν τῷ φ ὡς φέροντα φύσεως καὶ ἀρετὰς καὶ τέχνη ~ φέρουν· καὶ
τοῦτο ἀρέσκειν
ἐν τοῖς ἁγίοις
πνεύματος
ἐστὶ τὸ ἁγιάσαι
πνεῦμα φῶς
ἐστὶ τὸ ἅγιον
φῶς· καὶ
ἐστὶ τὸ ἅγιον
φῶς· τὸ
φαιστήριον καὶ
τὸ πέλαγος
ἅγιον καὶ
τὰ τοιαῦτα
ἅγια· τὸ
δὲ ἅγιος
ἅγιος· τὸ
δὲ ἁγιάσαι
ἅγιος· τὸ
δὲ ἁγιάσαι
ἅγιος· τὸ
δὲ ἁγιάσαι

ΠΑΡΧΗΣ ΥΠΟΦΑΙΝΟΥΣΑ.
ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΦΩΤΙ
ΠΛΕΟΝΕΞΕΛΑΜΨΕΝ·

ΤΟ ΠΡΕΣΒΥΤΙΣΕΙΝ ΤΡΟΠΟΥ
ΤΙΝΙ ΤΡΟΠΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΟΙΚΟ
ΦΕΝΕΙ ΧΕΝΑΥΤΗΝ ΟΕΙ
ΣΟΙΚΙΣΑΜΕΝΟΣ· ΑΝΩΘΕ
ΜΕΝΙΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΦΙΛΟΘΕΟΝΤΕΣΚΑΙ ΦΙΛΟ
ΧΡΙΣΤΟΝ· ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΟΝ
ΚΛΗΡΟΝ ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΗ
ΤΟΝ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ· ΑΛΛΟΥ
ΚΕΙΣΤΗΣ ΑΓΡΕΔΑΙΟΥΣΑ
ΘΕΩΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΤΙΣΕΝ
ΠΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΕΙΣ ΑΛΛΟ
ΟΝ· ΟΥ ΦΕΡΟΥΣΑΝ ΔΕ ΤΟ
ΕΤΕΡΟΖΥΓΕΙΔΙΥΠΕΡ
ΒΟΛΗΝ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΑΛΛΑ
ΠΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΦΙΛΟΣΟ
ΦΕΙΣΑΙ ΜΗΔΥΝΑΜΕΝΗ
ΤΑΛΛΑ ΣΑΡΤΕΡΙΚΩΤΑ
ΤΗΝ ΟΥΣΑΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΝΔΡΕΙΟΤΑΤΗΝ·
ΤΟΕΞΗΚΙΣΙΑΣΘΗΝΩΣΘΑΙ
ΤΟΥ ΘΩΔΑΤΙΝΟΥΤΟΥ ΛΗ
ΛΑΤΟΣΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΝ· ΑΛ
ΛΑ ΜΗ ΠΡΟΣΤΕΘΗΝΑΙ
ΤΗΣΩΜΑΤΙΚΗΣΟΥΝΑ
ΦΕΙΑ· ΤΗΝΣΥΝΑΦΥΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΠΝΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΤΟ ΠΡΟΣΕΠΙΠΤΟΥΣΑΝΑΙ
ΤΩΝ ΘΕΩΝΥΣΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΗΜΕΡΑΣ· ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΗΣ
ΚΕΦΑΛΗΣ ΑΙ ΤΟΥ ΛΕΙΠΗ
ΕΝ ΠΟΛΛΑΙΣΙ ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ
ΚΑΙ ΔΑΙΣΡΥΣΙ· ΠΡΟΕΙΣΕΙ
ΛΕΓΕΤΗΝ ΔΕ Τ' ΩΝΔΡΙ
ΦΙΛΟΠΟΝΩΣ ΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ
ΤΡΟΠΩΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚΛΙΠΟ

ΠΗΝ· ΪΔΙΑΙΣ ΡΥΣΙΝ ΕΚΠΕΣΕΙΝ
ΒΛΕΦΑΡΟΥΣΙ ΜΥΣΤΙΚΩΣ ΕΣΦΡΑ
ΓΙΣΘΕΝΤΟΣ· ΗΣΧΗΛΑΣΤΕΝ
ΦΙΛΙΟΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΝ· ΚΑΙ
ΤΟΙΓΕ ΠΟΛΛΩΝ ΗΤΟΛΛΑΙΣΙΣ
ΣΥΜΠΕΣΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΑΥΤΗΝ ΛΥ
ΠΗΡΩΝ ΛΛΑ ΜΗ ΠΑΡΑΣΠΑΡΟΥ
ΣΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΨΥΧΗΣ ΑΓΑΡΕΣ
ΝΑΙ ΘΕΟΦΙΛΟΥΣ ΤΟΙΣΛΙ
ΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΘΕΙΟΙΣ ΑΠΑΝΑΝ
ΘΡΩΠΙΝΟΝ· ΚΑΙ ΣΙΩΠΩ
ΓΑΡ ΟΥΤΩΝΑΠΟΡΡΗΤΟ
ΤΕΡΑΝ Ο ΘΑΡΤΥΣ· ΚΑΙ
ΤΩΝ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΑΙΣ
ΠΑΤΟΙΑ ΥΠΑΕΠΙΣΤΕΥΣΕ·

ΤΟ ΓΑΡ ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΝ ΣΟΥ
Δ ΕΚΜΑΝΗΝΑΙ ΧΡΗ ΣΑΥΤΟΝ.
ΩΣ ΑΝ ΗΖΙΟΥΣΤΟΥ ΕΛΠΙΣΘΕΙ
ΤΟΣ· ΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΙΝΗΛΙΕΓΑ
ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ· ΟΤΙΚΑ...
ΠΡΟΓΕΝΕΣΕΩΣ ΠΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΥΠ
ΕΣΧΕΤΟ ΤΟΥΤΩΝ Ο ΩΝ ΑΝΗΡ ΕΝ
ΤΟΛΙ ΕΛΛΟΝΕΥΛΑΒΗΤΟΣΕΙ
ΣΑ· ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΤΟΣ ΕΝΤΑΣΕΥ
ΘΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ· ΘΥΔΕ
ΤΟΠΑΝΤΗΛΙΚΙΑΝ ΑΛΛΑΡ
ΓΕΙΝΑΥΤΗΝ ΠΡΙΣΕΥΧΗΣ
ΛΙΚΙΑΝ ΕΛΘΟΝΤΟΣ ΤΟ
ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥΤΩΝ
ΜΕΝΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΑΡΗΝ
ΗΔΗ· ΤΑΔΕ ΕΞΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙΣ
ΚΑΤΑ ΛΕΡΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙΣ
ΑΥΞΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΠΕΡ
ΠΛΟΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΙΣΕΩ
ΦΗΝΑΙΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΥΣΑ
ΙΣΤΙΟΙ· ΠΑΙΣΜΕΣΗΜΒΡΙ
ΝΑΙΣ Θ ΕΡΜΟΤΕΡΟΣΙΣΤΑ
ΤΑΙ ΚΑΙ ΦΑΙΔΡΟΤΕΡΟΣ·
ΟΥΤΩΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ· ΟΥΔΕΙ
ΚΡΑΤΑΙΠΡΙΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

Τ Ο ΚΑΛΛΙΕΡΕΙΝ ΔΑΤΟΜΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΔΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΩ· ΤΟ
ΔΕ ΟΝΟΜΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΗ
ΜΑ· ΚΑΛΛΙΕΡΗΜΑ ΔΕ
ΕΣΤΙΝ ΕΚΑΣΤΟΥ Θ' Υ
ΜΑΣΩΝ ΦΙΛΕΙΝ· ΚΑΙ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΕΝ ΤΟ
ΤΕ ΚΑΛΛΙΕΡΟΥΣΙΝ· Θ
ΤΑΝ ΔΑΥΤΟΥΣ ΤΩ Θ Ω
ΠΡΟΣΑΓΑΓΩΣΙ· ΠΝΙ
ΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑ ΤΕΤΑ
ΠΕΙΝΩΜΕΝΟΙ· ΕΛΑ
ΠΕΣΔΕ ΤΙΤΕ ΚΑΛΛΙ
ΕΡΕΙΝΕΚΛΙΖΟΥΣΙΝ
Ο ΤΑΝ ΔΑΙΜΟΝΙΤΙ
ΠΤΟΥΣΑΝΤΕΣ· ΑΙΣΙ
ΕΠΙΤΥΧΩΣΙ ΣΗΜΕΙ
ΩΝΕΝΤΩΕΝΙΑΤΡΙ
ΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥ· ΚΑΙ ΤΟ
ΤΟΚΑΛΟΥΣΙ ΚΑΛΛΙΕ
ΡΗΜΑΤΟΣΤΑΝ ΤΟΦΥ
ΛΑΤΩΔΑΙΜΟΝΙ
ΦΙΛΟΝΔΙΑΤΩΝΕΝ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝΑΠΑ
ΤΗΛΩΝΟΦΗΣΙΝΕΜΕΙ

ρεγομένην· ὀνειδισμοῖς·
ὑβρεσιν· ἀνοσιουργίαις·
ἀλλοτριωτάτοις· τὸ μέρος τοῦ
τῶν οἰκείων τρόπων καὶ τοῦ
θερμοτέρων περὶ τὴν πίστιν
λαβεῖαν· ὧν μάλιστα τῆς
χάριτος ἀμπέτεται καὶ λαμ
λάττεται προσάρετον ἡνίκα
εἰσυβιαζομένην· ἐλλεί
δεται πιεῖν τὴν ἐπι
τραπεῖσαν τοῦ ὕδατος φαύ
σιν· λείπουσα καὶ χρόνον
διανύσειν τοσοῦτον ὑδατο
μένην· δηλοῖ δὲ τὰ ἑφε
ῆς· ἡλεήσας δὲ τε
θαύτας καὶ πλησιάσειν ἀτε
τὴν πίστει μᾶλλον ἢ τῇ
νεότητι ζέουσα· καὶ γὰρ
οὐδεὶς οὕτω φρενῶν τοῖς
παροῦσιν ὧν αὐτὴν τοῖς ἐλ
πιζομένοις· πείρα λαφύσα
τοῦ ζῆν τὸ φιλόδωρον·

Τῷ δὲ συνιέρτειν μὲν πρὸς
σωτηρίαν καὶ ὁλοτελῆ
κατὰ μικρὸν τὴν θέρα
πειαν παραδεχόμενος· συ
νιέρτει δὲ καὶ ὁ πειρατῶ
θεὶς· οἷς εὐεργετεῖ πολλά
κις θεὸς ψυχῆς ἰάσεως τοῦ
σώζεσθαι· ἀλλὰ τίς ἡ θεία;
ἐνταῦθα μοι καὶ τὸ τοῦ
δικηγόρου τοῦ θεοῦ δόξαν·
ἐδόξεν· μὴ πω πρότε
ρον· καὶ τοσαῦτα κίστης
γυναικὸς εἰσεπτεύουσης
καὶ δεομένης· θαλεῖν
ἐκ τῶν ἐντεῦθεν οὐδαμοῦ
ἐκεῖνο τὸ μέρος· ἡνοῖρά
θη πρὸς τοῖς εἰρημένοις
μοι εἰς οἶκον πορευσῶ

μετὰ· καὶ ἐπὶ θαλάσσια
ζένη· καὶ ὁπόσα τῶν
δι' εὐνοίας ἔρχεται· καὶ
ὡς εἰς οὐσεμνὴν τῆς εὐχῆς
ἐπιτυχοῦσα· τὸν καιρὸν
ἁρπάζει· ὑποκρίνασθαι
μὴ τέ τινος ἧττον πρὸς τὸ
δοκεῖν· καὶ τῆς χάριτος οὐ
σαπερεῖσα θεραπεύσασθαι
τὸ μέτριον· καὶ τὴν σωτηρί
αν ἐπιτάχυνουσα· μὴ
τι παρεμπεσὸν ἐμπο
δίσῃ τῆς αἰτήσεως καὶ λύ
σῃ τὸ σπουδαζόμενον·
καὶ δὴ συλλαβοῦσα
τῆς κοινωνησούσης τὴν
ἀνθρωπίνην· ὧν ἐστὶ μὲν ὀπτὸς
ὄπανον· ὅτου τέτμηται καφῆ
μὰς μητροπόλεως ἐζη
γουμένος· ὃς δὲ καὶ
πάνυ φαιδρὰ τῆς χάριτος
ἀπήντησε φάσκων ἐφο
δρὰ ἀναπαύσασθαι τὴν
χάριν ἐς ὑπηρέτας
καὶ μάρτυρας δοῦσαν
τοῦτο τοῦ φάσματος·
πλανῶν τί τὴν ἀπλᾶ
νητον εὐματίσειν

Μητροπόλεως
νυττηνῆς καὶ κα
ρείας πρώτης
καππαδοκίας
μητροπόλεως
καισαρείας αὐτῆς
ἐκκησιαστικῶν
τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
μεγάλης ἀρμενίας καὶ ἐξάρχου
πάσης ἀνατολῆς καὶ οἰκουμενικοῦ
δευτέρας δὲ καππαδοκίας μη
τροπόλεως τυάνων καὶ τρίτης
ἁρμοσείας ἐστὶ θεοφιλ. τι
μιωτέρα τῆ
καππαδοκίαν
ἐτέρας ἐπισκό
εἰταπαλαίας
τέρας ἐστὶ τρεῖς
ταύτας ἑνὸς
λυπηνητουλ
οὐ βασιλείου ἐ
πολεῖ ὁ βασιλεύς
οὐδὲν σαρείας
ων·

16

ὅτι τῶν ἱκατὴν χ-
μένων πόνων εἰς τὸ
φῶς τῶν ἱκανῶν εἰν
ταγωνατα· ἀλλα
μόνον τῶν ἁλλων
χριεφαι ταῦτα·
αὐτος παράτοῦ
μόν τῆς ἱκατηχη
σεως· ἐκλινε ἱκα
τηχουμενις· ἱκα
ὁ τῆς ἱκατηχησας
αὐτον πλανη φῆς
ὁυκ ατηχησεως·
ἀλλ ἑρωσυνῆς ἑν
χινε ποιησεν το
πρωτον δε ἀλη φε
στερον εἶναι νομι
ζων·

Κατα ρτιζεται δὲ τὰ
τοῦ τελεῖοῦται·
φιρηται δε ἀπο τοῦ
ἀρτιου· ἀρτιος δε
ἐστιν ἀρι φμος ὁ συν
χαὶ τυχοντος δυο
ἴσα τε μηκος δυνη
σιον· ὁ δυο τε μη
ται εἰς δυο μονα
δας· ὁ τεσσαρες εἰς
δυο δυαδας· ὁ ἑξ·
εἰς δυο τριαδας· ου
τος οὖν ὁ κτος ἀρτιος
ἐστι τέλειος· συμ
πληροῦται γὰρ
ἀπο τῶν ἰδιων με
ρῶν· μεριδες δὲ αὐ
τοῦ εἰσι ταῦτα·
ἑκτωημιτριων ἡ
μισυ ἑφεξης τοῦ
τῶν ἡ τελεί
ος οὖν τος ἀρτιος ἐ
στι πληρω φο ρι κος· ἐστι
δε καὶ ἀρτιος ατε
λης· καὶ ἀρτιος ὑπερ τελης· καὶ ἀρ
τιακις ἀρτιος·
καὶ ἀρτιο περισ
σος· καὶ περισσα ρτι
ος· καὶ τοιοῦτοι
τινες ἀρι φμοί·
περι ων ἐν ἑτερος
εἴρηται· ἐκεῖνο
δε ἴστεον· ὡς ὁτα
ὑπερ ἄρτιον εἶνα
ι· τὸ ὁλον καὶ πρω
τον καὶ ἀσυ
μβλητον καὶ ἀ
μερες ἐστιν ἁπλῶς
ὁυσιν·

ὁιτῆς ἀκριβείας διδάσκα
λοι· καὶ προτύπου τοῦ ὁλε
λονῆ χαρις· καὶ τύπος ἐστὶ
ρωσυνης τῆς κατηχήσει
λιγηνται· ὥστε ἰσάκου
σιου μυήσεως· ἐπιγάρ
ηυκλι φ εἰς· οὕτω τοῖς λο
γοις τῆς κατηχήσεως κα
τάρτιζεται· ὥς τε πολλῶν
παρόντων προφητεύσαι
τὸ μέλλον· οὕτω νῦν ἡ
λοτέρων μόνον· ἀλλὰ
καὶ τῶν ταπειηοτέρω
ἐὶς συνεσιν· οὐκ ἀμυδροῖς
σημείοις πιστωφέντας
προστὸ ἐσόμενον·

Μικρὸν τοῦ ἐν μέσω· καὶ τῶν
φ αὐματι φ αὐλας συναπτε
ται· παραφῆσομαι δὲ ἐπι
στῶν ἁκολούθως τὸν λόγον·

Πρόσειμι δὲ ὕδατος
ἀναγεννησεις καὶ πνε-
ὑματος· ὁμολογούμενο φῶν
τῆς πίστεως κατα χῆνου
μορ φωσιν τε καὶ τε
λεί ωσιν· καὶ τοῦ χοϊκοῦ δ
προστὸπνα μετα φερμηστὴς
ἐπι φυλίας καὶ λαμπρά
της ἐλπίδος τῶν λουτρῶ·
προσκα φηράσεαυτον εἰς
δυναμιν· καὶ ψυχῆς καὶ
σωματος ἁγνίσασπολ
λῶν μᾶλλον ἢ οἱ τὰς σπιλά
δας καὶ παρὰ μισυσεως δε ζα
σφαι μέλλοντες· τοῖς
μὲν γὰρ μὲ χρισέως φῆτος

ὁλου τῆς ἁμαρτίας καὶ τες χό-
μένοις τοῦ ἁγίου πνευματος
καὶ τῆς χάριτος· ἔζεν
φόν τα δε αὐτομε ἐκτοῦ
ὕδατος· φῶς περι λαμπρα
πτεῖς αἰδοῦ ἄτῆς ἁμαρτίας φε
σεως ἁζία· μεθ ἣν προσήλ
θετῶν χαρισματι τῆς
πίστεως· ἐστιμενοῖς
καὶ τῶν ἁλλων μεῖ
ζων· ὁ τι τὸ τελειοτατον
πᾶν τοῦ φαύματος ἐχό
μενον πνεῦμα ἔζειπεῖν οὐ φαρίσαι
τές· καὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦ λιο
υ τοῦ αὐτο τοῦτο εἶναι τὸ
ὁ φῆς ἐκαστοσοῦ ἐστο·
μικρὸν δε ὕστερον ἀλ
λοι ἐδιδοῦ καὶ τῶν
δε βαπτίστη καὶ τελεί
ωτὴν τοσοῦτον ἐναρ
γὴς τε καὶ παντὸς ἐναρ
γὲς καὶ παντὸς ἐναρ
γὲς καὶ παντὸς ἐναρ
γὲς

ὁ τὴν ἀνθρωπείαν ἐνεδύσατο μικρὸς
ὢν τοῖς πολλοῖς. καὶ οὐ
πολλοῦ τινος ἀξιοῦντες
Μωσέως τῆς βάτου καλεῖ
ται· καὶ μεμνήμεθα. οὐ
κ ἀναλισκομένης δὲ μᾶλ
λον δὲ τοῦ ἐντὶ βάτῳ
φαντασθέντος· καὶ πῦ
ρ τοῦτο τῶν πρώτων φά
σματι μυσθὲν εἰκεῖνος.
ὃ φ ἀλλασσόμενον ταῖς·
καὶ ἄρτος ὕδατι καὶ πέτρα
πηγάζει· καὶ ἐστὶν ὅλος πυ
ρὸς καὶ πνεῦμα φέλισ δ᾽ ἑαυτοῦ
εἰμὲ τἄλλα λογικὴ στάσις
νοι· καὶ χειρῶν ἔκστασις
προφητικὴ στήσει.
καὶ νικᾷ πολλὰς μυριάδας.
τὸν σταυρὸν σχήματι
ζόμενα· ἢ καὶ ἁδὲ ὁ τῆς
δόξης καὶ τῶν σεραφὶμ
θεατής· καὶ μετὰ ἐκεῖνο
ἱερεμίας ὁ τὴν μεγάλην
κατ᾽ ἔθνων καὶ βασιλέων
πιστευθεὶς δύναμιν.
ὁμοιάζουσι θείας φω
νῆς καὶ τῆς προφητεί
ας τῶν ἀνθρακιᾶ προίκα φα
ρεται. ὃ δὲ πρὸ τῆς διαπλά
σεως γινώσκεται. καὶ προ
γεννήσεως ἁγιάζεται·
Παῦλος δὲ διωκτὴς ὢν ἔτι
ὁμοίας τῆς ἀληθείας
κηρυξ· ὃ τῶν ἐθνῶν
ἐπίσκοπος διδάσκαλος· ἰσο
φωτὶ περιλάμπεται.
καὶ γνωρίζει τὸν ἀμνὸν
ἰσόρροπον. καὶ τὴν ἀπε
γάλην ἀμοιβὴν πιστεύ
εται· καὶ πλησίον τοῦ θεοῦ

ἀγγέλου πᾶσα ψυχὴ
καὶ διάνοια τῆς
πάντας ἁγιάζεσθαι
τοὺς ὑπὸ σου προσκλη
θέντας καὶ τοὺς
οἰκείως ἐντασσομένους
σιν· οἷς καὶ σὲ πρέπει
ως θεὸν πρὸ τῆς εὐσεβεί
αὐτὰ μὲν πρῶτα τοῖ
αὐτὰ καὶ οὗτος ἅπιστα
καὶ παράδοξα καὶ τῆς χυ
μένδετι τῶν προῦπαρ
γμένων τοῖς ὕστερον.
ὃν ἅπαντες τῶν τάχιστα
κρον τοῦ καλοῦ λαλίβα
νόμενον· εἶτα τοῦ προ
σωικατα φρονοῦντων.
ἢ καὶ πάντα πάλιν πρὸς ἁ
καὶ πάλιν δρομοῦντων·
ὃ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν·
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἑαυτοῦ καὶ
τῶν προειλημμένων
ἔχεται· ὥστε ἀμφότε
ρα συναρμόζειν ἀλλήλοις·
τὰ τε πρὸ τῆς ἱερωσύνης.
καὶ τὰ μετὰ ταύτην τοῖς
πρότερον· καὶ μηδὲ
ἀλλως σάρξ ἀσθαι πρέπει.
ἢ ὡς τελευτήσεν· μὴ
τε εἰς ἄλλο προελθεῖν τε
λος. ἢ οὐ προήρξατο·
ιστεύεται μὲν γε τὴν
ἱερωσύνην. ὑφ᾽ ἣν κατὰ
τὴν μύησιν καὶ
ἀταξίαν. ἀλλὰ μικρὸν
τι διαλιπών· ὡς τε τῇ
ἰσχὺς ἀρχεῖ προστεθῆναι
καὶ τὴν τοῦ ἰσαακ αἵρει
ἐμπειρίαν καὶ αὐτὴν
λιν· ὅτε περ ἀπὸ νεκρῶν

ΚΑΠΗΛΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΑΝΤΙΤΥΠΩΛΟΥΝΤΕΣ· ΕΣΤΕ ΘΗΔΕ· ΟΤΙ ΑΛΛΟΘΙ ΚΑΠΗΛΕΥΩΝ ΕΑΥΤΟΝ ΩΛΩΝΗ ΤΥΧΟΝ ΤΩΝ ΕΚΕΙΣΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΓ...
ΘΕΙΗ· ΘΕΙΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΣ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ· ΕΤΕΡΟΣ ΕΠΙ ΧΩΡΑΣ ΠΩΛΗΣΟΝ· ΑΛΛΕΖΑΓΑΓΩΝ ΕΚΕΙΣΕΘΕΝ ΕΤΕΡΑΝ ΤΙΝΑ ΘΕΙΑΝ ΕΚΕΙΣΕΔΙΑ ΦΗΤΑΙ ΚΑΠΗΛΕΥΣΟΝ· ΕΙ ΤΑΙ ΚΑΠΗ
ΛΟΣ Ο ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΩΛΟΥΝΤΟΣ ΟΝΟΥΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΜΠΟΡΟΣ· ΕΤΕΡΟΣ ΔΗ ΟΥΤΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΩΛΟΥΝΤΟΣ ΕΤΕΡΟΝ ΠΑΛΙΝ· ΚΑΠΗΛΟΣ ΔΕ Ο ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑ
ΠΗΛΟΥΩΝ ΙΥΜΕΝΟΣ· ΩΣ ΠΕΡ ΟΡΙΩΜΕΝΗ ΤΙΝΑ ΣΑΠΟ ΤΩΝ ΑΠΟ ΦΗΣΕΩΝ ΕΝΩΝ ΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΣ· ΕΜΠΟΡΟΣ ΔΕ ΟΥΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΠΗΛΟΣ
ΕΙΤΑ ΜΕΤΑΒΟΛΕΥΣ ΟΥΚΑΤΑΞΕΣΤΙΝ ΔΗΛΟΝΟΤΙ ΠΩΛΩΝ· ΔΙΟΝΟΣ ΔΕ ΟΥΜΕΤΑΒΟΛΕΥΣ ΟΥ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΜΠΟΡΟΣ·

ΚΑΤΑ ΣΑΒΕΛΛΙΟΝΟΣ ΜΙΑΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΕΛΕΓΕΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΝΑΛΥΟΜΕΝΗΣ ΤΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ·

ΜΕΓΕΘΟΣ ΕΝ ΤΑΥΘΑ ΖΕΙ ΛΟΓΟΣ ΟΝΟΥ ΓΑΡ ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΙΚΟΥ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ Η ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΖΙ ΑΣ ΛΕΓΕΤΑΙ· ΟΤΟΥ ΝΑΡΕΙ ΟΣ ΔΗΠΟΤΕ ΤΗΝ ΘΕΟΤΗ ΤΑ ΣΕΒΩΣ ΕΙΣΤΡΕΠΕΤΑΙ ΑΣΙ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣ· ΑΛΛΗ ΖΩΝ ΔΕ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΔΕ ΜΕΙΖΟΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΝ

ΕΙΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ· ΕΠΕΙΔΗ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ· ΩΣΠΕΡ ΟΥΝ ΤΩΣ ΟΥ ΧΑΡΙΣ ΑΛΛΟΥ ΚΑΝΟΝΗ· ΟΥΔΕ ΟΦΗΣΙΝ Ο ΕΙΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ· ΟΡΜΗΤΙΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΣ ΠΝΣ· ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ ΓΑΡ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΥΛΩΔΗ ΚΑΙ ΑΠΗΓΡΟΙΣΜΕΝΗΝ· ΟΥ ΠΟΡΡΩΘΕΝ ΜΕΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΠΟΙΜΑΝΘΕΙΣΑΝ· ΑΛΛΟ ΣΟΝΕΝΙ ΤΩΝ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΚΟΣΜΗΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΘΥΜΑΣΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΙΣ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ· ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΟΝ ΔΕ ΗΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΥΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ· ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΑΧΙΣΤΑ ΠΡΟΣΛΗΦΘΕΝΤΟΣ· ΕΠΙ ΠΟΛΥ ΠΑΛΙΝΔΡΑΘΥΝΘΕΙΣΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΧΕΡΣΟΝΗΣΑΣΑΝ ΕΞΑΝΑΡΧΙΑΣ· ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΤΑΙΝΘΗ ΤΩΝ ΑΝΩΝΟΥ ΧΑΛΕΠΩΣ ΕΥΗΜΕΡΩΣΕΝ ΛΟΓΟΙΣ ΤΕ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΙΣ ΕΠΙΣΤΗ ΜΗΣΙ· ΚΑΙ ΤΩ ΠΡΟΣΘΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΝ ΩΣΠΕΡ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΟΝΕΙΣΚΑΛΛΟΣ ΑΠΕΖΕΣΜΗ ΝΟΝ ΠΑΣΙ ΣΑΡΙΣΤΗΣΙ ΤΡΑΞΕΩΣ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΙΣ ΘΕΙΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΥΠΟΤΟΝΩΣ ΕΜΜΕΛΕΤΗΣΑΣ· ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΘΡΗΜΑ ΦΗΣΤΩΝ ΠΟΙΟΥΤΩΝ ΤΥΓΧΑΝΩΝ· ΤΟΣΑΥΤΗΝ ΕΠΕΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΟΦΙΑΝ ΥΠΕΛΕΞΑΤΟ· ΩΣΤΕ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΙΔΕ ΝΟΣ ΛΕΙΠΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΕΙΣΤΟΥ

ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΩΝ· ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΕΙΣΦΕΡΕΤΑΥΤΗΝ ΛΑΒΕΙΝ ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ· ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΓΕ ΠΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ· ΟΥΚΑΤΑΤΟΥΣ ΝΥΝ ΣΟΦΟΥΣ ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΡΟΙΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΣ· ΟΥΔΕ ΜΕΣΟΣ ΕΙΣΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ ΤΟΥ ΚΑΦΗΛΑΣ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ· ΩΣΑ ΕΙΜΗ ΠΗ ΖΗΝ ΕΧΟΝΤΕΣ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΗΚΑΠΗΛΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

ΑΛΛΗΝ ΤΙΝΑ ΘΕΙΑΝ ΑΛΛΗΝ ΤΩΝ ΜΕΜΙΚΤΩΝ ΔΥΝΑΤΟΥΜΕΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΕΡΟΣ· ΤΩΝ ΟΡΘΩΝ ΔΕ ΤΗΣ ΔΙΑΛΟΓΙΚΩΤΕΡΟΣ· ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΛΟΓΟΥ ΤΑΔΕ ΥΤΕΡΑ ΦΕΡΩΝ ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΠΑΝΤΩΝ ΕΚΡΑΤΕΙ· ΕΝΑΛΛΗΝ ΘΕΙΑΣ ΕΝ ΤΡΙΑΔΙ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝΟΝ· ΤΡΙΑΔΕ· ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΘΕΟΤΗΤΑ ΣΥΝΑΓΟΜΕΝΑ· ΗΚΑΙ ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΕΝΙΣΑ ΒΕΛΛΙΖΟΝΤΩΝ· ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΣΙΝ ΑΡΙΑΝΙΖΟΝΤΩΝ· ΗΤΩΝ ΣΥΝΤΕΛΕΙΝ ΘΕΟΤΗΤΑΙΣ ΑΝΑΛΥΕΙΝΑ ΘΕΩΣ· ΗΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΕΜΝΕΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΑΛΛΟ ΤΡΙΟΤΗΣΙ ΝΗ ΚΕΓΕΘΟΥΣΗ ΣΥΝΕΣΕΩΣ· ΥΓΙΑΡΕΙ ΚΑΣΤΟΝΑΙ ΚΑΤΑ ΛΗΠΤΟΝΙΚΑΙ ΥΠΕΡΤΙΝΗ ΜΕΤΕΡΑΝ ΕΠΙΝΟΙΑΝ· ΠΩΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΟ ΥΠΕΡΡΗΤΟΝΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΕΤΑΙ ΔΙ

ΟΥΔΕ ΜΕ ΤΡΕΙ ΤΑΙ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟΝ· ΗΝΟ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΤΟΥ ΜΕΝΩΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑ
ΘΟΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΟ ΥΠΕΡΡΗΤΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΕΤΑΙ ΔΙ

προυμένη καὶ ὑποβάσεσι-
ταῦτα ἐμνοῶν ὁμιλεῖ τὰ σὲ
ἶσε ἶνος ἀπόστολος φυσικὰ
λη φθὰς θεολόγος· καὶ ὡσ
περὶ τοῦ πῦρ περὶ τούτων
κινούμενος· τί χρὴ λέ
γειν ἕτερον· ἢ ὅτι μέλαν
ἱμάτιον· καὶ ἰκὼς τὸ ἄλλη
ὑπὲρ ὑδάτων φέρομεν
νην· ὥσπερ ὁμιλεῖ τὰ σὲ ἶσε
νος νῦν καὶ τοῦ δεύτε
ρου τούτου κόσμου πρ.
τὴν δὲ τὴν εἰκὶ λησίαν
καλεῖσθαι ποίησεν·
τοῦτο τε κατάκλυσμοῦ
τῶν ψυχῶν· καὶ τῆς
τῶν αἱρετικῶν ἐπι
ρείας φῶς ὑπεραίρουσα·
καὶ ὡς ὧν πλήθει τῶν ἀλ
λων ἐλείπετο· τοσοῦ
τον ἐνδοξίας κρατοῦσαν·
καὶ τὸ τῆς ἱερᾶς πάσχου
σαν βηθλεέμ· ἣν οὐδὲν
ἐκ ὧν ἀνθενίσαι μικρὰν
εἶναι πόλιν· καὶ τῆς οἰ
κουμένης μητρόπολιν·
ὡς χῦ τροφὸν καὶ μήτρα.
τοῦτον τὸν κόσμον καὶ ποι
ήσαντος καὶ ποιήσαντος·
Τὸ εἰς μήριον δὲ τοῦ λόγου·
καὶ γὰρ ἦν ἡ καὶ παρὰ τοῦ
θερμοτέρου μέρους τῆς
ἐκκλησίας καὶ τεστάσι
ασθημεν γράμματι
καλαπέντες καὶ ῥήμασι
τεχνῆ κοῖς εἰς τὸν πειρὰν
σοφιστὴν. μόνος λέγεν
ἐπιστεύθη τῇ δὲ διάποι
μάτρωτον ἔχειν. ἰω...
μὴ τῶν μελανιτῶν ψυ

χὴν συμμελαίνεσθαι.
εἰ καὶ ἁπλότητις συνήρ
πασθη· καὶ τὸν δόλον
ἐκ τοῦ τῆς ψυχῆς ἀδόλ
μὴν ἐφύλαξατο· μᾶλλον
δὲ μᾶλλον δὲ πρώτος
προστασίαζον προσπλάς
ζηλῶν τῆς εὐσεβείας· ἑαυ
τῶν τε καὶ τοῖς ἄλλοις κα
τηλλάζεν· τελευταῖον
τε ἀποδραμὼν καὶ πρὸ
τὸν πρόδρομον ἀιδοῖ
τε τοῦ ἀνδρὸς· καὶ τῆ
τοῦ δόγματος ἰσα φα
ρότητι· ὡς τε καὶ τὸν
πολύμισαλον τῶν εἰκ
ονισμῶν κατασβεσθῆ
ναι· καὶ σὺν ἦναι τὴν νίκα
ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις
εἰς εἰρήνου λυφεῖσαν εὐχαῖ
τε καὶ παραινέσεσιν· εἰ
τε δεῖ καὶ ἐπαινεῖσθαι
μεθ' ἡμῶν κοινωνῶν
καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς
ἐνεργείας· ὃ ἐπὶ πρὸς πᾶν
ἀγαθὸν αὐτῷ συναιρό
μενοι· καὶ οἷον παρομαρ
τοῦντες καὶ παραφέρον
τες· ἐν ταύθα πλεῖστον
μέρος συνείσενεγκεῖν
ἠζιώθημεν· ἀλλὸ μὲ
περὶ τούτων λόγος ἀλλ
ἱερὸν τι προεκδραμών.
ἐν ταῦθα μεῖναν τῶν·
τῆς δ' ἀντῶν εἰκείνου
καλῶν ἢ πρὸς πλήθος ἐ
χαρίσατο· ἢ τὰ πλεί
ω παραδραμεῖν ἐφέλω·
μὴ χαλεπῶς εὕροι τὸ
παρετέον ἀεὶ δ' ἀρτῶ τὴν

ζηλοσάκρατηςεε
τὴν· καὶ λοιπὸν ἐπι
μία· ἰστέον δὲ
τι τοῦτο τῆς ζήλου
πλασθὲν μᾶλλον ὡσ
μὲν ἐπὶ τῶν ἱερ
τικῶν· εὑρεθὴ
δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ζη
λουν καὶ φιλεῖσθαι
ἐζήλου τύποις φη
σὶν ἡ μὲν ἐφθόνησε
τὸν φιλοκράτην
χρήματα παραφι
λιπποῦλαβόντα·
ἀντὶ τοῦ ἐζήλουν
χρημάτων ἡδονῆς
θόνησε τὸν φιλοκρα
τὴν· φθονεῖσθαί ἐ
στιν· ὅταν τις ἐτέ
ρῳ φθόνῳ καὶ
πρὸς ζημίαν σύνε
τὸν ἄνεχεται· ὑ
περ τούτου φθο
νούμενον ἀποσε
ρῆσαι τινος ἀγα
θοῦ· οἷον· εἰ ἐτόποτε
τις εἰς κοπὴν λιτο
φθονεῖται ἀλλήλων· ἢ φ
θονούμενος ἀμ
φω· νεμεσᾶσθαί
τινι μὴ προσή
κουσαν ἐπὶ τού
τοις οἷς ὑποκεί
σεται πάντες ὁμοί
ως ἢ πρᾶττομεν
ἢ νεμεσῶσι καὶ
μεμφέται·

Ὅτι δὲ ἀλλαχοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἡμῶν πρώτος δὲ τῶν ἄλλων ἐμοὶ καὶ βασιλεῖ· τελευταῖος
πάντων ἄριστε· καὶ πρώτος ἐνθρόνη· καὶ τὰ τοιαῦτα εἰπὼν τελευταῖον δὲ πάσης εἰς ἐκκλησίας
ἀλλης·

φερεται τοιουτ-
καθαριστιδου-
χωριον· πλειο
ελαθη απορια
τοις αλλοις επι
νεταις·

φ τις αν ετα βλα-
ειπεν ωστε εζα
περαςη υπερημ

ο τοκεντρον παν
τοστομικωτατον
τοδεσαιτατον
εστιν· περιαν
τηνγαρ δεσιν
ουσαν παντε
θεις υκλοιγη σο
ται·

ο τοκαμηεινη-
χωρειται· ε
πιτουτοεστιν·
επι τετωνηπο
σουντων· επι
τετωναπο φη
σκοντων· ειδ'''
λακαθημενων·
αμηρος·

διανοιαν επειδιον· κρειτ
τον των προειλημφοτων
φαινεται· και μετα υ
του γινομενα και πλειον
ελπιδα τουτι χρη παρλι
πειν· η τοις αλλοις επι
νεταις τουτι χρη λεγει
η απορια· ωστε και μοι προ
πον τινα ζητειαν γινε
σθαι την περιουσιαν·
και δοκιμαζεσθαι την
διανοιαν ταδε ειπουν
δοκιμαζειν επιχειρου
σαν· και δυσεχουσαν το
νικων ευρειν εν τοις
ολιοτιμοις· οπερ γαρ
επι των μεταφερων υ
δατων ορων μενσυμβαι
νον ο παν τη φυσει λειπε
σθαι συσκεν προηγενηται·
αλλος επ αλλω ισχυροτερος
γειρομενος· και συνεχως
επιφρισσων αει λυειτο
εξω θεν· του τοις αι αυ
των μοι συμβεβηκεναι
τι κρυς· τομεν επι νου
η λθεν· τοδε επεισηλθε·
τοδε υπεχωρησεν· και
και μην ωσπερι την αιρε
σιν· αει του προκαταλα
βοντος υπεζισταμενο
των επεισρεοντι· τις
μεν γαρ εκεινου περι τα
κοινα σπουδαιοτερος·

τις δε τα οικοι φιλοσοφω
τερος· επειδη και οικον
εμερισεν αυτων και σι
σινσυμμετρον· οπαν
τα καλως εχει και ποικιλως
οικονομιων· θ· ς·

αημηρου συνδεσμου και χειροτονια· αμηρη
αμφοτερα· μητε συνδεσμειςειναι τετα
δοθαι· μηχειροτονητεροφησαιδα
κτυλοδεικτων ως τε δοθαι· αλλα πλως
πασι παρεχωντοις προσουσι καιδεομενοις·

τις δε πεπεισται τω ατιμο
τατω μερει της ομοτι
μου φυσεως· η την ην
χην συμπαθεστερος· η
την χειρα δακτυλος·
των ου τιγαρ ως εοικο
λοσον τρισιν ωμοι ε πο
δειν η περι των νιδιων· ε
πισον φιζωντην πε
νιαν εις αυξησιν· και
δαπανωμενον συν τοις
περι τα οικον αλλη
λοις και τοις αναγκαιοις·
η περ δικαιοσυνη πι
λοι τω χιας αποδειξις·
και διδουσι μερίδα ουτοις
επι ταμιονομησασα τη
του σολοικων τοσουτο
τητα· αλλ ειπροσελθοι
και ογδοος· και δεκατος
τις αλλη κρολογουμενος
αλλη δι ον αποκτωμε
νος· η κτουμενου δε
λουσι γην ως ικομεν·
αμηρου συνδεσμου ις...
χειροτονιαν· οπερ εμοι
δυναται μικρολογιαν
και δοκιμασιαν του υ
πομενου· ο στις τε
αξιος· και ο στις ου· και
ρηματορευομενου με
τα της επιδοσεως· οπερ
πασχουσιν οι πολλοι δι
δοντες μεν· τοδε προ
σθυμως συμπροσπι θεν
τες· ο που παρεχειν αμει
νον εστι και τελειοτε
ρον· πολλων γαρ βελτιον
ειναι δια του σαξιου σορε
γεινι και του σανα ξιους.

ουτας εν τοις αστρολογικοις θρυλουντες βουλον
ται εκαστον των πλησιων αγαπαν ως εαυ
τον· ουτοι δε ως αλλοτριων οικειοτεροι δια
κονουνται περι των ιδιων·

πολλω γαρ βελτιον εστιν αι δηλοφανεσ
των περι τους τεφανου· ο τι βελτιον δια τους
αξιους τιμαν· και του σανα ξιους· η του σαξιους
αποστερειν της προσηκουσης τιμης δια τους
ανα ξιους·

ἐντ αὐτ ατ ὸ φιλοτιμοῦνται· οὐ τῷ γὰρ ἀ φιλοτιμοσθαι· ὥστε τοῦτο τὸ ἀοζύγωτον παρεῖς· ἀν
τὸ σπερίτ ακρεῖττον διέτριβεν· οὐ πάντ ἰτοῦ πράγματος ἀπεχόμενος. ἀλλ ατοπλεῖστον τῆς ἐπιδόσεως
διατεῖσυνοικοῦσης ποιούμενος·

ταπέλαγος· ἀπὸ τοῦ ἀτάλαντος δηλονότι τοῦ ὁρουστικοῦ βυθοῦ· καὶ ὁ βόρειος ὠκεανὸς βρεττανικὸν αἰσθέσει
πέλαγος· ἀπὸ βρεττανίας δηλονότι τῆς νησοῦ τῆς ἐν αὐτῷ τῷ βορείῳ ὠκεανῷ.

ἢ τοῦ σαζίου σαποστερεῖν
δέειτῶν ἁπαξίων· καὶ
τοῦτο εἶναι φαίνεται
τὸ χρῆμα λιπεῖν τὸν
ἄρτον ἑαυτοῦ καὶ καθ ὕ
δατος· ὥσ οὐ παρασυρὲν
μενον οὐδ ἀπολυόμενο
τῶν δικαίων τοῦ τῶν ἐ
ὄντ ατῶν· οὐ
παντ ακεῖσε ταὶ τὰ τὴν
τερα· καὶ ἁπάντ ησον τα
ἐνικαιρῶ· καὶ πλεῖσμὴ
τοῦτο ποιῶμεν·

Τοδὲ κάλλιστον καὶ με
γιστον· ὅτι τῷ μεγαλο
ψύχῳ προσῆν καὶ τὸ φι
λότιμον· ὅσον καὶ ὃν
δικαίων ἔρχομαι· τὰ
μὲν γὰρ χρήματα κοινὰ
καὶ πρόσφυμα τοῦ
παρεχεῖν αὐτῷ τε καὶ
τῇ ὁμοζύγῳ πρὸς τὸ κάλ
λιστον ἄλλων μέν οἱ·
τῆς δὲ ἐπιδόσεως τὸ πλεῖ
στον μετὰ χεῖρα ἦν χειρὶ
παρῆσεν· ὧν ἀρίστης σοὶ
κονόμου τῶν ἡτοιοῦ
των καὶ πιστοτάτης·
τίνος δὴ γυναικὸς λέγω·
καὶ ὁίας; ἣν καὶ δὲ τὸ ἀτλα
τικὸν πέλαγος· εἴτε τι
ἄλλο τῶν ἀειστῶν
ἠρίκε σεν ἀπὸ ἁπαντλοῦ
μενον· πρόσουτοσὶ ῥῳδὶ
τοῦ παρέχειν αὐτῇ καὶ
οὕτω ἀλιέτρος· ἵν τὴν
σολομῶνιτείον βδέλλα
ἐκ τοῦ μαντίου ἐξιλαω
σεν· τὴν περὶ τοῦ κρέ ττο

ἀπλήστιαν τὴν εἰς τὰχεί
ρων ἰσχύσασα· καὶ κορυ
φοῦσι κέχουσα τῆς περὶ τοῦ ὑ
ποδεῖν προφυλίας·
μηδ ὅτι περὶ τὴν οὐσίαν
ἅπασαν ὅσην τε εἶν αὐτοῖς
καὶ ὅση προσεγένετο· μι
κρότερα νεῖτο τῆς οἰ
κείας ἐπιφυλίας· ἀλλὰ
καὶ ἑαυτὴν ἴσα καὶ τοὺς
παῖδας ἐτοίμως ἀπέδο
τον· ἐπὶ πλεῖστον δὲ
καὶ πολλάκις αὐτὴν ἐκλε
γουσῆς κόρας· ὥστε εἰκ
δικαίως ἐπὶ τοῖς ἐπε
νηνεγμένοις αὐτῇ ἐπαί
νοις ἐπὶ τῷ ἐπὶ δόσεως δικαίῳ παραδεί
γματος ἐπὶ τοῦ τῶν κρεῖτ
τον ὑπολαμβάνεται·
τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆμα
τα μεγαλόψυχον· καὶ
παρ ἄλλοις οὐ χαλεπῶς
εὑρίσκον· ὅσα τε εἰς τὰς
κοινὰς καὶ πολιτικὰς
ἀπόλαυσι φιλοτιμί
ας· ὅσα τε τῷ θεῷ διὰ τῶν
πενήτων ἀναίζεται·
καὶ μόνα τοῖς ἀνδρά
σι σοφοῖς φυλάττε
ται· τὴν δὲ ἐπὶ τοῦτῳ δό
ξης ὁ νικέτι μόνον τιμᾶ
παρὰ χωρὶς ἀνταραδίω
ς εὑρίσκομεν· τοῦμὲν
γὰρ δαπανᾶν καὶ ἰφι
λοδοξίαν τοῖς πολλοῖς
παρέχειν τὸ προφύλιον·
οὐδὲ ἀφανῆ σε ἐπιδό
σεις· εἰκεῖ καὶ τὸ παρέχει
ἀλλ αὖ τέρωθι μὲν οὖν

τὶς δὲ μετὰ ὑμᾶς
ἢ τῶν ἐκ τῆς περι
χώρου ἐπιφερόμενος τοῖς
ἁμαρτάνουσι παρ
βάσεσι λόγι
κῶν προβάτων λό
γον ὑπὲρ τῶν ἁπάντων
βαστάσει καὶ κρι
θήσεται·

Κεφάλαιον χρω
κόμενος ἑστηκότος
τὰ δύο μέρη τοῦ
σώματος οὐκ
ὀρθοῦται προσ
κόπτει δὲ καὶ
οὐχὶ στήσεσθαι
καὶ πρόσωπα καὶ
ὄπισθεν καὶ τὰ
ὄμματα ἐπὶ
πολὺ ἀναβλέ
πει καὶ τὸν
τοῦ χρωτὸς τὸν
ἐχρωτὸς γὰρ τοῦ χρω
τὸς τὸν ἐχρωτὸς
ὡς περ ἀττικῶς ὀρε
ων τοῦ ὀρέων τῶν
ὀρέων τὸν ὀρέ
ων δὲ ἐὰν προσγρα
φόμενον
μὴ τοῦ νικᾶσις
τοῦ χρωτὸς ἀττικῶς
ἐχρωτὸς γὰρ τοῦ χρω
τὸς τὸν ἐχρωτὸς
ὡς περ ἀττικῶς ὀρέ
ων τοῦ ὀρέων τῶν
ὀρέων τὸν ὀρέ
ων δὲ ἐὰν προσγρα
φόμενον
μὴ τοῦ νικᾶσις
ἐν χρωτὸς ἑστηκότος
τὰ δύο μέρη τοῦ
σώματος οὐκ
ὀρθοῦται προσ
κόπτει δὲ καὶ
οὐχὶ στήσεσθαι
καὶ πρόσωπα καὶ
ὄπισθεν καὶ τὰ
ὄμματα ἐπὶ
πολὺ ἀναβλέ
πει καὶ τὸν
τοῦ χρωτὸς τὸν

ἄλλος· οὐδοκῶν ἐδὲ· πόλιεν
ἡ ἡλίκα φαίρηται· πόδεῖπα
λιν ὑπεραίρηται· πῶς καὶ
πῶν ὁπρωμένος τὸ ἔυδο
κίμιον· πολιτικοῦ λιεν
γὰρ ἔργον εἶναι· πάντα
ποιεῖν καὶ λέγειν ἕνεκα ζῶν
ἐυδοκιμήσειν παρὰ τοῖς
ἐζωφεν· ὧν μηδεν ἔστι
τοῦ παρόντος βίου λία
ἰσαριώτερον πίπτοι οὐ
δεῖ καὶ τοῦ υἱὸς αὐ· ἡλίας· πρὸς
ἓν μόνον βλέπειν τὴν
σωτηρίαν· καὶ ὁμένειν
ἐὶ στοῦ τοφέρη· μέγα
θίεσθαι· ὀδαίμιν· διὰ
πτυεῖν· ὧν μηδενὸς ἀ
ξιον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ
μενόρωμενον ἀτιμά
ζειν· ὁπόσα δὲν τὰ ἐν
τοῖς ἀλλοις τὰ ἔχοι· τοῦ
τοῦ μόνοις σκοπεῖν· καὶ
πάντα περὶ πολλοῦ ποι
εἶσθαι· ἐζῶν αὐτὸς τε
πλείστου ἀξιος ἔσται· ἰσ
τοὺς ἀλλους σεαυτοῦ δὲ αὐ
τοῦ πρὸς τὸ βέλτιστον
δεῖ ἀλλιστον τῶν ἐκεί
νου ἰς ἰδιαίτατον· καὶ
οὐδὲ τοῖς πολλοῖς ἀγνο
οὐμένοις· ἁπλότης
καὶ τὸ τοῦ ἡφοῦς ἀδολό
τες καὶ ἀμιμησικὸν
ἄλλος μὲν γὰρ ἄλλο τι τῶν
παλαιῶν ἢ τῶν νεῶν
κατωρθωκέναι πιστεύ
εται· ὧν ἐὶς ἕκαστος ἔτυχε
ἐὶς φυχαριτός τινος ἢ ζη
λωμένος· ἰῶν δὲ τοῦ ἐν τοῖς
παφεσὶ καρτερικὸν καὶ

ἈΝΑΛΩΤΟΝ· ΜΩΥΣΕΙΣ
ΔΑΔΡΟΠΡΑΟΝ· ΣΑΜΟΥ
ΗΛ· ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙ ΒΛΕ
ΠΩΝ ΤΑΕΜ ΠΡΟΦΕΝ
ΦΙΝΕΕΣΤΟΝ ΖΗΛΟΝΑΦΟΥ
ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ·

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΣ ΤΟΣΥΝ
ΤΟΝΟΝ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ ΛΙΑ
ΤΟΣ· ὈΙ ΤΟΥ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ ΤΟ
ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΟΝ· ὩΙ ΚΑΙ
ΒΡΟΝΤΗΣ ΥΙΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΠΡΟΣΗΓΟΡΕΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΤΙ
ΑΛΙΚΑΤΑΡΙΘΜΟΙ ΗΝΙΑ
ΠΑΝΤΑΣ ΕΙΝΑΡΕΙΔΟΣΙΝ
ὈΛΟΓΟΣ· ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΑΙ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΟΥ ΠΡΕΟΥΣΕ
ὈΥΤΩΣ ὨΣΤΟΣΑΠΟΙΗΤΟΝ
ΓΝΩΡΙΣΜΑ· ὈΜΕΝΓΑΡΟΥ
ΔΕΙΣΙΝ ΔΥΝΕΥΩΝΕΜΙ
ΣΕΙΤΟΥΣ ΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΑΛΛΕ
ΛΙΦΑΖΕΤΟΜΕΝ· ΥΠΕΡΔΕ
ΤΩΝ ΗΛΙΦΑΖΟΜΕΝΩΝ ΗΝ
ΧΕΤΟ ὩΣ ΧΥΜΑΦΗΤΗΣ·
ΥΠΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΕΙΝ
ΗΝΑ ΥΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝ ΤΟΥ
ΦΑΝΑΤΟΥ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙ
ΤΩΝ ΦΩΝΤΗΝ ΗΜΙΚΡΟΨΥ
ΜΙΑΝ· ΤΩΝΔΕ ΟΥΔΕΝ
ΜΕΣΟΝ ΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΠΛΗ
ΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΦΕΣΕΩΣ·
ὩΣ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΕ
ΠΤΕΣΘΑΙ ΤΟ ΛΥΠΟΥΜΕ
ΤΑΧΕΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ·
ΥΜΕΝ ὈΡΓΗΣ ΤΡΥΦΗΝ
ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΑΙΣΟΥΟΜΕΝ· ΤΟΛΕΙΜ
ΜΑΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΖΙ
ΩΝ ΙΣΙΝ ΗΣΕΩΣ· ἘΠΕΙΔΗ
ΦΕΙΣ ΑΙ ΚΗΣΕΩΝ ΙΚΕ
ΕΙΓΑΡ ΚΑΙ ΙΚΜΙΝΕΙΑ ΔΙΑ ΦΙ

Ἐπὶ τοῦ φαλμοῦ παρατοῦ ἐνδιαθήκης ἐρίτακις καὶ παράχωρεῖ ἑνὸς ἑτέροις δεσπόζειν ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν προοίμιον ἐν ἀρχῇ τοῖς χορηγοῖς χορῳδιδάσκαλος ἐπαύλησις τῷ καλουμένῳ ἐπινίκιον· τοῦτο τοίνυν ἀπὸ τοῦ χορεύτου τὴν ἀρχὴν τῆς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας ἐνδίδωσι λέγω δὲ ἐνδίδωσι προοίμιον καὶ τοῦ βάτηρον καὶ ἀλλήλοις ἀφαρμόττειν ἑνὶ τῷ ἀρχομένῳ· οὐκ ἀτάκτως τοῖς προτέροις χρησάμενος ἀρχομένοις· ταύτης τοίνυν τῆς ἀρχῆς τῷ ἀρχομένῳ παρέχεται· καὶ τοῦτο ἀλοῦσι τὸ βάτηρον·

Ἀλλὰ σὺ φωνὴν ἐκ τοῦ ἁ
πτομένου προστρέχει δ
εἰμοι. ἀλλὰ σὺ πάντες οἱ
χωρεῖ τοῖς ἁμαρτάνον
σιν. ἵνα καὶ ἡ τοῦ χριστοῦ
τὴν τῖχειρο γεῖν ὠνῆται·
δὲ, ὃ οὐδὲ ἐν σὺ πείρατει
τοῖς παρὸ ζ ὑνόουσιν· καὶ
τοῖ ἡ δὲ πάντα πάσι
άτρωτος ἡ ἡνῶν ἰκάν
τοῖς πνεύματος οἷς κά
λιστα. ζηλωτικῶς κε
νος. πλὴν εἴπου τύχοι
παρεσκευασμένος ἐκάτ
ὑπαίσμενος. ἐκατῶν εἰς
ἀντίπαλον τοῦ υπεῖ
σοι πόρρω θεν παρατε
ταγμένος· οὕτω δὲ θοῦ
δ᾽ ἂν μυριάσι μετεῖκι
νη θῆ πρὸ δηλεπόμενο·

Καὶ τοῦτο εἰκεῖνο ὑπὲρ ἡ
κυ. τοπάθος· ὅλεν γὰρ
θυμὸς ἐστὶν αὐτῶν· οὐ
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
τοῦ θ᾽ εωσ᾽ ἐμὲ δοθεν
ὑπὸς κύχωνι καὶ πρὸς
ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἐνεύτρεπῆς·
οὐδὲ εἰς ὀργὴν φθάνῳ
ἐκ τοῦ ὑπρῶν τοῦ ἰσχνὴ
μα τοσι καὶ ἀντιδόσεως
ἑ φεῖν· ἀλλὰ κατὰ τὸ
ἰσ ἐν τρον τῆς μελίσσης.
Δι᾽ χα τοῦ θ᾽ ἀνα τοῦν
πλῆσσον· τὸ δὲ φιλάν
θ᾽ ρωπον ὑπὲρ ἀνον·

Τρόχοι πολλάκις ἐπειλῦ
τοκαὶ μάστιγες· καὶ
οἱ παρεστηκότες
πλησίον· καὶ οἱ κινδυ
νοσῶν τῶν πολίτης.

Ἡ παρεισφύρησις· ἡ πῦξ
καὶ κατὰ κόρυσις· οὐ τῶν τὴ
ἀπειλὴ ἡ διελύετο·
ς θ᾽ ὡς περὶ ἡ πρεῖτοι καὶ
ὑπὸ δήματα· καὶ κατὰ
γῆς οἱ καὶ κοῦρος· εἶτα
ὁ θ᾽ υμὸς ὁ ὑκέτι τοῦ τοῦ ἡ
δ᾽ ἰσκὸς τα· τοῦ δὲ πρὸ
θ᾽ υμὸς ὑπουρήσαντα·
ὑκαὶ σὺν ὑπηρέτην
πᾶσαν τῖς ἀμοιφὴ
νη χριστοσὺν. ἡ θ᾽ ὧν
ἀ ὧρα προσφέρειν ἅγιος·
οὐ τὰρ ἐφ᾽ ἀνεικεῖ
νη λιέπος πολλάκις. καὶ
ὑπεραπελογεῖ τοῦ τοῦ
κὶ νησαντος ἐρυθρίῶ
σὺ οἱ κείοις τοῖς ἐκεῖ
νου ὑπ᾽ αἰσμασιν·
ρος σὺ φίστα ταὶ μὰ
λοντὶ λιαὶ στὴν ἀκτὶ
νᾶ θ᾽ ὧν᾽ ἵνα βάλλου σαν·
ἢ τι παρέλιεν ἐκεῖ
νου· ὑλοὺ λεῖ φανον·
ἀλλὰ λοὺ τε ἐφ᾽ ἑ γε
το. καὶ ὁλόγος τοῖς ἐρὴ
λιασὶ γὰρ ἦρχε το·
λιόνομα ἐς τοφι
λάγαθον. καὶ οὐ ποτε
πλοῦ φανὲς λαιερό
τερος· οὐδὲ τὴν ἀπολ
λύουσα καὶ φρονί
λου σὰ γὴν γε ὠργὴ
σας. ἢ τι τῖς ἐαυτοῦ
καὶ σίας ἐν σκλήπας
τῶν ὡλιατι. τοδὲ ἐλ
λὴ δὴ δίμων ζωνῆσαν
τῶν ἰσχνὴ ματι· τοῖ
γὰρ οὖν σὺν ἐβαινεν
ἐκεῖ νῳ τὸ παράδοξο

Ὑπὲρ τῆς διαθήκης τοῦ ἁγίου τούτου τοῦ ὄρους· οὗ διὰ πολλὰ καὶ ἀρετὴν τὰ· καὶ τὸ πορρωθεῖναι ἐμπαθείᾳ πονηρᾶς πολλάκις εἰλαγεῖν τοῖς κατὰ γνώμην τοῦ θεοῦ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἐπιφανεῖσι καλλικανεῖ νῖκα τηγορίαν καὶ τῶν ἁγίων ἐτάτων ἁμαρτωλῶν ἐπὶ λατ τοῦ λιάτα· εὐλεδίων προσκεῖται τὴν ἀρετὴν ἱκρύπτειν ἀλλ᾽ ἀναμένουσι λαιπῶτατῶν τοῦ τοῦ τὸ εὐφημιαῖς κατάγειν ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἁπλοῦ καὶ διορθώσασθαι τοῦ τοῦ ζῆμῶν διατὴν τῶν καλῶν ἀπηρείαν ἐμφῆσαι βάλλεφάσκαι

ΠΡΟΗΓΗΤΑΙ ΕΙΡΗΤΑΙ ΗΔΕ ΖΕΥΓΗ ΤΡΑΓΙΚΟΙΣ ΚΑΙ ΚΩΜΙΚΟΙΣ· ΕΠΕΠΟΙΟΥΣ ΓΑΡ ΟΥ ΛΕΓΕΤΟΝ ΠΙΣΤΟΝ· ΟΥ ΓΑΡ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΜΕΤΡΩΝ ΗΡΩΪΚΩΝ· ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΗΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΖΙΣ ΕΠΗΓΑΓΕΝ ΤΟΥΤΟ ΔΗ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ· ΟΠΙΣΘΟΠΟΥΣ ΔΕ ΗΔΗ ΜΕΘΗΡΜΟΣΑΙ ΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟΙΣ ΑΤΟΠΟΙΣ ΔΙΗΓΗΣΑΣΙΝ· ΕΝΤΑΥΘΑ ΔΕ ΑΥΘΑΔΕΣ ΗΜΕΡΟΝ ΠΕΙΝΑΠΗΝΤΑΤΟ ΑΝΤΙΛΥΠΗΣΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΑΥΠΟΥΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝΟΝ· ΥΠΟΒΑΛ
ΛΕΤΑΙ ΔΕ ΕΙΡΗΜΕΝΗ ΔΕΖΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΙΝ ΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΟΤΙΚΗΝ:

ΖΕΥΓΛΗ ΜΕΓΕΘΕΣΤΙΝ· ΟΖΥΓΟΣ ΕΠΙΣΕΙΜΕΝΟΣ ΤΟΙΣ ΤΡΑΧΗΛΟΙΣ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ· ΛΕΠΑΔΝΑ ΔΕ ΟΙΛΟΡΟΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΔΕΣΜΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΤΡΑ

ΤΑΤΟΝ· ΟΥΛΙΟΝ ΩΜΟΥ ΜΕΝΕ
ΠΙΤΙΜΗΜΑ ΜΑΛΙΟΝ ΩΔΕ ΥΠΟ
ΤΩΝ ΕΡΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΑΓΑΠΑΣΘΑΙ ΤΕ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ
ΖΕΣΘΑΙ ΝΙΚΩΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΗΝ ΘΕΡΜΟ
ΤΗΤΑ· ΚΑΙ ΟΝΤΩΣ ΤΙΜΙΩ
ΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ· ΤΟ ΤΩΔΙ
ΚΑΙ ΩΠΑΙΔΕΥΣΘΑΙ ΤΩΝ
ΠΟΝΗΡΩΝ ΚΑΤΑΛΕΙΦΕ
ΣΘΑΙ· ΤΟΥΔΕ ΜΕΓΑΡΙΚΑΙ ΤΟ
ΤΡΑΧΥ ΠΡΟΣΗΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΩΦΕΛΕΙΑΝ· ΤΟΥΔΕ ΚΑΙ
ΤΟ ΧΡΗΣΤΟΝ ΥΠΟΠΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΗΘΕΣ·

ΚΑΙ ΠΕΡ ΔΕ ΟΥΤΩΣ ΕΧΟΝΤΩΝ
ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ ΑΠΛΟ
ΪΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΕΙΔΟΥΣ· ΟΛΙΓΟΙ
ΤΙΝΕΣ ΟΙΣΥΒΡΙΣΤΑΙΣΙ ΚΑΙ
ΦΟΒΕΡΟΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΝ· ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ·
ΟΥΔΕ ΑΛΛΟ ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ
ΗΝ· ΗΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΦΡΟ
ΝΟΥΜΕΝΗ· ΟΥ ΓΑΡ ΗΝ ΑΝ
ΤΟΝ ΕΥΧΗΣΗΝ ΚΑΤΑΡΑΣ
ΠΡΟΕΣΘΑΙ ΡΗΜΑ· ΚΑΙ ΚΗ
ΤΙΔΟΥΝ ΑΠΤΑΡΑΥΤΙ ΚΑ
ΗΔΙΑ ΦΟΝΟΔΙΑΡΙΣΕΣΘΑΙ· ΗΝ
ΠΙΡΟΝ ΠΡΟΣΙΣΑΙ ΡΕΝ ΤΟ
ΜΕΝΤΑΡΙΝ ΕΚΒΑΦΟΥΣ
ΨΥΧΗΣ· ΤΟΔΕ ΕΠΙΧΕΙΛΕ
ΣΙΜΟΝ· ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣΚΗ
ΤΙΣ ΕΠΙΠΛΗΞΙΣ· ΠΟΛΛΟΙΣ
ΡΕΠΟΙ ΤΩΝ ΗΔΕΛΥΠΗΣΟ
ΤΗΤΩΝ ΟΥΔΕ ΥΠΕΡΗΜΕ
ΡΟΣ ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ ΗΔΟΝΗ
ΔΟΣΙΣ· ΟΥΔΕ ΟΠΙΣΘΟΠΟΥΣ
ΗΔΙΣΗ· ΤΟΥΤΟΔΗ ΤΟ
ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ· ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ
ΤΑΤΗΣΙΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΠΑΝΙΣΗ

ΣΑΝ· ΕΠΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ· ΠΡΟ
ΣΩΠΟΝ· ΕΓΟΝΥΠΕΤΗ
ΣΑΝΤΥΓΗΝ ΩΜΗΣΕ ΤΥΧΟ·
ΑΠΗΛΘΟΝΗΤΡΙΗΜΕΝΟΙ
ΚΑΛΩΣ· ΑΜΕΙΝΟΥΣ ΕΓΕΝΟ
ΤΟ· ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΘΕΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΣΥΓΓΝΟΥΣ ΘΕΝΤΕΣ Ε
ΠΕΙΣΑΙ ΤΟ ΣΥΓΓΝΩΜΟΝ
ΠΟΛΛΑΙΣΙ ΣΜΕΓΑ ΠΡΟΣ ΣΩ
ΤΗΡΙΑΝ· ΑΙΔΟΙΣΑ ΤΕΙΡ
ΓΟΝΤΟ ΝΑΔΗΣΑΝΤΑ·
ΚΑΙ ΔΙΕΤΑΓΟΝ ΕΙΣ ΦΙΛΤΡΟ
ΕΙΣ ΦΟΒΟΥΤΗΝΑΣ ΦΑΛΕ
ΣΤΕΡΑΝ ΕΥΝΟΙΑΝ· ΕΠΑΙ
ΔΕΥΘΗΣΑΝ ΔΕ· ΟΙ ΜΕΝ ΥΠΟ ΩΝ ΑΝΑΡΡΙΦΕΝΤΕΣ·
ΤΗΝ ΖΕΥΓΛΗΝ ΤΕΤΡΥΧΩ
ΜΕΝΩΝ ΗΣΑΝ ΑΠΑΝΤΗ
ΣΑΝΤΩΝ ΑΝΑΡΡΩΣ· ΟΥΠΩ
ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΠΕΠΟΝ
ΘΟΤΩΝ· ΟΙ ΔΕ ΙΠΠΟΙ ΣΦΕ
ΔΟΝΗΘΕΝΤΕΣ ΗΣΑΝ ΣΥΜ
ΠΑΤΗΘΕΝΤΕΣ· ΤΩΝ ΜΕΝ
ΓΕΝΕΣΤΡΑΤΩΝΤΕ ΗΣΑΝ
ΗΜΕΡΩΤΑΤΟΙ· ΟΙΔΕ
ΠΥΡΕΤΟΙ ΗΣΑΣΧΕΤΟ ΙΣΚΑ
ΤΑΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΗΣΑΝ ΦΑ
ΤΑΣΙΑΣ· ΩΝ ΗΤΕ ΤΟ ΛΜΗ
ΚΑΣΙΝ· ΟΙΔΕ ΑΛΛΟΣ ΑΛΛΟ ΤΙ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΗΘΕΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΜΑΘΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΥΠ
ΠΑΙΣΟΜΗΝ ΕΞ ΩΝ ΕΠΑΘΟΝ
ΡΟΥΝ ΤΟ ΜΕΝ ΕΠΙΘΕΙΣΕΣ
ΤΟ ΣΟΥΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ
ΟΥΤΩ ΓΝΩΡΙΣΘΕΝ· ΕΝ
ΤΕΛΕΙΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟ ΠΡΑ
ΚΤΕΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΠΑΡΙΚΕ
ΣΤΕΡΟΝ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΧΕΙΝ;
ΟΥ ΛΙΕΝΟΥΝ ΑΛΛΗΝ ΟΔΟΥΤΟ
ΝΑ ΙΕΡΟΣΑΛΗΜ ΕΙΚΑΙ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ·

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝ ΕΥΧΗΝ ΕΧΟΝΤΑ ΦΟΡΤΙΚΟΝ ΚΑΛΕΙΣΘΑΙ ΦΗΣΙΝ· ΤΟ ΔΕ ΑΡΜΑΤΙΦΟΡΟΝ ΟΜΗΡΟΣ ΕΧΟΝΤΑ ΤΑΣΤΑΣ ΚΑΛΕΙ ΤΑΙ ΑΣΤΡΑΒΑΙΣΙΝ· ΤΑΖΟΝΙΟΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΖΥΛΟΝ ΟΔΕ ΕΙΡΗΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΧΟΝ· ΤΟ ΔΕ ΑΖΩΝΙΟΣ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΥΣΗΣ ΕΧΟΝ· ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΠΑΡΑΖΩΝΙΟΝ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ· ΤΟ ΜΕΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΣΙΔΗΡΟΝ ΚΑΛΕΙ ΤΑΙ ΕΠΙΣΣΩΤΡΟΝ· Η ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΙ ΔΕ ΑΝΤΥΖ· ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΓΡΑΦΕΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ ΕΝ ΤΗ ΤΩΝ ΜΑΣΤΙΣΙΩΝ· ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΝΑΥΣ ΟΥΡΣΕΛΑ· ΑΙ ΤΡΑΒΗΑΡΙΑ· ΑΜΑΞΑ ΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣΙ ΠΑΣΤΕΡΝΗ· ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΔΕΙΚΑΙΔΕΚΤΙΚΗ·

ΕΝΤΕΛΕΙΑ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΙ ΕΝΤΕΛΕΣΙΣ· ΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ· ΟΥΔΕΝΟΣ ΦΗΣΙ ΝΕΠΙΝΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΛΛΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΕΛΕΣΙ ΕΧΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΙΣ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΝ· ΩΣΤΕ ΜΗΔΕ ΚΑΤΑ ΦΡΟΝΗΣΙΝ ΤΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΝ ΤΑ·

καλωστραχυτητα
τηνεντελειαν ω
νομασεν· τομεν
γαρημερονκαια
πλουνηαντιπιπνέι
ονικαιλαυπον· το
δεπραστικωλαιλαϛ
ικηντραχυτητα δι
ναπρονγειςφαιφι
λειτοῦπνικοον
συνεζευγμένη
εχοντιεννοι
ατονφυσον

Ἐπεργος δὲ κατὰ τὸ ἱερὸ-
ν γὰρ τοῦτο νῦν ἐστὶν ὅλον
λαμπαχολιέμενον ἀλλήλοις
καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῆς ἁλιέων
ἁπλότητος καὶ τραχύτη
τος· καὶ τῆς μὲν ἐν τῷ ἱερῷ
ἔχουσης μᾶλλον τὸ ἁπρα
κτου· τῆς δὲ τοῦ πράκτι
κοῦ μᾶλλον τοῦ φιλαπόνου· ἐ
κείνων γὰρ ὑπὸ θεοῦ λυμα
σίων ἁλιφοτέρα· πράττει
λιθῶν ἁψυστηρῶν μετὰ
τῆς ἱερᾶς μερότητος· ὑφί
εσθαι δὲ ὧν ἁπράκτως λιε
τὰ τῆς ἐντελείας ἐν προ
σταξίαις· ἐν παρρησίαις·
ἐν εἰδείπαν τῆς κυβερνή
σεως· τοῦ γὰρ τοῦ θ φεως
φρόνιμον περὶ τὸ ἱκα
νὸν· τῶν τῆς περιστερᾶς
ἀκεραίων περὶ τὸ καλὸν
ἀναλυσ ας· οὕτε τὸ φρό
νιμον εἶναι σοφὸν οὔτε
πλοῦν ἀνόητον· ἀλλ' ἓν
ἀρετῆς εἶδος ὂν καλλίστα
ἐν τῷ ἑκάτερον μὴ
ἀπικρίβωσατο· τὸν
ἀντίοὖ τὸν λιένπρεσ
πόταὖ τῶν δὲ τῆς ἱερω
σύνης πρόσταγμα· τοι
αὐτῆς δὲ παραπλησίως
χῆστε τυχηκότα· τῆ
φ αυλία τοῦ καὶ σκληρεῖ
ωνα χίωφ ῆναι· ὃ ἰσχε
καὶ οἷ φ τὴν εὐσέβειαν·
ἐν δὲ τῶν περὶ ἐκείνου
φ αυλιάτων· ἐκ δὲ τοῦ
ἁρρωστία· καὶ τοῦ πονήρως
εἶχε τῶν ὠμάτων καὶ

κλῶστρᾶχύτητα
τὴν ἐντέλειαν ὠ
νόμασεν· τὸ μὲν
γὰρ ἡμέρον καὶ ἀ
πλοῦν ἀντιπίπτει
ὀνικαὶ λαῦπον· τὸ
δὲ πρᾶστικὸν λαϛ
ικὴν τραχύτητα δι
ὰ προηγεῖς φαιφι
λεῖ τοῦ πνικοον
συνεζευγμένη
ἔχοντι ἔννοι
ατον φυσον

τῆ φαυλία τοῦ ἐν καὶ κο
πάθους ἢ καὶ ἀγαθοῦ· εἴτε
ἐν κακίᾳ φαρμακεῖα καὶ τῆς κα
κρᾶσεως· εἴτε ἐν καθά
ρσει νόσων ἀρετῆς καὶ πεῖρα
φιλοσοφίας· εἴτε ἐν πρᾶ
ξεως τῶν πάθους ἐν ἐστὶ
ρωμένοις καὶ ἀσθε
νοῦσι τῶν καρτερεῖν·
ἀλλὰ μὴ εἰς καὶ κεῖνο τοὺς
πάθεσιν· ἐκ καλλιέν οὐ·
καὶ ὁ καιρὸς ἡ ἅγιον
πάσχα καὶ περιβόητον·
ἢ βασίλισσα τῶν ἡμε
ρῶν ἡμέρα καὶ ἡ λαμπρα
νύξ· λύουσα τοὺς κό
τους τῆς ἁμαρτίας· καθ' ἣν
ἡμεῖς ὑποπλουσίων
φωνῆς τὴν σωτηρί
αν ἡμῶν πάντων ἑορ
τάζομεν· καὶ τῶν φω
τὶ λαμπάδας ἐν χερῶ φέν
τες συνεκρῶφεντες
καὶ ἀνίστάμενοι συνα
νίστάμεθα· ἐν τῷ
θ αλαμηδὴ τῷ καιρῷ
τοῦ πάθους· τοῦ δὲ ἡμᾶς
βραχέι δὴ τῆς σαφείας
ρέτος μένες φοδρὸς καὶ
δίκαιος· πᾶν τοῦ βάθος
συνεφλεύειν· ἢ δεῦμα
λις ἐπιλοίπει τῶν
εἰς τί ὑμῖν δὲ ἀποκείκλει
στο· ὑπνος δὲ ἀπελάλα
το· ἀπορία δὲ εἶχε τοὺς καὶ
πολλοῦς συνεκόπτε
το· παλαιῶν τοῦ τοῦ
λιατος ἅπαντα· ἢ τεῦ
περῶν· καὶ ὃ σὺν ὑπερεω
ρηται· προσόντος ἐλάσ

σινέζωπυρφηκει. καὶοὐ
τωπικροὶστεικαὶξυνε
χεσιν. ὥστεκαὶπαρὰτὸ
ῥᾴδιονεἶναιτὸνπόρον.
καὶπαρὰκαιρὸνὑετοῦ·
δεοὐτεἰατρῶνἐστὶτέχνη·
οὐτεοἰκείωνεὐχὴκαὶ
λιτὴπροσκαίρουσιτῶν·
οὐτεθεραπείαπᾶσαπροσα
γομένη· ὁμενοῦνεν
τούτοισιν, ἐπεὶοὖνκαὶ
ἡρᾶκαὶἀπεγνωσμένα·
καὶκαὶπαρὰτὸνπαρόντα
ἐπιφανόμενος. ἄλλο
λοιπὸνεἰκῆκαὶμιᾶσῶνηκαὶ
τῶνἐπάλληλοφουμέ
νωναὐτῷκαὶἐνυστρε
πτιζομένωνἢκαὶἀδεῖ
χεῖτοῖεἱρομνήμοσιτῆσδ᾽
ἄλληνἀπεγνῶκειμεν
ἁπάντων. πρόσεστὸνἰατρὸν
γὰρἰατρὸνκαὶτῆσνυ
κτὸσεἰκεῖνηςτὴνἀδυ
ναμίνκατᾴφεύγοντας.
καὶτὴνἐπελεύσεσθαιαὖ
θὶςκοῦριαν· τὶκαὶφῶν·
ἑορτάζοντας· ἠφρηνη
κότας· πανηγυρίζοντας.
ἢτιμῆκοῦντας· τὸνοὐ
κέτιἐνταῦθαὐτᾶεἶπτᾶ
φίαν; ὦτῶνἀκράτων
εἰκεῖνων· ἀπαράπαντος
ἐχέφηκτοῦλαοῦτῆδε
καὐτά· ὦφωνὴνκαὶ
βοὴνπᾶσιφαλλικαῖς
ζυγκιρνᾶμένων·
ζητοῦνπαρὰτοῦἱεροῦ
τὸνἱερέα· παρὰτοῦλιμυ
στηρίου· τὸνλιμυστὴ

γωγὸν· παρὰτοῦὑφ᾽ὑτοῦ
λῦτονπαρασιτᾶτην· καὶ
τἀυτᾶπᾶν. ἐζἀρχοῦσης
τῆςἐλπὶςμαρίας καὶἀ
μακρογονιέπηςτοῦτυ
πάπου· οὕτωἐπὶπηλίκιο.
ἀλλὰτοῖκείοις· καὶτὸ
περὶοὗτοπᾶσαισχυ
νεῖνπλὴνοὐσῆςὑποτοῦ
πάθους. καὶκαταβοῶν
σῆςτοῦλαοῦτεοἰκείοις
καὶτοῦὑφ᾽ὑ· τοῦλιμοῦ
ναλγεῖνπᾶσχούσης καὶ
προσφιλοτιμεῖσθαιτοῖς
δαίμοσι· τοῦδεεἶναικοῦ
φηνπρὸνηδεοὐμένων.
πάντωνναὐτῶνπρῶ
τοντοῦτοφαύλιστῶν
καὶγὰρεὑρετικὸντὸ
πᾶσχειν. ὑπολιμπνησκέσ·
τιοὖνἐνταῦθαοὐπῆσυ
κτὸσεἰκεῖνησκαὶτοῦ
ἰσεῖνοὑθ᾽ς; φρίττει
ἐπέρχεταιμοιτοῖςἐμοῖς
προσιόντιτοῦὑδατη
ματος· φρίττουσιδὲ
καὶὑμεῖςοἰκοῦοντες.
μὴἀπιστοῖτεδε. οὐ
γὰρόσιοιἡμῶνκαὶτε
ρὲκεῖνοὐδὲπᾶσιν
νων· παρῆνοτοῦ
μυστηρίουκαιρός· καὶ
ἡσεβασμίοστάσεσκαὶ
τᾶξεστοῖςτελουμένοις
ἐφ᾽ἡσυχάζουσα· ὁδὲπα
ρατοῦζωοποιοῦντος
τοῦσωτῆροςκαὶτῆς
ἱερᾶσυκτὸςδιαμέσ
τατα· μικρὸνὑποκι
νεῖταιπρῶτον· εἶτα

στερρότερον· εἶτα καλέ
σας τῶν παραμενόντων
τινὰ θεραπευτὴν ἐξ ὁ
μοίως· λαβὼν δὲ νάμα
καὶ ἁγιάσας τῇ φωνῇ.
παρεῖναι τε καὶ ὁρᾶσθαι
ἐς θεῖα καὶ χεῖρα ὑπέχει
ἐς ἐλεύσεται· καὶ ὁς παρὼν
μετ' ἐκπλήξεως καὶ ὑπὸ
ρρήτου προθύμως· καὶ ὁς
ὡς βλαστήρια τὴν χεῖρα
γονγιάχρισάμενος· μι
μεῖται τὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους
μωσέα· καὶ τὰς παρειμέ
νας χεῖρας εἰς εὐχὴν σχη
ματίσας· συντελεῖ προ
θύμως τὴν λαοῦ τὰ μυστήρια· ῥῆ
μα σιωπῶντος τοῖς καὶ ὅσοις
ἐς θεὸν εἶναι· διὰ τοιάδε. ὡς
μοὶ δοκεῖ ἰχλιάν τε λεγόντα τι
τοῦ θαύματος· ἄνευ
βήματος ἐπὶ βήματος·
ἄνευ θυσιαστηρίου θυ
τῆς· ἱερεύσποροῦντων
τελουμένων· καὶ τὰ
παρὼν αὐτοῦ παρὰ τὸ
ἅγιον ὕπνος· αὐτῶν μὲν
γινομένων τοῖς πα
ροῦσι δὲ οὐχ ὁρώμενα·
εἶτα εἰπὼν τὰ τῆς εὐ
χαριστίας ῥήματα οὐ
τως ὡς συνήθες· καὶ τὸ
λαὸν εὐλογήσας· πά
λιν τῆς καὶ ἵνα περὶ νε
ται τροφῆς τε μὴ προ
τι προσελθόντος καὶ οὗ
πνου μὲν τάλαβων· ἀνα
καλεῖται τὸν πνα· καὶ
τὰς ἐς τὰ μικρὸν προς

θῆς καὶ ἡ τῆς εὐλογίας συ
ναύξησις· καὶ μὴ
παρῆν ἡμέρα τῆς εορ
τῆς ἐν οὐτῳ δὲ νομά
ζομεν· πρῶτην κυρι
ακὴν μετὰ τὴν ἀνά
στασιν ταύτην ἀνά
γοντες· καὶ τὸ ἱερὸν κα
τάλαβων συνπαν τὶ τ̄
τῆς ἐκκλησίας πλη
θος· καὶ ἐγκαινίζει τὴν
σωτηρίαν· καὶ φησὶ τὰ
χαριστήρια· καὶ μοι
τοῦτο τὸ ἔργον· τοῦτο
ρητὸν εἰς ἀφανιστὸν τοσοῦτο κατὰ μόνας
ὀνάσθαι καὶ
δεῖν φέροντα· προσφορὰ
ζωῆς ὁ θεὸς δόξαν ἐν
τοῦτο ἔργον ὁρίσεν τῆ
σις ἀπὸ τοῦ νεὼ φέρ
αἴτησιν· ὁμοῦ τε τῆ χα
ρίτησαι τοῦ σωτῆρος
τὸν βασιλέα τιμῶν.
καὶ τὴν προσφώνησιν
τῆς ἡμέρας τῆν τοῦ πε
ρὶ προσφωνήσαντος
μενος τοῦ δὲ αὐτοῖς αἰτή
ρὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν
συνήνεχθη δὲ αὐτὰ
οὐ μικρὸν ὕστερον· ἀ
ζιοῦ δὲ μὴ δὲ τοῦτο πα
ραδραμεῖν· ταύτην
τε γὰρ ταῖς κόραις τιμη
σομεν· εἴπερ τινὰ οὖν
σαντιμήσαι ζιαν· εἰκεί
νων τε χάριν εὐλεφατῆ
κοινωνιαν τοῦ δὲ ἁγίου
λατος·

Ἄπτεται καὶ κείνης ἄρρω
στία τῆς πάντα καρτε
ρικῆς καὶ γενναίας καὶ
ἀνόσου τὸν ἅπαντα χρό
νον· πολλῷ γε δὴ οὖν τῷ
τῶν λυπούντων ἕνα
μὴ μακρὸν ἀποτείνω
λόγον· ἰατροφίλατον βαρύ
τατον ἦν· ἐπὶ συχνὰς
ἡμέρας τοῦτον ἴσμεν ἀγ
νοοῦντα· καὶ μηδὲν εὑ
ρίσκοντα τοῦ καὶ σοῦ
φάρμακον· πῶς οὖν
τρέφεται τὴν ὀξύ;· οὐ
μὰν ἀναβρέχας τὸ πά
λαι τῷ ἵππᾳ· ἢ πέτρᾳ ῥή
ξας ἵνα πηγάσῃ λαῷ δι
ψῶντι· ἢ κόρᾳ ζῶν ἐστι
λας τὸν ἰλιάνεσσι
ον· ἢ προφήτης μετα
σίσας ἔρεσας τὸν δαί
μονα πρότερον ἑνὶ λαῷ
λιμῶττοντα· τίνα δὲ
τρόπον; ἓν οὐδενὶ μὲ
τοι αὐτῇ φίλτατον·
προὔτιμα τοῦ ἀρίστου·
ἄλλος οὐδὲ νοῦς εἶρω· ἀφ᾽
ὧν ἐπίσταται πᾶς ὑγιὴς
μετὰ κανοῦς καὶ ἄρτων
τῶν ἄλλων προτάτων· ἐ
πεύξαμενος τὲ αὐτοῖς
καὶ σφραγίσας τὰ ὥσπερ
φίλοις μῖν· φρέσαι
τε καὶ ῥῶσαι καὶ συνάγα
γεῖν τὴν δύναμιν·
καὶ ἣ τῆς νύκτὸς σοφὴ
ἔργον ἦν ἀληθείας· ἓξ ἑ
κεῖνο γὰρ ἑαυτῆς γίνε
ται· καὶ τῆς χριστοτε
ράστιος· τοῦτο οὖν

Δηλον ἐναργεῖ καὶ φα
νερωτάτῳ ῥήματι·
ἐπειδὴ γὰρ τῆς ἡμέρας ἐ
πὶ λαβοῦσης· ἐξελθὼν
πρὸς αὐτὴν ὁρφώριος·
πρῶτον μὲν φαιδρότε
ραν ἢ πρόσθεν ἐποίησε·
ἔπειτα πῶς ἦν ὑγιὴς καὶ
ὁ τοῦ δεῖνος τρασύνη φη
δὴ τὰ ὑπὲρ ἐπύνθανο
μην· συμβέβρεφας
φησὶν ὡς τὸ εἰκὸς ἦν
λαὲ τοιμως καὶ γαλήνης.
ἔπειτα ἐρωτᾷ τὸν πῶς
ἔχοι μὴ λάθοι καλῶς τε
καὶ φιλανθρώπως·
καὶ ἅμα κατένευον ἀν
θρώπου τοῦ προσταχθὲν
τος ἀντιτείνειν·
ἀλλὲ τοίμως δέχεσθαι
τὴν ἀποίκρισιν· μηδ᾽
ὁτιοῦν καταβλαφθεῖη
γυμνωθείς τε τῆς τῶν
λιτρείας· ἔνεστι προσφή
σων τῶν κοινῶν ἀμφο
τέροις· πλεόντεσσι
τὸ παρόν μισόπτελα
γος ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρέ
ων ἐπὶ τὴν ἑλλάδα· ἐ
πλεον δὲ πάντελῶς ἓξ
ὧν τῆς ὥρας· οὕτω
τοῦ πνοφυσείσαντος
ἐπὶ νηὸς λίγιναίας τὸ
τοῦ παρὸν καὶ μάλιστα
προὔτρεφεν ὡς οἰκεί
οις προσδραμόντα τοῖς
ἀζουσι πλεόντεσσιν·
ὡς ὀλίγον ἀπὸ νηχο
μένῳ δεινὸς συμπίπτει
χειμὼν· καὶ οἷον ἀπὸ

πολλῶν πρότερον μνημο-
νεύειν εἴχομεν ὧν ἓν φα-
σκόμενοι συμπλέον τῆς·
πάντων δὲ τὸν κοινὸν
θάνατον ἡδέως οἰκοτρων-
ότις ψυχῆς ἐστὶν ἐλαφρο
βερώτερος· εἰ καὶ νῦν ἐν
ὀνηταρᾶ φλοιὸς ἀπελαθείη
καὶ ἀτελεστος ὁ φῶν
τοῖς μὴ κόμην ὕδωρ ἐν τοῖς
φοινικοῖς ὕδασι· διὰ τοῦ
τοῦ βόωνος ἐκτεύομεν
τοῦ φουνικρὰν προφε
σμίαν καὶ συνεβόων
οἱ συμπλέοντες· καὶ τοῦ
τοῦ ἐν τοῖς κοινοῖς κιν
δύνοις. ὧν σοὶ δὲ τῶν μετὰ
τηδείων τινες ξένοι
φιλανθρωποι. τοσυνδι
γείναλοῦντες ἐστῶν κι
νδύνων· τοῦτο δὲ
πασχομένων συνε
πασχον δὲ οἱ γενναιότερες.
διὰ νυκτερινῆς φαν
τασίας τοῦ κινδύνου
κλέπτεχοντες· καὶ ἀπο
γνόντες τοῦ σωτῆ-
ματων ἡδέως ἐχθεσκατε
πάδοντες. οὐ δ' ὕστερον
συλβάλοντες ἐγνωκλέ
τοῦ καιρόν, ἣν ἐκαέτα
νῆλθομεν· τοῦτοις...
πλὴν ἐδηλώσεν ὕπνος
σωτήριος. ἐπειδή ποτε
τοῦτον ἐγνωκλεῖσαι
κρον ἐπανέντος τοῦ
κλύδωνος· ἔρημος ἐκρα
τοῦμεν ὧν φοβερὸν βλε
πουσι καὶ ἀπειλοῦσι
τὸν κίνδυνον· τὰν

τὴν ἀρχὴν ἁμῶν σαφῶς
μὴ ὑπεγράφεν· ἄλλος
ἐλοίσεται τῶν ἐμπλεόν
των· ἢ δὲ ἐλαίστων ἐν
πουστάτων ἐλοίσαι
φιλτάτων· καὶ ὑπερα
γωνιῶντων· οὐ τῶν ἐ
χόντος· τὴν κράτησιν
λιπεῖν βασανιστὴς φα
σεως· καὶ τὴν σπουδα
κλεῖσιν· ἐξελκεῖν τὰν
τὴν ἐπιτήδευσιν· οὐ
πολλῶ τῶν τόνων· καὶ
ὅτι σεπιστεύετο· ἢ μὲν δ
τοῦ ἀρίστου ἄλλασα· καὶ ῥᾳ
δοσεῖχεν ἁλῶσαν τικά·
ὑπολυτοῖν λιεῶν καὶ κο
πάσαντας· ἐκεῖνον
τοῦ κινδύνου καὶ λιέις
δ' ὧρον ἐγόμαλιεν· καὶ φυ
σχόμενοι εἰς ὠθεῖν
κλεῖν ἁλῶσαν τοὺς τῶν
τῶν· καὶ δὲ δ' οἰκοτεῖως
ἄπεσῶ ὁ νικλεν· ταλιεν
δ' εἰς οἰκαν ταῦτα· πάλι
δὲ ὅλιαι φαυλάζειν
τινας τοῦ πταῖκεινδ
σαφοῦς ἐγνωκότων·
ὅτι περιλιεν τοῦτων
οὐ τοῖς κατ' ἀγρον αλιεν·
ὡς λιόν ἀπροσεύφιλι
ἀνέχοντες· τῆς δὲ τῶν
καιρῶν δ' ὑς χερείας τῆ
κλιπεῖν ἀπεβάλοντε
τα· προσοῦς παραταζ'ά
λιενος ἐκεῖνος φάπτε
ται· ὡς περὶ ἀγνοήσαν
τες τα· ἢ λιλιεγά
λανολιύζοντες· φέρε
οὖν εἰς αὐτὰ προσῶ

Η μεν τοῖς ἐρημένοις
μέτρια καὶ πρὸς καιρὸς
πρῶτον καὶ σοφὸν δίκαιος
καὶ τελευταῖον τὸν ἀπο
στάτην καὶ τὸν θεὸν καὶ
τὸν λογισμῶν βασιλέα·
ὃς καὶ μικρὸν μὲν ἔργον ἦν ἐ
λαφρὸς ἀφεῖναι παρελθεῖν
ρυῆναι μέγα δὲ τὸ χρή
στιανοὺς παραστήσασθαι
καὶ ἁμάτων ἀρόητων
αὐτοῦ δὲ μόνον ἦν τοῦτο
πρὸς ὀργὴν οὐδενὶ εἰδὸς
ἀσεβείας ἐνέλειπεν· πεί
θων ἀπελαῦν· σοφίζο
μενος· εἰ καὶ νῦν προσεῖ αὐτὸ·
θυμὸν ὃς ἐπέσχε τὸ χαλάζετο.
ἀλλὰ καὶ ὃς ἐβιάζετο· οὐ
δὲν ἦν φεῦγον ὅτου στερεῖν,
καὶ λεπτῶν τὸν διωγμὸν
σοφιστὴς καὶ ἐπινοίας·
οὐδὲν ἦν καὶ φανερῶς
τῇ δυνάστειᾳ χρώμενος.
ἵνα ἐνέγκῃ τὸν τρόπων πάν
των καλῶμεν· ἦν καὶ σοφ
γὴν φεύγειν βλασφημεῖ
τες·

Τοῦτον τὸν καὶ ἄλλον ἦν πε
ρὶ φρονῆσαι κατάλυ
σαι ἐξευρίσκεται· τῆς μὲν
οὖν περὶ φρονῆσαι πρὸς
πολλοῖς ἄλλοις ἐκείνοις
μεῖον· ὃ ἦν τε τοῦ θεοῦ καὶ
ὅτου στρατηγός·
ὃν ἐπὶ γὲ ἐκεῖνος τοῖς
ἱεροῖς οἴκοις ἐπῆν· ὡς δὴ
παραλυόμενος ἦν κατα
στρεφόμενος· ἔτι εἰ δὴ
γὰρ πολλοῖς προσβάλων
ἄλλοις καὶ ταῦτα ἦν κεν
μετὰ τοῦ ἴσου φρονή

ματος· καὶ τοῦ ἑρὸν ἐζη
τεῖ μετὰ τῶν πρόσ τα
γμάτων· τοσοῦτον ἀπε
χέτου τῆς καταπράξασθαι
ὧν ἐβούλετο· ὡς τε εἰκὸς
τὸ ἧττον ὑπεῖκλιφθῆναι τῶν
μὴ πρὶν ἢ παρελθοῦσι συ
νεῖς ἢ τῆνος συμβούλευ
σαντος καὶ τοῦτο καὶ τοὺς
ποδασθὲν τὸ ἐς ἀπιλλαγῆ.
ζεσαντος ἑαυτὸν· οὐ
κ ἦν καὶ ζῆλων περὶ τοῦ
παοῦ τοῦ ἱερέως·

Τῆνικα τάλυσιν δεπῶσαν
τὶς καὶ ἄλλον φανεῖν πρά
γματευσάμενος· ἢ δὴ καὶ
σιάμενεύχαὶς καὶ δεῖσε
σι πανδήμοις βάλλων
τὸν ἀλιτήριον· καὶ οὐδὲ
τὸν καιρὸν ἐῦλαβούμε
νος· ἢ δι' ἀδεῖ τὴν νῦν στε
ρῆν ἢ παράταξιν κατ'
τοῦ προβαλλόμενος· χα
λεύνιαμεν τὰς γραίας
ἐκείνας καὶ δροσερὰς κα
τατρύχωνας καὶ λυ
σιδεπήγαζον τοῦ δαφος
μικροῦ καὶ ἐς ἐμιαυτὸ
ὅλον· καὶ τοῦτο τῶν τῶν
κρυπτῶν ἢ γνώστην ἀλιο
νῶν φιλοσοφῶν· ἢ πιὰς
δέλτο· ἀνεῖν ἐπιχειρῶ
δι' ἀτοῦ ἀνεπιδείκτου
ὡς περὲ φθῆναι τῆς εὐλα
βείας· καὶ λαβὼν ἀπὶ τὴν
πάντα σιν· εἰκῆ πο
τε φορῶς ἐπεὶ σελθὼν
ἐγὼ· χαλεύνιας συμβολ
θεὰς αμένος· καὶ τῶν
περὶ αὐτὸν πυθόμενος

τὴν ἀτιμίαν ταύτην ἐξηνωμένης
μυστικὸν τὸ μυστήριον·
τὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ καιροῦ
καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας
διήγημα· ἐστασίαζεν
ἡ καισαρέων πόλις περὶ πρ̄
βολὴν ἀρχιερέως· τοῦ μὲ
ὑπεξελθόντος τοῦ δὲ ἐ
πιγινομένου· καὶ ἡ
στάσις ἐφέρετο· καὶ μηδε
μιᾶ δυνάμει ἐχούσα·
φύσει γὰρ περὶ τοῦτο
μάλιστα· στάσις ἀνίσχυρα
λέγεται· διὰ ἑρμότητα πίστε
ως· καὶ τοῦ τῆς καθέδρας
ἐπιδόξου· πλείω τὴν φι
λονεικίαν ἐργάζετο·
ταύταιν· καὶ παρῆσαν
τῶν ἐπισκόπων τινες·
τὸν ἀρχιερέα δ' ὡς ὄντες·
δὲ εἰς παρέλυσε τοῦ δικαίου
διαιρεθέντος καὶ ἄλλων
ἄλλον προβαλλομένων·
ὅπερ ἐν τοῖς τοιούτοις
φιλεῖ συμβαίνειν· ὡς ἑ
κάστοις ἐτύχει ἡ φιλία
προστίθεσαν· ἢ προσ
θήκη ἀλλαβείας· τέλος συμ
φρονήσασα δι' ἡμοσίας·
τῶν πρώτων παρ' αὐ
τοῖς ἐνα βιωμένων· ἐν οἷς
λεγομένων· οὗπω δὲ τῶν
φώτων βαπτισμάτων κατε
σφραγισμένων· τοῦ
τον αἰσθόντας συναρπάσα
ντες· καὶ ἀλλαστράτων
τινὸς ἐχειροσυλλαβομέ
νης αὐτοῖς τινῆς αὐ
τὰ ἐπιδημούσης· ἐπι
τοβιλιαέφεσαν· καὶ τοῖς

ἐπισκόποις προσηγαγον·
τελεσφόρησαι τὴν ἐξόδιον
καὶ ἰσχύσαι· πει
θοῖ βιαναναγκάζοντες·
οὐλιανὸς μὲν εὐτάκτως·
λιανδὲ ἐπιστρώσας διὰ
πυρὸς· ἰσάνθρακος·
ἰσέστιν εἰπεῖν ὀντινα
εὐδοκιμώτερον ἐκεί
νου καὶ θεοσεβέστερον
λιέδριζεν οἱ καιροὶ τιγαρ
αι· καὶ ποῖ προῆλθεν
ἡ στάσις· ἐβιάσθησαν· ἢ
γήσαν· ἀνεισχύσαν· ἐ
πιτόνου ἐρρόησαν. ἐφέσαν.
χειρὶ μᾶλλον ἢ γνώμη
καὶ διαθέσει πρὸς· ἑδηλώ
θη δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα·
ὡς γὰρ ἀπηλλάγησαν ἀ
φ' ἑαυτῶν ἐγένοντο καὶ γνώμης ἑ
γένοντο κύριοι· βουλὴ
βουλεύοντας συνάλλη
λοις· οὐκ οἶδα μὲν ἐὰν ἡ
κὴν βουλεύοντας δ' ὁ
μως· μηδενὶ κύριον ἢ
γεῖσθαι τῶν πεπραγμέ
νων· μηδὲ τὴν κατα
στάσιν ἐγκρίτον· τὴν
τε βίαν ἐπικλώντες
αὐτῶν μηδενὶ τρόπον
βιάσθαι· καὶ χρήμα
τινων ὑσειρημένων
τινῆς αὐτὰ προπετέσ
τερον ἢ σοφώτερον·
ὑμῖν δὲ μέγας ἀρχιερεὺς
καὶ δίκαιος τῶν πρά
γματων ἐξέτασης·
ἡσυμαπὴ χθαι τοῖς τα
βουλευομένοις· ἢ τῇ

γηνόμενον ἐπὶ πλέον· ἀλλὰ
μεῖναι καὶ πλησιάσαι τῷ
τῆτος· οὐδὲν γὰρ ἔμπροσθεν.
ἢ μὴ δεῖσθαι φόβου·
χρήσιμα γὰρ οἱ πολῖται τοῦ σώσε
τῆς βίας. ἢ κατηγορούν
τας ἀντικατηγορεῖσθαι.
ἢ ἀφιέντες ἀφίεσθαι·
ἢ τὸ δεδικαιῶσθαι μᾶλ
λον ἀφιέντας ἀφίεσθαι·
εἰ μὲν γὰρ αὐτοὺς εἶναι
συγγνώμης ἄξιους. καὶ
κεῖνον πάντως· εἰ δὲ
μηδαμοῦ εἰκεῖνον. ἐχο
λήσαν αὐτούς· πολλῷ
γὰρ βέλτιον εἶναι τότε
κινδυνεύειν καὶ ἀντι
τεῖναι μὲ χριστιανός.
ἢ ὕστερον ἐπιβουλεύει
καὶ τοῦτο τοῦ καιροῦ
μάλιστα. ἢ μὴ καὶ πᾶς
ὁ νοῦς ἐχόρασε καταλύει
μένου μὴ πᾶσ οὖ
σοῦ σε περιποιεῖν· εἶχε
γὰρ οὕτως· παρῆν μὲν
ὁ βασιλεὺς βρέμων χρι
στιανοῖς δ' ὀργὴ δεῖ χει
ροτονίᾳ· ἔπειτα δὲ τοῦ
προβαλέσθαι ἐς ἐπιζύρου
δεῖ πόλις· ἢ μὴ κεῖσε
πλησίον τῆς ἱερᾶ
ἐκείνης. ἢ περισωθῇ
πᾶς καί τινος φιλανθρω
πίας τυχεῖν· προσεπε
γόνει γὰρ οἷς παρῴζυν
το περὶ τῆς τύχης ἐν
καιρῷ τῆς εὐτυχίας
περιλυθείσης· καὶ ἢ πε
ρὶ τὸν ἄνδρα καινοτο
μία. ὡς τῶν ἁπλουστέρων

σεσυλημένων· ἐζήτει
δὲ οὐδὲ οὗτος ἀρχὴν
ὁπτιχαρίσαι τοῦ καιροῦ.
καὶ κεῖνον πτίδιαθεῖναι
καιρόν. οὐδὲ ἄλλως πρὸς
αὐτὸν ἔχων ἐπιτηδεί
ως. ἀλλ' ὡς ἐν ἀντιπολι
τείᾳ διαφόροις ὢν· εἰκά
λει δὲ ἐπιστολῶν τοὺς
χειροτονήσαντας ὡς
κατηγορήσοντας· οὐκέ
τ' ἀπραγμόνως. ἀλλ'
ἀντικαὶ ἀπειλῆς πρὸς
τιθείς. ὡς τοῦτο ἄπαι
τοῦντος τοῦ βασιλέως·
τότε τοίνυν καὶ πρὸς αὐ
τὸν ἔλεγε οὐσεβεστο
λής· οὐδὲν δεήσας οὐδὲ
μικρὸν ἐπισχών· εἰσο
πώμενον τὴν παρρησί
αν ὅσην καὶ λέγοντος
πᾶσι καὶ πάντων τῶν
πραττομένων ἔχο
μενος ἔτ' ἂν τὴν βασιλέα τὸν νῦν πολε
μοῦμενον· ἐκεῖνος καὶ
τὴν νῦν ἔζεταζει χει
ροτονίαν· ἢ μὴ φεύξε
καὶ φίλην αὐτῶν πε
ποιήμενος· ὑμῖν δὲ ἀλ
λομένοις διαζεσθαι οὐ
λομένοις· καὶ πάνυ ῥᾳ
στον· τοῦτο δὲ οὐδεὶς
ἂν ἁμάρτοι φαίρεσεται τὸ
συνηγορεῖν ὡς ὀρθῶς
καὶ δικαίως πεπραγμέ
νοις τοῖς πεπραγμένοις.

ἐικὸς καὶ τοῦτο ὁ εἶναι τε
τὸ πλέον, οἷς οὐ σοφοὶ μὲν
τὸ δὲ παρακύπτειν ἐστὶ τὰ
πλέτερα· τοῦτο τὸ
γράμμα. καὶ αὖ τὸ σοφὸν αὖ
μὰ σε δὲ ζῆλος. εἰ
καὶ πρὸς ὀλίγον ἔχαλέπη
νεν. ὡς σοῦ πολλοὶ τῶν πα
ἐκείνου καλῶς ἔχοντος
τῶν ἀπίστων.

Τοῦτο καὶ βασιλέως τὴν
ὁρμὴν ἔστησε. καὶ τοῦ
κινδύνου τὴν πόλιν
ἀπήλλαξεν· οὐ φαῦλος
δὲ ἦν πρόσοδος ἡ. ὅτι καὶ
τῆς αἰς χύνης μὰς τοῦ
τοῦ μικροπόλιτου τὸ
ἔργον καὶ τῆς σοφέδρας
τὰ δεύτερα ἔχοντος·

Ἀρ' οὐ πολλῷ βέλτιον οὐ
τῶν πρωτεύειν· ἢ ἀπο
τῶν ὑφηλοτέρων φρο
νῶν φορέσθαι· καὶ
κρατεῖν ἐν τοῖς πράγμα
σι μᾶλλον· ἢ τοῖς ὀνόμα
σιν; ὃ δὲ τελευταῖον
μὲν τῶν ἐκείνου τι
τάξει· πρῶτον δὲ τῇ
δυνάμει καὶ μέγιστο·
τῆς οὖν τῶν ἐξωτικῶν
φήμας ὅσῳ οὐμένη σωφε
ἀπηθεῖν· ἐκστασιάζεν πά
λιν ἑαυτὴν πόλις ἐπὶ
τοῖς αὐτοῖς τάχιστα βρι
λη φορέντος τοῦ καὶ κῶς
βιάσθ· ἐν τοῖς καὶ πρόσκη
ἐνδημήσαντος. ὑπὲρ οὗ
γεννάδου καὶ ἀνδρικῶς
ἐν τοῖς δι ωγμοῖς τῆς ω
νίσατο· καὶ ἡ στάσις τὴν

ὅσῳ σοφὸν ἀ πόσου
τῶν καὶ ἀλόγων τὸ οὐ
γὰρ ἡ τοῦ νοεῖν τοῦ ὑπερβο
ρον. ὡς περ οὐ δ' ἐν ἀστρα
σι πίλιος· ἀλλὰ καὶ λιάν
ἐπιδήλον ἡ τοῖς τε
ἄλλοις ἅπασι. καὶ τοῦ λα
οὗ τῶν ἐγκρίτων τε καὶ
καθαρωτάτων· ὅσοι τε
περὶ τὸ βῆμα καὶ ὅσοι
ἐν τοῖς καθ' ἡλικίας ναζι
ραίοις· ἐφ' οἷς δὲ εἶπας
τοιαῦτα σπροβολᾶσι κεῖ
σοφοὶ καὶ μόνοις. ἢ οὐ τιμᾶ
λιστα· καὶ οὐδὲν ἀνῆκεν
ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κο
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐν πορω
τάτοις τε καὶ δυνατω
τάτοις. ἢ φορᾶς μίου
καὶ ἀλογία. καὶ τοῦτω
αὐτῶν μᾶλλον τοῖς
ἐν ὠνοτάτοις· νῦν
δὲ εἰς ἀνδρεύων τὰς δη
μοσίας ἀρχὰς ἐν ταῖς το
τέρας ὑπολαμβάνειν
τῶν ἡμετέρων. ἀλλ'
ἢ σοφία χάρις ἐπιφημί
ζεται· καὶ βέλτιόν τῶ
τοιοῦτων δι οἴσεται
φόβον ἢ λόγον· ἐπεὶ
τίς ἂν ἐπαλλομένῳ σο
τῶν ἐνφρονούντων.
σε παραλιπῶν ὠφελή
καὶ ἑτέραις φάμη· τὸν
ἐπὶ τῶν χειρῶν ἰσχύ
ἐζωγραφημένον·
τὸν ἄζυγα· τὸν ἀίστη
λιονα· τὸν ἀγαρίσον
μικροῦ καὶ ἀναίλο
να· τὸν ἐνάλοις μετα

τὸν λόγον· τὸν ἐν φιλο
σόφοις σοφόν· τὸν ἐπι
κοσμίοις ὑπερκόσμιο-
τὸν ἐν μόνῃ πάρονι καὶ
σύνεργον· τὸν σύμμε
ρις τὴν τῆς ψυχῆς ἰ
δέαν τὸ πολλαπρότερο-
καὶ βιοῦ κοινωνὸν καὶ
παιδεύσεως· ἐβουλόμη-
ἐλευθερίαν ἐχειν τὸν
λόγον ἐν ἄλλοις συγγράφω-
ἀλλὰ μὴ παρόντος σοῦ τὰ
τοιαῦτα ἐξετάζεσθαι.
καὶ οὐ φίεσθαι τὰ πλείω
διὰ σολαισείας ὑπονοιᾶ-
λόμοι λέγειν ὁ λόγος ὧρ
μησε. τὸ πάλαι μὲν ἥδει
τὸν ἑαυτοῦ· πῶς γὰρ οὐ·
ἀντεστάτει δὲ θορυβος·
τοδῶν. ἰσχυρόμαι λέ
γειν· εἰ θορυβεῖται τἄλλω
λεγόντων ἀκούειν τῶν.
καὶ κωλυόντων
ἐπιμελῶς τἀπὶ λέγε-
τοῦτο μὲν οὖν. καὶ θ·
περοὶ ποταμοὶ τῶν πε
τρῶν τὰ ἐμπίπτοντῶ
ῥεύματι παραδράμων
μεν. σιωπῶντι ἀνῶν τες
ταλιφθησαῦά· αὐτοὶ
δὲ πρὸς τὰ ἑζῆς τοῦ λό
γου προϊωμεν· ἥδει
τατοῦ πῖν σὰ ἰσρι βῶσο
τοῦτῖς· καὶ διὰ τοῦτο
μὴ δὲν τὰ πεῖνον φρο
νεῖν ὧν ἐτοδεῖν μὴ δὲ
κατὰ σύστασεις καὶ προ
λήψεις μὰ χεσθαι χάρι
τι πλεονῆ φῶν ἐμῶν
τας· ἀλλὰ πρὸς ἐν βλέ

πειν μόνον τοῦ τῶν ἐκ
κλησιῶν θ ἐλόσι καὶ τὴ
κοινὴν σωτηρίαν·
διὰ τοῦτο ἔγραφεν· ἑνοῦ
θ ἕτερ· συμπρμοζέτο
λαοῦ· τοὺς ἱερέας· τοὺς
τε ἄλλους σόσοι τοῦ βήμα
τος ἁμαρτύρετο· ἔφη
φίζετο· ἐχειροτόνει
καὶ μὴ πῶ παρῶν· ἐδι
δοῦ τῆ πολιᾶτοέναυθ·
πεῖνῶ σοῖς εἰοις τοῖς ἀλ
λοτρίοις· καὶ τέλος ἐπει
δὴ κανονικὴν ἔδειγε
νέσθαι τὴν χειροτονί
αν ἀπ' αὐτῶν· λείπ βιτος ἔ
νὸς τῶν ἀριθ· μῶν τῶν ἁ
πάντων τοῦ
σικὴ προσέαυτὸν ἀπο
σπάσας· γῆρᾳ καὶ νόσῳ σῦ
τετριμμένος· ἐπὶ τῆ
πολυπραγμοσύνῃ ἐτα·
μᾶλλον δὲ φέρεται πε
ρὶ τοῦτῶν σωμάτι, καὶ
μὴ περαπεόντι καλὸν
ἐν τᾷ φιο πᾶυτῶ ἱκαν
ἐῖτι δὲ οἰπαθεῖν· τὴν
σπουδὴν ἐκείνην ἐσε
σο· λιπεπεισμένος·

γίνεται δὲ τι καὶ τᾶυθ·
σημεῖον οὐ σκαπιστοῦ
μενον· ῥῶμη γὰρ τῶν
πονηρῶν ἀζεῖ τὴν προφυ
λία· ὅτι σοὶ βουλεῖ· παρα
τάττεται· τί θησι μὲ
πιτὸν θ·ρόνον· προπε
πε ται· οὐ σὲ τῖ σορῶν τῶν
φορίων. ἰκὶ κῶ τῶν δὲ θ·εῖα
χρισάμενος· ἥ πᾳ δὲ ἁρ
πτικὴ κρο·θ·υμίαν ἐπαι

ΤΟΥΤΟΝ ΕΠΑΥΣΑΜΕΝΟΝ· ΤΑΥ
ΤΗΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΑΙ ΠΛΕ
ΟΝΑΣΑΣΑΝ· ΟΥ ΓΑΡ ΦΕ
ΡΟΝΤΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΟΥΝΤΩΝ ΤΗΝ ΑΙΣΧΥΝΗΝ ΤΗΣ
ΗΤΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙ ΝΕΝ ΤΟΙΣ
ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΤΟΥ ΥΠΕΡΟΝΤΟΣ
ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΤΟΔΥΣΧΕΡΑΙΝΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕ
ΝΩΝ. ΙΣΧΥΕΝ ΟΙΣ ΕΚΑΡ
ΤΕΡΕΙ. ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ ΥΠΕΡ
ΑΝΩ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. ΜΕΓΙΣΤΟ
ΕΥΡΩΝ ΕΙΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ
ΤΗΝ ΕΠΕΙΣΕΝ. ΚΑΙ ΤΟ
ΜΗΔΑΝ ΤΙ ΛΟΙΔΟΡΕΙΝ ΛΟΙ
ΔΟΡΟΥΜΕΝΟΝ· ΤΙ ΓΑΡ
ΕΠΑΙΔΕΝΟΝ. ΕΙ ΤΟΙΣ ΠΡΑ
ΓΜΑΣΙ ΝΙΚΗΣΑΣ. ΦΕΡΟΙ
ΤΗΝ ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΣ·

Τοιγαροῦν οὗτος καὶ ἐ
πὶ τοσοῦτον μικροῦ ὑ
πὸ Ἰαροσλάβου νικᾶται τὸν
χρόνον τῆς ἐγκλήσεως
συμμαχον· ὡς τὰ πελο
πόννησον προσέπιπτον.
μεταβαλλόντων ἐς ὑ
μᾶς τὴν πᾶσαν ἀκτῖνα·
ἰσχύοντος τοῦ ἑτέρου
ἐν χρῷ τοῦ πατριάρ
χου καὶ νομοφέτου καὶ
δικαστοῦ τοῦ μισεῖν ἅπαν
τας· τοῦ δὲ αὖ
τοῦ ζήλου· καὶ ἐκ κατὰ
τῶν αἱρετικῶν ἐνέστα
σις. ἣν ἐκ ἐπεστράτευ
σαν ἡμῖν· μετατίθεσθα
σιλίσκεσθε βίᾳ ὡς ἐκ
τας τρεπόμενοι καὶ ἡ
μᾶς. καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς

τοῦ ἱσοῦντες δι᾽ ἡσυχίαν
πᾶσι δεδουλωμένοις·
οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ τοῦ λαοῦ ἱερο
τιμεροῦσιν συνειση
νεγκεῖν καὶ παρεῖναι τοῦ
καὶ παρὰ μικρὸν ἐς ὃν
ἐπὶ γενεὰς εἴποις ὡς ἐπι
κρατοῦσι τοῦ πρίοις οὐ
καὶ γεννεὰς συλλαβὰς· ἓν
μιᾷ ζώνῃ πρόσθεν ἐν
δεδεῖσθαι· ἓν ἁμαρτόντες
μεῖ φοραὶ· καὶ λοιπὸν
δυσχεράνητε τῆς παρ
ρησίας· εἰς ῥηξώμεθα γὰρ τὸ
λυποῦν ἐκεῖ καὶ φορτικὸ
τερον· ὁ τιμᾶτε τοῖς τοῦ
βίου καὶ τοῖς δυσχεραίνο
μαι καὶ τῆς ἑρμηνείας ἑρῶ
τα. καὶ τῆς ἑρμηνείας ἑρῶ
τα ὧν οὐ δι᾽ ἑτέρους ἀλλ᾽
καὶ σοὶ νῦν ἔχω τὰ
χους εἰς καλὸν εἰς φιλο
νικοῦντα καὶ εἰς τοὐ
ναντίον ἀφαλέσαι προσωζέσθαι.
οὐκοῦν δὴ πῶς τῇ φορ
τικῇ καὶ ἐπιβούλῳ τῆς
ψυχῆς νάρκῃ ταύτῃ
φέροντες παραδεδω
κατεδεύπρεπον σοὶ
μᾶλλον τῆς ἱερωσύνης·
ἐξ ὧν πιδήλοι ταλαι
συνεβήκασι τὰ δεύ
τεραι τοιγαρῆδη πα
γόεσι. καὶ πρὸς τὸ μέλ
λον πῶς δυσελπι. καὶ
ὀλοφυρμοῦ ἄλλο τι πεῖσαι
τοὐκρεῖττον τὸν ὑποτιθέ
μενος· ὃν καὶ νῦν ἔτυ
τοῦτο ἐκείνου καλῶν

παρέλθοιμι· πάντα μὲ
ἤπικαρτερικὸς καὶ κρεῖτ
των ἐντοῦ περιβλήματος·
τὴν τελευταίαν δὲ νόσων
καὶ κοπαφῶν· ἢ τῶν ὑπέρ
συνεπέφερετο· καὶ ταύτη
χρονία καὶ φλεγμα. τὸ
μὲν ἁρπαστὴν καὶ κοινὸν
πρὸς τοὺς ἄλλους ἐξ ἁπάν
φρωπους· τοῦτο δὲ οὐ
κέτι κοινόν· ἀλλὰ σφό
δρα ἐκεῖνον· καὶ τοῖς ἄλ
λοις ἀκόλουθον φάναι·
ὃ γὰρ ἔστιν ὁ τρέμων τῶν
πολέμων στενοχωρούμε
νος καὶ πολλάκις ἐν τῇ
μέρᾳ· ἔστι δὲ ὅτε καὶ
ὥρας· ὑπὸ λιποψυχίας
ἢ ὑποτομῆς ἢ ῥιγώ
σεως τοῦ τρόπου· καὶ
ὑπεχώρει τὸ πάθος
ὥσπερ ἐξ ἐπιτολῆς φυγα
δευόμενον·

Ἔπρεπε δὲ καὶ περὶ τὰ
ῥέθη· περὶ τῶν ἀλλο
τρίκων ὀρῶν περὶ τοῦ
κάλλους χρόνου· καὶ
τούτων αὐτῶν ἐν τῇ
ἑρωμένῃ· καὶ μέ
τρον τῆς ἀνθρωπίνης
ζωῆς· ἔπειτα ἐπιγράψα
λῶ κατάλυσιν τοῦ βίου·
καὶ τοὺς τόπους· ἐν τοῖς
τῆς εὐχῆς ἑρμηνεύσεις
σχήμασιν· οὐδὲν ἧττον
καὶ σιάσεις χιόνος πλείστας δὲ
ἀρετῆς καταλιπὼν ὑ
πομνήματα· τοιγα
ροῦν καὶ τοσοῦδε αὐτῶν
πλέον ἢ κατὰ ἓν μόνον
τῶν πάντων γλώσσαις

καὶ διανοίαις· καὶ οὐκέ
στιν ἁδιαίρετος εὑρεῖν. ὅστις
ἔσεται μνημονευόμενος.
οὐχὶ καὶ τὴν φαντασί
αν ἀνάσπαστον ἕξεται· τοῦτο
δὴ τὸ τῆς γραφῆς χεῖ
ρας ἔσεσθαι τὸ πολυτι
μοῦτον μὲν βιοτεύσαν τι·
τοιαῦτα δὲ ἢ τοῦ βίου τυ
χεῖν πληρώσεως καὶ τελείωσις·
ἐπεὶ δὲ καὶ μνήμη πλούσιο
τέρα ἔσεσθαι μεγαλοφυ
χίας δὲ εἰς τὸν βίον κατα
λείφθαι· τί μᾶλλον
ἔδει· ἢ τὸ νικᾶν τοῦ
τον· ὃν φῶτες ἢ γείρε
σαν μὴ μόνον δὲ μεγαλιὴν
λαὸν προσχρησάμενος.
τὰ πλείω δὲ οἰκοφενείσε
νεγικῶν· ἔργων οὐτιν
πίσαξιον· λέγω δὲ καὶ ὑ
πὲρ τοῦ πολλοὺς· καὶ μ
λείδες χεδὸν ὑπὲρ ἁπαν
τας· οἷς τῶν μὲν ἱστορεῖν
ροῖς εὐφυεῖας εἰς ἑαυτὸν
ἅπαντα τὰ ἴδια· ἰδίων
δὲ καὶ στοῶν ἰσάλλεσι
ορόφωνεῖς ὑφοσάιρο
μένων· καὶ τοῖς ὑπὲρ
αὐτῶν πλάσμασιν οὐ
λειπομένοις τῆς φύ
σεως· οὐ νῦν δὴ μόνον φενίκα
στρατηγοῦντα· πη
γαῖς δὲ φωτὸς πλουσίμε
τὰς ὀφθείς περὶ αὐγάζον
τα· ὡς ὑπεραλήφως φω
τὸς ἰσκυτήριον· ἀρρώς
τειαι τοῖς ὑλικοῖς
τῶν ὁσίκων ἀκολουθεῖ.

καὶ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ
τόπου περιλαμβάνουσι·
πυλῶνδε καὶ προπύλαιῳ
προλαμπόντα χάρεσι κο-
σμούμενον· ἔνθα δὴ
πόρρω θεν τοὺς προσιόν-
τας δεξιουμένοις· καὶ οὐ
πανλεπὼν τὸν ἔξω θεν κό-
σμον· λίθου τετράπεδον
καὶ εἰς τρίχα συνηρμοσμέ-
νου καλλοσι καὶ μεγέθεσι·
ὅσο στε μιαρμιαρεοσὲν ἕδρας.
καὶ κεφαλίσιν ἁπάσιν
πλάσμασιν ἐμπεφασι· καὶ ὅλος
ἐπιχωρίοις μηδὲ ποτοῦ
ξένου λειπόμενος· ζῶν
πάσ τε πολυειδέσι καὶ ποι-
κίλας προβεβλημένας
τεκαὶ ἐνυφασμένας ἁ
ποικρηπίδος εἰς κορυφήν·
ἦν πλησίον τὸν θέατὴν
τὴν δὲ ὁρίζουσα·
ὡς ἂν λόγος ἐρίζοντος οὐ
τοῦ χρόνου καὶ πόνου
καὶ τοσαύτης ἰσχύος οὔ
τως ἐν βραχεῖ παράστη
σεν· ἢ τοσοῦτον ἐπεῖ
ἄρισε σεν· ὁ τὴν πολλῶν τὰς
ἄλλας πόλεις κοσμοῦν
τῶν ἔργων ἡδονὴν τε
καὶ δημοσίων· τοῦτο
καὶ μόνον ἰσχυε διαβο
ητοῦσι μὰς καταστή
σαι τοῖς πλείοσιν· ἀλλ' ὃ
μὲν ἂν δοῦ τῶς ἔχων·
ἐπεὶ δὲ καὶ ἱερεῖς ἐδεις
τοῦτον ὁπόσο φεν ἐπιδι
δῶσιν· εἰμὲν κατὰ τὸ
καθ' ὃ οὐκ ἐχω λέγειν·
πλὴν ἐπιδιδῶσιν· ἐπεὶ
δὲ καὶ φυλάττωσιν ἐδεί.

καὶ τὰ ὑπαρξάντων εἰς·
τὰ δὲ ἀφ' ἑτοῦ πάλαι δὲ· καὶ
τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς καρ
τερίαν· ἣν ἐξ ἁπάντων
φεῖς καρπωσάμενος εἰ
ρεῖο πῆ πῆ σον· ἀντὶ τοῦ
κακοῦ φυλάττοσι καλῶς
δαπανώμενον· τίφης
ὢν πατρὶς καὶ τὰ αὐτά·
καὶ ἀπέχεις τῶν πόνων
τὰς ἀμοιβὰς· ὃ οὐκ ἐπὶ τοῖς
ἐμοῖς λόγοις ἐμοχθήσας·
τὸν ἐξ ἑτέρου πόλεμον τὴν
ρίον ἐξ ἑτέρου πτάφιον τὸν
τὸν ἐξ παινον· καὶ δίδως
εἰρήνην τῶν λόγων τὸν
παλαιὸν τρόπον· καὶ
τὰ αὐτοῦ τὸν ὁρίζειν
φεύγων τὸν κόρον ὡς
ἀνεῖσι συμμετρεῖσθαι
τινα προσθήκην ἐπι
ζητεῖς· ὁρίζεις οἶδ' ὅτι.
καὶ παραυτάρκης· εἰς εἶναι
δὲ προσθήκην δι' ὑπερ-
ωρισμένην μὴ ποῦ ποτε
φθόνος· καὶ τὸ περὶ σὲ φι-
λοτιμίας καὶ τὸν ἐμὸν
γόνον ὁμόζυγα· καὶ τῶν
τέκνων πρὸς κατέλα
βες· καὶ μετὰ ταῖς αὐταῖς
δεήσεσι πάλιν
δὴ ἔτι· ἡνίκα τῶν
τοῦτο καὶ σοφόν
τα καὶ πρὸ τῶν ἐκεῖ
νων τὸν ἀγαθοῦ τοῦ
τῶν λόγων· ὃ καὶ φο
ρὰς ἐξ τησας· τιμῶν
καὶ πᾶν φάτον σὸν τε
ρὸν καὶ ὅλων νικῶν·
καὶ τοῦ λαοῦ τῶν

καὶ μὴ ἔχει τὸ ὑπερφέρον
τοῦ καὶ τὸ ὑπερκείμενον
τοῦ καὶ ἐν ἀμφοτέροις
τοῖς καὶ ἐν ἑκατέροις
καὶ μὴ ἄπασαν τὴν ἀρχὴν
καὶ τὴν πᾶσαν ἀρχὴν
ἐκλείπουσι περιέχειν
δὲ τὸν ὑπὸ σύνθεσιν
τὰ καὶ τυραννικὰ
πατρικῶν τε καὶ πολιτικῶν.
ὧν ἁπάντων ἐστὶν
φοβερὸν τὸ τυραννι-
κόν· οὐδὲ τί δοκοῦσιν
ὑπὸ κρίσιν τῶν ἐπιτιμίων
τῶν καὶ κινημάτων·
εἰ μὲν γὰρ ἀρκοῦσι διὰ μὲ-
χθων καὶ ταῦτα καὶ πᾶσιν
ἐπιφθονώτατοι. τοῦτο
ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ δὲ χόμε-
θα· πάντως δὲ ἐν τῇ φύ-
σει· εἰδὲ παράνομοι τῆς
εἰκείνου δόξης καὶ τῆς
εἰς ἐλπίδος ἐστὶ τυ-
μαχος· ἐπαφεστήκασι
φωνὴν τοῖς ἐκείνου
καλοῖς προσδοκωμένη·
ὡς ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν
τῷ δὲ ὑποχρεῶν ἔχει
ἐστῶν καὶ ἐστῶν· καὶ
ὡς τοιαῦτα ἀποίμην.
καὶ ὡς πρὸς τὸν τόμεν
χάριτι τὸ θαυμαστὸν
εἰδὰ τοῦ βροντήσαι τὴν
οἰκουμένην· καὶ αὐτὸς
τὴν τῆς εἰς φωνὴν σάλ-
πιγγος· τὰ δεῖλοπόδην.
τὴν πρὸς ἀρρατῆτου
μεγάλου πρέσβεων ἀ
κραλικὰ ὄλιος ζύγων·
ἰσοχρόνως φιλοσοφή-

καὶ τὰ ἐπισκιάζειν· οὐχὶ
αὐτὴ φύσεως ἢ ὑπὲρ
τοῦ καὶ ἀπῶν· κἀλλοι
δὲ οὐ τῶν θεῶν καὶ
τῶν ἐπιτείων· παρὲ
κείνοις ἐν τοῖς ἄπρεπ-
καὶ ἀφάνατον· αὐτοῦ
τε τοῦ εἶναι καὶ τῶν
οὐ τοῦ εἶναι· τῶν γὰρ
παγίων τὰ πάγια· τὰ δὲ
ἧττον ἐπιδέχεται· ῥεῖ-
τε καὶ φέρεται· καὶ ἄλ-
λο τι ἄλλην λαμβάνει
μεταβολήν·

ζωὴ γοῦν καὶ θάνατος
τὰ αὐτὰ ἅπερ λέγεται πλεῖ-
στον ἀλλήλων διαφέ-
ρειν δοκοῦντα· εἰ καὶ
ἀλλὰ περιχωρεῖ πως εἰς
ἀντίκα φίστασθαι· ἡ
μὲν γὰρ εἰς φθορὰς ἀρ-
χομένη τῆς ἡλικίας
καὶ διὰ φθορᾶς δεύτε-
ρα τῆς εἰς τοῦ παρόντος
ἕξεως εἰς φθορὰν
καταστρέφει τὴν τοῦ
βίου τούτου κατάλυ-
σιν· ὁδὲ τῶν ἐν τῷ
φθαρτῶν ἀπαλλαγὴν
ἔχων καὶ πρὸς τὴν ἀ
ναβολὰς ἐκ μετάτω
ζωήν. οὐκ οἶδεν ὁ
ῥίψας πρόσω τὸν
θάνατος· ἐν ὁπόσοις
κἀλλοις ἢ πράγμασι τὸ
φοβερὸν ἔχων καὶ κι-
νδυνεύομεν πάσχειν
πολὺ λογισμὸς πάρος· ἀ
λλ' ἐστὶν οὐ φοβερὰ
δοκοῦντες· ἀδὲ φοβεῖσθαι

ἄξιον οὖν καὶ περὶ τῶν τε ἀμε-
ρίβητον τες· καὶ ἀζώων.
πρόσ τιν ζωὴν βλέπει·
εἰς φ ἀνατολὴν ἁμαρτία·
τὴν χὴ σταρὸν εἰς φορὰν τὴν ἀλλὰ
δὲ οὐ σὺν ἐγὰ χρόνου τινὶ
μες· ὀνείρατων νὸ ῆσεσθαι
κατὰ τῶν νόητων ψυχὴν
ζουσα· καὶ τὴν ψυχὴν σαρκὶ
λα φασκιατα· ἀνοὐτως
ἐχόμεν ὧν μήτερ· οὔτε
τῶν ζώντων τοῦτο ψυχὴν ἐγὰ
φρονήσομεν· οὔτε τῶν
φ ἀνατολὴν ἀνάνασόμε
φα· τί τοίνυν δεῖνον
πεπονφάμεν· εἰ προσθὴ
ἄλλο φὴν ζωὴν ἐνφ ἐν
δεμετὰ δεδήσαμεν· εἰ
στροφῶν ἐκ εἰκῆ τῶν
καὶ σφρῶν· καὶ τὴν ἐξ ἰσχὰ
φορολογίαν σὰ πλάττομε
νοι· μετὰ τοῦ νῦν ἐστὸν τῶν
καὶ οὐ χρεὼν τοῦ νῦν ἐσόμε φα.
φῶν τὰ μικρὰ φῶν στο
μεγὰ περιχορεύοντες·
ἀλλ' οὐ πεῖσε τοῦ τῆς δὲ ζεύ
ζεως· ἀλλ' ἐν φραίνε τῶν
τοῦ τῆς ἐλπίδος· ἀλλ' ἀεὶ
νὸν πιχειρεῖα· ἐς εἰ μὴν
δεόν δεμον· καὶ πόν τὸ
πεῖσαι πιθήσασθαι φο μὲν ἑαυ-
τὸν τὰ δ' ἀλλ' ἀδοίκατὸν·
πάνσοφα πάτο μὲν εἶναι τὰ
προσαν τες τερα πλά
καὶ δεῖ νὸν ὁλως τὴν ἀνθρω
σόμενον μὲν τὰ μικρόν·
ἐν ὑγιὲς προ φέσθαι τὸ
λυπηρὸν ὑγιὲς πτικὸν ὀ·
μὴν φορτίζων μὲν ἀγεν
θρώπειον τὸ κοῦφο

τατα· μεγαλονέστε
ρα μὲ φ· καὶ τὰ τε τὴν
χὴ καλὸν μὲν· τὸ μὲν ἡσυχερεῖ
σ φ· ἀλλὰ πάντων· τὸ δὲ τὴν
χεῖν ὑγιὸ λῶν· ἢ τὴν τοῦ
τὸ καλὸν πτε τὸν· ἀλλ' εἰ κεῖ
νο πὰρ ἀμυ φεῖσ φ· ὡ· τὸ γὰρ
κρεῖττον νικᾶν εὐλογῶ
τερον· ἢ πτε κασπλάδων
ἀποβολὴν τῶν νοῦ ῥάων
ἔτι καὶ τῶν ζῴνε πιτρι
δείων ἀνδρικώτατα
καὶ φιλοσοφώτατα· ἐ
πεὶ καὶ καὶ γὰρ οὐ καὶ τὰ
φ ἐσιν ὡ· καὶ τὸ σθαι τῶν
βίων καὶ νόητος· ἢ καὶ
τὰ σὰ φ ἐσε ἐστὰ πὰ φέστα
τὰ σὸ τὴς ψυχὴς τόνος
ἀυτῶν συνετήρησεν·
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὑκ ἐδεμόνος;
πο ὖ δ' ὁ σοσοῦτοῖς ἀλκ·
ὀνὰν τιτὰν τῶν νοῦ καὶ
τὰ λειπεν· ἀγε ἰπὰρ ὦν
τοῦ τὰ μικρὰ· τὴν χεί
ρα ὠγίαν καὶ τὴν δοῦ
λειαν· ἀν τιδιδοῦ τὰ λλη
ζωνα· τὴν μὲν ἢ τρικὴν
εὐλογίαν καὶ τὰ σεύχὰς·
καὶ τὴν εἰκεῖ σ φ· ἐν ἐλεύθε
ρίαν· ἀγα πᾶς τεῖ σ νοῦ
φε τοῦ μὲν ἢ τ; τοῦ τ' ἐπαι
νῶ· καὶ γὰρ τὸ λὺ σὺν ε
νοῦ φε τῆς καὶ· ὅσο ὑς ὁ πο
λὺς χρόνος ὑπὸ τὴν σὴν
ἢ τᾶ τε ὑνεσιν· οὐ δὲ νὸ
λόγος προσε τὴν φιλοσο
φώτατην ἐστὶ κοινὸ·
ποῖς πεν φοῦ σὶ παρὰ μὺ
θίας φαρμάκον· οὐ σὰν
ἐδοιε νὰ ὑ σαὶ ὁ προτε μὴ
πον τες·

ΕΛΛΗΝΑΡΑ ΠΟΛΛΑΣΙΝ ΕΙ
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΟΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΦΙΛΟΤΙΜΗΤΟ
ΤΟΙΣ ΕΜΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΟΥΚ ΟΥΝ
ΤΟΙΣ ΕΑΥΤΟΥ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΟΥΔΕΙΣ. ΕΑΥΤΟΝ ΝΥΝ ΠΑΛΙΝ
ΠΡΟΘΗΣΕΙ ΝΥΠΟΘΕΣΙΝ ΑΓΩΝ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΝ, ΤΟΙΣ ΤΕ
ΡΙ ΛΟΓΟΥΣ ΕΣΠΟΥΔΑΙΚΟΣΙΝ·
ΙΚΑΝΗ ΓΑΡ ΕΙΤΙΣ ΤΟΙΣ ΕΜΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ
ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΠΕΙΡΑΝ ΠΟΙΟΥ
ΜΕΝΟΣ. ΕΠΕΙΤΑ ΠΡΟΣ ΜΕ
ΤΡΟΝ ΚΡΙΝΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΘΕ
ΣΙΝ ΕΙΕΝ. ΜΙΑΝ ΕΚ ΠΑΣΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΠΡΟΣΤΙΘΑΜΕ
ΝΟΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ
ΤΟΥΣ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥΣ ΠΡΩΤΑΙ ΚΑΣ·
ΤΑΥΤΗΝ ΑΥ ΤΗΝ ΥΦΕΛΩΝ ΜΟ
ΝΗΝ ΩΣ ΛΟΓΟΥ ΧΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑ·
ΤΩΝ ΜΑΛΛΟΝ ΕΛΕΣΘΑΙ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗΝ· ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΡ
ΓΟΝ ΗΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΕΥΦΗ
ΜΙΑ· ΜΗΔΕ ΟΤΙ ΓΕΜΙΛΗΤΟΙΣ
ΠΑΛΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΦΙΛΟΤΙΜΟ
ΚΑΤΑΛΥΣΑΣΙΝ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙΣ
ΚΑΘ ΕΣΤΙΝ ΟΛΟΓΟΣ· ΕΝ ΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΟΥΔΑΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΜΟ
ΝΟΙΣ ΤΑΙΣ ΤΟΙΑΥΤΑΙΣ ΕΝΕΥ
ΔΟΚΙΜΕΙΝ ΥΠΟΦΕΣΕΩΝ·
ΑΧΩΡΙΣΤΟΝ ΟΥΤΩ ΠΕΡΙΤΟΥ

ΤΩΝ· ΚΑΙ ΩΣ ΕΜΑΥΤΟΝ
ΠΕΙΘΩ· ΛΙΑΝ ΟΡΘΩΣ· ΟΥΚΟΥ
ΔΑΞΕΙΣ ΟΤΙ ΑΝ ΧΡΙΣΑΙΜΗΝ
ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΙΝΗΝ ΥΗ ΧΡΗ
ΣΑΜΕΝΟΣ· ΗΟΤΙ ΠΟΤΑΝ
ΜΑΛΛΟΝ ΗΕΜΑΥΤΟΥ ΧΑΡΙ
ΣΑΙΜΗΝ· Η ΤΟΙΣ ΑΡΕΤΗΣ Ε
ΠΑΙΝΕΤΑΙΣ· Η ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ
ΑΥΤΟΙΣ· Η ΤΟ ΜΗ ΑΜΑΡΤΟΥ
ΤΟΝ ΦΑΥΛΙΑΣ· Ε ΜΟΙ ΤΕ
ΓΑΡ ΕΣΤΑΙ ΤΟΥ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΙΚΑ
ΝΩΣ ΑΠΑΣΑ ΦΩΣΙ ΩΜΕΝΟΝ· ΧΡΕ
ΟΣ ΔΕ ΕΤΕΡΑ ΛΟΓΟΥ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟ
ΤΡΙΟΙΣ ΤΑ ΤΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΛΟΓΟΥ ΟΛΟΓΟΣ· ΕΙΣΕΙ
ΠΟΙΣ Θ' ΑΛΙΑ ΜΕΝ Η ΙΔΟΝΗ
ΓΕΝΟΙΤΟ· ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ
ΚΑΛΕΙΣΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ Η ΛΟΓΟΣ·
ΩΝ ΓΑΡ ΤΟΥΣ ΕΠΑΙΝΟΥΣ
ΟΙΔΑ ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΝΑ ΦΩΝΗ
ΤΑΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ· Ε ΤΟΥΔΕ ΝΟΣ
ΟΥΝ ΤΟΥΤΟΥ Η ΑΠΑΝΤΩΝ ΟΥ
ΚΕΣΤΙΝ Ε Θ' ΟΤΩ· ΟΥΧΙ
ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΝ ΤΟΙΣ ΤΕ
ΛΟΓΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΛΛΑ Θ' ΟΤΕ
ΡΩ· Θ' ΕΝΑΝΕΧΟΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ
ΚΑΛΩΣ· Ε ΙΜΙ ΕΝΕΓΓΥΣ ΕΛ
Θ' ΟΙΕΝΤΟΣ ΑΞΙΑΣ· ΤΙΝΕ
ΑΥΤΩΝ ΕΠΙΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ
ΔΥΝΑΜΙΝ· Ε ΙΔΕ ΠΛΕΙΣΤΟ
ΑΠΟΛΕΙ Θ' ΟΕΙΕΝ· Ο ΠΑΣΑ
ΠΑΝ Θ' Ε ΙΝΑ ΜΑΓΙΣΤΕΙΤΟΙΣΕ
ΚΕΙΝΟΝ Ε ΓΩΓΕ ΜΑΖΟΥ
ΣΙΝ· Ε ΡΓΩ ΔΕ ΔΗΛΟΝ ΟΣΟΙ
ΤΙΝΕΣ ΤΑ ΜΕΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΙΣΤ
ΤΟΝ ΕΚ ΤΑΛΟΓΟΥ ΑΥ
ΤΟΝ ΕΚΠΕΠΟΙΗΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΛΟΓΟΝ· ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟ

ΝΑΤΟΥΤΟΜΕΝΕΣΤΙΤΟΚΑΙΠΙ-
ΤΑΥΤΑΕΣΤΙΝ·ΕΙΔΕΤΟΣΟΥ
ΤΟΝΑΠΙΝΙΤΤΙΚΑ ΤΟΥ
ΚΑΙΡΟΥΔΕΥΤΕΡΟΣ·ΚΑΙΝΥΝ
ΠΑΤΟΣΟΥΤΟΥΣΕΙΤΑΙΝΕΤΑΣ
ΕΔΙΑΤΕΚΑΙΔΗΜΟΣΙΑΤΑΣ
ΣΕΙΝΟΥΣΕΙΝΕΙΝΥΜΑΣ.
ΚΑΙΔΕΙΣΘΑΥΜΑΖΕΤΩΝΑΛ
ΛΑΣΥΠΟΠΤΟΥΣΕΣΤΩΜΕΝ
ΩΦΕΛΙΑΤΥΧΗΚΑΙΠΑΝΤΑ
ΕΜΟΙΣΕΒΑΣΜΙΑΚΑΙΗΥΝ
ΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝ·ΠΑΝΤΑΣ
ΔΕΩΣΕΥΝΗΘΗΝΑΙΝΥΝΕΤΙ
ΝΟΥΘΕΤΟΥΜΑΛΛΟΝΤΩΝΜΕ
ΛΛΟΝΤΩΝ·ΟΡΩΝΤΕΣΔΙΑΦΟΡΑ
ΠΟΛΛΟΙΚΡΕΙΤΤΟΝΕΣΤΙ·ΟΥ
ΓΑΡΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙΤΟΥΤΟ
ΛΕΓΕΙΝ·ΟΤΙΚΑΙΠΑΣΙΝΟ
ΜΟΙΩΣΠΑΡΕΣΤΙΝ.ΟΥΤΩΚΑΙ
ΥΠΕΡΗΜΑΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΣΥΜΠΑΣΙΝΟΥΜΕΝΕΣΤΑΙΤΟΙΣ
ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΟΙΣ·ΕΠΙΤΕΡΟΙΣ·ΣΥΜΠΑΣΙΝ
ΕΙΣΕΤΩΣΑΠΑΣΕΙΚΑΙΥΛΙΩΝΗ
ΟΣΟΙΦΕΡΑΠΟΤΕΡΟΙΤΟΥΑΝΗ
ΡΟΣΕΠΑΙΝΕΤΑΣ·ΕΠΕΙΠΕΡΤΙΣ
ΕΣΤΙΝΑΛΛΟΥΦΕΡΑΠΟΤΕΡΟΣ.
ΑΛΛΑΜΗΝΤΟΥΓΕΛΟΙΟΝ
ΠΑΝΤΕΣΟΜΟΤΙΜΟΙ·ΤΗΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΣΕΥΦΗΜΙΑΝ
ΥΠΑΡΟΛΙΓΩΡΙΑΤΟΣΕΙΚΟΣΕ
ΠΕΛΕΙΠΟΜΕΝ·ΑΛΛΟΤΕ
ΤΟΣΟΥΤΟΝΑΛΕΛΗΚΑΜΕΝ
ΠΑΡΕΤΗΣ·ΠΟΤΟΥΦΙΛΙΚΟΥ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ·ΟΥΔΕΤΟ
ΝΟΜΙΖΕΣΘΑΛΛΟΙΣΑΛΛ
ΛΟΙΩΝΠΡΟΣΗΚΕΙΝ
ΤΟΙΣΕΠΑΙΝΟΥ·ΑΛΛΑΜΗΡΩΝ
ΤΟΙΝΥΝΕΜΟΙΜΕΝΟΥΣΤΟΥ
ΛΟΓΟΝΕΙΡΗΣΕΤΑΙΤΑΡΤΑ
ΛΗΘΕΣ.ΩΣΠΕΡΟΥΤΟΙΣΕΞ

ΡΟΙΣΙΡΟΣΙΟΝΤΕΣΕΠΙΡΙΝΙΚΑ
ΤΟΛΡΟΘΥΜΑΙΚΑΙΦΩΝΗΝ
ΚΑΙΔΡΑΣΟΜΑΙ·ΕΠΕΙΤΟΔ
ΚΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΝΕΜΕΝΥΠΟ
ΠΛΗΘΟΣΥΔΟΥΝΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΑΖΥΠΕΡΙΤΟΙΑΥΤ
ΤΟΛΟΓΟΝΕΙΣΧΟΜΗΝΕΦΑ
ΚΑΙΗΔΥΜΕΝΟΣΤΑΚΑΛΩΣ
ΕΙΠΕΙΝΤΕΚΑΙΚΑΤΑ
ΤΟΝΕΙΚΑΙΡΟΝΕΡΕΣΘΑΙ
ΠΟΤΕΣΚΑΙΟΥΔΑΠΟΤΟΝΑ
ΛΗΘΕΣΕΙΚΕΙΝΟΥΤΟΥΜΕΝΗΝ
ΩΤΤΙΚΑΛΙΘΕΙΑΣΑΙΤΩΝΙ
ΣΤΙΝ·ΚΑΙΜΗΔΕΝΕΤΕΡΟ
ΑΝΑΙΤΙΑΣΕΥΡΑΝΤΙ·ΟΤΙΤΑΙ
ΛΟΓΟΝΕΥΣΕΒΕΙΣΚΑΙΚΟΣΜΙ
ΠΑΝΤΟΣΣΩΤΗΡΙΟΝ·ΤΑ
ΓΑΡΤΟΥΣΟΥΤΩΔΙΑΤΟΣΕΙΣΘΑΙ
ΟΥΔΕΘΑΡΡΕΙΣΑΙΧΡΗΛΕΓΕΙ·
ΑΝΔΡΙΓΕΝΝΑΙΟΝΚΑΙΥ
ΠΕΡΤΟΣΩΝΑΙ·ΠΡΙΝΕΠΙΦΕ
ΔΕΣΘΑΙΤΑΔΙΑΣΤΟΛΗ·ΚΑΙΜΗ
ΔΕΝΑΞΙΟΥΝΤΙΤΩΝΤΟΙΟΥ
ΤΩΝΨΥΧΗΣΚΑΛΟΥΝΤΟΣ·ΥΠΟΤΟΥ
ΔΕΣΜΟΥΣΠΑΡΑΒΑΛΛΕΣΘΑΙ·
ΑΛΛΕΠΙΔΕΙΞΑΣΤΗΣΑΠΟΛΟΓΙΑΣ.

ΕΝΤΑΥΘΑΙΣΕΙΣΘΩΝ·ΚΑΙ
ΓΑΡΟΥΔΕΝΑΚΡΟΤΕΡΑΣΟΙ
ΠΟΛΙΤΑΥΤΗΣΔΕΙΣΕΙΝΗΝ
ΑΛΛΗΝΠΡΟΣΕΙΣΕΙΝΟΝΤΕΣΟΙ
ΟΥΛΟΙΣΕΝΟΙΣ.ΚΑΙΤΟΥΣΕΞΩ
ΠΑΣΑΦΩΝΕΤΑΙΜΕΤΕΡΑ·
ΔΕΙΔΕΙΣΑΣΑΥΤΗΝΠΟΛΛΗ
ΤΕΟΠΤΟΜΕΝΕΥΦΗΜΙΑΝ.
ΑΥΤΟΜΠΡΟΣΤΙΘΕΣΑΙΕΤΟΙΣ
ΤΟΥΛΟΓΟΥΤΟΝΕΙΣΕΙΝΟΥ
ΘΗ·ΚΑΙΟΥΒΡΙΣΑΙΤΟ
ΑΝΔΡΑΤΟΙΣΕΓΚΩΜΙΟΙΣ.
ΑΛΛΑΔΕΠΟΛΥΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΩΝΑΛΛΩΝΕΛΟΘΕΙΝ.ΙΚΑΝ

ἐκεῖνοι γὰρ πάντες ἴσον ἀπο
λείπωμεν ἢ καὶ ὑπὲρ
οὐρανοῦ καὶ πλάτος ἐκτε
κτῆνος οἱ πρόσθεν τὰ βλε
πόντες· εἰ μὲν οὖν
ἐώρων ἅπαντα τὰ γενέσεις
τοῖς ἐκείνους φιλοτιμό
μενον· πότερον τῶν μι
κρῶν ἢ πολλῶν· καὶ ὅσων ἢ οὐ
χὶ μαίνοιντες· ἄλλος
ἂν περὶ ὧν φθονήσα
τα λόγος· ὅσα τῶν ὑπὲρ
ἐκεῖνον τοῖς χρόνοις·
ἐκείνων συνεσενεγκεῖ
ν εἰχόμεν· καὶ οὐδὲν ταῖς
ἱστορίαις παρείκαμεν
ἔχειν τι πλέον ἡμῶν·
ἐκεῖνοι γε πλέον ἔχοντες
πάντως· τὸ μὴ πλάσμα
σι μηδὲ μύθοις· ἀλλ' οἷς
δὲ τοῖς πράγμασι καὶ λίαν
πίζεσθαι· καὶ ὧν πολλοὶ
μάρτυρες· πολλαχοῦ
γὰρ ὅπου τοσοῦτον ἐκεῖ
τοῦ ὑπερεπροβάλλειν τὰ
δυνήματα· καὶ οὐδὲ
ποσέλατ' ἐστὶ τῶν τῶν πάλαι
περὶ αὐτὸν θαυμάτων·
ὧν ἁπλήρης πᾶσα συγγρα
φὴ τε καὶ ποίησις·

Πολλὰ δὲ τοιοῦτον ἔδαφος
τοῦτο· ὅ σε μηνοῖ καὶ πα
πάδοι καὶ· τὸ μηδὲν ἧττ'
τον ἰσοῦ τροφὴν
ἔνιππον· ὅθεν τῶν πα
τρῴων γενέσεις τὸ μηκέτ'
ὀνήσειν μηδὲν ἰσχύ
ειν· στρατηγίαι τε
καὶ δημαγωγίαι καὶ
κράτος ἐν βασιλείοις αὐ
λαῖς· ἔτι δὲ πε

ρὶ οὐσίας καὶ φρονή
σεως· καὶ τιμαὶ δημο
σίαι καὶ λόγων λαμπρό
τητες· ὧν οὐδὲν μεῖζον· ὧν οὐδὲ
εἰ βουλομένοις εἰπεῖν
ἔξεστιν· οὐδὲ ἐνδέχεται
πλείνοι δὲ πελοπίδαι καὶ
κεκροπίδαι καὶ ἰάλυσμαι
ωνες· αἰακίδαι τε καὶ
ἡρακλεῖδαι· καὶ ὧν οὐ
δενὸς ἧττον φιλότερον·
ἵππιν ἐκ τῶν νοήσειν
φανερῶς εἰπεῖν οὐκέ
χοντες· ἐπὶ τοῦ φανε
ρὰ φεύγουσι· δίκαιο
νας δή τινας καὶ θεοὺς
καὶ μύθους τοῖς προγό
νοις ἐπιφημίζοντες·
ὧν τὸ σεμνότατον
ἀπιστία· καὶ ὑβρισμέ
νων· ἐπεὶ
δὲ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἱμᾶ
λογος κατ' ἀνδρὶ κρί
νεσθαι τὴν εὐγένειαν
ἄξιον τος· καὶ μὴ τὰς
μὲν μορφὰς καὶ τὰς
χρόας ἑαυτῶν δοῖς
μάχεσθαι· καὶ τῶν ἵπ
πων τοὺς εὐγενεστά
τους τοὺς πατρομάτορας·
ἡμᾶς δὲ ζωγραφεῖσθαι
τοῖς ἑαυτῶν. ἐπὶ δὲ τῶν
τῶν ἐν ἀρχῇ ὑπάρχο
ντων ἀνθρώπων καὶ πᾶν
τας οὓς ἐκείνου
βίων· καὶ οἷς ἂν μάλιστα
ἡ σοφὴ λεγομένοις
ἔπεσιν· ἐπ' αὐτὸν καὶ
δὴ τρέπομαι· ἄλλου

μὲν οὖν

ἄλλο τι γνώρισμα καὶ δι
ηγημα καὶ γένους καὶ
τοῦ καθ' ἕκαστον ἡμῶν
κρὸν ἡμεῖζον. καθ' ὁ
πέρ τις καὶ πρὸς πατρῶος
ἢ πορρωτέρω ἐγγύθεν
ἢ ργμένος κατείσπεσὼν
τοὺς ὕστερον· τοῖν
δε γενοῖν τοῖν ἀμφο
τέροιν. τὸ εὐσεβὲς ἐπι
σημον· δηλώσει δὲ ἡμῖν
ὁ λόγος διωγμοσῖν.
καὶ διωγμῶν ὁ φρικω
δέστατος καὶ βαρύτα
τος· εἰ δὸς ἐλέγω τὸν μα
ζιμινου· ὃς πολλοῖς τοῖς
ἐγγύθεν γενομένοις
ἐπιφυεὶς πάντας φι
λανθρώπους ἀπέδειξε·
φράσει τε πολλῶν ρέων.
καὶ φιλονικῶν τὸ
τῆς εὐσεβείας κράτος ἀνα
δήσασθαι· τοῦτον

Πολλοὶ μὲν ὑπερέσχον
τῶν ἡμετέρων ἀγῶ
νιστῶν καὶ μέχρι θα
νάτου διηγωνισμένοι.
καὶ πρὸ θανάτου μικρὸ
τερον οὗτος ἀπολείφθεν
τες ὧν ἐπιβιῶναι τῇ
νίκῃ. καὶ μὴ ἐνὸν ἁπέλ
θεῖν τοῖς ἐπαλλήλοις
σιν. ἀμύ ὑπολείφθηναι
τοῖς ἄλλοις. ἀλεῖπται
τῆς ἀρετῆς· ζῶντες
μάρτυρες ἐμπνέοντες τῇ
λαῷ συνῳκημένοις
τὰ· συμπολλοῖς δὲ τοῖς
ἀριθμουμένοις. καὶ οἱ
πρὸ τῆς τούτων περι

οἱ πᾶσαν ἀσκήσασι εὐσε
βείας ὁδόν. καλὴν δὲ ἐπὶ
μετρίσει δὲ καὶ ὁ εἰκεῖ
νος ἀγὼν τῆς ἀνδρεί
ας κορωνίδα παρα
σκευήσει γὰρ οὐ
σειχὴς καὶ γενναῖος.
ὡς πᾶν τὰ ἀδιώκοντα
τες δὲ ζῶντες τε φανοῖ
χ̄ς τοῦ στίνες εἰκείνου
μιμησάμενοι ὑπερ
ἡμῶν ἀπόλλυσιν· ἐπεὶ
δε νομίμων ἀν τοῖς δὲ
δεῖ καὶ τὸν ἀγῶνα γε
νέσθαι· πόλεμος δὲ μαρ
τυρίας· μὴ τέ φθελον
τὰς πρὸς τὸν ἀγῶνα
χωρεῖν. φεῖδος τῶν
δίκαιον τῶν καὶ τῶν
ἀσθενεστέρων· μήτε
παρόντας ἀναδύεσθαι·
τὸ μὲν γὰρ φράσους. τὸ
δὲ ἀνανδρίας ἐστίν· καὶ
τοῦτων τιμῶν τὲς δὲ
κείνοις τὸν πολύφθε
γκτον. τίμιν χανῶν
ται· ἀλλὰ δὲ πρόστι
φέρον ταῖς παρατῆς
πάντα ταῦτα εἰκείνων ἀ
γουσι προνοίας;

Ἐπί τινα τῶν πόντι
σῶν ὁρῶν λοχμήν.
πολλὰ δὲ ἂν ταῖς παρὰν
τοῖς εἰσὶ καὶ βάφειαι. ἐς
ἐπὶ πλέστον δικοῦ
σα κατάφευγουσι λιμὴν
ὀλίγοις χρωμένοις καὶ
τῆς φυγῆς συμπτοῖς.
καὶ τῆς τροφῆς ὑπη
ρέταις ἀλλομένοῦ
τὸ ἀνυμάχετως ἀπὸ τοῦ

χρόνου λιπὼν ὃς καὶ γὰρ
ἐπὶ πλέστοις ἀν τοῖς
ὡς φασι τοῦ τῆς φυγῆς
παρεταθη· ἐτος πρῶτον ἕβδο
μον καὶ μικρὸν τι πρὸς
τοῦ τετρακαιδεκάτης ὡμα
σιν ἕνα γενόμενον
τε καὶ παρηλλαγμένον
ὡς τοεικὸς· καὶ τοῦ πα
φρίοις κρυαλοῖς καὶ φλε
σι καὶ ὀμβροις τα λαιπω
ρεῖν· ἢ τε ἀφιλοσοφία
καὶ τοῦ κοινωνητικοῦ
τε καὶ ἀληθοῦς· ὃ σον εἰς
κακοπάθειαν τοῖς ὑπὸ
πολλῶν δορυφορουμέ
νοις καὶ τιμωμένοις
τῶν δὲ ὅτου τυγχάνει ἕκα
στος καὶ παραδοξότερο.
λεγων ἔρχομαι· ἀπιστη
σεις ἄν οὐδεὶς· ἧττος οὐδὲ
μεγαλοιε ται τοῦ σὺν περ
χυδαιωτάτου καὶ κινδυ
νου· καὶ κωφοτητι καὶ τυ
φλοτητι ὀμμάτων καὶ
ἐποφθαλμητισαι τῶν ἡδο
νῶν οἱ γεννάδαι
τῶν χρωμένων τες.
καὶ τῶν ἀναρίθμων
τες διακορεῖς· καὶ πάλι
τοῦ ὑπὸ ὑσεφθεγγυαν
το· οὐ γὰρ ἡσαι τοῦ τοῦ τοῖς
κατ' εἰκείνους ἐν τῇ ἐρή
μῳ τὰ λαι πῶρο ὑντας
μετὰ τὴν ἐξ αἰγυ
πτου φυγὴν, ὧς ἀρα
βελτίω ἦν αὐτοῖς τὰ σὺν
τοῖς ἐν τῇ ἐρημίας.
πολλὴν τῶν λεβήτων
καὶ κρεῶν χορηγοῦσα

τῆς ἀφθονίας τῶν
τρεφαλλομένων καὶ κείσε ἀπε
λίπον· ἢ γὰρ πλησμονὴ κα
ὁ πλοῦς οὐδενὶ ἦν αὐτοῖς
τοτε διὰ τὴν ἀνθρωπίνην·
ἀλλὰ δεῶς εὐσεβεστέρα
καὶ πιστοτέρα· τί γὰρ ἐ
στιν ἐλεγον τῶν ἁπάν
των ἐιὸ τῶν ὀφθαλμῶν φε
ὸ τρεφασι πλουσίων ἐν ἐρη
μίῳ ξένοις λαοῖς καὶ φυ
γάδα· ὡς τε καὶ ἄρτον
ὀμβρῆσαι καὶ βαυσαι ὀρνι
φας. τρεφῶν οὐ τοῖς ἀ
ναισθήτοις μόνον. ἀλλα
καὶ τοῖς περὶ τὰ τοῖς εἰὸ
τεμιῶν φ· ἀλλα τὰ τὰν·
στησασιλιον· καὶ ποτα
μὸν ἀναφασ· καὶ τἄλ
λα δὴ ὑπειποντες. ὅσα
πεποίηκε. φιλεῖ γὰρ ἐν
τοῖς τοιοῦτοις φιλοτ
ρεῖν ἡ τύχη. καὶ πολλοῖς
φαύλοις ἀνομένειν
τον θεῖον. οὗ τος ἐπὶ τῶν
καὶ ἡμᾶς φρενῆρες ἔσεσθαι
ρον τοῖς τῆς τρυφῆς
τοῦ σεβείας ἀγῶνι
στας· πολλοὶ μὲν
φ· ἵνα ἐς τὰ σὺν πλουσίῳ
διαφυγόντες τὰ πε
ζας ἀπερ ἵππο τείσαι
πλὴν τοῖς ὄρεσι τοῦτοις
ἐπιφωλεύουσι· πολλοὶ
δὲ ὄρη φ· ἐς τῶν ἐδωδι
μων τοῦ ἐπ· φ· ὑντας
ἡμᾶς ὑπερ ἱπτανται·
ὧν πρὶν ἢ φ· ἡρᾶσθαι ὧν
σοὶ φ· ἐπῆσαν τιμῶν·
αὐτ' ἔλεγον· καὶ ἡφ· ἡ

ραπαρῆλθονἀυτόλιατό·
λιπραγλιατεν τοσιλαιδλι
σια·ἔλλαφοιτῶνλοφρων
ποφενηὑπερφλιεηττεσά
φρονις·ὡσλιεηένλιετέθεις
ὡσλεπιόνες·ὡσλεπροσν
λοιπροσφλιγιην·λιονο
ὀνχικλιτοὐντοἐικλζειν
ιιιι.ὁτικιιπταχιονἐίκλιι
φοιπλεπλυσχεραινοιι
ιλιενἐιλικοιτοίσηένλια
σιιι.ὁιδεἰιγοιητο·τιιιος
διοικοντοσὶσνιλιλιγικλ
ζοιντος·ὁνδεικος·τιιιῶν
ἰιιπέων·ποίωιικνηώιν·
τιιιοσὑλλικἰσεἰικραγγις.
ιιιεώνιιπροκαταλλβοιι
τωνιιταδλιεἰοδουστιῆς
φιιρλεχιιοκιοίσεὐνχὶσδέ
σκιιοιδικλιδικλιλσλὶτιι
σεως·τισέγνωντοιοὐτὸ
φοιπρλκλιτῶνιιηὐνιιὶτῶ
ιιλὶπολε·ὡὐτοὐφλὰλια
τοσ·ἀντοὶτοὐφοιπρλκλια
τοσἰἰσλιγταλκιλι·ὁσοιι
φιλοιιεἰχετοφοελἰσλσι
κλοιιον·ὁσοιιπεριτιτὸ
λιιεπιεκφοιιγλὶσλοχκιλι
ἐὶσλεὐτεραιτραπεζλν·
ὀιὸφοιποιοἰσεδλοι·τὸ
λεἰιιιοιιἐὐτρεπές·οι
δλιτυγκιόπεσὲὐχλρισ'τοι
προοίκιτοιιἐχοιτεσιι
λιιτῶιιἐλιιζοκιεἰνων
τοιιλρονφλὰλια·ἐχὸν
κλιὑπερἰἰσιλὰὐτλὶλιιἰν
τοἰς·ἐνιιοιιτροτερο·φ·ν
λιοτεροι·τοιλὰὐτλτλ
ἐκλδιιιγιιλιλτλ·

ὁυδεκλιοιλεγετλσέλλφοι
βολουσσον·ικλιτοὐσὡρί
ωνλς·ικλιτοὐσλἰσιιλίων
νλς·ιιοὐσικλικοδλιμονλς
φ·ιιρευτλς·ὁἐκλιοσδλιν
κτιης·ὁτοὐσκλὐφ·ουσφν
κλζωνισκλιτιιιλὶιιτι
δοφ·ἐἰσλι·ἐλλφοιιτἰης
παρ·φ·ένου·ἐἰτιτοσοὐτο
ἐἰσφιλοτιμίλπἐστἰσοι·
ικλιδ,ὡνλ,ενκιὶκλὶν·φ·οι
ἐἶιναιτὸὅστροὐλλενοιι·
ὡὐσταιἐἐχἰστοὐλόγου
ικλιλίλιλἰσχρλ·τιιλρὸ
φελοστἰσλιτιδοσεως
ἐἰσωχειπαρ·φ·ένον·ἵνλ
χ'ένοιἐτοιιἐἰνδ,ιδλχ·φ·ι.
ἀπλιι·φ·ρωιιλλικλ·φ·ὡν
σλφιλλιι·φ·ρωιιλσλὶτι
δοσιν·τοὐτοκιενοὐ
τοσοὐτοιιἐἰσιιολλῶνιἐν·
ικλιλιιτιἐιιολλῶνιλὼσε
κιοσλόγος·ικλιτὸὐιιτοδλ
ιιλ·φ·οι·ὁυχ'ὅτἰἐἰκεἰνων
ιιροσ·φ·ὼνιιτιτὶσἐὐλοχίλς·
ὁὐτεγλρ·φλλλσσλδ,ἐἰτλι
τῶνιιἐἰσρεοντωνιιἐἰσὰν
τιιινιιο'τλμιῶνιι·ικλιι
ἐἰσρεωσινὁτιιιιχἐἰστοι
ικλιλιἐἰνἰσ'τοι·ὁὐτεγτῶν
ἐἰσοἰσοὴτωνιιτιιιροσἐν
φιιικιλνοὴιιὐιιἐἰπλιιὸ
κιενος·ἀλλ'ἵνἐἰτιδἐἰχλι
κλιὸἰωνιλὐτῶνιιτρὼιιι
ἐὐλρχὶσὐιιλρχὸιιτωνιι·
ικλιιιροσοιιλρλδ,ἐἰτλιλ
βλεπωνιι·ὁσοιιὑιιερικσ
τιισεν·ἐἰιιλρλκλέπλτοἰς
ἀλλοἰστοιιροσλλβεἰνιιτι
ιιλρὰτῶὑιιλὴκοντεμἐὶς

φιλοτιμίαν. μεῖζον ἐκεί
νων τὸ προσοφείναι τοῖς
νῦν παρ' ἑαυτοῦ. καθάπερ
ῥεύματος ἀνάτρεχόντος·
τῆς δὲ τῶν πρώτων εὐζωΐ
ας. οὐχ ἥττον ἡ κατὰ τὸ
τῆς ἀρετῆς ὁμοτίμιον
πῖσαι τὰς ψυχάς. πολλὰ
μὲν καὶ ἄλλα γνωρίσμα
τα πτωχοτροφίαι· ξε
νοδοχίαι· ψυχῆς ἰσχὺς ἀφ' ἁρ
πασθεῖσα δ' ἐγκρατείας· ἀπόμοι
ρα κτήσεως· ὅσια λουτρὰ ἱερω
θέντα. πράγματα ὑπὲρ τὸ
τε βουλοῖς σπουδαζόμε
νον· ὡς περὶ νῦν ἀνῦσαι
φέντες καὶ τιμηθέν
ἐκ τῶν πρώτων ὑπο
δειγμάτων· τὰ τε ἄλλα
ὅσα πόντῳ καὶ ἠπείρῳ
δοκεῖ καλλιερεῖσθαι θεοῖς.
ἥρισεν ἐπολλῶν πλήρου
σα δόξα· ἐμοὶ δὲ μέγι
στον θαῦμα καὶ περιφα
νέστατον ἡ εὐγνωμοσύνη·
τοὺς γὰρ αὐτοὺς σπου
δαίους παῖδας καὶ καλοὺς παῖδας
μύθοις μὲν οὐκ ἔνεστι σχεῖν
σιν· ἔπεσι δὲ τούτους
ἐπειρᾶτο σώφρονας· τοι
οὺς μὲν ἀνδρωθέντας ἐπι
γόνους. οἵους τε εἶναι πρὸς
ἑαυτοῖς εὐδοξίαν ἀρ
έσθαι· τοιούτων δὲ πε
φηνότες πρός. ὡς τε
εἶναι καὶ αὐτοὺς τοσοῦ
τον πεῖσαι ἐς ἀρετήν.
πάντας ὑπεραίρειν τὴ
ν εὐτεκνίαν

γὰρ ἐν τῷ παρεῖναι τοῦ γε
νέσθαι τῶν ἐπαίνου
μένων. ἰσάνυτη φύ
σει δοίητις· ἢ δὲ διαπά
των ἀκρότης. σαφὲς
τῶν ἀγαθόντων ἐπί
κτιον· δηλοῖ δὲ ὁλίκα
ρις τοσοῦτον ἔρεννησαι
τῶν παρόφεσιν ἀρι
στος καὶ τῶν ἐπαί
νων. καὶ τῶν ἐπαμ.
λιν δὲ τῆς ψυχῆς
βλάβην αἱ βιασάμενοι.
πρὸς τὴν ἐν τῇ ἀρε
τῇ σε ὑδοκίμησιν. ἀλ
λὰ λαβόντα ἱρέσεις μᾶλλο
ν ἢ πολιτείας σταῦται οἱ
ἡ σαμέσων· τῆς οὐσίας
δὲ ἐν τοῦτο ἐστοῦ τὸ πρᾶ
βασιλεῖον τὸ μεγαλο
ρᾶπᾶσι μόνοις· ὅσα ῥῆσις
ἐὺ χῆς ἐτυχεν ἡ ἀκρι
λέγων μος. εἴπερ τις
ἀνῶν· πάντος ἀρίστρα
τῶν μᾶρετῇ. παρατοῦ
παιδοσκωλεύεται μό
νου τὸ πρωτεῖον ἔχε.

τῆς ἐκ μελειάντινο
περὶ ἐγένετο προικλη
θῆσαν· ἢ γενομένην
ὁ προεικλήθη· τὴν
τῆς ἐκ μελειάσοντως
φερωνύμου· ἢ τοῦ
τοῦ ἐπὶ γυναῖχ ἰνῶφ·θη
ἐιδεῖσ γὴ τολίωσεῖπεῖ.
ὅπερ ἐνάδρασιν ἐκεῖ
νος· ὡς τὸ ἐπερέδειδου
λεύσοντα πάντως τῇ
φύσει τὸν νῦν εὐφη
μούμενον ἀνοῖσδο
θῆναι· ὡς περ τινα

παλαι παρὰ τῶ̄ ὑμεδομένων
ἐκείνοις δὲ τέρου μᾶλλο.
ἢ τοῦ δε πατρασι νομο
μα σθῆναι ὅπερ ὠφελη σα
λώστοις θυμησαι συνε
δραμεν· ἐπειδὲ τὰς α
παρχὰς τῶν ἐπαίνων
νομίζω φέρειν τε ὀφεί
λοι· ὅς πατρασι κελεύει
πᾶσαν ἐκλείπειν ψυχή·
τοῖς αὐτῆς μόνον εὐφρα
ίνα δὲ δεδῶσι καλεῖν.
ἐπ' αὐτὸν ἴωμεν ἤδη·
τοσοῦτον ἐίπον τες.
ὅς καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις δο
ξεῖε πάλαι θαυμάζε σθαι
τοῖς εἰς ἐκεῖνον ἐπιστα
μένοις· ὅτι μόνης σοφί
ας ἐδεῖτο ἐκείνου
φωνῆς ἐκεῖνον ἐπίσω
μιλζουσιν· ὅτ' ἀρ' αὐτοὶ
ὑπο θέσις τε λαμπρὰ τοῖς
ἐπαινοῦσι· καὶ λόγος
τῆ τοῦ λόγου δυνάμει
τῆς ὑπο θέσεως ἄξιος·
καλλοῦς τε ἐπιδεῖξαι ῥω
μης καὶ μεγέθους· ὃς
τοὺς πολλοὺς ὁρῶν χαί
ροντας τοῖς βουλομέ
νοις παραχωρήσωμεν·
οὐχ ὅτι κἀν τούτοις
ἐλαττόν τινος ἡμᾶς ἔσται
τῶν πάνυ μακρολόγων.
καὶ περὶ τροφῆς καὶ λι
μοῦ μένων· ἐνῶ πῆ ἐ
τινέος καὶ οὐ πω φίλο

σοφιᾶ τῶν σαρκῶν κα
τεκράτησεν. ἀλλ' ἵνα μὴ
πάντων πάντα τοῖς ἄπει
ροτέροις τῶν λόγων·
οἵ τινες ἰσχὺν ἐν τοῖς
ἰσχνὰ λαμβανομένοις καὶ
παρέργοις σεμνώσαντες.
ἢ τοῦ ἐν τοῖς καιρίοις
εὑρίσκονται. καὶ τοῖς
ἐξ ὧν τὸ νικᾶν ὑπάρχει
καὶ στεφανίτας ἀναγο
ρεύεσθαι· ἀδ' οὐδαμῆ
ἀνεῖπων οἷμαι περιτ
τὸς δοξεῖν· οὐδ' ἐξὸν τοῦ
σκοποῦ βάλλειν τὸν λό
γον. παύσομαι ἐπαινέσομαι·
ἴσμαι δὲ πᾶσιν ἀνθρώ
λογῆς θαι τῶν νῦν
ἐχόντων. παιδεύειν
τῶν παρῆκεν ἀγα θῶ
εἶναι τὸ πρῶτον· οὐ
ταύτην μόνην τὴν
εὐγενεστέραν καὶ μεί
τέραν· ἢ πᾶν τὸ ἐν λό
γοις κομῶν καὶ φι
λότιμον ἀτιμάζου
σα· λοιπὸν ἔχεται ὧν
τῆς ἱερᾶς καὶ τοῦ καλλί
τῶν νοουμένων. ἀλ
λὰ καὶ τὴν ἐξ ὧν φέν·
γειν. ὅ τι πολλοὶ χριστια
νῶν διαπτύουσιν
ὡς ἐπιβουλὴν καὶ σφα
λερὰν. καὶ ὑπορρῶ
βάλλουσαν. καὶ ὡς εἰ
δότες ὥσπερ γὰρ οὐρα
νὸν· καὶ γῆν καὶ ἀέρα·
καὶ ὅσα τούτων· οὕτως
παιδεία καὶ κῶν τινες
ἐξ εἰλικρινᾶς τῆς

τὰ τοῦ θ̄ῡ σεβόντες. διὰ
τοῦτο περὶ φρονητέον.
ἄλλο σὸν χρήσιμον αὐτῶν
καρπούμενοι. πρόσταξ
ωὴ νικᾶν πολλοὺς. ὁ
σοὶ ἐπίκουρον δυνάμενον διὰ
φεύγοντες οὐτῶν κτί
στην τὴν κτίσιν ἐπάνω
στάντες καὶ τὰ τοῦ σ̄ά φρο
νας. ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνδριάντων
γηλάτων τοὺς δικαί
ους ῥιπτοῦντα καταλαμβάνον
τες. καὶ ὁ φίσιν ὀφεῖον ἁ
ποστολοὺς ἀ χαλλωτί
ζοντες πάντα νοήματα εἰς
χ̄ν· ὧν ἁ δεῖ καὶ πυρὸς καὶ
τροφῆς καὶ σιδήρου. καὶ
τῶν ἄλλων. οὐδενὸς
ἑαυτὸν χρήσιμον τοῦ
θ̄ῡ μενοῦν βλαβερώτατον·
ἄλλο πως ἀνδρὸς ἐν τοῖς
χρωμένοις· παιδεία καὶ
τῶν ἑρπετικῶν ὀφι
ρίων ἐστὶν ἀτοῖς προσω
τηριάνθρακας ἐκ καιομένους
ἀ σθενείᾳ ἐκείνων. ἰ
σχὺν τοῦ καθ' ἡμᾶς λό
γου πεποιημένοι·

νικοῦν ἀτιμάζοντες τὴν
παίδευσιν ὅπερ τοῦτο δο
κεῖτισιν. ἀλλὰ δικαίους
καὶ ἀπαιδεύτους ὑ̄π̄ὸ̄ λη
πτέον τοὺς οὕτως ἔχον
τας· οἷς βούλοιμ' ἂν ἁπάν
τας εἶναι καθ' ἑαυτοὺς ἰ
δίως τῶν κοινῶν τοῖς κατ' ἀ
τοὺς ἰσχυρίζεται· καὶ δὲ
τῆς ἀπαιδευσίας ἐλέγχους
διδασκάλους· ἐπεὶ
δὲ τοῦτο ὑ̄π̄ὲ̄ρ̄ ἐλέους
ἀνωμολόγησαι· φέ
ρε τὰ κατ' αὐτὸν θεωρή
σωμεν· τὰ μὲν δὴ πρῶ
τα τῆς παιδείας ὑ̄π̄ὸ̄ τῶν
μεγάλων προκοίνων
παιδεύεται τὴν ἀρετὴν ἐπό
τοσοῦτον κἀκεῖνα πρού
βαλλε τὸ σπάργανον· τα
καὶ διαπλάττεται· πλά
σματι μὲν ἀρίστην τε καὶ
κάλλιστα

τὰλλα
ζῆτουσ
πωλοῦσ

ὑπὸ τοῦ διδασκομένου·
ἢ τὰ πολεμικὰ κράτιστος
εἶναι· ἢ πῶλος ἀλλ' εἶναι ἄ
ριστα τῶν ἄντων πώλων καὶ
διδασκάλων χρώμενος· ἢ
καὶ γελοῖος ἐλλόφωνος καὶ
λέοντι τοῖς καὶ γυμνικοῖς
ἐκτρεφόμενος· ἀλλὰ τὴ
ἐρίσχυλον παιδεύσιν παι
δευόμενος· καὶ ὁ θεοσεβεῖ
ἀνεξάσκουμενος· καὶ συ
νέλοντι φάναι πρόσθεν
μέλλουσα τελειότητα
διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς λαμ
βάνουσα· ἢ
καὶ ὁμοίως
ἰδιεντάριβιον μονονὴ
λόγοις κατορθωτικοῖς.
τῶν ἑτέρων δὲ λείπον τες.
οὐδενὸς τῶν ἑτέρων φρο
νοῦσιν· οἷς μεγαλήκοος
ἡ ζηλία· μείζονα δὲ τὸ
λίσχος ὁρῶσι καὶ ὁρωμέ
νοις· οἷς δὲ κατ' ἄμφοτε
ρα ἔνδοξα μὴ ὑπάρχει
καὶ εἶναι περιδεέστοις· τὸ
τοῖς καὶ τὸ εἶναι τελείοις
καὶ βιοτεύειν μετ' ἀτὴς
ἐκεῖ· θεν ἀλλ' ἀκαριότητος.
ὅπερ οὐ μὴ εἰκῆ μὲν συμβε
βηκὲν ἔν ποιοῦν· οἰκο
θενὲς ἔχοντι τῆς ἀρετῆς
τὸ παράδειγμα· προσὸν καὶ
πῶν ἐν φ· ὑ ἀρίστοσιν
ὥσπερ τοῦσι πῶλοῦσι καὶ
τοῦσι μὴ ἐχοῦσιν ὁρῶν μὲν
ὁπόσ' ὑπερενέσειν αἷς
μὴ πράσιν ἑαυτῶν ἔνεκα
ρας καὶ ῥοπὰς τὰς οὕτων
καὶ αὐτὸς τῶν περὶ τὰ ρα

θέων ἐπιγενέσθαι
κῶν τῷ φρυάγματι· καὶ
τῶν ἀκρων τῆς ἀρετῆς
κινημάτων ὑπαράπο
λυλειπόμενος· εἰκοῦ λει
δὲ καὶ ἡ τῆς ἱστορίας
τὸ μέλλον τῆς ἀρετῆς
καλλος ὑποσημαίνων.
καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς
ἀκριβείας τὴς ἀκριβεί
ας προχαράττόμενος·
εἰδεῖ καὶ οὐσεῖ χε τῆς
ἐν τῷ ὁ παιδεύσεως·
ἐδείδαν τοι καὶ ἐν τῷ
καλῶν διαφυγεῖν· καὶ
δὲ τῶν φιλοπόνων τῆς
μελίσσης πολείφ· ὁ ἡ
μαι· συλλεγούσης εἰς παν
τὸς ἀνθ· οὗ στάχρησιμω
τατα· ἔπειτα καὶ ἀρε
ωνὶ πόλιν ἔπειγεται· τῷ
πῖδεμέ· θ· ἐξῶν παιδεύ
τηρίων· ταῦτ' ἐν δὲ λέ
γων τὴν περιφάνειαν τε
καὶ μετέραν· ἐπεὶ καὶ
τῶν ἐμῶν λόγων ἀν
τικάθ· ἡγεμὼν καὶ
διδάσκαλος· τὴν οὐχὶ τ
τρόπολόγων μὲν προπο
λίν· ἢ τῶν πολέων· ὧν
ὑπερίσειται· καὶ καθ' ὧ
ἔχει τὴν δυνάστειαν·
ἣν· ἐπὶ τοῦ ἐν λόγοις
κρατοῦσι ἀποσπερίσειεν·
ἀφ' ἡρπικῶς ἐσται αὐτὸ
τοῖς ἄλλοις τὸ ἢ τε
καὶ ἰδίκωτατον·
ἀλλ' ἐν μὲν γὰρ τῷ ἑτὸ
λέων μὲν ἄλοις ἀγάλλονται
καὶ λωτῆς καὶ σιν· ἢ τὰ

λλοίστῆνεοις. ὅπωςἂνὁἰκεῖα
τῶνδιηγημάτωνἔχω
σινῆτῶνπορωμένων·
τηδὲλόγοιτοῦτωνδιώρισμαι.
ὧνεπερἐντοῖςσόφοισιτοῖς
δραμασιτὰεἰσπεσόντα· τὰ
δὲἐξῆς αὐτοῖςδιηγείσθω
σανοἷςκαιπαιδεύσαντες
τὸνλόγονπαρἑαυτοῖς.
καὶτῆςπαιδεύσεωςἅπτο
μένουσαντες· ὅσοςμὲνοὖν
διδασκάλοις· ὅσοςδὲἤδηἐξι
τοῖςμὲνπαρεισπεσὼν
μένος. τοῦςδὲὑπεραί
ρωνκατὰπᾶν, εἶδοςπαι
δεύσεως·

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ὁ πολὺ τοῦ χρό
νου παραπᾶσιν ἡμῖν ἐπικε
κτο. καὶτοῖςἐκ τοῦδιαλύ
καὶτοῖπερὰ τοῖς τῆς
πόλεως λειζωμένοις τῆς
ἡλικίας τὴν παιδευσιν.
λειζωδὲ τῆς παιδεύσε
ως τὴν τοῦ νοῦ τροφὴν
ᾗ ἐπιδεικνύμενος
ῥητωρ ἐν ῥητορικαὶ
πρωτῶν σοφιστικῶν
θρόνων· φιλοσοφοῦσι ἐν
φιλοσόφοις. καὶ πρὸ τῶν
ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων
τῶν· τὸ μέγιστον τοῦ ἔ
ργου χριστιανοῖς. καὶ πρὸ
τῆς ἱερωσύνης τοῦ
τοῦ ἣν αὐτῷ τοῦ παρὰ
πάντων σύγκε χωρη
κὸς ἐν ἁγίαις· τῶνδε.
λοιπὸν μὲν τοῦ παρέργου
ἦν πάντως οὐ τοῦ ἔργου τῷ
δρεπομένῳ· ὅσοι δὲ εἰς
τὴν ἱκανὸν ἡμᾶς φιλοσο
φίαν ἀνεμέσητον ἐκτεῖναι τὸν λόγον, ἐπιτρέψουσι μοι τὸν ἐν φιλοσοφίᾳ ἀγῶνα διελθεῖν· καὶ τὸν ἐν τῷ βίῳ τοῦτον, ὃν ἐν τῷ βυζαντίῳ τὴν πρὸ καθέζομένην τῆς ἑῴας πόλιν καὶ γὰρ ἦν δοκεῖ, σοφιστῶν τε καὶ φιλοσόφων τέλεως τοῖς· ὧν ἐν βραχεῖ χρόνῳ τοῖς πρᾶ
τιστα συνελέξατο. τὰ
χείρω καὶ μετὰ θεὸν εἰς ἐν
σεως· ἐν τεύθεν ἐπὶ
τοὺς λόγων ἐδαφο
τάσας ὁδοὺς ἃς ὑποτυ
θεὶς ὑπελίπετο. καὶ τῆς
καλῆς περὶ τὴν παιδεύ
σεως ἀπάτης· λόγ η
σας χρυσοῦν πρυ
τάνεις. καὶ τῶν καλῶν
προῖέμενος εἰς ἐν
άδρατον τόνεγκων
ρίσας τελεώτερον.
οὐδὲ πρὶν ἀγνοοῦμε
νον· καὶ λόγους ἐπιζη
τῶν· εὐδαιμονίαν
εἰς ὅλας καθ᾽ ἡμᾶς· καὶ πρό

φίλης συνεργὸν ἔχειν· ἐ
πειδὴ δεῖ καὶ τῆς ἐντοῦ
τοις δυνάμεως προστη
τῶν νοουμένων ἁπάν
των· κἀκείνην γὰρ ἁρμαρκῶ
τως ἔστιν οὗ σαν εἰκά
λλιστος· φιλοσοφίαν δὴ
σπουδή· καὶ τὸ ῥᾳδίην
ἰσοκλέους· καὶ μετὰ θυ
μέσθαι· τοῖς κατ᾽ ὠτὰ
πονπραγματευομένου·
καὶ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥε
ουσι· τὰ ἑστῶτα καὶ μέ
νοντα καὶ κατ᾽ αἰσθησιν
νον· ἐπιτεύξεσθε μὲν τὸ
Βυζάντιον· τὴν πρὸ
καθεζομένην τῆς ἑῴ
ας πόλιν καὶ γὰρ ἦν δο
κεῖ, σοφιστῶν τε καὶ φιλο
σόφων τέλεως τοῖς
βραχεῖ χρόνῳ τὰ κρά
τιστα συνελέξατο. τὰ
χείρω καὶ μετὰ θεὸν εἰς ἐν
σεως· ἐν τεύθεν ἐπὶ
τοὺς λόγων ἐδαφο
τάσας ὁδοὺς ἃς ὑποτυ
θεὶς ὑπελίπετο. καὶ τῆς
καλῆς περὶ τὴν παιδεύ
σεως ἀπάτης· λόγ η
σας χρυσοῦν πρυ
τάνεις. καὶ τῶν καλῶν
προῖέμενος εἰς ἐν
άδρατον τόνεγκων
ρίσας τελεώτερον.
οὐδὲ πρὶν ἀγνοοῦμε
νον· καὶ λόγους ἐπιζη
τῶν· εὐδαιμονίαν
εἰς ὅλας καθ᾽ ἡμᾶς· καὶ πρό

πονέτερον τὰ ὑπὸ τὲ πό-
φατῶν σάρκα· ὃς τὰ σόνους
τοῦ πρεσβυτέρου νβα
σιλείαν εὗρε το· μεῖζον
τὸ ἔργον τὸ παρεργον
ἐμπορευσάμενος·

Τομενδημε χριτοῦ τῶ
ἐνδρομοσημιῆ ὁλόγος.
καὶ διὰ μείας τῆς ὁδοῦ φέ
ρων καὶ ἀγαν εὐπόρου
καὶ βασιλικῆς ὁπροφη-
τοῦ ἀνδρος ἐτι κωλιῶ-
τος δ ἐν πεύφεν· ὃ γὰρ οἱ
ἀὸ τὶ τῶ λογω χρί σω
μαι· καὶ πὸ ἱ τρα πωλαι·
ἐχε ἀρ τι καὶ πρόσαν
τες ἡμῖν ὁλόγος· πο φῶλι
γαρ ἐν τῶ φατοῦ λόγου
γενόμενος· καὶ τὸ ὑκαι
ρὸν τοῦ τοῦ λαβόμενος·
καὶ τῶν ἡκατ ἐ μαυτὸν
τι προσφ ἐ ναι τοῖς εἰ
ρημένοις· καὶ μικρὸν
τι προσδιατρίψαι τῶν
δι ηγημάτι· ὃ φ ἐν τε
καὶ ὅπως ἡμῖν ἐσάκτι
νος τῆς ἀρχῆς ἐσυνεσ τη
κὸς τῆς φιλίας· ἐ ἰ τοῦ γε
συμπαθείας καὶ συλ φυ
ΐας· ἐ ἰ χρὴ πρόσειπεῖν
οἰκειότερον· φιλεῖ
γαρ οὕτε ὁ τῆς ῥᾳδιουρ γί
ας χωρεῖν τῶν τε ρ
πνῶν φ ἀλιάτων·
καὶ ἁ φέλκειν τοῦ δια
πρὸς αὐτὰ πάλιν φέρε
σ θαι· οὐδε λόγος τῶν
ἡδέ των ἀπηγημά
των· δε δοικα δ ἐ το
φορτικὸν τῆς ἐ ὐχε

ῥήσεως· πειρασόμεθα μὲν
οὖν ὡς οἷόν τε μετρι
ως τοῦ ὑποποιεῖν· ἀλλ ᾽ ἄ
ραντι καὶ βιαζωμε φ ἀὐ
πο τοῦ τοφοῦ· συγγνω
μην τῶν ἁμαρτ ἐ μάτων
πάντων ἡδιστα καὶ ὁτα
τῶν καὶ ὁ μὴ ἁμαρ τ ἐ ιν
ζημιᾶτοῖς γε νοῦν ἔ
χουσιν·

Ἐ ἰχον ἡμᾶς ὁ φ ἰ λος ἁπλῶς
ὁ ἀπερ τῖρ ἐ υλλο τα
λιον· ἀπομιᾶς χι σο φεν
τας πηγῆς τῆς πατρι
δος εἰς διαφορον ὑπερο
ριαν κατ ἐ ρω τα τῆς παι
δε ύσεως· καὶ πάλιν ἐ ὶς
τὰ ὐτὸς υνελο ον τας ὡς
περ ἀπὸ συνφωνήματος·
οὕτω φ ὑ σικῆς ἁρμονίας τος·
ἐ ἶχον δε μικρῶν λιεν
ἐ μὲ πρότερον· πονδ ἐ ὐ
ο ὐ σε λιε τ ἐ λιε· λιε τα πολ
λὰ ἐ σπροσδ ἐ χο ἐ ν τα καὶ
περιφανοῦ σ τῆς ἐ λπι
δος· καὶ γαρ ἐ ν πολλῶν
γλώσσαις ἐ κεῖ το πρὶν
ἐ πιστῆ καὶ μεγαλ ἐ κα
στοις ἐ σῆ· προκατάλα
βε ἶ ν τὸ ἐ σπουδαζόμε
νον [illegible] ὐδ ἐ νὰ ἐ ὶ ο νὶς
ἡδ ύ σαι τῆ προσφ ἐ ῖ ναι
τῶν λόγων μικρὸν ἁφῆ
γημα· τοῖς μὲν ἐ ἰ δό
σι μὴ ὑπολ ἐ ιπ ε ιν· τοῖς
δε ἀγνοοῦσι διδασκα λί
αν· ὡς σοφιστοῦ δ ἐ ὐ
σι μὰ φ ἐ ὴ μὴ σι τῶν νῦν ε
ὠνοῦ πλ ἐ ίστοις καὶ ἀ
φρονέστεροι· οὕτων

ἀγενώνυμον οἰκίαν τῶν
ἀνωνύμων. ἀλλ' ἤδη
καὶ τῶν νεγεγονότων
καὶ περιφανεστέρων.
ἀτεπλησσούσης τὸ
ὀντες καὶ νεοι· καὶ δυσκα
θεκτοι ταῖς ὁρμαῖς·
περ οὖν πασχοντας εὖ τι
ἰδεῖν περιτραπάντος τοὺς
τοὺς ἵππους δρόμας τοὺς
φιλίππους τε καὶ φιλο
θεάμονας· πηδῶσι δὲ
ὧσιν· οὐκ ὢν πελίνους
κόνιν· ἵνα ἰσχύσι καθαί
μενοι· παύσει τὸν ἀέρα·
τοὺς ἵππους δ' αὐτοῖς δα
κτύλοις ὡς μάστιξι·
ζεύγνυσι μεταζεύ
γνύουσιν· οὐδενὸς ὄντες
κύριοι· ἀντιδιδόασιν
ἀλλήλοις ῥᾳδίως· ἡνιό
χους· ἵππους· ἵππο τα
σίας· στρατηγούς· καὶ
ταῦτα τίνες; οἱ πένη
τες πολλαὶς καὶ ἄποροι.
καὶ μηδ' ἀνεῖσθαι μιᾶν ἢ
μέραν τροφῆς εὐπορή
σοντες· τοῦτο· καὶ αὐ
τοῖς πάσχουσιν ἀτεχνῶς
περὶ τοὺς ἑαυτῶν δαίμο
νας καὶ ἀντιτέχνους·
ὅπως πλέουσι τε ὧσιν
αὐτοὶ καὶ ἐκείνους εὐπο
ρωτέρους ποιῶσι δι' ἐκ
τῶν· ἵνα σπουδὴν ἔχω
τες καὶ τοῦ πράγματος ἦσι
ἐπιεικῶς ἄστοχον καὶ
δαιμόνιον· προσκατα
λαμβάνοντα τὰς πόλεις·
ὁδοί· λιμένες· ὁρῶντα

ἰσχνὰ πεδία· ἐξ ἀτιμίας· οὐ
δενὸς τιμητὰς ἀτρι
σὶ τῆς ἡμέρας τῆς λοιπῆς
ἑλλάδος· αὐτῶν τῶν
οἰκητόρων πλείστους·
καὶ γὰρ τοὺς τοιούτους μέμε
ρισμένους ταῖς σπουδαῖς
ἔχουσιν· ἐπειδὰν οὖν
τις ἐπιστῇ τῶν νεῶν.
καὶ ἐν χερσὶ γέμηται τε
ἐχόντων. γίνεται δὲ
πύλας ἐς ἐσῶν. πολὺς
οὗτος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπὸ τῆ
δε καὶ παιδιά· σπουδὴ
σύλλογος· πρῶτον μὲν γὰρ ἐπαίρεται παρ'
ἑτέρων πρὸς ἀλλοφό
των ἢ φιλονεικίας ἕνε
κεν· ἢ τῶν ἐκτισάν
των πατρίδος· ἢ τῶν
ὅσοι περὶ τὰ ποιητικὰ σοφι
στικὰ· καὶ πρόσωπα
τοιαῦτα μυρίων.
καὶ πτεύουσι μάλιστα
διαπληκτίζεσθαι ἐκείνοις· ἐ
πεὶ καὶ τοῦτο λίθου
ἐστὶν αὐτοῖς τῶν ἐσπ
άδας τῶν πυγμαχεῖν·
εἶτ' αἱρεσχέλεῖται
παρ' οὗ βούλομένου
παντός· βούλεται δ' αὐ
τοῖς ὅ τι μάλιστα τοῦτο τῶν
μὴ λυδῶν ἐστὶ πέλλει
τὸ φρόνημα· καὶ ὑπο
χείρα· σφῶν ἀπάρχειν
ἄγειν· ἐρεσχελεῖται δὲ.
παραμιεῖ τῶν ἑτέρων
τερον· παραδεῖται.
λογικώτερον· ὅπως
ἂν ἀτρόπιστα λῇ τὸ

διαπλ
ζητη

τητοσέχη· καὶ τὸ πρά-
γμα τοῖς μὲν ἀγνοοῦ-
σιν ἀπορίαν φόβου καὶ ἀνη-
κέστων· τοῖς δὲ προειδόσι
καὶ κατὰ μάθησιν καὶ φιλίαν
ὁρῶσιν· πλείω καὶ μᾶλλον
ἐπὶ νῦν ἐνδείξις· ἢ τὸ μέ-
γιστον τῶν ἀπειλουμένων·
εἰ πεισθεὶς ὁ λύκος μὴ ἐπιβῇ τῆς
ἀγορᾶς ἐπὶ πολὺ οὔτε τὸν
προσποιούμενον ἵππον λιπὼν
δὲ· διὰ τάχους ἂν πρὸς αὐτὸν
στοιχηδὸν ἐπὶ τὰ σύγ-
κλεισμα τοῦ στόματος
οἱ τῶν λύκων πρέσβεις ἐλθόν-
τες τὴν προδοσίαν ἐπὶ τοῦδε
τρόπου προπαρεσκεύασαν· ἐπεὶ
δὲ ἀνδρὸς ἐπιλεκτοῦ ἐν τῇ
βοΐ τε πολλοὶ καὶ ἔγκλιμα
εἰχρώμενοι καὶ ὅσα ἄλλα
ἐν φυσιῶντες κελεύει
δρᾶν βοῒ καὶ τὴν προβλῆτα εἶναι
ἀλίσταδαι· ὡς τοῦ
λουτροῦ σφᾶς οὖν παρα-
χωρήσαντος· καὶ ἀκμὴν τῶν
φυλάκων παρασκοπούντων
πάντων τὸ πνεῦμα φοβη-
σάντες· ἐπὶ πάντα πνέοντος
οὐ τελοῦντες τῶν ἐκ
τὴν προδοσίαν· ἐπὶ τοσοῦ-
τον προπαρέλυσιν ἐ-
πειδὰν δὲ ἐπλησίασαν οἱ
βοῒ

ΙΚΩΣ ΔΑΛΛΟΝΕΠΙΛΟΓΙΚΩΣ·
ΚΑΙΥΠΟΚΛΙΝΕΙΝΕΑΥΤΟΙΣ
ΕΠΕΙΡΩΝΤΟΔΙΑΤΗΣΠΡΩ
ΤΗΣΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ·ΤΗΝ
ΤΕΑΝΩΦΕΝΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΕΥΦΥΙΑΝΕΙΔΟΤΕΣ·ΚΑΙΤΗ
ΤΟΤΕΤΙΜΗΝΟΥΦΕΡΟΝ
ΤΕΣ· ΔΕΙΝΟΝΓΑΡΕΙΠΕΙΔΕΙ
ΠΡΟΕΙΛΗΦΟΤΕΣΤΟΥΣΤΡΙ
ΒΩΝΑΣΚΑΙΛΑΡΥΓΓΙΖΕΙΝ
ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣΑΝΤΕΣ·ΑΛΗ
ΠΛΕΟΝΕΧΟΙΕΝΤΟΥΖΕΝΟΥ
ΤΕΙΚΑΙΝΕΠΛΟΥΔΟΣ·

ΓΩΔΕΟΦΙΛΑΦΗΝΑΙΟΣΚΑΙ
ΛΑΤΑΙΟΣ· ΟΥΓΑΡΗΣΕΦΘΗ
ΤΟΥΦΘΟΝΟΥΠΙΣΤΕΥΩΝ
ΤΩΠΛΑΣΜΑΤΙ· ΗΔΗΚΑΙ
ΝΟΜΕΝΩΝΗΥΤΟΥΝΙΚΑΙ
ΤΑΝΩΥΤΑΜΙΕΤΑΒΑΛΛΟΜΗ
ΤΩΝ· ΚΑΙΓΑΡΕΖΗΛΟΤΥ
ΠΟΥΝ ΤΟΤΟΥΝΑΦΗΝΟΥ
ΚΛΕΟΣΕΝΕΚΕΙΝΟΙΣΚΑΤΑ
ΛΥΦΗΝΑΙ ΚΑΙΤΑΧΙΣΤΑ
ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΦΗΝΑΙ· Υ
ΠΗΡΕΙΔΟΝΤΕΤΟΥΣΕΝΕΑ
ΝΙΑΣΕΠΑΝΑΓΩΝΙΤΟΝΛΟ
ΓΟΝ. ΚΑΙΤΗΝΠΑΡΕΜΑΥ
ΤΟΥΡΟΓΗΝΗΝΧΑΡΙΖΟΜΕ
ΝΟΣ· ΔΥΝΑΤΑΙΔΕΚΑΙΗ
ΜΙΚΡΑΠΡΟΣΘΗΚΗΝΤΟΠΑ.
ΕΝΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΙΣΑΣ
ΥΣΚΑΙΝΗΝΤΑΣΙΣΦΑΛΑΣ
ΤΟΤΟΥΛΟΓΟΥΙΣΑΤΕΣΤΗ
ΣΑ· ΩΣΔΕΠΟΤΗΣΔΙΑΛΕ
ΞΕΩΣΕΓΕΝΟΜΗΝΑΠΟΡΡΗΤΟ·
ΟΥΔΕΙΚΑΦΕΙΚΤΟΝΕΠΙ
ΤΥΓΧΑΝΟΝ ΑΛΛΑΣΦΩΝ
ΗΔΗΠΑΡΑΓΥΑΙΝΟΥΣΙΕ
ΓΠΑΝΑΜΕΜΕΖΑΙΦΝΗΣΙΔΕΤΑ
ΒΑΛΩΝΗΝΡΥΑΙΝΑΝΤΕΣ

ΙΣΡΟΥΣΑΛΗΜΕΝΕΙΣΕΙΝΩΦΘΕ
ΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΕΠΕΡΑΛΙΣΕΑ
ΤΗΝΝΙΚΗΝΕΠΟΙΗΣΑ·
ΟΔΕΙΣΟΦΗΤΕΑΥΤΙΚΑΤΑ
ΓΕΝΟΔΙΕΝΩΝ· ΚΑΙΓΑΡΗΝ
ΑΓΧΙΝΟΥΣΕΙΣΚΑΙΤΡΙΣΑΛΛΟΣ·
ΚΑΙΠΡΟΦΥΛΑΣΠΛΕΙΣΘΕΙΣ.
ΙΝΑΤΕΛΕΩΣΑΥΤΟΝΙΣΑΦΟ
ΜΗΡΙΣΩΝ· ΕΦΕΠΕΙΚΛΟΝΕ
ΩΝΤΩΛΟΓΩΤΟΥΣΕΓΕΝ
ΝΑΔΑΣΕΙΚΕΙΝΟΥΣ· ΚΑΙΠΑΙ
ΩΝΙΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙΣ· Ο ΥΠΡΙ
ΑΝΗΙΚΕΝ. ΗΤΕΛΕΙΩΣΤΡΕ
ΦΑΣΘΑΙ· ΚΑΙΤΟΙΚΡΑΤΟΣ
ΙΣΑΦΑΡΩΣΑΝΑΔΕΙΣΑΣΘΑΙ·
ΥΠΟΔΕΥΤΕΡΟΝΗΛΙΝ
ΤΗΣΦΙΛΙΑΣΟΥΙΚΕΤΙΣΠ̄
ΦΗΡ. ΑΛΗΘΕΣΤΥΡΟΣ
ΑΝΑΠΤΕΤΑΙΠΕΡΙΦΑΝΗΣ
ΚΑΙΛΕΡΙΟΣ· ΟΙΜΕΝΟΥΝ
ΟΥΤΩΣΑΠΙΛΟΦΩΝΑΠΡΑ
ΚΤΟΙ· ΠΟΛΛΑΔΕΝΤΗΣ
ΠΡΟΠΕΤΕΙΑΣΕΑΥΤΟΙΣΙΣΑ
ΤΑΛΕΙΤΑΛΕΙΜΕΝΟΙ· ΠΟΛ
ΛΑΔΕΤΗΣΕΠΙΒΟΥΛΗΣΕ
ΜΟΙΔΥΣΧΕΡΑΝΑΝΤΕΣ·
ΩΣΚΑΙΦΑΝΕΡΑΝΕΧΘΡΑ
ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣΚΑΙΠΡΟΔΟ
ΣΙΑΝΕΠΙΚΑΛΕΙΝ· ΟΥΙΣΕ
ΚΕΙΝΩΝΗΛΙΟΝΟΝ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΑΥΤΩΝΑΦΗΝΙΩΝ.
ΩΣΔΙΑΤΗΣΠΡΩΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΣΕΛΗΛΕΓΜΕΝΩΝ
ΚΑΙΗΣΧΥΚΑΙΓΕΝΩΝ
ΥΦΕΝΟΣΑΝΔΡΟΣ· ΙΚΑΙ
ΠΑΝΤΑΛΗΔΕΤΟΥ
ΘΑΡΡΕΙΝΙΣΑΙΡΟΝΕΧΟΝ
ΤΟΣ· ΟΔΕΙΚΑΙΓΑΡΑΝΘΡ
ΠΙΝΟΝΤΟΠΑΘΟΣ· Ο
ΠΑΝΜΕΓΑΛΗΔΑΙΠΑΝΤΕΣ

ἀθρόως τοῖς ἐλλιπέσι ἐοίκασιν
ἐντυγχάνομεν· ἐλαττόνων
τῆς ἀοριστίας τὰ φαινόμενα· τοῦτο καὶ αὐτὸς
παίζων ἐοικυῖα φησὶ παίζει·
ἐὰν φόρει τις ἐπὶ πλείω χρόνον
μίας ἑαυτοῦ ἐπαίρειν
ὄνυκα εἶχεν· ἐζήτει τροφὴν
πισσήν· κενὴν ἡμιλίκα
ρίαν τρισὶ δὲ ἡμέραις ὁμοίαν
ζειν· ὁμοίως δὲ πάντα·
γωνίδα τὴν λυπηρὰν φύσει
τρωμένην πλείστον. καὶ
λογικῶς συγγινόμενος.
καὶ κατεπαλαύνῃ τοῖς λο
γισμοῖς· καὶ ὁ περὶ ἡμῶν
λόγος· οὔτε ἀθάνατος ἄνθρω
πος ἓν ὄν ἅλως τε εἶναι
λέγων ὁπότ' ἂν ἐν χρόνων
πολλῶν καὶ συνουσιάτε
λεων τέρα. οὔτε παίδευ
σιν τοῖς πειρωμένοις
ἐξόλλυσιν τε καὶ ἐκβάλ
λων τὴν διαφοράν· ὅθεν
ἐπάνειμι πρὸς αὐτὸν εἰς
τὸ ἔνθυμον· καὶ πεῖρα
λαβοῦσα λαμβάνων.
πλεονεκτίαν τῶν συνεδή
σα· ὡς δὲ προϊόντος τοῦ
χρόνου· τὸ πιθανὸν ἅπαν
λήθοι σαφῶς λογι
σάμενος· καὶ φιλοσοφί
ᾳ εἶναι τὸ σπουδαζό
μενον· τὴν τέχνην ἅπα
ντα ἤδη τὰ πάντα ἀλλή
λοις· ὁμολογοῦντες·
ὁμοδαίτοι· συμφυ
εῖς· τὸ ἓν καλοῦντες·
ἀεὶ τὸν πόθον ἀλλήλοις
συνάγοντες· φέρειν

πέρ ὄντες καὶ βεβαιότε
ροι· ὅτι μὲν ἁμαρτιῶν ἢ
ρωτιάτων ἐρωτες. ἐ
πειδὴ πρόπτων ἔοικε καὶ
ρεούσῃ καὶ καιρίμοις
ἀνθεῖν· οὐ τεταραγμένος
μένειν τὴν ὑλὴν ἀλλὰ
πτοήσεις· ἀλλὰ τῶν ἀπὸ
πτοήσεως ἄρχεται·
οὔτε πόθος οὔτε φίλτρα ται.
μαραινόμενον τὸν
ὑπερικαυλιτος
ιδεῖν κατὰ πτερικαίων
φρένες· ἐπειδὴ πράγμα
τος ἐστῶτος εἰς· διὰ τοῦ
τοι καὶ μονιμαίων τερο
καὶ ὁσῳπλέονα ἑαυτοῖς
τὸ καλλος φαντάζε
ται. τοσοῦτῳ ἀλλο
ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλοις
συνδεῖ τοῦ τῶν ἡδυ
τῶν ἐρασταί· οὗτος
τοῦ ὑπερβολικοῦ πόθου
πόλεμος· λίσσομαι
μένου ἐξ ὧν τοῦ καὶ
ῥοῦ καὶ τοῦ μετρου φρε
ρόμενος· καὶ οὐκ οἶδα
πως εἰς τοῦτο ἐμπί
πτων τοῦ λογισμοῦ· οὐ
ἰσχὺν ἃ ὅπως ἐν αὐτῷ
ἐπισχὼν τοῦ ἀληθήμα
τος· ἀεὶ γὰρ οἱ τὰ πα
ρὰ φέρεσθαι καὶ σφαί
νεται καὶ σρεῖττον
τοῦ προλη φθέντος·
καὶ μὲ τὰ πάντα τὸ
προσωτυραννικῶς.
τὸ τῶν πολυποδάων
πείσομαι· ὧν τῆς φα
λάγγος ἐξαλοιέμεν.

προσεχόντων παίδισκουν
λαισαίπετραι· καὶ οὐτρί
ἀφετοῖσιν ἀναι· ἢ παρὰλ
λήλων τιπροσλαβεῖνεἰς
τῆσβίας· εἰμὲνοὖνεσχω
ρησιτις· ἐχόντοζητοῦν
μενον· εἰδεναι, παρέλαν
τοῦναι φαμεν· οὐτωνδὲ
παρὸς ἀλλήλουσ ἐχοντες·
καὶτοιαῦτας ὕποστα
σαντες ἐυτειχεῖ φ· ἀλλ
λων χρυσεαισιόμασ ὄφη
σιπίνδαρος· οὐτανσυ
μένεἰστὸπρόσω· θεν
καὶπόθεν συνεργοῖς χρ̄
μένοι· ὥστωσαδικρυ
πτυπτυηντοῦτων μὲν μὲ
γιστωνμὴτηῖσαιμεν
ἐλπίδεσὶτονπιμάσπρά
γματοσεἰσφορονοὐτά
τουτῶνλοτων· φόρο
νοσδεἀπηνζηλοσδὲ
σπουδάζετο· ἀγωνδε
ἀλλοτερόισοὐχὁστις
ἀυτὸστοπροτεῖνεχοι·
ἀλλὸπωστῶνἑτέρωντοῦ
τουπαραχωρήσειεν·
τοῦπαραλλήλωνεὐδοκι
μιον· ἴδιονδὲποιοῦμεθα·
μάλιστα μὲνἀλλοτερόισε
ἐιδὰλλοτέροισέργον
ἢἀρετη· καὶτὸζῆνπρος
τασιεἕλουσεἐλπίδας·

Ἢπρὸκατἀλλομὲνηνπαντὶπραγματι
ὑποθεσισεἰχρυσοῦνκιονέσκατασημαδο
λεγονται·

πρὶν μὲν θέναρᾶπεληθεῖ·
ἐιτοθεὶδὲμεθοισταλεί
νοις· προσοβλέποντες
καὶβιονκαὶπρᾶζινἀ
πασανἀπτιυ·θ·υνοιεν·
παραγετῆσδὲντολμῆ
οὐτωνσᾶτόμενοι· καὶ
ἀλλήλοιστὴνἀρετὴν
παρὸ·ιγοντες· καὶεἴ
τιμὲγαεἶναι τοῦ
τοεἰπεῖν· καὶοὐδεσοῦ
τεσαλλήλοισκαὶστα
θ·μαι· ὅιστοεὖ θ·εσκαὶ
μὴδιαιρῆσθαι·
τοῖρωνπεραρῶνμὴ
λοῦνιενοὖντοῖσαξελιγ
στατοις· ἀλλατοῖσεω
φρονεστατοις· οὐδὲ
τοῖσμαχιμωτατοις·
ἀλλατοῖσειρηνικω
τατοις· καὶοἵοὶσυνεῖ
ναιλυσιτελέστατον·
ἐιδότεσοῦτοκαὶσιάῤῥᾳ
θυμεταλαβεῖν· ἀπὸρε
τῆσκαὶεταδοῦναι· ἐπεὶ
καὶμόσουμεταστεῖν
μᾶλλον· ἢυγεῖανχαρί
σασθαι· καὶθ·ηλιάτων
δ·ε· οὐτοῖσπᾶσιτοῖσπλε
ον· ἢτοῖσκαλλιστοις
ἐχαίρομεν· ἐπειδὴ
καὶτὸν ἔυθ·ενδεστιν ἢ
προσᾶρετηνὴτυπὸν
σθ·αιτοῦενεουσ· ἢπρος
καισιαν· δ·υοριεμεγη
ρίζοντοπαλιμῆδοι·
πιλιεῦ· προσῶτηκαιτι
μιωτερα· ἢδεδ·υτε
ραισαιοὐτοῦνῖσουλογου·
ἢτεικαιπροστοῦσερου

ἡμῶν οἰκους· καὶ τοὺς
ἐκεῖσε διδασκάλους φε
ρουσα· καὶ πρόσπους ε
ζῶν· φ· ἐν ἡμῖν δὲ εὐπρ. τὰς
ἄλλας δὲ τοῖς βουλομέ
νοις σπαρήσαλιεν· ἔορ
τας θεάτρα· πανηγύρεις·
συμποσια· οὐδὲν γὰρ
οἰκεῖον τιμιον· οὐκ ἐπιτρος
ἀρετὴν φέρει· καὶ δὲ
ποτε ἰδεῖν τοὺς τοιούτους ἐπε
ριάνθρωπος οὐδαζόμενας·
ἀλλοισμένους ὑπ' ἀλλήλων προσ
ηγορίαι τινες εἰσιν· ἡ πα
τροφενὴ οἰκοφενὲς τῶ
ἰδίων ἐπιτηδευμα
των· ἡ ἐν πράγμασιν· ἡ δὲ ἐν
δὲ τοῖς μεγάλοις καὶ
ὀνομα χριστιανοῖς
εἶναι καὶ θνομάζεσθαι
ὧν πλεονεφρονοῦμεν·
ἡ τῆς πατροφήτης φεν
δόντες φύγης· εἴπερ
μὴ μῦθος ἦν· ἐζῆς ἂν
ὧν ἐν οὐρανοῖς· ἡ
τῶν χρυσῶν πόλεμιδας
διὸ καὶ πωλεῖ τὸ ἐπιτυ
χὸν τῆς εὐχῆς· καὶ πα
τὰ χρυσοῦς τῆς αἰε
νος· ἄλλος οὗτος φρυγι
σεμνύνεσθω· τὸν παράβαρι
δος οἷς τὸν τιὰν λέγοιμι
τὸν ὑπερβόρειον· ἢ τὸ
ἀργεῖον πήγασον· οἷς οὗ
τος οὗτος ἦν τὸ διάφερος
φέρεσθαι· ὃς οὐκ ἦν μὴ ἐν τῷ
πρὸς φ· αἱρεσθαι δ' ἀλλή
λων καὶ συναλλήλοις·
εἰπων τις ἂν τὸν κύκ
ρον· καλὸν ἐραμένοις

ἄλλοις δ' ὁ φ· ἦναι τὰ εἰς φυ
χὴν· οὐ γὰρ φαύλως τὸ
τοῦ πολλὰ βάνον ταί
τοῖς εὐσεβεστέροις· καὶ
γὰρ πλοῦτος ἐστὸν καὶ κο
πλοῦτον εἴδωλα μᾶλλον
τῆς ἀλλ' ἐλλάδος· καὶ
χαλεπὸν μὴ συναρπα
σ· θ· ἦναι τοῖς τοῦτων ἐπ
παινεταῖς καὶ συνηγόροις·
ἡ μὴ δ' οὐδὲ μιᾶ παρατὸ
των ζημιατῶν δια
νοιαν πεπυκνωμέ
νοις καὶ πεφραγμένοις·
τοὐναντίον μένου·
εἴτι χρὴ καὶ παραδο
ξον εἰπεῖν· εἰς τὴν πί
στιν ἐντεῦθεν βε
βαιωθήμεν· καταμα
θοντες αὐτῶν τὸ ἀπα
τηλὸν καὶ σίδηλον·
ἐν τῷ φαδαιμόνων
ἰς κατα φρονήσαντες·
οὐ φαυλίζοντα ἰδαί
μονες· καὶ εἴτις ἐστὶ
ἡ πιστεύεται ποταμὸς
διὰ μὲν ἐρεῶν γλυκύ·
ἡ ζῶον ἐν πυρὶ σκαί
ρον· ὧν τὰ πάντα ἀλίσκε
ται· τοῦτο ἡμεν ἡμεῖς
ἐν πᾶσι τοῖς ἡλιζι· καὶ
τὸ καλλιστονότικαὶ
φατρίατις περὶ ἡμᾶς
ὃν ἐσαγεννήσην ὑπὲ
ἐκείνων ἐκ φιγεμόνι
παιδευόμενοι καὶ ἀγο
μενοι καὶ τοῖς αὐτοῖς
χαίρουσα· ἐὶ καὶ πεζοὶ
παρ' ἀλυδιὸν ἁρμιλέοντέ
ομεν· τὸν εἰκεῖπου δρό

μονικὰ τρόπον· ἐχόντων
ὑπηρχε νημῖν. ἐπισθ
μοισμενεῖναι παρατοῖς
ημετέροις παιδευταῖς
ικαὶ συνιπτορσιν. ἐ
πισθμοῖς δὲ παρὰ τὴν ἑλ
λάδι πασι· καὶ παὐτης
μάλιστα τοῖς σπουδαιοτ
τάτοις· ἤδη δὲ καὶ μέ
χρι τῆς ὑπερορίας προπλ
ωφολιεν. ὥστε ἀφεστέγο
νε νέκ πλείονων τῶν
τὰὐτὰ δὴ τοῦ μένων
παρὰ τοσοῦτοις μὲν παρ
οῖ νηλε τέροι παιδεύται·
παρ' ὅσοις δὲ φοίνικες· παρὰ
τοσοῦτοις δὲ ἧττον ἐλ παρ
ῥόσοις δ' οἱ παιδευταὶ συνα
κολουθοῦντες ἑλλήνοις
καὶ συλλαλοῦντες· κ...
ζυνωρίσουσι κἂν ὦσιν
λιοι καὶ ὄντες παρ' αὐτοῖς
καὶ ἀεὶ σοῦντες·
οὐδεν τοιοῦτον αὐτοῖς
ὁ τοῦ ρεσται καὶ οἱ πυλάδαι·
οὐδεν οἰκειοτέρα δὴ τοῦ τοῦ
θαύλια· οὐσι κοινωνιᾶσυμ
φορῶν ἐγνωρισεν· κ...
τοῖς καὶ ὧν σαρκὶ ἑλαύνει·
μεριζομένου σεν ταὐ
τῶν ἡνίας καὶ μάστιγας·
ἀλλ' ἀγαθὲ λαφονεῦ ἐπιταῦ
ἐις τοῦ σεβεῖ ὃν σὺ πάχθεις
ἐπαίνους. ὁπόταν δὲ παρὲ
τερου ποτε τοῦ τοδε
ζάμενος· καὶ θαυμαστὸ
οὐδεν. εἰς ἀνταὐθα
τῆς ἐκείνου φιλίας τυ
παραπέλαυσα· ὥσπερ

ζῶν τοσε ἰς ἀρετὴν. οὐ
τῶν μεταστάντος εἰς
εὐφημίαν· ἀλλ' ἐπιτῆ
νῦν σαν ἐπαναγεσθω
πάλιν ἡμῖν ὁ λόγος·
Τισ μὲν οὐτω πολιοσῖν
τῆς συνεσεως καὶ προ
τῆς πολιᾶς· ἐπειδὴ τοῦ
τῶν ἰσαι σολομῶν το
γῆρας ὁρίζεται· τισ δὲ
οὐτως αἰδέσιμος ἐπα
λαιοῖς πᾶσι καὶ νέοις τι
τῶν ἰσα τὸν αὐτὸν
ἡλικίαν χρόνον· ἀλλὰ κ...
τῶν πλείστων προεί
λη φοτων· τίς μὲν
ἡ τοῦ τον ἐδεῖ τοῦ λόγου
διατον τρόπον· τίς
δὲ ἑκάστου κλῆρος χει
λογου καὶ ἑκάστου
τρόπου· ποῖον μὲν
εἶδος οὐ σκεπτέον αι
δεύσεως· μᾶλλον δὲ ποῖ
ον οὐ μὲν οὖν περβολῆς
ὡς ἐλλιπον· οὐ τω μὲν
ἅπαν τα διελθεῖν· ὡς
οὐδεις ἐν· οὐ τω δ' εἰκῆ
κρονεῖς ἀστον. ὡς τῶν
ἄλλων οὐδεν· ὅπου
δὴ γαρ ἐν φυΐας νη
δραμεν· ἐζῶν ἐπιστη
μῶν καὶ τεχνῶν τοκρα
τοσε χουσι· ἡ κισται δὲ
τάχους φυσεως διὰ τὸ
νον δὲ μόνον δὲ τοῦ τάχους
οὐ τω δὲ καὶ φερτερα
συλλαβων καὶ εἰς ἓν ἁπα
γαγων· ὡς τε δὴ λον ὡ
εἶναι ποτε ρωτοῦ τω

ΙΑ
ΙΒ

Δ

εἰκείνος θαυμασιώτερος· τί μὴν ῥητορικὴν τοσοῦτος· τὴν πυρούμενος πείθουσα· εἰ καὶ τοῦ θαυμαστῶν ἦν καθαρότητα· τί δὲ γραμματικὴν γλώσσαν ἑλληνίζει· καὶ ἱστορίαν συνάγει· καὶ μέτροις ἐπιστατεῖ· καὶ νόμοθετεῖ ποιήμασιν· τί δὲ φιλοσοφίαν τὴν ὄντως οὖσαν ἥν λήψεται καὶ ἀνωβάτου· σαν· ὅση τε πρακτικὴ καὶ θεωρητική· ὅσην τε περὶ τὰ λογικὰ ἀπόδειξιν ἔχει καὶ τὰ παράλογα· ἣν δὲ διαλεκτικὴν ὁμολογοῦσιν· ὡς ῥᾳδίως ἂν τοῦς ἀλαζόσι τοῦ ἀλαζονεύεσθαι ἐξέλοι· ἢ τὰ εἰκείνου τῶν λόγων ἁρκοῦσα φυγεῖν ἐστὶ τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀστρονομίαν δὲ καὶ γεωμετρίας· καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίας· τοσοῦτον λαβών· ὅσον μὴ σκολιὸν εἶναι τοῖς περὶ τοῦτο διατρίβουσι· τὸ περὶ τοῦ διὰ πυρὸς ἐν χριστῷ τοῖς εὐσεβέσιν εὐφραίνειν· ὡς τε μᾶλλον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρεθέντος τοῦ παρεθέντος εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττειν· ἀλλὰ δὴ τοῦ παρεθέντος ἰατρικὴν μὲν γὰρ καὶ ταύτην

σωματοσαρκωτικὴν καὶ νοσοκομίαν· φιλοσοφίας καὶ φιλοπονίας οὐκ ἄπορον· ἀπλανῆ καὶ ἀναμάρτητον τῶν πεποιημένων· ὃ θ' ἑαυτὸν ἀρξάμενος εἰς ἓν συνῆκε τὴν τέχνην ἀφίκετο· καὶ ταύτης οὐχ ὅση περιττὸν φαινόμενον ἔχει καὶ κατωκειμένον· ἀλλ' ὅση συνδογματικὸν καὶ φιλόσοφον· ἀλλὰ τί τὰ καὶ περὶ τὴν λύσιν καὶ τὰ τυγχάνοντα· πρὸς τὴν ἐν τῷ ἡφαίστου ἀνδρὸς παίδευσιν· λίθοστοῖς τοῦ ἀνδρὸς πειραμένοις ὁμοίνους ἐκεῖνος καὶ ὁράδαλμανθυς· οὓς ἀσφοδελῶν λειμὼν ἐκαὶ πλουσίων πεδίων ἤνθισαν ἔλλησι· φαντασία τοῦ καθ' ἡλιὰς παραδείσου γενομένοις ἐκτῶν λιθαϊκῶν οἰκιδίων καὶ περιτήνικαὶ σιντίδι πεφυτευμένοις· ἐν ἄλλοις ὀνόμασι τοῦτο παραδηλοῦσαντες·

Εἰχεμένου τῶν τὰ αὐτὰ καὶ παρ' ἡμῖν παίδευσεως ἢ φορτίς· ὡς τοῦ ἐφικτὸν ἀνθρώπου πεῖραν· τοῦ παρεπείκεινα τὰ δεῖρα τοῦ πέραν· ἐδεῖ δὲ λοιπὸν ἐπανόδου καὶ διοῦ τελεωτέρου καὶ τοῦ λαβέσθαι

τῶν μελλόντων μὴ
μόνον καὶ τῶν ὑπαρχόντων μᾶλ-
λον δὲ καὶ τῶν παρεληλυθότων
μᾶλλον· ἐξ ὑπερβολῆς λόγοι· προ-
πομποὶ· ἀπαλλαγαί· περίπλοκαί· δι-
κρυα· οὐδὲν παρούσης τῆς
οὐδενὸς αὐτῆ ῥοπῆς· ὡς τοῖς
ἐκεῖσε συμπλεομένοις· ἀφ' ὧ
πόνων καὶ ἀλλήλων μὴ τελέσ-
θαι· γίνεται δὴ τότε
θέαμα τέλειον· καὶ
ἱστορίας ἄξιον· περιστά-
σεσι μὲν ἀπὸ τῶν μετάρσιων
καὶ ὑλικῶν χορός· ἔστι
δὲ ὧν καὶ διδασκάλων·
οὐδαμοῦ· ἐπιγενόμενοι τομέ-
ως ἴσε εἰς ἔφασκον· ἀνδρι-
ζόμενοι· πείθοντες· τί γὰρ
οὐ λέγοντες· τί δὲ οὐ
πράττοντες· ὧν μὲν τοῦ
ἀλόγου ὑπτασεικός· ἐν τῇ
θάττικατηγορίᾳ σωμέν
ἑαυτοῦ· κατηγορη-
σωδὲ τῆς θεοφίας ἐκείνης
καὶ ἀλλήλου ψυχήσει
καὶ τὸ λιμπρὸν· ὅλιεν
τᾶς αἰτίας ἐπιόντες
περὶ τὴν ἐπανοδον φι-
λοπεικίας· κρείττων
ὢν φρονητῶν κατεχόν-
των· καὶ διάκρισιν· συ-
νεχωρηθη δὲ ὑμῖν ὁμι-
τὴν εἰκαμαλίαν· ἐγὼ
δὲ οὐ τελείφθην ἀθήνη
εἰ τὸ λιέν τι μᾶλλον ἰσθεὶ
εἰρήσεται γὰρ τἀληθές·
τὸ δὲ τῆς προδοθείσης

ἐκείνου γε εἰσόπτος ἀ
φείναι μὴ φιέντα·
καὶ παραχωρῆσαι τοῖς
ἑλκόυσι πράγμασι πρὶν
γε εἰς τὸ λιμὴν πίστευο
μένον· γίνεται γὰρ
ὡς περ ἐνος σώματος εἰς
δύο τομὴ· καὶ ἀλλοτε
ρωσις ἐκρωσις· τὸ μὲ
ἔχων συντροφωνικ...
ὁμιόζυγων διαζεύξις·
γοερὸν μὲν γὰρ ἐνῶν
ἐπάλληλοις· καὶ οὐφε
ρον τῶν τὴν ἄλλοτρι
ωσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ κρό
τερόν· λιοῖτο τῆς ζω
λίας· οὐ γὰρ ἡνεσχόμη
ἐπὶ πλεῖον μέλεινος ὁ
ρᾶσθαι· καὶ τὰς λογον
ὑπεχειν τῆς διαστα
σεως· ἀλλ' ἐπιμεῖναν
τας μεταίσαθ· ἡναι χρο
νον οὐχὶ σύχνον· ποιεῖ
τὸν ὁλμπρικὸν ἵππο
ὁπο φος· καὶ τὰ δεκάριθ
ζαστῶν κατεχόντων·
κρολίνων κατὰ πεδίον·
καὶ πρὸς τὸν συνήθολον
ἐφέρομεν·
σὺ δ' οὐμὲ πανικὸν μὲ·
λικράτων κοσμῶν καὶ
τῆς κυνηχαρισμένη·
καὶ ὅσον τοῦτων πο
λὺ μὴ τοφονὰ φόσιν ἔα
σθαι· οὐ παραύτοῖ γε εἰχ
μὲν θεατρικοῦς οὐδὲ
ἐπιδεικτικῶς· τάχι
στα δὲ γενόμενοθ' ἡμῶν
αὐτῶν· καὶ τελουμὲ
ἐν ἁγιάσματι ζαγενείων.

ἀνδρικῶτερον τῆς φιλο
σοφίας προσβαίνοντες
οὐ συναλλοιοῦμενοι ἔτι.
οὐ γὰρ ἀφίκεσθαι φασὶν
τῶν ἀφωδεσυναλλοις
τὸν μὲν γὰρ εἰ καὶ ἀρε
κατεχει πόλεως τινα
δεύτερον οἰκιστὴν τε
καὶ πολιοῦχον ἐπιθεῖτο
ἐκ δὲ κλίμακος τινὸς ἐπει
δὴ γεγένηται οὐκ εἰκὸς τῶν
ἀναγκαίων ὑπολαβά
νουσι καὶ οὐκ ἄποσκοπου
τῆς προκειμένης φιλο
σοφίας· ἐπὶ δὲ πρώτην εὐ
λάβειαν καὶ τὴν περὶ οἰκονομία-
καὶ συμφορὰν ἐπανά
στασις καταστὰσα τοῦ
ἀνδρὸς ἀπῆγαγεν· οὐκ ἀ
λυσιτελὲς οὐδὲ δίκαι
ως ἀπηγορεύθη· οἰκο
νόμῳ δὲ εἰκὸς καὶ τὰ
σωμάτια ἀνθρώπων καὶ
φίλος φιλοῦκε νόμος.
οὐδὲ τρισὶ πολυμαθία καὶ
τὴν σύνοφεσεως ἀξίων·
ἀλλὰ νοῦν καὶ λόγον τὸν
τῶν φίλων ἀπέσωσ-
ἀγοι τὸ δὲ ταῖς ἐκείνου
πρεσβείαις ἀλλὰ μὴν τὸ
δὲ τὴν πολυτρόπως τοῦ
θ· ὑφιλανθρωπία καὶ
περὶ τοὺς λιθέρομενος
οἰκονομία· διὰ πολλῶν
τῶν ἐνταῦθα συγχωρίσα
σα· καὶ ἐλλαμπρότερο
ἀποδείξασα λαμπτῆρα
τῆς ἐκείσε λαμπούσης προτί

φησι περὶ φαντίτεκαι
περὶ βούλεται τοὺς ἱεροὺς
τοὺς περὶ τοῦ ὑφρο
νοῦς τε ἐν καταλέξα
σα· καὶ διαλλάττης καὶ σα
ρῶν πόλεως τῆς οἰκου
μένης πάσης πυρσεύουσα
λιτὴν ἀτρόπον; οὐσχε
δίασας τὸν βαφλιόν·
οὐ δὲ ὁλοῦ τρεπλανήσας
καὶ σοφίσας· καὶ τὰ τοὺς
πολλοὺς τρόπους τῆς
προστασίας ἐφιεμένου·
ἀλλὰ ταχεῖ καὶ πόλιν
πνευματικὴν ἁλίσας
σεως τίς ἐστι καὶ ἁγίσας
σα· οὐσὲ πάλιν ὑγιάρετω
τὴν πάρ' ἡμῖν αἰῶνα καὶ
δικαίαν ταχεῖαν ἐστὶν
ὁπὲρ καὶ ἐφ' ὧν πρόεδρευ
ὁ πτωχὸς ἐν βασιλεῖ. οὐ
γὰρ ἀπάντων τὸν πολλῶν
σωκατηγορεῖν. οὐδὲ
δίκαιον· ἐπὶ πάντων τὸν
πῦρ τὴν πόλιν· ὃς τὴν
κωμῳδῶν προτέρονεῖχει
ρίας τῶν ὑμῖν συβερνη
τὴν· καὶ κεῖσθε πεπιστὴν
πρὸ ὧν ἀγαθῶν καὶ
πιστεύσασθαι προσοφε.
οὐ τοῦσεπιτῶν διακονη
κα θ· ἔχει· μεταπίπτοντα
λὴν τὴν φοβεῖσαν θ·
λασσαν· καὶ τὴν τῶν
ἀνεκλιπῆ διάκεφιν·
ὡς δὲ καὶ τοῖς πόλεσι
κοῖς ἐχει· στρατιῶτης
τὰ ξιάρχος· στρατηγός·
ἀν τὴν ἐν τὰξι ἀρίστην
καὶ λυσιτελεστάτην τοῖς

ΑΡΧΟΜΕΝΟΙΣ· ΤΟΔΕΤΗΛΙ
ΤΕΡΟΝ.ΠΟΛΛΟΥΔΕΝΗΝΑΖΙ
ΟΝ.ΕΙΟΥΤΩΣΕΙΧΕΝ
ΝΥΝΙΔΕΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΟ
ΠΑΝΤΩΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ
ΤΑΓΜΑ, ΤΩΝΠΑΡΗΛΙΝ
ΠΑΝΤΩΝΕΙΝΑΙΚΑΤΑΓΕ
ΛΑΣΤΟΤΑΤΟΝ· ΟΥΓΑΡΕΖΑ
ΡΕΤΗΣΕΛΛΟΝΗΙΚΑΙΣΟΥΡ
ΓΙΑΣΠΡΟΕΔΡΙΑ· ΟΥΔΕΤΩ
ΑΓΙΩΤΕΡΩΝΑΛΛΑΤΩΝ
ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΩΝΟΙΦΡΟ
ΝΟΙ· ΕΑΜΟΥΠΛΕΟΝΠΡΟ
ΦΗΤΑΙΣΟΤΑΕΑΙΠΡΟΣΦΕ
ΒΛΕΠΩΝ. ΑΛΛΑΚΑΙΣΑΟΥΛ
ΟΑΠΟΒΛΗΤΟΣ· ΡΟΒΟΑΜΕΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝΟΣΟΛΟΜΩΝ
ΤΟΣ. ΑΛΛΑΚΑΙΙΕΡΟΒΟΑΜΟ
ΔΟΥΛΟΣΚΑΙΑΠΟΣΤΑΤΗΣ·
ΚΑΙΙΑΤΡΟΣΜΕΝΟΥΔΕΙΣ
ΟΥΔΕΖΩΓΡΑΦΟΣ· ΟΣΤΙΣ
ΟΥΦΥΣΕΙΣΑΡΡΩΣΤΗΚΙΑ
ΤΩΝΕΣΙΚΕΦΑΤΟΠΡΟΤΕ
ΡΟΝ. ΗΠΟΛΛΑΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΥΝΕΙΚΕΡΑΣΕΝΗΕΙΔΟΡΦΩ
ΣΕΝ· ΟΔΕΠΡΟΕΔΡΟΣΕΥΡΙ
ΣΚΕΤΑΙΡΑΔΙΩΣ. ΜΗΠΟ
ΝΗΦΕΙΣ. ΚΑΙΠΡΟΣΦΑΤΟΣ
ΤΗΝΑΞΙΑΝ· ΟΜΙΟΥΤΕ
ΕΠΑΡΕΙΣ ΚΑΙΑΝΑΔΟΦΕΙΣ
ΩΣΟΜΙΥΦΟΣΠΟΙΕΙΤΟΥΣΕΓ
ΓΑΝΤΑΣ· ΠΛΑΤΥΤΟΜΕΝ
ΑΥΤΗΝΙΕΡΟΝΤΟΥΣΑΓΙΟΥΣ·
ΚΑΙΣΟΦΟΥΣΕΙΝΑΙΚΕΛΕΥ
ΟΜΕΝΤΟΥΣΟΥΔΕΝΣΟΦΙ
ΣΘΕΝΤΑΣ. ΟΥΔΕΤΟΥΒΑ
ΘΜΙΟΥΠΡΟΕΙΣΕΝΕΓΚΟΝ
ΤΑΣΤΙ. ΠΛΗΝΤΟΥΒΟΥ
ΛΕΣΘΑΙ· ΚΑΙΟΜΕΝΣΤΕΡ
ΓΕΙΤΗΝΙΚΑΤΩΧΩΡΑΝ.

ΙΖ

ΚΑΙΤΑΠΕΙΝΩΣΕΩΣΤΗΣΕ
ΟΤΗΣΥΨΗΛΗΣΑΖΙΟΣ· ΚΑΙ
ΠΟΛΛΑΜΕΝΤΟΙΣΘΕΙΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣΕΜΑΘΕΛΕΤΗΣΑΣ. ΠΟΛ
ΛΑΔΕΤΗΣΑΡΙΣΤΟΜΟΦΕ
ΤΗΣΑΣΕΙΣΥΠΟΤΑΓΗΝΑΙΠΝ.
ΟΔΕΣΟΒΑΡΟΣΠΡΟΙΚΑΦΕΖΕ
ΤΑΙ ΚΑΙΤΗΝΟΦΡΥΝΑΙ
ΡΕΙΚΑΤΑΤΩΝΒΕΛΤΙΟΝΩΝ.
ΚΑΙΟΥΚΕΠΙΤΡΕΠΕΙΤΟΙΣ
ΦΡΟΝΟΙΣ· ΟΥΔΕΦΡΙΣΣΕΙ
ΤΗΝΟΦΙΝΤΟΝΕΓΚΡΑ
ΤΗΚΑΤΩΒΛΕΠΩΝ· ΑΛΛΟ
ΜΟΥΤΩΝΚΡΑΤΕΙ. ΚΑΙΣΟ
ΦΩΤΕΡΟΝΕΑΥΤΟΝΥ
ΠΟΛΛΙΒΑΝΕΙΚΑΙΣΩΣΕΙ
ΔΩΣ. ΚΑΙΤΟΦΡΟΝΕΙΝΥ
ΠΟΤΙΣΕΖΟΥΣΙΑΣΦΙΛΟ
ΠΕΝΟΣ· ΑΛΛΟΥΧΟΠΟΛΥΣ
ΟΥΤΩΚΑΙΙΕΡΑΣΒΑΣΙΛΕΙ
ΟΣ· ΑΛΛΩΣΠΕΡΤΩΝΑΛΛΩ
ΑΠΑΝΤΩΝ. ΟΥΤΩΚΑΙ
ΤΟΥΠΕΡΙΤΑΥΤΑΙΣΟΛΟ
ΤΟΙΣΠΟΛΛΟΙΣΤΥΠΟΙΣΚΑ
ΦΙΕΤΑΙ·

ΤΑΣΤΑΡΙΕΡΑΣΙΠΡΟΤΕΡΟΝΥ
ΠΑΝΑΓΙΝΟΥΣΙΚΩΝΤΩ
ΛΑΩΒΙΒΛΟΥΣΟΤΟΥΤΩΝ
ΕΥΗΓΗΤΗΣ· ΚΑΙΤΑΥ
ΤΗΝΟΥΚΑΠΑΥΙΩΣΑΣ
ΤΗΝΠΑΥΙΝΤΟΥΒΙΒΛΙΑ
ΤΟΣ. ΟΥΤΩΣΕΝΙΚΑΦΕΔΡΑ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ· ΟΥΤΩΣ
ΕΝΕΠΙΣΚΟΠΩΝΑΙΝΕΙ
ΤΟΝΙΚΗ· ΟΥΚΛΕΨΑΣΤΗ
ΕΥΟΥΣΙΑΝΟΥΔΕΑΡΠΑΣΑΣ·
ΟΥΔΕΔΙΩΞΑΣΤΙΝΤΙ
ΜΗΝ. ΑΛΛΥΠΟΤΙΘΕΙΣΤΙ
ΜΗΣΑΙΩΧΟΕΙΣ· ΟΥΔΕ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝΧΑΡΙΝ.

ΑΛΛΕΙΚΦΥΚΑΙΦΕΙΔΑΝΔΕΞΑΜΕ
ΝΟΣ· Ὁ ΜΕΝΟΥΝΤΗΣΠΡΟ
ΕΔΡΕΥΣΑΣΛΟΓΟΣΑΝΑΜΕΙΝΑ
ΤΩΝ·ΤΩΝΔΕΤΗΣΥΦΕΔΡΙ
ΑΣΑΜΙΣΡΟΝΤΙΠΡΟΣΔΙΑΤΡΙ
ΦΩΝΙΕΝ· ΟΙΟΝΠΑΡΙΕΙΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΜΙΙΣΡΟΥΠΑΡΕΔΡΑ
ΜΙΕΝΕΝΙΑΥΤΩΝΕΙΡΗ
ΜΕΝΩΝΙΚΕΙΜΕΝΟΝ· ΕΓΕ
ΝΕΤΟΤΙΣΠΡΟΣΤΟΝΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΦΟΡΑ. ΤΩΝΠΡΟΤΟΥΤΟΥΣΚΑ
ΦΗΓΕΜΟΝΗΤΗΣΕΙΣΚΛΗ
ΣΙΑΣ· ΤΟΜΙΕΝΟΦΕΝΙΚΑΙΟ
ΠΩΣ.ΣΙΩΠΗΑΝΑΜΕΙΝΟΝ·
ΠΛΗΝΕΓΕΝΕΤΟ· ΑΝΔΡΙ
ΤΑΛΛΑΜΙΕΝΟΥΚΑΓΕΝΝΕΙ.
ΚΑΙΦΑΥΛΙΑΣΤΩΝΤΗΝΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΝ. ΩΣΕΔΕΙΧΕΝΟΤΟ
ΤΕΔΙΩΤΗΣΟΣ. ΚΑΙΗΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΕΣΤΑΣΙΣ· ΟΜΩΣ
ΔΕΤΙΠΑΦΟΝΤΙΠΡΟΣΕ
ΚΕΙΝΟΝΑΝΦΡΩΠΙΝΟΝ·
ΠΤΕΤΑΙΓΑΡΟΥΤΩΝΗΠΟΛ
ΛΩΝΗΜΙΟΝΟΝ.ΑΛΛΑΚΑΙ
ΤΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΛΙΩΝΟΣ.
ΩΣΜΟΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΥΘΥ
ΤΟΠΑΝΤΕΛΩΣΑΠΤΑΙΣΤΟ
ΚΑΙΑΝΑΛΩΤΟΝΠΑΦΕΣΙ·
ΚΗΝΕΙΤΑΙΟΥΝΕΠΙΑΥΤΟ
ΤΗΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣ. ΟΣΟΝΕΙΣ
ΙΣΡΙΤΟΝΚΑΙΣΟΦΩΤΕΡΟ.
ΕΙΠΕΡΣΟΦΩΤΕΡΟΙΤΩΝ
ΠΟΛΛΩΝΟΙΚΟΣΜΟΥΧΩ
ΡΙΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙ
ΤΩΘΩΤΟΝΒΙΟΝΙΣΧΥΟ
ΡΩΣΑΝΤΕΣ· ΑΕΙΤΩΔΕΤΩ
ΚΑΦΗΛΙΑΣΠΑΖΙΡΑΙΟΥΣ.
ΚΑΙΠΕΡΙΤΑΤΟΙΑΥΤΑΡΙΑ
ΛΙΣΤΑΕΣΠΟΥΔΑΙΣΟΤΑΣ·
ΟΙΔΕΙΝΟΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΙ

ΤΟΣΦΩΝΙΣΡΑΤΟΣΠΑΡΙ
ΔΕΙΝΠΕΡΙΥΒΡΙΣΘΕΝΟΝ
ΚΑΙΑΠΩΣΘΕΝΟΝ. ΠΡΑΓΜΑ
ΤΟΛΜΙΩΣΙΝΕΠΙΣΚΙΝΔΥ
ΝΟΤΑΤΟΝ· ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ
ΕΝΙΣΟΥΣΕΙΚΑΙΡΗΞΙΝΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥΚΑΙΑΣΤΑΣΙΑΣΤΟΥ
ΤΗΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣΩΝΜΑΤΟΣ.
ΟΥΚΟΛΙΓΗΝΙΣΚΑΙΤΟΥΛΑ
ΟΥΜΟΙΡΑΝΠΑΡΑΤΕΘΕΙΣΘΕ
ΝΟΣ· ΟΣΗΤΕΤΩΝΙΚΑΤΩ.
ΚΑΙΟΣΗΤΩΝΕΠΙΑΞΙΑΣ·
ΡΑΣΤΟΝΔΕΤΟΥΤΟΙΝΕΙΣ
ΤΡΙΩΝΤΩΝΙΣΧΥΡΟΤΑ
ΤΩΝ· ΟΤΕΤΑΡΑΝΤΙΡΑΙΔΕ
ΣΙΛΙΟΣ. ΩΣΟΥΚΟΙΔΕΙΤΙΣ
ΑΛΛΟΣΤΩΝΙΚΑΣΘΕΝΗΣΙΑΣΦΙ
ΛΟΣΟΦΩΝ. ΚΑΙΤΙΚΑΝΟΣ
ΤΟΞΑΡΣΟΣΠΑΡΑΣΧΕΙΝΕΙΠΕΡ
ΕΒΟΥΛΕΤΟΤΩΙΘΕΥΣΤΗΛΙΤ
ΤΙ· ΤΟΝΔΕΑΥΤΙΟΥΝΤΑ
ΔΙΥΤΙΟΦΙΑΣΕΙΧΕΝΤΙΠΟ
ΛΙΕΙΣΚΤΗΣΕΠΕΡΙΤΗΝΙΣΑ
ΓΑΣΤΑΣΙΝΤΑΡΑΧΗΣ. ΩΣΤΕ
ΟΥΚΕΝΝΟΜΙΟΝ. ΟΥΔΕΙΚΑ
ΝΟΝΙΣΩΣΑΛΛΟΝΗΤΥ
ΡΑΝΝΙΚΩΣΤΗΝΠΡΟΣΤΑ
ΣΙΑΝΔΕΞΑΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ
ΠΑΡΕΣΑΝΤΩΝΔΥΤΙ
ΣΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΙΝΕΣ.
ΜΕΦΕΛΙΣΟΝΤΕΣΠΡΟΣΕ
ΑΥΤΟΥΣΤΗΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣ
ΟΣΟΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ·

ΤΟΥΝΟΥΕΝΝΑΔΑΣΕΙΣΕΙ
ΝΟΣ· ΚΑΙΤΟΥΕΙΡΗΝΙΣΟΥ
ΜΑΘΗΤΗΣ· ΟΥΤΕΓΑΡ
ΑΝΤΙΤΕΙΝΕΙΝΕΙΧΕΠΡΟΣ
ΤΟΥΣΥΒΡΙΣΤΑΣΗΤΟΥΣ
ΕΠΟΥΔΑΣΤΑΣ· ΟΥΤΕΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΥΤΟΜΑΧΕΣΑΙΗ

διασπᾶν τὸ σῶμα τῆς ἐκ-
κλησίας. καὶ ἄλλως πολε-
μουμένης καὶ φαλερῶς
διαιρουμένης ὑπὸ τῆς
τοτε τῶν αἱρετικῶν
δυναστείας.

Κ αὶ ἁλλα συμβούλοις ἡμῖν
περὶ τούτου χρῆσαι λε
γῶν. καὶ παραινέταις γνη
σίοις. φυγάσενοφένδε σὺν
θεῷ μὴ ἐν προστόπῳ τῶν
μετὰ χωρεῖ. καὶ τοῖς εἰς ἐκεῖ
σε φρόντιστηρίοις ἐπι
στατεῖ· αὐτός τε εἰς ἅπα
στα τὴν ἡμῖν ἁλισάζιον·
καὶ τὴν ἑρμηνείαν ἀσπάζε
ται. μεταπέμπου καὶ ἰω
άννου τῶν πάνυ φιλο
σόφων· τοῦτο λύσιτε
λεῖν αὐτῷ μᾶλλον ἢ τῷ δ
μενος. εἴ τι διανοηθ ῆ
ναι περὶ τῶν παρόντων
τῆς ἐαυτοῦ φιλοσοφί
ας ἁπάντων. καὶ διαφθεί
ρειν ἐν ζάλῃ τὴν ἐκ λο
γισμῶν
κυβέρνησιν· καὶ περ
δεούτω φιλοσόφου ἰς-
θαυμάσας οὐκ ἐστῆσά
μην χωρίσεως. κρεῖττον
καὶ θαυμάσιον τέραν ἔν
ρισκομεν τὴν ἐπανοδο·
ἐσχεγὰρ οὕτως ἐν τοῦ
τοις ὄντων ἡμῶν.
ἓν αἰφνης ἐφίσταται
νέφος χαλάζης πλῆρες
καὶ τετριγὸς ὁλέθριον.
πᾶσαν ἐκστρέψαν ἐκκλη
σίαν καθῆς ἐρράγησαν
ὅσην ἐπέλαβεν·

Ἰουλιανὸν ὃν καὶ ἀποστάτην ὀνομάζει:
Ὅτι ἑνὸς μὴ ὄντος χριστοῦ βασιλέως ἐπὶ
Ἰουλιανοῦ ἐπισκοπος· ἀλλὰ πλείστους βασιλεῖς
καὶ σύμπαντας προχειρίζεται ἐπισκόπους·

Βασιλεῦ φιλόχρυσότα
τος καὶ φιλοχριστότα
τος καὶ φιλοχριστότα
τος. καὶ μυριάκις εὐλογητὸς
νοῦν ἀπλήστιλλα καὶ
βλασφημίαν· ὃν ἐτὰ
πολλὰ πολλῶν τῶν καὶ
ἐτὰ τὸν ἀποστάτη
ὃν καποστάτης μὲν· ὃν
δὲ ἐνδεᾶ μείνων χρίστι
ανοῖς· μᾶλλον δὲ χρίστι
ανῶν τῶν εὐσεβεστάτ
μέρει καὶ κάθαρωτά
των καὶ προσκυνητή
της τριάδος· ἣν δὴ πολύ
πλην εὐσεβειανέγωγε κα
λῶν καὶ δόξαν σωτηρίω
ὃν ἐ ἀφεθότητα τάλλα
τρεύομεν· ὃν δὲ τὴν
μίαν καὶ ἁπρόσιτον φύ
σιν ἁπόξενόμενον ἀν
τῆς· εἰς φύλοις ἄλλο
τριότητα σιν· ὃν δὲ κα
ὧν τὸ καὶ κονῖν μεθα·
τὴν ἀφθονσα βελλίου
συναίρειν. ἀσεβεστερα
διαιρέσει καὶ κατατο
μῆν λυοντες· ἢ πάρει
σι νοσῆσα σὸν τῆς καθαρ
ἀσεβοῦν μυλος. τὸ πολὺ
τῆς εἰς ἐκκλησίας διέσει
σεν καὶ διέφθειρεν·
ὃν τε τοῦ πρᾶτιλήσας.
καὶ ἀτιμάσας τὰ ἐξ ἀν
τοῦ. διὰ τῶν ἀνίσων
κατὰ λύων τῆς θεότη
τος ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδο
ξαν πρεσβύνουσι σολιεν
τὴν ὁμοτιμίαν τοῦ
μονογενοῦς· ἀλλὰ δὲ
ὑν τὴν τοῦ υἱῆς· καὶ

ὅτιαν τῶν τριῶν ἁπ-
φῶμεν. τὸ πανίκλαφαι
ρεῖν νομίζομεν·
τριάμενται δὲ διότησιν·
ἔνδε τῇ φεότητι σεβον
τες καὶ γινώσκοντες·
ὧν οὐδὲν ἔννοων ἐκεί
νος· οὐδὲ ἀνωβλέπειν
δυνάμενος· ἀλλ' ὑπὸ τῶν
ἀγόντων ἀὐτὸν ταπει
νούμενος· συνταπει
νοῦμενος· συνετόλμησεν ἑαὐ
τῶν καὶ φύσιν θεότη
τος· καὶ ἴστις ἁμαγίνε
ται πόνηρον· εἰς δουλεί
αν ἁμαρτάνων τὴν δε
σποτείαν· καὶ μετὰ τῆς
ἴστις ἐστὶ φεὸς τὴν
ἄκτιστον φύσιν καὶ
ὑπέρχρονον· ὁλιένου
ὀὐτῶ φρονῶν καὶ λιε
πάτοι ἀὐτῆς εἰκλίνε
πιστράτευε πῆς ἀσεβεί
ας· ὀὐ παράλλοτι ἢ βαρ
βαρίσκη κατάδρομή
τοῦ ὑφ' ὑπολήπτεον· κα
τάιρουσα ὀὐτείχη
καὶ πόλεις καὶ οἰκίας·
ὀὐδὲ τι τῶν ἱκανῶν
καὶ χειροποιήτων·
καὶ ἁὐφισάνορφο ὐλιε
νῶν· ἀλλὰ τὰς φύχας
ἀὐτὰς καὶ τὰς ὐρουσάν·
συνεισβάλλει δὲ ἀὐτῶ
καὶ στρατὸς ἄζιος· ὅπκα
ἰσοπτῶν εἰς ἰκλησιῶν
πιεμόνες· ὁι πικροι
τετράρχαι τῆς ὑτιάν
τὸν οἰκουλιένης· οἱ.
τὸν λιὲν ἔχοι τὸ σεβῆ

τῶν ἐκκλησιῶν· τῶν
δὲ προσβάλλοντες· τὸ δὲ
ἐλπίζοντες ἐκ τῆς τοῦ
βασιλέως ῥοπῆς καὶ χει
ρὸς· τοῖς μὲν ἐπαγομέ
νης τοῖς δὲ ἀπειλουμέ
νης· ἡ κονὶ καὶ τὴν μὲ
τεραν καταστρέφο
μενοι· οὐδενὶ τοσοῦτο
φάρρειν ἔχοντες τῶν
ἁπάντων· ὅσον τῆ τῶν
προειρημένων μικρο
φυχία· καὶ ἀπειράτου
τὴν νίκαν ταπλιῶν
προεδρεύοντος· καὶ τοῖς
ἐν πλίνθῳ ἁρπωστιάζο
μένοις ὑπὲρ τῆς ἀσ-
φαλείας τῶν πολυ-
ὴδὲ προφυλιάτων πτολέ
των ἡ κονὶ καὶ ἐνηπίς· ἡ
δὲ παράταξις ἀσφενὴς·
ὀὐκ ἔχουσα τὸν πρόμα
χον πίστην καὶ τεχνίτη
ὑπὲρ μαχοι· ἐνδυνά
μειλογου καὶ πῆς· τῆ ὑ
γενηλία καὶ μεγάλο
φρωνείκειν μὴ φυχὴ·
καὶ ὀὐ πτῶς φιλόχ̄ς· ὀὐ
δὲ πολλῶν ἐδεῖ φιλο
γῶν πρὸς τὸ παρεῖναι
καὶ συμμαχεῖν· ἀλλ' ὁ
λιόυ τε εἶδε νῆλιὰς πρε
σβεύοντας· ἰσοῖ νὸς γὰρ
πῆ νὸ ἀγῶν ἀλλ' ἑτέροις
ὡς τοῦ λογου προβεβλη
μένοις· καὶ τῆς πρεσβεί
ας ἔτυχε φιλοτιμίας καὶ λιε
λογνάρις ταπαρέλυτ̄
καὶ φιλοσοφώτατα
τῆ ἐστοῦ πῆς λογισμοῖς·
ἀλλο νλιὲν ἐπὶ μικρο

ψυχὰς καὶ ρον εἶτ᾽ εἰς καὶ τοὶ
οὗ τον δὲ εἶπα φεῖν τὸν
πῆς ἁδείας· ἄλλον δὲ μα
κρο φυλί ας τὸν πῆς ἁ
πάγκης ἐν φύστου τίον
του λιέφ᾽ ἡλί ων ἅπαν τι
στα ται· καὶ ζηλο τυπεῖ
τὴν ἀλη θείαν κίνδυ
νεύουσαν· καὶ γί νε ται
συλλαχόσε φέλοι τῆς·
καὶ τὴν μὲ ρὶ φέρων ἐὰν
τὸν μὴ θέ κλη σία δίδω σι·
ῥᾴ ὃν. προ φυλη φθή σε
ται οὕτως· ἡ γὼν νε παῖδε
τὴς προ φυλα κῆς ἐλατ τό·
ἢ διαγω νί ζε ται λιέ νᾳ·
ἀρι κῶς· οὐ συνε τῶς δέ·
ἢ πε παι δευ λιέ νως λιέν.
ἀλ κὴν δὲ νῶς δέ· ἢ πάν
τα λιέν τὰ ὑπ τα τε λέ ως
καὶ ὑπὲρ λόγον. ὑπε λεῖ
πε το δὲ τὴν τῆς σμι κρο
ψυχὰς εὐ τὸν λεί φα νό;
οὐ δα μῶς· ἀλλ᾽ ὁλο ὑτὰ
πάν τα· κατ αλλα ττε
ται· βου λεύ ε ται· πα ρα
τάσ σε ται· λύ ει τὰ ἐν τῶν
λε γο μέ νων καὶ προ φα σι
λια τα· καὶ οἷς ἐκεῖ νοι
φάρ ρουν τες καὶ φι λί ων
ἐ στρα τεύ σαν το· τὸ
μὲν προ σλαλι βάνει·
τὸ δὲ κα τέ χει· τὸ δὲ ἀ
ποκρού ε ται· γί νε ται
τοῖς λιὲν τεῖ χος ὁ χυρὸ
καὶ χαρά κωμα· τοῖς δὲ
πε λεκυ σκο πῶν πε
τρᾶν· ἢ τυ ρὲν καὶ φαί
ὁ φρυ γῶν ἡ γρα φὴ· ρα
δί ων ἁλί σκον του ς

φρυ γᾶν ὡς δὲ καὶ ὑβρι
στὰς τῆς θεό τη τος
εἶδε τῆς καὶ βαρ νά βας ὁ
τοῦ τα λέ γων καὶ πρα
φῶν πα ύλω συ νεί γων
νί σα το. παύ λω χά ρις.
τῶν προ φλο λιέ νων· καὶ
συ νερ γὸν ποι ησα λιέν
τοῦ ἀγω νί σμα τος·
λιε νὸ ὑ νό ντως ἁπλῆ
φονα πραί στοι· καὶ κα
κοὶ καὶ κῶς· τὸ τε πρώ
τον. ἀὶ σχυ νό με νοι τες
καὶ ἡ τη θέ ντες· ἰς
λια φό ντες μὴν ῥᾳ δίως
καὶ πα ιδ οἰ κῶς νι κα τα
φρο νεῖν· εἰ καὶ πᾶν
τῶν ἀὶ ῶν νῦ ν ὁ ὐ δεν
οὕ τως ἴ δι ον. ὡς τὸ
τῆς πί στε ως ἄρ ρα τες.
καὶ προ στὴν τρι ά δα
πι στὸν καὶ γνή σι ον·
παῤῥῆ σί καὶ τὸ θεῖ ον τῶν φο
καὶ τὸ ἰ σχύ ειν αὐ τοῖς.
ἀ βο η φού σι βοη φό ου
λιέ νοις· μᾶλ λον δὲ·
πολ λῷ κρεί σσω καὶ ἰ
σχυ ρό τε ρα· τῷ δε τι
δεύ τε ρον ἔρ γον ἐ καὶ
σπου δα σθῆ ναι γί νε ται·
θε ρα πεύ ειν τὸν πρό
ε δρον· λύ ει ν τὴν ὑπο
φί αν· πει θῆ ναι πάν τας
ἀν θρώ πους. ὧν ἁλι ε νὰ δεύ
πη το. πεῖ ρα τι σθῆ ναι τῷ
πο νη ρῷ· καὶ πα λαι
πα ῖ σαι τοῖς ἁλό νο λιο
πο λαις βα σι καὶ νό ντος·
αὐ τὸς δὲ νῦ δε ι νό μου
ε ὐ πει θ ε ί ας καὶ πι στὸ
τά ξε ως

Διατοῦτοπαρὼν ἔσοφιζε
γῦπίσουεν ἑνουνθε
τεῖ πάντα ἴνα αὐτῶν
συλβουλοσάγαθος παρα
στάτησδεζιὸς τῶν νοφει
ωνεζηνίππης τῶν ἱππρα
κτεῶν καφτηγητης
γηρωνβακτηρία πιστε
ωςἑρεισμα τῶν ἐναν
θρωπιστατος τῶν ἐκτοσ
θηραικτικῶν ἀτος ἐπι
λοιπω τοσοῦτοσεἰτέ γνοι
αν ὅσοσ εἰσέχθραν τοπρι
ἔπομιζετο ἔντε ἔνθεν
αὐτῶν καὶ τοῖς ἀτοσ τῆς
ἐκκλησιας ἐὶ καὶ τῆς κλοσ
δραξεῖχε ταλεύτερα πτῆ
γαρεύνοιαν εἰς ἔρων.
τῆς ἔχουσιλαν ἀπε λλι
βανεν καὶ τῆ πόλ αὐ κια
στητῆς ἐς ευρι ἔρωνια
καὶ τῆ πλοις τῆ τοῦ λαν κια
σθαι ὁ κρεῖττον λαοῦ τῆ
γεν ὃ δε τον ἀγῶν τα
καὶ ὃ ἰον λεοῦ τῆ τοῖ κόμος
τῆς ἔῆς τε χνῆ τῆ τοῦ λε
σευ ωνῆ τοῦ λαν δρας τεύ
ουτα καὶ παρεδειτο νε
ωτερι μενεπι τῆ ῆς κα
θεδραν τεθ εἰς ἔ τῆ δε
τῆς κοσμικῆς ζωῆς τὶ
πνέων ὑπ ὑπ ὡδε κα
τηρτισμένος ἐν τοῖς
τοῦ ῆς πολλοῦ δε τοῦ
καλλωνος περιζέον
τος καὶ τῶν ἐπι κειμέ
νων τῆ ἐκ κλησια ἔ
χο ρῶν τοῦ χειρατω
γοῦντος καὶ ὑπερεί δο
τος διατοῦτοις καὶ τῆ

συμμαχιαν ἠγαπα καὶ
κρατοῦντος ἐκείνου.
κρατεῖ ναὐτοσ ὑπελαμ
βανεν τῆς δε περὶ
τὴν ἐκκλησιαν τοῦ ἁ
γιοσκιδεμονιας καὶ
προστασίας. πολλὰ μεν
καὶ ἄλλα γνωρίσματα
παρρησιαπροσάρχοντας
τοὺς τε ἄλλους. καὶ τοὺς
δυνατωτάτους τῆς
πόλεως. διαφορῶν δυ
σεις οὐσαπὸς εἰσ ἐλθεῖν
ἀλλ ὑπὸ τῆς ἐκείνου
φωνῆς ἐστυπο λαβεῖν.
πόλιν τὸν τρόπον χρῶ
μενοι προστασιαι τῶν
δεομένων. ἀμελεῖ πλαι
οὐσι νικᾶ. ὁ νικόλαος
δεικαὶ σωματικὰ καὶ
γαρικαὶ τοῦτο πολλοῖς
εἰς ψυχὴν φερεδιεν
νοιας δουλοῦται νον.
πτωχοτροφίαι ξενο
δοχίαι παρθενοκο
μίαι νομοθεσίαι λιο
ναστῶν ἐγγραφοί τε
καὶ ἀγραφοι. εὐχῶν
διαταξεις εὐκοσμίαι
τοῦ βιωτος πάλλα
ὅσα ἂν. ὁ λη θῶς ἀνὸς τοῦ
τὸ ν καὶ μετα τοῦτο τα
γμένος. λαοῖ ς φελήσει
νδε. ὁ μεγιστοπο τε καὶ
γηρωμιωτατον λιος
ἦν καὶ τῶν πιῶν ποτε
χηπιλιονεγομενῶν
ὀχλεπιωτατος ἐκα
κιμενδεἐπιπολις ἐπι
κουρίαδεἐπινοῦ δαλιο

ΟΥΔΕΠΥΘΜΕΣΠΡΟΣΦΩΝΗΔΑΠΑΝΗΣ
ΚΑΙΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥΤΟΥΕΝΕΚΑΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗ
ΤΟΥΑΛΕΥΡΟΥ ΤΗΝΚΑΤΑΤΗΝΑΡΑΦΙΑΝ
ΧΕΙΡΑΝ:

ΚΑΙ ΟΧΛΕΠΩΤΑΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟΙΣ ΕΝΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ. ΗΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΑΝΑΛΓΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΛΗΣΤΙΑ ΤΗΝ ΡΟΥΣΙ ΓΑΡ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΡΟΥΣΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΕΙΑΣ. ΚΑΙ ΕΩΡΟΥΣΙ ΤΑΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΚΩΔΑΝΕΙΖΕΙΝ ΤΟ ΜΕΛΟΥΝ ΤΑΙΣ ΤΩΝ ΧΟΥΣΙΚΟΥΟΙΣ ΤΕΣ. ΟΥΔΑ ΟΤΙΟΣΥΝΕΧΩΝΕΙ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΤΑΡΑΤΟΣ. ΟΥΔΑΛΛΟΟΥΔΕΝ. ΤΩΝ ΜΗ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΩΝ. ΗΤΟΙΣ ΑΠΛΗΝΟΙΣ ΕΠΙΤΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΑΛΛΕΙΣΙ ΤΟΥΔΕ ΟΙΝΤΟΣ ΑΠΛΗΣΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΟΥΣΙ ΚΑΙΩΣ Ε ΚΕΙΝΟΙΣ ΙΣΜΕΝ ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ. ΕΑΥΤΟΙΣ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΟΥΣΠΛΑΓΧΝΙΔΙΚΛΕΙΟΝΤΕΣ ΟΥΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΧΡΙΖΟΝΤΕΣ ΑΓΝΟΟΥΣΙΝ. Η ΑΥΤΩΝ ΕΤΕΡΟΙ ΤΑΥΤΑ ΜΕΜΟΙΣΙΤΩΝ ΗΜΙ ΚΑΙ ΣΙΤΟ ΚΑΤΗΛΟΙ. ΚΑΙ ΛΙΠΕΤΟΥΣ ΥΓΓΕΝΕΣ ΑΔΔ'

ΛΙΕΝΟΙ. ΛΙΠΕΤΕ ΠΕΡΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ. ΠΑΡΟΥ ΤΟΕΧΕΙ ΠΑΥΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙΣ. ΟΔΕ. ΥΕΙ ΛΙΕΝΟΥΙΣΕΙΧΕ ΠΑΡΤΟΝ ΕΧΟΥΝΟΥΔΙΕΥΧΗΣ. ΚΑΙ ΤΡΕΦΕΙΝ ΕΠΕΡΙΑΙΩΛΑΟ ΦΥΚΑΔΑ. ΟΥΔΕΠΥΘΜΕΣΙ ΠΙΠΤΑΖΕΙΝ ΤΡΟΦΗΝ ΑΔΑΠΑΝΟΝ. ΚΕΝΟΙΣΕΙΠΑΛΗΡΟΥ ΛΙΕΝΟΙΣ. Ο ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ. ΗΝΑΤΡΕΦΗ ΤΡΕΦΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΑΝΤΙΔΟΣΙ ΟΥΔΕΠΕΝΤΕΑΡΤΟΙΣ ΕΣΤΙ ΑΝΙΧΙΛΙΑΔΑΣ ΩΝ. ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΙΤΑ ΝΑΠΟΛΛΥΝΤΡΑΠΕ ΖΩΝΗΑΛΛΗΛΥΙΝΔΑΛΙΣ. ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΩΣΕΩΣ ΕΙΝΙΚΑΙΗ ΛΙΟΥΙ ΚΑΙ ΤΟΥΕΛΙΟΥ. Φ. Υ. ΠΑ ΡΟΥΙ ΚΑΙ ΕΙΝΟΙΣ ΤΟ ΤΑΥ ΤΑΔΥΝΑΣΘΑΙ. ΙΣΟΥΔΕΙΣ ΤΟΥΝΙΚΑΙΡΟΥ ΜΕΙΚΕΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΙΣ ΠΡΟΤΕΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΤΑΣ ΠΙΚΛΕΙΑ ΤΟΙΣΑ ΠΙΣΤΟΙΣ. ΟΥΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΥ ΟΥΣΙΝ. ΑΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΚΟΛΟΥΘΑ. ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΥΤΟ ΦΕΡΕΙ. ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΔΙΕΝΟ ΗΘΗ ΚΑΙ ΚΑΤΕΙΡΑΖΑΤΟ ΛΙΕΠΑΥΤΗΣΑΥΤΗΣ ΠΙΣΤΕ ΩΣ. ΛΟΓΟΥ ΓΑΡ ΤΑΣ ΤΩΝ Η ΕΧΟΝΤΩΝ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ΠΟΙΖΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΣΙ. ΠΟΙΕΙ ΠΟΤΗΝ ΕΓΡΑΦΗΣ. ΔΙΑ ΤΟ ΡΥΠΤΕΙΝ ΕΙΣ ΗΩΣ ΕΙΤΡΟ ΦΗΝ. ΚΑΙ ΧΟΡΤΑΖΕΙΝ ΤΩ ΧΟΥΤΑΡΤΩΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΕ ΦΕΙΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΛΙΚΙΩΝ. ΚΑΙ ΨΥΧΑΣ ΠΕΙΝΩΣΑΣ ΕΛΙΠΙΣΙ ΠΛΗΣΙΝ ΑΓΑΘΩΝ ΕΠΙΣΚΑΙΤΗΝΑ

τροποις· οὐδὲ γὰρ τοῦτο
μικρὸν εἰς προσφώνησιν·
γυναικῶν γὰρ ἐν τραυ-
τοῦ λιμοῦ τραυμάτιας·
ἑστιᾷ δὲ καὶ μικρὸν ἀνα
πίνοντας· ἄνδρας γυναί
κας· ἵππους· γέροντας·
παιδαρίδια καὶ ἐλεεινή·
πάνει δὲ τροφῆς ἐρανί-
ζων ὁ συγχαίρειλικὸν
βοήθεια· ἐννοοῦ στεῖλαι
ρεῖς προφέτας λεβητας· καὶ
τοῦ ταρίχευτοῦ παρεῖλε
θόντος καὶ ἐν ἱπτασ τρε
φόντος· ἐπεὶ τὰ τῆν τοῦ
χυδαικοῦ ἀναμιμνήσκου σε
νος· ὅς καὶ λέντιῳ δια ζω-
νύμενος οὐκ ἀπηξίου
νίπτειν τοὺς τῶν δασ τῶν
μαθητῶν· καὶ τοῖς ἐαυ
τοῦ παισὶν ἐντοῦ νεκρω
θέντος ὑπὸ δαστῶν
δούλοις προστοῦτος ὑπερ
τοῖς χρωμένοις ἐθεράπευ
σεν ἐπὶ τὰ σωμάτων
ἀσθενειῶν· ἐθεράπευε δὲ
τὰς ψυχὰς συμπλέκων
τῇ χρείᾳ τὸ πίστιν λίθ·
καὶ βοῦς τοιῶν πάλιν φο
νεῦσαι· ποιοῦντος δὲ
μέσου τοῦ ὁπτήσαι τὴν
καὶ δεύτερος ἰῶν σῴ.
πάλιν δὲ τὶς καὶ πλέον τι
λέγειν ἐχόμενον· ὅταν
γὰρ ἱκανῶν ἀπαρασκεύ
των καὶ τοῦ λιμοῦ· καὶ τὴ
λικοῦτον ἐζωνηκέναι
τῶν φιλῶν· τοιοῦτος
ἀφθονίας καὶ χρόν· εἰς
τοσοῦτο ὑλικοῦ ἀλα φε
ρόμενος· καὶ τοῖς ἑτέρων

ὀνείροις εἰς τοῦτο διατα
τόμενος· ὃς δὲ πρὸς καχρη
στοσύνην· καὶ τῆς σεμνοτάτο
υ βασιλικοῦ ῥοσαπραγμα
τεύτου· προσενόρων τῶν
φιλανθρώπων τὸ φιλό-
φρων ποιήσασθαι· καὶ
τῶν εἰκείφεν τυχεῖν ἀ
γαθῶν διατῆς ἐντα-
σιτομετρίας·

Ταῦτα μετὰ τῆς τοῦ λογ
τροφῆς καὶ τῆς τελεω
τέρας εὐρεσιλογίας καὶ διά
δοσεως· τῆς ὁπτῶν σοῦ νικ
καὶ ὑφηλίας· εἰ πεῖρ ἄρτος
ἀγγέλων λόγος· ὧν ἡμῖν καὶ
τρέφονται καὶ ποτι
ζόμενοι φέπειν ὦσαι·
καὶ ζητοῦσι τροφὴν
οὐρεῦσαι· οὐδ' ἀπιοῦσα·
ἀλλ' εἰλιέμενοι σαι· περι
τοδοτῆς ἐπὶ νέκεινος ὡς
λαλῶν λογισμὸς· ὅπερ ἐσ'
τοσῶν ἐνιέμενος καὶ ἀπο
ρώτατος· οὐ λιλιὸν ἀρ
τῶν δὲ ἀνθρώπων ἀπ
εζηλωμένος· λοιπὸν δὲ
πόθον τοῦ ἀληθῶς ζη-
τῆσαι τροφῆς·
καὶ εἰς αὖ ζῆσαι μάτων
πρὸς ἐστὶ μᾶς ἀπορίας τὸν
ἰσάλως τρεφόμενον·
εἶ καὶ τοῦτων καὶ τῶν
τοιούτων· τί γὰρ δεῖ
πάντα λέγοντα διατρί
βειν· ἄρτι τοῦ φερωνύ
μου τῆς εὐσεβείας με
τατεθέντος· καὶ ταῖς
ἑστιάσου χερσὶ πάλεως
ἐναλιοφυζάντος· ἐπὶ

καὶ ἀλλαχοῦ αὐτὸς φησιν ἡ σοφία κτίσε με ἀρχὴν ὁδῶν εἰς ἔργα αὐτοῦ· πρὸ τοῦ τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσε με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι· καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ἐξαχθῆναι· πρὸ τοῦ τὰ ὄρη ἑδρασθῆναι· πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με· ἔτι οὐκ ἐποίησε κύριος τὴν γῆν καὶ τὰ ἔξω καὶ τὰ ἀκρώματα τῆς οἰκουμένης· ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν συνῆν αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀσφαλεῖς τοὺς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐποίει θεμελίους παρ' ἐμοὶ ἦν ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ἡ πρὸς ἣν εὐδόκει· καθ' ἑκάστην δὲ ἐφαίνετο παίζουσα ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν παντὶ καιρῷ παίζουσα ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης· καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων εὐφραινομένη· ταῦτα ἡ σοφία ἐν τοῖς παλαιοῖς διδάσκει ἡμᾶς· ὁ τύπος δὲ τοῦτον ἐκ θεοῦ τὴν χάριν λαβὼν καὶ προφητικὴν ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου τὴν ἐνέργειαν ἐπιδεικνύμενος· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἐπιδείγματα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδηλώσαμεν· ἐν δὲ τῷ παρόντι τὰ τῆς προφητείας αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐξετάσωμεν· ἵνα μὴ τὸ τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐκλείπῃ· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν καιρῶν ἐπιφανῶς ἐκλάμψῃ· καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀποβλέπουσα·

Μᾶλλον εἰς τὸ μέτριον·
ἄλλον δὲ ἡνάτι φιλοσο
φήσῃ περὶ τούτων ἀ
κριβῶς· ὅπερ ἐπὶ τοῦ
σπουδαίου λέγω· οἱ μὲν δὲ
καὶ τῶν σοφῶν τέρψιν
ἕκαστος ἡμῶν καὶ μέ-
μνηται τὸ μορφῶ
θεὶς τοῦ περὶ ἡμᾶς καὶ ἡ
μέτερον· τοῦτο κἀκ
τούτου φασὶν βέλτιον εἶναι
λογίζομαι· ἐκεῖνο δ' ὅτε
γὰρ προσεικοῦται τέρ φησιν
ὡς περὶ μικρᾶ· οὕτω δὴ
καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι·
οὐ τῷ ταὐτὰ μᾶλλον εἶναι
αὐξῆσιν· τί γὰρ τοῦ μὲ
πάρχοντος τελείου μᾶλ
τὰν τελειότερον· ἀλλὰ
τῷ καταμικρὸν τὰν
παραγωγὴν οὐσίας
παρεικάζειν ἑαυτῇ
τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν·
οὐχὶ πρὸς φρόνησιν ἄλλ' ἢ
γαθὰ ποιᾶν μείζω
τὴν καὶ τοῦτο ἄλλο μᾶλ
ὕλην πλείονι τῇ ἕξου
σίαν χρωμένην· τῷ
τὸν μὲν εἰκόνα πάσι
ποιεῖ φαίνεσθαι· ὡς οὐ
κἀν θρώπῳ τὴν τοιᾶσδε χάριτος
τὴν αὐτῷ ἔργον ἀλλὰ σὺν
λόγῳ τὸ δεδομένον·
δηλῶ δὲ καὶ τόδε μεί
ζον· διαφέρειν φι
λοσόφου τὴν περὶ τὸν
καιρὸν ἐκεῖνον συνε
φιλοσόφει· τῷ γὰρ
ἄλλῳ πάντων τὸ
μὲν ὠφελεῖσθαι καὶ προσδιαλυ

σφαίρᾳ μετῶ γε τοῦ ὅτι
καὶ περιχαρίσεσθαι. ὁ
περὸ τέρου καὶ πάθειν
ἴσως ἔοικεν. καὶ συναίρεσι
μεῖς φαίνεται τὴν ἀρχὴν
μᾶλλον ἢ παράλυσιν τοῦ
εἶναι· καὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ
τοῦ εἰκαιρομένων·
ἐπειδὴ τὸ φορτικὸν
φεύγωνέρων· καὶ γὰρ
ἐν ἅπασιν· εἴ περ ἄλλος
τις· καὶ ἄλλα τοῦ καιροῦ
τὸ ἐπιφθονον· ἀλλως
τε καὶ τῶν κατ' αὐτὸ
ᾠδαινόντων ἢ ἐπιτι καὶ
ταρασσομένων· οἶκοι
κατέλειπα διαχαλα
σῶν τὸν φόνον.
μέλι φέται μὲν· συν
γίνωσκε δὲ· καὶ μὲ
τὰ τοῦτο ἐπιστάντα
μεν· τὴν δὲ τῆς σκλη
ρότητος ἀνδρὸς τὴν
νεικεναίτιας· οὐδὲ
τὴν τῶν πρεσβυτέ
ρων προτίμησιν· οὐ
τε ἐλέησε τὸ· καὶ προσε
πήνεσεν ἐν ποιῶν·
τῷ φονικατηγορη
θῆναι μᾶλλον ὑπὸ
λίτων ἐλομένος τῶν
παυτὴν ἀγνοήσαν
των τὴν οἰκονομί
αν· ἢ τύπτρᾶξαι τῶν λο
γων καὶ τοῖς αὐτοῦ δου
λεύμασιν ἐναντίον·
ἀλλ' οἷ πῶς ἂν μᾶλλον
ἐδείξεν ἀπόστασις
φωνῆς καὶ σκληρότητος

κρείττων τὴν ψυχὴν ἐ-
χων καὶ πρὸς ἑνὶ μόνον
βλέπων τὸν τοῦ καλοῦ
νόμον· ὑπερηφανῶν οὖν
τῶν διανοηθείς. οὐσεν
πρῶτοις τῶν ἑαυτοῦ
φίλων καὶ συνηθῶν
ἐγνώρισεν· ἔπειτα τὸ
στασιάζον πρὸς ἑαυτὸ λια
λασεῖ καὶ θεραπεύει λο
γοις ἰατρικοῖς μεγαλο
φρονος· οὐ γὰρ ὡς πε υ
τηκὼς οὐδὲ νεότερους
τοὺς τόπους ἐποιεῖ· ἀλλὰ καὶ λι
ὰν μεγαλικῶς καὶ μεγα
λοπρεπῶς· ὡς ἀντίσου
τοπάρον χι σοπώνιο
ν. ἀλλὰ καὶ τὴν μεγα
λοψυχίαν θεω μένος
ὄρᾶν γὰρ τὸ
μὲν ἀπαλὸν ἑκάστου
καὶ μᾶλλον ἰσχυρὸν· τὸ δὲ
ἄστατον πρᾶον ὂν
καὶ ἄνω φέρεσθαι δοκοῦ
σιν ἀφ' ἑαυτῶν· καὶ
ἐπὶ μὲν τοῖς ἀνθρώποις
τύπος. στερρότητι δὲ
τὸ ἁπαλὸν κεράσαμενος·
ὀλίγα μὲν λόγου προσδε
ηθείς. ἔργῳ δὲ τἀληθὲς
δυνηθεὶς πρὸς τὴν θε
ραπείαν· οὐ τέχνη δοῦ
λου μενος. ἀλλ' ἑαυτοῦ
σφετερίζομενος· οὐδὲ
νὸς τεῖαις προσχρώμε
νος· ἀλλὰ τῷ δυνάσθαι
μεῖν. φείδεσθαι δὲ προ
σαγόμενος·

τοδε μὲν ἐς τὸν τῶν ἀν
θρώπων ἔπεται λόγον

τοῦ διανοίας. καὶ ἀπρο
σιτον εἶναι τὴν ἀρε
τὴν· καὶ μὴ ἀναμένειν
τοὺς ἔξωθεν παρι σταν
τὸ μὲ τ' εἰκείνου τε καὶ
ὑπ' εἰκείνων τε τάχθαι·
ἑνὰ δὲ εἰκῆ λαμβάνω τὸ πρὸς
ἰσχὺν εἰς εἰκείνων· καὶ ἀλ
λοτρίως εἰ διὰ πόνου
λύζειν· τὴν ἀπ' εἰκεί
νου δύσταξιν·
ὑπωσεῖκοντες ὑπεχω
ρησαν καὶ μὴ τὴν φησαν.
καὶ ὡς εἰ χωδρὸν τὴν
ὑπεῖκαὶ φησαν· ἀλλὰ σαλ
λομεῖ καὶ πολογίαν προ
φέροντες· καὶ τρομε
τρήσας ἀπεχθείας εἰς
μέτρον μετενεγκών
τες εὐνοίας καὶ τῆς εἰς ἀ
ρετὴν ἐπιδόσεως· ἵνα
δὲ μὴ ἀπολογίαν ἰ
σχυροτάτην ἔχωσιν·
πάντες εἰς δικαίαν
ἀνίατον μεληφησ.
σαρερρίφθη· ἵνα αὐτὸς
ἐν ἑαυτῷ συντριβῇ
καὶ κατανάλωθῇ καὶ
ὁ ἀπερίοσσιδήρως υν
δαπανώμενος· ἐπειδὲ
τὰ οἰκοι κατανοήσει
χε ναὐτῷ. καὶ ὡς σοῦκαν
τις ὢν θεὸς ἀνίσ.
καὶ κεῖνο νηπιώδικο
τῶν. περὶ νοεῖ τι τῇ
διανοίᾳ μεῖζον ἰσχύ
λο τερον· τῶν παρ' ἄλλ
ἀπάντων τοὐ ἐν τοσι
κλονούντων· καὶ
τὸ κατ' αὐτοὺς σώπω
τα

σφαλῶσε ζηλοτυπίαν ὀκνεῖν
ὑπὲρ τούτου τοὺς φίλους πε
ραιτέρω δὲ οὐ προϊόντων
οὐδὲ τὴν μεγαλοψυχίαν ἐπὶ τὸ
πᾶν ἐπιδεικνύμενον κατὰ πρᾶξιν
σφόδρα δυναμένων· καὶ
τοῦτ' ἄλλαι μετριότητι ἐ
τούτοις οὐ μετρίαν ἔχει
ἀλλ' οὗτος τὴν τῆς φίλης
διάρας· καὶ κύκλῳ τὸν τῆς
ψυχῆς ὁμιλίαν περιαγαγών·
πᾶσαν εἰς ἑαυτὸν εἰσῆγε τὴν τῶν
οἰκουμένων· ὅσην τε ὁσιό
τητα περιστοιχοῦσαν πέδαμεν·
ρῶν δὲ τὸν μέγαν τοῦ
θεοῦ καὶ τὸν ὅλων κύριον· καὶ τοῖς αὖ
τοῦ λόγοις καὶ νόμοις ἐκ
πάθους περιττοῦ ἐνόντα·
τοῦ ἑνὸς δὲ θεοῦ τὸν βασι
λέα τὸν ἱεράτευμα· καὶ κόσ
μου διάκειμενον· εἰς τὸ εὐ
ρίσκειν δὲ ὅσα καὶ πλάνας
διεπλασμένον· καὶ τῇ
ἐλαίᾳ τοῦ μετρίου πηρᾶν
πάντα καὶ μετὰ τοῦ φυτεύ
μενα πάλιν ἀναπτερῶσαι ἐκ
τῆς ἀθεότητος καὶ κόσμου εἰς
ἀρετὴν ἐκ πλάνης εἰς ἀλήθειαν
μετεφόσα πειρωμένου προέλ
θοῦσαν· οὐκ εἰκαίως ἀνθρώ
πων τῶν τῆς γῆς καὶ ὀρῶν
καὶ πεδίων ὑπερβεβηκέ
ναι φησὶν· τὴν ῥίζαν τῶν ἀγρίων ἐκ
βαλὼν ἐλαίαν ἐμφυτεῦσαι·
οὐκ ἂν τὰ ρίζης ὑπολαβεῖ
ν πνεῦμα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς θεὸν
μόνον ἀναπτεροῦν τὰς χεῖρας·
καὶ πᾶν ἀρετῆς εἶνον τῶν

Τὸν κατέχοντων καὶ κωλύειν
λύσιν ζητεῖν· αὐτὸς
δὲ καὶ φεύδειν· ἀλλὰ τὰ
καὶ βοηθεῖν· καὶ παρὲ
αὐτοῦ συμφέρειν νῦ
τοδεῖν· τὰ παρεῖναι τῆς
συμφορᾶς τὴν αὐτὴν καὶ
ἀρῶν τέρον· ὑπὲρ δὲ τοῦ
χρῆναι μᾶλλον σπουδά
ζειν τὸν ἀνωφελῆ πον
τα· ἑνὸς μὲν ἕνεκα ἀρεταῖ
τοιοῦτος καὶ κῶς· οὐδεν
τῶν κοινῶν τοῦτο ἐπισκι
μᾶναι· τὸ κοινοῦ
δὲ οὗτως ἐκείνως ἐ
χόντος· καὶ τὸν ἴσα ὁ·ἑ
καὶ τὸ ὁμοίως ἔχειν
πᾶσαν εἶναι ἀναγκην·
αὐτοῦ γὰρ ἑνὸς ὄντος καὶ
σκοπῶν ἐκεῖνος ὁ τοῦ
κοινοῦ κηδεμὼν ἐς...
προστάτης· ἐπειδὴ σῆς
ὀστέων καρδίας φη
τικὴ· οὐ σολοικῶν τι
καὶ ἀληθείας οἰκεῖ· καὶ
τὸ μὲν ἀναγκαῖον τοῦ ἑ
νὸς πνεῦμα· τὸ δὲ συμπα
θὲς αὐτοῦ· καὶ τὴν ζῆς
καρδίας ἐρημονόμος λογι
σμὸς· διὰ τοῦτο ἐς φάλ
μενον ἐπιάτο· καὶ τὰ ἑτέρων
σκεπτὸ· ἐπιασχεν τοῦ ὧν
πάντα δὲ ἀπελέγετο
τὴν ψυχὴν· οὐκ ἐδαί
δουν ὑπηοῦ τοῖς σφάλ
μοις· οὐδεν ὑστατον
τοῖς βλαφάροις· προσε
δαπανᾶτο ἐλεημονεύ
των καρικῶν ταῖς φρον
τίσιν· ἑώς εὑρεῖ τοῦ καὶ δ

λυσιν· ἐπιζητεῖ φείαν
βοήθειαν· λήθ ρωτιννιν·
ἢ τίς ἐστὶ τίς εἰ τὸν ἰκοινὸν
ἐμπειρίαν· καὶ τὴν
ἐπεχουσαν ἰκλασικὸν τὸ
μαίναν· ἐπικλιθοῦνε
κεῖνο ἐπινοεῖ καὶ λιάν
σωτήριον· συναγαγῶν
ἑαυτὸν ὡς οἷον τε ἦν·
καὶ συγκλείσας τὸν πνι-
καὶ πάντας λιέναν θρω
πινου λογισμοὺς κιν
σας· πάνδεινῶν γραφῶν
βάθος ἀναλεξάμενος·
λογογραφεῖ τὴν ἐγκε
βειαν· καὶ ἀντιθέτοις
πάλαισι καὶ μαχαίς· τὸ πο
λυτῶν αἱρετικῶν ἀπο
κρουεται φράσος· τοὺς
λιένι καὶ εἰς χείρας ἰόντας·
ἀγχεμαχοις ὁπλοις τοῖς
ἀπὸ γλώσσης καταστρε
φόμενος· τοὺς δὲ πορ
ρωθεν βάλλων τοξεύμα
σι τοῖς εἰς λιέλανος· ὃν
δὲ ἀναιρεῖ λιο τέρους τῶν
ἐν ταῖς παλαιαῖς χαράγμα
των· οὐδὲ ἐνίστησιν·
δι ἀσεθόνει καὶ λιικρω
τούντων· νομοθετοῦν
τος περὶ βρωμάτων
καὶ ποτῶν καὶ περὶ
καιρῶν θυσιῶν καὶ
καρικοσικαθαρσίων· ἀλ
λὰ πάντα γενεικαὶ λιέ
ρειν τῆς οἰκουλιένης πε
ρὶ τοῦ λογου τῆς ἀληθείας·
ἐζοῦ καὶ τοσωζεσθαι πε
ρίνεται·
ἑτέρου δὲ καὶ τὰ ῥωμοί

ως ἀτελες· ἀλογος πράξις·
καὶ λογος ἀπράκτος· προσε
τι θείτω λογω καὶ τὴ
ἐκτοῦ πράττειν ἐπὶ
κουρίαν· τοῖς καλιένοις
λιπίων· προσδέτους
πρεσβέων· τοὺς δὲ κα
λῶν· νοῦ θετῶν· ἐλεγ
χων· ἐπιτιλιῶν· ἀπει
λῶν· ὀνειδίζων· προ
πολεμῶν· ἐθνῶν· πό
λεων· τῶν νικαθέκα
στον· πάνειδος ἐπινο
ῶν σωτηρίας· πάντα
χόθεν ἰῶλιενος· ὃς δε
σελὴλεκεῖνος· ὁ τῆς
θείας ἀρχιτεκτων μικη
νῆς· πασι προστοεργό
ῦλης καὶ τεχνης χρω
λιενος· καὶ πάντα πλε
κωνεῖς καλλουσένος
περιουσιάνις καὶ ἁρμονίᾳ·

Τί τἄλλα χρὴ λέγειν τὰ
λῆκεν αὐθις ἡλίνο
χριστολιάχος βασιλεύ
καὶ τῆς πίστεως τύ
ραννος· μετὰ πλείονος
τῆς ἀσεβείας καὶ θερ
λιοτέρας τῆς παρατά
ξεως· ὧν ἐπροσάντων
νις τῆς ἰσχυροτέρου
ὁπ τοῦ ἀντοῦτο λογου·
καταπατοῦ καθαρτοῦ
κεῖνο πᾶν καὶ πονηρό·
τοῦ ἀνθοῦ λυθενις καὶ
περιπλανητὸν ἐπ ἰπρὸς
τὸν ναὐτὸν ἀναστρε
φειν ἐπὶ τὰ πλείονων
τὴν εὐλιτῶν εἰς οἰκει
ον θεσίλιενον· ὥσπερ

ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἡμῶν
καλεῖ· τοῦτο γίνεται
μιμητὴς ἐκείνος· ὁλο-
τέτην προτέραν ἡττᾶ-
ται καλεσάμενος καὶ
προσθήκην τοῦ ἐπι-
τοῖς παλαισταῖς· δεινὸ
γὰρ ἡ ἴνα μὴ καὶς χέτλιον
πολλοῦ γε καὶ ἑνὸς
πάρχοντα· πολλὴ σὰ δὲ
ζῆσι ζῶν λέγων· πᾶν
τᾶσα δὲ τοῦ εἰς γῆ καλ νίκα
τας τρεπάμενον τοῦ
ἰσραὴλ εἰ τῆς ἀσεβείας· καὶ
χεῖρα καὶ λέγον πάντο
προσ τυχόν· ἑνὸς ἀνδρὸς
καὶ μιᾶς πόλεως ἡττῶ
ὄφθηναι· καὶ γέλωτα
ὀφλεῖν οὐ τοῖς ἀλλοις
μόνον ἀὐτὸν προστά
ταις τῆς ἀφείας· ἀλλὰ ἰσ-
πᾶσι ναὶ οἷς ὑπελάμβα
νεν· τοῦ λέγειν δὴ περὶ τῶ
βασιλέα φασὶν· ἐπειδὴ
ποτε εἰς τὰ τῆς ἑλλάδος
ἐστράτευσε· πᾶν μέγε
θος ἀνῶν ἐπ' ἀὐτοὺς
ἑλλήνων· πάντα δὲ ζε-
ὠν φυλῶν καὶ φρονή-
ματι· οὐ τὰ αὐτὴν λιόνο
ἐπαίρεσθαι καὶ ἁλιεπρό-
ἐπαιτὰ ἰς ἀπειλαῖς· ἀλ-
λὰ ὧν ἀν ἁλίαλον ἀὐτῶν
ἰς καταπλήξειε· φυβερὸ
ἑαυτὸν ποιοῖ· καὶ τὰ ἰς
ἰς καταπτώσεις τοιχείων
ἰς καὶ νοτομίαις·
ἡττηθὴς οὖν τοζένης ἰς
θάλατταν τοῦ νέου λη
λιουργοῦ· καὶ στρατὸς

χλευε

λ·φεῖαν λέγει
τὴν ἀρετὴν
νικηθεὶς τὸ
λυφεῖαν

ἡ πείρου πλέων· καὶ πε
ζεύων πέλαγος· μὴ σοι
τὲ ἁρπαζόμενα· καὶ φά
λαγας πτιζομένη· καὶ
ὁς ἀτῆς ἐμπλήκτους ἁ
φῶς ἡ νεστρατίας καὶ σβά
τητας· καταπλήξις μὲ
τοῖς ἀγενεστέροις· γε
λῶς δὲ τοῖς ἀνδρικωτέ
ροις καὶ στερροῖς τὸ φρό
νημα·

δὲ τοιοῦτο ὐδὲ
νος ἕδειτοι καθ' ἡμῶν
στρατεύων· ὃ δὲ ἡμὲ
κείνων χεῖρον καὶ βλα
βερώτερον· τοῦ τοποι
οῦν καὶ λέγων ἡκουεν το·
ὑφ' ἑτοέτοιοῦν τὸ στο
λιλαῦτο· βλασφημι
ἀναλῶν ἐστοῦ ὕφος·
καὶ πῶς λῶσαι αὐτοῦ δι
ἡλφ ἐνεπιτῆς ἰς· καὶ
λῶς τὰ αὐτὸν ὀφείος δὰ
πρὸ ἡμῶν ἐστ ἡλιτεύε
τὸν οὖν ὄνειστ ἡν καὶ
νομτα· καὶ λιεπατῆς
ἰσ τίσεως ἀριθμοῦντα
φυσιν τὴν ὑπερισο
σλιον· ἡν οὐδὲ χωρεῖ
ἡ ἰστὶ ὁ ἰς δύνατ αι καὶ κα
λιεφ' ἡμῶν τι γε νηται
λόγων φιλανθρωπίας·
ἵνα ἡ μᾶς ἐλικύσῃ προσέ
αὐτὴν χαμαὶ ἰς ἐλιε
νους· καὶ δὴ λαλιπρὰ λιὲ
λὐτοῦ τὰ πρῶτα δὲ ἀνι
έν ματα· λαλιπρότερα
δὲ τὰ τελευταῖα καθ' ἡ
μῶν ἀγωνίσατα· τί
να δὲ λέγω τὰ πρώτα;

ἐξορίαι· φυγαὶ δημόσιαι
εἰς φανερὰν πεῖραν καὶ ἀφανεῖς· τὸ πειθαρχεῖν οὐκ αἰροῦσιν τὸ βιάζεσθαι· τοῦ
πειθαρχοῦντος·
μένων ἐξωφουλιένοι τῶν
ἐκκλησιῶν· ὅσοι τὸν ὅρ
κον οὐ λογοῦσι καὶ τὸν ἁφὴ
λικὸς· οἱ δὲ βίᾳ ἀγόμενοι· ὁ
σῶν τῆς βασιλικῆς ἀπω
λείας ἐτύγχανον· εἶτα
χειρόγραφα τῆς εὐσεβείας
ἀπαιτοῦντες· εἰ γράφοι
τες τὰ τοῦτων ἐπίχα
λεπώτερα· πρεσβυτέ
ρων ἐμπρησμοὶ φαλαγ
γίων· στρατηγοὶ δυσσε
βεῖς· ὑπερῴκουν κρατοῦν
τες· οὐσιῶν φάσχειρου
μένοι· οὐσαλοπιβάρ
βαρικὸν ἐφόρουν σάκα
κα φέροντες· ἀλλ' ἐκκλη
σίαις ἐπιστρατεύοντες·
καὶ φυσιαστηρίων κα
τορχούμενοι· καὶ πᾶς
ἀναιμάκτου θυσίας·
ἀνῳνικαὶ θυσιῶν πάλια
σι χρώμενοι τε καὶ παρ
θένων παίδων καὶ ὑδρι
χόντες· ἵνα πίπτοντι
παῖς ἐν ἔργῳ θηλυ
παῖς ὢν βότρυσι· πατριάρχης
ἀντεισάγοιτο δὲ εἰσάνω
μαλισμένος καὶ προ
γενέσεως· πάντα πάν
πρωτα νάυτόγυμνα
γήματα· ἃ καὶ μιαίνει
νῦν εἰς τοὺς πολλοὺς
δάκρυον εἰς κίνησιν

ἴωντα καὶ ἀκουόμενα
πεῖδε πάντα δι' ἐλεγχῶν·
ἐπὶ τὴν ἀσέβειαν τρέπει καὶ
ἀνεπιτρέαστον· εἰσὶν ἃ
δὲ τῶν νεῖκος λαῶν ὑπὲρ
ὧν δουλωσόμενος ὧν ῥᾳ
δίως καὶ τὸν λειπόμενο
ἐπὶ πλεῖον ζωγρίαν
σιν ἀπὸ πρᾶξαι λη
φθεὶς ἀλλ' ὑπερῴκτισεν
τοῖς καὶ ὧν βουλευσαμέ
νος· ὧν γὰρ βέλος ἰσχυ
ρότερον προσπεσὸν ἀπε
ίρου φιλικὸν καὶ ὧν κάλος
ῥᾳδίως ὑπεχώρησεν τοῖ
οὗτων τῶν προστάτη
σε ἐκκλησιάσενέτυ
χεν· καὶ τοσούτων προ
βολῶν περιῤῥαγεὶς διελυ
θη· τραμένου νᾶλλα
λέγοντων τε καὶ σὺν
ρουντων τῶν τότε
πεπειραλιένων· ἔστι
λίκου εἰπεῖν· ἔστορεῖ δὲ οὐ
δεὶς· ὅστις οὐ τῶν ἀπὸ
τῶν· ἀλλὰ τοσοῦτοι
θαυμάζουσιν· ὅσοι τοὺς
τότε ἀγῶνας τῆς πρὸ
χουσιν· τὰς προσβολὰς
πᾶσι ὑποχείους· πᾶσα
πειλὰς· τοὺς εἰς τὸ ὑδά
ικὰς τοῦ παγαίατος
προσπελαμβολιένους ἀν
τῶν καὶ πειθοῖ εἰς ἐπι
χειροῦντας· τοὺς εἰς τὸ
στρατιώτας τοῦ· τοὺς
ἐς τὰς συναίσων τὰς
δοὺς τοὺς ἐν γυναιξὶ
ἀνδράσι καὶ ἐν ἀνδράσι
γυναῖκας· τοὺς τοῦ

τομονομὰν ἀριστοῦ τῆ
ἀσεβείαν· ὅτι τοῦ φυσικῶς
ἀσεβαίνειν ὀνὶ σ̄ ἔχοντες.
ὧ δὴ μὴ ταὐτὸν ὀνόματι ἢ
γὰρ οὐσίαν ποιοῦσιν·
Τὸν ἀρχιμάγειρον ἔνα δοῦ
ζα δὴ· τὰς ἐστίας τέχνης
μαχαίρας ἐπαείροντα·
καὶ τῶν οἰκείων πυρίπεμ
πολεμίων· ὧδε μάλιστα
μοι τῶν ἐκείνου φαύλα
σίων· καὶ οὐδὲν βουλομένῃ
παρὰ φύσιν δύνασθαι τὸν
τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων· συνε
λὼν ὅσον ἐνδέχεται τις
ὀνείδη τὸν τὴν ἐπίσκο
ταῦ πάρχου· πολλῶν μὲν
τῶν οἰκείων φράσειεν ἂ· ἢ
μὴν μάλιστα χρώμε
νοι· ἐπειδὴ καὶ παρέκει
νων ἢ τῶν βαπτίσμα
τι τελεσφορεῖσθαι τε
σφῆς· πλείω δὲ τῶν ἄλλα
καὶ ὧν ὑπηρετοῦντα
τῷ ἐπιτάττοντι· καὶ
διὰ τοῦ πάντα χαρίζεσθαι·
τοῖς κρατοῦσιν αὐτῶν
τηροῦνται καὶ φυλάτ
τοντα χρονιώτερον·
τοῦτο δὲ μὴ τὶς κατα
τῆσδε ἐκκλησίας καὶ λέον
τειον μηνὸς τοῦ εἰδοσπρο
βεβληκότων· λέοντει
ον δὲ δρυχομένων· καὶ
μηδὲν προσιτέον ἡλίοσιν·
ὀρθὸν μὲν δὴ ἐκεῖνο σεσῆ
σεται· πάλαι δὲ ἐκεῖ
σιν· ὡς ἐπὶ σὲ ὀρθὸν ἐνόησε
ἐρεῖσθαι κάλλιστα
ἀπαίτησαι μὴν καὶ

ἢ τὴν τοῦ ὑπάρχου φρα
σύνητα· ἢ τὴν τοῦ ἀν
δρὸς πρὸς ἀνδρόμιε τάσ
νέσεως ἐνστάσιν·
Τί φησὶν ὁ οὗτος βουλε
τοῦνομα προσειπών·
ὑπὸ γὰρ ἐπισκόπου
ζ ἰόνι καλεῖν· τοῖς κατάτοσοῦ
τοῦ κράτους τολμᾶν· καὶ
μόνον τῶν ἄλλων ἥκιν
φάλαίζεσθαι·
Τοῦ χάριν φησὶν ὁ γενικὸς
δας· καὶ τῆς πάτου οἰκ·
πω γὰρ ἔχω γνῶσιν εἰπεῖν·
τίνι τὰ βασιλέως φησὶ
φησὶ σεύεις· τῶν ἄλλων
ἁπάντων ὑποίσλι φέρη
τῶν καὶ τὰ γνήσιμένων·
ὑγὰρ τὰ οὐτὰ ἐφ' βασιλεύ
ὄθεν βούλεται· οὐ τοῖς δὲ
σὶ ἀτιμοσύνειν ἐμὲ ἔχο
μαι· φύτεις τὶς καὶ τυχά
νων· καὶ φεύγειν ἀσκεῖσε
λευσόμενος·
Μεῖς δὲ τῖς οἰκέτοις οὐμεν·
ὃ οὐδενὶ φῆ τὰ ὑπὸ τὰ πρὸς
τὰ τῶν τρεῖς· τί δὲ· οὐ
μέγα σοὶ τὸ μεφῆναι μὴ
τετάχθαι· καὶ σοὶ πῶ
μοῦσι ἔχειν ἡλίχε·
ὑπάρχοιμεν φησὶν ὑμεῖς
καὶ τῶν ἐμὶ φανῶν· οὐ
χάριν σοὶ λί· οὐ τῷ δὲ
οὐ τιμιώτερον· καὶ τὸ
σοὶ νοῦ ἔχειν· μὲ
γαμεν· πῶς γὰρ οὐ· πάλ
λια· οὐ γὰρ καὶ ὑμεῖς· ἀλλ' ὡς
ἔτι νας ἄλλους τῶν ὑ
φῶν μὴ τεταγμένων·
οὐ γὰρ πρέπω ποιεῖτον

χριστιανισμοῦ· ἀλλὰ
πιστεῖ χαρακτηρίζεσθαι
τὸ τεθνικὸς μὴ φέρ᾽ ἐστὸν
ὕπαρχον ζεσπερέπλεον
τῶν φυλῶν· καὶ τὴν ἐκκα
φέρασθε ζανάστησαι· καὶ
τραχυτέροις πρὸς ἄντρον
χρῆσασφάλοις οἷς
ὃν ἴδε· ὃν φοβῆτηνε ἔχον
σιαν φησιν·
καὶ- νητιγένηται· καὶ δεῖ τι
πάφω·
ὃν νητι· τῶν πολλῶν ἐνέ·λ
τῆς ἐμῆς ἀνάστειλεσθαι·
καὶ νηται τὰ γνήσια ζεσφω
ταρίων·
ὃν διλιενσιν· ἔζοριαν· καὶ α
νους· φάνατον·
καὶ τὰ λοφρῆσιν ἀπειλεῖ·
τοῦτ᾽ ὠνητὰ ρίων ὃν
δεῖ λιτεται·
καὶ τὸ μὲ πεῖν· πῶς καὶ
τὴν τρόπον·
τὰ τοῖς ἐφησαν μενσεῖ μὲ
ὃν χαλωτος σὸν δεῖ
χων· πλὴν ἐὶ τούτων
χρὴ ζεῖστῶν ἐτρυχίων
λογραικῶν· καὶ κύκλ
ων ἐλίτων· ἐμοῖς ὀπὸς
ἐλιοῖβος· ἔζοριαν δὲ
ὄντησκω· ὀλιγδεμὴ
τοῖς ἀπεριγραπτος·
καὶ μὴ τε ταῦτην μὲ
χωμὲν ἐν ἡμῖν ὁῖς ὧν νῦ·
καὶ πᾶσαν ἐκκλησί· ἐστὶν
ἀνρίφῶ· καὶ λοναδετὸν
φῦν πᾶσαν· ὕν παροικος
ἐγὼ καὶ παρεπίδημος·
ἀβρααμ δὲ· τιᾶν· λαβοι
ἐνόυκὸν τος σωμ ατος·

πλὴν ἐὶ τὴν πρώτην
λέγοις πλησίον· τὰν
τησ᾽ ἀρχιονησ᾽ ἐνρι
σε· ὃς δὲ φανατοῦ ἔνεργε
της· καὶ γὰρ φᾶττον
πεμ φείλιε προσθῆ· ὧ
ζῶ καὶ πολιτεύομαι·
καὶ τῶ πλείστων τε
φήνικα· καὶ προσῶ πέπει
ροιαι πορρω φεν·
τοῦτοις κατα πλαγεὶ
τα τὸν ὕπαρχον· ὃν δὲ ἐὶ
φᾶμιλιε χριτοῦ νῦν
ὄντως λοιδεῖλεῖσται
καὶ μετὰ τοσαυτησ᾽
παρρησίας· τὸ ἑαυτοῦ
προσφείσῶ πολιν·
ὃν δὲ γὰρ ἐπισκοπῶ φη
σὶ σωσ᾽ ἐμὲ τυχεῖν· ἢ
πάντως ἂν τοῦτο πά
ἐλεχφη τὸ ἰτρόπον ὕ
περτοιούτων πάν ων
ζομενος· τἄλλα μὲν
γὰρ ἐπιεικεῖς εἰσὶ μεῖς ὕ
παρχε· καὶ πάντοσα
λοῦ παπεινότερος τοῦ
τοπὴ σὲ ντολῆσι ἐλεν
θεῖν· καὶ μηδ᾽ ὅτι τὸ
σοῦτων κράτει· ἀλλὰ μὴ
δὲ τῶν τυχόντων ἐ
πὶ τιμῶ φρύ μᾶγον
τες· ὃν δὲ ἐστὶ κίναν
νεύοντι ον καὶ προσεῖ
μενον καὶ προ· τἄλλα μὲν ἐπι
δεῖ καὶ ζῖφος καὶ φύρε·
καὶ δὶ τασσάρι καὶ τετρα
τρεσὶ νυχες· τρυφηλὸν
λοπὶ κλὶν ἔστιν· ἢ κατὰ

πλην ὡς· προστάυταῦτα βρι
ζε· ἀπείλει· ποίει, πάν
ὁ τι οὐ νὰν ἢ βούλομαί σε
σοι τῆς ἐξουσίας ἀπόλαυε·
ἰσουέτῳ ταῦτα καὶ βασι
λεῦε· ὡς εἰ μὰ στερεόψυχα ι
ρισεις· οὐδὲ πείσεις σύ γε σο
φὰ ἐπὶ τῆς ἀσεβείας· ἰσὰ νὰ πει
λῆς χαλεπώτερα· ἐπεὶ
δὲ ταῦτα εἰπεῖν καὶ ἀ
κοῦσαι τὸν ὕπαρχον ἰς
τὴν ἑστίαν ἐν λιχόειν
τοῦ ἀνδρός· οὕτως αἰκα
τάπληκτον καὶ ἀπη
τημένον· τὸν μὲν ἐξω
πελῆφαι καὶ μετὰ στῆ
σασθαι οὐκέτι μετὰ τῆς
αὐτῆς ἀπειλῆς· ἀλλὰ τι
νὸς αἰδοῦς καὶ ὑποχωρη
σεως· αὐτὸν δὲ τῷ βασι
λεῖ προσελθόντα ὧδε εἶχε
τάχους· ἵππῳ μὲν φαβα
σιλεύειν εἶναι τοῦτο δὲ
προβεβλημένου τῆς εἰς
κλησίας· κρείττω νὰ
πειλῶν ὁ λόγων
στερρότερος· πειθοῦς
ἰσχυρότερος· ἄλλοθι τι
πατεῖραν· τῶν ἀγενῆ
στέρνων· τοῦτο δὲ ἢ
βιάζεσθαι δανερώς· ἢ
μὴν προσδοκᾶν εἰ ἔχειν
ταῖς ἀπειλαῖς· ἐξ οἵσε ἑ
αὐτοῦ κατάγνοντα
τὸν βασιλέα· καὶ τῶν
ἐγκωμίων τοῦ ἀνδρὸς
ἥττηθέντα· φαν
λίζειν ἀνδρὸς ἀρετῆ
καὶ πολέμιος· μὴ πτεβιά
ζεσθαι κελεύσαι· καὶ τὰ

τὸν τῶν σιδήρων πάθος·
ὅς μὰ λάσσεται μὲν τῶν
πυρίμενος δὲ ὅλως σίδη
ρος· καὶ πρέπαν ταεἰς σφᾶς
λατῖνα πειλῆν· τὴν
μὲν εἰς οἰκουμενικὴν οὐδὲ
ζασθαι τὴν λεγόμενον
δὲ ἀπολογίαν ἥτις σύμπε
πεστάτη· δὰ λῶσει δὲ
καὶ ταύτην ὁ λόγος·
εἰς γὰρ τοῦ ἱερὸν εἰσελθὼν
μετὰ πάσης τῆς περιὰ
τοῦ δορυφορίας· ἣν δὲ
ἡμέρα τῶν ἐπιφανί
ων καὶ ἀφρόσιμος· καὶ
τοῦ λαοῦ μὲν ἱερὸς γενόμε
νος· οὕτως ἀφόσιοῦται
τὴν ἐνωσιν· ἅζιον δὲ
μὴ δὲ τοῦτο παράδρα
μεῖν· ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐνδο
ξότερος ἐγένετο· καὶ τὴν λίσ
σην προσβάλλουσι τῇ φά
λαγγι δακτεβρον τῇ φω-
τοῦ πέλαγος
εἶδεν· καὶ πᾶσαν τὴν εὐ
κοσμίαν ὅσην τε περὶ τὸ
βῆμα καὶ ὅσην πλησίον·
ἀγγελικὴν μᾶλλον ἢ
τοῦ πνεύματος· τοιγὰρ
τοῦ λαοῦ προτεταγμέ
νου· ὀρθοῦσθαι τὸν κα
λοῦμενον λογοσπρά φει·
ἀκλινῆ καὶ τοῦ ὠμὰ καὶ
τὴν ὀφρὺν καὶ τὴν λα
λιάν· ὡς εἰ τερόγλωσσος
καὶ νοῦ γε γονότος· ἀλλ' ἑ
στηλωμένον ἢ οὕτως
ἐπὶ τῷ φῷ καὶ τῶν βημά
των τοῦ δὲ περιαυτὸν ἑ

στηκότας. ἐνφοβωτὶ
νικαὶ σεβασμάτι· ἐπειδὴ
ταῦτα εἶδεν· καὶ πρόσου
δεν παραδείγματα δύνατο
φ· ἐὼ ρεῖν τὰ ὁρώμενα· ε
πὶ φ· ἐν τριάν· φ· ρωπίνων·
σκότου καὶ δι' ἧς πρόου
σται τὴν ὄψιν καὶ τὴν σύ
χνην εἰς τοὺ· θ· άλβους· καὶ
τοῦτο ἴσως τοῖς πολλοῖς ἀ
δηλον ἐστί· ἐπεὶ δὲ τὰ δω
ρατῆ· φ· εἰα τραπέζης προσε
νεγκεῖν ἐδέησεν αὐτοὺ
τοσῖν· συνεπελάβετο δὲ
οὐδεὶς ὡς περὶ νέ· φ· ος· ἀ
δηλον ὂν εἰ προσίσεται.
τὴν μὲν οὖν τατοπά· ος ὧν
ρίζεται· περὶ τρεπεὶ γὰρ·
καὶ εἰκὼν τῆς τῶν ἐκτὸ
βι ματος ὑπὸς χὼν τρῶ
χεῖρα· τὴν μὲν περὶ τροπὴν
ἔστησεν· κἂν κατὰ μὲν
χο· νη τῶν λιθ λακρύων ἀζ.
εἶεν· ἀλλ' ἑαυτῷ δι' ἐλεκ'
τῷ βασιλεῖ· καὶ μὲν φ· ὸς
τῆς φιλοσοφίας· ἐπεὶ
δὲ περὶ αὐ φιστρόπων τινὰ
συνεκκλησιάσασθαι μέλ
ἐς ὧν τοῦ παραπεπτάσθαι
τοσεαυτὸν ἐποιήσατο·
ἐς τὸ δ' ἥν ἧττον ἀλφεῖ καὶ λογδ
πο· φ· ὼν ἐκ πλείονος· τι
χρὴ λέγειν· τί δ' ἄλλο γε·
πῶ· ν φωνὰς· αἱ τοῖς πε
ρὶ τὸν βασιλέα καὶ ἡμῖν
τοῖς συνεισελθ· οὖσιν ἡ
κουσ· φ· ησαν· αὐτῆς γὲ
νεται τοῦ βασιλέως
περὶ πλάς φιλαν· θ· ρωπί
ας ἀρχὴ καὶ κατάστασις

πρώτιστον οὖ τοτὲ ὀλίγα
κατὰ μέρος τὸ πεδιοχλοῦσιν
ἐπὶ πρεῖα τοῦ πλεῖστον.
ὡς ἐπὶ τὸ πρεῦ κατὰ μέλους·
τὸ δὲ τῶν εἰρηνικῶν
πλῆθος ὀλίγον τὸ πλεῖστον· ἐπὶ
κοινὸν ὄφελος προικαὶ κοι
νοῦ τοῦ κατὰ τὸ ὑπὲρ
τῶν εἰς τοῦ τοσ[illegible]
ἐπὶ νῦ ζῆ παρῆν· ὁ δὲ [illegible]ρος εὖ
τρεπὴς· ὁ μιλητοῦ ντες
ἐπὶ κρότος· ἐν ἀ· φ· υλάκτο
ἐν σεβὲς· περὶ τὸν πρό· φυ
μον ὁδοιπόρον πολεῖς·
τὰ λλὰ ὅσα τῆς καλῆς ἀτρι
κείας πάντα πεπλήρωτο·
τὸ δὲ ὑπὲρ λυεῖ τὰ ὑτὴν· ὅς·
ὁ γὰρ πατὴρ ζῶν τοῦ
τὰ πρῶτος κατὰ μὲν
νόμον ἐπὶ σκατὰ τοῦ ὑπὲρ.
οὗτος καὶ τὸν παῖδα τοῦ
βασιλέως· φ· ρένος οὖ
πλήρη· καὶ τὸ τάχος ὅσ·
ἐκεῖ· φ· ενγὰρ ἡ λιάτης
ἐζορίας· ἐν τεῦ· φ· εν τὸς
γλιατῆς ἀρρωστίας· καὶ
ἡ χεῖρ ἐπέχεται τοῦ πο
νηρὸ γρα φέως· καὶ οὐ
γίασας ὠζεται· καὶ γί
νεται πυρετοῦ δαῦρον
ἀνηρ εὐσεβὴς· βασιλέα
φρασὶ νεσωφρονίζον
τος· τί τοῦ τῶν ἐναν
κων τερον ἢ τάχυτερον·
τὰ δὲ τοῦ τῶν ἐϋπ[illegible]ε ἐκ
λινε νῦν ἐπὶ τῶ βασιλεῖ·
καὶ πονηρῶς εἶχε τοῦ νῶ
λατος· συνεκλινε νὰ δ
ὀπῆρ· καὶ τί γὰρ ἢ πῆρ ἢ

τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τῶν ὑπάρχων μικρὸν ὑστερον φασὶ γενέσθαι· καὶ μητέρα καὶ τοὺς τροφεῖς τοῦ ἁγίου χερσὶ συλλαβεῖν ἀρρωστίᾳ· καὶ ὅτι τῷ σπλάγχνῳ τοῦ θεοῦ φρονοῦσι παιδευόμενοι· καὶ κρείττονα τῶν ἐν βασιλείοις καὶ τοῦ πάσης ἐκείνης ἐδάκρυσεν· ἐδυσφόρει· προσέπεσεν· ἐνετρύφησε· πολλὴν ἔχει τὴν βοήθειαν σωτηρίαν· καὶ μέντοι καὶ τυγχάνει ταύτης ὧν αὐτὸς τεκμαίρεται καὶ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὑπεροφθέντων· ὑπὲρ ἃ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκείνου καὶ φθάσαι μάζων καὶ διηνεκοῦς ἐπιμελείας πρὸς ἐκείνου τυγχάνει· τί οὖν ἐστὶν ἃ τοσοῦτον ἐκείνου καὶ φθάσαι μάζων καὶ διηνεκοῦς ἐπιμελείας πρὸς ἐκείνου τυγχάνει; καὶ εἰς τοῦτο συμπατεῖ λοιπὸν πάλιν πρὸς ἕτερους ἑτέρους· ἢ περὶ μικρῶν· ἢ μικρᾶς πολεμήσεται· ἢ μετρίως σπουδάσεται· ἢ καὶ ἄχρι θανάτου; σφόδρα μὲν οὖν· ἀλλὰ κινήσας ποτὲ τῶν ἐπὶ ἄλλοις ἀεὶ τὸ λειτούργιον· οὗτος κινεῖ καὶ τοῦτον τὸν τῆς σοφίας μοῖρας ὑπάρχον· πρόφασιν λαβὼν ὑπὲρ γυναικὸς τινος ἀγαμίας τοῦ γνησίου τὸ δὲ ἀληθὲς· τῆς ἀσεβείας ὑπερμαχοῦντα καὶ κατατιθεμένου· ἐφ'

ταχόφενε ἐπιζητῶν ἐπὶ
κουριάν τῶν πάφλαγ καὶ ἵνα
τρῶν τοὺς ἀρίστους ἐκλε
γόμενος· καὶ λιτὰς πρὸς
κείμενος· εἴ περ ἄλλοτε
ποτε· καὶ κατὰ τῆς ἑρμα
μένος· ποιεῖται δὲ καὶ βασι
λέα στασιῶν οὐσιάφος· καὶ
φαυλίστου δένδρου· ἐπεὶ
καὶ δὰ πρότερον· τὰ αὐτὸ
ἐπὶ τῶν παιδίων οὐδὲ
ἀναγέγραπται· ὡς δὲ οὐ
δεὶς ἐξεύρισκεν οὐδαλοφέ
του καὶ σοφάλικον· ἐ
πιτηδεύσεως τοῦ ἀνδρὸς
κατα φεύγει· καὶ διέλα
τοῦ μένου κείσεται καλεῖ τὸ
τῆς εὐρέσεως ὑπογυοῦται
σχυνόμενος· ἑτέροις δὲ
τὴν πρεσβείαν ἐπιτρέ
πει τῶν οἰκειοτάτων
αὐτῷ καὶ φιλτάτων·
καὶ ὅσα ἀρίν· οὐδὲ ἡ ἀνα
λώσις· οὐδὲ τοῦ καιροῦ
κατεζανάστας· ὡς περ
ἄλλος τις· καὶ ὁμοῦ τῆς
ρουσία· ῥᾳθυμήσας γενέσ
θαι· καὶ χριστοτέρων
ὑπὲρ τῶν ἐλπίδων·
καὶ εἰ μὴ τὴν ἀλλὴν τῆ
τοῦτο μὲν οὖν ὑγιῶς ἐκε
ρασεν· ὁμοῦ τε τοῦτον
εἰσκαλέσας· καὶ τοῖς ἑτέ
ροδόξοις πιστεύσας· καὶ
γυείας τυχὸν ὑπαίτιος ταῖς
τοῦ πρεσχερσὶ ναιέτωσαν·
καὶ τοῦ μὴ ὀρθοπιστεύετο
παρὰ τῶν μὴ τὰ αὐτὰ
παρόντων· καὶ κοινῶν
νοῦντων τοῦ πάθους·

τἀλλὰ ὅσα καὶ ὀΐεται σατὸν
ἀνδροσεῖχ ὑβρισεεν· ἴσον δε
εἰπεῖν ἰσα σατὰ τοὺτο ν·
προσὸν ἰσα διὸν ὁπόλεμος·
ὃδε μάλιστα ἰσα πτον ν̄
βριστην ἰσχυνε· ἰσα πτο
ἀγωνιστὴν ὑφ ὑσεν εἰ
περτιμιέται σα ὑτὴν ὃν
ἰ φιλοσοφία· ἰσα τοὶ σρα
τοὺντα τῶν πολλῶν ἰ
πάυτη φάινεσθαι·
γυναῖκα τινα τῶν ἐπι
φανῶν ἐχ ἀνδρὸς οὐπρ̄
πολλοὺ τον βίον ἀπολι
πόντος· ὁ τοὺ δικαστοὺ
συνεδρεύειν ἐζητο λιρος
γάμον ἐλίσσων πάπαχίου
σαν· ἴδε οὐκ ἐχουσα ὅπως
διαφύγη τὴν τυραν
νίδα· βουλὴν βουλεύεται
οὐτομὴ πρᾶγμα ἀλλοι ἢ
συνεῖναι· τῇ ἱερᾶτρα
πέζη προσφεύγειν καὶ
φάσκοι ἐπὶ ταῖ προστατεῖ
κατὰ τὴν ἐπιρείας·
τοῦ μὲν δὲ ποιεῖν. ὧν προς
τὶς τρία δοσαν τὴν σὺν εἶ
ναι τὴν τε καὶ δικαίως ὧς
μεταξὺ τῶν μὲ πλείνων·
μὴ ὅτι τὸν μεγαν βα
σίλειον καὶ τῶν ἄλλων
πάντων ἀπλῶς μὴ ὁφε τὴ·
ἄλλο δὲ τινα τῶν ἢ πο
λυμετ ἐκεῖνον. ἱερέα
δὲ ὅλως· οὐ γὰρ ἐν τύποι
εἶσθαι· ἢ κατέχειν· ἢ σὴ δε
σθαι· χείρα φορεῖν ἢ φ̄
φίλανθρωπία· καὶ ἢ δο
κιμώτερε τὴ ἡμῖν σοφι
στὰ ὑσιαστήρια· οὐ πάντα

δρᾶσαι καὶ πάσχειν ἐφ ἑ
λέσθαι πρότερον· ἢ τὴν δ̄
λεύσασθαι κατὰ τὰν τὴν
πανοφρονίαν· καὶ κα
βρίσι μεν τὴν ἱερὰν
τράπεζαν· ἰσα σ̄ ὑβρισαι
δ ἐν τῇ πίστιν λιε σθῆς
ἵκε τευε ἢ ὑσ βρισιν οἰκε
νὸς δικαστὴς· ἀλλ ἢ τ
τάσθαι χριστιανὰς τὴς
ἐλπίδ ὑνάστειας· καὶ
προδοτὰς γενέσθαι χρι
στιανοὺς τῶν οἰκείω̄
νόμων· ὃ μὲν ἐν ἕ ὑπει
τὴν ἵκε τὴν· ὃ δὲ εἰχε το
κατὰ κράτος· ὃ δὲ ἕ ζε λαι
νε το· καὶ τελοσ ἐλιπεῖ
τὴν ἀστῶν ἐπέ ζ ουσίας.
τὸν τοὺ ἁγίου κοίτω
νὶς κομε ἕ ρευ ἐσόντας.
οὐχὶ κατ ἀχρεῖα νὰ λόγον
ἢ ἀτιμίαν· τὶ λέγεις·
οἶσθ ὁ μὲ εἰκεῖνο ὑτοὺ ἀπὸ
τοὺς· ὃν περιέπουσιν ἀγ
γέλοι; ὧν καὶ προσβλέπειν
οἶσθ οὐσιν ὑναῖκες;
καὶ οὐτοὺ τὸ μόνον ἀλ
λὰ καὶ αὐτὸν παρεῖναι,
καὶ ἀπολογεῖσθαι σε λεύ
ει· οὐδὲ ἐπὶ ἱερῶν σὶ καὶ σῦ
λαν θρωπίνως· ἀλλ ὧν σὲ
ναὸν ὃν σὰ τὰ ἱερῶν·
ὃ λίγον ἀπαρτίν· ὃ δ ἐπὶ τοὺ
κα θ ἡμῶν τὸ ἐλίων θ ὑλιὸν
καὶ θ ρονιλιατος· ἐστὶ
κεῖ δ ὃ τὸν θ ἐλιὸς ἐ· πλὰ
τοὺ κρίνοντος· ὃ οἰκε
ραυνοῖ δ ἐπὶ λέουν· ἢ
δ ἐτοὺ θ ὑλιὰ χαιρ ἐστὶν
βοὺτο ἔτι καὶ λαν εβαλ

λετο· ισὰ τὸ τοῦ ὑμέτερου
μετομὲν· ισατεῖχε τοδε
τὴν μετανοίαισαιρὸν ὕπα
νοῖτον· ὅσπερ ἀντοῦ θυ
νόμος· ἀφρειδὴπαλίντε
τεραμάτωνισπούισαιδι
ώκτου· τὸπεριαυχένι
ονῥάισος· ισφενδονᾶσθαι
προσέπαπτεν· ὁδὲπρο
ποδυσμαίσοισφισὶνεῖ
βουλεισαιτὸχιτώνιον·

Τυπτεινηπειλειτὸνᾶ
σαρισον· ὁδὲ ὑπεκυπτᾶ·
ὑγιεινὸτοῖσὸνυξὶν· ὁδὲ·
ζᾶιατρευεισφισὶτὸν
παρ· ὁρᾶσὸπωσμείσατα
τρυχὶντοῖστοιούτοις
φέραπευωνσπαραγμασι
θλιβὲνὸυνὲντοῦτοις
ἴσαν· ἢδὲπολισωσησθε
τοτὸν ισαισὸν· ισαιτὸν
ισοινὸυπαντωνισιν
ᾶυνον· ισινᾶυνονγαρ
ἑισαστοσὲαυτὸυτὴνὑ
βριντᾶυτηνἐνομιζε·
εισλαίνεταιπᾶσαισαια
ναπτεται· ισαιὡσισα
πινὸυσμὴνοσισινπαν
τοσ· ἀλλοσὲπᾶλλωδιεσει
ρεται· ισαιἀνίστατ᾽αιτε
νοσᾶπανισαιπηλισιᾶπᾶσα·
ὁπερὶτὴνὁπλοποιη
τικὴνισαιβασιλειον
στρουθιοκτηνιαλιστα·
ισαιγαρεισπερὶτᾶῦτα
θερμότεροι· ισαιτοτολ
μανειστὴνπαρρησιαν
ἐχοντες· ισαιπανὴν
ὁπλονεισαστωντὸπαρὸ
εἰστὴνστεχνης· εἰτετι

ἄλλοτῶισαιρῶντυχοισχε
διασφεν· ἀιδᾶδεενχερσὶ·
ὁιλιφοιπροβεβλημένοι·
τᾶρόπαλαεὐτρεπῆ· δρο
μοσἀπαντωνεἰσ· βοη
λιᾶ· προφυλαίαισοιμη·
φυμοσὸδεμοσὸπλιτης·
ἡστρατηγος· ὁυδετυ
ναῖκεσὰοπλοιτηνισαυ
τα· τοῦισαιροῦφηγοντος·
μελαιδεῖσανᾶυταῖσαι
κερκίδες· ἀι, ὁυδεγυναι
κεσεμενονέτι· τοῦζη
λωῥωσφεισαι· ισαιεισὰν
δρῶνφαρσομενᾶλατ
τομεναι· βραχυσὸλο
γος· μεριζεσθαιτηνεὐ
σέβειανὡοντο· εἰτοῦ
τοπαλιντο· ισαιοὐ
τοσαυτοισεὐσεβεστερος
ἦν· ὅσπρῶτοσεπιβα
λειχείρατῶτολμητη
τῶντοιούτων·

Τιοὖν; ὁσοβαρσεισεινος
ισαιφρασυσαισαστὴς·
ἴσεστησιπηλεεινός·
ἀφλιος· τινοσὸυταπει
νότερος· ἑωσεπιφανεις
ὁχωρισαιματοσμαρ
τυς· ισαιχωρισπλιτῶν
στεφανιτης· ισαιβια
τοπλαοισαταςχων
ἀιδοικρατηφεντα· τὸ
ἴσεστησεαυτοῦισαιὑ
βριστὴνδιεσωσατο·
πᾶυτᾶδοτῶνἀπιῶν
φς· ὁποιῶνπαντᾶις
μετασκευαζωνεπὶ
τὸβελτιον· ὁτοισὺπε
ρηφανοισαντιτασσό

μενος τ' ἀπεινοῖς δ' ἐχάρη
ἐπὶ μὲ τρῶν· τὰ δὲ οὔ τι κέ
μελλεν· ὁ τε μὼν φάλας
σαν· καὶ πὸ τ' ἄλμον ἀνὰ κό
ρας· καὶ στοιχεῖα τ' ὑρανὶ
νηας· καὶ χειρῶν εἰς τά
σεις προπαλάσσησας ἵνα
δι' ἀσπίδων φυγάδα·
καὶ τοῦτο μὲν αἱρήσεσθαι
τῶν κινδύνων;
μενδήποσ μικὸς πόλε
μος ἐν τάυθ' ἑτελεύτη
σεν· καὶ περᾶσεῖχε νεῖκος οὐ
δέτιον· καὶ τῆς εἰκείνου
πίστεως ἄξιον· ἀρχεται
δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε· ἡ
δη τῶν ἐπισκόπων·
καὶ τῶν νεῖκείνοις συμ
μάχων· οὐ πολυμενὴς
ἀδοξον· πλείων δὲ ἦν μά
λη τοῖς ἄρχομένοις· τῆς
γὰρ ἀὶ τοῦ σὰλλου σπείσειε
μετριάζειν· οὐ τῶν τῶ
προεστώτων δι' αἰσειμέ
νων· εἶχον μὲν γὰρ οὐ
δὲν πλέον ἐς τὸν
πρὸς αὐτόν· τρισὶν δὲ
τῶν τῶν ὑπαιτίων·
οὔτε γὰρ τῶν τῆς πίστε
ως λόγων ἔβαινον ὅτι
μὴ πᾶσα ἀνάγκη τοῖς πά
σχουσι βιαζόμενοι· οὔτε
τὴν ἐπὶ τὴν χειροτονία
λικροψυχίαν τελέως
καταλελυκασιν καὶ τὸ
παρὰ τοῦ τὴς δόξης κρα
τεῖσθαι· πάντων βαρύ
τατον ἦν αὐτοῖς εἶναι
ὁμολογεῖν ἐλάσσιστον·
ἔτι γε μὴν τὸ δεῖν ἀλλήλοις

διαφορᾶ· ἢ πᾶν τᾶν τ' εἶναι
ποιοῦσιν· τῆς τάρτα
τρὶς δοσεῖς δυοδιαιρέσεις
ἡγεμονίας καὶ μητρο
πόλεις· καὶ πολλᾶν τῶν εἰς
τῆς προτέρας τῆν ἐπαρχία
γαπούσης· ἐν τεύθεν
καὶ τᾶ εἰς εἰμὶν νέστασι
ας οὔτι· ὁ μὲν γὰρ ἡζίου
τοῖς δημοσίοις συνδιαι
ρεῖσθαι καὶ τᾶν μητέρα.
καὶ μᾶτοῦ τοὐμὲ τέποι
εἶ τοτῶν νεωστὶ προεν
φόντων· οὐ σᾶν τῶ δια
φέροντων νῦν· καὶ σεῖ
νου ἰσεχωρισμένων·
ὁ δὲ τῆς παλαιᾶς εἶχε το
ὐνηθείας· καὶ τῆς εἰς
τῶν πρώτων ἀνωθένδη
αἱρεσεως· ἐζῶν· πολλᾶ
καὶ δεινᾶ τᾶμὲν σὺμ
τοῖς δημοσίοις συνδιαι
ρεῖσθαι· τᾶ δὲ ἴδια μὲ
νειν· τᾶδε ὠ
νητο· ὑπερπῶν τοῦ σύ
νοδοι παρᾶτοῦ νεοῦλη
τροπόλιτου· προσοδοι
δι' ἁρπαζόντο· πρεσβυ
τεροι τῶν νεικλησιῶν·
οἱ μὲν ἀνεπείφοντο·
οἱ δὲ ὑπαλλάττοντο·
ἐξῶν συνεβαινε καὶ τᾶ
τῶν νεικλησιῶν χεῖ
ρονέχειν· ἀϊστᾶμὲ
νων· καὶ τερινομένων·
καὶ γαρπωστᾶς καὶ νο
τομιαις χαίρουσιν ἀν
θρωποι· καὶ τᾶς φῶν·
ἡδέως παραισθάνου
σι· καὶ ῥᾶον τῆς καταλύ
σαι τῶν κακοεστώτων·
ἢ κατάλυσ' ἐνέπαναγα
γειν·

Δεπιλειον αὐτον ἐζ ἐκλει
πειν· ἀι ταυρικαι προσοδοι
καιπαροδιοι· αὐτων λε
ὁρωνιεπιαι· ἐκεινων δε ἐφ
τινοριεπιαι· καιτονἀγιο
ὄρεστινηεἰσκαρπουσθαι
μεγαλετιφετο· ὡσεικαιτ
ιμιονωνηλλαξεσθαιπο
τὲτοῦἁιμαροσἰδιανοδον
ὁδευοντος· ἐιρηνωντοῦ
προσωμεταλικοῦ
συνταγματος· καιπισκῆ
ψεωσὲἐυρεπτος· παραρ
πιπισατεἰσναικαιἀῆφυ
χὰι· καιὁτῆςπισπεωςελο
γος· καιταῦταπαντασπευ
δε· καιτὴνπαρουσιανἐπι
σκηψασθαιτῶνἐυπο
ρίστων· καιτοῖςιχνη
ναιδασμοφορεῖνικαιοδο
δοῖς· πᾶσιπαρολυπῶν
καιοδοζος· ὁυκιπινοδαιος
τοῦσῶζεσθαιτὴνἁνω ἱε
ρουσαλημὴν τωνσυντρο
πολίτης· πουναιμηχσθη
τοῖςπεπαιδευσθαι· ἢπαρι
δεῖνταῦταἢπεσχετο·
ἢμηκρὰντοῦκαιοῦναῦ
σινεπῆνοει· ἀλλὰεἰσοῖ
μεν· ὡσεμεγαληκαὶφυ
μασιαι· καιτιγὰρἢἢτῆς
ἐκεἰνουψυχῆςἀξιαν·
προσφῆκηνπαρτῆσεἰς
καὶσίαςποιεῖσθαιτὴν
σπάσινκαὶτὴνεὐλαφο
ρὰνἢὡςκαλλιστάδιατί
θεται· πλέοσινἐπισκο
ποιςτηνπατριδαικα
ταψυχωσασθὲζόν· τί
ρίνεται; τριάτὰεκλα

σπα· τυχὼνεπιμελε
ιαπιλειων· καιτὸπολί
ἐκαστηπαὲαυτῆς
ἐχειν· καιτὸλυσθηναι
παυτηςτὸπολεμιον·
παυτηςτῆςεπινοιας
ἀεδοικαιηκαιαὐτοσὲ
γενομηνπαρεργον· ἢὸν
κοῖλοτησαιἐιπεῖνἐυπρε
πὲςχρι· παντὰγαρτοῦ
ἀνδροσοφαυλαζων· οὐλιε
ὁυνιοποσονἐιπεῖνἀυθα
τον· ἐὴντουτοἐπαιμεῖ
ὁυκἐχωσ· καιγαρὁμολο
γησωτοπαθος· ὁυδεἐλ
λογιμοιςπολλοῖςἀγνοου
μενον· τηνπεριῆκιας
καινοτομιαν· καιἀπι
στιαν· ἢῷυλὸχρονος τὴν
λυπηνἀναλωσειν· ἐκεῖ
σοφενιγὰρμοιπᾶσαςυνεπι
σενἢπερὶτοῦβιουἀπ
πιαικαισυγχυσις· καὶ
τὸφιλοσοφεῖνἀπὸλυ
πηφηναι· ἢὰπὸἡδονῆ
ζεσθαιἐκαιβραχυτοῦ
δευτερολογος· πλημμεῖ
τησεἐκεἰνοδεζαιτοῖπαῖ
τοῦναῦαρχουπερατολο
γουμενων· ὁτιμεῖ
ζωφρονῶνηἢκατὰτὰὰ
σφωτηνα· καιτοῦνἐν
σοφεἰδεπρὶνἀποβιῶναι
μεταναστας· πανταέ
ποιεῖτοτοῦτηνς· καιφι
λανἀνδρεἰοφαιεἰδωσ
ταῦσοφαριοβιοντῆτιμια
ζεν· ὁὐτοῦνεδειπροτι
μηθῆναικαιπλεονε
χειτῶνλυσιτελουντων

τὰ ἐπιζόμενα· δεδοικα
μὲν οὖν μὴ ῥᾳθυμίας
ἕνεκα δόξω φεύγων παρὰ
τοῖς τὰ εἰκῆ οὕτω παντὰ ἐπι
ζητοῦσιν. ἁπλῆ δὲ τις ἀπε
ρίεργος γραφή. παρὰ τοῖς
ἐπαινοῦσι τὸ μέτριον·
ὅλως δ' εἰκῆ οὐδὲ ἡ τυχοῦσα
τοῦ παντὸς μέτρον ἄριστον
ἐν τοῖς καλοῖς ἐπαινῶ.
καὶ παραπλήσιον τὸ νέον
τοῦ βίου φυλάξαι· ὅπως
δὲ λάθοι τὸ περιφερὲς περι φρο
νοῦν· τοῦτο μὲν ἀνεμέσητον
τοῖς πολλοῖς· καὶ τοῦ σαγηνά
πανέστους. οὐδὲ πῶς τοῦ
λόγου χρῆσθαι· ἄλλοι μὲ
ὑμνήσαντο ἄλλοτε ἄλλο·
ὁ δὲ μηνὰ τῷ νῦν τῆς ἀρε
τῆς εἰδώς. ὃν τοῦ νῦν μὴ
ὀνοῦν· ἅπαντα δὲ οὐδεὶς
ἐπῄνεσε πρὸς τοὐκρότα
τον· οὐκοῦν τῶν νῦν μὴ
μέμψιν ἐμοὶ ἀλλ' ὑπερβολὴν
ὅσαν τὰ πλείω τυγχάνει
κατ' ὀλίγον ἐκ μὲν ὀλί
γων τῶν ἀφίκετο. ὡς εἰπεῖν
φιλοτιμίας φύσεως
εἰς ὀπίσω μένει δὲ οὕτως ἀ
κτηνεὶ ἀνθρώπῳ ἐπαινεῖν
βιόμαχος καὶ ἀπερί
τροπος· ἐκεῖνο δὲ τί ποτε
ἦν πλὴν τοῦ ἐῶν μὴ τρο
καὶ τῶν μὴ παρακαίων
τῆς ἀρετῆς καὶ μυρίων·
παθητὸς δὲ τὸ μηδενὶ ἐν
χεῖν· καὶ ὁ σταυροῖ ὧν ὃν
μεζητήσιον· ὃν πολλῶν

Χρημάτων ἐνόμιζεν
ἑαυτῷ πλείω τε ὄν·
πάντα δὲ ἐν τῷ ἀνδρὶ ἂν
εἰ βούλοιτο τις ἀνὰ τὸ
εἶναι ἱστορῆσαι· πάν
των δὲ εἰδέναι καταφρο
νεῖν· καὶ οὕτω λέγειν τῶν
πάντων φαίνε
σθαι· οὕτω δὲ διανοη
θείς· καὶ οὕτως ἐχων· ὃ
λου μένου κεδάσθη· οὐ
καὶ τῆς ἐνούσης δόξης· οὐ
δὲ ἁπλοῦν κήρυγμα
τος· τοῦ σὺν πράττοντος πρᾶ
τα· φιλαίτιον δὲ λέγουσιν εἶ
ναι τὸν ἔπαινον· οὐδὲ
ἄζηλος· οὐδὲ ἐπι
φθονος· ὃν νικᾷ καὶ μέσῃ τῇ
ἀγορᾷ· ὡς τὰ πάντα πρᾶ
γμα· καὶ πῇ νέου
πόλεως ἐπιτήδειος
ἐς πάντων εἰκόνα μὴ νέ
ζωον ποτὲ εἰ χεν. ἵκου
σφῶν διέπλει τὴν τοῦ βί
ου θάλατταν· οὐ λάστῳ
ἢ ἐγκρατείᾳ καὶ ὀλίγα
κις καὶ τοῦ νικᾶν ἐγκρατεῖ
σθαι τῶν ἡδονῶν· καὶ
δεῶν ὑποπίπτειν καὶ
πελεύθερον δεσποίνης
τυραννίδος πρὸς ἀγεσθαι τὸ
οὐ τῷ ἀλλοκότῳ τρόφι
μον· οὐ πολὺ δεῖ πεῖν ἐς
ἄσαρκος· τὰ λοιπὰ
γὰρ πανήγυριν ἂν καὶ τῇδε
κόρους τοῖς ἀλογωτέ
ροις ἀπερρίπτε· καὶ ὧν
ἀνδραποδώδη ἐς καὶ κα

τῶν ἐνεγκόντων ὁ βίος· λύ-
τος δὲ οὐδεμιᾶς δεήσεται
μετὰ τὸν ἅλμα νόμον
τίκτων· ἀλλὰ τοῖς ἀνάγκαι
οις δὲ ἕζηλον ὄνον ἑώσ ἐ ζυ-
κὰ μὸν ἡμίονον ἄδει τρυφήν.
τὸ μὴ τρυφῶν φαίνε
σθαι μηδὲ διὰ τοῦτο δεῖ
σθαι πλείονων· ἀλλὰ πρὸς
ταῦτα βλέπειν καὶ τὰ
πτηνὰ· οἷς ἀτέχνον τὸ
κάλλος καὶ σχεδὸν ἡ τρο
φὴ κατὰ τὴν μεγαλη-
παραίνεσιν τοῦ ἑλίου χν
καὶ σαρκὸς διήλασε πτω
χεύσαντος· ἵνα μὴ λείπωμεν δὲ
τι φῶμεν φεότητα·
ἐντεῦθεν αὖ τῶν τοῦ ἡ
χίτωνος καὶ τριβω
νος· καὶ ἡ χλαῖνα
ἡ ναγρυπνία· καὶ ἡ λοῦ
σια τὰ εἰς εἰνοῦς ἐμήνολο
γήλατα· καὶ τοῦ λιστοῦ
δείπνου καὶ ὀφρο· ὧν
τοῖς καὶ οἷς ἄλεσι καὶ ἡ
καρύκη· καὶ ἡ τοῦ πνη
κτὸν καὶ φθόνο·
ὄρεως προύσεται γάλη
δεπτόμενοις· ἐγὼ
δὲ μιᾶς φῶν. νοσοκομίαι
καὶ ἰατρεῖαι τοῖς κοινοῖς
πᾶσιν ἐκ φιλοσοφίας·
ἐδείγμασι τῶν πάνυ
ρῶν τοῖς οἰκοῦσι ἐχεῖν· τοῖς
ἄλλοις λειπόμενον· με
γάλα φθέγματα καὶ ἀζυγία·
καὶ τὸ μετ' ἀγγέλων
τετάχθαι καὶ τῆς λο
γικῆς φύσεως· ὅσῃ
γὰρ εἰπεῖν ἐν χν· ὅσ καὶ ἐ

νικῶ τὸ φελήσασ διὰ
τοῦ γεννητοῦ ἡμᾶς.
ἐκ παρθένου γεννᾶτ.
παρθενία νόμοφε
τῶν· ὧν ἓν φέν δε με
τάγουσαν καὶ κόσμιον
συντέμνουσαν· μᾶλ
λον δὲ κόσμιον παραπεμ
πουσαν τὸν ἑστῶτα τῶν
μέλλοντ· τίς οὖν ἐ
κεῖνο ὑμᾶς ἄλλο ἢ παρ
θενία ἐτίμησεν· ἢ
χαρις ἐνόμοφέτησεν·
οὕτω καφέλαυτὸν ὑπο
δείγματικόν· ἀλλὰ
καὶ οἷς ἐσπούδασεν·
τίνος οὖ παρθένων ἐς
καὶ τὰ ἐγγράφαδιάτα
γματα· οἷς πᾶσαν μὲν ἀπ
σφησιν ἑῶν φρονίζεν.
πᾶν δὲ μᾶλλον ἐρυθρᾶν
ζειν· καὶ οἷον τῶν παρθέ
νευμένων εἰ μὲ τὸ ἐνεῖσ
τὰ καὶ ἀλλήλ στρέφων ἀ
πὸ τῶν ὁρῶν μὲ ἐνων μὲ
πὶ τὰ λιν βλεπόμενα·
καὶ τὸ μὲν ἔξω φέν ἀ
πο μαραίνων· καὶ τὴ
ν ὕλην ὑποστῶν τῆς
φλογὸς· τὸ δὲ ἐς ρυπὸ
τῶ φῶ δείκνυ· ὅσα μο
νοστῶν καφαρῶν ψυ
χῶν ἐστιν νυμφίος·
καὶ τὰ σὰ γρυπνοῦσ ἐν
τῶν συνείσαγει ψυχὰς·
ἐὰν μὲ τὰ λαλιπρῶν
τῶν ἀλλιπαδῶν ἀν
τῶ· καὶ δαφιλοῦ ἐστὶς
πόνε λαίου τροφὴς ἁ
πάντ ἐσω ει·

Τοῦτο ἰδίωμα περιληπτικοῦ
βίου καὶ τοῦ μεγαδόξου μα
χομένων πρὸς ἀλλήλους
ὡς τὰ πολλὰ καὶ διϊστα
μένων. ἰσαίου φέ τέρου
πάντως ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ
φάυλου ἀνεπιλήπτου
ἔχοντος. ἀλλὰ τοῦ μεν.
ἡσυχίου μένοντος πρὸς ἀλλ
λους καὶ ἀφεστηκότος.
καὶ ὠθοῦντος οὐ ναγωνιστοῦ
καὶ τυφοῦ δὲ διὰ τοῦτο τῆς
ἀρετῆς ἀβασάνιστον καὶ
ἀσύγκριτον. τοῦ δὲ πρα
κτικωτέρου μένου μᾶλ
λον καὶ χρησιμωτέρου.
τοῦ δὲ ὀρυβώδους φεύ
γοντος. καὶ τοῦ τοῦ σάρ
κα καθ' ἡλωζένα λλη
λοις καὶ συνεκέρασεν· ἀ
σκητηρίαις καὶ μονασ τη
ρίαδειμαίνομεν. οὐ
πορρωδὲ τῶν κοινῶν
νικῶν καὶ μεγάλων· οὐ
δ' ὥσπερ τείχει τινὶ
μέσῳ ταῦτα διαλαβών
καὶ ἀπ' ἄλλήλων χωρίσας·
ἀλλὰ πλησίον συνάπτας
καὶ διαζεύγνυς· ἵνα μήτε
τὸ φιλόσοφον ἀκοινώ
νητον ἦ. μήτε τὸ πρα
κτικὸν ἄφιλόσοφον·
ὥσπερ δὲ γῆ καὶ θάλασσα
τὰ παρ' ἑαυτῶν ἀλλήλοις
ἀντιδιδόντες εἰς μίαν
δοξαν συντρέχωσι·
τέλειον καλὸν φίλαν
θρωπα καὶ πρὸς χορη
φία. καὶ τοῦτο ἴσαν φρα
πῆναι σεφεπεὶ ἀσυμβόλου

μὴ μικρὸν ἀπὸ τῆς πό
λεως προελθεῖν ἰσαθέας
τὴν καὶ ἐν ἐρήμῳ πόλιν·
τοῦτο ἴσε ὐσεβείας τα μεῖ
ον· τὸ κοινὸν τῶν μὲν ἐχό
των ὠφελεῖσαι φυρίαν· εἰς τὸ
τὰ περὶ τὸ παρ' οὐ πλοῦ
του· ἡδονὰς καὶ τὰ ἀνάλ ἰσ...
λα τοιαῦτα παραινέ
σεις ἐκείνου παραινέ
σεσιν ἀποτιθέμενα. εἰ
τὰ σαπρὰ προσειόμενα καὶ κλέ
πτα σοφίσεως φράγμον
τα· καὶ φθόνου πάλιν.
καὶ καιροῦ φορὰν
διαφεύγοντα· ἐν ᾧ.
νοῦς φιλοσοφεῖται· ἰσ...
συμφορὰ μὴ καριζέται.
καὶ τοῖς συμπαθέσι δοῖ
μάζεται·

Τί μοι πρὸς τοῦτο ἑτ
γον ἐπὶ τὰ πύλοφ ἦβαι
καὶ αἰγύπτιαι· καὶ τεῖ
χη βαβυλωνία· καὶ μν
ήμου καρικὸς τάφος·
καὶ πυραμίδες καὶ κο
λοσσοὶ χαλκοῦ ἄμετρος·
ἢ ναῶν μεγέθη καὶ
καλλη τῶν μικρὰ τῶν
των· ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦ
μάζουσιν ἀνοί· καὶ ἱ
στορίαις διδόασιν· ὧν
οὐδὲν τοῦ σε πειράντας.
πλὴν ἀζήλου καὶ λίτης ὧν
ἦν σεν· ἐμοὶ δὲ φοῦ
μᾶλλον τὸ μὴ σὺν τοῦ
λαοῦ σωτηρίας σο
δός· ἢ πρᾶξις προσεύχη
ἀναβάσις· οὐ κέτι πρὸ
κει ταὶ τοῖς σοφοῖς ἀλλοῖς
ἰσχὺν φέλλαδείνων

ις ἐλεεινόν· ἀνοι νεκροι
προφανάτου· τετελευ
τηκότες τοῖς πλείστοις
τοῦ σώματος μέλεσιν· ἃ
πελαυνόμενοι πολέων·
οἰκιῶν· ἀγορῶν ὑδάτων·
αὐτῶν τῶν φιλτάτων·
ὀνόματι μᾶλλον ἢ ςυλλα
βῇ γνωριζόμενοι· οὐδε
προτιθέντα ι συνόδοις
τε καὶ συλλόγοις κατα συ
ζυγίαν τε καὶ συναυλίαν
μηκέτ' ἐλεούμενοι διὰ
τὴν νόσον· ἀλλὰ μισού
μενοι· σοφιςταὶ μελῶν
ἐλεεινῶν· εἴτις καὶ φω
νὴ λείπεται· τὴν πᾶν πᾶν
τα εἰς τραγῳδοίμενα
ἡμιέτερα· οὐκ ἀρκοῦν
τος τοῦ λογοῦ τῶν πα θε-
λλείς εἶνος τε μᾶλλον τὰ
πάντων· ἐπεὶ εἰς ἐνὰ νοῦς
ὄντας· ἀνώνυμα καὶ τὰ
φρονεῖν· μηδὲ ἃ τιμᾶ
ζειν χῆν τὴν μιαν πᾶ
των νίκε φάλην· διὰ τῆς
εἰς εἰς εἶνο υς ἁπανθρω
πίας· ἀλλ' ἐν ταῖς ἀλλο βί
αις συμφοραῖς τὰ οἰκεῖα
ἑαυτὸ θέσθαι· καὶ δανεί
ζειν φῶτον ἔλεον· ἐλε
ούνχρί ζοντας· διὰ τοῦ
τοῦ δὲ τοῖς χείλεσιν ἁ
πτίζου τιμᾶν τὴν νό
σον· θεύγενὲς τε καὶ τῷ
εὐγενῆ γόνων· καὶ τὴν
λοιζαν ὑπερλαμπρος·
ἀλλ' ὡς ἀδελφοὺς ἐπα
ίζετο· οὐχ ὁπέρ ἀντις
ὑπολαβοῖ κενοδοξῶν·

τις γὰρ τοσοῦτον ἁπλοῖ
χε τοῦ πάθους· ἀλλὰ τὸ
προσιέναι τοῖς κακῶς πλασι
ἐπιθεραπεία· διατῆς ἑ
αυτοῦ φιλοσοφίας τυ
πῶν εἰ καὶ φθεγγόμενη
εἰ καὶ σιγῶσα παραινέσε ι·

Καὶ οὐχ ἥμιεν πόλεσιν τῶν·
ἢ χοῦ ῥαδεῖ καὶ ταῖς τοῦ
ἑτέρους· ἀλλ' εἰς οἰκονο μὰ
πᾶσιν ἀγῶνα προύθηκε
τοῖς τῶν λαῶν προεστῶ
σι τὴν εἰς αὐτοὺς φι
λανθρωπίαν καὶ μεγα
λοψυχίαν· καὶ ἀλλων
μενοι θεσμοθετοῦσι καὶ δι
παρὰ τράπεζαι· καὶ τὰ
μαγειρῶν μάγγανε υ
ματα καὶ εἰς ολιφεύλια
τα· καὶ οἱ φιλοκαλοῦ δι
φροι· καὶ τὴν εὐσεβῆ τος
ὅσην μᾶλλον καὶ τε καὶ περιρ
ρεόυσα· βασιλέως δὲ οἰκο
σόντες καὶ τὰ τῶν τρυ
μάτων αἴσθη· καὶ ἡ χῦ
μιμησις· οὐ λόγῳ μόνον·
ἔργῳ δὲ λέπραν καθαί
ροντος· προστάγματι μό
νῳ σοῦ εἰπὲ μόνον· ὅτι τοῦ
τὺ φονεῦ καλοῦντες
ἐκείνῳ καὶ τὴν νόσον·
ὅτι μικροῦ τῶν τηλικού
των νικητὰ καὶ τρόπαι
νόμιτο ὑς οὐκ ἀνόνητας
προσαγορεύοντες· ἐστὶ λε
πρὸς ὑμᾶς μάχεσθαι·
καὶ μὲ χριτοῦτο συν
παθεῖν οὐ σθαι· τῶν ἐλε
ὑπλίου τῶν ἡκατῶν
φρυῶσθαι· καὶ τὴν κεῖ

μεντας αιρικας δι' ἐγκρατει
ας. τὴν ψυχὴν δὲ θέλει δὴ
νει νικεν ὡς φρυάγματι.
Καὶ τοῦ μὲν φαρισαίου ἱκα
νὰ γὰρ ἡγοῦμαι ἑαυτὸν εἰ
γεῖσθαι τὴν ἐξ ὄγκου τα
πείνωσιν. καὶ χνεί δε
ναι μὲ χρὶ δούλου μορφὴς
κατελθόντα. καὶ τελω
ναις συνεσθίοντα. καὶ νί
πτοντα τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν. καὶ σταυρὸ
ούκ ἄπαξ ἤθελε ναπρο
σλαβεῖν τὴν ἐμὴν ἁμαρ
τίαν· καὶ τοιγαροῦν τοῦτον
παράδοξον θέαμα· φέν σταυ
ρούμενον βλέπειν. καὶ
τοῦτον μεταλαμβάνειν.
καὶ ὑπὸ τῶν παρόντων
βλασφημεῖσθαι ἢ μᾶλ
λον· αὐτὸν δὲ ὑπερ
πεφεῖν. καὶ μηδὲ νηπι
ώσεσι πόμοτιμον.
ὃ δοκεῖ τοῖς εἰκαίνω βα
σικαίνουσιν· ἀλλοῖαι
τοῦτο ὑπεφυσεύσταφες
καὶ βεβηκοσι ἀπεζε
σμένον· τῷ φονῶν ἡδο
μασαν· οἷα δ' αὐτοῖς οἱ δο
κοῦσι ῥᾳδίως ἂν καὶ τὸν
ἀνδρεῖον καλέσαι φρασύ·
καὶ δειλὸν τὸν περιε σεσκε
μένον. καὶ τὸν σώφρο
να μανικὸν ἢ καὶ τὸν ἀνδ
καὶ ὁμοῦ πάντα τὸν
καὶ γὰρ οὐ φάσκων τοῦ
τοῦτο νες πεφιλοσοφη
κασιν· ὅτι παραμεπη
γασι ταῖς αἱρεταῖς καὶ καισί.

καὶ εἰς ἵππων ἀρχὴν ὑροι·
καὶ ῥᾷστον ἄλλο τι ὂν τα
ἕτερον ἢ νομίσθαι τοῖς
μὴ τὰ τοιαῦτα πεπαιδευ
μένοις· τί σὺ ῥεῖς ἐκεῖνου
μᾶλλον ἢ ἀρετὴν ἢ τιμὴ
σεν· ἢ καισιανὲς ὁλασεν·
ἢ χρηστὸς ὢν φθονητοῖς
κατορθοῦσιν· ἢ τοῖς ἀ
μαρτάνουσι μὲν βριθὴς·
οὓς καὶ τομείδιάμια πολ
λαῖς ἐπαινοσῴη· καὶ τὸ
σιωπᾶν ἐπιτιμήσεις. οἱ
κεῖνου συνειδότι τὸν κα
ὶσον βασανίζουσα·
ἰδεμηστωνλυόστιεἢ
μηδεγελοιαστησκαὶἀτο
ῥαῖος. μηδὲ τοῖς πολλοῖς
ἀρέσκων. ἐκ τοῦ πᾶσι
παντα ρινες φαι καὶ χα
ρίζεσθαι τι τοῦτον
κε πλανητέος μᾶλλον
ἢ μεμπτέος τοῖς γενοῦ
ἔχουσιν· εἰμὴ καὶ τὸν
λέοντα αἰτιῶ ὅτις ὅτι
μὴ πιθήκιον βλέπει
ἀλλὰ βλοσυρὸν καὶ βαι
λικὸν· οὗ καὶ τὰς κε
τὴν μὲν τὰ γεννᾶται καὶ
μετὰ φαυλίας τοῦ ἀγαπᾶ
μενα· καὶ τοὺς ἐπὶ σκη
πτρῳ φαυλίαζοι ὧν ἡδέως
πεῖ καὶ φιλανθρώπους.
ὅτι τοῖς δαίμοσι χαρίζε
ται· καὶ κινοῦσι γελῶ
τας τοῖς ἐπὶ κορρησφάμ
ασι καὶ τροφὴν ἀσι·
καὶ τοῖς καμήτου τὸ
ζητοῦμεν· τί μὲν
οὖν τῶν ἐν ταῖς γυ

νουειμὶ ὁ δὲ ἀντεγινώσκει
τὸν μαλιστα εἰς εἶναι νῦν τε
πειρᾶμενον· τίς δὲ διὰ τί
γίνεται θαι χαριέστερος·
Τί δὲ μὴν εἰκὸς ἦν παιδεύ
τικῶς τίς δ' εἰκὸς ἀφ' ἁπάσθαι
ἁπλῶς· καὶ μὴ πειθηνίε
στιτίθησιν ὁ ῥᾴστος ποιεῖ
σαι· μήτε τὴν ἀνέσιν ἐκ
κλύσιν· ἀλλ' ἀμφοτέρων
τὴν μετρίαν φυτεῖν·
ἀμφοτέροις συνλόγων
καὶ καιρῶν χρώμενον οἷα
τὰ τοὺς σολοικοῦντας νο
μοὺς· πάντι πράγματι
καὶ ρονδιατάξαντος
ἀλλὰ τί τἄλλα πρὸς τὴν
ἐπιλογοις τοῦ ἀνδρὸς ἀρε
τὴν· καὶ τὸ τῆς διδασκα
λίας ἱερατικὸς τἀπέραντα οἱ
κείουμενον· ἐπὶ περὶ
τοὺς προπόδας τοὺς ὁρου
στρεφομένους· τῆς ἀκρα
ἀπολειπόμενοι· ἐπὶ πορ
φυρίου διαπερῶμεν· ἃ
φέντες τὸ μέγα καὶ βα
θὺ πέλαγος· οἷα δὴ ἀπαρεῖ τις
ἐγένετο ἢ γενήσεται· καὶ
πιεζῆ ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος
φθάνουσα· ἢ οὖ φωνὴ
τὸν κόσμον περιλαλεῖ
νουσα· ἢ εἰ καὶ λόσοικου
μένης· ἔστιν ὅσ καὶ νο
τομίας καὶ φαυλότερος·
ταῦτα εἶναι τὴν εἰκεί
νου φωνὴν καὶ διά
νοιαν· τοσοῦτον
ἅπαντας ἀπολείπουσα
καὶ κατωτιφέρεται· ὁ
σον τὴν τῶν λόγων

φύσιν ἡ δὲ ἐπιστήμη τὸν
τὸν εἰς ἀφορμὰς ἀλλοίας
πιλ· καὶ ἀγχίστου δὲ διὰ τί
γένοιτο ἂν παρεῖσ ἐν
αὐτῇ τίς δὲ καὶ ἀλλοίᾳ φω
τὶ σοφῇ φύσεως καὶ
δι' εἰσκυφενεῖς τὰ βαθητὸ
πνεῖ· καὶ μὲ τὰ ὧν ἁπε
ρὶ ὧν διέξεισ φατο· τίς δὲ
λόγος ἐστὶν ἐχεναλείνων τῶν
ποιουμένων περὶ λήψεως
τὴν· ὡς καὶ ἑτέρως καὶ
ζεῖ νῖ κατὰ τοὺς πολλούς·
ἢ τὴν ὡλόγον οὖσ ἐχόντι·
ἢ λόγων λῆψις κατὰ νοῦν
βεβηκότι· ἀλλὰ μὴ φοτέρ
ου δὲ νῦν οἷοι ὡς εὐδοκιμεῖ·
καὶ αὖ τὸν ἴσον ἑαυτῷ
φαίνεσθαι· καὶ ὁ ἦν τῶν
ἄρτιον· πάντα μὲν ἐπ
ρεῦνᾶν ἱ καὶ τὰ βαθητὸ
ὑπὸ τῶν πολλῶν μὲν ἀρτύ
ρηται· οὐχ ὡς ἀγνοοῦν
τι· ἀλλ' ὡς ἐπιτρυφῶν
τι τῇ θεωρίᾳ· πάντα δὲ
ἐκεῖνῳ διηρεύνηται
τὰ τοῦ γῆς· ἐχῶν πῆχος
ἅπαν ἐπαιδεύσεν ἱ καὶ ὑ
φηγορίαν ἐδίδαξε· καὶ
τῶν παρόντων ἀπα
νέστησεν· καὶ προστα
μέλλοντα μετεσκεύ
ασεν· ἢ λούμενε παι
νεῖται παρὰ τῷ δαδαλ
λοσι καὶ μέγεθος· καὶ δρο
μου τάχος καὶ δυνάμεις
ἄλλου τοῦ ὡς εὐλιφι
ου· εὐμεγεθουσ ὡς τι
γαντος· οὗ καὶ τὸ πο
λὺ δὲ βαίνειν ἐχειδύ

ναμηντοιοῦτον ὡς ἁπλᾶ
ἱερῶν τὰ ἀκρατοτικὸν
κατα φωτίζειν· καὶ κατὰ
δὲ νέλατττοὺς φαντὴν φερ
ομὴν τοῖς διαστήμασι·
τὸ δὲ ἁλλοσαμὲν ἱεραρχικὴν·
μὲν γε θεολογία· δρο
μος δὲ τοῦ εἰκόνων τὸν·
καὶ μὲχρι· ὑφερομταῖς
ἀναβάσεσι δυνάμις δὲ τὴ
τοῦ λόγου σεσορὰ καὶ διάδο
σις· ὡς τὲ ἑλοι γε οὐδὲ τοῦ
τοῦ εἰπεῖν οἰκεῖον· τὸ
ἐν σπᾶσαν τὴν ἡμῖν ἔνε χ
θεῖν τοῦ φ· θόγγον ἀν
τοῦ· καὶ ἐν στὰ περαναλῆ
ὁικοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἡμῖν λία
τῶν ἐν τὴν δυνάμιν· ὁ
περὶ τοῦ παύλος ἀπο στόλων
ὁ παῦλος ἐφησε παράδα
ἐκλεξάμενος· τὴν δὲ
ἄλλης συλλόγους ἐν ἱερὸν
χάρις· τὴς δὲ ἐν λαμπρο σύνων
ἡδονὴ τὴς δὲ ἀτόρων·
τὴς δὲ εἰς ἐκλησίων· τὴς
τῶν ἐν τελεῖς ἀυτῶν
μὲν τὲ ἐκεῖνους τρυφὴ·
τὴς μὸναστῶν ἡ μὲν ἁπλᾶ
δων· τὴς τῶν ἀπραγμό
νων ἢ τῶν ἐν πράγμα
σι· τὴς τῶν πᾶ ἔχον φε
φιλοσοφούντων· ἢ τὰ
ἡμὲτερα· καὶ καὶ διὰ
πάντων καὶ ἡμὲτερος τὴ
τᾶ ἐκεῖνους ὑπερβολὴ
τᾶς καὶ ποιήματα· οὐ
δὲ γραφέως εὐπορία
τὶ ἁλλη μὲν τὲ ἐκεῖνον.
ἢ τὰ ἐκεῖνου γραμμα
τα· εἰ ωπᾶται τᾶ ἁλλαὶ

ὅσα τῖνες τοῖς φείοις λογί
οις ἐνιδρῶσαν· ἴσοᾶται
τᾶμεα· καὶ οὗτος ἄριστος
ἢ μὴ ἐν λόγοις· ὅσα ἀν τα
ἐκεῖνου μᾶλλον τὰ γυναῖκ
νους ἰκῶν καὶ διατᾶως
σις φέρων καὶ συνε τί
χωντα ἀκοᾶς· ἢ ρίκε δὲ ἄρ
ἐσαν τινὰ ἀν τῶν ἢ τοῖς
σπουδαίοτέροις ἐς παί
δευσιν· ἐγὼ τοῦ τόλμη
μονᾶν τοῦ δὲ μὴ σοφιαι·
ὁτιᾶν τινὲ ἔλαττον ἱερον
ἀυτοῦ μὲ τα χειρίζωνται
καὶ διάλογος σις φέρω μὲ
τα τοῦ ἱστίστου γίνομαι·
καὶ γὰρ ὡς ἰκῶν ἱστίσεως
λόγους· καὶ φαυλιάζω τὸ
ἰκτὶς τὴν πλέον ἢ πρό
τερον· ὁ φείλων ἡ διδα
σκάλων χρώμενος
τᾶν τοῖς ἀν τιρρητι
κοῖς ἐντυ χολόγοις.
τὸ δὲ ὁλην τυκὸν ὁρᾶν
πῦρ· ὧν τε φρῶν ταῖλῶς
σαι τὸν πρᾶσαι παρᾶνο
μοι· τὸν χαλᾶν ἱστυρ
γον καὶ σὺ καὶ ἐνὸς κοδο
μοῦ μένον· καὶ λῶς δὲ
λυόμενον· ὁτᾶν τοῖς
περὶ πίνε ἕυρίσκων θεῖον
ἔχων· καὶ παρρησιάζομαι
τὴν ἀληθείαν· ἐπὶ βά
τευων τῖς ἐκεῖνου φι
λοτιμίας· καὶ ὑφ· ἑωρίας· ὁ
τᾶν τᾶς ἁλλοις ἔχθρα
σεσιν· ἀυτοῖς καὶ πεῖρᾶν ἐ
πουσιν ἀπαίτυχεσι· τῖς
εὑρεν τραῖς στερραῖς
ἀυτοῦ πλάζ ἢ τῖς καρδίας

ΟΠΜ

ἀπογραφάμενος. πείθομαι
μὴ μὲ χρὴ τοῦ γράμματος
ἔξω στῆναι· μηδὲ βλέπειν τὰ
ἀνώφελον· ἀλλὰ καὶ περαι
τέρω διαβαίνειν· καὶ εἰς
βάθος εἰ τις χωρεῖ νεῖν εἰς βάθος.
ἀβύσσου ἀβύσσῳ προσκα
λούμενος· καὶ φωτὶ φῶς
εὑρίσκων· μὲ χρι ἂν καὶ σο
σωπρόσω τὸ ἀκρότατον·
τὰν ἀφὴν τῶν νέγκωμί
ων περιφρ
ῶν τοῦ σώματος· καὶ συνει
μὶ τοῖς ἐπαινουμένοις·
καὶ πρόσω τὴν ἄφεσιν
διατείνομαι· ὅταν ἢ
θεῖος λόγος καὶ πρᾶξι
κοῖς· καὶ ἀπείρομαι ψυχῆ
καὶ σώματος καὶ πνεύ
ματος· καὶ θείας ὑμνῳδοῦ
ντος χάριτος· καὶ ὑπὲρ
τὸν τῆς δυνάμεως
τοῦτων ἐφαρμόζομαι
καὶ ῥυθμίζομαι· καὶ ἀλ
λοῖος ἔξ ἄλλου γίνομαι τῇ
θείᾳ πάλοι ὢν ἐν ἄλλοις ὑ
μενος· ἐπειδὲ θεολογι
κὴ μὴ μόνη σοφία· καὶ τῆς
περὶ τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς
μάλιστα μεγαλοφω
νίας· ἔτι καὶ εἰς ἓν προσφυ
σῶν τοῖς εἰρημένοις· χρὴ
σιμώτατον γὰρ τοῖς πολ
λοῖς τοῦ μὴ βλάπτεσθαι·
τὴν χεῖρα περὶ αὐτοῦ
δοξάζειν ἔχοντας· πρόσδε
τον εἰ καὶ συγγραφεὺς θεολόγος·
ὅμως τοῖς ἑαυτῶν εἰ καὶ οἰς
βούλονται· ἔξω πάλοις

ἐπιπρεάζουσιν· ἐκεῖνος
γὰρ ἐν εἰκαμένῳ τοῦ ὀρθοῦ
λόγου· καὶ τῆς κατὰ τὴν
ἁγίαν τριάδα συμφείας
καὶ συνθείας· ἡνίκα ὁ
τὴν κυρίως τε πρωτεῖον
χρὴ καὶ συμφέρτερον.
μὴ ὅτι τοῦ πρωτείου ἐκπεσεῖ
ὃ οὐδὲ ἀπάρχης ἐπέπη
δησεν· ἀλλὰ καὶ φυγὴν
καὶ φόνατον· καὶ τὰς
πρὸ τοῦ φόνατου κολάσεις
προσυμώσεδε ἔχατον ἀν.
ὧν εἰ σεραδοσοῦσιν ἄνομον·
ἀπλοῖδε ὃ εἰστεῖδη πεποί
ησεν· ὃ εἰστε πεπονθεν·
ὅσ γε καὶ ἐξορίαν ὑπερτῆς
ἀληθείας εἰς ἄκρα εἰς.
τοσοῦτον ἐπράγματεύ
σατο μόνον· ὅσον ἐνὶ τῶν
ἀκολουθῆσαι νέ ἐπεῖν· ἀ
ρᾶμενον τὸ πτύστιον
ἀκολουθεῖν· οἰκονομεῖ
δὲ τοῦ λόγου τε ἐνικρίσει
τῶν ἁγίων καὶ ὧν ἐνόμι
ζεν· τῶν θείων δὲ περὶ
τούτους συμβούλων χρώ
μενος· καὶ μικρὸν ὅσο
τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν
διαφέρειν· καὶ τὴν τῶν
αἱρετικῶν δύναστείαν· ἕως ὅτι σε ἐλεύθερι
άσι καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐπιλα
βήσαιρὸς καὶ δῷ τὴν λαὸς
σι τὴν παρρησίαν·
ἵμεν τὰ ῥηθησόμενα
δεσθαι τῆς ἐπε
ρίτου πνεύματος ὃς ἐν
ὅς· ὃ περὶ ὧν ἁλιθεύσασε
δεσεῖσε ἐνοῖς σὺν ἐλλαμβάνε
ται.

καὶ τῶν καλῶν προστάτη
τὴν εὐσεβείας. ἵνα τὸν μὲ
τὴν πολεμίαν τάττηις
τῷ βουλόμενον πρὸς ὑπε
ροψίαν. αὐτοὶ δὲ εἰς α
γῶνας τὴν εἰς καλη
σίαν. καὶ τὴν ἑαυτῶν
καὶ σίδηρον τιθέμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ
λειπόμενον ἁπάντων
ἐστὶν ὃς καὶ πρὸ πολέως εἰς α
γῶνας ὁδεύει λα
μπρὰν φωνὴν ἐγεί
φας καὶ μαρτυρίαις
ἀναμφιλέκτοις τὸν
τὸν δυναμένοις καὶ ταῖς
ἐκ τῶν συλλογισμῶν
ἀναγκαίοις. οὗτος ἦν χρὴ
τὸν ἀντιλέγοντας. ὡς
τελέαν τιβαίνειν
χειν. ἀλλοίκειαις συνδεῖ
σθαι φωναῖς. ἢ πέρδιξ
καὶ λέγεις τὸν λόγου δύ
ναμις καὶ σύνεσις· δηλῶ
σει δὲ καὶ ὁ λόγος. ὃν περὶ
τούτου συνέγραψεν.
κινῶν τινι γραφίδα
ὡς εἰς πυξίδος τύπος·

Τίνδεις υρίαν φωνὴν
τε ὡς ὑπερέθετο. παρά
τε τοῦ πίσαυτόν καὶ
τῶν ἐγνησίων τοῦτον
συναγωνιστῶν χάριν
αἰτῶν. τῆ οἰκονομία
μὴ δυσχεραίνειν· μὴ
δὲ μιᾶς ἀντεχομένους
φωνῆς. τοπὰν ἀπολε
σαι δίαπλιστίαν. τῶν
καιρῶν παρασυρείσης τῆς
εὐσεβείας· αὐτοῖς μὲν γὰρ

οὐδὲ μίαν εἶναι ζημί
αν. ὑπαλλαττομένων τὴ
μικρὸν τοῦ νικᾶν.
καὶ φωνὴ ἀλλοίστοῖ
συνδιδασκομένοις· οὐ
δὲ γὰρ ἐν ῥήμασιν μό
ἶναι τὴν σωτηρίαν
μᾶλλον ἢ πράγμασιν·

Μηδὲ γὰρ τοῖ ἰουδαίων νέ
ου νοσῶ βαλεῖν ἄν. εἰ
τὴν τοῦ νικωμένου
φωνὴν ἀντιτίθεις τοῦ
προσολίγον ἐπιζητοῦ
τες. ἢ ζητοῦντες θήμιν
ταῦτ' εἶναι τοῦδε οἱ
μὴ μέγιστην ἂν βλά
βην γενέσθαι. τῆς εἰς
κλησίας κατασχέσεις
σης· ἐπεὶ ὑπερβεβαντος
μᾶλλον ἢ δεῖ τοῦ πνεύ
δηλουμένου. καὶ
δημοσίᾳ τοῦ τοπολλά
κις εἰς εἰκῆ ῥυζῆ μὲν ἐποτε
καὶ ροσῆν· καὶ ἰδίᾳ τοῖς
ἐρωτῶσι προθύμως
ἀνωμολόγησεν· σαφέ
στερον δὲ πεποίησεν
ἐν τοῖς προσεμέλογοις.
προσοῖ, οὐδὲ ἐν ἀπορρή
τοις ἢ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ
τῶν ἰσοινομολογουμέ
νων· λιπὼν ἅπαν τοῦ
τοἀποφήναμενος·
ἀλλὰ νῦν δὲ πρότε
ρον πολλάκις πεποίη
κεν. ἐπαρασάμενος ἑ
αυτῷ τὸ φρικωδέστα
τον· αὐτοῦ τοῦ πνς
ἐκπεσεῖν· εἰ μὴ σεβοι
τὸ πνα μετὰ τῆς καθ' ὑμῶν.

ΕΙΩΣ ΟΛΙΟΥ ΕΙΣΗΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥ
ΤΑΔΕ ΜΕΤΡΙΑ ΔΕ ΧΑΙ ΤΟΙΣ ΟΙΟΥ
ΤΟΙ ΟΥΚΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΟΙ
ΟΥΤΟΙΣ. ΕΖΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝ ΤΟΙΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΕΘΩΣ
ΑΠΟΟΥΜΕΝΟΙΣ· ΟΤΙ ΤΟΥ
ΚΑΙΡΟΥ ΕΤΕΡΟΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΗΤΟΣ
ΗΜΑΣ· ΕΑΥΤΟΥ ΜΕΝ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΕΠΕΤΡΕΨΕ·
ΗΜΙΝ ΔΕ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ·
ΟΥΚ ΟΥΔΕΙΣ ΕΜΕΛΛΕΙ ΚΡΙΝΕΙ
ΟΥΔΕ ΑΠΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑ
ΤΡΙΔΟΣ· ΑΦΑΝΕΙΑ ΤΕ ΤΟΙ
ΑΥΤΟΜΕΝΟΥ· ΩΣΕ Ε Ζ ΑΜΦΟ
ΤΕΡΩΝ ΙΣΧΥΟΝΕΙ ΤΑΥΤΟ
ΚΑΙ ΦΙΛΑΣΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ·
ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΔΗ ΑΔΕΛΦΟΙ. ΟΥ
ΧΗΜΑΤΙΣΕΙ ΕΙΣΕΙΜΟΥ ΔΟΥΛΗΣ
ΥΠΕΡΑΠΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΜΑΛ·
ΛΟΝ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΩΝ ΕΝΕΚΑ
ΛΟΥΝΤΩΝ. ΕΙ ΤΙΝΕΣ
ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΑΝΤΙ. ΑΛΛΗ ΜΕΝ ΗΜΩΝ
ΤΟΥΤΟΝ ΟΡΟΝ ΤΗΣ ΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙ ΝΟΜΟΝ
ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕ
ΝΟΣ ΦΩΝΗΣ· ΔΟΞΟΓΕΝΕΣΤΕ
ΡΑΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΕΧΟ
ΜΕΝ· ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΗΝ ΕΞ
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΣΟΥΡΙΑΣ
ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙ
ΑΝ. ΙΝΑ ΟΙ ΚΑΙΡΟΣ ΕΠΟΙΕΙΜΕ
ΤΑ ΤΟΥΤΟΝΙΣ. ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΤΗΣ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΗΜΙΝ ΟΥΝ
ΑΟ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝΤΕΣ ΚΑΙ Τ
ΕΙΚΟΤΩΣ ΑΦΟΥ ΤΑΥΤΑ
ΕΓΡΑΦΕΤΟ ΜΑΛΛΟΝ ΤΗ
ΤΕΛΛΗΘΕΙ ΠΡΟΣΑΓΩΝ
ΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΣΕΒΟΥΝ
ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΩΣΙΝ·

ΜΟΙ ΤΟΥΝΕΙΠΕΙΝ ΚΑΙ ΟΣΤΙΣ
ΕΚΕΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣ. Η ΕΚΕΙΝΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΙΑ· ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΟ
ΘΑΡΡΩΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΓΡΑΜ
ΜΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΚΑΘΑΡΟΣ ΚΑΘΑΡΟ
ΤΗΤΙ. ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ
ΚΕΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ΠΡΟΣΑ
ΓΑΓΕΙΝ ΚΑΙ ΕΙΝΩΜΕΝ ΤΑ
ΕΜΑ· ΕΜΟΙ ΔΕ ΤΑ ΕΚΕΙΝΟΥ
ΛΟΓΙΖΟΙΤΟ ΠΑΡΑ ΤΕΘΕΩ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΟΙΣ ΕΥ
ΓΝΩΜΟΝΕΣΤΕΡΟΙΣ· ΟΥΔΕ
ΓΑΡ ΤΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ
ΦΑΝΗΝΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΑΝ
ΤΑΠΟΙΕΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ· Ο
ΤΙ ΟΙ ΜΕΝ ΤΩΝ ΣΑΡΚΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΧΥ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣΕΙ ΧΟΛΗ
ΘΗΣΑΝΤΕΣ· ΟΙ ΔΕ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟΣΕΒΗΣΑΝ· ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ
ΕΙΣ ΤΩΝ ΝΙΚΑΘΗΜΑΣ· ΟΙ ΔΕ
ΤΩΝ ΥΠΕΡΗΜΙΑΣ ΕΠΟΙΗΣΑ
ΤΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ· ΟΥΤΩ ΤΟ
ΚΗΡΥΓΜΑ ΔΙΕΛΑΜΒΑΝΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΟΙΚΕΙ
ΟΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΧΩΡΙΕΝΟΙΣ ΕΚΑΙΟΥ
ΤΩ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΤΥΠΟΥ ΜΕΝΟΙ ΠΗΣ·
ΕΡΕΔΗ ΠΟΛΛΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑ
ΛΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΤΩΝ
ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΕΓΕΝΟΜΗΤΩΝ
ΡΗΜΑΤΩΝ. ΝΟΜΟΘΕΤΩΝ·
ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ· ΠΡΟΦΗ
ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ· ΤΩΝ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΜΕ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΤΟΣ· ΠΑΡΕΙΣΕΝΟΥΣ ΤΑΥ
ΤΑ ΘΕΩΡΗΣΑΝΤΕΣ·
ΚΑΝΤΕΥΘΕΝ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ· ΑΛΛΑ
ΜΗΧΩΝ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΤΡΥΦΗΣΑΣ

πρώτης συνόδου ἐφεσίας· ἀλλ' εἰ
μή τι λέγω βλάσφημο
ἀΐδιον ὑπροπάτορος τὴν
ἐντολὴν οὐκ ἐφύλαξεν·
ὃ δὲ καὶ ἑδ ἑαυτοῦ τὴν
καὶ διεσώσατο· καὶ τῶν ζυ
λων τῆς σηνώσεως οὐκ ἔβλα
βη· καὶ τὴν εὐλογίαν ἣν
ῥοὶ σφᾶς ἐπὶ παρελθὼν εὐ
ὐδὰ· τοῦ παραδείσου τε
τυχηκεν· ἐν ὡς
ἔπαιτε περὶ οὗ τοσεῦτος κλεῖ
σοδι τὸν κύριον· ὃ δὲ καὶ ἐπι
κεῖκληται, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐκκήρυξεν· ὃ τοῦ ἐπιτελεῖ
σοδαι πολὺ τιμιώτερον·
ἦν χμιετε τὸ θυμικρὰς
ἐυσεβείας· ἐτιγαρ ἐν σοι
αἰσθήνη πίστις· ἀθλον εὐ
ραμένος τὴν μετάθε
σιν καὶ τοῦ ἐζῆς εβιοῦ τὸ
κινδυνον δι' ἀπεφεύ
γεν· τοῦ δὲ ὅλως ὀβίος με
τάφεσιν τελείωσεν
βίω τελείωδοκιμάσθέν τος
ὡς εἶδεν τὸν ἐπίστεύ
θη καὶ κοσμοῦ δεύτερου
σπέρματα ζῦλων κρ
πιστεύθεντα· καὶ κα
θυδατων σωζόμενα·
ὃ δὲ καταλογισθηναι σε
βείας δι' εφυγεν· καὶ εἰς
βίω τον ἐσωτηρίαστην
ἑαυτοῦ πεποίηται πό
λιν· ἰσοὺς ὡς τῶν πατρι
τῶν ὑπερπλέουσαν·
ἐν ὃ οὐκ ἐσκιον ὁλον δὲ εἰκα
λέσατο·

Μεγαλοβραμι· καὶ πατρι
αρχης· καὶ φύτης καὶ νῆς

φυσίας τὸν ἔκτισε πατ
ρελίας τῶν δεδωκότι προ
φαγῶν· ἱερεῖον τοιμὸ
καὶ προστὴν ἐς φαγὴν
ἐπενεχθέντων· ἀλλ' οὐδε
τρεῖς εἶπου μικρόν· ἐαυ
τὸν προσηγαγεν τῶν φῶν.
καὶ οὐδὲν ὧν εἶ σοτιμον
ἀν τεδοθη· τιγαρ ἰσὴν.
ὥστε καὶ τελείως θῆ
ναι τὸ καλλιέρημα·
σαι σε πιστεν θησαι πρὸ
γενέσεως· ὃ δὲ αὐτε παρ
γελτος· καὶ τὴν ἔρευνης
καὶ λέγω τὴν ἔκκλησία.
ὑπόρρωθεν ἀλλ' ἔγγυθεν
ἠγαπεν οὐδεδιὰ πρεσβεί
ας οἰκετικῆς ἀλλ' εἰς θυ
δοθεῖσαν καὶ πιστευ
θεῖσαν· οὐδεὶς ἀτε σοφι
σθὲν περὶ τὴν τῶν τε
κνων προτίμησιν· ἀλ
λ' εἰς ἅστων τὰ προσαχθέν
ἀπαράλογιστως ἐνεμε
μετα τῆς τοῦ πνεύματος
παιδωτὴν παιδωσι καὶ
μακα καὶ τὴν στιλπ
νὴν πλειφεν τῶν φῶν·
καὶ τὴν προσαυτοῦ
πάλιν ἡτιέποτεθεν·
ὅτι μαὶ δε τοῦ ἀνθρω
πείου μέτρου προσ τὸ
θεῖον ὑψωσαν τι παρε
κτασις καὶ ἀντιθεσις·
ὅθεν εἰς ἀγει τὰς ὑπε
βολὰς τῆς ἐνθυμήσε
γενέσεως· ἐπαινῶ καὶ
τὴν περὶ τὰ φρένικα
τατοῦ ἀνδρὸς εὐμη
χανίαν καὶ εὐνομερία·

ΟΤΙΟΝ ΟΥΣΕΓΕΥΣΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΔΙΕΦΥΓΕ
ΤΟΥΣ ΚΡΙΝΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΕΝ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΤΗΣ ΕΚ
ΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΦΥΤΕΥΜΕ
ΝΟΥΣ·

καὶ τὸν Δαμάσκιον ἐν ᾧ τὸν
πατριάρχας· καὶ τὸν τῆς
εὐλογίου μνήμης Εὐσέβιον· ἐν
ᾧ καὶ γεννήτριφθεὶς
ἀπὸ μέλλοντος
λέγεται νῦν καὶ τοῦτον
τὴν νοῦν χορα φθεῖσαν λιο
νον ἀλλὰ καὶ διαβαφεῖσα
καὶ μᾶλλον καὶ τὰς καταλλε
λους εἰς ἀρετὴν ἀναβα
σεις· καὶ τὴν στηλίτευ
θεῖσαν ἐν ᾗ καὶ τὴν
πάλιν ἡνωμένην ἀλλήλαις
πρὸς αὐτὴν· ἀλλ' ὑπερφυᾶ τὰ
τῶν αἱρετικῶν νικατα
βάλλουσαν· τὴν τερποι
μαντικὴν τοῦ ἀμάρος
ἐχθὲς ἐπλούτησεν· πλείω
τῶν πάσηλίων προβάτων
κτησαμένου ἐστάθησι
μᾶ· τὴν
τε βαλανηπολυτεκνίαν
τὴν κατὰ ὁ· περὶ νηφε
των· καὶ τὴν εὐλογίαν
τὴν πολλοὺς ἐστηρίζεν·
ὧν ἐφ' ἑνὸς τοσοῦτο δὲ
τὴν ἀλλ' ἀιγυπτουλιονις
καὶ οὐ πολλαὶς καὶ ὧν λια
τῆς ὧς· ὃ δὲ πάντων·
καὶ ἀεὶ· καὶ πηλικῶς· ὁ
περὶ μοι τῆς εἰς τοδοσίας
εἰς εἰ πεῖν καὶ δεῖ λιῶν τερὸ-
μεταῖῶν κτοῦ ἀγωνίτου καὶ
περὶ πειρατὰ καὶ μενί
κτικεν· καὶ ἀπὸ νηστόρευ
τὰ λαμπρῶς ἐπιτελεῖ
τῶν ἀφ' ὧν ἐν· καὶ δεπὶ

τῶν τηνικάσσον τῶν πολ
λῶν ὄντων καταλει
φθεὶς· ἀλλὰ πολλῶ τῶν τε
ρίων τὸ τὸ πειρατὴν
καταπαλαίσας· καὶ τῶν
φίλων τὴν ἀλογίαν ἐ
πιστομίσας· ἀγνοοῦν
των τὸ τοῦ παφουσίν
στήριον·
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς
ἱερεῦσιν αὐτοῦ· καὶ λιε
γάσλιως καὶ ἐν Αἰγύπτῳ
βασανίσας· λοιδιάσως λι
ἐν σπλιείοις πολλοῖς καὶ
τέρασι τὴν σωφέλησεῖ
σωχωρίσας· νεκιοφέτη
σας τοὺς διγλοῦν πόλιον·
τόν τε τοῦ γραλιατος
ἐχθρὸν· καὶ ὁσοσεν δοφέ
τὸν τοῦ πνς
Ἀαρὼν δὲ λιῶσεως δελε
φὸς καὶ τὸς ὧλιας καὶ τὸ
πνα τοῦ λαοῦ προφυ
λιεῖος καὶ προεύχολιενος·
μυστηκὸς τῆς ἱερᾶς καὶ
λιεγάλης σκηνῆς σηνε
πηχενοῖς σοῦ σκᾶνος·
τοῦ τῶν ἰδεαλισφοτερῶν
ζήλωτὴς εἰς εἶνος· βασα
νίζωνλιε νόυεωλιατι
καὶ βλιαστηχί, πῆ καὶ ὰς
δεῖ καὶ λογικὰς εἰσφῆσαι
ρετικὸν καὶ αἰγύπτιό·
Ἀγωνδὲ λαοῦ περιουσι
ον ζήλωτὴν καλῶν
ἔργων ἐπιτὴν τῆς τῆς
ἐπαγγελίας· πλαχίδενο
λιουσ ἐγγράφων· ὑσεν
τρίβολιέ ναι ἀλλὰ σωζο

μένιος· οὐκέτι σκιοειδεῖς
ἀλλ' ὁλοτελεῖς νικοῦσι· εἰς δὲ
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐχὶ
παῤ ἑαυτοῦ· πολ
λάκις δὲ καὶ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν· ὁ φέρων τὴν ἀγίαν
πλὴν ἀναίμακτον τρι
άδα· καὶ λόγικα θαίρων
ὑπὲρ οἰκείων καὶ παντὸς λα
οῦ· ἀλλ' ἰδίως καὶ μᾶλλον
τί τοῦ καλλίστου ἱερέως;
στρατηγίας ἀκλινοδο
σία· καὶ πίστις ἀγία ἀκα
τάσχετος· ὁ δὲ οὐκ ἔχαρ
χος; οὐ στρατηγὸς τῶν
διαπύρων ἐνθουσιασμῶν;
οὐκ ἀπροσδιόριστος ἀγα
θοφορία παραφώνων καὶ
ρώνων καὶ λιθονῶν· ἀδά
μαντι μὴ λοιπὸν ἀγομένοις;
ὡς τεῖχος ἀκλινὲς ἀνδρία
σοφία τὴν φρόνησιν εἰ
πεῖν· ὁ τῆς χοίνικος ἐπὶ
πλέον μεμοιβημένοις τοῖς ἱερα
τικοῖς· καὶ ἐν πᾶσι χερ
σὶν εὐοίκοις καὶ ῥοίμου·
καὶ ῥοιτῶν ἡχὰ μαι ἐρ
χομένων καὶ ἁρπαζο
μένων πολλῷ τῷ κύ
ματι τοῦ
ἱερέως καὶ ἵππα τοῦ
ἱερέως παραδρα μωμέ
νων κριτῶν πονεύ
δοις καὶ μωμάτους· σαλου
μένοις ἐπὶ σαλουμέ
νοις τοῦ ὀνόματος· ἀλλ' οὐ
καὶ φῶς δοτὸς προγενέ
σεως· καὶ μετάτην γέν
νησιν εὐγονεῖ ἱερός· καὶ
χριῶν βασιλέως καὶ ἱερέ

ως διὰ τοῦ ἱερατικοῦ· οὗ
τος δὲ οὐκ εἰς βρέφ[ος] ους
ὡς καὶ ἱερωμένος ἀπὸ
λιτ[ος] καὶ μετὰ τῆς δι
δεδομένος
τοῦ βήματος καὶ βλέπω
τὰ ἐπουράνια· καὶ χριστοῦ
κυ· καὶ χριστιστῶν
τελείου μένων ἐκτῆς;
ἀλλ' ἐν βασιλεύσιν ἁδοί
μοις· οὐ πολλαὶ μένικα
τα τῶν μέχρι νῦν καὶ
καὶ τροπαία· ὑπὲρ αὐτῆς
δὲ τοῦ ἐπισημοτάτου
καὶ πρὸ τῆς βασιλείας
πτῆσιν ὑρασδυνάμις.
καὶ τὸ πειρούμενα
τροσκαπεπαδουσκ
ολοκυμπλατοσκαρδι
ασπτήσατο παρὰ φῦ
καὶ τετυχηκεν· ἐπι
πλεῖστον προελθών
σοφία καὶ εὐφρίας· ὡς
τε μεσφαιτῶν κα
θ' ἑαυτὸν ἁπάντων
εὐδοκιμώτατος· ὁλε
τοῦ μεῖ τῶν πρώτων δ
δὲ τῆς σοφίας κατὰ τὸν
ἑλιονλογονοὐδένη
λικρῶν λείπεται· ὡς τε
καὶ βασιλέων ὀρθὸς
δικαιοσύνη τῶν νικᾶ
πλάσσειν· καὶ κινηβα
σίλισσαν νοῦ τοῦ λιονον·
ἢ τὸν δεῖνα πτοιδεί
να· καὶ τὰς καθοστῆσαν
τοῦ σοφίας εἰς τῶν πε
ρατῶν τῆς γῆς ἁπαν
τῶν· ἀλλὰ ἁσι τοῖς πε
ρας τὴν ἐκείνου σοφί

γνωρίζεσθαι· καὶ τὰ ε̄
ὑπὲρ παρίσων τοῦ σολομῶ
νος· πασῶν δὲ μᾶλλον καὶ μᾶ
λις φειδωλεσθαι· ἐπαι
νεῖ οὖν ἡ σοφία τὴν πρὸς τοὺς
τυράννους παρρησίαν·
καὶ τὴν διὰ πυρὸς ἁρπα
γήν· ἐλεᾶ οὖν τὴν νίκα
λην ἢ κληρονομίαν τὴν
λιμὸν τὴν· ἢ τὸ ἥλιον
ἐπὶ σὺν ἡσυχάσθησεν;
ἐπαινεῖ καὶ εἶναι τὴν
ἐν πυρὶ ζωὴν· τῶν πλη
σίον φειδομένων τῶν πειρασμῶν
καὶ τὴν διὰ πυρὸς σωτη
ρίαν· καὶ ὃν τρόπον ἐλεᾷ· οὗ 369.
κατὰ καιρὸν τὸ δὲ τὸν ἐ
ρίφιον βάτον φ· ἀνελ[illegible]
καὶ τὸ καλὸν ἐν ὑπερη
φάνους τὴν λάρισαν·
ἐῶν τὰ λαὸν τοῦ δρόσου φ·ε̄
τας ἐν πυρὶ νεανίας· τὸ
ἐν ῥιπῇ στρίκτου εὐχά
μενον προφήτην
φυγάδα· καὶ ὡς ἀπὸ φο
βίου τοῦ φ· πρὸς πρόσω
πα τοῦ ἐν ἁλίσκω
δίκαιον· λέοντων φρά
σσοντας πάντα· ἢ τὴν
τῶν ἐπτὰ μακκαβαίω̄
ἀθλησιν συνιέρεις καὶ
περιτελείωσεν ἐν τῷ
ἑνὶ αἵματι· καὶ πάντοι
ους βασάνων εἶδεν·
ὧν ἐκεῖνος ζηλώσας
τὴν αἵρεσιν· καὶ
τὴν δοξαν ἣν ἠνέγκατο·
ἐπιδὲ τὴν μεανιέ
τειαν διαφήσην· καὶ
τοῖς ἐν τάφῳ εὐδοκί

μοις τὰ ἐκείνου παρεζε
τάσας· τιμήσων τὸν μὲν
οὖν τὴν ἐκ τῶν ἁγίδα
σκάλων·

Τησοῦς προδρόμος· ἰωάννης·
ὡς φωνὴ λόγου· καὶ ὡς λύ
χνος φωτός· ὃν καὶ προε
κήρυττεν σὲ ἐν γαστρὶ κ̄ω̄
προεδράμενεν ἐκ δουλείας
τῆς πρώιμος ἀνιάσπαρα
πεμφθεὶς· ἵνα σκηρύξῃ
καὶ κεῖτον ἐρχόμενον·
καὶ ἐν τῷ φαίνεται τὸν
λιπρόσωπος· ἐκεῖνον προ
σεζεταζέτω τοῖς λεγο
μένοις· ὁ τιμὴν πρότι
μος· ἐν μηδενὶ ἰσόνα τῶν
τὸν ἄνδρα τῶν ἐν γεννη
τοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἃ
πάντας ταύτην ποιόν
μαι τὴν παρεζέτασιν.
ἀλλὰ ζηλῶ τὴν ἀποφά
νων· καὶ τὸ οὐχαρά
ιστῆρος εἰκείνου ἐν ἑαυ
τῷ φέροντα· οὐ τὰ ῥαι
κρὸν τοῖς σπουδαίοις καὶ
μισρὰ τῶν μερίστρω̄
μαίνεις· ἢ πὰρ ὀλίγον ἀρ
γὴ στῆσε εἰκείνου φιλο
σοφίας ἐν ὧν ὅλην ἡρ·
καὶ οὗτος ἐρμαίων ὤικη
σεν· καὶ τούτων πρώ
χινον ἐσοφίλια εἶχον
ἀνύκτες· ἀρηοὐμε
νον ὃν ὀλίγε παιδεικνύμε
νον· καὶ οὗτος τῆνῖ
σιν τροφὴν πίρατησε
φῶς καθαίρων ἑαυτὸν
διὰ τῆς ἐγκρατείας· καὶ
οὗτος ἐχυσίρυζῃ ζιῶ

ΟΥΤΙΓΕΝΕΣΘΑΙΕΙΣΑΥΤΗΝ ΠΡΟ
ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΕΠΟΡΕΥΕΤΟ
ΠΡΟΣΑΥΤΟΝΟΥΧΗΠΕΡΙΧΩ
ΡΟΣΠΑΣΑΜΟΝΟΝ ΑΛΛΗΔΗ
ΚΑΙΥΠΕΡΟΡΙΟΣ ΚΑΙΟΥΤΟΣ
ΜΕΣΟΣΤΩΝΔΥΟΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΗΝΜΕΝΚΑΤΑΛΥΩΝ ΤΟ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΝΔΕΔΙΔΟΥ
ΣΙΕΥΩΝΗΤΟΠΑΛΚΑΙΠΟΙ
ΩΝΗΠΛΗΡΩΣΙΝΤΟΥΙΣΡΥ
ΗΤΟΥΝΟΜΟΥ ΤΗΝ ΤΟΥ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝΚΑΤΑΛΥΣΕΙ
ΜΗΠΟΤΑΤΟΠΕΤΡΟΥ ΤΟ
ΖΥΓΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΝ ΤΟ
ΝΟΝ ΤΩΝΟΝΟΜΑΣΤΩΝ
ΚΑΙΜΕΤΩΝΟΜΑΣΑΜΕΝ
ΑΜΦΟΤΕΡΩΝΤΗΝΙΠΠΙ
ΣΤΙΝ

ΤΩΝΥΙΩΝΖΕΒΕΔΑΙΟΥΤΟ
ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΟΝ ΠΑΝΤ
ΤΩΝΜΑΘΗΤΩΝΤΟΕΥ
ΤΕΛΕΣΚΑΙΑΠΕΡΙΤΡΙΤΟΝ
ΔΙΑΤΑΥΤΑΤΟΙΣΚΑΙΚΛΕΙΣ
ΟΥΡΑΝΩΝΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ
ΚΑΙΟΥΧΟΣΟΜΑΤΟΙΛΗΚΙΜΕ
ΧΡΙΤΟΥΜΥΡΙΚΟΥ ΜΕΓ
ΖΟΜΑΔΕΙΚΥΚΛΟΝΤΩΝ
ΑΓΓΕΛΙΩΝΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΚΑΙΥΙΟΣΒΡΟΝΤΗΣΟΥΣΟ
ΝΟΜΑΖΕΤΑΙΜΕΝ ΓΙΝΕ
ΤΑΙΔΕ ΚΑΙΕΠΙΤΟΣΤΟΦΟΣ
ΓΥΚΕΙΜΕΝΟΣ ΕΚΕΙΘΕΝ
ΕΛΚΕΙΤΟΥΛΟΓΟΥΤΗΝΔΥ
ΝΑΜΙΝ ΚΑΙΤΟΒΑΘΟΣΤΗΣ
ΝΟΗΜΑΤΩΝ
ΤΕΘΡΑΝΩΣΜΕΝΓΑΡΕΙΣΩ
ΛΥΘΗΤΙΓΕΝΕΣΘΑΙΕΙΣΑΥΤΗΝ ΠΡΟ
ΤΟΥΛΟΙΠΟΥΕΠΙΣΧΩΜΕΝ
ΔΟΙΤΟΥΣΛΙΘΑΖΟΝΤΑΣ
ΕΠΙΔΕΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟ

ΕΙΠΕΙΝΕΧΩ ΙΝΑΜΗΠΟΙΣ
ΚΑΘΕΙΣΤΟΝΕΠΕΞΙΩΝΕ
ΡΙΤΟΥΤΩΝΕΙΣΕΙΝΟΣ
ΓΑΡΤΟΜΕΝΕΞΕΥΡΕΤΩΝ
ΚΑΛΩΝ ΤΟΔΕΕΖΗΛΩΣΕ
ΤΟΔΕΕΝΙΚΗΣΕΝ ΤΟΔΕ
ΔΙΑΠΑΝΤΩΝΕΛΘΕΙΝ ΤΩ
ΝΥΝΠΑΝΤΩΝΕΚΡΑΤΗ
ΣΕΝ ΕΝΕΠΙΠΑΣΙΝΕΡΩΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΟΝ ΤΟΣΑΥΤΗ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΡΕΤΗΣΚΑΙΗ
ΤΗΣΔΟΞΗΣΠΕΡΙΟΥΣΙΑ
ΩΣΤΕΠΟΛΛΑΚΑΙΤΩΝ
ΕΚΕΙΝΟΥΜΙΚΡΩΝΕΝΔΕ
ΔΕΙΚΑΙΤΩΝΣΩΜΑΤΙΚΩ
ΝΕΛΑΤΤΩΜΑΤΩΝ ΕΤΕ
ΡΟΙΣΕΙΣΕΥΔΟΞΙΑΝΕΠΕΝΟ
ΗΣΕΝ ΟΙΟΝ ΩΧΡΟΤΗΤΑ
ΛΕΓΩ ΚΑΙΓΕΝΕΙΑΔΑΙΣΙ
ΒΑΣΙΛΙΑΤΟΣΕΠΟΣ ΚΑΙ
ΤΟΠΕΡΙΛΟΓΟΝΑΛΗΠΡΟ
ΧΕΙΡΟΝ ΣΥΝΝΟΥΝΤΕΩΣ
ΤΑΠΟΛΛΑ ΚΑΙΕΙΣΩΣΥΝ
ΝΕΝΕΥΙΣΟΣ ΟΤΟΙΣΠΟΛΛΟΙΣ
ΜΗΚΑΛΩΣΖΗΛΩΣΕ
ΣΙΣΥΦΟΡΩΝΠΟΤΗΣΕΓΕΝΕ
ΤΟ ΕΠΙΔΕΕΙΔΟΣΕΣΘΑΙΤΟΙ
ΚΑΙΣΙΣΜΠΟΔΟΣΕΧΕΙΛΙΑ
ΚΑΙΤΡΟΠΟΣΒΡΩΣΕΩΣ
ΩΝ ΟΥΔΕΝΕΙΣΕΙΝΩΔΑ
ΑΣΠΟΥΔΑΙΣΤΗΝ ΑΛΛΑΠΑΣ
ΕΧΟΝ ΚΑΙΣΥΜΠΙΠΤΟΝ
ΩΣΕΤΥΧΕΝ ΚΑΙΠΟΛΛΟΙ
ΑΝΙΔΟΙΣΒΑΣΙΛΕΙΟΥΣΑΧΡΙ
ΤΟΥΟΡΩΜΕΝΟΥ ΤΟΥΣ
ΕΝΤΑΙΣΕΣΙΣΙΑΙΣΑΝΔΡΙΑΝ
ΤΑΣ ΠΟΛΥΓΑΡΕΙΠΕΙΝ Ο
ΤΙΚΑΙΠΟΤΗΣΠΙΣΙΧΟΥΣ
ΥΣΤΕΡΟΦΩΝΟΝ ΕΙΣΕΙ
ΝΗΜΕΝΓΑΡΕΙΣΑΙΤΑΣ

370.

λευταία τῆς φωνῆς.
ἀλλ' οὐ μὴν ἀργὸς ἕτερος ὁ
ποκρίνεται· διὰ τί πλείω
ἀπέχουσι τοῦ ἀνδρὸς· ἵνα
σοπλανησιάζειν ἐπίστωσι
λιούσιν·
ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐστὶ μικρὸν
ἀλλὰ καὶ μέγιστον εἰς
φιλοτιμίαν εἰκότως.
τὸ τυχεῖν εἰς εἰκόνων ποτὲ
πλησιάσαντας τοῦ θεράπ
πεύσαντας· ἢ τὴν κατὰ
παιδιὰν, ἢ σπουδὴν εἰρη
μένον ἢ πεπραγμένον
φερεπλάτωλιπλιόνευ
λια· ὥσπερ οὖν καὶ ὧν ἴλ
λάκισεν ἰδία καὶ ἄλλως τις ἀλλε
ήνος· ἐπεὶ καὶ τὰ πατρῷα
τοῦ ἀνδρὸς· τῶν ἱππονού
μενων ἑτέροις· πολυ
τιμώτερα καὶ περκφα
νέστερα· ἔτι δὲ τὸν δρο
μικὸν τελέσας· καὶ τὴν
πεντετηρίδας ἐποφεί
τιπιπάλυσιν· καὶ οὐ
στεφάνων ἐνεκ τῆς εἰ
καιρος· καὶ εἰ νομένου
κῆκουσεν· εἰς τοσοῦτος ἀ
ναβὰς καὶ τελεύτα.
τελεύτα δὲ καὶ ἀναβαι
νε προσηλᾶς· φαυλα τὸν
γεῖ καὶ πάντα φθαρτῶν ὑπερο
εἰρημένων οὐκ ἐλατ
τον· νεκρὸς γὰρ ὢν ἤ
δη σχεδὸν καὶ ἀπνους·
καὶ τοῦ βίου τοπλεῖστο
κατάλοιπος· ἑαυτο
ν ὑπερος τίνε ταιπερι
τοῦς ζητηρίους τῶν
λόγων· ἵνα τοῖς πίσευ

σεβείας· συναπελθοῦ πρὸ ἁλια
λίας· καὶ χειροτονίαις
τῶν ὑπηκόων ἀτῶν ἢ αὖ
τοῦ θεραπεύτρων τὴν
χεῖρα λίαν εἰ καὶ τοπῆα.
ὡς τε μὴ ζηλωτὸν εἶναι
τοβίβλια τοῦς εἰς εἶν ου
λαφότητας· καὶ τῆς ἱερω
σύνης εὐλαβήτορας· 371
Τοῖς δὲ ἓν ἢ δύο εἰς οἰκεῖα λέγειν προ
σελθεῖν ὁλόγος· προσβύσε
ται δέ λίως· ἐπὶ καὶ ἄλλοις
μᾶλλον ἢ λιῶν ὑπερέπρω
ὁλόγος· οὐ γὰρ ἐχω φιλο
σοφεῖν ἐν τῶν παφεί ἐκ-
εἰς φόδρα φιλοσοφεῖν
ἐσπουδακά· τῆς εἰς οἰκίας
μενης ζηλίας·
καὶ τοῦ κατ' ἀρχόντος
παθοῦς τὴν οἰκουμέ
νην· ἐκεῖ τοῦ λέγειν ὰνὴρ
πατελεύταία πένων.
καὶ παρατῆς ἀνῶν χορο
στασιάσ ἐπὶ ζητοῦ λέ
γος· προσῆν ἐκπλέιονος
ἐβλεπεν· ἐχεῖ τοδὲ πε
ρὶ αὐτὸν πᾶσα ἡ πόλις·
τὴν ζηλίαν οὖν φέρο
τες· καὶ τῆς εἰ καὶ λίας
ὡς τυραννίδος κατα βο
ῶν τες· καὶ τῆς ψυχῆς
λαλιβανομένοι ὡς εἰκα
θεί κτῆς· καὶ βίας φῆναι
δυναλιένης ἐν χερσὶν
ἴδιον ἐσεσιν· ἐποί ἐπαρ
αὐτὸν οὖ καὶ παραφρονας
τοπαθος· καὶ προσφεῖ
ναι τι τῆς ἑαυτῶν ψυχῶν
ἐκ ἐκαστοτε εἰκείνων· εἰ
περοἰόντες ἐν ὑπερόνυμος
ὧν

ὡς δὲ ἐν τῇ τῶν ὁσίων λαῦρᾳ ἐδείκνυτο παρ' αὐτῶν ἐλεγχόμενα ἃ νῦν ὑπομνήσομαι καὶ εἰς χεῖρας τοῦ παρόντος ἥξω τὸν τῆς μάλου τελευταῖον ἐπιτιμίων τοῖς ἁπάντων οὐσιν ἀγγέλοις οὐκ ἀνάξιον ἐν ᾧ πεφύζεν. ἔστιν ἃ τοὺς παρόντας λυπήσαντα ὑγιῆ καὶ βέλτιόν τι ποιήσαντα τοῖς ἐπισκήψεσι. τότε δὴ θαῦμα λαβεῖν ἔσται τῶν πώποτε γενομένων ὀνομαστότατον· προεκολίζετο μένοι ἅγιος χερσὶν ἁγίων ὑφ' οὗ λιθοβολούμενος· σπουδὴ δὲ ἦν ἑκάστῳ τῶν λιθοβολούντων ἅψασθαι· τῶν δὲ οἱ μὲν ἁγίας· τῶν δὲ τοῦ ἱεροφόρου εἰς ἴμποδος. καὶ ὑφ' ἁλὸς μόνον· τὰ γὰρ εἰκείνου τοῦ σώματος ἱερώτερα τρεῖς καὶ σφαιρώτερον· τῶν δὲ τῶν ἀπόντων ἕλωσιν πλησίον· τῶν δὲ τὴν σφενδόνην ἀφεῖσαι πολλοὺς καὶ μόνης. ὡς τις καὶ εἰκῆ πλὴν πεμπούσης ὄφελος· πλὴν εἰσαῦθις· στοαὶ· διώροφοι· τριώροφοι· τῶν εἰκείνου παραπεμπόντων· προηγουμένων· ἑπομένων· παρεπομένων· ἀλλήλοις ἐπελθαινόντων· λιθαζομένου ἐπὶ τοῖς πᾶσιν· ὃ τὸ πρωτόμαρτυρ ἐκεῖνο καὶ ἀπόστολε ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ μαθηταῖς ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ διδασκάλοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἐκκλησιαζομένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἱδρυμένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀνατεθραμμένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀνατρεφομένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναπαυομένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναπαυσομένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστησομένοις· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστήσεσθαι μέλλουσιν· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαυόντων· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαυσόντων· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαύσεσθαι μελλόντων· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαύσεσθαι μέλλουσιν· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαύσεσθαι μελλόντων· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαύσεσθαι μέλλουσιν· ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀναστάσεως ἀπολαυσόντων

Ἡ μισοπονηδεγρηγοριοσις
ἡμιτοπολιοστησαλιεγά
λησαπερρωγωσεγγυζυγίας
καιβιονελεωνοδυνη
ρονησαιουκεγαμονον.
ὁιονειποστονεικεινου
ικεχωρισαιενον· ὁγικοὶ
δαβιοστελευτησωνναιε
ταπηνεικεινουπαιδα
γωγιαν· ὥγισαιπνυηετι
νουφετοὐλαιαισαιεω
φρονιζομαιδιανυστε
ρινῶνὀφεωνεποτε
τοὐδεοντοσεζωγεσοιμη·
καιουκεγωμενουτω
φρήνουσαναμιγηναι
τοῖσεπαίνοις. καὶλογο
γραφῶτηνπολιτειαν. καιπροτι
μηναιτῶχρονωισοιηδ
ἀρετῆσεπίναικα· καιπρο
γραμμασωτηριονπα
σαισεισκλησιαις· ψυχαὶς
ἁπάσαις· προσὸνβλεπον
τεσαπευφυηοὖμεν
τονβιονῶσηομονεμι
ψυχον. ὑμῖνδεσυμβδ
λευσαιμαν. ἀλλοτιτοῖς
τἀεισεινουτεπελεσμέ
νοις. ἢπροσαυτὸναεὶ
βλεπειν. καιῶσὸρῶν
τοσκαιῶσὸρωμενου·
τῶνπηκαταρτιζεσθαι·
εὖροδιπεριστάντες
μεπασοεισεινουχορος·
ὁσοιτοῦβηματοσ καὶ
ὁσοιτῶνηκατω· ὁσοιτῶ
ἡμετερων. καιὁσοιτῶ
ἐζωφεν. τηνεὐφρη
νιανμοισυνεργαζεσθε.

ἀλλοσἀλλοτιτῶνεἰσεῖ
πουκαὶνῦνδιηρουμε
νοι· καιζητοῦντεσ· οι
τωνφρονων. τὸνμο
νοφετηνοὶτῆσπολι
τειαστονπολιστην·
οὶτοὐδαίμουτηνεὐ
ταξιαν· ὁιπεριλογου
τονπαιδευτὴν· ἀιπρ
φενοιτονννυφαιω
πον· ἀιὕποζυγιον. τὸ
σωφρονιστην· οὶτῆσ
ἑρμηνιαστονπτερω
τὴν· οὶτῆσεπικλιζιας
τονδικαστην· οὶτῆσ
ἀπλοτητοστονὁδη
γον· οὶτῆσφεωριαστὸ
φεολογον· οὶεἰρηνευου
σιαστονχαλινον· οὶε
υαριφοραισιτηνπαρα
κλησιν· τηνβασιλι
ρίανηπολιά· τηνπαι
δαγωγιανηνεότησ·
ἡπενιατονπορισιτην·
ηεὐπορίατονοἰκονό
μον· δοισοὐγεικιοισκαι
χἠραιτονπροστάτην
ἐπαιμεσεσθαι· καιὁρφα
νοιτονπῆρα· καιπτω
χοιτονφιλόπτωχον·
καιτονφιλόξενονοι
ξένοι· καιἀδελφοὶτὸ
φιλαδελφον· οἱνοσῶν
τεστονἰατρον. ἡμ. βου
λεμοσοκαιἰατρειαν·
ἰὕγιαινοντεσ. τονφυ
λαξατῆσὑγειας· οἱπαν
τεσ. τονπαντασπασι τε
νομενον· ἵναισερδανη
τουεπαντασἢπλειονασ·

ΤΑΥΤΑ ΣΟΙ ΠΑΡΑΙΝΩ ΝΥΝΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑΙ
ΝΩΝ ΛΟΓΟΣ· ΕΙ ΔΕ
ΤΙ ΣΕ ΠΑΙΝΕΣΕΙ ΠΑΙΝΕΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ
ΣΕ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΠΟΛΙΠΟΝ
ΤΑΣ. ΕΙ ΚΑΙ ΠΕΙΠΑΡΑΣΧΟΙ
Ε ΕΠΑΙΝΟΥΤΟΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΞΙ
ΟΝ.

ΕΙΣΤΟΝ ΑΓΙ
ΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΑΥΤΑΣΟΙ ΠΑΡΑΙΝΩ ΝΥΝ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑΙ
ΝΩΝ ΛΟΓΟΣ· ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΣΕ ΠΑΙΝΕΣΕΙ ΠΑΙΝΕΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ
ΣΕ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΠΟΛΙΠΟΝΤΑΣ· ΕΙ ΚΑΙ ΠΕΙ ΠΑΡΑΣΧΟΙ
Ε ΕΠΑΙΝΟΥΤΟΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΞΙΟΝ·

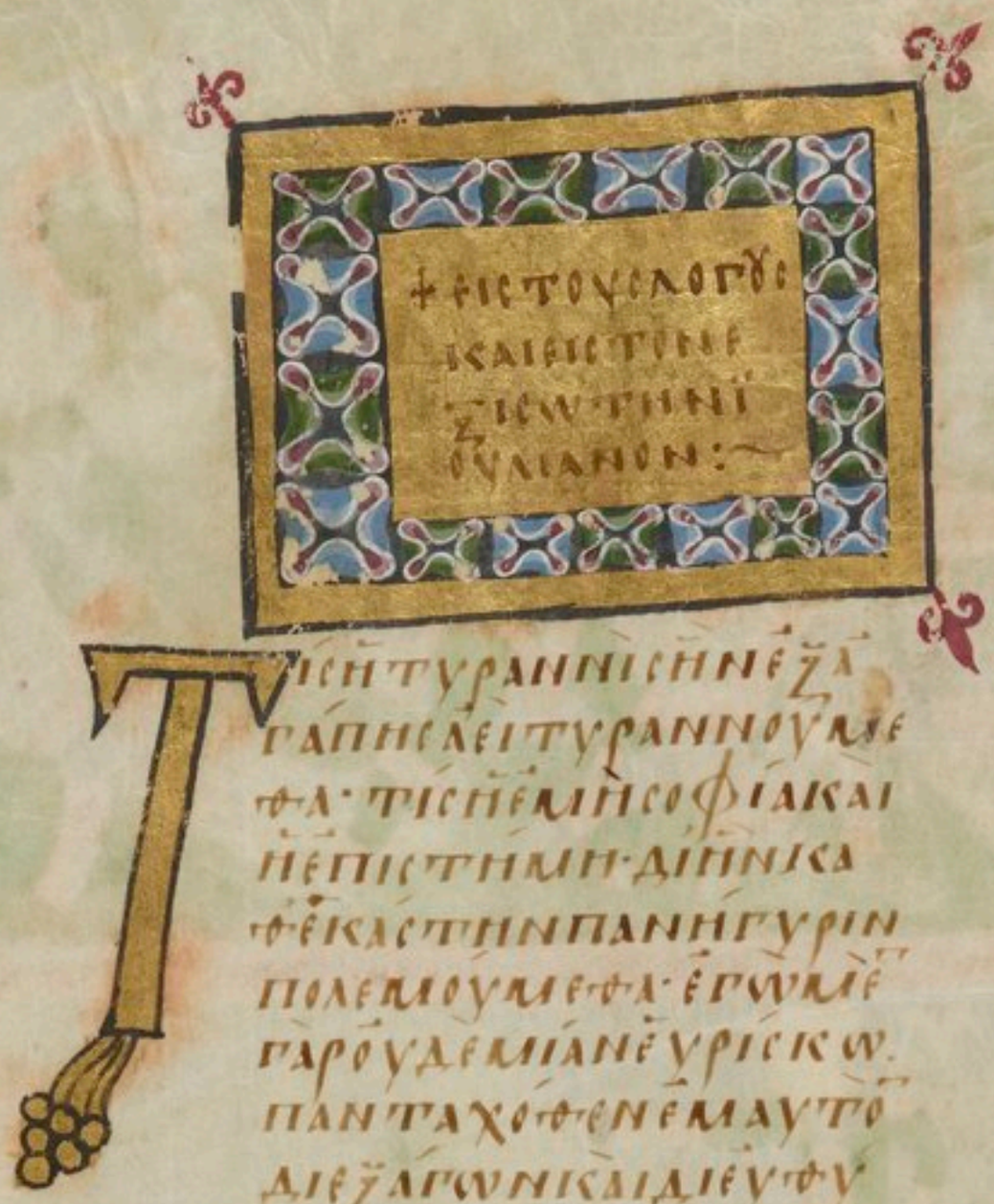
ΕΙΣΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΑΥΤΑ ΣΟΙ ΠΑΡΑΙΝΩ ΤΑΥΤΑΣΟΙ ΠΑΡΑΙΝΩ ΝΥΝ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑΙ
ΝΩΝ ΛΟΓΟΣ· ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΣΕ ΠΑΙΝΕΣΕΙ ΠΑΙΝΕΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ
ΣΕ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΠΟΛΙΠΟΝΤΑΣ· ΕΙ ΚΑΙ ΠΕΙ ΠΑΡΑΣΧΟΙ
Ε ΕΠΑΙΝΟΥΤΟΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΞΙΟΝ·

ΕΙΣΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΑΥΤΑ

ΙΩΑΝΗΣ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΙΣΗ ΤΥΡΑΝΝΙΣΙ ΝΗΝΕΖΑ
ΓΑΠΗΣΑΣΕΙ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΛΙΑΝ
ΦΑ· ΤΙΣ ΤΕΘΕΙΚΕΝ ΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ
ΠΕΠΙΣΤΗΜΗΝ· ΔΙΗΝΙΚΑ
ΦΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ
ΠΟΛΕΜΟΥΜΕΝ ΦΑ· ΕΓΩ ΔΕ
ΓΑΡ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΕΥΡΙΣΚΩ.
ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΕΜΑΥΤΟ
ΔΙΕΞΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΔΙΕΥΦΥ
ΗΜΗΝ· ΠΑΛΙΝ ΕΝΕΓΕΤΟΥΤΟ
ΕΜΑΥΤΟΥ ΣΥΝΕΠΙΣΤΑΜΑΙ.
ΚΑΙ ΣΟΥ ΣΟΥ ΦΑΥΛΟΝ· ΙΚΑ
ΤΙΝΕΣ ΕΥΠΟΘΕΙΑΝΟΝΟΜΑ
ΖΟΥΣΙΝ· ΕΒΟΥΛΗΘΗΝ ΕΝ
ΚΑΙΡΩ ΜΕΝ ΠΑΝΤΙΝΕΚΡ
ΟΘΗΝΑΙ ΤΩΝ ΒΙΩΝ· ΚΑΙ ΖΗ
ΣΑΙ ΤΗΝ ΕΝΧΩΙ ΚΕΚΡΥΜ
ΜΕΝΗΝ ΖΩΗΝ· ΚΑΙ ΓΕ
ΝΕΣΘΑΙ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΜΠΟ
ΡΟΣ· ΠΑΝΤΩΝ ΩΝ ΕΧΩ
ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝΩΝ ΗΓΗΣΑΜΗ
ΝΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ· ΚΑΙ Α
ΤΙΔΟΥΣ ΤΑΡΕΩΝ ΤΑΙΣ ΑΙ
ΣΥ ΡΟΜΕΝΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΥΝΙΩΝ· ΗΠΕΡ
ΔΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΩΝ ΜΕ
ΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟΤΑΤΗ
ΤΟΙΣ ΓΕ ΝΟΥΜΕΝΟΙΣ· ΕΙ
ΔΟΥΝ· ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΓΕ ΧΑΡ
ΤΕΡΗΣΑΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΑΙ
ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΩΝ ΤΟΙΣ ΒΟΥ
ΛΟΜΕΝΟΙΣ· ΑΥΤΟΣ ΔΕ ΔΙΑ

ΒΙΟΥ ΠΑΙΣΕΙ ΝΑΙ ΚΑΙ ΛΙΑ
ΦΗΤΗΣ· ΜΕΧΡΙ ΣΑΝ ΤΟΙΣ
ΠΟΤΙΜΟΙΣ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΤΟΥ ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ ΚΑΙ ΣΟ
ΥΛΛΑΣ· ΕΝ ΜΕΝΔΗ ΤΟΥ
ΤΟΤΗΣΕ ΜΗΝΕΣ ΤΩΦΙ
ΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΙΤΕ ΕΥΠΟΘΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΔΕΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΟΝ· ΕΠΕΙ
ΔΗ ΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛ
ΛΩΝ ΛΟΓΟΝ ΕΠΙΣΧΕΙΝΟΥ
ΧΟΙΟΣ ΤΕ ΓΕΝΟΜΗΝ· ΚΑΙ
ΤΗΝ ΝΥΝ ΙΚΑΤΕΧΟΥΣΑ
ΠΑΝΤΑΣ ΦΟΡΑΣ ΙΣΑΙ ΠΡΟ
ΘΥΜΙΑΝ· ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΕΙ
ΝΕΙ ΚΑΙ ΛΑΛΕΙΝ ΤΑ ΤΟΥ
ΠΝΣ ΧΩΡΙΣ ΠΝΣ· ΕΤΕΡΑ
ΝΑ ΘΟΝΩΣΕ ΜΑΥΤΟΝ ΠΕΙ
ΘΩ· ΒΕΛΤΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΝΩΤΕΡΑΝ ΟΔΟΝ· ΠΑΙΔΕΥ
ΣΑΙ ΠΡΟΣ ΗΣΥΧΙΑΝ ΑΠΑΝ
ΤΑΣ· ΤΩΝ ΑΡΧΕΤΥΠΩΝ ΤΗΣ
ΣΙΩΠΗΣ· ΕΙ ΜΕΝ ΤΙ ΜΕ
ΓΑ ΠΕΡΙΗΝ ΑΙΩΝΟΙΟΝ ΤΑΙ.
ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΧΗΝ ΑΙΔΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ· ΕΙ ΔΕ ΜΙΚΡΟΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΟΣΟΝ ΑΞΙΟΝ· ΤΟΥ
ΟΛΙΓΟΤΙΜΩΤΕΡΟΥ ΜΕ ΤΡΙ
ΑΖΟΝΤΑΣ· ΟΥΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΣΙΩΠΗΣ· ΤΟ
ΠΟΤΗΣ ΚΑΡΤΕΡΙΑΣ ΗΝ
ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ· ΑΛΛΑ
ΤΙΠΑ ΦΩΝ· ΟΜΙΕΝΕΦΕ·
ΟΔΕΕΝ ΦΕΝΔΙΕΛΚΟΥΣΙΝ
ΗΛΑΣΙΚΑΙ ΣΠΑΡΑΤΤΟΥ
ΣΙΝ· ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ Ε
ΛΙΩΝ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟ
ΙΗΣΩΝ· ΩΣ ΠΕΡ ΑΛΛΟΤΙ
ΧΡΕΩΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΑΠΑΡΑΙ
ΤΗΤΟΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΠΡΑΤΤΟΝΣΙ ΕΣ

ΚΑΙ ΑΓΑΠΩΣΙ ΜΑΛΛΟΝ, Η
ΑΥΤΟΣ ΕΜΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ ΕΙ
ΣΙΝ ΑΝΤΕΣ ΕΜΟΥ ΣΟΦΩ
ΤΕΡΟΙ, ΠΛΕΟΝΕΚΤΩ· ΤΙ
ΠΟΙΕΙΣ ΟΝΤΕΣ. ΚΑΙ ΡΟΙΛΟ
ΓΟΥΙ ΚΑΙ ΣΙΩΠΗΣ· ΚΑΙ ΦΑ
ΣΙΝ ΟΥΚ ΑΝΗΣΕΙΝ ΩΣ ΠΕΡ
ΕΙΔΗΡΩΝ ΠΥΡΙΤΙΝΑ ΛΟ
ΠΑΙΟΝΤΕΣ ΗΝΙΑΣ ΤΟΙΣ Ο
ΝΕΙΔΕΣΙΝ. ΕΩΣ ΑΝ ΕΙΣ ΚΑΙ
ΣΚΟΥΣΕΙΝ Ο ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΠΥΡΣΩΝΑ
ΝΑΨΥΞΙΝ·

ΗΔΙΔΕ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ,
ΚΑΙ ΥΠΟΙΣ ΧΝΟΥΝΤΑΙ ΧΡΗ
ΣΤΟΤΕΡΑ· ΚΑΙ ΛΙΕΡΑ ΛΑ
ΠΡΟΤΙΘΕΑΣΙ ΝΑ ΦΛΑ ΤΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣ· ΠΡΩΤΟΝ ΛΙΕΝΕ
ΑΥΤΟΥΣ ΕΞΥΠΟΙΗΣΕΙΝ ΔΟ
ΤΕΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΝΕΙΣ
ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΟΠΩΣ ΑΡΠΟΦΟ
ΡΗΣΑΙ· ΕΠΕΙΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΕ ΠΑΝΤΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟ
ΓΡΑΦΗΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΩΝΙΚΟΝ
ΡΟΝ· ΕΙΤΕ ΡΕΡΩΤΟΣ ΟΠΑΤΡΙ
ΚΟΣ· ΠΟΙΕΙΝ ΠΟΙΗΣΕΙΝ Ο
ΟΥΚ ΕΙΔΩΣ ΑΠΑΔΙΣΟΥΣΙΝ· ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΕΥΕΡΓΕ
ΤΕΙΝ ΠΡΟΣ ΦΥΛΟΝ ΛΙΕΝΟΣ·
ΤΟΔΕ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ· ΟΤΙΟΥ
ΠΟΛΛΑΠΟΝΕΣΑΝΤΑΣ ΕΔΕΙ
ΚΑΤΟΡΘΩΣΑΙ ΠΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ·
ΤΟΥΤΟ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΦΕΡΟΥΣΙΝ·
ΩΣ ΤΙΣ ΚΑΛΗΣ ΦΙΛΟΝΕΙ
ΚΑΙ ΣΩΝΕΛΙΕΝΙΚΗΣΑΙ
ΦΙΛΟΝΙΚΟΥΣΙΝ ΩΝ ΤΗΣ
ΕΠΑΙΝΕΤΗΣ ΕΠΙΛΑΘΕΣΘΑΙ
ΟΡΑΤΕ ΠΗΛΙΚΟΝ ΤΟ ΕΡ
ΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣΙΩΝΗΣ;

ΑΥΤΟΥ ΕΝΕΚΑ ΙΝ ΠΕΠΟΙΗΚΕ
ΤΟΥ ΕΛΟΓΟΥ ΣΠΟΥΔΕΙΝΟΤΕ
ΡΟΥΣ· ΟΡΑΤΕ ΤΟΝ ΙΚΑΡΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΟΞΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΙΕΤΕ
ΡΑΓΕΙΤΟΝΕ ΤΙΓΕΝΕΙ ΤΟΙΣ ΛΙ
ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΟΣΟΥΤΟΝ
Ο ΦΕΛΟΣ· ΟΣΟΝ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ
ΥΣΟΥΝΕΠΕΙΔΗ ΤΑΥΤΑ
ΔΟΙΚΕΙ· ΚΑΙ ΝΕΝΙΚΗΚΑ
ΤΕΤΟΝΑΝΤΥΤΗΤΟΝ· ΚΑΙ
ΤΡΟΠΑΙΟΝ ΕΣΤΗΣΑ ΤΕΙΚΑ
ΤΑΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΦΕΡΕ ΤΙ ΦΩ ΦΕΡΕΤΥΧΟΜΑΙ
ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ
ΑΛΛΕΙΝΟΝ· ΦΩ ΦΕΡΕΤΥΧΟΜΑΙ
ΤΟΙ ΓΑΡ ΟΥΤΙ ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΚΟ
ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟ
ΟΥΔΕ ΤΙΣ ΕΠΙΔΙΣΤΗΣΕΤΟΙΣ
ΠΟΛΛΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΝΙΑΣ· ΟΥ
ΔΕ ΓΑΡ ΑΝΕΚΑ ΛΩΣ ΑΛΙΕΙΚΟ
ΜΗΝ ΤΟΥ ΕΛΙΟΥ ΣΕ ΕΡΑΣΤΑ
ΟΥΤΩ ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ·
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΛΙΑΝΑΝΔΡΙΚΟΝ
ΤΕΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΟΝ· ΚΑΙ
ΩΣ ΤΑΧΑ ΤΙΝΑ ΛΙΕΙΝΟΥΣΤΕ
ΝΟΙΣ ΦΕ· ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΑΡΙΣΟ
ΕΠΙ ΤΟ ΠΗΛΙΕ ΤΕ ΜΕΧΡ
ΤΕΣ ΚΑΙ ΥΨΙΦΟΡΟΥΝΤΕΣ
ΚΑΝΩΣ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ
ΙΟΙΑΝΙΝΩΝ· ΕΩΣ ΕΠΤΟΥ ΤΕΚΑ
ΡΥΚΑΡΔΙΟΥ· ΠΡΟΟΙΚΕΙΑ
ΣΟΛΙΤΑΡΙΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΙΚ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΟΥ ΤΑ
ΤΟΥ ΔΑΔ· ΙΠΑΤΙΑ ΓΑΡ ΑΠΑ
ΤΕΛΙΑ ΤΑΙΟΥ ΤΗΝ ΤΑΙ ΚΑΙ
ΖΗΤΗΤΗΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΛΙΕΙ
ΤΙΤΟΝΕΝΙΤΑΥΤΟΝ ΑΒΙΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΥΦΗΝ Κ
ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΔΟΞΑΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΛΙΕΙΝΗΝ Α

ἀγωνίσμασι καὶ παλαί-
σμασιν· ἵνα καὶ τῶν ἀν-
τῶν στεφάνων ἀξιωθῶ-
μεν· ἢ ὅτι ἐσχάτους·
ἡμᾶς πάντων διακε-
λεύσαι· καὶ ἀνδρίσαι τυ-
ραννικὴ καὶ πρεσβύτησι
νέων· ἀστικῶν τε ἅμα καὶ ἀ-
γροικωτέρων καὶ ἀρ-
χόντων τε πλουσίων καὶ πενη-
τῶν καὶ παρ' ἄμφω τοσοῦ-
τον καὶ λείπαν τὰς πρὸς τὸν
τόνδε ἀποδύσεσθαι προφυλάξ.
καὶ μὴ μιμήσασθαι
μηδὲ μέλειν· μηδὲ πρό-
ῥησις ἀπὸ τοῦ καιροῦ. οὐ πά-
λιν τυχεῖν πάλιν ἰσχνόν·
ἐρασιάσας ἀρὸ παρῶν. ὅδε
μέλλων ἀνταποδόσεως·
ἐπείρεσθε ἀγωνιεῖσθε τῶν
σφενδονησούσας τε τοὺς σῶ-
ρος λέγοντος· οὐ μᾶλλον
τι τούσδε τοὺς φιλοσόφους τὰς
εἰς τοῦτο πονηρίας ἰούδαίας
ἀπαγόντος· ἀλλὰ καὶ τοὺς
ὕστερον ἅπαντας ἐπὶ τὸν
σφενδανιστὰν τόν· καὶ
προσεάσαντος ὑφ' οὗ μενο-
ῦ καὶ σοντος ὑπὸ χεῖρας·
ἀσόλουσθαι σῶμεν ἀραφοῦ
δεσπότην· φύγωμεν τὰς
ἰσοσκελὲς πονηρίας·
φύγωμεν τὸν πλανό-
κοσμον καὶ κοσμοκρά-
τορα· γένωμεν φαίδρα σφα-
ρῶ τοῦ ποιήσαντος τὰ
λιπόσωμεν τὴν εἰκόνα
λίθος σφῶμεν τὴν καὶ
ζωὴν· τί ποιοῦμεν ἡλίς

ἀγῶνος παιδεύσεως. ὑπὲρ
λοιγεγονότες· τὸ τοῖς σῶ-
ρωμένοις ἐπὶ καταλιπο-
μεν· ἑκάστοτε σῶτηρίαν οὐ
σθε· ἐκ καρποφορεῖ τῶν
τῶν φώνεσι καὶ ῥώμης.
καὶ ἅδε πάσης καὶ βίων
καὶ περιστάσεων· κατὰ τὸ
μέτρον τῆς παρούσης
τῶν δυνάμεως· κατὰ τὸ
δοφθὲν αὐτῶν χάρισμα·
ἢ πᾶσι μὲ πρὸς τῆς πάρε
τῆς· πάσας τασεῖς εἰ φέρῃ
ἢ σπληρώσωμεν τοσοῦ
τον φερισαντες· ὅσον πέπει
ρασμεν· μᾶλλον δὲ τοσοῦ
τον πέπαυσο φέρειν οἱ παῖς
σφέρας σπηνοῖς· ὅσον πέρεως
τῆς σαμεν· εἰς φέρε τῶν τις·
ὅσεν χρήματα· ὅδε τὸ
μὴ δὲ μὲ χειν· ὅδε τὸν πρὸ
σφυσεῖσθαι· ὅδε τὸν τὸν
προσφυλοῦμενον ἀπόλε
χεσθαι· ὅδε πρᾶϋ πέπαι
νεσιν· ὅδε σεῦρι μέν
στοχον· ὅσεν λογοποικαὶ
ρίον· ὅδε σιωπὴν εὐλογο-
ῦσεν τῆς διδασκαλίαν ἀ
πταίστον· καὶ βίου μὴ
ἀνοίστασεν· ὅδε λίσο
νην εὑρεῖσθαι καὶ εὑρῆ
σιν·

σεν παρθένιαν ἁγνὴ
καὶ σοσιοῦ πάντελῶς
ἀποτέλουσαν· ὅδε τα-
σεν· καὶ μὴ πα
τὸν ὑχωρίζοντα· ὅσε
νης τείας ἀτυφον· ὅδε
ἀπόλαυσιν ἡδὺ σολαστὸ-
ἄλλος τὸν προσευχαῖς

περισπαστον· καὶ ὕπνοις
ὑπνικοῖς· ἄλλος τὸ ἐν προ
στασία τῶν δεομένων·
πάντες δάκρυα· πάντες
καθαρσιν· ἀναβασιν πά
ντες· καὶ τὸ τοῖς ἐμπρο
σθεν ἐπεκτείνεσθαι·

Καλὴ καὶ ἁπλότης καρπο
φορία καὶ γέλως σωφρο
νιζόμενος· καὶ φυλος
κολαζόμενος· καὶ ὅλως
παιδαγωγούμενον·
καὶ νοῦς πλανᾶσθαι μὴ
συγχωρούμενος· οὐδὲ
οὕτω μικρὸν τῶν εἰς
φερομένων φῶν ἐλάτ
τονα ἢ. καὶ μὴ πολυ
τῆς ἁγίας λειπόμενον·
ὅλη προσίεται πάντως
καὶ ἀποδέχεται· ἔτι καὶ
σταφυλίζειν οἶδε τὴν δι
καίαν κρίσιν τὸ μέλον·
δέχεται καὶ παύλου τὴν
φυτείαν ὡς παῦλος ἀ
πολλῶ τὴν ἀρδείαν· καὶ
τὰ δύο λέπτα τῆς χήρας
καὶ τοῦ τελώνου τὴν
ταπείνωσιν· καὶ τοῦ
μανασσῆ τὴν ἔξαγορεύ
σιν· λιωΰσης ἐπὶ γῆν
τοῦ τὴν σκηνὴν καθ'.
τὴν τῶν νηνευϊτῶν
τίτυπον· καὶ πάντες
εἰς φέρον τοῖς πρυχόθεν
αὐτοῖς· οἶδε καὶ αὐτε
πάγγελτοι· ὅλιν χρυ
σόν· ὅδε ἄργυρον· ὅδε λι
θους τιμίους ἐστὶν τὴν
ἐπωλίδα· λίθος βύσσος δια
κεκλωσμένην· λίθος

κοίκινον νενιμμένον·
ὁ δὲ ἐπορφύρα· ὁ δὲ ἐρ
ματα κριῶν πύρρο
δα νενιμμένα· λίθος καὶ πρι
χάσεις ἐστὶ τὰ κατερ
γαζόμενα τὸ φαυ
λότατον· οἶδε ὅτι ἐκα
στος ἐκάστην τύχοι
ἔχοντες πάντες δὲ φέρ
ρον· καὶ οὐδεὶς ἄπρακτη
τελῆ· οὐδὲ τῶν πενε
στάτων·

Οὕτω καὶ μία ἐστὶν
μία τοῦ φύσης τῆς
δεσποίνης ἐκκλησίας·
οἷς ἐπιζεύγνυσι κάνος·
ἴδια φόροις ἀρετῆς
νοικοδομεῖται μὴ ἀλλὰ
σιν· ὅλη μία πρόσοδος
μείζων· πάντες δὲ ὁμοί
ως εἰς φέρων λίθος· εἷς δὲ
γόντελεον· ἓν κατοι
κητήριον ἅγιον συντιθέμενοι
καὶ συναρμολογούμε
νοι τῇ ἀρχιτέκτονι
τοῦ πόλεως· πάντως δεῦ
δε νεῖ κοσιοκοσιοντετοσοῦτο
ὁσονεῖλιφαριεν· καὶ
πάντα εἰς φέρων λίθος
ἓν εἶναι καὶ τὸ εἶναι πλῆν
ἓν σοῦ καὶ τὸ εἶδέναι σοῦ·
καὶ αὐτὸ τὸ ἔχειν θεῖσε
μέτρων λίθος· τὸ δὲ εἶλα
λιστονι καὶ φιλανθρω
πότατον· ὅτι λίθος τῇ
ἁγίᾳ τοῦ λιθομένου·
δὲ δυνάμει καὶ τῇ διὰ
φέρει τοῦ καρποφορεῖ
τος λίθος ἐστὶν ἐπὶ δο

Μὴ οὖν ἀναμείνητε γενέσθαι
Χριστὸς. ἀλλ' ἤδη γενοῦ·
καὶ δέον τι τῆς ἀγαθῆς μὴ λεί-
που δέον τι τῆς ἀγαθῆς μὴ λεί-
που μηδὲν ἐλλείπῃς· ἀλλὰ τὸ
μὲν εἰς ἐνέργειαν, τὸ δὲ εἰς προ-
θυμίαν· ὑπερδεῖ τοῦ.
δεήσεως προσφορᾶς μισθοῦ
τῆς μεταβολῆς οἰκο-
δομεῖ τρέχων τὴν ἐντο-
λήν· ὁ μὲν γὰρ τὴν ἐγκρά-
τειαν· ὁ δὲ τὴν φρό-
νησιν· ὁ δὲ τὸν πλοῦτον τὴν
μετάδοσιν· ὁ δὲ μὴ.
τὴν εὐχαριστίαν· ὁ δὲ μὴ
ζῆν τὴν ἁμαρτίαν·
θείας πράξεων· τὴν δὲ
ἱερότητα· ὁ δὲ ἐρεῖ σὲ μὴ
δικαιοσύνην·
ὑστερεῖ τὸ δὲ ἑτέρου μὴ
πεῖνα μὴ γυμνότητα· καὶ μὴ
διαπειρώμενος τὰ πρό-
βατα τῆς νομῆς· καὶ διὰ
φορεῖ ὑμῶν· ὑπὲρ τῶν
ἐν φυλακῇ τὴν ψυχὴν ὑπὸ
λιμοῦ καλὸς· ὁ τὴν ὡσεὶ τῶν
ταῖς διὰ· καὶ τὴν ὡσεὶ
μένος ὑπὸ τῶν ἰδίων·
καὶ καλῶν καὶ τὸ ὄνομα·
καὶ ἐὰν ὦν αὐτὰ καὶ
ἐζάτων· ἀπὸ τραπέζης τῆ
ἀσεβείας τὴν· καὶ ἀπὸ

τῆς ζωῆς ταύτης ἐπι
τὴν ἐκεῖ φοβηθῶμεν πάντα
σιν· φοβηθῶμεν μὴ
ἀφῇ ἡμῶν ἁρπάσῃ τὸ
κριμα κατὰ τῆς ἀπει
λήσαντος ἡμῖν κύριος
ρος εἰ δὲ μὴ ἁμαρτή
ματα· αὐτοῦ τοῦ κέ
σιόντες. καὶ τοὺς εἰς ἑαυτὸν
δυναμένους σώζοντες
Τὰ προβατα. μὴ ποιμαίνε
τε τοὺς ποιμένας· μὴ
δὲ οὐ περὶ τοὺς ἑαυτῶν δὸ
ρους ἑπαίρεσθε· ἀρκεῖται
ὑμῖν ἀνὴρ καλῶς ποιμαί
νησθε· μὴ κρίνετε τοὺς
κριτάς· μὴ δὲ νομίσθε
τέλειοι τοῖς νομιζομένοις·
ὃ γὰρ ἐστὶν ὄντως καταστα
σιαστικὸς ἀλλ' ἐ
ρήνης καὶ ταξίας· μὴ
τοίνυν ἐστὼ τὸ κεφα
λὴ· μισθίσθου χεὶρ τυγχά
νων ἢ πους· ἢ ἄλλο τι
τῶν ἐν τέλει τέρω
μελῶν τοῦ σώματος·
ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἥκει
φιλαδελφοίεν τὴν
τῆς ἑνότητος· καὶ μὴ τῆς
κρείττονος ἁγίος· ἐν ὧ
στέργει τῆς παρούσης
πλεονεξίας· ἢ
ἐν τῷ ζητεῖν μὴν
οὐκ ἔλαβεν· μὴ τις ἐ
νομίζειν μύνῳ ἐπέσθαι.
ἀρχεῖν ἐπὶ τῆς μύνῳ ἐ
πιθυμεῖτω· μὴ δὲ ὅτι
ὑποταγῆς νομίσεις κατα
λυσέων· ἢ καὶ τὰ ἐπίγεια
συνέχει καὶ τὰ οὐ τῆ·

μὴ δὲ ποιῶμεν ἀναρχίαν
τὴν πολυαρχίαν· ὑπὲρ ἡμῶν
λόγους. μὴ σφόδρα τοῖς λό
γοις σφαρῆτε· μηδὲ σοφί
ζεσθε περισσὰ καὶ ὑπὲρ τὸν
λόγον· μηδὲ νικᾶν ἐπι
θυμεῖτε πάντα καὶ σῶ
σαι· ἀλλ' ἐστὶν ἃ καὶ ἥττας φέρει
καλῶς ἀνέχεσθε· δότε τῷ
λόγῳ τὸν λόγον· ποίησα
τε δίκαιος σύνισον πλοῦν.
μὴ φανάτου γρῆν παιδεύσι
ρις εἰς θεὸν τοῖς ἰδίοις σῶ σφ
μίοις οἷς στρατιώταις καὶ
μηδὲν ὑπὲρ τὸ διατεταγ
μένον ἀπαιτεῖτε· τὰν
ταῦ μὴν δι' αἰς ἐλεύσεται
με φ ἡλιῶν ἡ ἰωάννης ὁ
μέγας τῆς ἁλησείας σκή
ρυξ· ἡ πρόδρομος τοῦ λό
γου φωνή· τί λέγω νο
φῶν ἢ; τὸ βασιλικὸν σε
τὶ πρεσβεύομεν ὅτι· καὶ
πᾶς ὑπάρχουσας ἐκνόμου
τοῖς ἁγίοις μᾶς δωρεᾶς· τὸ
λέπερ ἰσόν τι μος; ἐγὼ
μὲν οἶκον ὠλέσειν τοῦ βλα
σφημίου ὑμεῖς δὲ οἰδ' ὁ
τι σὺν ἐπεκάνετον φει
δωμαι· ἀποδότε τὰ καὶ
καίσαρος καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θῦ
θῶ· τῶν μὲν τὸ τέλος τῖ
δεῖ τὸν φόβον· ὑμεῖς οἱ
τῆς πολιτείας ἐπῶν ὑ
μοι· φόβον δὲ οὐκ ἔνι ἐν τῇ.
κωλύω τὴν πλεονεξίαν
τοῦ νῦν ἡμεῖς κερδαίνοῦ
μεν τὰ χαλεπὰ ἐποιοῦντες;
μέγα τὸ πάντων μὲν τι
στον· καὶ εἰ βούλεσθε δὲ

μοῦ μεσίτου τὰς χρισ
ἐλπίδας καὶ τὰ πρωτεῖα
τῆς ἀνω πόλεως· οὗτος
μικρὰς αὐτῆς καὶ ἐλα
χίστης ἐν πόλεσιν ἦσοῦ
δε τοῦ ἄρχειν ἵνα μετρί
ως εἴπω τιμῶν ὡς θε
φάμενος. πάνυ τοσε
μὲν ὀνικὰ ὑπὲρ λαμπρό·
εἰς εἶ γενέσθαι πρῶτοι
θελήσωμεν· μετανοι
πο ὦμεν τῆς εἰς εἶ φεν
λαμπρότητος· ἐνισόλ
ποις ἀβραὰμ ἀντὶ τῆς
ἐντεῦθεν εὐπλαχνίας
ἀναπαύσωμεθ' ἀ ἰσρὶμ
δίκαιον ἰσρὶν ὡμεν·
ἓλω μεθ' ἁπενηταὶ
πτωχόν· χήρα καὶ
ὀρφανὸν ἐλεήσωμεν·
εἰς πρὶν ὡμεθ' ἀκτεῖνο
μένους· ἢ τὸ γε μετρι
ώτατον εἶπεῖν· μὴ αὐ
τοῖς κτείνωμεν·
ἢ παρίδωμεν τοῦδε
μένοντι ἡμῶν ἡμεχρι
καὶ τῶν ἀποτραπέζης
φίχων· καὶ μὴ παραδρά
μωμεν τὸν ἐλάσσω μέ
νον καὶ βεβλημένον
ἐν τοῖς ἡμετέροις συ
λλύσιν· μὴ πρυφήσω
μεν ἀλλὰ καὶ σπαφοῦ
των· μὴ δὲ λυζώμε
θα τὸν δοῦλον· μὴ
φίλοι καὶ ἀδελφοὶ γενώ
μεθα τῆς τοῦ πλουσίου
μερίδος· μηδὲ ὁδυνηθῶ
μεν τῇ φλογί· μὴ
δὲ τῶν χάσματος διαστῶν
μεν

ἀπὸ τῶν νοσίων· μηδὲ δε
ηθῶμεν λαζάρου τοῦ πε
νητος· ἀκρωδακτύλω
κατα βύψαι τὴν γλῶσσᾶ
πλουσίου φλεγομένην· καὶ
μὴ δὲ τοσοῦτου τυγχά
νωμεν· γενώμεθα χρη
στοὶ δοῦλοι· συμπα
θεῖς· μιμηταὶ τοῦ φι
λανθρώπου
δεσπότου· τῆ ἀγα
θότη
τα· ὃς ἀπατέλλει τὸν ἥλι
ον ἐπὶ ἀγαθοῖς καὶ πονη ροῖς·
καὶ βρέχει τὴ βροχὴ πά
σας ὁμοίως· μὴ δὲ ἔχω
μεν φαρισαίου τὴν διὰ τῆς
ἀλλων πενίας· μὴ παρὰ
τοσοῦτον ἐλεωμένης θε
ότητος· μηδὲ
μίζωμεν τὸν ἡμέτε
ρον πλοῦτον ἀλλοτρίοις
δάκρυσιν ἀφρονῶς· ἵ
καὶ ἡ τοσὴ κάπανη φο
ρία
σεται· ἡ τοῦ γέτης γραφῆς
ἐπὶ ἐμὲ ἐρεῖ σεται·
ἀλλ ἔσμεν τοῦ δέοντος
ἀπλήστοτεροι; ἔστις
πλεονεκτῆσαι καλῶς·
δῶμεν τι μικρὸν ἑαυ
τοῖς· ἵνα ἐκεῖ σε ἐν πλ
τοσίων· ταῦτα μὲ
ἡδικοῦμαι πρὸς πάντας·
οὗτος ἐν πολιτείαμο
ι τὰ παραγγέλματα
κοιμᾶται· καὶ κοιμῆσαι
ρωστίας τὰ φάρμακα·
οὐδὲ ἀπογραφεὶς καὶ ὡς
ἡλιάσ τῶν ἡμετέρων
γραφέως· ἀπογραφεὶ
τοῦ θεμουσλόγους ἐπι
μελῶς· ὧν οὐδὲν ἐκεῖ

ἰσχὺν τὸ κέρδος· ἢ εἰ καὶ σο
ῆς χάριν καὶ ἡδονήν· ἀλ
λὰ τὸν ἐλεήμονα λαὸν θείων
καὶ φιλανθρώπων· αἱ
δὲ σοὶ εἰ μὴ τι ἄλλο ἢ τὸ
καὶ ρὸν αὐτῶν· ὅτι καὶ
ὅσπερ ἐναπογραφήσε
ται· εὐλογία παραδόξα
φησὶν ἡ παρακαὶ σαρος αὐ
τοῦ· τοῦ ἀπογράφα
σθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμέ
νην· καὶ ἀπεγράφετο·
ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἐκ
βηθλεὲμ σὺν μαριὰμ
τῇ μεμνηστευμένῃ
αὐτῷ· ἀπογράψασθαι·
διὰ τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴ
κου καὶ πατριᾶς δαὰδ·
ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῶν ὅσπερ τί
κτεται τὸ φαυλίσιον·
ὅπλην τῶν ἡμῶν οὐρ ὃς
καὶ δεσποτικὸν ἐν φάτνῃ
καὶ μικρῷ κατάλυμα
τι· φοβηθῶμεν τὸ
μυστήριον· ἀλλ ὃσῳ
μεν τὴν οἰκονομίαν·
καὶ αὐτοῦ τῶν καιρῶν τι
συνεισενέγκωμεν·
νῦν ἄγγελοι χαίρουσιν·
νῦν ποιμένες περιάστρα
πτονται· νῦν ἀστὴρ
ἐξ ἀνατολῶν πρέχει
προστομιέστερον φως
καὶ ἀπρόσιτον· νῦν μά
γοι προσπίπτουσι καὶ
ἀνοφορῶσι καὶ τὸν
πάντων βασιλέα τιμῶ
σι καὶ καλῶς τῶν
ἀστέρι τεκμαίρονται
τὸν οὐράνιον·

Νῦν τε῎ιρωδης μαίνεται
καὶ τὴν παῖδα φονεύει καὶ διὰ
τὸ μὴ ἐλεύθερον τὴν ἀνίαν
ῥεῖ τοῦ στίβου ἐλευθερίας
τυγχάνειν ὀφείλοντας·
ἀλλ' ἡ μὲν εἰς τὸ μετὰ τῶν
προσκυνούντων ἐλθεῖν ὤμνυε·
καὶ προσενεγκοῦσα τῷ δι'
ἡλιάστων χεῖρα τὴν ἐκ
χρυσώματος λίνην
βάπτον· λίνη δὲ χρυσὸν· λίνη
δὲ σμύρναν· τὸν μὲν
οὐρανὸν· τὸν δὲ οὐ βασιλεῖ·
τὴν δὲ οὐ σεμνὴν ἱερωσύνην
ἡλιάστου νεκρότητος· ἀλ
λὰ δικαίως καὶ ὑπὲρ
τὸ φαινόμενον τὸ
θεῖον δεῖν λαβεῖν· λίνη
δὲ τῷ πλούτῳ τοῦ τὴν
χωρὶς αἰκατάπειστον·
λίνη δὲ ἁλίσκεται τὸ πλά
σμα διὰ τοῦ πλάσματος·
συνχωνεύσεις· συν
χωνταλαντεύεις· συν
τῆς κεφαλῆς διοικίζεις·
μετὰ τοῦ λογου λογίζη·
σὰρξ τί ἐννάτοις οἱ καὶ
ὅ ἐστι· καὶ ἀνόσιον ἐ-
στὶ καὶ τί τὸ λογου δηλό
τος ἐμοὶ δοκεῖν· εἰς νοῦν
θεσπάρτων τῶν πατοιάν
τως πεφθεγγομένων· ὁ
τι μὴ ἀϊσμιεῖς ταῖς τῶν η
δοιῶν· θ· σαεῖς νεῖ
σερχεται· καὶ ἵνα μὴ ἐν
καταιδέσει τοῦ σάπο βά
φοντας· τὴν νῆ καὶ ἀν θρω
ποις ἵνα δὲ ἐπαραιυφη
σιν ταῖς τῆς δ· οὐλείας νίας

καὶ τὴν ἱερὰν ὑμνῳδὸν
μὴ νομοθετῆσαι· οὐ
δὲ γὰρ τοῦτο παροπτέ
ον· τελεῖ καὶ αὐτὸς τοδι
δραχαῖον· καὶ οὐχ ὑπερ
ἑαυτοῦ μόνον· ἀλλὰ καὶ
περὶ τοῦ τιμιωτά
του τῶν μαθητῶν ἐ
πεὶ καὶ ἄνοσε γένετο δι'
ἡλίας· καὶ δουλοπρεπῆ
ἀνεδέξατο καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀνομιῶν ἡμῶν ἠχθη
εἰς φάτνον· τὰ οὖτα
λένος ῥ· καὶ τῶν φελ
λατικῶν ὡς θεῶν
καὶ δυναμένος· ἐπεὶ καὶ
τὰ πάντα προστάγμα
τι συνεστήσατο· λεῖ
ζομαι δὲ καὶ δυσωπητι
κώτερον· εἰς ἡμᾶς ἐκ
ἡμῶν τῆς συλλαφῆ
ναι καὶ τοῦ λιότιον·
τί δὲ ὑμεῖς οἱ χυλιόφη
ται· τοῦ πράου καὶ φι
λανθρώπου· καὶ πόσου
τον ἡμῖν λειτουργη
σαντος· ὃν μιμησόμε
θα τοῦ δεσπότου τὴν
εὐσπλαγχνίαν· ὃν κέ
κολιεθα χρηστοῖς τοῖς
ὁλιοδούλοις· ἵνα τοιοῦ
του τυχωμεν καὶ αὐ
τοὶ τοῦ ἰσῦ· μετρόνη
τος ὢν μετρίων μέ;
ὃν ἐστὶ κολιεθα τὰς ἀν
τῶν ψυχὰς διὰ τῆς ἡ
λιερότητος· ἀρκεῖ δὲ ν
λέγειν τοῖς ἐλευθέροις·
καὶ πόσου τὸν εἶναι
τὸ διάφορον· ὥστε τὸ

αὐτοῦ χοὸς τὸ μὲν ἱκρα
τεῖν τὸ δὲ ἄρχεσθαι· καὶ
τὸ μὲν τάσσειν φόρους·
τὸ δὲ ἀπογράφεσθαι·
καὶ τοῖς μὲν ἀδικεῖν ἐ
ξεῖναι καὶ ποιεῖν καὶ σῶ
τοῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ πά
σχειν δεῖσθαι καὶ ἀπωνί
ζεσθαι· καὶ τὰ ναὶ τὰ εἶναι
περὶ τὴν μιᾶν εἰκόνα.
καὶ τοέναντία ἰουλία τὸν
τῆς αὐτῆς ζωῆς καὶ προ
νοίους· ὑπὲρ ὧν οἱ οἱ
ως χεῖ πεφανεν· ἀρι σεῖ
τὰ ὐτὰ τοῖς ἐλευθέροις·
μὴ βαρυνέσθω δὲ ὁ ζυ
γὸς· μηδ' ἐτέρῳ πρώτῃ
ἡμῶν ἁμαρτίας τὸ ἐπι
τίμιον· ὡς ἀπολοίτο
ἡ σακία· καὶ ἡ πρώτη
ταύτης κατα βολή· καὶ
ὁ σα φεύδους ἡ μῖν ἐ
τέρας τάζηται πο
νηρός· ἵνα ἀρχὴ τοῦ κα
τοῦ γένηται τὸ ἀλιε λῖ
ται τοῦ ἀγαθοῦ· ὥσπερ
καὶ σῶ τους· εἴ τοῦ φω
τὸς ὑπὸ χώρησις·

Τὰ ὐτὰ τοῖ ζύλοις καὶ ἡ
πείροις ἐν τεύξεις· καὶ οἰ βάσκα
νος ὀφθαλμὸς· καὶ ἡ παρ' αἰσθή·
σεις ἡ μᾶς τοῦ προσώ
που ζῆν ἐν κατακρίνα
σα· ἐν τεῦθεν τοῦ νόμος
ἐγώ· καὶ ἁσχήμων· καὶ
τὴν τοῦ νόμων ἐγνω·
καὶ τοῦ δραπέτου
χιτῶνα ἁρπάσαι·
καὶ τοῦ ἱματισμοῦ δὲ
πεσόν· καὶ εἰς τὴν ἡτ

ἀπεστράφην ὀφθεὶς
λη φθῆναι· ἐν τούτοις
τὴν τρυφῆς εχωνταλέντ
τοῦ γενέσθαι καὶ κα·ἰσ
λυτῆναι κατεκρίθην ἀ
παυστον ἀντιτίσαι
κραιδονίς· καὶ πόλεσι
πρόσφιλωθεν τα
καὶ σῶσαι διατῆς εὐ
σεως ὑποσπασαντα· πάν
τα τῆς καὶ σιάσεμοι τα
ἐπιχειρα· ἐν τεῦθεν τὸ
γεννᾶσθαι λιόχθων· καὶ
ζῆν καὶ λύεσθαι· ἀντὶ τῆ
λῆ χρείας· ἢ δὲ πλέονε
ξίας· ἢ δὲ πολέμων· πό
λεμοι δὲ φόρων πρεσ·
οἱ δὲ τῆς κατακρίσεως
τὸ βαρύτατον·
λλ' ἢ μεῖς γε μὴ τοῦ πρός
τιμον ἐπιτεῖναι ὠμότ.
ὑπὸ τὴν αὐτὴν κεῖ
μενοι κατάδικην·
λλ' ἢ δὲ ἄλλοις καὶ σοὶ γε ἓν
λιθ· α· φιλάνθρωπι
αν ἢ μᾶς τὴν εἰς ἄλλη
λους παιτεί θ. καὶ ἓν
πᾶν τοῦ ἰσολαζωλιθ·α·
ἔσται καὶ ἄλλη τις ἐγ
γραφη· καὶ ἄλλος ἀπο βλ
φεύς· εἴ τινα βίβλον
ζωῆς τῶν ἡμῶν εἰς· καὶ
βίβλοι οὓς ὠζομένων
εἰσεῖναι ἀντεσεγγραφη
σόλιθ·α· ἀλλὰ δὲ ἡ
ἀπεγράλιθ·α· κατὰ
ἕκαστον τῶν ἰδίων βιβ
λίων ἕκαστος· ὃν πλὴν
τοσοῦτον πλέον εἰσεῖ·
ὃν εἰ νιαυτοῦ λαττον·

ὀυχαρις· ὀυικεχορα· ὀυικαλ
λοτιτωνπαντων. ὅις
ενταυθαπτοδικαιονικλε
ιπτεται· δικτυλωτοῦ
παντεσγεγραμμενα· και
ἀνοιγησεται βιβλος
ἣ ἐστιν ἱερα παντοις αλυ
σεως·
μικροις και μεγασι σε
στι· και θεραπων ὁλιου
δεσποτης· τοσολομων
τος φθεγξομαι· και βα
σιλευς ἀρχομενων· και ἀπο
γραφευς ἀπογραφομεν·
και ἱλλα ἱ προτισεγγυ
θεν· και τοδυσφημον
σιωπησομαι· πλην οἱα
γραφομεν· τοιαυτα και
γραφησομεθα· ταυτη
ποιησον σεαυτῳ τινα ἑ
γραφην χριστοτεραν·
ἣ λιν φανεις χριστος
και φιλανος·

τι προσταυτα λεγεις· τι
γραφεις ὦ φιλων ἀριστε·
και πλικων· και παιδευ
των νηπιων κοινωνε και
παιδευματων· ἑικαι
νυν ἡμας εις τινα κρειτ
τωνα οἰρανοθεσε ταξεν·
ὑμας ταυτα παιδευειν
τους ενεζουσια· οἰκον
ἀρειπειν βαρυτεραν·
ὡς πατριδος ευεβουλεσαι
γενους· ὡς τον εων ἱερων·
ἱερον φυτον· ὡς ριζαγε
ικωνιτερων· πως
ποτε ἀποδεχη τους ελλου
λογους· ἀρα τι πειφοβε
ἡδεσε ικατεπαδειν
μακροτερα· του τολε

ουκεικαζειν· ἀλλ ευει
δεναι χρη· ὁτι σεοι παρε
μου λογοι εις πλειονος
ἐχουσιν· και γαρ ειμη τι
νι ἀλλῳ θαρρειν εἰχομεν·
ἀλλα λογοις αυτοις· οἷσε
δει προσταις αλαδαιως
ἀγουσιν· ἢ ἀρχομενον· ἢ
ἐπομενον του γαρ
ἐστιν ὧν· των νυ πολλων
οἱ σοφοι δια φερουσιν·
γωδε μικρον ἐτι προ
θησω τοις ειρημενοις·
συμενεδωκας μισθο
τοις ελλογοις οὐ τι
να δε δωκας· οἱ δε σοι δι
δοασι και προσαγουσι.
πεντητας· παντα χορ
ἱερεων χορον φιλοσ...
θυδενι δεσμιων κατω
κατεχομενων· λιον
κεις τημενων παντας
ματα· και ουδε αυτα π
τελων· ουδε νεχοντων
και σαρι παντα θ· ω· ὑ
μνους· ἐυχας αγρυπνι
ας· δακρυα· κτησιν οὐ
κρατου μενην· ἀποφα
νειν κοσμιον· ζησαι χω
σαρι καιενωσαι· ψυχη
ἐλκυσαι ἀπο του σωμα
τος· του των οφειλο
μενος· ἢ και κα θ· αρω
ἀποδουσ των· θ· ω· του
θεραπευτας του θειου
και ικετας· και των
ὀυνιων νεποτητας· τη
ἀπαρχην του ἡλιε πε
ρουμενους· τοερεισμ
του σε τῃ επιστεως επε

φάνους τοὺς ἁμαρτίας
τοὺς τιμίους τοὺς τοῦ
ναοῦ λίθους οὓς φέρει ὁ
ἱερὰ ἀκρογωνιαῖος χς· τοῦ
καλοῦ λέγων τὴν εἰκόνα
σὰς παρανόμιατος. καὶ κά
λυπτε αὐτῶν. καὶ πᾶσιν ἡμῖν
βουλεύσαιο· καὶ σοὶ εὔχο
μαι τοῦτον παρῆναι ὧν
τὸν πλοῦτον γενέσθαι
κάλλον. ἤπολοῦ χρυσί
ου καὶ ἀργυρίου φησὶν ὁ
μὴ ὢν πάρχοντας. καὶ μὲ
τὸ λιγονοῦσε σομένους
τῶν τριῶν νέων λόγων
ὑμῖν ἡ καρποφορία· εἰ
καὶ τὴν ἐλπίδα σε λάτρων
ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμῖν με
τὰ δυνάμιν· ὑμεῖς
δὲ ἀντιδοῦ ἡ τε μοι τῆς
ἐλπίσεις φορᾶς τὸ λείζο
τὴν εὐπείθειαν· ὡς ἂν
τράτε ἄλλαις καὶ ἡ τὸ τὸν δε
ησο ε τῶν νέων λόγων·
ἀλλὰ λοῦσι καθαροὶ γίντες
εἰς παροῦσαν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων· ὡς ἂν
χριστῆσι καὶ φιλαν φ·
πουγτῆσε εἰς εἰ σ ἐνγραφῆς
τυχόντες. καὶ περὶ τῶν
πάντων βασιλέα χορεύ
οντες· ὅλιον ὀνέργον
τοῖς εἰς εἰτεγραμμένοις.
λειτουργῶν ἐν σ ὠτῇ
αἰνέσιν· τὴν μεγαλιάν τῆς
καὶ ὑ ὑσαὶ ἀτρόγυτης.
καὶ σ· ἐαν σοῦ γιντες καὶ σὰ ἐκ
τοῦ γιντες τῆς σ· ὁ τῆ
τοσοῦ ζαν τες καὶ λαμπρό

τητα· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύ
νησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν:

εἰς τὸν ὑλο
γουσκαὶ
ἐπαινῶν
ἐξισῶ
τὴν

τοῦτων ἡμᾶς τὰ ὄσα
ἐκ τῆς ἁγίας θεωρίας. ὁ γὰρ
δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται καὶ
ὑπομενεῖ. δίκαιος ὢν
κλητικῶς ἐξελ. καὶ οὐ
δέξασθε ἐκ τοῦ ἐκτὸς τὰ
τὴν ζέσιν τοῦ πνς·
τοῦ γὰρ ἁμαρτωλοῦ
ζεῖν· διὸ καὶ προφυλα
τικὸν σύγκρατος
ἐδέσμα καὶ τῶν ἰσχνοτικῶν
ἐστὶν ἁλλ᾽ ἀναβαίνοι τῆς
σοφίας. ὃ γὰρ ἐσθίων
σιος οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ
φάγων με ἔτι πεινάσει καὶ ὁ
ὑδρωπικῶν ἐξελκόμενον
τοῖς χείροσι καὶ θεραπείαι
δίκαιός ἐστιν. ἀλλὰ
καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ φύν
του νικᾶ ἐστὶν καὶ δίκαιος ὢν
δι᾽ ἀγαθοῦ εὐπλαγχνον·
λιπόψυχα ἀναπαύεται
πάντα. ὁ δίκαιος ἀεί
καὶ ἐλεᾷ καὶ δανείζει. καὶ οὐ
μετρίως φέρει τὰ πά
θη τοῦ νήπιος. ὅπου γὰρ ὡς
βούλει πάντα νοεῖν·
εἶτε τὰ σωματικὰ ἐξ καὶ
τοῦ σωματικῶς ὁρω
μένου· εἶτε τὰ πνικὰ
καὶ τοῦ νοουμένου
πνικῶς· ἐπεὶ καὶ ἡ πη
γὴ δι᾽ ὑρῶν ὁ αὐτὸς
προφήτης ἐπιζητεῖ.
καὶ σταφυλὴν ἔσχατο
ἐπιποθεῖ. καὶ ἑρμεί
ας ἀναπαύεται. ἵνα καὶ
ὡς ἐν τῷ πολυτίμου
γήσεις καὶ οὐ φθορᾷ
πολυτίμου

Τὴν ἱκετείαν οὖν τὴν
ἱκετείαν οὖν ἀλλ᾽ ὧν. καὶ
τὰ εἰς σωτηρία τῆς καρ
δίας οὐκ ἀναβαίνει. φη
σὶ οὖν τῶν ἑαυτοῦ λό
γων ἱερεμίας ὁ τῶν προ
φητῶν μεγίστα ὢν ἐστα
τος καὶ ὢν καὶ τὸν πα
λαιὸν καὶ νέον τόπα
λαιὸν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τῆς τοῦ θεοῦ φανερώσεως
ἀλλοτρίου νοήσεως· ἴσως
δὲ καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ
ψυχῇ ὁ νόμος ζωικά
τατον ὂν τῆς προφητικῆς
νοήσεως. τοῦτο γὰρ εὑρίσκ
πολλαχοῦ τῆς γραφῆς·
εἴτε ὡς ἁπλοϊκῶς καὶ
ἀόρατον. ὡς γὰρ αὐτὸ καὶ
ψυχὴν καὶ ἀστρόστο
κρυπτεσθαι. εἴτε ὡς
χωρητικὴν καὶ ἀναλο
γικὴν ἑνὸς ἑκάστου ἐστὶν
τῶν εἰς τὸν λόγον τρο
φῶν· ὃ γὰρ ἐστὶν ἑκάσ
ματι τροφή. τοῦτο
ἐν ψυχῇ λογικῇ σοφί
τριάδι. παχαιέντα
τῆς ψυχῆς εἰς νοημά
τα καὶ διανοήματα ἰσ

κα θ ἡ ψυχή μου θρηνήσας
τὸν ἡμέτερον τὸν δι' ἡμᾶς καὶ θ
θεὸν ὅλα δι' ὀλίγα μικρὸν ἐκλι
πρόσθεν ἐπὶ τοῖς κατ' ἐ
μὲ τῶν χειρῶν μ
τίς δώσει μοι σφηκὸς πτέρυγας τε
ρυγας ὡς ἐλάφου περιστεράς καὶ
πετάσθην καὶ ἀναπαύσομαι καὶ κα
ταπαύσω· περιστερᾶς ἐ
πιζητεῖ πτέρυγας ἐ
πτερώσεως κοῦφον πέρας καὶ
πτάχυτέρας· τοιοῦτος
γὰρ ἁπαξάπασι βίος· ἐπτερώ
σθω πόθῳ ἁγίου γράφουσι
ῶν μόνων τὰ δείνα θεύ
γομεν· ἵνα ὦ ἐπορρώ πτα
τῶν γένηται τῶν πτα
ρόντων καὶ ὧν· ἵνα
τὸ ἐν τοῖς στενοῖς φάρ
μακον ἐλπίς· προσέδε
χόμην θησιτόνθ· ἡ
τοὺς ὧν ζόντας ἐ. ἀπὸ ὀ
λιγοψυχίας καὶ ἀπὸ κα
ταιγίδος· ὁ περὸ ὑνικαὶ
ἄλλα χοῦ τοιῶν φαινέ
τα χίστατ ὧν λυποῦν
τι τοῦ μὴ προστιθεὶς.
καὶ ἀγαθὸν ἡμῖν παρε
χωνπαίδευμα· καὶ λο
γικὰ ἔργων τὴν πρὸς
τὰ δεινὰ μεγαλοψυ
χίας· ἀπηνήνατο φή
σιν παρακλήσιν θ
ψυχήμου· ὁρᾷς ἵνα δι
ᾳρῆται ταῖς αἰτίαις ὀ
σεως; ἀρ' οὐκ ἐδεήσας οὖν
περὶ ἀθεράπευτου τοῦ
δαδ; τί λέγεις· ὃ νδέχη
παράκλησιν; ἀπελπί
ζεις παραμυθίαν; οὐ

τᾶι; περισσεύσωμεν; ἀ
πολωλεπᾶσαελπίς; ἐκεῖ
θ ἀεῖ μόνον τὸ τε
λοσεῖς δεχόμενον;
τᾶν τᾶ ὁμεγας δαδ· ὃ ἐν
τολῆ θεσπιλατύνομε
νος· ὁ καὶ ἰσχὰς φανατὸ
κυκλοῦσις μεγατοῦν
θ· ὑκατεῦ ἀνίσταμε
νος· τί οὖν ἐγὼ πα φῶ
ὁ μικρός· ὁ ἀθ· ενής θ
γήινος· ὁ μὴ τοσοῦτος
τῶν πτω· δαδ ἴλιγγια.
καὶ τίς σωθήσεται· τί
ναβοήθειαν ἐὰν ὑρωμαι
καὶ σοφ· ῶν· ἡ τινα
παράκλησιν· πρὸς τί
ναι καταφυγωμενο
χωροῦμενος· ἀπολεῖ
πεται σοι δαδ ὁ μέγας
θεραπευτής· ὁ καὶ πᾶ
των ποιμὴν κατέ
βη πάδωι δι' ἃ τοῦ ἐνάν
των ἵνα· προστῆναι;
παρέμοι βουλεῖ κιάθει;
αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπίστα
σαι· τίς ὁ τὰς παρειμέ
νας ἐνίσχυων χείρας·
καὶ γόνατα παραλελυ
μένα παράκαλῶν· καὶ

διὰ πυρὸς καὶ ὑγρῶν καὶ ξηρῶν
ζώνη ὕδατος· οὐ λέγει
δεῖ σοι παρατάξεως φυ
γῆ· οὐχ ὁπλῶν· οὐ τοξο
τῶν· οὐχ ἱππέων· οὐ
συμβούλων ἡδυφώνων·
οὐκ ἐπικουρίας τῆς ἐξ ἄλ
λου ἔθνους ἐχούσης ἐν αὐτῇ τὴν
συμμαχίαν ἵππους καὶ ἅρ
μα σαλπάσαντος·
φησὶ καὶ δεῖ μόνον ὄρ
νιθι καὶ μόνον· ἐπιτυχεῖ
παρακαλοῦσι δὲ ἡμᾶς τὸ
μὰ τέκνα καὶ ἐν τῇ καρ
δίᾳ σου· ἐπιμένουσι τὸν
φοῦν φοινικαῖον φαν
τασίαν τιμὴν μισθὸν
μότερον· μὴ μισοῦντι
καὶ ὑσσαῖον φαντι·
ὥστε οὐ μόρισται τῆς
ἰατρείας· ὥστε ταχὺς
τῆς θεραπείας· ὥστε μα
κρὸς· οὐ τῆς ἀφρείας· οὐ
κοιμίζει μόνον ὀλίγο
ψυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν μό
νην· οὐδὲ καὶ ἀλλὰ καὶ
εὐφροσύνην ἐργάζεται·
οὐδὲ καὶ ἀλλ᾽ ὑσσαῖος
φιλανθρωπίας ῥῆμα
τῶν· ἐὰν ἐπιστραφεὶς
φησὶ πρὸς ἡμᾶς τεθλιμ
μένους ὥστε ὁρᾶν ἐπ᾽
αὐτοὺς μὴ ὀργὴν ἀλλὰ
ῥᾳθυμίαν ἐπικαλῶν
καὶ ἔτι ἀλλοῦ πρόσου·
ἐρεῖ δοῦ παρεικὼ καὶ
φοβεῖται ἡ ψυχὴ
σου ὡς ὑπὸ ἀσθενείας
μὴ οὐδὲ μὲ σοι πρέπει
πίστεως καὶ πρέπει

ζέως· οὐ χρυσός· οὐκ ἀρ
γυρος· οὐ λίθοι τιμίων
φανῶν καὶ τιμίων·
οὐχ ὅσοις ἄνοιξα μὴ τὸ
ταπεινὸς πρὸς τὸ ἡμέρον·
τὰ μὲν ἐπὶ πᾶσι φοβίας ὡς
παρὰ τοῦ θ᾽ ὑλέγων· ὑπερ
ηφανίου καὶ χαλεπαί
νοντος· ἐξερημώσω
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ πα
ράπαν τοῦ μὴ διοδεύ
ειν· ἐξέλιπον πόλεις
ἀνθρώπων διὰ τὸ μὴ ὑπάρ
χειν μηδὲ εἷς κατοικεῖ
σθαι· ὅτι ἀπείλησε
τὰ φρικώδεστατα· ὅ
τι καταβάλλει τὰ ὑ
λίκα· ὅτι ἀνζοφερὰ
ἐπιτάδια τρίσαπειλής.
ἐν φόβῳ ἐπάγει καὶ τὸ τῆς
χρηστοτέρας ἐλπίδος
φῶς· καὶ ἀνακτᾶται
μετ᾽ οὐ τοιούτοις ῥήμασι
σι· πάλιν εἰπὰ φοβεῖσθε
με· καὶ δέχασθε παιδεί
αν· καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευ
σῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν
αὐτῆς· καὶ ἔτι φαιδρο
τέροις καὶ μικροπροϊῶν
καὶ φιλανθρωποτέροις·
ἐπὶ τῷ καὶ ῥᾳθυμεῖσθαι
παρείσθω καὶ ἀχείρε
σον τὸν θεσμὸν ἀν
πατόσεως εἶσε· καὶ ἐπὰ
ζειν σε εὐφροσύνην·
καὶ καὶ μισεῖσε· ἐν τῇ
μὲ καὶ δέχασθε παιδεί
αν· καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευ
σῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ· καὶ σὺ
πάζειν τοὺς συμπετρικὰ
μέλους· καὶ σώσειν τοὺς

ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙΛΟ
ΓΟΙ ΜΟΙ ΒΟΥΛΟΝΤΑΙ. ΚΑΙ Ο
ΕΝΟΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΛΟΓΟΣ. ΑΛΛΑ
ΔΕΞΑΣΘΕ ΛΟΓΟΥΣ ΦΡΟΝΗ
ΣΕΩΣ ΦΗΣΙΝ Ο ΘΕΙΟΣ ΛΟ
ΓΙΩΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΕΝΤΕΣΟΝ
ΤΕΣΗΙ ΚΑΙ ΩΝΒΑΘΟΣ ΚΑ
ΤΑΦΡΟΝΗΤΕ· ΚΑΙ ΔΕΥ
ΠΟΤΕ ΔΙΑΣΑΦΙΑΣ ΔΙΑ ΦΙΑΣ ΔΕΙ
ΛΟΝ ΗΤΙΣ ΕΣΤΙ ΚΑΤΕΧΟΥΣΗΣ
ΑΥΤΗΣ ΧΕΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑΠΟΘΕΙ
ΤΕ· ΚΥΚΛΟΣ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩ
ΠΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ·
ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΗΔΙΑΣΘΗ
ΩΣ ΠΕΡ ΕΥΝΕΣ ΤΗΣΑΤΟ ΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΣΟΦΩΣ ΚΑΙ ΣΥ
ΝΕΜΙΣΕΝ. ΟΥΤΩ ΣΟΦΟΥΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΔΙΕΞΑΓΩΝΙΚΑΙ
ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΑΣ ΟΙΚΑΝΕΦΙ
ΚΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΜΕ
ΤΑΧΕΙΡΙΣΤΟΥΣ ΚΡΙΜΑΣΙΝ
ΕΝΑ ΔΕ ΤΟΥΣ ΠΑΣΙ ΚΑΙ ΤΑΛΗ
ΘΕΣΤΕΡΑ· ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΓΑΡ
ΙΝ' ΟΥΤΩΣ ΕΙΠΩ ΤΟ ΠΑΝ
ΠΕΡΙΓΩΝΑΣΙΣΤΟΝ·
ΚΑΙ ΣΑΛΕΥΕΤΑΙ ΛΟΓΩ ΜΕΝ
ΟΥΔΑΜΩΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ
ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΕΣΤΙ ΩΝ ΣΥΝΑΙΣΙ
ΝΗΤΟΣ· ΚΑΝ ΔΙΑΦΕΥΓΗ
ΤΗΝ ΜΙΑΝ ΤΕΡΑΝ ΑΣΘΕ
ΝΕΙΑΝ· ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΚΦΕΥΞΕΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΜΙΑΝ ΤΕΡΑΝΑ ΠΑΝΤΑ
ΣΙ ΤΕ ΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΠΟΛΛΥ
ΣΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΔΟ
ΓΜΑ ΟΥ ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΠΑΡΙΟΝ· ΟΥΚ ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Α

ΠΟΙ ΚΡΥΦΗ ΝΑΥΤΟΥ· ΠΡΟ
ΤΩΝ ΜΙΑ ΜΕΤΕΡΩΝ ΟΦΘΑΝ
ΜΙΩΝ ΙΣΕΧΥΣΕΝ ΟΜΟΙ. ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑ ΠΟΛΛΑ ΜΙΤΗ ΚΑΤΑΦΟΡΑ ΣΟΦΩ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.
ΠΛΗΝ ΟΣΟΜΕΝΑ ΜΑΥΔΡΟΙΣ
ΑΙΝΙΓΜΑΣΙ ΝΙΚΑΙ ΦΑΝΤΑ
ΣΜΑΣΙΝ· ΕΙΤΕ ΤΟΝ ΤΥ
ΦΩΝΙΩΝΟΣ ΥΣΤΕΡΟΝ
ΠΟΣΙΝ ΕΙΔΩΛΟΝ ΤΟΥ Η
ΔΕΝΟΣ ΤΕΣ ΠΡΟΣΤΙΝΑ
ΛΗΘΩΝΙΝΟΣ ΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ
ΠΡΟΝΤΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΡΟΣΑΥ
ΤΟΝ ΜΕΝ ΥΩΜΕΝ ΟΝΟΜΑ
ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΑΕΙ ΤΑΙΣ
ΕΙΚΕΣΙ ΟΦΕΝΑΥΤΑΙΣ ΕΝΑΣΤΡΑ
ΠΤΕΣΘΑΙ. ΕΙ ΤΕ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΟΡΩ
ΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ
ΜΕΝΩΝ. ΜΕΤΑΓΟΝ ΤΟ
ΠΛΑΣΕΠΙΤΑΕΣΤΩΝΤΟΙ
ΟΝ· ΟΥΔΕ ΟΡΙΑΛΟΝ. ΟΥΔΕ ΑΥ
ΤΑΡΙΣΕΣ· ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ
ΟΛΙΟΝ· ΟΥ ΤΕ ΤΟ ΕΥΘΥ
ΜΕΣΟΝ. ΟΥ ΤΕ ΤΟ ΑΦΘΟΝΟΥΜΕ
ΝΟΝ· ΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ· ΟΥ ΤΕΝΙΑ·
ΟΥ ΔΥΝΑΜΙΣ· ΟΥΚ ΑΣΘΕ
ΝΕΙΑ· ΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΣ. ΟΥ
ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ· ΟΥ ΤΟ ΠΑΡΟ
ΥΤΟ ΜΕΓΑ· ΟΥ ΤΟ ΜΗ
ΜΕΤΕΡΟΝ· ΟΥ ΤΟ ΑΛΛΟ ΤΡΙ
ΟΝ· ΟΥ ΜΙΚΡΟΝ. ΟΥ ΜΗ
ΖΟΝ· ΟΥΧ Ο ΤΙ ΑΝ ΕΙ ΠΟΙ
ΤΙΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΙΣΟΝ ΠΑ
ΝΤΟΣ ΕΣΤΙ ΣΕΧΕΙ. ΤΙ ΠΕ
ΡΙ ΤΑΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ.
ΠΕΡΙ ΧΩΡΕΙ ΓΑΡ ΤΑ ΠΑΝ
ΠΑΡΑΔΟΞΩΣ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΧΩ

ρεῖ καὶ ἀντὶ καθ' ἑστῶτα γαῖ-
ων ὡς ἂν γραικεῖ μᾶλλον ἢ
πιστεύει καὶ γραμμὰ
σιτοῖς καθ' ὕδατος. πᾶν
ὁ ῥῶτιον ἐν μερίζ. καὶ
φορτικὸς ἐν εὐτραπ.
σμαι φορὰν δὲ ἐλεοῖ ἔστη
σιν. καὶ τοῦτο σοφῶς
κατάγε τὸν ἐν μονολογῶ
καὶ φαυλίζων ἵνα μὴ
τι περὶ ἄλλο ἢ παραμυ
θητὸν ἢ μὴ τι τὸ εὖ
πράττειν ἀπαιδαγωγήτῳ
ὠφρόνως δὲ ἀνδρῶν.
ὅτι περὶ παιδεύον ταῖς
συμφοραῖς. καὶ ὡς χρυ
σοῦ πυρὶ καθαιρομένοις
γοῦν μὲν ἀγαθὸν μοι ὁ τριε
τὴς εἰ νῶ σαι με· ὡς τὸ κτ
σις τῆς τὰ πεινώσεως τὸ
γενώσκειν παιδικαίων
ματα· καὶ τὸ τρύφερ τρό
πας χουσ ἐπικαλεσάμε
νοι τὴν περὶ ἐμὲ τῶν ἐλε
λεῖσθαι καθ' ἁγεσθαι καὶ
μᾶλλον τὴν προσχωροῦν
σι φῶ διὰ τοῦ ἀγείρ. καὶ
τὸν ἐν ἔργῳ τὴν οἰκείου
παιδιὰ τῆς σοφίας ἐπει
δὴ καὶ μνουσα ψυχὴ ἐν
γύ ἐστι φῦν καὶ τὸ χρή
ζειν ἐπὶ στρέφειν πρὸς
τὸν δοῦναι δύναμιν ἐν ῳ.
τῶν ἄφθονον τῆς δωρε
ᾶς τυχόν καὶ κατα φρ
νούμενον· διὰ τοῦτο
ἀνανεύων ἐν ἀδελφοὶ
ἐν ἀντικαιρῷ καὶ πε
ρὶ στάσεις πάσης προβλῆ
μεθ' ἁτὴν καλὴν ἐλπὶ
δα· καὶ τε

ἐν τραῖς εὐθυμίαις ἀπο
βάλωμεν τὸν σκό-
λιν τρέ ἐν τοῖς ὑπηρε
τοῦ εὐαπ. λιν πε σφῶν ἐ
καὶ ἐν ἐ ὑδίᾳ τῆς ζάλης.
καὶ ἐν ἰχειλῶν τοῦ υκυ
βερνήτου. ἀλλὰ λιν τραῖς
φλί θεσιν ἐκ καὶ κέω
λιεν· λιν δὲ γινώλε
θ' ἁδοῦλοι καὶ οἱ ἀγαθύ
νοντι λιεν ἐζόλολο
γουλιένοι τῷ δεσπό
τῃ. παιδεύοντι δελιὴ
προστιθέλιενοι καὶ τοι
ποτε κρείσσων ὑγιείας
πόνος καὶ ὑπόλιψις
ἀνέσεως καὶ ἐπισκέψις
ἀλιελείας. καὶ ἐπιστρο
φὴ εὐτυχωρήσεως· ἐι
πως ἐν τόλιως λιπτε
διὰ τὰς συλιφορας. πῖ
πτωλιεν. λιπτε διατὸ
κορον ὑβρίζωλιεν·
ποτ ασσωλιεθ' αι καὶ θῶ
καὶ ἀλλήλοις. καὶ τοῖς
ἐπὶ τῆς ἀρχου σι· θῶ διὰ
πάντα· διὰ τὴν φι
λαδελφίαν ἀλλήλοις·
διεύτ αξίαν τοῖς ἀρχ
σι· καὶ τοσοῦτων λιᾶλ
λον. ὅσῳ περὰν ὕσιν
ἢ λιερώτεροι· δεῖπον
ἐπιεῖσειαν δ' ἀπανή
σαι τῶν συνεχέι τῆς συ
γνώλιης. ἵνα λιὴ καὶ
τῆς εἰκείνων πραχυ
τητος ἀντοῦ διὰ καλὰ
παι τῆ θῶλιεν· γαλή
νην ποιήσαντες.
καὶ φωτὶ ζόφον ἐπά

γον τες· και μελιτικαὶ λ
λιπηνυντες· σ̣ιτηρ· ιδ·
στικαὶ οὐ τοσεῖς τῶν π
ρὸς ἑτερωνηθρωπ̣ους·
οὐ τος τῶν ἐπαινου
μενων καὶ καμισ τ̣αδια
φερ τα μενων τρώτη·
τοδυνατον μετα τοῦ
κα λοὺ δοις ιλασαντι
και ποιλιφ· ε τησαντι.
ὡς τερ δουλους ὑπακου
ειν δε σποταις· και μ̣ν
πλὴξι καὶ βλασφημι αις· και κῶ
τὴν ἐκκλησιαν· και λια
φ· πτας ποιμενας και δι
δασκαλους· οὐ τω δε και
πασαι ἐξουσιας ὑπερε
χουσαις ὑποτασσεσθαι·
οὐ μονον δια τὴν ὀργὴν·
ἀλλα και δια τὴν συνει
δησιν ὡς ὑποτελεις φό
ρους τελων τας· και
μὴ και κοποιουντας
μισεῖν τὸν πονον·
μηδε ἁπαξ μενειν τὴν
μαχαιραν· ἀλλα τῶ σῶ
σαι καιρον μενουσε
παινεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐ
ξουσιας· μὴ και ἦν
τις στα φανη· ἀλλα φεί
δεται μενειν τοῦ ὀρ φ· ου·
περι σκοπει δε το περιτ
τον· ἐν σιλιος· ἀλλα φ̣
τι ζειμενην ὑπαι
πουδαιο φ̣ην· ἀλλ αὐροι
δε τινα σ̣θενουσαν·
οὐ λει τικαὶ τῶν ἡ
μετερων ἐπιφ· αρ
ρησας; ἐις χ̣ς· ἀλλ ἐις πν̄
σινκεῖται καὶ ἐις ἁ

πασιν ὑπο τασ
μενοις ἑαυ τοῖς ἁ
πασιν δε ἑαυ τοῖς· ἐ
αν τε βασι λεῖ ὑπερ
ἐχοντι· και τοῖς με
τ̣ ἐκεῖνον πεμ
πομενοις ὑπ αὐτου
εἰς ἐκδικησιν κα
κοποιων· ἐπαι νον δε
ἀγαθοποιων· ὅτι
θελημα ἐστι τοῦ θ̄υ
ἀγαθοποιουντας φι
μουν τὴν τῶν ἀφρο
νων ἀνθρωπων ἀ
γνωσιαν· ὡς ἐλευ
θεροι· και μὴ ὡς ἐπι
κα λυμμα ἔχοντες τῆς
κακιας τὴν ἐλευ
θεριαν· ἀλλ ὡς θ̄υ δου
λοι· πα ντας τι μησα
τε· τὴν ἀδελ φοτητα
φο βεῖσθε· τὸν θ̄ν
τιμα τε· τοὺς βασι
λεας φι λειτε· οἱ
κε ται ὑπο τασσο
μενοι πα σῃ φο βῳ
ου μονον τοῖς ἀγα
θοῖς και ἐπιει κεσι
ἀλλα και τοῖς σκο
λιοις· τουτο γαρ
χαρις εἰ δια συνει
δησιν θ̄υ πασχων
τις ἀλγους ἀδι
κως· ποια γαρ
κλεος εἰ ἁμαρτα
νοντες και κολα
φιζομενοι ὑπο μενε
τε· ἀλλ εἰ ἀγαθο
ποιουντες και πα
σχοντες ὑπο μενε
τε· τουτο χαρις πα
ρα θ̄ω· εἰς τουτο γαρ
ἐκλη θητε· και γαρ
χ̄ς ἐπαθεν ὑπερ
ἡμων· ὑμιν λι
πων ὑπο γραμ
μον ἵνα ἐπα κο
λου θησητε τοῖς
ἴχνεσιν αὐτου· ὃς
ἁμαρτιαν οὐκ ἐ
ποιησεν· οὐδε
ὑρεθη δολος ἐν
τῶ στο μα αὐτου·
ὃς λοι δορου μενος
οὐκ ἀντελοι δορει·
πασχων οὐκ ἠπει
λει· παρεδι δου
δε τῶ κρι νον
τι δικαιως· ὃς
τας ἁμαρτιας
ἡμων αὐτος ἀνη
νεγκεν ἐν τῶ σω
ματι αὐτου ἐπι
το ξυλον· ἵνα ταις
ἁμαρτιαις ἀπο
γενομενοι τῆ δι
καιοσυνη ζησω
μεν· οὗ τω μωλωπι
τι ἰαθητε· ἦτε γαρ
ὡς προ βατα πλα
νωμενα· ἀλλ ἐπε
στραφητε νυν ἐπι
τον ποιμενα και
ἐπισκοπον τῶν
ψυχων ὑμων·
ὁμοιως γυναικες
ὑποτασσομε
ναι τοῖς ἰδιοις
ἀνδρασιν· ἵνα
και εἰ τινες ἀπει
θουσιν τῶ λογω
δια τῆς τῶν γυ
ναικων ἀνα
στροφῆς ἄνευ
λογου κερδη
θησωνται· ἐπο
πτευσαντες τὴν
ἐν φο βῳ ἁγνὴν
ἀναστροφὴν ὑ
μων· ὧν ἔστω
ὁ ἐμπλοκης τῶν
τριχων και πε
ρι θεσις χρυ
σιων ἢ ἐνδυ
σεως ἱματιων
κοσμος· ἀλλ ὁ
κρυπτος τῆς
καρδιας ἀν
θρωπος ἐν τῶ
ἀφθαρτω τοῦ
πραεος και ἡ
συχιου πνευ
ματος ὅ ἐστιν
ἐνωπιον τοῦ θ̄υ
πολυτελες· οὕ
τως γαρ ποτε
και αἱ ἅγιαι
γυναικες αἱ
ἐλπιζουσαι
εἰς θ̄ν ἐκο
σμουν ἑαυ
τας ὑπο τασ
σομεναι τοῖς
ἰδιοις ἀνδρα
σιν· ὡς σα
βρα ἐπη κου
σεν αὐτω κα
λουσα αὐτον
κυριον· ἧς ἐγε
νηθητε τε κνα
μη φο βουμε
νην μηδε ἐκ
πλη ξιν· οἱ ἄν
δρες ὁμοιως
συνοικουντες
κατα γνωσιν
ὡς ἀσθενε
στερῳ σκευει
τῶ γυναικειῳ
ἀπο δουντες
τιμην· ὡς και
συγκληρονο
μοις χαριτος
ζωης εἰς τὸ μη
τας ἐκκο πτε
σθαι τας προ
σευχας ὑμων·
τελος δε πα
ντες ὁμο φρο
νες συμπα
θεις φι λαδελ
φοι εὔσπλαγ
χνοι ταπει
νο φρονες· μη
ἀπο διδοντες
κακον ἀντι κα
κου ἢ λοιδο
ριαν ἀντι λοι
δοριας· τουτο
δε μαλλον εὐ
λογουντες· ὅτι
εἰς τουτο ἐκλη
θητε ἵνα εὐ
λογιαν κλη
ρονομησητε·
ὁ γαρ θελων
ζωην ἀγα
παν και ἰδειν
ἡμερας ἀγα
θας παυ
σατω τὴν γλω
σσαν ἀπο κα
κου και χει
λη τοῦ μη λα
λησαι δολον·
ἐκκλινατω δε
ἀπο κακου και
ποιησατω ἀγα
θον· ζητησα
τω εἰρηνην και
διωξατω αὐ
την· ὅτι ὀφθαλ
μοι κυριου ἐπι
δικαιους και
ὦτα αὐτου εἰς
δε ησιν αὐ
των· προ σω
πον δε κυριου
ἐπι ποιουντας
κακα· και τις
ὁ κακωσων
ὑμας ἐαν τοῦ
καλου ζη
λωται γενη
σθε· ἀλλ εἰ και
πασχοιτε δι
καιοσυνην
μακαριοι·
τον δε φο βον
αὐτων μη φο
βηθητε μη δε
ταρα χθητε·
κυριον δε τον
χ̄ν ἁγιασα
τε ἐν ταις
καρδιαις ὑ
μων· ἕτοιμοι
ἀει προς ἀπο
λογιαν παντι
τῶ αἰτουντι
ὑμας λογον
περι ἐλπι
δος ὑμων·
ἀλλα μετα
πραυτητος
και φο βου·
συνει δησιν
ἔχοντες ἀγα
θην· ἵνα ἐν
ᾧ καταλα
λεῖσθε κατα
σχυνθωσιν
οἱ ἐπη ρεα
ζοντες ὑμων
τὴν ἀγαθην
ἐν χ̄ω ἀνα
στροφην·
κρειττον γαρ
ἀγαθοποιουν
τας πα σχειν
εἰ θελοι το
θ̄υ ἢ κακο
ποιουντας·
ὅτι και χ̄ς
ἅπαξ περι
ἁμαρτιων
ἀπε θανεν
δικαιος ὑπερ
ἀδικων ἵνα
ἡμας προσα
γαγη τῶ θ̄ω·
θανατω μεν
σαρκι ζω
ο ποιηθεις δε
πνευματι·
ἐν ᾧ και τοις
ἐν φυλακῃ
πνευμασιν
πορευθεις
ἐκη ρυξεν·
ἀπει θησασιν
ποτε ὅτε ἀπε
δεχετο ἡ τοῦ
θ̄υ μακροθυ
μια ἐν ἡμε
ραις νωε κα
τασκευαζο
μενης κι βω
τοῦ εἰς ἣν ὀλι
γοι τουτ ἔστιν
ὀκτω ψυχαι
διεσωθησαν
ὕδατος· ὃ και
ὑμας ἀντι τυ
πον νυν σω
ζει βαπτισμα
οὐ σαρκος
ἀπο θεσις ῥυ
που ἀλλα συ
νειδησεως
ἀγαθης ἐπε
ρωτημα εἰς
θ̄ν· δι ἀνα
στασεως ἰ
χ̄υ· ὃς ἐστιν
ἐν δεξια τοῦ
θ̄υ πορευθεις
εἰς οὐρανον
ὑποτα γεντων
αὐτω ἀγγε
λων και ἐξου
σιων και δυ
ναμεων·

Τ

χολιεμουσπαραμυθιατε
ἄλλακαὶνουθεσίαν· τὰν
τλοῦτεμὶχρόσποιλιμὴν
κατὰρτίζωνὶτὸλιμκρ̃
ποίλιμιον· ὢχαίρομὶτι
συμεναυλείνκαὶσυ
φρωνιαζοὶτισυστενα
ζειν. τῆσεμὶσποιλιαν
τικῆσὸνομλος·

Τὶδεῦλιεῖσοὶδυνασται
καὶἄρχοντες· ἢλιτάρ
προσῦλιάσολογοσλιετει
σιν. ἵναμὶηδοῦλιεν
παντὶτυγχάνειναμὶ
σοὶ· καὶτοῖσλιεμὶταὲικο
ταπαραμεῖνι. ὑλιῶνὶδε
τῆδυναστείαπαραχω
ρεῖν. ὢσπεραὶδοὶτὴν
κατὰχνὶικῶνἐλευθε
ριαν· ἢδεεικαὶμοντες.
ἢτιῶνὶλιεικὶδεσθαι
μᾶλλον· ὑλιῶνὶδεἄλιε
λεῖν· ὢνικαὶἀλλοὶ
φρονὶτίζειναῦτον· ὅσον
καὶεἰσλιεῖζωφερουσαὶ
ροπὶὸποτερουσανεχὶ.
καὶπλεῖονὶτὸικατορθου
λιενον· τοῦαρεναντὶ
θὶ. ἀπεὶθικαὶπὶκρῶνικαὶ
τοῦλογου· τιὸῦνὶφα
τέ· καὶτὶδιολιολογοῦ
μεθαπροσἀλλὶλους· ἆρα
δεῦσεθεσυνπαρρισιατὸ
λογον· καὶὸτοῦχυνὸ
λος· ὑποτιθὶσὶ
ὑλιαστῆελαὶδυνασθεὶα
καὶτοῦθελιωκὶλιαντὶζ
ἀρχολιεπαρισαὶαῦτοὶ.
προσθὶσωδεὸτιτὶνὶ
λιειζονιαικαὶτελεωτε

ραναρχὴν· ἢδεὶτὸπνὰ
ὑποχωρῆσαὶτῆσαρκὶ.
καὶτοῖσὶηῖνοὶστασὲπὶ
ρανια· δεῦτὶνὶτινπαρρη
σιαλιοὶδὸτιπροκατοὶ
τῆσεμὶσποιλιμὶσὶτὶς
ἱερᾶσἱερὸν· καὶὸφελιαλ
τοῦλιεγαλοσυποιλιενος.
καὶκαλῶσαὶνῶφελὶτὶ
ποιῦποτοῦτῆς· καὶτῶ
φωτὶτῆσαπαστριαδος
ὁλοὶωσὶκλὶηελλαλιπο
λιενοιδιὰτοῦτοὐλιοὶ
καὶβραχυσὸπροσσελογος
καὶσυντοὐλιος· χω̃συ
παρχεὶς· χω̃συνδιοικεὶς
παρεκεῖνουσοὶτοζὶφος
ὁυκεὶσεργον. ἀλλεῖσαπεὶ
λὶὴν· ὁὶκαφαροὶαὶνα·φὶ
λιατῶδεδωὶσοὶτιφυλας
σοιτος· ἐὶσκωπεῖσ·ὁυ·καὶ
ἐὶσκοπαδιαχειροσαγεὶς·
ὶνταῦ·φ·ἀὶκονομου
λιενὶν· καὶπροσβιον
ἄλλοὶλιεφ·ὶσταλιένὶν·
ἐὶσοὶπλαντεσλιεταβὶ
σομεφ·α·λικραπαὶζαν
τες· ἐὶντῶὶτῆσζωνὶς
τοῦτωεἰτεδεσλιωτὶ
ρὶν· εἴτεσταδὶων· εἴτε
προχαραγματὶ· εἴτεσκὶ
ασλιατὶ· τιλιὶσοντὶ
συλιφυϊαπαιδεφὶτὶ
τὸἀρχετυπον· γενου
λιετὰτοῦφ·υ· λιὶτοῦ
κοσλιοκρατορος· λιετὰ
τοῦχρὶστοῦδεσποτου·
λιὶτοῦὶπικρουτυραὶ
νου· εἰσεὶηοσαὶφ·ρωπο
ὶστοὶοσὶηὶαπαρχῆς·ε

ΜΗ ΧΑΙΡΕΤΩ ΤΑΛΛΟΤΡΙΟ· ΜΗΤΕ
ΣΥΝΟΜΟΥΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ· ΔΙΑ
ΦΟΡΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ· ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΑ
ΦΟΡΩΝ· ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙ
ΑΝ ΦΥΣΙΟΥ ΚΑΛΟΥ ΜΕΝΟΝ·
ΜΗ ΖΗΛΟΝ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥΝΤΑ ΜΗΔΕ
ΕΠΙΘΕΣΕΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΑΣΘΗΝΤΟΣ
ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΝ ΕΛΠΙΔΑ· ΤΟΥ Δ
ΛΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΗΝ ΤΑΧΑ
ΤΟΡΦΟΥΝΟΥΔΑ· ΔΥΣΩΠΟΥ
ΣΑΝ ΕΙΣ ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΗΝ Α
ΠΟΔΟΣΙΝ· Ο ΤΑΝΒΙΑΖΕΣΘΑΙ
ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΥΠΕΧΩΡΙΣΑΝΤΕΣ.
ΔΥΣΩΠΙΑΣ ΩΝ ΜΕΜΕΝΟΙΝΑ
ΤΟ ΜΕΛΕΟΥΜΕΝΟΝ· ΜΗ
ΔΕ ΕΝΕΙΝΑΙ ΣΕ ΠΕΙΘΟΕΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΜΑΧΗΤΟΝ·
ΜΗΔΕ ΕΝΑ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΤΩΝ
ΤΟΝ ΟΙΚΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΙΕΡΟΤΗΤΑ· ΜΗΔΕ
ΡΟΣ· ΜΗΔΑΥΝΑΣΤΙΚΗ
ΦΟΒΟΣ· ΚΑΙ ΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΕΛΠΙΣ· ΜΗΔΕ ΡΑΣΥΤΗΣ
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΧΟΥΣΑ· ΙΣΤΗ
ΣΑΙ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΑΝΑΓΚΑΙΟΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ·
ΧΡΙΣΟΝ ΟΥΝ ΤΟ ΕΛΕΟΝ·
ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΜΕΤΕΓΝΩΣΜΕΝΩΝ
ΩΝ ΤΙ ΠΡΟΕΙΣΕΝΕΓΚΟΝ
ΤΩΝΔΕ· ΠΟΛΥ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ
ΑΝΤΙΔΟΣΙΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ
ΔΕ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΕΦΕΝΔΑ
ΤΟΝ ΟΙΚΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΙΕΡΟΤΗΤΑ· ΜΗΠΩΣ
ΡΟΣ· ΜΗΔΑΥΝΑΣΤΙΚΗ
ΦΟΒΟΣ· ΚΑΙ ΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΕΛΠΙΣ· ΜΗΔΕ ΡΑΣΥΤΗΣ
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΧΟΥΣΑ· ΙΣΤΗ
ΣΑΙ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΑΝΑΓΚΑΙΟΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ·
ΧΡΙΣΟΝ ΟΥΝ ΤΟ ΕΛΕΟΝ·
ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΜΕΤΕΓΝΩΣΜΕΝΩΝ
ΩΝ ΤΙ ΠΡΟΕΙΣΕΝΕΓΚΟΝ
ΤΩΝΔΕ· ΠΟΛΥ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ
ΑΝΤΙΔΟΣΙΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ
ΔΕ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΕΦΕΝΔΑ
ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΑΣ ΤΗ
ΚΑΙ ΠΡΟΧΡΙΣΑΝΤΑΣ· Ε
ΣΤΙ ΔΕ ΟΥΤΕΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ
ΤΑΥΘΑ· ΠΡΟΣΗΚΕΙ ΤΗΝ
ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΟΝ· ΕΤΙΜΗ
ΣΕΙΝ· ΚΑΙ ΟΙΚΟΘΕΝ ΟΙΟΣ ΠΑ
ΡΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΙΣΕΙΝ

Α ΛΛΟΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΕΝΟΥΣΙΝ·
ΑΛΛΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙ· ΚΑΙ
ΜΕΙΖΟΝΩΝ ΤΑΙ ΔΙΑΧΥΣΕΙΣ· ΚΑΙ
ΚΟΣΜΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΟΥΣ ΑΠΑ
ΝΙΣΤΑΝΤΑΙ· ΑΛΛΟΙ ΚΑΘΙΕ
ΡΟΥΣΙ ΘΕΩΝ ΤΑΦΑΣ ΠΑΤΑ·
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΒΡΑΑΜΙΤΙΚΗΝ
ΠΑΝΤΩΝ ΑΚΗΚΟΑΣ· ΟΣΙΡΟ
ΤΕΡΟΝ ΕΥΛΙΟΤΕΡΟΝ ΕΔΩΚΕ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ
ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΛΕΗΣΑΣ.
ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΝ ΗΕΠΑΓΓΕΛΙΑ·
ΗΤΙΣ ΑΡΑ ΟΥΤΟΣΙ ΑΡΧΗΣΕ
ΙΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ
ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΩΝ· ΕΝ ΟΙΣ
ΤΟΙΣ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΗΕΙΣΕΝΕΓΚΕ
ΤΗΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ·

καταλύεται· πραγμα
τευομένου τοῦ καιρόν·
τοῖς οὐχ ἑστῶσιν ταλε
πωτάτοις μεθ᾽ ἁ-
ἕκαστος ἡμῶν ἐστιν ἑ
αὐτοῖς· καὶ ὁ χόγς.
πολλὰ φέρει τὰ ὀφλή
ματα· εὐτχωρίσωμεν.
ἵνα μὴ τυχὸν ἀφῶμεν·
ἀφῶμεν. ἵνα λάβητε ἐν
μέν ἄφεσιν·
ρᾶσεν τῷ ἐναγγελίῳ; χρε
ὀφειλέτης προσλέγεται
τις πολλῶν τάλαντων·
καὶ ἀφῆται τοῦ χρέους·
προσλέγεται παρὰ τοῦ
δεσπότου· καὶ εὐτχω
ρεῖται μεν· οὐ εὐτχω
ρεῖ δέ· δοῦλος γὰρ ἐστὶ κ
τὴν προαίρεσιν· ἀλλ᾽ ἵνα
ἐτυχὲν φιλανθρωπη
θῇ περὶ τοῦ πλείονος· τὰ
τῆς οὐλῆς τὰ διδόμενα τῷ
ὁλοδούλῳ περὶ τοῦ ἁλατ
τοῦ· οὐ δεῖ μὴ τυχὸν ἀλ
λ᾽ ὡς τῶν τῆς μεγαλο ψυ
χίας ἐπομένως ὑποδεί
γματι περὶ τοῦ ἀλλοτρί
ου· καὶ ὁ δεσπότης ἀγα
πᾷ στρέφει· καὶ τοῦ ἕνὸς σι
ωπήσομαι· πλὴν πᾶσι με
τὰ πάντων. προεἰς
φέρειν τοῦ εἰς εἰσέλογον.
τὴν ἐντεῦθεν χρισ τό
τητα· τρίφης· ἔχομε
σε τοὺς λόγους τούτους.
ὧν ἕνεκα ἔδοξε τοῖς ἁγίοις
λάβεσθαι ὡς λογισαμ-
ένοις καὶ τῶν ἀρχόντων·
ἐπιδεῖ προσθεῖναι καὶ

ἱερώτατε; ἵλεῖ, καὶ
τὴν πόλιν σοι ταύτην
ἀνθ᾽ ἧς ἐκετηρίας προσῆγα
γεῖν. καὶ τὸν τῶν ἐτῶν
ἀριθμὸν. καὶ τὴν κλη
κρανέρων συνήθη καὶ ἀ
σύλον ταύτην· ἵνα δι
δοῦνται τυχόντες καὶ ἀπ
γέλοι. καθαρώτερον κα
θαρώτατα λατρεύον
τες. ὡς ἐστὶ σεαυτῶν λα
τρείας ἀξίαν· πείθεται γὰρ
τέλα· ἵν᾽ ἡ πόλις μείζον· πολλὴ πρόνοια τοῦ
ποιεῖσθαι τὸ ἀγαθόν·
ἵν᾽ προσάγωσοι καὶ τὴν
χύσεως ἐστὶ τὴν ὑπερ
πλείων. καὶ ἀπὸ ὑάγια
θοῦ εὐπαθῆ· καὶ τὸ ἐστὺ
ρον· καὶ τοῦ εὐλογοῦντος
ἑαυτοῖς ἁμαρ
τίας· καὶ τὸ αἷμα· καὶ
τὴν ταφήν· καὶ τὴ
ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀ
νοδον· ἣ καὶ τὴν πρα
πεζαν ταύτην. ἵνα οἱ
νῦν προσιόμενοι καὶ τοὺς
τυπουσθῆσεσθαι
τηρίας. οὐσαπὸ τοῦ ἀν
τοῦ τελωνείου ἁμαρτ ος.
ἀφοῦ ταῦτα προσεύχε
σθε ὑμῶν· τὴν ἱεράν καὶ
ἀνωφέρουσαν ἱλαρὰς
λιτουργίαν· ἐκ καὶ
λιπὼν ἐντοῦτων. ἀλ
λὰ διαπάντα· δόσκαιν
λῖν καὶ σεαυτῶν τὴν
χάριν· καὶ τὴν κατ᾽ οἶ
κον σου ἐκκλησίαν· καὶ
τῶν καλῶν τούτων χῦ

ΠΡΟΣΤΟΥΣΠΟ
ΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΩΝΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑΩΡ
ΓΙΖΟΜΕΝΟΝ:

ΠΛΗΡΩΣΑΙ ΑΥΤΗ· ΟΝΟΜΑΤΟΣ
ΠΑΛΙΝ ΣΥΛΛΑΒΕΣΘΑΙ· ΕΙ
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΤΗΣ
ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ· ΩΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΙ ΩΤΤΕ
ΡΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΓΕΝΟΜΗΣΑΝΤΑ·
ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΤΟΙΣ ΑΡΧΗΣΟ
ΜΕΝΟΙΣ ΕΠΕΙΡΓΕΤΑΙ·
ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΥΣΙΝ ΕΠΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΝΙΚΗΣΟΜΕΝ ΠΑΛΙΝ ΦΙ
ΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ· ΙΔΟΥ ΠΡΟΣΔ
ΓΩΝΟΘΕΤΟΥΣΕ ΚΑΙ ΝΥΣΣΗΣ ΚΕΤΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΦΥΣΙ ΚΑΙ ΑΓΓΕ
ΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΟΥΣΙΩΝ.
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΙ ΚΕΙ ΘΕΝ ΑΝΑΠΤΥΞΑ
ΣΙΟΔΟΞΕΩΣ· ΤΙΜΗΣΟΜΕΝ
ΤΗΝ ΕΝ ΤΗΙ ΠΙΣΤΕΙ ΗΜΩΝ
ΕΠΙΣΤΕΥΘΗΝΑΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΙ
ΣΤΕΥΣΑΝ· ΩΣΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΙΝΑ ΠΕΡΙΤΑΜΕΙΖΩ
ΚΑΙ ΤΕΛΕΩΤΕΡΑ· ΕΕΦΑ
ΛΜΟΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΕΧΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝΟΥΝ ΩΙ ΚΗ
ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΤΥΧΟΣ ΠΕΡΙΣΣ
ΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ΚΡΙΤΟΥ· ΟΙ
ΟΣΠΕΡ ΑΝ ΑΥΤΟΣ ΕΝΙΤΟΙΣ
ΑΡΧΟΜΕΝΟΙΣ· ΤΥΧΟΙ ΜΕ
ΔΕΠΑΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ
ΤΕΥΘΕΝ ΧΡΗΣΤΩΝΙ· ΚΑΙ
ΤΩΥΜΕΙΣΕΙ ΘΕΝ ΑΝΕΙΣΘΟ
ΤΕΡΟΥ ΜΕΝ ΧΩΡΙΟΥ ΤΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ· ΩΣ ΡΑΤΟΣ ΑΟΖΑ·
ΤΡΙΑΔΙΚΗ· ΒΑΣΙΛΕΙΑ· ΣΥΝ ΤΩΝ
ΠΡΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΝΙ
ΩΣΠΕΡ ΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟ ΗΜΙ
ΕΣΤΑΙ· ΚΑΙ ΗΜΥΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩ
ΝΩΝ ΑΜΗΝ·

Κ

καὶ πῶς μεμίμηται τὴν ἀνέγκλητον
ἀναστρεφόμενος· καὶ ὅτι ἐν ὑπερβολῇ
πολλῇ φιλεῖ αὐτούς· καὶ μαρτυρεῖ
ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ ποιήσας καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς ἀγαθὰ καὶ τίνες εἰσὶν
οἱ χοῖροι οἱ ζεύγη ἄροτρα βόες
τῶν ἀλλοτρίων καὶ
τῶν ἀπόντων προφερόμενον. ἀλλ
ὅτι καὶ γεωργεῖν ἐστιν ὑπὲρ
ἡμῶν πάνυ· καὶ ὅτι
μισοφυλλία· καὶ ὅτι οὐ
τοσοῦτον μαρτυρεῖ· ὅσον τὰς λέξ
εις ἃς λαμβάνων τῶν ἀπόντε
λων παραιτησάμενος
καὶ τὰ τῶν ἐπαίνετα
μείνων καὶ τὸν οὐρανὸν
τῶν· οὐδὲ τῶν πε τρω
μόνον ἐπιτιμήσας ἁρπα
μείνω τὴν μιαχαιραν.
ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπο
κατασήσας τῶν πεπλη
γότι· τὸ δὲ αὐτοῖς καὶ στε
φάνος ὕστερον ὁ τοῦ
χρυσοφυτὴς. ὑπὲρ τῶν
ἀποθανόντων αὐτὸν
προσεύχομενος·

Καλὸν ἦν πρᾶξαι τῆς καὶ
μαρτυρούσης ὡς
καὶ δι' αὐτοῦ τοῦτο πρὸ τῶν
ἄλλων μεμαρτυρῆσθαι
τες· καὶ ὅτι οὐ τοῦτο μόνον
διδάσκαλος· οὐδὲ περὶ ζώων
οὐδὲ κρανταζώων· οὐδὲ
ἐν ταῖς πλατείαις φω
νῶν προϊέμενος· οὐδὲ
ζυγομαχῶν πρὸς τοὺς
λέγοντας· καὶ ὅτι οὐ
λος· καὶ μαρτυρεῖ ὅτι με
ὡς τὴν μιαν ἁμαρτίαν

Καλὸν ὑπομεῖναι καὶ
τος· καὶ πεῖσαι τοὺς
Παῦλος ἑαυτὸν ἐπιτίμι
δαι τῶν· καὶ φόβων
διὰ τοῦ ὕπνου ἑαυτοῖς
φαρμακοὺς καὶ ἐπαφρί
ζοντας τῶν ἀνιατῶν.
ἑαυτὸν πιστεύων καὶ
πειραζόμενος. καὶ νι
κῶν τὸν πειραζοντα·

Καλὸν προσεύχεσθαι καὶ ἀγρυ
πνίαν· καὶ πεῖσαι τοὺς
φιλαγρυπνῶν πρὸ τοῦ
παθεῖν καὶ προσευχό
μενος·

Καλὸν ἀγνείαν καὶ παρθε
νίαν· καὶ πεῖσαι τοὺς
Παῦλος περὶ τούτων
πολλαχοῦ· καὶ βρα
βεύων διδάσκαλος καὶ ἀγαλλ
καὶ ἀγαλλιᾶν· καὶ αὐτὸς
ἐκ παρθένου γεννηθεὶς
νος· ἵνα καὶ γεννήσῃ
τικὸν καὶ πρωτόκλη
σιν καὶ πρωτόκλη
σιν παρθενίαν καλόν
ἐκκράτειαν· καὶ πεῖσαι
τοὺς δὲ ἀδελφὴν ἔχειν
ἐν βιοφελεῖ ἐκκρατεῖ

Φρέντος κληπτικῶν. ἀλλὰ
σὺ εἰς ἀσκησιν τοῦ ὕδα
τος κλῖνε δὲ ἀνάσχόμενος
ἴδιον πλάτος ἑαυτῷ
ἕνα ἄλλον τρίτον ἀκριβῶς
καλὸν ἔρημον καὶ ἥσυχίαν
καὶ διδασκείου ἱεροῦ καρδι
λογίου· περιπλοκὴ ἰωάν
νου· ἵνα τοῦτο ἔρος εἰς ὃ πολλά
κις ἀναχωρῶν φαίνε
ται. καὶ καθ' ἡσυχίαν ἐ
αυτῷ συγγινόμενος·
καλὸν εὐτέλεια· καὶ διδά
σκει ἐκεῖνο ἐπιμελῶς ἀναπαυό
μενος παραχύρα· ἰωάν
νης φρίξῃ καὶ μὴ λούσῃ σε
ται πολύμηνος· πέτρος ἄσσα
ρίου θέρμοις τρεφόμε
νος· καλὸν μὴ ταπεινο
φροσύνῃ· καὶ πολλὰ τὰ
τῆς καὶ πολλαχόθεν τὰ
ὑποδείγματα· καὶ πρὸ
τῶν ἄλλων ὅπλον τῶν
ἐπιρκαὶ δεσποτικὸν οὗτα
πεῖν ὡς ἑαυτὸν μόνο
μέχρι δουλουμορφῆς·
οὐδὲ τὸ προσωπολαι
σχύνῃ ὑποθεῖσ ἐν μὴ πῦ
σμάτων· καὶ μετὰ τῶν
ἀνόμων λογισθεὶς ὁ
τὸν κόσμον καθαίρων
τῆς ἁμαρτίας· ἀλλὰ καὶ
τῶν ἁμαθητῶν μὴ
τὸν τοῦ ὑποδεῖν
δουλικὸν σχῆμα τι·
καλὸν μὴ δικαιοσύνη
καὶ χρημάτων ὑπερο
φία· καὶ μαρτυρεῖ ζακχαῖ
ος· καὶ ἰχθὺς αὐτός· ὅλιεῦ
τῆς εἰσόδου χυ· καὶ σκρόφου·

πάντα καρποφορήσας.
ὅδε τῶν πλουσίων τὸν τε
λειοπένητον τῶν περιο
ρίσας· καὶ συμπόλιτε
ρον εἰς τὸν τῶν
ἑλέγχουσα· τοῦτων
ἕκαστον μιᾶς τύχεσιν
τριάσοδος· καὶ προς
πατῶν μονῶν
τοὺς φέρουσα τῶν
ων ἡσυχαὶ καὶ μακαρίων·
ἐπειδὴ ὡς περὶ δια φο
ροι βίων αἱρέσεις· οὐ
καὶ καλὸν ἀπολλὰ παρα
φῶν· καταπνίγειν
ἕκαστον μεριζόμενα
τε καὶ διαιρούμενα·
καὶ ὁμὸν τὴν δεκάτορ
θοῦτων τὴν ἀρετήν.
ὅδε τὴν δὲ ὅδε πλεί
ους· ὅδε τὰς πλάσας· εἰδὼ
σιτε· καὶ μονοῦδε ἓν
τῶν καὶ ἑφθεσῶτοῦ
προσω· καὶ καταπόδα
ἐπὶ σῶν τραύλου
δηγοῦντι καὶ κατεν
φυσιοῦντι καὶ διατεί
νεται σοδοῦ καὶ πνεύμα
ἐπὶ τὸ πλάτος ἀγοῦντι·
τῆς εἰς εἰφθεν καὶ μακαριό
τητος·

διὰ δὲ τοῦ παύλου καὶ αὐτὸ
χωρὶς ἐνοήλιον. πρώ
την τῶν ἐν τολμύρᾳ.
λιστίνων κεφάλαι
ον ἡνόμου καὶ προφήτην
τινα γαλατῖνον πολλαὶ βα
λεῖν. παυτιστοκράτι
στον εὑρίσκων φιλοπτ
χίαν. καὶ τὴν περὶ τοὺς γ
γενὲς ἐυσπλαχνίαν τρεῖς-
συμπαθεῖαν· οὐδενὶ γὰρ
οὕτω τῶν πιστῶν ὡς
ἐλεωθέντες θεραπεύεται. ὁ
τι καὶ δεόμενος τέρος ἀλ
λοτρίου θεῶν. οὐ ἔλεος
καὶ ἀλλοθεία προπορεύ
εται· καὶ ὧν πρόσοισθεόν
τον ἐλεοῦντα τὴν σκρί
σεως· οὐδὲ ἄλλων τινὶ καὶ ἀλ
λοπίῳ φιλανθρωπίᾳ τὸ
φιλάνθρωπον ἀνταιδά
ζεται παρ᾽ οὐδαίως
ἀπτικὲ τρούμενος· καὶ
τὸ ἐν τοσῷ ἐν ζυγῷ καὶ
σταχθὲν ὧν τοῦ ἐλέου· πλὰ
σικὲ δὲ πίστων χοὶ καὶ οἱ
κτέον τρασπλαγχνία· κ-
τοῖς καθ᾽ ἕνα τινὰ οὐκ
ἀπτίαν καὶ σοφυσι.
κατὰ τὴν χαίρειν μετὰ
χαίροντων· καὶ κλαίειν
μετὰ κλαιόντων· κε
λεύουσαν ἐν τολμῖν· καὶ
προέσθαι εἰς τέον ἀνάφορ-
τον σῶν τὰς ἀνθρώπους τοῦ
πνεύματος χριστότητος·
εἴτε δι᾽ ἀχθηδὼν χρηζοι
εἴτε αὐτῆς· εἴτε δι᾽ ὀρφα
νίαν· εἴτε ἀπὸ ξένων εἰς
πατρίδος· εἴτε ὑλικότη

τα δεσποτῶν· εἴτε ἀρ
χόντων τυράννου· εἴτε
φορολογῶν πάντων φό
ρων· εἴτε λιστῶν πολε
μίαν· εἴτε ἀπειλοῦντα
ἀφορίαν· εἴτε εἰσπλεό
ντας ἀπλησταῖν· εἴτε δι᾽
μέγιν· εἴτε μὰ γάτιό·
πάντες ἀρόμοιως ἐλε
εινοί· καὶ οὐ τῶν βλεπό
ντες εἰς τὰς πλιετέρας χεῖ
ρας· ὧν ἔχει εἰς τὰς τοῦ
ὑπερίων πάντων θε
ό· καὶ τοῦ τῶν πάν
των ὑπαρχόντος κο
πάτου· ὑπὲρ τῶν ἐλε
ῶντος· εἴτε οὐδὲ τυχεῖν ὧν
τῶν ἐλεεινοτέρων·
χαίρετω δὲ τοῖς ὑπὸ
τῆς ἱερᾶς νοσοῦσι φρο
νήμασι· καὶ μὲ χρι ἀρ
ίστων καὶ ὀστέων καὶ
μυελῶν ὧν ἔχει κατά τι
πων πάντων· βεβρω
μένοις καὶ προδεδολιε
μοῖς ὑπὸ τοῦ μίσχε-
ρᾶς καὶ τὰ πειθοῦς καὶ
ἀπίστου τοῦ τοῦ σῶν
ματος· ὧν πάσης ψυχῆς
τῆς οὐσίδα· καὶ πῶς
ἐικῶν τεῖναι θ᾽· καὶ
τῶν πλῶν συμφύρο
μαι· ὃ καὶ εὐεκτοῦντι
πολεμεῖ· καὶ ἀνιᾶται πολε
λουμένοις· ὃ καὶ ὧν ἐν
δουλοπαίταιν· καὶ ὡς
ἐχθρὸν αἱ τοστρέφονται·
ὃ καὶ ὧν δὲ σὺν ὑφεύγων.
καὶ ὧν ἐν συμφέρει προνόμιο
δίεχυνονται· τῆ ἀγαπῆ
φιλονεικοῦσι καὶ οὐ συνέ

Τοιοῦτοιν τοῖς πρᾶγμασιν ὁ
μὲν φιλόσοφος καὶ
ἐλεύθερος ἀνὴρ ἐν
ἅπασιν ἑαυτῷ φανή-
σεται· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς
ἐναντίοις ἐπαιρόμε-
νος ἀλαζὼν καὶ
δοῦλος ἑαυτοῦ καὶ
τῶν πραγμάτων
ἐξελεγχόμενος φα-
νήσεται. διὰ τοῦ-
το καὶ ὁ θεῖος
Παῦλος τοῖς μὲν
πλουσίοις τοῖς
ἐν τῷ αἰῶνι τού-
τῳ παραγγέλλει
μὴ ὑψηλοφρονεῖν
μηδὲ ἐλπίζειν ἐπὶ
πλούτου ἀδηλό-
τητι, ἀλλ' ἐπὶ
θεῷ τῷ παρέχον-
τι ἡμῖν πλουσίως
πάντα εἰς ἀπό-
λαυσιν· τοῖς δὲ
πλουτοῦσιν ἐν
ἔργοις καλοῖς,
εὐμεταδότοις εἶναι
καὶ κοινωνικοῖς,
θησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλ-
λον, ἵνα ἐπιλά-
βωνται τῆς ὄντως
ζωῆς. ταῦτα τοί-
νυν καὶ ἡμεῖς
τοῖς πλουσίοις
τῶν ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι παραγγέλ-
λομεν, μὴ ὑψη-
λοφρονεῖν μηδὲ
ἐλπίζειν ἐπὶ πλού-
του ἀδηλότητι,
ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ
παρέχοντι ἡμῖν
πλουσίως πάντα
εἰς ἀπόλαυσιν·
τοῖς δὲ πλουτοῦ-
σιν ἐν ἔργοις κα-
λοῖς, εὐμεταδό-
τοις εἶναι καὶ
κοινωνικοῖς, θη-
σαυρίζοντας ἑαυ-
τ

ὅπερ ἐστὶν ἀλλήλοις τὰ
μέλη· τοῦτο ἕκαστον ἐσ
τὶ καὶ τῶν καὶ πᾶσιν ἁπλῶς πάντες·
νικοῦν ὑπερορᾶν δεῖ οὐδὲ
ἀμελητέον τῶν προειρη
μένων ἐστὶ τὴν κοινω
νίαν· οὐδὲ ἀπιστητέον
τοῦτο ἢ τὴν ἀφέλειαν· οὐδὲ ἀπιστητέον
ἔχει τὰ σώματα· ἔστιν ἐν
τούτοις ὅτι ἀφίλους τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ πρεῖσθαι
μίαν ἀσφάλειαν εἶναι ἢ τῶν
ἑτέρων χαρισμάτων καὶ
ψυχῆς· τὴν ἐν τῷ εἶναι φίλους
φιλανθρωπίαν· ἐκοπῆ
μεν δὲ οὕτως· τοῖς μὲν
ἄλλοις ἔνεστι μόνον ἐλεεῖν ὃ
τοῦτο ἐν ἀπορίας· ὅταν ἄχαρι
ἢ χρόνος· ἢ τόπος· ἢ φί
λος· ἢ συγγενὴς· ἢ καιροῦ
μεταβολὴ λύσαι ἐν· τοῖς
δὲ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἐστὶ
ἢ τὸ τοιεῖν καὶ μᾶλλο
ὅσῳ τοῦτο ποιεῖν καὶ βοη
θεῖν ἑαυτοῖς εἰς τὰ μάλιστα
α· μετὰ τῶν χαρισμάτων
φέρηται· καὶ μεῖζω
ἐστὶ τὰς ἀφελείας ἑαυτοῖς
μᾶλλον ὁ φόβος· ἢ ἡ τῆς
ὑγιείας ἐλπὶς· ὥστε καὶ
κρότου βοηθεῖσθαι
παρατηρεῖ ἀδε· ἢ κλό
πον τοῖς ἀτυχοῦσι φάρ
μακον· προσέτι ἡ ἐπιθε
μία· καὶ ἡ πρὸς ἕτερον
δεύτερον· καὶ ἡ καὶ ὧν
τὸ λιεῖστόν τε καὶ
κάρυστον· καὶ εἰς ἃ
τὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς σπου
χειρότατον· καὶ πρῶτο·

τὸν ἡμῖν προσῆκον ἑαυτῷ
εἶναι καὶ μηδὲν θεατὸν ἑτέροις
πλείοσιν· ἀλλὰ φεύγειν τοὺς·
καὶ βδελύττειν τοὺς· καὶ οἱ
ὀνάσπορα λοιδορεῖν· ὃ καὶ
τὴν ὀνειδισμοῦ τοῦτο βα
ρύτερον· ὃ τὰ ἀναίσθητα
ταῖς διατιθεῖσι φορᾶ
καὶ κινουμένοις· ἐγὼ
μὲν οὐδὲ ἀδάκρυτι φε
ρω τοῦτο τῶν παθῶν·
καὶ τὴν κλῆσιν κλῆσιν εὐχε
ρῆ· πάσχοιτε δὲ καὶ
ὑμεῖς τὸν αὐτόν· ἵνα τοῖς
δακρύουσι τὰ δάκρυα φύ
γητε· καὶ πᾶσχουσί τε
ὃ δ' ὅτι τῶν παρόντων·
ὅσοι φιλόχριστοι καὶ φι
λόπτωχοι· καὶ ὑγιαί
νοντες παρὰ ὑγιοῦς ἐλεεῖν ἔχον
τες· μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὑ
μεῖς τοῦτο·

Προσεῖται τοῖς σφαλ
λομένοις τῶν φιλάδελφι
κὸν καὶ ἐλεεινόν· καὶ
πᾶσι πλὴν τῶν εἰδότων
ἄπιστον· ἀνθρώποι
νεκροὶ καὶ ζῶντες· ἢ
κρῶν τηρίαδι λιένοι τοῖς
πλείστοις τοῦ συνάλια
τος λιέρεσιν· λιπόδοι
τινες πεῖσαι· λιπὸ
φενεῖς ἰλλικρούτινων
σισομένοι· λιάλλοι πλε
τῶν πηδητεάνων· ἀφλια
λειτραμα· πρᾶσι καὶ κρᾶς
καὶ ἀδεσποὺς· καὶ πο
πους· ἑαυτῶν πρὸ πωρί
σλια τὰ λέγοντες· ἐγὼ
τοῦ δεῖνος· καὶ ἡ δεῖνα

λοι κὴρ· καὶ τοῦ δελοιοῦ
ποκια· καὶ σὺ λοι φίλος
πον τε καὶ γνώριμος· καὶ
τοῦτο πράττουσιν. οὐ
γὰρ ἔχουσι τῶν παλαιῶν κα
ρακτῆρα γνῶσεως· ἀλ'
ὴ οἳ περὶ κεῖ κομιένοις
περιπεπλεγμένοι. χρήμα
τα· συγγένειαν· φίλους·
αὐτὰ τὰ σώματα· ἄνοι
μοι· τῶν παλαιῶν
ἐλεοῦντες τὲ αὐτοὺς·
καὶ μισοῦντες ὁμοίως·
οὓς ἐχοντὲ στερα λιὰ
λον· ῥηθέσων· τὰ
λοιπὰ ἐτῶν τὰ τοῦ σω
ματος· ἢ τὰ λιέποντα·
ὅσα προαναλώσεν ἢ νόσος·
ἢ ὅσα τὴν νόσων λείπε ται·
τὰ μὲν παρὰ ἢ λω ται
δυστυχῶς· τὰ δὲ σώζε
ται δυστυχέστερον· τὰ
μὲν οἶχε ται πρότων
τὰ φῶν· τὰ δὲ οὐκ ἐλί
ὃ παραδώσων τὰ φή·
καὶ γὰρ ὁ λίαν χριστὸς
καὶ φίλαν θ· ρωπος τοῦ
τοις ἐστὶν ἀνάλγητο
τατος· καὶ πάντα ὦν θ' ὁμο
νοῆ πελα θ· όμε θ' ἀσαρ
κεσόντες· καὶ τοσῶ λια
τῆς παπείνωσε ως πε
ρικείμενοι· καὶ τοσοῦ
τῳ δέομεν θ· εραπεύει
τὸς γυμνες· ὡς τε καὶ
τῶν ἡμετέρων σω
μάτων ἀφάλειαν τῆ
τούτων φυγῆναι
λιζόμεν· καὶ πεισρῶ
μεθ' ἡμῶν προσίλο ἐτις

παλαιῶ· καὶ τοῦτων τῶν
χόνδρων τὸ καὶ ζώων
ἁλόγων ἡ νεγισε νόδω
δόπαν ὠλατα· καὶ ἰκορβό
ρου πλησ θ· εἰσῆνεγ χε το·
τοῦτους δὲ καὶ παῖς πρα
σφέρομεν· ὧν τὴς
ἀπαν θ· ρωπίας· ὃ τὴ καὶ
τὸν αὐτὸν αὐτοῖς ἐπῶν
μεν ἄρα· μικρὸν αὐ χε
ραίνοντες· τὴ πρεσ βύ
τερον· καὶ τὴν πρε
σβύτερον· καὶ τὴν πρε
σβύτερον· ἀλλὰ
πεκλεισ θ· ησε τοῦτοις
καὶ ἡ σύς· καὶ πὴρ
παῖδα τὸν ἑαυτοῦ· ὃν
ἐγέννησεν· ὃν ἀνε θ· ρε
φεν· ὃν ὃ σ θ· αλλόμενος
ὃν μόνον ἔχεν ἐνόμι
σεν· ὑπερὸν πολλα θ· ῶν κ·
πολλάκις προσηύξατο
τοῦτον ὁδὲ ρεταῖμεν.
ἀπελαύνειδε· τὸν μεν
εἰς ὢν· τὸδε τυράννου
μενος· καὶ μὴ πρὸ μέρι
ταιμεν τῶν ὠδίνων
καὶ τὰς πλαγχνα σπαρά
σεται καὶ ἀνακαλέσεται
λίαν ἐλεεινῶς· καὶ προ
θ· εἰσα θ· ρηνήσα θ· ἀπερ
τε θ· νηκότα τὸν ζῶν
τα τεκνον λέγουσα
δυστυχὲς καὶ ἀθ· λίας
μὲς· ὁμοίως γὲ μερίσα
τοπὴς ρῶσι νόσου· τε
κνον λεείνοντες
οὐ γνωρίζο μενον·
τέκνον ὁ δὲ κρημνοῖς
καὶ ὄρεσι καὶ ἐρημίαις
ἐ θ· ρε φάλιην· μετὰ θ· ο

ρίων οἰκήσεις· καὶ σκέπη
σοι πέτρα· καὶ τῶν λαῶν
μόνον ὄφθη παισὶ θεοῦ ἐν
σεβέσταται· καὶ ταῦτα
ἅπαντα τοῦ ὑιῶν βέλεμνα
ῥήματα ἐπιφοβήσεται·
ἵνα τί γὰρ ἐπλάσθησαν οἱ
λιάκις· ἐκστρατοπεδεύσε
ται ἐπὶ λαὸν θεοῦ καὶ οὐσεύ θα
πωλον· ὡς συναρπάσειν
τὴν εἰρήνην αὐτῶν· ἀπὸ
τοῦ· ἵνα τί δὲ οὐκ ἀπὸλ
θωσιν ἀπὸ προσώπου
τοῦ πνεύματος μου καὶ
ὡς χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου
πτερωθήτωσαν καὶ ταῦτα
λέγει καὶ ἐπαφίησιν
γὰς δακρύων· καὶ περι
πτύξασθαι βούλεται
μένην δυστυχίας· φο
βεῖται δὲ τὰς τοῦ υἱοῦ
δουλείας· ὡς πολεμίας·
παιδίσκοις δὲ καὶ γα
νεύεται καὶ διώξεις· οὐ
κατὰ τῶν ἁλισθούντων
ἀλλὰ τῶν ἀδυστυχούν
των ἡγήσονται· καὶ
φονεύσεν ἀδίκως συ
νώκισατο· καὶ μοιχῶ
μετέδωκεν οὐ τρέ
μει μόνον· ἀλλὰ καὶ τρα
πέζης καὶ βιούσιον ὧν
δὴ τοῦ ἱεροσύλου ἐλέ
γετο· καὶ τοῖς αὐτοῦ πᾶσι
διατρέφει σκόρδα καὶ οὐ
δὲ πώποτε ἐπὶ τοῦ δεσπό

θεοῦ σὺ ἐγκαλύπτεται ἀδ
λυπήσαντος ἀπέστρα
φη· καὶ πλέον ἐχθρὸ
σουσία· καὶ τολμᾷ
ἅπαν ὁ ῥύπτον ὡς ἐλεύ
θέριον ἡγήσασθε· ἀλ
λὰ ἐλευθεροῦσθαι χρὸν
ἢ τιμᾶσθαι· ἀπελαύ
νον ταῖς πόλεων· ἀπε
λαύνον ταῖς οἰκιῶν· ἀ
γορᾶς συλλόγων ᾠδῶν·
πανηγύρεων συναγω
γῶν· ὧν τοῦ πάθους ἐσ
τοῦ τοῦ ὕδατος· οὔτε
πηγαίρεσθαι· τοῦ γείτο
κοινὰ πρὸς τοὺς ἄλλους
ἀνθρώπους· οὔτε ποταμοῖ
πιστεύοντα καθ᾽ ἑν
ἑφέλκεσθαι τοῦ ἁλόν
τος· καὶ τὸ παράδο
ξότατον· ὧν ἀγωνιῶν
ἀπελαυνόμενον· ὧδε
οὐδὲν λυπούντας· πά
λιν προσκαλεῖται τοὺς
ἐπιστρεφομένους· οὐκοῦ
κ᾽ εἰς πάτον ἐλθόντες·
ὑγιάσαι μαγικαῖς τροφάς·
οὐ θεραπείαν τοῖς στρέ
μασιν· οὐσκέπτηται
πόσον εἰς δύναμιν πε
ριστέλλοντες· διὰ τὸ
τὸ περιπλανῶν ταῖς
κτίσεσι καὶ πλέρας· ἀπὸ
ροῖς καὶ γυμνοῖς καὶ ἀπὸ
στόλοις· τὴν νόσον ἐπι
δεικνύντες· τὰ ἀρχαῖα
εἰκαίως ὑμνούμενοι τὸν
πλάστην ἐπιβοώμενοι
χρώμενοι τοῖς ἄλλοι
λουϊὰ ἐλεεῖσιν ἀντὶ τῶν

λειπόντων· σοφισταὶ
μελῶν ἑλικόντων ἐ
λέον· ἄρτου τὸ μικρὸν
ἄρτου τὸ μεσαίτατον τὸ μέγα
χύτατον· πράκος τὸ πυρ
χνὸν· βοηθήματα τῆς
σχύνης· παραλυθῆ
τοῖς ἑλκεσι· καὶ φίλαν
θρωπος οὗτος αὐτοῖς·
οὐχὶ σπουδὴν χρείαν
ἤρισεν· ἄλλος τις καὶ
πικρῶς ἀπεμέμφατο·
ὅ πολλοὶ δὲ αὐτῶν οὐ
δεύτερος χύπης τὰς πα
νηγυρεις φεύγουσιν·
αὐτομένου τοῦ να
τῶν ἕνεκα πάντας ὠφοῦ
ται· διὰ τὴν χρείαν·
ταύτας δὲ λέγω τὰς πα
δικοὺς καὶ ἔρας· ἀσε
λείς ἐπιφερομένας τῶν
ψυχῶν ἐζηυρομένη· ἢ
κατάπλους τηρίους
νιόντες· ἢ τοῖς λιμέρτυ
σι τῆς ἀλη θείας πανη
γυρίζοντες· ἢ ἐν ὧν τὸ
ἀγῶνας τιμῶμεν· λι
μὸν λιθάτην εὐσεβεί
βειαν· καὶ αἷς χύνονται
μεν τοὺς ἀνούς διὰ τῆ
συμφοράν τες ἀνοι·
καὶ βούλοιντ' ἂν ἕρεσιν
ἢ κρημνοῖς ἢ ὕλαις· ἢ
τὸ τελευταῖον νυκτὶ
καὶ σκότου περικαλύ
πτεσθαι· ῥιπτοῦνται
δὲ ὀκνῶς εἰς μεσοφόρ
τους ἐλεεινοὺς καὶ δακρύ
ων ἄχθος·

Τοῦτο μὲν ἴσως καὶ ἁπλᾶ

τὰ λόγου· ἵνα μὴ μῆνῶ
σι τῆς ἀσφενείας ὑπο
πλήματα· καὶ πει
σικλῆ δὲ νῦν τῶν παρο
ιῶν καὶ ὁρωμένων.
ὧν ἓς πρῶτος τύφε
σθαι· ῥιπτοῦνται δὲ.
οἱ μὲν ἐπιφυλλίαφῶν
νῆσαν φρωτήματος· οἱ δὲ
προσόφεως· οἱ δὲ ἵνα βρα
χέα ζωγρήσε σθ' ὑπὸ διαπαρὰ
τῶν πρυφῶντων
συλλεχθῶσι· πάντες
δὲ ἵνα πειράσωσε νων
ται· τοὺς ἑαυτῶν φρή
μους δαίμοσι εὐσαντες·
Τισοῦ καταῖς λᾶται τοῦ
τῶν τοῖς ὠδυρμοῖς· οἱ
στραν ζυγναναῖ ἀνδρῶ
ζομένων· τρίαικον
φέρειτοῖς οὖσι τὸ
ὀφθῆς χωρεῖ τὸ φέλια·
οἱ μὲν ἐς κεῖν ταῖ μὲν ἄλ
λαμψι καὶ σαυσὺ πὸ τῆς
νόσου συνεζευγμένοι·
καὶ ἄλλοι ἄλλο τι πῆσσυ
φορᾶς πρὸς τὸ ἔλεεινον
ἐραπίζοντες· καὶ εἰς ἐν
λαῖοις προσφέρεσθαι
τοῦ γλάφου· ἐλεεινοί
τῆς ἁρμονίας· τῆς συμ
παθείας ἐλεεινότεροι
περιΐστανται δὲ αὐτοὺς
φέατρον ὑλικτές· συ
νάλγουν τῶν λιεν λά
πρόσκαιρα· οἱ δὲ καὶ
δοῦνται πρὸς τοῖς πο
σὶ τῶν ἀνιῶν· ἡλικὸν
κόνει· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ
κρυλοῖς ἀγρίοις καὶ οἰ

βροις· καὶ παραχαῖς ἀνελεῖ-
ται λαὸς πρὸς λιμὸν·
παρὰ τοσοῦτον ἰσχυρὰ
πατούμενοι· παρὸ σὸν
καὶ φάγεται αὐτὸν βδε
λυγμὸς ἐφ' ἁρπαδάξ τοῦ
τοις ἱερωσύνης καὶ ἐλεγ-
ὃ τῶν ἁμαρτιῶν σου μά
λιστα καὶ ταῖς ἀδικίαις
φρονῶν σφρήνος ἕλκει
νος ἀντείρεται·

Τί δεῖ πάσαν αὐτὸν πρό-
τι φέναι τὴν ἰσχυρο-
ραν· ἀνοίσται πῦρ ἐ
ζουσιν ἰσχυρὰν καὶ ὑπὲρ
κυπῶσαι σφρῆνον.
ἐπὶ πάντας ἐκστρατεύσαι
ἵνα μὴ ἐπιμελῶς· καὶ μὴ ἰσχύ
σει τὴν ἐορτὴν τοῦ πά
σος· λέγω γὰρ οὖν πάν
τα· ἐπεὶ μὴ ἐπώσαυτα
λαὸς ἐφεῖν ὑμᾶς· ὡς
ἐστὶ ποτε ἡδονῆς· αὖ
πῆτε μὴ ὠτερα· καὶ ἵνα
τῆς φειδαίσται πῦρ ἐσ-
ται καὶ ἐλῶ τοσοῦτος καὶ οὖ·
δαίσρυσι ἐπαίνου λιε
νον· οὗτοι λιένοῦν
πάντα· καὶ πολλῶν ἐπ·
ἐπὶ τὸν ἀφαίσωτερα· ὅτι κα
τὰ φῆται λιῶν ἀδελφοὶ
καὶ λιὴ βούλεσθε· οἱ
τὴν αὐτὴν ἡμῖν λιῆν λα
χόντες φύσιν· ὅτε ἐστὶ
αὐτοῦ πλοῦ λαμπρυ
σμένοις ἐζοῦ τοπρῶ τὸ
γεγονὰ λέγειν· ὅτι νεύροις
καὶ ὀστέοις ἐνειρμένοι
παραπλησίως ἡμῖν· οἱ
δὲ ῥᾳδίως καὶ κρεάσειν ἀφαν

λιένοι πάσι τὸν λιόνος.
ὃν ἐπὸν σφρῆσι τὸ φεῖσι
ὠδε μὲν σφρήσοσφῶν τοῖς
πᾶσι. καὶ διατηρῶ
ἡμῶν τὸ σφαίνος
νον· λιᾶλλον δὲ εἰχρὴ
τὸ λεῖζον εἶπεῖν. οἱ
τοὶ κατεῖκόνα καὶ λαχ-
τεσὸν λοίως ἡμῶν. καὶ
φυλάσσοντες ἵνα ὑπερ
ἡμᾶς. εἰσαῦτα ὡς λατα
δι ἐφάρμοσαν· ὅτι τὸν
αὐτὸν ἐμὲ δὲ αὐλιένοι
χνὶ σατὰ τὸ ἐσωάν
φρονῶν. καὶ τὸν αὐ-
ἡμῶν ἐπὶ τὴν ἐστε γ-θέντες
ἁρραβῶνα τοῦτο·
ἰτῶν ναὐτῶν ἡμῶν
μετασχόντες σωλίων.
λόγων· διαθηκῶν·
συναζεως· λυστηρί
ων· ἐλπίδων· ὑπὲρ ὧν
χε ὀλοίως ἀπεφάνεν.
ὅπαν τὸ καίρων τὴν ἁ
μαρτίαν τοῦ ἰσοσαίου·
ὅις υἱ καὶ κληρονόμοι τῆς
ἄνω ζωῆς. καὶ εἶτα πα
πολὺ τῆς ἐν τῷ φλαι
ῆμαρτον· ὅις υἱ σωσαπῶ
λιένοι χῶ ἰσαις υναπε
σταλιένοι. ἐπὶ ἐρ συκι
πασχοῦσιν· ἵνα καὶ συν
δοξασθῶσιν· τῷ δὲ ἡ
μεῖς οἱ τὸ λεγαῖς καὶ νοι
ποὶ τὸ μόνοι λαῖς εἰς καιρῶ
λιένοι· τὸ καλεῖς φαῖ
πο χν· τὸ ἅγιον ἐφόνος·
τοῦ βασίλειον ἱερά τευ
λια· ὅτι ἐρίου σίος λαος
καὶ ἐξαίρετος· ὃς ζῆλων

ὃ τοίζουτοιρσυτοῦτεγενάμεν· ὃυγαρ ἀνικατατοσῶμαπροῦπαρχεῖν εἰπὼ ἐντοῦς λιετα ρινόλιενὸς
ἰτῶν ψυχῶν τὴν προῦπαρξιν προεῤῥέοντες· τοῦτο δὲ ἀναγκαίως ἐσχάτων ἁμαρτιῶν ἐς παράστασιν τοῦ
ἰδιοκατὸς τοῦ πρεσβυτοποτεῖνειῶ· ὁ τοσεῖς πάντας σεσικατατὴν φύσιν ἐστὶ σχισεν·

τὴν καλὴν ἱερωσύνην καὶ τὴν
τῆς ἀγνείας ὁσίαν ἀλλὰ φιλάν-
τρωπον καὶ φιλάλληλον ἕ-
νωσιν καὶ πᾶσαν θεοσε-
βείας ἄσκησιν πρὸ
πολλῶν ἐκάστοτε πρὸ
τοῦ παρεῖναι ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς
ἕως ἐσχάτου ἀναπνοῆς
ἀλλήλοις συνεῖναι τὸν ὅ-
σιον καὶ θεοφιλῆ βίον
ἀσπασάμενον τὸν ἐκ
παίδων ἀκμάσαντα ἐν
ἀρεταῖς καὶ ἐπιδόντα
ἑαυτὸν ἐκ νεότητος
ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ
ἐπὶ τὸ τέλειον
τοῦ κυρίου καὶ
θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ
καὶ ἀλλήλων ἀνοχῇ
καὶ συγγνώμῃ καὶ
ἀμνησικακίᾳ καὶ
ἀφθονίᾳ καὶ
ἀπλότητι καὶ
ἀκακίᾳ καὶ
ἀφιλαργυρίᾳ
καὶ ἀφιλοκερδείᾳ
καὶ ἀφιλοπλουτίᾳ
καὶ ἀφιλοδοξίᾳ
καὶ ἀφιλονεικίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτείᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοκαθεδρίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοκλισίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοστασίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοθρονίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοσελλίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοβαθρίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοσκαμνίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοκαθεδρίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοκλισίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοστασίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοθρονίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοσελλίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοβαθρίᾳ
καὶ ἀφιλοπρωτοσκαμνίᾳ

Τίς οὖν ἡμῖν εἰς τοσοῦτον
εὐπλαχνίας καὶ συμπα-
θείας λόγος τῶν ἀδελ-
φῶν ἡμῶν τῶν ἀπὸ
τῆς ἐρήμου καὶ τῶν
παρὰ τὸν Ἰορδάνην
ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ
λεγομένου Ἐπισκο-
πῆς καὶ τῶν ἐν τῇ
Ἀραβίᾳ καὶ τῶν
ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ
καὶ τῶν ἐν τῇ
Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ καὶ
τῶν ἐν τῇ
Ἀντιοχείᾳ τῇ
Ἐπιδάφνῃ
καὶ τῶν ἐν
τῇ Ἀντιοχείᾳ
τῇ

Καὶ οἱ λιενόυδε τῆς ἁγίας
τροφῆς εὐποριῶν οὐσιν
ὧν τῆς λιστρυφῆς. ἰς
τῆς εἰκείνων γαλλιπω
ρίας. ἀλλὰ κείσονται πρὸ
τῶν ἡλιετέρων νεόυρῶν
ἐκλυόλιενοι καὶ λιλιῶν τ
τόντες. οὐδε τὰς προς τῆ
λίτρησιν ἀφορλιας παρὰ
τοὺς ὠλιατος ἐχόντες.
ἐστερημένοι φωνῶν
λιεν. εἰς τὸ δὰυρεσθαι χει
ρῶν δὲ εἰς τὸ προτείνει
ἐφ' ἵκεσι αἰτήσασθῶν δε. εἰς
τὸ προσιέναι τοῖς ἔχουσιν.
ἀναπνοῶν δε. εἰς εὐτονη
λιτῆς φρηνωδίας. τὸ
βαρύτατον τῶν ἰκαικῶν.
ἰσχνότατον ἰκρίνον
τες τοῖς σφαλλιοῖς λιό
νον εὐχαριστοῦντες. ὁ
τι λιη τινὲ αὐτῶν λω
βην βλέπουσιν. καὶ οἱ
λιενόυτως. πλειὲς δὲ ἀ
να κείσομεθα λλλιπροι
λλλιπρῶς. ἐπιστιβάδος
ὑφηλιστεί καὶ λιετεω
ρου. καὶ τῶν περιττῶν
καὶ ἀφαύστων ἐπιβλη
λιάτων. ἰκάνφωνῆσα
ἰσόνεωλιεν τῶν αἰτησε
ωνδ' ἀνεχεραίνοντες.
δεῖδε ἡλιῖν τὸ λιενεδα
φος εὐωδεῖν ἀμφεσι. πολ
λλοῖς καὶ τῆς ὡρας ἐζω.
τῆνδε τραπεζαν ἰκα τεφ
ραμφαιλιυροις καὶ λιυρῶ
τοῖς εὐωδεστάτοις τε ἰσ
πολυτελεστάτοις. ἵνα
καὶ λλλοι εἰσφηλυσιν

λιε θ λ. παίδας δὲ παρεσ
ταλτους λιενενίκοσλλικαὶ
φερῦης. ἀνέτους τασκό
λλοις καὶ φηλυαρίας. καὶ
τῆ κατ' ἀπρόσωπον ἰκό
ρα περιειργασλιένους.
πλείονη ὁσονσυμφέ
ρειλιχνοις σφ θ λλλοις
ἰκείσοσλιπλιένους. τοὺς
δὲ τας ἰσυλλικαὶ ἐπαίσρω
δλις τυλωνη ἔχοντας.
ὧν οἱ ὀνη τε εὐηπρεπεστα
τα τε θλιοῦ καὶ ἀσφαλε
στατα. τοὺς δὲ ὑπερικε
φαλης λιενους ἐπλιονταῖς πι
σισσφιζομένους. καὶ
ταῖς εἰκχείρωνηλαυ ραις
τοῦ πλιήθους τῶν ἀπαρισῶ
ἀναψύχοντας.
καὶ τα ἐπὶ τοὺτοις. πλη
σθ εἰν λιε νικρεῶν τῆ
τράπεζαι. πάντων
χορηγούντων ἡλιῖν
τῶν ἰστοιχείων πλοῦ
σίως. ἀέρος τε ὕδατος.
καὶ στενοχωρεῖσθαι
τοῖς σλιαγείρων καὶ θ σ
ποιῶν λλιαγαν εύλια
σιν. ἀγῶν λδε εἶναι πλλὰ
σιν. ὅστις ὡς λιάλιστα
τὴν ἡλιῖχνην τῆ μῖν καὶ
ἀχαριστοῖς κολλικε ὑσει
γαστερλι. τὸ βαρυσφορτί
θησι καὶ ἀρχέκακον. τοὰ
πλησ τοτατον θ ρίον
καὶ ἀπιστοτατον. τῆ
κατ' ἀργουλιένην ἀν
τῖκλε ὑπηρόοις κατ' ἀρχ
λιένοις ῥωλιαισιν. καὶ
τοῖς λιὲν πολυτικοῖς

κ
η

καὶ ὕδατος πλήν δὲ καὶ
μέχρι μέσης οὐ τοὺς οἰ
κουκρατῆρες· μᾶλλον
δὲ καὶ ὑπὲρ τὴν μέσ-
τοὺς τῶν αἱρέσεων
καὶ τὸν μιαίνα πορευ
θέντων τῶν οἰκιῶν.
τὸν δὲ ἐγκρίνοντα ἐν
ὧν ἐκκλησίαν. περὶ δὲ
τοῦ φιλοσόφου μέν·
χιλίας δὲ· εἰ μὴ προσεσ-
τῶν ἐκτὸς χωρίων. καὶ τῶν
ὀνομαζομένων ζέ
νων ἢ τῶν ἐσωτερικῶν
νος· δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἁβρύ
καὶ τῆς χρείας περι
τοτέρους· ἢ εἶναι· ἢ μὴ
κλίζεσθαι· ὡς περαίας ξυ
νοικοῦσι μὴ καὶ οἱ
νοικίζοιμεθα· καὶ δοῦ
λοις τρόπος καὶ τῶν νῦν
ποδαστέρα· τί τὰ αὐτὰ
ὦ φίλοι καὶ ἀδελφοί·
τί μοι σοὶ γένηται καὶ αὐτοὶ
τὰς ψυχὰς, μὴ σοὶ πολὺ
τῆς τῶν ἐσωμάτων
χαλεπώτερα· ὅσῳ τι
μᾶται οὐσιῶν ἴδια τῆ
ἀεὶ ἐρχομένης ἐκ προ
αἱρέσεως· καὶ τὴν μιαι
τὴν ζωὴν ταύτης οὔσα
πάλαι γοιμένην. τῆς δὲ
συναπόλυσαν ἡμῖν μιαι
νο· ἐστὰ μένοις· καὶ τῆ
μιαινέλεου μένην. τῆ
δε μιαι σουμένην τοῖς
γενοῦν ἔχουσιν·

Τί μὴν βοηθοῦμεν τῆ
φύσει τῆς περιστε
λομένης αἰσθήσεως

καρικὸς τὴν παπείνω
σιν· πίπρυσφῶμεν
ἐν τοῖς τῶν ἀδελφῶν
λυσιτυχήμασι·

Μὴ οἰκοῦμεν τοὺς πε
πλουτηκότας τούτων ἀ
πορουμένων· μὴ τεύ
ξεσθαι. εἰ μὴ βοηθοῖ
μὴν τοῖς τούτων πρά
μασι· μὴ τροφὴς πόρα
νῶν ἔχειν· μὴ σκέπης·
μὴ ὑποστέγην ἀναπαύ
εσθαι· εἰ μὴ σκληρτοῦ
ρεζαμεν. καὶ μεταδοῦ
ἐσθῆτος εἰς δύναμιν.
καὶ ὑποστέγην ἀναπαύ
σαιμεν· ἀλλ' ἵνα τοῖς πᾶν
τα ἀποθέμενοι χω. ἵνα
γένησόμεθα κολούθησω
μεν αὐτῶν· τὸν σταυ
ρὸν ἀράμενοι· καὶ ἀκο
λουθοῦσι τοῦ φο
προσκόπτωμεν καὶ
καὶ ἐνσταλεῖς. ὑπὸ μιᾶ
δενὸς καθελκόμενοι·
καὶ σερδασώμεθα
τῶν ἁπάντων χν· διὰ τα
πεινώσεως ὑφωθέν
τες. καὶ διὰ πενίαν πλ
τήσαντες· ἵν' χω τῶν
πασυμιερίστεον. ἵνα
πῶς καὶ τὸ ἔχειν διὰ τὸ
καλῶς ἔχειν ἁγιάσωμεν.
καὶ τοῦ κοινωνεῖν τοῖς
μὴ ἔχουσιν· εἰ δὲ καὶ
σπείραι μὴ ἁρμαυτῶν
νων· σπείραι μὴ ἁρα καὶ
ἄλλοι φάγοιεν· καὶ ἵ
πατάλιπε πάντων τοῦ
ἵνα β. ἀντὶ πυροῦ ἐζέλθοι

ριόκνιδη·

ΑΝΤΙΔΕΙΚΡΙΦΗΣΒΑΤΟΣ ΙΚΑ
ΣΩΝ ΔΕ ΑΝΕΜΟΣ ΥΠΟΛΑΒΟΙ.
ΚΑΙ ΥΦ ΕΛΟΙ ΤΟ ΛΙΛΑΠΤΟΔΕ
ΕΜΟΥ ΕΠΟΙΗΣΕ. ΙΝΕΙΣΙΚΕΝΟ
ΙΚΟΠΙΑΣΑΙΚΑΙΕΙΔΕΚΑΙΑ
ΠΟΦΗΣΑΣΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝΗΛΙΑΔΙΟΥΚΑΙ
ΦΗΣΑΥΡΙΖΩΝΙΚΑΙΛΙΑΝ
ΝΑ ΤΑΥΤΗΤΗΝΥΙΚΗΤΗΝ
ΨΥΧΗΝΑΠΑΙΤΗΣΕΙΝ.
ΛΟΓΟΝΥΦΕΞΩΝΩΝΙΚΑ
ΙΚΩΣΕΦΗΣΑΥΡΙΣΑ ΟΥΤΩ
ΦΡΟΝΗΣΩΜΕΝΟΥΤΕΓΟΥ;
ΟΥΚΑΤΑΒΑΛΟΥΔΙΕΝΤΗΝ
ΑΠΑΙΤΗΣΙΝ ΙΝΑΜΗΠΛΕ
ΟΝΑΣΜΟΛΟΓΙΑΝ; ΟΥΤΑ
ΑΝΟΡΩΝΤΗΝΛΟΓΙΟΥΛΙΕ
ΦΑΣΟΥΣΕΝΤΟΙΣΕΤΕΡΟΙΣ
ΚΑΙΣΟΙΣ ΤΑΦΙΛΙΕΤΕΡΑΕΥ
ΦΗΣΟΛΙΕΦΑ; ΦΥΣΕΙΛΙΕΝ
ΓΑΡΟΥΔΕΝΤΩΝΑΝΘΡΩ
ΠΙΝΩΝΒΕΒΑΙΟΝ. ΟΥΔΕΟ
ΜΑΛΟΝ· ΟΥΔΕΑΥΤΑΡΙΣΕΣ·
ΟΥΔΕΕΠΙΤΩΝΑΛΛΩΝΤΩΝΜΗ
ΣΤΑΛΙΕΝΟΝ· ΑΛΛΑΙΣΥΣΚΟΣ
ΤΙΣΤΩΝΗΜΙΕΤΕΡΩΝΜΗΔΕ
ΡΙΠΡΕΧΕΙΡΑΓΜΑΤΩΝ.
ΑΛΛΟΤΕΑΛΛΑΣΕΠΙΛΑΜΒΑΝ
ΟΜΕΝΟΣΟΛΛΑΙΣΙΣ. ΕΣΤΙΔΟ
ΤΕΙΚΑΙΩΡΑΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ
ΤΑΒΟΛΑΣ ΙΚΑΙΑΥΡΑΙΣΚΛΑ
ΛΟΝΕΣΤΙΠΙΣΤΕΥΕΙΝΟΥ
ΧΙΣΤΑΛΙΕΝΑΙΣ· ΙΚΑΙΝΗΝΟΣ
ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΥΣΗΣΕΙΧΝΕ
ΣΙΚΑΙΝΥΣΤΟΣΑΠΑΤΗ
ΛΟΙΣΟΜΕΙΡΑΣΙΝ ΩΝΗΠΡΟΣ
ΟΛΙΓΟΝΗΙΧΑΡΙΣ· ΙΚΑΙΟΣΑΙΚΑ
ΤΑΠΤΑΛΙΑΦΩΝΗΝΔΙΔΕΙ
ΤΥΠΟΥΣΘΑΙΖΟΝΤΕΣ. ΕΙ.
ΑΠΩΜΕΝΗΛΙΕΡΙΑ·

ΩΝ ΦΡΟΝΕΣ ΔΕ. ΟΙΔΙΑ ΤΟ
ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΤΟΙΣ ΠΑ
ΡΟΥΣΙ. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΑΥ
ΤΟΙΣ ΦΟΒΕΡΙΖΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩ
ΠΙΝΗΣ ΕΥΠΡΑΓΙΑΣ ΑΣΤΑΘ
ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΛΟΝ· ΤΗΝ
ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΑΝΑΠΩ
ΤΕΣ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ· ΙΝΑ
ΤΡΙΩΝ ΕΝΕΓΚΩΜΙΑΝ ΤΩΝ
ΚΕΡΔΑΝΩΣΙΝ· Η ΤΟ ΜΗ
ΠΟΤΕ ΠΕΙΡΑΖΗΙ ΚΑΙ ΚΩΣ. Ε
ΠΕΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΘΕΝ
ΧΡΗΣΤΟΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ
ΥΙΟΥ ΤΑΥΤΟ ΦΕΙΔΟΜΕΝΟΥΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΣ· ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ
ΤΟΣΟΥΤΟΙΣ ΦΕΣΠΡΟΚΑΛΟ
ΜΕΝΟΝ· Η ΤΟ ΠΑΡΡΗΣΙΑ
ΕΧΕΙΝ ΕΝ ΕΑΥΤΟΙΣ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΝ· ΩΣΟΥΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ· ΑΛ
ΛΑ ΤΙΝΑ ΘΕΙΚΟΝΟΜΙΑΝ
ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΦΥΣΑΝΤΕΣ· Η
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΩΣ ΟΦΕΙ
ΛΟΜΕΝΗΝ ΑΠΑΙΤΕΙΝ
ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΥ ΠΡΑΤ
ΤΟΝΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩ
ΠΙΑΝ· ΙΝΑ ΤΟΙΣ ΧΡΗΖΟΥ
ΣΙ ΠΡΟΕΙΣΗΝΕΓΚΑΜΕΝ. ΔΕ
ΖΙΩΣΑΥΤΟΙ ΠΡΑΤΤΟΝΤΕΣ
ΤΑΣ ΜΗΔΕ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ
ΦΗΣΙ ΤΟΙΣ ΟΜΟΦΟΣΕΝΤΑΣ
ΦΙΛΑΥΤΟΥ· ΜΗΔΕ ΟΠΑ
ΣΙΟΣΕΝ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΣΙΝ
ΤΟΥ ΔΙΔΟΝΤΟΣ ΔΥΝΑΜΙΝ
ΕΝ ΤΗΙΣ ΧΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ. ΙΚΑΝ
ΕΣΤΙ ΤΟ ΑΙΕΡΟΜΕΝΟΥΣΙΝ ΕΛΑ
ΛΕΙΣΘΑΙ· ΟΜΕΝ ΣΟΦΙΑΣ·
ΟΔΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ· ΟΔΕ ΑΥ
ΜΑΛΙΕΩΣ· ΕΤΕΡΩΔΕ ΠΡΟΣ
ΦΗΣΙ ΚΑΙ ΑΤΟΥΤΟΙΣ

ὅπερ ἐστὶ καὶ δεῦτερον βλέ-
πτεσθαι· καὶ δὲ ὁ περιβλε-
πτόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ἢ καὶ δε-
δεγμένων ἐν τῇ ὑγιείᾳ
καὶ δοῖς ἄλοσε ἐν τῇ ὁδῷ ἃ
καὶ δεῖ ὁ νεὸς ἐν τῷ νεοτη
τι· καὶ δὲ ἐν ἄλλῳ καὶ δὲ
νὶ τῶν ἐν ταύτῃ εἶναι
νουμένων. εἰ δὲ ἰσχυνε
λόντα βεῖπεῖν. ὑπὸ τοῦ
τοῦ φυσούμενος· ἀλλ᾽
ἐντὸς ὑγρῶν καὶ αὐχαζόμενόν
νον. ἐν τῷ συνιέναι καὶ
ἐκζητεῖν τὸν θεόν. καὶ
συναλγεῖν τοῖς πάσχου
σι. καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἑ
αυτῷ τὶ χρηστὸν ἀπο
τυγχάνεσθαι·

Τὰ μὲν γὰρ ἐστι πρεσβύτερα καὶ
πρόσκαιρα· καὶ ὡς περὶ
παιδιᾶς φησιν· ἄλλοτε
ἐὶ ἄλλους καὶ μεταρρίπτου
μένα καὶ μεταπίπτο-
μενα· καὶ οὐδενὸς αὐτῶν
τοῦ κατέχοντος ἴδιον.
ὡς εἰ μὴ χρόνῳ παγείη
ναι μὴ σφόνδυλα μεταπε
σεῖναι· τὰ δὲ ἑστῶτα
καὶ μένοντα· καὶ οὗ
ποτε ὑποχωροῦντα·
οὐδὲ μεταπίπτοντα.
οὐδὲ σφάλλοντα πάσ-
πεπιστευκότων ἐλπί
δας· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ
διὰ τοῦτο δοκεῖ μὴ δὲ
τῶν ἐν ταύτῃ ἀγαθῶν
εἶναι πιστὸν τοῖς ἁπασι.
μὴ δὲ πολυχρόνιον· ἀλ
λὰ πέρα τἀλλοκαὶ τοῦ
τοκαλῶς τῶν τεχνιτῶν
λόγῳ καὶ τῷ παντανοῦ

ὑπερεχούσης σοφίας
μηχανήσεσθαι παίζεσθαι
παιδὶ ἐν τοῖς ὁρωμένοις.
ἄλλοτε ἄλλως μεταβά
λοντι ἐν οἷς καὶ ἀνω καὶ κατ᾽
φερομένοις τε καὶ πε
ριπορευομένοις. καὶ μὴ
δὲ ἀπροϊδήτως ἀπολύσεσθαι
φεύγουσιν. ἵνα τοῦ ἐν τοῦ
τοις ἀστατοτάτοις καὶ ἀνω
μάλου θεωρήσαντες.
προστοῦ μέλλοντος θεοῦ
μᾶς σωτῆρος.

Τὰ δὲ ἀνεπιστήμονος ἐν θεῷ
προσπόνου πρᾶγμα εἶναι
μὴν, ὅτι ποτὲ θνητὸν
τος. πρόσωπον ἀγνοή
σας καὶ οὕτω μὴ ἀσε
βῆσαι περὶ τοῦ ὑποδε
δεγμένου καὶ ἀγαπητὸν ἐν
λόγοις κατασκευάσας
κρεῖττον μὴ δὲ ὑφηλό
τερον τῶν παρόντων
διανοεῖσθαι δύνασθαι
καὶ πάντα κατεικόνα
σθαι γενόμενα καὶ διὰ σου
σιν πάντας καὶ πιστεύοντας
τὴν ἀπόφασιν ἔχουσαν. καὶ
πρὸς ἑαυτὴν ἐλκούσαν
τὸ σοφὸς καὶ συνιέναι
πάντα· τὸ σπαράσσειν
ται τὰ παρατρέχοντα·
τὸ προσφέρεσθαι τοῖς
ἐπιμένουσι· τὸ περὶ
τῶν παρόντων νικᾶν
πιστῶν δὲ διανοηθή
σεται· τὸ περὶ τῶν ἐλ
πιζομένων νικᾶσθαι
μένων· τὸ διαιρεῖ

τὰ ὄντα καὶ τὰ φαινόμενα· καὶ τὸ μὲν ἔστι μοι
να· καὶ τὸ μὴ μὲν ἔστι μοι. τὸ
τῶν δὲ ὑπερόπτεται· τὸ
γραφὴν καὶ ἀλήθειαν·
τὸ στῆναι καὶ τῷ κατακεῖσθαι.
καὶ τὴν ἀνωμαλίαν· τὸ
παροικίαν καὶ κατοικία·
τὸ σκοτοδινιᾶν ἀπὸ τοῦ φωτός·
τὸ ἅλυσιν ὑφαίνειν καὶ ἀρι
θμητικὸν τὸ σαρκικὸν καὶ πνευ
ματικὸν· τὸ σοφιστικὸν καὶ κοσμοκράτο
ρας· τὸ φαντάζεσθαι. καὶ ζωγραφικὸν· τὸ
τοῖς παροῦσι τὸ μέλλον
ὑπισχνεῖσθαι· τὸ στοχάζεσθαι τὸ
πιλοῦντας· τὸ πολιτικὸν· τὸ
μένον· τὸ τὸ ὁρωμέ
νοις· τὰ λιβὲ πόλεμον·

Μακάριος μὲν οὖν ὁ τὸ
πᾶν τὰ διακρίνων καὶ
διαιρῶν τὸ πολιτικοῦ
λόγου· τὴν διαίρεσιν τοῦ
κρεῖττονος ἀπὸ τοῦ χείρο
νος· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ διατίθεται· ὡς
που φησὶν ὁ θεῖος Δαυὶδ·
καὶ τὴν κοιλάδα ταύτην
τοῦ κλαυθμῶνος φέν
τα ὅπου δύναμις· τὰ
λόφους ζητεῖ· καὶ σταυρόν
μένος κόσμῳ μετὰ χυ·
χῶ συναισθάνεται· καὶ χ̄ῳ
συναπέρχεται· τὸ σὺν
κενῶσαι μετὰ πτώσεως
ζωῆς· οὐδὲ ἅπαξ τὴν λῆξιν
κληρονόμος οὐκ ἔστιν
ἀλλ᾽ ἢ σὺν τῷ ἐκ τοῦ
οὐδὲν τῶν ὑπερφιάν
καὶ κεφαλὴν τῶν ὅλων
νος· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν μέ

Τοῦτο μὲν οὖν πιθανὸν
τοῖς ῥητορικοῖς ἐν τοῖς
μικροῖς συλλογισμοῖς·
οἷς οὐκ ἔστι καὶ ἐν ῥητορικῇ
διαιρεθέντα τὰ μὲν ἐν
ἐνθυμήμασιν ἀπόδειξιν καὶ
τὸ περιττὸν εἰς οὐρα
νοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν
ῥάνια· τοῦ παροῦσι·
ἀκολουθοῦσιν ἐν

καλῶς δὲ αὐτὸ ἐν βολίδαις
ὡς ἐπέρριπται λογισμοῦ
πότατος κύριος ἀπὸ
τῆλου καὶ πλησίον
ἰσχυρίματος· βαρυνόμε
νος· διὸ γε τὰ ποικίλα
ἀγαθῶν κατεγνωσμέ
νος· ἐπιστάτης φησὶ
ὄρεσιν αἰωνίοις· ἀνάστα
καὶ πορεύου· ὅτι οὐκ ἔστιν
σοι αὐτοῦ ἀνάπαυσις·
τοῦτο μὲν οὖν πιθανὸν
τοῖς ῥητορικοῖς ἐν τοῖς
μικροῖς συλλογισμοῖς·
οἷς οὐκ ἔστι καὶ ἐν ῥητορικῇ
διαιρεθέντα τὰ μὲν ἐν
ἐνθυμήμασιν ἀπόδειξιν καὶ
τὸ περιττὸν εἰς οὐρα
νοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν
ῥάνια· τοῦ παροῦσι·
ἀκολουθοῦσιν ἐν

τῶν λόγων· ζητήσωμεν
τὴν εἰκεῖσε θεὶς ἀπάντησι-
ρίτων μὲν τὴν ἐντεῦ-
θεν περιουσίαν· ὃς καλο-
ὲστὶ τὰ ὑπάρχοντα· τοῦτο λο-
πὸν κερδάνωμεν· ἵνα
σώματα ἐὰν τῶν πτω-
χῶν μὲν τὰ ἐπὶ ἀπαυγα-
σμῷ τῆς ἐνθάδε ἀγαθο-
ποιΐας· ἵνα τὰ εἰκεῖ
θησαυρίζωμεν· ἐν
ἀδελφοῖς καὶ τῇ ψυχῇ.
λὴν τῆς ἀρίστης μόνον·
δὸς μερίδα καὶ τῷ θεῷ.
λὴν τῶν ἰσοστασίων μόνον·
ὑφελέτι τῆς ἀστροθέ-
σεως τῆ
πὶ καθ ἑρμῶν· ἁρπα
σόν τι τοῦ πυρός· ἀπόθου
μικρὰν ἀπὸ τῆς καπνῶν
νεκρωμένης φλογός· ἁρ
πασον τοῦ τυράννου·
καταπίστευσον τῷδε
σποτῶν· δὸς μερίδα τοῖς
ἔπτα· τῶν βίων τούτων·
καὶ γε τοῖς οἰκτρῶν τῶν
μετὰ τοῦτον ἁλᾶσεις
δεχομένων· δὸς ὀλίγο
παρόντος πλέονέχεις·
δὸς καὶ τοπάν, τῶν πανὶ
χαρισαμένων· οὐδεπο
τὲ νικήσεις μεγαλο-
ρεάνθρ. καὶ πάντα
προπτάσθητα· καὶ τοῖς
οὐσι σεαυτὸν πρόσθης·
καὶ τοῦτο γάρ ἐστι λαβεῖ
τὸ θάδοφῆναι· ὅσον
ἐὰν εἰσενέγκῃς πλέον
ἀεὶ τὸ λειπόμενον καὶ
οὐδενὶ δώσεις ἴδιον· ὅτι
πάντα πάντα παράθυ-

Καὶ ὧν ὑπερουσίαν ἐστὶν ὑπερ
βῆναι τὴν ἐαυτοῦ σῶσι
αν ὑποχωροῦσαν καθό
σον προῖμεν· καὶ τοῖς σῶ
σι περιέχουσαν· οὐδεὲ ὑ
περτίθησι σφᾶς πρὸς τὸ
σῶμα τὸ μὲ γεθος
ὑπερίσειμεν ἢ τὸ
σώματος· οὔτως οὐδε
δὶς δόμεν πρὸς σῶ
σιν· οὐ γὰρ ἔχω τι τῶν αὐτῶ
δόμεν· οὐδὲ ὑπὲρ τὴν
ἐκείνου φιλοτιμίαν
γνώσιν ἐστὶ θεὸν σοῦ εἶ
ναι· τὸ ἀναπνεῖν· τὸ
φρονεῖν· αὐτὸ τὸ μὲ
γιστον· τὸ ζῆν ὡς εἶν
θεὸν· βασιλεῖαν οὐρανῶν
ἐλπίζειν· ἀγγελικῆ
σοῦ τιμίαν· δόξης θεω
ρίαν· νῦν μὲν τὴν
ἐπὶ σοῦ προῖσκαὶ αἰνίγμα
σι· τότε δὲ τὴν τελεω
τέραν καὶ καθαρωτέρα·
ὑπερενέσομεν· συνικᾶν
ρομόμενοι· πολλῶν
ἐπῶν καὶ θεῶν αὐτοῦ·
θεὸν σοῦ πάντα πάν
καὶ παρὰ τίνος· ἵνα τὰ
μικρὰ λέγω καὶ τὰ ὧρω
μένα· τίς δώσει σοι
κάλλος οὐ βλέπειν·
ἡλίου δρόμον· ἢ σελή
νης κύκλον· ἀστέρων
πλῆθος· καὶ τὴν μὲν
τοῦτοις πᾶσιν ὑπερ
βᾶσαν ὑπὸ ῥᾳδιουργίαν
καὶ τὰ ζῶα ὧν ἐστὶν αὐτῶν
χουσαν ὡρῶν ἀλλαγὰς
μεταβολὰς καὶ ὡρῶν· ἐπι

αὐτῶν περιόδους· ἵνα μὲ
ρας καὶ ἡνίκα τὸ ἕωσμοι
ρίαν τὴν ἐκ φύσεις· ἀε
ροσχύσιν· πλάτη φ· ἀλλὰ
σις ἐλευθέριος καὶ ἵστα
μένης βάθη ποταμῶν·
ἀνέμων ῥεύματα· τίς
ἴδε τοὺς γεωργίαν· τρυ
φάς· τέχνας· οἰκήσεις·
νόμους· πολιτείαν· βί
ον ἥμερον· οἰκείων συν
πρὸς τὸ γυγενές·

Ὄφελεν οὖν τῶν ζώων τὰ
μὲν ἥμερα ταῦτα καὶ ὑ
πέζευκται· τὰ δὲ τροφὴ
παράδεδοται· τὸ σεσεῖσθ
ρίον καὶ βασιλεύειν τῶν
κατέστησεν ἐν τῷ νέῳ
τῆς ὕλης· τῆς ἵππου λιτὸς
φείας τὸ λέγων πάντα
ὅσα προέχει τῶν ἄλλων
ἀπὸ σέδωρισατο· οὐχ ὅτ
τος ὅσον ὑπὸ πάντων
καὶ ἀντὶ πάντων αἰτεῖ
παρὰ σοῦ τὸ φιλάνθρωπον;
εἶτα· οὐκ ἂν ἰσχύοις με
φεῖτο σὰ τὰ παρ' ἄνθρ τοῦ
τὰ μὲν λαβὸν τες τὰ δὲ
ἐλπίζοντες· μηδὲ ἓν
τοῦ τῶ εἰς οἷς ὁμεν τῶν
ὁ ὧν τὸ φιλάνθρωπον; ἀλλ' ὁ
μὲν τῶν ὁ ῥίων ἡνίκα
ἐχώρισεν· καὶ λόγων
νου τῶν μὲ πιτρέψε τι
κὴν εν· πόθεν δὲ ἡνίκα
ἀν τὸν ὁ ῥιζόμεν;
καὶ τοσοῦτον ὑπὸ τῆς
τρυφῆς δι' ὁ· ἀρμέφα
ἡνίκα μὲν ἁλμεν· πόθεν
χωρὶς λέγειν· ὡς τε θλοῦ

τῆς μάζης καὶ τοῖς πι
τυροῖς· ἀσκὸν ὡς ἔσω σέ
πορίσαμεν· καὶ τὴν
φύσιν εἶναι βέλτιον
αὐτῶν ὁ ἵνα σὸ μεν·
Καὶ ὡς περὶ ἡμῶν τὰ τοῦ παλαι
ὸν· ὃς δὲ μὲ πὶ τοῖς μύθοις
τὸ γένος τῶν γιγάντων καὶ
τῶν λοιπῶν ἀπίων· οὐ
τως καὶ ἡμεῖς τοῦτοις
ἐσόμεθα· ὑ φηλοὶ τε καὶ
ὑπὲρ ἄνθρωπον· οἷον μὲ βρῶμα
ἐκεῖνος· ἢ τοῦ τοῦ ἐναις
γένος εἰς φλιβόμενα λαι
τὸν ἵππον· ἡδέως οἱ κατα
κλυσμὸς τὴν γῆν ἐκά
θαιρεν· καὶ ὁ λέθρου καὶ
σχύσεται πρῆναι ὧν
καλεῖσθαι ὃς ὧν καὶ δε
σπότης· ἡμεῖς δὲ καὶ
τὸ συγγενὲς ἁρπάσο με
θα· καὶ πάλιν φίλοι
καὶ ἀδελφοί· λύσε νω
μεθα καὶ σοὶ τῶν δο
θέντων ἡμῖν οἰκο
νόμοι· ἵνα μὴ αἰσχύν ω
μεν πετρουλέγον
τος· αἰσχύνοιτο καὶ
τέχοι τες τὰ ἀλλότρια·
καὶ μιμησάσθω ἴσο
τητα· καὶ οὐδεὶς
ἔσται πένης· μὴ κα
λῶν θησαυρίζο
τες καὶ φυλάσσοντες·
ἄλλων πεπαίσαλιν ο
τῶν· μὴ οὐδὲ διεπὲ
ἄπειλησεν πικρῶς τῷ
ἑνὶ θεμιένῳ θέσθαι
χαίρειν τοῦτοις τοῖς
ῥήμασιν· ἀργενῦν

ὃ λέγοντες πρὸ τεδιβλεύ
σεται ὅλην καὶ ἐκπολή
σομεν· καὶ τὰ σάββατα
καὶ ἀνοίγομεν φησὰν
ρούς· καὶ τὰ ἐπὶ τοὺς τοῖς
ἀλλοτρίοις καὶ ἐκ
κρὸν στάφυλιον ἐκ τῶν
μένοις· τὴν τοῦ ψυ
κὴν ἐπανατείνεται·
πῶς δὲ ὅλας καρίσα
σθαι καὶ ἀν
τὴν τὴν τρυφὴν ἐπι
κοπτῶν. ὥστε οὐ σόρδ
τὴν ὑβριστικὸν τὸς·
καὶ τὸς παγάλλα ἐπὶ καὶ
νῶν ἐλεφαντίνων·
καὶ τοῖς πρώτοις τῶν
μύρων φυρτέσθαι·
μόσχοις τε ἁπαλοῖς εἰς
βουκολίων· καὶ ἐρίφοις
ἐκ ποιμνίων πίαινε
σθαι· καὶ πρὸς τὴν φω
νὴν τῶν ὀργάνων ἐπε
πικροτεῖν καὶ ἐπιμέλ
λον τοῦ ἐσθαι· σπάσιμο
τι τοῦ τῶν νεῖναι καὶ
μόνιμον· τάχα δὲ οὐχοῦ
τῶν παύτα δεινά νομι
ζων· ὥστο μηδὲ ἐπιπά
σχειν ἐπὶ τῆς υἱοτρι
βῆ τοῦ ἵνα σε φαντρυφὴν
καὶ τοῦτο τρυφῶντας· τοῦτο
παρ τῆ τῆς πλησμονῆς
κατηγορία προστίθησι·
ὅλη πάσῃ μὲν ἡμῖν
ἡμεῖς· καὶ δὲ τοσοῦτο
τρυφῆσεν μεν. ὥστε
καὶ τῆς τοῦ οὐφιλαν
θρωπίας κατα φρονεῖ
τοῦτο δὲ χεραίνον

τος· καὶ μὴ παραπόδας.
καὶ δὲ ὁμοῦ τῆς καὶ
τὴν ὀργὴν ἐπ' αὐτοῖς
ἁμαρτάνουσιν· καὶ
ἐν ἀνομίαν· οὗτο
ἀνωτάτω καὶ πρώτον·
ὃς βρεχείαν ἐπιδικαί
ους καὶ ἁμαρτωλούς· ἃ
πατέλλειδε πᾶσιν ὅλοι
ως τὸν ἥλιον· τὴν δὲ
χέρσαιος πᾶσιν ἐπλώσε
ἀνέτον· καὶ κρίνας καὶ
ποταμούς καὶ ὕλας· δὲ
ρὰ δὲ τὴν ἀϊσφύσεως
δώρος οἱ σοβίος ἐν ὕδρος·
καὶ τὰς πρώτας τοῦ ζῆν
ἀφορμὰς ἀφθόνους
ἅπασιν ἐχαρίσατο· οὐδὲ
νας τελείκρατον ἐλέγας·
ὀνομάζων περιγραφομέ
νας· οὐχ ὁρίοις διείρο
μένας· ἀλλὰ καὶ κοινὰς
τὰς αὐτὰς καὶ πλουσί
ας· καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦ
τοῦ δὲ δεύτερα προέθη
κεν· τοῦ τε τρίς φυσεως
ὅλο τὴν μόνης τὴν τι
τῆς δωρεᾶς τιμῶν· καὶ
δείκνυς τὸν πλοῦτον
τῆς εἰς αὐτοῦ χρηστότητος
ἡ δὲ χρυσὸν καὶ ἄργυ
ρον· καὶ τῆς εὐθήτος
ὅσα λαις καὶ ὑπὲρ
τὴν χρείαν· καὶ τοῦν
λίθων τοὺς αἰγυπτίους
καταρύζαντες· εἴτε
τι ἄλλο τοιοῦτον ἀπο
λέλοιπε καὶ στάσεως κε
τῆς πρώτης τυραν
νίδος τὸ ἐστὶ γὰρ ἀρίστα·

ἔπειτα λίρουσι τὴν ὀφρῦν
ὑπὸ λήθειας· καὶ τοῖς ἄτυ
χόυσι τῶν συγγενῶν πρὸ
ἔλεον λάτοις λείουσιν· οὐ
δὲ τοῖς περὶ τοῦτο εἰσὶ τὰ
λήπτικὰ καὶ βοηθεῖν θέλο
τες· ὧν τῆς ἀπαιδευσίας·
ὧν τῆς ἀλιότητος· οὐδεὶ
λιπὴ τὰ λλοεἰκεῖ νόητε ἐν
φυλούμενοι· ὃ τῆ πενία
καὶ πλούτου· ἐλευθερία
τε ἣν φαίνεται καὶ δου
λεία· καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν
ὀνομάτων· ὕστερον
ὑπεισῆλθε τῶν πραγ
μάτων· ὡς περ ἄρρωστη
λίαν ταῖς οἰήσεσι καὶ ἰάσε
πεισπεσόντα· καὶ εἰς νῆ
φε ὅπου τὰ ἐπινοήματα· ἀπ' ἀρ
χῆς δὲ φύσει πόλεις γέγονεν
οὕτως· ἀλλὰ πλάσασα ἀπ' ἀρ
χῆς τὸ λάνθρωπον· ἐλεύθερο
ἀφῆκεν καὶ αὐτεξούσιον· νομίων τῶν τῆς ἐν
πολίσει μόνων κρατοῦναι
νον· καὶ πλουσιόμενόν τα
ραδείσου τρυφὴν τοῦτο
καὶ τῶν λοιπῶν γενέσεων
λήθην κουλήθεισπερ καὶ
χαρισάμενος διένοστοῦ
πρώτου σπέρματος· ἐλεύ
θερία δὲ καὶ πλοῦτος· ἡ
τῆς ἐν πολίσει μόνης τὴ
ρησις· περὶ ἀδελφῆς
καὶ δουλεία· ἣ τὰ ὐτῆς
παράκασις·

Οὐδὲ φόνοι καὶ ἔρι
δες καὶ πόλεμοι τοῦ
θεοστυράννης· ἀεὶ τῶν
λίχνων τῆς ἡδονῆς ὑπο

συροῦσα· καὶ ἐπαισθησά
μενοι σοφὸν ἐνεσύρησε τοὺς
φράσυτέρους· ἔρραγε τὸ
συγγενὲς εἰς ὀνόματα
ἄλλοτριότητας· καὶ τὸ
πρὸς φύσεως συγγενές·
πλεονεξίας καὶ τὸ τέλε·
προσλαβοῦσα καινόμον
τῆς δυνασ τείας ἐπίσκο
ρον· ἀλλὰ συβλέπει οἱ τὴ
πρώτην ὁμόνοιαν·
λὴ τὴν τελευταίαν δι
αίρεσιν· λὴ τὸ πρὸ τοῦ
ἰσχυρίσαντος νόμον·
ἀλλὰ τὸν τοῦ ἰσχυρίσαντος·
ὁπόσον καθ' ἁυτὰ λὴ
τὴ φύσει τὴν ἀρχαί
αν ἐλευθερίαν τιμήσω·
ἀδελφὸν πρὸς αὐτόν· συ
καὶ λυσοντῶν τὴν
ἀτιμίαν· ἐπαρίσεσον
τῆ νόσω τὴν ἐνδεια
παραλυθῆσαι· εὑρῶ
σιν ὅπλουτῶν· τῆ
πόνη σοσύνης· τοῦ πε
νομένου· ὃ λὴ προσπα
σας· τὴν πόσεσον πρὸς
καὶ συντριβέντος· ὁ
εὐθυμῶν· τὴν πρὸ
λυπούμενος· ὃ τοῖς δε
χοῖς εὐθυμούμενος·
τοῦ τοῖς ἀριστεροῖς κα
λὸν πρὸς· δεσπό
χαριστήριον· ὃ τὶ τῶν
εὐτυχοῦντων ἀνδριάντων
ἐγένου· ἀλλ' οὐ τῶν νεῦ
παθόντων ἀνδριάντων· ὃ
τὶ λὴ βλέπεις εἰς εἰς ἄλλο
τρια σχήματα· ἀλλ' εἰς τὰς
σὰς ἑτέρους·

Πλοῦτησον μὴ περιουσία
μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐσεβεία
μὴ μόνον τὸ χρυσίον
ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρετήν·
τὸ μὲν γὰρ τοῦ πλησίον τι
μιώτερος· ἐκ τοῦ φανῆ
ναι χρηστότερος γενοῦ
τῶν ἀτυχούντι φῶς· τὸ
ἔλεον φύλαξαι μένος·
οὐδὲν γὰρ οὕτω ἐῶντο
ἑὺποιείναπόσεχειφῦ·
κάν ὁλίγῳ μείζω· ὁδὲ
ἕλαττον ἐὺεργετῆ· ἑκά
τερος οἷμαι κατὰ τὴν
αὐτοῦ δύναμιν· ὁμοίως
ἐποίησεν· καὶ λύσασ σὺ
ναγε ἐπάλιν· συδὲ τὸ σὸ
τὰ μὴ περιΐδῃς· ὁμοίως
ἵλεως ἐπὶ ἀγαθοῖς τὰ ἐ τέ
ρατα· ἐπαινοδόνπρὸς ζῆ
λον· φανάτου κατάλυ
σιν· τροπαιονικατὰ τοῦ
νικήσαντος· διαφθο
κὴν τὴν ἐνσκιὰ· δια
φθορὰν τὴν ἐναλλοτρία
πικαρίου μερισμοὺς
τὸ τῆς καινῆς σωτηρίας
λυστήριον· συδὲ εἰ μὲ
καὶ τὰ μείζω δύναται σῶ·
καὶ οἷς ἐνεργετεῖ τὰ ἡμῶν
χή· πεποίηκε γὰρ εἰς αὐ
τὰ τὸ σὸν ἀγαθὸν ὄφ̈ελεῖ
φελείας· καὶ δὲ τὰ τὰ
ἑὺποίειναπόσχη τον
ἑνδεή· καὶ μᾶλλον δὲ πρῶ
τα καὶ μάλιστα· τῶν αἰ
τούντι σε δίδου· καὶ πρὶ̈
λιτή σ᾽ εἶναι· ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐλεῶν νῖκα δανεί
ζων τὸν λόγον· καὶ ἁπα
τῶν φιλοτόνως τὸ
δάνειον μετὰ τόκου·
τῆς τοῦ ὡς φελουμένου
προσφυΐας· ἡν λείτῳ
λόγῳ προστίθησιν· ἂν
ὦν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ μὴ
κρὸν τὰ τῆς εὐσεβείας
σπέρματα βιάζηται τὰ δὲ εὐτε
ρα καὶ ὀκνείσαν
καλῶν ἡσυχίαν·
ἐπικούρισον· ὀρεῖον
προσφυΐν· ὀρεῖον πρᾶος·
προσένεγκε φάρμακο·
πατρὰ ἁμαρτία καταλλα
σον· ἐρώτησον τὴν περι
τῆς συμφορᾶς· περὶ καρ
τερίας φιλοσοφίσον·
φάρμακον· προσελθὲ σὺ
μὴ χείρων τοῦ σαυτοῦ
παρὰ τοῦ τοῦ γενῆ· ὁ μὴ
μεγαλόκηστοῦ παθοῦ·
κάνοὶ λίαν ἄκροι τοῦ νῦ
νοῆσαι· λόγοι εἰσὶ πάντη λεῖνοι· ἀλλ
λον δὲ ταύτην προβλ
λον τὰ τῆς σαυτῶν
εἰς τε βλάκειας· εἰ τε ἀκε

βειασαῖκὸν ἐπὶ τὴν
δειλιανῶν δὲ τὴν μεγαλ-
σοφὸν κατάφευγον
τες· τοῦτο πείθεσθε
σεις καὶ οἱ λόγοι καὶ ἰατρῶν
παῖδες· καὶ οἱ συνοικοι
τοῦτων θεραπευται·
ὧν οὐδεὶς πω τοῖς τοι
οὗτοις προσῆλθεν ἀνδυ
νευσεν· εὐτόλμου νεῦσις·
τὸ πρᾶγμα φοβερὸν ἐς·
ὑπονοίας ἄξιον· ὧδ' οὐλε
χὺς καὶ φιλόφθειρ καὶ φι
λανθρωπε· μὴ πάθοις
μηδὲν ἀγεννές· τὴν τη
σεῖφ ἀρεσον νικήσας
τὴν δειλιανὸν ὄϊστρος·
ὃ τοῦ φθόνος τὴν ἀγα
θοτητα· σὴν τῶν πρὸς
φιλοσαρκων λογισμῶν
εὐσεβειαν· μὴ παρίδης·
μὴ παραδράμῃς τὸν ἀ
δελφὸν· μὴ ἀποστρα
φῇς ὡς ἄγος· ὡς μίασμα·
ὡς ἄλοτι τῶν φευκτῶν·
καὶ ἀπειρημένων· σὸν
ἐστὶ μέλος καὶ εἶ τῆς συμ
φορᾶς καὶ μέτεσται·
οἷ ἐπὶ κατάλειπε ταῖς ὀπτ
χοις ὡς φῶσι· καὶ εἰ μιᾶν πα
τρὲ χεῖ καὶ ἐγὼ φύχω·
τάχα τάρεστοῦτοις δυ
σωπήσω τοῖς ἐρημίαις·
σοὶ προσεῖται φιλαν
πάλευ πόφευξις· καὶ εἰ μὴ
λοτριοῖς ἐστοῦ εὐπαφεῖν
ὁ ἀλλότριος· πᾶς ὁ πλέων·
ἐτυχεν ἐστὶ τοῦ ναυαγί
ου· καὶ τοσῶ μᾶλλον· ὁ
σῶ περᾶν τολμηρότερο

πλεῖ· καὶ πᾶς ὁ σῶ μὴ πε
ριειμένος ἐτυχεν ἐστὶ
τῶν τοῦ σῶ ματος ἕκα
στον· καὶ τοσοῦτο μᾶλ
λον· ὅσῳ περᾶν ὁρᾷ· ὁ σὸς
λιμὴν· καὶ μὴ βλέπῃ τοὺς
πρὸ αὐτοῦ νειμένους·
ὡς πλείσε ὕδρίας· τῶν ἀ
φοῦντι δὲ χεῖρα· ἕως
ἐυεκτεῖ καὶ πλουτεῖς·
τῶν καὶ κοπα φοῦντι βο
ήθησον· μὴ ἀναμεί
νῃς ἐπὶ σε αὐτοῦ μα φεῖ
ὅσον καὶ σόν ἐστιν ἁπαν
φρωπία· καὶ ὅ ἐὰν ἄγα
θὸν· σπλάγχνα τοῖς χρή
ζουσιν ἀνοίγόμενα·
μὴ βουλῃ φῆς ἐπάρ
χειρα φῆνίκα τὰ τῶν ὕ
φαυχενούντων νίκα·
παρατρεχόντων· ἐνὰ λ
οτρίαις συμφοραῖς τὴν
παιδευτηρίου· δος
μὴ ἐρον τῶν δεομένων·
οὐ γὰρ μὴ ἐρὸν τῶν ἁπαν
των ἐπιδεεῖ· ἀλλοὐλε
πῶ φῶν· ἀπεῖ κατάδυ
ναμιν· δὸς ἀντὶ μεγα
λου τὴν προφυλαίαν·
εἰ μὴ δὲ νέχεις δαίσρυ
λιέγα πῶ ἀτυχοῦντι
φαρμακον· ἔλεος ἀπὸ
τυχὴς εἰς φερόμενος·
καὶ τὸ συναλγεῖν ἡμῖν
σίως· πολὺ τὸ συμφιζεῖ
τῆς συμφορᾶς· οὗ ἐσ
τιν ἀντίδοτερόεσοι
τοὺς τὴν οὐσ ὀλοὺς ἀπο ὀλέ-
σθαι· ἢ πεσόν εἰς βόθρον ἢ πλα
νητὸν θῆν· ἀνεγείρειν οἱ

καὶ ἐπαναγειν ὁ νομος
διαικελευεται· εἰμεν
τις καὶ ἄλλοι κρυπτων
ἀπορρητοτερον καὶ βα
θυτερον. διατ ἀπολλα
τοῦ νομικοῦ βαθους κω
τῆς διπλοης. οὐκ ἐμοὶ
τοῦτο εἰδέναι, ἀλλα τοῦ
παντα ἐρευνωντος
καὶ γινωσκοντος πῆς·
ὁ δ οὖν μέτρως καταλαλιβά
νων. καὶ ὁ σον εἰς τὸν ἐμὸν
ἡκειλογον. γυμναζων
ἡμας ἀποτηςεἰς ταλλη
κρα φιλανθρωπιας. ἐ
πι τὴν τελεωτεραν
καὶ μειζονα· πόσῳ γαρ
ὀφείλεται τοῖς σοφω
λοις καὶ ὁμοτιμοις. ἢ
καὶ μετρίων ἀλόγων
ἀπαιτουμενη·
αὐτα μεν οὖν ὁ λογος
καὶ ὁ νομος καὶ τῶν
ἀνθρωπων ὁ μετρι
ατατοι· παρ οἷς τὸ ποιεῖ
ἐυ τοῦ πασχειν τιμιω
τερον. καὶ περισπουδα
στοτερος ἐρως. ἔλεος
τις ἀν εἴποι περι τῶ
καθ ἡμας σοφῶν· ἐῶ
παραλειπειν τους ἐξω θ·
ὅς ἀν συνηγορους τοῖς πα
θεσι θεους ἐυρίσκοντες·
καὶ τῶν ἐρα ἐι. ὧν τις πρ
τανεμουσιν· ἢ δ ἡδ ὁ
τουτου χειρονεστι. καὶ
ἀνθρωποις τοῦ εἶν νο
μίζουσιν· ἐστι νοῆσαι
μοι πῶς καὶ παρ οἷς ἐφυ
σι· καὶ μεροσ ἐυσεβειας ἀν

τοῖς ἢ ἀπλανοφρωσυνη· καὶ
τραῖς τοιαυταις θυσιαις
αὐτοῖ πεχαίρουσι. καὶ τὸ
θεοῦ σαυτῶν ὁῖοι ται·
ποῦ προῖ ποῦ πρῶ ἱερεις
καὶ μυσται γινομενοι·
λειςι τῶν ἡμετερων
τινες. ὁῖ καὶ διαιρυεῖνα
ζιον· ὁῖ τοσοῦτον ἀπεχου
σι συναλγεῖν καὶ βοηθεῖ
τοῖς καὶ νοσιν. ὥστε
καὶ προσοῦ δίζουσιν
ἰρῶσι καὶ προσεπεμβαί
νουσι· καὶ φιλοσοφοῦσι
κενὰ καὶ ματαια. καὶ φι...
νοῦσι νόντων ἐκ γῆς
καὶ εἰς ἀέρα λαλοῦσιν· οὐ
κεῖ σαι σοφευσι νέτους.
καὶ θεῖοις συνειφισαι
μασ δογμασι· καὶ τολ
σι λεῖειν. παραφυτο
γαλαι πωρεῖ ἐκεινοις
παραφυτοεὐπραττεῖ
ν ἡλιῖν· καὶ τις εἰ μὴ ἐω
δογμα λυειν ὁυ· καὶ
ὁ υφανεῖναι χριστο
τερος· καὶ μη ἐτωσαν
γαλαι πωρεῖτωσαν· ἀυ
τυχεῖτωσαν· οὕτως
ἐδοζειν· καὶ παυφανε
νοι εἰσὶ φιλοθεοι ὁυ· δει
φυλαττειν τους σοβουν.
καὶ κατα τῶν ἀθλιων
νεανιεύεσθαι· ὁ τι μεν
οὖν οὐκ εἰς ὁυτοεὐπραττ
ειν ἀυτοῖς εἶναι νομι
ζουσιν· δηλουσι φανε
ἐζω ἡλεγουσι· τις γαρ
ἀν οὕτω διανοηθειη
περι τῶν δεομενων.

ΙΜΑΝΣΑΙΤΕΝΠΑΡΟΝΤΑΤΟΥΛΟΓΟΥΣΚΟΠΟΝΤΗΣΤΟΥΠΡΟΤΕΡΟΥΔΙΑΝΟΙΑΣΕΧΕΣΘΑΙΚΕΦΑΛΑΙΟΥ·ΑΙΕΞΕΛΘΟΝΤΑΔΕΠΡΟΣΤΟΥΣΠΛΕΙΣΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΤΕΚΑΙ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣΤΟΥΣΤΑΥΤΑΕΠΑΓΕΙ·ΩΣΕΝΤΕΥΘΕΝΔΥΝΑΣΘΑΙΤΩΝΕΚΕΙΘΕΝΚΟΠΩΝΤΟΥΑΡΙΟΥΔΙΕΡΕΥΝΩΜΕΝΟΝ·ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΩΟΥΤΩΣ·ΕΠΕΙΔΗΤΩΝΤΗΣΑΦΘΑΡ
ΣΙΑΣΚΑΙΘΑΝΑΣΙΑΣΚΑΛΛΕΙΠΑΡΑΦΥΣΙΚΑΤΗΓΛΑΪΣΜΕΝΟΣΑΝΘΡΩΠΟΣ·ΤΟΤΕΤΗΣΠΕΡΙΑΥΤΟΝΥΛΗΣΗΣΦΥΣΕΩΣΑΙΣΧΟΣΤΟΥΝΕΡΟΥΣΑΛΛΟΥΣΠΡΟΤΙΘΗΣΙΝΣΑΣΘΑΙ
ΦΗΣΙΤΕΥΣΚΑΤΑΨΥΧΗΝΘΥΡΕΠΟΥΣΑΖΙΩΜΑΤΟΣ·ΑΛΛΑΟΠΑΔΕΦΥΤΕΥΣΑΣΤΗΝΨΥΧΗΝΕΞΕΙΔΩΣΚΑΛΛΩΠΙΣΑΝΤΟΣΠΑΛΙΠΔΡΟΜΗΤΕΠΟΙΗΤΟΤΗΣΓΗΝΩΣΙΝΕΣΑΞΙΟ
ΚΑΤΑΦΕΙΔΗΤΗΝΦΟΝΤΗΝΣΟΦΩΣΤΗΝΗΛΙΩΝΕΡΙΔΗΘΙΣΟΝΟΜΟΥΣΑΝΕΔΡΕΤΑΤΟΚΑΡΠΟΝΘΥΣΙΟΝΕΝΤΟΥΣΩΜΑΤΙΣΤΗΝΦΟΡΑΝΙΣΑΣΘΑΙΔΙΑΤΕΝΙΣΑΣΤΗΝΠΡΟΣ
ΠΑΝΤΑΠΑΘΟΣΕΥΣΕΥΛΑΠΤΩΤΟΝΚΙΝΗΣΕΙΝΤΕΚΑΙΕΠΙΤΗΔΙΟΤΗΤΑ·ΑΛΛΑΚΑΙΠΕΡΙΤΗΣΑΥΤΩΝΥΛΗΣΗΣΟΥΣΙΑΣΤΟΙΑΥΤΑΤΟΝΕΠΙΔΕΙΞΑΣΘΑΙΜΑΛΛΟΝΕΠΙΚΑΙΠΡΟΣΤΟΔΑ
ΛΟΓΟΥΣΦΑΙΕΥΦΟΡΟΝΤΕΣΚΑΙΕΥ
ΧΕΡΕΣ·ΕΙΤΕΤΟΤΕΑΥΤΗΝΤΟ
ΘΥΔΑΤΗΝΠΑΡΑΒΑΣΙΝΤΩ
ΝΜΗΤΕΡΩΝΩΝΔΑΤΙΣΥΝΗΛΙ
ΤΑΙΣΕΡΑΣΑΝΤΕΣ·ΕΚΑΙΤΗΝΕΠΡΟΣ
ΤΟΔΑΛΛΗΛΟΥΣΦΑΙΚΑΙΑΥΤΗΝ
ΩΣΠΕΡΤΩΝΩΝΔΑΤΙΤΗΝΠΡΟΣ
ΤΟΠΑΣΧΕΙΝΤΕΚΑΙΦΗΣΙΝΕΙΡΕ
ΘΗΝΑΙΟΛΩΣΑΥΤΟΥΣΦΗΣΑΙΩΣ
ΔΗΛΟΙΝΤΩΝΝΕΙΚΗΣΑΝΤΩΝ
ΜΑΤΩΝΠΕΡΙΒΟΛΗΝ·ΕΝΟΥΣΕΜΕ
ΝΟΥΔΥΝΗΘΗΝΑΙΚΑΤΑΤΟΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΝ·ΟΤΙΚΑΙΑΥΤΗ
ΝΙΣΤΙΣΕΥΠΕΤΑΓΗΤΙΦΟΦΟ
ΡΟΥΨΕΙΣΟΥΣΑ·ΑΛΛΑΔΙΑΤΟΝ
ΥΠΟΤΑΞΑΝΤΑΕΠΕΛΠΙΔΙ·
ΕΙΤΕΕΞΑΡΧΗΣΙΚΑΤΑΠΡΟΓΝΩ
ΣΙΝΟΥΤΩΣΑΥΤΗΝΔΗΛΩΣΑΝΤ
ΡΗΣΑΝΤΟΣ·ΔΙΑΤΙΝΗΠΡΟΟΡΑ
ΤΕΙΣΑΝΤΟΥΑΠΟΥΠΑΡΑΒΑΣΙΝ
ΩΣΤΕΤΟΠΑΣΧΕΙΝΙΚΑΙΣΑΡΚΙ
ΧΕΙΘΑΙΕΙΣΥΝΕΣΤΗΚΕΝΑΙ
ΤΟΥΚΑΙΤΟΥΘΗΣΕΙΝΑΥΤΟΝ
ΔΙΑΤΟΣΕΝΘΕΙΝΚΑΙΑΣΠΑΣΙ
ΩΣΙΚΑΤΑΔΕΞΑΣΘΑΙΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΟΣΩΜΑΚΑΙΑΥΤΗΝ
ΥΠΟΔΙΑΘΕΣΙΝ·ΣΥΓΧΩΡΕΙ
ΓΑΡΟΠΑΝΣΙΦΟΣΤΙΣΕΝΕΙΔΕΣ
ΡΑΣΩΝΕΣΠΡΟΝΟΗΤΗΣΕΥ
ΕΙΚΩΣΕΧΡΗΣΑΣΘΑΙΠΟΛΛΑ
ΙΣΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΤΑΙΣΟΙ
ΚΕΙΑΙΣΟΡΜΑΙΣΠΡΟΕΣΩΦΡΟ
ΝΙΣΜΟΝΗΜΙΩΝΕΣΘΟΤΕΕ
ΠΙΤΩΝΕΜΜΑΝΩΣΜΕΤΑ
ΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΩΝΔΙΑΤΗΣΠΕ
ΡΙΑΥΤΑΙΣΑΙΕΞΥΤΩΝΕΥ
ΧΥΘΩΣΤΕΚΑΙΤΑΡΑΧΗΣΠΡΟ
ΤΟΙΣΑΤΑΦΥΣΙΝΕΡΑΣΤΕΙΝΕ
ΠΑΝΑΓΩΝΗΤΟΝΤΕΩΣΑΛΟΓΙ
ΣΤΟΝΗΜΙΩΝΠΡΟΣΤΑΠΑΡΟΝ
ΤΑΕΡΩΤΑΤΡΙΩΝΓΑΡΟΝΤΩ
ΝΚΑΘΑΠΕΡΩΝΤΡΟΠΩΝΟΥΚΑ
ΘΑΠΕΡΟΥΓΑΡΗΝΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΣ
ΤΑΝΔΕΤΕΡΑΕΞΙΑΣΘΑΙΠΑΡΑ
ΘΗΣΕΣΘΑΙΚΑΤΑΔΕΞΑΣΘΑΙΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΟΣΩΜΑΚΑΙΑΥΤΗΝ
ΥΠΟΔΙΑΘΕΣΙΝ·ΣΥΓΧΩΡΕΙ
ΓΑΡΟΠΑΝΣΙΦΟΣΤΙΣΕΝΕΙΔΕΣ
ΡΑΣΩΝΕΣΠΡΟΝΟΗΤΗΣΕΥ
ΕΙΚΩΣΕΧΡΗΣΑΣΘΑΙΠΟΛΛΑ
ΙΣΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΤΑΙΣΟΙ
ΚΕΙΑΙΣΟΡΜΑΙΣΠΡΟΕΣΩΦΡΟ
ΝΙΣΜΟΝΗΜΙΩΝΕΣΘΟΤΕΕ
ΠΙΤΩΝΕΜΜΑΝΩΣΜΕΤΑ
ΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΩΝΔΙΑΤΗΣΠΕ
ΡΙΑΥΤΑΙΣΑΙΕΞΥΤΩΝΕΥ
ΧΥΘΩΣΤΕΚΑΙΤΑΡΑΧΗΣΠΡΟ
ΤΟΙΣΑΤΑΦΥΣΙΝΕΡΑΣΤΕΙΝΕ
ΠΑΝΑΓΩΝΗΤΟΝΤΕΩΣΑΛΟΓΙ
ΣΤΟΝΗΜΙΩΝΠΡΟΣΤΑΠΑΡΟΝ
ΤΑΕΡΩΤΑΤΡΙΩΝΓΑΡΟΝΤΩ
ΝΚΑΘΑΠΕΡΩΝΤΡΟΠΩΝΟΥΚΑ
ΘΑΠΕΡΟΥΓΑΡΗΝΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΣ
ΤΑΝΔΕΤΕΡΑΕΞΙΑΣΘΑΙΠΑΡΑ
ΘΗΣΕΣΘΑΙ

ΦΗΣΙΝΕΙΔΩΣΧΟΡΗΓΟΝΩΝΙΣΚΕ
ΙΣΤΗΤΑΙ·ΤΩΝΓΑΡΑΥΤΩΝ
ΕΣΤΙΝΕΧΕΙΝΤΕΤΙΠΑΡΑ
ΦΥΣΙΚΑΙΚΕΧΡΗΣΘΑΙ
ΦΗΣΙΠΟΙΕΠΑΡΕΧΟΥΣΙΝ·ΕΙΔΕ
ΚΑΙΠΑΡΑΦΥΤΟΚΑΙΚΟΠΑ
ΦΕΙΕΚΕΙΝΟΙΣ·ΟΥΠΩΔΗ
ΛΟΝΕΩΣΑΝΗΣΑΙΠΑΡΕΑΥ
ΤΗΣΠΥΛΑΦΕΡΗΙΤΟΔΕΤΑ
ΙΣΤΟΝΩΣΠΕΡΕΝΕΡΕΥΜΑΤΙ
ΚΑΙΤΙΟΥΔΕΝ·ΕΙΟΜΕΝΔΙΑ
ΚΑΙΣΙΑΝΙΚΟΛΑΖΕΤΑΙ·ΟΔΕ
ΩΣΕΠΙΔΗΜΟΥΜΕΝΟΣΑΙΡΕ
ΤΑΙ·ΑΛΛΑΜΗΝΤΟΥΜΑΝΤΙ
ΟΝ·ΟΜΕΝΔΙΑΠΟΝΗΡΙΑΝ
ΥΦΟΥΤΑΙ·ΟΔΕΔΙΑΡΕΤΗΝ
ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ·ΟΜΕΝ
ΠΛΕΙΟΝΕΠΑΙΡΟΜΕΝΟΣ·ΙΝΑ
ΚΑΙΠΕΣΗΧΑΛΕΠΩΤΕΡΟΝ·
ΟΛΙΓΕΩΜΕΝΟΣΠΡΟΤΕ
ΡΟΝΩΣΠΕΡΤΙΝΑΜΟΣΟΠΕΙΚ
ΡΙΝΑΙΤΙΝΕΑΥΤΟΥΚΑ
ΙΚΙΑΝ·ΙΝΑΚΑΙΣΟΛΑΣΘΗ
ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΟΝ·ΟΔΕΙΚΑΙΠΑ
ΡΑΔΟΞΑΝΠΙΕΖΟΜΕΝΟΣ·ΙΝΑ
ΩΣΠΕΡΧΡΥΣΟΣΕΠΙΚΑΛΠΩΝ
ΔΟΚΙΜΙΑΣΘΕΙΣ·ΤΗΙΣΙΚΑΙΣΙ
ΑΣΕΙΤΗΙΚΑΙΜΙΚΡΟΝΕΧΕΙ·
ΤΟΥΤΟΕΙΣΤΗΝ·ΙΚΑΘΑ
ΡΟΣΠΑΡΑΡΥΠΟΥΠΑΝΤΕ
ΛΩΣΟΥΔΕΙΣ·ΟΥΚΟΥΝΕΝ
ΠΕΝΗΤΙΦΥΣΕΙΩΣΠΕΡ
ΠΙΣΟΥΣΘΑΙΕΝ·ΕΙΚΑΙΦΑΝΕΙ
ΔΟΚΙΜΩΤΕΡΟΣ·ΕΥΡΙΣΚΩΝ
ΓΑΡΤΙΣΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΝΕΝ
ΤΗΙΦ·ΕΙΛΑΓΡΑΦΗΙΛΥΣΤΗ
ΡΙΟΝ·ΚΑΙΛΙΣΡΟΝΑΜΕΝ
ΠΑΣΑΣΑΠΑΡΙΦΜΕΙΝΤΟΥ
ΠΙΣΤΑΣΦΩΝΑΣ·ΑΛΛΟΙ
ΠΡΟΣΤΟΥΤΟΦΕΡΟΥΣΙΝ·

ΑΛΛΑΤΙΣΑΝΤΑΜΑΛΙΟΝΦΑ
ΛΑΣΣΩΝΙΚΑΙΣΤΑΓΟ ΝΑΣ
ΥΕΤΟΥ·ΚΑΙΒΥΘΟΥΛΙΙ
ΚΟΣΑΝΑΜΕΤΡΗΣΑΙΤΟ·
ΤΙΣΔΑΝΤΟΥΦΥΤΡΙΣΠΕ
ΡΙΠΑΝΤΑΣΟΦΙΑΣΤΟΥΒΑ
ΘΟΣΕΖΙΧΝΙΑΣΕΙΕΝ·ΥΦΗΣ
ΙΚΑΙΠΕΠΟΙΗΚΕΤΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΙΔΙΟΙΚΕΙ·ΠΡΟΠΟ
ΘΩΝΑΥΤΟΣΚΑΙΒΟΥΛΕΤΑΙ
ΚΑΙΕΠΙΣΤΑΤΑΙ·ΑΡΙΣΤΕΙ
ΓΑΡΙΚΑΤΑΤΟΝΘΕΙΟΝΑ
ΠΟΣΤΟΛΟΝΘ·ΑΥΛΙΑΣΑΝ
ΤΑΣΛΙΘΙΝΟΝΗΤΟΠΑΥΤΗΣ
ΔΥΣΤΕΙΚΙΑΡΤΟΝΙΚΑΙ
ΔΥΣΘΕΩΡΗΤΟΝΠΑΡΕΛ
ΘΕΙΝ·ΩΒΑΘΟΣΠΛΟΥ
ΤΟΥΙΚΑΙΣΟΦΙΑΣΙΚΑΙΓΝΩ
ΣΕΩΣ·Θ·Ω

ΔΥΣΠΑΘΕΙΑΤΩΝΠΟΝΗΡΩΝ·
ΗΑΡΕΤΗΣΟΔΟΠΟΙΟΥΜΕ
ΝΗΣΕΥΠΑΘΕΙΑΤΩΝΒΕΛ
ΤΙΟΝΩΝ·ΟΥΚΑΕΙΔΕ,ΟΥ
ΔΕΠΑΝΤΩΣ·ΑΛΛΕΙΝΑΙΤΟΔ
ΤΟΛΟΝΟΝΙΚΑΙΡΟΥΤΟΥ
ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ·ΙΣΑΦΟΝΟΝΟΙΜΕ
ΤΑΤΗΣΑΡΕΤΗΣΑΘΛΑ.ΟΙ
ΔΕΤΑΠΙΣΙΚΑΙΚΙΑΣΕΠΙΤΙ
ΜΙΑΔΕΧΟΝΤΑΙ·ΑΝΑΣΤΗ
ΣΟΝΤΑΙΓΑΡΟΥΤΟΙΦΗ
ΣΙΝΕΙΣΑΝΑΣΤΑΣΙΝΖΩΗΣ.
ΚΑΙΟΥΤΟΙΕΙΣΑΝΑΣΤΑΣΙ
ΚΡΙΣΕΩΣ·ΤΑΔΕΕΝΤΕΥ
ΘΕΝΕΤΕΡΟΥΤΥΠΟΥΕΙ
ΝΑΙΚΑΙΑΠΩΤΗΣΕΤΕΡΑΣ.
ΠΑΝΤΑΕΙΚΕΙΣΕΦΕΡΟΝΤΑ·
ΕΧΟΥΣΙΣΟΜΑΛΟΝΤΙΤΤΑ
ΡΑΘΩΠΑΝΤΩΣ·ΚΑΙΤΗΣ
ΔΟΚΟΥΣΗΣΗΜΙΝΑΝΩ
ΜΑΛΙΑΣ·ΩΣΠΕΡΕΝΕΣΩΜΑ
ΤΙΤΑΣΕΖΟΧΑΣΤΕΙΚΑΙΕΙΣΟ
ΧΑΣ·ΜΕΤΕΦΗΤΕΙΚΑΙΜΙ
ΣΡΟΤΗΤΑΣ·ΚΑΙΤΗΙΣΕΠΙ
ΝΑΣΤΑΣΕΙΣΤΕΙΚΑΙΥΦΕ
ΣΕΙΣ.ΕΞΩΝΤΟΚΑΛΛΟΣΤΗΙ
ΠΡΟΣΑΛΛΗΛΑ.ΣΧΕΣΕΙΣΥ
ΝΙΣΤΑΜΕΝΟΝΤΕΙΚΑΙ·ΟΤΕ
ΩΡΟΥΜΕΝΟΝ·ΕΠΕΙΚΑΙ
ΤΕΧΝΗΤΟΥΤΟΠΕΡΙΤΗΙ
ΥΛΗΝΤΕΩΣΑΠΑΙΣΤΟΝ
ΚΑΙΑΝΩΜΑΛΟΝ·ΛΙΑΝ
ΕΝΤΕΧΝΟΝΗΝ.ΑΝΤΙΠΡΟΣ
ΤΙΝΟΣΕΡΓΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΗΝΕΥΤΡΕΠΙΣΑΙΤΟ·ΤΟ.
ΤΕΚΑΙΗΜΙΝΚΑΤΑΛΑΜ
ΒΑΝΟΜΕΝΟΝΤΕΚΑΙΟΜΟ
ΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ.ΟΤΑΝΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΘΕΝΚΑΛΛΙΣΤΟ
ΔΗΛΟΥΡΗΜΑΤΟΣΘΕΩ

ΡΗΣΩΜΕΝ·ΑΛΛΟΥΤΕΕ
ΚΕΙΝΟΙΣΑΤΕΧΡΙΣΤΕΩΝ
ΜΕΙΣ.ΟΥΤΕΤΑΥΤΑΔΙΟΙ
ΚΕΙΤΑΙΑΤΑΙΚΤΟΥΣ.ΟΤΙ
ΜΗΚΑΙΗΜΙΝΟΜΟΛΟΓΟΥΝ
ΡΙΟΣ·ΑΛΛΕΙΤΙΝΑΔΕΙ
ΚΑΙΕΙΚΟΝΑΛΑΒΕΙΝΤΟΥ
ΗΜΕΤΕΡΟΥΠΑΘΟΥΣ.ΟΥ
ΠΟΡΡΩΤΩΝΗΜΑΥΤΙΩΝ
ΤΟΥΤΕΣΜΕΝΙΚΑΙΪΛΙΓ
ΓΙΩΝΤΩΝ·ΟΙΣΤΡΕΦΕ
ΣΘΑΙΤΑΠΑΝΤΑΔΟΚΟΥ
ΣΙΝ.ΑΥΤΟΙΣΤΡΕΦΟΜΕ
ΝΟΙ·ΩΣΔΕΙΚΑΙΟΥΤΟΙΠΕ
ΡΙΤΟΝΛΟΓΟΝ·ΟΥΓΑΡΑΝΕ
ΧΟΝΤΑΙΣΟΦΩΤΕΡΟΝΕΙ
ΝΑΙΑΥΤΩΝΤΟΝΘΟΝΑΝ
ΠΡΟΣΤΙΤΩΝΜΕΥΜΑΙΝΟ
ΤΩΝ·ΪΛΙΓΓΙΑΣΩΝ
ΚΑΛΕΙΠΕΡΙΤΟΝΛΟΓΟ
ΔΕΟΝ·ΩΣΤΑΧΑΝΤΙΦΙ
ΛΟΠΟΝΙΑΔΟΘΕΙΣΟΜΕΝΗΣ
ΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣ.ΕΣΟΦΩ
ΤΕΡΟΙΣΕΑΥΤΩΝΤΑΥΤΑ
ΣΥΝΙΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝΔΙΚΑΙ
ΠΕΠΙΚΩΤΕΡΟΙΣ·ΕΠΕΙΔΗ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΧΑΡΙΣΜΑΕΝ
ΚΑΙΟΥΧΗΤΑΝΤΩΝΗΓΟΥ
ΜΕΝΩΝ·ΗΚΑΘΑΡΣΙΟΥΤΑΥ
ΤΗΝΘΕΡΕΥΕΙΝ.ΚΑΙΠΑ
ΡΑΤΗΣΟΝΤΩΝΣΟΦΙΑΣΩ
ΦΙΑΝΕΠΙΖΗΤΕΙΝ·ΟΙΔΕ.
ΩΝΤΗΣΑΠΑΙΔΕΥΣΙΑΣ·ΕΠΙ
ΤΟΕΤΟΙΜΟΤΕΡΟΝΤΡΕ
ΠΟΝΤΑΙ·ΑΛΟΓΙΑΝΤΟΥ
ΠΑΝΤΟΣΚΑΤΑΨΕΥΔΟΝ
ΤΑΙ.ΑΥΤΟΙΤΟΝΛΟΓΟΝ
ΟΥΚΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΙ·ΚΑΙ
ΕΙΡΙΔΙΑΠΑΙΔΕΥΣΙΑΣΟ
ΦΟΙ.ΗΔΙΑΣΟΦΙΑΝΪΝΟΥ

τωνεπιτηνπερι τ
τηνλεοφοικαιλαγνε
τοι· ἐντεῦθενοἰκιεν
τυχηνιςτὸαὐτοματο
ἐδογματικαν· ὀντων
αὐτοματαικαιοὐκε τυχε.
ἀναπλασθεντα ἐπινοηματα
ἰδεᾶς τερωντινα δυνα
στειαν λογοντε καιἀ
λυτονπλεκοντωνμὰς
ἀνβουλωνται ταῖνιε
τερα· μᾶλλονδε καιἀν
τοτὸπλεκεινσυνηνα
γκασθενωνζηλανητω
δητινωνικαιἀπλανῶν
συνόδωνκαιὑποχωρη
σεις.καικυριαντοῦτ̣ο̣ν
τοςκινησιν· ὁιδεὅτι
ἀπεῖκαστοςεφανταστο
σαν.τῶνταλλωρωτῶ
ἀνθρωπενειφερομενος
ἐπεισηγαγον. ὅσομὰν τοις
τὴνπρονοιανἀνεφικτο
τεικαιἀθεωρητον. εἰς
δια φοροὺςδοξας καιπρο
σηγορίας κατᾶιερισαν
τες εἰςδε. ὁικαιπεμιδαν
πολλὴνπερὶτὴςπρονοιας
ἰσχυρογνωμοσυνην· τᾶμεν
ὑπερηφανωςταυτηδιοι
κεῖσθαιηξιωσαντες. ἀ
χριδεπαντωνπεικαιμα
λιστᾶδεομενωνικατᾶ
ρειναὐτηνἀποικη
σαντες· ὡςεπερδεδοικο
τες. μηπωῖπλεῖοναςεὑ
ρετεῖσθαι. ἀτακτωτε
ρονἀποφηνωσιτὸνεὗ
ρετην. ἢἀποικαρνοι
ἀυτοῖςοὓτε ἐὐτοιῶνπλεί

ονας· ἀλλ̣ὁὐ̣τοιμενὸ
περὶεἶπομεν̣ἐρρι̣σ̣θ̣ω̣μ̣η.
ἐπεικαλικαλῶςἀὐτου
προλαβωνὁλογοςεἶπεν
ναγὸ· ἐμαυταιωφ̣ε̣λ̣η̣σ̣ὰ̣ρ
σφισινἠδυνητοδὰν
τῶνκαρδια· φᾶσκο
τεσεἶναισοφὸνἐλεγχειν
τοπικαν· καιπλαζᾶαι
τὴνδοξαντοῦἀσφα
λουσ̣υ̣σ̣τ̣η̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣τ̣ε̣ι̣
καισκιαῖςτηνδιαπαν
τωνπρονοιανἰκανᾶ
βρίσαντες· ἢμεῖςδε·
μηπεᾶυτοῖταυτα
περατευωμεθα·ἐπερ
τινι λειτοῦλογου
λογικοῖςοὖσινἢμῖν
καιλογουφερᾶπευταις·
μηπετουςοἰομενους
ἀπὸδεχωμεθαικᾶνεῦ
δρομωςεἰτὴνπαῦσᾶ
ἐντοῖςἀτοποιςλογοις
καιδοξαις·καιτῶ
καινῶνπεριωσιν· ἀλ
λὰικαιθ̣ε̣ῖ̣ν̣α̣ι̣τ̣ῶ̣ν̣π̣ᾶ
τωνποιητηνικαιδη
μιουργονπιστεύωμε·
ὡςγᾶρἂνὑπεστητο
πᾶνἀπτινοςοὖσιωσᾶ
τοςτεικαισυναρμοσαν
τος·καιπρόνοιανεὐ
νεικᾶτωνμεντὴνπαῦ
δετοῦπανταοσυνεισῆ
κηνεἰςτεικαισυνδετι
κὴνεἰςτεικαιπρονοη
τὴνεἶναιτοῦτων
ὧν, ποιητὴνεἶναιἀ
ναγκαῖον. εἰμὴμελ
λοιτὸπαντῶναὐτομα

φερόμενον. ὥσπερ γ̄
πολλάκις ὁ σπλάγχνα τῆς κα
λῶς ἔχειν δοκούσης διά
σπλαχνίζεσθαι διὰ τὴν
ἀταξίαν τῆς ψυχῆς καὶ
προστυφλωθεῖσαν ψυχὴν
σύντειναι καὶ ἀκόσμως διά
πλαγχνίζεσθαι
καὶ τοῖς ἑτέροις δὲ καλῶς
συγχαίρειν δεῖ ὧν
κρείττονα ἑτέροις ἕξει
πεποίηται νέμειν δὲ
σύμβουλε καλεῖν. ἐκ
δι᾽ ὧν ἐπάνεισι τιμῶν ὁδὸν
ὀφείλων δι᾽ ἐζήτηται διὰ
τοῦτο τυχὸν καὶ ἀπὸ
ὀλίγων. ἵνα τῷ λόγῳ
ὡρισμένῳ τὸν ὑπερπαί
τάλογον φαυλίζωμεν·
ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν ῥᾴδιον
λητὸν ἁπάσαν. ἓν ἐκ τῶν
φρόνιμον· τὸ δὲ ὑπερ
πλῆρες. ὃ καὶ δυσεφίκτο
τερον. τοσοῦτον φαυλό
σιον τέρον· καὶ μανίαζει
τὸν ἀεὶ φοιτᾶν ἀπλήστως
διαφεύγον τὴν ἕξιν·
διὰ τοῦτο λιπτεύτιον
ληπτὰς φαυλίζωμεν·
λιπτέον οὐδὲ διαπτύω
μεν· λιπτέον δὲ τὸν ῥέ
ον τὴν προστυφλωμένα
καρδίαν· πλεονεκτικὸν
ἔχειν τὴν ῥοὴν προσεικάζε
μεν. καὶ οἷον τὴν τῆς ψυχῆς
τὴν τὰ αὐτὴν προσαναλί
σκοντες· λιπτέον μὴ
δὲ καταφεύγειν μωμο
σκοπίας καὶ φιλαυ
τίας καὶ φιλαρ
γυρίας καὶ φι
λοδοξίας καὶ φρί
λοις ἐστενοχωρούμενος·
ὧν δὲ καὶ παλοῦτον ἀλ
κονᾶτον πεπλῆσθαι δι᾽
ὃν καὶ πλεονεξίας καὶ ὠφε
τὴν φλογιστικὸν ὀργισμ.
προσαιτεῖραν ἀλλοκρί
ἀναπτύξεως·

Καὶ πεπαίνεται πεπαινέν
χάριστον· καὶ φιλόσο
φον. μὲν ὑπὸ λαζάρου
ζεται καὶ πλουτεῖτη
ἐπὶ σόλποις ἀβραάμικα
παυσιν· ἀλλὲ μὴ οἰκεῖν
καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ ἀνα
καὶ ἀτυχεῖν ἐν ἡσυ
λαν φρονεῖν· καὶ τὸ προ
τοὺς δεομένους εὐσπλαγ
χνίον· ἵνα τοὺς οὕτως
ἔχοντας περὶ τοῦτων
ἐπιστομίζωμεν· καὶ
λιπλογοῖς καὶ ταῖς πα
ραχωρῶμεν. ὁμοφε
τοὺς καθ᾽ ἡμῶν
αὐτεξουσίου τῆς ἀνθ
τα· πάντων δὲ τὴν

ἐντολὴν ἀδῶν μεθ' ἁπλῆ
ν ὁμοίαν τοῦ ὑποδείγματος·
τις ἐν ἑνὶ τολμᾷ καὶ σκοπεῖ
> τε τοῦ ἑνὸς μόνον ἁμαρτῆσ
> καὶ τοῦ πλείονος οὐ τάχα
> παῦσάν δὲ εἴπωμεν τί ἐστι
> περὶ τοῦ νῦν δοθέντος νῦν
> ὅτι οὐ πᾶσαι πλάττησαν·
> οὐδὲ οἶμαι· οὐδὲ οὐ πᾶλαι
> χόντινες· οὐδὲ εἷς τοῦτο·
> ὥσαν μὴ περὶ μεγάλου
> τινος· μηδὲ τοῦ νικῆσ
> δρα κατεπείγοντος·
> ἀλλὰ καὶ πάντες· καὶ μέ
> τὰ τοῦ δανὶδ ἑκάστοτε ἢ
> πρῶτον ἢ εἷς πρώτοις
> τοῦτο διακελευόμενοι·
> καὶ ποτὲ μὲν προτρέ
> πουτες· ποτὲ δὲ ἀπειλοῦν
> τες· ποτὲ δὲ οἰκειάζον
> τες· ἔστιν δὲ ὅτε καὶ τοὺς
> κατορθοῦντας ἀποδε
> χόμενοι· ὥσαν τῶν εὖ
> πεχεῖν τῆς ψυχῆς ἕνε
> κα· τὴν ἐντολὴν ἐν ἐρεῖ
> ὡς ἐν ἑνὶ ἐκείνῃ εἰπεῖν
> τὰ λοιπὰ ῥᾳστώνης
> χῶν καὶ τοῦ μετὰ δὲ
> τῶν ἐν ἑνὶ τῷ νῦν
> ἀναστήσομαι φησὶν ὁ
> θεὸς τῷ δανὶδ ἵνα
> ἀναστάμενον κῆ· καὶ
> ἀναστήσω τὸν χῆν αὐ
> τοῦ ἐπὶ θρόνου
> τοῦ ἐκ καρποῦ τῆς
> ὀσφύος αὐτοῦ·

ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐπάφῃ
μέν τοῦ τῆς καιρούς·
καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ τῆς
καὶ οὐκ ἐστὶν ἐπὶ
καὶ οὐκ ἐστὶν ἐπὶ
σωτῆρος τῶν χῶν·
καὶ ὀφθαλμοὶ ἡμέν
τοῦ ἐπὶ τοῦ μένου
βλέπουσιν· ὅτου
φαρουκρεῖττόν καὶ
κυρίου τερον· τὰ δὲ
ρα δὲ αὐτοῦ ἐζήτησεν
υἱοῦ στῶν καὶ οὐκ ἐλα
σον οὖσαν ἐποίησεν
σκοπὴν καὶ δεύτερα·
ἀχαὰν ἐποίησεν ὑπερ
ἀδίκουμένων τὰ αὐτὰ
πτωχῶν καὶ μενῶν
οὐδὲν φέρομαι· ἀλλὰ σε
γεῖσεν πρὸς ζητοῦν καὶ τοῦ
τοπρόσωπον ἀλλοφρων
πον· ὧν γὰρ ἀδικοῦμε
νων τοσοῦτος ὁ λόγος·
τοῦτων καὶ εὐπάσχον
των μᾶλλον πλείων
ἡ χάρις· εἰ γὰρ ὀλίγα
πένητα· παροξύνει τὸ
ποιῆσαν τὰ αὐτὸν· τί
μᾶτον ποιήσει τὸν ὄπε
ρίεπον τὸ ποίημα· πά
λιν δὲ ὀλίγα ἀνάκουσε
πένησι καὶ πλουσίοσσυ
νήνησαν ἀλλήλοις·
ἀμφοτέρου δὲ ὄσσε ποί
ησεν· καὶ νῦν τοσοῦτος ὁ λόγος·
τοῦτων καὶ εὐπάσχον
των μᾶλλον πλείων
ἡ χάρις· εἰ γὰρ ὀλίγα πτά

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ· ΠΛΑΣΜΑ ΔΕ ΦΥ
ΣΙΝ ΟΜΟΙΟΥΣΑΝ ΔΙΦΟ
ΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙ ΕΙΤΑ ΕΞ ΩΝ ΘΕΝ
ΤΑ ΝΙΚΑ· ΤΟΥΤΩΝ ΔΕ ΟΥΣΩΝ
ΠΟΛΥΝ ΠΡΟΣΤΟΥ ΜΙΠΛΟΕΙΣ
ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΝ· ΙΝΟ
ΤΑΝ ΥΠΕΞΕΙ ΕΙΣΩΝΗΕ ΠΑΡ
ΘΕΝΟΣ. ΥΠΟ ΤΟΥ ΤΟΥ ΕΥΕΠΤΑ
ΛΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΗΣΕΑΥΤΟΥ
ΜΕΤΡΙΩΤΕΡΟΣ·

ΤΙ ΕΤΙ· ΟΦΕΛΕΩΝ ΗΠΤΩΧΩ·
ΘΩΔΑΝΕΙΖΕΙ· ΤΙΣΟΥΔΕ
ΧΕΤΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΧΡΕΩ
ΣΤΗΝ· ΑΠΟΔΟΥΣΟΝ ΤΑΕΝ
ΚΑΙΡΩ ΜΙΕΤΑΤΡΙΣΕΠΙΚΑΡ
ΠΙΑΣ ΤΟΔΑΝΕΙΟΝ· ΕΛΕΗ
ΜΟΣΥΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΣΙΝ
ΑΠΟΚΑΘΑΙΡΟΝΤΑΙ ΧΑΡ
ΤΙΑΙΣ ΑΘΑΡΘΩΜΙΕΝΟΥ
ΕΛΕΗΣΑΝΤΕΣ· ΡΥΤΩΜΙΕΝ
ΤΗΝ ΚΑΛΗΠΟΛΑΤΑΤΩΝ ΨΥ
ΧΩΝ ΡΥΠΗΝ ΤΕΙ ΚΑΙ ΜΟΛΥ
ΣΜΑΤΑ· ΚΑΙ ΛΕΥΣΑΝΘΩΝ
ΜΕΝΟΙΜΙΕΝΩΝ ΕΡΙΟΝ· ΟΙ
ΔΕΩΝ ΧΙΩΝ· ΚΑΤΑΤΗΝ
ΑΝΑΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΥΣΠΛΑΓ
ΧΝΙΑΣ· ΕΠΙΠΩΤΙΚΑΙ ΦΟ
ΒΕΡΩΤΕΡΟΝ ΕΜΙΕΝΟΥ
ΔΕΝΕΣΤΙ ΣΟΙ ΣΥΝΤΡΙΜΜ
ΜΑΤΙΩΜΑΤΟ· ΟΥΔΕΠΑΝ
ΤΗ ΦΛΕΓΜΑΙΝΟΥΣΑ· ΟΥ
ΔΕ ΛΕΠΡΑ ΤΙΣΤΟΥ ΧΗΣ· ΙΝΑ
ΦΗΣΙΜΑΣΙΑΣ· ΗΤΗΛΑΥ
ΓΗΣ· ΑΜΠΕΡΩΣΑΜΕΝΟΝΟ
ΜΟΣΕΙ ΚΑΘΑΠΡΕΠΕΙ ΔΕΙ ΤΑΙ
ΔΕ ΧΥΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣ·
ΑΛΛΑ ΣΥΓΚΕΤΟΝ ΥΠΕΡΤΗΣ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑΣ·
ΜΑΛΛΟΝ ΣΘΕΝΤΑ ΔΕ
ΣΘΗΤΙ· ΑΙΔΕΣΘΗΣΗΔΕ·

ΕΑΝ ΦΑΙΝΗΤΑΙ ΤΟΥ ΧΥ ΜΕΛΕΙ
ΧΡΗΤΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ·
ΕΙΔΕ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΚΟΝ ΕΙ ΚΑΤΕ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ· ΤΥΧΟΝ ΟΥΤ
ΙΝΙ ΕΤΕΡΩΝ ΤΡΥΧΩΝΤΩΝ
ΕΥΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ· Η
ΑΠΟΪΛΑΤΙΜΙΕΙ ΣΙΕΡΙΧΩΣΙ ΚΑ
ΤΑΒΑΙΝΟΝΤΑ ΗΧΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟ
ΤΙ ΠΟΥ ΛΑΒΩΝ ΑΠΟΠΛΟΝ
ΤΕΙ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΣΚΕΥΟΝ·
ΩΣ ΤΑΝΕΙΚΟΤΩΣ ΕΙΠΕΙ
ΕΙΚΕΙΝΑ· ΠΡΟΣΩΖΕΤΑΙ ΚΣ·
ΕΣΑΠΙΣΑΝ ΟΙΜΙΩΛΩΠΕΣ
ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ
ΑΦΡΟΣΥΝΗΣ ΑΛΟΥ· ΕΙΜΙ Ε
ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙΣ· ΩΣ ΜΗΔΕ
ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΕΠΕΥΧΗ
ΤΕΙΝ· ΜΗΔΕ ΤΟΝ ΠΡΟ
ΠΟΝΕΙΔΕΝΑΙ ΤΗΣ ΣΗΣ Α
ΣΕΩΣ· ΦΕΥ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ
ΟΝΤΩΣ ΕΣΤΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΒΛΑΣ
ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΣ· ΕΙΔΕ ΜΗ
ΠΩ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΑΝΕΓΗ
ΣΑΙ· ΜΗΔΕ ΑΝΙΑΤΩΣ ΕΧΗΣ·
ΠΡΟΣΕΛΘΕ ΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥ
ΤΗ· ΔΕΗΘΗΤΙ· ΘΕΡΑ
ΠΕΥΣΟΝ ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΗΤΡΑΥΜΑΤΩΝ·
ΙΣΤΗΣΑΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΟ
ΗΛΙΟΝ· ΚΑΛΛΙΟΝΔΕ ΤΟΙΣ
ΕΛΑΤΤΟΣΙ ΤΑ ΜΕΙΖΟΝΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΘΗΤΙ· ΕΡΕΙ ΤΗ
ΨΥΧΙΚΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΟΥ
ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ
ΣΟΥ ΣΕΣΩΚΕΝΣΕ· ΚΑΙ ΙΔΟΥ
ΟΥΤΙΣ ΕΣΤΕ ΓΟΝΑΣ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΤΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ
ΡΗΜΑΤΑ· ΜΟΝΟΜΕΑΝΙ
ΔΙΝΤΟΙ ΚΑΛΟΥΜΕΝ ΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΟΝ· ΜΑΚΑΡΙΟΙ

φησὶν οἱ ἐλεήμονες. ὃ
τι ἂν τοῖς ἐλεήμοσι γένηται·
ὃ γὰρ ὁλόκληρον ἐν τοῖς λα
ικαρικαὶ οἷς ὁ ἔλεος; καὶ λα
ικαρικὸς γὰρ ὢν ἐπὶ τῷ
χρόνῳ καὶ πένητα· καὶ
χριστοῦ ἀπηρόθησ τῶν
καὶ σὺν χρῶν· καὶ ὁ λαὸς τῆ
ἱερὰν ἐλεᾶν καὶ δανείζει
ὁ δίκαιος· ἁρπάσωμεν
τὸν λαὸν καρικαὸν· συν
έντες καὶ φῶμεν· χρι
στοὶ γενώμεθα· ἵνα δι
κοφάτως οὖν λαὸς ἐν ᾧ
τὸν ἔλεον· μὴ εἴπῃς ἐπα
πελῶν ἐπάνηκε καὶ
ἀγρίων δώσω σοι· μήτι
μὴ συγγενήσεται τρισὶ ρ
μὴ σὺ καὶ τῆς εὐεργεσίας·

Τοῦτο μόνον οὐ δέχεται
ἀναβολὴν ἡ φιλανθρω
πία· διὰ ῥυπτέπει
νῶν τὸ μάρτυρον σου·
καὶ πτωχοὺς τοὺς
εἰσαγαγὲ εἰς τὸν οἶκόν
σου· καὶ ταῦτα μετὰ ῥ
υμίας· ὅταρ ἐλεῶν φη
σὶν ἐν ἱλαρότητι· καὶ
ἁπλασιάζεται τὸ ἀγαθὸ
τῇ ἑτοιμότητι· τὸ
γὰρ εἰς αὔριον μὴ ἐν ἀνάλυσις.
ἀχαρίτευτον καὶ ἀκάλλωπι
στον· πανηγυριστέον
δὲ οὐ φρυνητέον τὴν
εὐποιΐαν· ἐὰν ἀνέλῃς
συνδεσμὸν φησὶ καὶ
χειροτονίαν· μικρολο
γία δὲ λέγω τοῦτο·
ἀοικιμασίαν· εἶτ' οὖν
ἀμφιβολίαν· καὶ ῥῆμα

γορεύμενον· τίγενηται
ται; ὡς μεγαλικὰ θαυ
μάσιον δῶρον· καὶ ὁ σὸς
τοῦτον μισθός; ῥᾳ
δίως ταῖς προϊμον τοῦ φόνε
σου· καὶ τὰ ἁμάρτασου
τάχυ ἀναπτελεῖ· τίς οὖν
ὁ νικεφρίεται φωτοεικ.
ἴασεως· ἀιδοὺ μαιδεῖ καὶ
τοχύγαωσεοίκολιον· ὡ
πρὸς πτωχοτροφίαν
ἡμᾶς παρακαλεῖ· καὶ
τὴν παῦλον καὶ πέτρ
συμφωνίαν ὁ τίτος ἐν
ἀγγέλιον διελόμενοι·
τοὺς πτωχοὺς κοινὸν
ἐποιήσαντο· καὶ τὴν
τοῦ νεοῦ τελείωσιν· ἐν
τῷ τὰ ὄντα δοῦναι πτ
χοῖς ὁρισθεῖσαν τε καὶ
νομοθετηθεῖσαν·
ιει· μὴ ἁπλῶς μὴ εἶναί
σοι τὴν φιλανθρωπί
ας ἀλλαίρεσιν; μηδε νό
μον· ἀλλὰ παραίνεσιν;
σφοδρὰ καὶ αὐτοσεβοῦ
λομην τοῦτο καὶ ὑπε
λαμβανον· ἀλλὰ φοβεῖ
μεν ἀριστερὰ χεῖρ καὶ οἱ
ἑρίφοι· καὶ ἀπαρατοῦ
στησαν τοσοῦτον εἰδίζον
ται· οὐχ ὅτι διηρπά
κασιν· οὐδ' ὅτι ἐσθίουσι
κασιν· ἢ μὴ μοιχεύ κα
σιν· ἢ ἄλλο τι τῶν ἁπλη
γορευμένων πεποιη
κασι· ταῦτην τὴν τά
ξιν κατακριθέντες·
ἀλλ' ὅτι μὴ χωδιάτων
δεομένων τεθεράπευ
κασιν·

περὶπτω
χοτροφί
ας.

ΤΑΝΪΔΩΝΤΗΝΠΥΝΤΑΥΣ
ΣΑΛΓΙΑΝ.ΚΑΙΤΟΥΣΑΥΤΟΘΗ
ΜΕΡΙΝΟΥΣΣΟΦΟΥΣ.ΚΑΙ
ΤΟΥΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΟΥΣΘΕ
ΟΛΟΓΟΥΣ.ΟΙΣΑΡΙΣΚΕΙΤΟΦΕ
ΛΗΣΑΙΜΟΝΟΝΠΡΟΣΤΟΕΙ
ΝΑΙΣΟΦΟΙΣ.ΠΟΘΩΝΤΗΝ
ΑΝΩΤΑΤΩΦΙΛΟΣΟΦΙ
ΑΝ.ΚΑΙΣΤΑΘΜΟΝΕΣΧΑ
ΤΟΝΕΠΙΖΗΤΩΝΚΑΤΑΤΟ
ΪΕΡΕΜΙΑΝ.ΚΑΙΕΡΜΑΥΤΪ
ΜΟΝΟΥΓΕΝΕΣΘΑΙΒΟΥ
ΛΟΜΑΙ.ΟΥΔΕΝΓΑΡΜΟΙΔΑ
ΚΕΙΤΟΙΟΥΤΟΝ.ΟΙΟΝΜΥ
ΣΑΝΤΑΤΑΣΑΙΣΦΗΣΕΙΣ.Ε
ΖΩΣΑΡΙΚΟΣΙΚΑΙΚΟΣΜΟΥ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ.ΜΗΔΕΝΟΣ
ΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΠΡΟΣΑΠΤΟΜΕΝΟΝ.ΟΤΙ
ΜΗΠΑΣΑΝΑΓΚΗΝ.ΕΑΥ
ΤΩΝΠΡΟΣΛΑΒΟΥΝΤΑΙΣΑΙ
ΤΩΝΦΩ.ΖΗΝΥΠΕΡΤΑ
ΟΡΩΜΕΝΑ.ΚΑΙΑΕΙΤΑΣ
ΘΕΙΑΣΕΜΦΑΣΕΙΣΚΑΘΑ
ΡΑΣΕΝΕΑΥΤΩΦΕΡΕΙΝ.
ΑΛΛΙΓΕΙΣΤΩΝΙΚΑΤΩΧΑ
ΡΑΚΤΗΡΩΝΙΚΑΙΠΛΑΝΩ
ΜΕΝΩΝ.ΟΙΟΝΕΣΟΠΤΡΟ
ΑΙΣΧΙΛΙΑΔΩΝΤΟΝΦΥΣΙΚΑΙ
ΤΩΝΘΕΙΩΝ.ΚΑΙΟΣΟΙ
ΚΑΙΑΕΙΓΙΝΟΜΕΝΟΝΦΩ
ΤΙΤΙΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑ

ΦΩΣ.ΚΑΙΑΛΙΑΥΡΟΤΕΡΩ
ΤΡΑΝΟΤΕΡΟΝ.ΜΕΧΡΙΣΑ
ΠΡΟΣΤΗΝΠΑΡΟΥΣΑΝΕΛΘΩ
ΜΕΝΤΩΝΤΟΙΑΔΕΑΠΑΥ
ΓΑΣΜΑΤΩΝ.ΚΑΙΤΥΧΩ
ΜΕΝΤΟΥΜΑΚΑΡΙΟΥΤΕ
ΛΟΥΣ.ΑΥΤΟΕΝΤΟΙΣΤΟΥΤΟΙΣ
ΕΞΟΠΤΡΩΝΤΗΝΑΛΗΘΕΙΑ
ΩΣΜΟΛΙΣΑΝΤΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΗΜΑΣΕΑΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΑΣ.ΚΑΙΑ
ΠΟΡΡΗΓΝΥΣΙΚΑΤΑΜΙΚ
ΡΟΝΤΟΤΗΣΨΥΧΗΣΕΥ
ΓΕΝΕΣΙΚΑΙΦΩΤΟΕΙΔΕΣ.
ΤΟΥΤΑΠΕΙΝΟΥΣΙΚΑΙΣΚΟ
ΤΟΥΣΥΜΕΖΕΥΓΜΕΝΟΥ.
ΗΘΥΤΥΧΩΝΗΛΕΩ.Η
ΚΑΙΑΜΦΩΤΑΥΤΑ.ΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΠΟΥΣΗΣΥΛΗΣΕΠΙ
ΚΡΑΤΗΣΕΙΕΝ. ΠΡΙΝΔΕ
ΤΑΥΤΗΝΥΠΕΡΣΧΕΙΝΟ
ΣΗΔΥΝΑΜΙΣ.ΚΑΙΑΝΑΙΣ
ΘΑΡΑΙΤΟΣΑΝΩΣΤΑΤΕΩ
ΤΑΓΚΑΙΤΗΝΔΙΑΝΟΙΑΝ.
ΗΨΥΧΗΣΕΠΙΣΤΑΣΙΑΝ
ΔΕΞΑΣΘΑΙ.ΗΘΕΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟΒΑΛΕΙΝ.ΟΥΙΚΑΣΦΑ
ΛΕΣΕΙΝΑΙΤΙΝΩΣΙΝ.
ΚΑΙΘΕΝΕΙΣΤΟΥΤΟΥΠΝ
ΧΘΗΝΤΟΔΕΟΣ.ΙΝΑΜΗ
ΜΕΤΟΥΔΕΟΠΤΟΣΔΕΙΑΣ
ΠΕΡΟΠΥΠΟΛΑΒΗΤΕ.ΑΛ
ΛΑΚΑΙΕΠΑΙΝΗΤΕΤΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ.ΑΙΣΟΥΣ
ΜΕΝΑΥΤΟΥΑΜΩΣΕΩΣ.
ΠΗΝΙΚΑΕΧΡΗΜΑΤΙΖΕΝ
ΑΥΤΩΘΕΣ.ΟΤΗΝΠΛΕΙ
ΝΑΝΕΙΣΤΟΟΡΟΣΙΡΟΣ
ΙΚΕΙΚΑΜΕΝΩΝ.ΩΝ
ΕΙΣΗΝΙΚΑΙΑΡΩΝΕΥΗ

τοῖς πλησίον αὐτοῦ τοῖς δύο
τοῖς ἱερεῦσιν. οἱ λοιποὶ
πάντες προσκυνεῖν
καὶ προσευχὴν ποιεῖσθαι
καὶ· ἐπὶ τοῖς δεομένοις
μόνος ὁ ἀρχιερεὺς ἀναβαίνει
δεόμενος· καὶ κατὰ μικρὸν
πρὸ τοῦ τῶν· τοῦ δὲ καὶ
ἄλλους στρατηγοὺς καὶ ὑπο-
στρατήγους καὶ σαλπιγκτὰς καὶ
ὅλον κατηχούμενον
τὸ ὄρος καὶ ἀπειλεῖν φρι
κώδεις· καὶ τοιαῦτα
δείματα ἐστὶ κατ' αὐ-
καὶ μεγάλην αὐτοῖς ἀ-
κοὺς καὶ τῆς τοῦ θ̄υ φω
νῆς μόνον. καὶ ταῦτα
ἓν μὰ γενόμενοις·
μως δὲ καὶ ἀπειλεῖ·
καὶ τῆς νεφέλης εἰς ω
χωρεῖ· καὶ θῶς γίνε
ται· καὶ δέχεται νόμο·
τοῖς μὲν πολλοῖς τὸν
τοῦ γράμματος· τοῖς
δὲ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς
τὸν τοῦ πνεύματος·

Γίνωσκε δὲ καὶ τὸν ἱερέα
καὶ μικρὸν ὕστερον ὀ
ζάντινα· τὸν μὲν καὶ
ὑπὲρ τῆς τῶν παιδῶν
παρανομίας ἁπάντη σε
τάδε κινῆσαι πολλῶν
κατ' ἀτῶν φυσιῶν· καὶ
ταῦτα οὐκ ἀποδεχόμε
νον αὐτῶν τὴν ἀσέβει
αν· ἀλλὰ πολλάκις πολλάκις
ἐπιτιμήσαντα· τὸν δὲ
ὀργὴν ἐσκιδνῶντος φαύ
σαι τολμήσασθαι πε
ρὶ σπασθείσης ὑπὸ τοῦ

λοιχον· τὴν μὲν περὶ
ἑαυτοῦ δεήσεσθαι τῶν
λεπτοφυλλοσπόρου τοῦ
φυτὸν νικῶν τῶν τόσε
βασιλέων· ὁ δὲ τῶν
λιπὰ δὲ τῶν ἐντοίχων τὸ
ἱερὸν φαύσαι τοῖς πολλοῖς
ὀπὰς φαλές· καὶ διὰ τοῦ
τοὺς τετρημένους δέσθαι τοι
χωμάτων ἐξωθεν·
μηδὲ τὰς θυσίας αὐτάς·
ὑφῶν καὶ οὔτε· καὶ οὐ
μὴ σαφῆ ἐσομένην ἀνα
λίσκεσθαι· τοσοῦτον
δεῖν προστάττων
ἄτιμον προσφοιτᾶν σαρ
ροῦντα· τοὺς καθαι
τασία· ἢ τὸ ἱλαστήρι
ον· ἢ τὸν νικῶντα·
ἢ προσβλέπειν εἶναι πᾶ
σι προσαπτέσθαι·
ταῦτα οὐ πείθων ἐτῶν·
καὶ ὅτι μηδεὶς ἄζυγος τὸ
μεγάλου θ̄υ· καὶ θυ
ματος καὶ ἀρχιερέως·
ὃς μὴ πρότερον ἑαυτὸν
παρεστήσειν τῶν φῶν
φυσιάζωσαν· ἀλλὰ
δὲ μὴ ὅσα γένοιτο
θυ ζῶντος καὶ ζῶν.
πῶς ἂν αὐτὸς προχείρως
ἐγχειρήσαι τοῖς πε
ρὶ θυλόγοις· ἢ πόδεχο
μαι τὸν ἐγχειροῦντα
φράσεως· οὐκ εἰπὼν
τοσοῦτος φόβερον
τὸ ἐγχείρημα· καὶ διὰ
τοῦτο ἀφαρτέον ἐν
τοῦ πρώτου· εἶτα
τῶν ἀφαρῶν προσοί

ΑΝΤΕΟΝ. ΕΙΜΙ ΤΙΜΙΕΛΛΟΙ
ΜΕΝ ΤΟ ΤΟΥ ΜΑΝΩΕΠΕΙ
CΕΟ ΘΑΙ ΚΑΙ ΛΕΞΕΙΝ ΕΝΙΦΑ
ΓΑΣΙΑ Θ ΥΓΙΕΠΟΜΕΝΟΙ.
ΑΠΟΛΟΥΜΕΝΩΓΥΜΑΙ.
Θ ΜΕΝ ΟΥΡΑΝΟΜΕΝ ΠΙΩΝ
ΟΠΕΤΡΟΣ ΑΠΟΠΕΜΦΘΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΤΟΝ ΙΗΝ. ΩΣ
ΟΥΚ ΑΞΙΟΙ ΤΟΙΑΥΤΗΣ Ε
ΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΙΝΩΝ ΟΥΤΩ ΤΑ
ΤΑΡΧΟΥΣΕΙΣΕΙ ΝΟΣ ΤΗΝ ΜΕ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙ.
ΤΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΝ ΔΕ
ΟΥΚ ΕΙΣΔΕΞΑΣΘΑΙ ΛΕΓΕ
ΤΩΝ ΤΙ ΚΑΙ ΠΑΝΩΝΕΩΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ.
ΚΑΙ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΙΣΙΑΚΡΑΤΟΥΝΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ
ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑ
ΡΙΤΩΝ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥΣ.
ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΔΙΚΑΙΟΣ. ΙΝΑ
ΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ
ΕΙΣΕΛΘΗΣ. ΟΥΔΑΙΔΕΙΝ
ΦΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙΑΥ
ΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΗΠΙΝΗΣΙ
ΠΙΛΙΚΙΑΝ. ΩΣ ΟΖΑΙΣ ΧΑΙΟΣ
ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΗΣ
ΥΡΙΑΣ ΟΜΩΡΕΑΝ ΑΡΤΟΝ Ω.
ΜΕΙΡΑΚΙΟΝ ΤΑΛΕΛΗΤΡΑ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΗΣ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΡΑ
ΝΙΑ ΤΟΣΩΝ ΑΛΛΑΤΗΣ ΤΑΠΕΙ
ΝΩΣΕΩΣ. ΠΟΤΕ ΕΙΚΑΙ ΠΗ
ΕΙΣΔΕΞΟΜΑΙ ΚΑΙ ΑΙΣΟΥΣΟ
ΜΑΙ ΣΕ ΙΕΡΟΝΕΡΙΑ ΤΩΝ
ΘΕΙΩΝ ΤΟΥΤΩΝ. ΚΑΙ ΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΕΥΞΟΜΑΙ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΑΤΕ
ΛΕΩΤΕΡΑ. ΕΙ ΣΟΡΠΙΖΩΝ
ΚΑΛΩΣ. ΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΥΝΗ

ΓΑΓΟΝ. ΕΙ ΤΕ ΧΡΗΜΑΤΑ
ΕΙ ΤΕ ΔΟΓΜΑΤΑ. ΕΠΕΙΔΗ
ΑΝΕΙΚΑΣΤΟΝ ΠΡΑΜΕΝ ΤΩΝΛΟ
ΓΩΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ. ΦΕ
ΡΕ ΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙ Θ ΥΩΝ ΕΝ
ΒΡΑΧΕΙ ΔΙΑΛΕΧΘΩΜΕΝ.
ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΙΚΑΙ ΤΩΝ
ΥΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΣ
Θ ΑΡΣΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΩΝ Ο
ΛΟΓΟΣ. ΕΥΧΟΜΑΙ ΔΕ ΤΟ
ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ ΠΑΘΕΙ.
ΜΗ ΔΕ ΝΙ ΔΙΟΝ ΕΝΝΟΗ
ΣΑΙ ΠΕΡΙ Θ Υ. ΜΗ ΤΕ ΦΟΒΕΙ
ΣΘΑΙ. Θ ΠΑΝΤΑΡΚΕΙ.
ΑΦΡΟΝΕΣΤΑΤΟΣ ΓΑΡ ΕΙ
ΜΗ ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΝΩΝ ΙΣΩ
ΦΡΟΝΗΣΑΣ ΟΥΚ Θ ΥΣΕ
ΣΤΙΝ ΕΝΕΜΟΙ. Θ ΥΣΑΣ Υ
ΜΕΣ ΙΑΝ ΕΑΥΤΟΥ ΔΗΠΟΥ
ΚΑΤΑΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΤΟΦΗΣΙΝ
ΩΣ ΓΑΡ ΟΣΤΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΙ
ΣΤΗΣΕΝ ΠΑΡΑ Θ ΥΠΡΟ
ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ. ΚΑΙ ΕΛ
ΛΕΝΟΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ Θ ΕΩΡΙ
ΑΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΟΣ ΚΑΡΔΙΑΣ.
Θ ΑΛΛΟΥ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕ
ΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΑΦΙΛΕΣΤΕ
ΡΟΝ. ΚΑΙ Ο ΤΟΣΟΥΤΟΝΣΟ
Φ ΟΣ. ΚΑΙ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΤΕ
ΤΥΧΗΣ ΚΩΣ ΔΩΡΕΑΣ. ΠΩΣ
ΑΦΡΟΝΕΣΤΑΤΟΝ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΕΑΥΤΟΝ Θ ΗΣΟΜΑΙ
ΖΕΙ. ΩΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΧΩΝΙ ΔΙΑΝ
ΑΠΑΛΛΑΔΙ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. Ε
ΠΕΙ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΘΕΟΣ ΔΕ ΤΙΝΑ
Θ ΕΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΕΛΕΩΤΕ
ΡΑΝ. ΚΑΙ ΓΑΡ Θ ΠΑΥΛΟΣ
ΛΕΓΩΝ. ΖΩ ΔΕ Θ Υ ΚΕΤΙ
ΕΓΩ. ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ ΧΣ.

ὀυχ ὡς περὶ νεκρόυ παν
τως ἑαυτόυ διελέγετο.
ἀλλ' ὡς ζῶντος κρείσσο
νατῶν πολλῶν ζωῶν.
τῶν μετειλη φέναι τῆς
ὄντως ζωῆς. καὶ μηδε
μίαν τῶν περὶ τοῦ με
νης προσκυνουμένου
πρᾶ καὶ ὑνὶ καὶ ἁγίου πνα
τος ἀλλ' ἐνιδιότητας χω
ρίζοντες ἑνοῦντες δὲ
τὴν θεότητα. καὶ οὐ
τρεῖς ἐντὰ τρία συναλεί
φομεν. πάλιν τὴν πρὸς
βελίου νοσοῦντος ὡμε
οὐ τε διαιροῦμεν εἰς τρία
ἐκφυλαι καὶ ἄλλο τρία. ἵ
να μὴ τὰ ἀρείου μανῶ
μεν. τί γὰρ δεῖ καὶ σὰ
περφυτο πετερο καὶ
νεσιάντικα μὴ τὸ με
νον. βίαλε γειν ἐπὶ
τοέτερον ἱερο διάστρο
φὴν τὴν διάστροφην
διορθοῦμενος. ἀλλὰ μὴ
προστολεσον ἑνοῦντος
τας. ἐπὶ ὁροις ἑστάθαι τῆς
θεοσεβείας.

Μεσότητα δὲ τὰ δύο
τὴν ἀληθείαν λέγω. πρὸς
ἣν βλέπειν καλῶς ἔχο
μεν μόνην. καὶ τὴν
φάυλην συναίρεσιν πα
ραιτούμενοι. καὶ τὴν
ἀτοπωτέραν διαίρεσιν.
ὡς μήτε εἰς λιάν ὑπό
στασιν συναιρεθέντα
τὸν λόγον. δεῖ πολυφε
ὶς φιλαι καταλιπεῖν ἢ
μίαν τὰ δύο ματα. τὸν

ἄυτον πρᾶ καὶ ὑνὶ καὶ ἁ
γιον πνα ὑ πολλιβάνου
σιν. καὶ μηδὲ ἀλλοιεῖν
τὰ πάντα. πάλιν δὲ νὲ
καὶ τὸ εἶναι ὁριζομέ
νοις. φεύγοι τὰ παρὰ μὴ εἶναι
ἀπέρεστιν εἰς ἀλλήλα
μετάχωροῦντα καὶ
μεταβαίνοντα. μήτε
τρεῖς. μὴ ζένας καὶ
ἀπολιθουσίους καὶ ἀπερ
ρηγμένας διαιρεθέντα.
κατὰ τὴν τῶν ἀρείου καλῶς
ὀνομασθείσαν μανιάν.
μὴ ἀπάρχους καὶ μὴ τάξεσι
καὶ ὅσον εἰπεῖν μὴ τὸ σε
ους. τῶν μὲν εἰς ἰουδα
ϊκὴν ἀκρολογίαν κα
τὰ σκλείσθαι λόγον
τῶν ἀγεννήτων τὴν θε
ότητα περιγράφοντας.
τῶν δὲ εἰς ἑλληνισμὸν
ἀτοπώτερον. δεόμεθα
τε οὐ τῶν εἶναι τινας
φιλοπάτορας. οὓς καὶ τὸ
εἶναι γὰρ περιαίρειν. τὸ
ποιγὰρ καὶ ἐκπίπτειν.
τοῦ γὰρ τὴν φύσιν ἀπε
ζενωμένου καὶ ἀπηλ
λοτριωμένου μετὰ
πίστεως.

Μήτε οὖν τῶν φιλοχριστῶν.
ὡς μήτε τοῦ τὰ φυ
λάττειν τὸ εἶναι ὑπ.
τὸ ὄνομα καὶ ἑνότητα.
μήτε προσαίτιον ἀλλοφε

ρόμενος τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ περὶ τοῦ τῆς ἀρχῆς ἀ
ξιώματος τῆς δὲ ὑπερτάσεως
γεννητορικῆς ἰδιότητος
παρὰ μὲν τοῦ πατρὸς καὶ ἁγίου
ἀρχὴ καὶ θεότητος ὡ
αἴτιος. τοῦ δὲ υἱοῦ καὶ
πνεύματος. ἐ
πὶ θεωρουμένης. ἐ
πεὶ δὲ χρὴ καὶ τὸν ἑνὰ
δα νοῆσαι. καὶ τὰς τρεῖς
ὑποστάσεις ὁμολογεῖν
εἶτα ὁ νοητὸς προσωπα
γὸς καὶ ἑκάστην μετὰ τῆς
ἰδιότητος· τὴν μὲν τοῦ
πατρὸς ἀνωμολόγησε. εἶπε
μὲν γὰρ. εἷς πατὴρ. εἶπεν αἴτιον
καὶ γνῶσιν καὶ ἀνα
φορὰν οὐσιωτικὴν θε
ρουμένων οὐ συνυπο
μένων οὐδὲ συναλεί
φομένων· καὶ κατὰ
τὰ ἑνικὰ καὶ ταυτὸν τῇ θε
ότητι καὶ ὅσα τοιαῦτα
ὅπερ ἐστὶ τοῦ υἱοῦ καὶ συνα
πτόμενον καὶ ἑνούμενον καὶ
συναλείφεσθαι καὶ ἀνα
πέμπεσθαι καὶ
ἐπινοούμενον καὶ
προσιὸν καὶ ἀρχὴ
ἐπινοούμενον καὶ ἀρ
χόμενον· ἀρχὴ δὲ ἀνὰ
λογον αἴτιον καὶ ὑπερτάσεως.
καὶ ὡσαύτως πνεύματος·
ἀνάρχου ἀνάρχου καὶ ἀρχῆς
ἐπινοουμένου καὶ ἀρ
χομένου· ἀρχὴ δὲ ἀνὰ
λογον αἴτιον καὶ ὑπερτάσεως.
καὶ ὡσαύτως ἁγίου

τοῦ εἶναι παρελθόντα.
συμβαίνει τὰ μὲν γενητὰ
τῶν ὄντων καὶ τῶν μὴ ὄντων σώματα
καὶ τὰ σώματα τοῦ ὑγροῦ
καὶ πήγεται καὶ λυθῆ
σεται. ὅτι καὶ τὰ ἡμι
τέραστα σώματα. συμβαί
νει διὰ τοῦτο οὐ γεγενῆσθαι. διὸ
τι τὰ σώματα ἐστὶ φύσει διὰ
τοῦτο οὐχ οὕτως. ὅ
τι οὐ τῶν τὰ σώματα
ὧν ἐστὶ τὸ εἶναι οὐχ ὁμοίως
ὂν. τοῦτο δὲ οὐδὲ τὸ
γενητὸν ὁμοίως ὂν. εἰ μὴ
καὶ τὰ ἄλλα δουλεύσεται
ὕλαις. ὅτι ὂν πάσχων ἢ
λυπούμενος. καὶ πεινῶν.
καὶ διψῶν. καὶ ὅσα πέ
πονθε σώματος. ἢ τοῦ συναλ
γεῖν. ἀλλὰ τὰν
τα οὐ παραδέχεται σοι
ὁ νοῦς. περὶ οὗ γὰρ ὁ λόγος
μηδὲν οἰκεῖον ἐν τῇ
γενητικῇ ἐν ἄλλοις ἐστὶν
οὐ παραδέχεται
ἀλλ' εἰ γεγένηται. πῶς
γεγένηται φησίν
ἀποκρινάμενος δὲ
ιστέον. ὅτι οὐ φύσει γε
γένηται. εἰ γὰρ φύσει γεγένηται
ται. καὶ ἐπαιτεῖται
πῶς γεγένηται. πα
ρὸ περὶ τῆς γενητικῆς.
πάρεστι καὶ περὶ τῆς κτί
σεως. ἢ γὰρ ὑπάρξει ἀνα
γκαίως καὶ ἀφρονῶς
τις. καὶ ἢ τοῦ συναλ
γεῖν τοσαῦτα λόγου
μηδὲν οἰκεῖον ἐν τῇ
γενητικῇ ἐν ἄλλοις ἐστὶν
οὐ παραδέχεται
ἀλλ' εἰ γεγένηται. πῶς
γεγένηται φησίν
ἀποκρινάμενος δὲ
ιστέον. ὅτι οὐ φύσει γε
γένηται. εἰ γὰρ φύσει γεγένηται
ται. καὶ ἐπαιτεῖται
πῶς γεγένηται. πα
ρὸ περὶ τῆς γενητικῆς.
πάρεστι καὶ περὶ τῆς κτί
σεως. ἢ γὰρ ὑπάρξει ἀνα
γκαίως καὶ ἀφρονῶς
τις. καὶ ἢ τοῦ συναλ
γεῖν τοσαῦτα λόγου
μηδὲν οἰκεῖον ἐν τῇ
γενητικῇ ἐν ἄλλοις ἐστὶν
οὐ παραδέχεται
ἀλλ' εἰ γεγένηται. πῶς
γεγένηται φησίν
ἀποκρινάμενος δὲ
ιστέον. ὅτι οὐ φύσει γε
γένηται. εἰ γὰρ φύσει γεγένηται
ται. καὶ ἐπαιτεῖται
πῶς γεγένηται. πα
ρὸ περὶ τῆς γενητικῆς.
πάρεστι καὶ περὶ τῆς κτί
σεως. ἢ γὰρ ὑπάρξει ἀνα
γκαίως καὶ ἀφρονῶς
τις. καὶ ἢ τοῦ συναλ
γεῖν τοσαῦτα λόγου
μηδὲν οἰκεῖον ἐν τῇ
γενητικῇ ἐν ἄλλοις ἐστὶν
οὐ παραδέχεται
ἀλλ' εἰ γεγένηται. πῶς
γεγένηται φησίν
ἀποκρινάμενος δὲ
ιστέον. ὅτι οὐ φύσει γε
γένηται. εἰ γὰρ φύσει γεγένηται
ται. καὶ ἐπαιτεῖται
πῶς γεγένηται. πα
ρὸ περὶ τῆς γενητικῆς.
πάρεστι καὶ περὶ τῆς κτί
σεως. ἢ γὰρ ὑπάρξει ἀνα
γκαίως καὶ ἀφρονῶς
τις. καὶ ἢ τοῦ συναλ
γεῖν τοσαῦτα λόγου

περὶ τῆς γενητικῆς.
ἐν χρόνῳ καὶ ταῖς τι
χούσαις τόποις ἐν
τοῖς σώμασι τόπος ἐκεῖ ἀπο
τυχὶ περὶ τῆς γενη
τικῆς. ἀπὸ τυχὶ καὶ
περὶ τῆς κτίσεως. πᾶν
τα οὖν κοσμικὰ καὶ φθορὰν
τῶν ὑλικῶν. ἀγαθὸς θε
ὑπεγράφην. πολλάκις
πάντα ἐχειρούργησε
λλὰ λόγῳ φησὶ τὸ πᾶν,
ὑπέστησε καὶ βουλή
ματι. αὐτοῦ ἐγράφη ἐν
καὶ ἔτι μὴ φθείρεσθαι ἀν
τοῦ θεοῦ θέλοντος καὶ ἐ
κτίσθησαν. ὅταν
ἐπιστῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ
πάντα ἐκτίσθαι. οὐ
τὴν ἀπροφρόνητον
κτίσιν εἰσάγεις. οὐδεὶς
γὰρ ἀνθρώπων λόγῳ πρά
τει τὰ γινόμενα. οὐ
δὲ ἐπιγαθὴ ἡ ψυχὴ τε
ρον ἀνθρώπων οὐδὲ ἄπονω
τερον. ἐπὶ τὸ λέγειν ἐρ
γου χαλεπώτερον ἐστὶν
ὡς τεχνικὸς λόγῳ κτί
ζει. θεὸς τὰ κτίσματα.
ὃν καὶ ἀνθρώπινον αὐ
τῷ τοῖς κτίζειν. ἢ γὰρ
μεῖζον καὶ ἀνθρώπινον
λόγῳ τι πράττειν τα
ἰδεῖν. ὅτι οὐχ ὡσαύτως
κτίζει θεός. ἐπεὶ διαφέ
ρον βουλήματι τῆς πόλε
καὶ παραστήσω τῶν
θέλησον γενέσθαι ὑπὸ
καὶ παραστήσω τῶν
θέλησον ἄλλο τι τῶν

πραττομένων· καὶ εἰς
ἔργον ἢ βούλησιν χωρη
σάτων· εἰδὲ τοῦτων οὐ
δὲν ἐπέπραττο βούλεσθαι
δ' οὐδὲ τὸ βούλεσθαι πρᾶ
γμά ἐστιν. ἀλλ' ὡς μὲν ἀπὸ
κτίζει. ἄλλως δὲ ὅταν
τῶν κτίσεως δὲ· πῶς
οὖν ἱστίζειν μὲν οὐκ ἂν
τρυπικῶς· γένηται δὲ
ἀναγκάζεται ἀντροφω
πικῶς· συμβιβάζων
ἐπεὶ τάδε γένοιτ' εἰ τάγεν
νας· διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τάξις τοῦ εἶναι παραγεις·

Ἢ ἵνα τί βα· ὑστερον εἰπών.
τάχα οὐδὲ αὐτὸς ἔχοι
κὸν τῶν παραγεις· ἐπεὶ
καὶ ὀλεύειφρισι μὲν τὴ
ἐν τῆς φύ τοῦ πρε
πῆ. πρὶν εἰς τοῦ εἶναι πα
ρελθεῖν· καὶ λιπὰ εἰς τὸ
πηρεάζε των τῶν λόγων·
οὐ γὰρ οὖν πως εἰς τοῦ
πρὸς φηλὶ τὸν ὕπνον πάρ
χειν· οὐ σὲ ἐν τῶν πρὶν πρὸ
τερον ὄντα· μετὰ δὲ
τοῦ τοῦ εἰς τὸ εἶναι ὁδεύ
σαντα· οὐδὲ γὰρ ἀτελῆ
πρότερον· εἶτα τελεῖ
ον· ὁ δ' ἐπέρνο λος τῆς εἰ
μετέρασις ὑπόσεως· τῶν
πατῶν ἐπηρεαζόντων
ἐστί· πᾶν γὰρ τῶν ἐπι
πάντων προχεί
ρως ἐπάσι τοῖς λεγομένοις
ἢ μὲν εἰς δὲ οὐχ οὕτως φρο
νοῦμεν· οὐχ οὕτω δο
ξάζομεν· ἀλλ' ὅμοιον τὸ
εἶναι τὸν ἀπ' ἀρχὴν ἀτε

πίτως· ἀεὶ δὲ ἢ ὃν οὐχ ἧ
περπίπτει τὰ ρεῖ στο
μὴ εἶναι πο τε δὲ νός.
καὶ οὐ σὲ ἐν γεννητῶς·
ὡς τε συμπρεχειτῶ εἶ
ναι τοῦ πρό τερεγεν
νῆσθαι τοῦ μὴ ὄν ποτε
νος· ἐξ αὐτοῦ τε ὑπάρ
χον τος καὶ οὐ σίας ἢ
τοῦ μὴ ὄντως κυρίως τε
ρον ἐπινοεῖται· νῦν
γὰρ τὴν ἐλλιπῆ γλῶτ
ταν τὸ νοούμενον ἐς
λεγόμενον· καὶ δὲ τὸν
πῆς περιεργάζουτὴν
προοδον· ἀρ' οὖν λιπ
ἀκούειν ὀφεί· καὶ οὐτι
ἐς τοῦ ὑπρς· καὶ ὁ τι δὲ ἐκ
πῖρ· ὁδεύς· καὶ οὐδὲ ἢ
παρὰ τοῦ τοπερι ἐργα
ζόμαι· μὴ πὰ αὐτοπλῶ
ταις φωναῖς· ἀὶ τῶν
περφωνεῖσθαι· πάντε
λῶς διαπίπτουσιν· ἢ
τῆ ὀφει· τρεῖ μου σπερ
ὴλιακὴ ἀκτῖνα· ὅσον
γὰρ ἀπλεῖον ἐς διάκρι
σεν ἐλθοι

ειν τὰ παραβλάπτεται· καὶ
τοῦτο οὐ τὸ ὁρᾶν ἄτοπος ἔσ-
ρηται διὰ τοῦτο· ἐπεὶ ὁ
μὴ κωλύων τοῦτο τὸ ὁρᾶν
τὸ ὁρώμενον· ἐὰν δὲ ὅλο-
ς ἰδεῖν ἐθέλῃς· καὶ μὴ
ὅσον ὁρᾶν ἀσφαλές·
ἀκούεις τί φησιν; τοῦτο
μὴ περιεργάζου· ἀκού-
εις τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν
εἰς τὸν κόλπον· εἰς τὸν
πολυπραγμονεῖ· εἶδε
πολυπραγμονεῖς γενέ-
σεις· καὶ ἐν σπρόδοκι.
καὶ γὰρ οὐ πολυπραγμο
νῶ τοὺς ῥάκια ψυχῆς καὶ
σώματος· πῶς ἔχουσι.
καὶ ἐκ ὧν φύσιν τοῖς
νοσοῦσι πότερον οἱ
νοσοῦντες· ἢ ἡ νόσος·
πῶς τοῦτο καὶ
κινεῖ καὶ κινεῖται· πῶς
παίσεως εἰς ἐν τῶν αὐτῶν
μένει· καὶ τὸ ἐκ τοσῶ
πίστασθαι· πῶς οὐ νοῦς
ἐπισκοπεῖ· καὶ τί ἐν ἀ
λόγοις ἐναλλαγῆναι· πῶς
λόγῳ νοῦν ἀλλάξασθαι·
καὶ οὔτω τὰ λοιπὰ
λέγω· τί οὖν ὑπὲρ τοῦ
φορᾶ· τί ἀστέρων κί-
νησις ἡμέρας· ἡμέρα
νυκτὸς διαστήματος·
τί περὶ θάλασσαν·
πόθεν δὲ ἀνέλιπτος ῥεῦ
ματα· ἡ πῶς περὶ τὸ πρό
παν· ἡ ὁλοκληρεύ-
σεως· ἐν τούτων ἁπάντων
ἐπὶ τὸ τέλειο-

ΟΥΤΟΙ ΓΑΡ ΟΥΚΕΤΙ ΤΟΥ
ΟΥΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΙ ΩΝΗΔΑ
ΚΤΥΛΩΝΟΣ· ΩΣ ΣΥΤΟ
ΠΟΕΙΣΘΑΙ ΤΑΝ ΥΠΟΡΩΜΕ
ΝΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗ
ΘΕΙΑΝ· ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙ
ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΟΚΗΣΑΣΑ· ΕΙΣ ΑΥΤΟ
ΟΥΚ ΕΓΝΩΣ· ΟΣΤΙΣ ΕΙ ΟΤΙ Ε
ΡΙΤΟΥΤΩΝ ΔΙΑΛΕΓΟΜΕ
ΝΟΣ· ΕΙ ΤΑΥΤΑ ΟΥΚ ΑΤΕ
ΛΑΒΕΣ ΩΝ ΗΣΑΙ ΠΑΙΣΘΗΣΙΣ
ΜΑΡΤΥΣ· ΠΩΣ ΘΗΣΑΙ ΣΟΙ
ΒΩΝ ΣΟΠΕΡ ΤΕ ΚΑΙ ΟΣΟΝΕ
ΣΤΙΝ· ΕΙΔΕΝΑΙ ΥΠΟΛΑΜ
ΒΑΝΕΙΣ· ΠΟΛΛΗΣ ΤΟΥΤΟ
ΤΗΣ ΑΛΟΓΙΑΣ· ΑΛΛΕΙ ΤΙΕ
ΛΙΟΝ ΕΙΘΗ ΤΡΟΥΛΛΗΘΡΑ
ΣΕΙ ΘΕΟΛΟΓΩΝ· ΤΟ ΔΕ ΝΙΚΑ
ΤΕ ΛΑΒΕΣ· ΤΟ ΔΕ ΚΑΤΑΛΑ
ΒΕΙΝ ΔΕΙ ΘΗΤΙ· ΤΟ ΔΕ Ε
ΛΑΤΤΟΣΟΝΕΣΟΝ ΔΙΕΝΟΗ.
ΤΟ ΔΕ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΩΘΗΣΑΥ
ΡΟΙΣ ΔΙΑΛΕΙΜΑΤΩΝ· ΔΙΑ ΠΟ
ΛΙΤΕΙΑΣ ΑΝΕΛΟΓΕ· ΔΙΑ ΚΑ
ΘΑΡΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΣΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑ
ΘΑΡΟΙΣ· ΒΟΥΛΕΙ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΠΟΤΕ· ΚΑΙ ΤΙΣ
ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΑΨΙΟΣ· ΤΑΣΣΕ
ΤΟΛΑΣ ΦΥΛΑΣΣΕ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΩΝ ΟΔΕΥ
ΣΟΝ· ΠΡΑΞΙΣ ΓΑΡ ΕΠΙΒΑ
ΣΙΣ ΘΕΩΡΙΑΣ· ΕΙΣ ΤΟΥΣΩ
ΜΑΤΟΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΦΙΛΟ
ΠΟΙΗΣΟΜΕΝ· ΑΡΑ ΤΙΣ ΕΣΤΙ
ΛΟΓΟΣ· ΟΣ ΑΡΜΟΤΤΕΙ ΤΟ
ΣΟΥΤΟ ΔΥΝΑΤΑΙ· ΟΥΤΕ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΤΡΟΝ
ΕΛΘΕΙΝ· ΑΛΛΟΘΙ ΩΣ ΦΗ
ΣΙΝ ΒΛΕΠΕΙ ΝΔΙΕΣΟΠΤΡΟ
ΚΑΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΕΙ

Προσεχε σεαυτω και τη διδασκαλια· επιμενε αυτοις· τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου· επιστομα μη εχετω ο λογος· και παλιν γραφεται· ουαι μονω αυτω· ου γαρ εστιν ενος ανθρωπου το ευαγγελιον· αλλα παντος του κοσμου· ουτοι δε περι ων ο λογος· ειτε ημεις ειτε υμεις· ουτως κηρυσσομεν· και ουτως επιστευσατε· ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι· ουτως κηρυσσομεν· και ουτως επιστευσατε· χειρα ταις βεβηλοις εισενεγκη· φωνηαις και αντιθεσεσι ταις ψευδωνυμου γνωσεως· και ταις εις ουδεν χρησιμον φερουσαις λογομαχιαις· ουτω γαρ ο παυλος και εν παντι τοπω λογων περιττομη και περιεργον· οπου συντεταγμενου λογου ισχυειν και βεβαιουσθαι· οπως μη αλλοτριοδιδασκαλος ων ο λογος· ειτε ημεις ειτε υμεις· ως παυλος εγραψεν· ειτε ουν τις ετερα διδασκαλει· και μη προσερχεται υγιαινουσι λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου· και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια· τετυφωται· μηδεν επιστατων· αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας· εξ ων γινεται φθονος· ερις· βλασφημιαι· υπονοιαι πονηραι· παραδιαπαρατριβαι· διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν· και αποστερημενων της αληθειας· νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν· αφιστασο των τοιουτων· εστι δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας· ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον· δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα· εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα· τουτοις αρκεσθησομεθα· οι δε βουλομενοι πλουτειν· εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα του διαβολου· και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας· αιτινες βυθιζουσι τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν· ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια· ης τινες ορεγομενοι· απεπλανηθησαν απο της πιστεως· και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις· συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε· διωκε δε δικαιοσυνην· ευσεβειαν· πιστιν· αγαπην· υπομονην· πραοπαθειαν· αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως· επιλαβου της αιωνιου ζωης· εις ην εκληθης· και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων· παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου· του ζωογονουντος τα παντα· και χριστου ιησου· του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν· τηρησαι σε την εντολην· ασπιλον· ανεπιλημπτον· μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου· ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης· ο βασιλευς των βασιλευοντων· και κυριος των κυριευοντων· ο μονος εχων αθανασιαν· φως οικων απροσιτον· ον ειδεν ουδεις ανθρωπων· αλλ ουδε ιδειν δυναται· ω τιμη και κρατος αιωνιον· αμην· τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν· μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι· αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν πλουσιως παντα προς απολαυσιν· αγαθοεργειν· πλουτειν εν εργοις καλοις· ευμεταδοτους ειναι· κοινωνικους· αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον· ινα επιλαβωνται της αληθους ζωης· ω τιμοθεε· την παρακαταθηκην φυλαξον· εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας· και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως· ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν· η χαρις μετα σου· αμην·

προς τιτον πρωτη επιστολη παυλου αποστολου· γραφεισα απο νικοπολεως της μακεδονιας·

Παυλος δουλος θεου· αποστολος δε ιησου χριστου· κατα πιστιν εκλεκτων θεου· και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν· επ ελπιδι ζωης αιωνιου· ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων· εφανερωσε δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι· ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου· τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν· χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων· τουτου χαριν απελιπον σε εν κρητη· ινα τα λειποντα επιδιορθωση· και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους· ως εγω σοι διεταξαμην· ει τις εστιν ανεγκλητος· μιας γυναικος ανηρ· τεκνα εχων πιστα· μη εν κατηγορια ασωτιας· η ανυποτακτα· δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι· ως θεου οικονομον· μη αυθαδη· μη οργιλον· μη παροινον· μη πληκτην· μη αισχροκερδη· αλλα φιλοξενον· φιλαγαθον· σωφρονα· δικαιον· οσιον· εγκρατη· αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου· ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση· και τους αντιλεγοντας ελεγχειν· εισι γαρ πολλοι και ανυποτακτοι· ματαιολογοι και φρεναπαται· μαλιστα οι εκ της περιτομης· οις δει επιστομιζειν· οιτινες ολους ανατρεπουσιν οικους· διδασκοντες α μη δει· αισχρου κερδους χαριν· ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης· κρητες αει ψευσται· κακα θηρια· γαστερες αργαι· μαρτυρια αυτη εστιν αληθης· δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομως· ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει· μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις· και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν· παντα καθαρα τοις καθαροις· τοις δε μεμιαμμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον· αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις· θεον ομολογουσιν ειδεναι· τοις δε εργοις αρνουνται· βδελυκτοι οντες και απειθεις· και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι· συ δε α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια λαλει· πρεσβυτας νηφαλιους ειναι· σεμνους· σωφρονας· υγιαινοντας τη πιστει· τη αγαπη· τη υπομονη· πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις· μη διαβολους· μη οινω πολλω δεδουλωμενας· καλοδιδασκαλους· ινα σωφρονιζωσι τας νεας· φιλανδρους ειναι· φιλοτεκνους· σωφρονας· αγνας· οικουργους· αγαθας· υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν· ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται· τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν· περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων· εν τη διδασκαλια αφθοριαν· σεμνοτητα· λογον υγιη· ακατακριτον· ινα ο εξ εναντιας εντραπη· μηδεν εχων λεγειν περι ημων φαυλον· δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι· εν πασιν ευαρεστους ειναι· μη αντιλεγοντας· μη νοσφιζομενους· αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην· ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν· επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις· παιδευουσα ημας· ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας· σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι· προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου· ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων· ινα λυτρωσηται ημας απο πασης ανομιας· και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον· ζηλωτην καλων εργων· ταυτα λαλει· και παρακαλει· και ελεγχε μετα επιταγης· μηδεις σου περιφρονειτω· υπομιμνησκε αυτους αρχαις και εξουσιαις υποτασσεσθαι· πειθαρχειν· προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι· μηδενα βλασφημειν· αμαχους ειναι· επιεικεις· πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους· ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι· απειθεις· πλανωμενοι· δουλευοντες επιθυμιαις και ηδοναις ποικιλαις· εν κακια και φθονω διαγοντες· στυγητοι· μισουντες αλληλους· ηνικα δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου· ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις· αλλα κατα το αυτου ελεος εσωσεν ημας· δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου· ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων· ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι· κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου· πιστος ο λογος· και περι των αυτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι· ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω· ταυτα εστι τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις· μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και εριδας και μαχας νομικας περαιτου· ειτε ουν τις ετερα διδασκαλει· και μη προσερχεται υγιαινουσι λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου· και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια· τετυφωται· μηδεν επιστατων· αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας· εξ ων γινεται φθονος· ερις· βλασφημιαι· υπονοιαι πονηραι· παραδιαπαρατριβαι· διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν· και αποστερημενων της αληθειας· νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν· αφιστασο των τοιουτων· εστι δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας· ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον· δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα· εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα· τουτοις αρκεσθησομεθα· οι δε βουλομενοι πλουτειν· εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα του διαβολου· και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας· αιτινες βυθιζουσι τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν· ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια· ης τινες ορεγομενοι· απεπλανηθησαν απο της πιστεως· και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις· συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε· διωκε δε δικαιοσυνην· ευσεβειαν· πιστιν· αγαπην· υπομονην· πραοπαθειαν· αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως· επιλαβου της αιωνιου ζωης· εις ην εκληθης· και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων· παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου· του ζωογονουντος τα παντα· και χριστου ιησου· του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν· τηρησαι σε την εντολην· ασπιλον· ανεπιλημπτον· μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου· ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης· ο βασιλευς των βασιλευοντων· και κυριος των κυριευοντων· ο μονος εχων αθανασιαν· φως οικων απροσιτον· ον ειδεν ουδεις ανθρωπων· αλλ ουδε ιδειν δυναται· ω τιμη και κρατος αιωνιον· αμην· τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν· μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι· αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν πλουσιως παντα προς απολαυσιν· αγαθοεργειν· πλουτειν εν εργοις καλοις· ευμεταδοτους ειναι· κοινωνικους· αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον· ινα επιλαβωνται της αληθους ζωης· ω τιμοθεε· την παρακαταθηκην φυλαξον· εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας· και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως· ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν· η χαρις μετα σου· αμην·

καὶ ἀφόρητον καὶ κενὴν ἀν-
νεύει τέχνην ἄριον εἶναι
τὸ μεγαληγορῆσαι τὴν
ρίον. φέρε τοσοῦτον ὄν-
τινα λάσχεσθαι οἱ
κατασκοποὶ. εἰ μὴ ἀγχίνοις
πατρικοῖς κεκινουμένων
καὶ ὀφθείσης θεοσεβείας
ἀσεβῶν τὰ ἐλλήνων ἐ
λίσσοντων. καὶ τὴν ἀ
καρπίαν καὶ ἀνόνητον τὴ
ν φέλειαν τὴν ὑμετέ
ραν ἐπειδὴ σπείρειμεν
ὅσπείρων τὸν λόγον ἐ
πὶ πᾶσαν διάνοιαν. καρ
ποφορεῖδεῖ καὶ πτεκαι
γόνιμος ἢ πὶ πλοῦτε
καὶ τοῦτοῖν ὠφελῶν διαμέ-
σαντες. καὶ πλείονα λα
βόντες ὕλην. ἀντιλογί
ας τε καὶ τῆς καθ' ἡμῶν
λοιδορίας. ἵνα καὶ μᾶλλον
ὑμᾶς αὐτοὺς ἐσταση τε
πρὸς αὐτὰ δὲ ἐπὶ παρα
δόξου λόγου. καὶ πα
ρὰ τὸν μῦθον τὸν ὑμέ
τερον. ὅτι πάντα ἔοικε ναὶ
τε καὶ διδασκεῖν ὑπὲρ
σχεῖν φέλειαν τινὰ ἡμᾶς
καὶ γενναίους. ἵνα μὴ
λυπῶ λέγων ἀλαθῶς

καὶ θορασέως. ὃ τι πάντων
ὧν τοι τὸ περὶ θ̄ν φιλοσο
φεῖν ὑπόνοιαν τὸς. οὐχ ὧν
τῶν τὸ πρᾶγμα ἐγὼ νομί
καὶ τῶν ἡμᾶς ἱερομέ
νων. πρόσθεν δὲ ὧν δε
πάντων δὲ πάσιν. ὧν
δὲ πάντα. ἀλλ' ἔστιν ὅτε
καὶ οἷς καὶ ἐφ' ὅσον. ὑπὲ
τῶν ἡμεν. ὅτι τῶν μὲ ζη
τασμένων καὶ διαβε βη
κότων μὲν θεωρία. καὶ
πρότου τῶν. καὶ ψυχῆ
καὶ σώματι καθαρᾷ
νων. ἢ καθαιρομένων
τὸ μετριώτατον. καὶ
καθαρῶν παρόντες σοφοὶ
καθαροῦ. τυχὸν οὐδὲ ἀ
σφαλές. ὥσπερ οὐδὲ θεῖ
σα φραίνει καὶ κτίνος·
τε δεῖν καὶ σχολὴν
γενομένη ἀπὸ τῆς εὖ ὠφε
λῆσαι καὶ παραχῆς. καὶ
καὶ τὸ πρεμονικὸν καὶ
συνεχέντα τοῖς λοχω
ροῖς τυποῖς καὶ πλανω
μένοις. οἷον γράμμασι
πονηροῖς ἁπλῶς γνω
τῶν καὶ γραμμάτ-
ἢ βορβόρων ῥυπαρῶν
δλῶν. δεῖ γὰρ τὸν ὀπτι
σχολάσαι καὶ γνῶναι ὅτι
καὶ ὃ τὰν λάβωμεν καὶ
ρον. ἢ ρινεπιθεολογίας
εὐφυΐτητα· τῆς δὲ
οἷς τὸ πρᾶγμα διάστον
δὲ οὐ καὶ οὐχ ὡς ἐν τύπ-
ἄλλως καὶ τοῦ τοφλυ
ρεῖται ἰδέας. μετὰ τὸ
ἱππικοὺς καὶ τὰ θέατρα.

κϛ

καὶ τὰ ἀξιώματα. καὶ τὴν
γαστέρα. καὶ τὰ ὑπὸ γαστέρα·
ὅτι καὶ τοῦτο ἱερὸς τρυ
φὴ ἐστιν περὶ τὰ ὑγιαίνοντα ἕρεσι
λία καὶ κοιλότητα τῶν ἀν
τιθέσεων· τίνα δὲ φι
λόσοφα τὰ ὀνικὰ ἐπιπό
σων· ὅσα μὴ μίαν ἐφίστα
σι καὶ ἓν ὅσον ἡ τοῦ ἀέρος
ὀνητὸς ἐστὶ ἐφικνεῖται
καὶ δύναμις· ἵππαμις κα
φάπερ αἱ ὑπερβάλλουσαι
τῶν φωνῶν ἢ τῶν
προφῶν. τίνα δὲ κοιν
βλάπτουσι νήστασώμα
τα· εἰ βούλει δὲ τῶν φορ
τίων ἃ ὑπὲρ δυνάμεως
τοὺς ὑπερβαίνοντας.
ἢ τὴν τῶν ὑγιε
ὄις φοδροτέροις· οὕτω
δεῖ καὶ οὕτω τοῖς τερροῖς
ἵνα οὕτως εἴπω τῶν
λόγων ἕκαστον ἐφέν
τες καὶ βαρηφέντες. ζη
μιωφείεν καὶ εἰς τὴν
ἀρχαίαν δύναμιν·

Κ αὶ οὐ λέγω τοῦτο. μὴ δεῖ
πάντοτε μεμνῆσθαι
τοῦ· μὴ πάλιν ἐπὶ φυ
σεως ἀναπαύεσθαι πάντα
εὔκολα καὶ τάχεις· μὴ
δὲ ὀνειδίζειν γὰρ φύσει ἀλ
λοῖα. ἀλλὰ ἀνεπιεύθυνον·
καὶ εἰ οἷόν τε εἰπεῖν. μὴ
δὲ ἄλλο τι τοῦτο πρα
κτέον· καὶ τῶν τῶν ἐ
παινούντων εἰκαίτο
λόγον. ὅσα δὲ τὰ μὴ μέ
ρασι καὶ μὴ ὑστέρασι διαίσε
λέγεται· καὶ ἐσπέρασι.

πρωΐ καὶ μεσημβρίας
διηγεῖσθαι· καὶ εὐλογεῖ
τὸν νικῆσαντα καὶ
ρῶν· εἰδέναι καὶ τοὺς ἐ
κεῖνος ἐπὶ ταχὺ ὁμιε
νον· διανιστάμενον·
ὁδοιπορούντα· ὅτι οὐ
ἄλλο πράττοντα· καὶ
τὴν μνήμην τυποῦσθαι
προσκαφαρότητα· ὥστε
οὐ τὸν μεμνῆσθαι
ηνεικῶς κωλύω. τοῦτο
λογεῖν δὲ· οὐδὲ τὴν
θεολογίαν ὑπερεύχε
βεσ· ἀλλὰ τὴν ἀκαιρίαν·
οὐδὲ τὴν διδασκαλίαν·
ἀλλὰ τὴν ἀκαιρίαν·

Η λίου τοσμένου πλήσμο
νὴ καὶ κόρος ἐστὶν
ἐργάζεται· καὶ ἱερὸν
τοσμένος· καὶ καὶ
ρὸς τῶν πάντων πράγμα
τι· ὧν σὺ λογικῶν ἐστι κα
λοῖς δοκεῖ· καὶ τοῖς κα
λοῦ καὶ λογικοῦ πάντων
κατὰ μὴν ὑπὲρ ἀνθρώ
πελῶν ἀγῶνον· καὶ γυ
ναῖ ὑκόσμιος ἀνδρείος·
ἢ γυναικείος ἀνδρός·
καὶ πενθεῖν ἐπὶ ἐκ μὴ
καὶ ἀπὸ τῶν δακρύων·
ἐν τῷ ἀδελφοῦ νοῦ τῷ
καὶ ρὸν καὶ ἀνθρώπου·
καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ
οὐ καὶ δεῖ καὶ ἀδελ
λοὺς ὡς φίλους καὶ ἀδελ
φοὺς ἀδελφοὺς γαρ
μᾶς ἐστὶ καλῶ· καὶ ὑπερ
οὐ καὶ δελφικῶν ἐχόντας·

λιπὸν τῷ διανοῷ μιεφλ·
λιπδεικαφαπερὶ ἵππου οἱ φερ
μιοι καὶ δυσκάφεικτοι.
τὸ δὲ ἐπιβατηνλογισμιὸ
ἀπορρίψαντες καὶ τὴν
καλῶς ἀρχουσαν ἐυλαβει
ανὰ πορίτυχαντες. πορ
φυρίτης νυσσης φέωμιεν·
ἀλλ' εἰς ὠτῶν πίμιε τέ
ρων πόρων φιλοσόφων
μιεν· καὶ μὴ εἰς ἀϊτυπτο
εἰς φερώμιεφ· λιπδε
εἰς ἀσσυρίους καὶ τὰς υρω
μεφ· μιπδὲ ἀδωμιεν
τὴν ὠδὴν ἡς ὑ ἐπὶ τῆς
ἀλλοτρίας. πᾶς δὲ ἀκοὴς
λέγω δ' ἐν ἡς τε καὶ πίμιε
τέρας· ἐχφρᾶσι καὶ φιλι
ας· ἐυγενῶς μιοι σοι καὶ ἀ
γαθῶς μιος· ἢ μιλιαν ἐπι
μελῶς τε περεῖ τὰ πίμιε
τέρα· καὶ βούλοιτ' ἂν τὸ
σὸν φίρα τῶν ἐν ἢ
λίνι σαι σῶν τε μὲ σφαι
φλόγα· ἐχ ἁπτεῖ τε καὶ
ἀναρριπίζει καὶ εἰς ὁ ὑν ὸν
ἵρει ταῖς παρ' ἑαυτῆς ἀυ
ραις λαμφάνουσα· καὶ τοι
εἴτης βαβυλωνίας φλο
γὸς τὰς ὑσλως κατα φλε
γούσης ὑφηλοτέραν·
ἐπειδὴ γὰρ οὗς ἐν τοῖς ἑ
αυτῶν δόγμασιν ἔχου·
σι τὴν ἰσχυν. ἐν τοῖς
ἡμε τέροις ἀθροῖς τὰν
τὴν φιρεύουσιν· καὶ
διὰ τοῦτο ὧς περ ἀι λίνι
αι τοῖς πρᾶγμασιν. οὐ
τω τοῖς ἡμε τέροις ἐπι
τιθέναι. εἴτε ἀτυ

χημιας ἰσχρὴ λέγειν· εἰ
τε ἁλιαρτήμασιν·
ἀλλ' ἡμιεῖς γε μὴ ἐπιπλεῖ
ον ἂν αὐτοὺς ἀγῶνος ὠμιεν·
μιπδὲ τὸ περὶ ταὐτα κό
σμιον ἀτιμιάσωμιεν·
ἀλλ' εἰμὴ τὴν ἔχφραν
κατα λύσας φαι δυνατόν·
ἐκεῖνο γε συμβῶμιεν
ἀλλήλοις· μυστικῶς τὰ
μυστικὰ φέρεσθαι·
καὶ ἀπόκρυφα· καὶ
μὴ ῥίπτειν εἰς βέβηλους
ἀκοὰς τὰ μὴ ἐκφορά·
μιπδὲ ἐμὸν τέρους ἡμῖν
ἀποφαίνωμιεν τοὺς
προσκυνοῦντας τοῖς
δαιμονίοις· καὶ τῶν
ἀϊσχρῶν μύθων καὶ
πραγμάτων θεραπεύ
τας· ὁ ἰφάτων ἀν τοῦ
ἁιματος· ἢ λόγων ἐστὶ
ὧν ἡμιε τάδιεν τοῖς ἀ
νυπτοις· ἀλλ' ἐιδῶμιεν
ὡς περ ἐς φῆτος καὶ διαι
τητὴς καὶ γελωτοποιὸς καὶ
βάδισματος οὐσάντι
ναϊσοσμιότητα· οὐτ'
ἰσχαλόγου καὶ σιωπῆς.
ὁ τι καὶ λόγον πρεσβεύ
ομιεν ἡμιε τάτων ἄλλω
τού· ὑ ὑπροσηγορίων
καὶ δυνάμιεων· ἐστὼ
καὶ τὸ φιλόνεικον ἢ
λιῶν ἐν μιον ἀγωνί τῆ
ν ἡ σιν ἀκοῦ ειθ· υ καὶ
ἰσχύσιν· καὶ σῶν ἐχόν
των. καὶ τὸ κλῆν
καὶ διαίρεσιν καὶ ἀπαλλα
σιν· ὅπως κρούσεται ὠν λε

Τ ΓΟΛΙΕΝΩΝΗΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ·
ΥΙΔΙΚΑΣΤΑΣΤΟΥΣΚΑΤΗΓΟ
ΡΟΥΣΚΑΘΙΖΟΜΕΝ·ΤΙΤΙΝΑ
ΖΙΦΗΤΟΙΣΕΧΘΡΟΙΣΕΓΧΕΙ
ΡΙΖΟΜΕΝ·ΠΩΣΟΙΕΙΔΕΖΕ
ΤΑΙΤΟΗΜΙΕΡΙΤΟΥΤΩΝΙ
ΛΟΓΟΝ·ΕΙΜΕΘΟΔΙΑΣΤΗΣΔΙΑ
ΝΟΙΑΣ·ΟΤΑΣΑΜΟΙΧΕΙΑΣΕΠΑΙ
ΝΩΝΚΑΙΤΑΣΠΑΙΔΟΦΟΡΟ
ΡΙΑΣ·ΚΑΙΠΡΟΣΚΥΝΩΝΤΑ
ΠΑΦΟΝΚΑΙΛΙΠΑΔΕΜΥΠΕΡ
ΤΟΣΩΝΛΙΑΔΙΑΠΟΙΦΗΝΑΙ
ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ·ΟΧΘΕΣΕΣΘΑΙ
ΠΡΩΤΟΝΕΑΥΤΩΝΣΤΗΣΑΣ
ΘΕΟΥΣ·ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΣΕΠΙ
ΤΟΙΣΑΙΣΧΙΣΤΟΙΣΓΝΩΡΙ
ΖΟΜΕΝΟΥΣ·ΟΥΧΥΛΙΣΩΜΕΘΑ;
ΟΥΚΑΙΣΧΡΩΜΕΘΑ;ΟΥΚΑΛΑ
ΘΩΜΕΘΑ;ΟΥΧΩΣΕΙΩΘΕΝ;ΟΥ
ΣΥΝΗΓΟΡΟΝΤΩΝΗΘΕΩΝ
ΩΝΘΕΩΝΚΑΙΠΑΘΩΝ
ΤΗΝΕΚΕΙΝΟΥΘΕΟΛΟΓΙΑΝΠΟΙ
ΗΣΕΤΑΙ;ΕΙΓΑΡΑΥΤΟΙΣΤΑΙΣ
ΦΩΝΑΙΣΤΑΥΤΑΙΣΕΠΙ
ΡΕΑΖΟΜΕΝ.ΣΧΟΛΗΓΑΡΕ
ΚΕΙΝΟΥΣΠΕΙΣΑΙΜΕΝΦΙ
ΛΟΣΟΦΕΙΝΕΝΤΟΙΣΠΑΣΙ
ΤΕΡΟΙΣ·ΚΑΙΕΙΠΑΡΕΑΥΤΟΙΣ
ΕΙΣΙΝΕΥΡΕΤΑΙΣΑΙΩΝ.
ΠΟΤΕΑΝΤΩΝΙΔΙΩΜΕ
ΝΩΝΑΠΟΣΧΟΙΝΤΟ·ΤΑΥ
ΤΑΗΜΙΝΟΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ·ΤΑΥΤΑΘΙΠΛΕΙ
ΟΝΥΠΕΡΤΟΥΛΟΓΟΥΜΑΧΟ
ΜΕΝΟΙ.ΠΟΣΟΝΑΡΕΣΚΕΙ
ΤΩΛΟΓΩ;ΚΑΙΤΑΥΤΟΝ
ΠΑΣΧΟΝΤΕΣΤΟΙΣΜΑΙΝΟ
ΜΕΝΟΙΣ·ΟΙΤΟΥΣΙΔΙΟΥΣ
ΟΙΚΟΥΣΑΝΑΠΤΟΥΣΙΝ.Η
ΤΟΥΣΠΑΙΔΑΣΟΠΑΡΑΤΤΟΥ

ΣΙΝ.ΗΠΟΥΣΤΟΝΕΑΣΠΕ
ΡΙΩΦΟΥΣΙΤΟΥΣΑΛΛΟΦΥ
ΟΥΣΝΟΜΙΖΟΝΤΕΣ·ΕΠΕΙ
ΔΕΑΠΕΣΚΕΥΑΣΑΜΕΘΑΤΟ
ΛΟΓΟΥΤΟΑΛΛΟΤΡΙΟΝ.ΙΣ
ΕΙΣΤΙΝΑΓΕΛΗΤΩΝ
ΧΟΙΡΩΝΑΠΕΠΕΛΦΑΜΕ
ΘΑΤΟΝΠΟΛΥΠΛΕΓΕΩΝΑ
ΚΑΤΑΦΥΣΩΝΧΩΡΙΣΟΝ
ΤΑ.ΟΔΕΥΤΕΡΟΝΕΣΤΙΠΡΙΣ
ΗΜΑΣΑΥΤΟΥΣΕΙΔΩΜΕΝ
ΚΑΙΖΕΣΩΜΕΝΕΙΣΑΛΛΟΣ
ΩΣΠΕΡΑΝΑΡΙΑΝΤΑΤΟΝ
ΘΕΟΛΟΓΟΝ·ΕΙΣΕΙΣΟΔΕ
ΠΡΟΤΕΡΟΝΛΟΓΙΣΩΜΕΘΑ
ΤΙΣΗΝΤΟΣΑΥΤΗΝΠΕΡΙΤΟ
ΛΟΓΟΝΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΚΑΙ
ΓΑΜΟΣΑΛΓΙΑ·ΤΙΣΗΝΚΑΙ
ΠΗΝΟΣΟΣΑΥΤΗΝΚΑΙΑΠΑΝ
ΤΙΑ·ΤΙΝΑΣΧΕΙΡΑΣΑΝ
ΤΕΣΤΑΣΠΑΛΑΙΩΣΑΣΩ
ΠΑΙΣΑΜΕΝ·ΟΥΦΙΛΟΖΕ
ΝΙΑΝΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝ;
ΟΥΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΝ;ΟΥ
ΦΙΛΑΝΔΡΙΑΝ;ΟΥΠΑΡΟΞΥ
ΝΙΑΝ;ΟΥΠΤΩΧΟΠΡΟ
ΦΙΑΝΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝ;
ΟΥΤΑΛΛΑΩΔΙΑΝ;ΟΥΠΑΝ
ΝΥΧΟΣΤΑΣΙΝ;ΟΥΔΑ
ΚΡΥΟΝ;ΟΥΤΟΣΩΜΑΝ
ΣΤΡΕΙΛΙΣΥΠΟΠΙΕΖΟΜΕΝ;
ΟΥΔΕΕΥΧΗΣΠΡΟΣΘΕΝΕΙΣ
ΔΗΛΟΥΜΕΝ;ΟΥΤΩΙΣΡΕΙΤ
ΤΟΝΗΤΤΟΝΧΕΙΡΟΝΥΠΟΖΕΥ
ΓΝΥΜΕΝ.ΤΟΝΧΟΥΝΛΕ
ΓΟΝΤΩΝΤΗΝΙ·ΩΝΔΑΙΩΣΑΙ
ΚΡΑΔΙΑΤΙΔΙΚΑΙΩΣΑΙ
ΚΑΖΟΝΤΕΣ;ΟΥΛΙΕΛΕΤΗ
ΘΑΝΑΤΟΥΤΟΝΒΙΟΝΠΟΙ
ΟΥΛΙΕΘΑ;ΟΥΤΩΝΗΠΑΘ…

δεσποτα ικαφ ις τα μεφα-
λιε λιπηλιενοι τησ ανω
φενεγενειασ; ου φαλο
τι φασσε νομιενε ζοιδου
τα καιαγριαι νον τα; ου
κε παρσι νισ α ταβαλλου
σαν; ου λυπην αλογιστο;
ουχ ηδονην παιδευ
τον; ουγελωτα ποριστικο;
ουισο φινα ταισ τον; ουκα
κοπλαπλησ τον; ουλο
γου μετρον; ουδιανοι
ανεισ τοπον; ουχ οσα
παρημιν ονομον προσ
κα φ ημιων λαμβανει.
το ηδιατων φυρι δων
ωσ ηγρα φησ φησι νει
του παισ φιτυ ριων εισα
γωνφα νατον; πανικε
ουν του ναντιον ικαι
τοισ αλλοισ νηα φεσι νε
λευ φερια δε δωσικαμεν.
ωσπερ οικασ ιλεισ τασ επι
νικιουσασ φεσεισ· κομο
αν προσ ηκασ νευσει.
καισα τα ο φερωνται
φρασ υτερον· καισικαιο
ουκαλου πραγματοσαι
σφοιαν τιδι δομεν; τησ
αρετησ τησ παρρησια
σ· αιτοι γε ωδιαλεισ τικε
ικαιαλε· ερωτησωσε
τι μικρον. συδε αποκρι
ναισφησιν τωι ωνυ ωδια
λαλα ποσικαι νεφωνχρη
ματι ζων· πο τερον πολ
λαι μοι λιπαρα τωνφω
σπερ αισουσεισ; πολλα· πολ
λα δ μωσεισ δηλα δη ικαι
ουκαλα· πο τερον δε παν

ρου φ ηναι δε παρασ; η
πασ μεν· τασ δε ου σ ωσει
ναι κενασ ικαι ματην
ητοι μασμενασ· ναι πα
σασ· ουδε νπαρεισ η των
παρα φ υγενομενων·
ταυ την δε ο τι ποτε
φησι την μονην εχοις
αν ειπειν; αρα τηνεισει
φενα ναπαυσιν ειναι
δ, οχαν· την ναποι κειμε
νην τοισ μακαριοις·
η παλλο τι· ουισαλλο η τω
το· επει δη τουτο ομι
λογησαμεν· ικαισει
νοπροσε χε τεπασωμεν·
εστι τι το παντασ προ
χενου ν τασ μονασ ων σ
θεμισ λογος; η ουδενι τε
σ τι πασ· τι τουτο
το· τω δια φορουσ ειναι
πολιτειασ ικαιπροαιρε
σεισ· ικαιαλλη αλλαχου
φερει νικατα την ανα
λογιαν τησ πιστεωσ.
ο περισαιοδουσ. οιοιλια
ζομεν· πασασουν οδευ
τεον; η τινασ των νο
μων τουτων·

Ειμενοιο πετον αυτον
απασασ· ειδεμεν. ο τι
πλειστασ· ειδεμεν τι
νασ· ειδεμεν δε τουτο.
μεγαισαν ειμιανδια
φερον τωσ ωσ τε μοι
φαινεται· ορθωσ τω
του πολλαι βανεισ· τι
ουν; ο ταν αισουσ ησ μι
ανοδον ειναι καιταυ
την ησ τεν την·

Τίσοι φαίνεται διδάσκαλοι ὁ λόγος· μία μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν· μία γὰρ καὶ μὴ εἰς πολλὰς χίζηται· ἑτέρη δὲ διὰ τὸ οὐσιῶδες καὶ τὸ μὴ πολλοῖς εἶναι βατήν· ὥσπερ ὁ πρὸς τὸ πλησίον τῶν μὲν ἀνθρώπων καὶ σιάζοντες οὐ τὸ κάλλιστον· ὃ δὲ τοιοῦτος ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ὃν βέλτιστε εἴπερ τοῦ τῶν ἔχει· ὥσπερ τινὰ πενίαν καταγνὸς τεστοῦ ἡμετέρου λόγου· πᾶσας τὰς ἄλλας ὁδοὺς ἀφέντες· πρὸς μίαν ταύτην φέρου· καὶ ὡς φίλος σοι τὴν διάλογον καὶ θεωρίας· ὡς δὲ ἐγὼ φημι· ἀδόλεσχίας καὶ περατείας· ἐπιτιμᾷ τῷ παύλῳ ἡμῖν τοῦ τοπικρόνσο μειδιῶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν χαρισμάτων· ἐν οἷς φησιν· μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; καὶ πάντες ἕτερα· ἐστὶ δὲ ὑμῖν φίλος σοφίας καὶ ὑπὲρ τὰς ἐμφελὰς ἑβούλει· ὁ τῶν μάθεα τῶν ὁ τῶν ἁπτῆς· ὁ τῶν ἁρπαστῆς· ὁ μετὰ ταῦτα μετάρσιος· καὶ μετὰ μικρὸν ἀθεόφραστος καὶ μεταχθισμένος· καὶ ἀπαύλομοῦρανίος· τί καὶ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ἱερὸν πλάτωνα καὶ τοὺς ἀπὸ τούτου τοὺς ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀπὸ τοῦ

λιτηςρολόγιονπρόνοιαν.
καὶτὸεὐπτέχνιον·καὶ
τὸυςφόνηςτοὺςπερίτ̣ρυ
χίςλογους·καὶτὸἀνθρ̣
πικὸντῶνπραγμάτω̣ν·
ἡκεστόαστιν ὄφρυν·
τῶνἡκυνῶνητὸμίχνο̣
τρεκαὶἀτόραιον· βαλλε
λιοντὸκεῖνοντὸπλήρες
τῶνλιτριλιάτωνὀκτὰ
περὶτὸφωνηέντων·
περὶθεμιδῶλων·περὶδελ
λιονῶνἀγαθῶν·τρεκαὶ
κακοποιῶν·ὅσαπερὶλιλ̣
τρειαςθεαγωγίας·τυχαγωγίας·ἄβρ̣ω̣
ἀναλιεως·τρατεγον̣
ται·εἰδεςυτᾶν·ταλιε̣
ἀπαξιοίλογουῦς·λιικρὰ
τρεκαὶπολλάκιςεβληε
ρμένα·περὶδὲτὰςδβέ
φηςκαὶζητεῖςτὸἐνιτὸ
τοιςφιλοτιμοις·ἐτῶν
σοιςαντεῦθενπαρεζῶν
πλατειασοδούς· φιλο
σόφειλοιπερὶκοσμίου
ἡκοσμίων·περὶνᾶλις·
περὶτυχῆς·περὶλογικῶν̣
φυσεωνβελτιόνων
τρεκαὶχειρόνων·περὶ
ἀναστάσεως·ἰδρίσεως·ἁ̣
ταποδόσεως·χνπαφ·π
λιάτων·ἐνιτούτοις
γαρεὶτὸἐπιτυγχά
νειηοὐκἀχρίστον·ἰς̣
τὸδιαλιαρτᾶνεἰναικὴ
ἀνηον·τῶνδεἐνιτεν
ζομεθα·νῦνλιεηδλι
γα·λιικρὸναὐτερό
τεωςτελεώτερον.
ἐπὶντῶνχῶιντῶνἰκῶν

ἡμιῶνῶιδόξαεἰςτοὺς
αἰῶναςτῶναἰῶνων·
ἀμήν:

προσεῦχο
μαιοὖνπρο
διλεξις:

ΑΒΡΑΑΜ
ΑΒΡΑΑΜ
ΙϹΑΑΚ

κ

περὶ θεοῦ λόγος κ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ θεολόγου τοῦτον τρόπον ἐρρήθω· ὅτι δὲ χρὴ διελέσθαι τοὺς καὶ ὁτιοῦν τοῖς φίλοις καὶ ἐπαινοῦντας καὶ ὅσοι ὁτιοῦν τοῖς ἐχθροῖς ἐπιφέρουσι καὶ λοιδοροῦσι καὶ ὅσοι ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐπαίρονται καὶ τοῖς ἐπιμελέστεροι εἶναι πειρῶνται καὶ ὅσοι τὸν ἀπὸ τῆς χώρας ἐλπίδα πάσης ἔχωσιν ἐπιδόσεως καὶ ἐξ ὑπερφορᾶς ὡς τὰ πολλὰ καὶ θαυμάζουσι τοὺς ἐν τῇ πατρίδι διατρίβοντας καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἑαυτῶν ἀναστρεφομένους καὶ ἑαυτοῖς ἐθέλειν ὁμιλεῖν ἀξιοῦσι καὶ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ἐπαινοῦσι καὶ τοῖς ἐπιμελέστερον ἑαυτοὺς ἐπιδεικνυμένοις καὶ τοῖς ἐπαινοῦσι καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς

εὐσεβείας ρήμασιν· καὶ
πιμιγνύμενον τὸ ὄρος βλε
πετῶν καὶ καταστρατ̣ο̣
μενον. ἀπειλὴν τὲ ὁ
μοῦ καὶ ὀ̣ργὴν τοῖς ἁ
μαρτάνουσιν ἐπ̣ήγαγε
δόγματος ῥήματος
ἀ̣ορώνσιρος πηδήσαν.
καὶ σπαράξιν τοῦ σ̣ῶ̣μ̣α̣ι
νον τὰς λόγους ταῖς ἐπι
ρείαις· ἀλλ̣ὲ τὶ πόρρω
θεν ἐπιστήκετων· καὶ λα
πὸχωρεῖ τῶν τοῦ ὄρους·
ἢ λιθοβολη φήσεται.
καὶ σὺν τριβήσεται· καὶ
ἀπολεῖται καὶ σὸς καὶ σῶ̣ς
λι φοῖ γὰρ τοῖς φήμασιν δε
σιν. ὁ ἀλλ̣ὰ θεὸς λόγοις καὶ
στερροῖ· εἴτε παράλλαξ
ἔλθῃ· σὺν ἁπλότητι σκέ̣π̣ῃ
τοῖς ποιήμασιν· ἐν
τελέων ἁρπάζων καὶ
ὠ̣ρυόμενος· καὶ χιτὼ̣
νίσκους ῥωσὶ περιθοι
σεται πάντων ἐπὶ λε τέ
ρων ψυχῶν ἐπιλέξεων·
εἴτε ἐν σὶ καταπάντων ἡ
τοῦ σὶ καὶ λοῦσται καὶ λιν
γεῖς καὶ ἁρπαγὰς τρίχα
λιθοβόλας· εἴτε αὖ σὶ κόσα
ῥάβδους καὶ ἄλλο φῦλος·
ἢ καὶ τοῦτ̣ων ὀ̣χ̣ύτε

ρος τοῖς σοφοῖς.
εἴτε ἁλῶ ἢ μὴ ὑ̣δρατὶς
ψυχὴ καὶ ἀπίστατος. καὶ
ἄλλο τε ἄλλη τοῖς καὶ ῥοῖς
καὶ ταῖς χρείαις συμφερ
φουμένη· ἢ μὴν εἰς πα
τρὲς φρεῖς καὶ ὁ̣δ̣ὼ̣δ̣ό̣τα
σώματα. ἢ λιτε λοῦνες
λιτὰς ῥοῖ τοῦ μὴ λιτε λῶν
διαπεφευγότων· εἴ
τε τἄλλο τῶν νῶ̣λιοβό
ρων καὶ ἀποβλήτων
τῶν νόμων. καὶ ὁ̣ῦ̣τ̣ω̣ φα
ρῶ̣ν εἰς βρῶ̣σιν ἥ̣ξ̣ει καὶ
ἀπόλλυσιν· βούλεται
γὰρ τοῦ γ̣ὼ̣ν ἀπὸ χωρη
σασόλοός. οὕτω ἢ λῦ̣ι
στερραῖς καὶ λιφιναῖς
ἐπιγράφεσθαι. καὶ τὰν
ταῖς ἀλλ̣οτερωθεν.
διατε τὸ φαῦλο λιθον
τοῦ νόμου· καὶ τοῖς σὺ
μπτομένοις· πτολεμτοῖς
πολλοῖς καὶ κατῶ̣λιε
νουσιν· τὸ δὲ τοῖς ὀλι
γοῖς καὶ ἀνῶ̣φ̣ελήτοις
καὶ ἐὶς ἐλαυτὸν ὑ̣σ̣ῶ̣ι
ὁ̣ν πτερυσυστραφεὶς· ἐπεὶ
δὲ προσεβλαφθ̣λ̣ι̣ο̣
λισθὲν ὁ̣ν τ̣ῦ̣ τὰ ὀπίσω.
καὶ τοῦτο τὴν πέτρα

εικεπιδοφθεὶς τῶν σαρισῶν
φθέντι διὰ παλάστων·
καὶ μικρὸν διαδύντας·
ὀυτ' ἐν πρώτῃ τὴν τε
καὶ δεκτάτην φύσιν.
καὶ ἐλυτὴν λέγω δὴ
τὴν τριάδα γνωσικο
λιένην. καὶ ὅσην τοῦ
πρώτου καὶ παπετάσαι
τος εἰς ὠλιένει. καὶ ὑ
πὸ τῶν χερουβὶμ συγ
καλυπτεται. ἀλλ' ὅσην
τελευταίαν καὶ εἰς ἡλίας
φθάνουσαν δὲ ἔστιν
ὅσα ἐλλενικῶς κεῖται· ἢ ἐ
τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς
ὑπ' αὐτοῦ προβεβλιε
νοις καὶ διοικουλιένοις
μεγαλειότης. ἢ ὡς ὀφεῖ
λουσα δόναμις εἰ μεγα
λοπρέπεια· πᾶν γὰρ τὰ
φυγὰ σοφία. ὅσα μὲ
τὰ εἰκόνα ἐκείνου λίω
ρισλιατα· ὡς περ ἂν εἰ σοφῦ
δάτων ἡλίου γεῖσι καὶ
εἰκόνες· πᾶσα φράσις
θεσπαράδεικνῦσα τὸ
πλιον· ἐπεὶ εἰ μὴ αὐτὸν
προσβλέπειν οἰόν τε
τῶν ἀκραιφνεῖ τοῦ φ...
τος ἐνεργεῶν τὰ τὴν
ἀπόφασιν·

ὑ τῶν σὺν θεολογησεις
καὶ πᾶσι λιὲν ὑσεῖσι καὶ φα
ρᾶν φῶς· καὶ λιὲν μὲ χρι τρί
του καὶ κατὰ τὸν παῦλον
οὐ νοῦν φθάσις· καὶ ἁ
γεῦσι μὲ ἀρρητα ῥήλια
τα· καὶ ὑπερ ἐκεῖνον
γεῖν· ἀγγελικὴ στρινος

ἢ ἀρχαγγελικὴ σεως
τε καὶ τάξεως· καὶ ὁυ
ρανίον ἅπαν· καὶ ὑπερ ὁ
ρανίον τι· καὶ πολυτὴν
φύσιν ὑφηλοτέρου ἢ
λιῶν ἢ, καὶ ἑτερου τέρω
θυ. πλεόνα πεχηφυκὲ
τῆς τελειάς κατάλη φε
ως. ἢ ὅσον πλιῶν ὑπε
ραίρει τοῦ σὺν φέτου
καὶ ταπεινοῦ καὶ κά
τω βρίθον τος κράλια
τος· ἀρι στεόπου νοῦ
τῶν· παλιν φῶν νοῦ
καλιὲν ἐν χαλεπῶν. φρά
σαι δὲ ἀδύνατον. ὡς τις
τῶν παρ' ἕλλησι φέ ο
λογῶν ἐφιλοσόφησεν
ὀυκ ἀτέχνως ἐλοιδο
ρεῖν· ἵνα καὶ κατειλη
φέναι δοχῆτῶν χαλε
πῶν ἐπεῖπεδι. καὶ διὰ σφρά
γη τῶν ἁπλεικ φραστῶν
τῶν ἐλέγχον· ἀλλὰ
φράσαι μὲν ἀδύνατο
ὡς θεόλογος· ποῖσαι
δὲ ἀδύνατον τέρον·
τὸ γὰρ ἀρι θμῶν φέν τάχα
ἀνάλογος ἀπλώσεις ἐμεῖ
λιῆς καὶ λιετρίως. ἀλ
λὰ λιὰ ὑδρῶσι γε τῶν λιὴ
πάντη πᾶσι τὰ διεφθαρ
λιένων. καὶ νοῦν φρῶν
τὴν διάνοιαν·

τοδε τοῦ τοῦ πρᾶγλια
τῆ διανοῖ περιλαβεῖ·
πάντως ἀδύνατον ἢ
καὶ ἁλιὲν ἁλιον· λιὴ
ὅτι τοῖς καθ' ἕβαλιεν
λιένοις καὶ κατὰ τὸν νεῦ
σει·

ὑγαρ τοῦτο ἡμᾶς
εκ τῆς διανοίας· ὅσον
ὑ νομετέρου νοῦς
λιᾶλλον ἀφεστηκεν·

ἀλλὰ καὶ τοῖς λιάν ὑφ' ἡ-
λοῖτε καὶ φιλο-θ-εοῖς
ὁμοίως πάσι μενητῇ
φύσει καὶ οἷς οὐ φρο-
τοσε πιπροσ-θ-εῖ καὶ τὸ
πᾶν ὑπο-τοσαρισιον.
πρὸς τὴν τοῦ ἁλι-θ-οῦς
καπάνοησιν· οὐκ οἶδα
δὲ εἰ μὴ καὶ τοῖς ἀνω τε
ρω καὶ ἠοε ραῖς φύσεσιν·
διὰ τὸ πλησιόν εἶναι
σ-υ· καὶ ὅλως τῶν φωτὶ
κατάλληπες-θ-αι. τυ-
χὸν δὲ καὶ τραχύ ἐστι τὸ
εἰ καὶ μὴ πάντη. ἀλ-
λὰ μᾶλλον τὸ τελεώτερόν
τε καὶ ἐκτυπώτερον·
καὶ ἄλλων ἄλλα πλείο-
νι ἢ ἔλαττον ἐστὶ κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς τάξεως·

Τοῦτο μὲν οὖν ἐν τοῖς
θ-αι κεῖσ-θ-αι· τὸ δὲ ἕτε-
ρον· οὐ χὶ εἰρηνι-
τοῦ· θ-υμὸν οὐ περε
χειπαντα πανοῦ νικαὶ κα
πάλιν φιν· οὐδὲ θ-εὸς ἀτοῦ
δικαιοῖ ἐστιν ἐνεπαθ'
γελίαις ἀποικειμένα· τα
λιν τε οὐ θ-ο· ἀλλὰ οἷς ὁρατὰ·
λιν τε νοεῖν ἀκουε τὰ·
λιν τε διανοία θ-εωρη
τά· καὶ τὰ μὲν χρόνου τοῦ·
οὐδεὶ τῆς ἐκτάσεως ἁ
ρι βὴς καὶ τανόησις· ἐ-
γὰρ ἰσὶ καὶ τὰ νοήσεις ἐ·
τὸ τράσσι ἁδὲ χειν μὲ
νοῦ τὰ νῦν ἀκουσ-θ-ὸ
μᾶλ τοῦ σ-υνοῦ σ-ερα
τῶν δὲ λοιπῶν σ-υ·
σελήνης καὶ ἀστέρας·

καὶ τὸ νεν ἀυτοῖς πάσι
ο νλογοῦ. ὡς οὐ ψυχὴ νῦν
ὁρᾶν. ὁ τρο μενος δὲ ἐ
στιν ὁτὲ ἀλλὰ πολὺ πρὸ
τοῦ τῶν νῦν περ ταῦ·
τα καὶ ἐ ζῆς τα ταῦτα
φύσει δ' ἀπτ τος τε καὶ
ἀπερίλη πτος· λέγω δὲ
οὐχ ὅτι ἐ στὶν ἀλλ' ἤτις
ἐστὶν· οὐ γὰρ ἰσε νοητο
κὴ ρυγμα τικὴ νοῦ νοῦ·
δὲ λα τα ἰα πίστις ἡ
λίῳ· νοῦ δὲ τοῦ τό ἐστὶ
δόγματι ζόμενον μὴ
πάλιν τὴν εὐ γνω μο
σύνην ἀφ' ἑαυ
λάβῃς ἀρχὴν καὶ συκο
φαντίας· καὶ κατὰ πᾶ·
σι τοῦ θ-ῦ σ-ὸ μολογοῦν τῶ
τὴν ἀγνοιαν· πλεῖ
στον γὰρ διαφέρει τοῦ
εἶναι πιστεύειν τὸ
πότ' ἐστὶν τοῦτο
εἰδέναι·

Τοῦ μὲν γὰρ εἶναι θ-ῦ·
καὶ τὴν πάντων ὑπο
πτικὴν τε καὶ συνε
κτικὴν αἰτίαν· καὶ
ὅτι σ-ὸς διδάσκαλος· καὶ ὁ
φυσικὸς νόμος· ἐμφυ
τοῖς ὁρωμένοις πρὸς
βάλουσι καὶ πεπηγό
σι καὶ ὑδατώδεσι·
καὶ αἰσι νῆ τῶν εἰ νοου
μένοις·
καὶ φερομένοις· ὅδε
διὰ τῶν ὁρωμένων·
καὶ τεταγμένων· τὸ
ἀρχηγὸν τοῦ τῶν σ-υλ
λογιζόμενος· πᾶς ἂρ

ΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΙ ΑΝ ΤΙ ΔΙΑΣΤΟΛΗΝ ΕΠΙΔΕΧΕΤΑΙ ΟΥ ΔΑΜΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΓΕΝΕΣΙΝ ΑΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΕΧΟΥΣΑΝ ΠΡΟΣ ΠΗΔΙΑΣΤΟΛΗΝ ΕΠΙΔΕΧΕΤΑΙ ΟΥΔΕ ΧΩΡΙΣΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΙΔΕΤΕΡΑΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΙΣ ΚΑΙ ΕΤΑΞΕΙ ΑΡΑ ΠΑΡΑΧΑΡΑΤΤΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑ

ἵνα μὴ διάστασις ὀνὰξ
ενθέσεις. ἵνα μὴ μιάχη
διὰ τοῦτο ὀνὰξ ἐσῶμα. ἵ
να μὴ ἐνθέσεις· ἐκ τῶ
τελευταίων ἐπὶ τὰ πρ̃
τὰ λόγος ἀπὸ τῶν· οὕτως
ἔσται· πῶς δὲ καὶ σῶ
θήσεται τὸ διὰ πάντων
διήκειν καὶ πληροῦν
τὰ πάντα θ̃ν· καὶ τὸ
οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴ̃
γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει
ι̅ς̅. καὶ πῶς ἀκούσυμε
ρωκεντινὸν οἰκουμέ
νην· εἰ τὸ μὲν περιγρα
φοι. τὸ δὲ περιγραφόμε
νον γὰρ διάκενον χωρί
σει τοῦ παντός. καὶ τὰ
πάντα θήξεται ἀπὸ
τῆ̃ υ̅ρ̅ι σοφῶ ὀ̅ς̅. καὶ σῶ
ματα γενόμενος. καὶ οὐ
κ ἐχώρησε μὲν ὅλα ἐν
ἢ σῶμα ἐν σώμασι μέ
σται. ὅπερ ἀδύνατον·
ἢ πλάσεσθαι καὶ ἀνὴ
παρατεθήσεται ὡς περ
ὅ ἑκατὸν ὑγρὸν γάλην
ται· καὶ τὸ μὲν τελευ
τῆ̃ ὑπὸ δὲ τοῦ ὑ̅ρ̅ι σοφῶ
θήσεται·
οἱ καὶ τῶν ἐπισουρείω
ἀτόμων ἀτομώτερον
τρέ καὶ γραῦ δέστερον·
καὶ οὕτω διαπεσεῖται πᾶ̃
καὶ σῶμα οὐχ ἕξει· οὐδὲ
πῆ̃ ἔν τινα δὸ περὶ τοῦ
σώματος λόγος· εἰ δὲ αὖ
λον θήσομεν· εἰ μὲν τὸ
πεπερασμένον ἐστὶ σῶμα
καὶ τὴν πεπερασμένην φορὰν
φερόμενον· ἑκάστων μὲν

ΠΕΡΙΠΤΟΝ ΣΩΜΑ· εἰ βού
λοιντο δὲ καὶ ἀσώματα τὸ
καὶ κατὰ τὴν αὐτὸν ὁρι
ὰν αὐτῶν τὸν λόγον φορὰ
καὶ ἀναπλασιν· οὐδὲν
γὰρ ἡμῖν περὶ τούτου
διοίσομαι· κατὰ τί δὲ
τῶν εἰσημένων
σφαῖρα καὶ φερομένων.
ἵνα πάλιν λέγωμεν ἡμῖν εὐρί
εἰ γὰρ αὐτὰ τοῖς σπερμα
μένοις ὁ σπερμάτικὸς
λόγος ἐστὶν ἐνθέσεται· καὶ τοῖ
φερομένοις φέρων
εἴτε καὶ τοῦ τρόπου τί
δὲ τὸ τοῦ τοπάλινι
νοῦν· τί δὲ τὸ πάλινι
νοῦν· καὶ σεῖνοτί· καὶ
τί πάλιν ἐκεῖνο καὶ
τοῦτο εἰ καὶ πέρον· πῶς
δὲ οὐκ ἐν τόπῳ πᾶν
τῶν σεῖ φερόμενον·
εἶδε ἄλλο τί παρὰ τὸ πεμ
πτὸν φύσεων εἶναι·
ἄγγελικόν· πόθεν
τὰ ἀγγέλοις σώματα·
καὶ τίνα ταῦτα· καὶ
πόσον ὑπερ ἀγγέλων
θ̃ς· οὐ λεί τοῦ ῥ̅ο̅ς ἀγγέ
λος· εἰ δὲ ὑπὲρ ταῦτα
πάλιν ἐκεῖ σχ̅ε̅σεως λό
γων ἐστὶν ὁ λογισμὸς ἐκ
φαυλίας κυνὸς· οὐδὲ λὸς
ἐστὶν ἁπλοῦς γενόμενος.
οὕτως μὲν οὐσώματα
θ̃ς· οὐδὲ γὰρ ἁπλότητος
τῶν σωμάτων ἐστὶν
ἢ εἶπεν· ἢ παρέδοξατο·
οὐδὲ τῆς ἁπλότητος ἀν
λεῖ ὁ λόγος· λείπεται

ΔΗΛΩΜΑΤΟΝΥΠΟΛΑΜ
ΒΑΝΕΙΝ·
ΛΛΕΙΑΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΩ
ΛΙΕΝΟΥΔΕΤΟΥΤΟΤΗΣΟΥ
ΣΙΑΣΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟΝΤΕ
ΚΑΙΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΝ· ΩΣ
ΠΕΡΟΥΔΕΤΟΑΓΕΝΝΗΤΟ·
ΚΑΙΤΟΑΝΑΡΧΟΝ·ΚΑΙΤΟ
ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΝ· ΚΑΙΤΟ
ΑΦΘΑΡΤΟΝ·ΚΑΙΟΣΑΠΕ
ΡΙΘΥΠΕΡΙΘΕΝΕΙΝΑΙΛΕ
ΓΕΤΑΙ· ΤΙΓΑΡΟΝΤΩΝ
ΤΩΙΚΑΤΑΤΗΝΦΥΣΙΝ
ΚΑΙΤΗΝΥΠΟΣΤΑΣΙΝ·Υ
ΠΑΡΧΕΙΤΟΜΗΑΡΧΗΝΕ
ΧΕΙΝΜΗΔΕΕΞΙΣΤΑΣΘΑΙ
ΜΗΔΕΠΕΡΑΤΟΥΣΘΑΙ· ΑΛ
ΛΟΛΟΝΤΟΕΙΝΑΙΠΕΡΙΛΑΜ
ΒΑΝΕΙΝ·ΛΕΙΠΕΤΑΙΠΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝΤΕΚΑΙΠΡΟ
ΘΕΖΕΤΑΖΕΙΝΤΩΝΕΝΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΝΕΧΟΝΤΙ·ΚΑΙ
ΤΕΛΕΩΤΕΡΩΤΗΝΘΕ
ΩΡΙΑΝ· ΩΣΓΑΡΟΥΣΗΣ
ΚΕΙΤΟΣΩΜΑΕΙΠΕΙΝ·Η
ΤΟΓΕΓΕΝΝΗΣΘΑΙΠΡΟΣ
ΤΟΙΚΑΙΤΟΠΕΡΙΘΕΝ·ΠΑΝΤΑ
ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙΤΕΙΚΑΙΔΙΗ
ΛΩΣΑΙ·ΑΛΛΑΔΕΙΚΑΙΤΟΥ
ΠΟΙΚΕΙΜΕΝΟΝΤΟΥΤΟΙΣ
ΕΙΠΕΙΝ·ΕΙΜΕΛΛΟΙΤΕΛΕΙ
ΩΣΕΙΚΑΙΑΠΟΧΡΩΝΤΟΥΣ
ΤΟΝΟΟΥΜΕΝΟΝΠΑΡΑΣΤΗ
ΣΕΣΘΑΙ· ΕΙΤΙΑΡΑΝΟΣ·ΕΙΔΕ
ΕΙΠΕΠΟΣΤΟΥΤΟΤΟΕΝ
ΣΩΜΑΤΟΝΕΚΑΙΤΕΝΝΩ
ΜΕΝΟΝΕΚΑΙΦΘΕΙΡΟΜΕ
ΝΟΝ· ΟΥΤΩΣΟΥΔΕΕΚΕΙ
ΝΟΤΙΣΕΣΤΙΜΕΧΡΙΤΟΥ
ΕΙΠΕΙΝΑΛΛΗΕΣΤΙΝ· Ο

ΤΗΝΤΟΥΟΝΤΟΣΠΟΛΥ
ΠΡΑΓΜΟΝΗΜΩΝΦΥΣΙΝ·
ΑΛΛΑΔΕΙΠΡΟΣΤΟΕΙΠΕΙΝ
ΑΛΛΗΕΣΤΙ·ΚΑΙΟΕΣΤΙΝ
ΕΙΠΕΙΝΟΣΩΚΑΙΡΑΟΝΕΙ
ΤΙΠΕΡΙΛΑΒΕΙΝ·ΗΤΑΛΛΑ
ΠΑΣΑΦΕΙΣΑΣΤΟΝΑΠΕΙ
ΠΕΙΝ·ΙΝΑΕΙΣΤΡΕΨΑΣΑΙ
ΡΕΣΕΩΣΩΝΗΟΥΣΕΣΤΙ.
ΚΑΙΤΙΕΣΟΥΕΣΤΙΤΟΕΛΕΩΣ.
ΠΕΡΙΛΗΦΘΕΙΤΟΝΟΥ
ΛΙΕΝΟΝ· ΟΔΕΑΛΙΕΝΟΥ
ΕΣΤΙΛΕΓΩΝ.ΟΙΩΝΠΩ
ΔΕΟΕΣΤΙ.ΠΟΙΕΙΠΑΡΑΠΛΗ
ΣΙΟΝ·ΩΣΠΕΡΑΝΕΙΤΑΠΕ
ΤΕΔΙΟΟΔΕΕΣΤΙΝΕΡΩΤΙ
ΛΙΕΝΟΣ.ΟΤΙΛΙΕΝΟΥΔΑΜΟ
ΛΕΓΟΙ·ΟΥΔΕΤΡΕΙΣΟΥΔΕ
ΤΕΣΣΑΡΕΣ.ΟΥΔΕΠΕΝΤΕ.
ΟΥΔΕΙΣ.ΟΥΔΕΑ.ΟΥΔΕΤΙ
ΝΑΪΝΑΣΥΝΕΛΩΝΕΙΠΩ
ΤΩΝΕΝΤΟΣΔΕΙΣΑΔΟΣ
ΗΔΕΙΣΑΔΙΣΣΥΝΑΡΙΘΜΩΝ.
ΟΤΙΔΕΕΙΠΑΔΕΙΣΑΛΙΝΛΕ
ΓΟΙ·ΛΙΝΔΕΕΡΕΙΔΟΙΤΟΝ
ΝΟΥΒΕΤΟΥΕΡΩΤΩΝΤΟΣ
ΕΙΣΤΟΖΗΤΟΥΜΕΝΟΝ·
ΟΛΛΩΤΑΡΡΑΟΝΙΣΑΙΣΥΝ
ΤΟΛΙΩΤΕΡΟΝΕΙΣΤΟΥ
ΟΕΣΤΙΝΕΙΠΕΙΝΟΣΑΟΥ
ΙΣΕΣΤΙΔΙΟΛΙΩΣΑΙ.ΠΕΙΣ
ΤΟΥ·ΑΠΕΛΕΙΠΕΙΑΛΛΗΕΣΤΙ·
ΟΕΣΤΙΝΕΠΙΔΕΙΞΑΣΘΑΙ·
ΗΤΟΥΤΟΛΙΕΝΠΑΝΤΙ
ΔΗΛΟΝ·ΕΠΕΙΔΕΕΣΤΙΝ
ΑΣΩΜΑΤΟΝΠΑΛΙΝΤΟ
ΘΕΙΟΝ·ΛΙΙΚΡΟΝΤΙΠΡΟΣΕ
ΖΕΤΑΣΩΜΕΝ.ΠΟΤΕΡΟ·
ΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥΤΟ.ΗΕ
ΣΤΙΝΟΠΟΥ·ΕΙΜΕΝΓΑΡ

ΟΥΔΑΜΟΥ ΖΗΤΗΤΗΣΕΙΣ ΤΙΣ
ΑΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΕΞΕΤΑΣΤΩΝ
ΙΣΩΝ. ΠΩΣ ΟΥΝ ΙΣΑ ΕΣΤΙΝ·

Ζ΄ ΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΜΗ ΟΝ ΟΥΔΑΜΟΥ.
ΤΟ ΜΗ ΔΑΜΟΥ ΤΥΧΟΝ ΟΥ
ΔΕΝ· ΕΙΔΕ ΕΣΤΙ ΠΟΥ. ΠΑΝ
ΤΩΣ. ΕΠΕΙ ΠΕΡΕΣΤΙΝ. Η
ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΤΙ. Η ΥΠΕΡ ΤΟ
ΠΑΝ· ΑΛΛΕΙΜΜΕΝΕΝ ΤΩΝ
ΠΑΝΤΙ. Η ΤΙΝΙ. Η ΠΑΝΤΑ
ΧΟΥ· ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΕΝ ΤΙΝΙ.
Υ΄ ΥΠΕΛΑΤΤΟΝΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑ
ΦΗΣΕΤΑΙ ΤΟΥ ΤΙΝΟΣ· ΕΙ
ΔΕ ΠΑΝΤΑΧΟΥ· Υ΄ ΠΟΠΛΕΙ
ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ ΠΟΛΛΟΥ·
ΛΕΓΩ ΔΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝ
ΟΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ.
Ε΄ ΕΙΤΟ ΠΑΝ Υ΄ ΠΟ ΤΟΥ ΥΠΑΝ
ΤΟΣ ΜΕΛΛΟΙ ΠΕΡΙΕΧΕΣΘΑΙ
ΣΕΣΘΑΙ. ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΤΟ
ΠΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ· ΠΑΝΤΑΜΕ
Ε΄ ΕΙ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΤΙ· ΚΑΙ ΠΑ
ΡΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΝ·
ΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ ΜΙΚΡΟΝ
ΕΙΣ ΑΠΟΡΙΑΝ· ΕΙΔΕ Υ΄ ΠΕΡ
ΤΟ ΠΑΝ. ΑΡ' ΟΥΔΕΝΙ ΝΟ ΤΟ
ΔΙΟΡΙΖΟΝ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΠΑΝ
ΤΟΣ· ΠΟΥ ΔΕ ΤΟ Υ΄ ΠΕΡ ΤΟΥ
ΤΟ· ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΝΟΗΘΗ ΤΟ
Υ΄ ΠΕΡΑΙΡΟΝ ΚΑΙ Υ΄ ΠΕΡΑΙ
ΡΟΜΕΝΟΝ. ΟΥΚΟΝ ΤΟΣΟ
ΡΟΥΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΙΝΟ
ΤΟΣ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΖΟΝ
ΤΟΣ· Η ΧΡΗ ΠΑΝΤΩΣ ΕΙ
ΝΑΙ ΤΟ ΜΕΣΟΝ. ΚΑΙ Ω΄
ΠΕΡΑΤΟΥ ΤΑΙ ΤΟ ΠΑΝ Κ·
ΤΟΥ Υ΄ ΠΕΡ ΤΟ ΠΑΝ· ΚΑΙ ΤΙ
ΑΛΛΟ ΤΟΥΤΟ· Η ΤΟ ΠΟΣΕ
ΣΤΙΝ· Ο ΗΠΕΡ Ε΄ ΦΥ ΤΟ ΛΕ·

ΚΑΙ Ο ΥΤΩ ΛΕΓΩΝ ΤΟ ΠΕ
ΡΙΓΡΑΠΤΟΝ ΠΑΝΤΩΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ Θ΄ ΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΙ
ΔΙΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑΛΗΠΤΟΝ·
Ε΄ Η ΓΑΡ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣΕΤΑΙ

Τ ΙΝΟΣ ΟΥΝ Ε΄ ΝΕΚΕΝ ΤΑΥ
ΤΑ ΔΙΗΛΘΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΠΕΡΙ
ΕΡΙΟΤΕΡΟΝ Ι΄ΣΩΣ· Η ΚΑΤΑ
ΤΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΗΔΟ
ΝΑΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΗΝΥ
ΚΕΙ ΚΡΑΤΗΚΟΤΑ ΤΥΠΟ
ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ· Ο ΣΤΟΓΕΝ
ΝΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΝ ΑΤΡΙ
ΛΑΚΑ ΤΟΝ ΣΙΣΟΛΙΟΝ ΚΑΙ
ΓΡΙΦΟΕΙΔΕΣ Ε΄ ΠΕΙ ΣΚΙΡΑ
ΤΕΝ· ΟΥΣ Ε΄ ΙΣ ΤΩΝ ΚΑΡ
ΠΩΝ ΤΟ ΔΕ ΝΑ ΡΟΝ ΠΡΩ
ΤΟΝ ΕΙΣΕΣΘΑΙ· ΛΕΓΩ ΔΕ ΤΟ Ε΄
ΜΕΡΕΣ ΟΥΝ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ
ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣΤΟΝ· Ε΄ ΙΣ
ΤΟΥ ΖΩΦΟΥ ΤΩΝ ΗΛΕΚ
ΤΡΩΝ· Ο ΥΤΑΡ ΙΝΑ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΑΡΑΔΟΞΑ
ΛΕΓΕΙ ΝΑ ΔΟΞΩΝ· ΚΑΙ ΠΕ
ΡΙ ΤΟΣ ΦΑΙΝΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ· ΠΛΕΙΣΤΩ
ΝΑ ΔΕ ΕΙΡΗΚΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΩΝ ΙΣΤΟΡΗΤΟΥ ΜΕΝΑ· ΤΟΥ
ΤΟ ΔΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΘΑΥΜΑ
ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ· ΑΛΛ' ΙΝΑ Ε΄
ΚΕΙΝΟ ΔΗΛΩΣΑΙ ΜΟΙ ΛΕΓΕΙ
ΝΟ ΛΟΓΟΣ ΑΠΑΡ
ΧΗΣ ΩΡΙΣΕΝ· ΤΟΥΤΟ
ΔΕ ΕΣΤΙ· ΤΟ ΜΗ ΔΕΝΙ ΤΙ· ΤΟ ΜΗ ΔΗ
ΠΤΟΝ Ε΄ ΙΝΑΙ ΑΠΟΡΙΑΝ ΤΟΥ Θ΄
ΝΗΤΑ ΔΙΑΝΟΙΑ ΤΟΥ Θ΄ ΕΙΟΝ.
ΜΗΔΕ Ε΄ ΟΛΟΝ Ο΄ ΣΟΝ Ε΄ ΣΤΙ
ΦΑΝΤΑΖΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΠΟ
ΤΟΥ ΤΕΔΙΑ Φ. Θ. ΟΝΟΥ

λιαις δαπανᾶρ τῆς θεΐας δυ
σεως θεόπος τῆς γεᾶπα
θοῦς καὶ μοπικὰ θοῆς
καὶ ἰσχύος καὶ μεγαλε
τᾶ τοῦ ἑαυτοῦ κτίσματ
περὶ τοῦ τιμιωτᾶτον
παρλογω προτῶν λογι
κῶν· ἐπεὶ καὶ αὐτοῦ το
ῦ ὑποστῆναι τῆς ἀκρας
ἀγαθότητος οὐ τὲ εἰς
τὸ μὴ εἶναι τοῦ καὶ δοῦ
τοῦ πάμπρους ἔπαινῶ
νε φικτῶν τὸ τιμιον
ἔχει καὶ τὸ ἐβασιλικὸν τῆ
προαρπαντῶν σοφιστι
κὸν καὶ ἄλλο τρίον μὴ
ὅτι φῦ· ἀλλὰ δὲ ἀπουμε
τρίως ἐπιεικοῦς· καὶ τι
μὲ ζόμενον αὐτῶν συμεδό
τος εἰς τοῦ κοινοῦ μέτε
ρου τοπρωτεῖον πορι
ζεσθαι ἀλλ' εἰμὲν καὶ δι
ἄλλας αἰτίας· εἰδὲ μὴ
διὲ τὸ τερῶν φῦ· καὶ τῶν
ἀπεζηκηκότων αὐτῶ
κρινάτων μέμνησθαι
καὶ φεῦροι· εἰπερ εἰσί τι
νες τοσοῦτοι τὴν ἀρε
τὴν καὶ ἐνῖχνεσιν ἃ
βυσσοῦ περιπατοῦντες
τὸ δὲ λεγόμενον· ὅσον
δοῦναι μὲ εἰς κατειλὴ
φαμεν μικροῖς καὶ μέτροις
καὶ μέτρου τεστᾶ δυσ φ
ρητα ταχαμὲν πνα
μνήμῶν ἀδίων τῆς κτη
σεως· βαστηγὴ με ταῖς αἰ
τοῦ κτη φ ἐν τοσᾶτο
βολὴ· φιλεῖ παρτολμᾶ
πονωκτηφ ἐν καὶ μᾶλλο

κρατεῖσθαι τοῦ ἐρᾶσθαι
κτη φ ἐν καὶ ἀπομπτυ
ες θαι καὶ ἀπορᾶχιστα· ὥς τιλλί
αὐφ θῆναι δυνάμει θῆ·
καὶ οὗ τῶν σεμνοτερεσίαις
φῆς γραῦ τὸ μὴ προχει
ρον τῆς σεμνοτερεσίας τοῖς
τε μὴ οὖν ἐχουσι ταχαδε
ὡς καὶ πᾶν τοῦ πλήθους
τῶν πεσόντων ἐφορωντᾶ
ἐχειν εἰς τοῦτο φόνο
λοιπὸν χωρῆσαι· καὶ τε ναν
τικῦναν τοῦ κράτορος
τραχηλιᾶν· καὶ πιστεῖ
ἐκ τῆς ἐπαρσεως εἰς τῶν
καπᾶν τῶν μελλόντα
των· τυχοι δὲ εἴη τι
πλεονεκτεῖσθαι φῦ λοπ
φιλοτιμίας καὶ μᾶλλον
βίου τοῖς ἐντᾶῦθα ἀκε
καὶ ἀρχαίοις· καὶ ἴδια
ἰκρο θυμίου προς τοῦτο
τοῦ ἀρχαίου·
ἀπὸ τοῦ τοῦ μέσου πλήθους
τε καὶ νοσωδιατικὸς
οὗτος ἔστ' ἂν πεσφ δελιτοπᾶ
λαι τῶν παιδευτικῶν
καὶ τῶν ἑβραίων· καὶ
τοῦ τοῦ ἔστιν ἴσως θῦ
τοσοῦτος ἀπὸ ἰσχυφ
θεν τοῦ ἑαυτοῦ πλησίον
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ
θεν τοῦ ἐνθάδε
τοῦ τοῦ ἐστὶν ἐπὶ τῆς δ ἀσκε
φεως· ἐπὶ πλὴν δ' οὖν ἐκεῖ
θεν τοῦ τὸν ἐσδ

κγ

σμίοις τῆς τῆς. ὄφις ἐν
ὄφ. εἰ οὐ ἱερεμίας. καὶ τὸ
πάχυ τοῦ τοσαρισιον προ
βεβλημένοις. ὅτι ὡς περ
ἀδύνατον ὑπερβῆναι
τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ
τὸν λιανεῖ πεποιημένον
φ φάνει γὰρ ἐστὶ τοῦ
τοῦ. ὁ σὸν ἰσκὰ ταλαλιβα
νεται· ἢ τοῖς ὁρατοῖς
πᾶσι σαι τὴν ὀφιν δι
χα τοῦ ἐν μέσῳ φωτὸς
καὶ ἀέρος· ἢ τῶν ὑδάτων
ἐξω τὴν μνήστην φύ
σιν δι ὁμοίως φαίνειν. οὐ
τως καὶ μὴ χανον τοῖς ἐν
σωμασι. δι χατῶν ὅλων
ματικῶν πάντη τε
νες φαίνεται τῶν νοου
μένων· ἀεὶ γὰρ τύπα
ρεμπεσεῖται τῶν νοητε
τέρων. καὶ νοήτων διαλεί
χωρίσας ἑαυτὸν τῶν
ὁρωμένων ὅλους· καὶ
καθ' ἑαυτὸν γενόμενος.
προσβαλλειν ἐπιχειρῇ
τοῖς σὺν γενέσι καὶ ἀορά
τοις· γνῶσι δὲ οὐ τως
υπαι καὶ πῦρ καὶ φῶς
ἀγάπην τε καὶ σοφία καὶ
δικαιοσύνη· καὶ νοῦς
καὶ λογος· καὶ τὰ τοιαῦ
τα λαὶ προσηγορίαι τῆς
πρώτης φύσεως· τοῦ·
ὑπὲρ ἀνθρώπου σεως δι χα φο
ρὰς καὶ χύσεως· ὑπὲρ ὑ
ὲξω τῆς σὺν αἰ καὶ τῆς ἀ
πλανοφορὰς· καὶ τοῦ ἰδίου
χρώματος τε καὶ σχήμα
τος· ἢ φῶς οὐ σία ἐρισυ

κρατόν τε καὶ ἀφετον.
τοῦ υἱὸν γεννῶν τος
τε καὶ φωτίζον τος·
οὐ δενὸς τινα· μὴ τὸν ἓν
ἄλλον· καὶ οὐ σιν ἡλιακτα
τὰ δι ἀνοήλιατα· ἢ ρεμοῦν
τα ἢ προβαλλόμενα· λο
γοι δέ τινα παράτονοι
συχάζοντα ἐν ἡλίῳ
χεόμενον· οἰκονόμ ἂρ
εἰπεῖν λυόμενον· εἰ
δὲ καὶ σοφία τινὰ πα
ρατὴν ἐξω καὶ τὴν
ἐν τοῖς σοφοῖς ἐν ρίλια ἐν εἰ
τε σοφοῖς εἰ τε καὶ ἀν
θρωπίνοις· δικαιοσύ
νην τε καὶ ἀγάπην·
οὐ δια φέρει σε ἐπαίνου
μένας· καὶ τὴν μεν
τοῦ ἁλὸς οὐσαν τιπαλο;
ἐπι τε τμημένας εἰς
ἀνεμείας· προσγινο
μένας τε καὶ ἀπογινο
μένας· καὶ ὁλυσποιοῦ
σας τὰς καὶ ἀλλοιοῦσας
ὡς περ ἀι χρόαι τὰ σώμα
τα· ἢ δεῖ τοῦ τῶν ἀπο
στάντας ἡλίας· αὐτὸ
καθ' ἑαυτὸ τοφεῖον εἰς
τοῦ τῶν ἰδεῖν ὡς οἷον
τε· μερισθῆναι φά
τας ἀν ἐκ τῶν ἑνὸς κα
λατῶν συλλεγομέ
νους· τρισὶ νηλιχι
νιέσι τοῦ τῶν τε καὶ
λιν τα αὐτα· ἢ πῶς ταυ
τα πάντα· καὶ τελεί
ως ἐκ τὸν τοῦ ἑνὸς τῆ
φυσεῖας συνοφτονικαι

ΑΝΕΙΚΑΣΤΟΝ· ΟΥΤΩΙΚΑ
ΛΙΝΕΙΕΚΒΗΝΑΙΤΑΣΩΛΛΑ
ΤΙΚΑΘΗΛΙΕΤΕΡΟΣΝΟΥΣ·
ΙΚΑΙΓΥΛΙΝΟΙΣΘΑΛΙΑΗΣΑΙ
ΤΟΙΣΑΣΩΛΛΑΤΟΙΣ·ΕΩΣΕΙΚΟ
ΠΕΙΜΙΕΤΑΤΗΣΙΔΙΑΣΑΣΘΕ
ΜΕΙΑΣΤΑΥΤΕΡΑΥΝΑΜΙΙ
ΣΠΕΙΕΦΙΕΤΑΙΜΕΝΠΑΣΑ
ΛΟΓΙΚΗΦΥΣΙΣΘΥ·ΙΚΑΙ
ΤΗΣΠΡΩΤΗΣΑΙΤΙΑΣ·ΚΑ
ΤΑΛΛΑΒΕΙΝΔΕΑΔΥΝΑΤΕΙ
ΔΙΑΣΕΙΠΟΜΑΙΤΙΑΣ·ΙΚΑΛΙΝ
ΣΑΔΕΤΩΝΠΟΘΩ·ΙΚΑΙΟΙΟΝ
ΣΦΑΔΑΖΟΥΣΑΙΚΑΙΤΗΝ
ΧΙΜΙΑΝΟΥΦΕΡΟΥΣΑΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΠΟΙΕΙΤΑΙΠΛΟΥΝ·
ΗΠΡΟΣΤΑΘΡΩΛΙΕΝΑΒΛΕ
ΨΑΙΚΑΙΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙ
ΗΣΑΙΘΗ·ΙΚΑΙΩΣΕΙΔΥΙΑ·
ΤΙΓΑΡΤΩΝΩΡΑΤΩΝΗ
ΤΟΥΘΡΥΠΤΟΣ·ΙΚΑΙΠΟΣΟΝ
ΕΣΤΙΝΥΨΗΛΟΤΕΡΟΝΤΕ
ΙΚΑΙΘΕΟΕΙΔΕΣΤΕΡΟΝ·ΪΝΑΤΙ
ΤΟΛΙΕΝΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ·ΤΟ
ΔΕΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝΟΝ·ΙΝ
ΔΙΑΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΤΩΝΩΡ
ΩΜΕΝΩΝΙΚΑΙΤΗΣΕΥ
ΤΑΞΙΑΣΘΗΝΤΗΝΩΡΙΣΑΙ·ΙΚΑΙ
ΟΔΗΓΩΝΤΗΙΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝΥ
ΠΕΡΤΗΝΟΨΙΝΧΡΙΣΑΣΘΑΙ.
ΑΛΛΑΜΗΝΖΗΛΙΩΘΗΝΑΙ
ΘΗΔΙΑΤΗΣΜΕΓΑΛΟΠΡΕ
ΠΕΙΑΣΤΩΝΩΡΩΜΕΝΩΝ·
ΕΝΤΕΥΘΕΝΟΙΜΕΝΗΛΙΟΝ·
ΟΙΔΕΣΕΛΗΝΗΝ·ΟΙΔΕΑΣΤΕ
ΡΩΝΠΛΗΘΟΣ·ΟΙΔΕΟΥΝΟΜ
ΑΥΤΟΝΑΛΛΑΤΟΥΤΟΙΣΟΙΣ
ΙΚΑΙΤΟΠΗΛΗΓΕΙΜΕΝΕΑΝ
ΙΚΑΙΚΑΤΑΤΟΠΟΙΟΝΗΝ
ΠΟΣΟΝΤΗΣΚΙΝΗΣΕΩΣ·ΟΙ

ΔΕΤΑΣΤΟΙΧΕΙΑ·ΓΗΝΥ
ΔΩΡ·ΑΕΡΑ·ΠΥΡΔΙΑΤΟΧΡΕΙ
ΩΔΕΩΝΑΝΕΥΟΥΔΕΝ
ΣΤΗΝΑΔΥΝΑΤΟΝΤΟΝ
ΑΝΙΦΡΩΝΠΟΝΟΝΒΙΟΝ·ΟΙ
ΔΕΟΤΙΤΥΧΟΙΕΜΕΙΚΑΣΤΟΣ
ΤΩΝΩΡΑΤΩΝΜΕΣΕΒΑΣΘΗ
ΣΑΝ·ΑΥΤΙΜΕΩΡΩΝΤΑΙΣΑΛ
ΛΗΣΤΑΘΕΟΥΣΕΠΡΟΣΤΗΣΑ
ΜΕΝΟΙ·ΕΙΣΙΔΕ.ΟΙΚΑΙΕΙ
ΚΟΝΑΣΚΑΙΠΛΑΣΜΑΤΑ·
ΠΡΩΤΑΜΕΝΤΩΝΟΙΚΕΙ
ΩΝΟΙΓΕΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΚΤΕ
ΡΟΙΣΚΑΙΣΩΜΑΤΙΚΩΤΕ
ΡΟΙΣΚΑΙΤΙΜΙΩΝΤΕΣΤΟΥΣ
ΑΠΕΛΘΟΝΤΑΣΤΟΙΣΥΠΟ
ΚΛΙΝΗΜΑΣΙΝ·ΕΠΕΙΤΑ
ΙΚΑΙΤΩΝΓΕΝΩΝΟΙΜΕ
ΤΕΙΣΕΙΝΟΥΣ·ΙΚΑΙΜΑΚΡΑ
ΑΠΕΙΣΕΙΝΩΝΑΓΝΟΙΑ
ΤΗΣΠΡΩΤΗΣΦΥΣΕΩΣ.
ΙΚΑΙΑΚΟΛΟΥΘΙΑΤΗΣΠΑ
ΡΑΔΟΘΕΙΣΗΣΤΙΜΗΣΩΣ
ΕΝΗΛΙΟΥΚΑΙΑΝΑΓΚΑΙ
ΑΣ·ΕΠΕΙΔΗΧΡΟΝΩΤΟΕ
ΘΟΣΒΕΒΑΙΩΘΕΝ·ΕΝΟΜΙ
ΣΘΗΝΟΡΙΟΣ·
ΙΑΤΡΟΙΔΕΙΚΑΙΔΥΝΑΣΤΕΙΑ
ΤΙΝΕΣΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΕΣ·
ΙΚΑΙΡΩΜΗΝΕΠΑΙΝΕΣΑ
ΝΤΕΣ·ΚΑΙΚΑΛΛΟΣΦΑΥΛΙΑ
ΣΑΝΤΕΣ·Θ·ΗΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΩΝΧΡΟΝΩΤΟΝΤΙΜΙΩ
ΜΕΝΟΝ.ΠΡΟΣΛΑΒΟΜΕΝΟΙ
ΤΙΝΑΣΚΑΙΜΥΘΟΛΟΓΗΣΑΣ
ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΠΙΣΟΥΡΟΝ·
ΟΙΕΛΙΠΑΘΕΣΤΕΡΟΙΔΕΑΝ
ΤΩΝΙΚΑΙΤΑΠΑΘΗΘΕΟΥΣ
ΕΝΟΜΙΣΑΝ.ΪΝΘΕΟΙΣΕΤΙ
ΛΗΣΑΝ·Θ·ΥΑΙΟΠΗΣΑΙΑΝΔΡ

ΦΟΝΙΑΝ· ΚΑΙ ΑΣΕΛΓΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΑΚΕΦΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΟΥΚΟΥ
ΔΟΤΙ ΑΛΛΟ ΤΙΝΩΝ ΤΟΥΤΟΙΣ
ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΝ. ΟΥΚΑΛΗ
ΟΥΔΕΔΙΚΑΙΑΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ
ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΡΑΜΕΝΟΣ ΤΩ
ΟΙΚΕΙΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
ΚΑΤΩΝΤΟΥΣ ΔΕ ΥΠΟΠΤΙΝ
ΕΙΣΡΥΤΑΝ· ΤΟΥΤΟΣ ΥΠΕ
ΤΟΥΣ ΜΙΟΝΟΝ· ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΠΙ
ΓΑΓΟΝΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΝΟΝ. ΩΝ
ΤΗΣ ΓΕΛΟΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΔΟΣΙΑΣ·
ΙΤΑΕΙΚΑΣΤΩΝ ΤΩΝ ΠΙΛΑ
ΣΜΑΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΙΣΘΕΝ
ΠΑΛΑΙΟΝΩΝ ΕΠΙΦΗΜΙ
ΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΗΝ ΕΧΟΥ
ΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝ
ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ. ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑ
ΤΑΪΔΡΥΣΑΜΕΝΟΙ· ΩΝ ΗΚΕ
ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΔΕΛΕΑΡ· ΑΙ
ΜΑΣΙΤΕΙ ΚΑΙ ΚΗΙΚΑΙΣ ΕΣΤΙ
ΔΕ ΟΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΣΙΜΙΑΝ
ΑΙΣ ΧΡΑΙΣ· ΜΑΝΙΑΙΣ ΤΕ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΤΙ
ΜΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΝΟΜΙΣΑΝ·
ΤΟΙΑΥΤΑ ΣΠΑΡΕΠΕΠΕΙΝ
ΕΙΝΑΙ ΘΕΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ· ΗΔΗ ΔΕ
ΚΑΙ ΚΗΝΟΔΑΛΟΙΣ ΚΑΙ ΤΕ
ΤΡΑΠΟΔΟΙΣ ΚΑΙ ΕΡΠΕΣΤΟΙΣ·
ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΙΣ ΑΙΣΧΙ
ΣΤΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΤΑΤΟΙΣ
ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΙΚΑΘΥΒΡΙΣΑΝ.
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ
ΤΗΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΟΞΑΝ ΠΡΟΣΕ
ΘΗΚΑΝ· ΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΝ
ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΝ. ΠΟΤΕΡΟΝ Η
ΔΕΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΝ ΚΑΙ ΑΥ
ΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΙΚΥΝΟΥΝ

ΤΩΝ· ΤΙΤΩΝ ΠΡΟΣΙΚΥ
ΜΕΝΩΝ· ΤΑΧΑ ΔΕ ΚΑΙ ΠΟ
ΛΥ ΠΛΕΟΝΤΩΝ ΛΑΤΡΕΥΟ
ΜΕΝΩΝ· ΟΤΙ ΛΟΓΙΚΗΣ ΟΝ
ΤΩΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΟΥ
ΔΕΞΑΛΙΕΝΟΙ· ΤΟΧΕΙΡΟΝΩΙ
ΑΛΙΕΙ ΝΟΝ ΠΡΟΕΣΤΗΣΑΝΤΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ
ΤΟΣ ΟΦΙΣ ΚΑΙ ΑΤΩΝ ΙΣΑΜΩΝ ΚΑ
ΤΑΧΡΗΣΑΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ
ΚΑΙΡΟΝ· ΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΤΩΝ
ΕΙΚΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΩΝ· ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ ΓΑΡ
ΑΥΤΩΝ ΤΟΝ ΠΟΘΟΝ ΠΑΛΑ
ΙΟΝ ΑΛΙΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΟΥΣΙΝ
ΤΗΣΙΝ· ΙΝΕΙ ΣΕΑΥΤΟΝ
ΠΕΡΙΕΠΑΣΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΙΣ
ΚΑΙ ΕΦΗ ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΦΕΣΙΝ. ΩΣ
ΠΕΡ ΤΟΥ ΦΑΟΝ ΧΕΙΡΑΓΩ
ΓΟΝ ΟΔΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΦΙ
ΛΙΕΝΟΝ. ΑΛΛΟΣ ΑΛΛΑΧΟΥ
ΚΑΤΕΚΡΙΜΑΤΙΣΕΝ ΚΑΙ
ΔΙΕΣΠΕΙΡΕΝ· ΕΙΣ ΕΝ ΤΙ ΤΟΥ
ΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΒΑ
ΡΑΘΡΟΝ· ΟΥ ΤΟΙ ΛΙΕΝΑΝ
ΤΑΥΤΑ· ΠΛΙΑΣ Δ' Ο ΛΟΓΟΣ
ΑΕΞΑΛΙΕΝΟΣ ΕΦΙΕΜΕΝΟΣ
ΘΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΕΧΟΜΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ ΕΛΑΥΝΕΥΤΟΝ
ΤΕΙ ΚΑΙ ΑΪΣΥΒΕΡΝΗΤΟΝ·
ΕΙ ΤΑ ΤΟΙΣ ΣΩΡΟΙΣ ΛΙΕΜΕΝΟΙΣ
ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑ
ΠΑΡΧΑΙΣ ΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙ·
ΟΥ ΤΕ ΜΕ ΧΡΙ ΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕ
ΕΠΕΙΣΕΝ. Ο ΥΤΑΡ ΤΗΝ ΛΟΓΟΥ
ΔΟΥΝΑΙ ΤΗΝ ΝΗΓΕΜΟΝΙ
ΑΝΤΟΙΣ ΟΛΙΟΤΙΛΟΙΣ ΚΑ
ΤΑ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΙΝ. ΚΑΙ
ΤΑ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΙΝ ΑΠΕΙΡΟΣ ΤΟ
ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΝ ΑΠΕΙΡΟΣ ΤΟ
ΥΠΕΡ ΠΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΔΙ ΟΥΤΟ

τοιε τοε ἶναι περιέ ε τι·
ἴγαρ τὸ παχῦ καὶ τὰ οὐράνια
καὶ τὰ ἐπιπέδεια· ὁ ε α τε δι ἀε
ρος ε καὶ ὁ ε αι κα ὁ· ὕ δ α τ ο ε·
ἀλλὰ μὴν δὲ τὰ πρό τ ο ὐ τ ω
ὄ ὐ ν ῆ θ ι κ αὶ γῆ ι κ αὶ ἀέ ρ α
ι κ αὶ φ ύ ε ι ν ὕ δ α τ ο ε τ ὶ ε
τα ὐ τ α ἐ λι ῦ ε ν ι κ αὶ ἐ ρι έ
ρι ε ν· τ ὶ ε ῆ ι κ ο ι ν ω ν ί α
τ ο ὐ τ ω ν π ρὸ ε ἄ λ λ η λ α
κ αὶ ε υ λι φ ύ ϊ α κ αὶ ε ύ λ π η ο ι α·
ἐ π ι δ η ῶ ν γ ὰ ρ τ ὸ ν ἐ ι ρ η κ ό
τ α κ ὰ ν ἄ λ λ ο τ ρ ι ο ε ῖ ι·
τ ί τ ὸ τ α ὐ τ α κ ε ῖ ε ι μ η
ι ε ο ε· κ αὶ ἄ γ ο ν τ ὴ ν π ά λ η
ι ε τ ο ν φ ο ρ ὰ ν κ αὶ ἀ ι ε ῶ
λ υ τ ο ν· ἀ ρ ὸ ὐ χ ὸ τ ε χ ν ί
τ ῆ ε τ ο ὐ τ ω ν· κ αὶ π ᾶ ε ι
λ ό γ ο ν ἐ ν· ο ἐ ι ε· ι κ α θ ὸ ν τ
π ὰ ν φ ε ρ ε τ α ί τ ε ι κ αὶ μ ε
ζ ά γ ε τ α ι; τ ί ε δ ὲ ὸ τ ε χ ν ι
τ ῆ ε τ ο ὐ τ ω ν ἀ ρ ὸ ὐ χ ὸ
π ε π ο ι ῆ ι ε ὧ ε τ ὰ ὐ τ α· ἐ κ
ἐ ὶ ε τ ο ἶ ν α ι π α ρ α γ α ί ω ν;
ὄ ὐ τ ἀ ρ ἀ ν τ ῶ ν α ὐ τ ο μ α ί ω ν
δ ο τ έ ο ν π ρ ο ε α ὐ τ ὴ ν ἀ ὐ
ν α μ ι ν· ἐ ε τ ι ν ὡ ε γ ὰ ρ τ ὸ ο τ ε
μ έ ε θ α ι τ ο ὐ α ὐ τ ο μ ά τ ο υ·
τ ί ν ο ε τ ὸ τ α ζ α ι· κ αὶ τ ο ὐ
τ ο ε ι δ ο κ ε ῖ δ ὲ ὧ ν ι ε ν· τ ὶ
ν ο ε τ ὸ τ ι ῆ ῆ ε α ι κ αὶ φ υ
λ ά ζ α ι κ α θ ὸ ὄ ὐ ε π ρ ᾶ ν τ ο ν
ὑ π έ ε τ η λ ό γ ο υ ε· ἑ τ έ ρ ο υ
τ ί ν ο ε· ἢ τ δ ὲ α ὐ τ ο μ ά τ ο υ·
ἑ τ έ ρ ο υ δ ὲ ἡ λ α δ ὴ π α ρ ὰ τ ὸ
α ὐ τ ό μ α τ ο ν· τ ο ὐ τ ο
δ ε μ ί τ ο π ε ἄ λ λ ο π λ η ν ῆ ε·
ὄ ὐ τ ω ε ὲ ῆ ε ε φ ὺ λ ο γ ο ε ῆ κ αὶ
π α ε ι ε ύ λ φ υ τ ο ε· κ αὶ π ρ ῶ
τ ο ε ε ν ῆ κ η π π ό λ ι ο ε κ αὶ

πᾶ ε ι ε υ λ λ η ι ε ι έ ν ο ε· ἐ π ὶ
ῆ· ν η π ι ε ι ά ε α ὶ π η δ α ι γ ε ν έ κ
τ ῶ ν ὀ ρ ῶ ν ι ε έ ν ω ν· κ αὶ
δ η λ έ τ ω ν ι ε ε π α ρ ῦ ἀ ι ε ν ο ι
π ά λ ι ν· ῆ· ν· ὄ π π ο τ ε π ι ε έ
ε ὐ τ ι τ ὴ ν φ ύ ε ι ν κ αὶ τ ὴ ν
ὄ ὐ ε ί α ν· ὄ ὐ τ ε τ ι ε ἑ ὕ ρ ε ν
ἀ ν ῆ ρ ὼ π ω ν π ώ π ο τ ε·
ὄ ὐ τ ε π ι ε ῆ ε ὕ ρ η· ἀ λ λ ἐ π ι ε έ
ἑ ὑ ρ ι ε ε ι π ο τ ὲ· ζ η τ ε ῖ ε θ ω
τ ο ὐ τ ο ι κ αὶ φ ι λ ό ε ο φ ε ῖ
ε θ· ὡ ε π α ρ ὰ τ ῶ ν ἰ ε ο υ λ ο
μ έ ν ω ν· ἑ ὑ ρ ι ε ε ι δ ὲ ὧ ν ἐ
ὄ ὲ ι ὸ ε λ ό γ ο ε· ἐ π ε ι δ ὰ ν
τ ὸ· θ· ε ο ε ι δ ὲ ε τ ὸ ὐ τ ο ι κ αὶ
ῆ· ὸ ε ῖ ο ν· λ έ γ ω δ ὲ τ ὸ ν ἰ π μ έ
τ ε ρ ο ν ν ὸ ῦ ν τ ε ι κ αὶ λ ό
γ ο ν τ ῶ ὀ ι κ ε ί ω ν π ρ ο ε α ι
ζ ῃ. κ αὶ π ε ἰ ε ι κ ὼ ν ἀ ν έ λ
ῆ· ὴ π ρ ὸ ε τ ὸ ἀ ρ χ έ τ υ π ο·
ὄ ὐ ν η ὐ ν έ χ ε ι τ η ν έ φ ε
ε ι ν· κ αὶ τ ο ὐ τ ο ε ἶ ν α ι
μ ι ῳ δ ο ι κ ε ῖ τ ὸ π α ν υ φ ι
λ ο ε ο φ ο ύ μ ε ν ο ν ἐ π ὶ τ ῆ ῖ
ε ε ο φ ί α ι π ο τ ε π ι ε ι ά ε ὸ ε ὸ
ἐ γ ν ω ε μ έ ν ο· θ· α· τ ὸ δ ε ν ῦ
ἐ ῖ ν α ι. β ρ α χ ε ῖ α τ ι ε ἀ π ο ρ ρ ο
ῃ. π α ν τ ὸ ε ἐ ε τ ι ν ι ά ε ε φ θ ά
ν ο ν. κ αὶ ὁ ῖ ο ν μ ε γ ά λ ο υ
φ α ν τ ὸ ε. μ ι κ ρ ὸ ν ἀ π α ὐ
γ α ε μ α· ὡ ε τ ε κ αὶ ἐ ῖ τ ι ε
ἐ ν η ὼ θ ῆ. ἢ ἐ τ η ν ω ν ι κ έ
ν α ι μ ε μ α ρ τ ύ ρ η τ α ι.
τ ο ε ο ὐ τ ο ν ἐ τ η ν ω ν. ὅ ε ο ν
ἄ λ λ ο υ μ ὴ π τ ὸ ῖ ε ο ν ἐ λ λ α μ
φ θ έ ῃ τ ο ε φ α ν ῆ ν α ι
φ ῶ τ ο ε ὁ ῖ δ ὲ ε τ ε ρ ο ε· κ αὶ
τ ὸ ὑ π ὲ ρ β ά λ λ ο ν τ ε λ ε ῖ
ο ν ἐ ε τ ι ν ὁ μ ο ῖ ε φ θ η· ὄ ὐ τ ῃ
ἀ λ η φ ε ῖ α· τ ῃ δ ὲ τ ὸ ὐ μ ῖ ν

σιὸν ἀνάμεσα παραλε-
γόμενον· διὰ τοῦτο
ἐνίων λεγόντων ἐπὶ
καλείσθαι τὸν ἐκ-
κλησίαν· ἐπὶ τὸ κατὰ ῥοῦν ἐλθεῖν
καὶ τοῦτο συνηθείᾳ λα-
λεῖται ἐπὶ κλήσεως· ἔνιοι δὲ
λέγουσι τὴν ἐπὶ τοῦ ὕδατος
περίλαβον εἶναι περίληψιν
λέγοντες· τοῦ δὲ μὴ ἐκλα-
βόντος τὴν ἀρετὴν τῆς τοῦ
καὶ τοῦ κόλπου ὅλου δὲ ὕδα-
τος ἀνάλογον ἐπὶ τοῦ
σώματος ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ ἐπι-
πλάτα· ὑπὸ τῶν ἀκρί-

Ἀφεύγοντι τὴν ἐπὶ κλύσει
βραλίδες δὲ καὶ ὄφεις
ἐκπίπτειν τοῦ λέγασπα
τριάρχης· καὶ θύειν τὸν
σιὰν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς λε
γλαῖς ἀντὶ τύπου· ὃν
δὲ οὐχ ὡς θεὸν εἶδεν· ἀλ
λὰ ὡς ἄνθρωπον ἔθρεψεν· καὶ
ἐπὶ πνεύματος βασθεὶς ὁ σὸς
κατέλαβεν· ἰάκωβος δὲ
καὶ μιὰ καὶ λεπτὴ φιλίᾳ
ἐφάνταζον τινά· καὶ
ἀγγέλων ἀνόδους καὶ
ἐπὶ λίθῳ ἀλείφειν
ἐπὶ σῶς· ἵνα μὴ ἀπὸ τοῦ
περὶ λίθων ἀλεκφέντα
λίθον παράδηλώσει κ-
είδος οὗ τόπου τινὶ προ
σηγορίαν διάωσιν· εἰς
τιμὴν τοῦ ὄφεως τοῦ
καὶ ὧν ἀπὸ τῶν θεῶν προ
πάλαι· ἢ τις ποτὲ ἐστὶ
πάλαι θύτροσαλήμ·
ἢ τάχα τῆς ἁλὸς ῥωμῆ

Μ

νης ἀρετῆς ἐστι τὸ σῶμα
πεζῇ τάσις· καὶ σύλλο-
γος τῆς πάλαι ἐπὶ τοῦ εὐ-
λογίας φερεπτήνη
τὰ νῦν παράδεισον νῦν τὰ
τῆς ἐρήμου τῆς σφύξεως·
καὶ ἁγίου νεύειν ἀστῇ
μεταβολὴν τῆς προσ
γορίας λαβεῖν διὸ τὸ
νομίζεσθαι τὰ πάντα ὅλα
πλ· τοῦ τοδὲ τὸ μέγα
καὶ τριλίου νόμου· ἐ
κεῖνο δὲ οὐ τρέχουτος οὐ
τῆς σύμφωνος τὸ μὲ
χρι σημερον ἐκαυχή
σατο τῶν δώδεκα φυ
λῶν ὧν ἐπῆρεν· ὅτι
τοῦ σφυσιν ὑποτίνεχω
ρησεν· ἢ λάδε οὐτε
πνάβιλον· οὐ τρεπυρ·
οὐ τε σύσεις καὶ ὡς τῆς
ἱστορίας καὶ οὐκ εἰς ἀλλη
λύρα τὸ λίπη τὴν τοῦ
σύμφωνίαν· καὶ πάν
τα οὐ σφυσιν ἐς ἱστορί
σθεν· πλατίνη; ὃν
καὶ ἀραλίπυρος ἀνάγει
προσουνόμα ἡλοῦν τὸ
δικαίου τὸ ὑπὲρ ἀνόν·
λαὸν δὲ τὸ νικρίτην
πρότερον· καὶ πρὸ
τὸ νάλφιτον ὑστε
ρον· πῶς οὖν τε φαύλα
καὶ τὸ νάλφιτον οὐδὲ ὅτι
φέροντα τοῦ φαντά
σθεν τοῦ· καὶ διὰ τὸ
τὸ ἀπολῶν λαβεῖν τὸ
νάλφιτον ἡ ὥρα
καὶ μὴ τὸ οὐχ ὡρίτης
ὄνειρα ἐπὶ σοὶ σοὶ δὲ φαν

τας ἁγιαζούσας τὸν ἄνθρωπον πρὸς
σωτηρίαν· τὸν δὲ καὶ τὸν σῶμα
νοούμενον χάριν τῶν λοιπῶν
μελῶν προσειλῆφθαι. καὶ διὰ
τοῦτο ἀποστολικὸν λέγεται·
καὶ τοῦ θερμοτέρους
τῶν ἄλλων νεῖσθαι πίστιν
σιν χρῄζειν τοὺς καὶ διὰ
τοῦτο λαμβάνοντας.
καὶ τὰ λείποντα πίστευ
όμενος· τὸ δὲ ἀνέπεσον
περιπεσαῖον καὶ ἔτι ζῆκι
να τοῦ τῶν μελῶν τὸ τω
έποιητοῦ· καὶ τῶν νεκρῶ
πων προσῆκον· ὧν
ὀνομάζουσι τὸν ἱσπασβαῶθ·
ἕνεκα τοῦ μέλους ἐπὶ
φρονοῦντος· καὶ τοῦ
τον ὑπὸ τῶν ἔξωθεν
ργούντων ἐρασθῆναι καὶ
μένον· καὶ λαὶ νοῦμε
νον καὶ ἀποκρυπτόμε
νον· ἑαυτὸν τε τῶν ἀν
θρώπων καθαίρομενον.
καὶ πρὸς τὴν προφητεί
αν καταρτιζόμενον·
δὲ καὶ τὸ ὀχυρὰν τοῦ οὐ
τὰ χεροὺβ ἐνιδιαγράφει·
καὶ τὸν ὑπεράνω τῶν
θρόνων· καὶ τὸ ὑπεράν
τους τερεωνία· καὶ τὸ
ἐν τοῖς τερεωνιατρέ
τάζομενον· καὶ φω
νασάντων καὶ ὁραμάτων
καὶ πράξεις· καὶ τὰ ἀν τὰ
εἴτε φαντασιατικῶν
μεριμνημάτων
ρητῶν τοῖς ἀγίοις· εἴτε
μυστικοῦ θεολογικοῦ
εἴτε τοῦ μεγαλοπρεποῦς

πνεύσεως. συμπαθοῦμε
νη τοῖς μέλλουσιν ὡς
παρεῖναι. εἴτε ἕτερά τινα
προφητείας εἴδος ἀπόρ
ρητον. οὐκ ἐχωλεύειν·
ἀλλ' ὁ δὲ νῶν προφη
τῶν νος. καὶ οἱ πάντοι
ἀν τὰ ἐνεργούμενοι·
λιν. οὔτε οὖν τοῦ περιών
λόγος· οὔτε τις ἄλλος
τῶν κατὰ τοῦτους
ἐστὶν ἐν ὑποστηλιατι
καὶ οὐσίαις συγκατατὸ
γεγραμμένον· οὐδε
δ' ἂν σύνειη ἰδεῖν. εἰ δὲ
γορεύειν· παυλοῦδεῖ
μεν εἰς ὁραῖν ἀπαρε
χεν δὲ τριτοσοῦνος. καὶ
μὲν χρείσειμου προ
δοσιᾶν ἀναβάσεις ἀνάλημψις.
τάχα ἀντιπερὶ οὗτιλε
ον εἶναι ἐπὶ τοῦ
ποιῆν τὸ τῆς ἁρπαγῆς
λυστήριον· ἐπεὶ δ' ἁρ
ραῖον. καὶ μὴ λαῖνοι
ωπῆ τριάδος φῶν· τοσοῦ
τον δ' ἐκοῦσιν ἐνδέχε
λοῦ ἀναλογεῖ τοῦ
ὁ τιεὶς καὶ ἱεροῦ σημῶν σκο
λεῖ καὶ ἐκ λεροῦ σπρο
φητεύοντες· πάντα
καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ λοῖο
γεῖ ὁμὴ ἴδιον τῆς τῆν
γνῶσιν· ὁδοῖς λῆν
ἀπειλῶν τοῦ ἐπ' ἀντῶν
λλοῦ ντοῖς χῦ· ὁλεῖγα
τῆς ἁληθείας προάγων
νεῖς τῆς καὶ διδάσκαλος.
καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ λατῶν
γνῶσιν· ὁδοῖς λῆν
ἀπειλῶν τοῦ ἐπ' ἀντῶν
λλοῦ ντοῖς χῦ· ὁλεῖγα
τῆς ἁληθείας προάγων
νεῖς τῆς καὶ διδάσκαλος.
καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ λατῶν
γνῶσιν ὁδοῖς λῆν

ἐσοπτρακαὶταὐτὸνἱστορια
τατὶθεταιὡςἐπὶκρίσεωι
τῆςἁληθείαςἔστιδὲ
ὀνόματιἄλλαις·
ἰδεἐπὶμὲνδοκῶτῆι
περιττοσκαὶπερὶεργος
ταῦτοιαῦταἐγὲταζων·
ὁὐδεἄλλατινὰτυχὸν
ἢὑπαὐταῖςἀληθείαν
ταὐτὴνὑβαστάχθηναι·
ἀπερὁλόγοςαὐτὸςὑπὲ
ρτοῦσὲπὸτεβαστα
χθῆναικαὶτραπω
θῆναικαὶἀληθὲς
αὐτὸνδυνηθῆναιχ··
ρῖσαιτὸνκατὰτὼνκοσμο.
Ἰωάννηςὁτοῦλόγουπρο
δρομοσἐπὶμὲνἀληθείαςἀ
ληθείαςφωτὶδιωρί
ζετο· πᾶσαμὲνοὖνἀ
ληθείακαὶπᾶσλόγοςἀν
τὲκἀληθοῦτεκαὶἀν
θρώπινοςκαὶὀἰονπὸρ
πανωλικρὸνμὲγαλλαν
λιοὐργὸνμὲν·τὴνἀν
θρωπίνηνσοφίατὴν
τῶνὄντωνκτίσιν
θρέψοντες·καὶτοῖς
νοητοῖςπροσβάλοιὲς
μὲγατῶνἀισθήσεων·
ἢὀὐκἀνεὐαισθήσεων·
ὧνσὺνπερὶφερόμε
καὶπλανώμεθα·καὶ
ὁὐκἐχωρίενγυμνῶν
τῶνὑποκειμένοιςτοῖς
πράγμασινἐντυγχάνὸ
ντες·μᾶλλονδὲτῆιπροσιέναι
τὴνἀλήθειαν·καὶτὸν
νοῦνπτυσσόμενοιταῖς
καταλήψεσιν· ὁἀεὶ

ῥηθὲνλόγοςὅσωντελεώτε
ρος·τοσοῦτωμᾶλλονἀνεφίκτὸ
τερος·καὶπλείοναςτὰς
ἀντιλήψειςἐχων·καὶ
τὰςμὲνεἰςἑρμηνείαςτρα·
πάντᾶρτοἐνιςταλὲ
νονικᾶνἐβραχυτατον
ἢ·τὸντοῦλόγουἀρρὸν
ἐπεσχεθηκαὶδιεκω̃ν
σεν·καὶτὴνεἰςτοπρὸ
σωφορὰνδιεκοπτεν·ὡς
περὶτοῦεἶπονστοῖς
ῥυτῆρσινἁρμόσασθαι
φέροντες·καὶτῶνἄλλοις·
τινὰγαλοῦπεριτρεπὸ
μενοι· οὕτωσὶολισθῆσαι
μὲνὀφείλουσινἐπιρροπέ
στερονδὲ
Παῦλοςδὲπειρᾶταιμὲν
ἐφικέσθαιοὗτινωλέγε
τηςσοῦ<φ>ύσεως·τοὺ
τοἀρρήτουδεῖπαντελῶς
ἀδύνατονἢἀλλὰλιθὸ
τῶντοῦ·θ·ὑποβρίχιαπε
δίλεστέραχύσιςτῆς
θεωρίας·ὃσυμπλεονε
κτᾶτεύξεταιτοῖςβα·θέσι·το
σοῦτωπλέονἴδιατιὰ·
καὶτέλοςτιποιεῖταιτο
<φ>ίλοσεύρεῖνὸσονδιε<φ>υ̃σε·
λαῦλοςδὲπειρᾶταιμὲν
ἐ<φ>

τῆς διανοίας. ἀεὶ τιμος
ὑπὸ φαινομένου τοῦ
λείποντος. ὧν τὸ νο-ά
ματος· ἵνα καὶ αὐτὸς
πάσ-ων τοῦτον· ἐκπλη
ξεὶ περιγράφει τὸ πλό
γον· καὶ πλοῦτον ὁ-ν
καὶ βά-ος τοῦτο δ' οὐ τὸ
καλεῖ· καὶ ὁμολογεῖ τῶ-
τοῦ· ὁ-υκρινόμενον τὸ
ἀεὶ καταλαμπτον· μονό-
ουχὶ τὰ ἄνυπαρ τῶν
δὰδ φ-ε γόμενος· πο
τε μὲν ἀβυσσον πολλὴ-
ὀμολογοῦντι τὰ τοῦ
θ-υκρινόμενα· ἢ σοῦ ἐστι
τὴν ἔδραν μετρῶν ἢ
ἀεὶ φ-ε ρόμενον λαβεῖν· ποτὲ
δὲ τε θ-αυμάζεται ὡς φαι
νόμενον ἢ μὴ φαινόμενον
καὶ τρὶς ἐαυτοῦ ὑστε
ρον λέγοντι· καὶ κρα
ταιὼς φ-αίνεται πλέον· ἢ
κατὰ τὴν αὐτοῦ δύνα
μιν καὶ περιδραξῖν·
ἢ γὰρ τ' ἄλλα βάσας φησὶ
πρόσω μᾶλλον βλέπων·
καὶ πᾶσαν τὴν ἀόρ-ρω
πίνην φύσιν καὶ σύ
ναψιν· τρὶς δὲ μὴ ἔξω τῶν·
τρὶς δὲ κίνησις· πῶς τὸ
ἀ-ό-ανάγκαιον τῶ-ο-νητῶ
συνεκρά-η· πῶς κατ' ὧν
ρέων· καὶ ἀπ' ὧν φέρομαι·
πῶς ψ-υχὴ περιφέρεται·
πῶς ζῶ-α δίδωσι· καὶ
πάθ-η σύμπεταλαμβάνει·
πῶς ὁπόσους καὶ περιγρά
πτους καὶ ὁρίστους· ἐνὶ
μίμνειν ὧν· καὶ πάντα

ἐφ' ὁδεύων τάχει φορᾶς
καὶ ῥεύσεως· πῶς μέτα
λαμβάνεται λόγων καὶ
μεταδίδοται· καὶ διὰ
ρος χωρεῖ· καὶ μετὰ τῶν
πραγμάτων εἰσέρχεται·
ὡς καὶ σ-ήσεις κοινωνεῖ
καὶ συντέλεται ἀπὸ τῶ-
ἀισ-ή σεων· καὶ ἐτέρου
τούτων· τρὶς ἐπὶ πρώτη
πλάσις ἐπὶ λόγων καὶ σύστα
σις εἰς ἐν τῶν τῆς φύσεως
ἔργαστηρίων· καὶ τρὶς ἐπὶ
τελευταία μορφώσις
καὶ τελείωσις· τρὶς ἐπὶ τῆς
προφήσεως καὶ διὰ
δοσις· καὶ τρὶς ἐπὶ γάγεν
ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς
καὶ τοῦ ζῆν ἀφορμὰς
αὐτομάτως· πῶς
τρόπος καὶ ἀ-ό-ανάτου·
τὸ μὲν τῆς μετάστα
σεως· τὸ δὲ τῆς γενήσεως·
τὸ μὲν παρ' ὃ τὸ εἶναι φ-ε-
τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ σ-ήσεως ἀ-ό-
ὃ τε περὶ ὅλης τῶν πο
λλὰ δὰ

ἔτι φιλοσοφήσαι περὶ
μελῶν καὶ ῥυθμῶν καὶ
τῆς πρὸς ἄλληλα τούτων
ἁρμοστέας πρὸς χρεί
αν τὲ θεωρῆσαι καὶ καλοὺς συ
νεστῶτας τοὺς τὲ καὶ δι ἐ
ξ ὧν τοιοῦτοι προέχουσι τοὺς
τὲ καὶ προέχοντας ἐνίους τὲ καὶ ἔχι
ζοντας ἐνίους· περιέχοντας
τὲ καὶ περιεχομένους.
πολιτικοὺς καὶ λογικοὺς φύσεως·

Πολλὰ περὶ φωνῶν καὶ
ἀκουῶν· πῶς τε καὶ ἐν ποί ε
ρον ταὶ διὰ τῶν σωμά
των ἡ τῶν ὀργάνων.
ἀὶ δὲ ὑποδέχονται. διὰ
τῆς ἐν μέσῳ τοῦ ἀέρος
πλήξεως καὶ τύπωσεως
ἀλλήλαις ἐπικιρνᾶναι· πολλὰ περὶ ὀσφή
σεως· ἀρρήτως κοινωνοῦν
σης τοῖς ὁρατοῖς καὶ λο
γικῶν τῶν βούλεσθαι καὶ
ὀλιγοχρονίων ἐνίων καὶ
τὰ αὐτὰ τῶν μοῖ πάσχον
σης· μεταρρυθμίσεως
τάχους ἐκβάσεως τελε
ταὶ τοῖς μουσικοῖς.
καὶ αὖ τὰ τοῖς ὁρωμέ
νοις· πολλὰ περὶ τῶν
ἄλλων αἰσθήσεων· ἃ
παράδοξα τίνες εἰσὶ τὰ
ἐξ ὠφελείας τοῦ
ὡρουμένου· πολλὰ πε
ρὶ τῆς ἐν ὕπνοις φαν
τασίας· καὶ τίς αἰτία ὀνείρα
των ἀναπλάσεως· καὶ τίνι
νῆστις καὶ ἀναχωρήσε
ως· λογισμοῦ τε καὶ φυ

λῆς καὶ ἀφέσεως καὶ
συντονίας εἰπεῖν· ὅσοις
ὀλιγοχρόνιος κύ
κλος διοικεῖται ἀνός· κού
φοις καὶ τὰς τῶν ἀλ
λων ζώων διαφοράς.
προστεθειμένας καὶ πρὸς
ἄλληλα φύσεις τε καὶ δυ
νάμεις· καὶ ἀνατροφάς.
καὶ χώρας· καὶ πῶς ἡ κα
θ ὅλου πολιτεία κατα
ρυθμίσεως αἱ· πῶς τὰ
μεγάλα· τὰ δεινὰ
να· τὰ δὲ ποιφά
γα· τὰ δὲ ἁρπακτικὰ· τὰ
μεγαλοψυχίας· τὰ δὲ ἀνδρεί
ας· τὰ δὲ ἀπονοίας· τὰ
μεγαλοφροσύνας· τὰ δὲ ἀγω
γὰ καὶ ἀλαζονείας· τὰ
ἄλογα καὶ ἀλλοφέστυχα·

Τὰ μὲν ἐπὶ ταῖς ὀνομασί
σεσιν· τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς
πράγμασιν· τὰ μὲν ἐπὶ
τοῖς ἀκούσμασιν· τὰ
δὲ ἐπὶ τοῖς ἐμβατι
κὰ· τὰ δὲ ἐπὶ τάχυτα·
τὰ μὲν ἐπὶ βραδυτῆτα·
τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐμφρό
νως καὶ ἀνδρείως καὶ ἐλευ
θερίως· τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐνθου
σιαστικῶς· τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς
φοβερᾶς· τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς
λιγαῖς· τὰ δὲ ἀσθενῆ· τὰ
δὲ ἀνιστικὰ· τὰ δὲ ὑ
ποπτικὰ καὶ ἐπιβουλ.
τὰ δὲ ἀφυλάκτα· τὰ
μὲν φιλερημαῖκαὶ οἰκο
νομικά· τὰ δὲ πάντά

πασιν ἀργὰ καὶ ἀπρονόητα· καὶ ἔτι πρότου τῶν
πνευματικῶν πρακτικά·
πράξεως· πράξεως φιλο
χωρα· πράξεως φιλοι
πάκιεν φιλοικαλα· πρά
ξεως καλῶν πιστα· συζυ
γητεικαὶ ἀζυγια· σωφρο
νητεικαὶ ἀκολαστα· πο
λυγονατεικαὶ ὀλιγο
γονα· μικροβιατεικαὶ
ὀλιγοβια· καὶ νοήσαι
ἡκιν ὁ λογος τοῖς κατὰ
μέρος ἐπεξιων·
ΙΚΕΤΑΙ μοι καὶ νῆκτη
φυτῶν ὑδάτων
διὸ λιοφάνου σαν· καὶ
οἱ ὀνῆται μενημικα
τὰ τῆς ὑγρᾶς φύσεως·
καὶ τὸ ἁλίεν ἀι ὀυσῆ
σαι ἀέρος· τῶν μετέρω
δὲ εἰς ἀυνεύουσαν· ὡς
περὶ καὶ πλείστων τοῖς
ὑδασιν ὑπὸ πτὲ καὶ πτα
φῆι καὶ μῆχε· καὶ τὸ νὰς·
καὶ μὲ πεφῆι καὶ καλλη·
φιλοχωριάστε καὶ πλα
νας· συνοδουστε καὶ ἀ
ποχωρήσεις καὶ ἰδιότη
τας· μικρὸν τοῖς ἐπι
πέδοις παραπλησίας· ἔστι
δὲ ὧν ἡ καὶ κοινωνίας
καὶ ἰδιότητας ἀυτῶν φε
τουσῶν ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ
μοιότητες εἰσὶ καὶ ὄ
ρεων πάτελας καὶ τοῖ
καὶ λιάσεντες χειλιάσι
καὶ χρώμασι· τῶν τε
ἄλλων καὶ τῶν ὠιδίκων
καὶ τίς ἡ τοῦ τῶν

λεπτομερὴς λόγος· καὶ πα
ρατικὸς· τρίοδους
τετρίγωνη ἐπιστή
θους καὶ παρὰ καὶ καὶ
τὰ ἐπὶ τῶν ἡκλάδων
ἀσκιάτα τε καὶ τερετί
σματα· ὅτ' ἀνῆλαι σι
νῶνται τὰ λεσπαλίβρι
να λουσουργοῦντες·
καὶ κατὰ φωνῶν τὰ
ἄλση· καὶ ὁ δοιπόρον τὰς
φωνὰς παραπέλιπω
σι· τισὶ ὑσκνοσυνν
φαίνων ἡδην· ὅτ' ἂν
ἐκπετασθῆ τὸ πτερὸν
τὰς αὔρας· καὶ ποιῆ
λεπτὸς υρίγμα· ἐὼ
γὰρ λέγειν τὰς διαυγε
φωνὰς· καὶ ὁ κατέχναι
σοφιζόντα κατὰ τῆς
ἀληθείας· ποφέντα
ὡς ὁ ἄλλα ζῶν ὀρνισι καὶ
λιπαλιβε· οὕτω φιλο
καλος καὶ φιλότιμος·
ὡς τε καὶ παραὶ σφανε
ται τοῦ νοὶ κεῖ ου καὶ ἀλλὰ δε
ὅτ' ἂν ἴδηι τινα πλησι
άζοντα· ἢ τὰ ὶ σφηλεῖ
αι δὲ ὡς φασι καλλωπι
ζηται· τὸ μὰ ὑχένα μὰ
ρας· καὶ τὸ πτερὸν ὑσκυ
κλοτερῶς περιστησας
τὸ χρυσαυγες καὶ κατὰ
στερεὸν ὀθνατρίζει τὸ
καλλος τοῖς σέρας ταὶς με
τὰ σὰρ οὗ τοῦ δὰ ἰσκιάζος

Ἡ μενοῦν θεία γραφὴ·
καὶ γυναῖ ξὶν σφᾶν
δια ζεῖ σοφιάν τὴν
ἐν φάσκιασιν· τὴς

ΔΩΙΣΕΝΛΕΓΟΥΣΑΓΥΝΑΙΞΙ
ΥΦΑΣΜΑΤΟΣΣΟΦΙΑΜΙΣ
ΠΟΙΗΣΙΑΤΙΚΗΝΕΠΙΣΤΗ
ΜΗΝ·ΖΩΟΥΛΟΓΙΚΟΥΤΟ
ΤΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΤΥΠΟΥΤΗΝ
ΣΟΦΙΑΝΙΚΑΙΜΙΕΧΡΙΤΟΥΝ
ΟΥΡΑΝΙΟΝΩΔΕΥΟΝΤΟΣ·
ΣΥΔΕΛΟΙΤΟΔΑΥΡΙΑΣΟΜΙΚΑΙ
ΛΟΓΟΥΝΦΥΣΙΚΗΝΣΥ
ΝΕΣΙΝ·ΙΚΑΙΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΗΣΟΝ· ΠΟΥΣΙΝΕΝ
ΟΡΝΙΣΙΚΑΛΙΑΙΣΠΕΤΡΑΙ
ΤΕΙΣΚΑΙΔΕΝΔΡΑΙΣΚΑΙΟΡΟΦΟΙ.
ΕΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΝΤΕΟΙΚΟΥ
ΙΚΑΙΣΚΑΛΟΣΕΞΥΠΗΣΚΗΣΕ
ΝΑΙ·ΙΚΑΙΤΟΙΣΔΕΤΡΕΦΟΜΕ
ΝΟΙΣΕΠΙΤΗΔΕΙΟΥΣ·

Ο ΦΕΙΔΕΣΜΕΛΙΣΣΑΙΣΤΕΙΣΑΙ
ΑΡΑΧΝΑΙΣΤΟΦΙΛΕΡΓΟΝ
ΙΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΣΜΟΝ·ΙΝΑ
ΤΑΙΣΜΕΙΝΤΑΙΚΥΡΙΑΠΑΣ
ΚΗΤΑΙΣΚΑΙΣΥΝΕΧΗΤΑΙ
ΔΙΕΞΑΓΩΝΗΣΥΡΙΓΓΟΣ
ΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΝ·
ΚΑΙΤΟΕΔΡΑΙΟΝΑΥΤΑΙΣ
ΔΙΑΤΟΥΜΕΣΟΥΔΙΑΤΕΙΧΙ
ΣΜΑΤΟΣΚΑΙΑΛΛΑΓΗΣΕΠΙ
ΠΛΕΙΣΟΜΕΝΟΙΣΤΑΙΣΕΥ
ΦΕΙΜΙΣΤΟΥΝΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΗΤΑΙ· ΚΑΙ
ΤΑΥΤΑΕΝΙΖΟΦΕΡΟΙΣΟΥ
ΤΟΥΤΟΙΣΣΥΓΓΡΑΜΜΑΣΙΚΑΙΔ
ΟΡΑΤΟΙΣΤΟΙΣΠΛΑΣΜΑΣΙΝ
ΑΙΔΕΔΙΑΛΕΠΤΟΥΝΟΥΤΟΥ
ΚΑΙΑΕΡΙΟΥΝΙΣΧΕΔΟΝΤΩΝ
ΜΙΚΡΑΤΟΥΝΠΟΛΥΕΙΔΩΣ
ΔΙΑΤΕΤΑΜΕΝΩΝ· ΠΟΛΥ
ΠΛΟΙΚΟΥΣΤΟΥΣΪΣΤΟΥΣΕ
ΖΥΦΑΙΝΟΥΣΙ·ΚΑΙΤΑΥΤΑ
ΕΞΑΦΑΝΩΝΤΩΝΑΡΧΩΝ·

ΟΙΚΗΣΙΝΠΕΟΙΑΟΥΤΙΝΗ
ΑΠΙΚΑΙΟΠΤΕΡΑΝΤΩΝΑΛΛΩ
ΝΕΣΤΕΡΩΝΕΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΠΟΛΑΥΣΙΝ· ΠΟΙΟΣΕΥΣΕΙ
ΔΙΣΕΠΙΔΕΙΞΑΣΤΟΤΑΥ
ΤΑΓΡΑΦΙΚΑΙΣΕΝΙΦΙΛΟΣΟ
ΦΩΝΤΑΙΣΟΥΣΟΥΣΑΙΣΙΚΑΙ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΥΣΕΝΤΑΙΣΑΠΟ
ΔΕΙΞΕΣΙ· ΤΙΝΟΣΠΑΛΛΗ
ΔΟΥΣΕΤΑΙΣΤΗΣΑΙΣΙΝΗ
ΚΑΤΑΤΡΕΙΣΑΙΣΧΗΜΑΤΑ
ΓΕΡΑΝΙΝΟΥΣΦΑΣΙ· ΚΑΙ
ΤΑΥΤΑΠΑΙΔΕΥΜΑΤΑ·
ΙΚΝΟΥΜΕΝΟΥΣΕΝΤΑ
ΖΕΙΣΚΑΙΜΕΤΑΠΟΙΚΙΛΙΑΣ
ΤΙΘΕΙΣΤΗΣΕΩΣ· ΠΟΙΟΙ
ΦΕΙΔΙΑΙΣΚΑΙΖΕΥΞΙΔΕΣ
ΚΑΙΠΟΛΥΓΝΩΣΤΟΙ· ΠΑΡ
ΡΗΣΙΟΙΤΕΤΥΠΙΕΣΙΚΑΙΑΓΑΛ
ΟΦΩΝΤΕΣ· ΚΑΛΛΙΣΤΕ
ΓΟ· ΥΠΕΡΒΟΛΗΣΙΓΡΑΦΕΙΝ
ΚΑΙΠΛΑΤΥΤΕΙΝΕΙΔΟΤΕΣ·

Τ ΙΣΙΚΝΩΣΣΙΟΣΔΑΙΔΑΛΟΥ
ΧΟΡΟΣΕΝΙΑΡΙΟΝΙΟΣ·ΝΥΜ
ΦΙΠΟΝΙΦΕΙΣΕΙΣΙΣΑΛ
ΛΟΥΣΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ· ΪΛΛΑΥ
ΡΙΝΟΣΟΣΚΡΗΤΙΣΟΣΔΑΥΛΙ
ΕΞΟΔΟΣΚΑΙΔΑΥΣΕΛΙΣΤΟΣ
ΠΟΙΗΤΙΚΩΣΕΙΠΕΙΝ·
ΚΑΙΠΟΛΛΑΙΣΙΣΑΠΑΝΤ
ΕΑΥΤΩΝ·ΤΟΙΣΤΗΣΤΕΧΝΗΣ
ΣΟΦΙΣΜΑΣΙ· ΚΑΙΣΙΟΝ
ΠΟΛΥΡΡΗΜΟΣΩΝΤΑ
ΛΙΕΙΑΤΕΙΚΑΙΤΑΛΙΑΣ·
ΚΑΙΦΗΣΑΥΡΙΣΚΙΟΝΤΡΟ
ΦΗΣΤΩΝΚΑΙΡΩΝΕΥΛΙΕ
ΓΡΟΙΣΤΑΛΛΑΤΕΘΕΑΣΑΙ
ΡΙΟΛΑΙΝΗΣΚΑΙΠΕΡΙΠΤΟΥ
ΛΙΕΙΝΩΝ·ΚΑΙΤΗΣΕΝ
ΤΟΙΣΕΡΓΟΙΣΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΕΠΙΝΟΥΜΕΝΗΣΤΟΥΓΑΛΗΝΑ
ΣΤΟΥΤΩΝΕΦΙΕΤΟΔΕ
ΛΟΓΟΙΟΙ. ΚΑΙΤΗΝΠΕΡΙ
ΤΑΥΤΑΣΥΝΕΡΙΝΕΓΝΟΥΣ.
ΟΙΣΕΣΘΑΙΚΑΙΦΥΤΩΝΔΙΑ
ΦΟΡΑΣΜΕΧΡΙΚΑΙΤΗΣΕΝ
ΦΥΛΛΟΙΣΦΙΛΟΤΕΧΝΙΑΣ.
ΠΡΟΣΤΟΥΤΟΔΙΕΤΟΝΤΕΑΛΛΑ
ΤΑΙΣΟΨΕΣΙΚΑΙΤΟΙΣΚΑΡ
ΠΟΙΣΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΟΝ·
ΟΙΣΕΣΘΑΙΔΟΙΚΑΙΚΑΡΠΩΝ
ΠΟΙΚΙΛΙΑΝΙΚΑΙΑ〈Σ〉Φ·Φ
ΝΙΑΝ. ΚΑΙΔΙΑΛΙΣΤΑΤΩΝ
ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΩΝΤΟ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ· ΟΙΣΕΣΘΑΙΔΟΙ
ΚΑΙΔΥΝΑΜΕΙΣΡΙΖΩΝ
ΚΑΙΧΥΛΩΝΙΚΑΙΑΝΘ·Φ
ΩΝ. ΚΑΙΟΔΜΩΝ· ΟΥΧΗ
ΔΙΣΤΟΥΤΟΜΟΝΟΝ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΠΡΟΣΥΓΕΙΑΝΕΠΙΤΗ
ΔΕΙΩΝ· ΚΑΙΧΡΩΜΑΤΩΝ
ΧΑΡΙΤΑΣΙΚΑΙΠΟΙΟΤΗΤΑΣ·
ΕΤΙΔΕΛΙΘ·ΩΝΠΟΛΥΤΕ
ΛΕΙΑΣΚΑΙΔΙΑΥΓΕΙΑΣ. ΕΠΕΙ
ΔΗΣΟΙΠΑΝΤΑΠΡΟΥΦ·ΗΚΕ
ΩΣΠΕΡΕΝΠΑΙΔΑΜΙΑΙΣΟΙ
ΝΙΙ· ΟΣΑΤΕΑΝΑΓΚΑΙΑ. ΚΑΙ
ΟΣΑΠΡΟΣΑΠΟΛΑΥΣΙΝΗΦΥ
ΣΙΣ· ΙΝΕΙΚΗΙΤΙΑΛΛΟΕΧΩΝ
ΕΥΕΡΕΤΗΣΤΙΝΩΡΙΣΜΕΝ·Ω·Ν.
ΚΑΙΤΟΥΔΕΙΣΘΑΙ· ΓΕΝΗΣΕ
ΑΥΤΟΥΣΥΝΕΠΑΥΤΕΡΟΣ·
ΕΝΤΕΥΘ·ΕΝΕΠΕΛΘ·ΕΛΘΟΙ
ΓΗΣΠΑΛΑΤΗΣΚΑΙΛΙΠΗΣΙ
ΤΗΣΚΟΙΝΗΣΠΑΝΤΩΝ
ΜΡΣ. ΚΑΙΣΟΛΠΟΥΣ·Θ·ΑΛΛΑ
ΤΙΟΥΣ· ΑΛΛΗΛΟΙΣΤΕΙΣΑΙ
ΤΗΙΤΙΣΥΝΔΕΟΜΕΝΟΥΣ·
ΚΑΙΑΛΩΝΗΣΑΛΛΗΣΚΑΙΠΟ
ΤΑΜΙΟΥΣ·ΚΑΙΠΗΓΑΣΑΣ

ΓΗΣΕΙΣΤΕΙΚΑΙΑΕΝΑΟΥΣ·
ΟΥΡΙΟΝΩΝΗΣΥΧΡΩΝΗ
ΚΑΙΠΟΤΙΜΙΩΝΥΔΑΤΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΗΥΠΕΡΙΤΗΣ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΟΣΑΙΥΠΟΤΗΝΓΕΩΥΣΙ. Ⓒ
ΚΑΙΣΠΗΡΑΙΤΑΣΤΙΝΑΣΥ
ΠΟΤΡΕΧΟΥΣΑΙ. ΕΙΤΑΕΞ
ΓΟΥΡΙΕΝΑΙΒΙΑΙΩΝΤΩΝ
ΠΗΓΩΝΚΑΙΑΝΤΙΤΥΠΟΥΡΙΕ
ΝΑΙ. ΕΙΤΕΚΠΥΡΟΥΡΙΕ
ΝΑΙΤΩΝ〈Φ〉ΘΑΡΩΝΤΗΣΠΑ
ΛΗΣΚΑΙΤΗΣΑΝΤΙΦ·ΕΣΕ
ΩΣ· ΟΠΗΠΑΡΕΙΚΟΣΚΑΤΑ
ΜΙΚΡΟΝΑΝΑΡΡΗΓΝΥ
ΤΑΙ. ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΦ·ΕΡ
ΡΙΩΝΛΟΥΤΡΩΝΧΡΕΙΑ
ΕΝΤΕΥΘ·ΕΝΕΙΡΙΝΧΑ
ΡΙΖΟΝΤΑΙΠΟΛΛΑΧΟΥΣΙΚ
ΙΤΗΣ. ΚΑΙΑΡΕΤΑΤΗΣΕΝΑ
ΤΙΑΣΔΥΝΑΜΕΩΣ· ΙΑΤΡΕΙ
ΑΝΑΡΙΘ·ΜΟΝΚΑΙΑΥΤΟ
ΜΑΤΟΝ· ΕΙΠΕΠΩΣΚΑΙ
ΠΟ·Θ·ΕΝΤΑΥΤΑ· ΤΡΙΤΟΝ Ⓒ
ΓΑΠΟΥΤΟΚΑΙΑΤΕΧΝΟΝ
ΥΦΑΣΜΑ· ΟΥΧΗΤΤΟΝ
ΕΠΑΙΝΕΤΑΤΗΣΠΡΟΣΑΛ
ΛΗΛΑΣΧΕΣΕΩΣ. ΠΙΚΡΟ·ΕΙΚΑ
ΣΤΟΝ·Θ·ΕΩΡΟΥΡΙΕΝΑ·

ΠΟΥΣΙΜΙΕΝΕΣΤΗΚΕΝΠΑ
ΤΑΙΣΑΙΣΙΝΗΣ· ΕΠΙΤΗ
ΔΕΙΟΣΟΧΟΥΡΙΕΝΗ. ΚΑΙΤΗ
ΝΟΣΟΝΠΡΟΣΤΟΥΥΠΕΡΕΙ
ΔΟΝΤΟΣ· ΚΑΙΤΗΝΟΣΕΙΚΕΙ
ΝΟΝΠΑΛΙΝ. ΟΥΔΕΓΑΡΟΛΟΓΟΣ
ΕΧΕΙΕΦ·Ο·ΕΡΕΙΣΟ·ΤΙΛΙΗΝ
ΤΟΥΘ·ΕΙΟΥΘ·ΕΛΗΚΙΑΤΟΣ·
ΚΑΙΠΟΥΣΙΜΙΕΝΕΙΣΟΡΩΝ
ΙΣΟΡΥΦΑΣΑΝΤΙΓΛΙΕΝΤΙ·
ΠΑΕΕΙΣΠΕΔΙΑΙΣΑ·Θ·ΕΖΟ
ΜΕΝΟΙΣ· ΚΑΙΤΟΥΤΟΠΟΛΥΕΙ

ΔΩΣ

καὶ ποικίλως· καὶ ταῖς
κατ' ὀλίγων ἑνὸς καὶ ταῖς
μεθ' ἑστάμενον· πρόσ τε
τὴν χρείαν ἐστὶν ἀφο
ρῶν τὰ καὶ τῶν ποιεῖ
ν ὡς τέρα· καὶ τῶν ποιεῖ
λων χαριέστερα· καὶ ἁπλῶ
ς εἰς οἰκείσεις ἑνὸς ἑνὸς
νη· ἢ δὲ οἰκητὸς ὁ σὴν
ἀ ὑπερβολὴ τῶν ὁρῶν
ἀποτέλεσον ται· καὶ
ἄλλη πρὸς ἄλλο τι πέρας
σχίζομένης καὶ ἀποβαί
νουσα· τῆς τοῦ φυ λε
γαλουργίας ἐναργέστα
τον ἐστὶ γῆ καὶ ὑρία·
ἀλασσης δὲ· εἰ μὲν καὶ τὸ
τὸ μέγεθος εἶχον φυ
λάττειν· ἐφ' ἁυλίας ἂν
τὸν ἱερὸν· καὶ πού εἰ
στατ' αἰ ἐλαυλιένη τῶν
ἰδίων ὁρωμένητος· εἰ
δὲ λίθη τὸν ἱερὸν· πά
τως τὸ μέγεθος· ἐπεὶ
δὲ ἄλλα φότερα τὴν μὲν ἅλα
φότερος ἂν δύναιτο ἐπι
πέσομαι· τρίτος δὲ γυνα
γαρόν· τρίτος δὲ λίσαν· πῶς
ἐπαίρεται περὶ καὶ ἵστα
ται· ὡς περ ἀιδουλιένη
τὴν γεῖτονα γῆν· πῶς
καὶ δέχεται πόταμιους
ἅπαντας· καὶ ἡ αὐτὴ
διαλιένει διὰ πλή φους
περιουσίαν· ἢ οὐκ οἰδ' ὁ
τι χρὴ λέγειν· πῶς ἅλι
μος ὁρίονα ὑπὸ τῆς γῆς
κου τῶς τοιχείων· ἔχου
σί τι λέγειν οἱ φυσικοὶ
καὶ σφοῖ τὰ λία τὰ.
καὶ σχά φων λιέτρον

Τ ὲς δὲ πηγῶν ἀπρω
τὰ ἢ πηγαὶ ζητήσον
ται· ἐπὶ σοὶ τοῦ των
ἐξ ἰχνεύσαι ἢ εὑρεῖν ἀν
νάτον· καὶ τίς ὁ πο τα
μὸς σχίσας καὶ πεδιάκ-
ὁρη· καὶ δοὺς τὸν ἁρμὸ
λικὸν αὐτόν· καὶ πῶς
ἐκ τῶν ἐναντίων ὑπ
τάλεν ὠν·
τὰ λία· ἢ πὸ τε θαλάσσης
τὸν ἀλλὰ λων ἐστὶ
κοῖ τα σὰ τὴν φύσι;
τίνες δὲ πηγῶν ἀπρω
τὰ ἢ πηγαὶ ζητήσον
ται· ἐπὶ σοὶ τοῦ των
ἐξ ἰχνεύσαι ἢ εὑρεῖν ἀν
νάτον· καὶ τίς ὁ πο τα
μὸς σχίσας καὶ πεδιάκ-
ὁρη· καὶ δοὺς τὸν ἁρμὸ
λικὸν αὐτόν· καὶ πῶς
ἐκ τῶν ἐναντίων ὑπ
τάλεν ὠν·
τὰ λία· ἢ πὸ τε θαλάσσης
τὸν ἀλλὰ λων ἐστὶ
κοῖ τα σὰ τὴν φύσι;
τίνες δὲ πηγῶν ἀπρω
τὰ ἢ πηγαὶ ζητήσον
ται· ἐπὶ σοὶ τοῦ των
ἐξ ἰχνεύσαι ἢ εὑρεῖν ἀν
νάτον· καὶ τίς ὁ πο τα
μὸς σχίσας καὶ πεδιάκ-
ὁρη· καὶ δοὺς τὸν ἁρμὸ
λικὸν αὐτόν· καὶ πῶς
ἐκ τῶν ἐναντίων ὑπ
τάλεν ὠν·
τὰ λία· ἢ πὸ τε θαλάσσης
τὸν ἀλλὰ λων ἐστὶ
κοῖ τα σὰ τὴν φύσι;
τίνες δὲ πηγῶν ἀπρω
τὰ ἢ πηγαὶ ζητήσον
ται· ἐπὶ σοὶ τοῦ των
ἐξ ἰχνεύσαι ἢ εὑρεῖν ἀν
νάτον· καὶ τίς ὁ πο τα
μὸς σχίσας καὶ πεδιάκ-
ὁρη· καὶ δοὺς τὸν ἁρμὸ
λικὸν αὐτόν· καὶ πῶς
ἐκ τῶν ἐναντίων ὑπ

ποτιζομένων. ἵνα τὶ
καὶ αὐτὸς κατατρυφᾷ
ἐν τοῦ λόγου. φύτιν
τρυφὴν ἐζήτουμε
νος ἀπεδείπνιν. ἀφεὶς
καὶ τὰ περίπνην. πρὸς
τὸν ἄρακον φησὶ τὶ
τοίς τὴν διάνοιαν τρε
φοίς. ἵνα σοι καθ' ὁδὸν ὁλο
γος προϊῇ· καὶ εἰ φέναι
ναζωσε προς τὰ οὐράνια
καὶ τὸν οὐρανὸν αὐτό.
καὶ τὰ ὑπερῷα νον· καὶ
τοὶς ἐζῆς οἰκήσεις εν
προς βήναι ὁ λόγος. προς
βήσεται δὲ ὅλως ὅπο
σον ἐζέστιν·

Τὶς οὖν ἐστὶν ὁ πλοῦν
τοῦντος πλοῦτος καὶ
ἀφθονον· οὐ κατ' ἰδίαν·
οὐ τυχαίως μερισθέν
τον· οὐχ ὁρίοις κρατου
μένον· οὐχ ὑλικαῖς
μεριζόμενον· ἀλλὰ κα
τὰ τὴν τοῦ μάννα δια
νομὴν αὐτάρκειαν τε
ρίλλαμβανόμενον. καὶ
ἰσομοιρίαν τιμώμενο·
τοῦ μὴ ἐπὶ τὴν μὴ ἐφυ
σεως οὖσαν· τὴν ἀνέ
λιπον πέδαν· τὴν ὑρῶ
ε ὐκαιρίαν· τὴν ζώων
ψύχων· μᾶλλον δὲ.
τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σω
μάσυμπαρεῖσιν· ἐν ὧν
σωμάτα· καὶ μετρίου
λόγος· ἐν ὧ φῶ καὶ τὸ
φωτιζόμενον· καὶ τὸ
ὀφεῖλον αὐτοῦ ρέουσα·
σκοπεῖδε μοι καὶ τὰ ἑ

ζῆς· οὐ παρεγχωροῦ
μαι τῷ ἀέρι δοῦναι τὴ
ἅπασαν δύναστείαν.
τῶν τοῦ ἀέρος εἶναι ἢ
μιζομένων· τίνα
μὲν ἀνέλιπον ταλαιπία·
τίνες δὲ θησαυροὶ χιό
νος· τίς δὲ ὁ τετρακω
λοῦ ἐσταὶ τὸ
πεπραμμένον· εἰς γα
στρὸς δὲ τίνος εἰσπορεύ
εται κρύσταλλος· τίς
ὁδὸς ἀεύλων ὕδατος ἢ
νεφέλης· καὶ τὸ μὲν
ἵστασθαι ἐπὶ τῶν νεφε
λῶν· ὦ τοῦ θαύματος·
λόγῳ κρατούμενον
φύσιν τὴν ῥέουσαν.
πόδες εἰς χέων ἐπὶ προ
σωπον πάσης τῆς γῆς.
καὶ πείρων καὶ ρίζως
καὶ ὁμιότιμως· καὶ
οὐδὲ ἀφίεις ἅπασαν ἢ
γραν οὐσίαν ἐλεύθε
ραν ἰσχὺν· ἀρκεῖ
γὰρ ἓν πνεῦμα καθάρσιος·
καὶ τῆς ἑαυτοῦ διαφο
ρᾶς οὐκ ἐπιλανθάνων
ὅταν δεύτατος· οὐ
τε ἀνέχων πᾶσαν παρα
σιμῶναι πάλιν ἢ
οὐ τὸ ἀφεῖναι. μὴ
τὴν ζωρὸν τὴν ἁλυ
όντος·

Ἀνίκλειστον φησὶν τὸ
οὐρανὸν τίσὶν οἱ ζῆ· ἐ
ὰν δὲ ἀνοίζῃ τοὺς κα
ταράκτας· τίς συνιε
ζῆ· τίς οἶδε τὴν ἐπὶ
φορὰν τοῦ ὕε τι ζον
τος

ἄλλου ἀστέρας ἀπὸ κρυ
πτῶν φιλοτιμίαι. ἢ
τιμὲς ἐκείνων ἱερουρ-
γίαι δεδειγμέναι
τιμιώτερον. ὁ δὲ ὑπερ
λαμπει. καὶ οὐδὲ ὅτι συ-
νανίσχουσιν ἀγω-
νίζεσθαι καλὸς ὢν νικᾶν
φιλοτιμούμενος ἀγω-
νιζόμενος καὶ ἀγω-
νιστὴς ἀγαθὸς ἐπαι-
νεῖται. ἀλλὰ καὶ ὁ μὴ
ἀγωνιζόμενος ἐπαι-
νεῖται. ἀλλὰ καὶ ὁ
φιλόσοφος. καὶ ὁ ῥητο-
ρικὸς φύσιν φερο-
μένους ὁρῶν. ἀλλ
ὁ μὲν φιλόσοφος εὐ-
φυᾶ ἀνδρὸς ἐπι-
στήμης καὶ ἀλη-
θείας ἐρῶντα. ὁ δὲ
ῥητορικὸς ἐπὶ τὸ
πείθειν τοὺς ἀκού-
οντας. ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς
ἀγῶσι νικᾶν. ἀλλ
ὁ μὲν φιλόσοφος εὐ-
φυᾶ ἐπὶ τὸ
ἐπιστήμων καὶ ἀλη-
θὴς ἐρᾶν τοῦ
ἀνδρὸς ἐπιτη-
δεύει. ὁ δὲ ῥητορικὸς
ἐπὶ τὸ πείθειν
τοὺς ἀκούοντας
ἐπιτηδεύει. ἀλλ
ὁ μὲν φιλόσοφος εὐ-
φυᾶ ἐπὶ τὸ
ἐπιστήμων καὶ ἀλη-
θὴς ἐρᾶν τοῦ
ἀνδρὸς ἐπιτη-
δεύει. ὁ δὲ ῥητορικὸς
ἐπὶ τὸ πείθειν
τοὺς ἀκούοντας
ἐπιτηδεύει.

Τοσοῦτος τὴν δύναμιν.
ὥστε ἀπ' ἄλλων τε ἀκρω-
ἀλλὰ τῇ θερμοτητικὰ
τὰ λιβάνειν. καὶ λιπ
δεῖ δὲ φεύγειν αὐτὸν
τὴν αἰθοψιν. ἀλλὰ μὰ
σαν λιπαρὸν εἶναι καὶ ὑ
γρὸν. καὶ σωμα
τικὴν φύσιν θερμο
τητος θερόντος. ἀλ
λὰ λευκὸν τοσοῦτο
σαν ὑγρασί
αν παρὸν τοσοῦτον
ἐπὶ ὅσον περιλαμβάνοντος
εἰς ἃ δὲ ποιητικὸν
εἰς ἃ τὰ ποιούμενα. τοῦτο
ἐναίσθητοῖς ἥλιος. ὅπερ
ἐν νοητοῖς τὸ ἀγαθόν
τῶν ἄλλων ἰδεῶν. αὐτὸς
γὰρ φῶς τί ζωῆς
περ εἰς ἐστὶ νοῦν. αὐτὸς
καὶ τῶν ὁρωμένων
ἐστὶ τοῖς ἀλλοις. ὥσπερ
ἐκεῖνος τῶν νοουμέ-
νων. ἀλλὰ τοῖς οἰκείοις
καὶ αὐτὸ ἀπάρχεις τῇ
δε τοδεῖς ἐνοῦν καὶ πε

ρικόν. ἐστὶ τῶν τάλογων.
καὶ μὴ εἰς νόμιμον.
ὃν τρόπον καὶ λαμπαίκαι
φερέσθιον. καὶ φύσι-
ον. καὶ ὁσαποιητὰς ὑ-
λικὰς ἐπὶ τάλογον.
καὶ μὴ τετρῆσθαι αὐτοῦ
φορᾶς ποτε. μὴ τε τῶν
ἐγχειρεσιῶν ἐστὶ ἄλλο ἐπὶ
πῶς ἱεράς δὲ μὴ ὑ-
γρὸς ὑπερβολῆς. καὶ νυκτὸς
ὑπογήν. ἢ οὐκοῦν δ' ὅτι
χρὴ λέγειν ἢ μὴ ὑπρὸς
βλαφάντας τῆς ἢ τοῦ
τῶν προσληπτέον καὶ
ἀνθυφαίρεσις καὶ ἢ
τῆς ἀπὸ τοῦ τοσοῦτος.
ἢ πειθοῦς καὶ παραλόγο-
ὧν δὲ ἐν ῥᾳδίως ποιητέος
τέον καὶ μερίστεον. ἐν τὰ
κτῶν σεπτηνομένων
τέον καὶ ἀπογινομένων.
καὶ ὡς περὶ ἢ χορῶν συμ
πλεκομένων ἢ ἀλλήλαις
καὶ διὰ στάσεων. τὸ
μὲν φιλίας ποιῶν. τὸ
δὲ ἐν ὑπαζίας. καὶ κατὰ
μικρὸν ἱεραμένων.
καὶ ταῖς ἐπιτυχίαις ἐλε
γομένων ἢ τὰ ὑπὸ τὸν
ἢ μερασθέσεις καὶ ἢ νυξὶν.
ἵνα μὴ τὴν ἀπορείαν λυ
πῆσαι. ἀλλ' ἢ τρωλιε
πὶ πίλαος. ἐν δὲ ἐπὶ νῦν
σεληνης φύσιν. καὶ πα
φῶν. καὶ λεπτραφωτος
καὶ δρόμους. καὶ πῶς
ὁμοίως ἱερασέχειν τὴν
δυνασθείαν. ἢ δὲ ἢ νυσσοῦ
προσαγορεύεται. καὶ ἢ

κα

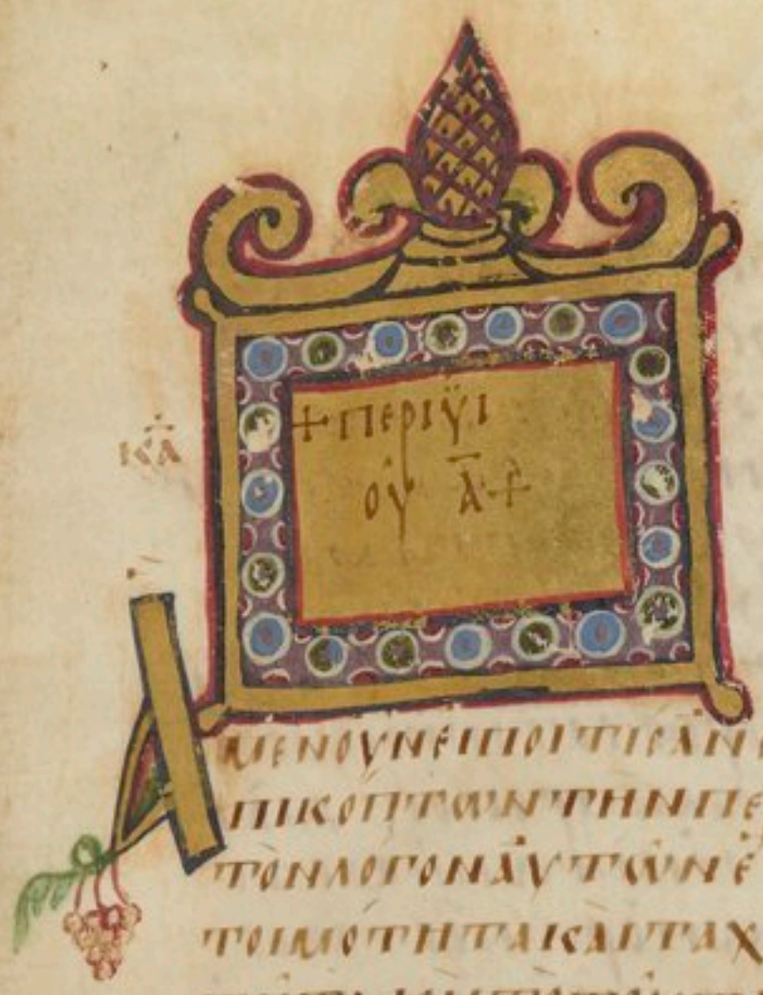
ἢ

λιεηθ·πρὸς δὲ δίδωσι παρ
ρησίαν· ὁ δὲ λόγον ἔπι τὸ
ἔργον ἀνίστησιν· πῦρ γὰρ
λιεηθὲν ἡπαλὸν εἶναι φαίε
νεται πρὸς τὸ χρῆσιμον τὰ
τὸν ξυνήσας δὲ ἕλκιον
πλειάδος φράγμον ὦ
ρίωνος· ὠκεανὸν ἀριθμὸν ὧν
πλανωμένων· καὶ πά
σιν αὐτοῖς ὁμοίαν καὶ κα
λῶν· καὶ δοῦναι ἑκάστου
διαφορὰν καὶ τάξιν
κινήσεως, ἵνα σοι πιστεύ
σω διὰ τούτων παλαιὸ
τητα ἀληθέστερα· καὶ κα
τὰ τοῦτο τῇ τοῦτον
κτίσει μὴ παίζοντι;

Τί λέγεις· ἐνταῦθα στῆ
σομέν σε ἀπὸ τοῦ λόγου μέχρι
τῆς ὕλης καὶ τῶν ὁρω
μένων; ἢ ἐπειδὴ τοῦ
κόσμου παντὸς ἀντί
τυπον τὴν ἀληθείας
οἰκημάτων ὁ δὲ νόμος.
τὸν ἐξ ὁράτων τε καὶ ἀ
οράτων λέγων συστῆναι
τὸς. τὸ πρῶτον ἁπλᾶ
πέτρας λιθάδας ἔχοντες
καὶ ὑπερβάντες τὴν
ἀίδιον ὄψιν· εἰς τὰ ἄγια
παράκυφον λιθίνην
νηὸν τὴν φύσιν καὶ ἐ
πουράνιον· οὐκ ἐχω
μὲν οὐδὲ ταύτην ἀέ
κλητον εἰδέναι δὲ καὶ
σώκλητος πυρὶ καὶ ὕδατι
λίθῳ προσαγορευομένῃ
ὑγιηρὸν μένειν· ποιεῖν
γὰρ λέγεται τὸν ἀγγε
λον αὐτοῦ πνεύματα· καὶ

τὸν λειτουργοῦντα αὐτὸν
πυρὸς φλόγα· εἰ μὴ ποι
εῖν λιθίνην ἔστι· τοσοῦτο
ῥεῖν τοῦ λόγου καθ' ὃν
ἐγένοντο· πηλὰ δὲ ἀ
κούει καὶ πῦρ· τὸ λιθί
νου καὶ φύσει· τῶν
ἀεὶ σκληρῶν· ἐπεὶ καὶ
τὴν περὶ τὰς οὐσίας τὰς
αὐτὰς ὁδὸν λόγους
πλανήτων γεωμε
τρουσῶν ἢ ὅτι ἑστῶ
τας· ὁρᾶς ὅπως ἅμιλ
λῃ περὶ τὸν λόγον·
καὶ οὐκ ἐχόμενοι προ
φωνεῖν ἢ τοσοῦτον.
ὅσον εἰδέναι ἀγγέλους
τινὰς καὶ ἀρχαγγέλους·
φρονοῦσι· κυριότητας·
ἀρχὰς ἐξουσίας· λαμπρό
τητας· ἀναβάσεις· ἠθέ
ρας ἀνωμαλίας· ἡνίας·
καθάρσιους καὶ
ἰσιδαίλους· ἀκινήτους
πρὸς τὸ χεῖρον. ἤδη
κινήτους· περὶ τοῦ
πάντων ἀεὶ χορεύ
ουσας. ἢ πῶς ἀντιλέ
γεται ταῦτα ἐκεῖνα· ἃ
λλαττόμενα καὶ πολλὴν
τὴν ἀφαίρεσιν τὴν
ἑλλάμψιν· ἢ ἄλλως λέ
γεται τὴν ἀναλο
γίαν τῆς φύσεως καὶ
τῆς ἀξίας· τοσοῦτο
τῶν καθ' ὁμοφυΐας.
καὶ τὰ ἑτέρως γινόμενα φύ
σει καὶ τὰ ἄλλως φυτὰ
ζείνα δὲ νῦν ἀσώματα

ΙΚΑ

ΚΙΕΝΟΥΝΕΠΙΤΟΙΤΙΣΑΝΕ
ΠΙΚΟΠΤΟΥΣΙΝΤΗΝΠΕΡΙ
ΤΟΝΛΟΓΟΝΑΥΤΩΝΕ
ΤΟΙΜΟΤΗΤΑΙΣΑΥΤΑΧΥ
ΤΗΤΑ·ΚΑΙΤΟΤΟΥΤΑ
ΧΟΥΣΕΠΙΣΦΑΛΕΣ.ΕΝΠΑΣΙ
ΚΙΕΝΠΡΑΓΜΑΣΙ.ΚΑΙΔΙΑΤΑ
ΔΕΤΟΙΣΠΕΡΙΦΥΛΟΓΟΙΣ.ΠΑ
ΡΑΣΤΑΤΕΣΤΙΝ· ΕΠΕΙΔΕΤΟΚΑΙ
ΕΠΙΤΙΚΙΑΝΟΥΚΙΕΤΑ·ΡΑ
ΣΤΟΝΓΑΡΚΑΙΤΟΥΒΟΥΛΟ
ΜΕΝΟΥΠΑΝΤΟΣ.ΠΟΔΕΑ
ΤΕΙΣΑΓΕΙΝΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΓΝΩΜΗΝ.ΑΝΔΡΟΣ ΕΥ
ΣΕΒΟΥΣΚΑΙΝΟΥΝΕΧΟΝΤΟΣ·
ΦΕΡΕΤΩΝΑΤΙΜΩΝΤΙΝΙ·ΦΑΡ
ΡΗΣΑΝΤΕΣ.ΤΩΝΠΑΡΑΥΤΩΝ
ΚΙΕΝΑΤΙΜΑΖΟΜΕΝΩΝ·
ΠΑΡΗΚΙΩΝΔΕΠΡΟΣΙΣΧΥΝΟ
ΜΕΝΩΝ·ΤΑΣΗΚΙΕΤΕΡΑΣ
ΠΕΡΙΤΗΣΘΕΟΤΗΤΟΣΥΠΟ
ΛΗΨΕΙΣ·ΑΙΤΙΝΕΣΠΟΤΕΕΙ
ΣΙΝ.ΩΣΠΕΡΤΙΝΑΤΟΙΣΟΝ
ΕΥΓΕΝΗΤΕΙΣΑΙΩΡΙΚΟΝ
ΕΙΣΦΩΝΕΠΡΟΕΝΕΓΚΩΜΙΕ·
Ο ΥΔΕΑΛΛΟΤΕΡΙΕΝΕΓΚΩΜΙΑ
ΣΑΝΤΕΣΤΟΥΤΟΓΑΡΚΙΟΝΟ
ΜΙΚΙΕΙΣΜΕΑΝΙΚΟΙΤΕΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΟΦΡΟΝΕΣ.ΝΥΝ
ΔΕΚΑΙΚΙΑΛΛΟΝΠΑΡΡΗ
ΣΙΑΖΟΜΕΝΟΙΤΗΝΑΛΗΘΕΙ
ΑΝ.ΪΝΑΚΙΗΤΗΙΥΠΟΣΤΟ
ΛΗΚΑΘΟΥΣΕΠΕΡΑΝΤΑΙ

ΤΟΚΙΗΕΥΔΟΚΕΙΣΘΑΙΚΑ
ΤΑΙΣΡΙΘΩΝΩΝΕΝ· ΑΙΤ
ΤΟΥΔΕΟΝΤΟΣΛΟΓΟΥΠΑΝ
ΤΟΣ·ΤΟΥΜΕΝΤΟΟΙΚΕΙ
ΟΝΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΟΣ·
ΤΟΥΔΕΤΟΑΠΙΤΡΕΠΟΝΤΟΣ·ΚΑΙΗ
ΚΙΕΙΣΤΟΝΟΙΚΕΙΟΝΕΙΣ
ΦΕΡΟΜΕΝΟΝΠΡΟΤΕΡΟΝ.ΟΥ
ΤΟΥΤΑΤΩΝΕΝΑΝΤΙΩ
ΑΝΑΤΡΕΨΑΙΠΕΙΡΑΣΟΜΙΕ
ΘΑ·ΙΣΑΙΑΜΦΟΤΕΡΑ ΩΣ
ΟΙΟΝΤΕΔΙΑΒΡΑΧΕΩΝ.
ΪΝΕΥΟΥΝΟΠΤΑΓΕΝΗΤΑΙ
ΤΑΛΕΓΟΜΕΝΑ·ΩΣΠΕΡ
ΟΝΑΥΤΟΙΛΟΓΟΝΕΙΣΑΓΩ
ΓΙΚΟΝΕΠΕΝΟΗΣΑΝ·ΠΡΟΣ
ΕΞΑΠΑΤΗΝΤΩΝΠΑΤΡΟΥ
ΣΤΕΡΝΙΙΙΕΥΗΦΕΣΤΕ
ΡΩΝ·ΚΑΙΚΙΗΤΩΝΚΙΗΚΕΙ
ΤΟΥΛΟΓΟΥΔΙΑΧΕΟΤΗΤΑ
ΜΟΥΚΙΕΝΑ·ΙΣΑΘΑΠΕΡ
ΥΔΑΤΟΣΥΣΩΛΙΝΙΣΦΙΓ
ΓΟΜΙΕΝΟΝ.ΑΛΛΑΚΑΤΑ
ΠΕΔΙΟΥΧΕΟΜΙΕΝΟΝ.ΙΣ
ΛΥΟΜΙΕΝΟΝ·

ΤΡΕΙΣΑΙΑΝΙΩΤΑΤΟΥΔΟ
ΞΑΙΠΕΡΙΘΥΑΡΧΙΑ·ΙΣ
ΠΟΛΥΑΡΧΙΑ·ΚΑΙΜΙΟΝΑΡ
ΧΙΑ·ΑΙΜΙΕΝΟΥΝΑΥΟΠΑΙ
ΣΙΝΕΛΛΗΝΙΣΙΝΕΠΑΙΧΘΗ
ΣΑΝΚΑΙΠΑΙΖΕΣΘΩΣΑΝ·
ΠΟΤΕΓΑΡΑΝΑΡΧΟΝ·Α
ΠΑΙΚΤΟΝ·ΠΟΤΕΠΟΛΥΑΡ
ΧΟΜΕΝΑΣΙΩΔΕΣ·ΚΑΙΟΥ
ΠΩΣΑΝΑΡΧΟΝ.ΚΑΙΟΥΤΕ
ΑΝΑΚΤΟΝ·ΕΙΣΤΑΥΤΟΝ
ΓΑΡΑΜΦΟΤΕΡΑΦΕΡΕΙ
ΤΗΝΑΤΑΞΙΑΝ· ΟΙΔΕΕΙΣ
ΑΥΣΙΝ·ΑΤΑΞΙΑΓΑΡΑΕ

Η λέτηλύσεως·
λλὴ δὲ μοναρχία τὸ τὶ
λλόμενον· μοναρχία
δὲ οὐχὴ ἡ ἐπιγραφὴ
πρόσωπον ἐστὶ γὰρ καὶ
τὸ ἓν ἑστᾶσα ζωὴ πρόσε
στὶ αὐτῷ, πολλαῖς δ' οὐσίαις οὔσης·
ἀλλ' ἡ φύσεως σύλλογος τὶ
λλάς τις ἑνίστησιν. καὶ μὴ
δὲ συμπτῶσα καὶ τὰ
πότητες εἰς ἕνωσις· καὶ
προστίθεται τῷ μὲν ἓν αὐτὸ
συνεύσις· ὅπερ ἀλλ' ἐπὶ
χαμοῦ ἐπὶ τῆς τοῦ ἑνὸς
φύσεως· ὥστε καὶ τὰ
ρια· λλ' ἀλλὰ διαφέρηται μὲ
ζουσίαν μὴ τέλμες σθαι·
διὰ τοῦτο μόνας ἀπ' ἀρ
χὴν εἰς δυάδας ἵστησι
σαι μὲ χρὶ τριάδος ἔστη·
καὶ τοῦτο ἔστι μὴ λλὰ
ὅπερ καὶ οὐσία καὶ τὸ λλὰ
οντία· ὁ μὲν γεννῶν
τῶν καὶ προβολεύς· ὁ δὲ
γούμενος καὶ ἁγιαστῶς·
τῶν δὲ. τὸ μὲν γέννη
μα· τὸ δὲ προβλημα·
τὸ οὐσιοῦ δ' ὁπωσοῦν τὸς
παύτας καλέσειεν· ἀ δὲ
λοῦ πλάνητα τῶν ὁρω
μένων· οὐ γὰρ δὴ οὐ
περχύσιν ἀγα θότητος
ἐπιέναι θαρρήσωμεν.
ὅτι οὖν παρέλλησι φιλο
σοφῆσαι τῶν ἐπέκεινα
τῆς ἑτοίμης ἐν· διότι
κρατῆρ τῆς ὑπερεκχύσε
ως φῶς οὐ τῶς ἐλέγων.
ἓν δὲ ἐστὶ περὶ τῶν πρώτου ἀλ

τῶ οὖν καὶ δεύτερου σι
λόσοφε ἰλλήπο τε λ
κουσιον τὴν γέννη
σιν εἰσαγώμεν. καὶ
ὃ δὴ περὶ τῆς τῶν λάτη
φύσεως καὶ ἀ ουσίας
τοῦ εἰς τοιῆσι στάσεις
περιόδου τῆς πρὸς ὑπο
νόησιν πρέπον· διὰ τὸ
τοῦ ἐπὶ τοῦ μὲ λιε τέ
ρων ὁρωμένων ἵστα λιε
νοι. τὸ δὲ ἐν μὴ τοῦ ἑνὸς
καὶ τοῦ μὲ νικὰ τοῦ γεν
νητοῦ καὶ τοῦ ἑκτοῦ
πρὸς ἐκπορευόμενον.
ὧν ἑνὸς οὐσιῶν αὐτὸς
ὁ θεὸς καὶ λόγος· ἢ τε
οὐ τὰ αὐτὰ· ὑπερ τὸ
πότε ταῦτα· εἰ δὲ δεῖ
τι καὶ μέλαν ἰσῶς εἰπεῖ.
ὅτι θεὸς πρὸ τε δεῖπρ·
οὐσιῶν θεούσιῶν·
τοῦτο οὖν καὶ οὐσία
τοπικὸν ἅγιον· πα
λιν ἑρῶ τα μὲ. καὶ πα
λιν ἀποκρινοῦμαί σοι·
ὅτι θεὸς γεννητός·
ὅτι θεὸς προγεγεννημέ
νος· πρὸ τε δεῖπρ
γεννητός· ὅτι θεὸς
ἐκ πεπορευται· ὅτι θε
ὸς οὐσία ἐκ πεπόρευται·
ἀλλὰ γεγεννηται χρό
νῳ καὶ ὑπερλόγον.
ἐν καὶ κατὰ μὲ φα
τοῦ τὲ χρόνον πα
στῆσαι· φέλοντες χρό
νικὴν ἐκφυγεῖν ἐν
φασιν· τὸ παρόντε καὶ
πρὸ τοῦδε καὶ μὲ τα
ταῦτα καὶ ἀπ' ἀρχῆς.

ὁ γὰρ χρόνος ἱκανὸν τίμιον
ἐστὶ τὸ ἀεὶ ζῶν καὶ θεωρητικὸν τοῦ
ἐπὶ τοῦ παρεκτεινόμενον
τοῖς ἰδίοις διαστήμασι
τὸν αἰῶνα μὴ ἀλλαχοῦ ἀλλοι
μένον· τὸ δὲ μὴ ἐν ἑνὶ εἶναι
τινὰ μηδεμίαν οὐσίαν
μεριζομένην καὶ μὴ
προϋπάρχουσαν ὑπερόχρο
νος· πῶς οὖν ἡ οὐσία
ἀρχὴ εὐθὺς ἀΐδιος· ὅτι
ἐκεῖθεν ἐπικαλεῖται ἐκεῖ
νος· τὸ μὲν γὰρ ἀνάρ
χως καὶ ἀΐδιον· τὸ δὲ
διὸ καὶ οὐ πάντως ἀνάρ
χως ἐστὶν ἀρχὴ ἵνα
φέρηται τὸ πρᾶ
γμα ἀρχαῖον πρῶ
τον τῶν δὲ λοιπῶν
τὸ αἴτιον ὡς οὐ πάντως
πρεσβύτερον τῶν ὧν
αἴτιον· οὐδὲ γὰρ τοῦ
φωτὸς ἥλιος· καίτοι ἀνάρ
χως τῶν χρόνων· καὶ
συναϊδίως τὸν τὸν
ἀπλουστέρους· οὐ γὰρ
ὑπὸ χρόνον τὰ ὄντα
ὁ χρόνος· πῶς οὖν οὐ
κ ἔστιν ὑπέρθεσις·
ὁ τριάκοντα πηχῶν· εἶτα ἡ
μισυ τριάκοντα πηχῶν.
ἄλλο τι ἢ δεκαπέντε πηχῶν·
ἐπὶ δὲ τούτοις ἑξήκοντα
πηχῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι
πηχῶν καὶ ἄλλο τι ἢ διακο
σίων πηχῶν· ἐπὶ δὲ
τούτοις ἑξακοσίων πη
χῶν καὶ χιλίων πηχῶν
ἀλλ' οὐ τοιαύτη ἡ ὑπέρθε
σις· ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον
ἐπὶ ὅσον ἐπιβάλλει
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβάλλει
καὶ ἡ ὑπέρθεσις· ἐπὶ

ὅτι μὴ καὶ ὑς· ὡς περ καὶ
ὑς κυρίως. ὅτι μὴ καὶ
πηρ· τὰ γὰρ ἄλλα ἑτέρου
κυρίως ὅτι καὶ ἀλλοφύ-
ου γὰρ τοῦδε μᾶλλον. ἢ
τοῦδε· καὶ ἐξ ἀλλοφοίνη
λείσου χένος· ὡς τε λε
ρίζεσθαι· καὶ καὶ τοῦ λιτο
λάνοι· καὶ ἴσως οὐδὲ ἄνοι·
καὶ οἱ οἱ μὴ τε ὁ ἐλλιλε
ο α· καὶ ἀφιέντες καὶ ἀ
φιέμενοι· ὡς καὶ οἱ νας
τὰς ἐχέσεις λείπες σθαι ὁρ
φανὰς τῶν πραγμάτων·
ἀλλὰ τοῦ γεννήσεως φησιν
αὐτοῖς καὶ τοῦ γεννή
ται. τῷ ἄλλο. ἢ ἀρχὴν εἰς ἁ
γεννήσεως· τῷ οὖν
ἀπλῶς δὲ τοῦ τολέγον
μεν. ἀλλ' ἢ ἀπ' ἀρχῆς γε
γεννημένος. ἵνα σου
ῥαδίως φυτρωμένης
περιέρτου σε νεστάσεις
καὶ φιλοχρόνους· ἄρα
γραφὴν ἀποίσεις καθ' ἡ
κὼν ὡς παραχαράττω
τῶν τῆς γραφῆς
καὶ τῆς ἀληθείας; ἵππα
σιν εὐδιάλυτον. ὅτι πολλὰ
τῶν χρονικῶν λεγομέ
νων. ἐν ἑλλαδικοῖς
τοῖς χρόνοις προφέρε
ται· καὶ διαλιστὰ παρὰ
τῆς νηθείας τῆς γρα
φῆς· οὐχ ὅσα τοῦ παρε
λήλυθότος χρόνου μό
νον ἐστὶν ἢ τοῦ παρόν
τος. ἀλλὰ καὶ ὅσα τοῦ μέλ
λοντος· ὡς τοῖ πατρὶ ἐ
φρύαξαν ἐόντι· ὅτι

τὰ ρέφρυάξαντο· καὶ
ἐν ποτα μοῖ διελεύσον
ται πόδι· ὅπερ ἐστὶ διὰ
βεβηκάσιν· καὶ μικρὸ
ἀνείη πασα σα παριόντα ἐῖ
τὰς τολάυτας φωνάς.
ἀλ τοῖς φιλοπονοῖς τε
τηρῆσθαι· τοῦτο
μεν δὴ τοῦ τον οἱ
οἱ δὲ αὐτῶν καὶ εἰνο·
ὡς λίαν δυσερι καὶ ἀνα
εχυητοῖ· βουληθεὶς
φασὶ γεγεννῆσθαι τὸν
υἱν. ἢ καὶ βουλόμενος·
εἰ πάλαι σοὶ υἱὸς ἐγώ σοι
σήμερα γεγέννηκά σε
ἀλλ' ὅμως ἀσφαλοῖς.
εἰμὶ γὰρ οὐ φα
εἰ τε τυράννηται·
καὶ τί σὸ τυράννησας·
καὶ πῶς σὸ τυράννησε
τό· ἐδὲ οὐ λον. φελη
σεν σὺ σὺ· πῶς οὖν ἐκ
τοῦ τερ· καὶ καὶ ἢ μὴν
τοῦ μὲν ἀλήθειαν τοῦ ἐκν
ρονάν τῶν ἢ τοῦ τε ρου
σιν· ἀριστοπάλαι ἑαυτοῖς
συναπλασῆναι προτε
ρον ἐν τῷ τερῶν· σὺ δὲ

αὐτοῦ ὁλέθρων ἐγχειρῶν
ὁ τιμὴν θέλησις εἰκῆ θελό
τος ὑπέστη τοῦ θεοῦ
πρὸ τῆς θελόντος· εἰ
μὴ γὰρ ἔχουθ θελόντος·
τὸ τυραννικὸν τῆς
βίας· καὶ τὸ τύραννον
σας αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ τῇ
φύσει περὶς· ἐκείνῃ
γὰρ ἔχει καὶ τὸ σωφρο
νεῖν· εἰδὲ θέλοντος· ἀ
πόλωλεν οἰδιπόλιγας νυ
λαβὰς ὀπτῆρ· θέλησις
τος γὰρ ὑς· ἀλλ' οὐ τύρσα
ναπεφήνας· ἀλλ' ἔτι
τὸν φίλτρον μετέθηκας καὶ
τὰς τέχνας· καὶ τὸ
σὸν ἔρων τὴν λιπροσαγ
τῆς σοφίας· θέλων
ὑπέστησεν τὰ πάντα·
ἢ βίας θέις· εἰ μὲν βία
σθεὶς καὶ παῦθ αἰτυ
ραννήσας καὶ ὁ τυραννή
σας· εἰδὲ βουλόμενος·
ἐστερήσας οὖθ νὶκ·
τὰς τέχνας· καὶ σὺ
πρὸ τῶν ἄλλων ὅτοι
οὐ τοῦ σαὶ νεύρισκων
λογισμοὺς· καὶ τοιαῦτα
σοφιζόμενος· θέλη
σεν ἁρμέσθ τοῦ ὑκτὶ
στοῦ διατρέχ ἴζεται·
ἀλλ' ἕτερον ἢ εἶναι θέλω
ἐστὶ καὶ θέλησις· γεν
νῶν· καὶ γέννησις· λέ
γων καὶ λόγος· εἶναι
μεθύομεν· τὰ μὲν ὁ
κινοῦμενος· τὰ δὲ οἷ
ον ἵππος· ἄνθρωπος· οὐκοῦν
θέλησις τοῦ θέλοντος·

οὐδὲ γὰρ ἐπεὶ τὰ πάντα·
οὐδὲ τοῦ γεννήσαντ
γεννήσεως· οὐδὲ τοῦ κοῦ γοῦ
ἐκφωνήσεως· ἀλλὰ τοῦ
θέλοντος· καὶ τοῦ γεν
νήσαντος· καὶ τοῦ γε
γονότος· τὰ τοῦ θεοῦ δὲ·
καὶ ὑπερπάντα τὰ αὐ
τὰ· ὃ γεννήσις ἐστὶ νῦ
σοῦσι τοῦ γεννᾶν θέλησις·
ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον
εἶτε καὶ τοῦ τὸ δὲ ἓν
μᾶλλον· ἀλλὰ μὴ καὶ
θέλησεως κρεῖττον ἓν
ἢ γεννήσις·

Βούλει τι προσπαίζωμεν καὶ
τὸν πῦρ· παρασοῦ γὰρ ἐ
χοῦ τὰ τοιαῦτα τολλὰ·
θέλων θέλων· ἐστὶν πῦρ· θέλων
θέλων· καὶ ὁ πυρσὸς τὸ
φεύγοντος ὄντος περὶ δὲ
ζῶον· εἶναι δὴ θέλων.
πότε τοῦ θέλειν πῦρ τὸ
νος· οὐ γὰρ πρὶν εἶναι.
οὐδὲ γὰρ πρὶν τὸ πρό τερο·
ἢ τὸ μὲν αὐτοῦ θέλη
σαν· τὸ δὲ θέλησεν· μὲ
ρις τοσοῦν· πῶς δὲ θέλη
σεως καὶ οὗτος κατασὲ
προβλήματα· εἰδὲ οὐ θέ
λων· τὸ τὸ βιασάμενο
ἐστὶ τοῦ εἶναι· καὶ πῶς
θέσει βεβίασται· καὶ τὰ
τὰ οὐ καὶ ἄλλο τι· ἢ αὐ τὸ
τοῦ εἶναι θέσις· πῶς οὖν
γεγέννηται· πῶς δὲ
ὀστίσται ἐπερέκτισαι
κατασὲ· καὶ ἁρίκαι τοῦ
τοῦ τῆς αὐ τῆς ἀπορίας·
τὰ χαὶ μὲ ἵππος βουλήσει

καὶ λόγῳ· ἀλλ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἐν ἀνθρώποις γενητὸν οὐδὲ ἀγένητον· πῶς γὰρ ἐν δυνάμει ἐστὶν ἡ βούλησις καὶ ὁ λόγος, ἐὰν μὴ ἐνεργείᾳ ᾖ; οὐ γὰρ οὕτως ἄνους ὁ τεχνίτης ὡς οὐ γενέσθαι ποτὲ τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι ἐν τῇ τέχνῃ· οὐδὲ μὴν ἀΐδιον τὸ ἐν τῇ τέχνῃ· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τῇ τέχνῃ ἀΐδια ἂν εἴη καὶ ἀγένητα· ἀλλὰ μὴν ἀγένητα οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τέχνῃ· οὐδὲ γὰρ ἐν τῇ φύσει· ἀλλ' ἐν τῇ φύσει μὲν τὰ ἀγένητα, ἐν τῇ τέχνῃ δὲ τὰ γενητά· ἐν τῇ τέχνῃ γὰρ ἡ τοῦ γενητοῦ ἰδέα· ἐν τῇ φύσει δὲ ἡ τοῦ ἀγενήτου· ἐν τῇ τέχνῃ γὰρ ἡ τοῦ οἰκείου ἰδέα· ἐν τῇ φύσει δὲ ἡ τοῦ ἀλλοτρίου· ἐν τῇ τέχνῃ γὰρ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἰδέα· ἐν τῇ φύσει δὲ ἡ τοῦ ἵππου· ἐν τῇ τέχνῃ γὰρ ἡ τοῦ ἵππου ἰδέα· ἐν τῇ φύσει δὲ ἡ τοῦ ὄνου· ἐν τῇ τέχνῃ γὰρ ἡ τοῦ ὄνου ἰδέα· ἐν τῇ φύσει δὲ ἡ τοῦ ἀνθρώπ

νησασπηρικαὶὁγεννη
θεὶςυ̅ς̅· τοδὲὑπερπάν
τα. νέφεικρύπτεται
τὴνσπνἀποφέυγον
ἀμβλυωπίαν· ὃντρό
ὃυνγεγέννηκεμὴοὐ
κόντα· τῶνἀνθρω
πίνων· περιέμεικαὶ
σὲπάντα· ὃιτομέντοι
ἤλιενὡσπερὲνπρώ
σφυῖτοὺἀβραὰμὁλεγ
έι. τοδὲγεγόναμεν·
ὥστεἐχόντωντρό
πωντινάτοὐμὲτερο̅.
καὶοὐκόντωνἐνάν
τίωςπερὶτὴνἀρχέγο
νονὕλὴνὑποστᾶσαν
σαφῶςἐχόυκόντω̅.
καίτινεςἀγένητονἀ
ναπλάττωσιν· ἐν
Ταὐτῷδεσυνάρομεν
τῷεἶναιτὸγεγενη
σθαικαὶἀπάρχης· ὥστε
πόθενεἰςτὸἀλλο
κρῖναιτοὺτοἐρω
τῆσαι· τίἀρατοὐκ
ἀπάρχηςπρεσβύτερον.
ἵνεἰςεῖρωμενπρὸεἰ
πάποτετοῦγγ̅υ̅. ἢτὸ
μὴεἶναι· ἀμφοτέρως
γὰρτοὐἀπάρχηςλυθή
σεται· εἶναιδοκεῖκαὶὁπρ
πάλινἐρωτῶντων
εἰμὴνἐχόντωνἢ
ἐχόυκόντων· εἰκὸνλυ
πεῖσθαιτοὺςἐρωτῶν
τας· εἶναιαὐτὰςἀπὸνἐρ̅

τῆςἀμαθίας· ἀλλὰτοῦτοἐκ
Γρονμὲντοὺτωνδέχομαι·
καὶτὴνἐρώτησιν
φημὶτὸἄτοπονἔ
χειν· οὐχὶτὸἄπορον
τὴνἀπάντησιν· εἰ
δὲοἱφάσκοντεςἀναίρ
ονεῖνβούλοιντὸἕτερονἀ
ληθεύειν ἐπιτιμάτωσ
κατὰτὰςσὰςδιαλέκτο
καὶὑπολήψεις· δεῖδέ
μοιὀλίγονπρονοῆσαι
τῆςἀμαθίας· ὁχρόνοσἐν
χρόνων· ἢὁνίσεἐνχρόνῳ·
εἶναιἐνίοτεχρόνων·
τίνιτοὺτωνσὰιτι
παρὰτοὺτονόντι·
καὶπῶσπερὶεχόντι·
εἰδὲοὐκἔνχρόνῳ· τίς
ἡπερὶτῆσοφίαχρό
νοσεἰςἔσταιἄχρονον·
τοὐδὲνῦνἐγὼψεύ
δομαι· δὲτὸἕτερον·
ἄληθεύεσθαιλέγω·
ἢψεύδεσθαι· οὐγὰρἀμ
φότερᾶδώσομεν· ἀλ
λοίσεδέχεται· ἢπαρ
ψεύδομένοςἀληθεύ
σει· ἢἀληθεύωνψεύ
σεταιπᾶσαμάγκη·
τίοὖνθαυμαστὸνὡς
περέντᾶυθασυμβαί
νειτἀεναντία· οὕτως
ἐκεῖσεἀμφότερατεύ
δεσθαι· καὶοὕτωσοὶ
τὸσοφὸνπιθόμενοι

φανήσεται· ἐνέτιμοι
λύσον τῶν ἀιτιατικῶν·
σεαυτῷ δὲ γεννητικὴ
πῶς παρὶς; παρείδενῦ;
ἤ οὐδέτερον· εἰμὶ γὰρ
καὶ παρὶς καὶ παρεί. ὡς
τίς καὶ τίνι· καὶ πῶς
ὄεἰς ἀλλ᾽ φωνὲ γόνατε·
εἰδὲ μὴ δὲ τέρον τῶν
εἰρημένων. πῶς σε αὐ
τοῦ χωρίζη· καὶ τίς ἡ
αἰτία τῆς διαζεύξεως·
ἀλλὰ παιδεύτον περὶ τοῦ
ἑνὸς εἰ ἑαυτῷ πάρεστι
μὴ μὴ. πολυπραγμονεῖ·
ταὐτὰ γὰρ ἑπάλλων οὐ
χ ἑαυτοῦ λέγεται· ἅπαι
δευτον τέρον ἑνὶ σοι τὸ
ἀπαρχῆς γεγεννημένον.
νον. εἰ μὴ πρότερος γεν
νήσεως ἦν οὐκ ἦν δι᾽ ἐν
φυνέσθαι· οὕτος γὰρ
περὶ τῶν ἠχρόνων διδι
ρεῖ τῶν λόγος ἀλλ᾽ οὐ
τὸν φησὶ τὸ ἀγεν
νητον καὶ τὸ γεννη
τὸν· εἰδὲ τοῦτο. οὐδὲ
οὐ σὶ τῶν περὶ ἑαυτόν· ὁ
τι μὲν φανερῶς ὁλο
γος οὗτος ἐκβάλλει τὸν
νῦν τῆς θεότητος. ἢ
τὸν πρᾶ. τί χρὴ λέγειν·
εἰ γὰρ τὸ ἀγέννητον
οὐσία οὐ. γεννητὸ
οὐκ οὐσία· εἰδὲ τοῦτο.
οὐκ εἶ εἶνο· τί ἁπλῶς
ῥᾴλογος· ἐλοιδορίαν
τῶν ἀσεβεῖν ὁπότε
ραν βούλει ὧν εἶ νε θεο
λογε. εἰ περ ἀσεβεῖν ἐστὶν

τῶν ἐστὶ οὐδαίκας· ἐπεὶ
τί μὴ ὡς ἑαυτὸν λέ
γεις τὸ ἀγέννητον κ.
τὸ γεγεννημένον· εἰμὲν
τοι τὸ μεμενημένον
καὶ ἐκ τοῦ μένον. καὶ
δέχομαι· οὐ γὰρ τὸν
τῇ φύσει τὸ ἀνάρ
χον καὶ τοῖς τιζόμενο·
εἰ δὲ τὸ γεγεννημένον.
τὸ γεγεννημένον.
οὐκ ὀρθῶς λέγεται· τὸν
τὸν παρεῖναι πᾶσαν ἀνά
κη· ἀνθρώπαρ φύσις
γέννημα τος ταὐτὸ
εἶναι τῷ γεγεννημέ
νῳ κατὰ τὴν φύσιν·
ὁ γὰρ πάλιν· πῶς λέ
γεις τὸ ἀγέννητον
καὶ τὸ γεννητόν· εἰ
μὲν τὴν ἀγεννησίαν
ἀνθρώπων καὶ τὴν γέν
νησιν. οὐ ταὐτόν·
εἰδὲ οἷς ὑπάρχει ταὐ
τὰ· πῶς οὖν ταὐτόν· ἐ
πεὶ καὶ τὸ ἀσόφον καὶ
τὸ σόφον καὶ ἄλογον
τὸ ἄλογον καὶ τὸ ἀλλοίων τὸν
οὐσία οὐ. ἀλλ᾽ εἰ τοῦ τὸ.
πολλὰ οὐσία οὐ. καὶ οὐ
κία· πᾶν ὃ ἐστὶν εἰκὸ
τῶν τὸ θεῖον· οὐ γὰρ
ἄλογον ὃ ἐστὶ ταὐτὰ
ἑπερούσια· ταὐτὰ

μὲ

ὀυσ(ασ)ὶ. κοινὰ γὰρ καὶ
ἄλλων· ὃ δὲ υἱὸν οὐ· ὃ· ὑ·
ἰδιαίωνπ τοῦτο οὐσία·
ὃ γὰρ ἀνθρωπος γεγέννηται
καὶ ἐπὶ πολλῶν ὑ· ὃ· ὑ·
τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὃ· τι καὶ
τὴν ὕλην καὶ τὴν
ἰδέαν συνείληφεν ὁ
ὡς καὶ γέννημα· τὸ γὰρ
παν ἐκ χαίων πορρω
τέρω ρίζωμα ἐστὶ κόσ
τος· πλὴν ἐστὶν ὡς ὑιὸν θ
ὃ· ὑ· τὸ δὲ ἁδάμ· ὁ υἱὸς
ποσπάσμα ὃ· ὑ· ἐκ καὶ πά
ντα ὑφ' ἡμῶν· ἀρ' ὁ υἱὸς
κόσμος ἢ ὁ ἁδάμ ὡς·
τὸ δὲ πότε· ὅτι κἂν
ὁ ρωπο τὴν σύλληψιν·
ἐκ καὶ γὰρ τὸ γεννηθ· ἐν
ἅγιος· οὕτως οὐδὲ τὸ
ἀγέννητον ὑιόν ὃν
ὡς· ἐκ καὶ μόνου πρς·
ἀλλὰ δι' ἃ καὶ τὸ γεννη
τὸν ἐπὶ λαβ· η· ἐκ· θ· γὰρ
ἐκ καὶ μίαν ἐκφυλάττειν
πιστος· ἐπεὶ τὰ πάντων
σία· θ· υ· λέγεις· οὐ τὴν
τοῦ ὑ· ἱπόστασιν· ἀλ
λὰ τὴν τοῦ πατρὸς
ἀναίρεσιν· τὸ γὰρ μὴ γ
παρχειν αὐτῶν γεννη
σιν· ὁλόρος ἀληθοῖ· οὐχ ὃ
τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ πα
ρίστησιν· οὐ δ' ὑπαρ
χει τὸ μὴ ἔχον γεννησι·

Τὸ οὖν οὐσία· θ· υ· τῆς
ἁγίας τριάδος τοῦτο λέ
γειν· ὅσπερ οὖν πρὸ τοῦ
νῦν καὶ πνεῦμα
ἐκ καὶ τὴν τοῦ γεννη

ἐπὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τὸν
πατέρα οὐ· ὃ· ὑ·
ὃ· ἐν τοσοῦτον ἐστὶ
φοῦ καὶ τῆς πατρότη
τος ὡς αὐτὸ οὐ· ὃ· ὑ·
ὑποσχέσις· τοῦ τοιε
ὂν υἱὸν καὶ ποιέ σ· ὡς καὶ
ἐλπίζ ἐσ· θ· ω· τοῖς ἐπὶ τοῦ
τοις κλ· θ· αιρομένοις·

Ηι εἰς δὲ τοσοῦτον ἐι
πεῖν· θ· αρρήσω μεν· ὁ
τι εἰ καὶ μέγα τῶν ἱρι
τολιπαλιὸ· φ· ενῶρ
μῆσ· φ· αι· ὃ υἱς ἐλάττων
τῶν ὑ· ὡ· τοῦ εἰς τοιοῦτον
πρε· τῆς στέρας τοῦ υἱ·
ναι τοῦ υἱ· ὃ· ὑ· ἡσμενε
χοιὰν ὁ τι εἰς τὸ υἱὸναι
τοῦ υἱ· καὶ προσέσ· τοῦτο
τῆς στερήσεως ἐρᾶται
τοσοῦτον καὶ οὐ τοῦ ἐε
βασιλεῖον τοῖς ἁγίοις
τὴν χαρὰν πεποιῆσαι καὶ
ὑμῖν τοῖς ἀνοήτοις·
ἀλλ' εἰ ταὐτὸν τῷ υἱῷ λ
φασὶν ὑ· ὑς εἶ καὶ τὴν οὐσίαν·
ἀγέννητον τὸν δὲ ὑπερ·
ἐστὶν ὑ· ὑς· ἐπεὶ δὲ τὴν
τὸν ἓν εἶ καὶ τὴν οὐσίαν· ἢ δὴ
λον ὅτι τῆς διὰ τριῶν
ἀκινήτου μενούσης·

ζητησωμεν ουσιαν του·
η τις ποτ' εστιν ειπερ
ζητησομεν· οτι δε ουν
εαυτου γεννητον
και του. ωδ' αννια τοις·
ειτ' αυτου ην. ειδε παν
τως επειδη την ουσ του
του. την ουν ειναι και
το αγεννητον· ηδεται
λαβειν εστι γεννη
τον. λαβε τον θεον ει
ναι των αγαθων· αγαθα
τα ταυτα. και ομοιως
εκφερεται· αλλαχην
ου την ουσ γεννη
τον. την ουν αρ· και
την ουσ θεου· παντως
γαρ· πασ ουν αν ειη τρα
τον θεικαι αγεννητος·
Και παλιν επειδη τοαγε
νητον και την ουσ
των αγεννητων
των αντικειται αλλη
λοις ως ζωη και στερη
σις. αναιρετικαι ουσιαι
εισαχθηναι αντικει
μενας αλληλαις· οπερ
ουδεδοται· η επειδη πα
λιν αι εξεις των στερ
ησεων προτερα ι και
αναιρετικαι των εξε
ων αι στερησεις. καιπαλι
ον προτερα ειναι
της του υπαρξαντος
του νυν. αλλα και αναι
ρουμενην υπο του
πρ. ο δε επι παντων
υποθεσεως την
λογος αυτοις των αφυ
κτων· παχαν επε
κεινοις αταφυτοις

τελευταιον· ως ειμεν
ουπεπαυται του γεν
νασθαι· τελειστερον
και προτερον γεν
νασθαι· επεπαυται δε
παντως και ηρξατο·
παλιν δι ων λιαν της ουσ
σωματικα· ει δε· ει
κεν αιδιον αυτο το
γεννασθαι. ουκ
πολεμω. εως αν το προ
παντων κουνωνον
κακιβαικριβως επικε
φυκαι· ουχ ορωδε τις
κανακτησεται του λογου·
ειμαρ ιστα και των
του υστερου παυσομενον.
ουκ ιστα παντως
το κατα παυσομενον·
τι τοιν υναποφανδ
ται περι τυχοντος
αγγελικης φυσεως·
ειμεν ηρκται· και
παυσεται· ειδε ουκ
σεται· δηλονοτι κα
τα του σου δε ηρκται·
αλλαμην και ηρκται
και ουπαυσεται· ου
κα ρ ηρκται κατα του
του σου παυσομενου
ουκ ιστ ουν ετερος
λογος· ωσπερ ιππου
και βοος και ανου και
εκαστου των υπο το
αυτο ειδος εισλογος ε
στιν· και ουκ ενανθρ
τρεχη του λογου· του
τοι και κυριως λεγεσθ
ωδ αν λιπ λεγεσθαι· η

λιης κυρίως λέγεσθαι·
οὕτω δὲ καὶ ὁ ν. καὶ ἀν
οὐσίαν εἶναι καὶ φύσει
καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ
ποιᾶς τινὸς διαιρούμε
ναις. συνδιαιρεῖται καὶ
τὰ ὀνόματα· καὶ ὁ μὲ
ἀνθρωπος λέγεται· ὁ δὲ
ἄνθρωπος οὐ λέγεται· ὁ δὲ
τὶς καὶ ἴδιον· οὐδὲ γὰρ
ἄλλο τί ἐστιν ἴδιον ἢ
τὸ ἐπὶ μέρους οὐσίαν
σημαίνειν· ὅταν δὲ
λάσῃ τὸν λόγον
καὶ τὰς μαρτυρίας ὁ
μὲν ἄνθρωπος καὶ ὁ
ἵππος οὐκέτι τοῦ
καθ' ἑνὸς εἰσὶν· ὅταν
δὲ ἄνθρωπος ὑποφερώμεν
αὐτοῖς· τὸ γὰρ ζῷον
ἐπ' ἀμφοῖν ὡς περὶ οὐσίας
ζῴου τοῦ περιεχομένου·
πῶς οὖν οὐκ εἰσὶν οὐσίαι
ἐφ' ὧν ἡ κατηγορία
ἐφ' ὧν δὲ καὶ ὀνομασία
ταὐτὰ ἐστὶ καὶ ὁ κατὰ
ἀνάγκην ἐπ' ἀμφοῖν
ἐστὶ καὶ τὸν ὁρισμὸν
ἀποδοῦναι τὸν αὐτὸν
ἢ μὴ τὸν αὐτὸν ἢ τὸν
μὲν ἢ τὸν οὐ τὸν
ἐφ' ὧν ἡ κατηγορία
ἐφ' ὧν δὲ καὶ ὀνομασία
ταὐτὰ εἶναι· καὶ ἡ κα
τηγορία ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
πλείστων κατὰ ἀνάγκην
ἐστὶ καὶ τὸν ὁρισμὸν
ἀποδοῦναι τὸν αὐτὸν
ἢ μὴ τὸν αὐτὸν ἢ τὸν
μὲν ἢ τὸν οὐ τὸν

ὀνώνυμοις. καὶ ἔτι
πλὰ ἄλλο τι ἀὐτὴν προσ
χρῆται προσηγορία· ἢ
μετέχει ταύτης ἐπὶ
σης. τῆς φύσεως τὸ
ἀλλ' εἶκὸς ἕν ὥσπερ
τὸ δὲ φύσεις τοιάσδε
ὑπὸ τὴν αὐτὴν προσ
ηγορίαν· οὐδὲ ἓν ἀμείνων
τῶν ἑτέρων τῆς ἑτέ
ρας εἶναι φύσεως· οὐδὲ τὴν
μὲν πρότερον· τὴν
δὲ ὕστερον· οὐδὲ τὴν
μὲν μᾶλλον· τὴν δὲ
ἧττον οὐσαν τὸ γὰρ
περὶ λέγεται· οὐδὲ γὰρ
τῆς συνεζευγμένης
τὸ αὐτὸν παρέχομεν
τῇ τῆς ἀναγκαίης·
οὐ γὰρ ὁμοίως μᾶλλον
κύων ὁδὲ ἧττον τοῦ
ἑτέρου ἰσχυνός· οἷον ὁ
φαλακρότερος τοῦ χερσαί
ου· ἢ ὁ χερσαῖος ἐκείνου
τοῦ φαλακροῦ· ἀλλὰ
τῇ γαρῇ κατ' ἀντίδιαλό
γον· ἀλλ' ἐὰν ὁμολογῶμεν
πράγματα καὶ διαφο
ρὰς εἶναι κοινωνίας
καὶ κλίσεως· ἐν τῷ φα
λακρῷ καὶ τῷ ἀναγκαίῳ
τὸ αὐτὸ ἐπὶ πλείστων
ὑπερέχειν οὐσίαν εἶναι
καὶ φύσιν· ὁμολο
γούμενον δὲ καὶ ὁμώ
νυμον τὰ

αὐτῶν τῆς τιμήσεως αἵτινες
προσκυνήσεως. ἐὰν τοίνυν
συμβαίνῃ χαρίζηται τοῦ
κρείττονος. τῶν πραγμάτων
τὴν ὑποθέσεως τὴν παρεμ-
πτώσεις. καὶ κρεῖττον ἐστὶν
καὶ οὐργωσάμενον τῆς τοῦ
ἴσου μὲν ἔχουσης τοῦ κρίνοντος
κρίσεως. ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ δὲ
σασυνδέουσαν. ὥστε
ὀφείλοντος ὁ καὶ ὀφείλων
ἄνθρωπος ἄλλος. ἢ οἱ
τοῦ ὑποδείγματος οὐκ
ἐστὶν ὑποθέσεως τὴν τιμὴν
σιάζουσιν. ἢ δὲ σαλμφο
τέρους ὡς περ τὴν νίκου
νομίαν τῆς καλῆς.
οὐ τῷ δὲ καὶ τὴν πόλιο
τιμίαν τῶν φύσεων.
ἐπὶ σὰ διαφόρου τοῦ τάν
τας εἰς ἀγεῖς. καὶ κατα
λέλυκας σοῦ τοὺς κύνας
οὓς ἐγὼ ἔθρεψα κατὰ τῆς
ἀνίσου τῆς τιμῆς. τῆ γὰρ
φέλος τῆς ἴσου τιμῆς ἀλλὰ
ἐπὶ τοῖς ἴσου τιμὴν ἔχοι εἰ
ὁ παρασοῦ διαιροῦμε
νοι. οὐ γὰρ ἴσα ἴσου τιμᾶ
δεῖ ἐστὶ καὶ ἀλλὰ ἴσα ἀνίσου τι
μᾶ. πρὸς τὴν πόλιν τὴν
μίαν καὶ τοὺς κύνας
ἴσα τε φύσεις.

Πῶς ἂν τις ἔλεγχοι εἰη
μᾶλλον καὶ ἑαυτῷ μᾶ
χόμενος καὶ θεὸν τιμᾶ
ἐὰν δὲ λέγοντων νικᾶ
ὁ τιμῶν μεῖζον
ὁ πρὸ τοῦ· προσλα
βὼν τὴν τοιάδε αἰ
τίαν φύσει πρότασιν.

ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα ἔχοντι
φύσεις υμάτων. οὐ
κοῦ δαιμόνιε τερον ἐὰν
τοῦ παραλογίζηται
τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος·
ὁ γὰρ παλαίων ὁ καὶ κατὰ
τῆς δοξασθήσεται. ταῦτα
καὶ κατὰ τοῦ ὑποκεί
μένου τοῦ τῶρι φη
σεται· ἀλλὰ δεῖλοπικὰ
τὰ τῆς καὶ τίνα· ἐ
πεὶ τὴν καλλείκαλιε
ταύτην προτασιν
ποιησάμενον. τὴν
ὁ τιοῦ πῦρ μεῖζων τὴν
φύσει. ἐπεὶ τὰ προσλα
βόντα. τὸ φύσει δὲ οὐ
παντὸς μεῖζον· οὐ
δὲ ἐπὶ πῦρ. ἐν τῇ γῇ φεν σου
ναγαγεῖν. τὸ μεῖζον
οὐ παντὸς μεῖζον.
ὁ τιοῦ πῦρ οὐ παντὸς πῦρ
ἐν βουλεῖ δοῦ τοῦ
ὁ τοῦ σοῦ σία· ἡ οὐσία δὲ·
οὐ παντὸς τοῦ· τοῦ
ὑὸς αὐτὸς συναγαγε
ὁ τοῦ σοῦ παντὸς φοῦ· ἀλ
λ' οἷα καὶ παραπόπικαι
ἁπλῶς οὐ παράλογισμὸς
οὗτος. ὡς τοῖς περὶ τὰ
τα τεχνολογεῖν σύ
πτωσις· ἡ μὲν γὰρ τοῦ
μεῖζον τῆ τοῦ αἰτι
ου φύσει δὲ ὄντων.
αὐτοῦ τοῦ τῇ φύσει
μεῖζον ἐπάγουσιν·
ὡς περ καὶ ἐν καὶ λέγοι
τῶν πικῶν ὁ τιοῦ δεῖ
πανεὶ σρωπος
ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τρόπον.

κεῖνο δὲ πῶς παράδρα
μωμεν. οὐδὲ νοεῖται
τοῦ τῶν εἰρημένων
ὃ γὰρ ἕτερον ἕτερον· ὅπερ
φησὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ἐνέργει
αν ὁμοίαν· ὡς ἂν εἰ φοῖτερῶ
σθενεῖ μᾶλλον ἢ ἀσθενεῖ· εἰ
μὴ οὐσίας φήσομεν. οὐ
φησομένου δὲ ἕτερον οὐσιῶ
δες εἶναι τὸν υἱόν. ἐπεὶ δὴ καὶ
μὴ οὐσίαν. ταύτην
δὲ ὡς οὖν τοιοῦτον προσκατεῖλη
φεν ὅπερ εἶδε ἐνέργει
ας ποιήματα σφῶν ὁμολο
γήσοντας ἄλλου τινὸς νοῆ
σαι· οὐ γὰρ ἐνέργειάν τινα
ποιητικὸν τοῦ ἐνεργοῦν
τος εἶναι λέγει
πάντως καὶ τὸ ἐνεργοῦν
μενον καὶ ποιοῦν τὸν πε
ποιημένον φανεῖα
ζειν φήσουσιν· σφόδρα
δὴ πάλαι δὲ σφῶν καὶ
αὐτὸς τὴν διαίρεσιν εἰ
τῶν μὲν γὰρ ἕτερον δὲ ἕτερον
τῶν μὲν γὰρ ἐνέργειαν εἶ
ναι τὸν υἱὸν τὸν δὲ οὐσίαν
ἀλλ' ἀλλὰ καὶ
τὰ δὲ ὁμοφυῆ τὰ τρι
τον εἶπε πάλιν δεύτερο
τριῶν τε οὐσιῶν ὁμοιο
πρεσβύτατον ὄντα τῶν
ἐνεργειῶν οὐδὲν ἧττον
ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐνεργοῦν
ἢ ὅπερ ἐνεργοῦν ἐστὶ
καὶ ἐνεργεῖν ἐστὶν ὃ
ὡς ἂν ἀρτηρίαι καὶ φλέβες
αὐτὰ τὰ ὀστᾶ καὶ οἱ
κεῖα μὲν ἀπ' ἀλλήλων
καὶ ἀνόμοια τῇ φύσει
ἀλλ' ἐνέργειαν ἕτερον
μὲν οὐσίαν δὲ οὐ
χαρίσασθαι οὐσίαν τὸ ὑπερ

συνεῖσα δ' εἶτ' ὀνυμνῶδουσαν
λοτρίως εἰσάγεται δικοί
νας ἐννοίας καὶ τὴν τῶν
καὶ σεωντοῦ τρωνύμιαν
μὴν ἐστῶν καὶ ἐνεργείας
ἐν τοῦτο δοκεῖ· οὐδὲ οὐ
τῶν σημασίαι ἐστὶ τὸ αὐτὸ
δὲ τοῦτο ἐνεργείας
ἐν τοῦτο δοκεῖ· οὐδὲ οὐ
τῶν σημασίαι ἐστὶ τὸ αὐτὸ
δὲ τοῦτο ἐνεργείας
εἶναι τοῦ ὁμοούσιον. εἶναι
ἄτοπος ἀλλως εἶ τῆς περὶ
τοῦτο ἐνεργείας ὑπόλη
ψις· ὁρᾶς ὅπως ὑμῶν καὶ
καὶ κοινὰ χεῖν ὀφείλοντων
τὰ στροφάδια φεύγομεν
πειδὲ σοῦτο ἐν τοῖς λογι
κοῖς καὶ τὰ στροφάδια
λλα χοῦ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ
μένου καὶ τὴν εἰς τῶν
φείων λογίων ἰσχύν. ἂν
ἄρα δέ τινα τεύξεται ἐν
πεῖ φείνη μὲν γὰρ ἐκ μὲν
μενα ρεῖ καὶ μεγάλων ἐκ·
ὑψηλῶν τῶν φρενῶν·
τοῦ γὰρ τὴν ὑποθεσιν
καὶ κατειλήφαμεν καὶ
κρυσσόμενον τινῶν
τοῦτων ἐστὶ σὺν τῷ λό
γος ἐν ἀρχῇ· ὁμοούσιος τῆς
ἀρχῆς· ἐν ἀρχῇ ἐν ἀρχῇ
λόγος καὶ λόγος ἦν
πρὸς τὸν θν. καὶ θς ἦν
λόγος καὶ μεταξὺ ἀμφ
χῃ καὶ λόγων αὐτὴν
ἀπογενέων ἀρχὴν ἐπεὶ
δὴ γὰρ ὁμογενὴς ὁμοίο
γενῆς ὑὸς ὢν εἰς τὸν πα
τοῦ ὑπερεῖσε ἐνόσει
γησατο· ὁδὲ καὶ πορεία χω
φῶς ἐν ᾧ εἰ καὶ πόδοσις καὶ
εἰ καὶ πορεία καὶ τυχὸν

κε
η

καὶ ἐγω εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κοσμου· σοφία ἀγνοια τις·
χε φῦ ἀγνοια μισκαιο ῦ σοφία·
ἀπαυγασια χαρακτηρ·
εικων· σφραγις ὁλων·
ἀπαυγασια ἁπλοῦ ηκ...
χαρακτηριστικὸν τὸ
τοις ἐστιδυναμενοις·
ὧν οὐδενὶ ἐπικρητικον
ὁυδε ὕστερον τῶν ὑπ προς
γινομενον ἡ τοῦ πνη.
ὡσπερ οὐδε αὐτῶν τῶν
πρι· οὐ γαρ εἰς προσθηκης
το τελειον· οὐ γαρ ἵνα ὁ
τρεἀλογισῃ· οὐδε ἵνα ὁ τε
ὁ υπηρ· οὐδε ἵνα ὁ τεου
ισαλη·ις· ἡ ἀσοφος· ἡ ἀ
δυνατος· ἡ ζωνισε μδε ις·
ἡ λαμπροτης τοσὸν ἀπα
φοτητος· συδε λοις κατα
ρι·θμειπροσταυτα τα
τησαπηωλοσυ ηπερη
ματα· τοθ ελουσαιο ς
ὑμῶν· τὸ λειζων· τοε
ις τισεν· τοε ποιησεν· το
ἵνα μεν· εἰ βουλειδειξ-
τὸ δουλον· καὶ τὸ ὑπη
κοον· τὸ δε δωισειν· τὸ

ἑνια θεν· τοε νιτε ταλ
ται· τοἀπεστα λται· το
λιὴ δυνασθαι ἀφ ἑαυτ ὸ
τ ποιειν ἡ λεγειν ἡ κρι
νειν· ἡ δωρεισθαι· ἡ βου
λεσθαι· ἐ τιδε καὶ τὰν
τα τὴν ἀγνοιαν· τὴν
ὑποταγὴν· τὴν ἐν
χὴν· τὴν ἐρω τησιν·
τὴν προκοπὴν· τὴν
τελειωσιν· προσθεσει
βουλε καὶ ὁ ατ ὸν τῶν
παρεινο τερα· τοῦ υἱη δ·
τὸ πεινῆν· τοκοπιᾶν·
τὸ διακρυειν· τὸ ἀγω
νιᾶν· τὸ ὑποδυεσθαι·
τὰ χαδὰν ὀνειδισαι καὶ
τὸν σταυρὸν καὶ τὸν
θ ἀνατον· τὴν γαρ ἑτερ·
σιν καὶ τὴν ἀναλυσιν·
παρισεινμοι δοκεις· ἐ
πειδη τισαι προσηκῶ
ἐν τοῦ τοις ἐυρισεται·
ὁλλα δὰν ἐ τι προσ τοῦ
τοις σπερλογησαις· ἐι
βουλοιο υν τι φε ναι τὸ
ὁλιγωνυλιον σου θ εὸν
καὶ παρέγραπτον· ἡ
λιὴ δε ἀλη θινοη καὶ ὁ
λιοτιμον· τοῦ τῶν
γαρ ἑκαστον οῦ χαλεπὸ
πενις καὶ καταλιερος ε
πεζῆ ον τα δε ζητεῖσθαι
σοι προς τοε ὐσε βεστατὸ·
καὶ λη καλ θαιρεῖ ν τὸ
ἐν τοῖς γραμμασι προς
κοπιᾶν· ἐι γε προσ τα
εἰσὶ ν τως ἀλλαηε ἰκῶ
καὶ σοφεις· ἐ νιδεις ἐφ
λαιν· ταμεν ὖ· φιλο

τερατρόσαι ἐστῖν θεότητι
καὶ τῇ κρείττονι φύ-
σει ἀλλ' οὐκ αἰσχύνης τοσ-
τὰ δὲ τὰ εἰς μόνα τερατῶν
θ ἐστιν καὶ τῶν διὰ σε ἐκείνων
θ ἐντι καὶ χαρίσῳ θ ἐν τῷ δ
δεῖ δὲ χειρὸς εἰπεῖν καὶ ἃ
θ ρωπίνῃ θ ἐντι· εἶτα καὶ
ὕ ψωθ ἐντι· ἵνας ὑ τὸ
δοξίας τῶν σοῦ χαρίσικο
καὶ χαμαὶ πεπτ ὲς ἰς κατα
λύσας· μιᾶ θ ησ ὑ ψηλο τέ
ρους εἶναι καὶ σύνταπτ ὲναι
θ εότητι καὶ μὴ τοῖς σῶ
ζομένοις σὲ ναπο λιμένοις.
ἀλλὰ συνεπαίρητ οῖς σὸ
ν λιμένοις· καὶ γὰρ ὡς ἰς ης.
τίς μὲν φύσεως λόγος·
τίς δὲ λόγος οἰκονομίας·
ὑ τὸς γὰρ ὁ νῦν σοὶ κατα
φρονούμενος· ἦν ὁ τε
καὶ ὑ πὲρ σὲ εἶναι· ὁ νῦν ἀνο
καὶ ἀ συνήθ ετος εἶναι· ὁ μὲ
ἢ ἀ ξιούμενος· οὐδὲ οὐ
κ ἂν προσέλαβεν· ἐ πεὶ γὰρ
χεῖναι ἀ νάπαλιν ἐ ξ ἀ ρχῆς
γάρ εἰσι λαθ ὼν ἀλλὰ καὶ ὕ
στερον γεγονέναι δίκαι
ἢ δὲ ἵνα τὸ σὲ σωθ ῆναι τὸ
ὑ βριστὴν· ὲ ξ ἀ πάντου τὸ
περιφρονεῖσθ αι τὰ.
ὁ τὶ τὴν ἐ σχάτην ἀ χύτησα
καταδέχατο· διὰ μέσου
ποσὸν μίλιον σαρκί· καὶ
γενόμενος ἄνθρωπος
ὁ κατ' ὀθ ς· ἐ πεὶ δὲ σύνα
μεκράθη θ ὼν καὶ γεγονὲ
ὃ ἐ στὶ τοῦ ἱ σρεὶ τ τὸ νοσεῖκνι
κῆσαι τὸς· ἵνα μὲ ἡ ᾖ ἀ λα
ζὼν τοσοῦτον θ ς· ὅσον εἶχεῖ
νος ἄνος

ἐ γεννήθ η δὲ ἐν ἀλλαῖς καὶ
γεγέννητο· εἰ κεῖ γὰρ
ἰ σος μὲν ἀλλαῖς καὶ παρ' θ ε
νου τοῦ γεάνθ ρώπ η
νον ἐ κεῖνο θ εῖον· ἀπὰ
τῶν ῥέντευ θ εν· ἀλλὰ κ
ἀλλ' ἐ τῶν ῥείκεῖ θ εν· ὅλο
τοῦ τοθ εότητος· εἰκὼ
φορὴ θ ὲν μὲν ἀλλ' ἐ γένου
θ εὸς προφήτης καὶ αὐ
ἰκὼ φορούμενος· καὶ προ
εἰς ῖρ τῶν ἐ τοῦ λόγου
διὸ ἐ γένετο· ἐ σπαρ
μένον θ ὲν μὲν ἀλλ' ἀπὸ σπαρ
γανοῦται τὰ τῆς σαφῆς
ἀ νιστάμενος· ἐ νφά
τῃ θ ὲν μὲν ἀ νεισλή θ η· ἀλ
λ' ὑ π' ἀ γγέλων ἐ δοξάσθη·
καὶ ὑ πὸ ἀ στέρος ἐ μήνυ
θ η· καὶ ὑ πὸ μάγων προσε
κυνήθ η· πῶς σὺ πρὸς
τὰ εἰς τῶν βλεπόμενα.
μὴ εἰς κοπῶν τὸν οὐρανὸν
ἐ φύγα δεύ θ η μὲν εἰς αἰ
γυπτον· ἀλλὰ φύγα δεύ
εἰ τὰ αἰ γυπτίων· οὐκεῖ
χεν εἰ δὲ σοῦ δὲ εἰς ἄλλος πα
ραὶ οὐδαίοις· ἀλλὰ τῷ δαῖ
ὢν ραῖος ἦν καὶ ἄλλε παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῶν·
ἀλλ' ἐ πὶ τοῦ ὄρους ἀστρά
πτει· καὶ ἡ λίου φωτὸ
εἶδε σ περος γίνεται· τὸ
μέλλοντος τῶν βλεπομένων·
ἐ βαπτίσθ η μὲν ὑ σὸ ἀ νθ ς·
ἀλλ' ἁ μαρτίας ἐ λύσεν ὡς
θ ς· ἀλλ' ἡ μᾶς ἁ γίασεν τὰ ὕ
δατα· ἐ πειρασθ ὲν ὑ σὸ ν
θ ῥωπος· ἀλλ' ἐ νίκησεν
ὡς θ ς· ἀλλὰ θ αρρεῖν δια

κελεύει παιῶν εἰκόσιον νε
νικηκώς· ἐπείνησεν.
ἀλλ' ὁ φρὴν ἐχίλιαδας· ἀλλ' ἀρ
τός ἐστι ζωτικὸς καὶ οὐ
ράνιος· ἐδίψησεν. ἀλλ'
κόπισεν· ἐλάντισαι φάρ
χεσιν ἱερεῖς καὶ πᾶσι νε
τῶν· ἀλλὰ σπήλαιον ἦν
πεσχέτο τοῦ σπήλεου οὐ
τας· ἐκοπίασεν. ἀλλὰ τῶν
κοπιώντων καὶ πεφορ
τισμένων ἐστὶν ἀνά
παυσις· ἐβαρήθη νέ
πνω. ἀλλ' ἐπὶ πελάγους κο
φίζεται· ἀλλ' ἐπὶ τιμιά
νεύμασιν· ἀλλὰ πέτρ
κου φίζει βαπτιζόμε
νον· διδάσκαλος· ἀλλ' ἔ
ἔχθρος· ἀλλὰ βασιλεύει
τῶν ἁπάντων·
ἁλιᾶται οὐκ ἐκάθαι
ριον πᾶν κοινόν·
τὸν ἀπὸ ἴλληκα βαπ
νον τὰ καὶ λεπτὰ περι
περόντα· πλὴν ὑπόδι
κλον ἐπιγινώσκεται.
καὶ ἀπελάυνει δαίμονας
καὶ λέγεσι πανευλάτους
βυθίζει· καὶ οὐ θέατρα
πλὴν ὁράπιστον τὸ
ἀρχιτόντων δαίκλο
νων· λιθάζεται· ἀλλ' οὐ
χάλισεται· προσεύχε
ται· ἀλλ' ἐπαισθύει· ἀλλ' ἔ
ται· ἀλλ' ἐπαισθύει· δάκρυ
ει· ἀλλὰ παύει δάκρυον·
ερωτᾷ πού Λάζαρος· ἀπὸ
γάριον· ἀλλ' ἐπείρειλάζα
ρον ἀπὸ σταρίου· πωλεῖ
ται καὶ λιάνε ὑώνιος.
τριάκοντα ἀργυρίων·

ἀλλ' ἐξαγοράζει κόσιον·
καὶ μεγάλης τιμῆς τοῦ
ἰδίου τιμάτος· ὡς πρ
βατον ἐπὶ σφαγὴν ἄγε
ται· ἀλλὰ οἰκλαίνει τὸ
ἐπὶ· νῦν δὲ καὶ πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην ὡσά
νιος ἀφωνος· ἀλλὰ λό
γος ἐστὶ φωνῆ βοῶν
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ κατα
γελλόμενος· καὶ ἐλλάκι
σται· τετραυλάτισται·
ἀλλὰ θεραπεύει πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακί
ην τοῦ λαοῦ ἀνάγεται·
προσπήγνυται· ἀλλὰ τ
ξύλω τῆς ζωῆς ἀποκα
θάρσιν· ἀλλὰ σώζει
καὶ λιστρὴν σταυρο
λίνον· ἀλλὰ σκοτίζει
πάντα ὁρώμενον· ὁ
ὕσποτίζεται· χολὴν
βρωμᾶται· τὸ
ὁ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον με
ταβαλὼν ὁ τρίστικρὰς
γεύσεως κατάλυτης·
ὁ ταῦ κασμὸς καὶ ὁ λοσέπ
τον· παραδίδωσι
τὴν ψυχήν· ἀλλ' ἔχου
σίαν ἔχει πάλιν λαβεῖν
αὐτήν· ἀλλὰ καταπε
τασμάρτην ται· τα
γὰν ὡς παράδεικνυ
ται· ἀλλὰ πέτρα ἰσχύ
ται· ἀλλὰ πέτρα ἰσχύ
ται· ἀλλὰ εἰς κοπὴ προσ
γείρονται· ἀποφθεί
σκει· ζωοποιεῖ δέ· καὶ
καταλύει τὸν θάνα
τὸν θάνατον· θάπτε
ται· ἀλλὰ ἀνίσταται·

ΕΙ ΚΑΔΟΥΙΚΑΠΕΙΣΙΝ. ΑΛΛΑ
ΝΑΠΕΙΠΥΧΑΣ· ΑΛΛΕΙΣΟΥ
ΡΑΝΟΥΣΑΝΕΙΣΙΝ· ΑΛΛΗΞΕΙ
ΙΚΡΙΝΑΙΖΩΝΤΑΣΚΑΙΝΕ
ΚΡΟΥΣ. ΚΑΙΤΟΥΣΤΟΙΟΥ
ΤΟΥΣΒΑΣΑΝΙΣΑΙΛΟΓΟΥΣ·
ΕΙΠΑΥΤΑΕΜΠΟΙΕΙΣΟΙΤΗΝ
ΠΛΑΝΗΣΤΗΝΑΦΟΡΜΗΝ.
ΕΙΣΕΙΝΑΣΟΥΛΥΕΙΤΗΝΠΛΑ
ΝΗΝ· ΤΑΥΤΑΤΟΙΣΑΙΝΙ
ΓΜΑΤΙΣΤΑΙΣΠΑΡΕΜΠΙΜΠΤΟ
ΟΥΧΕΙΣΟΝΤΩΝΗΜΕΝ. ΟΥ
ΓΑΡΗΔΥΤΟΙΣΠΙΣΤΟΙΣΑ
ΔΟΛΕΣΧΙΑΙΣΑΙΛΟΓΩΝΜΑΝ
ΤΙΦΕΣΙΣ. ΑΡΙΣΕΙΓΑΡΙΣΑΙ
ΕΙΣΑΝΤΙΣΕΙΜΕΝΟΣ· ΠΛΗΝ
ΑΝΑΓΚΑΙΩΣΔΙΑΤΟΥΣΕΝΑ
ΠΙΠΤΟΝΤΑΣ. ΕΠΕΙΣΑΙ
ΔΙΑΤΑΣΝΟΣΟΥΣΤΑΦΑΡ
ΜΑΚΑ· ΤΟΥΕΙΔΩΣΙΝΗΠΑ
ΤΑΟΝΤΕΣΣΟΦΟΙ. ΑΝΗΔΕ
ΑΠΤΥΠΗΤΟΙΤΑΠΕΡΙΤΤ
ΠΑ. ΚΑΙΚΕΝΟΥΝΤΑΠΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· Ο ΤΙΑΝΑΡ
ΠΡΟΠΟΥΛΟΥΔΥΝΗΤΟΝ
ΠΡΟΒΑΛΛΩΜΕΘΑ· ΠΟΤΕ
ΣΤΕΥΕΙΝΑΦΕΝΤΕΣ· ΚΑΙ
ΤΟΤΟΥΤΗΣΑΞΙΟΠΙΣΤΟ
ΤΑΙΣΖΗΤΗΣΕΣΙΛΥΣΩΜΕ.
ΕΙΤΑΠΤΥΠΗΤΟΙΤΟΥΜΕ
ΓΕΘΟΥΣΤΩΝΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝΠΟΛΟΥΣ. ΠΤΥΠΗΤΟΙ
ΣΕΤΑΙΔΕΠΑΝΤΩΣ. ΑΠΟ
ΑΣΘΕΝΟΥΣΟΡΓΑΝΟΥΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣΔΙΑΝΟΙΑΣΟΡ
ΜΩΜΕΝΟΣ. ΤΙΓΙΝΕΤΑΙ;
ΤΟΑΣΘΕΝΕΣΤΟΥΛΟΓΟΥ.
ΤΟΥΜΥΣΤΗΡΙΟΥΦΑΙΝΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙΟΥΤΩΙΚΕΝΩΣΕΙ
ΤΟΥΣΤΑΥΡΟΥΤΟΠΟΥΛΟ

ΓΟΥΙΣΟΜΕΤΡΟΝΑΝΑΔΕΙΞΗΝΥ
ΤΑΙ. ΩΣΕΙΚΑΙΠΑΥΛΟΥΔΟ
ΚΕΙΤΙΓΑΡΠΙΣΤΙΣ. ΤΟΥΙΣΑ
ΓΟΥΤΙΝΙΑΣΛΟΓΟΥΠΛΗΡΩΣΙΣ·
> ΟΔΑΝΑΓΓΕΛΛΩΝΙΣΥΝΔΕ
> ΣΜΟΥΣΚΑΙΛΥΩΝΙΣΚΡΑΤΟΥ
> ΛΙΕΝΑ· ΟΙΚΑΙΠΙΜΙΝΕΠΙΝΟ
ΑΓΑΓΩΝΔΙΑΛΥΣΑΙΣΤΡΑΤ
ΡΑΛΙΑΣΤΩΝΒΙΑΙΩΝΔΟ
ΓΜΑΤΩΝ. ΜΑΛΙΣΤΑΔΙΕ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΣΜΕΤΑΒΑ
ΛΩΝΠΟΙΗΣΕΙΠΙΣΤΟΥΣΑ
ΤΙΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ· ΚΑΙΧΡΙ
ΣΤΙΑΝΟΥΣΑΝΤΟ· ΩΝΝΥΝ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΘΑ· ΤΟΥΤΟ
ΔΗΛΟΥΣΑΠΑΡΑΙΣΑΛΟΥΜΕΝ·
> ΔΕΟΜΕΘΑΥΠΕΡΧΥΚΑΤΑΛ
> ΛΑΓΗΤΕΤΩΝΦΩΝ· ΚΑΙΤΟ
> ΠΝΑΛΙΗΣΚΕΝΗΝΥΤΑΙ·
ΜΑΛΛΟΝΔΕΙΚΑΤΑΛΛΑΓΕΙΗ
ΧΥΡΙΝ. ΚΑΙΤΟΠΝΑΘΡΕ
ΓΟΥΝΑΝΑΛΑΜΨΕΙΕΝ· ΕΙ
ΔΕΛΙΑΝΕΧΟΙΤΕΦΙΛΟΠΕΙ
ΚΩΣ· ΑΛΛΗΜΕΙΣΤΕΩΝΖΟΙ
ΜΕΝΗΜΙΝΑΥΤΟΙΣΤΗΝ
ΤΡΙΑΔΑ. ΚΑΙΥΠΟΤΗΣΤΡΙ
ΑΔΟΣΩΖΟΙΜΕΦΑ· ΜΕΝΟ
ΠΕΣΕΙΜΗΚΡΙΝΕΙΣΚΑΙΑΠΡΟ
ΚΟΠΟΙ· ΜΕΧΡΙΣΑΝΑΔΕΙ
ΞΕΩΣΤΕΛΕΩΤΕΡΑΣΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΜΕΝΩΝ· ΕΝΑΥ
ΠΟΨΩΧΩΤΩΝΙΚΩΝΗΜΙΩΝ
ΩΝΗΔΟΞΑΣΕΙΣΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣ
ΑΜΗΝ·

ΠΕΡΙΥΓΙΟΥ Α

ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΤΑΣ ΑΙΕΝΕΚΤΩΝ
ΛΟΓΙΣΜΩΝ ΣΤΡΟΦΑΣ ΚΑΙ
ΠΛΟΚΑΣ ΕΪΧΑΝ ΟΥΔΕΙΣ ΕΙΣ Α
ΔΥΝΑΤΕΙ ΤΟΥ
ΠΝΣ· ΤΑΣ ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟΙΣ ΘΕΙ
ΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΕΝΕΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ· ΑΙΣ, ΟΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΪΕΡΟΣ Υ
ΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΥΝΤΩΝ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΕΝΙ ΚΛΕΠΤΟ
ΤΕΣ· ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΣΦΕΤΕ
ΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΔΟΝ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΑΡΑΣΣΟΥ
ΣΗΣ· ΣΥΛΛΗΒΔΗΝ ΜΕΝΗ
ΔΗΛΑΥΚΑΜΕΝ· ΚΑΙ ΟΥΚΑ
ΛΙΥΔΡΑΣΑΙ ΕΜΑΥΤΟΝ ΠΕΙ
ΘΩ ΤΟΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣΤΕ
ΡΟΙΣ· ΤΑΣ ΜΕΝ ΥΦ ΗΛΟΤΕΡΑΣ
ΚΑΙ ΦΕΟΠΡΕΠΕΣΤΕΡΑΣ ΦΩ
ΝΑΣ ΠΡΟΣΕΙΛΗΦΕΝΑΙ ΤΕΣΤΗΣ
ΦΕΟΤΗΝΤΙ· ΤΑΣ ΔΕ ΤΑΠΕΙΝΟ
ΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΚΩ
ΤΕΡΑΣ· ΤΩΝ ΜΕΘΑΡΜΟΣΑΣ
ΔΑΙ ΚΑΙ ΦΩΝΗΝ ΑΦΕΝΤΟΝ ΚΑ
ΤΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ· ΤΟΙΣ ΔΕ
ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΥΚΕΠΕΞΕ
ΛΗΛΥΘΑΜΕΝ ΕΠΕΙ ΓΟΝ ΜΕ
ΝΟΥΤΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΟΥΔΕ ΚΑΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΕΠΙΖΗΤΕΙΣΘΩ
ΒΡΑΧΕΙ ΤΑΣΑΥΘΕΙΣ ΤΟΥΡΙΘ
ΠΑΡΑΛΥΣΕΣΘΑΙ ΛΟΓΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑ
ΠΟΤΗΤΟΣ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΥ
ΤΑΙΣ ΕΣΘΑΛΛΟΜΕΝ ΕΝΕΙΣ
ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΟΥΔΕ ΔΙΕΛΟΝΤΕΣ ΔΙΑ

ΤΟΥΡΙΘΜΟΝ ΕΥΤΟΝ
ΕΣΤΙ ΠΑΡΕΝΘΕΝΑ ΥΤΟΙΣ Ε
ΙΣΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΛΙΑΝ ΠΡΟΧΕΙΡΟ
ΤΟΙΣ ΕΞΕΚΤΙΣΕΝ ΘΕΑΡΧΗΝ
ΟΔΩΝΑΥΤΟΥ ΘΕΙΣ ΕΡΓΑΛΑΝ
ΤΟΥ· ΠΡΟΣΟΠΩΝ ΣΑΠΑΝΤΗ
ΣΟΛΙΕΣΘΑΙ· ΟΥΣΟΛΟΙΚΙΩΝ ΟΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΟΛΙΕΝ· ΟΥΤΑ
ΠΡΙΝ ΔΟΘΕΝΤΗΣΟΛΙΕΠΙΔΙΑ
ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΠΑΡΑ
ΠΤΩΣΙΝ· ΟΥΧΙ ΤΗΣΣΟΦΙ
ΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΡΟΥΑΛΙΕΝΕΪΝΑΙ
ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ· ΤΗΣ ΟΪΟΝΙΕΠΙ
ΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΕΧΝΙ
ΚΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΑΙΑ
ΠΑΣΥΝΕΣΤΗ· ΠΟΛΛΑΓΑΡ
ΗΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΟΙ
ΕΙΝΟΙΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩ
ΧΩΝ ΑΝΤΟΪΟΠΟΛΛΑΣΕΙ
ΠΕΝΤΑΔΕΙΚΑΙ ΤΑΔΕ· ΚΑΙ
ΗΔΥΣΕΟΣΕΪΠΕΝΟΥΚΕΣΤΙ
ΕΝΕΝΕΙΟΙ· ΚΑΙΟΙΟΥΤΟΙΔΙ
ΠΤΟΥΜΕΝΟΙΔΟΞΑΣΘΕΝ
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΡΟΙΣΘΑΙΑΤΙ
ΔΙΚΕΛΕΥΕΤΑΙ· ΚΑΙΟΡΘΗ
ΚΑΙ ΒΟΥΛΟΙΤΟΛΟΓΟΥΣΕΡΩ
ΤΩΝ ΗΤΑΙΣΚΙΡΤΗΣΕΩΣ·
ΤΟΥΤΩΝΟΥΔΕΝ ΣΦΑΛΕΝ
ΕΙΚΑΙ ΤΙΣΙΤΩΝ ΠΡΟΗΜΙ
ΩΝ ΩΣΙΣΧΥΡΑΤΕΘΕΙΤΑΙ·
ΑΛΛΕΣΤΩΝ ΤΟΥΣΕΡΙΑΥΤΟΥ
ΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ· ΜΙΚΡΟΝ ΔΕΣΥΝ
ΔΙΑΣΚΕΨΑΙΘΕΛΟΝΤΙ ΤΙΤΩΝ
ΟΝΤΩΝ ΑΠΑΛΛΑΤΤΟΙΤΟ ΘΕ
ΟΠΕΣ· ΟΥΔΕΙΣ ΓΑΡ ΑΙΤΙ
ΑΝΕΠΕΙΠΕΙΝ ΕΧΕΙ ΘΥΜΟΝ
ΥΠΑΝΕΠΙΤΟΥΥΠΕΡΕΧΟΥΤΟ
ΡΟΝ· ΤΙΣ ΔΕ ΤΙΣ ΑΝΗΡ ΘΕΟ
ΠΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΑΣ

ὕπερεστηκότος αἰτίας τῶν
ὅλων ἁπάντων χημάτων
τί γὰρ ἕτερον ἐπειδὴ τοῖς
γνομένοις καὶ τοῖς ἐκτι
σμένοις καὶ τοῖς γεννηθεῖσι φῶς
ἐφύσικομεν. ἀπὸ οὗ καὶ
τοῦτο ὀνομάζεται καὶ
τὰ ἐφύσικομεν. προσω-
κείωται τῇ ἁγιοφωνίᾳ τὸ
ὃ δὲ ἀπὸ οὗ καὶ ἀπ' αὐτοῦ.
τῇ οὐσιότητι λογικῶν λε
ο α ἀρρύθμου τοῦ μεμε
κτίσεμένου ἐκτίσεν γὰρ λε
αἰτίας. ἐκτίσεν γὰρ λε
φύσιν ἀρχὴν ὁδῶν αὐ
τοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· ἔργα
δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια
καὶ κρίσις. ὧν ἕνεκεν
ἐχρίσθη ἡ θεότης χρί
σις γὰρ αὐτῆς τῇ ἁγιοφω
νίᾳ τοῦτος· τὸ δὲ γεννᾶ
λε χωρὶς αἰτίας. ἴδε οὖ
ζωντι τοῦτο προσκεί
μενον· τίς οὖν ἀνάγ τε
ῥεῖ λόγος· κτίσμα λε γεν λε
γεσθαι τὴν θεότητα καὶ
τὰ τῆς κατὰ σάρκα
τὰ τῆς κατὰ γεννησ[ιν].
γέννημα δὲ καὶ τὰ τῆς
πρωτίστης καὶ μονάλη
πτου· τοῦτο δὲ ἔστε ται·
καὶ τὸ δοῦλον ἀκοῦσαι
ἓν δοῦλεύον τα πολλοῖς·
καὶ τὸ μεγαλεῖναι αὐτῶν
καὶ πο ἶναι παῖδα ὑ· τῶν
ὄντι γὰρ δοῦλεύσεν αρ
κικαὶ γενέσει καὶ παθε
σι τοῖς ἡμετέροις διὰ τῆ
ἡμετέραν ἐλευθερίαν·
καὶ πᾶσι τοῖς σεσωκεμ̄ν̄
ποτὲ ἁμαρτίας κατε

χομένοις· τί δὲ μεῖ
ζον ἀνθρώπου ταπεί
νωσις· ἢ τὸ ὠνεῖλαι
ναι καὶ γενέσθαι ἀπὸ νεὸς
τῆς μιᾶς ζωῆς· καὶ τοῦ
τον ἐπίσκεψ ἀνθ ἡμᾶ
ναι τοῦ μὲ ζῶντος. ὥστε
καὶ τὸ γεννώμενον ἁ
γιον υἱὸς τοῦ καλῆ
σθαι καὶ χάρις σθαι
αὐτῶν τὸ ὄνομα τὸ ὑπερ
πάνομον· τοῦ τ' οὐδέτι
που ἄλλο ἐστὶν ἢ ὁ· καὶ
τὸ πάντων νικᾶν ἐστ ἓν
κεινω σθέντι διὰ πίας.
καὶ τὴν θεότητα μὲ κοπα
δοῦ λαικὴν μορφὴν σῦ κε
ράσαντι· καὶ γενῶσαι
πάντα θεϊκὸν πλὴν. ὅτι
καὶ κ̄ν̄ αὐτὸν καὶ χ̄ν̄ ὁ
σ· σέπόησεν. γέγονεν
γὰρ πᾶν τὰ ἐνεργείᾳ μὲ
τοῦ γενήματος ἕω
κι δὲ τοῦ γεννήτορος·
ἕν τερον δὲ τῶν μὲ
γιστων αὐτοῖς καὶ λι
αχων· δεῖ γὰρ αὐτὸν
βασιλεύειν ἄχρι τοῦ δε·
καὶ ὑπ' οὐ νοῦ δέχ σθαι
ἄχρι χρόνων ἀποκατα
στάσεως· καὶ τὴν μὲ ἐκ δε
ξιῶν κα σ· ἕδραν μὲ ἔχειν
ἕως τῆς στῶν μὲ χ σ·
ἐπικρατήσεως· τοῦ μὲ
τὰ τοῦ τοδε τί· λῆ ψαι
τὴν βασιλείας· ἣν τοῦ νοῦ
ρανῶν ἀποσ θῆναι· τί
ποσταυσόντος· ἵνα μὴ
πλείω τιαν· ὡς τολλὴ
ρὸς ζωὴν τὴν τοῦ καὶ λιᾶ

ἀβασίλευτος· καὶ μὴν
ἀκούει τῆς βασιλείας ἀγ
τοῦ μὴ εἶναι πέρας· ἀλλὰ
τοῦτο πάσχει παρὰ τοῖ
γινώσκειν. ὅτι τοέως
ὄγμα ἀντῶν ἀντιδιαιρεῖ
ται τῶν μελλόντι· ἀλλα
τὸ μὲ χρι τοῦ δεμέντι
σθησιν· τοῦ ὑπερ τοῦτο δε
ὃ νικᾶν λίπεται· ἢ τῶν
νοησεις ἵνα μὴ πάλαι λε
γωτοέσομαι εἰς θ· ὑμῶν
ἐως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος· ἆρ' ὡς μεταξύ
τοῦ νικέσομενου· καὶ τῆς
ὁλογος· οὐ μόνον δε· ἀλλα
καὶ παρατο μὴ διαιρεῖν
τας μιλινομενα· βασι
λεύειν παραλέγεται. κα
θέξῆς μέν. ὡς ἐπὶ πάντοικρα
τωρικαὶ θελόντων καὶ
μὴ βασιλεύς· καθ· ἕτερο
δε· ὡς ἐν ἐνεργῶν τὴν ὑπο
ταγὴν. καὶ ὑπὸ τὴν ἐξου
τοῦ βασιλείαν τι θεῖσι
μὰς. ἑκόντας δεχομένους
τοβασιλεύεσθαι·

Τῆς μὲν οὖν ἐκείνως μο
ονμένης βασιλείας οὐκέ
στι πέρας· τῆς δε υπέρας
δεῆς τολαβεῖν ἡμᾶς ὑπο
χεῖρας καὶ σωζομένους·
τῆ παρδεῖ τὴν ὑποτα
γὴν ἐνεργεῖν ὑποτε λα
μένων. μεθ· ἣν πάλιν σα
ταιρήνων τὴν γῆν.
καὶ διαιρῶν τοσῶν ζομέ
νων καὶ τοῦ ἀπολλυμένου
μεθ· ἣν ἵστατα ι θ· ἓν
μεσω θεῶν· τῶν ἑσω

ζομένων· διαιρήνων
καὶ διαστέλλων ἕτερος
ἑκάστοτε τιμῆς καὶ ἀτιμο
νησας· τοῦτ' ὢν συνα
γε καὶ τὴν ὑποταγὴν
ἣν ὑπολάσσεις τῷ πρι
τὸν υἱὸν· τί λέγεις; ὡς
νῦν οὐχ ὑποτεταγμέ
νου; ἀεὶ ταιδὲ ὅλως ὑπο
ταγήναι θ· ὢν· θ· ὢν; ὡς
περὶ λήψεται νοσῆσαν
τι θ· εὖ ν ποιῆται ὁμολογῶ·
λοῦτω, σκόπει· ὅτι ὧν
περὶ καταραῖς οὐσεν
λέγε· ὅτι ἡμέρα ἡμῶν
ὧν ἐς καταραν· καὶ ἁμαρ
τία· ὃ χρῶν τὴν ἁμαρ
τίαν τοῦ κόσμου· καὶ
ἀλλαλὰν τὸ ὑπάλλα
οὐγήσεται νέος· οὕτω
καὶ τοῦ ἑλόν ἀν ὑπότα
κτοεἰ ἐὰν τοῦ ποιῆται·
ὡς κε σθαλὴν τοῦ παν
τὸς ἐαυτοῦ· ἐως ἂν
ὑπὰν ὑποταγὴ τοῦ εἰ
καὶ σταδιάς· τὴν τε
ἀρήσει τοῦ θ· υἱὸν καὶ τοῖς
παθέσιν· ἀν ὑποταγὴ
τὸ κατ' ἐμὲ καὶ χ· λέγε
ται· ὁ πᾶν δε ὑποταγὴ
ἀυτῷ ταγήσεται· ὑπο
ταγήσεται δε καὶ τὴν
πίστιν καὶ τῆμετα
ποίησει· τοῦτ' εἰ καὶ ἀυτὸς
τὴν ὑποταγὴν ἐπλη
ρώσεν· προσάγων ἐμὲ
τὸν σεσωσμένον τοῦ
τοταγὴν ὑποταγὴν χυ
κατάγει τὸν ἐμὲ λόγο·
ν τοῦ πρικοῦ σελίδα

τοσπλήρωσις· ὑποτάσ
σει δὲ καὶ τῷ πρί. καὶ ὧν
πρὸ ὁλιγονεργῶν· ὁ
δεὶ γὰρ οἰκῶν. ὁ καὶ προτε
ρον εἰπόμεν· καὶ οὕτω
τὸ ὑποτεταγμένον ὁ
ὑποτάξας ὧν παρίστη
σιν. ἑαυτῷ τοῦ ποιοῦ μιε
στὸ ἕτερον·

Τοιοῦτον εἶναι μοι φαί
νεται καὶ τὸ θεῖον
πρόσχες μοι πατὴρ ἐστὶ κα
τελείπεσμιε· οὐ γὰρ ἂν
τὸ σὲ ἐκαταλελειπται
ἢ ὑποτοῦ ὑπερεῖ ὑποτῆς
αὐτοῦ γενέσεως. ὃ δο
κεῖ τισιν. ὡς ἀνφοβου
μένης τὸ πάθος. καὶ
διὰ τοῦτος υνετελλομιε
νης ἀπὸ τοῦ πάσχοντος·
τί σε γὰρ ἦν γενέσθαι μι
κατὰ τὴν ἀρχήν. ἢ ἐ
πὶ τὸν σταυρὸν ἀνέλ
θεῖν ἵνα πάσασεν· ἐνὲ
αὐτῷ δὲ ὁ περεῖπον τυ
ποῖ τὸ ἕτερον· ἵνα μὲν
γὰρ ἦν μενοὶ ἐγκαταλε
λειμμένοι καὶ παρε
ραμένοι πρότερον. εἶ
τα νῦν προσείληφε μι
νοι καὶ σεσωσμένοι τοῖς
τοῦ ἁπαθοῦς ἐπαθεῖν·
ὥσπερ καὶ τὴν ἁφροσύ
νην ἡμῶν καὶ τὸ πλημ
μελὲς οἰκεῖον ἔλεγος.
πάλιν διὰ τοῦ ἀλλο
φησιν. ἐπειδὴ προδη
λως εἰς ἡμᾶς ἐκαλλιος
ἀναφέρεται τῆς δε
αὐτῆς ἐχεται θεωρίας

καὶ τὸ μαθεῖν αὐτὸν
τὴν ὑπακοὴν ἐξ ὧν
ἔπαθεν· ἵνα εἰς ἀγυ
καὶ πᾶσα διδασ
κων καὶ τὸ
ἱκετεύσαι καὶ τοῦ εἰσακοῦ
σθῆναι· καὶ τοῦ ἔνδεες·
ἀδραμάτου ρητοῦ καὶ
πλείστας ἀφαμαρτίας
ὑπερημῶν· ὡς μεν
γὰρ λόγος. οὔτε ὑπηκο
ος ἦν οὔτε ἁμαρτωλος·
τῶν γὰρ ὑποχειρατῶ
ν καὶ τῶν δευτερω·
τῶν μενῶν ἀνθρω
πων. τοῦδε
τῶν ἁγίων νικολάεως·
ὡς δὲ δοῦλον μορφήν.
συγκαταβαίνει τοῖς
ὅλοις δούλοις καὶ δούλοις.
καὶ μορφὴ οὗ τὰ τοῦ ἀλ
λοτρίου. ὁλομὲν ἑαυτῷ
ἐλευθέρων μετατῶν
ἐλευθέρων. ἵνα μὲν ἑαυτῷ δι
πᾶν τὸ χεῖρον ὡς
κύριον πύριον ὡς ἀπὸ
δαιμονίου. καὶ τῶν με
τὰ δῶν τοῦ μὲ κείνου
διὰ τὴν συγκρασιν·
διὰ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τιμὴ
τὴν ὑπακοήν. καὶ μὲι
ρὰ ταῦ τὰ ἐκ τοῦ
πάθεῖν· οὐ γὰρ ἦν καλον
ἦν διάθεσις. ὡς ἕτερόν δὲ
πραγμάτων χωρίσαι
μεν· ἕτερον γὰρ ἀπὸ δεῖ
ξις θεσις·
ὑχείρον δὲ ἔστι καὶ εἰ
νοῦ πολαβεῖν· ὅτι δο
κιμάζει τὴν πάλαι τε

ραν ὑπαίσθησιν· καὶ πάλι
πάλιν μετρεῖ τὸ ἴδιον αὐτοῦ
πάθος εἰς τὴν φιλαν
θρωπίαν· ὡς τὸ ἔχειν μὲν
δένδρα τοῖς ἑαυτοῦ πᾶν
μέτρα· καὶ πόσον μὲν
ἀπὸ τοῦ μέτρου· πόσον δὲ
συγχωρούμενα· λογίζο
μένη μετὰ τοῦ πάσχει
καὶ τῆς ἀσθενείας· εἰ γὰρ
τὸ φῶς ἐδίωκεν χθὲς διὰ
τὸ πρόβλημα· φαίνο
ὲν τῇ ἰσχύι τὰ ὄμματα τὸ
τῶν ὑποτιθάλασσίων
τιάς τοῦ μὴ πρόσω προελθεῖν
καὶ τοῦ πειρᾶσθαι· τὸ δὲ
τοσόσδον ὡς ἀσθενέστε
ρους καὶ τῷ αὐλιάσασθαι
ἐκεῖ μόνα διαφυγόντος
πάντα πάσιν· ἡμεῖς πο
σῷ καὶ κατάληψεῖν
μεν· μεῖζον γὰρ ἐκεῖνο
τὸ διώχθηναι· ὑπερ
ἢ μὴ τοῖς καταλη φθεῖ
σι παρὰ τοῖς σῴζεσθαι
λογιζομένοις· ἔτι
δὲ πρόσθεν τοῖς ἐρη
μέροις ἐκείνοις ἐνθυ
μηθεὶς τοῦ ἐν ὕδασι γὰρ πέ
πονθεν αὐτὸς πεῖρασθεὶς·
δυνατὰ τοῖς πειράζο
μένοις βοηθῆσαι σαφῶς
πρὸς τὴν αὐτὴν φέρο
διάνοιαν·

Καὶ δὲ ὅτι πάλαι τε
πάσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς
ἀπὸ κατασκευῆς· οὐχὶ
πῦρ πάντως εἰς αὐτὸν
ἀπὸ λυθὲν τοῦ νῦν·
ὥσπερ εἰς τὴν ἀναίτιον

λαμπάδος πρόσκαιρον
ἀπόσπασθείσης· εἶτα λυ
θὲν φθείσης· μὴ δὲ γὰρ
σαβέλλιος τῷ ῥητῷ τοῦ
τῶν παράφορα εἰρέσθω καὶ
ἄλλο ὁτιοῦν· ὃ τὰ νῦν μηκέ
τι πολλὰ ὧν ἐν ὥσπερ
νῦν τοῖς σκιρτήμασι καὶ
τοῖς πάθεσιν· οὐδενὸ
λως σθένει πολίτου ἐν τῇ
αὐτοῖς φέροντες· ἀλλὰ
λοιθορεῖδείς· ὅλου τοῦ
χωρητικοῦ καὶ μόνου·
τοῦτο γὰρ ἦν τελείως εἰς
πρόσκαιρον εὐδοκιμεῖν·

Τὸ κλῆρον δὲ μάλιστα
παῦλος αὐτός· ὅτ' ἀρὲν
πᾶν φάπερι φύσιν ἀ
ορίστως ἄλλα χοῦσα φῶς
περιορίζει χῶ τί λέγω·
ὅπου γοῦν κἂν ἕλλην οὐ
δὲ ἰουδαῖος· περιτομὴ
καὶ ἀκροβυστία· βάρβα
ρος σκύθης· δοῦλος ἐλεύ
θερος· ἀλλὰ πάντα καὶ
ἐν πᾶσι χς· τρίτον
ἀριθμεῖ τὸ μεῖζον· τε
τάρτον τὸ φιλοῦν καὶ
φιλούμενον· εἰ μὲν οὖν
μεῖζον μὲν ἐλέγετο·
μὴ σὸν δὲ τἀχὰ μὴν
τι τοῦτο αὐτοῖς· εἰδὲ
ἀμφότερα σαφῶς ἔν
ρίσκομεν· τί φήσουσιν
οἱ γεννάδαι· τί τὸ
ἰσχυρὸν αὐτοῖς· πῶς
συμβήσεται τὰ σὺν
κατὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ
αὐτοῦ ὁμοίως μεῖζο
καὶ ἴσον εἶναι τῶν ἀπ' αὐ
τοῦ·

Ἡ διὰ τί τὸ μεῖζον μέ-
ρος τῆς αἰτίας. τὸ δεῖ
κον τῆς φύσεως· καὶ τὸ
τοῦ πολλαπλασίονος
μος ὑπὸ τοῦ ὁμολογοῦντος μέ-
νειν εἰς· τὰ δὲ ἄλλα εἴπερ
τις ἄλλος τοῦ ὑπερ-
λόγου προσφιλονείκων.
λιπέλλατ τον εἶναι τὸ
ἐκ τοιαύτης αἰτίας εἶ
ναι τοῦ ἀναίτιου· τῆς
τε γὰρ τοῦ ἀναρχου δόξης
μετέχοιεν. ὅτι εἰς τοῦ
ἀνάρχου καὶ προσεστιν
ἡ γεννησις· πρᾶγμα τὸ
σοῦτον τοῖς γενοῦνε-
χουσι. καὶ οὕτως σεβασιό-
τερα δὴ λέγειν ὅτι τοῦ
κατὰ τὸν ἀνόητον νοῦμε-
νον μεῖζον. ἀλλ' οὐσιε-
ρὸν μὲν γὰρ τοῦ
λαστὸν εἰ μεῖζον ἀνοή
τως· τὰ δὲ μεθ' ὧν
λιπὲρ ἐρωτῶν προστου
τὸ μεῖζον ἰσοπαζον
τας· τῷ δὲ λέγοι τὸ ἀπ.
οὗτος λόγου· τὸν ὁρω
μενον δὲ· πῶς τὰ παρὰ μὲν τὸν
τὸν κύριον τὸν θν· ὥσπερ
καὶ πρὸ τοῦ ὁρωμε
νου· τοῦ λόγου δὲ· καὶ παρ
ὑπολαμβάνει· ὡς τε τοῦ μὲ
κυρίως ἐπὶ ἀφοῖν· τὸ
δὲ οὐ κυρίως· ἐπὶ πλειόνων
ὑπὲρ δὲ πλειόνων ἔχει· πλειό
νων κυρίως μέν θν· οὐ
κυρίως δὲ περ· καὶ τοῦ
το ἐστὶν ὅπου εἰ τοῖς αἱ
ρετικοῖς τὴν πίστιν.
ἢ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ

ζεύξις. ἐπὶ πλάτους μὲ
νων τῶν ὀνομάτων
διὰ τὴν συγκρασιν·
σπερμάτων δὲ· ἢ νίκα καὶ φύ
σεις διίστανται ταῖς ἐ
πινοίαις. συνδιαιρεῖται
καὶ τὰ ὀνόματα· παῦ
λον λέγοντος αἴκου σοπ·
ῆναι ὁ θεὸς τοὺς ἰσχυρίων
ἰχθύν. ὁπερ τῆς δόξης·
χυμένου θεὸς. τῆς δὲ δόξης
πνρ· εἰ γὰρ καὶ τὸ συνδυ
φότερον ἓν. ἀλλ' οὐ τῇ
φύσει τῇδε συνοδῶν τὰ
των τιμιώτερον·

Πέμπτον λεγέσθω. τὸ
λαμβάνειν πάντοθεν
ἓν· ἢ κρίσιν· ἢ κλῆρο
νομίαν· ἐθνῶν· ἢ ἐξ οὗ
σίαν πασαρκικὸς· ἢ δό
ξαν· ἢ πλατότητας· ἃ δὴ
λέγεται· καὶ τοῦτο τῆς
ἀνθρωπότητος· εἶδε
καὶ τῶν θεῶν δοίης· ὃ νικᾶ
τοπον· οὐ γὰρ ὧν ἐπίσ
τασθαι· ἀλλ' ὧν ἂν ἀρ
χῆς συνυπάρχοντα.
καὶ λόγῳ φύσεως. ἄλλου
χάριτος ἐκ τοῦ πα-
τὸν ἐστὸν· τὸ μὴ ἀνύπα σθαι
τὸν νῦν ἀσθενῆ αὐτοῦ ποι
εἶν καὶ δὲ ἢ. ἐπὶ μὴ πω
βλέπειν τὸν πέρατος ὄν
τα· τοῦτο δὲ τοῦ ὑπὸ
ἐστιν· οὐ τῶν ἐκ θεοῦ
πατρόπολεμούμενῶν
τὸ δύνασθαι μὴ μὴ ἀγνοεῖ
σθαι· πολυσήμως δὲ
τὸ μὴ ἐν παρτιλέγεται

κατὰ δύναμιν ἐλλεί
ψιν· καὶ ποτέ· καὶ πρός
τι· ὡς τὸ μὴ δύνασθαι
τὸ παιδίον βαδίζειν· ἢ τὸ
εἰς τὴν ἀγορὰν βλέπειν· ἢ
πρὸς τὸν δι' ἀγωνίζε
σθαι· ἀφαίρεσιν ἢ ἕξιν ποι
τε· καὶ ὅλως ἔστιν· καὶ διὰ
τῶν μὲν ἔστι πρὸς τὸ δύ
ναμις ἐκ πλεόνων δὲ ὡς τὸ
πλεῖστον· ὡς τὸ οὐ δύ
ναται πόλις κρυβῆναι
ἐπ' ἄκρου ὄρους κειμένη·
τάχα γὰρ ἂν καὶ κρυφθεί
ητις· ἐπὶ πρόσωπόν τινος
μείζονος· τὸ δὲ· ὡς τὸ οὐκ ἔν
λογον· οὐ δύναται εἶναι
υἱὸν τοῦ μὴ γνωρίζω
νος πιστεύειν· ἐφ' ὅσον ἐπὶ
δημόσιον γνωρίζοντος· εἴτε
ὅσα ματικῶς ὁρώμενος·
οὐ γὰρ ἂν καὶ σοφίαν ἀλ
λ' εὐφροσύνης καὶ ὁσό
της ἐπιδημίας· εἴτε θεὸν λό
γον σὸν ὁρώμενος· τὸ γὰρ
δεῖ μὴ πιστεύειν σωμάτι
κῶς· τὸ ὑπολογίσασθαι
ρομένους· τὸ δὲ ὡς ἀδύ
νατον· ὡς τὸ μὴ δύνα
σθαι σπουδαῖα ἐκεῖ ποιῆσαι
διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν
δεχομένων· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦ συναμφοτέρου
χρεία προστασίας ἐστὶ καὶ
τῆς τοῦ θεραπεύοντος
νῷ πιστεύοντος καὶ τῆς
τοῦ θεραπευτοῦ δυνά
μεως· οὐκ ἐνδεχόμενον
ἑτέρου τοῦ συζύγου ἐλλεί

ποντος· οὐκ οἶδα δὲ εἰ
καὶ καὶ τοῦ ὑποτεταγμένου
τῶν προσφερέστερον· ὑγιὰς
ἔνδοξος ἐστὶ τοῖς δόλοις
σοφιζόμενοις ἐξαπιστίας·
οὐδὲ αὐτοῦ λόγου· καὶ τὸ
οὐ δύναται οἰκοδομεῖσθαι
λίσσειν ὕλας· καὶ τῶν
δυνάμεθα φαλάνθηνο
νηροὶ ὄντες· πολλαχοῦ
δύνατον τὸ ὑποτεταγ
μένον· ἔστι δὲ οὐκ ἀβούλητον· ἔστι
δὲ τινὰ καὶ τοιοῦτον ἐν
τοῖς λεγομένοις· ὅτι οὐ
φύσει ἐστὶν ἀδύνατον·
τὸ δὲ ἀδύνατον βούλη
σεται· ὡς τὸ μὴ δύνα
σθαι σπουδαῖα ἐκεῖ ποιῆσαι
διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν
δεχομένων· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦ συναμφοτέρου
χρεία προστασίας ἐστὶ καὶ
τῆς τοῦ θεραπεύοντος
νῷ πιστεύοντος καὶ τῆς
τοῦ θεραπευτοῦ δυνά
μεως· οὐκ ἐνδεχόμενον
ἑτέρου τοῦ συζύγου ἐλλεί
ποντος· οὐκ οἶδα δὲ εἰ
καὶ καὶ τοῦ ὑποτεταγ
μένου τῶν προσφερέστερον· ὑγιὰς
ἔνδοξος ἐστὶ τοῖς δόλοις
σοφιζόμενοις ἐξαπιστίας·
οὐδὲ αὐτοῦ λόγου· καὶ τὸ
οὐ δύναται οἰκοδομεῖσθαι
λίσσειν ὕλας· καὶ τῶν
δυνάμεθα φαλάνθηνο
νηροὶ ὄντες· πολλαχοῦ
δύνατον τὸ ὑποτεταγ
μένον· ἔστι δὲ οὐκ ἀβούλητον· ἔστι
δὲ τινὰ καὶ τοιοῦτον ἐν
τοῖς λεγομένοις· ὅτι οὐ
φύσει ἐστὶν ἀδύνατον·
τὸ δὲ ἀδύνατον βούλη
σεται· ὡς τὸ μὴ δύνα
σθαι σπουδαῖα ἐκεῖ ποιῆσαι
διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν
δεχομένων· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦ συναμφοτέρου
χρεία προστασίας ἐστὶ καὶ
τῆς τοῦ θεραπεύοντος
νῷ πιστεύοντος καὶ τῆς
τοῦ θεραπευτοῦ δυνά
μεως· οὐκ ἐνδεχόμενον
ἑτέρου τοῦ συζύγου ἐλλεί
ποντος· οὐκ οἶδα δὲ εἰ
καὶ καὶ τοῦ ὑποτεταγ
μένου τῶν προσφερέστερον· ὑγιὰς
ἔνδοξος ἐστὶ τοῖς δόλοις
σοφιζόμενοις ἐξαπιστίας·
οὐδὲ αὐτοῦ λόγου· καὶ τὸ
οὐ δύναται οἰκοδομεῖσθαι
λίσσειν ὕλας· καὶ τῶν
δυνάμεθα φαλάνθηνο
νηροὶ ὄντες· πολλαχοῦ
δύνατον τὸ ὑποτεταγ
μένον· ἔστι δὲ οὐκ ἀβούλητον· ἔστι
δὲ τινὰ καὶ τοιοῦτον ἐν
τοῖς λεγομένοις· ὅτι οὐ
φύσει ἐστὶν ἀδύνατον·
τὸ δὲ ἀδύνατον βούλη
σεται· ὡς τὸ μὴ δύνα
σθαι σπουδαῖα ἐκεῖ ποιῆσαι
διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν
δεχομένων· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦ συναμφοτέρου
χρεία προστασίας ἐστὶ καὶ
τῆς τοῦ θεραπεύοντος
νῷ πιστεύοντος καὶ τῆς
τοῦ θεραπευτοῦ δυνά
μεως· οὐκ ἐνδεχόμενον
ἑτέρου τοῦ συζύγου ἐλλεί
ποντος· οὐκ οἶδα δὲ εἰ
καὶ καὶ τοῦ ὑποτεταγ
μένου τῶν προσφερέστερον· ὑγιὰς
ἔνδοξος ἐστὶ τοῖς δόλοις
σοφιζόμενοις ἐξαπιστίας·
οὐδὲ αὐτοῦ λόγου· καὶ τὸ
οὐ δύναται οἰκοδομεῖσθαι
λίσσειν ὕλας· καὶ τῶν
δυνάμεθα φαλάνθηνο
νηροὶ ὄντες· πολλαχοῦ
δύνατον τὸ ὑποτεταγ
μένον· ἔστι δὲ οὐκ ἀβούλητον· ἔστι
δὲ τινὰ καὶ τοιοῦτον ἐν
τοῖς λεγομένοις· ὅτι οὐ
φύσει ἐστὶν ἀδύνατον·
τὸ δὲ ἀδύνατον βούλη
σεται· ὡς τὸ μὴ δύνα
σθαι σπουδαῖα ἐκεῖ ποιῆσαι
διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν
δεχομένων· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦ συναμφοτέρου
χρεία προστασίας ἐστὶ καὶ
τῆς τοῦ θεραπεύοντος
νῷ πιστεύοντος καὶ τῆς
τοῦ θεραπευτοῦ δυνά
μεως· οὐκ ἐνδεχόμενον
ἑτέρου τοῦ συζύγου ἐλλεί

ΥΔΕΝΟΥΝΙΔΙΟΝΟΤΙΤΙΣΟΙ
ΝΑ ΕΠΕΙΚΑΙΑΥΤΟ ΤΟΕΙΝΑΙ.
ΙΣΟΙΝΟΝΙΚΑΙΟΔΙΟΤΙΛΙΟΝ.
ΕΙΚΑΙΤΟΥΥΩΝΠΑΡΑΤΟΥ
ΠΡΕ ΙΚΑΦΟΙΣΝΕΣΕΤΑΙΚΑΙ
ΤΟΕΓΩΝΥΧΩΔΙΑΤΟΜΕΙΡΑ
ΟΥΧΩΣΕΙΣΕΙΟΕΝΑΥΤΩΝ
ΤΟΥΖΗΝΙΚΑΙΤΟΥΕΙΝΑΙ
ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΥ. ΑΛΛΩΣΕ
ΙΣΕΙΟΕΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΑ
ΧΡΟΝΙΩΝΕΙΚΑΙΑΝΑΙΤΙΩΝ
ΒΛΕΠΕΙΔΕΤΟΝΠΕΙΡΑΣΤΟΥ
ΤΑΠΙΩΝΕΙΚΑΙΟΥΤΩΝΤΟΙΟΥ
ΑΡΩΝΟΙΤΑΣΑΛΛΟΦΡΑΣΤΡΑ
ΦΟΝΤΕΣΙΚΑΙΤΑΓΡΑΜΜ
ΚΑΤΑ ΔΙΑΤΟΜΗΝΕΙΝΑΙ
ΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣΑΛΛΩΣΕΠΙ
ΤΥΧΕΙΝ. ΕΙΜΗΤΙΠΡΟΣΤΟ
ΑΡΧΕΤΥΠΟΝΒΛΕΠΟΝΤΑΣ
ΚΑΙΣΕΙΟΕΝΙΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ; ΚΑΙΤΙΝΩΣΕΙΣΟΦΙΑ
ΔΕΙΤΑΙΤΟΥΑΙΔΑΖΟΝΤΟΣ.
ΗΟΥΤΟΙΟΥΤΟΣΕΙΤΙΜΗΔΙΔΑ
ΣΚΟΜΕΝΗΝ ΠΟΙΕΙΔΕΤΙΝΟΣ
ΟΠΠΡΙΝΗΠΕΠΟΙΗΚΕΝ. ΑΡΑ
ΑΛΛΟΤΙΠΡΟΥΠΕΣΤΗΣΕΙΚΟ
ΣΙΟΝΑΝΤΙΤΟΥΠΑΡΟΝ
ΤΟΣ. ΚΑΙΥΠΟΣΤΗΣΕΙΤΟ
ΠΕΛΛΟΝΤΑ. ΚΑΙΠΡΟΣΕ
ΙΚΕΙΝΑΒΛΕΠΩΝΟΥΚ. ΤΟ
ΜΕΛΛΟΝΥΠΕΣΤΗΣΕΝ ΤΟΝ
ΑΕΥΠΟΣΤΗΣΕΙ; ΠΕΣΣΑ
ΡΕΣΟΥΝΙΚΟΣΙΟΙΣΚΑΤΑΤΟ
ΛΟΓΟΝΤΟΥΥΙΟΝ· ΟΙΚΙΕΝ
ΠΡΣ. ΟΙΔΕΥΥΠΟΙΗΚΑΤΑ
ΤΗΣΑΛΟΓΙΑΣ· ΚΑΘΑΙΡΕΙ
ΔΕΛΕΠΡΑΣΚΑΙΔΑΙΡΟΝΩΝ
ΣΚΑΙΝΟΣΩΝΗΣΚΑΙΖΩΟΠΟΙ
ΕΙΝΕΙΣΡΟΥΣ· ΚΑΙΥΠΕΡΦΑ
ΛΑΣΣΗΣΟΔΕΥΕΙ· ΚΑΙΤΑΛΑ

ΛΑΠΟΙΕΙΤΟΚΑΙΠΕΠΟΙΗΚΕΝ.
ΕΠΙΤΙΝΟΣ· ΙΙΠΟΤΕΤΟΥ
ΠΡΕΣΤΑΥΤΑΠΡΟΣΕΝΕΡΓΗ
ΣΑΝΤΟΣ· ΙΔΙΑΙΛΟΙΟΤΙ
ΤΩΝΑΥΤΩΝΠΕΙΡΑΣΤΗΝ
ΤΩΝΤΟΥΕΤΥΠΟΥΣΕΝ
ΕΙΚΑΙΜΕΝΟΠΠΡ.
ΕΠΙΤΕΛΕΙΔΕΟΛΟΓΟΣ. ΟΥ
ΔΟΥΛΙΚΩΣΟΥΔΕΑΛΛΑΦΩΣ
ΑΛΛΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΣ
ΤΕΙΚΑΙΔΕΣΠΟΤΙΚΩΣ. ΚΑΙ
ΟΙΚΕΙΟΤΕΡΟΝΕΙΠΕΙΝ
ΠΑΤΡΙΚΩΣ· ΟΥΤΩΓΑΡ
ΕΓΩΔΕΧΟΜΑΙΤΟΑΠΕΡ
ΥΠΟΤΟΥΠΡΣΓΙΝΕΤΑΙ.
ΤΑΥΤΑΙΚΑΙΤΟΝΥΝΟΛΟΙ
ΩΣΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΙΚΑΤΑΤΗ
ΤΟΥΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΝΟ
ΜΟΙΩΣΕΙΝ. ΑΛΛΑΚΑΤΑ
ΤΗΝΤΟΥΣΕΖΟΥΣΙΑΣΟΜΟ
ΤΙΜΙΑΝ
ΚΑΙΤΟΥΤΑΝΕΙΝΤΟΕΩΣ
ΑΡΤΙΟΙΣΚΑΙΤΟΝΠΡΑΕΡΙΑ
ΖΕΣΘΑΙΚΑΙΤΟΝΥΝ· ΟΥ
ΜΟΝΟΝΔΕ ΑΛΛΑΚΑΙΤΗ
ΩΝΠΕΠΟΙΗΚΑΣΙΝ ΟΙΚΟ
ΝΟΜΙΑΝΤΕΚΑΙΣΥΝΤΗ
ΡΗΣΙΝ. ΩΣΕΑΝΑΛΟΙΤΟΙΟΙ
ΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣΑΠΕΛΟΥΣ
ΑΥΤΟΥΠΝΑ· ΚΑΙΟΤΕΜΕ
ΛΙΟΥΣΘΑΙΤΗΝΠΡΟΣΤΗΝ
ΤΗΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΑΥΤΗΣ.
ΑΠΑΞΗΔΡΑΣΑΜΕΝΑΠΕΙΣΑΙ
ΓΕΝΟΜΕΝΑ· ΚΑΙΟΤΕΡΕ
ΟΥΣΘΑΙΒΡΟΝΤΗΝΒΙΚΑΙ
ΚΤΙΖΕΣΘΑΙΠΑΝΑ· ΟΥΝΑ
ΠΑΞΛΕΓΟΜΕΝΟΛΟΓΟΣΥΠΕΡΤΗ.
ΣΥΝΕΧΕΙΣΔΕΙΚΑΙΝΥΝΗ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ· ΕΒΔΟΜΟ
ΛΕΓΕΣΘΩΝ· ΤΟΙΣΚΑΤΑΒΕΒΗ

ΠΑΙΕΙΚΤΟΥΝΟΥΤΟΝΥΝ·
ΟΥΧΑΠΛΩΠΟΙΗΤΟΦΕΛΗ
ΜΑΤΟΥΕΑΥΤΟΥ· ΑΛΛΑΤΟΥ
ΠΕΡΙΠΑΝΤΟΣ· ΕΙΜΗΕΝ
ΟΥΝΜΙΑΠΑΡΑΤΟΥΚΑΤΕ
ΜΙΑΝΟΦΟΤΟΣΑΥΤΟΥΤΑΥ
ΤΑΕΛΕΓΕΤΟ· ΕΙΠΟΜΕΝΑΝ
ΩΣΠΑΡΑΤΟΥΑΝΟΥΤΥΠΟ
ΣΟΛΑΙΤΟΝΛΟΓΟΝ· ΟΥΤΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΝΟΡΑΝΟΟΥΛΙΕ
ΝΟΥΤΟΓΑΡΕΙΚΕΙΝΟΥΟΦΕ
ΛΕΙΝ· ΟΥΔΕΥΠΕΝΑΝΤΙΟ
ΦΩΝΟΦΕΩΦΕΝΟΛΟΝ· ΑΛ
ΛΑΤΟΥΙΣΑΦΗΛΙΑΣ· ΩΣ
ΤΟΥΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΟΦΕ
ΛΗΜΑΤΟΣΟΥΠΑΝΤΩΣΕ
ΠΟΜΕΝΟΥΤΩΟΦΕΙΩ· ΑΛ
ΛΑΠΙΠΤΟΝΤΟΣΩΣ
ΤΑΠΟΛΛΑΚΑΙΑΝΙΤΙΠΑΛΙ
ΝΤΟΣ· ΚΑΙΓΑΡΕΙΚΕΙΝΟ
ΟΥΤΩΣΕΠΟΙΗΣΑΜΕΝ· ΤΟ
ΠΕΡΕΙΔΥΝΗΤΟΝΠΑΡΕΛΘΕ
ΤΩΝΑΠΕΙΡΟΥΤΟΠΟΤΗΡΙ
ΟΝΤΟΥΤΟΠΛΗΝΟΥΧΟ
ΕΓΩΤΟΦΕΛΩ· ΑΛΛΑΤΟΣΟΝ
ΙΣΧΥΕΤΩΟΦΕΛΗΜΑ· ΟΥΤΕ
ΓΑΡΕΙΔΥΝΑΤΟΝ· ΗΝ ΗΝ·
ΤΟΥΤΟΑΓΝΟΕΙΝ ΕΙΚΕΙΝΟ
ΕΙΚΟΣ· ΟΥΤΕΤΩΝΟΦΕΛΗΜΑ
ΤΙΑΝΤΕΣΦΕΡΕΙΝΤΟΟΦΕ
ΛΗΜΑ· ΕΠΕΙΔΕΩΣΠΑΡΑ
ΤΟΥΠΡΟΣΛΑΒΟΝΤΟΣΟΛΟ
ΓΟΣ· ΤΟΥΤΟΓΑΡΤΟΙΣΑΤΕ
ΛΗΛΥΘΟΣ ΟΥΤΟΥΠΡΟΣ
ΛΗΜΜΑΤΟΣ· ΟΥΤΩΣΑ
ΠΑΝΤΗΣΟΛΙΕΦΑ·
ΥΧΩΣΟΥΝΤΟΣΙΔΙΟΥΤΟΥ
ΥΥΟΦΕΛΗΜΑΤΟΣΠΑΡΑΤΟ
ΤΟΥΠΡΣ· ΑΛΛΩΣΟΥΚΟΝΤΟΣ
ΟΛΟΓΟΣ· ΙΝΗΝΤΟΙΟΥΤΟΝ

ΤΟΣΥΝΑΓΟΜΕΝΟΝ· ΟΥΧΙ
ΝΑΠΟΙΩΤΟΦΕΛΗΜΑΤΟ
ΕΛΕΙΟΝ· ΟΥΔΕΓΑΡΕΣΤΙΤΟΕ
ΛΑΟΝΤΟΥΣΟΥΣΙΣΕΧΩΡΙΣΜΕ
ΝΟΝ· ΑΛΛΑΤΟΙΣΚΟΙΝΟΝΕΛΘ
ΤΕΙΚΑΙΣΟΥΝΩΝΗΣΩΣΙΝ
ΘΕΟΤΗΣ· ΟΥΤΩΙΚΑΙΒΟΥ
ΛΗΣΙΣ· ΠΟΛΛΑΓΑΡΤΩΝΟΥ
ΤΩΝΑΓΟΜΕΝΩΝΑΝΘΡΩΠΟΙΣΟΙ
ΝΟΥΛΕΓΕΤΑΙΚΑΙΟΥΘΕΤΗ
ΙΣΧΥΣΑΡΝΗΤΕΟΝΩΔΕ· ΩΣ
ΤΟΟΥΓΑΡΕΙΣΜΕΤΡΟΥΔΙΑ
ΣΙΝΟΥΘΕΤΟΠΑ· ΟΥΤΕΓΑΡ
ΔΙΔΩΣΙΝ· ΟΥΤΕΛΙΕΛΕΤΡΙ
ΜΕΝΟΝ· ΟΥΓΑΡΛΙΕΤΡΕΙΤΟ
ΠΑΡΑΦΥΦΩ· ΚΑΙΤΟΟΥΤΕΠΙ
ΑΜΑΡΤΙΑΜΙΟΥΟΥΤΕΝΑΝΟ
ΜΙΑΛΟΥ· ΟΥΓΑΡΩΝΤΟΟΥΣΕΙΣ
ΟΛΟΓΟΣΑΛΛΩΝΤΟΥΣΟΥΣΕΙΣ·
ΚΑΙΠΑΛΙΝΤΟΟΥΔΙΑΤΑΣΔΙΚΑΙ
ΟΣΥΝΑΣΙΝΑΙΩΝΑΣΕΠΟΙΗ
ΣΑΜΕΝ· ΟΥΓΑΡΕΠΟΙΗΣΑΜΕ
ΔΗΛΟΝΔΕΤΟΥΤΟΙΣΑΝ
ΤΟΙΣΕΞΗΣ· ΤΙΓΑΡΦΗΣΙ
ΤΟΦΕΛΗΜΑΤΟΥΠΡΣΕΙΝΑ
ΠΑΣΟΠΙΣΤΕΥΩΝΕΙΣΤΟΝ
ΥΝΣΩΖΗΣΕΤΑΙΚΑΙΤΥΓΧΑ
ΝΗΤΙΣΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣΑΝΑ
ΣΤΑΣΕΩΣΕΙΤΟΥΝΑΠΟΙΣΑ
ΣΤΑΣΕΩΣ· ΑΡΟΥΝΤΟΥ
ΠΡΣΕΙΝΤΟΥΤΟΦΕΛΗΜΑ
ΤΟΥΥΥΔΕΟΥΔΑΜΩΣ; ΗΤΙ
ΑΙΣΧΥΝΕΤΑΙΖΕΤΑΙ
ΙΣΑΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ; ΚΑΙΤΙΣ
ΑΝΤΟΥΤΟΠΙΣΤΕΥΣΕΙΕ·
ΕΠΕΙΚΑΙΤΟΝΛΟΓΟΝΤΟ
ΑΙΣΧΥΝΟΜΕΝΟΝΑΛΗΘΕΙΝΑΙ
ΤΟΥΥΥ· ΤΟΥΠΡΣΔΕΤΗΝ
ΑΥΤΗΝΕΧΕΙΔΥΝΑΜΙΝ·
ΠΩΣΓΑΡΙΔΙΟΝΤΡΙΝΟΣΤΟ

κοινὸν. ἢ μόνον τοῦτο
συνειδεῖ νοῦς ἐχων πολλὰ
εἰς οἰτῶν· ὃ μὴ λιδὲ οὐδὲ
ἄλλος τις ἀνθρώπων ποιεῖ
περὶ τοῦ θελεῖν. ὁρῶ ὡς
νοεῖς εἰς καὶ λιανὲ εὐσεβῶς
ὡς οὐκ ἔλιος λογος καὶ πανταχοῦ
τοῦ ἐνυπνίου λιος·
τοῦ ἐστιν ἀνθρώπου. τὸ
γὰρ οὐκ ἐστιν ἀνθρώπου. τὸ
ἴσον ἀγαθὸν εἰς ὡς εἰς τὸν
λιόνομον ἀλιθινὸν θεὸν
καὶ οὐκ ἀπὸ στρατιᾶς οὐρανίου
ἕως ὁδοῦ· τοῦτο δὲ καὶ πᾶν
τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ λυσιλιοφάνειᾳ εἰ
γὰρ τὸ λιόνομον ἀλιθινὸν
ἐπὶ τοῦ προφήτου. ποῦ
θεὸς εἰς τὴν ἀνθρωπίαν
θεὸν ἐχόντων ἀθανασίαν
φῶς οὐκ οὐκ συνταπρό
σιτον. ἢ βασιλεὺς τῶν βα
σιλευόντων ἀρτῳ ἀορά
τῳ λιόνομον σοφῶν
νόμος εἰς οὐτως. οἰχήσε
ται οἱ ἀνατολικατα
κριθέντες οὐ. ἢ σκότος
ἢ τὸ λιὸς σοφὸς εἶναι· καὶ
δὲ βασιλεύς· λιπὰ δὲ ὥρα
τος λιπὰ ὅλως ὡς· ὃ πῶς
εἰρηλιένων κεφάλαι
ον· πῶς δὲ οὐκ ἀπολεῖ
λιεται ἀπὸ τῶν ἀλλόνων καὶ
τὴν ἀγαθότητα λιὰ
λιεται νοῦν· ἀλλοί
λιαι τοῦ λιένὴ ἀπὸ τῶν
εἰκόνων τὸν λιόνον
ἀληθινὸν θεόν. ἐπὰ ἀπὸ

ρέσειλεγεσθαι τῶν οὐ
κόντων ἐνθενδεῶν.
λεγόμενον δὲ οὐχαρ
ὰν προσείσειτοι καὶ ὃν
ἀπέστειλας ἰησοῦν χν. ἐπὶ
ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν διήρη
τομόνον ἀληθινόν.
ἀλλὰ μὴ κατὰ κοινοῦ
τῆς θεότητος λόγος·
τὸ δὲ οὐδεῖς ἀγαθὸς ἁπάν
της ἐστὶν ἐχεῖ πρόσωπον εἰ
ράζοντα νομικόν. ὡς
ἀνὼ τὴν ἀγαθότητα
λιαρτυρήσαντα· τὸ
γὰρ ἀκρωσάγαθὸν φη
σὶ λιόνου θεὸν καὶ τοῦ
τοι καὶ λανθάνοσο μάζη
ται· ὡς τὸ ἀγαθὸς ἀνὸς
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυ
ροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν·
καὶ δὲ ὡς τὴν βασιλεί
αν τοῦ ἀγαθοῦ ὑπὲρ σε
τοῦ θυ ὑπὸ στόνεα θοῦ
περὶ τοῦ δὲ λέγοντος·
καὶ τὸ ἀγαθὸ γνόντες τοῖς
ἀγαθοῖς· καὶ ὅσα λλατοι
αὐτὰ λέγεται περὶ τῶν
ἐνιαυτῶν ἐπαινίων
ἐν. ἐφ' ὃν ἐστὶ πατρῴα
τοῦ υἱοῦ καὶ λοῦκ
κατὰ δεύτερον λόγον
ἐφάσεν·
ἐμὲ δὲ οὐ νεῖ ὁμέ.
τοῦτο ἄριστον· εἶδε
λιπεῖ φησὶ πρὸς τοῦ
λέγοντα ἕτερόν τι
ὑνὶ λιόνον εἰρηκέναι·
κατὰ ταρσὸν ὑποθέσεις
ἐν τῷ οἴκῳ μου·
ἐν ἐκείνοις· οὐ τοῦτον

σου θεοῦ λογισθήσεται
ἑτέρος σε προσάντων καὶ ἀρ
τόλιτα· μετὰ τοῦτο ἐπὶ
τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς
ἀνθρώποις συνανεστράφη· ὁ
τι μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ ὑπερ.
λαλᾶ τοῦ λεγομένου.
ὑπὸ προσθήκης ἐσώθη
ρίστησιν· οὗτος γάρ ἐστι
σωματικῶς σοφίσας
πάλιν· καὶ μετὰ τῶν
κατωγενομένος· εἶδε
νικήσει ἐκ τὰ τοῦ ὑπερ
λέγεσθαι τοῦτο. μὴ τῶν
πολιτογραφηθέντων.
ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ ἀλ
ὧν οὐ τοῦ νῦν καθεσπόμε
σαμεν· τῶν τῆς νήσης
ταῦτης γενομένων ἀπό
ὡς περὶ οὗ χθὲς ἐδέ
ὃς ἐπὶ καὶ μετὰ τῆς σοφίας
λήψεσθαι χθὲς ἐπὶ
χαίρειν λέγεται εἰ γὰρ
φῆς· εἰ καὶ μετὰ τῆς σοφίας
λήψεσθαι ἀνθρώπος εἰ χθὲς·
πρεσβεύει γὰρ ἑτέρα καὶ νῦν
ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας
σωτηρίας· ὅτι μετὰ τοῦ

σωματός ἐστιν οὗ τις προσε
λάβεν· ἕως ἂν ἐκκλησιοποιη
σηθῇ ἡ δύναμις τῆς
ἐναν θρωπήσεως ἱκανὴ
πικὴ ἑτέρα καὶ τὰ σαρκικὰ πι
νωθῆναι· τὰ σαρκικὰ
λέγεσθαι καὶ χωρὶς
τῆς ἁμαρτίας πλὴν ἑτέρα·
οὕτω δὲ καὶ παράκλη
τον ἔχομεν· οὐχ ὡς
ὑπὲρ ἡμῶν προκλη
δόμενον τοῦ ὑπὲρ καὶ
προσπίπτοντα δούλῳ
ἀπαγέτην δούλην οὐ
τῶν ὑποποιᾶν καὶ ἀνα
γιάν τοῦ τῆς· οὐ γὰρ
τοῦ ὑπὲρ τοῦτο ἐπιχει
τεῖν· οὐ γὰρ τοῦ νῦν πάσχει·
εἰ ὡς περὶ οὐδαμοῦ εἰσομαι
δίκαιον ἀλλοῖς πέπονθε
ὡς ἁπλοῦς· πεποίηκας
καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς
ρας τῶν γενομένων·
οὕτω τὰ τοῦ νῦν
εἰς ὠφέλειαν τοῦ σώματος
τὰ ἐν αὐτῷ· τί γὰρ τὰν
τῆς σωτηρίας οἰκονομίας
τερον· πῶς δὲ ταῦτα ἐν πρὸ

τῆς ὡρας ἀκριβῶς ἐπίστα
ται. καὶ τὰ δὶς ὀνὲν χρόν
του τέλους. ἀυτὴν δὲ ἀ
γνοεῖ τὴν ὥραν· ἀνιᾶται
γὰρ τοῦ παραγινομένου·
ὡς περ ἂν εἴ τις ταμιεν
σάμενος πρὸ τοῦ τείχους ἀκριβῶς
ἐπίστασθαι λέγοι. ἀυτὸ
δὲ ἀγνοεῖ τὸ τεῖχος· ἢ
τοι τῆς ἡμέρας τελουσῆς
ἐπίσταμενος. τὴν ἀρχὴ
τῆς νυκτὸς λαμβάνειν
σκειν· ἐνθα δὴ τοῦ ἑτέρου
γνώσις ἀναγκαίως συνει
σάγεται τοῦ ἑτέρου· ἅπασι
δ' οὐδαμοῦ γίγνωσκει
μένως τοῦτο. ἀγνοεῖ δὲ καὶ
εἰ νῦν ἀνὴρ ἀντίστοιχα
νομένου χωρὶς τοῦ νο
ουμένου· τοῦ γὰρ πολυ
τοῦ εἶναι τὴν τοῦ νῦν
προσηγορίαν ἴσχετο.
οὐ προσκειμένου τῶν ὄν
τος. ταυτὴν δὴ
λὴν δὲ διδωσὶ τὴν ὑπόνοι
αν· ὡς τε τὴν ἄγνοιαν
ὑπολαμβάνειν ἐπὶ τὸ
ἑυσεβέστερον τῶν ἀνδρ̄
πίνων λόγῳ τῶν θείων τὰ
τὴν λογιζομένους·
μενοῦν οὐ τοσαῦτα γε
κτὸς ὁλοτελῶς ἐν τῇ αὐθαστη
σομένῳ καὶ μηδενὶ πλέ
ον ἐπιζητεῖν τῶν· εἰδέ
ναι τὸ δεύτερον· ὥσπερ
τῶν ἄλλων ἕκαστον οὗ
τω δὲ καὶ ἡμῖν ὑστέρων
μεγίστων ἐπὶ τὴν ἀλ
τίαν ἀφερεσθαι τιμῆ
τοῦ γενήτορος δοκεῖ

δεμιοῦ τὸ μὴ δ' ἀνέκειν
ἀναγνοῦσι τῶν μὴ σο
φῶν μὴ φιλολογωτέρων
κρονέννοησαι· ὅτι οὐ
δεῦ ἄλλως οὐδενὶ τὴν μὴ
μεράν τὴν ὑράνιον ὡς
ὁ τῶν ἡμῖν· τοῦ γὰρ συνά
μενον ὁποῖον; ἐπειδὴ
ὁπηρ γινώσκει· διὰ τοῦ
τοι καὶ οὐ· ὡς δῆλον ὅτι
μὴ δὲ νῦν γνωστὸν τοῦ
τον μὴ δὲ ἄλλο τὸν. πλὴν
τῆς πρώτης φύσεως
λείπεται περὶ τοῦ ἑνὸς τε
τάλφα. καὶ τετάρτης ἐκ
νας τὰς ἐν τοῖς καὶ τὰ
ἄρεστα αὐτῷ πάντοτε
ποιεῖν ἐκ παιδὸς ἀλλαβεῖ
ν μὰς· ἐπὶ δὲ τελείω σε
ως καὶ ὑπάρξεως. καὶ τὸ
μὴ φεῖναι ἐχόντων ἀπο
στάσεως ἀρχιερω
νης τε καὶ προσόρα
σεως καὶ παραδόσεω. καὶ δὴ
σεως τῆς πρὸς τὸν ἀνά
μενον εἶναι αὐτὸν ἐκ
τοῦ θανάτου καὶ ἀγωνίας
καὶ τοῦ μὴ βωμὸν καὶ προσευ
χῆς· καὶ εἰ τι ἄλλο τοιοῦν
τον· εἰ μὴ πᾶσι πρόδη
λον ἦν. ὁ τι περὶ τοπα
σχόντα τοιαῦτα τῶν
ὀνομάτων οὐ τινὰ
τρεπτὸν φύσιν· καὶ τὸ
πάσχειν ὑπηλοτέραν·
ὁμοῦ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀν
τιθέτων λόγος· τοσοῦ
τον δὲ συνδιαζάτω εἶναι
καὶ ὑπολειπόμενα τοῖς
ἓξ τάττειν τῶν τέρων τῆς

ΑΤΕΛΕΩΤΕΡΑΣΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ·
ΞΙΟΝΔΕΕΙΚΩΣΚΑΙΤΟΙΣΠΡΟ
ΕΙΡΗΜΕΝΟΙΣΑΚΟΛΟΥΘΟΝ.
ΛΗΔΕΤΑΣΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΣ
ΤΟΥΝΥΝΠΑΡΕΛΘΕΙΝΤΩΝ
ΡΗΤΟΥΣ·ΠΟΛΛΑΣΤΕΟΥΣΑΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΟΛΛΩΝΗΚΕΙΜΕ
ΝΑΣΤΩΝΠΕΡΙΑΥΤΩΝΝΟ
ΟΥΜΕΝΩΝ·ΑΛΛ'ΕΚΑΣΤΗ
ΑΥΤΩΝΠΟΤΕΠΟΤΕΒΟΥΛΕ
ΤΑΙΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙΣΑΙΔΕΙ
ΖΑΙΤΟΤΩΝΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΚΥΣΤΗΡΙΟΝ· ΑΡΚΤΕΟΝ
ΔΕΙΛΙΠΕΝΤΕΥΘΕΝ·ΤΟ
ΘΕΙΟΝ· ΑΚΑΤΩΝΟΜΑΣΤΟ·
ΚΑΙΤΟΥΤΟΔΗΛΟΥΣΙΝΟΥ
ΧΟΛΟΓΙΣΜΟΙΚΙΟΝΟΝ. ΑΛ
ΛΑΚΑΙΕΒΡΑΙΩΝΟΙΣΟΦΩ
ΤΑΤΟΙΣΚΑΙΠΑΛΑΙΟΤΑΤΟΙ.
ΟΣΟΝΕΙΚΑΖΕΙΝΕΔΟΞΑΝ·ΟΙ
ΓΑΡΧΑΡΑΚΤΗΡΣΙΝΙΔΙΟΙΣ
ΤΟΦΕΙΟΝΤΙΜΗΣΑΝΤΕΣ.
ΚΑΙΟΥΔΕΓΡΑΜΜΑΣΙΝΑΠΑ
ΣΧΟΜΕΝΟΙΤΟΙΣΑΥΤΟΙΣΑΛ
ΛΟΤΙΓΡΑΦΕΣΘΑΙΤΩΝΤΗΛΙ
ΚΑΥΤΗΝΑΦΗΚΑΙΘΕΝ. ΩΝΔΕΟΝΑ
ΚΟΙΝΩΝΗΤΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙ
ΔΙΕΧΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΦΕΙΟΝ
ΤΟΙΣΕΤΕΡΟΙΣ·ΠΟΤΕ
ΔΕΔΕΖΑΙΝΤΟΛΥΟΜΕΝΟΝ
ΦΩΝΗΝΔΗΛΟΥΣΘΑΙΤΗ
ΑΥΤΟΝΦΥΣΙΝΙΚΑΙΔΙΑ
ΖΟΥΣΑΝ·ΟΥΤΕΓΑΡΑΕΡΑΤΟΣ
ΕΤΙΝΕΥΣΕΝΟΛΟΝΠΩΠΟΤΕ.
ΟΥΤΕΟΥΣΙΑΝΠΑΝΤΕΛΩΣ
ΤΟΥΝΗΝΟΥΣΕΣΧΩΡΙΣΕΝ.
ΗΦΩΝΗΠΕΡΙΕΛΑΒΕΝ·
ΑΛΛΕΚΤΩΝΠΕΡΙΑΥΤΟΝ
ΣΙΣΙΟΓΡΑΦΟΥΝΤΕΣΤΑΙΚΑ
ΠΑΥΤΟΙΣ. ΑΜΥΔΑΝΤΙΠΑ

ΚΑΙΑΣΘΕΝΕΙΗΚΑΙΑΛΛΗΝ
ΑΠΑΛΛΟΥΦΑΝΤΑΣΙΑΝ
ΣΥΛΛΕΓΟΜΕΝ· ΚΑΙΟΥΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΣΕΠΙΚΛΗΣΙΝΘΕΟΛΟΓΟΣ·
ΟΥΧΟΣΕΥΡΕΝΤΟΠΑΝ. ΟΥ
ΔΕΓΑΡΔΕΧΕΤΑΙΤΟΠΑΝΟ
ΔΕΣΜΙΟΣ ΑΛΛΟΣΕΑΝΑΛΛΟΥ
ΦΑΝΤΑΣΘΗΠΛΕΟΝ. ΚΑΙ
ΠΛΕΙΟΝΕΝΕΑΥΤΩΝΣΥΝΑ
ΓΑΓΗΤΟΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΪΝΔΑΛΛΑΠΑΛΟΣΚΙΑΣΚΙΑ.
ΕΙΤΟΤΙΣΑΙΟΝΟΜΑΣΩΜΕΝ·
ΟΣΟΝΔ'ΟΥΝΕΚΤΩΝΠΑΛΑΙ
ΕΦΙΚΤΩΝ. ΟΛΙΓΩΝΓΑ
ΚΑΙΟΤΕΡΟΝ. ΜΑΛΛΟΝΠΙΣΤΟΝ
ΟΥΣΙΑΣΟΝΟΜΑΤΑ· ΚΑΙΤΟ
ΤΩΝΜΑΛΛΟΝΟΥΝ· ΟΥ
ΜΟΝΟΝΟΤΙΤΩΝΜΙΜΗΣΗ
ΧΡΗΜΑΤΙΖΟΥΣΕΠΙΤΟΥ
ΟΡΟΥΣΙΚΑΙΤΟΠΟΙΣΚΑΙΧΩΡΙΟΙΣ
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣΤΙΣ
ΠΟΤΕΕΙΗ. ΤΟΥΤΟΠΡΟΣΕΙ
ΠΕΝΕΑΥΤΟΝ· ΟΥΝΑΠΕ
ΣΤΑΛΚΕΝΑΙΕΤΩΝΛΑΩΝΚΕ
ΛΕΥΣΑΣΕΙΠΕΙΝ. ΑΛΛΟΤΙ
ΚΑΙΚΥΡΙΟΝΤΕΡΑΝΤΑΥ
ΤΗΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝ·

Η ΜΕΝΓΑΡΤΟΥΘΥΣΙΑΝΑΠΟ
ΤΟΥΘΕΙΝΑΙΘΕΙΝΑΙ
ΤΥΜΝΟΛΟΓΗΤΑΙΤΟΙΣΤΕ
ΡΙΤΑΥΤΑΙΣΟΜΦΟΙΣ. ΔΙΑ
ΤΟΔΕΙΣΙΝΗΤΟΝΙΚΑΙΔΑ
ΠΑΝΤΡΙΚΟΝΤΩΝΗΜΕ
ΧΩΡΩΝΗΞΕΩΝΗ. ΚΑΙ
ΓΑΡΠΥΡΙΚΑΤΑΝΑΛΙΣΚΟΝ
ΕΙΤΕΥΘΕΝΑΓΕΤΑΙ· ΑΛ
ΛΟΥΝΤΩΝΠΡΟΣΤΙΛΕΓΟ
ΜΕΝΩΝΕΣΤΙΚΑΙΟΥΚΑ
ΦΕΤΟΣ· ΩΣΠΕΡΙΚΑΙΗΜΕΣ
ΦΩΝΗΟΝΟΜΑΣΘΗΝΑΙΘΥ

καὶ αὐτὴ λεγομένη· ἐπεὶ
γὰρ φησὶν ἡ κε θ σου· τοῦ
τό λου ἐστὶν ἡ ὁμοιότης· καὶ
ἐσόμεθα αὐτῷ· ἡμεῖς
δὲ φύσιν ἐπιζητοῦμεν·
ἣ πρὸ ἑνὸς ἑαυτὸ
καὶ οὐ καλῶς συνδεδεμέ
νον· τοῦ δὲ ὄν· ἴδιον ὂν
τῶν θ υ καὶ ὅλον· καὶ τε
τῶν πρὸ αὐτοῦ· καὶ τε
τῶν μετ' αὐτόν· οὐ γὰρ
ἓν καὶ ἑστὰ πεπερατωμέ
νον ἡ ἀπειρικοπτόμενο·

Τῶν δὲ ἄλλων προσηγο
ριῶν· αἱ μὲν τῆς ἐξου
σίας εἰσὶ προφανῶς· αἱ
δὲ τῆς οἰκονομίας· καὶ
ταύτης αἱ μὲν τῆς
μὲν ὑπὲρ τοῦ ὅλα· τῆς
δὲ ἐνὸς ὅλατι· οἷον· ὁ
μὲν παντοκράτωρ· καὶ
ὁ βασιλεύς· ἡ τῆς δόξης
τῶν αἰώνων· τῶν
δυνάμεων· ἡ τοῦ ὰτα
πητοῦ· ἡ τῶν βασιλευ
όντων· καὶ οἱ κε· ἡ σαβα
ὼθ· ὁ περὶ στρατιῶ·
ἡ τῶν δυνάμεων· ἡ τῶ
κυριευόντων· ταῦτα
μὲν σαφῶς τῆς ἐξουσίας·
ὁδε θ ε· ἡ τοῦ σώζειν· ἡ
εἰς δίκης εων· εἰρηνικὸς·
ἡ δίκαιοσύνης· ἡ ἀβραὰμ
καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ καὶ
παντοσινάτου πνικοῦ
καὶ ὁρῶντος θ ν· ταῦτα
δὲ τῆς οἰκονομίας· ἐπεὶ
δὲ πάρτρισὶ τοῦτοις δι
οικοῦμεθα· δεῖ τε τι
μωρίας· καὶ σρίας ἐλπίδι·

προσδεῖ καὶ δόξης καὶ ἀίδι
ου τῶν ἀρετῶν ἐκ
τούτων· τὸ μὲν ἡ τῶν ἐκ
δικήσεων ὁμοιότης· ὅπως
μὴ εἰς τὸν φόβον· τὸ δὲ
τῶν ἐσωτηρίων· τὴν ἐλ
πίδα· τὸ δὲ τῶν ἀρετῶν
τὴν ἄσκησιν· ἵνα ὦσι τὸ
ὁμοίως ἐν ἑαυτῶν φέρων ὁ
τοῦτων ἢ τὰ κατορθώ·
μᾶλλον δὲ εἰ γὰρ καὶ πρὸς
τὸ τέλειον καὶ τὴν ἐξ ἀ
ρετῶν οἴκειωσιν· ταῦ
τα μέν ὐ μὲν ἐπίσκοινα
τυγχάνοντα πρὸς τὰ θεο
πρεπῆ πρὸς τὰ θ ὀνόματα·
ἴδιον δὲ τοῦ υἱοῦ ἀπαρχὴ
πνρ· τοῦ δὲ ἀνάρχως ἐγεν
νήθ ἐν τος· υς· τοῦ δὲ ἐξ
νηστως προελθόντος ἢ
προϊόντος· τὸ πνα τὸ ἅγι
ον· ἄλλ' ἐπὶ πᾶς τοῦ υ υ ἱκαν
σεις ἐλθοῦσα μὲν ὑπὲρ ὧν
ὁ ἡλεημένος λόγος· δοκεῖ
γὰρ ἁμαρτεῖν ἐλεεῖσθαι· ἢ
ὅτι ταῦτόν ἐστι τῶν πρι
κατ' οὐσίαν· καὶ οὐσιῶδες
ὁμοίωμα· ἀλλὰ σαφῶς
μονογενὴς δὲ· οὐχ ὅτι μο
νοειδὴς καὶ μονοῦσα καὶ μονό·
ἀλλ' ὅτι καὶ μονοτρόπως·
οὐχ ὡς τὰ σώματα· λόγος
δὲ· ὅτι οὐ τῷ ἐξ ἑνὸς προ
τὸν πρα· ὡς τὸ προσηνοῦμε
νος· οὐ μονοειδῶς διὰ τοῦτο
φθαρτὸς ἐστὶ τῶν γεννήσεων· ἀλλὰ
καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ τὸ
ἐξ ἀγγελικὸν· τὰ χαρα
ειποιητικὰ καὶ ὡς ὅρος
πρὸς τὸ ὁριζόμενον· ἐπεὶ
δὴ καὶ τοῦτο λέγεται λο
γος·

ὁ γὰρ νεὼς ἡ κωφὸς ἡ σὶ
τὸν υἱὸν τοῦτο ἀρέσει
τοῖς ἐν ψυχαῖς ὡς μενοῦν ἐκε
τὸν ἡμέρα· καὶ σὺν τοῖς
ἀποδείξῃς καὶ ῥᾳδίαν τῆς
τοῦ πρὸς φύσεως οὔσ᾽ τὸν
νικᾶν ἀρ᾽ ἅπαν τοῦ γένε
νικοτέρους ἐν τῶν λόγος
ἐδὲ καὶ διὰ τὸ ἐν ὑπάρχει
τοῖς οὖν ἐλέγοιτ᾽ ἂν οὐχὶ
λαμβάνεται τοῦ λόγου
τί γὰρ ἐστὶν ὃ λίθος ὡς ὑ
νέστησεν σοφίαν δὲ ὡς
ἐπιστήμην θεῖων τε καὶ
ἀνθρωπίνων πραγμά
των· πῶς γὰρ οἷόν τε τὸ
πεποιηκότα· τοὺς λόγους
ἀγνοεῖν ὧν πεποίηκεν·
ἀνάλυσιν δὲ ὡς συντηρη
τικὸς τῶν γενομένων·
καὶ τὴν τοῦ συνέχεσθαι
πάντα χορηγῶν δύνα
μιν· ἀλλὰ θεία δὲ· ὡς ἓν οὐ
πολλαπλῇ φύσει τὸ μὲν
γὰρ ἀληθὲς· ἓν· τὸ δὲ ψεῦ
δος πολυειδὲς· καὶ ὡς ἐκ
τοῦ ἀρατοῦ πρὸς σφραγὶς· καὶ
χαλκοτύπος ψευδέστατος
εἰκὼν δὲ· ὡς σὸν οὐσιοῦ·
καὶ ὅτι τοῦ τοεἰκείου ἐν
ἄλλου εἰς τοῦτο πρὸ·
ὑπόστασις φύσις·
ὡς ἡνωμένῃ τὸ ἀρχε
τύπου· καὶ οὐ λέγεται·
πλὴν οὐ τῇ καὶ πλείονι ἐν
τἀὐτὰ ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀεὶ
νητὸς κινουμένου ἐν
τἀὐτὰ δὲ ζῴ νητὸς καὶ ζῷ
σα· καὶ πλεῖον ἔχουσα τὸ
ἀπαράλακτον ἢ τοῦ ἀδάμ

ὄντα ἡνωμένα· καὶ τοῦ γεννῶν
τος πάντα τὸ γεννώ
μενον· τοῦ αὐτοῦ γάρ
τῶν ἁπλῶν ἡ φύσις· καὶ
τῶν μὲν εἶναι τῶν δὲ
ἀπεοικέναι· ἀλλ᾽ ὀχονόλου
τύπον εἶναι· καὶ τὰ αὐτὸ
μᾶλλον· ἢ ἀφομοίωμα
ὧν δὲ ὡς ἀλλοιότητα
χῶν καὶ λόγων καὶ βίων κα
φαιρουμένων· ἐγὰρ σκό
τος ἀγνοια καὶ ἁμαρ
τία· φῶς δὲ νοῆσις
καὶ βίος θεοῦ· ζωὴ
δὲ· ὅτι φῶς· καὶ πᾶς λό
γος κἂν φύσεως σύστασις
καὶ οὐσίωσις· ἐν αὐτῷ
γὰρ ζῶν μὲν ἡ κίνουμε
νον καὶ ἑστὼς· καὶ τἆλ
λα δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἑκά
στου φύσιν
τες· καὶ πᾶσι δὲ ἁγίοις ὅσοι
χωρητικοί· καὶ τοσοῦ
τοις καθ᾽ ὅσον ἁγιότης
μετῆς διανοίας ἀνοίγων
μένη· δικαιοσύνη δὲ· ὁ
τὸ τοῦ προσαγόμενος διαιρέ
τῆς· καὶ διὰ τῶν δικαί
ων τοῖς ὑπὸ νόμον
καὶ τοῖς ὑπὸ χάριν φυ
χὴ καὶ σωματικῶς τετε
μένη ἀρχεῖν· τὸ δὲ ἀρχε
σθαι· καὶ τὴν ἡγεμονι
κὴν ἔχειν τοῦ κρείττονος
κατὰ τοῦ χείρονος· ὡς
μὴ τοῦ χείρονος πάντως
σθαι τῶν βελτίονι ἀγα
θὸν δὲ· ὡς καθαρότης·
ἢ ἀχώριστα τοῦ καθαροῦ

καθαρότητι· ἀπολύτρωσις
δὲ ὧν ἐλευθερωθῆναι ἁς
πότητι ἁμαρτιῶν κατέχο
μενους καὶ λυτρουμένους
ἀντιδιδούσης λύτρων τῆς οἰ
κουμένης ἁπάσης ἀφαρίου
μαστασις δὲ ὧν ἐν τῷ φθέγγε
σθαι ἡ στάσις διὰς καὶ προστὴ
ναι παραγινομένε
κρωμένους ὑποτῆς ἁμαρ
τίας· τῷ γὰρ μένουσι μέτ
εστιν τοῦ τε ὑπερῆφάνους
τοῦ διηλιᾶς· δὲ εἰ διωσίμε
τερα καὶ τῆς ἐν τῷ φθέγγε
σθαι ἀπο σιωπῆσεως· οὐχ ἵνα
χωρὶς ὀνομονοίας ὦσιν ἀλλ
τοσῶν μᾶσιν ἀλλ ὡς οὐσία
χωρὶς θεότητος ἁφυσεως
ἀλλ᾽ ἀπ᾽ τομ· ἀλλ᾽ ἵνα μᾶσι ἀγία
σηδιέχητοῦ τὸν ἀνόμων ὡς
περζυμηνομένους
παντὸς φυράματος καιρὸς
ἑαυτὸν ἐνῶσας τῶν ἁγία
κρίματος παντὰ ὑπερ
παντῶν γενομένος ὅσα
μὲς παντῆς ἁμαρτίας·
σωμα· ψυχὴ· νοῦς· διόρ
θοῦ· θανάτος· τοῖς οἰκονομέκτ
τῶν ἀνόσ· θεῖ ὁρῶν μένος διὰ
τὸν νοούμενον· γεδεανδὶς
διὰ τὸν ἀδαμισθὶ διὰ τὴν
παρθένον· ἐξῶν ἐγένετο τ
μένων· ὡς προπάτορος τῆς δεῶς
μῆς· νόμων ὡς ὑνόμων γεν
νήσεως· χδεδιὰ τὴν ὑποθεότητα·
χρίσις γὰρ αὐτὴ τῆς ἀνό τῆ
τος· οὐσίες ἐνεργείας κατὰ τὸς
ἄλλους χριστοὺς ἁγίας οὐσα·
παρουσίας δὲ ὅλου τοῦ χρίον
τος·

ἡς ἐρτο ναὶ νόμου ἁς οὐσα ἰτοχρι
σθῆναι τοῦ χρισαντο χρίσμεῆ
ἀδος δὲ ὧν δὲ ἑαυτοῦ χθέρων
πλὰς· ο· οὐράδε· ὧν ἐς ἐσαγωγεύς·
ποιήνηνδε· ὧν ἐς ἐτοπον χλοης
σταστασις ἡνῶν· καὶ ἐς τρε
φωνῆ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐς
ἐν τῷ φθέγγεσθαι ὧν· καὶ προ
πολεμῶν κατὰ τῶν ο· ηρῖ·
τοῦ πλανῶν λεμονῆ πιεῖ φῶ·
τὸ ἀπολωλὸς ἐπαναγωγὴ τὸ
συντετριμμένον κατα
λεσμῶν τοῖς χυρὸν φυλας
σων· ἰς προστὴν εἰς εἰ φεν
λλανδραν συναγωγὴ λογοις
ποιμαντικὸς ἐς ἐπιστάσης
προβατον δε ὧν φάγιον ἁ
γνὸς δε ὧν τελειον· ἀρχιερεὺς
δε ὧν ς προσαγωγεύς· μελχισε
δὲ ἐς δε ὧν ς ἀλλ᾽ τῶν ρτοῦ ὑπὲρ
τῶν ἁς ἀπάντων ρτοις αφέσεως·
καὶ ὧν ς ἀγενεαλογητος ἀπ᾽·
τὴν γὰρ γενεὰν αὐτοῦ φη
σὶν τις διηγήσεται ὡς ὅτι
ἰς ὧν ς βασιλεὺς δικαιοσύνης·
καὶ ὧν ς ἀποδεκάτων πατριάρ·
κατὰ τῶν τιμήρων ἀγγε
λεων ἁριστεύοντας· ἐξ ἧς
πάστοῦ ὑπροσηγορίας βα δι
ζεδὶ ἀὐτῶν ὁσαὶ τεύθηλὶ
σθεῖς ὧν ς· ἰς ὅσα ὧν λιατῆς ὧν ς ὑμ
πλοῦς· ἀλλὰ ὁνδὲ ὅλον θεῖος·
ἵνα γένηθεὶς κατὰ ὡ θελὰ νελφῶν·
δὰ τὸν ἱκατὰ τελῶν τὰ δὶ ἡλῖ
ἀνωθεν· ἐπιπλάσις προπάντων·
ἐς εἶ ἐν ὁ τῆ ρεῖς οὐσὰν ἐφάλει
ἡ σὲ πλοῦς ὑ θηλοτέροις ἐν ταῖ
νο τέροις ὀνομάσιν· ἰς χς χρος
ἰς ἡμέρον ἐς ὡν λατικῶς δὰ τοῦ
πνικῶν ἐς ἐ ἐν τοῦ ἁγίων ἡ σάμην·

Deest folium

σει· καὶ οὐκ οὐ τῶν ἐνεργη
θήναι παύσεται. τοίνυν
τὸ παρὰ μὲν ἐνέργεια· πῶς
οὖν μὲν ἐνεργεῖ· καὶ τὰ δὲ λε
γει· καὶ διαφορίζει· καὶ
λυπεῖται· καὶ παροξύ
νεται· καὶ ὀργίζεται· οὐ
δαμοῦ ἔστιν οὐσί
νησις· εἰ δὲ οὐσία τίς οὐ
τῶν περὶ τὴν οὐσίαν
ἢ τοιὰ τις ἀλλοίωσις
φθείρεται ἢ φθορά· μέσο
γάρ τι τούτων. ἢ τοι
κινῆται ἕτερον ἢ ἑστηκὸς·
οὐδὲν οἷόν τε εἰπεῖν
φθορᾶς ἐπιδεκτικόν
ποιήσαι ἐν· ἀλλ' εἰ μὲν ἐστί
κει. πῶς εἰς αὐτὸ πιστεύ
σει· εἰ δὲ κινεῖται. πῶς
ὁπωσοῦν. τὸ δὲ παντὸς
πράγματος· εἰδέναι ἀλ
λὰ μὴ σοφίαν. οὐδὲ ποίη
σις. οὐδὲ σύνδουλον. οὐ
δὲ ὅλως τι τῶν παρει
μένων ὀνομάτων. ἐν
παύσασθε λόγος· ἀλλ' εἰ
δὼς εἶ μὴ πεπίστευκεν·
ὃς οὐ λογισμὸν ἀπέλιπε
σθαι· ὃς οὐ λογισμὸν ἀπέλειπε
σθαι· ἢ γεννητὸν
παντῶς ἢ γεννητόν·
καὶ εἰ μὲν γεννητόν·
ἀγαθὸν ἀρχὴν εἰδέναι
νητόν. εἰ δὲ διαιρεῖται
λιν· εἰ μὲν τοῦ πρώτου
του. εἰ μὲν τοῦ νῦν· καὶ εἰ

μὲν εἰς τὸν υἱόν· υἱοὶ δύο
καὶ ἀδελφοί· συνεργοὶ
πλάττει καὶ δημιουργοὺς
ἐβουλεῖ· ἢ τὸν μὲν πρε
σβύτερον. τὸν δὲ νεώ
τερον. ἐπεὶ δὴ λιανεῖ
φιλοσωματος· εἰδεέκ
τοῦ νῦν· περὶ μὲν ἐκ
καὶ νῦν ὁ λιανός· οὐ
τιλάπτει ποιεῖ τὸ παρά
χωρον· τὰ οὖν τὰ μὲν
οὐσιώδη καὶ φυσικὸ
ποιῆσαι· τὰ δὲ ἀγαθὰ
φεινὸν οὐφελοντες·
γωδεῖ μὲν ἐνάρμονα
ναγκάσαι τὴν διαίρε
σιν· εἰ δὲ ἄλλην τὰ
πράγματα· οὐ φοβηθεὶς
τὰ ὀνόματα· οὐ γὰρ ἐπεὶ
δὴ κατὰ τὴν κτίσιν
φησὶν ὁ μὲν πρῶτος
καὶ μόνος καὶ μόνον· ὁ
τι δὲ ὀνόματα ἔχεται καὶ
πῦρ· καὶ ὁ μὲν υἱὸς
θεότητα· ὅσον ἐπὶ τῇ τιμῇ
κλήσει· καὶ τὸ πρῶτον
ἕτερον δὲ ὅτι καὶ πρε
σβύτικον· εἰδέσοι καὶ
τοῦτο παιχθεὶν τῇ

αὐτοῦ· φ· ελπίσειεν τὸν· θ· ἰησν
γενομένου καὶ τὰ τοῦς·
πλλὰ ὁ υἱὸς ἦρουσε καὶ λιν
τὸ τοῦς γεννήσας· θ· αὐτὸν
νῆν· ἐις ἰησ· χ· θ· ἡ τις εἶλεν
καὶ λιαρίσιωνος· θ· ἐξ ἧρρενο
θ· πλγς· τοῦ χ· τοῦς καὶ ἡδε

ἀλῶν πασᾶν αὐτυπισαντος·
πειδε σοῦ τὴν πρώτην
διαίρεσιν οὐδε χόμενος·
τὴν λιηδὲ ναὶ γεννητὸν
καὶ γεννητοῦ λιεσοῦν
πολλὰ βλάπουσαν· ἀν τι
καὶ ὁ ἰχθυσον ταῖς οἰλαις τὰ
τῆς σε λιήσ διαιρέσεως
ὁ ιᾶδελφοὶ καὶ οἱ υἱοὶ νῦν οἱ
ὡς περ τινος δε λιοῦ νῦν
λυπηροῦ τῆς πρώτης
ἀρχῆς λυθέισης· συνηδια
λυθέντες καὶ τῆς θεο
λογίας ὑποχωρήσαντες·
πολὺ γὰρ θᾶττον εἰς τὸ ἐκπο
ρεύτον πειρώμενον
ἀναφανῆν τῆς σῆς διαι
ρέσεως· καὶ παρὰ ἰσχύσει
ποσῆ κατα σε· θ· εολόγου τινὸς
ἐρεῖν ἀῶν πεῖσαι τόλμησον·
εἰ λιὴ τὴν φωνὴν ἐκεί
νην τῶν σῶν μεζόνων
ἐναι γενιῶν διὰ τὴν πρὸ
τῆς ὑδίας οἰκίαν· πο
ῆ ἀπὸ ἀρίου πό· παρὰ τοῦ
πρ· εἰς πορεύεται· ὁ κα
τὸ· ὁ σον λιὲν πεῖσε φενεῖς
πορεύεται· ὃν ἰς τρόπον
ἰσα· θ· ὁσον δὲ ὑγεννήτου·
ὃν υχν· ἰσα· θ· ὁσον δὲ ἀγεν
νήτου ὑ καὶ γεννήτου·
λιεσον· ὃς· καὶ οὕτως εδ
ρὰ τῶν ἰσυλλογισλιῶν

ἀρ ἰκυς δλιαφυγὸν· τὸ· ἁ
μαπεφθινεν τῶν ἐσῶν
λιαιρέσεων ἰσχυρότερος·
ἰσοῦν ἦν εἰς πόρευσις· εἰ
πες υ τὴν ἀγέννησιαν
τοῦ υἱοῦ· καὶ ὡς τὴν γεν
νησιν τοῦ νῦν φυσιολο
γίσωμεν καὶ τρίνε εἰς πόρευ
σιν τοῦ υἱοῦ· καὶ παρα
πλησίως ἐμὲ λιάμφ·
εἰς· θ· υλυς τηριλ παρα
κυπτοντες· καὶ τὰν
τα τίνες; οἱ λιὴ δὲ τὰ ἐν
ποσὶ νεῖδε ναι δυνα λιέ
νοι· λιὴ δὲ φαλλιὸν θ·ἁ
λασσῶν ἰσαις τα γονασῦ
ε τοῦ· καὶ ἡ μέρας αἰῶνος
ἐ ὗ ἀρι· θ· λιεῖς φ· λιὴ ὅτι
γε· θ· υβα· θ· ἐσι νε βλαπεν
ειν ἰσα λογον ὗ ἰεχειν
τῆς ὁ υτως ἀρρήτου καὶ
ὑπερλογον φυσεως·
πιὸν ἐστι φησὶ νῦν οὐ λεί
πειτῷ τινι προς τοεῖναι
νῆν· ἐι παρα λιπεῖ πον τι
πλὴν ἰῆν· ὃ υλεί πει
φαλιεν ὃ υδε παρέλλει
πε· θ· τοδε τῆς εἰς φᾶ
σεως εἰπὸν τῶν.
ἡ τις προς λλλας χε
σεως λια φορον· λια φο
ρον λὐτῶν ἰς καὶ τὴν
ἰσλιν ἐποιήσεν·
ὃ υδε παρτῶν ὢν λείπει
τι προς τοεῖναι πρα· ὃν
γαρ ἐλλει φις ἡν υἱότης·
ἀλλ ὃ υ παρὰ τοῦτο πρ·
πὸν τῶν ἐ καὶ τῶν πρι
λείφειν προς τοεῖναι
νῆν· ὃ υτὰρ γε ὁπρ· λλ

λόγις ἐλλείπει ταῦτα
πόθεν· οὐδὲ τὴν ἰσχὺν τὰ
τὴν οὐσίαν ὑφεστῶσαν· ἢ
τὸ δὲ τὸ μὴ γεννᾶσθαι
καὶ τὸ γεννᾶσθαι· καὶ
τὸ ἐκπορεύεσθαι· τὸ πολυ
πραγμονεῖν· τὸ δὲ τοῦ
φ· ὃ περὶ λέγεται μὴ ἀπὸ
προσηγορευσεν· ἵνα τοῦ
ευτυχυτοῦ ζητεῖται τῶν
τριῶν ὑποστάσεων ἐν
τῇ μιᾷ φύσει τῇ καὶ ἁγία
τῆς θεότητος· οὔτε
γὰρ οὐσιῶδες ἐστὶ γὰρ πνεῦμα· ἀλ
λ' οὐδὲ πνεῦμα· οὐ τε τὸ πνεῦ
σὺς· ὅτι ἐστὶ τοῦ υἱοῦ· ἐστὶ γὰρ
ὁμοούσιον· ἀλλ' οὐδὲ υἱὸς
ἐν τῇ τριάδι τῆς θεότητος καὶ
τὸ ἐν τριάσι ταῖς ἰδιότησι
ἵνα μὴ τε τὸ ἐν σαβελλίῳ
μήτε τὰ τρία τῆς πο
λυθεΐας διαιρέσεως·
Τί οὖν ἐστὸ πνεῦμα; πάν τε
τί οὖν ὁμοούσιον; εἴπερ
θεός· δὸς οὖν καὶ οἱ φησὶν ἐκ
τοῦ αὐτοῦ· τὸ μὲν οὖν·
τὸ δὲ οὐχί· εἰ τὰ ὁμοού
σια· καὶ δεχόμεθα καὶ
τὸν· δὸς μοι καὶ σὺ φάλ
λωμεν καὶ φύσιν οὖν καὶ δώ
σω σοι τὴν αὐτὴν πρᾶ
γμα τε τὰ τῶν πρά
γματων τε καὶ πρᾶγμα
τῶν τε ἰδεῖν ὃ σ· μία φύ
σις πάντων τῶν πόθεν
παράστησόν σοι τὴν ὁμοι
ωσιν· ἢ ζητεῖς πάλιν
ἑστῶσι καὶ τῶν καὶ τὴν
περιττεύεται ἐν αἷς χρό
νοις καὶ οὐ καὶ ἐν χρόνοις οὐκ.

ἀλλὰ καὶ ἡ τάξις ὀνείδει
κως ἑστῶσι καὶ τῶν τῶ
ἄνω τὴν εἰκασίαν ἀλλοιβά
νειν· καὶ τῶν ναίκινη
των· ἑκτῆς ρεύσεως
φύσεως· καὶ ὁ φησὶν ἢ
σαΐας· ἐκζητεῖσθαι τὰ
ζῶντα ἐν τοῖς νεκροῖς·
καὶ ὃν δὲ πειρασόμεθα τὴν
χάριν· καὶ τὸ εὐθέως δοῦ
ναί τινα τῶν λόγων βοή
θειαν· τὰ μὲν οὖν ἀλ
λαπαρσείνοις οἰδοίκων·
πολλὰ δὲ νέχωμεν ἐκ τῆς
περὶ ζώων ἱστορίας εἰ
πεῖν· τὰ μὲν νῦν ἐν ἐκ τῶν
ρίμια· τὰ δὲ τοῖς ὁλίγοις·
ὁ καὶ περὶ τὰς τῶν ζώων
γενέσεις ἡ φύσις ἐφίλο
τεχνήσατο· γενικὰς
γὰρ λέγεται οὐκ ἐκ τῶν
αὐτῶν ἢ τὰ αὐτὰ μόνο·
οὐδὲ ἕτερον ἕτερα·
ἀλλὰ καὶ ἕτερων τὰ
αὐτὰ· καὶ ἐκ τῶν αὐτ
ἕτερα· εἰδέτω πιστὸς
ὁ λόγος· καὶ ἄλλο ἐστὶ πρὸ
τερον γενέσεως αὐτοῦ τι
ὑφ' ἑαυτοῦ δὲ ἁπλῶς μὲ
νον καὶ τὸ γενόμενον·
ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα τὰ
πως ἐαυτῶν· ἐξ ἄλλω
ζώων εἰς ἄλλα μεθ' ἕτερα
μενα τε καὶ μεταποι
οὐ μένα· φιλοτεχνία φύ
σεως· εἰ δὲ δεῖ καὶ τοῦ αὐ
τοῦ· τὸ μὲν γεννητικὸν πλὴ
ν τὸ δὲ γεννητικὸν πλὴ
ὁμοούσια· ὃ καὶ τῷ πυ
ρὶ τῷ πῶς καὶ ἄλλο πρὸς

κεν· ἐνδέ τι τῶν ἡμε
τέρων εἰπῶν. ὃ καὶ πᾶ
σιν σημήριον. ἑφ ἑτερό
με τὰ βήσομαι λόγον· ὁ
ἄδελφοι τί ποτε εἶπεν· πλά
σμα θεοῦ τὸ ἐν ἑνὶ τρό
πῳ τοῦτο πλάσματος· τί
δ ἐστιν· ἀλλ ἑφ ἑτέρων
γενήσεται· ἆρ οὖν ἐστὶν
πλάσμα οἱ φαίνεται πλάσμα
καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ γενή
ματα· πῶς οὖν· ὁλοσύσια
δὲ ταῦτα· ἢ τί· πῶς
δοῦ· ὡμολόγηται οὖν·
καὶ πάλιν φόρως ὑπο
στάντα τῆς ἐξ
ναι οὐσίας ἐν δέχεσθαι·
ἐγὼ δὲ ταῦτα οὐκ ἐπὶ
τὴν θεότητα φέρω
τὴν πλάσιν ἢ τὴν τῶ
λοιπῶν ὅσα ὧν
μάτος· λοιμοὶ τίς ἐπι
φυέσθω πάλιν τῶν λο
γομάχων· ἐπιδέ τοῦ
των θεωρῶν ὧν ἐπι
σκηνήσταιο ὑμέναι·
ὑνὰ δὲ παροίσον τε τῶν ἐκ
κλησιῶν ἐπι
σκαμμένων ἐν ταῖς
πασαν ἔξωθεν εἰσφαίνα
θαρῶσι τὴν ἀληθείαν·
καὶ τί ταῦτα φασίν· οὐ
γὰρ τοῦ ἑνὸς τὰ μένητε
νηλιά· πόθεν ἄλλοθι·
τί οὖν μὴ ἑνὶ καὶ ὁ σή
οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀλλὰ
τινος γὰρ ἄλλου· ἢ καὶ
ἀλλοτέρου γεννήμα
τα; οὐ δαμῶς· ἀλλὰ τί;
τὰ μὲν γὰρ ἡμέτερα γε
γεννήμενα· καὶ ἀληθῶς

φότερον ἑαυτὸν ἀλ
λήλοις. ἀπόγαρ· οὐ δεὶς
ἀνθρεῖ· παύσηται ἀπολλαχόθεν ὢν ποτὲ τὸ
πλάσμα τῶν γενημάτων·
ἢ λοιπὸν ὁλοσύσιον
μὴ δὲ φῶμεν. καὶ ἐκ τῶν
ἐγὼ μὲν οὖν εἰ καλῶς
ἔχει ἢ μὴ λαμβάνειν ἔγνω
καὶ φιλονεικεῖν. καὶ
προστάδην μάχεσθαι·
ἀλλὰ τὸ προσεκύνησεν
τῷ πνεύματι· τὸ
ἢ τῶν παλαιῶν ἢ τῶν
νέων· τὸ δὲ προσκυ
ῆλθε· πόθεν ἔτυχρήσατο
προσκυνεῖν ἢ προσεύ
χεσθαι γέγραπται· καὶ
πόθεν τοῦτο ἔχεται
βων· τὴν μὲν τε
ωτέραν αἰτίαν ἀπο
σοφὸν ἕτερον· ἢ νῦ
καὶ ἀπερίτρωτον
διαλεγώμεθα· νῦν
δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν
ἔξαρκέσει· τὸ πνεῦ
ἓν οὖν προσκυνοῦμεν·
καὶ διὸ ὑπροσευχόμεθα·
πνεῦμα γὰρ φησὶν ὁ θεὸς καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας
ἀυτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀλη
θείᾳ προσκυνεῖν δεῖ·
καὶ πάλιν· τὸ γάρτι
προσεύχομεθα·
δεῖ οὖν οἶδα μὲν· ἀλλ
τὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυ
χάνει ὑπὲρ ἡμῶν τε

ναγαιοις αλλ αγγελοις· και
προσευχωμαι πνι· προσευ
χωμαι δε και τῶν νοι· του
τεστι νεννοϊ και πνι·
τοῦ ουν προσκυνειν τῶ
πνι ἢ προσεύχεσθαι. ου
δε ἀλλο ἐστιν αιρεσιοφαινε
ται. ἢ αὐτο ἑαυτῶ την
εὐχην προσαγειν και
την προσκυνησιν· ὁτις
ουκ ἀνεπαινεσειε των
ἐνθεων. και τῶν νεῦει
δοτων· ὁτι και ἡ τοῦ ἑ
νος προσκυνησις των
τριῶν ἐστι προσκυνη
σις· διὰ τοῦ ἐν τοις τρισιν
ὁμοτιμον της ἁγιας
και της θεοτητος·

Κ αι μην ουδε εἰκειν οφο
βησομαι το παντα
δια του γεγονεναι λε
γεσθαι· ὡς ξενοστῶν πα
των ὀντως και του ὑπ
ο της· παντα γαρ ὡς αρε
γονεν εἰρηται· ου χαπλῶς
ἅπαντα· ουδε γαρ ὁπηρ·
ουδε ὁσα μη γεγονεν·
ἀει ἁσ ουν ὁτι γεγονε·
τοτε των υἱων δος· και τοις
ιστιαιας συναριθμη
σον· ἑως ἂν μη τοῦτο
ἀπισχνυσ· ουδε ἐν τῶν πε
ριπτυσσῶν βοηθειη προς
ἀσεβειαν· εἰ μη ἐν γαρ γε
γονεν· διὰ χυπαντων
ουδ ἀυτο ἁρμοσομαι·
εἰδε ου γεγονεν· πῶσει
τῶν παντων ἐνεκα διὰ
χυ· παυσαιο υν και το
πραισαισῶς τιλιῶν κα

παντου μονογενους·
και σε δεσποτην· ιστιαια
δοντα· το τιμιῶ
τερον υἱον πρεσβευ·
και τον υἱον κατα του
πνς· ου γαρ ὁμοδουλου
δημιουργος· ἀλλ ὁμοτι
μως συνδοξαζομενος·
και δεν μιεγασαν του
φησι τῆς τριαδος· και τῆς
τριαδος ἐκπεσης· και δε
νι περι σοφησι την και
αν φυσιν· και ὁμοιως
σεβασμιον· ὡς ὁτιαν·
των τριῶν και σοφελης·
το παν ἐπισαφηνισως·
και μαλλον δε του παντος
ἐκπεπτωκως· βελτι
ον μικραν της ἐνουσε
ως σφαντασιαν λαβειν·
ἢ παν τελιτολμησαι
δυσσεβειαν· ἡκειδε ἡ
και μην ὁ λογος ἐπαυτο το
σκεφαλιον· και σε
νωμενο τι παλαι τε
φηνικος χιτωνια· και
τῆς τε παραχωρη
σαν· νυν αναιρεται
ται· στηναι δοκιμως α
ναγκαιον προς το υἱο
γολες χας· και μη ἐρη
και μην ἀλῶναι λογον ἐ
χοντας και συνηγορ
τας πνι·

Ι ωσηφ ησαι· θ· και θ·
πῶς ου χι τρεις θεοι· ἢ
πῶς ου τον ἀρχιατο
δοξαζομενον· παν
τα πνες· ὁι τελεωτε
ρον τῆν ἀσεβειαν· ἡκαι

οὐ τῆς δευτέρας μερίδος
λέγω δὲ τοὺς περὶ τὸν
Υἱηπώλεν τὴν ὁμολογίαν·
ὁ μὲν γὰρ ἡμίσεος ὁμοούσιος πρὸς
ἀλλήλους ἑτερούσιος. ὁδὲ
πρὸς τοῦτους ἑτερούσιος· ὁ
μὲν οὖν πρὸς τοὺτους
τοιοῦτος· τὴν φατὲ τοῖς
τριθεΐταις ἡμῖν· οὐτὸ
ὑπεσεβοντες. εἰς καὶ τοὺ
πᾶσα φεστησατε·
ὑμεῖς δὲ οὐδὲ οὐ θεΐται ἐι
μὲν γὰρ ἀρνεῖσθε καὶ τὸ
μονογενοῦς τὴν πρὸς
ἱκυμεῖς ἡμᾶς φῶς τετα
χθε μετὰ τῶν ἐναν
τίων· καὶ τὴν φιλανθρ
πεν ὁμεθα πρὸς ὑμᾶς
ὡς οὐ πάντ ἡμεν εἰκρων
μένους· εἰδὲ εὐσεβεσθε·
καὶ μὲ χρι τοὺ τὸ οὐδὲ
ἰσεις θεσωτηρίως. ὑ
μᾶς ἐρωτῆς ὡμεν·

Τίς ὁ λόγος τῆς δι θεΐας ὑ
μῶν πάντοὺ τὲ τὴν καλὴν
θο θεΐὲ στὶ λόγος συμφέρε
ως· ἀπὸ ἰς ρίθητε· δὸτε
καὶ ἡμῖν ὁδὸν ἀπὸ ἰκρι
σεως· ὁῖς παρὰν ὑμεῖς
τὴν διθεΐαν ἀπὸ ἰκρου
σησθε λόγοις· οὐ τοὶ καὶ
ἡμῖν ἰσα τὰ τῆς τριθε
ΐας ἀρι σεβουσιν· καὶ οὐ
τῶν ἡ κῶν μεν· ὑμῖν
τοῖς καὶ τὴν ὁροισυν
πορ οις χρώμενοι· οὐ
τι γε ἡμεῖς ὁτερον· ὁδὲ
ἰσοπλοσ ἡμᾶς ἡτροσάρι
θμους τερουσ τῖσαι νητε
καὶ λόγους ἡμῖν εἶς θε.

ὁ τι μία θεότης· καὶ ἡ
ἑνότης αὐτοῦ τὴν μα
φορὰν ἀνέχει· κἀν τρια
πιστεύητε· οὐ γὰρ τὸ
μὲν μᾶλλον· τὸ δὲ ἧτ
τον θε· οὐδὲ τὸ μὲν πρό
τερον· τὸ δὲ ὕστερον·
οὐδὲ βουλήσει τε μὴ
γὰρ· οὐδὲ δυνάμει μὴ
ρίζεται· οὐδὲ τι τῶν νο
ητῶν οἰκείων τοῖς ὑπάρ
χει· καὶ γὰρ οὐ φάλλεται
ἔστιν· ἀλλὰ μία ἐρις τος
ἐν μὲν μερισμένοις εἰδέι
συνηρμόσθαι εἰπεῖν ἡ θε
ότης· καὶ οἷον ἐν ἡλίοις
τρισὶν ἐχομένοις ἄλλη
λων· μία τοῦ φωτὸς
εὐκρασίς· οὐ τ' ἀν μὲν οὖν
προστῆναι θεότητα βλε
φωμεν· καὶ τὴν πρω
τίστην καὶ τὴν μο
ναρχίαν· ἐπὶ μὴν τὸ φα
νόμενον· ὁ τ' ἀν δὲ
πρὸς τὰ ἐν οἷς ἡ θεότης·
καὶ τὰ ἐκ τῆς πρώτης
αἰτίας ἀχρόνως ἐκεῖ φέ
όντα· καὶ οἷον δοξώ τρια
προσκυνούμενα·

Τί δὲ οὖν καὶ παρέλθω
φλύαρα καὶ ἀσεβῆ τῆς·
ὧν οἱ τὰ τελεώτερα παρὲ
κεῖνοις φιλοσοφοῦντες·
καὶ παρ' ἡμῖν ἀνθρώπο
τητος γένος ἅπαν·
ἀλλ' ὅλως οἱ πολλοὶ θεοὶ καὶ
οὐ χεῖς· ὧν εἷς καὶ ἀν φρω
ποι· ἀλλ' εἰκεῖ ἀμενηνοὶ
νοητοὶ δὲ νέχει μόνο
ἐπίνοια θεωρητόν·

τὰ δὲ εἰκαθ' ἕκαστον πιλεῖ
στον ἀλλήλων καὶ τῶν
χρόνων καὶ τοῖς πάθεσι
καὶ τῇ δυνάμει ἐκείνε
ρις μένα· ἢ πλεῖστα γὰρ
ὀὐσυνθέτοι μόνον. ἀλ
λὰ καὶ ἀντίθετοι καὶ ἀλ
λήλοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς·
οὐδὲ ἐπιμιᾶς ἡμέρας οἱὸν
τοὶ καθ' ἁρώμενον τες.
μὴ ὅτι τὸν ἅπαντα βι
ον· ἀλλὰ καὶ ὡμιᾶς καὶ
ψυχαῖς ἀειρέοντες τρεῖς
μετὰ ἵππτον τες· οὐκοῖ
δα δὲ εἰμὴ καὶ ἄγγελοι
καὶ πᾶσα φύσις ἁνωμε
τατὴν τριάδα. καὶ ἀνὰ
πλοῖ τιμες ὡς καὶ πρὸς
τὸ καλὸν πάγιω τεροι.
τῇ πρὸς τοῖς χρόνοις καλὸν
ἐπ' ὐτητι· οἱ τε πὰρ ἑλ
λήνων σεβόμενοι θεοί
τε καὶ δαίμονες ὡς αὐ
τοὶ λέγουσιν· οὐδενὶ μᾶ
λέον τα ἀκατηγόρων.
ἀλλὰ τοῖς σφῶν αὐτῶν
ἁμαρτήμασιν ὑπόλογοι
σὶ μὲν ἐμπαθεῖς· ὧν δὲ
στασιώδεις· ὅσων δὲ κα
κῶν μεγίστων τες καὶ μι
σανθρωπίας· καὶ οὐ πρόσα
ντες ἀνδρὸς ἐλευθέρου.
ἀντιθέτως ἐχόντες.
οὓς δὴ ὡς κεῖνος καὶ τὴ
φύσις καὶ φήμη τὰς· καὶ
οὐκοῖ δ' οὓς τινας ὁμολο
γοῦσι· καὶ τελευταῖον
τῶν λόγων τοῖς σοφοῖς

διὰ φιλαρχίαν πιάντας
καταπίνον τα τοὺς ἀλλ
ἐξ ἁπλήστιας· ἵνα γένη
ται πάντων ἀνδρῶν πλέ
ον ἐὼν τε πρ. ἀυστυχὼς
ἐς φθορὰς μένων καὶ ἑαυ
μένων· εἰ δὲ ταῦτα μὴ ν
οἰκαὶ ὑπονοίαι τιμες
ὡς ἀὐτοῖ φασὶν τοῖς χρό
τοῦ λογοῦ διαδιδράσκον
τες. τί φησοὐν πρὸς τὸ
τριχοῦ δὲ πάντα δεδασ
καὶ τὸ ἄλλο ἄλλῳ τινι
τῶν ὄντων ἐπιστατεῖ
διηρημένους καὶ ταῖς ὑ
λαις καὶ τοῖς ἁῤῥωστή
ὁ δὲ ἢ μὲ τέρον οὐ τοιοὐ
τον· οὐδὲ αὐτὴ μὲ ἐρις τῆ
ταις ὡς φησὶν ὁ ἑλλόγος
ολογος· ἀλλὰ τοῦ ἑν. εἰκαὶ τὸ
αὐτῷ νῦ ἐχει πρὸς τὸ συγ
κεῖμενον. οὐχ ἧττον
ἢ πρὸς ἑαυτό. τῷ ταυ τῇ
τῆς οὐσίας καὶ τῆς δυνά
μεως· καὶ οὐ πρὸς ὃ πᾶσι
σεως λόγος. ὃ σοι δ' ἐ φοῖσι
μεῖς καὶ τεμὴ φαμεν·
εἶ μὲν οὖν οὐ τος ἰσχυρὸς
ὁ λόγος. τῷ σῷ χαριστῆς
σοφίας· εἶ δὲ μὴ· ζητῶ
μεν τὸν ἰσχυρότερον·
τὸν δὲ σὸν λόγον οὐ σοὶ
δαιμονίζοντος
εἶναι φησὶ ὁμολογεῖν· ἢ πού
δαίζοντος· ὃς ἂν αἱρεῖς
ἢ μῶν τὴν ἔννοιαν·
τρισὶ γὰρ καὶ ὁ λόγος· τα
ὁμοούσιας συναριθμεῖται
φησὶν· συναριθμεῖν

κ?

λέγων. τὴν εἰς ἀριθμὸν
ἑνὰ συναίρεσιν· οὐ συνα
ῥιθμεῖται δὲ τὰ λοιπὰ μό
οὐσία· ὥστε ψυχὴ εἰς ἐνὸν
φεύγει σῶμα εἰς τρεῖς λέγει
τὸ θεοὺς κατὰ τὸν λόγον τὸν
τὸν λόγον δὲ οὐδεὶς κί
μενος· ὑπὸ τοῦ προσκυνούμενο
ἐπὶ τὰ ὄμματα δὲ οὐδεὶς ὁρᾷ τὸ
ὁπόσος· συναριθμεῖται
φίστασθαι οὐσία· τὰ δὲ
λιπὸν τὸ πρᾶγμα
τῶν μιᾶ φωνῇ. καὶ τὴ
καὶ κὴν μὴ κινεῖν μὴ κι
κας. ὅμοιον τι ποιήσας
τοῖς διὰ φανατοῦ φόβο
ἀπαγχομένοις· ἵνα γὰρ μὴ
καὶ μὴ στῇ μοναρχία συ
νισταμένος. ἡρμήνευσε φε
ότητα. καὶ προδήλως κα
τοῖς ἐχθροῖς τὸ ζητού
μενον· ἐπῳδεῖ καὶ τι
δὲ νῦν καὶ εἰ νοῦν πρόσε
καὶ τὸ

Αλλὰ καὶ πάλιν ὁ τῆς συναριθμήσεως λόγος ἐπὶ τῶν προσώπων ἐστίν. ἐὰν γὰρ λέγωμεν ὅτι ἡ τριὰς συναριθμεῖται καὶ τῇ οὐσίᾳ, ὅτι τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογοῦσι κατὰ τὸν ὁμοούσιον καὶ τὸν ὁμοδύναμον καὶ τὸν ὁμόθρονον, καὶ τὸν ὁμόφρονα καὶ τὸν ὁμόβουλον καὶ τὸν ὁμόθελον καὶ τὸν ὁμόφωνον καὶ τὸν ὁμόσοφον καὶ τὸν ὁμόκτιστον καὶ τὸν ὁμόκοσμον καὶ τὸν ὁμόμορφον καὶ τὸν ὁμόσχημον καὶ τὸν ὁμόμετρον καὶ τὸν ὁμόκλητον καὶ τὸν ὁμόπνοον καὶ τὸν ὁμόπνευστον καὶ τὸν ὁμόζωον καὶ τὸν ὁμόφωτον καὶ τὸν ὁμόφυτον καὶ τὸν ὁμόκαρπον καὶ τὸν ὁμόκαρδον καὶ τὸν ὁμόψυχον καὶ τὸν ὁμόπνοιαν καὶ τὸν ὁμόπτερον καὶ τὸν ὁμόπλουτον καὶ τὸν ὁμόπτωτον καὶ τὸν ὁμόπτυστον καὶ τὸν ὁμόπτωσιν καὶ τὸν ὁμόπτερον καὶ τὸν ὁμόπτερον καὶ τὸν ὁμόπτερον

ὁυκ εἰς ἓν ἡ καὶ ἑνὰ ἀναλύε
ται; δῆλον ὅτι· εἰ οὖν ὁ
μοούσια μέν πασιν τριφε
λὴς κατὰ τὸν σοφὸν λόγον.
ἑτερούσια δὲ πάντα ἀλλή
λοις ταυτίζει; πᾶν
τα ὁμοούσια τε εἶναι καὶ
ἑτερούσια· γελῶσου καὶ
τὰς προαριθμήσεις καὶ
τὰς ὑπαριθμήσεις. ἃς
συ μέτα φρονεῖς. ὥσπερ
ἐν τῇ τάξει τῶν ὀνομά
των κειμένων τῶν
πραγμάτων· εἰ γὰρ τοῦ
το. τρὶς ὠλυέις κατὰ τὸ
αὐτὸν λόγον· ἐπειδὴ τὰ
αὐτὰ καὶ προαριθμεῖται
καὶ ὑπαριθμεῖται παρὰ
τὴν γραφήν. διὰ τὴν ἴσο
τιμίαν τῆς φύσεως. αὐ
τὰ ἑαυτῶν εἶναι τιμιώ
τερα τε καὶ ἀτιμιότερα·
δὲ αὐτὸς μοι καὶ περὶ τῆς
θεοφωνήσεως καὶ τοῦ λόγου·
ἐπὶ δὲ τῶν προφερομέ
νων τῆς ζῴου καὶ ἀῒ ζῴου καὶ ἐνῶ.
λίσσυ κατὰ τεχνολογεῖς
ἴνα μὴ τὸ φθέγον· τὴν
μέν τῶν πρίδιδους· τὴν
δὲ τῶν ὗν· τὴν δὲ τῶν ἀ
γίων πνι· τὴν γὰρ ἀνέφοι
νε κατὰ παρίουσι ἑκάστου τοῦ
των. ἑκάστων μεμελη
μένου· ὁποτέρα πάντων
πᾶσι συντέτακται ἑνῶ
σῦ δὲ πλὴν τοῖς φιλοπό
νοις· τοσαύτην συ λαι
τοῦτων μὲν εἰς ἀγείρας καὶ
τὴν ἁγίαν καὶ τὴν θεοφύ

ως ἁπλῆ σὸ τὴν τὰ ἀποχρη
κὰ καὶ ταῦτα τοῖς ἀληθῶ
σι ἀναγνώσεσιν· ἐπεὶ
δὲ σὲ τῶν ἀχαλεπώνε
στιν ἁπαξ ἐπιπλήσα
τα τῷ τύπῳ· τὴν σφρα
γῖδα ἔχειν· ἀλλὰ μὴ ἐκ
τοῦ περὶ τῶν συῶν τοῦ
φράσυ τέρους ἐλεγχος
φιλονεικεῖν καὶ πρόσω
χι φοσῶ φίζεσθαι· μὲ
χρι σὰν πᾶσαν μέλιτος τὴν
πλησίον ὑπολαβεῖς. φέ
ρε ἴσε φῶμε θατί σε τι
σοι λείπεται λογος·

Πάλιν καὶ πολλάκις σὰ ἡ
κυκλεῖς ἐμὲ ἵνα τὸ ἄγρα
φον· ὅπλιζε νῦν οὖν
ξένον τοῦτο οὐδὲ πα
ρεῖς αὐτόν. ἀλλὰ καὶ τοῖς
πάλαι καὶ τοῖς νῦν γε
ριζομένοις καὶ παραγυ
μνουμένοις. δεδεῖσθαι
μὲν ἤδη πολλοῖς τῶν
περὶ τοῦτο διειλημ φό
των. ὅσοι μὴ γράφουσιν
μὴ δὲ παρεργωσταῖς
φείαις γράφαῖς ἐντυ
χόντες. ἀλλὰ διασχόν
τες τὸ γράμμα· καὶ εἰ
σω παραισυφαντες. το
ἀποφέρουσι καλοσῖδεῖ
ἢ ὑγιῶς φρονῆσαι. καὶ τῶν
φώτισμῶν τῆς τοιαύ
της σωτηρίας ἀπολαυ
σαι δὲ καὶ ἐπιδρομῆς ὁ σον
ἐνδέχεται. τοῦ μὴ δο
κεῖν εἶναι περὶ τοῦτο
μὲ.

μὴ δὲ φιλοτιμίο τέροι
τοῦ δεόντος. οἰκοδομοῦ
τες ἕτερον μείζονα ἄλλο
τριον· εἶδε τὸ μὴ λίαν
σαφῶς ἐγγράφοντα ἢ
μὴ δὲ πολλαχοῦ τὸ ὄνομα
τὸν ὕστερον τοῦ πρώ
τερον ἐπισυράψαντα
ρον· αἴτιον σοι γένηται
βλασφημίας καὶ τῆς
περὶ τὴν ἑαυτῆς ἀγά
πης καὶ ἀσεβείας· ἵνα μὴ εἰς
σοὶ μόνῳ ἑαυτὴν
τὴν βλάβην μικρᾶς
ῥᾳδιουργίας ποιήσῃ
τῆς γραφῆς συνή
θεια φιλοσοφοῦσα τὸ
ὧν πραγμάτων. τὰ
μὲν οὖν ἐστὶν ἃ λέγεται
δὲ· τὰ δὲ οὐ πάνυ λέγεται·
τὰ δὲ οὔτε ἔστιν οὔτε
λέγεται· τὰ δὲ ἀλλοῖα
καὶ ἔστιν καὶ λέγεται·
τούτων ἅπαντα εἰς μὲ
τρα ἀποδεῖξαι χρή·
ἕτοιμος· ὑπομνήσω γρα
φῆς· καὶ γρηγορεῖ καὶ
ὀργίζεται· καὶ βαδίζει·
καὶ φρονεῖ ἔχει τὰ χερού
βιμ· καὶ τοιαῦτα ἕτερα
μυρία πάθη· ἐπὶ δὲ
ὧν μὲν πάθος· ἐπὶ δὲ
ὧν μὲν ἕξις· τοῦ
τοῦ δὲ οὐκ ἀνεπλάσθη·
ὧν ὁμοίως μὲν παρῶχη
μένη μὲν ἔφθη τοῖς ἐκ τῶν
ἡμετέρων τινὰ τοῦ οὐ·
τοι μὲν ἤρεμεῖ ἐν αὐτῷ
ἀφθαρσίᾳ· καὶ οἷον ἀλλ

λεῖν. διὰς οἷδεν αὐτὸς λι
πὰς ὑπνοῦν· τὸ γὰρ ἡ
μέτερον ὑπνοῦντος οὗ
τον· ἀνενέργητόν τε
καὶ ἄπρακτον· τὸ δὲ ἀφρο
ὡς εὖ ποιεῖ πεῖσμα μετὰ βο
λῆς· γρηγορεῖν ὑπνου
μένας γὰρ οὕτως ἂν γρηγορεῖς ὡς ἀπο
στροφῆς ἐπὶ σὲ πῖσσε φύ
τὸ δεῖσο λάζειν· ὀργίζεσθαι
πεποίηκα μεν· οὕτω
γὰρ ἂν μὴ ἐξοργίσῃ σοὶ
λάβοις· τὸ δὲ ἐνύπνιόν τι
δε· ἢ οὐ νῦν δὲ τῷδε ἐνεργεῖ·
βαδίζειν· ἢ γὰρ ἀπ' ἄλλου
πρὸς ἄλλο μεταβασις βάδι
σμος· τὸ δὲ ἐν ἀπαύ εσθαι
ταῖς ἀγαθαῖς δυνάμεσι· καὶ
ὃ ἐν φιλοχωρεῖν· κα
θεζεσθαι θρονίζε
σθαι τοῦτο ἑτερό·
ὃ δὲ ἐν παρούτως ὂν τοῖς
ἁγίοις τοῦθ' ἑνὶ πάντα
εται· τὸ δὲ οὐσιῶδες
πρῆσιν· τὴν δὲ ἐπισκο
πὴν προσωπον· τὸ δὲ διδο
ναι δὲ καὶ προσιέσθαι χεῖρα·
καὶ ἄλλην τε ὅλως τοῦ ὑπὸ
τοῦ δυνάμεων ἢ ἐνέρ
γειῶν. ἄλλο τι τῶν σω
ματικῶν ἡμῖν ἀνέζω
γράφησεν· πάλιν συπο
θεὶν τὸ ἀγέννητον μόνα
κὸν ἐν ἔχειν ἢ τὸ ἄναρχον
τὰ σὰς καὶ κρηπολεῖς· ἢ καὶ
ἡμεῖς τὸ ἀθάνατον· δεῖ
χον πᾶν τὸ ὄνομα στῆ· ἢ
χαράττομεν· καὶ τὰ τε
θνητὰ εἰς τὰ ἀνώνυ

ποφέσεων ἢ καθαιρέσεων
τῶν οἰκείων ὀνομάτων.
καὶ τοῦτ' εἶχον ἴδιον καὶ
τὰ φυτὰ τῶν ἑφθερμένων
φεῖ· ἢ δὲ λόγου τέ ἐστιν
ταῦτα συναπτόντων ἢ
καὶ μὴ ταῦτα λεγόντων·
τίνων οὖν τούτων; ἐγὼ
εἰμὶ πρῶτος· καὶ ἐγὼ με
τὰ ταῦτα καὶ πρὸ ἐμοῦ
ὃς ἐστὶν ἄλλος θ· καὶ με
τελοῦ ὃς ἔσται· ὅλον
γάρ τό ἐστιν ἐμόν· οὐ
τε εἰρημένον· οὔτε πα
σόμενον· τἀυτὰ λαβών.
τοιεῖ μὴ εἶναι τί πρὸ
αὐτοῦ· μηδὲ πρεσβυτε
ραν αἰτιᾶνται ἔχειν· ἄναρ
χον προσηγορευσε καὶ
γεννητόν· τὸ δὲ μὴ ὂν
τες θ αἰτοῦ εἶναι· ἀθάνα
τον καὶ ἀνώλεθρον·
μεν δὴ πρῶτα συζυ
γία τοιαῦτα· καὶ οὕτως
ἔχουσαι· τί δὲ οὔτε
ἔστιν οὔτε λέγεται· πο
τὸν πρὸν τοῦ θείου· ἢ σφρα
γὶς τετράγωνος· τὸ παρεμ
φερὲς ἐνέπεσεν· οὐσί
ας τε τοῦ λόγος· τί γὰρ
ἐστὶ τοῦτο πότερον
πλάσμα φερόμενον
ἔγνως· ὥστε τί τοιοῦ
τον ἢ ἐννοῆσαι τολμή
σαι· ἢ ἀποφήνασθαι
λείπεται δεῖσθαι· τίνα
καὶ ἔστι καὶ λέγεται· ὄφε
λος· ἄγγελος· κρίσις· δια
θήκη· οἷα τοιοῦτοι

συλλογισμοὶ καὶ τῆς
πίστεως ἀναπόδειξις
τοῦ μυστηρίου κείμε
νος· πρὸς αὐτὴν οὖν
σε διαφορᾶς ἐν τοῖς ὀ
νόμασι καὶ τοῖς πράγμα
σι· πῶς οὖν τοὺς ὑλιανὸς
λεύει τῷ γράμματι·
καὶ γὰρ ἐν μέσῃ τῆς οἴου
δαϊκῆς σοφίας· καὶ σὺν
λαβὰς καὶ κολουθεῖ· ἀφεὶς
τὰ παράγματα· ἴδε σου
τὰ δὲ σπέρματα λέγοντος·
ἢ τὰ δὲ σπέρματα· τὰ δὲ καρ
πῶν· ἢ τὰ τέσσαρες καὶ
δεῖς λέξ τῶν λεγομέ
νων· ἢ ἐκ τοῦ ζῷον λο
γικὸν θνητὸν τὸν τον
ἄνθρωπον· ἄρα σὺν λήρειν
ἐπόμενος· καὶ πῶς
τὰ λεγόμενα γὰρ τοῦ
λέγοντος μᾶλλον ἢ οἰκο
γενῆ τὰ νοῦ μὴ τὰ νοῦ με
νὰ· οὕτως οὐδὲ ἐν τοῖς
λοιποῖς μὴ λεγομένων
ἢ μὴ σαφῶς ἐκ τῆς γρα
φῆς νοούμενον ἢ
ρεῖσθαι· ἐφ' οὗ τοιαῦ
τὴν ἐκφώνησιν φο
βοῦμενος σὲ τῶν ἐκ
φαντικῶν ὀνομάτων
ὑπολαμβανομένου σε τῆς
λεπτοσύνης ἐξεύρηκα
σε· ἵνα μὴ ἐξ ἀπροσ τοῦ ἐξ ἴδιας
σίας εὑρήκωμεν· οἱ
γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἔχεσι

λέγειν· ὅταρ τὰς τοῦ νῦν
προσηγορίας· οὐ πᾶσι δὲ ἁρ
μόσει θεοῖς καὶ πᾶσι τὰς
ἁρμοσθησομένους· οὐδὲ πᾶν τὰ
πᾶσι δὲ σφίσι, δῆλον ὅτι.
καὶ εἰ πολλῷ σαφέστερας
καὶ πλείους ἐγίνωσκες·
Ἡ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν
δηλώσωσι τῆς πλάσεως ἑκά
στοις ἐφ' ἑκάστοις· βραχυ τὸ
λογομαναγαγών· δύο
γε πονᾶσι μεταθέσεις ἐκ τοῦ
πάντως δὲ ἰσχνός· ἀλλὰ καὶ
δύο διαφῆσαι, καλοῦντας·
καὶ εἰς ἀλλοίωσις· διὰ τὸ
τοῦ γράμματος περιβο
ητόν· ἢ λέγε ἀπὸ τῶν ἢ
εἰδωλωι ἐπὶ τὸν πολιό·
ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ γιολίου πρὸς
τὸ εὐαγγέλιον· καὶ τρί
τον εἰς μιὸν ἐὺ ἀγγέλι
ζο μεσα· τὴν ἐν πεῦ
θεν ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε μετα
σταθέν· τὰ μὴ κέτι σι
νόμενα μὴ πεσαλεύο
μενα· παυτο ἢ δὲ ἀι δύο
διαφῆσαι πεπονθασιν·
τὸ τοῦτο· οὐ σαφρωνικὸν
τὲ εἰσηνέφησαν· οὐδὲ ὁ
μοῦ τῆ πρώτης ἰσηνέσει
τῆς ἐπιχειρήσεως· τινος
ἕνεκεν· ἐδὲ ναι παράλ
κλιον· ἢ μᾶλλον βλασφῶ
μεν· ἀλλὰ πείσομεν·
τόμενον γὰρ ἰσοῦσιον οὐ
δὲ μόνιμον· ὡς περὶ τὰ
βλάσφατε χε ται τῶν ῥευ

λιάτων· ἢ τῶν σφυ·
τοδὲ ἐξουσιον· δίομαι
τερον· καὶ ἀσφαλέστε
ρον· καὶ τὸ μὴ ἐν τοῦ βια
σάμενον· τοδὲ ἢ μᾶλλον τε
ρον· καὶ τὸ μὴ ἐν πεῖσει
ας φ· ν· τοδὲ τυράννης οὐ
ἐξουσίας· οὐ σοῦν ὡς ἐστο
λέγειν ἀσόντας ἐὺ ποιεῖν.
ἀλλ' ἐσόντας ἐὺ ἐργετεῖ·
ἀ τοῦ τοπαιδαγωγικῶν
τε καὶ ἰατρικῶς· τὸ
μὴ ἐν ὑφαιρεῖ τῶν πα
τρίων τοδὲ εὐχωρεῖ.
μικρον τι τῶν πρεσ
δομηνέδιδους· ὑπερ
ὁ ἰατροῖ τοῖ σαρκωτοῦ
σιν· ἢ ἢ φαρμακατα
ραδεχο· ἢ διατῆς τέχνης
φαρμα τὸ μὴ ἐν τοῖς
χρηστοτέροις· οὐ γὰρ ἀ
σπιτῶν μὲ θεν καὶ
μικρῶν χρόνων τε τιαν
μένων μὴ μετάθεσις·
λεγωδέτι· ἢ πρώτην τὰ
ἐδωλα περισώσας· τὰς
φυσιας ἐν ἐχωρισεν·
ἢ δευτέρα τὰς οὐσίας
περιελοῦσα τὴν περιτ
μὴ οὐσεῖς ωλυσεν· εἰ
φῶν σαπαχέδε χαπο τὴ
ὑφαιρεσιν καὶ τὸ συχ
ρηφεν ἐν ἐχώρισαν·
ὁ μὴ ἐν τας οὐσίας· ὁ δὲ
τὴν περὶ τὸ λογον καὶ
γενομένην ἀνθρωπὸν
φῶν ἰουδαίοι· ἀντὶ
δὲ τοῦ τῶν χριστιανοὶ·
παῖς σατὰ μέρος λέγετα

ΦΕΣΕΙΣΚΑΙΠΕΝΤΕΣΕΙΠΕΙΤΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΠΕΙΘΕΤΩΣΕ
ΤΟΥΤΟΠΑΥΛΟΣΕΙΚΟΤΟΥΤΕ
ΡΙΤΕΛΙΝΕΙΝΚΑΙΑΠΙΝΥΣΕ
ΣΘΑΙΠΡΟΕΛΘΟΝΤΕΠΙΤΟΛΕ
ΓΕΙΝ. ΕΙΤΩΔΕΑΔΕΛΦΟΙ. ΕΙ
ΠΕΡΙΤΟΜΗΝΙΚΗΡΥΣΣΩ.
ΤΙΕΤΙΔΙΩΚΟΜΑΙ· ΕΙΣΕΙ
ΝΟΤΗΣΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ· ΤΟΥ
ΤΟ. ΤΗΣΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ·

ΤΟΥΤΩΝΤΟΤΙΣΘΕΟΛΟΓΙΑΣΕΙ
ΚΑΖΕΙΝΕΧΩ· ΠΛΗΝΟΣΟΝ
ΕΚΤΩΝΕΝΑΝΤΙΩΝ· ΕΚΕΙ
ΝΕΠΙΓΑΡΕΚΤΩΝΙΥ ΦΑΙΡΕ
ΣΕΩΝΗΜΕΤΑΘΕΣΙΣ· ΕΝΤΑΥ
ΘΑΔΕΔΙΑΤΩΝΠΡΟΣΘΗΚΩΝ
ΗΜΕΛΕΙΩΣΙΣ· ΕΧΕΙΓΑΡΟΥ
ΤΩΣ· ΕΚΠΥΡΩΣΕΦΑΝΕΡΩΣ
ΗΜΑΛΛΑΤΟΝΠΡΑ· ΤΟΙΥΝ
ΑΝΙΥΔΡΟΤΕΡΟΝ· ΕΦΑΝΕΡΩ
ΣΕΝΗΚΑΙΝΗΤΟΝΥΝ. ΥΠΕ
ΔΕΙΞΕΝΤΟΥΠΙΣΤΗΝΟΦΕ
ΟΝΤΑ· ΕΛΙΠΟΛΙΠΕΥΕΤΑΙ
ΝΥΝΤΟΠΙΝΑ· ΣΑΦΕΣΤΕΡΑ
ΗΜΙΝΠΑΡΕΧΟΝΤΙΝΕΑΥ
ΤΟΥΔΗΛΩΣΙΝ· ΟΥΓΑΡΗΝ
ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΑΝΤΗΣΤΟΥ
ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥΜΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΣΕΙΣΗΣ· ΤΟΝΥΝΕΙΚΑΛΩΣ
ΚΗΡΥΤΤΕΣΘΑΙ· ΚΑΙΔΕ
ΤΗΣΤΟΥΥΥΠΑΡΑΔΕΧΟΜΕΝ
ΟΙΣ. ΤΟΠΙΝΑΤΟΑΓΙΟΝΗ
ΝΕΠΙΩΝΤΙΣΑΙΤΟΛΜΗΡΟ
ΤΕΡΟΝΕΠΙΦΟΡΤΙΖΕΣΘΑΙ·
ΚΑΙΤΙΣΑΘΛΑΠΕΡΤΡΟΦΗΝΤΗ
ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΙΝΒΑΡΙΘΕΝ
ΤΕΣ· ΚΑΙΧΙΛΙΑΚΩΝΦΩΝΤΙ
ΣΑΘΡΟΤΕΡΑΝΕΤΙΠΡΟΣΒΑ
ΛΟΙΤΕΣΤΙΝΟΦΡΙΝ· ΚΑΙ

ΕΙΣΤΟΙΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΚΙ
ΔΥΝΕΥΣΩΣΙΝ· ΤΑΙΣΔΕ
ΚΑΤΑΛΙΕΡΟΣΠΡΟΣΘΗΚΑΙΣ
ΚΑΙΩΣΕΙΠΕΙΔΑΔΑΝΑΒΑ
ΣΕΣΙ. ΚΑΙΕΙΣΑΔΟΥΠΙΣΕΙΣΔΟΞΑ
ΠΡΟΘΥΡΟΙΣΚΑΙΠΡΟΙΣΟΠΑΙΣ.
ΤΟΤΙΣΤΡΙΑΔΟΣΦΩΣΕ
ΚΑΛΛΙΦΕΙΤΟΙΣΛΑΚΙΠΡΟ
ΤΕΡΟΙΣ· ΔΙΑΤΑΥΤΗΝΟΙΚΟΝ
ΤΟΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΛΑ
ΘΗΤΑΙΣΚΑΤΑΛΙΕΡΟΣΕΠΙ
ΔΗΜΕΙ. ΤΙΤΩΝΔΕΧΟΜΕ
ΝΩΝΔΥΝΑΜΕΙΠΑΡΑΜΕ
ΤΡΟΥΜΕΝΟΝ· ΕΝΑΡΧΗΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΜΕΤΑΤΟΠΑ
ΤΟΣ· ΜΕΤΑΤΗΝΑΝΟΔΟΝ·
ΤΑΣΔΥΝΑΜΕΙΣΕΠΙΤΕΛΟΥ·
ΕΝΙΦΥΣΙΟΥΜΕΝΟΝΕΝΙΓΛΩ
ΣΣΑΙΣΠΥΡΙΝΑΙΣΦΑΙΝΟΜΕ
ΝΟΝ· ΚΑΙΥΠΟΙΟΥΣΚΑΤΟΠ
ΤΡΟΝΕΚΦΑΙΝΕΤΑΙ· ΩΣΕΠΙ
ΣΤΗΣΕΙΣΚΑΙΑΥΤΟΣΕΝΤΥΣ
ΧΑΝΩΝΕΠΙΜΕΛΕΣΤΕΡΟΝ·
ΕΡΩΤΗΣΩΦΗΣΙΤΟΝΠΡΑ·
ΚΑΙΑΛΛΟΝΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ
ΠΕΜΠΕΙΥΜΙΝ· ΤΟΠΙΝΑ
ΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣ· ΙΝΑΜΗ
ΑΝΤΙΘΕΟΣΕΙΝΑΙΔΟΥΗΤΕ.
ΚΑΙΩΣΑΠΑΛΛΗΣΤΗΝΟΣΕ
ΟΥΣΙΑΣΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣ
ΛΟΓΟΥΣ· ΕΙΤΑΠΕΜΠΕΙΣΘΕ.
ΕΝΔΕΤΩΝΟΝΟΜΑΤΙΚΛΟΥ·
ΤΟΕΡΩΤΗΣΩΠΑΡΕΙΣΤΟ
ΠΕΜΠΕΙΤΕΤΗΡΗΚΕΝ·
ΕΙΤΑΠΕΛΙΤΩΝΤΟΟΙΚΕΙ
ΟΝΑΞΙΩΜΑ· ΕΙΤΑΙΥΕΙ·
ΗΤΟΥΤΗΣΕΥΟΥΣΙΑ· ΟΡΑΣ
ΦΩΤΙΣΜΟΥΣΚΑΤΑΛΙΕΡΟΣ
ΗΛΙΝΕΛΛΑΜΠΟΝΤΑΣ. ΚΩ

ταχὺ τῆς θεολογίας λῆξαι καὶ
πολλοῦ τοῦ πρεπόντος ἀμεῖναι ἢ
μήτε ἀθρόως εἰς φλαῦ
ρον πάντας μήτε εἰς τὸ ἐ
λαφρὸν πάντας τοῦ βα
θέος κρύπτον πάντας τοῦ βα
θέος παραπέχοι. τοῦ δὲ ἀθρό
ου. καὶ τοῦ ἐν τοῦς πολ
λοῖς τριόδοις πλὴν χαλεπὸν
βαίου. τοῦ δὲ ἄλλο τρίων
καὶ τοῦς εἰμὲ τέρους·
δεῖ σωφρονεῖν ἰδιωτικῶς ἢ
τῆς θεοῦ ἐπὶ τὸ οὖν καὶ τὸ
ἀλλων. ἐγὼ δὲ τῆς ἐλευ
θερίας τοῦ δι' ἀμοιβῆς ὑπὸ πολλοῦ βά
πτου καρποῦ. προσφιλῶν
τοῖς ἐρῶσι καὶ ἐπὶ πολλῶν ἑ
νὸς πολλῶν τοῦ ἀθρό
ου. δύνασθαι
τοῦ τεθάστασθαι τοῦς
λαοῦ τοῦς ἐλεγετο· διὰς
ἐπὶ τοῦ σωτῆρος καὶ
διὰ τοῦτο παρεκάλυπτε
το· καὶ πάλιν πάντα τὰ
δαχοῦ σεσθαι τοῦ βα
τοῦ τοῦ σῶμα τος·
τοῦ τοῦ ἐν δημιουργὸς τοῦ
ζῷα καὶ αὐτὴν τοῦ τοῦ
τὴν θεότητα τοῦ πα
μένει εἰς ὕστερον. οὐ
τοῦ καὶ αὐτὰ ῥιζοῦ καὶ
χαλεπὸν ἢ ἐκεῖνος ὑπὲ
ρεχέτω. ἢ τοῦ τοῦ δαίμονος·

ἐπὲρ τοῦ μεγάλου εσθαι χρὴ
καὶ θαυμαστοῦ τοῦ ὑπερβολῆς
ἀξίου τοῦ ὑπερχομένου
τοῦ ἢ τοῦ διδασκομένου·
χωμένου τοῦ περὶ τοῦ
τοῦ καὶ ἐχοίμι. καὶ οὐ
τοῦς ἐλαφροῦς. σεβεῖν
θεῖ τοῦ πρα θέντος τοῦ υἱοῦ·
θεῖ τοῦ πατὸς ἄριον τρεῖς
ἴδιότητας θεότητα
μίαν δόξης καὶ τιμῆ
καὶ οὐσίας καὶ βασιλείαν ἢ
μεριζομένην. ὥστε
τῶν μικρῶν προσθέν
θεοφόρων ἐφιλοσοφη
σεν· ἢ μὴ ἰδοὺ ὡς φορᾶ
ἀναπέλλον τας τῶν φθο
ῥᾶς πρᾶξιν μὴ δόξαν
τῆς ἐκεῖθεν μᾶλλον πρότη
τος. ὅστις οὐχ οὕτως ἐ
χει· ἢ σὺν ἁρμόζεται τοῦς
καιροῦς· ἄλλο τε ἄλλος τινό
μενος· καὶ περὶ τῶν μὲ
γίστων συμβουλεύ
ομενος· εἰμὲν παρόντα
προσκυνητόν. πῶς ἐμὲ
θεοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος
τος· εἰδὲ προσκυνητόν.
πῶς οὐ προσκυνητόν· εἰδὲ σε
πτὸν· πῶς οὐ υἱός· ἐν πρ
τητα τοῦ ἑνός· ἢ χρυ
σίτις· ὁπότε ἐρᾶ καὶ ἐν
τήριος· καὶ παραλείπτο
πῆσιν ἢ ἀναπλάσεως
σις· παρὰ δὲ τῆς ἀναγεν
νήσεως ἢ ἀναπλάσεως πε
πίστευσις τῆς ἁγίας τοῦ
ἀναπλάσαντος

Τὰ οὖν τὰ μὴ ὑπὲρ τοῦ τὸ
λη τὸ ἀγράφον ὑπὸ φε
ρόμενος· πιθανὴν ἔχει καὶ
ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων λόγος·
ἐξ ὧν ἡ ὀρθὴ καὶ καθολικὴ ἐκκλη
σία ὁρίζεται τοὺς ἐν
πιθανῷ τῷ ἀγράφῳ τοῦ
μὴ ἐν ἁγίοις μηδὲ ἄλλο
τρίοις τοῦ πνς· εἰκότως
δὲ οὗτος· γεννᾶται ιδ;
προτρέχει· βαπτίζεται;
μαρτυρεῖ· πειράζεται;
ἀνάγει· δυνάμει ἐπὶ
τελεῖ; συμπαροδιαρτεῖ·
ἀνέρχεται δὲ καὶ δέχεται
τὴν παρουσίαν τῶν
μεγάλων. καὶ ὧν τοῦ·
τὰ δὲ οὐ προσαγορεύεται
ὧν οὗ· πλὴν ἀγεννησίας
καὶ γεννήσεως· ἔδει γὰρ
τὰς ἰδιότητας μεῖναι
πρὶν καὶ ὧν ἅπαντα συγχυ
σις ἢ παραφθορὰ τὴν τριτὴν
καὶ τὰ ἄλλα εἴσταξιν ἀπὸ τοῦ
σημαινομένου ἐπὶ τῶν
μερῶν τοῦ παντὸς ἡ ἐκκλη
σία. ἐπὶ τῶν πατέρων
τες· πάντα οὖν λέγεται·
πάντα χν· πάντων χν· πάντ ἐν
αὐτοῖς· πάντα ν ὁσίας·
ἀληθείας· ἐλευθερίας· πάντα
σοφίας· συνέσεως· δυνάμεως
ἰσχύος· γνώσεως· εὐσεβεί
ας· φόβου θυ· καὶ χαρίτων
πτικὸν τοῦ τῶν πάντων
τῶν· παντατηθυσίαπλη

ρῶν· πάντα συνέχον·
πληρωτικὸν κόσμου
καὶ πάντα τὴν οὐσίαν ἀχω
ρητον κόσμων καὶ πάντη
δυνάμιν· ἀπλοῦν· ἓν
τος· περιωπτικὸν σύ
σεως θεοῦ· θέσει· ἁγιαζόμε
νον· χαριζόμενον· λιτροῦ·
ὃ γὰρ λιτρούμενον· λιτ
τεχόμενον· ὃ γὰρ τεχό·
πληροῦν οὖν πληρούμε
νον· συνέχον οὖν συνε
χόμενον· κληρονομοῦ
μενον δὲ ἁγιαζόμενον·
συναριθμούμενον·
ἐπαγγελλόμενον· δά
κτυλος θυ· πυρὸς θεο·
ἐστὶ κατάφασιν ὑπὲρ τοῦ
ὁμοουσίου· πάντοτε
ἦσαν· τὸ ἀναίτιον
διαβατικὸν ἀπὸ
πάσης αἰτίας· πάντοτε
ὡσαύτως· πάντα τὰ
δασκον· τοπικὸν ὑπὸ
τὸ ἐλεικαῖον· ὃ δηλοῦ
λον ἀπὸ τέλους ἄ
φοριζον· παροχούμε
νον· πειραζόμενον· ἀ
ποκαλυπτικὸν· φω
τιστικὸν· ζωτικὸν·
μᾶλλον δὲ αὐτὸ φῶς
καὶ ζωή· ποιητικὸν·
τὸ θεοποιοῦν· τέλειον·
ὥστε καὶ προλαμβανό
τὸ βαπτισμα· καὶ ἐπι
ζητεῖ σοφία μετὰ τοῦ
πτικὸν ἐνεργοῦν
τος· μεριζόμενον ἐν
γλώσσαις πυρίναις· διν

ρόγηχαρίσματα· ποιοῦ
ἀποστόλους· προφήτας·
εὐαγγελιστάς· ποιμέ
νας διδασκάλους· νο
ερόν· πολυμερές· σαφές
πρακτον· ἀσώματον· ἀ
μόλυντον· ὅπερ ἴσον δυ
νατὸν τῷ σοφώτατον
καὶ πολύτροπον ταῖς ἐ
νεργείαις· καὶ σαφηνι
στικὸν πάντων καὶ
τρανωτικόν· καὶ αὐτε
ξούσιον καὶ ἀναλλοίωτο
πάντοδύναμον· πάντε
πίσκοπον· διὰ πάντων
χωροῦν πνευμάτων
νοερῶν· καθαρῶν· λε
πτοτάτων· ἀγγελικῶν
θεϊκῶν δυνάμεων· ὡσπερ
καὶ προφητικῶν καὶ
ἀποστολικῶν καὶ τὰ τὴν
τὸ καὶ ὅ τι ἐντὸς τῶν σύν τοῖς
τόποις· ἄλλων δὲ ἄλλα
χοῦν ἐνεργημένων· ὧν
ἀνελοῦται τὸ ἀπερίγρα
πτον· ὅτι πᾶν τὰ λεγόμενα
καὶ διδάσκοντες· καὶ ἕτε
ρον παράκλητον τοῦ θεοῦ
ἄλλον φ̄ ὀνομάζοντες·
ὅτι τὴν εἰς αὐτὸ βλασφη
μίαν μόνην εἰδότες ἀ
συγχώρητον· ὅτι τὸ ἁ
γιάζειν καὶ τὴν σαρκοφό
ρον οὐ τῷ φοβερῷ σεσθαι
λιτεύσαντες· ἐπειδὴ δὲ
θεύσαντο τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον· ὡς θεὸν θεύσαι δὲ
νους οὐσιῶδες· οὐ τοίνυ
σοι δοκοῦσιν· πότερον

τὸ· ν̄ τοῦ πνεύματος ἐν.
ἢ ἄλλο τι· ὡς ἀνθρώπων
παχυτέρας ἐστὶ καὶ πόρρω
τοῦ ν̄ς· εἶτα οὐ τοῦτο ἀπορεῖ
καὶ δεῖται τοῦ διδάξοντος·
μὲν οὖν εἰκάσειεν τοσαῦ
τα καὶ οὕτως ἐλιτ̄ υχοι·
πρὸς ἅπαντα δεῖσθαι τὸν ἅ
γιον πνεύματος ἀναγκαῖον
θη. ἵνα τοῦ ἐνὸς οὐδὲ ἰχνῶν.
καὶ μὴν τρεῖς ἀρχὰς μερι
σμὸς ἐνδείκνυται πολυφεώς παρα
δεχόμενος· ἴσον γὰρ εἰς ἀσε
βείας καὶ ἀθεΐας τὸ διαι
στῆσαι τὸ μὲν τοῦ προ
φήτου· τὸ δὲ τοῖς φύσει
σιν· ὡς ἑτέρου τε πολλὰ διά
φορα ἑκατέρου προσήκον
τος τῇ φιλοπραγμοσύ
νῃ τοῦ νοῦ· καὶ πάντα
χόθεν τὸν λόγον ἐφ' ἑ
αυτὸν καὶ ζητοῦντος εἰκόνα
τινα τοῦ τοσούτου πρά
γματος· ὃ οὐκ ἔχομεν ὡς τι
νι χρὴ τῶν κατὰ τὴν
θείαν φύσιν παραβαλεῖ·
κάν γὰρ μικρὰ τις ὁμοι

ωνεἰσεύρεσιν. φεύγειτο
πλέιοναφενὶεκάτωνὶ
τὰτὸνὑποδείγματος·
ὀφθαλμὸνἕνα καὶπὴ
γὴνκαὶποταμὸνἐόνενο
ησα.καὶγὰρκαὶἀλλοι·λιπ
τῶνἐνὸπηρ.τὴνδεοὐ.τὰὲ
τὸπνατὸἕνιονἀναλόιως
ἔχει·ταὐταγὰροὐτεχρο
νῳδιέστηκεν·οὐτεἄλ
λήλωνἀπερρηκταιτὴ
ςυνεχείᾳ.καὶδοκεῖπῶς
τρισὶνἢδιότησιτελείε
σθαι·ἀλλ'ἔδειξαπρώτον
λιεμῦσινπτινὰσθετὴ
τοσπαραδεῦξασθαιςτάσιν
ὁυκἐχουσαν·δεύτερον
δε.λιπτοὲνπτῷἀριθμῷ
διαιτῆσέικασίςταὐτὴς
ἐςαγηται·ὁφθαλμὸς
γὰρκαὶπηγὴκαὶποτα
μὸς·ἓνἐστινἀριθμῷ.διὰ
φορᾶςχηματιζόμενα·
πάλινἰδίᾳὲνὲκάστῳ
καὶἰδίᾳκαὶφύσει·ἀλ
λακαὶταὐτὸμὲν
τοιμενλιπῆςυνθέσεις
ἐπινοίᾳταὐτὸςἀεὶνοῦ
τουφύσεως.ὡςπερἰλιου
καὶτῶνἓνὶπλίων·δεύτε
ρονδὲ.λιπτοὲπιρρᾳλιὲν
ὁυσιῶνωλιεπ.τὰλλαδὲ
λιπῦποστῆσωλιεν·ἀλ
λὰδυνάλιεισθ̄υπομῆσων
λιενὲνυπαρχόυσας·ὁυχὑ
φεστῶσας·ὁυτεγὰρἀϊκτῆς·
ὁυτεφθῶς.ἄλλοςἴλιος·ἀλ
λὶλιαικαὶτῆνεσὰπορροιαι.
καὶπροιόντιτεσοὐσιῶδεις·

καὶἀλλατὸεἶναικαὶτὸ
λιηἓναιτῶνφ̄ωλιὲ·
ἓντοὐτοις.ὅσονἐϊστοὐ
ὑποδείγματος·ὃικαὶ
τῶνἐιρημιένωνἤτο
πωντερον·ἤκουσαμέτι
νοσικαὶτοιοὐτονὑπο
γράφοντοσλογον·λιμ
λιαρυτὴνπτηναῖλιαικῆ
τοιχονπροσαστράπτου
σανκαὶπερὶτρέλιουσαν
ἐζ̄ὕδατονὶνσιπνίσεως·
ἣνἢλίκτησὑπολαβοῦσα
διατοὐενὶλιεσῷἀέρος·ἐὶ
τᾳχεθεὶςἐπῶλάντιτυ
πονπαλλιοσὲγενέτοκαὶ
παράδοξοςἀτὲιπαρπον
λιεσκαὶπυκνᾳὶσταὶς
ικὶνήσεσιν.ὁυχὲν.ὁυδὲ
λιἄλλομ.ἢὑπολλά·ὁυδὲ
πολλᾳκἄλλομ.ἢὲν·τῶν
ταχειτῆςσυνόλουκαὶ
τῆςδιαστάσεως·πρὶν
ὁτὲιςᾳτιθεσθαιδιαδι
δράσκουσα·ἀλλ'ὁυδὲτοὐ
τωνθεσθαιδυνάτονὲ
λιοι·διὲὰλιεθ̄ὸτιτῆ̄
λιεντοῖςπηγαῖσικαὶπα
νυδαίλον·φ̄ῶδὲοὐδὲν
ἐρεῖβυτερον.ἢὴἤτι
τοτοὐτοπῆσειὲνηνίσοὶ·
ἀὐτοσλιεὲπταρπαντῶ
ἀἰτία·ἀἰτίᾳνδὲπρεῖβυ
τέραὁὐκἐχει·δεύτε
τερονδὲ.ὁτικαὶπαὐτὰ
τῶνἀὐτῶνὑπονοιᾳ
συνθέσεως·χύσεως·ἀ
ςπαρτοὺςκαὶὁὐπατίας
φύσεως·ὧνοὐδὲνὲν

ΠΑΡΘΕΝΕΝΥΜΦΙΟΝΗΧΟΥ ΔΟ
ΞΑΖΕΣΘΩΤΟΝΠΑΝΥΜΝΟΝ
ΧΕΙΡΑΦΑΙΡΕΣΑΥΤΗΝΕΝ
ΛΟΓΟΙΣΙΚΑΙΣΟΦΙΑΙΝΑΛΛΑΙ
ΣΙΝΤΩΝΑΛΛΟΠΡΟΣΕΥΧΗΣΙΝ
ΤΟΝΑΙΩΝΑ ΙΚΡΕΙΣΣΟΝΕΙ
ΓΑΡΑΥΤΗΝΠΟΛΛΩΝΤΙΣΕΦΑΡ
ΤΗΣΕΥΖΥΓΙΑΣ ΕΝΙΣΧΕ
ΤΙΤΑΣΝΟΕΡΑΣΔΥΝΗΔΕΙΣ
ΕΜΠΛΗΣΕΙΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ
ΜΕΤΗΛΘΕΣΕΠΙΓΗΣΠΟΛΙ
ΤΕΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΕΝΤΑΥ
ΘΑΙΣΑΙΛΥΣΙΣΙΣΑΙΘΩΝΙΑΤΑ
ΕΙΣΕΩΝΙΑΝΤΩΝΙ ΑΜΗΝΔΕ.
ΕΙΣΑΣΤΗΚΟΜΑΣ ΟΥΠΟΤΕ
ΛΥΟΛΕΘΡΟΝ ΟΙΠΡΩΤΟΙ
ΦΕΡΟΥΣΙΝΑΙΣΤΗΝΑΤΙΣ
ΙΣΑΘΑΡΑΣΤΡΙΑΔΟΣΠΤΗΛΑΙΣ
ΠΥΡΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙΤΩΝΘΥ
ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΩΝΙΝ ΥΜΝΕΙ
ΜΙΖΗΝΕΖΗΝΥΡΕΙΛΕΙΡΙΟΥ
ΣΑΦΥΣΕΩΣΗΝΙΚΕΠΡΟΠΩΡΙ
ΣΕΘΕΣΠΑΙΟΝΗΝΟΛΟΦΕΡΤΗ
ΣΑΣ ΣΥΔΕΡΓΟΝ ΥΜΝΕΙΣΘΥ
ΠΟΥΣΑΙΤΟΙΣΑΝΩΣΥΝΗΡΜΟ
ΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΟΥΣΑΡΜΟΖΕΤΑΙ
ΠΟΙΜΝΗΝΘΕΙΑΝΑΡΜΟΝΙ
ΑΝΕΙΣΑΙΣΑΡΙΣΙΠΟΛΕΜΟΥΣΑ.
ΒΟΗΘΟΣΕΙΣΤΗΣΕΙΣΟΝΕΙΠΟΝ
ΓΑΡΣΕΦΥΣΕΝ ΤΩΝΧΕΙΡΟΝΙ
ΣΥΝΔΕΘΕΙΣΑ ΩΣΤΕΕΙΣΕΠΕ
ΛΘΕΙΝΕΙΣΟΙΚΟΝΤΟΝΤΕΘΝΟΣ
ΑΠΟΛΑΒΕΙΝ ΑΝΩΘΕΝΣΑΤΟ
ΧΟΥΣΑΛΩΣΥΠΟΤΑΓΕΝ
ΤΑΠΗΓΑΙΕΙΣΟΦΩΣΟΙΣΑΙ

ΓΑΜΟΣΚΑΙΠΡΟΤΑΜΟΥΑΦΟΡΟ
ΡΙΑ ΓΑΜΟΣΑΥΤΟΥΝΩΜΙΝ
ΠΑΦΟΥΣΙΑΓΕΝΕΑΔΕΛΦΗ
ΠΡΟΤΕΡΟΣΓΑΜΟΣΠΡΑΓΙΩ
ΑΓΝΕΙΑΔΕΘΟΥΣΙΑ ΤΑΥΤΗ
ΙΚΑΙΤΟΤΕΚΑΙΡΟΙΣΕΠΙΛΙΩ
ΤΟΙΣΕΥΟΕΤΟΙΣ ΑΔΑΜΕΝΤΙ
ΡΑΔΕΙΩΝΛΙΩΣΙΣΠΟΛΙΩΠΡΟ
ΤΑΥΤΗΝΖΑΧΑΡΙΑΣΟΠΤΗΡΤΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥΓΑΜΟΣΚΑΙΠΑΡ
ΘΕΝΙΑΡΙΖΑΤΟΣΘΥΜΥΛΦΗΣ
ΑΛΛΕΣΤΙΝΟΛΙΩΣΑΡΙΣΟΣ
ΚΑΙΒΡΑΣΙΑΤΟΣΔΟΥΛΕΙΑ
ΟΥΤΕΗΝΟΛΙΟΣΚΑΙΣΙΚΙΛΙΣ
ΠΡΟΣΙΚΑΙΡΟΙΛΑΤΡΕΙΑΙ ΤΟ
ΤΕΕΙΧΕΠΡΩΤΑΙΣΑΓΑΜΟΣ
ΩΝΕΣΤΙΝΗΠΙΤΟΩΔΕ ΟΤΕ
ΔΕΥΤΕΕΥΗΧΟΣΕΤΟΓΡΑΜΜΙΑ
ΑΝΤΕΙΣΗΧΟΙΛΕΤΟΠΙΝΑ
ΙΚΑΙΧΕΠΑΦΟΣΑΡΙΣΙΠΡΟΕΛ
ΘΩΝΕΙΣΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΟΤΕ
ΕΖΕΛΑΛΥΣΕΝΙΑΤΗΝΕΙΑΣΥΝΗΤΕ
ΜΝΟΥΣΑΤΟΝΙΣΟΣΑΙΟΝ Ε
ΙΣΕΙΔΩΜΕΤΑΒΗΝΑΙ ΧΩΡΙΥ
ΠΑΝΕΛΦΟΝΤΑ ΚΑΛΩΣΟ
ΔΕΥΣΕΠΑΡΘΕΝΕΙΣΟΡΟΣ
ΑΠΟΣΩΖΟΥ ΜΗΠΡΟΣΣΟΔΟ
ΛΙΒΛΕΨΗΣ ΛΙΠΟΣΤΗΜΗ
ΠΑΡΙΣΑΛΟΣ ΛΙΠΑΤΕΛΙΑΝ
ΣΕΣΑΡΙΣΟΣΕΙΣΦΟΒΕΙΤΩΝΦΥ
ΣΙΣΛΙΠΑΤΕΦΑΡΡΗΣΙΣΑΣΑΓΑ
ΩΣΤΕΠΟΤΕΕΙΣΛΥΘΗΝΑΙ
ΣΠΙΝΘΗΡΑΝΑΠΑΤΕΙΣΑΛΛΑ
ΛΗΝ ΣΒΕΝΝΥΕΙΔΕΥΔΩΡ
ΦΛΟΓΑ ΕΧΕΙΣΦΑΡΑΛΙΚΑ
ΠΟΛΛΑΤΗΣΣΕΛΙΝΗΣΠΑΡΘΕ
ΝΙΑΣ ΦΥΣΕΦΟΒΟΣΠΑΡΕΥ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΑΣΕΙΚΕΝΟΥΤΕ
ΑΓΡΥΠΝΙΑΠΡΟΣΙΚΑΙΡΟΣ

ΔΑΚΡΥΑ· ΧΑΜΕΥΝΑΙ· ἔρως
ὅλος πρὸς ὄνησιν ὥστε
ταμένος· πάντα ζῶα κτί
ζων πρόφρον. ἄλοτριον
τῶν πάντων· ὅπῃ τρωνέγει
ρεσφῶν· ὅπα γαρῶν ἐλεεῖσθ·
συδ ἔυπλοει τὸ ἵστιον πε
τασας τῆς ἐλπίδος οὕτω
κατῶν τὸ πιστεῖν τῶν δὲ
ἀπιστουμένων· ὀλίγοι
πτεροφρυοῦσιν· ὀλιγὲς τοι
δὲ εὐδρομοῦσιν· ἐπεσεν ἐ
ως φόρος ἀλλοὔνος αἰγελῶ·
ἰοὐδασὴν προδοτης· ὅιδε
ἐνδεικαλαπτῆρες· μοὴ
ὅλην σαυτὴν ἀπηνίκητη
ρειπαρθένε· μὴ πως σπιλω
σης χυτὸν ἄσπιλον χιτῶν
να· ὅλιγα σοι σωφρονέιτ·
γλῶσσα παρθενευετων μὴ
νους πόριος· μὴ γελως· μὴ
πουσὶ ταις ταβαινων· τὴ
πηναρὰν σου στολὴν· καὶ
τὴν αὐχμηρὰν ἰσολύπην·
κἀλλον ἀιδοῦ γαιαι ἀρτά
ρωνησαι τῆς σῆρῶν ἐυκο
σμίας· καλὸν ἀνθρωπάιδως·
καὶ μεγασκοσμιος ὠχρότης·
καὶ πλεγμα σαλὸν ἀρεται·
πᾶσαι σε στεφανοῦσιν· ἀλ
λος μεμχρωμασι νεὶς ὁνα
τὴν εἰς ὁυνοφευετω· πι
να ζῆλι φυχοαις χροῖς καὶ τὴ
γορος τῶν ἐν ταυθ· ἁ συδε
ἡδὲ χεις ἐυλορφίας· νεις ρδ
σωσοι τὸ πλεῖστον· καλλος
ἀεκλαμπρυνε φυχῆς εἰς
σῶυσοσμουμένης· ὅτῳ
ἀρρένων φεύγεῖσθε μις

καὶ σωφρόνων· μὴ πὸς
πλὴν ἡσυχῆ πλὴν τῆς ἐκκ
λου τοῦ βελίου· ὅλικια
δόμμασι πλάνου· μὴ
πλέκε λογωλόγον· μὴ
παρειαπαρειαῖς ἁδὸ τῶ
παρρησίαν· μὴ δὲ νεοι
καὶ τὴν γευσει ζῆλου τοῦ
κατα κριτου· μὴ σε τοῦ
ζῆλου τῆς ζωῆς σοφίσε
ζωὴ δὲ μὴ· καὶ τοῦτο πει
σθοῦ παρθένε· μὴ σύνοι
κε νῆ καὶ προστατηι χνέ
χου σαν υμφιον· ζηλοῖ
σου τὴν ἁγνειαν· τίλοι
σα ρίκα φυγοῦσα· προσσάρ
κας ὑποστρέφεις· οὐπω
τεστὴν σὴν λαμπρότη
τα χωροῦσιν· ὡς ἐρῶδιον
ἐν αἰσάν φαις· οὕτως ἐν
πολλοῖς ἐστρέφη· καὶ πο
νηρῶν ἐπανωπαγιδω·
δια βαίνεις· ὅλιενέγει
ρειπας τάλας· ἢ δὲ ἐκσο
κλιζειν υμφιον· ἄλλος
γυνὲ ταιπηρ· ἄλλος ἀπυ
ὰθρόως ὁσονικαὶ κονῶ
δὶ μὲς ἀτελὲς τοι πολλὰ
κις· ὅσος ζηλος συζυγου
κλαπὴν ἁπου βιλιᾶ·
ἐκσο ρεφαιδε καὶ παιδεύ
σαι ἐπειτ ἀτιμίας· ὁὴν ἀι·
καὶ πικρὰς ἀπολαβειν
τῶν ὑπὸνῶν ἀντιδοσις·
σὺ δὲ μὲριμναμιαφῶνῆ εἰ
βλέπειν· ἢ χρεια δέτω·
ὀλίγη μαζα· καὶ ἀμισρᾶ
σις ἐπη· ἀφ ἧς πεῖρᾶν
καὶ χῶν προσηγαγενόπες

ρᾶζωη. λίθους αἰτοῦνεἰς
ἄρτου πεῖναν ὧν πᾶς με
πας τρέφαι· ὧν μὴ ἠπόρη
ἐνεικαμὴ δὲν τί τῶν ἀλ
ισχρῶν ὑπολείπεις· ὃν
ισεἰς λεί ψεις οὐ κα ταῖς
ἐλαίου πίστευ ούσῃ· ἰσο
ραῦς δὲ λιφρέ ψεις ἀφ᾽ ἑαυτῆς
ἠλίαν ἐνέρημίων· ὃς ἀδας
θείς λαν ἐκ πυρὸς καὶ φω
ρίων φυγοῦσαν παῦλο
πεπῶν τα τὸν μέγαν.
καὶ ῥιγῶν τα προσφύλιως.
ἵνα σὺ μὰ φῆς πάρ φε νε
προσφ· ἡμῶν μόνον βλέπειν·
ὃς ἐνέρημίων τρέφειν οἶ
δε καὶ μυριάδας· μᾶρα
νε ται τοῖς ἄλλοις· ἴδου ζᾶ
παρατρέχει· ὅπλου τος
ἄπιστον ρεῦμα· πολυ
πας φαλὰς ὀλίγων· συδε τῶ
τα πεινοῦ σοῦ λου τας
στροφᾶς εἰς φυγοῦσα· εἰ
σελθεῖς εἰς τὰ για τῶν πατ
τελῶσα· καὶ συναγ τέλοις
χορεύσεις τὴν ἀπαυ στὸν
χορείαν· ἰσρεῖς σε ὀνατὸ
πολλαχοῦ σα ὑιῶν εἰ σαι
φυγατέρων· ἀλλ᾽ ὧν παρ
θένοις χνιμένων τεγρησο
ρῶν σαι· καὶ φαιδρᾶ εἰ στὸ
νυμφίον δεχέσθαι ταῖς
λαμπάσιν· ἵνα συνεισελ
θοῦσαι· τοῖς ἄλλοις τοῦ
νυμφῶν οσεἰδῆτε λις.
μὴ ἦτε τοῖς ἀνοιγμὴν
στηρίοις·

Εἰς καὶ ἡνὐλογημένη σὺ
μὴ οὐλογημένος σὺ φωὲ εἰς φωτὸς
ἀνάρχου· καὶ πῆς τὰ μία
τρίτου φωτὸς· εἰς μίαν
δόξαν ἀναφερομένου· ὅσην σὺ
τὸ εἰς τοσοῦτος ὑπέστησας τὸ φῶς·
ἵνα ἐκφωτίσῃς τοὺς πάντα
τὰς καὶ τὴν ἀστατον ὕλην
στήσῃς μορφῶν εἰς ἰσοῤῥοπίαν·
καὶ τὴν ἀνυπόστατον ὕλην εἰς
νοουμένων οὐλογωτέρας
σοφίαν μὴ προτήτος τὴν ἀϊ
δίαν καὶ κατῳκοδόμησε ναΐνα φω
τοβλεπτοφῶς. ἵ γένηται
φῶς ὅλον· εὐφρωσύνης εἰρηνοῦν
κατὴν υράς ασποις οἱ λοις τοῦ
κτίσας καὶ ἡμέραν ἄλλην ἄλλαις ἐξ
κηνῆπιον ἐξετάζασ θαι νόμον τι
μῶν ἀδελφότητος ἐς φιλίας
καὶ τῆς μενεπαύσασ ἰσοπόστης
πολυμόχθου σαρίσοτητος ἡδε
γειρασεῖς ἐργονίκα πραΰνειν ἐλαι
σοῖ φίλας· ἵνα τοσοῦτος φυ
γόντες φῶς ἀσωμένοι ἐς ἡμέρα
ἡμέραν· τὴν μὴν υκτὶ τῆ
στυγνῆ λυομένην· συμεν
βαλεῖς ἐλαφρὸν ὑπνον ἐλιοῖς
βλεφάροις· ἀναπαύσαι
ὑμῶν ὠδὸν ἐπὶ πολὺ νεκρόσεως·
μὴ πεάντι φῶνον ἀγγέλ
πλάσαι σὸν ἡσυχάζοι· σὺν
σοὶ δὲ κοίτης ἐὐσεβεῖ ἀσεν
νοίασε ταζέτω· μὴ δέτι
τῶν ὑγιαρῶν ἡμέρας νύξ
ἐλεγχῆ· μὴ δὲ παίγνια νυ
κτὸς ἐνυπνιαφρεί τῶν ἡδε
ἰσχνίατος δὲ ἰχα· σοὶ δ᾽ ὤν προσλα
λεῖ τῶν πρὶ καὶ γῶν καὶ ἀρίω
πηλεῖς τοὺς καὶ ὧν μας ἀλλήν.

ἡ ἱερότητα· καὶ τοῦτο
ἐστιν ὃ ἐπὶ τὸ πλεῖστον·
ὃ διέσπασε μέλη· δι' ἐστιν
σε ἀδελφοὺς· πολεμεῖσθαι
ραζεν· διὰ τοῦ σὲ ζῆλον
πεν· ὃ πλησε νέ· θ· νη· βα
σιλεῖς ἐπανέστησεν· ἵε
ρεῖς δὲ καὶ ἄλλη λοις· λα
οὶ ἐαυτῶν καὶ ἱερεῦσι το
ὶς πεπιστεικόσι πεῖσμα το
μεῦσιν· ἀνδράσι γυναι
ξὶ γυναῖκας ἀνδράσι πα
τὰ τὰ τὴς εὐνομίας ὁμο
λογματα· δούλοις καὶ δεσπό
ταις ἀλλήλοις· διδάσκα
λοις καὶ μαθηταῖς· πρε
σβύταις καὶ νέοις· καὶ τὸ
τῆς καὶ δοῦς ἀντιλαμβανό
μενον τοῦ μεγίστου πρὸς
ἀρετὴν βοηθήματος·
ποιητὴς αὐθαδείας ἐστὶ
μέγιστος· καὶ γε γόνασιν
ὀφθαλμοφλυκτικὸς
ἑαυτὸν· ὃ παλαιὸς ἦν λω
νειδίζετο· οὐδεὶς ἦν καὶ
ἰούδας· τὰ δύο καὶ ἑνὸς ἑ
φθόνους· καὶ μικροῦ τοῦ
του τὰ μήματα· καὶ τοῖ
σουσδὲ καὶ συζυγίας τὰς
ἀναρχικὰς· καὶ ὃ ὃν πρὸς
ἑαυτὸν ἕκαστος ἐκλεγι
σθήμενοι οἱ σουμενι
πᾶσα· καὶ γενόμενα πανὰν
θρώπων· ὅσον ὀφεῖος
λογος ἐπεδαρίθμησε καὶ γε
γονεπὶ ἀνάρχια πολυαρ
χία· καὶ διεσκορπισθη
τὰ ὀστᾶ πᾶσι λαῶν περὶ τὸ
ἅδην· καὶ χρὴ νεπειδὴ
τῶν εἰς τοσεχθρῶν κε

κρατήσαμεν· ὑπαλλα
λοῦ πικὰς καταλυθή
ναι καὶ καθαιρεθῆναι
μὴ ὀλιγόνους τῶν ἐξ
ὧν σαρκῶν ἀπεστόμε
νους ἀνδρεσθαι·
καὶ χαίρειν τῶν καλῶν
πλέον· εἰρηνεύοντες
ἑτέροις· καὶ κεράσσοιεῖ
σφαλτὴν συλλαβήν·
καὶ εἰς ἑτεροδοξίαν·
ἐκ φέρειν σφῶν τὴν κα
τάλυσιν· καὶ διαιρεθῆ
ναι καὶ ἐμπρησθῆναι·
ὃ γὰρ τὴν ἐπαίνετὴν δι
αίρεσιν ἀλλὰ τὴν φεικτὴ·
ὃν δὲ τὸν καθαρσιόμενον
πρὸς μὸν· ἀλλὰ τὸν ὀλε
θρίον·
γὰρ ὁ τόλιος διαιρεῖ λό
γος ἐν χ̄ν̄ μὲν χαίρα τοῦ νῦν
στεύοντας ἀπὸ τῶν νῦν
πιστῶν· οὐδὲ πύρβαλ
λε ται καὶ διαπέπτεται·
ἢ δὲ πανάγια τὴν ὕλην
καὶ ἐσθίουσα πιστὸς καὶ
ἰσχύει τοῦ πιστὸς· ἀλλ' ἑνὰ
τῶν ἐν προτέρου δὲ πα
νυπερφέρεται καὶ τελείου ἐστὶ
φα· τοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ πολ
λεῖν αἱ μερίτην καὶ
ανὲκ καὶ σιαν πεποίη
κε· καὶ διέστησεν ὁ υἱὸς εἰς
ἑνα παύλον εἰς σφᾶν·
ἢ ἀπολλῶ· εἰ τὸν δεῖνα
φυτευτὴν· εἰ τὸν
δεῖνα ποτιστήν· εἰ τὸ
δεῖνα πολλοὺς δὲ ἐὰν ἔλθῃ
ξένα παύλους καὶ ἀπολλῶς
καὶ κηφᾶς· ἀφ' ὧν μὲν

χυ ικαλουμεθα τομεγα
ικαι ικοινον ονομα· ικαι
ων ειναι λεγομεθα· ικαι
εις τοσουτον ειχονει
πειν αλλα ικαι πολλους ω
φριττω λεγων ιχριστους
χριθεντος· το γενεννω
μενον ικαι τον ικτιζο
μενον· ικαι τον ποιουμε
νον αρχομενον· ικαι τον
αναλυοντα θ· εν ειστο
ειναι προηλθεν· ικαι το
ανουναιον· ικαι τον ον
τα ικαι τον φαινομενο
ων δε ικαι πολλα ονοματα
τοις τις τον ικαι τοις τι
ελια· ικαι το θυοτηριον
ικαι το ειερεμια· ικαι το
φιλονοημα· δεομενα
θ· ιπραγινωσκειν αμαρ
χονικαι αγεννητον· ικ
υνεναγεννημενον
ειστουπρο· καιπαλιν
εισθυτηνυπαρχιν εχο
παραχωρουν· πριμενα
γεννησιας· υωδε γεννη
σεως· τα δε αλλα συμφυ
εσικαι συνθρονον ικαιο
μοδοξον ικαιομοτιμο·
ταυτα δειναι· ταυτα λο
γειν· μεχριτουυ
ιστασθαι· τηνδε πολλη
φλυαριαν· ικαι τας δεβε
λους των λογων ισενο
φωνιας· τοις εχολιναι
γουσιν απομεμπεσθαι·
τυτοπαντα ταυτα ικε
ικηπεσος· θ· ερμοτηςχω
ρις λογου ικαι επιστημης
αςχετος· ικαι πιστεως·

πλουσιαις υβερνητος· τον
τοουνειδοτες αδελφοι·
μηπτε μον θεις ωμεν
προς τοις αλοιη· αλλα τω
πιστευομεν· μηποτε
υπηωσωμενικα τολι
γοπειςφανατον· ειικα
θευαουσιηιμιν επιστει
ρηται απο περματα
θεχο ρος τιω θειαγρυπη
συζυγος· μηπεδιαπυ
ροις υπαλογιαις αι φια
τια· ηπαλιπεις φερωμε
θα μηδε τηις οδου τηις
βασιλικηις εχωμεν τομε·
ενεγεγραπται ον τες παν
τως· η κεμτρωνδεομε
νοι δια τηνηιων θεαν· η
κριτικωτεροι δια
τηιν θερμοτητα·
αλιφοτερωνδε οσον χρη
σιμον εστι λαβοντες·
τηις μεν τοπραος· τηις
δε τον ζηλου· αμφοτε
ρων οσον εστι λαβερον
διαφυγωμεν· τηις με
τοπικου· τηις δε το
θρασος· ινα μηπεπτωμεν
λειπομενοι τιων μεν αισ
θοι· μηπερτων περισσευ
οντων ικπιδυμευωμεν·
ομοιως γαρ αχριστα· ις
νεωθροτητος απρακτος·
και θερμοτητος απαιδευ
τος· η μεν θυμικη εγγυς
τα τωνισαλω· η δε υπερ
πιπτουσα· και τον αε
ι ζιοντοιουμενη τιαε
ζιωντερον· οπερικαθ· ει
οι εσομενωνικαλως επι

σταμενος. μηδὲ κλαίοντος
φησὶν εἰς τὰδε ζῆν. μηδὲ
εἰς τὰ ἀριστερὰ μηδὲ δια
τῶν μέλλοντι νικᾶν εἰς κα
κὸν ἔμπεσεῖν τὴν ἀλλαρ
γίαν. καὶ τοίνυν τὸ φύσει
δεζιὸν ἐπαινῶν. ὁδοὺς
γὰρ φησὶ τὰς εἰς δεζιὸν
οἰδένοθος διεστραμμέ
ναι δεῖν εἶναι ἀριστερῶν·
πῶς οὖν ἐπαινεῖ τὸ δεζι
όν. καὶ ἀπαγορεύει τὸν δεζιὸν
πάλιν· τοῦτο δηλαδὴ
τὸν φαινόμενον δεζιὸν
καὶ οὐκ ὄντος· προσοφλε
πωμένερων φιλοσόφου
δικαιοσπολὺ φησὶ μηδὲ
σοφίζου περισσά· τὸ γὰρ
αὐτὸ καὶ περὶ δικαιοσύ
νης καὶ περὶ σοφίας πά
θος· θερμοῦ τις περιπρά
ξῃ καὶ λόγον ἔχων τοῦ κα
λοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς δι'
περβολῆς πίπτουσα ἐπὶ
τοὐναντίον καὶ τοῦ ὑπερ
βάλλοντος ὁμοίως ἁμαρτά
νεται. ὥσπερ καὶ τῶν κατὰ
μικρὸν προσφερεῖς ἢ ὑφαίρεσις
μηδὲν οὖν ἔστω πλέον
μηδὲ ἔλαττον μηδὲ ἀλλ
δὲ τοῦ μὴ ὁμολογουμένου
τερος μηδὲ ἁμαρτερο
ρος τοῦ σφοδροῦ μηδὲ τοῦ
κατὰ νόσον εὐφυΐτερος μη
δὲ τῆς ἐν τοῖς ἀθλητοῦ
τερος ἔστω δὲ τοῦτο πάν
τα ἁπλῶς ἐν νόσοις καὶ
ἐπὶ πᾶσιν ἀρετῆς καὶ
τῶν. καὶ ἁπλῶς τὸ μέ

εὐταξίαν· ἐμβλέψατε
εἰς τὸ πολυμόναν καὶ
εἰς τὴν γῆν καὶ τὰ. καὶ
ἐν πολλοῖς καὶ ὁ
μοίοις τὴν συνέσει
τὸ πᾶν καὶ διὰ τὸ
πρὸ τῆς διακοσμήσεως
ἓν καὶ τὸ ὅμοιον τῶν
πάντων τὰξεις πάντα
διακοσμήσεως· καὶ τὸ
κοσμικὸς λόγος· καὶ τοῦ
γεώδη πάντα καὶ ἀφο
ρῶν ὑποστῆναι αὐτὸν
ἓν ὃ τὰ τοῖς οὖσι τὸ
εἶναι δοῦς· καὶ τοῖς γενο
μένοις τὰς ἰδέας καὶ τὰ
σχήματα· οὐδὲ ὅμοιον τὸ
πᾶν ἀναδεῖξαι καὶ διακο
σμῆσαι ἀσφενὲς ἓν· ἀλ
λὰ διὰ τοῦτο πρῶτόν τι
καὶ δεύτερον ἀριθμεῖται.
καὶ τρίτον καὶ τὰξις.
ἵνα τάξις εὐφυὲς συνεῖσελ
θὸν τοῖς ἐκτὸς ἅμα

Τάξις οὖν τὸ πᾶν ἐστι
κατὸ τάξις συνέχει καὶ
τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια·
τάξις ἐν νοητοῖς· τάξις
ἐν ἀϊδίοις· τάξις ἐν ἀϊ
γενέσι· τάξις ἐν ἀστροις·
κινήσεις καὶ μεταβάσεις καὶ
σχέσεις τε πρὸς ἄλληλα καὶ
λαμπρότητι· ἄλλα δὲ
ὑπὸ γῆν· καὶ ἄλλα δὲ ὑπὸ
σελήνης· καὶ ἄλλα δὲ ὑπὸ
ἀστέρων· καὶ ἀστρῶν καὶ ἀστε
ροειδῆ φερομένα δύσεις·
τάξις ἐν ὥραις καὶ καιρο
ῖς· ἐπὶ σκοπὸν προϊόν
σύνεσις καὶ ὑπάτη οὖσι· καὶ
διὰ τοῦτο μεσότητος τὸ

Τὰ δὲ στιρὸν τὸ φάσε γόνει
τὰ ἄϋ σὲ ἐν ἡμέρᾳ καὶ νύκτος
λέτροις καὶ διαστήμασι·
τὰ ἄϋ σὲ ἐν στοιχείοις ἑξῶν
τὰ σωλήνια τὰ ἄϋ σὲ περὶ
ἡ γαγενόϋνον· ἡ πλωσὲ
ἄέρα· γὴν ὑπερφήνισεν ἡ
καὶ ὑπερεφήνισεν· φυσῖ
ὑγρὰν ἐχεν ἡ καὶ συνήπτα
γεν· ἀνεμιοῦσα φῆσε καὶ
ὀνισὲ πα φῆσεν· ὕδωρ ἐ
δησεν ἐν νεφέλαις καὶ οὐ
κατέσχεν· ἀλλ ἐπείρενέ
πιπρόσωπον πᾶσης τῆς
γῆς· ἐν τᾷ στωεικαὶ ὁμο
τίμως καὶ πᾶν τὰ ὀνισέ
πόλιγον· οὐδὲ ἐσὲ ναικαι
ρὸν ἡ χρόνον· ἀλλὰ πάρ
χησὲ ἰς τέλος τὴν αὐτὴν
ὁδὸν ἐν φ νόμενα καὶ
περιπορευόμενα· πεπη
γότα τε καὶ κινούμενα·
τὸ μὲν τῶν λόγων· τὸ δὲ
τῇ ρεύσει· ἔστησεν ἀϋ
τᾷ εἰς τὸ ναὶ ὧν ἁ τοῦ αἰ
ὤνος· προστάγμα ἐφ ε
τοῖς καὶ οὐ παρελεύσεται·
τοῦτο τῆς ἐπιζήμε ως
καὶ ἐπιγεγονέν ἡ μὲν ἡ
σεται· τοῦτο τοῦ ῥεύμα
τος· καὶ τᾷ ζωσμένη
πισρατοῦσις· κοσμοσῦ
πᾶν καὶ τοῖς ἄλλοις αἰσιν
τρόπ· ἀτᾷ ζίᾳ δε καὶ ἀϊσο
σκιᾷ· ἐν μὲν ἀέρι τοὺς
εἰσπτοὺς· ἐν δὲ γῇ τοὺς
ἑρπετοὺς· ἐν δὲ φάλασσῃ·
τᾷ σὲ πτισαν σεις ἑνὰ ἐπο
λεσι καὶ οἷς οἷς πολεμους·
ἐν δὲ τοῖς σὺν ἄλασι τᾷ σὰρ

ρωστίας· ἐν δὲ ταῖς ψυχαῖς·
τᾷ σὰ μαρτίας εἰ καὶ νο τό
πισεν· τᾶϋ τᾷ πάντα
οὐ τᾷ ζεως οὐδὲ εἰρήνης·
ἀλλὰ τὰ ραχὴ σὶ καὶ τᾷ ζί
ας ὀνόματα· καὶ τὴν
ὑ ρυλλουμένην φ φορὰ
ἡ πρὸς δοῖς ωλένην·
καὶ πάλλο τι ἀδελφοῖ· ἡ
πλεονασμὸν εἶναι τὰ
ζίας νομίζωμεν· συν
δεῖ μεν γὰρ τᾷ ζις· λύει
δὲ τᾷ ζία· ὁ τᾶν λῦσαι τὸ
πᾶν ἢ μὲ τα ποιῆσαι πα
ρασ τῆ τῶν συνιδησαντι

Τᾷ ζις καὶ τοῖς ζῴοις ἀπα
σι γενέσιν καὶ τροφήν·
καὶ τᾷ σὶ κατ ἄλλη λους
ἕκασ τῶν χώρασ ἐνομο
θέτησε· καὶ οὐ τε δὲ φοῖ
νατισὲ ἰδε πλαυλαισατε
λῆ νοητα· οὐ τε βοῦνδι
ὕδατος ὀλίγο ἀϊνοητα·
ὥσπερ οὐδὲ ἡλιονέννυ
σ τὴ μείου μένου ἢ πλη
ρούμενον· οὐ τε σελή
νην ἐν ἡμέρᾳ πυρεύου
σαν· ὁρῇ τᾶϋ φῆλαῖς
ἐλάφοις· πέτρας καπτα
φυτὴ τοῖς λαγῴοις ἔτοι
μησεν ἡ μὲν καὶ ῥὸς
ὄπαιος· ἔγνω τὴν δυσῖ
ἄν τοῦ· μῦζ καὶ ἀνοῦ
γῆ νωσυστέλλεται· καὶ
τᾶ φ πρία παρρησιάζεται·
καὶ ζῇ τεῖ τροφὴν ἐκα
στον τὴν ἀδομένην
παρὰ τοῦ σ τί σαν τος
ἡ λιέρας καὶ τᾶ φ ῆρίας·
ν ἀγεται· καὶ ἀνοσέπι

τὴν ἐργασίαν ἐπείγεται.
καὶ ἀλλήλοις ὑπόχωρον
μενὲν τάξει πόλεως καὶ
λόγῳ φύσεως· πρόσφορον
τὸ λειτουργικὸν καὶ οἰ
κειότατον· τάξιστον
ἀπόνεικλογικοῦ καὶ ἀ
λόγου κράματος ζῷον
λογικὸν συνεστήσατο·
καὶ συνέδησεν ψυχῆς ὡς
καὶ ἀρρήτως· τὸν χόν
των οἱ καὶ τὸν νοῦν τῶ
πνι· καὶ ἵνα φαντάσματος
γένηται μείζονὲν τῶν
ἑαυτοῦ πλασμάτων τὸ
τοῖς καὶ διέσωσε τοῖς καὶ
διέλυσε· τὸ μὲν παρέπει
σε γράφε· τὸ δὲ ὑπέζευγα
γεν· ὡς περὲν ρεύματι·
καὶ τῷ φθηνῷ τὴν ἀ
φθαρσίαν ἐπράγματεύ
σατο διαλύσεως· ἀύτη
καὶ τῶν ἀλόγων ἵππους
διέστρεψε· καὶ πόλεων
ἔσεισε· καὶ νόμους ἐθέτο·
καὶ ἀρετὴν ἐτίμησε· κ
καὶ σίδηρον ἐκόλασε· καὶ τε
χνασεύρατο· καὶ συζυ
γίας ἡρμόσατο· καὶ τῶν
περὶ τὰ γενητὰ φύσεων
φύλακα τὸν βίον ἔπλασε
ρωσε· καὶ κλείζοντα τοῦ
κατῳκοδόμησε καὶ σαρκὶ
σοῦ· τὸ περιφανὲς ἀρυ
σατο· καὶ τὴν δὲ εἰκαθ' εἰκα
στὸν ἐπλάσατο·

Τάξιστον ὂν τῶν ὄντων πέστι
μήτωρ καὶ ἀσφάλεια·
καὶ τὸ τοῦ λόγου νόμου
καὶ ὡς ἀνέποιτρόπτα

τὰ δὲ ἡμιούργησαν τος
εἴπε λάβοι φωνήν· ὅτε
τὸ πᾶν οὐσιοῦτο φῶς καὶ
ὑφίστατο· ἐγὼ ἥλιον
παρ' αὐτῶ ἁρμόζουσα
νίκαι τοῖς μάζετὸν ἐν
τόγυροῦ νὸν ἐπανέμων·
καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἀίνω
νέφη νίκαε θελιέλί
ου τὴν ὑπὸ καὶ ὡς ἀσφα
λέσε τι θείπηγας τὰ σὺν
πόνιον· καὶ τῶ πνι τὸ
σύστοιατος αὐτοῦ πᾶσαν
δύναμιν ἐχαρίσατο· ἀλ
λὰ οὐ μὰν τὰ αὐτὰ δι' ἡλ
ου ὃν χάριν· καὶ προσόπα
λαι ὁ λόγος ἤπειρε το· τὰ
ὑ ἰσκαν τὰ ἰσὲ ἰσκαν σιμε
τὸμενὲ ἰναί τι ποικιλμνι
ον· τὸ δὲ ποιμένα σδιω
ρισε· καὶ τὸμὲν ἀρχεῖν·
τὸ δὲ ἀρχεσθαι· καὶ τὸ
μὲν θεῖον ἔναι σεφαλῆ·
τὸ δὲ πόδας· τὸ δὲ χεῖρας
τὸ δὲ ὀφθαλμὸν· τὸ δὲ
ἄλλο τι τῶν μελῶν τοῦ δ
σώματος πρόσταιν τοῦ
παντὸς εὐαρμοστιαν·
καὶ τὸ σύμφερον ἤπρο
εχόμενον ἤπροεχόν
των· καὶ ὡς περὲν τοῖς
σώμασιν· οὐ τὰ πέρρη
κτα ἀλλήλων ἢ τὰ μὲ
λη· ἀλλὲ νσωμάτου πᾶν
ἐστὶν ἐικαὶ αφόρων μυρ
κείμενον· οὐ τε τὰ σὺν
τόπαν τῶν ἐνεργημά·
ἐὶ καὶ τὰ σὺν τὸ τὸ χρηζεῖ
ἀλλήλων ἐικὰν ἀτισιν
ἑυνοίας τε καὶ συμπνεύ

σεως· καὶ οὐ τὸ θ(εὸ)ς φ(ησὶ) ἀλλὰ
διδάσκει· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν ὅ
τε πρῶτος ἀπόστολος καὶ
μετὰ βαίνει καὶ μετὰ
τοῦτο φησὶν οὐ τεταγῶσι
δεχεται φάσκων. εἰκότως
γὰρ οὐ τὸ εἰκὸς φράσει
ται· ταῦτα γὰρ καὶ ῥᾴστη
ὁδὸς οὖσα πιστηρίου·
λαμβάνεται
φησὶν οὖν ὁ· χεὶρ δὲ τοῦ
διδόναι καὶ τοῦ λαμβά
νειν ὄργανον· πῶς δὲ
τοῖς πᾶσιν ἥρμοττεν ἵνα
ῥᾴδιον τοῦτο ἀνεσοφίσκαι
εἰσὶν ἁπλοῦς ὁ νόμος· οὕτως
καὶ παρῄνεσεν ὁ κύριος
χύσωμεν ὅτι ἁρπάζων
τὸ ἐπισώμασι μένην
χὼν· οἱ δὲ κατ᾽ ἐναντίας χύσει
ἀλλήλων μελήσει τὸ μὲν
γὰρ ἀρχὴ καὶ προκατ᾽ ἐ
ζεται· τὸ δὲ ἀπεταίσαι ἑαυ
θύνεται· καὶ οὐ τεταυ
τὸν ἁμφοτέραις ἐνεργεῖ.
ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀρχεῖ
καὶ ἄρχεσθαι· καὶ γίνε
ται ἁμφοτέραις ἐπὶ ἐπὶ
χη. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνάρ
μολογοῦμεν καὶ συν
τρόφεμεν ἁπλῶς· καὶ τοῖς
ἀρχομένοις πάλιν ὅσον
τὸ μέσον· καὶ παιδεύσει
καὶ ἄσκησιν καὶ νῆψιν
διεστηκὸς καὶ τοῖς
γουν τὸ διαφορὸν ὅσον·
καὶ πνεῦμα προφητῶν
προφήταις ὑποτάσσε
ται· παύλου λέγοντος
καὶ ἁμφιβάλλει· καὶ οὐ

κε νῦν φησὶν ἑτοῦ θ(εὸ)ς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· πρῶ
τον ἀποστόλους δεύτε
ρον προφήτας· τρίτον
ποιμένας καὶ διδασκά
λους· πρῶτον διάτην
ἀπόφασιν· δεύτερον δὲ
τὴν ἐκκλησίαν· τρίτον δὲ
τὸ μέτρον τῆς ὠφελεί
ας καὶ τῆς ἑλλάμψεως·
καὶ τοιοῦτον πάλιν· ταχα
ρίσματα δὲ οὐκ ἔστι. ὅτι
καὶ δὲ τὰ δοχεῖα τοῦ πνς·
ὧν μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνς
διδόται λόγος σοφίας καὶ
θεωρίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώ
σεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἄλ
λῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνι·
ἀνέμασι δυνάστος· ἄλλῳ δὲ
ἐνέργημα δυνάμεων·
καὶ ἄλλῳ προφητεία· ἄλλῳ δὲ χάρισμα
ἁμάτων ἀντιλή
ψεις· εἰ τοῦ ὑπὲρ στάσιν
κυβερνήσεις· εἴτε τοῦ
παιδαγωγίας καρισθέ
ντας ἁμαρτίαν ἁμερ
νεῖ πλῶς ὧν ἁμαρτί
ζων χαρίσματα καὶ τὰ
δεύτερα καὶ τὰ τρίτα
λογίαν τῆς πίστεως·
ταύτην ἁμάρτιφα
τὴν τῆς ἀδελφοῦ·
ταύτην φυλάττομέ
θα τὸ μὴ ἐστῶτες ἁμαρ
ὁδὲ γλώττης· ὁδὲ χεῖρ·
ὁδὲ ἀλλότριον τῶν·
μενδιδάσκετων· ὁδὲ
λιπανθάνετων· ὁδὲ ἔργα
χεῖρ ἀνθρώπου τῶν

ἰδίαις χερσὶν ἐξυφαίνεται
δοκεῖ τοῦτο δεόμενον ὑγιαί-
νοντος· ἰσχναίνεται γὰρ
χεὶρ ὑγιαίνουσα προβεβλῆσθαι·
ὅθεν δικαίως ὁ σωτὴρ διὰ τῆς
ὑπουργίας ἰσχνοδιδασκῶν
ἐπισκόπων· προφῆται
γὰρ δυοὶ ἢ τρεῖς λαλείτωσαν
καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν
δὲ τῷ παρεστῶτι ἄλλο τι
ἀποκαλυφθῇ τῷ πρώτῳ σιω-
πάτω ὁ πρῶτος· οὐ γὰρ πάντες
προφητεύουσιν ἐὰν μὴ
πάντες διακρίνωνται· καὶ
πνεύματα προφητῶν προ-
φήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ
ἀκαταστασίας ἐστὶν ὁ θεὸς
ἀλλ' εἰρήνης· καθὼς ἐν πάσαις
ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων·
αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ
ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν
ἀλλ' ὑποτασσέσθωσαν καθὼς
καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι
μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς
ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν·
αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ
ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν· ἢ ἀφ'
ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν
ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντη-
σεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικός· ἐπιγι-
νωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ἐντο-
λὰς κυρίου εἰσίν· εἰ δέ τις
ἀγνοεῖ ἀγνοείτω· ὥστε ἀδελ-
φοί μου ζηλοῦτε τὸ προφη-
τεύειν καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κω-
λύετε γλώσσαις· πάντα δὲ
εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν
γινέσθω· καὶ ἐὰν μὲν ἐν γλώσσῃ
τις λαλῇ κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖ-
στον τρεῖς καὶ ἀνὰ μέρος καὶ
εἷς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ διερμηνευτής σιγάτω ἐν
ἐκκλησίᾳ ἑαυτῷ δὲ λαλείτω
καὶ τῷ θεῷ· προφῆται δὲ δύο
ἢ τρεῖς λαλείτωσαν καὶ οἱ
ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ
ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημέ-
νῳ ὁ πρῶτος σιγάτω· δύνα-
σθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες
προφητεύειν ἵνα πάντες μα-
θωσιν καὶ πάντες παρακα-
λῶνται· καὶ πνεύματα προ-
φητῶν προφήταις ὑποτάσ-
σεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκατα-
στασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης·
ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις
τῶν ἁγίων· αἱ γυναῖκες ὑμῶν
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτω-
σαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται
αὐταῖς λαλεῖν ἀλλὰ ὑποτασ-
σέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος
λέγει· εἰ δέ τι μαθεῖν θέλου-
σιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄν-
δρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν
γάρ ἐστιν γυναικὶ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν· εἴ τις
δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευ-
ματικός· ἐπιγινωσκέτω ἃ
γράφω ὑμῖν ἐντολὰς κυρίου
εἰσίν· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοεί-
τω· ὥστε ἀδελφοί μου ζηλοῦ-
τε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ
λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις·
πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν γινέσθω· καὶ ἐὰν
μὲν ἐν γλώσσῃ τις λαλῇ κατὰ
δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ
ἀνὰ μέρος καὶ εἷς διερμη-
νευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμη-
νευτής σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ
ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ
θεῷ· προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς
λαλείτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι
διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ
ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ
πρῶτος σιγάτω· δύνασθε
γὰρ καθ' ἕνα πάντες προ-
φητεύειν ἵνα πάντες μαν-
θάνωσιν καὶ πάντες παρα-
καλῶνται· καὶ πνεύματα
προφητῶν προφήταις ὑπο-
τάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκα-
ταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρή-
νης· ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῶν ἁγίων· αἱ γυ-
ναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ
ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν
ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς
καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι
μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς
ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτω-
σαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυ-
ναικὶ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν·
ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
ἐξῆλθεν ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους
κατήντησεν· εἴ τις δοκεῖ
προφήτης εἶναι ἢ πνευματι-
κός· ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω
ὑμῖν ἐντολὰς κυρίου εἰσίν·
εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοείτω·
ὥστε ἀδελφοί μου ζηλοῦτε
τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λα-
λ

τοσιωτῶν· καὶ τάλιεν
εἶπεῖν· τὰδὲ ἄισοὐσαι·
καὶ τὰλιεν ἐπαινέσαι·
τὰδε λιτὴ πικρῶς ἀποπέμ
πασθαι δικῖ σε τὸν ἀγῶ
να τὸν πολιορκητὴν δρά
κοντα τὸν τοὺς κοβάρους ἐν τῷ
φάρῳ σκαθεζόμενον·
καὶ τὰ ὑπὸ λοφετοῦ
τῶν ὑλῶν ἐν τοῖς πολλοῖς·

Τάχα δὲ οὐδὲ πλοίων ἂν
τῶν νῦν πλεόντων ἐπι
σκοίμεν· ὃ καὶ δι᾽ ἐρωτᾷ
ἄξιον· ὅπως παρὰ φῶτα
λαντεύνηται καὶ νόμια
πᾶν· καὶ λόγοις καὶ πράξι·
καὶ οὐ παρὰ φῶς λιόνον·
ἀλλ᾽ αἰ τῶν πάνυ ἐν τοῖς
πλείστοις· οἱ βραδέως με
ἐκ τῶν ἰδίων κρίνεται·
τάχ᾽ εἰς δὲ τῶν ἄλλο τρί
ων ἐξετασθήσεται· καὶ ῥᾳ
δίως ἄλλοις τὰ ἐξ ἴστα. ἢ
τὰ ἔλαχιστα ἡμῖν συγχω
ρήσαιεν· κἂν ὦσιν ἄλλα
φῶς τερα λοφάτου πᾶν
ἡλίῳ νᾶσεβείας κατα
γνοίεν· ἢ μετρίαν ἔλαν
τῶν μᾶγνοιαν· οὐ σίστε
ἢ λίκον εἰς φῦδωρον
σιωπῆν· καὶ τὸ μὴ πάνυ κοι
ἔχειν λόγου παντὸς ὡς ἐξ
κατ᾽ ἐξουσίαν τὸ λιεν
αἱρεῖσθαι· τὸν δὲ ἀποδι
δράσκειν· καὶ τὰ λιεύ
ειν ἑαυτῷ· καὶ λόγοις ὡς
σιωπῆν· φύσει λιεν
γὰρ ἀπλάστως ἐσφρεσι καὶ
ἐυκίνητος· καὶ διὰ τὸν
ἀντιπλαχόλιεμον λόγο

ἔλευθέριαν ὃ υἱὸς ἔχων·
ὃ δὲ περιῶν γυναῖος ὑπερῶν
λον· ὅσῳ λείζον τοῦ πο
ιεῖμενον· καὶ ὁ ζῆλος
πλείων· καὶ οἱ σινάγνος
χαλεπώτερος· καὶ τί
φοβηθέντες· τὶ φάρ
μακον λιεῖ· πόνηλόγο·
ἡδέως ἐν τρίσι τοῦ τοῦ
τοῦ σινάγνου χαλεύον
τος· καὶ γὰρ νοῆσαι χαλε
πὸν· καὶ ἑρμηνεύσαι δὲ
μηχανον· καὶ ἀκοῆσε
καθαρμένης τυχεῖν
ἔργῳ δεστέρου· φῶτὸς
ὀφθ᾽· καὶ φῶς τοῦ ἱερόν
τος· οὐ βραχέα τε ἀπορ
ροῆσαι ἅπαυτα λιάκα
τὰ τὸν φθάνον· φῶς ἅπα
καὶ ἂν ὑπερλαμπρὸν φαί
νηται· ἀλλ᾽ ὁρᾶς νοφό
πατεῖ τὸ ἡμέτερον·
καὶ ἐφ᾽ ἑτοίσι τοσάπο
ι σρυφῆναι τοῦ λιεσῦ
ἑαυτοῦ τε καὶ ἡμῶν
τό· ἐς· ὡς περὶ καὶ λιῶν ὑσὶς
πάλαι τοῖς καλυλιλιέαν
τοῦ τε καὶ τῆς πρωῒ
ὡσὶν· ἵνα λιπρᾶδίως
ἴδησι κοτεῖν ἡσφύσις·
τὸ ἀποφέτοις ἄλλοις καὶ
ὀλίγων ἄξιον· λιηδὲ
ῥᾳδίως ἐπιτυχόν· ῥᾳδί
ως καὶ ἀπόβλαδιάτη
ἑυκόλιαν τῆς κτίσεως
ὡς δὲ ὀλιλιείφωτι
λέιπρὸς τοῦτο ἐλίσσον
τι διατῆς ἑσπέρας· καὶ
νοῦ ἐπιλησιλέει τῶν κα
φαρώτατων κείκαφαρ

ΠΟΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΝ ΑΡΤΙ ΣΦΑ
ΝΗΝ· ΤΟ ΔΕ ΥΣΤΕΡΟΝ· Α͂Θ͂Λ͂Ο͂
ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΕΥ
ΘΕΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΝΕΥΣΕΩΣ.
ΕΙΤ' ΟΥΝ ΕΞ ΟΜΟΙΩΣΕΩΣ·
ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΠΑΡΑΡΤΙΣΦΗ
ΣΙ. ΔΙΕΣΟΠΤΡΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΙ
ΝΙΓΜΑΤΙ. ΠΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟΣ Ω
ΠΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ·
ΑΡΤΙΓΕΝΗΣ ΚΩΣ ΕΙΚΩΝ ΙΕΡΟΥΣ·
ΠΟΤΕ ΔΕ ΕΠΙΓΝΩΣΟΜΑΙ
ΙΣΑΦΩΣ ΚΑΙ ΕΠΕΓΝΩΣΘΗ·
ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΠΕΙΝΟΝ ΗΜΩΝ
ΟΣΟΝ· ΚΑΙ ΗΕΠΑΓΓΕΛΙΑ
Π ΗΛΙΚΗΝ ΓΕΝΩΝΑΙ ΦΗ
ΤΟΣΟΥΤΟΝ. ΟΣΟΝ ΕΓΕΝΩ
ΜΕΘΑ· ΤΑΥΤΑ ΠΑΥΛΟΣ
ΟΜΕΓΑΣ ΚΗΡΥΞ ΤΗΣ ΑΛΗ
ΘΕΙΑΣ· Ο ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΝ
ΠΙΣΤΕΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ· Ο ΤΟ
ΠΟΛΥΝΙΚΥΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΥ
ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΠΛΗΡΩΣΑΣ· ΟΛΗ
ΑΛΛΟΤΙΝΙ ΖΩΝΗ. ΗΧΩ·
Ο ΜΕΧΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΦΘΑΣΑΣ· Ο ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙ
ΣΟΥ ΘΕΑΤΗΣ· Ο ΠΟΘΩΝ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ
ΑΝΑΛΥΣΙΝ· ΚΑΙ ΜΙΜΗΤΗΣ
ΜΩΥΣΕΩΣ ΕΙΔΕΝ ΘΥΤΑΩΠΙ
ΣΘΙΑΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ· Α
ΤΙΝΑ ΤΑΥΤΑ ΕΣΤΙ. ΚΑΙ
ΗΤΙΣΗ ΠΕΤΡΑ· ΚΑΙ ΤΑΥ
ΤΑ ΠΟΛΛΑΔΕΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΤΥ
ΧΩΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ· ΠΑΗ
Ο ΤΙΝΙ ΗΟΣΟΝΕΠΟΘΗΣΕΝ
ΕΙΔΕΝ. ΑΛΛΑ ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ
ΦΑΝΤΑΣΘΕΝΤΟΣ ΗΝ Ο ΔΙ
ΕΦΥΓΕΝ· ΛΙΘΟΙ ΕΙ ΣΟ ΤΟΥ
ΦΑΡΑΩ ΦΗΣ· Ο ΤΟΣΟΥΤΟΝ
ΧΡΟΝΟΝ ΛΑΟΝ· Ο ΤΗΝ ΗΛΙΚΑΥ

ΤΗΝ ΕΝ ΗΛΙΕΙΩΝ ΕΠΙΛΕΙ
ΨΑΜΕΝΟΣ ΔΥΝΑΜΙΝ· ΕΝ
ΑΕΠΤΗ ΝΑΣΕ Φ ΡΕΤΗΣΑΣΕ ΖΟΥΝΟΥ·
ΟΙΟΝ ΥΔΩΡ ΕΙΣ ΠΕΤΡΑΣ Ε
ΔΩΚΑΣ ΠΟΤΑΜΕΡΡΗΞΑΣ
Φ ΑΛΑΣΣΑΝ ΡΑΒΔΩΤΗΝ Α
ΛΑΘΗ ΔΙΗΓΑΓΕΣΩ ΔΙΑ ΞΗ
ΡΑΣ ΤΗΣ ΥΓΡΑΣ· ΤΙΝΑΣΕ
ΧΟΡΟΥΣ ΙΚΑΤΕΠΟΝΤΙΣΑΣ·
ΤΙΝΑΣ ΣΤΥΛΩΤΥΡΟΙΣΚΑ
ΝΕΦΕΛΗ ΩΔΗΓΗΣΑΣ·
ΤΙΝΑΣ ΚΑΤΕΠΟΛΕΜΗΣΑΣ
ΑΜΑΛΗΚ. ΕΥΧΗΣΚΑΙ ΧΕΙ
ΡΩΝΙΚΗΤΑΣΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ Δ Υ
ΡΩΝ ΠΡΟΤΥΠΟΥΜΕΝΩΝ ΠΟΡ
ΡΩΝΘΕΛΗΣΕΤΗΣΩΣ· ΙΝΑ ΤΙ
ΣΟΙ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΟΣΑΥΤΗ ΤΕ
ΛΕΙΩΣΙΚΑΤΑΛΑΒΕΙΝ ΦΗΣΙΣ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΝΤΑΔΟΝΕΙ
ΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΩ ΚΑΙ ΚΑΤΩ
ΦΕΡΕΤΑΙ· ΕΠΕΙΔΕ ΛΙΩΥ
ΣΕΩΣ ΕΛΙΝΗΣ ΦΗΝ. ΟΥΚΕ
ΚΛΙΘΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΤΕΥΘΕΝ ΧΑΡΙ
ΣΜΑΤΟΣ ΑΙΣΟΛΟΥΘΙΑΝΙΣ
ΝΟΜΙΟΝ ΤΑΞΕΩΣ; ΕΙΤΙ ΕΝ
ΕΙΛΙΩΥΣΗΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕ
ΦΕΛΗΣ ΕΙΣΩ ΧΩΡΗΣΟΝ·
ΚΑΙ ΑΛΛΕΙΘΡΩΝ· ΚΑΙ ΦΩΝΗΣ
ΑΙΣΟΥΕ· ΚΑΙ ΔΕ ΖΑΙΝΟΜΙΟΝ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΟΘΕΤΗΣΟΝ· ΕΙ
ΔΕ ΑΡΩΝ. ΣΥΝΑΝΑΒΗΘΙ
ΜΕΝ. ΑΛΛΑ ΤΗΣΝΕΦΕΛΗΣ
ΕΞΩΘΕΝ ΠΛΗΣΙΟΝ·
ΕΙΔΕΙΦΑΜΑΡΤΙΣΗ ΕΛΕΑ
ΖΑΡ· ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΑΠΟ ΝΩ
ΣΕΩΣ· Η ΤΙΣ ΕΤΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝ
ΤΑ· Ε ΤΙΤΙΟΡΡΩΘΕΣΤΗ
ΣΕΙ· ΚΑΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ ΕΙ ΠΟ ΤΡΙ
ΤΟΝΕΧΩΝ· ΕΙΔΕ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

καὶ τῶν πολλῶν μὲν οὐ-
προσιέμεθα τὸ ὄρος· οὐ γὰρ
ὁ τῆς ἐπιλογῆς ἀπαιτεῖ
ὁ νόμος· καὶ τῶν μὲν
πολλῶν καὶ μόνης αἰσθήσεως
τῆς φωνῆς· καὶ ταύτης
ἀρνησάσθαι αὐτὸν καὶ λέγειν
ὁ παρασὼ διὰ τὲ ταῦτα
καὶ ἵνα μὲν παιδεύσῃ διὰ παλαι-
όνων πίστων ἱερέων
ἐτελείου ταῖς χεῖρας· καὶ ὧν
ὑσὶς· τῆς τῶν τελείου
μένων πρώτος· ἀαρών·
καὶ ἐπὶ προτύπων·
τῆς τὰ πρόσωπον φθόνῳ·
καὶ τῆς ἀντὶ φωνῆς τοῦ
λαοῦ· εἰς δὲ τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων εἰσῆει τίς· πλὴν
ἑνός· ἅπαξ δὲ ὁ ὑψηλὸς ὁ ἀλλὰ τίς
ἀλλὰ παῖς τοῦ ἑνιαυτοῦ·
καὶ ἵνα ὅτε· ἐφέρον δὲ
τὴν σκηνὴν τινες· πλὴν
λευϊτῶν ἦν· καὶ οὗτοι καὶ
ὁ ὧν δὲ ἐτέλεσεν ὁ ὑμέ-
τερος πάντων ἅπαξ·
οἱ δὲ τὰ δεύτερα καθ' ὧν
ἦν τῶν φερόντων ἀγίων
ἐπειδὴ καὶ φυλάσσεσθαι
ταύτην ἔδει· φυλασσό-
μενοι· καὶ πῶς· οὐκ ἐν
τῷ δεῖ τὸ καίτοι· οὐδὲ τὸ
δὲ· καὶ οὐδὲν ἄορίστον
οὐδὲ ἄτακτον· οὐδὲ τῶν
ἐλαχίστων· ἦν δὲ εἰς δὲ
ἀνὴρ εἷς δεύδασχαρίου τυ-
χὼν μέν· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον
πολλαὶς· ἀλλ' ὡς ἐτύχε·
ἰδοὺ δὴ τριάρη λαμπάτης
γράφῃ σὲ εἰς μέλετησω
μεν· καὶ ταῦτα περὶ τῆς

καὶ ὁμιλίας ἀνομοίας·
τοῦτο ἐκεῖνο ἁψοφη
μερὶ νῦν θεοφιλὲς καὶ ὠφέλι-
χαλάνη πύργος· ὁ ἐκ λῶν
τὰς γλώσσας ἐμερίσε· καὶ
ἀπὸ νοήσῃ ναιδείας
ταμιῶν ὕσεως· καὶ γενέ-
σθαι δάνις καὶ ἀβείρων
τοὺς ὑβριστὰς καὶ ἀφεύγε-
ὢν ἐσφύγωλεν τὴν ἀν-
θάδειαν· λιπὲ τὴν ἀπό-
ποιαν μιᾶς πόλεως ἐφ'
λιπὲ τὸ τέλος ἐξωλέφα·
ουλεῖ δὲ καὶ ἀλλήνσοιπα
βαστήσωταξιν· καὶ τὴν
τιμὴν ἐπαίνετην· καὶ
ταύτην ἀξίαν τῆς εἰς
τὸ παρόν λιπὴν καὶ
νου θέσιας ὡρᾶς τῶν χύμα
θ' πυρῶν πάντων ὧν
τῶν ὑφηλῶν καὶ τῆς
ἐκλογῆς ἀξίων· ὁμὲν
πέτρας καλεῖται καὶ ὁ
θ' ἑλιέλους τὴν ἐκκλη
σίας πιστεύεται· ὃ δὲ ἀ
γαπᾶ πλέον· καὶ ἐπὶ
τοῦτῃ θ' σει ὑμᾶς παύε
ται· καὶ φέρουσιν οἱ λοι
ποὶ τὴν προτίμησιν·
ἀναβῆναι δὲ εἰς τὸ ὄρος
δεῖ σαι· ἵνα τὴν λιορφῆ
λαλι φῆ· καὶ τὴν θ' εοτη
τα παράδ ειξῃ· καὶ ὑ
λίνως ἐν τοῖς ἐντῆς ἁρ
κὴν ὡς ἐν τοῖς ἐν τῆς
ἱερουσαλὴμ οὐ
νεσὶ ναναβαίνουσιν·
ὃ γὰρ ἁπάντεσσι ποιῆ
τοῦ φ' αὐλίατος· πέτρος
καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης·
ὃ ἱπρὸ τῶν ἀλλων καὶ

ὄντες καὶ ἀριθμοῦμεν
νοι· παρεῖναι δὲ ἀγωνι
ῶντι καὶ ἀπαχωροῦν
τι μικρὸν πρὸ τοῦ πά
θους καὶ εὐχομένῳ τι
νες· ὅτι αὖ τὸ πάλιν· ἀν
τὶ μὲν πῦρ ὑπὲρ τιμῆ
ς· ἢ λοιπὸν δὲ εὐκοσμία
καὶ ταξιόσθω· τὸμεν
πέτρος ἐρωτᾷ· τὸ δὲ φί
λιππος· τὸ δὲ ἴουδας· τὸ
δὲ θωμᾶς· τὸ δὲ ἄλλος τις
καὶ οὔτε τὸ αὐτὸ πάν
τες· οὔτε τὰ πάντα ταὐτὸς·
ἀλλ' εἷς καστος ἐν μέρει·
καὶ καθ' ἕν· ὑπὲρ εἷς καστος
ἔχρηζεν εἰποίσαν· ἀλ
λ' εἰ μόγε τις οἰ φάιν
ται· βούλεται τὶ φίλιπ
πος εἰπεῖν καὶ ὀ ὑὸς ἀρρεῖ
νος· ἀλλὰ καὶ ἀνδρέ
ας προσπαραλαμβάνει·
χρὴ ζειπυθέσθαι τί πέ
τρος· καὶ ἰωάννην προ
βάλλεται διὰ νέυματος·
Ποῦ τοίνυν προπέμπων
ὁ πόνδε τὸ φίλαρχον·
πῶς ἂν μᾶλλον ἔδειξα
ὀντες μάθοιτε τοίνυν
πρᾶος καὶ ταπεινοῦ τὴν
καρδίαν· καὶ δοῦλοι δι'
ἣν ἂς αὐτοῦ δοῦλος·
καὶ πᾶσαν τρώτριτην
δοῦλος ἐν ἅπασιν ἀνθρω
πος· ἵνα ἐν πάντων
πονέντα ζῆς καὶ μετρι
ότητος ἡμῖν τοσοῦτον
τιμὰν ἀπεχόμενοι ὥστε
ἀπαθῶς ἡμᾶς ἐκεῖνα καὶ
φρασυτέροις παντῶν εἰ

ηκεν· εἴγε περὶ μεγί
στων καὶ τοῖς μεγί
στοις τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπιδεί
κνυσθαι· ὅς οὐδὲ ὁτιοῦν λοι
πὸν ἐποίησεν οὗ οὐκ ἐν
τοῖς μικροῖς κρίνεται
τοσοῦτον; γε νοῖ τοῦ ἀρ
κεῖ καὶ διενδεῖ ζῆναι καὶ
φεύγειν μορφῶσιν ἀρε
τῆς· ὅσον ἐπὶ τοῖς μεί
ζοσι δοκιμάζεται, καὶ
τἀπεινόφρονι ἐλοι·
δόρησεν ὁστις περὶ ἑαυτοῦ
μὴ μικρὰ διαλέγεται· καὶ
τοῦτο προσοίσει καὶ
ὀλίγαις· οὐδ' ὅστις τα
πεινῶς προσαγορεύει
τὸν ἀδελφιδοῦν, ἀλλὸς
τις περὶ σοῦ μετρίως
φρονεῖται· καὶ τὰ μέ
χειν τῶν δεόλιον
γῆσαι τὴν ἀγνοιαν· ἰς·
παραχωρεῖ τοῦ λόγου τῷ
πιστευθέντι· καὶ εἶναί
τιν' ἀπὸ τοῦ χρόνου δὲ
χεται καὶ διαβεβηκό
τα μᾶλλον ἐνθυμία
ἰσχρὸν γὰρ ἐστὶ τοσοῦ
τον καὶ διαιτῆσαι τὴν
ὑφηλοτέραν αἵρεσθαι·
ἀλλὰ τὴν ἐν τελεστέ
ραν· καὶ τοῦ λοίσθιον ἀν
θρώπου καὶ διὰ σφυγμῆς·
ἐπὶ δὲ νῆς τείαις καὶ
χαλεπωτέραις καὶ ἀγρυ
πνίαις· κόπῳ καὶ πά
σιν ὑπομένειν τὸν
τα μισοῦντος τοῦ
πειθόνεπιδείκνυσθαι·
καὶ τὴν τῆς ἰδιάσεως

μείας συναίσθησιν. ἂν
τοίς κρατοῦσι δὲ εἶναι δοκῇ
τυραννὶς ἐν τοῖς περὶ
φιλοσόφους· καὶ μηδὲ νὴ
τὸ παραπαίειν φιλεῖσθαι·
καὶ τὴν ὀφρὺν αἴρειν
ὑπὲρ πάντα τὰ νομιζόμενα
καλὰ· ἓν ἢ τὸ ταπει
νὸν μετὰ τῆς εὐδοξίας
ἔχειν καὶ τὴν ἀσφάλειαν·
ἰοῦσι γὰρ ἐπὶ σοφίαν ἀπε
ρίφευκτος καὶ τοῦτο κελεύει·
ὑπὲρ ἐκούσης τῶν ἀφορ
μῶν καὶ περὶ τι
νος μᾶλλον ἢ τοῦτον
φροντίζοντα καὶ πολ
λοῦ ποιούμενον τὸ διαπαν τὸς
ἐπαινεῖσθαι τοῦ ἐντυγ
χάνοντος· καὶ ἐνδο
ξότερα μὴ ζητεῖν τῶν
ἐπὶ σοφίαν καὶ ἀλη θείαν
μελετησέ ποτε ἀργυρίζοντ-
καὶ μὴ δοῦναι χάλκεον οὗ
ὀφλισκάνων· καὶ τοι
αὖται ἐρεῖ μελέτη
μενα καὶ ὡρισμένα ῥή
ματα· πρὸς ὃ δεῖ πρᾶσ
σε καὶ μὴ χαλεπῶς ἄπαν
τήσῃ τοῖς σκώπτουσι τὲν
φιλοδιδασκαλίαν· ὃν σκιαμαχίαν φεύγε
λεγόμενον ποτέ. ἀλλὰ μὴ φιλονεικῶς
βούλεσθαι ἀυ κρύπτειν
τὴν ἀμάθειαν. ἀλλὰ μὴ
διδάσκειν παρὰ τὸ νομι
ζόμενον· ἐν μνήμῃ τοῦ τῶν
ἐπαινούντων εἶναι τὸ σο
φίαν. καὶ μὴ τοῖς σοφοῖς
λόγοις ἀσχολουμένων

μὴ ἀσχολεῖσθαι βούλο
μένων· καὶ μὴ ποτε
πρὸ τοῦ τρίφειν τὴν
ἀσχολίας· μηδὲ τἀλλότριον
ρόγα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ φαίνε
σθαι τὴν σοφίας· ὃν σοφίαν
καὶ παιδείαν ἔχοντα·
φεύγωμεν ὡς τὸ λί
θρον τὸ ἁλμυ
ρὸν· καὶ σωλήνων τὰ
μετρίως ἔχοντα·
καὶ σκληρὸν τὴν τρο φὴν
κωλύειν καθ ὑπερ
βολὴν καὶ τὸ φλοῦν τὴν παιδι
νὴν σωφρόνων ὁρᾶν
ἐστι τὸ ἀνόμενον· ἐστὶ
συλλογισμὸς ἐκ τοῦ
κρίνοντι φησὶ· καὶ οὐ
δεὶς οἰκονομῶν· εἰδὲ
λιν· δεσπότης εἰ σοφωτέ
χνει· πόσῳ μᾶλλον
ἁρμόζει τοῦτο ποιεῖσ
θαι διδάσκειν δὲ τοιμοι
μένως τοῖς καιρο μέ
νοις ἀξίων εἶδε λιν· τὴν
γλῶτταν παιδαγω γὸν
σωτηρίαν καὶ τὸ φλοῦν τὴν παιδι
νὴν· μελε
τᾶν ἐν τοῖς σοφοῖς.
ἀλλ εἰκῇ τῶν ὀρνί
νων· φθέγγεσθαι μὴν
τὰ τοῦ πνεύ· καὶ εἰ δυνη

τὸν μηδὲ ἄλλο τι καὶ
φθέγγου μᾶλλον. ἢ ἀνά
πνει· καλὸν γὰρ τοῦτο κω-
λύον θεόν. τῇ μνήμῃ πιστῶ
θεῖ ὠφελεῖσθαι
πρόσθεν· ἀλλὰ προσεπά
χθ· ὁ διανοούμενος·
μὴ περιεργάζου πρόφα
σιν· μὴ ὁμογενοῦς οὐσίων
σιν· μηδὲ ζάνης καὶ αὐτὰ
μιν· τὴν μίαν ἐν τοῖς
τρισὶ φέρουσι καὶ λαμ
πρότητα· τὴν ἀλιέρι σὸ
καὶ φύσιν καὶ ὁμολογί
αν καὶ δόξαν καὶ τῶν
πεπιστευκότων ἐλπί
δα· ἔχουσῶν συντρο
φων ῥημάτων· ὁ λόγος
ἑστω τῶν σοφωτέρων·
ἄρισεῖ σοι τὸν φελέλιον
ἔχειν· ἐποικοδομεῖτω
δὲ ὁ τεχνίτης· ἄρισεῖτο
ἄρτῳ τὴν καρδίαν στη
ρίζεσθαι· τἀδόκιμα δὲ τοῖς
πλουσίοις συγχώρησον·
οὐδεὶς κρίνει σε μὴ τρέ
φοντα πολυτελῶς· τὸ
νοῦν ἔχοντων· ἀλλ' ἐὰ
ν μὴ παράθησ ἄρτον· μὴ
δὲ ποτίσῃς ὕδωρ· εἰ τοῦ
χύματος τὴν εἰ τρεῖ λ
λοντινα μὲ χρι τοῦ τ
λυναλιεως·

Μὴ σοφὸν τάχυς ἐν λόγοις
μὴ σοφία δὲ λέγεται
σοι· μὴ σύ μὲ παρείσ τει
νοῦν ἐν ἐπισώνῃ πλούσιων·
μηδὲ ζήτει τὸν τῶν σο
φῶν εἶναι σοφώτερος·
σοφία καὶ τοῦ μὴ ὠσικεῖ

ἑαυτὸν· ἀλλὰ μὴ ὑπερή
ρεσθαι· μηδὲ ταυτὸν
παῖς φωνὴ εἰ παίσχειν·
ἀπαντελῶς εἰ κλείπου
σιν· ἐὰν ὑπὲρ φωνῶ
παιδία μετρίαν·
ῥεῖσσον ὀντα σοφὸν ὑ
φίεσθαι δὲ ἐπιεικειαν·
πάλιν ἀφῶσ ἔχοντα· διὰ
φρασος ὑπερεῖς τεῖν ἐσφῶ
τοτάχος ἐστῶ σοι μέχρι
τῆς ὁμολογίας· ὁπότε
ταυτὴν ἀπαιτῇ φείης·
τὸ δὲ ὑπὲρ ταύτην· εἰ
ναι δειλότερος· εἰ σὲ μὲ
γὰρ ἢ βραδύτης· ἐν τάχ
θαδὲ ἡ ταχύτης σὲ ἔχει
τὸν ἰσχίνδυνον· τῆ σοι
δεινὸν· ἐὰν μὴ πᾶσι
λόγοις ἐνδύνασ τεύσης·
καὶ τὴν προεδρίαν ἐ
χῆς ἐπὶ παντὸς προβλή
ματος ἢ ζητήματος·
ἀλλ' ἑτέροις οὐ φανῶ
σιν ἢ σοφώτερος ἢ φρά
συτερος· τῶν ὧν χάρις·
ὁπῆσ καὶ τάχαιρε τα δι
δωσι· καὶ διὰ τῶν ἴσοι
μῶν ἴσως εἶναι στατικὸν
καὶ τοῦ τοῦ ὑπερλο
γου σμόν ὁ τροφάνια.
ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν δη
μιουργίαν αὐτὴν εἴ
ποτε ἴσατε νόησας· οὐ
τε ἐν τοῖς κτίσμασι
τὰ πρῶτεῖα τὴν ὠνῆ
στιν ἀλλὰ πάντων ἰσω
σοι μὴ χάριστούμενος
πλάσματος· οὐ τε ἐν τῇ
πίστει τὰ σῶζοντα

τῶν δυνατῶν τέρψιν.
ἀλλ᾽ τῶν βουλομένων·
τὴ καλλιόπη ἔρως· πυρός·
ὕδατος· τῆς· ὑετῶν· ἰσχὺς
πῶν ἱερῶν πρεῖσσα
γρῖφος· στερεὸς· ἐνδυ
ματος· τοῦ γνῶθι σεαυτὸν
τοῦσία κοινή· τῶν ἁπλῶ
καὶ πανταπασι· τοῦ θεοῦ
δεμετρίως· καὶ οὐδεὶς
οὐ τῶν τυράννων· ὥστε
λοιπὸς ἀπολαῦσαι τῆς εἰκό
νης χάριτος· ἀνατρέ
λειτον ἡλίου ὁμοτιμίας
βρεχείπλουσίοις καὶ πε
νησι· ἰσοπληθυντὸς
καὶ ἱερᾶς ἑναλλαγὴ·
ἰσοῖν ὁμῶν εὐεξία·
ἰσοπλοῦς ὄρος ζωῆς· ἰσοῖν
μέτρον ἰσαὶ χάρισμα
τος· ἰσονομαὶ σθένεων·
δυνάμις· τάχα δὲ καὶ
πλέον ὀπτέννησε χεῖρα
ἐπὶ τοῦτο τοῖς πλεονέν
χαριστεῖν καὶ ἀπολαύ
ειν ἴδιον τῶν ἰσοῖν·
ἢ τῶν ἐξ περιουσία ὀ
δυνατώτερον·

Τ αῦτα μὲν οὖν ἰσοῖμα
καὶ ὁμότιμα· καὶ φύσει
καὶ συνθήκης γνώρισμα
τα· ὁ χρυσὸς δὲ καὶ ὁ ἀργυ
φανεὶς ἀφοῖ καὶ ἀγαπώ
μενοι· καὶ τῆς ἐσθῆ
τος ὅσην ἀλλαῖς καὶ πε
ρίεργος· καὶ ἡ φλεγμαί
νουσα εἰκὼν ἀπούσα
τράπεζα· καὶ τὰ περὶ τὰ
τῆς ἱστίας ἐκ τοῦ ὁπο
ποστῶν ἐξεστιμένων·

ὀλίγων ἐστὶν ἐπὶ καλλω
πισμὸν· τοῦτο καὶ περ
στὶν ἐπὶ τῶν θεωρῶν· ἰσοῖνα
πόλιος· προ(σ)ῆται· διὰ
θῆκαι· λογιάδα θεῶν·
χάρις· παιδαγωγία· τέλει
ωσις· πάθη χυ· ἰσαίνη
κτὶς· ἀποστόλοι· εὐαγ
γέλια· διάνοιαι πίστις
στις· ἐλπὶς· ἀγάπη· εἰς
θῆ τε εἰς ἐκφυ· καὶ οὐ
πρὸς ἑτέρων ὧν ἑτοῦ
μάνα πόδα τέδωρεάτων
ἀχάριστον ἵππαι καὶ ἀργῶν
λόγοι· ἀλλὰ καθόσον ἐκα
στος βούλεται· ἀνάβα
σις· ἑλλάς· τὶς· ὀλίγων
πέντε ὑφέντρανω τε
ραδεῖ ἐλπὶ ζόμενη· τὸ
μέτιστον· ἵππρεῖ καὶ ὑγ
ἱὰ καὶ ἁγίου πνεύματος
σις καὶ ὁμολογία τῆς ἱππ
πλείονες ἐλπίδος·

Τ οῦτων πρὸ μεῖζον τι
δ᾽ εἰκοινότερον· τὰδὲ
ὑπερταυτὰ καὶ τῶν
σπανίων τὸ πανίων τε
ρον ἐχθρὸ· ἀλλὰ τῶν τε ἀπλῆ
ων τὸ δεύτερον· ὧν ἡγ
ἀνεύρεσις χριστιανὸν
ὀνχοῖόν τε· πάντα τῶν
ὀλίγοις ἐφικτῶν χρὴ
σίμων τέρα· ὁμένης
πλουτεῖ φέρια· καὶ ὑ
περτοῦ πολοῦ αἱρεται·
καὶ πῆ καὶ συγκρίνει
πῆ καὶ ἀπογράφε
ται τρισσὰ ἐπὶ πλάτος
καρδίας τὸ πανταχοῖ
κοδομοῦ ἱταλογοῆς·

τὸ πλῆθος καὶ τὸ πυ-
κνὸν τῶν πλείονων ἢ
πάντων· καὶ οὐκ ἀμέχε-
ται πεπόνων· καὶ ἐμβά-
τευε τοῖς βάθεσιν· ἀπὸ
δὲ τοῦ ὕδατος καὶ
ὑπὸ τοῦ ὕδατος φερέσθω·
καὶ ἐὰν βούλεται μέχρι οὗ
μηδοῦ τρίτου κατὰ τὸν
παῦλον· μόνον συνὼν
τῷ καὶ ἐπιστήμην· καὶ
μὴ κατάπιπτε τῷ διὰ
τὴν ἔπαρσιν· καὶ μὴ δὲ πτε
ρορρυήτω διὰ τοῦ ὕψους
τῆς πτήσεως·

Τὶς φόβος ἐπὶ ἐν τῇ κα-
θάρσεως· καὶ τί τῶν
μαθοὺς τὸν ὅλον ἔπαρ
σιν ἐπερπαρῆναι· καὶ μὴ
γένωμαι τῆς ἀνόρωπι
νης κατάσεως τῆς πτα
πεινώσεως· καὶ ὁσονοῦν τι
λείπεται τοῦ ἀληθινοῦ
ὕψους· ὅπαν τῶν μὴ ὧν
τατος· ὃ δὲ ὀλίγος ἐστὶ
τὴν διάνοιαν· καὶ πεπε
τὴν γλῶτταν· καὶ οὐ
κ οἶδε λογῶν στροφας·
ρίσεις τε σοφὰς καὶ αἱ
πήματα· καὶ πᾶσιν ὑρ
ρωσθήσεται ἀσθενῆς φε
ζεῖς· πάντι θεεῖς· καὶ
τῶν χρυσίππου καὶ
γεωμῶν τὰς διανύσεις·
ἢ τῶν ἀρίστου τελουντε
χνῶν τινὰ καὶ σοτεχνο
λογῆσαι τῆς πλάτωνος εὐ
γραμμίας τὰ γοητεύ
ματα· ὀρθὰ καὶ σὺν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τιμῶν ἐπε

φθάρησαν· ὥσπερ αἱ
γυναῖκαι καὶ τὰ πρεσβύ
τερα· ἔχει καὶ οὕτως
θεσωφῆ· καὶ διατιμῶν
ῥημάτων· οὐδὲν τῆς
χαρίτος πλουσιώτερον·
οὐδὲν δὲ εἰς οἰκτὸν εἰς
τὸν οὐρανὸν ἀπενθεῖν· ἢ
νὲ κεῖθεν ἐπὶ κύσεις χῆν οὐ
δὲ εἰς τὴν ἀβύσσον κατέλ
θεῖν· ἵνα ἐν τῷ οὐ ἀν
τὸ μὲ εἰς μικρὸν πάντας τὴ
σις· ἢ τὴν πρώτην πο
λυπραγμοσύνην φύειν·
ἢ τὴν τελευταίαν οἰ
κονομίαν· ἐπιτύχοιμι
συγγραμματίου· ἵνα
μοι τοῦτο μὲ ἔχει τὸν
ὄφιν αὐτὸν ἀπενθεῖν· ἢ
δὲ ὁμολογοῦσα· τί τοῦτο
συγγραμματίου τοῦ
πλούτου· τί τῆς ἁμαρ
τίας· ὁμολογοῦσα καὶ
ὁμολογήσασα καὶ προσθεῖ
ναι τῇ γνώσει τὴν παρ
ρησίαν· συμπίζοντι
σμὸς ἐκεῖ θεὸς τὴν μὲ εἰς
δόξαν θεὸν καὶ λαμπρότη
τα· ἐμοὶ καὶ τὸ σωθῆναι
μέγιστον· καὶ τὰς εἰς ἐ
θνη φυγὰς βασάνους·
συβάλλειν τὴν πατρίδι
καὶ ἀπροσίτου· ἐγὼ τὴ

τε τρισχιλιέννιαι καὶ
πολλοστεώσεν· οὐδὲν
ἀνεῖναι τῆς πίστεως εἰκὸς
ἀδικώτερον ἀδελφοί·
εἰ γὰρ εἰς τοὺς σοφοὺς τὸ
πιστεῦσαι τοὺς ἁπλοῦς
ῥᾴτερον καὶ τοὺς ἐπὶ
ῥητοῖς τοὺς ἐν λόγοις καὶ
τὰ λογικὰ καὶ ἀποδείξεσι·
τοὺς πολλοὺς δὲ εἰκὸς
φάναι ἔρχου καὶ ἄρχου
καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ περὶ
σοῦ δὲ τὰ τοῖς πολλοῖς·
οὕτω δὲ καὶ ταύτης
ἀποτυγχάνειν· καὶ τὸ
μὲν ὑφηλὸν τε καὶ θεῖον
ὀλίγους σφόδρα μοι φιλο-
σόφων καὶ οἰκεῖον τὸ
δὲ εὐεπίπλαστον καὶ τοῖς πολ-
λοῖς εὔφραστον ἀποπτυ-
στόν τε καὶ ἀποβλητόν·
οὐδὲ γὰρ τῶν παίδων οἱ
μετρίως τεροι τοῦτο
πάσχουσι μὴ οὐ στέρε-
σθαι καταδυνάμενοι πᾶσι
τρεῖς τιμὰς· ἀλλὰ χαίρει
μόνον τὰς προεχούσας
μὴ τι πρεσβυτέρου πολλῷ
ὄντος τοῦ ἑνὸς σοφοῦ λυπῆ-
σθαι· οὐδενοῦτινος οὖν
προπάντας ἐνεργεῖν
ἁμωτάτω· μὴ τί γε καὶ
τοῦ ἑνὸς σοφοῦ μὴ προνοεῖν
κοινὸν ἴδιόν τε οἰκείως
ἐν τοῖς πλείοσι κρείττων
καὶ σφαιρικῶς καὶ τὰ
λοιπὰ ὑγιὴς καὶ τοῦ
σώματος ἀπολαύειν
καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ περὶ
σοῦ δὲ τὰ τοῖς πολλοῖς·
οὕτω δὲ καὶ ταύτης
ἀποτυγχάνειν· καὶ τὸ
μὲν ὑφηλὸν τε καὶ θεῖον
ὀλίγους σφόδρα μοι φιλο-
σόφων καὶ οἰκεῖον τὸ
δὲ εὐεπίπλαστον καὶ τοῖς πολ-
λοῖς εὔφραστον ἀποπτυ-
στόν τε καὶ ἀποβλητόν·
οὐδὲ γὰρ τῶν παίδων οἱ
μετρίως τεροι τοῦτο
πάσχουσι μὴ οὐ στέρε-
σθαι καταδυνάμενοι πᾶσι
τρεῖς τιμὰς· ἀλλὰ χαίρει
μόνον τὰς προεχούσας
μὴ τι πρεσβυτέρου πολλῷ
ὄντος τοῦ ἑνὸς σοφοῦ λυπῆ-
σθαι· οὐδενοῦτινος οὖν
προπάντας ἐνεργεῖν
ἁμωτάτω· μὴ τί γε καὶ
τοῦ ἑνὸς σοφοῦ μὴ προνοεῖν
κοινὸν ἴδιόν τε οἰκείως
ἐν τοῖς πλείοσι κρείττων
καὶ σφαιρικῶς καὶ τὰ
λοιπὰ ὑγιὴς καὶ τοῦ
σώματος ἀπολαύειν
καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ περὶ

ρεν ὁμοίως ἐν ἁπλότη
τι αὐτοῦ· καὶ καὶ ἐν αὐτῇ
τῶν παροιμιῶν τὸ φω
ἔχουσα· οὐ μὴν ἐν ἁπλότη
καὶ τὴν σὺν τοῖς ἁπλοῖς
ρημάσι πέρι δόλιε
πος· καὶ ἐπὶ τούτων ὡς
περὶ πλέπτης ἐσχεδιά-
ζομενος· ὑπὲρ
ετρεβλοχείλου φρονά
του ἀποδείξεις λογου φαρ
ρύντας ψυχὰς καὶ
κενοῦντα τὸν ἐσταυ
ρωμένον τοῦ χυ· πράγματι
λογοις ρεῖ τοῦτο διὰ τῆς
ἐνλογοις δυνάμεως·
ἐπεὶ τοδοφενεστησα
ποδείξεως· τῆς ἀληθείας
ἀσεστιν ἐλαττωσις
τι προσοῦν οὐκ ἀνιᾶ τα
λαι πεζος οὖν· τὴν ὑπ
γονοικοδομὴν ἐστὶ πρὸς
ἀπαρτισμὸν οὐκ ἐχω·
τικὰς συμετρεῖ στὴν χεί
ρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν ὧν
ραιον εἰσφόρμιν· καὶ
πᾶσαν τὴν γῆν δρακὸ
στοιχεῖα μεγάλα καὶ μο
νωμετρητὰ τῶν ποι
μένων τι γνῶσι, σεαν
τὸν πρῶτον· τὰ ἐν
χερσὶ καὶ τὰ νοητὸν· τὸς
ἐπὶ καὶ πρὸς ἑπλόφυς·
καὶ τὰ πρὸς σὲ μὴ φυ·
ἐν ἐπισωμῆς φυ· καὶ τὴν
χεῖρα μὴ χεῖν δεφυσι καὶ
τὸ τὸ κινήσασθε· τὸς
ὑπερσὲ σοφία· καὶ τὸ
τὴν φρενὸς τὸ λυπεῖν
ριον· μὴ σὲ μετρητοῦ·

καὶ ἡ οὐσία οὐχ ὁρίζεται.
ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῶν λεγομένων
πάντα ἐστὶ περιέχεται.
Πῶς οὖν φησὶν ἡ ἁγία γραφὴ καὶ ἐπὶ πλεῖ
στον χρόνον ἐμεινεν καὶ
πότερον παραδέχεται τὰς
ἐντυχὰς ἐν τοσούτῳ
προσεῖκεν διαβάσεις πῶς
τὸ αὐτὸ κινεῖ καὶ ἀκίνητον
ται διαβουλήσεως ἀκυβερ
νήτου λεγόμενον τίς δὲ παυλα
κὴ νήσεως τίς οὐ τῶν πάν
σοφίσεως μερισμὸς καὶ
πῶς διὰ τούτων ὁ θεὸς
ὁμιλεῖ τοῖς ἐξ ὧν καὶ τὰ
ἐξ ὧν οὐ παραδέχεται
πῶς ἀναλλοίωτος ἐστὶν
δη καὶ τίς ἡ τῆς προσευχῆς
ἀναλλοίωτος ἡ πάλιν
λιν καὶ τίς ἡ τοῦ ἀγγέλ
ου πρὸς λὰλ ἀντίθεσις ἡ πάλα
λινησις πῶς λόγος νοῦ
γέννημα καὶ γέννημα
λόγου ἕν ἄλλου νοῦ καὶ
πῶς λόγῳ μόνῳ διαδι
δόται πῶς τρέφεται
διὰ τυχησομένα καὶ ἐπὶ
τυχηδιασώματος οἰκοι
πῶν ἐπιφοὺς πῶς ἐπι
γνωσιφόβος καὶ λύει
φρασος καὶ ἰσχυστέλλει αὐ
τὴν καὶ διαχεῖ ἡδονή
καὶ τὴν εἰφοβος καὶ
λετεωρίζει τὸν φος καὶ
κὺφρίζει ἐλπὶς πῶς
ἐκλαίνει φυλος καὶ
λιδώσεφυφραίνει δια
τος θλίβει ζεσαν τος.
ἡδέ ἁπλῶς χωρισαν τος
καὶ πῶς οἱ χαρακτῆρες

τῶν πραγμάτων ἐν τοῖς σώ
μασι τίς ἡ τοῦ λογισμοῦ
προεδρία καὶ πῶς ἐπὶ
τοῦ τοῖς ἐπιστατεῖ καὶ
ἱερεῖ τὰ τῶν πραγ
κτικὰ τὰ πῶς ἁπλᾶ
τὴν κρατεῖται καὶ ἁπλοῦ
τοῦ ἀσυνθέτου καὶ πῶς
ἐν τούτῳ εἰσῆλθεν ἡ
τυχὴ ἐστὶν ἁμαρτία
σις ταῦτα ἐν τούτῳ
τὴν καταδόκησιν ἐν
πῶν παραλείψῃ σύνεσιν
νησιν οὖν καὶ ταχὺ
ἀστερῶν καὶ κινήσεις
χειρῶν καὶ ζῴων ἰδέα
φορὰς καὶ ἀνομοιοτήν
ρανῶν ὑποβάσεις καὶ
ὑπερφυεσεις καὶ πάντα
ἐν σοφῷ δημιουργικὸς
λόγος κατὰ μέρη ζεται
καὶ λόγους προνοίας καὶ
διοικήσεως καὶ τὸ τε
ὑπῶν λείψων φαρμακον
ἀλλ' ἔτι φοβερώτερα
βήναι τοῖς ὑπερφιλοτε
ροις καὶ τοῖς μᾶλλον ὑπὲρ
περτηνησιν ἀνομαλί
μᾶλλον τὰ μὲν ὑγρὰ
ἐν τῇ σπερὶ τὰ μείζω
φιλονεικίας ἁπλῶς δὲ
γος δὲ ὑσερὶ σκαὶ φιλότιμος
Καὶ ἐν καφανερὸν ὑσπαι
δαγωγὸν πρὸς τοῖς
πρώτοις ἐστὶν ἵνα
τὴν ὑστερονμιον χο
ρίαν φύγωσιν. οὕτω
δὴ καὶ τῶν λόγων καὶ δὲ περὶ
τὰ μικρὰ φαίνεσθαι
φρασύνη καὶ ἄπαιδευτο.

ἵνα μὴ περιτραμεῖν ὦ
τὴν ἱερὰν τῆς καταχρήσω
μένου φάρμακα ἀπ' ἀρχῆς
καὶ ἐνδόντα καὶ εἰδικὰ
προϊδοῦσα ἀναίρειν.
ἢ προβαίνουσα ἀνάγκο
φαλκὰ φανῆναι ταύτης
ἀνώτερον· ὡς περὶ καὶ πε
τραν ἀπ' ἀρχῆς ἐρεῖσαι
καὶ κατασχεῖν. ἢ σφερο
μένην ἀνωμασθαι ἐδὲ
ἀπλήστου τε ροσεῖ. καὶ κα
τέχειν τὴν ὑπόσον ἀδυ
νατεῖς· τὰ ὑπερτελεῖ τὰ
ἐν τοῦ τοῖς σώμασι κενοῦ
σθω σοῦ τὸ φιλότιμον
ἐν τοῖς αἰσθανομένοις οὐ
δέχη τοῦ το. οὐδὲ ἡγεμὼν
σας οἰχαλινὸν ἔχει. οὐδὲ
κρεῖττων εἶ τῆς φορᾶς·
δεῖ δὲ ἀπονοεῖσθαι πᾶν
τως· καὶ ταῖς πρώταις
δυνάμεσιν ὑφίεσθαι.
εἰ περ μὴ καὶ εἰ πλείστας ἐ
τροπὲς τὴν τῆς σπουδῆς
καὶ πλείονα εἶναι μέρα
ἢ ὅσον συμφέρει; σὺ δὲ μὴ
κατακρίνης τὸν ἀδελ
φόν· μηδὲ τὴν δεινό
λαν ἀσέβειαν ὀνόμασης·
μηδὲ ἀπελθὼν σπροπέτης
καταγνοὺς ἀπογνοὺς.
ὁ τὴν ἐπιείκειαν ὑπε
σχημένος·
λέων ταῦ φαλοῖ φάνη
φ ἰταμεινος· ἐὰν σεῦ ε
στιν ἐν ταῦ φατοπά
δελφὸν προτίμησον·
μηκέτα τῆς σεαυτοῦ
κλάδης· ἐν φατοκατα

κρῖναι καὶ ἀτιμάσαι ἐκ
βαλεῖν ἐστὶ τὶ χύρωμα καὶ τῆς
κλόνησε ἐλπίδος· καὶ τὸν
λαὸν ὅλον τὰ σὸν· καὶ
σὺ τὸν εἰς σῶν φυτιλιῶν
τερον· συνεγκόφαι τοῖ
ζιζάνιες· ἀλλὰ τὸ μὲ
ἐᾶσε ἵνα μὴ δι ορθῶσαι κ.
τοῦ τοπράως καὶ φιλα
φρόνως· μὴ ὧν ἐχορός·
μὴ δεῶσα πὸ τοῦ λοῖα
τρος· μὴ δεῶσ ἐν τοῦ
τοῦ λομόνον εἰδως· τὴν
καῦσιν καὶ τὴν τοῦ λὴ
τὸ δὲ σαυτοῦ κατάγνω
σιν καὶ τῆς σεβείας τῆς
σῆς· τί γὰρ εἰλικρινῶν
ἢ ἄλλο τί πάσχων τὰς
ὀφεῖς· ἀκριβολογεῖσθε
τὸ πῶλον· τί δὲ εἰς τρέ
φεσθαί σοι τὸ πᾶν δο
κεῖ. ναυτιῶν τί τυχὸ
ν ἢ λεφυόντι. καὶ τὴν σὴν
ἄγνοιαν ἑτέρων ὑπο
λαμβάνεις·

Πολλὰ δὲ εἰς τραφῆναι καὶ
παιδεῦσαι πρὶν ἄλλου κα
τάγνωμα ἰδοῦσε βεῖαι·
ὃ οὐκ ἔστιν ὅσον σὺ τὸ
εἰς τελεῖν ἢ ἀπ' ὀστι
τοῦ πρὸς καιρῶν καὶ
ἀπόν· εἰκῶς εἶφυ·
καὶ εἰκόνι φυδιαλέγη·
καὶ κρίνης καὶ αὐτὸς
ὁ κρίνων· καὶ κρίνεις
ἄλλο τρίον οἰκέτην.
καὶ ὁ ἄλλος οἰκονομεῖ
ὃ σὺ τῷ δοκιμάζε τοῦ
ἀδελφόν· ὃς καὶ αὐτὸς
ἐν τοῖς αὐτοῖς μέτροις

κρινόμενος· διὰ τοῦτο
καὶ ταχέως τελευτᾷ· καὶ
διὰ τοῦτο τὸ μέλος·
ἀδηλονότι καὶ διὰ τοῦτον
προσψαλλανέται τῷ ὑπὲρ
αὐτοῦ· ἀλλὰ νουθέτησον
σον· παρακάλεσον· ἐπι
τίμησον· ἐχεῖ ἰατρεί
αν κανόνα χύμα φυτρὸς
εἴτουν πράου καὶ φιλάνου
καὶ τὰς ἀσθενείας καὶ τῶν
κατ' αὐτὸν πάντων· κάντο
πρῶτον ἀντίβ· μι
κρὸν ἦχον· κάντο
δεύτερον· καὶ ἅπαξ πι
σὸν· ἐτέρα καὶ ἀσθένει
αν· κάντο τρίτον· γενὸ
φιλάνος εὐσεβοῦς· ἐτιτῦ
δεσπότου δεήσεως· καὶ
ἐκκόψαι καὶ ἀφελεῖν καὶ
τὴν ἀκαρπίαν τῆς ψυχῆς
καὶ ἀνόνητον· ἀλλ' ἐπι
στρέψαι καὶ περιβαλεῖν
κόπρια· καὶ θεραπεῦσαι
τὴν διεζωγρευσεως· καὶ
τὰς εἰς τὸ φανερὸν αἰ
σχύνης καὶ ἀτιμίου τε
ρασιγωγὰς ἐπανορθώ
σιν· τὰς δὲ ἀφελεῖ μετα βά
λει καὶ καρποφορήσει
καὶ θρέψει τὸν ἀπὸ
βλαστὸν ἐπανερχόμε
νον· ἐνέγκε τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ ἀγωγὴν· ἣν
ἐποίησε τῷ ἀδελφῷ· ὅτι ἐν τῷ πνεύ
ματικῷ λιμῷ συγκεχρι
μένος· τῶν συντεθειμέ
νων τεχνηλαγρεφικῶν·
ἵνα μεταδῷς τούτων τῆς
πίστεως ἀλλ' οὐκέτι

ἔχει μνησθῆναι καὶ σιγᾷ· τὸ
νόμου τὸ παιγνιῶδες περι
κόπτεσθαι δυνάμενον καὶ
διαφθαρῆναι καὶ διὰ τοῦ
το· ἵνα σοι γενῶν μὴ φυ
γόντι τὸ φθορίον ἀπὸ
κτείναντι· ἀλλ' εἰς μὴ δυ
νατόν· καὶ σὲ ἵνα πο
ράπευσον· εἰδέναι τοῦτο
ἀσφαλὲς ἔχεις· ἐν τῷ μὴ
δένα αὐτοῦ τῆς μοιχ· προ
σλαβεῖν· ὅτι μὴ
τις ἔστιν ἁπλῶς ὃς οὐκεῖ
νου πάθος· ἵνα μὴ ἀπελάσει
τυχὸν τὸ σὸν ἐνῶδες
περικῆσαν· ταχὺν
ἐδεξω τὸ τοιοῦτον ὑπὲρ
τοῦ νοῦ μοδούλου καὶ συγ
γενοῦς· ὃ ἵνα μὴ αὐλὸς ὢν
λωτὸς καὶ διάνοιαν
ναι καὶ εἰπεῖν ἐτόλμη
σεν· ἑαυτοῦ εἰδὼς τὸ
ἱπλάντεις ἀχθῆναι χῶ
ματος φυτρὸς· ὅτε
καὶ ἐζυγοποίας πολλά
κις μὴ ἀποτεμνεις
τὸν ἀδελφὸν ὑπὸ ἐπῳδὴν
κεφαλὰς ἀντὶ τοῦ χριστο
τητι· τοῦτον ἀπολλῦ
εἰς τὴν φρασύτητι·

Τὸ σὸν μέλος ὑπὲρ οὗ χεῖλε
φανεν· εἰ τοίνυν καὶ ἡ
σχύρος εἰφησὶν ὁ παῦλος
περὶ βρωμάτων διάλε
γόμενος· καὶ φαρρεῖς τῷ
λόγῳ καὶ τῶν γενναίων
τῆς πίστεως· ἀλλὰ καὶ
τὸν ἀδελφὸν οἰκοδό
μησον· μὴ τῷ βρώματι
τὸν οὐ κατάλυε· τὸν ὑπὸ
χῦ· τῶν

κοινῶν παρεῖται τὰ τιμιώτερον· καὶ γὰρ ἕτερον τὸ πρᾶγμα ἕτερον. ἄλλο γέ τι ἐστὶ παραίνεσις καὶ λόγος ὁμοίως χρήσιμος· χρήματα δὲ καὶ νόμοι καὶ φαίη παρ' ἡμῖν καὶ φανερὰ τοῖς παλαιοῖς σοφοῖς ἑβραίων ἐστὶν ἃ τῶν ἡμετέρων ἐρώντων βιβλία ἡμᾶς ἀνέσεσθαι τοῖς νέοις· ὧν οὐλυσσίτας τὰς αἱρέσεις ἔτι καὶ παλαιοτέρας ἐστὶν ἢ τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λόγου· τοῖς μὴ πάνυ λίαν ἀπλῶς ἔχουσι φιλοσοφίας καὶ φιλοτιμοῖς καὶ φέρ μοι τέροις τοῦ δέοντος εἰς εὐσέβειαν· καὶ τοὺς μέντοι τεινέντας ὑπὲρ ἑαυτοὺς βλάπτωσι· μὴ τε ἄλλους τὰ τομένοι· καὶ τὴν ἑλληνικὴν λόγοις ἐλευθερίαν ἔχειν τοὺς μετρίους ἑλλήνων καὶ ὧν ἀληθῶς κοσμίους καὶ σώφρονας· τοὺς πολλοὺς δὲ ἀπαγορεύσας τῆς ὁδοῦ ταύτης· καὶ τῆς νῦν κατεχούσης φιλολαλίας καὶ ἀρρωστίας· ἐπ' ἄλλο τι τρέπειν ἀρετῆς εἶδος καὶ κίνδυνον ἕτερον· ἑνὸς καὶ τοῦ λιτῶς τε καὶ ῥᾳθύμως ἐπιβλαβεροῦς ἰσχνότητος καὶ τοῦ λίαν ἀκριβοῦς ἑρμηνείας· ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον· εἰ δὲ μή γε ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς ἀεί· ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον·

φέρουσαν· ἵππους φιλεῖ
θυχῆναι τὴν πᾶσι κατ' ἀλλή
λους· ἄλλως δὲ ἀλλήλοις κατὰ
τὴν δια φορὰν καὶ τῶν
πλησίων καὶ τῶν νέμεσθαι.
βιοῦσι δὲ πᾶσιν ὁμοίως τοῖς ζῴοις
φερωνύμοις· ὃν ἐστὶ καὶ
τὸ οὐ τοῖς αὐτοῖς βούλεσθαι
πλὴν· οὐδὲ προσομιλεῖ
τοῖς λέουσιν· ἐπὶ τιθῦνι
ἐλαίοις πείθεσθε νέμεσθαι
γέροντες· ἄρχοντες λα
ῶν καὶ ἀρχόμενοι· μιμο
νται δὲ καὶ μιμοῦνται· πρὸς
μὲν περὶ τὰς ἀσκὰς καὶ ἀχρή
στους βιοτικὰς· χαί
ρειν ἐάσατε· αὐτοὶ δὲ διὰ
βιοῦσι καὶ πολιτείας· καὶ
λόγων τῶν παίσιν ἡδυ
νομένων τῶν φωνῶν καὶ
σιγῶντες· τεύξεσθε τῆς
ἐκεῖθεν ἀληθείας καὶ
θεωρίας ἐν χῶρῳ· ὡς ἥδο
ξε τοῖς καὶ ὧν πάλαι

κς

Γ τῶν φανλιζωτῖπότε
ἐστινὁπρὸς τοὺς ἐμοὺς
ὑπερὁποτελογους καὶ
ὑποφεντοσὺν τοπῖτῦ
τηςθεοτῖτῆς ἡμετέρας
φωνῆς ἐν ᾗ ὑπερορίου
καὶ ἡμερᾶς ἐστι καὶ ὁν
δενἐχουσης ἐρασμιον
ὡστε παντοῖα μισοῦσι
τε προσῆκε λεγειν ὁποθε
ν ἀι. ὁπρὸς τὴν ἀληθῆ
τῖναὶ φ· ὁπτᾶς ἀμπρια· ἐ
μοὺ τε ἐκρεμασθε καὶ ἀλ
λὰ νῦν ἐς τὸ νῦν ἐμὸς ἐχο
μενος· καὶ φ· ὑπάντες
ἐξ ὧν τὰ πάντα καὶ ἐις ὃν
τὰ πάντα ὧν τῆς θ· χ·
μας ἐκλυσεως· ἵνα πλε
ἱστοτῖπατρὸς ἀτιομαδε
σμοῖς ἁπαντοις συνηρτη
μενην· τοδεἀπτιομε
ὁυτε τῖοἰδα ἑτῶν τῶν
ἀλλωνῖσοφωτερον ὁ
σαρ ἁπαντῶν ὑπεπτα

καὶ· εἰ καὶ τις τοὺτῶν
τῶν ἑλληνῖσοφῖαν ὑπο
λαμβανει τοῦ δε πλεῖ
τῖνῖσοφοσεστιν ἁπλῶς
τῖσαπο τῖνος ἀρξεται πρῶ
τῖνῖσοφος ἑαυτῷ γενοιτο
δοξῖασλογομεκιρυ ζα.
ὁυ καλλιστα περιεχεσθε
ἴχνη σιδε ἄλλο τρῖοι σεπτη
κολουθησα· καὶ τῶν τοις
ἄλλοτεροις· εἰρῖσεται χρ
ῖσμο· ες· εἰπερ ἄλλοις ἁ
λεξανδρου λιαφῖλῖτὰ τοῦ
πλῆυ· τοῦ μεγαλου τῆς
τριαδος ἀγωνῖστου τε
καὶ κῖρυκος· καὶ λογω
καὶ ἐργων τῖνα ἀσεβειαν
ἐξορῖσαντος· μεγαλην
σφ· ἐν ἀρτῖσαποστολικοις
ἐκεινῖσευχαις· ἣν τον
ἀρχηγον τῆς ἀσεβειας
κατελυσεν ἐν τοῖς ἁ
γιοις τῶν τῆς ἐκκλησιας
λαμπρευμασῖ τῶν ἣν
βρις υβρισμενην τε
καὶ στηλιτευθεῖσαν
τῷ δικαιῳ· θανατῳ
ψυχῶν ἀλικος
νζ ενῖπιοῦ νῖπτηγιων
αἰῶνες ρῖζαμεν ἀνσπερ
ῖπαιων ὑσῖσαμενδειζεν·
ἐναν ἀρωτοῖς ἀγιαῖν

ιν τοῦ Διωκομένοις· κε
ις ρυμιεμενηνδε καὶ συγ
κε χωρεμενηνμὴ ἂν εστω
κωλυσαμενος κατὰ τοῦτοῖ
δ ας ἰσδ ας κτοῦ μεγάλου.
κὴ πορ ῦσσοντας θρόνον
φρεατ αὐδ ατος ζῶν τος.
ἀλλὰ καὶ φρασσομένου τῆ
τῶν θρυλιστριῶν ἁ
παις ἀφαιροντας· ἄλλου
δε τῶν ἡ σομ φώνων τις ἐ
γω καὶ ἡδέων. καὶ ὅλος
ἰσολαις ειδ ας κλέπτειν τῆ
ἐνηθειαν. ὅθ ου γὰρ πολλοὺς
γὼν ἡνὑπ ερατ ευειν
ὑπ ισχνουμενων· οἱ
τηνἀπ ατὴν καὶ ἀτ εχνῆ
ἠθῶν πεὐσεβειαν· ἐν τε
χνως ποιεῖσθ ας· καὶ
πολιτικῆς τῆς καὶ νόμ
ἑδ ρας ἀπὸ τῆς ἀτ ορ ας εἰς
τὰ ἀγ ορ ας ἐπ ιτ ετ ραμμενης
μης· καὶ ἀπὸ τῶν θ εατ ρ.
ἐπὶ τὴν τοῖς πολλοῖς ἁ
θ εατ ον μουσ ταρ γυ ραν.
ὧν ἐ ἰναι δ υσ κινας ἐ ιδ ει
πολλὰ συμβ ουλ ευσ αι τοῦ τ οῦ
πεῖν· πρὸς οὐ τον ἄλλη
λων ἁ δ ας θ ερ ους ας· ὅσ ον
τὴν μεν πᾶσιν ἀν ε ις θ
τὴν δ ε τ ρ ις ι·

Κ αὶ τὴν μεν τελ ε θ αι.
τὴν δ ε τ ρ ι λ ε θ αι· καὶ
τὴν μεν θ εατ ρ ικὴν.
τὴν δ ε πι σ κ ηνὸν ὀνομα
ζεσθ αι· ὑμεῖς μὰ ρτυ
ρες καὶ ὁ θ εσ φ ι λ εσ τ ὸς
ἀπ οστολος· ὧν οὐ τ αν
τὴς ἡμεῖς τῆς μερ ίδος.
ἀλλ ὁ ι ο ι ς καὶ οὐ τ ι τ οσ ὰν

θ ᾶττ ον ις καὶ ἀ γ ρ οι κ ίας.
ἢ θ ω τ ε ι ας ις καὶ ἀπ ελ εύ
θ ερ ί ας ε ἰς καὶ τ ρ ι α δ ε ζ α
θ αι· ὅτ ε ις καὶ πρὸς τοὺς
λ α ι ν ὰ π τ ε χ ο μ ε ν ο υς ε ἰς
λ ω ν η. ἐ σ τ ι γ ὰ ρ ὁ τ ε ις καὶ ὁ
π ο υ θ ρ α ι ν ό μ ε ν ο ς θ ᾶττ ρ α χυ
ν ό μ ε ν ο ι. ἀ ν τ ι τ ι λ η π τ ι κ ὰ
τ α λ ό γ ο ν π τ ὰ λ ι ν π ο ι ε ῖν
η ο μ ι ζ ω ν τ α ι·

Κ αὶ τ ο ῦ τ ο ἔ δ ε ι ζ ε ν ἢ π ρ ὼ
η ν γ ε ν ο μ έ ν η π ε ρ ὶ ἡ λ ί κ
κ αὶ ν ο τ ο μ ί α· ἣ ν ἡ ι κ α ζ ή
λ ω κ αὶ θ υ μ ῶ ζ ε σ α ν τ ε ς
ὑ μ ε ῖς ὁ λ α ο ς· κ ο ῶ ν τ α ς
τ ε κ αὶ ὁ δ υ ρ ο μ έ ν ο υς ἐ
π ι τ ὸν θ ρ ό ν ο ν τ ο ῦ τ ὸ
ἐ θ η κ α τ ε· τ ὸν ὃ ν ι κ ὸν ἰ δ ε ῖ
τ ε τ υ ρ α ν ν ι κ ὸν χ ρ ὴ λ ε
γ ε ι ν· ἔ ι τ ε ἀ ρ χ ι ε ρ α τ ι κ ὸν
ἐ θ η κ α τ ε δ ᾽ ὃ υ η δ ι α τ ὸν
π ο θ θ ο ν τ α ρ α ν ι δ ι ν ι σ α ν
τ ε ς· ἐ ν θ α τ ο σ ο ῦ τ ο ν τ ο ν τ ι
ε ι τ ῶν θ ε ρ ι ο τ έ ρ ω ν ἐ
δ υ σ χ ε ρ α ν α μ ε ν· ὥ σ τ ε
ἀ π ε π η δ ᾶν σ α ν ἡ μ ῶν.
τ ὸ θ ρ ί α τ ρ ο ν ἐ ι σ ὲ χ θ ρ ᾶ
σ τ ρ ε φ α ν τ ε ς· ὃ υ γ ὰ ρ
ἐ ξ ὧ ν η χ α ρ ι σ ὺ μ ε θ α σ ι σ
π ο ῦ μ ε ν η ν ἀ λ λ ο ν. ἢ ἐ ξ
ὧ φ ε λ η σ ώ μ ε ν· τ ι ς
ὃ υ ν ή σ ε ι τ α τ ο ῦ τ ο σ ο ῦ
τ ο υ π ε ρ ι ῆ ν α λ ᾶ σ π ο θ ο υ
κ αὶ τ ο ὺ σ λ ο γ ο υ ε π ὸ ὑ σ η
μ ε τ έ ρ ο υς· ἀ υ τ ο ῖ β ο υ λ ε
θ ε ν τ ε ς· ἐ δ η λ ώ σ α ι τ α υ τ η
κ αὶ π α ρ α σ τ ῆ σ α ι. κ αὶ τ ὸ
ὑ μ ε τ έ ρ ο ν π α θ ὸ ν α υ τ ο ῖ
γ ν ω ρ ί σ α ι. π ά λ ι ν η μ ῶν
τ ο ῦ τ ο δ η μ ι ο σ ι ε ῦ σ α ι. ὡ ς

καὶ τῶν ἄλλων ἑπτὰ μαῖῶν
χρήσεται πρὸς γάμους ἐχη
σιν ταῖς ἡμετέροις οἱ
δὲ τοιοῦτοι εἰσφέρετο λόγοι.
ὅσοι μὲν κτῆσιν ἡσυχίας οὐ
κοῦν ἀκούσαντες καὶ σκο
πεῖτε μὴ φλαῦλος ἐστὼν
τῶν ἡτοιούτων ἐπίσα
στος ἐμοὶ δοκεῖ τρεῖς μά
λιστα μέν ὡς αὐτοὶς ἁ
μαρτεῖν ὀκτὼ μαῖας. εἶτα
βοηθεῖν ἐπὶ κρίσει. καὶ διὰ
τοῦτο περιέπειν τοῦ
μέτρου φιλοπόνως. ἔφυ
σε δὲ αὐτὴν πρὸς τὸ οἰκεῖ
ον πάντα μέν ὑμένων σέχει.
ἔστι δὲ κτῆμα ἐστὶ γεν
νημα. ἔστι δὲ λόγον καὶ
διέξοδον ἐσούσιον χει
ρούσθαι τοῖς ἑαυτῶν ὑπὸ
βάθρασι

Δευτέρου δὲ ὄντος τοῦ
λαβεῖν τὸν μηνῖτα
μόνον. μηδὲ βλα
βῆναι
ον. μήτε φάρμακον τε
καὶ πλημμυρικὸν. ἀλλ᾽
ὁ χωρητικόν τε καὶ
μέτριον. καὶ οἰκονομικὸν
ὑπὲρ τῶν κοπίων καὶ
μοιότροπον. καὶ σύμ
τοκον τέρον ὑπὲρ μέτ
φιλόσοφον. οὐδὲ ἀμοιρεῖ
τεχνικῶν καὶ πολιτι
κῶν ἐστὶν ἡμῖν ἀμεύρι ἐν
ἀλλ᾽ ἁπλοῦς καὶ πνευμα
τικῶς τετιμημένο
ὑγιὰ ἡ ναζητητέον μὲ
ἀποκρυπτόμενα οὐκ ἐ
πιτήδειος ἀχθοφορῆσαι
μενητικῶς. ὥσπερ οἱ τὰς

ὥρας μικρὸν προφαίνο
ντες ἐπὶ τὰ ὑποστελλόντες.
ἵνα τὸ φεύγειν τὰς προ
φάσεις. καὶ ἁπλῶς μέτοι
εἰσφαίνων τοιούτων
κρίνειν τὸ πᾶν. σχεδὸν
ἀγένητα μὲν καὶ ἀγύσχερα
νεῖν. καὶ οὐσέχειν ὅπως
ἐπαινοῦντες τυραννὸ
μενον. μονῳδίαν ἀντὶ
πάντων εἰς φέρειν τὸ
ἔλεον. οὐ γνώσις τοσοῦτο
λόγοις τροπέγενετο. καὶ τοῦ
τοῦ περὶ μετιμᾶς
τὸ μυστήριον. ἐπεὶ δὲ
ὁ λόγος τὸ πολεμοῦμε
νον. καὶ ἐπὶ περιττῇ
φησὶ καὶ τοῦτο ἁπλῶς
πρὲπ τοῖς ζῶσι μᾶλ
δεῦσαι λόγου. τοῖς
θεοῖς δὲ εὐγενέσι μεν.
καὶ τὴν ἐπίκρανιν καὶ
τὸ μὲν ἔρανον τῶν ζῶ
ἡσυχάσαι καὶ γλῶσσαν
μὲν τὸ πολιτικὸν
σοφισάμενος ἐλευθέριον
τοῦτο περὶ τέλος
λεπτὸν τριῶν
τρίτων ἀκρωφρίνη σπάσ

μεθ' ἡμῶν ἀδελφούς· τὸν δὲ
οὕτω τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσαντα καὶ τὰ
τῶν βαρβάρων φεύγοντα;
Τὸν δὲ ταύτην ἁρπάσαντας
τὸν πολλοὺς κορώνης τρέ-
φοντα φιλοσοφούμενον ξένα
καὶ εἰς φυλακὰς πρὸς τῶν
ἀντιθέτων συλλαμβάνεσθαι
σταμένους ἀδίκως ἐᾶσαι φα-
σὶν τὴν τῶν φευγόντων συλ-
λογισμοὺς· καὶ μὴ σπουδὴν ποι-
εῖσθαι τὴν ἀλογίαν μὴ
ἡρπακέναι καὶ αὐτὸς
εὐσεβῶν· ἐπεὶ
δὴ τοῦτο πρόχειρον τοῖς
πολλοῖς εἰς ἀπολογίαν τῆς
ἀλλοφύλας εἰλογον ἔχον
τῶν ἰσχνείων τὴν ἀν-
ηλίην· ὡς ἀπολοίτο
ἐξ ἀνώνυμος φθόνος· ἅπα
πάντων ἐχόντων
ὁ τῶν ἡμιάσχοντων νῦν·
τὸ λοιπὸν τῶν πλαφῶν
ἀλίσκωμεν τὸν ἐλαιόκαρ-
πον καὶ ὀλοὸν τὸν
ἐλαιόκαρπον τὸν ἡμέτερον
ὁ τῷ μὴ ἱδρῶτι τοῖς κα-
λοῖς· τὸ δὲ ὁ τι τὴν κεῖνο δὲ
ἔχοντας· οὐ γὰρ τοῖς
πρώτως ἐπαινέσασιν
ἁλίσκατάρασοι δὲ οὐ γὰρ ἡ
δεσπάντων ἐπαίνων τὸ
τέλος ὡς τὰ χαλαπτικὰ
λοιδορίας προσφωνήσαν ἢ
ναὶ τὸν φθόνον ἐπισχῶ
σιν· οὕτως καὶ τὸν ἐν ὑμῖν
τὸν ἀλιτήριον τὸν ἀφῶν
ἀλίσκωμεν τὸν ἐλαιόκαρπον
καὶ δίκαιον τὸν ἡμέτερον
ὁ τῷ μὴ ἱδρῶτι τοῖς κα-
λοῖς· τὸ δὲ ὁ τι τὴν κεῖνο δὲ
ἔχοντας· οὐ γὰρ τοῖς
πρώτως ἐπαινέσασιν
ἁλίσκατάρασοι δὲ οὐ γὰρ ἡ
δεσπάντων ἐπαίνων τὸ
τέλος ὡς τὰ χαλαπτικὰ
λοιδορίας προσφωνήσαν ἢ
ναὶ τὸν φθόνον ἐπισχῶ
σιν· οὕτως καὶ τὸν ἐν ὑμῖν
τὸν ἀλιτήριον τὸν ἀφῶν
ἀλίσκωμεν τὸν ἐλαιόκαρ-
πον

ἐις δια φόρους καὶ ἀντιπαρ
λουσι δὲ καὶ ἱερίσας· οὐ
τος καὶ τιμᾶν τὸν ἱερο
βολιέπαι ἐστὶ τὴν ἐπὶ τοῦ
δούλου τῆς ἁμαρτίας. κ...
τιμᾶν δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἑτε
τηφότες· οὐ γὰρ φέρει
τὴν τριάδα ἀλλὰ μίαν θε
μένην καὶ δόξαν θεότη
τι λάμπουσαν· καὶ τι
μῶσι ποιοῦσαν ὑμᾶς
τοὺς ἑνὶ σοὶ οὖσι ἑαυτῆς
ἰσχύσας·

Ἀφ' ἁπαξαπλῶς ἐν ὑμῖν δο
κοῦν μέγιστον τῶν ἐκ Ζο
ροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ
τε καὶ Ἰωσεδὲκ ἱερέως
τοῦ μεγάλου καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς ἐπανελθόν
των ἐκ τῆς αἰχμαλω
σίας εἰς τὴν πατρίδα
φεύγοντος ἀνέζωγράφη
σεν· περιλιπὼν δὲ τοὺς
οὕτω γινώσκων· ἐπεὶ
δὲ καὶ τὰς συβρεσιπόρων
τινὰς ἀνθρώπων τὰς
καὶ συναφορὰν ἑαυτῶν
ποιουμένους τὴν ἀπι
λίαν τὴν ἡμετέραν.
φέρε καὶ περὶ ταύτης
βραχέα φιλοσοφήσωμεν·
ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ἐπὶ πάντων
πατὴρ καὶ μήτηρ καὶ
ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ἀδελφὰς
ταύτης μετὰ πολυμε
νοῦς· ἢ τὴν ἀρχὴν ἐπεὶ
νῦν μὲν ταύτης πολιὰς
ταύτης καὶ τῶν περὶ
κηωμένων τούτων
καὶ νοσῶν καὶ χρονίως ε
λῶν· ἢ νῦν ταύτας φε
ρω τὰς ἀτιμίας· ἀισχυ
νοίμην μὲν ἂν τοι
οὗτος καὶ τὴν τιμὴν ἃ

καὶ τοῖς παλαιοῖς θεοῖς μαρ
τυρεῖσθαι ἰσχυροῖς
ἀληθινὰ καὶ ἔναρμον
τα καὶ καὶ τοῖς ἱερὸν τοῦτο
συνέδριον. καὶ τὸν ἅγι
ον τοῦτον καὶ καὶ νεοπαλ
λάδιον. ἐφ' ὃν τοσαῦτ...
ποιηρῶν δυνάμεων
ὑπαράτακτις. ἵνα μὴ πρὸς
συστῆναι ἰσχύσῃ καὶ μὴ γε
γεννηθῆναι νεκρῶν
θεῖ. κατὰ χάριν δὲ μὴ δωρεᾶ
μένος· ἰσχυροῖς μὴν
ἀλλ' ἐν τοῖς εὐσεβοῦσι καὶ ἁγίοις
καὶ πόνους· καὶ τὸ θεοσθε
λὲς τοῦτο τὸ πρύχινον·
καὶ τὴν ἕρμαν καὶ
τὴν ἀναχώρησιν ἣν
ἐζήσαμεν καὶ τὸν ἀσκεῦ
ον βίον καὶ τὴν εὐτε
λῆ τράπεζαν. μικρὸν
τῶν ἡμετέρων ἀποδέ
οὖσαν· ἀλλὰ φευκτῶσαι
δὲ καὶ τινες περὶ ἡμῶν.
ὅτι γυναικὸς ἀλλοτρίας
ἐπεφυλάξαμεν· ὅτι μὴ
δὲ ἀνδράσι χεῖρα ἐπενέγκαν
τες· ἐχέτωσαν δὲ ἡμῶν
καὶ τὰ βλάβη ἡ τὰ πλεον.
οὐ σοὶ δὲ ἐξυλοφόρους
καὶ ὑδροφόρους οἶδ' ὅτι
τοπικὰ τὰ ὅτι ἡ παραδε
χεται· μὲ χρισὰ ἡ προσῶ
σι τοῖς ἱεροῖς μετὰ τοιού
των ἢ τοῦ βίου καὶ τοῦ
λόγου στρίατων
δὲ τῶν λόγων συνηγορή
σοντες ἡμῶν. καὶ τὴ
χεῖρα καὶ ἀνδρῶν τῶν
ἐκ σκανδιατὰ δυνατὰ σου

ΝΕΙΣΟΙΟΝΤΕΣ· ΟΙΟΝ ΤΙΝΕΣ
ἐμπεριπατοῦσι καὶ ἐν διαίτῃ
νεκρᾶ ἄλλων νῦν ἁμαρτωλῶν
ὄντες· οὐδὲ ἁπλῶς τοῦ
καλοῦ ἁπτόμενοι καὶ μέλει
ὀνατὰ ἐξ ἀρετῆς εἶδος
προσενεγκεῖν τῇ βασιλίδι.
πότερον ἐπαινέτοι τῆς
προφυλακῆς. ἢ τρεῖς τοι
τῆς ὑπομονῆς οὗτοι τοῖς
ἄλλοις τρισὶ κρινόμενοι· α
πάσῃ· ὧν ἡδὺ σὺν θεῷ
βεβαίως· καὶ ἐν πίστει χεῖ
μαζομένῃ χειρὶ ὧν ῥᾳδ̄ᾳ
μεν· ἢ πολιορκουμένῃ
πόλει· ἢ ὑπὸ πυρὸς ὁρᾶσθαι
δαπανωμένην· ἢ καὶ φε
ρόμενον· οὐ γὰρ ἧσσα
λαμβάνειν· ἢ καὶ βεβαίως
τραπόντας τρεπομένους
πολλάκις· ἢ τρὶς πολεμοῦ
ντας καὶ ἑκατὸν τρὶς τρα
πέντας. ἀλ
λοὺ χοῦτως φησὶ δοκεῖς
τοῖς πολλοῖς τὰ δεινοὶ
διαφέρειν τοῦ εἶναι
πλείω ἢ λόγος· μᾶλλον
δεινὰς· τοῦτο γὰρ ἧκα
τέκρινεν· ἢ δικαίων
σεν· ἢ ἁπλῶς ποιεῖ ἐπὶ σέ·
ἢ μακαρίων· τὸ δεδοικέναι·
οὐδὲ ἐπ̄ρόσθημας· ὥσπερ
οὐδὲ ὑπαράλογιστον·
οὐχοῦτως φησὶ δοκεῖς
τοῖς πολλοῖς· τὰ δεινοὶ
δοκεῖ τοῖς ἔμπροσθεν
ἐστάναι· τοῖς δὲ μεθ· ὑ
συσιν φεύγουσιν φόν

τες· ἀλλ· οὐ σὲ ἔτι ἐφα
πτόμενα βαλεῖν ἐπὶ
τρέπεσθαι· τὸ δὲ ἐλιδὲ·
οὐ τὴν μακρὰν ἔστιν ὑπὸ τείκαι
ὁ ἐπιδιώκεται· ποσοῦτεί
τεικαὶ καὶ οὕτως αἰκείαι
ποιος· ἀλλ· οὐ παρὰ τοῦτο
τὰ παραινέσαι οὕτως
ἐχειν· ἐλοισεί τοῖς πολ
λοῖς· οὕτως ἡδὺ σὺν ὑπο
μονῇ ὑπὸ
τασσόμενα καὶ τοῦτο σὺν ἐπεί
κειφόβῳ καὶ τοῦτε ἢ
πλῶν παρὰ πεῖσθαι τὰ
φέρεσθαι ἢ κατὰ πίνων εἰς
πλῆθος ἐνῶν· ἀλ
λὰ πιστικὰ σὺν τοῖς πολ
λοῖς· ὧδε οὕτως καὶ οὐ
δοκῶν· πεφανερῶσθαι
δέ· τὸ νεῖδος τῆς πάντα πρῖ
νε πεσεῖν σὺν τῶν· τῷ
πλάσσοντι καταλιόνας
τὰς καρδίας ἡμῶν· τ̄
ενιέντι εἰς πάντα τὰ
ἔργα ἡμῶν· τὰ κίνημα
τα καὶ τὰ διανοήματα·
μεφ̄ὧν τὰ πραττόμε
να· ὁπλαβεῖν τῶν
ὄντων οὐδέν· οὐδὲ λα
φεῖν δύνασθαι· ὅσε τέ
ρως ὁρᾶται μείζερα· ἢ
ὧν ὁρῶσιν ἄνοι· ἄνος
μεν γὰρ εἰς πρόσωπον·
ὅδε· ὅ εἰς καρδίαν· καὶ ἢ
σοῦ ἀστῆς γραφῆς λε
γούσης καὶ πιστεύε· οὐ
φρονῆς τε θεὸν μᾶλλον·
ἢ πάντων ὅλως τῶν
ἄλλων τοῖς γενομένοις

Ἡ δ' ὑμετέρα πρὸς τὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος σύμβουλος χρωμένους ἑκατέρους ἑκατέρα μετὰ τὰ πρότερα ὀρθότερα ὑφεστῶτα ἐνδέχεται ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν ὕστερον καιρὸν ἀφεστάναι τὸν ἀεὶ ἐπιγιγνόμενον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἀεὶ γὰρ ἐν τοῖς μέλλουσιν ἐπὶ πλέον ἡ ἐμπειρία τῶν ἀμεινόνων ἐστὶν εὑρετική· ἐν γὰρ τῷ χρόνῳ πλείω τὰ ἐπιτηδεύματα τῇ τέχνῃ προσγίγνεται, ἃ τοῖς μὴ ἐμπείροις ἐξ ἀνάγκης ἐνδέχεται ἐναντία τοῖς ἐμπείροις ἐν τῷ βουλεύεσθαι ὑπολαμβάνειν. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται.

Τοιαύτη μὲν οὖν ἡ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἐν τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην ἔχειν τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ ἐπιγιγνομένῳ χρόνῳ ἐπιστήμη τοῦ ἀληθοῦς ἐγγίγνεται.

ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥ Θ ΥΔΥΝΑΣΘΑΙ
ΛΕΓΕΙΝ· ΕΓΩ ΘΑΥΤΟΣ ΕΙΜΙ
ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΠΑΛΟΙΩΜΑΙ· ΟΥ
ΚΟΥΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΣΘΑΙ.
ΟΥΔΕ ΜΕΤΑΤΕΘΗΣΕΤΑΙ· ΟΥ
ΔΕ ΥΜΙΝ ΕΣΤΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΙ
ΡΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙΝ
ΑΛΛΟ ΤΕ ΑΛΛΟΣΤΙ ΝΟΟΥΜΕΝΟΙ·
ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΜΕΤΑΛΛΑΞΑ
ΝΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ. ΩΣ ΠΕΡ ΤΑΣ ΤΩΝ
ΠΕΤΡΩΝ ΟΙ ΠΟΛΥΠΟΔΕΣ·
ΑΙΣΑΝ ΟΜΙΛΗΣΩΣΙ ΜΕΙΝΕΙ
ΔΕ Ο ΑΥΤΟΣ Α ΕΙ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΝ
ΠΕΠΗΓΟΣΙ· ΚΑΙ ΕΝ ΣΤΡΕ
ΦΟΜΕΝΟΙΣ ΑΣΤΡΟΦΟΣ·
ΠΕΤΡΑ ΤΙΣ ΟΥΚΑΝ ΠΡΟΣΕΛ
ΒΟΙ ΑΣΑΝ ΕΜΟΥ ΝΤΕ ΚΑΙ ΚΥ
ΜΑΤΩΝ· ΟΥ ΤΕ ΤΙΝΑΣΣΟ
ΜΕΝΗΝ. ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΩΣΑΠΕ
ΡΙΕΑΥΤΗΝ ΤΑΣ ΠΡΟΣΠΙΠΤΟΥ
ΣΑΣ ΤΑΛΕΜΕΙΣ ΤΟΣΟΥΤΟ·
ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΜΟΙ ΣΧΟΛΗ ΤΑΙΣ
ΓΛΩΣΣΑΙΣ ΜΑΧΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ
ΤΑΥΤΑΙΣ ΟΥΣΠΛΕΙΩ ΤΟΥ
ΔΕΟΝΤΟΣ· ΗΔΗ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΥΜΑΣ ΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΟΥ· ΥΜΕΙΣ ΓΕ ΜΕΣΟΙ
ΦΙΣΙΝ ΟΠΑΥΛΟΣ, ΔΟ
ΞΑΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΙ ΚΑΙ ΚΑΥΧΗΣΕ
ΩΣ ΤΕ ΦΑΝΟΣ· ΥΜΕΙΣ Δ
ΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΙΣ ΕΜΟΙ ΑΝΑΚΡΙ
ΝΟΥΣΙΝ· ΙΝΑ ΩΣΠΕΡ ΤΟΙΣ
ΤΕΙΣΤΟΝΙΚΟΙΣ ΠΙΓΡΑΦΗ
ΚΗΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΙΣ ΛΟ
ΓΟΝ, Ε ΧΑΡΙΣΕΙΔΕΙ ΥΜΙΝ ΤΟ
ΤΕΙΣΤΟΝΙΚΟΝ ΕΝΠΙΓΡΑΦΗ
ΑΠΗΛΛΑΧΘΑΙ ΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝ. Ε ΡΓΟΝ ΓΑΡ ΛΟΓΟΥ
ΦΗΣΙΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ, ΟΥ
ΤΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΥΜΙΝ ΣΥΝΕΣΤΗ

ΔΕΙΖΑΣ· ΥΠΕΡΕΧΩ ΤΑΣ ΛΟΙ
ΔΟΡΙΑΣ· ΥΠΕΡΕΧΩ ΔΕ ΠΩΣ;
ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΝ ΕΑΥΤΗΝ
ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΚΑΙ ΥΠΗΚΟΟΝ ΑΓΩΝ
ΠΙΝΑ ΘΟΛΟΓΙΑΝ ΑΙΚΑΙΝΗ
ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑΝ ΦΥΛΑΤΤΟΥ
ΤΕ· ΜΗΔΕ ΕΝ ΠΡΟΣΤΙΘΕΝ
ΤΕΣ ΜΗΔΕ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΕΣ·
ΜΗΔΕ ΣΑΛΙΣΣΟΥΝΤΕΣ
ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ· ΤΟ
ΓΑΡ ΕΛΑΤΤΟΥΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟ
ΤΟ ΣΕΣΤΙΝ ΕΛΑΤΤΟΥΣΘΑΙ
ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΣ
ΤΑΣ ΠΑΡΑΛΕΓΟΝΤΑΣ· ΗΔΥ
ΣΕΜΝΥΝΕΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΗΔΙΑ
ΛΥΟΝΤΑΣ· ΗΔΙΑ ΤΕΙΧΙΖΟ
ΝΤΑΣ. ΩΣ ΑΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΙΣΕΙΚ
ΟΝΙΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΦΙ
ΑΣΙΟΝ ΑΠΟΠΕΚΠΟΙΣΘΕ
ΝΗΣ ΜΗΔΕ ΣΑΛΙΣΣΟΥΝΤΕΣ ΑΛΛΕΛΟ
ΥΣ ΟΥΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ
ΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ ΕΙ ΤΗΝ ΠΟ
ΛΙΤΕΙΑΝ ΑΙ ΣΟΛΟΥΣΟΝΤΕ
ΟΡΘΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑ ΕΧΟΙΤΕ.
ΙΝΑ ΔΙ ΥΜΩΝ ΠΕΡΙΔΕΞΙΟΙ ΤΗ
ΑΡΕΤΗΝ. ΑΛΛΑ ΜΗ ΤΟΙΟΥΤΟΙ
ΡΩΜΑΙΟΙ ΟΝΤΕΣ· ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΙΔΕΙΣ ΘΕΤΗΝ ΜΑΛΟΥΡΓΙ
ΑΝ· ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΕΙ ΓΑΡ
ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙΣ ΟΛΟΓΟΣ
ΓΙΝΟΙΣΚΕΤΕ ΟΣΟΝ ΤΟΠ
ΣΤΕΥΟΜΕΝΟΝ ΥΜΙΝ. ΚΑΙ ΤΙ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΕΡΙ ΥΜΑΣ ΑΥ
ΣΤΗΡΙΟΝ· ΚΟΣΜΟΣ ΟΛΟΥ
ΠΟΧΕΙΡΑ ΤΗΝ ΥΜΕΤΕΡΑ
ΛΙΑΔΑ ΜΙΑ ΤΙ ΛΙΠΟΥΣΑ
ΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΡΑΙΣ ΚΙΝΟΥ
ΜΕΝΟΣ· ΤΑΛΙΕΝΑΝΩ
ΜΟΝΟΥΣΟΥ· ΠΑΚΑΤΩΔΕ
ΚΑΙ ΥΛΙΩΝ· ΘΕΟΙΓΕ

ΠΟΥΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝ
ΚΑΙΤΑΙΣΠΕΡΙΤΟΥΤΗΝ
ΤΟΙΣΙΔΙΩΤΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΓΑΡΕΙΔΕΙΚΑΙΠΑ
ΣΤΙΝΠΡΟΣΦΕΙΝΑΙΤΩΝΛΟ
ΓΩΝ·ΚΑΙ·ΝΥΝΤΗΝΝΥΚΤΕ
ΡΑΝΚΑΥΧΗΣΙΝ·ΗΝΕΧΩ
ΕΝΧΩΝΙΥΤΩΝΚΩΝΩΝΙΚΩΝ·
ΤΟΥΤΟΝΓΑΡΟΙΜΑΙΠΕΠΟΙ
ΗΣΕΤΟΝΟΡΙΣΟΝΤΩΝΠΑ
ΤΡΩΙΟΝ·ΩΝΠΡΟΣΥΛΑΣ
ΙΣΕΙΣΠΑΡΕΛΘΕΦΑ·ΙΝΑΚΑ
ΤΑΣΚΕΥΑΣΩΜΕΝΚΩΛΥ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΝ·ΣΚΟΠΕΙΤΕ
ΤΗΝΠΙΣΤΙΝΟΣΗΝΚΑΙΤ
ΕΛΑΥΤΟΥΠΕΡΘΩ·ΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΩΝΔΙΑΤΕΙΝΟ
ΜΑΙ·ΚΑΙ·ΟΛΥΜΑΣΤΟΝ
ΟΥΔΕΝ·ΩΝΓΑΡΚΟΙΝΟΝ
ΤΟΠΟΝΑ·ΚΟΙΝΟΝΚΑΙΤΟ
ΠΑΘΟΣ·ΟΙΔΕΤΟΠΑΣΧΕΙΝΟΣ·
ΚΟΙΝΟΝΚΑΙΤΟΠΕΥΕΙΝ·
ΟΥΔΑΜΟΥΤΕΡΩΠΙΣΤΕΥΕΙ
ΕΝ·ΟΔΕΠΑΘΩΝ·ΕΙΣΟΥΤΚΑ
ΤΑΘΕΣΙΝΕΤΟΙΜΟΤΕΡΟΣ·
ΜΑΡΤΥΣΑΟΡΑΤΟΣΑΟΡΑΤΟΥ
ΠΑΘΟΥΣ·ΜΟΡΦΗΣΑΛΛΟ
ΤΡΙΑΣ·ΟΙΣΕΙΟΝΕΣΟΠΤΡΟ·
ΔΙΑΤΟΥΤΟΟΥΤΕΝΕΝΕΣΧΟ
ΜΕΝΟΠΟΦΟΙΤΗΣΑΙΥ

ΚΩΝΩΝΙΚΡΟΤΕΡΑ·ΚΑΙ
ΤΟΙΓΕΙΚΑΙΝΩΣΤΟΙΣΕΝ
ΤΑΥΤΟΔΑΥΣΧΕΡΑΙΝΩΝΤΕ
ΚΑΙΑΧΘΟΜΕΝΟΣ·ΟΥΧΟΙΣ
ΑΙΠΟΛΕΙΣΦΕΡΟΥΣΙΜΟΠΟ·
ΔΑΠΙΟΙΣΦΟΡΥΒΟΙΣ·ΑΠΟ
ΡΑΙΣ·ΘΕΑΤΡΟΙΣ·ΠΛΗΣΜΟ
ΝΑΙΣ·ΥΒΡΕΣΙΝ·ΑΓΟΥΣΙΚΑΙ
ΑΓΟΜΕΝΟΙΣ·ΖΗΜΙΟΥΣΙ
ΚΑΙΖΗΜΙΟΥΜΕΝΟΙΣ·ΠΕ
ΘΟΥΣΙΚΑΙΠΕΝΘΟΥΜΕΝΟΙΣ·
ΚΑΛΟΥΣΙ·ΧΑΙΡΟΥΣΙ·ΚΑΚΟ
ΥΣΙ·ΘΑΠΤΟΥΣΙΝΕΥΦΗ
ΜΟΥΜΕΝΟΙΣ·ΒΛΑΣΦΗΜΟ
ΥΜΕΝΟΙΣ·ΥΜΝΗΣΑΣΘΑΙ·
ΚΟΣΜΟΥΒΡΑΣΜΑΤΙ·ΤΑΙΣ
ΑΓΧΙΣΤΡΟΦΟΙΣΜΕΤΑΒΟ
ΛΑΙΣ·ΩΣΠΕΡΕΠΙΕΥΡΙΠΙΔΗ
ΚΑΙΠΗΝΕΥΡΑΣΙΝ·ΑΛΛΑ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΙΣΗΔΗΤΟΙΣ
ΣΕΜΝΟΤΕΡΟΙΣΚΑΙΤΙΜΙ
ΤΕΡΟΙΣ·ΤΟΙΣΠΕΡΙΤΟΒΗΜ
ΤΟΥΤΟΛΕΓΩΚΑΙΤΗΝ
ΑΓΙΑΝΤΡΑΠΕΖΑΝ·ΩΝΗΝ
ΜΕΙΣΤΟΚΡΑΤΟΣΕΧΕΙΝΔΕ
ΚΟΥΝΤΕΣ·ΚΑΙΤΩΝΕΠΙ
ΖΟΝΤΩΝΟΝΤΕΣΘΩΔΕ
ΔΟΙΚΑΜΗΚΑΙΩΣΕΠΙ
ΖΩΜΕΝ·ΚΑΙΟΥΣΙΚΑΛΑΜΗ
ΠΥΡΙΠΥΡΟΥΦΕΡΟΝΤΕΣ
ΛΗΝΕΠΑΝΙΛΘΟΝΥΜΙΝ
ΒΙΑΜΕΝΑΠΟΔΡΑΜΩΝ
ΟΥΒΙΑΔΕΠΡΟΣΔΡΑΜΩΝ·
ΑΛΛΑΙΚΑΙΜΑΛΛΑΠΡΟΘΥ
ΜΩΣΚΑΙΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
ΠΟΣΙΤΟΝΤΟΥΛΟΓΟΥ·ΤΟΥ
ΠΝΣΟΥΤΩΣΑΓΟΝΤΟΣ·ΚΑ
ΘΑΠΕΡΤΙΡΕΥΜΑ·ΠΡΟΣ
ΜΕΝΤΟΑΝΑΝΤΕΣΒΙΑΖΟ
ΜΕΝΟΝ·ΕΙΣΔΕΤΟΠΡΑΝΕΣ

ἐπειγόμενον· ὅτι τῶν εἰ
μὲ ραμία. βιοσολοσᾶπου
τοῖς πόφωι καμηουσι τὸ
γὰρ τοῦ ἰακὼβ ἔτερῶς ἐ
χει μὴ κρᾶι ἐταί· ὅσε
τηι δὲ κατέσαρα δουλεύ
ωνται τῶν συρῶν λαβὰν ὑπὲρ
τῶν δὲ παρθένων οὐ·
κέ κλαυσεν· ἵνα μὴ ἀρᾶν
τῶν φησὶν ἵνα μὴ ἀσαι ἐκ
μεράι ὧν εἰ μεραμιάδι ἀ
τὸ ἀγαπᾶν ἀν τας· ἴσως
τιέ νὸ φεσιν ἵν ἵν τὸ πο·ὸ
μενον· ἢ ὅτι κοῦ φον τ
καὶ μὴ εἰ μὲ ρωτι· κὰν ἢ
ἀπαβολὴ τοῦ γυ πρὸ ἔχει·
οὗ τος τοῦ ἔτοι μον ἐὶ σέ
χουσιαν· ἀρτο μὲ ἰσε πὶ φυ
μιαν ἄν τις ἔ φη τῶν
προ ἤλι ων· ἐ γὼ γοῦν
ἤνι σα παρ θέ νι ον· ἔλαχι
στα τοῦ πα φου σε παι φα
νόμε νος· ἤνι σα ἔχω
ρι φθῆ ναι ὧν τὸν πο
φόν τον γὰρ ἰσχυ ρᾶ
νον· καὶ νόμ δὲ οὐ δὲν ἐ
γὰρ ἰσὰ τοσοῦ τον ὅδυ
ρε ται καὶ βοῦ ἰσ ὁλοσ μο
χόν τες ἀγε λᾶ σα πο φυ
τῆ σαν τα· καὶ ποι μὴν
πρὸ βατον ἔλλει ψαν δρὸ
ἰσδαι· ἰσ ἀὸρ ηὸν νοσ τὰν
ἤν προσὸλι γόμι σα τελ ι
πεν· ὡσ τε οἰ κι ὲν νῆ σσοῦ
ρι γᾶ σαι λαβόν τες· ἐπὶ τῆ
πα λ ἰσ κοπιᾶν ἀνέλ φόν τες.
πλὴ ροῦ σι τῆ σὰ φ· υ μὰς
τοῦ σδο ναῖ κας· καὶ ἄν α
κλοῦ νται ὡσ λο γι κὰ τὰ
πλὴν ὧν λε γα· καὶ ἄν ὑπα

κοῦ σω σι χαὶ ρου σι μᾶλ
λον ἢ πᾶ σιν ὁμοῦ τοῖς
ἄλλοις ὧν οὐ κὲ φ ρον
τι σαν· τοδε τρύ ζον
ἐπὶ τὴν ἰσ καλιᾶν ἔ ται.
καὶ τρύ ζουσι προσπίπτει
τοῖς με σοῦ σι. καὶ περιε
πει γᾶ σπ τέρ υ ζι. πη
λι σοπᾶν ἐ πιδε ξί ων τοι
μενι λογικὰ ὀ ρεάλια
τα. καὶ ὧν τι προ ἐκ κιν
δυνευσεν· ἐπεὶ σκαὶ τὸ
τοῦ τῶν φιλ τρώ προστι
φησιν· ὡσ ἐ τῶν δε δοικα
μεν τοῦ σβα ρεῖσ λυ σου σ.
μὴ τὴν ἡσ σο τομιαι νὰ
ἡμῶν τι πρᾶ σαν τες.
τὴν ποι μὴν ἣν ἐσ πα ρα
ξω σι λογοῖς σ υ ναρ παι δῖ
κοῖς τε καὶ βι αί οις· ἐπει
δὴ τὰς αἰ καί ρι ας τὴν ὁ
σι. τοφα νε ρῶς ἔ χυ σ
ὁ υ κὲ χοι τες· δεδοικα
δε τοῦ σλι στὰς ἰσ καὶ κλε
πτας· λὴ ἰδι α τῆς αὐ λῆς
ὑ περ βαί νες· ἢ ἁ παι μεί
σ υ λῆς ὡσ ἰν· ἢ δ ἁ γα πᾶ τῆς
ἰσ λέ φ ωσ ἰν· ὥ στε ὁ ὑσ αι
καὶ ἀ ποι κτεῖ ναι σαι σ ἀ
πολέ σαι· ἁρ πάζ οντες ἁρ
πάγ μα τα· φυ χᾶσ ἰσ κατε
θέ ο ντες· ὡσ τε εἰ φη
τῶν προ φη τῶν
ἐδ οι κα δε τὴν πα ρα φυ
ρον· λὴν τῆς ἰσ κλεί στο
ὐ ρων τῶν νυ χθε σῖ νῶν
πέ ρων καὶ πρω ΐ ην· ἔπτα
ὡσ εἰ δι ο εἰσ ελ θ ὼν ἐπι
βουλεύ σ ὧν ἄλ λο τρι ος
πολλὰ γὰρ ἰσ καὶ ποι σι λαι.

τοῦ τὰ τοιαῦτα ἐνεργοῦ-
τος αἱμιεφοδείαι καὶ οὐ
δεὶς οὐ τῶν ἀρχιτεκτόνων
οὐδενὸς τῶν ποιούντων.
ὡς σοφιστὴς καὶ σιαδο-
τὴς εἰμένος· δεδοικα
δὲ μὴ δι᾽ ἀσυνετοίαν
πάσχωμεν διαζοβένοι
οἱ καὶ παράδοξον οὐδένα εἰς
ποίαν τινὰ κίνησιν ἐνεγκό-
τας. ἢ τοὺς ἐιρηκόσιας ἀς
καὶ ὡς ἐσκίρτησαν· οἷον ἡ
τε κυνὸς ἐρείπαν. καὶ ἡ
τε ποίμνης ἐγρήγορσι·
πλὴν τοῦς παραζήλους καὶ
διαπείρας καὶ διαλῦσαι
κόπον ἄλλο τρίον ἔπει
δὴ ῥᾴθυμός ἐστι τὸ διαφθεί
ρειν τοὺς συντρέφειν·
καὶ γενναῖος μὲν ἀνὴρ
ὁ κόπτων φησὶν Ὅμηρος καὶ
παύπτερός ἐστι ναύς· κα-
θίσασιν ἐστάτας· ἀπο
κτεῖναι δὲ οὐ καταλῦσαι
ἔμπρησαι· τοὺ βουλο
μένου πάντος· ὥστε
μὴ δὲν ὑπὲρ μεγαφρονεῖ
τῶν σαν· οὐ τῆ ποίκιλη
τοὺς κυνὰς ἐρεπάσασθη
σαντες· οἱ πρόβατον μὲ
ἓν οὐσὰν ἔχοιεν· ἔπει
ὡς προσηγωνίδιεσω
σαν· οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἡ κα
λὸν ποιεῖν. πονηριάν
σισπάσαντες· ἐὰν δὲ τὴν
ποίμνην παράσκοπει.
τοῦτο καὶ ζάλην μικρά
τοῦτο καὶ νόσον ὀλίγην·
τοῦτο καὶ θηρίον ἔνα
θρόως ἐπιπεσόν·

τὴν τῶν σὰν οὐ νόησιν
αὐτῶν ἀλλ᾽ ἰσχὺν μετα
λαυχούμενοι καὶ πῦ
σαι ἐνοι τῆς καὶ κίας
ἀπαράδυνων ται. πρὸς
κυνὰς τῶν σαν καὶ πρὸς
πέσε τῶν σαν· καὶ αὐσά
τῶν σαν ἐναντίον κύ
του ποιήσαν τὸ σαύτους.
καὶ τῆ ποίμνη μὴ λιχθῆ
τῶν σαν· ὅσοι λὴ πάντε
λῶς σαν ἀπ᾽ οἰ· παύτα δὲ
δείλοσε ῶν ποίμνης καὶ
περιέσκεμμένος· καὶ
διὰ τοῦ τοτὴν ἀσφά
λειαν ὧν γράφ· ναι ἀνέσα
λουμένος· οὐ παρέλλη
ποίμνην εἰς εἰκῆ νων τὶς·
τῶν τοιαλλὰ κατέσθη
όντων· καὶ τὰ ἔρια πε
ριβαλλόμενων· καὶ τὸ
πάχος φαζόντων· καὶ
μὴ οχθῶσι κατεργαζομέ
νων· πάνε λίπωλοῦν
των καὶ λεγόντων·
εὔλογητὸς ὁ σὰς καὶ πεπλ
τηκὰς μεν· ποίμναινον
των ἑαυτοὺς οὐ τὰ πρό
βατα· ἐστὶ τῶν προφή
τικῶν φωνῶν μὲ
λιστα· διὸ ὧν εἰκεῖνοι
τοὺς καὶ κοὺς ποιμένας
ἐλαύνουσιν· ἀλλ᾽ εἰκεῖ
νων μᾶλλον τῶν ἀν
μαλέων ἐστὶν ἡμᾶς
τὰ πανλου· τὶς ἀσθενεῖ
καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τὶς
σκανδαλίζεται καὶ οὐκ·
κατὰ πῦρωσιν φρο
τὶς· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ σὰ·

ἄλλην μίαν· καὶ ἐγένοντο μίαν
συναφθεῖσαν τῇ κατ
ὀλίγον τῶν ἱερῶν· καὶ τὸ
πατεῖσθαι τὴν ἁγίαν πό
λιν ἐπὶ ἔτη τεσσαράκοντα δύο
καὶ μῆνας ἕξ· καὶ τὰ ἑξῆς
ἀλλήλοις συνῆπται ἕως
τοῦ φανῆναι ἐπὶ τέλει
καὶ τὰ ἑξῆς· ἐπεὶ δὲ
ἐπέστημεν ἀρχὴν ἀπὸ
μέσου ἄλλην ἀρχὴν
καλὸν μὴ μίαν τοσαύ
την οὖσαν ἀπὸ
τοῦ καὶ πρᾶξεως· ἀλλὰ καὶ
καιροὺς ἐπὶ τοῖς καὶ ὥρας
ἀντὶ τοῦ τῶν καιρίων
καὶ τροπάτου· ὅτε σφαι
ρεῖς φιλογονήσας
υἱοὺς εἰς ἐμὲ ἀπαγγείλατε
μοι τὴν ἐρασιάν τὴν
υἱέτεραν· εἰ γὰρ δὲ εἰσιε
σωφρόνων· ἀκαθαρσίαν
ἐν αὐτῶν γενομένην
ποσὲ φιλοσοφήσαι·

Τίνα μὲν οὖν ἐνθυμίαν τῶν
ὑπηλλαγμένων ἢ παρέλιπον
λαβόντες φυλάξατε·
ἢ παρὰ μίαν ἀπὸ τῶν μέ
σων ἐγκατέ· ἢ περὶ θεολο
γίας· ἢ περὶ τῶν πάλαι
δογμάτων· ἀπολλὰ καὶ
πολλαῖς συμπαρέθε
κεν· ζητῶν γὰρ οὐ τὸ
ἀληθὲς μόνον· ἀλλὰ
καὶ τὸν τοῖς ὁρῶσι τὰ
λαν τὸν μόνον· ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐρασιάν· καὶ

τὴν κατὰ σάρκα καὶ κα
τὰ πνεῦμα ἀγάπην
ἐπὶ τὸν κύριον βε
βαίως ἔχειν πιστεύ
ομεν· καὶ τὰ ἑξῆς·

Κἀκεῖνο δὲ οὐκ ἀγνοοῦμεν
ὅτι πᾶσα γραφὴ θεόπνευ
στος καὶ ὠφέλιμος πρὸς
διδασκαλίαν πρὸς ἔλεγ
χον πρὸς ἐπανόρθωσιν
πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαι
οσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ
θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος·
ἀλλ' οὐ πᾶσα γραφὴ πᾶσι
καὶ πάντα· οὐ
γὰρ πᾶσι πίστις· οὐ
δὲ πᾶσι τὰ πάντα
ἐξαρκεῖ πρὸς σωτηρίαν·
ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ ἀπο
κρύπτεσθαι τοὺς πολ
λοὺς συμφέρει· καὶ
ἐν τοῖς ἀποκρύφοις
δὲ ἐν τοῖς ἀπορρήτοις
τὸ ἀκριβὲς ἐπιζητεῖν
ἐπισφαλὲς καὶ ἀνεπι
τήδευτον· καὶ
ἐν τοῖς ἀναγκαίοις
δὲ καὶ σωτηρίοις
τὸ μὴ ἐπιμελὲς καὶ
ἀμελὲς ἐπιζήμιον·

τεῦνηεἰκτῶνηερίωνη
γρὴπηιστιν·τηςχν
ραςὙμῶνπτοιγονιλιον
ἐιλιηεἰςικενὸηεσπειρα
λιεη·ἐιδραγμιάτιἐνὙ
μῖνπτοὺγποιῆσαιἀλευρα
ἴςχυηεχοηςκὰιἀπο·φ·η
ςκῶηἀζιον·ἵηαιςκὰιπρο
φ·γμιότεροηὙμἰᾶςτεωρ
γηςωμιεη·

Τιςεἰςἐκατονταρχοιςεἰ·
πιςεἰςεζηκοντα·τιςτο
τελευτὰιοηςκαηεἰςτρια
κοντα·ἢτιςἐμπαλιν·
ἀπὸτοὺτριακονταἐἰς
τὸνἑζηκονταπροβα
φ·ωη·ἐχωμιὲνγὰρςκὰι
ταυτηηὲντοἰςἐὐαγγε
λιοιςτὴνταζιν·ἐἰςτὸ
ἑκα·τὸνὲτελεύτησεν·
ἵναπροβαίηωνὴῶὸἴςαλς
μεγασγενηται·πορευο
μενοςεἰςἀυναμιεωςεἰς
ἀυναμιν·ςκὰιτας·ὠδὰς
τῶηἀναβαθ·μῶηἀδῶ·
ςκὰιἀναβασεισεητηςἀρ
διᾶτροφιενος·χηῖ
τὸηικαρπὸητὸηπλεο
ναζοηταεἰςλογοηὙμῖ·
Ὓμιέτεροηγὰρὁὐςεμιὸ
τοιςερδοςεἰδεςκὰιὴμιε
τεροηὁτιὙμιέτεροη·ἀ·
τιςτηρεφρονεηςτηςὡφε
λειαςἀφ·ἡμιῶηεἰςὙμιας·
ὡςπερεηταῖςαὐταῖςτῶ
ἀηταναιςλασεωη·εἰὲ
πτωχοτροφηςατε·εἰ
ἐξεηοδοχηςατε·εἰἀγιῶ
ποδαςεηιπτατε·εἰτρυ
φῶηπεςτηῆςκατ·αργου

μεηηγαςτρι·ἀεδοφ·
γαρκαιδιατῶηἐηπολῶ
ἐπτρυφ·ηςατε·ὼὲόυκἐ
στιταυτηςτρυφ·ητι
ἀμεινωη·ὁυδὲμιορη
μιωτέρατὸηςτρυφ·ᾶη
ἐὸ·ελουςιη·ἐἰτιναιτῶ
λειτουργουητωητῶ
φ·υσιαςτηριωικαιικαλῶ
πεηομιεηωη·ἀοτεγὰρ
μοικαὶτοὺτοἐιπεῖη·
ἐιςἀυναμιηἀηειηαγα
τε·ἵηἀπερισπαστως
μᾶλλοητῶφ·υσιαςτη
ριωπαρεμ·ενωςι·καιμε
τ·αλαμβανοηττωη
Ὓμιετέρωη·τἀπαρ·ἐαυ
τῶηἀηιτειςφερωιηως
ἀιςχρὸηπαῦταικὰιηαι
ἀπαιτεῖη·ικὰιμηπα
ρεχειηὙμᾶς
υιςέηοὐ·φ·ετηςἀετη
τα·ἵηὁὐτωιςέηεριοιτε
ηηται·ικαλοηγαρμοι
μᾶλλοηἀπο·φ·ανῆηαι
ικεηως·φἵηαμοὐτοιςω
χηριαικὰιἀμιςο·φοηοι
γενες·φαιτοἐυαγγελιο·
ἐηταῦ·φ·αικαριωςαμιε
ηω·τοηιεηγὰρἐὐαγγε
λιζες·φαιτοὐκἔηἀγκης
ἡ·φ·ηηοτιηιηἀνἐτοὰλ
ηοη·ἀλλ·ἵηὙμιειςμιὰ
φ·ηητεχηιἐὐποτειη·διὰ
τοὺιςτωμιηςρωηηηηια
ἐὐποιειη·ἐηειδηηως
πληηοφοριαςτε·ἵηὑ
μιειςμὲ·ὀὺτωιςκαιτὰἐλαχι
στατῶηἐλιωηεἰςεὐλο

ἀναδέχεται· καὶ στέγη
μετὰ δώς· καὶ ἐνδυμα
τος· καὶ ἐν φυλακῇ ἐπι
σκέψη· καὶ παρρησίαν τοῦ νι
ταΐδαι τὸ φανερώτατον
καὶ ποτηρίων ψυχρόν
μονῶν κατα ψύξεις λαῶν
σαπτιεζομένου· ὥσπερ
ἐδεῖτο λαζάρου τοῦ πενη
τος· ὅς καὶ ἐν τῇ φλο
γὶ πλούσιος· καὶ τρυφῆσαι
τὰ ὑφ' ἁγνῶν φίλων τὰ
βῶν καὶ τοῦ περιῤῥᾶναι λα
ζάρου πεινῶντα καὶ ἐλα
κώμενον· τὸ εἰκεῖσθαι
δεῖ σφαλλαζάρου καὶ λιῆ
τυγχάνειν·
λιενοῦν ὑλιᾶς ἁπαντοῦ
λιεν· τοῦτ' ἔστι· καὶ οἱ
δότιοῦ καὶ σχύνεσθε· οὐ
τε παρῆλιῶν ἁπαντοῦ λιε
ποιλόγων· οὐ τε παρὰ τῆς
τελευταίας ἱερᾶς· εἰσὶ
πάντας νηάγεται τὰ
λιεταρα κατὰ τὸ ἔριλιε
ποη· καὶ ὡς ἔρχομαι τὰ κο
λεύλιατα καὶ τὰς πραξεις
ὑλιῶν ἐσυναγαγεῖν· καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔργον αὐ
τοῦ· καὶ ὁ λιεσθ' ἑαυτοῦ
λιετ' αὐτοῦ· τὰ δεῖ λιετε
ρα καὶ ἀπαρὰ τῆς ἐριλιας
ὑλιῖν ἐσο λιέζομεν· ἐπει
δὴ καὶ ἡλιᾶς πδεως ἐνεφυ
λοσόφει τῶν καραιπλῶν·
καὶ ἰωάννης τῆς ἐριμῶν·
καὶ ἑαυτοῦ· τὰς λιεν πρά
ξεις τοῖς ὁδοῖς τὰς εὐχὰς
δὲ τῆς ἐχόλιης καὶ τὰς ἐρη
μίας ὧν τὰ πολλὰ προσένε
λιε·

Τῶν ὁμοφετῶν ὧν οἶλιαι
τὸ χρῆναι τῆ καὶ ἡσυχά
ζειν. ὡς τε ἀφολωτους
προσολιλείπειν τῶν ὁ ὧν ἐκ
λιπρονέπαναγειν τὸ
νοῦν ἀπὸ τῶν πλανη
λιένων· ὁ γὰρ αὐτὸς σε
λεῖ τὸν ἀναχωρήσεως· ὃν
λεγαρεῖχεν ἐν ἐσοτῖς υστα
λιῖ· ὁ ὧν καὶ πάντα πλαν
ρῶν· ἀλλ' ἡ πλιεῖς λαφων
λιενικὰ πραξεως καὶ
ρὸν καὶ ἀς χολίας ὑ φηλο
τέρας· τῖνα οὖν ἐν τὰ
τῆς ἐμῆς ἐρημίας· δοῦ
λομαι γὰρ ὡς ἁγαθὸς ἐμὶ
πορος καὶ πανταχόθεν
ἰσερδαίνων· κἀν τεῦ
θεν τῖ προσενεγκεῖν ὑ
μῖν ἁγωγιον· ἐβάδι
ζον οὖν τῷ καὶ ἐμαυτὸ
ν πδη καὶ νοῦς τῆς ἱερας·
ἄκτης δεῖ ἡ περιπατος·
καὶ γὰρ ἡ ὡς εἰ ωφατοὺς
πόνους δεῖ ταῖς τοιαῦ
ταις διαλύεσιν ἀνέσεσιν·
ἐπεὶ μὴ δὲ νεύραφέρει
τὸ συν τὸ πονεῖν τε ἡ πο
λιεν· καὶ δεῖ ταῖ τῆ
λιικρὸν τῶν ἡ γαυφιά
ἐκλύεσθαι· ἐλιελλοιτα
θεῖσε θαι ἡ δὴν· καὶ λιὴ
ἀχριστοσε σε θαι τῶν τὸ
ζοτῆ· λιὴ δὲ ἀπονῆ τος
ἐνὶ καιρῶν χρήσεως· ἐβα
διζομεν· καὶ ἐν ἐλιεν
πόδεσε φέρομεν το· ἢ δε
ὁ τῆσεῖ χε τὴν θάλασσα·
ἢ δὲ ἢ πεφαλαὶ ὑχ ἢ δυ·
καὶ τοῖς ἑαλλως· ἢ δι τὸ

ὄὖσα· ὁ τὰν γαλὴν ἡ πορ-
φύρηται καὶ πρὸς πλη-
σίαις καὶ ταῖς ἡδυπό-
ταις καὶ ἱερὸν ἄλλα τι τό-
τε φ· ἐγγόλλα γὰρ ἥδε
ως τὰ ῥήματα τῆς γρα
φῆς ἀπέλουμεν γάλου
πνέοντος· διηγείρετό
τε καὶ ἐπωρύετο· τῶν
δὲ κυμάτων ὀφιλεῖ
συμβαίνειν ἐν τοῖς τοι
οὗτοις κινήμασι· τὰ
μὲν πορρω φενάνιστα
μένα· καὶ κατὰ μικρὸ
κορυφούμενα· εἶτ' ἐλαύ
του μένα· πρὸς ταῖς ἀ
κταῖς ἐλύετο· τὰ δὲ ταῖς
γείτοσι πέτραις προσπί
πτοντα καὶ ἀποκρουό
μενα· εἰς ἀχνὴν ἀφρῶ
δη καὶ ὑπόλευκα ἐσορ
πίζετο· ἐνίοτε καὶ χαλκέος
μὲν καὶ φύσει καὶ κη
ρυσσομένου καὶ τῶν ὀστρέω
ν τὰ ἐλαφρότατα· ἐξω φεῖ
το καὶ ἀπεπήγνυτο· ἐ
στι δὲ ἃ καὶ πρὸς ἄζετο
πάλιν· ἀναχωρούμενος
τοῦ κύματος· ἀιδέη
σανάσεις τοι καὶ ἀτιμα
κτοι· οὐδὲ μὴ εἴη τὸ μὴ
ἡδιόχλουν τὸ σοὶ δὲ νεο-
πλανῶσι τοῖς κύμα
σι βάλλεσθαι·

Ἐπὶ τεύξεσθαι δὲ πρὸς
φιλοσοφίαν ὠφελη
θεῖς· καὶ ὁ ἰόσεπ ὁ μὲν πα-
συντείνων πρὸς ἐλλιμέ
νον· καὶ μάλιστα εἰ τύ
χοι προστιθεὶς τὴν συ-

βαίνοντων ἰλιγγιᾶ
σας· ὅσα μὴ νύπερον· ἃ
οὐ παρέργως ἐδεξάμην
τὸ ὁρᾶν μέγιστον καὶ μοι
τὸ θέλειν παιδεύματι
νε ταῖ· ἢ γὰρ οὐκ ἐφῆ
ἐγὼ θαλάσσαν ἐνοῦσαν
τερος βίος καὶ τὰν φρ
πνα· πολυτάρικαν τοῦ
τοῦ λιμένος καὶ ἄστα
τον πνεύματα δὲ οἱ πρόσπι
πτον τες πειρασμοὶ καὶ
ὅσα τῶν παίδων· ὁ
μοίδοκεῖ καὶ ὀφθαλμία
σιν τὰ τοσάδε καὶ τάνο
μὰς ἐν σοὶ σοφίας ἐλέγει·
ὅτι ἐς ἁθροισμὸν ὕδατα
ἐως ψυχῆς μου· καὶ ῥῦ
σαι μὲ ἐκ τῶν βαθέων
τῶν ὑδάτων· μὴ κα
τα δύετω
δὲ ἀντέχειν πρόσταξεν
ρεῖας· οὐδὲ γὰρ ἔχειν ἐν
ἑαυτοῖς τερατώδη τὰ καὶ
βαρυλογίσαιο ὑσφρο
νος· καὶ τοῖς προσπί
σιν ἀντιβαίνοντος
ἰδεῖν ἀπέτρα τῆς πε
τρας ἐκείνης ἁγίοι· ἐ
φῆς βεβήσαμεν καὶ
λατρεύομεν· ὅσοι φιλο
σόφων χρώμενοι λογι
κὰ ὑπέρ ἀναβεβηκό
τες τὴν τῶν πολλῶν

ταπεινότητα· πάντα
φέρουσιν ἀεί τισι καὶ
ἀτιμάζουσι καὶ διαγε λῶ
σιμεν. ἢ ἐλεοῦσι τοὺς σεσο
φισμένους· τοὺς μὲν ὑπὸ φι
λοσοφίας· τοὺς δὲ ὑπὸ φιλα
φροσύνης· αὐτοὶ δὲ τῶν μὴ
ἀεὶ χρώντι φαίνεται· ἀπὸ
ταλαίνταδε ἵνα περιφρο
νεῖν. μᾶλλον δὲ μηδὲ
δεῖν ἀοίεσθαι παρόντων
δεῖν τυγχάνεσθαι· καὶ ταῦτα
τῶν ἀγαθῶν· τῶν παρερχο
μένων μὲν ὡς ταλαίνων·
καὶ τοῦ καιροῦ μὲν ἐξω
φιλοσοφεῖν. ἔνδε ταῖς
χρείαις φιλοσόφου σθαι
νεσθαι· ὡς περ ἀνεῖ τις ἁ
ρίστου ἑαυτὸν νομίζοι
τῶν ἀφελητῶν· μηδὲ
καταβαίνων εἰς τὸ στά
διον· μὴ κυβερνήτην τὴν
τῶν νεῶν οἰκίων. ἢ ἐν
μέν ταῖς εὐδαίμοις· τῆ τε
χνῃ μὲν γαφρονοῦντα·
ἔνδε ταῖς ἄλλαις μεθιέν
τα τὸν σοφὸν καὶ ἐ πεὶ
δὲ πάζεις τοῦτον καὶ τε
τυπῆσθαι τοὺς λόγους· καὶ
προσετέραν ἡλοθον εἰκό
να· ὡς ὁδρᾶν τοῖς παροῦσι
συμβαίνουσιν· τάχα μὲ
γέροντα καὶ μυθολόγο
ποιμένα· ἀπὸ καὶ ὑμᾶς
τὰ ὑμῶν ἐπιστάμενον
γνωρίσαι φέρειν· ἐπεὶς
τὴν γραφὴν οἰδα τοῦ μὴ
εἰς τοιοῦτον χρῶμεν
νῦν· ἐὰν σφε σωφρά
νως

ἐστὶ τὰ παρὰ τῶν λύπων
φυτόν· ὁ φ᾽ ἁλείτερ ἂν
μένον· καὶ πρὸς τοῦτο σί
δηρον ἀγωνιζέται· ἐὰν
εἰδεῖ παραδόξως εἰπεῖν
περὶ παραδόξου πράγμα
τος· φανατῶν ζῆ· καὶ τὸ
μὴ φύεται· καὶ αὐξε
ται δὲ πανώμενον·
ταῦτα δὲ μηδὲν ὀλυθος.
καὶ ἡ αὐτοῦ μορία τοῦ
πλάσματος· ἐλαιὸν δὲ δο
κεῖ τοιοῦτον εἶναι τι
ὁ φιλόσοφος· ἐπευδοκι
μεῖ τοῖς πα θεσι· καὶ ὑλῆ
ἀρετῆς ποιεῖται τὰλυ
πηρὰ· καὶ τοῖς ἐπαντι
οἷς ἐστὶ καλλωπίζεται·
μήτε τοῖς δεξιοῖς σοφοῖς
τῆς δικαιοσύνης αἰρό
μενος· μήτε τοῖς ἀρι
στεροῖς καμπτόμενος·
ἀλλ᾽ αὐτὸς οὐκ ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἀεὶ διαμένων.
ἢ καὶ δοκιμώτερος·
ὡς περ ἐνίκα μὴ ὠχρυ
σὸς εὑρισκόμενος· εἰς ὃ
πῶς μένδ᾽ ἐστὶν ἐν
πατρίδι ἐστὶν· ἀνὴρ δὲ
πιδεῖ ται τὴν πεύτρο
πιαν τῶν ἁμαρτι· ὥστε
διχοφενεύδοικίμειν.
καὶ γενέλογούμενος
καὶ ὁρώμενος· ἀνεγε
νης τὸν ἁμαρτάνταις
τοῦ πεπλοῦ· ἐπερτίμε
γαπηλοσπήλου διαφέ
ρειν τὸ εἰς οἶκον τὴν νο
ῦν μὴ γενέσθαι ἀν·
καὶ ἢ μὲ καστος ἑαυτοῦ

διαπλάττει προς το χέι
ρον ήθελτιωμένον· τήν δε λά
λην παραγράφεται. ὅση
σπείρεται γραφέται.
ὡς οὐδενὸς ἁγίασμα
βδηλον ἐστὶ τὰ ρέστι
γένος τρίσσον· τὸ μὲν
ἀνωφενηργμένον ὃ
παν τες ἐσμὲν εὐγενεῖς
ἐπῖσης· ἐπεὶ καὶ τ' ἔλικα
τὸ ὑγιὲς ὁμαλὲν· τὸ δὲ ἃ
πὸ ταρίσσερχόμενον· οὐ
κ οἶδα εἰ τις ἐὐγενὴς τὸ
το· φορᾶς ὑπιστάμε
νον· τὸ δὲ ἀποκακίας
ἄρετὴν ἐγνωρίζόμενο·
ὃν μὰλλον καὶ ἢ τ' τὸν
μεταλλιβάμενον· ὁ
σοῦν ἀπὸ μιᾶς τριήσω
μεν τὴν εἰκόνα· ἢ δὰ
φθείρωμεν· τὰν τὴν
χαράξεις τὴν εὐγένει
αν· ὀγε ἀληθῶς σοφὸς
φιλόσοφος· τὸ γὰρ τέτταρ
τον γένος τὸ τέ ἁγίων
λόγου· τὸ ἐν γραμμάσι
καὶ προστάγμασι· ὃ τὰ
καὶ καλὸς ἀποδέξωμαι
τὸ ἐν χρώμασι· καὶ ἐν πο
κόνᾳ δὲ σοφῶν· λέοντα εἶ
ναι κεκελευσμένον·

Νέος ἐστὶ κατὰ τῶν πα σῶ
ν ἀναρίσθησεται· καὶ τὸν
τολμηρὸς· τὸ μὴ τὰ νέων πα
θεῖν· ἀλλὰ δεῖ ζῆν πρεσβυ
τικὴν φρόνησιν· ἑνὶ κα
ὶ τῷ σώματι· καὶ χαρί
σεται τὴν πλέον· ποιέῃ δὲ
λυμπιάστε φανούμενος·

μικίσει γὰρ ἑνὶ κοινῷ φε
ρτάτῃ οἰκουμένη.
καὶ νικήσει πάντων·
εὐ εἰ πρὸς γραφὰς· ἀλλ' οὐχὶ
γραφεικὰι τὴν ψυχήν·
δεῖ δὲ τὴν διάλυσιν ὡς
προφέσιαν ἀναγκαίας
ἐλευθερίας· ἢ δὲ ὡς πρὸς
τὰ ἔξω μεταβήσεται
ἐπὶ φανὸν ἐστὶν ἄωρις
ὃν δὲ πρεσβύτης· ἀλλὰ
πάντες τὴν πῖκρὴ
ν ἡλικίαν τελείου· ὥρας
ἔλαχεν· ἀνὴρ τις φίλφει
τὸ καλλος τῷ καλλει·
τὸ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ
σωμάτος· παρῆλφε τὸ
ἀνθος ἂν μὲ πρέλαστον·
μὲν εἰ πρὸς ἑαυτὸν· οὐ
δὲ ἰδὲν ὁρώμενος· ἀι
σχρὸς τῷ φαινόμενον·
ἀλλ' εὐφυὲς τοῖς ρυπῶ
μενοι· ὡς περ ἐν ἰσχάλυ
σι ρόδον ἀνθρὸν· ὃν
καὶ ἡρᾶι καὶ ἀνοδᾶν
τοῦ ὑψηδεστάτου· ὡρμι
σκ ἀλλ' ἐπαρὰ τοῦ σὺ
στῶν ἀνῶν· οὐδὲ κα
ρόν δώσι τοῖς τὸ σκο
τορᾶς φαι· μεταστρέφ
τὸν θέλτιν πρὸς τὸν
ἐντὸς ἄνθρωπον· ἐὺ εἰ στεῖ·
χρήσεται τῇ ὑγιείᾳ πρὸς
τὸ βέλτιστον· νοῦ
φέτησει· πλὴν ζῴλογω
παρρησιάσεται· ἀτρυ
πήτῳ· χαλεύνησει·
πιστεύσει· ἰσε πίσει
τὴν ἀλήθειαν· φέωρήσει
τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ οὐράνια

κατὰ πᾶσαν σπουδὴν με
τὴσει τὸν θ(εὸ)ν ἀνατον·
ἀρρωστήσει. μαχήσεται·
ἀνδρῶν τὴν ὑφὴν ἰσχύσει
λαβὼν τὸ νικᾶν τίμια
χεσθαι· πλουσιόσεσθε; φι
λοσοφήσει τὸ ἀπόπλου
τεῖν· μεταδώσει τῶν
δεομένων τῶν ὄντων.
ὧν σύνοικον ὄντων ἄλλο
τριων· ἵνα εἰσέλθῃ οὐτέ ὑ
πάφητι τὴν μεταλήψει.
καὶ αὐτὸς προσφ(ώνησ)υνα
χθῆ. μηδὲ μέχωνται πλὴ
τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ σώ
ματος· πένεται; πλου
τήσει φῆ· καὶ τὸ κατα
γελᾶν τῶν ἐχόντων·
ὡς ἀειμένιστων μένω.
ἀεὶ δὲ πενομένων. τοῦ
δεῖσθαι τοῦ πλείονος·
καὶ πτωχῶν. ἵνα πλέ
σηδὲ τήσωσιν· πεινῶ;
μετὰ τῶν ὀρνέων τρα
φήσεται· ὃς οὐδὲ σπείρει
ρος καὶ ἀμήτωρ· μετὰ
πλούτησεται παρὰ τῆ
σαρ φῶ· ὃς καθαίκιστὸν
ἔλαιον οὐσίσκλειφει· καὶ
πύαρια τοῦ ἀλεύρου οὐσί
λατρον ποιήσει τὸ μένα ἐπι
γάσει· ἰδὲ γεωρ ήσει πλὸ
σίους· ἵνα τιμᾶ πῶ χήρα
φιλόξενος· καὶ τρέφη
τὸν τρέφοντα·
ἰσήσει; κρῖναι τοὺς
καὶ ποταμοὶ τόπο τὸ·
ποτὸν οὐμεφύσιον. οὐ
δὲ μετρούμενοι ἀλλὰ πᾶ
τα ἐπλείπη διάνοιαν βρί.

χειμαρρωτυχόν ποτι
σῶ· ήσεται· ῥιγώσει τοῦ
τοκαὶ παῦλος· ἀλλ' ἐπίπο
σον; ἐστι τί καὶ πέτρας
ἔνδυμα· πεῖθε τωσεοῖ
ὠφελεῖν· παρὰ τὸ λῆ
χειναὐτοῦ σκέπην.
πέτραν περιέβαλον το·
κοπείμους καὶ τὰ τελεώ
τερα· λοιδορήσεται;
νικήσει τὸ κινᾶν τί λοι
δορεῖσθαι· διώχ(ήσ)ει·
ἀνέζεται· βλασφημη
φ(ήσ)εται; παρακαλέσει·
διαβλη(θ)ήσεται; προσευ
ζεται· τὴν δεξιὰν χεῖρα
σ(ῶ)σει τὸ σιαγόνα; παρέ
ζει καὶ τὴν ἑτέραν· εἰ
τρίτην εἶχε· καὶ ταῦ
τὴν ἀν προεβάλετο· ἵνα
μᾶλλον δι δάξη μαι σρο
φῦναι εἰς τὸ μπαίοντα·
ἐρίφων πλειόνων· ἀμνὸ
γ(ὼ)δυνατὸς ἐστι· ὃν εἰ
δι σθ(ή)σεται; τοῦτο καὶ
χ(ριστ)ὸν τιμᾶ σθ(ή)σεται τῆ
ἰσοτιμίᾳ τοῦ πα(τ)ρός·
καὶ ἀναμάρτητος ἀνεῖ
δι σθ(ή)σεται· καὶ διὰ μιὸν ἀνεῖ σθ(ή)σεται·
μετὰ ὑ(ἱο)ῦ πάντα δεξεται·
πολλὰ ἐτίλειφεν καὶ
πολλὰ πα(τ)ρ(ὸ)ς· ὄχος· χολή·
στεφάνος καὶ ἀθ(ή)νος·
εἰς πέτρος ἀλλὰ μὴ·
χλαμὺς οἱ εἰς τὴν στα
ρός· ἢ λοι· λεσταὶ εὐστα
ρούμενοι· παρίοντες·
ὑβρίζοντες· δεῖ τὰ ρπλεῖ
ονέχειν θ(εὸ)ν· ἐν τοῦτο πλεί
ονος φρεῖν ἀτιμαζόμενο

ὀὐδενὶ ἀνάλωτότερον
φιλοσοφίας· οὐδενὶ ἄλλῃ
πτωτότερον· πάντα ἐνάν
τειπρότερον. ἡ φιλοσοφος·
ποσεστὶ ἡ ἀγριοσένερη
λιω φησὶ ἡ ἰωβάνετος
καὶ ἐλεύθερος· κατα
γελῶν πολυοχλίας πολεως·
μεμπτὴν φορολογουνη
ἀκούων· μοι οἰκερώσε
στιζῶν αὐτονομον·
ἐι βουλησεται σοι δουλεύ
σαι· ἐι δὲ μησεισαὐτὸν ἐπὶ
φάτνης· ἐι ὑπὸ ζυγον
ἀχθησεται· ὁ τὰ ἅπαπαν
τῶν ἐζειρημενα τῶν
ἐπὶ γης· κατεσκευασται
ἀυτῶν πτερυγες ὥσπερ
ἀετοῦ· ἐπισπρέφειεἰστὸ
ὅπισθεν τοῦ προεστηκο
τος αὐτοῦ· προσφάγα
πτησεται· ἐιπωτικε
φάλαιον; δυο ταῦτα δυσ
κρατητα· φησὶ καὶ ἄγγελος·
καὶ τὸ πρίτον φιλοσοφος·
ἄὔλοσὲν ὕλη· ἐνσωμα
τὶ ἀπεριγραπτος· ἐπὶ
γησουράνιος· ἐπιπαθε
σινἀπαθὴς· πάντα πάν
τῶν ἐλεύθερος· πλὴν φρονή
ματος· νικῶν τρόπικα
σφαιτοὺς στρατεύσηνομι
ζοντας· ἐπειδὲ τὸν φι
λόσοφον ἡμῖν ὁ λόγος ἐ
γράψεν· ὅσε μὲν ἐπὶ πολὺ
ζῆλος· φερεπαρατοῦ
τοπτανὶ ἐτέρα σε φυρη
σωμεν· δοκοῦ γὰρ ἡκαιρὸς
πηλαφύσσειν· καὶ ἐπὶ τι
νι τῶν τρωτοσέ

καὶ ἄλλως ἐστὶν ἐνείμεν
ἱππτῶν ἡμένον ἐν ρίσκοι
ἐπὶ οἰκείου ντες καὶ πο
λεμιοῦντες. συμπίνω
σι δὲ οἱ ἐν τοῖς ὄὐπτρὸς ἐχει
ρήσεως· εἰ καὶ μὴ τῆς προ
αἱρέσεως· ἐι δὲ ἐρεῖ τὸ
πατῶν ἡμῖν πολεμιούντων
καὶ ὑ φιλότερον· ἡ τῆς
καὶ σιάσαι καὶ ἀλλάξειεν· ἡ
καὶ νοτέρα νῦ δοντῆσά
δικίασε πὶ νοήσαιεν· ὡς
τῆς παρούσης κατα φρο
νουμένης· καὶ ἀπρὸς
τῆς καὶ σιάσαι καὶ ἀνοιαν ἐν
καλοῖς τό· ὦ σανομοῦσι
τες δι αἰσεσης· καὶ οὐδε
ἑι δότες δι αἰσεῖ ἡ δ. σπουδά
ζουσι· τί γὰρ δὴ καὶ λυσι
σοῦσι ἐπὶ πᾶν τα ἐν φοῦ
τες ἰδωμεν. ὅσα ἀπὸ
ἰκνοῦ ἐπὶ παρα λαμβάνος·
παιδευτονόμοι ἀσοῦσι·
λιαν οἴδασο φίαν· τὸ φο
βεῖσθαι ὁ θ· ἀρχὴ τε κα
σοφίας φοβεῖσθ· καὶ τε
λος λογου τὸ πανάκουε
τὸν ὁ θ· φοβοῦ· ταῦτα
σολομῶν ὁ σοφώτατος·
δεῖξατουσανοῦν ἀφο
βον καὶ νικήσατωσαν·
τῆς δὲ ἄλλης σοφίας τῆ
λεπαρεδρίαν· τὴν
δὲ προσλαβεῖν εὐχόμε
καὶ ἐλπίζω φαρρῶν τῷ
πνι· πεπίαμε ἐγκαλέσου
σι; τῆς ἐλπίδος περιουσία
ἐπὶ ἀρὰ πόδυσι μὴ μὴ καὶ
τὰ ἀκίατα ὑτα· ἵνα μὴ
λιπὼ σι λιλαβάλιωτὰ

ἀκλήρους τοὺς βίους· εἰ γὰρ ἐκ
τοῦ βαρυπάθους ἐλπὶς ἐχι
τραῦμα τοῦτον ὡς τάχιστα.
Ἀλλὰ βίκτωρ οὗτος ἦν·
φύτορ πατρὶ πάπας καλε
σουσιν· ὡς καὶ κράτων ὁ
σπερ ἐπὶ πλείων· ὃν τῶν
βρισταὶ καὶ μισόξενοι·
ἐστι γὰρ καὶ πατρὶς ὧν
τοιοῦτος· ὧν πᾶσα
πατρὶς καὶ οὐδεμία ξυνὰ
οὐ ξένος καὶ παρεπίδημος·
ὃν εἰ πάντων οὕτω ἐχεσκα
τοικίαν ἀνοῦντο ἐχε-
σαν τῆς ἀληθείας πατρι
δος εἰς ἣν ἀπο-
θέσθαι χρὴ τοὺς ἐλευ
θέρα γὰρ δεδούλωται
διὰ ταῦτα καὶ τὸν
δεσ οὐχ ὅλως τοῦτο τῆς
ὕλης καὶ τῆς φύσεως·
νεὶ δὲ σπουδῶν ἐν οὐ παρ
ρητῶν ἐστιν ὃ καὶ ὅλο
τισμοῦ δεδάπανησεν· ἵνα
μὴ σροντίσαν χύσεως μὴ
οὐδὲ σὺν φρυγῶν μοι κὸν
σαρισοτροφώνη δυο-ε
λία· εἰ ο-ε τις καὶ πολίσε
πιπο-εισοι καὶ ὧν χρο τη
τος· ἵνα πιστεύο-ης τοῦ
εἶναι συνετὸς καὶ φιλο
σοφος· τιε τις ο-ρόνων
κα-φαίρισουσι τινων·
ρώνη δὲ ὡς σεβεν εἶ
νυνὶ πρότερον· μὴ κα
ρίζωδε τὸν σεπιβαίνον
τας· ὑδεὶς οἱ τοῦτον
δὲ εἰς οἷε εἶ τὸν τῶν σεπι
βαίνων ἀναζίως· οὐδὲ
παρῴνησεν ἐβάπτα

τὴν ἐλπίδα τὴν ὑμῶν ἐν
ὑμῖν ἐδραίωσιν· ἣν κα
κείνα ὁ ῥυθμὸς τῆς ἑνώσεως
τοῦ πο-ο-ουδαιοκρασία·
πάντα ὅσα τεχνικοὶ
περὶ ἄλλων τε ἑαυτῶν
πάλιν ὑπονοήσαιεν.
τάδε εἰποιεν·

Τάδε εἰσυμβριβή τάδε
ἀπαραί· ἀσδιαλοσία καὶ ὁ-ὴ
λίων ἀυτῶν πεποιη
λιε·ο-α· τάδε τάδ᾽ ἀκρυα
καὶ τοῦ ἐλεεινοῦ σε πέσο-
ὑλῖν. μικρο ὑκαὶ μιεὸ
λιε ηοὐδιατὴν ἐνεστα
σιν· προεδρεύσαποστε
ρησοῦσιν· ἣν ποτε καὶ
πίστων ἐνσ ροσυνῆ
ε ὑφαύλασε· η ὑνδε καὶ τὸ
φεύγειν ὡς τοῦ υἱὲ λοὶ
δοκεῖ· πρῶτον συνέσε
ως δ᾽ ἣν πανταδο νεῖτ-
καὶ σε ἐταὶ τ᾽ ἄλλε τερα·
δ᾽ ἣν τ᾽ ἀπερατατ᾽ ησοὶ
κουμενικὲν ὑποφίαις·
πολεμικῶ σφῶν τινι
καὶ ὀυδεὸ ηολλὲ χοντι·
δ᾽ ἣν ἐκ ἐπιδυνέομεν
ἀνῶν εἶναι παρὰ ο-υτε
γονο τε σ. καὶ τολιεραῖς·
καὶ ηονὰ πο βαλεῖν ὁ ηο
λια· ὡς ῶ σ φελονγε λιπὰ
ἣν πρεδρία· λλὰ δ᾽ τις
προτιμᾶσε τοπου καὶ
τυραννεῖς ἐν προηολια·
ἣν ἐζ᾽ ἀρετῆς σε ἰδρυσε τι
ηως σο λιε φα·
νῦν δ᾽ ἐτὸ δεζιὸν τοῦτο
καὶ τὸ ἀρίστερὸν· καὶ τὸ
λιε σον καὶ τὸ ὑ-ηλό τε

ρονικαὶτὸχθολιαλῶντε
ρον·καὶτὸπροβαδίζειν
πεινλιβαδίζειν.πολλὰ
πεποίηκενἡασυντριβὴ
λιατατῆτῶνδιακενῆς·
καὶπολλουσένεκενδόξ·ρονῶν
σε.καὶἐστὶνητῶνἐρι
φωνηχῶρανἀπηγαγε
ουτῶνικατωλιονον.
ἀλλὰδικαὶτῶνποιουμε
νων·οἱδιδάσκαλοιτοῦ
ιησοῦοντεςταῦταπρὸ
πασανθυσιαστηριονἐκρ
ζουσιν;ἀλλ'οἱδαἄλλοθυ
σιαστηριον.οὐτυποι
τανῦνὁρωλιενα·ἐφὸ
λαζεντηριονοὐσανα
βεβηκεν·οὐδεχεὶρ·οὐ
δὲνἡσουσθησιδηρος·οὐ
τετητῶντεχνητῶν
καὶποικιλωνἀλλὰ
λοντοῦνοὐτοὲργον
καὶδιαφερωριασηἀναβα
σις·τοὺτοπαραστησο
μαι·τοὺτωφυσωδε
κτα·θυσιανκαὶπροσφο
ρανκαὶολοκαυτωλια
τα·κρεισσοναπτῶννῦ
προσαγομένων·ὅσω
κρειττωνησκιασἀλη
θεια·περὶοὐμοιδοκεῖ
καὶἀλλὰδομεγαςφιλοσο
φεῖνλεγων.καὶεἰσελεύ
σομαιπρὸστὸθυσιαστη
ριοντοῦθυ·τοῦἐυφραί
νοντοστὴνπίνιτικὴν
λιουνεότητα
ουτοὺλιενόυκἀπαχθει
λιετοῦθυσιαστηριοὺ
πᾶσόβουλόμενος·

πολεωςἀπελάσουσιν;ἀλ
λὰοὐχικαὶτῆςἀληωικεῖ
λιενης·τοὺτοδυνηφεῖ
τῶνἀνοικτουντεῖν
λιας·καὶὁπτῶνπολε
μικασιν·ἑωςἀνηκει
τοὺτοδυνησυνται·ραιῃ
σιβαλλουσιν·ἢαὐραισπαι
ουσιν·ἢπαιζουσινἑαυ
πνια·οὐτωςαὐτῶνεὶ
βλεπωτὸνπολεμον·
ριπιατῶνπεριαιρησου
σι;τῆνῶν·ἑιμεντῶν
ἑλῶν·καὶτῶνπτερυ
γωνπεριεκοπτετωσαν.
ὧνοὐκεπιβεβλημαι
ἑιδετῶνητῆσεῖςκλησι
ας·τοὺτοἐστὶνὑπερὸυ
πᾶσόπολεμος·διὰζηλο
τυπεῖτοῖλαωςοἰκολιον
οἰκλεπτης·καὶτὸνφῶν
προδιδωσιτριακοντα
ἀργυρίωντοδινοτατὸ
τοσοῦτουγὰρὁυχὁπρο
δοὺενος·ἀλλ'ὁπροδι
δοὺςἁζιος·οἰκιαςἀπο
κλεισουσι;τρυφερασπερι
εσοφουσι;φιλουσἀλλοτρι
ωσουσι;πᾶνγὰρὡςὁρᾶς
πλεῖστονικατεναρκη
σαμεν.καὶτοιγεπροκα
λουμένωνοὐγὰρἀχαρι
στησομεν·εἰδεκαὶκα
τεναρκησαμεν.τῶνφει
δεσθαιμᾶλλον.ἢτῶνπρο
σῆκοντιςἀνεπαυσενημᾶς
εὐσεβὴςκαὶφιλοθεος.
καὶὁιοστοὺνεἰσελθὸν
τῆςοὐρανιτιδος·

γενῶν τὸ σῶμα· συγγε
νῶν τὸ πνεῦμα· πάντα φι
λότιμος· παρόξυς καὶ ὀλος
οὗτος ἐπαγωγὸς λέγων
ἐπὶ τῇ διωκομένῃ
εὐσέβειαν· οὐκ ἀδεῶς οὐν
δεᾶς ἀνδρωδῶς· ἀντιμε
τρῆσαι αὐτῷ κατὰ μέρα
ἀντιπαθείας·

Τρυφῆσαι δὲ διωκόμενοι τρυ
φήσαιεν ἂν φιλόνικοι
καὶ φιλότεχνοι· οὐ γὰρ
ἀλόγιστον ἐζόνειαν τὸ
κατάρασθαι φιλανδρ.
ὀμένοι οὐδὲ πᾶς χοῖτες
καὶ κῶμοι οὐδὲ μαθήμα φεύγο
ται παιδιᾶς· τὸ γὰρ συνάδει
κεῖσθαι καὶ συναλγεῖν
πεποίηκε· τῶν δὲ δεῖδη
γεγυμνασμένοι φέρειν
τὴν ὑπεροψίαν· τῶν
γὰρ φιλανθρώπων καὶ τὸ
πλησίων· ὀμένοι καὶ φα
νερῶς ἐναντίας ἔστησαν
καὶ ἑστήσαν· ὁ δὲ τὸ
φιλάνθρωπον ἀ
πολιαρόθενες ἔστησαν·
καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ
πάντες ἐσκανδαλίσθη
σαν· μικρόν καὶ πέτρος
ἀρνήσατο με· καὶ τυχό
ὐδὲ καλαίειπης ρως· ἵνα
θεραπεύσῃ τὴν ἁμαρ
τίαν· κἂν πολὺ στολλήρος
ἐγὼ καὶ φασουσεράνων
ὡς ἐοικε· κἂν πολὺ σεύσεται
ἐν τοῖς φοβεροῖς· μὸ
νος καρτερικὸς· καὶ δη
λος ἀπροτίθεμενος·

καὶ διὰ

κατα φρονούμενος· καὶ
ἀναπολῖ καὶ δύσεις τῶν
πολεμίσθαι ἀρίζό
μενος τῆς ἀπονοίας·
ἀπαρατάζηται ἐπὶ
παρεμβολὴ· οὐφοβήσ
εται καρδίαν οὐ· ἐὰν
ἐπανάστῃ ἐπὶ ἐμὲ πόλεμος·
ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω·
τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ
φοβερὸν ἡγεῖσθαι τὸ
παρόν τῶν· ὡς τὰ
κατ' ἐμαυτὸν ἀφεῖς·
τὸ ῥῆμα τοὺς αὐτοὺς
τὰς· μεμιχθῆσθε· μὲ
λιτιμιάεμοι· ἐπὶ καὶ ἡν
μὲ φαρμένα· μελλ
τῆς ποίμνης ταύτης
ἵνα προδεδωκατε μὲ
καὶ πρὶν φωνῆσαι·
πῶς δὲ ἐσπάσθητε καὶ
δὲ σπασατε· ὡς τοῦ δὲ ἐκ
δεσπῶν ἀνεῖμεν· πῶς
τὸ ὑσιαστήριον· ὑσιασθῆ
ρι ὀνάντε πειράτε·
πῶς δὲ γένεσθε ἐς ἐρή
μων σινὲ ζάπινα· πῶς
καὶ αὐτοῦ μενεῖς ρωσθε
τῆ τοιῇ· καὶ ἡμᾶς ἀλ
γεῖν πεποίηκατε· πῶς
ἁπλότητι ποιεῖ νῶν
ἐς τοῖμην ἐς διάλυσιν κα
τεχρῆσασθε· οὐδὲ γὰρ
ἐς εἰνο ὑσεμεῖ φοβεῖται τῆς
ἀπειρίας· ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὶ
ἀσθενεῖτε ἐς ἰσαίσιας· τῇ
διαφθορᾶς οὐ νῦν ἁτῆς
βοηθῆσει· τῆς φαρμα
κοπείαι· τῆς ἐν ἐύρωνι ἀσυνόυλων
τικὸν· ποιοῦ ἐπιδεσμὸ

Πῶς οὖν λέγω τὰ δι' ἐστὼ τὰ τρὶς δὶς καὶ τρυσὶ· τρὶς ἑπτὰ καὶ τρισὶν ἑβδομάσι· τρὶς ὀγδοήκοντα καὶ τρισὶ μυριάσι· πεντάκις τὸν τρόπον τοῦτον· τρὶς ἀγαθὸς καὶ τρὶς σοφὸς καὶ τελεία καὶ καλὼς ὑφ' ἑνὸς συναγομένης τῆς οὐσίας· ἐστὶν ὁ θεὸς· ἐστὶν ὁ κατορθωτὴς· ἐστὶν οὗτος ὁ πάλιν ἀποκαταστήσας ἡμῖν τὸ σὺν τοῖς δι' ἁγίων τάξεως· ὅσῳ παιδεύσεως ἡμῖν τῶν χωρὶς ἐμοῦ πρὸς ὁμοίωσιν· καὶ ἡμῖν τῶν ἐντεῦθεν μοχθοῦν· ἀντιδοῦναι τὰ ἐπουνίατε καὶ ἀστασία στατὰ τῶν δεῖ στῆναι τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον· ἐλλαμφθῆναι σοι τελεώτερον τε καὶ καθαρώτερον· πῶς σὺν αὐτῷ καὶ μονογενοῦς καὶ τὸ γεννητὸν· καὶ τὸ γεννητὸν· καὶ τὸ ποιὸν· μία φύσις· τρεῖς ἰδιότητες· εἷς θεὸς ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν· οὔτε ὑπερτιθέμενος· οὔτε μεταθέμενος· οὔτε μειούμενος· οὔτε ἐλαττούμενος· τὸ ἓν ἀρτίκατα λαμβανόμενος· ὃς τὸ ζητούμενος· ποτὲ δὲ ὅσον εἰ τύχοι καταλαμβανόμενος τοῖς ἐντεῦθεν καλῶς ζητήσασι διαβιοῦσι καὶ θεωρίας

Ὧν πάσα δόξα τιμὴ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

ιϛ̄η

† ΕΥΠΙΤΑΙΣΘΥΡΗΙΟΥ
ΕΙΣΤΗΝΓΩΝΙΑ
ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑΝ †

ΩΣΥΜΙΝΤΑΙΜΙΕΤΕΡΑ·
ΩΝΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙ
ΣΥΝΑΠΟΙΚΟΥΜΕΝΟΙ· ΩΝΗΜΩΝ
ΡΑΙΟΙΜΕΝΟΙΔΙΠΟΔΕΣΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΖΟΜΕΝΩΝΕΙΡΗΝΗΝ
ΙΚΑΙΑΓΑΠΑΛΛΟΦΑΝΕΝΗΝ
ΑΥΤΟΦΑΤΕ· ΩΝΡΑΙΟΙΔΕΠΑΡΟΣ
ΤΙΝΑΣ· ΟΙΣΕΙΣΚΑΙΡΟΝΕΛΗ
ΛΥΘΑΤΕ· ΟΥΧΙΝΑΠΡΟΒΑ
ΤΟΝΠΕΠΛΑΝΗΜΕΝΟΝΕΠΙ
ΣΤΡΕΦΗΤΕ· ΑΛΛΙΝΑΠΟΙ
ΜΕΝΑΣΥΝΕΚΔΗΜΟΝΕΠΙ
ΣΚΕΨΗΣΘΕ· ΠΩΣΤΑΤΤΙΣ
ΕΚΔΗΜΙΑΣΥΛΙΝΕΧΕΙΤΗΣ
ΙΜΕΤΕΡΑΣ· ΚΑΙΤΙΣΟΥ
ΤΗΣΙΚΑΡΠΟΣ· ΜΑΛΛΟΝΔΕ
ΤΟΥΕΝΗΜΙΝΠΝΣ· ΩΙΚΙ
ΝΟΥΜΕΘΑΤΕΑΕΙΚΑΙΝΥΝ
ΙΚΕΙΚΙΝΗΜΙΕΘΑ· ΑΝΔΕΝ
ΙΔΙΟΝΕΧΕΙΝΕΠΙΦΥΛΙΟΥ
ΤΕΣ· ΑΛΛΗΤΕΙΣΩΣΕΧΟΝΤΕΣ
ΑΡΑΤΕΣΥΝΙΕΤΕΠΑΡΥΛΙΩ
ΑΥΤΩΥΜΙΚΑΙΚΑΤΑΛΙΑΝ
ΦΑΝΕΤΕ· ΚΑΙΛΟΓΙΣΤΑΙ
ΤΩΝΗΜΙΕΤΕΡΩΝΕΣΤΕ
ΧΡΙΣΤΟΤΕΡΟΙ;ΗΔΕΙΚΑ
ΘΑΠΕΡΤΟΥΣΣΤΡΑΤΗΓΙΑΣ
ΗΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ· ΗΔΙΟΙ
ΚΗΣΕΩΣΧΡΗΜΑΤΩΝΛΟ
ΓΟΝΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΥΣ·
ΔΗΜΟΣΙΑΙΚΑΙΑΥΤΟΥΣΥ

ΠΟΣΧΕΙΝΥΜΙΝΤΑΣΕΥΘΥ
ΝΑΣ· ΩΝΗΔΙΩΣΙΚΗΣΑΜΕΝ·
ΟΥΓΑΡΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙΘΑΣΡΙ
ΠΟΛΙΕΙΝΟΙ· ΟΤΙΚΑΙΣΡΙΝΟ
ΜΙΕΝΕΝΤΩΝΜΙΕΡΕΙΚΑΙΜΕ
ΤΑΤΙΚΑΥΤΗΣΑΤΑΓΗΣ
ΑΛΛΟΤΕΡΑ· ΠΑΛΑΙΟΣΔΕ
ΟΝΟΜΟΣ· ΕΙΠΕΙΚΑΙΠΑΥΛΟΣ
ΤΟΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣΕΙΚΟΙΝΟ
ΤΟΤΟΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΟΥΧΙ
ΝΑΦΙΛΟΤΙΜΗΣΗΤΑΙ· ΠΟΡ
ΡΩΓΑΡΤΟΠΑΤΑΣΘΕΦΙ
ΛΟΤΙΜΙΑΣ· ΑΛΛΙΝΗΒΕ
ΒΑΙΟΥΣΘΑΙΠΡΟΣΚΑΤΟΡΘΟΥ
ΜΕΝΟΝ· ΠΑΛΙΟΡΘΟΝ
ΤΟΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΝ· ΕΙ
ΑΡΑΤΙΣΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΝΗ
ΕΝΤΟΙΣΥΠΕΚΕΙΝΟΥΛΕΓΟ
ΜΕΝΟΙΣΗΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓ
ΗΣΕΙ· ΩΣΑΥΤΟΣΠΑΡΑΔΗ
ΛΟΙΠΕΡΙΕΑΥΤΟΥΓΡΑΦ…
ΕΠΕΙΔΗΚΑΙΠΑΛΑΙΠΡΟ
ΦΗΤΩΝΠΡΟΦΗΤΑΙΣ
ΥΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ· ΚΑΤΑΤΗ
ΕΥΤΑΞΙΑΝΤΟΥΠΑΝΤΑ
ΚΑΛΟΥΟΙΚΟΝΟΜΟΥΝΤΟΣ
ΚΑΙΔΙΑΙΡΟΥΝΤΟΣΠΝΣ·
ΙΔΕΕΚΕΙΝΟΣΙΔΙΑΚΑΙΤΙ
ΣΙΝ· ΕΓΩΔΕΔΗΜΟΣΙΑΚΑΙ
ΠΑΣΙΝΥΠΕΧΩΛΟΓΟΝ·
ΛΗΨΕΣΘΕ· ΑΥΜΑΣΗΤΕ·
ΚΑΙΓΑΡΧΡΗΖΩΜΑΛΛΟΝ
ΩΦΕΛΗΘΗΝΑΙΤΗΤΩΝ
ΕΛΕΓΧΩΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΤΟΥ
ΕΙΚΕΙΝΟΣ· ΕΙΤΙΣΦΑΙΝΟΙ
ΜΗΝΕΛΛΕΙΠΩΝΤΟΥΔΕ
ΟΝΤΟΣ· ΜΗΠΩΣΕΙΣΕΙΣΕΝΟ
ΤΡΕΧΩΝΕΔΡΑΛΙΟΝ· ΚΑΙ
ΟΥΚΕΣΤΙΝΑΛΛΟΣΑΠΟΛΟ
ΓΗΣΑΣΘΑΙ· ΗΕΝΕΙΔΟΣΤΟΥΣ

λογουσποιούμενον· τίς
οὖν ἡ ἀπολογία· καὶ εἰ μὲ
ψευδῆς· ἐλέγξατε· εἰ δὲ ἀ
λη θῆς· μαρτύρησατε
ὑμεῖς· ὑπὲρ ὧν νικᾷ ἐν οἷς
ὁ λόγος· ὑμεῖς γὰρ μοι καὶ
ἀπολογία καὶ μάρτυρες·
καὶ καυχήσεως στέφα
νος· ἵνα τολμήσω καὶ τι
τῶν τοῦ ἀποστόλου
νεανιεύσασθαι· τοῦτο
τὸ ποίμνιον· ἧς νῦν τε
μικρὸν τὲ καὶ ἀτελὲς
ἧς νῦν ὅσον ἐπὶ τοῖς ὁρωμέ
νοις· καὶ οὐδὲ ποίμνιον
ἀλλὰ ποίμνης τὶ μικρὸ
ἶχνος· ἠλέηται νῦν δὲ γυν
ταικτονικὰ καὶ ἀνεπίσκο
πον καὶ ἀόριστον· μὴ τε
νομὴν ἐλευθέραν ἔχο·
μὴν τε μανδραν περιεχό
μενον· πλανώμενον
ἐνόρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ
ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς· ἄλλο
ἄλλα χοῦ διεσπαρμένον
τε καὶ διερριμμένον·
ὧν ἕκαστον ἔτυχε σκοπ
μενον ἢ νεμόμενον·
καὶ διακλέπτον ἀγαπη
τικῶς τὴν ἑαυτοῦ σω
τηρίαν· διὸ καὶ ἐκεῖνο τὸ
ποίμνιον ὃ λέοντες ἔζω
σαν· ἢ ζάλη διέλυσεν· ἢ
σίσυφος διέσκεδασε·
ὄφρη νοῦς ἡμὲν προφή
ται τοῖς τοῦ ἰσραὴλ ἐκά
ζοντες πάφλασι παραδε
δομένου τοῖς ἔθνεσιν·
ἔφρηνε καὶ ἡμᾶς δὲ καὶ ἡ
μεῖς· ἔφ' ὅσον ὄφρη νων
ἐπράτ

τομεν ἀξία τῶν ὄντι
γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐζῶσφη
μεν καὶ ἀπερρι φημε·
καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ βου
νὸν δι' ἐσπαρμένως
ἐνερριμμένοι· ὡς
καὶ πόνηρός τις χειμὼ
κατέσχε τὴν εἰς κλησι
αν· καὶ δεινοὶ φόβητρες ἐπι
πεπτώκασιν· οἵμμὲ δὲ
νῦν μετὰ τὴν ναυφρά
γην ἡμῶν φειδόμενοι· ἀλ
λ' ἀναισχύντως ὑπ' ἐσχή
ναι καὶ τὸν καιρὸν δυνά
τωτεροι· καὶ ἰσχυρο
πητίσσικοτολαίνα ἐ
πέλαβε πάντα καὶ συνε
κάλυφε πολύτην ἐνά
τητος τῶν αἰγυπτίων
πανηγύσβαρυτέρα· τὸν
φιλάφητον τοῦ λέγω σικο
τους· ὑφ' ὧν μικρὸν
μὲν ἀλλ' ἡλουσίδεν ἡ
δυνήφημεν·

Καὶ ἵνα πέπω τις ὑμῖν πα
ρὸ τέρον ὡς περὶ τῶν
παραδεδοκότων ἀρνη
σας· ἀβραὰμ οὐκ ἐγνω
ἡμᾶς· καὶ ἰσραὴλ οὐκ ἐπε
γνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ πάτερ
ἡμῶν εἶ· καὶ προσεύξε
ται ἐστόσου· ἄλλο
οὐκ οἶδα λέγειν τὸ ὄνομά
σου· ὀνομάζομεν· διὰ
τοῦτο ἀπολογήσομαι·
πλὴν ἰκρίματα ἐρῶ πρὸς
σὲ φησὶν ἱερεμίας·
ἐγένοντο ἐφ' ὡς τὸ ἀπάρ
χησθαι σε ἡρξάσθαι·
καὶ ἐπελάθου ἀδελφικῆς

ἁγίασσον· καὶ ἀπείκλεισας
ἀφ' ἡμῶν τὸ ἔλεός σου·
διὰ τοῦτο ἐγενήθημεν
ὀνείδος τῶν ἀγαπώντων σε·
ὅτι τῆς τριάδος προσκυ
νηταί ὅτι τελείου τῆς τε
λειάσεως τῆς προσφυ
γῆς καὶ μὴ τολμῶν τες
τιτῶν ὑπερήμασεν εἰς τὸ
μᾶς κατάγειν· μηδὲ τὸ
σοῦτον ἑπαιρέσθαι κα
τὰ τὰς ἀφέσεως γραφὰς καὶ
φθόμαχους ὡς τετυπῆνδε
επιστείαν ποιεῖν ὁμοδούλ-
λα παρεδόθη μεν δὲ
διὰ τὰς ἀλλὰς ἁμαρτί
ας ἡμῶν. καὶ τολμᾷ τι
ς τῶν ἐν τολῶν σοῦ
ἀναστρέφηναι. ἀλλ' ὅπ[ι]
ως τῆς διανοίας ἡμῶν
πορευθῆναι τῆς ἐπονη
ρᾶς· διατί γαρ ἑτέρων ἀν
δρασιν ἀδίκως τάτοις
καὶ πονηροτάτοις πα
ρὰ πάντας τοὺς καθ' οἱ
κουμένης γῆν· ὁπ[ρ]
τος νάβουχοδονόσορ ἐζε
θαλασσένησας· ὃς μετὰ
χῆς κατὰ χριστιανῶν καὶ
διὰ τοῦτο μισησας χν.
ὅτι διὰ τοῦτο ὑπεσωστοὺς
τῶν ἱερῶν βίβλων τὰς
ἀφεούσας ἀντιλαβ-
κατέφαγε μέ· ἐμερίσα
το μέ· ἐκάλυ θέμελίσω
τος λεπτὸν ἵνα μὴ λάβω
ποτ τῶν μηδὲ φρηνῶν
τῆς γραφῆς· ἐιμὴ ὅτι
κε ἐβοήθησέν μοι. καὶ
χερσὶν ἀνόμων δικαίως

αὐτὸν παρέδωκεν. ἐις τὸ
πίσασεως περας. διὰ τὰ τοῦ
θυσιρίματα· καὶ ὑπὲρ
αἱμάτων ἀποσίωπ· λὶ
μαὲχέθη δίκαιον· ἐν
τᾷ θαλάσσῃ μικροῦ
μὴ σαίτης δίκης οὐκά
σχολιένης· παράβα
χυ παρώισησε τῶ δηπ
τυχήμου· ὁ δεύτερος.
οὐδὲ νέκεινου φίλαν
θρωποτερος· ὁ τιμηνι
βαρύτερος· ὅσω τοχύφ
ρων ὀνόμα· θεὸς δόχη
καὶ χριστιανοῖς βαρσο
λοῦ καὶ ὀνείδος· ὁις καὶ
τὸ ποιεῖν ἀθέον· καὶ τ
πασχειν ἀδοξον· τῶν μὴ
δὲ δίκεῖς θαι δοκεῖν.
μηδὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς
ὀνόματῶν πασχειν προσεῖ
ναι τῇ μαρτυρίαν.
ἀλλὰ καὶ ταῦθ' αἱ λέπ[ε]
σθαι τὴν ἀληθειαν πά
χοντας ὡς χριστιανοὺς.
ὡς ἀσεβεῖς κολάζεσθαι
ι μοι ὅτι ἐπλούτησα
μενέν τοῖς σαις οἰς· ὁ
τιπύρι κατεφαγε τὰ ὡ
ραῖα τῆς οἰκουμένης·
τὰ καταλοιπα τῆς σὰρ
πὸς καὶ κατέφαγεν ἡ ἁγία
καὶ τὰ λοιπα τῆς σὰρ
δος καὶ κατέφαγεν ἡ ἐρυ
θρη· εἶτα δρόχος· εἶτα
οὐκοῖδ' ὅτι πρὸς τοὺς
καὶ ἄλλοε πάλλω καὶ κω
φούμενον· τιάντις
ἐκτραγωδοῖ πάντα
τὰ τοῦ καιροῦ καὶ κα

τὴν τότε καταςκοῦςαν
πᾶς· εἴτε εἰς πρᾶξιν χρὴ
λέγειν· εἴτε δοικιακὴν
καὶ πυρωσιν· πλὴν ὅτι
διηλοθμεν διὰ πυρὸς ὡς
ὕδατος· καὶ προηλοθμε
εἰς ἀναψυχὴν εὐδοκία
τοῦ ὡς ζοντος θυ· ἄλλο
μοι δοκεῖ ἀπαρχὴ ςόλο
γος ὡρμηται· τοῦτο τὸ
γεώργιον· ἦν ὅτε μι
κρὸν τε καὶ πενιχρὸν
ἦν· καὶ οὐχ ὅπως θυτὸν
τὸν κόσμον ὅλον γεω
γήςαντος τε καὶ γεωρ
γοῦντος τοῖς καλοῖς τῆς
εὐςεβείας σπέρμαςι τὴς κα
θ ἡμᾶς δόγμαςιν· ἀλλ οὐδὲ πε
νητος ἐνὸς τῶν ἐνδεῶν
καὶ μετρίων ὡς γε εἰδο
κεῖ· ἀλλ οὐδὲ γεώργιον ὁ
λως· οὐδὲ ἀποθήκων·
οὐδὲ ἅλως τυχὸν οὐδὲ δρε
πανήςαιον· οὐδὲ θη
λιῶν· οὐδὲ δράγματα·
ἢ δράγματα· μικρᾶς εἰς ὦ
ρα· καὶ ὁπόταν εἰς δόμα
των· μὴ τεχεῖρα πλήρω
τα τοῦ θερίζοντος· μὴ
τε τῶν παριόντων ἐυ
δοκίαν προκαλούμενα·

Τοιοῦτον ἡμῖν τὸ γεώρ
γιον· τοσοῦτον τὸ θέρος·
μεγαλεῖον καὶ εὐςάχυ
ον καὶ πίον τῶν θερητῶν
τῶν ἐκρυπτῶν· καίτοι
γε τοῦ γεωργοῦ πρέπο
ντος εἶναι· ὃ πλήθυνοντος ἐκ
λάδες τυχὼν καλῶς τὸ
λογωρεωργουμένων·

οὐ μὴν ἀγνωριζόμενον
τοῖς πολλοῖς· οὐδὲ εἰς ἓν
συναγόμενον· ἀλλὰ κα
τὰ μικρὸν συλλεγόμενο
ὡς κλάδια πεπεναμένα·
καὶ ὡς ἐπὶ φυλλὶς ἐν τρυ
γητῶν μὴ ὑπαρχόντος
βότρυος· προσθήκην μοι
δοκῶ καὶ εἶναι καὶ μίαν
κατὰ καιρόν· ὡς ἔκοπον
ἐνέρημα εὑρόντων
ἡμᾶς· καὶ ὡς ῥᾳδίαν
δεύτεραν ὡρίμου· ἐν
ὥρᾳ τῶν βότρυϊ ἔυλο
γίαν μὲν ἐκ τετρυ
μένην· καὶ ἀπαρχὴν
καφ ἧρωμένην· πλὴν
ὀλίγης ἐτικὰ καὶ σπανίου·
καὶ οὐ πλήρους ἀν στό
μαθος· καὶ ὡς εἰ
μαι ἐπιβουνοῦ· καὶ
ὡς ἐς τὸ ἐπόρους· εἴ τι
ἄλλο τῶν μοναδικῶν
τε καὶ οὐ πλείοσι θεωρου
μένων·

Αὐτάμεν τατῆς πε
τέρας πενίας καὶ κατη
φείας· ἀφ οὗ δὲ οὐδὲ ὀπτῶχι
ζωὴ καὶ πλουτίζωη
θς· ὁ θανάτων καὶ ζω
ρογῶν· ὁποίων ἅπαν
τα καὶ μεταςεύαζων
μὲν ὧν τῶν βούλεθ· ἃ ὁ
ποίων ἐκμένην ὑς τὸς
ἡμέραν· εἰς δὲ χεῖρ ὧνος
ἔαρ· εἰς δὲ ὕδατος γαλήνη·
εἰς δὲ αὐχμῶν ἐπομβρί
αν· εἰ καὶ τοῦτο δένδρε
δικαίου πολλαὶς εὐχῆ
ἐπιπολυδίωχθέντος

δαναλαμβανων πραεις
εἰσὶν τος · καὶ ταπεινῶν
ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς ε
κεῖνο προσαυτὸν εἶπω
ἰδὼν εἶδον τὴν κακίαν
σιν τοῦ ιηλ · καὶ οὐ μὴ προσ
φωνῆσι νέτι τῶν πηλῶν
καὶ τῆ πλημμελεία τ αλλα
πωρεῖν · καὶ εἶπων νέπε
σεσε ψατο · καὶ ἐπισκε ψα
μενος ἔσωσε · καὶ ἐζήγα
γε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χει
ρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι
ὑψηλῷ · ἐν χειρὶ μωϋ
σῆ καὶ ἀαρὼν τῶν εἰσελε
κτῶν αὐτοῦ · τίγίνε
ται καὶ τί θαυμα τοῦρ
γεῖται ; ἀβίβλοι καὶ μὴ
μαίφερουσιν · ἕκτος
γὰρ τῶν κατὰ τὴν ὁδὸ
θαυμασίων , καὶ τῆς
μεγαλησείκεί νης σεσομ
βησεως · εἶπω τίς υνητο
μώτατον ; ἰωσὴφ εἰσὶ
γυπτον εἰς . καὶ μυρία
δες ἑξήκοντα μετὰ μι
σροῦ ἐξ αἰγύπτου ·

τί τοῦτο θαυμασιώτε
ρον . ἢ μείζον τῆς θεοῦ
μεγαλονοίας τε κμή
ριον · ὅτ ἂν εἰς τῶν ἁ
πορωνθέλη πορνδοῦ
ναι τοῖς πράγμασι · καὶ
γὴ τῆς ἐπαγγελίας καὶ
ρὸς ὁ τῆ ταιδ ἰ ένος μισή
θεντος · καὶ ὁ πραθεὶς ἐσε
θνησε θ ἐστησι · καὶ εἰς
ἐθνος κλαθ ἐστα ταιμε
γα · καὶ ἡ μικρὰ παραφυ
άς εἰς εἰς ἴνη . ἄμπελος εὐ

καὶ ἡ μία τοῦ σαγίνεται
καὶ τοσαῦτη . ὡς ἐπὶ καὶ
νεὶ νὴ μὲν ποταμοῖς ἐ
κτεῖνες θαι δὲ μέχρι θα
θάσσης · ἐζ ὁρίων εἰς ὁρία
πλατυνομένη · καὶ ὑ
πτεινὸς ὁρη τῶν ὑψηλῶν
δοχῆς · κέδρων δὲ ὑπε
ραίρεσθαι · καὶ ταῦτα τῶν
τοῦ θυ · ἄτινα δὴ τὰ ὁρη
ταῦτα · καὶ αἵτινες τὰς
κεδρους ὑπολήπτεον ·
οἱ οὖν τόνπο τε τοῦτο
τὸ ποίμνιον · καὶ τοιοῦ
το νῦν · οὕτως εὐεκτὸ
τεὶ καὶ πλατυνόμενον ·
εἰδὲ μή πω τελέως · ἀλ
λ εἰς τοῦτο γε ταῖς ἰσα τὰ
μικρὸν ὁδεῦον προσφή
καὶς · προφητεύω δὲ
ὅτι καὶ ὁδρυσον · τοῦτο
μοι προλέγειτο πνα τὸ
ἅγιον · εἴτι προφήτι
κὸς ἔργων . καὶ βλέπ ων
τὰ ἔμπροσθεν · καὶ ἅμα
τοῖς προλαβοῦσιν ἔχω
φαρσεῖν . καὶ λογισμῶ
γίνωσκειν · ὡς λόγου
ενυντροφος · πολὺ γὰρ
παραδοχὸ τερον ἐζ ἐκεῖ
νου τοσαύτην γενέσθαι
ἢ τὴν νῦν οὖσαν εἰλά
κρον πρόλαφεῖν λαμπρ
τητος · ἐζοὐγὰρ συνα
γεσθαι ἡρζατο παρὰτῆ
ζωογονοῦντος τοῦς
νεισροῦ · ὃς τὰ πρὸς ὃς κ
καὶ ἁρμονία προσαρμο
νίαν . καὶ τοῖς ἐζ ἡρῴοις
ἑδόθη πάλαζωῆς εἰς πλ

λιτ ϛενεσίας. πᾶσαν ἔννοιαν
παιρωφοπαιδείτινα
νάστασιν. ὡς τεθλιμ ῦ φθ
ομωσανὲν ἑαυτοῖς οὐπα
ραπικραίνοντες. λλὰ δε
σισὶ κρατοῦντες. ἢ ἐ
πυτηνιονέζετείρομεν.
ἢ ἄνρασ διαπνεούσας. ἢ
πηῶνἰχνηκαφάτος
ἐχεινπτηνομιζέτωσα
λολυζέτωνπιτυς. ὅτι
πεπτωκεκέδρος. πρὸς
τῶνἄλλωνικαὶοἱσπαι
δευεσφωσαν. καὶμαιφα
νετωσανὸτιοὐκεἰετε
λοςἐπιλησφ ησεται ὀπ
χός. ὀνδεἂνεζετ αι κιν
ηνεκετασειδιακο αι κε
φαλὰςδυναστῶν ἢῶσό
λιβακὸνκλιφθειν. ἢ
διακοπτομένηφεότης.
καὶδιαιρουμένηκαικῶς.
ἐιστετοἄρχονικαὶτοἄρ
χομενον. ὡσὰπαλαιάλιστα
καὶὁ ὁτηςσὺβριεφ ειη
καταγομενη. καὶἰδαρη
φ ειηικτισισὸλιοτιμιὰ
φ εοτητος. δοκῶλοικα
κειηηςᾶικουειντῆςφ
νῆς. παρὰτοῦσυναγοιντος
τουσσυντετριλιμενους.
καὶτουσἐκπεπτεσαι ε
νουσἐισδεχομενου. πλα
τυνοντὰςχοινισματα
σουέτι. ἐισπε ασονέις
τὰδεξιὰκαὶἐις τὰἀριςε
ραιῆζοντῶνπάντεων
λιηφθεισηἐγὼπαραδε
δωκάσεικαὶἐρῶβοη φη
σωσι. ἐνφυλῶνλιηκρῶ

ἐπάταξάσε. ισὰιἐὴνβλεέω
λίωνηὶωδοξάσωσε. μέι
ζονὸτὸμέτροντῆςφι
λανθρωπίας. ὑπὲρτὸ
μέτροντῆςπαιδατω
γίας. ἐκεῖνα διὰτὴνπο
νηρίαν. τὰυτα διατὴ
τριάδαπροσκυνουμέ
νην. ἐκεῖνα διατὴνκα
φαρσιν. τὰῦτα διατὴ
ἐλπηνδοξαν. ὁςδοξάζ
τοὺςδοξάζοντας. καὶ
παραζηλώτουςπαραζη
λοῦντας. ἴδοὺτὰῦτα
ἐςφράγιςταιπαρ ἐμοὶ.
καὶὁὐτοςὁλουτοςνόμος
ἀντιμετρησεως.
ὐδελιοπεριεχουτῶν
τοίχωνικαὶτῶνπτηλα
ἰκῶν. καὶτῆςεικεικο
τευμένηςτηφιδος.
καὶτῶνπλαισρῶναρο
λιωνικαὶπεριδρομωνὲς
χρυσῶικαὶτελαμῶνεςπεριελαμπ
τὸνκλὲνῶςὕδωρ ἐσπει
ρες. τὸνδεῶςἄλιλιον
ἐφ ησαυριζες. ἀγνοῶ
ὅτιπρεῖσσονὕπαφορος
πιστις πολυτελοῦςἀσε
βειας. καὶπλεί ουσφ ῶ
τρεῖσσυνηγμενοιἐνὸ
νόματικῦ. πολλῶν
λιυριδωνἄρνουμε
νων. θεότητα. ἢκαὶ
τουςχαναναίουςἅπαν
τας. προτυπησειςἐνος
τοῦἀβραάμ. ἢκαὶσοδο
μιτας. ἑνὸςτοῦλωτ
ἢκαὶλιδιηναίουσμω
σεως. τῶνπαροικων

καὶ Ζήνωνα· τὸν δὲ τοῦ Σε-
βαστέως τὰ γε δεῶν τριακοσίους
τοὺς λαγχάνοντας· τῶν δὲ
πεζῶν μυρίους· τοὺς δὲ
Τίδεται τοὺς οἰκογενεῖς Ἀβρα-
λικούς· τοὺς δὲ μικρὸν ὑπερ-
τούτους τῶν χιλίων·
τῶν πολλῶν βασιλέως
καὶ τῶν τοῦ στρατοῦ
μυριάδων ἀσκὸς ἱππέων
τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι
καὶ ἐτρέφοντο· ἐκεῖνο
δὲ πῶς σοι εἰς· ὅτι ἐὰν γε
μὴ τὰ ὑάριφα τῶν
ὑῶν πλῶσι μόνα
τῆς θαλάσσης· τὰ κατα-
λείπεται τρι-
ακόντερα πολλὰ
τῶν ἑπτακισχιλίων ἀν-
δρῶν· ὅτι τινες οὐκ ἐκαλ-
φάμενον οὐ τῆς βάλανος· οὐ
κ ἔστι τοῦτο οὐκ ἔστι·
οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν εὖ
διοίκησεν ὁ θεός· συλλέ-
γει ἀφίησι τὰς μυριάδας·
τὸ δὲ τοὺς σωζομένους·
καὶ συλλέγει τὸ πλέθρον
τὸν χοῦν· ἐγὼ δὲ τὰ
εἰς εὐπρέπειαν λόγῳ· οὐ
δὲν γὰρ οὕτω θεῖον ἱερὰ
λόγου πρέπει· ὃν λόγος εἰκά-
ζει ἁρμένιος· καὶ ψυχὴ τε
λείᾳ τοῖς τῆς ἀληθείας
δόγμασιν ἄξιον λέγει
γὰρ οὐδέν ἐστι· τοῦτο
πάντα ἐποίησε τὸς·
καὶ πάρουτα πάντα καὶ
ἑκόντα πάντα· δοῦναι
τοῦ καὶ προσενεγκεῖν·
μηδ' ὅτι χεὶρ ὁ μιᾶς ἔργου

ἢ περιουσίας· ἀλλ' οὐδὲ εἷ
πᾶσαν τις τὴν ἐπάνοιαν
εὐπορίαν ἐπιχειρήσειεν
συνεπεκτεῖναι
τοῦ ἐλλείποντος· οὐχὶ τὸν οὐ
ρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐπ-
πληρῶν λέγεις· καὶ οἱ
οἰκοδομοῦντες
μοι· ἢ τί ἐστὶ τὸ ποιεῖν κα-
τὰ σεσωσμένον· ἐπεὶ δὲ
τὴν ζωὴν δι' ἀρετῆς
ἣν καὶ ὁ θεὸς δέδωκεν
ἐστὶν αὐτοῦ παρ' ἡμῶν
τὴν εὐσέβειαν· τὸν κό-
σμον πλοῦτον ἐκεῖνοι καὶ
ὅλον τὸν βίον· ἐν ᾧ τυχὸν
ὑπερβαλέσθαι καὶ τὸν
λίθον λίθον πρὸν ὅπαν
πεπεισάνη ἱερὰ λό-
χος· προαιρέσεως γὰρ οὐ
κ ἐν ὑποστάσει τοιαύτη
φιλοτιμία· λιτουργίαι
κεῖνοι καὶ ταῦτα ἐκ τῶν
χειρῶν ὑμῶν ἐνίστε·
πατὴν τὴν ἀνάπνοιν οὐ
ὑπερσφίσεσθε· ἀλλὰ τῇ
θυσίᾳ αὐτὴν ποδεσμᾶ
ἐν· τῶν ἐπεγνωκό-
των ἐλεῖ· καὶ τὸν λιμὸν
γενήσεσθαι λοιμόν· καὶ τὸ
πνεῦμα ἅγιον ὑβρίσθαι
γήσεως· ἢ ἐχρῆν οὖν
καὶ προνοήσεσθε τοῦ
ρος τὸ ἄριον λιμοῦ· ἢ ἐχρῆ
τὴν ὃς τὸν ἐκ τοῦ ἀ
τοῖς ἄλλοις· νῦν
δὲ λίγον ἐπιόντος πνεύ
σατε· ὅτι ὄντως ἀνθρώπου

λεγεσθε τοῦ ἀποστόλου παύλου λέγοντος ἐν τῇ πρὸς κορινθίους ἐπιστολῇ· ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν· ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἔλθῃ· ὥστε ὅστις ἐσθίει τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου· δοκιμαζέτω δὲ ἑαυτὸν ἄνθρωπος καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα κυρίου· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ φαγέτω· ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι ὑμῖν· ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ ἰησοῦ χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

ἱερατεύματα ἐκκλησιαστικὰ ἰσχυρότερα καὶ κρείττονα ἀπὸ στρατοπέδου παντὸς ἀπὸ σπήλαιον προκαλούμενα οὐκ ἀπὸ οἰκείου πάθους ὁρμώμενα ἀλλὰ τῶν φερομένων ἐγκλημάτων· φιλοποίμενες τοὺς προσαγομένους τοὺς δὲ ἐξουθενοῦντες τοὺς ξένους καὶ γυναικάμισοι· τούτων οὐδὲν ἄλλο προτερεῖν ἐχομένους ἢ τοῦ λόγου πρότερον· ὧν ἐχόμενοι τὸν εἷς ζητήσαντες· ἵνα εἰδῶσι καὶ ξένοι ὄντας ἡμᾶς καὶ οὐκέτι δεεῖς· ἀλλὰ πτωχοὺς πολλοὺς δὲ πλουτίζοντας· ταῦτα εἰ μὲν ἀληθῆ οὐδενὸς λόγου· πεῖσον ἡμᾶς βούλομαί τινα τὰ μείζω καὶ λόγου πλείονος· εἰ γὰρ τὸ πολίτης εἶναι οὐκ οὐμενικὸν ἀφορμὴ ἀλλὰ καὶ φαλάσσης ὀλιγοστὸν κρατιστεύειν· ἐὰν δὲ καὶ ἐσπέριοι λαοὶ ἀνθρώπων ἀγαθοὶ ἐκ τοῦ ἀγίου λαοῦ περιουσιοῦσθε βασιλείου

δονουμένην γράψαις.
καὶ οὐ τῶν πάντα χόφε
σχολῇ γὰρ ἄλλο τι φανείη
μέγα. καὶ σπουδῆς ἄξιον·
εἰ δὲ τῶν ἐπαινουμέ
νων καὶ τιμιωμένων.
δοτέον καὶ ὑμῖν τῆς ἐ
πὶ τούτοις φιλοτιμί
ας· καὶ αὐτοῖς ἱερὰ τι
νὰ τοῖς ὁρωμένοις τοῦ
τοις συνεισενεγκαμέ
νοις κύκλῳ τοὺς σοφ
μούσους καὶ ἰδεῖν πᾶσ
τῶν ἐμῶν λόγων ἐ
ζητασμένης· ἰδὲ τὸν σε
φανον τὸν πλακέντα
τῆς δόξης. ἀντὶ τῶν
λίσφων ὧν ἔφραϊμ
καὶ τοῦ γε φανου βεῦ
βρεως· ἰδὲ πρεσβυτέρω
συνεδρίον· πολιὰς καὶ συ
νεσει τετιμημένον·
διακόνων εὐτάξιαν.
ὑπορρῶ τοῦ ἁγίου
πνς· ἀναγνῶς τῶν ἐγ
κωμίαν· μοῦ φιλοκα
φίαν· ὅσον ἐν ἀνδρά
σιν· ὅσον ἐπὶ γυναιξὶ
τὴν ἀρετὴν ὁμοτίμιον.
καὶ ἀνδρῶν ὅσον ἐν φι
λοσόφοις· ὅσον ἐν ἁπλο
στέροις· πᾶσι σοφοῖς τὰ
φεῖα· ὅσον ἐν ἄρχουσιν·
ὅσον ἐν ἀρχομένοις·
ἐν τῷ σῶ πᾶσι καλῶς
ἀρχομένοις· ὅσον ἐν πρε
σβύταις· ὅσον ἐν νεότε
σιν· ὅσον ἐν λόγοις·
περὶ λόγους· πᾶσι σ̄ υστρα
τιώταις· τελεσφόροις τὰ

ἀλλὰ πολεμικοῖς ὑπερ
πνς· πᾶσι τὴν ἄνωθι
λιῶσι συγκλητον· εἰσὶν
οὐ τὸ γράμμα εἰς ἀρετὸ
πεζον. ἀλλὰ τὸ ζῷον ποι
οὐνιπνα· ἅπασι λογίοις
ὡς ἀληθῶς· καὶ τὸν ἐν
τος λόγου θεράπευ ταῖς·
καὶ γυναιξὶ ὡς ὅσον οὐ
πο ζύγιον· ὡς μᾶλλον
ἢ σαρκὶ συνδεδεμένῳ·
ὅσον ἄζυγον καὶ ἐλεύ
θερον· ὡς τὸ πᾶν καὶ σ
τὸ ἱερωμένον· ὅσον ἐν
νεοις· ὅσον ἐν πρεσβύτη
σιν τὸ μὲν ἐπιγῆρας
καλῶς δέχει· τὸ δὲ βί
ζεται μένειν ἄφανα
τον· ταῖς κρείττοσι
τῶν ἐλπίδων ἀνακαι
νούμενον·
οὗτος ὁ στέφανος
ὃν ἄλλως ὃν ἁπαξ ἁπλῶς·
λλὰ σὺ δὲ ὅλως. καὶ ὡ
τις συνεβάλοιμι τοῖς
πλείοσι· τούτων τῆς
καὶ τῶν ἐμῶν λόγων
ἔργον· οὐχ ὑπερφρί
μεν. ἀλλ' οὐ γράπτος
μεν· οὐδὲ τῶν πορνι
κῶν ὅστις ἐφ' ἁρπαγῆς
ρωνῆλιας τῶν πορ
καὶ λόγο νικὰ τρόπον.
ἀλλὰ καὶ λιανσωφρο
νων· τούτων τὸ καὶ
τὸ ἐλεοῦν πνς γέννη
μα καὶ καρπός. ὧν ἔστιν
νὰν οἷδε τινα τὸν ἐπα
νιστάμενον ἐμοὶ λόγοις
μαρτυρήσων εἰ μὴ οἶκ ὅτι

καὶ ὑμῶν οἱ εὐγνώμονες
νες ἢ καὶ πάντες· ἐπεὶ κα-
πάντας ἐθεώρησα μᾶλ-
κα λιαν ὁμολογία
μονή· οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι
ζητούμενον ἢ περὶ ζητη-
σαι μέν· ἀμισθοὶ γὰρ ἁπά-
τη. ἵνα καὶ ἀρετὴ λεί-
πηται πρὸς τὸ καλὸν μόνο
βλέπουσα· βούλει φ ἐπι
φωνότικα καὶ νεανικώτε
ρον· ὁρᾷς τὰς ἐναντί
ας γραφὰς ἐν μέρους μένας·
καὶ τοὺς φεύγοντας τὴν πόλε
μον ὑμνοῦντας καὶ μὴ ἐν ἡσυχά
ζουσας; καὶ τοῦτο τοῦ
πνος· καὶ τοῦτο τῆς σπε
ρμολογίας τῆς ἑτέρας·
οὐ γὰρ ἀπαιδεύτως παι
δεύομεν· οὐδὲ ταῖς ὑπερ
βαλλομένοις περὶ πάσχο
μεν· οὐδὲ πολλοὶ· μὴ τῶν λό
γων μαχόμενοι· τοῖς δὲ
λεγουσι καὶ τὴν ἀσφάλει
αν ἐστιν ὅτε τῶν λογι
σμῶν ταῖς ὑπερβεβλημέ
καλύπτοντες· ὥσπερ
τὰς σπιλάδας προσβάλλειν
τὸ μέλαν πρὸ ἑαυτῶν·
ἵνα τοῦ φρονήματος
διαφύγωσιν· ἢ τῶν λα-
φανεῖν φράσωσιν ἀλλὰ
τὸ περὶ χύπολεμεῖν δεῖ
κνυμένων τῶν μάχεσθαι
κατὰ χὴν τὸν εἰρηνικὸ
τεῖ καὶ πρᾶον. καὶ τὰς ἀ
φανείας μῶν βαστά
σαντα·
ὑπὲρ εἰρηνεύομεν κατὰ
τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας

ὑφιέντες τι δι' ἀδοξίαν
ἐπιεικείας· οὐ γὰρ ἰσαίκως
τὸ καλὸν προαιρούμεν·
καὶ εἰρηνεύομεν μᾶλλον
μαχόμενοι· καὶ
εἴκων τῶν ἡμετέρων
νόμων καὶ κανόνων
τοῦ ὑπνος· περιμένοῦ-
τούτων· οὕτω γὰρ ἡσύ-
σιν· καὶ νομοθετήσει
μᾶλλον τοῖς τυχοῦσι
σονόμοις· καὶ τοῦλογο-
ταμίαις· μὴ τε τῶν σκλη
ρῶν τραχύνειν· μήτε
τῶν ὑπεσταλμένων σκα
πτε παίρειν· ἀλλ' ἐλλόγος
εἶναι περὶ τὸ πλέον.
μηδ' ἑτέρων τὸ μέτρον
ὑπερβαίνοντας·
εἰδὲ ἴσως φοβοῦσιν ὑμᾶς
καὶ τὸν τῆς πίστεως
ἄυτῆς ἐπιδείξασθαι
λόγον· ἢ τίς ποτέ ἐστιν
ἡ ἀσφάλεια· ἐγὼ γὰρ
ἀρίας φησὶ τῶν ὑ
νεχεῖ τῆς μηνύσεως· ὁ
τέλος οὕτως ὀνήσεται
χαίρων· ἢ εἰ περαλλώτι
νι τοῖς τοιούτοις λόγοις·
καὶ ὑμεῖς ἐπιγνώσεσθε.
εἰμὴ ἁπλατῆ νέφος
νοῦμεν φανερῶ
σει τῆς ἀληθείας τοῖς
μὲν ἀμιλλωμένοις· τοῖς
δὲ φθάνοντες· ὥσπερ
γὰρ τῶν νεφῶν ὕδα
των· τὰ μὲν ἐνέβαθει
ρύπτεται πάντελῶς·
τὰ δὲ παφλάζει στενο
χωρούμενα· καὶ τὴν

ἐκ σπῆς ἰνῦπισχνεῖται
μὲν ταῖς αἰσθήσεσι· μέλλει
δὲ ἔτι τὰ δὲ καὶ ἀπαρρή
γνυται. οὕτω καὶ τῶν
φιλοσόφων περὶ
θεοῦ. ἵνα πάλιν λέγω τοὺς
πάντας ὧν ἐγνώμεθα.
ὅτι μὲν πάντη κρυφίου
καὶ ἀνεφάνου ἐστὶν ἔχου
σιν ἑαυτοῖς τὴν εὐσε
βείαν· οἱ δὲ τῆς ὕλης ἐρά
γυς· ὅσοι τομὰς ἀσεβεῖς φεύ
γουσι. τὰ δὲ εὐσεβῆ σοῦ παρ
ρησιάζονται· εἴτε θείῳ
νομίματι νῦν χρωμένοι
περὶ τὸν λόγον. εἴτε δεί
λια πρὸς τοῦτο καταφεύ
γουσιν· ἀλλὰ τὴν μὲν
διάνοιαν ὑγιαίνουσιν
ὡς φασὶ. τὸν λαὸν δὲ οὐχὶ
γιάζουσιν· ὥσπερ ἐν αὖ
τῶν οὐσιάλλων πρὸ
στασίαν ἐρχειρισθέντες·
οἱ δὲ καὶ δημοσιεύουσι τὸ
φῶς αὐτῶν. ὑστέρους τε
τὴν ὠφέλιμα τῆς εὐσεβεί
ας. οὐδὲ τὸ μόνοις σωζε-
σθαι νομίζοντες·
εἰ μὴ καὶ ἄλλοις τοῖς ἄλλοι
ὑπερλάμψειεν· μεθ' ὧν
ἐρῶ τὰ τοιαῦτα. ἢ οἱ
τινες μετ' ἐμοῦ τὴν
καλὴν τὸ λιμὸν τὸ λιῶ-
τες ὁμολογεῖν τὴν εὐ
σέβειαν.

Γνωμενοῦν εἰσὶν οὗτο
μὲν ὑπογραμμάτου
καθ' ἡμᾶς λόγου· εἰσὶ δὲ οἳ
ὀνοστὴν ὁγραφίαν τίθεσθαι
σιγηρὸν ὁλαὸς οὗτος

γνησίως ὧν τῆς τριάδος
προσκυνητής· ὡς φάσ
τον ἄνθρωπον διαζεύχθη
ναι τῆς ζωῆς ταύτης.
ἢ τῶν τριῶν ἕνδια
ζεῦξαι τῆς θεότητος·
σύμφρονες ὁμοδόξοι.
ἑνὶ λόγῳ πρόσ τε ἀλλήλους
καὶ πρὸς ἡμᾶς· καὶ τὴν
τριάδα σεβόμενοι·

Τὰ δὲ καθ' ἕκαστον ἵνα
ἐπέλθωσιν ἡμῖν· ἀνάρ
χον ἀρχῆς καὶ τὸ μετὰ
τὴν ἀρχήν. ἓν σοφός· οὔτε
τὸ ἀνάρχου τὸ ἀναρχό
φυσις. ἢ τὸ ἀγέννητο·
οὐδὲ μία γὰρ φύσις ὅτι
μὴ τοδέ ἐστιν· ἀλλ' ὅτι
τοδε. ἢ τοῦ ὄντος σοφίας.
οὐχ ἕτερον ὄντος ἀ
ναίρεσις· οὔτε ἀρχὴν
ἀρχῆς εἶναι· τὸ ἀνάρχ
διείρηται· οὐ γὰρ φύσις
αὐτῶν ἀρχή· ὥσπερ οὖν
δεῖ εἰπεῖν τὸ ἀνάρχον·
περὶ γὰρ τὴν φύσιν. οὐ
φύσις ταῦτα· καὶ τὸ
μετὰ τοῦ ἀνάρχου ὡσ-
τῆς ἀρχῆς· οὐ καὶ ἄλο τι
ἢ ὅπερ εἰκεῖνα· ὀνομά
δετῶν μὲν ἀναρχῶν πρὸ
τὴν δὲ ἀρχή. υἱ· τῶν δὲ μὴ
τὰ τῆς ἀρχῆς. πάντα ἀγέ
ον· φύσις δὲ τοῖς τρισὶ
μία· οὐσ· ἑνώσις δὲ ὑπὸ
ἐχοῦσι καὶ πρὸς ὃν ἀνάγε
ται ταῦτα ἕξις· οὐχ ὡσεὶ
ναλείφεσθαι· ἀλλ' ὡσεὶ
χέσθαι· μὴ πτέχρονον
διείροντες· μὴ τεφε

ΑΝΘΙΑ ΤΟΣΑΥΤΗ ΤΕΔΥΝΗΣΕΤΑΙ ΛΕΓΕΙΝ ΩΣ ΤΑΥΤΑ ΑΡΕΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΟΥΔΕΜΙΑ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΗΚΕΙ ΑΛΛ' ΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙ ΤΟΥΤΟ ΕΚΑΣΤΟΥ ΠΡΟΣΕΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΣΤΑΣΙΑΖΟΝΤΟΣ ΟΙΟΣΔΕ ΑΝ ΗΝ ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΑΥΤΟΝ. ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΙΣΧΥΡΙΟ ΤΑΛΛΗΝΟΥΝ ΦΙΛΟΝΙΚΟΥΣ ΕΠΙ ΦΑΤΕΡΑΛΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΧΗΣΟΜΕΝΟΥΣ. ΧΑΙΡΕΙΝ ΕΑΣΩΜΕΝ ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΕΝΙΣΑ ΒΕΛΛΙΖΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ. ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΡΕΣΕΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙ ΝΑΥΟΝΤΕΣ. ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΣΙΝ ΑΡΕΙΑΝΙΖΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝΟΣ. ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΑ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙ ΤΟΕΝΑ ΜΑΤΡΕΠΟΝΤΕΣ. ΟΥΤΑΡΙΣΚΟΥΣΙ ΚΑΙ ΟΜΑΛΛΑΖΑΣΘΑΙ ΤΟΖΗΤΟΥΜΕΝΟΝ. ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΤΟΜΙΝ ΔΙΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ. ΩΣ ΤΑΥΤΑ ΑΡΕΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΠΟΝΗΡΟΥ ΠΑΙΓΝΙΑ. ΚΑΙ ΚΩΥΣΤΑΝΔΙΕΤΕΡΑ ΤΑΛΑΝ ΤΕΥΟΝΤΟΣ. ΑΥΤΟΙΔΕ ΔΙΕ ΟΝΙΝΒΑΔΙΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΒΑ ΣΙΛΙΣΚΙΝ. ΕΝΩΙ ΚΑΙ ΤΟΤΩ ΑΡΕΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΚΕΙΝΟ. ΩΣ ΔΟΚΕΙ ΤΟΙΣ ΤΑΥΤΑ ΔΕΙΝΟΙΣ. ΠΙΣΤΕΥΘΗΝΕΙ ΕΠΙΣΠΑΣΑΙ ΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΙΟΝ ΠΗΔΑ. ΟΛΟΝ ΟΥΣΙΑΝ ΕΙΣΑΙ ΟΛΟΔΟΖΑ ΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΥΣΙΝ ΕΧΕΙ ΕΝ ΤΕΟ ΝΟΜΑΣΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΣΙΝ ΟΙΔΑ ΟΜΟΥΣΙΟΝ ΕΙΣ. ΑΡΕΤΗΣ ΟΝΗΣΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΘΕΟΤΗΤΟΣ. ΚΑΙ ΟΥΤΩ

ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΜΕΝ ΟΥ ΑΠΟΜΕΡΙΖΟΜΕΝ ΕΝΙ ΤΡΙΩΝ ΟΥΣΙΑΤΙΚΩΝ ΚΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΗΡΙΣΤΩΝ ΤΙΣΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΝ ΤΑ ΔΕ ΤΡΙΑ ΤΑΙΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΣΙ ΕΝΙ ΤΟ ΥΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΙΣ. ΟΤΙ ΣΙ ΦΙΛΟΝ. ΑΛΛΑ ΔΕΙ ΓΑΡ ΟΛΗΝ ΡΙΠΤΑΥΤΑΖΥΓΟΛΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΣΧΗΜΟΝΕΙ ΤΩΝ ΑΝΩΝΕΙΤΩΝ ΩΝ ΕΠΕΡΕΠΟΝ ΟΛΙΓΑΣΙ ΚΕΙΣΘΑΙ ΝΟΗΣΕΩΝ ΤΗΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. ΑΛΛΟΥΚΕΠΙΡΑΤΕΙΑΣΤΙ ΓΑΡ ΦΑΤΕ ΟΙ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΤΟΥΤΟ ΛΕΓΕΤΕ ΤΕΘΕΑΔΑΙ. ΟΤΙ ΒΟΗΣΕΤΕ ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΥΤΩΣΥΝΕΙΔΟΤΩΝ ΜΙΑΝ ΓΑΡ ΚΑΙ ΤΗΝΑΥΤΗΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΠΟΔΟΓΜΑΤΙΖΕΤΕ. ΤΙΔΕ ΟΤΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. ΛΕΓΕΤΕ ΟΙΟΝΤΙΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΜΑΝΑΓΑΛΛΕΣΘΑΙ. ΚΑΙ ΤΡΙΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΑΛΙΝ ΦΡΟΝΕΙΝ ΠΟΛΥΦΩΝΟΝ ΟΛΩΣ ΑΠΑΓΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΑΝΤΙΒΟΗΣΕΤΕ. ΛΕΓΕΤΕ ΔΕ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΟΤΙ ΠΟΤΕ ΕΣΤΙΝ ΙΔΙΟΝ ΟΣ ΟΥΤΩ ΕΧΕΙ. ΤΙ ΟΥΝ ΥΜΙΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙ ΒΟΥΛΟΝΤΑΙ. Η ΥΜΕΙΝ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. ΠΡΟΣΕΡΗΣΟΜΕΝ ΓΑΡ. ΤΟ ΤΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΔΙΑΙΡΟΥΜΕΝΑ. ΟΥΧ ΥΠΕΡΕΧΟΥΣΙΝ. ΑΛΛΑ ΔΙΑΤΙΘΕΣΙΝ. ΥΠΕΡ ΕΧΟΥΣΙ ΠΟΥ ΣΑΝ ΤΙΝΕΣ ΣΥΝΦΡΟΝΕΙΝ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΛΕΓΕΙΝ. ΗΟΥΤΩΣ ΕΧΟΝΤΕΣ. ΚΑΝ

ταῖς συλλαβαῖς διαφερ-
ειν· ὁρᾶτε οὖν ὅσος ἐγώ διαλ-
λάττης ὑμῖν πρὸς τὸν
νοῦν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ γράμ-
ματος· ὥσπερ τὴν παλαι-
ὰν καὶ τὴν νέαν· ἀλλ᾽
ἀνίκατε πάλιν ἐπὶ
τὸν αὐτὸν λόγον·
τὸ γενόμενον γενητὸν
καὶ τὸ γενητὸν κτιστὸν καὶ τὸ
ἐκπορευτὸν λεγόμενον
τεκαὶ ποιούμενον· εἴτων
φίλον διὰ μιᾶς ῥητὸν
καὶ ἁπλᾶ· ὑπαρξείσομέ-
νην ποτὲ μοῖραν σώμα-
τικῶν στάσεων σώματα· ὁ
περ δοκεῖ τοῖς ἐπιρρέα
σταις σοφοῖς τινὸς εἶναι
σπέρματος· εἰ τὸ
μεγαρίμιον καὶ τοῦ
τοῦ θεοῦ ἐπὶ πάλιν· εἰ
τοῦτο δὲ χρὴ καὶ κτίσμα
εἶναι φῶμεν· ὅτι καὶ τῶν
γενομένων κύριον θεὸν
ἔχειν ἀρούντων εἰμὲν
θεός· οὐκ κτίσμα μεφήσει
γὰρ τὸ κτίσμα τῶν νοῦν
θεῶν· εἰς κτίσμα δὲ οὐ
θεός· πρᾶγμα γὰρ χρονικὸν
ὃ δὲ μὴ ἦρξατο· ἢ μὴ θεὸν
εἰκῆ· οὐδὲ πρεσβυτε
ρον τοῦ υἱοῦ τὸ
ὑὸν εἰκυρίως ὂν· τοῦτο
δὲ κυρίως ὂν· πῶς θεός· οὐ
τε οὖν εἰκτισμάτων
τριῶν ἑνὸς θεοῦ· οὔτε
ὄντων τῶν χειρονδιέλε
γομένων· ἢ πλὴν μὴ
κτίσμα ἢ ποίημα· ἀλλὰ
καὶ ἢ μᾶλλον πατὴρ μείζερο-

Ἐπὰ ρέτῶν λεγομένων εἰς δόξαν θ̄ῡ
τοῦ τοδεδιέρμε· ἢ πῶς ῥή
τρα δὲ τὴν ἀλλαξαν·
ἢ δὸ πρὸ ὧν δὲ διὰ τὴν θ̄ῡ
ραν· μὴ εἰκῶν τὴν αἰτία ὁ
σωτὴρ εἰς τὰ τῶν θ̄ῦ̄
ὑπερώτερος· τοσοῦτον
τόν δὲ διαφόρων ὑποστάν
τοσέλιον· τοδιέμενο
μενον ἀτιμότερον·
προστάντα· κἂν λάβῃτε
μὲν εἰς δὲ μανίταις·
κἂν δὲ εἰς τὸ μὲν εἰς εἰκόνα
τὰ δὲ ἐστὶν θ̄ῡλογοῖς δια
λεκτικοῖς τε καὶ σαφῶς
πρᾶγμα εἰς ὁ γεννητὸς
θ̄ῡ ὑπόλυ πρᾶγμα δὲ μὴν
τε καὶ προόδου ἀρρη
τον· κατεξανίστανται
τοδὲ μὴ ῥῶς θεότητος
ὡς δὲ ὁ νὴ ἐφίσταμο
μοῖσεῖναι τὰ ὑπερλογό·
ἢ μὴ δεῖναι· ὅτι μὴ
αὐτοῖ κατείληφασιν
ἢ μὲν εἰς δὲ ταῖς θείαις γρα
φαῖς ἐπομένοι· καὶ τὰ
ἐπισεμένα σκώλατοῖς
τὸν φλαύτου σιανοῦ
τρεῖς· τῆς σὺν τηρίας ἐ
ζομεθα· πάντα τὸ λ
μὴν τὸ πρότερον· ἢ
κατὰ θ̄ῡ τι· νέα νιέν
σθαι· τὰ σμένα ἢ μὴ ἀρ
τυρίας· ἄλλοις παρεσο
μεν· πολλοῖς τε λόγο
γραφεῖσε εἰς ἢ μὴ πολ
λοῖς· καὶ ἢ μὴ μὴν οὐ μὴ
ῥέτως· καὶ ἀλλαλλαν
δὲ χρόνε ἢ λοιγοῦ μὴ τῶν
πιστεῖς συλλέγειν τῶν

πάλαι πεπιστευμένων·
τάχ' ἴσως δὲ νικᾶρίστην δι
δασκείαν προτέρου πεῖται
νιαν θανεῖν· καὶ οὐ τὰ
θεῖα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸ
μετέφος· ἀλλ' οὐ τὰ ἄλλο
τι τῶν ἀλλοκρώνικαὶ τ
ὴν δένοσάζειν ἴσκαι
τὰ ἐκ τῆς γραφῆς πρὸς
ἰσοῦν ἀταλύειν καὶ δι
άφορον μὲν οὖν τοῦ παρόν
τος καιροῦ· σπουδὴν δὲ
τελεωτέραν καὶ μείζο
νος· ἢ κατὰ τὴν παροῦ
σαν ὑπόθε
σιν· ὃ δ' οὖν λογοσθήσῶ
σι δὲ νικεφάλαιῶπερι
λαβεῖν· ἔστιν οὖν τοῦ
καὶ τὰν τὰ λληλοφορ. οὖν
χῖνα ἀγωνίσωμαι πρὸς
τοὺς ἀντιφέροντας· πολ
λοὶ καὶ τῶν δοκούντων
εἶναι καὶ εἶναι τρίτως·
ἄλλη μὲν ἐπιδείξω
τὸν χαρακτῆρα τῶν
ἑλλήνων διδασκάλων· εἰ
μὴ τῶν μετέρων τινὲ
γὼ συναγωνιστὴς καὶ
κατὰ τῶν ἁπάντων καὶ
ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἡμῖν
λειος· οὗτος γὰρ ἂν
ἀρεῖ· ὅτι σὲ λίσ ἀπολογος
παρουσίας· εἰ μὲν ἐπαινε
τῶν σὲ χωρὶς τῶν φίλων χάρι
καὶ ὑμῖν τοῖς καλέσασιν
εἰδὲ τῆς ἐλπίδος ἐνδεέστε
ρον καὶ οὐ τῶν χάρις· οὐ
γὰρ πάντη γε ἐκ τῶν σῶν
οἶδα· καὶ ὑμῖν οὐκ ἄπι
στῶν λέγουσι·

Μὴ τί τὸν λόγον τοῦτον
ἐπλεονεκτήσαμεν;
μὴ τί τῶν ἡμετέρων
ὠκονόμησαμεν; ὅτου γε
πολλοὺς ὑφιάσχοντας·
μὴ τί τὴν ἐκκλησίαν
παρελυπήσαμεν; ἄλλοθε
μέν ἴσως οἷς ἐρίλιμην·
μᾶς εἰρήκε παινορίζ
ει· τὸν ἡμέτερον ἀν
τέστησαμεν λόγον·
μᾶς δὲ οὐδεμίαν. ὃς δὲ μὰν
τῶν ὑπεναντίαι· οὐ
βούλομαι μὲν φα
φῆσαι δὲ μιᾶς τὰ μέρος
πρὸς τὸν ἅπαντα περὶ τοῦ
βασιλέως δια φερόμε
νος· οὐ τυχὼν μὲν ὧν
ἐζήλωσα· μαρτύρεσσε
ἐνῶν· οὐ τοῖς καὶ τὸ πλεί
ονι λέγων· ἵνα μὴ μὰν
τοσαῦτα ριοῦ λιαίτερα
φέρεσθαι· ἀλλὰ καθαρὰ
καὶ ἁκίνδυνον τὴν ἀλή
ρωσύνην ἐφύλαξα· εἰ
δὲ δυνάστειαν πιθανὴ
ἡ φρόνησύνεσος· ἡ βασι
λέως ἀνάστασιν. ἢ δὲ
δεῦτο τὰ λαίπρον ἔχοι
μι· ἢ ρι φανὲς κεκτη
μένος· τί οὖν ἐστιν
ὃ φιλῶ· ὃν τὰρ ἂν λίσφος
ἐγὼ τῆς ἀρετῆς ἔργα
της· ὃν δὲ εἰς τοσοῦτον
ἀρετῆς ἀφικόμην· ἀό
τε λοι τῶν πόνων καὶ
σοφῶν· τί πατοῦντος·
οὐχὶ πάντινες ὑπολα
βόντων τὴν πάντα ρα
δίων· ἀλλ' ὀνέμοι ζητεῖ

ἀσφαλές· ἀναπαύεται
τῶν ἡλιακρώνηθρῶν
ἥλιας· ἀδέσφιτε τὴν
πολιὰν ταύτην· ὑπὲρ
σαυτῆς ζενιτείαν· ἀλ
λοναὶ τεἰσαγάγετε τὸν
ὑπὲρ ἡμῶν διωκόμενο-
ὃς τὶς κάφαρος χεῖρας· ὅς τις
φωνὴν ὑὸς καὶ γυνεκὸς·
ὅς τις κλαὸς τὰ πάντα
ὑμῖν χαρίζεσθαι καὶ ὑ-
μᾶς φερειν τὰς εἰκλησι
αστικὰς φροντίδας· ἐπει
δὴ τοῦτο μάλιστα ὑ-
μῶν ὁ καιρὸς· ἐμοὶ δὲ ὁρᾶτε
καὶ τὸ σῶμα σὸν σὲ χειτοῦ
το· καὶ χρόνιος καὶ πόσω
δ' ἀπανηφθεὶ τηδεῖτε
ρον τὸς ὑμῖν δεῖλὸν ὑκαὶ
ἀπανδρου ὑκαθ' εκαστη
ἀποθνήσκοντος τὴν
ἡμεραν· οὐ τῶν σωμα
τηλίθιον· ἀλλὰ καὶ τὰς
φροντίσιν ὁσιολίσκαὶ
ταῦτα ὑμῖν διαλεγόμαι·

Μὴ ἀπιστήσητε φωνὴ
διδασκάλου καὶ γαρὸν
δὲ ἠπιστήσατε πω ποῦ·
κεκλήκατην ἐπιεί
κειαν ἐπικαλοῦμενος·
κεκλήκασι καὶ λόγων καὶ
φθόνων μαχόμενοι δὲ
πολεμίοις καὶ ἠμετέροις·
ὁ ἡμέτας τερπαίδου
σι· καὶ ἢ τὸ ἐπιτυγχά
νουσι· τὸ γὰρ προδήλως
ἐχθρὸν εὐφύλακτον·
ὁ δὲ τὰνώτατα πρόσι·
καὶ κἀλλόθεν εἰσλυπη
ροῖ· τὸ γὰρ ἀνύποπτο

καιριώτερον· ἐδεικαὶ
κυβερνήτης τὸ τὴν· καὶ
τοῦ ναὸς ἐπιστήμο
νος· εἰ τὰ πολλὰ ἡμῖν
ἢ ὑπὲρ ἡμῶν θάλασσα·
καὶ περὶ τὴν ναυηγέον
τα πολλὰ δὲ τῶν ἐμπε
όντων ἔστασις· ἄλλω
περὶ ἄλλου ζυγομαχοῦν
των καὶ ἀντὶ στυπού
των καὶ ἄλλοις τε καὶ τοῖς
κυμασι· πόσον ἀντεῖχο
ὰν ἐπὶ τῶν διωκόντων
τοιμενος· ὡς τε θάλασ
σα καὶ τοῖς ἐμπλέουσι
μαχεσθαι· καὶ διασωζῆ
ἀκίνδυνος τὴν ναῦ
ἐκ δὲ πλοῦ τοῦ γίνεσθω
πος· ὡς ἐν τάρπαν τὶ τρό
πῳ συναγωνιζόμενω
χαλεπὸν ἦν τοῦτ' ἔσω
τηρίας· τοῦτον πόνος
ὃν ὁπόταν ἀνταγωνιζό
μενων μὴ κατάδηλε
σθαι· τὶ τ' ἄλλα δεῖ λέγειν
ἄλλα πῶς οἷόν τον ἱερὸν
τοῦτον πολέμιον· λε
γεσθω γὰρ τις καὶ πολε
μίος ἱερὸς· ὡς περ βάρβα
ρικός·

Πῶς οὖν ταῦτα καὶ εἰς ἐνά
γων τοῦς ἀπτικαφε
ύξομένους τοῦτον καὶ
ἀντὶ τοιμαίνοντας·
καὶ τὸν μυριέρρωγο
τα τοῦτον τοῖς λαὸν καὶ ἀν
τὶ θετον· ὡς περ ἐν τοῖς
χάσμασι τῶν σεισμῶν·
πάντ' εἰ τοῦ νῦν τα καὶ πᾶν
σιάζοντα· ἢ τὰ ἰδιωτι

καὶ σπόσοις τὸν θεραπευ-
τὰς καὶ οἰκείους. ἄλλοις ἀπὰν-
λωνδιαδιδομένης εὐκο-
λωτῆς ἀρρωστίας· ὁ γὰρ
νοῦς ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκο-
μένης πράγματα συμ-
πεπονθότα τοῖς τοιούτοις
ζώοις ἐν. ὥστε καὶ εἰς ἀνθρώ-
που μοῖραν ἀποκρίνε-
ται τὸ θεῖον καὶ τὸ ἔσπε-
ριον. καὶ κινδυνεύειν
τῆς σωτηρίας· οὐχ ἥττον
ἢ τῶν ἡττημένων τότε
γενέσθαι πράγματα· με-
χρι τίνος σαρδόνιος καὶ ὁ
σὸς· καὶ ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος·
ὁ λογιώτερος πρὸς τὸν πικρὸν
τερος· ὁ εὐγενέστερος· ἢ ὁ
δυσγενέστερος· ὁ τῶν πλη-
σιοχωρούντων· ὁ πε-
πλουσιωκὼς· ἢ ὁ πε-
νέστερος· ἀεὶ σχολὴν ἄγ-
γαρος ἄλλων καλούμενος·
ὑπὸ χυδαίων σμένος·
ὑφ' ὧν τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶ-
νας καὶ τὰ θέατρα. καὶ
τὴν ἀντίρροπον ταύτῃ
μανίαν· ἐπιτεδαπαν
μας καὶ σπουδασμάτων με
ταζευγνυμένην· ἀντιζευ
γνυμένην ἀντιφραγ
μα φαμεν καὶ τὸν λε
γόμενον ὑπὲρ ἐκείνων·
καὶ βάλλομεν κόνιν εἰς
οὗπερ ὡς ἔστιν
κοτες· καὶ ὑπ' ἄλλοις πρὸ
σωποις τὰς μετέρας
ἐκπληρούμενον φιλονει
κίας· καὶ οὐ γινόμενα τὰ
τῆς φιλοτιμίας ἀλλ' ἀπὸ
τὰς καὶ κρίνας τῶν πρά-

γματων ἀπηνώμενος·
ἡμέρον συνφρονοῦσι καὶ ὁ
μοδόξοις ἀνθ' ὑπερφέρω
σιν ἡμᾶς ὁ ἀγωνιστὴς
ριον ἀντιφρονοῦσι καὶ ἀν
τιδοξοῦσιν ἀναντιπνέ-
σιτοῦνα· μετὰ τῆς εὐχρη-
καὶ τῆς φιλίας. καὶ τὰ δ
νόματα· καὶ τοδεινότα
τον. ὃ γὰρ καὶ σχυνόμεθα
τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι
τῶν ἐναντίων ἁπλῶς
ταῖς· οὐδ' ἐπὶ τῶν αὐτ-
βεβηκαμεν· ἀλλοτε ἀλ
λοῖος οὐσῆς τῆς
φιλονεικίας· εὐριπίω
μεταβολαί τινες ἢ ἀπ
τίδες· ὥσπερ οὖν εἰ
μὴ μετὰ τῆς σαφηνείας
ἐλεύθερος· προσταράτ
τοῖς ἄλλοις. πασχωτικὰ
τοιοῦτον· οὐ τὰ πολλὰ
συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς·
οὐδ' ἐν τῇ αὐτῇ νοδαί
ζειν ἀνέχομαι φράσεως

μὲν ἴσως καὶ ἀμαφῶς· πά-
σχω δὲ οὐ νῦν μόνος ἀνιᾶμε-
τἀτῶν ἄλλων τε πολλὰ
καὶ τερπνὰ
καὶ τέρποιμι τοῖς ἐτέροις
ἀνιαροῖς· ὥστε εὐκαίρη
φαυμάσαι μὲν οὐδὲ τοῦτο.
εἰ καὶ δεφθείη τις ἂν ὑχρη
στος· καὶ ἀνοήταινειν
δοξαίμι τοῖς πολλοῖς· ὃ
τι λέγεται τῶν παρέλ
ληισφιλοσοφησάντων
παφεῖν. ἐγκαλοφείσῃς
μανιάντην νεωφροσύ
νην· ὅτι διεγέλα τὰ πάν
τα. γέλωτος ὁρῶ πάχια
τὰ τοῖς πολλοῖς σπουδά
ζόμενα· ἢ καὶ γλεύκους
νομισφείη εἶναι μὲ
στὸς ὢν ὕστερον οἶχυ
μαφητὰι τῶν λλείπτων
σαις· ἀγνοηφέντες ὅτι
πᾶν δύναμις ἐστὶν· οὐ φρε
νὸς ἔκστασις·
ἰσοπέπτεγα ρ καὶ ἡμῶν
τὰ ἐγκλήματα· τοσοῦ
τος χρόνος φησὶν· ἐξὸν
τι νὶ ἐκκλησιάναι εἰς
μετὰ τῆς τοῦ καιροῦ ῥο
πῆς καὶ τῆς τοῦ κρα
τοῦντος ῥμῆς. τοσοῦ
του πράγματος· τί τῆς
μεταβολῆς ἡμῖν ἐπε
σήμηνεν· πόσοις καφῆ
μῶν ἐμπροσφεντέγο
ησεν ὑβρισταί· τί δεῖ
νὸν οὐ πεπόνφαμεν·
οὐχ ὕβρεις; οὐκ ἀπειλάς;
οὐ φυγάς; οὐχρημάτων
ἁρπαγάς; οὐδημεύσεις;
οὐ πρεσβυτέρων ἐμπρη

σμοὺς φαλαττίους; οὐ
ναῦς ἐβύθισεν οὐσίαι
ὧν ἁλίσκεται· καὶ γενομέ
νου σὰντὶ νὰ σὺν πολυ
άνδρια; οὐ πρεσβυτῶν ἐκ
πίσκοπων· οἰκειότερο
δὲ εἶπεῖν πατριαρχῶν
σφαγὰς δίκλοσίας; οὐ τὸ
πάντα τόπον ἄβατον
εἶναι τοῖς εὐσεβεσιμέ
νοις; οὐχ ὅτι ἀνέποιτὶς
τῶν ἰδεινόων; ὧν ἥτι τοῖς
πεποινικόσιν ἀντιδε
δώκαμεν· ἐπειδὴ τὸ
ἔχειν αἱ ποιεῖν εὐποιού
μενος γράφησαι
δεύειν ἐδεῖ τοὺς εὐβρισθέν
τας· ἀλλὰ τάδεῖ μὲ τὰ
γραῖναμὴ τὰς ἀλεγωμέ.
ὃ οὐδεδιωγμὸς φας; οὐχ ὑ
βρισμέφας; οὐκ ἀπελήλα
μεφα· ἐκκλησιῶν· ὅσι
ων· ἐρημιῶν ἀυτῶν
τὸ δεινότατον; οὐκὴ
νέγκαμεν δαιμονιώ
νομενον; ὑπαρχούσῃ
βριζόντας; βασιλέως
βριζομένου σὺν μετὰ τῶ
προστάγματων; εἶτα
τί γε γονὰμενὶσχυρό
τεροι· καὶ διαπεφεύγα
σιν ὃ δι ὠκόντες·
τοῦτο γὰρ αὐτάρκειαν
λοιπὸν ἀδικουμένων· ἢ τοῦ
ἀντιδρᾶν ἐξουσία· τοῖς
δὲ οὐχ οὗτω δοκεῖ· μ
ὰν γὰρ εἰ μὴ τελείω
καὶ δίκαιον περὶ τὴν ἀ
τιδοσιν· καὶ διὰ τοῦτο

ἅπαντ' οὐσιῶν τὰ τοῦ νικᾶν ῥοῦν·
Τὶς ὕπαρχος φησὶν ἐζη
μίωται· τὰ δὲ πλείονος ἐστὶν
ὠφελήσαι· τὰ μὲν δικαί-
ας πράξαι· τὰ δὲ τῆς τραπέ
ζης φιλότιμον; τὰ δὲ
τῆς ἐσθῆτος αἰδέσιμον;
ἀνδρὸς προσόδοι; τὰ δὲ σωμά
τος εὐεξίαν τυγχάνον
τας; ἡγησόμεθα γὰρ ὅτι πρὸς
ὕπατον εἶναι καὶ ὕπαρ
χον οὐκ ἀλλ' ἀλλα. καὶ στρα
τηγῶν τὸν εὐδοκιμή-
σαντα οἰκεῖ
σθαι· ὅτι μὴ ἔχουσιν ὃ
ποιῶσιν ἑαυτῶν ῥιπτοῦσι·
καὶ δὲ περιστέλλειν ἀξιοῦ
μεν ἡμῖν τὴν πρᾶξιν τὴν
πατρῴαν τῶν ἱππι-
κῶν· ὡς δὲ εἰς τὰ περιτ
τὰ εἰς χρῆσθαι τοῖς ἀναγκ-
αίοις· καὶ τῶν φυσιαστηρί
ων καταρρύεσθαι· ἵπποις
δὲ φέρεσθαι τρυφεροῖς·
καὶ διφρων ὑπεραίρεσθαι
περιλάμπρως· προποιεῖ
πέμπεσθαι τε καὶ περιπορ
πύζεσθαι· καὶ πάντας ὑπο
χωρεῖν ἡμῖν ὥσπερ
φυσικὸν καὶ περιέχεσθαι.
ἡδὺ καὶ πορρωθεν εἶναι
δηλοῦσθαι περχομένους·
εἶτα ὑπὸ τὰ δεινὰ γενόμε-
νον παρελθεῖν· χαρίσασθαι
μοι τὴν ἀδικίαν ταύ
την· ἄλλοθι προστησάσθαι

τὸ μὴ ἀρέσκοντα τοῖς πολλοῖς·
ἐμοὶ δὲ τὴν περιλάμπρον
τὴν ἀπροίκιαν καὶ τὸν
φθόνον. ὃν μόνων καὶ διὰ τῆς
εὐτελείας ἀρέσιμαι ἀεί,
μὴ εἰς τὸ περισσὸν ἀφλοι-
καὶ συλλογώνικαὶ γαν
γρεῶν. καὶ τῶν ἱκρό
των τούτων ὑφῶν
πτερούμενος καὶ ὀλι
ων καὶ φίλων καὶ τιμ-
ῶν καὶ καλλουσπόλεως καὶ
λιεγεῶνος· καὶ τῆς παν
ταχόθεν περιλαμπούσης
ἀστραπῆς· καὶ φωτὸς
εἰς τοὺς εἰς αὐτὰ βλέπον
τας· ἀλλὰ μὴ εἴη ὧν συννε
νευκότας· ἀλλ' ὑπτιωτο
τοὺς. ὅσον εἰ φορυβη
θείσομαι καὶ χραν θείσο
μαι τοῖς ἐν μέσῳ τὰ ρα
χοῖς καὶ δραξομαι. καὶ ταῖς
εἰς τοὺς πολλοὺς μετα
βολαῖς· οὐ γὰρ ζητοῦ
μεν ἱερεῖς. ἀλλὰ ῥήτορας·
οὐδὲ φυχῶν οἰκονόμους.
ἀλλὰ χρημάτων φύλα
κας· οὐδὲ φυτασιαθρους.
ἀλλὰ προστάτας ἰσχυρούς·
ἀπολογήσομαι τὰ περὶ αὐ
τῶν· οὐ τοὺς ἐπαιδεύσαμεν· οἱ
πάσι πάντα γινόμεθα·
οὐκ οἶδα πότερον ἵνα σω
σωμεν πάντας· ἢ πο
λέσωμεν·

Τι φατέ· πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις·
καὶ ἐνίκησα καὶ ἐν ἡ
δεῖ καὶ τερρότερων λό-
γων ἢ

πρὸς τὸ πείθειν· ἢ καὶ πρὸς
τὴν ἑστρίαδος αὐτῆς σύνηπερε
θεύομεν· καὶ περιθεύετε
πρὸς τῆς κοινῆς ἐπιλύων
ἐλπίδος· καὶ τῆς τοῦ λαοῦ
τοῦ δεσμοῦ πίστεως· δότε
μοι τὴν χάριν ταύτην
μετὰ εὐχῶν ἡμᾶς ἀπο
πέμψατε αὐτὴν γενέσθω
μοι τῆς σῶφρονίσεως πάνυ
ρησις· δότε τὸ γράμμα τῆς
ἀφέσεως· ὥσπερ τοῖς στρα
τιωτικοῖς σου βασιλεῖς
καὶ εἰ βούλεσθε μετὰ δεξίας
τῆς ἀρταξίας· ἣν ἔχω
τὸ ἐπιτίμιον· εἰδέναι·
ὅπως βούλεσθε· οὐδεμιᾶ
ρι τοῦτο διοίσομαι· ἕως
ἂν θῶσιν ἅπαντα μέτρα·
πως ἂν ἔχῃ· τίνα οὖν ἂν
τρεῖς ἀζόμεν· ὅτε ταῖς ἐκ
τῶν ἱερῶν μόνον·
τῶν φθόνου μένων νέ
στωτις· μὴ τῶν ἐλέου
μένων· μὴ τῶν ἁπαν
ταπασιχαριζομένων·
ἀλλ' ἔστιν αἷς καὶ προσκρού
ειν εἰνεὶ δότων ὑπὲρ τοῦ
βελτίονος· τὸ μὲν γὰρ ἐν
ταῦθα ἥδιστον· τὸ δὲ ἐ
κεῖθεν αὖ τελεώτατον·
ὑμεῖς μὲν οὖν τὸ ὑπερ
πεμπτήριόν σου μὴ νῦν με
τέτισα τέλογος· ἐγὼ
δὲ ὑμῖν ἀποδώσω τὸν
συνταικτήριον·
χαίροις ἀναστασία λοιπὸν

εὐσεβείας ἐπώνυμε· σὺ γὰρ
τὸν λόγον τιμῶν ἐξανέστη
σας· ἐπὶ τὰ κατάφρονούμε
νον· τοῦ τῆς κοινῆς σωτη
ρίου χωρίον· πίνε ἀσπάζου·
ἐπὶ πρῶτον τοῦ τῆς σιγῆς
ἐπὶ ζάμεν· τεσσαράκον
τα ἑπτὰ περιφερομένη
ἐν τῇ περιλίῳ καὶ πλά
μενη· σὺ τὸ μέγα σκά
σου τοῖς καὶ περιβόητος
μέλαι κληρονομία· τὸ νῦν
μεγάσειναι παρὰ τοῦλο
γουλαβῶν· ὃν ἐβούσπρο
τερον ὄντα· ἅπαν λεπτοι
μέλαν· ὑμεῖς τε ὅσοι
μετὰ τοῦ τονέυφυέτοις
κάλλεσιν· ἄλλος ἄλλο τῆς
πολέως μέρος διειλήφοτες·
ὥσπερ σύνδεσμοί τινες κα
τοῖς ἀπεγνωσμένοις·
χαίρετε ἀποστολοῖ καὶ
μετοικία· οἱ μοιδιδάσκα
λοι τῆς σοφίσεως· καὶ εἰ
μὴ πολλάκις σύμινέπανι
γύρισαι σωστὸν τοῦ ὑμε
τέρου πάλους ατὰν περι
φέρων ἐντῶσωματι προσ
τοσυμφέρον· ἀϊδιον νῦν
μὲν ἀποκίζομαι· χαίρε
μοι ὦ καθέδρα· τοῦ πίφος
πον ὑφ' ὃ στοῦτοις ἀεπισκό
δυπον· ἀρχιερέων σύνε
δριον· ἱερεῦσι δοῖσαι
χρόνων τετιμημένον·
ὅσον τε ἄλλο περὶ τὴν ἱερὰ

τράπεζαν λειτουργικὸν φῶς.
καὶ ἐγγίζον θῶ τῷ ἐγγίζο
τι· χαῖρε τὲ νάζιραίων
χοροστασία· ἀλλὰ ἀδιῶν·
ἁρμονία ἀστάσεις πάνυ χοι·
παρθένων σεμνότης γυ
ναικῶν εὐσεβία χηρῶ·
ὀρφανῶν εὐστήματα·
πτωχῶν θόφος λοι· πρὸς
φῶς καὶ πρὸς πλῆσκλέπον
τες· χαῖρε τὲ οἱ κοφιλόζε
νοι καὶ φιλόχριστοι καὶ
τῆς ἐλεημοσύνης φέρειας
λιπτορες· χαῖρε τε τῶν
ἐλεῶν λόγων ἔραστὰ καὶ
δρόμοις καὶ συνδρομοὶς
γραφίδες φανέραις καὶ λά
φαίοις· καὶ πᾶσι διαζόμε
νοις καὶ αὐτὴ τοῖς πε
ρὶ τὸν λόγον ὠφιζομένοις·
χαῖρε τε ὦ βασιλεῖς καὶ βασι
λεία· ὅσον τε περὶ τὸν βασι
λέα φέραπευτικὸν καὶ οἱ
κιδιον· εἰμὶ ἐν καὶ βασιλεῖ
πιστὸν· οὐκ οἶδα· φῶ δὲ
τὸ πλεῖον ἄπιστον· ἱκρο
τήσατε χεῖρας· ὃ ζυβοη
σατε· ἄρατε εἰς ὕψος τὸν
ῥήτορα ὑμῶν· σεσιγήκε
ὑμῖν ἤδη πονηρὰ γλῶσσα
καὶ λάλος· ὁ υμῖν σιγήσε
ται πᾶσι πᾶσι· διαχεῖ
σε ται γὰρ καὶ διὰ χείρος καὶ
μέλανος· τοδ' ὁ υμῖν παρὸν
σεσιγήκαμεν· χαῖρε ὦ
μεγαλόπολις καὶ φιλόχρι
στε· μαρτυρήσω γὰρ τά
λη φῆ· καὶ εἰ μή πίστα τεπί
στηνσιν ὃ ζῆλος πεποίη
κε χριστοτέρους ἡμᾶς

διάζευξις· πρόσιτε τῆ
λη· εἰ δὲ μὲ τάσκευάζεσθε
ὀφεῖ ὃν· τιμήσατε τὸν
φῶ ἢ πλέον τῆς συνηθείας·
οὐχ ἥδιε τάθεσις τοδὲ ἰσχρὸ
ἔχει· ἀλλ' ἢ τοῦ καὶ σοῦ τῆρη
σις τῆ ἀπωλείαν· χαίροις
ἀνατολὴ καὶ λύσις ὑπερῶ
καὶ ὑφῶν πολεμούμε
θα· μάρτυς εἰρηνεύων
ὑμᾶς· ἀνόλιγοι μήμησεῶ
ταί τὴν ἐλλὴν ὑποχώρη
σιν· ὑγιάρ καὶ τὸν φῶ νᾶ
πο λοῦσιν· οἳ τῶν θρόν
παραχωρήσαντες· ἀλλ'
ζόυσι τὴν ἀνωκαφέδρα·
ἢ πολὺ τοῦτ ὠ ἐστὶν
ὑψηλοτέρα τεκαὶ ἀσφα
λεστέρα· ἐπιπᾶσι τε καὶ
πρὸ πάντων βοῆσομαι·
χαίρε τε ἀγγέλοι τῆς δε τῆς
ἐκκλησίας φόροι· καὶ τῆς
ἐμῆς παρουσίας καὶ ἐκδη
μίας· ἐπιερὲν χειρίφυτα
ἡμέτερα· χαῖρε λοιῶν
τριάς· τοὐέλιον μελέτη
μα καὶ καλλωπισμα· καὶ
σωζοιτοῖσδε· καὶ σώζοις
τοὺσδε τὸν ἐμὸν λαόν· ἐ
μοὶ σταρ καὶ ἄλλος οἰκονο
μιῶν ἐμοὶ καὶ ἀγγέλοις
διάπαντος ὑφουμένης
ἀνζομένην· καὶ λόγων καὶ
πολιτείας· τῆς κηφυ
λάσσοι τε λοι τὴν παράκα
τάφησιν· μελήσηται
λοιῶν φιλασιῶν· ἡ
χάρις τοῦ ἰσ ὑ ἡμῶν ἰη υ
χυ μετὰ πάντων ἡμῶν
ἀμήν·

χουσιν· πάλιν φείδεται
σερχεται· ὁ μελχισεδεκ
συνάγεται· ὁ ἄλιπτωρ.
ἀπατωρ γίνεται· ἄλιπ
τωρ τὸ πρότερον· ἀπά
τωρ τὸ δεύτερον· μο
μοιφ ύσεως κατάλυσιν
ται· πλήρωσις ἔσται δεί
τοπάνωισόλιον· χσις ε
λευσιπάντιτῶνω ε
άντα τὰ ἐφ ημῖν κρότη
σατε χεῖρας· ὁ τι παιδίο
ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός.
ισὰι ἐδόθη ἡμῖν· οὗ τὸ
ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐ
τοῦ· τῶν τὰ ρεταχρῶσυ
νε παίρεται· ισὰι καλεῖ
ται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· με
γάλης βουλῆς· τῆς τοῦ
πρσάγγελος· ἰωάννης
βάπτων· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν ἰσῦ· ἐγὼ βο
ήσομαι τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δυνάμιν· ὃ ἁρπάσουσαρ
πάσουσι· ὄλος προσπαχύνε
ται· ὄλα ὁρατὰ σῶται·
ὄλα ἁφῆς φλαφᾶται·
ὁ ἄχρονος ἄρχεται· ὁ υἱ
τοῦ φυ· ὑς ἀνθρώπου γίνεται·
ἰσχὺς χθὲς καὶ σήμερον;
ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶν
νας· ἰουδαῖοι σκανδαλι
ζέσθωσαν· ἕλληνες δια
βάλλωσαν· αἱρετικοὶ
γλωσσαλγείτωσαν· πᾶ
πιστεύσουσιν. ὅταν
ἴδωσιν εἰς σύννομον ἄνερ
χόμενον· εἰδεμὴ πτῶ
τε. ἀλλ' ὅταν ἔνσυννων
ἐρχόμενον κατ' ὠσκρίτῆ

Χ ετε παιδοζάσατε· χσς
ου νῶν ἅπαντησατε·
χσς ἐπίσκοπος γέγονε·
ἁσατε τῶν κόσμων ἁπάσαν γῆν
καὶ ἐν ἀμφοτέραις γυνε
λωνεἴπω· εὐφράνεσθε
σαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιά
σθω ἡ γῆ· διὰ τὸ ἐπουρά
νιον ἐλεῖται ἐπίγειον· χσς
σαρκὶ προέλθω καὶ χαρᾷ
γάλλιάσθε· προέλθω διὰ τὴ
ν ἁμαρτίαν· χαρᾷ διὰ τὴν
ἐλπίδα· χσς εἰς παρθένου·
γυναῖκες παρθένεύετε.
ἵνα χγεννήσῃ θεμητέρες·
τίς οὖν προσκυνεῖ τὸν ἀπάρ
χης· τίς οὖν δοξάζει τὸν
τελευταῖον· πάλιν τὸ
σκότος λύεται· πάλιν τὸ
φῶς φίστατται· πάλι
λίγυπτος σκότωσκολά
ζεται· πάλιν πλάστυ
λῶφωτίζεται· ὅλα ὁ
ὅσα φημέν ὁ ἐνσκότει
τῆς ἀγνοίας· ἓν ἔστω φῶς
μέγα τῆς ἐπιγνώσεως·
τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰ
δοὺ γέγονε τὰ πάντα
καινά· τὸ γράμμα λύπο
χωρεῖ· τὸ πνεῦμα πλέοντε
ιστεῖ· λείπει λιπαρατρέ

καθεζόμενον· τάυτα
μὲν ὕστερον· τὰδὲ νῦ
θεοφάνια πάντα πάν
τις· ἔστ' οὖν ἡ γενέθλια·
λέγεται παρὰ μὲν τοῖς ἕλλη·
σιν ἡμέρα ἐν ᾗ τις ἐγεννήθη·
ἀφ' οὗ καὶ τὰς γενεθλίους
καλοῦσιν ἑορτὰς οἱ ἄνθρωποι·
μᾶλλον δὲ τὰς ἐνιαυσίους
περιόδους τῶν ἀστέρων
ἐν αἷς ἕκαστος ἐγεννήθη·
ἐπὶ δὲ τῶν ἁγίων οὐκ ἔστιν
ἡμέρα γενεθλίων· οὐ γὰρ
ἐγεννήθησαν ἀλλ' ἐγεννή
θησαν· ἡμέρα δὲ γενεθλίων
ἐστὶν ἐν ᾗ τις ἐγεννήθη·
τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν ἡ πα
νήγυρις τοῦτο ἑορτά
ζομεν σήμερον· ἐβδο
μηκοντάνυχος ἄνω
θεν ὑπάρχουσα· ἵνα
πρὸς θεὸν εἰκάσωμεν
ἑαυτούς· ἐν τῷ γὰρ
ἐν τάφῳ κεῖσθαι τὸν
ἐν ἅδου καὶ τοῦ ἐν
δύσει ἡμῶν ἥλιον
δύεσθαι μᾶλλον δὲ τὸν
ἅπαντα κόσμον τοῦ
ἐν ἅδου καὶ τοῦ ἐν
δύσει ἡμῶν ἥλιον
ἐνόησεν· ὃν
γὰρ ἐν τῷ τάφῳ κεῖσθαι
νομίζομεν· ἡμᾶς
ἐν τῷ ἅδῃ ἀνα
μένειν· ὃν τῷ σταυρῷ
ἡλωκέναι· καὶ
συνταφέντας αὐτῷ
καὶ συνεγηγερμένους
καὶ συνδοξασθησομένους·

Τοίγαρουν ἑορτάζωμεν
οὐ πανηγυρικῶς· ἀλ
λὰ θείκως· καὶ οὐκο
μικῶς· ἀλλ' ὑπερκοσμίως·
οὐ τὰ τῆς ἡμετέρας· ἀλλὰ
τὰ τοῦ ἡμετέρου· μᾶλ
λον δὲ τὰ τοῦ δεσπότου·
μὴ τὰ τῆς σαρκὸς ἀσθενείας·
ἀλλὰ τὰ τῆς θεότητος·
μὴ τὰ τῆς πλάσεως· ἀλλὰ
τὰ τῆς ἀναπλάσεως· ἐ
σταὶ δὲ τοῦτο φανερὸν
ἱερῶς ὑμᾶς τε φανερῶν
μεθ' ἡμῶν χορευόντων
σωμάτων ἀϊδίων
μετὰ τρυφῆς· ἀπόφορτ
μόνης ἔστιν ὧν μὴ
ἀκόπως καταυλήσωμεν·
μηδὲ ὀφρυσπέκτην
νωμεν· μηδὲ γύσινικα
τὰ πορευόμενα μὴ
ἀφῇ χαρίσωμεθα· πᾶς
προχείρως εἰς καικίαν
ἑδοῖς καὶ εἰς ὀδοὺς τῆς
ἁμαρτίας· μόνες φήτι
μαλλαις ἐφώμεναπα
λὴ τείκαὶ περιρρέουσηι

ἥκιστα τὸ καλλιστον ἀχρειότατον
καὶ ἀηδιαυτείας
καὶ χρυσοῦ περιλαμπεσι
καὶ χρωμάτων εὐφυΐα
σι· πρεπόντως ἐνωπτοφυ
εἰκὸς καλλος· καὶ ἡδονὰ
τῆς ἐπιστρεπούσης εὑρήμε
νων· καὶ κωμῳδοῖς καὶ με
θυσι· οἷς ἐστὶ βότρυς καὶ ἀσελγεί
ας ὁδὸς συνεζευγμένας·
ἐπεὶ δὲ καὶ σῶν διδασκά
λων καὶ κατὰ μαθήμα
τα· καὶ μᾶλλον δὲ πονηρῶν
σπερμάτων πονηρὰ τὰ
γεώργια· μὴ στιβάδας
ὑφηλὰς πηζώμεθα.
εὐκηπουοῦντες τῆς
γαστρὸς τὰ τῆς εὐφυΐας
καὶ τιμήσωμεν οἶνων
τοὺς ἀνθοσμίας· ὀφθο
ὠνμαργαρίτας τιμιω
τέρους πολυτελείας· μὴ πικ..
θάλασσαν τὴν τιμίαν ἢ
μὴ κοπρὸν ἀδωροφο
ρεῖτωσαν· οὕτω γὰρ ἐ
γὼ τιμᾶν οἶδα τρυφή·
Μηδὲ ἄλλο ἄλλου ἀκρασία
νικᾶν σπουδάζωμεν·
ἀκρασία γὰρ ἐστὶ πάντο
περισσὸν καὶ ὑπὲρ τὴν
χρείαν· καὶ πᾶν τὰ πει
νῶντων ἄλλων καὶ
δεομένων· τῶν ἐκτὸ
αὐτοῦ πλουτεῖ καὶ κρά
τιστος· ἀλλὰ ταῦτα λέγει
ἔλλησι παρῳνῶμεν· καὶ ἕλ
ληνικοῖς ἐστὶ καὶ λιπτοῖς καὶ
πανηγύρεσιν· οἷς καὶ φε
ουσὶ σπουδάζουσι· κρίσαι
χαίροντας· καὶ ἀκολού

θως τὸ φέρον πρὸς τρυφὴ
φέρπεύγουσι πονηροί
πονηρῶν δαιμόνων
καὶ πλάσται καὶ λυσταὶ
γῆς τὸ καὶ μυστήριον
χάνοντες· ἥλιε δὲ· οἷς
λόγος τοῦ προσκυνοῦντε
σθαι· καὶ τὰ δέοντρυφᾶ.
ἐν λόγῳ τρυφῆς ὢν μὲ.
καὶ φεύγωσι πόλιν καὶ δη
μήματι· τοῖς τε ἄλλοις
καὶ ἐξ ὧν ἡ παροῦσα δια
νήστις. ἵνα οἰκείου ἡ
τοῦ τρυφᾶν. καὶ μὴ πορ
ρω τοῦ συγκαλέσαντος·
βούλεσθε· καὶ γὰρ ἐγὼ
σκληρὸν ἐστὶ τῶν ἡ
λίην· ἐγὼ τοῦ περὶ τοῦ
τῶν παραφώνων τοῖς.
καλοῖς συμφωνοῦντε
σιν· ὡς οἷόν τε δαφιλῶν
τε καὶ φιλοτιμῶν· ἵ
νεἰ δή τε πῶς δύναται
τρέφειν ὄχλος τοὺς
ἐπχωρίους· καὶ τοὺς ἀ
στικοὺς· ὁ ἀγροικος καὶ
τοὺς τρυφῶντας· ὁμοῦ
τρυφῶν· καὶ τοὺς πε
ρίουσι ἀλλὰ πρὸς· ὁπε
πιστεῖ καὶ ἀνέστιος· ἀρ
χόμενοι δὲ ἐντεῦθεν· καὶ
λοιπὰ φράσωμεν· καὶ ἐν ὁ
καὶ ἀκοπίᾳ καὶ διὰ βοᾶ
ὅσοι τρυφᾶν τὰ τοιαῦ
τα· ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ καὶ
τοῦ θείου ὁ λόγος· ἵνα ἀπέλθω
τε τρυφήσαντες ὀπί..
ταλιπόμενοι λιμὸς
ἔσται δὲ ὅταν τὸ πλήρε
σταστος τε ἄλλα καὶ ἐν

τομωτατος ὢν ἁπλῶς τε
ἐνδεείλυτεῖν. καὶ τὰ
μὲν δὴ σεῖναι διὰ τὸ νικᾶσθαι
σείομενα εἰ καὶ ἔστι
καὶ ἔσται· μᾶλλον δὲ ἔστιν
ἀεί· τὸ γὰρ γενήσεσθαι.
τὸν καθ' ἕνα μὲν χρόνον
τὰ μὲν ἀπολλύμενα καὶ τῆς φύ
σεως· ὅδε ὢν πάλι
καὶ τοῦτο αὐτὸς ἑαυτὸν
ὀνομάζει. τῶν δὲ σείχρη
ματίζων ἐπὶ τοῦ ὄρους·
ὅλον γὰρ ἐν ἑαυτῷ σύλλα
βων ἔχει τὸ εἶναι καὶ μὴ τε
ἀρξάμενον καὶ παυό
μενον· ὃ ὂν τὸ πέλαγος
οὐσία ἄπειρον καὶ ἀόρι
στον. πᾶσαν ὑπερεκπί
πτον ἔννοιαν καὶ χρόνῳ
καὶ φύσεως νῷ μόνῳ
εἰσιοτραφούμενος. καὶ
τούτων λέγει μυρίους
μετρίους· οὐκ εἰς τῶν πα
ντὸν. ἀλλ' εἰς τοῦ νῦ πε
ρὶ αὐτόν· ἀλλὰ εἰς ἄλλου
φαντασίας συλλεγομέ
νης. εἰς ἓν τι τῆς ἀληθεί
ας ἴνδαλμα· πρὶν ἢ σρα
τηφῆναι φέγγον· καὶ
πρὶν μονοφῆναι διὰ δι
δράσκον· τοσαῦτα περὶ
λάλων ἡμῶν τὸ νῦ τε
μονικόν. καὶ τὰ μὲν
ἰσεικαθαρμένον. ὅσα δὲ
ὀπίνας τραπόμενα χοῦ
χὶ σταμένης· ἑλκόμε
νεῖν. ἵνα τῶν ἀληθῶν μὲ
ἐλασηπρὸς ἑαυτό· τὸ γὰρ
τελέως ἀληθὲς. ἀνέλ
πιστον καὶ ἀνεπιχείρη

τον· τῶν δὲ ἀληθῶν. ὁ μὲν
μαζήται· θαυμαζόμε
νον δὲ ποθεῖται πλέον·
ποθούμενον δὲ καθαί
ρει· καθαῖρον δὲ ἀφοβεῖς
ἐργάζηται· τοιούτοις
λεγομένοις. ὧν ὅσοι
οἷς ἴδαν προσομιλεῖ τοῦ
λάτι. μεδανίσκου λόγος·
ὁ θεοείκελος μενός τε
καὶ γνωριζόμενος· καὶ
τοῦ τον ἴσως. ὅσον ἡ
δὺ γνῶσις εἰς τοὺς γνῶ
σιζομένους· ἀπείρου
τὸ θεῖον καὶ ἀγνοούμεν
τον· καὶ τοῦτο πάντη
καταλήπτον αὐτοῦ μό
νον ἡ ἀπειρία. καὶ πᾶς
ὅτι ταῦτ' ἀπλῆ εἶναι
φύσεως· ἡ ὅλον ἀληπτὸ
εἶναι. ἢ τελέως ληπτόν·
τι γὰρ ἂν. ἁπλῆ ἔστι φύ
σεως ἐπιζητήσωμεν
οὐ γὰρ ἁπτοῦ τοφύσις
αὐτοῦ ἡ ἁπλότης· εἴπερ
μὴ δὲ τοῖς συνθέτοις·
μόνον τοῦ εἶναι συνθέ
τοις· διχῆ δὲ τοῦ ἀπει
ρου θεωρουμένου· κα
τὰ τὲ ἀρχὴν καὶ τέλος·
τὸ γὰρ ὑπὲρ ταῦτα καὶ
μὴ ἐν τοῦτοις ἄπειρον·
ὃ τὰν μὲν εἰς τὸν ἄνω
βυθὸν ὁδὸν οὐ ἀποβλέπη.
ὃ οὐκ ἔχων ὅπου στῆσαι
ἀπερείσηται ταῖς περι
τοῦ φαντασίαις. τὸ ἐν τῷ
τοῦ ἀπείρου καὶ ἀνείκα
τον. ἀνάρχου προστιθ
ρευσεν· ὃ τὰν δὲ εἰς τὰ

κατονικὰι τὰ ἔ ζῶα. ἄφθαρτα
τὰ δὲ νικὰι τὰ ἄϊδια καὶ ἀΐδιον τὸ
ἀεὶ νεάζον τὸ παλαιούμενον τοῦ
ἀϊδίου γὰρ· οὔτε χρόνος· οὔ
τε χρόνου τι μέρος· οὐδὲ
γὰρ μέτρητόν· ἀλλ' ὅπερ
ἦν καὶ πρὸ χρόνου σὺν λόγῳ
γενόμενος· τοῦτο
τοῖς ἀϊδίοις αἰῶσι· τοῦναν
παρεκτεινόμενον τοῖς
οὖσιν· ὃ ἐστὶ τὸ χρονικὸν
κίνημα καὶ διάστημα·

Ταῦτα μὲν περὶ θεολογίας
ἀποφαίνομαι νῦν· οὐ
δὲ γὰρ ὑπὲρ ταύτας καιρός·
ὅτι μὴ θεολογία τὸ προ
κείμενον ἦν ἡμῖν· ἀλλ' οἰ
κονομία· θεὸν δὲ πάλιν
πῶς λέγω πρὸς καὶ υἱὸν καὶ ἅ
γιον πνεῦμα· οὔτε ὑπὲρ ταῦ
τα τῆς θεότητος χρὴ λέ
γειν· ἵνα μὴ πλείω τοῦ θεοῦ λό
γου γένηται τῶν ἀκουόντων· ἀλ
κὴ τοῖς σεραφὶμ συγκαλύπτε
ται καὶ δὶς ἓξ ἐπτὰ τρι
σὶ πάρεστι κρύπτων ἑαυ
τοῦ τὴν κυριότητα καὶ
θεότητα· ὃ καὶ ἄλλως τοῖς
ὑπερφυῶς ἐν πεφιλο

φθῆται· καλλίστατον καὶ
ὑπερφιλοτιμότατα· ἐπεὶ δὲ οὐ
κ ἔστι κεῖται ἅπαξ θεότητι
τοῦτο· πρὸς κινεῖσθαι λο
ποιπὸν ἡμᾶς τὴν θεωρία·
ἀλλ' ἔδει χεῖσθαι πάλιν τὰ ἄπα
θα καὶ ὧδε ὑσαι· ὡς πλεί
ονας εἶναι τὰς ἐνέργειαν
μένας· τοῦτο γὰρ τῆς ἁ
γίας πανάρετος ἐστὶ τρό
πος· πρώτως μὲν ἐννοεῖν ἃς
ἀπεργάζεται ἀνθρώπους καὶ
οὐρανοὺς καὶ τὰ ἔνυλα
πάλαι ἐργόνῳ λόγῳ συν
πληρούμενον καὶ πάνι
τελείουμενον· καὶ οὐ
τως ὑπεστήσαν ἀλλὰ
πρότητες δεύτεραι λει
τουργοὶ τῆς πρώτης
ἀληθείας· εἶτα τὰ
ῥήματα· εἶτα τὰ ὑφ' οἷς
ὁμάζονται καὶ ἁγιάζονται·
εἶτα τινὰ φύσιν ἄλλην·
ὅτι ἐστὶ τούτων τῶν εἰ
ρημένων πάντας ὑπο
λαμπτέον·

Βούλομαι μὲν ἐπεῖπόν τι
ἀκίνητον τοῦ πρὸς τοῖς κα
τὰ κόσμου καὶ μόνην ἔχουσας
τὴν τοῦ καλοῦ κίνησιν·
ἄτε περὶ θεὸν οὖσας· καὶ τὰ
πρῶτα εἰκόνα ὕλας ποιή
σας· πάρεστι δὲ νῦν
τέρας ἄλλας θεοῦ· πείθει
δὲ μὲ· μὴ ἀκίνητον τοῦ ἀλ
λὰ νοῦν κίνητον· καὶ ὑπὲ
λαβεῖν ταύτας καὶ
λέγειν· ὃ διάτονα λαμπρ
τητας ἔως φόρος εἰκότος
διάτονον ἁρμονίαν καὶ τε

νόμενος καὶ λεγόμενος
λίτε ἓν πᾶν τὸ πᾶσος τατι
καὶ δυνάμεις· διὸ λογι ουρ
γοὶ τῆς καὶ σίας τῆ τοῦ κα
λοῦ φυτῆ. καὶ ἢ καὶ πρὸ
ξενοι· οὕτω λεγόμενοῦ ει
δι οὖν τὸ σὰν τῶν καὶ διὰ
τὰ ὰν τὰ ἓν πέστι κόσμος.
ὡς ἐκ λεγόμενοι περὶ τοῦ τῶ
φιλοσοφεῖσαι μικρῶν λό
γων τὰ μεγάλα σταφαι ω
μένων·

ἐπειδὲ τὰ πρῶτα καλῶς
εἴχε νὰ ὐτῶν. δεύτερον
ἓν νοεῖ κόσμον ὅλικον
καὶ ὁρώμενον· καὶ οὗ
τος ἐστὶ τὸ ἓξ ὁμοῦ νοι καὶ
γῆς· καὶ τῶν ἐν τε ἐσ
σύστημα τε καὶ συγκρι
μα· ἐπαινετὸν ἐκλεγ
τῆς καθ ἑκάστον ἑνὸς
φυΐας· ἀξιεπαίνετῶτε
ρον δὲ τῆς ἓξ ἁπάντων
ἓναρμοστίας καὶ συμ
φωνίας· ἄλλου πρὸς ἄλ
λο τι καλῶς ἐχόντος·
καὶ πάντων πρὸς ἅπα
τα ἓς ἐνὸς κόσμου συμ
πλήρωσιν· ἵνα δεῖξῃ
μὴ μόνον οἰκείαν ἐν
τῶ φύσιν· ἀλλὰ καὶ
πάντων ἓνεκεν ὑπο
σᾶ σφαῖραν δυνατὸς ὢν·
κεῖνον μὲν γὰρ θεότη
τος· αἰνοῖ ἡ φύσεις· κ...
νῶν λόγον λιπταί ἓξε
νὸν δὲ πάντα πάσινὸ
σαι ὑποτίνα ἀίσθησιν·
καὶ τούτων αὖ τῶν
ἑτῶν πορρωτέρω. ὁσαπᾶ

τελῶς ἀψύχοις καὶ ἀκίνη τοις·
ἀλλὰ τί τούτων ἡμῖν τὰ
χαὶ ἐπὶ τῆς τῶν πλάν
φιλεόρτων καὶ θερμο
τέρων· κεἰ ντεῦθεν τῶ
λόγου περὶ τὴν ἡμῶν·
τὰ τῆς ἑορτῆς ἐπαίν φι
λοσοφεῖ. καὶ οἷς προσα θε
ζόμενος τοῦ τ
δηκαὶ ποιήσω. καὶ εἰκῆ
κρονᾶσιν ὀφθήσεται
οὕτω τοῦ ποθοῦ καὶ τοῦ
λόγου βιασαμένων· πολυ
μερῆ οὖν πᾶ δηκαὶ ἀίσθη
σις. οὕτως ἀπ' ἄλληλων
διακριθέντα· τῶν ἡδέ
ων θορυβεῖται τὸ ἐστὶ κεῖ
σαι. καὶ τὸ τοῦ δημιουργοῦ
μεγαλεῖον ἐν ἑαυτοῖς
ἐφέρομεν· εἰ τῶν τε ἐσ πάν
τες ἐπαι μετάσχεσις μεγουρ
γεῖ καὶ διὰ παρουσίοις κρυ
κες· οὐ τῶν δὲ ἓν ἡσυχάσμα
ἑξάμφοτέρων· οὐδὲ
τῆς ἀϊστῶν ἐν ἐναντι
ων. σοφίας μὲν ἓξόνος ἓν
ρίσκεται. καὶ τῆς περὶ τὰς
φύσεις πολυτελείας· οὐ
δὲ ὅπᾶς πλοῦτος τῆς ἁγα
θότητος τοῦ θεοῦ βουλῆ σεῖ τε καὶ
τοδὴ βουλῆσεῖ τε καὶ τεχνί
της ἐπιδείξασοφίας λόγος·
καὶ ἐξ ὧν ἐν ἐξάμφο...
τέρων ἀορατοῦ τελεῖ
καὶ ὁρατῆς φύσεως· δη
λοῦται τὸν ἀνθρω
καὶ παραλειπτῆς ὑλης
λαβὼν τὸ σῶμα. ἴδιον προ
ὑποστάσης παρ' ἑαυτὸν
δὲ ἐξ ὧν ἐν ἐστὶν· ὅδη

ηοερᾶι· ψυχὴν· καὶ ἐξικό
νᾳ· φθέγγεται λόγος· ὃ δὲ ὁρᾶ
τὴν ἀκοσμίαν δεύτερον
ἐν μικρῷ μεγάλῃ τῆς
ἐξεστηκυίας ἀγγελομά
λου· προσκυνητὴν καὶ
κτόν· ἐποπτεύουσαν τῆς σω
ρᾶς τῆς κτίσεως· μυστη
τὴν σκηνοῦσαν βασιλέα
τῶν ἐπὶ τῆς βασιλευόμε
νον ἀνω φέρει· ἐπίγειο
καὶ οὐράνιον· προσκυ
ρον καὶ ἄφλεκτον· ὁρᾶ
τὸν καὶ νοούμενον·
μεσομεσεφοῦσκαὶ τὰ
πείνοτητος· τὸν ἀΰ
τὸν πῦρ καὶ σάρκα· πῦρ
διὰ τὴν χάριν· σάρκα δι
τὴν ἐπαρσιν· τοῦ ἐνοῦ
μένου καὶ δοξάζοντο
ἐνεργετοῦντα· τὸ δὲ ἅπαν
σχῆ· καὶ πάσχοντα συμ
πάσχει καὶ παιδευ
ται καὶ τοῦ μετέχει φιλο
τιμούμενον·

Ζῷον ἐν τάχει οἰκονομό
μενον· καὶ ἀλλαχοῦ με
θιστάμενον· καὶ ἱερας
τοῦ μυστηρίου· τρισηρὸς
ὄντως ἐνεγκεῖν θεοῦ μένον·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐμοὶ φέρει
τὸ μέτριον ἐν τάχει τὰ
φέροντος τῆς ἀληθείας·
λαμπρότητα φῶς ἰδεῖν ἐξ
θεῖν· ἁγίαν τοῦ καὶ ἰσυ
δαῖον τὸς καὶ λύσον τὸς·
καὶ λύσεσυνδαῖσον τὸς
ὑψηλότερον· τοῦτον
ἐφ' ἑτοιμένην παραδείσω·
ὄντως πορεῖον παράδει

σος οὗτος· πῶς ἀγγέζουσι
τιμῆσαι· ἵνα τοῦ ἐλάχι
στου τὸ ἄφθονον οὐχὶ τ
τοῦ· ἢ τοῦ παρασχόντος
τὰ σπέρματα· φυτῶν κ
λάτων θεωρητόν·
φείων ἐννοιῶν ἴσως
τῶν πεπλουτερων
καὶ τῶν τελεωτέρων
γυμνὸν τῆς ἁπλότητι
καὶ ζωῆς τῆς ἀγεχνω·
καὶ διὰ παντὸς ἐπικα
λυμμάτος ἰσὰ προβλη
ματος· τοιοῦτον γὰρ
ἐπρεπενεῖναι τὸν ἀπάρ
χης· καὶ διδωσι νόμο·
ὕλην τῶν αὐτεζουσιω·
ὃ δὲ νόμος ἐν πόλη·
ὧν τε μετάλλευτέον
αὐτῶν φυτῶν καὶ οὐ
μὴ προσαπτέον· τοῦ
ἵνα τοῦ ζῶντος ἐστιν
σεως· οὔτε φυτευθὲν
ἀπάρχης καὶ κως· οὔτε
ἀπαγορευθὲν φθορᾶς
ρως· μὴ ἐπεμπέτωσαν
ἐκεῖ τὰς σταῦσας· οἱ θεολό
γοι· μηδὲ τοῦ ὄφεως
μείσθωσαν· ἀλλὰ καλὸν
μενεῦσαι ρως μεταλλα
βάμενον· θεωρία
γὰρ ἐν τοῦ φυτῶν ἐστι
ἐκεῖ θεωρία· ἡ σμόνης
ἐπιβαίνειν ἀσφαλές·
τοῦ ἐστὶν ἓν ζῶν τελε
ώτερους· οὓς καλοῦσι δὲ
τοῖς ἁπλουστέροις ἔτι·
καὶ τὴν ἐφεσινλίχνο
τέροις· ὡς περοὺς δὲ τρο
φὴν τελείαν· λύσιτελῆ

τοις ἁπλοϊκοις ἐθνικοις ἀδολε
μοις γαλατοις·
ει δε φθονικωτερος βουλου
ται γυναικος επιρεια·
μητε ἐπαφενου ἁπλω
τερα· και μη προσιεται ἐ
ως περι φαυλου τερα· φευ
γεις εμπιπλας φενακας ἐ
μαργαριτου υπροπατο
ρος· τοις μεν εντολικοις
ἐπελαθετο τοις δοθεισις·
και μη τυπωθης τοις πικρα
γευσεως· ὁμιλουδαιου
τοις ζωοις ζυλου και τοῦ
παραδεισου· και του ξυ
λου τηνικαυτα ἐξορι
στος γινεται· και τους
δερματινους αμφιεν
υται χιτωνας· ἵνα νι
κησας την παχυτεραν σαρκα
και φθονητην και αντι
τυπον· και του προ
τον γινωσκειν την ἰδι
αν ἀισχυνην· και ἀπο
φυκρυπτεται· κερδαι
νειν μελητισαντα φα
τον θανατον και το
διαιτωμενην αμαρ
τιαν· ἵνα μη ἀφανατο
ν ἠ τοις αικον· και γινε
ται φιλανθρωπια ἡ
τιμωρια· ου γαρ πει
θομαι καλαζειν φ· η·
πολλοις δε παιδευθεις
προτερον· ἀντι πολ
λων των ἁμαρτημα
των· ων ητησε και σιας
ριζα εβλαστησεν κατα
διαφορους καιρους και
χρονους· λογων πολλων·

προφητας· ευρεσιας·
ἀπελλαις· πλαστας· ὑδα
σιν· ἐμπνευσμοις· πολε
μοις· νικαις· ἡττας·
επιμειοις εζ ὑδατος· επι
μειοις εζ ἀερος· εκστασις·
εις φαλαττης· ἀνδρων·
πολεμων· εφ ὑπνων· ἀνελ
πιστοις μεταβολαις· ὑ
φωνει κτριβηναι τῳ
και ιαν τοσπουδαζομε
νον· τελος ισχυροτε
ρου δειται φαρμακου·
ἐπι δε ινοτεροις τοις σαρ
κωστικαις·
λληλοφονιαις· μοιχει
αις· ἐπιορκιαις· ἀνδρο
μανιαις· το παντων
ἑκατον των νικων
και πρωτον· ἐιδωλολα
τρειαις· και τη ἰδιετα
φεσει της προσκυνησε
ως ἀπο του ριεπομενο
τοσε πι τα κτισματα·
ταυτα επειδη μειζονος
ἐδειτο του βουφθηκα
τος· μειζονος και τυχα
νει του δειν· ἀυτος ο του
φυλος· ο προαιωνιος·
ο ἀορατος· ο ἀπεριληπτος·
ο ἀσωματος· η εκ της ἀρ
χης· του εκ του
φωτος φως· η πηγη
της ζωης και της ἀφα
νασιας· του εκμαγειον
του ἀρχετυπου· ἡ μη
κινουμενης φρασις·
ἡ ἀπαραλλακτος εικω
ν του ὑπερουσιου λογος·
επι την ἰδιαν ὑποστα

χωρεῖ· καὶ σαρκὸς φορεῖ
διὰ τὴν σάρκα· καὶ ψυχὴ
ποερᾷ διὰ τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν μιγνυται· τῷ ὁμοί-
τροπον ἄνευ ἁμαρτίας·
καὶ πάντας ἵνεται. παλὶν
τὴς ἁμαρτίας ἀνος· ἰσχυ
φεισμένεκ τῆς παρφε
νου· καὶ ψυχὴ νικὰι σαρ
κὸς προσφορεῖς τῷ
πνι· ἔδειτο ἁρ καὶ γενν
σιν τιμιωφῆναι· καὶ
παρφενίαν προτιμη
φῆναι. προελφων δε
ὁ ἐμὲ στὰ τῆς προσλη φε
ως. ἐνέκα τῶν ἐμά-
των σαρκὸς καὶ ψυ ̄ς·
ὧν ἐτόμενε φέρεσε. τοδε
ἐφεωφη· ὧν τῆς καὶ νὶς
μιξεως· ὧν τῆς παρδο
ξου ἰκρασεως· ὧν γίνε
ται· καὶ ὁ λικτικὸς ἐστὶ
ζεται· καὶ ὁ ἀχώριτος
χωρεῖται· διὰ μέσης ψυ
χὴς ὁδεύων· μέσιτεύ ων
σις φεο τητι καὶ σαρκὸς
παχύτητι· καὶ ὁπλου
τίζων πτωχεύει· πτ ̄ω
χεύει γὰρ τὴν ἐμὴν σαρ
κα· ἵνε ἐγὼ πλουτήσω
τὴν ἀυτοῦ θεο τητα·

Καὶ ὁπλήρις κενοῦται·
κενοῦται γὰρ τῆς ἐαυ
τοῦ δοξης ἐπὶ μικρον.
ἵνε ἐγὼ τῆς ε
ἰκείνου μετάλαβω πλη
ρώσεως· τῆς ὁπλούτου
τῆς ἀγαθότητος· ἵνα
τὸ περιέμετρον τοῦ μυ
στηρίου μετέλαβον

τῆς ἐικόνος· καὶ οὐκ ἐ
φύλαξα· μετάλαμβα
νει τῆς ἐμῆς σαρκὸς ἵ
ναικαὶ τὴν ἐικόνα σώ
σει· καὶ τὴν σάρκα ἀφ-
θαρ σίαν· δεύτερα νικοι
νωνεῖ κοινωνίαν·
πολὺ τῆς προτέρας πα
ραδοξοτέρα νόσω τότε
μὲν τοῦ κρείττονος
μετεδωκε· νῦν δὲ με
τάλαμβάνει τοῦ χείρο
νος· τοῦτο οὖν προτέ
ρου θεοῦ δεύτερον· τοῦ
τοῖς μὲν οὐ νέχουσιν·
φιλότερον·

Προστάυτα· τις φάσιν
λήψεται· οἷς ψυκοφάνται·
ὀλίγα κροῖς τῆς θεότητος
λογίσται· ὅσα τῆ γοροι
τῶν νεπαιδευμένων·
ὅσι σοτείνοὶ περὶ τὸ φῶς·
ὅ περὶ τὴν σοφίαν δὲ
παίδευτοι· ὑπὲρ ὧν
χ ̄ς ὡρεάν ἀπέθανεν·
τὰ ἀχάριστα ἰκτίσματα·
πατοῦν τὸν πρὸ ὑπλάσα
τα· τοῦτο ἐστὶ καλεῖς
φῶν τὴν νεύ ρεσιν· διὰ
τοῦ τὸ μικρος· ὃ τι διὰ
σε ταπεινός· ὃ τι ἐπὶ τὸ
πλανώμενον ἦλθεν
ὅ ποι μὴ πὸ ἰκαλος· ὅτι
θεὸς ἐστὶν ψυχὴν ὑπὲρ
τῶν προβάτων· ἐπὶ
τὰ ὄρη καὶ τοὺς βουνοὺς
ἐφ ̄ν ἐφυσιάζε· καὶ
πλανώμενον ἐν ευρε·
καὶ ἐυρὼν ἐπὶ τῶν ὤ
μων ἀνελάβε νέφρων

καὶ τὸ ζύλον· καὶ λαβὼν
ἐπέγραψε καὶ τὴν δίκην
ζωὴν· καὶ ἁμαρτωλῶν
τοὺς καὶ ἐνόχους σωτηρίᾳ
σεν· ὅτι αὐχήσωσιν ἐν τῷ
ἑαυτοῦ σαρκὶ· καὶ τὴν
ὀικίαν ἐσάρωσε τὴν ἁμαρ
τίας τὸν κόσμον ἀπο κα
θαίρων· καὶ τὴν δραχμὴν
ἐζήτησε· τὴν βασιλικὴν
εἰκόνα σώσας ἐν
τοῖς πᾶσι· καὶ σῴζει
λέγεται φίλας αὐτῷ δυ
νάμεις ἐπὶ γῆς τῆς δρα
χμῆς εὑρέσει· καὶ κοσμη
σοῦ ποιεῖται τὴν σὴν φρ
σύνης· ἀσὶ καὶ τῆς οἰκου
μένης ἁπάσης ἕνεκα
ποιήσας·

τὸν πρόδρομον αὐχῶν
τος φωνὴν ἀκολουθεῖ τὸ
ὑπέρλαμπρον· καὶ τὴ
φωνὴ λόγος· καὶ τῷ
ἰδίῳ φωτὶ τῶν ἰδίων φω
τῶν· κατασκευάζοντι
λαὸν περιούσιον· καὶ προ
καθαίροντι ἐπὶ τοπίνα
διὰ τοῦ ὕδατος· πάντα
ἐπικαλέσῃ· διὰ τὴν
παῦ πολλὰ βάνειν χεί
ρονα· ὅτι λέγεται ἰνδία
ζωὴν νῦν αἰ· καὶ νίπτει
τοὺς ποδας τῶν μαθη
τῶν· καὶ δείκνυσιν ἁ
ρίστην ὁδὸν ὑφωσεως
τὴν ταπείνωσιν· ὅτι
διὰ τῆς σταυρικῆς πτο
σάν χαλάσαι ψυχὴν τὰ
πεινοῦται· ἵνα καὶ σὺ
νυφῶσι τὸ κατ᾽ ὠνείδη

ὑποτῆς ἁμαρτίας· ἐκεῖ
νο δὲ πῶς ὁ ὑκατηγορεῖς.
ὅτι καὶ μετὰ τελωνῶν
ἐσθίει· καὶ παρατελώναις·
καὶ μαθητευτελώ
νας· ἵνα καὶ αὐτὸς τὴν
ἁμαρτωλῶν σωτηρί
αν ποιήσας καὶ τὸν πατρῶνα
τῶν τοιούτων υἱοῦ
ται· καὶ τὸν ἐπὶ σκαί
νοντι καὶ τὸν ἐπὶ σκαί
νοντι βοῶντα διὰ ψαλ
μῳδίας ἵνα τοῦτο
πεπτωκὸς τὴν ὀικο
μένην ἀπεστάλθαι ἐν
ἄλλῳ σάπος· διπλοῦς ἡμῖν
ἔπεισε βίος ἐπ᾽ εἰσοπίασε·
καὶ ἐπείνησε· καὶ ἔδιψη
σε· καὶ ἔπιεν ὠνείδισε· καὶ ἔδι ψη
σε· καὶ ἔπιεν ὠνείδισε· καὶ ἐ
δίκρυσε· νοήσωμεν ἁ
γιος· ἐδὲ καὶ ὡς θς· τῷ
πρὸς τὸν πέμψαντα τὸν
πρς· ἀποστολὴν εἶναι
νόμισον· ἐς ὃν ἀνα φέ
ρεται ἑαυτόν· καὶ ὡς σαρ
κὴν τὰ ἰδιώματα χρόνον·
καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐστὶ
καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐστὶ
ναι ἀντιθέου· ἐπεὶ καὶ
παραδέδοσται λέγεται·
ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν παρα δέ
δωκε γέγραπται·
καὶ ἐγήγερται παρὰ τῶν
πρς καὶ ἀνείλη φασὶ λά
βας καὶ ἑαυτὸν ἀνέστα
κε ναι καὶ ἀνέλαυφε
ναι πάλιν· ἐκεῖνα τὰς

ἐνδοκίας ταῦτα τῆς ἐχου
σίας· οὐδὲ ταμιεῖα λαττοῦν
ται λέγεις· ταῦτ' οὖν πάντα ἐ
παρατρέχεις· καὶ ὅτι μὲν
ἐπαφεῖναι ὁρίζη, ὅτι δὲ ἐ
κωλῦον προστίθης· οἷα
πάσχει καὶ ἡνύνολογος· ὑ
πομενῶν· ὡς φησιν ἡμᾶ
ται καὶ συναίρεται·
ὑπὸ δὲ τῶν· ὡς ἀρχὰ τι
μᾶζεται καὶ χωρίζεται·
τις ἐπόρησε φησὶ παλαιόν· μᾶλ
λον δὲ τις ἀπορεῖ· τοῖς συ
ναιρόυσι καὶ σώζουσι· τοῖς
τελινοῦσι· καὶ γὰρ καὶ κεῖ
νου σὺ διαιρεῖ μὲν δὲ· καὶ τὸ
τοὺς συναπτεῖν· τοὺς
μὲν τῶ ἀριθμῶ τοὺς
δὲ τῆ θεότητι·

Προσκόπτεις τῆ σαρκί;
τοῦτο καὶ Ἰουδαῖος· ἢ ὃς
σαμαρείτην ἀποκαλεῖς·
καὶ τοὔνομα σωφρονεῖς·
ἀπιστεῖς τῆ θεότητι;
τοῦτο οὐδὲ οἱ δαιμονες·
ὧν καὶ δαιμόνων ἀπέστο
τερεν· καὶ Ἰουδαίων ἃ
γιώτεροι· ἐκεῖνοι·
τὴν τοῦ υἱοῦ προσηγο
ρίαν· ὁμοτιμίας φωνὴν
ἐποήσαντο· οὗτοι τὸ μέ
λλοντα σῶζειν ἐ
πειθον τὸ γὰρ ἐξ ὧν ἐπά
σχον· οὐδὲ οὕτε τὴν
ἰσότητα δέχει· οὐδὲ ὁμο
λογεῖ τὴν θεότητα·
ἱκρείττονα τὴν σὴν περιτε
τμῆσθαι καὶ δαιμονᾶν
ἢ πεῖναν τὰ καὶ γέλοιως.
ἢ πεινᾶν κροβυστιάν καὶ ὑ

γίεια· διακεῖσθαι πονη
ρῶς καὶ ἀφεῶς· μικρὸν
μενοῦνγε τερονόθει·
σὰ καὶ καθαίρομενον ἵν
τῶν Ἰορδάνην τὴν ἐμὴν
κάθαρσιν· μᾶλλον δὲ ἃ
γνίζοντα τῆς καθάρσει
τὰ ὕδατα· οὐ γὰρ δὴ ἃ
τὸ σε δεῖ τοι καθάρσεως
ὃ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου· καὶ σχίζο
μενον τοῦ σοῦ νόος καὶ
ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς πᾶς
μαρτυρούμενον· καὶ
πειραζόμενον· καὶ νη
στεῦον· καὶ ὑπαγγέλων
ὑπηρετούμενον· καὶ
θεραπεύοντα πᾶσαν νό
σον καὶ πᾶσαν μαλακίαν·
καὶ ζωοποιοῦντα νε
κρούς· ὡς σὺ φέλονεικεῖ
σε τῆς καὶ σοδοξίας ἐνεκρῶ
μενον· καὶ δαίμονας
ἀπελαύνοντα· τὰ μὲν
δι' ἑαυτοῦ· τὰ δὲ διὰ τῶν
μαθητῶν· καὶ ἄρτοις
ὀλίγοις τρέφοντα μυ
ριάδας· καὶ πεζεύοντα
πέλαγος· καὶ προδιδόμε
νον· καὶ σταυρούμενον·
καὶ σὺ σταυροῦντα τὴν
ἑαυτῶν ἁμαρτίαν· ὡς κά
μνοντα προσαγόμενον·
καὶ ὡς ἱερέα προσαγόντα·
ὡς καθαιρόμενον καὶ
ὡς σφαγέντα προσαγόμε
νον· ἔτι καὶ ἀνερχόμενον·
καὶ ἥξοντα μετὰ τῆς δό
ξης τοῦ δικάζειν
ὅσα καὶ διὰ παντὸς ἡ γυρεῖσκα

φ' ι'

καστον τῶν τοῦ χυμυ
στηρίων· ὧν ἁπάντων
κεφάλαιον ἓν μέν
τελείωσις καὶ ἀπάλλαξις.
καὶ πρὸς τὸν πρῶτον τόνα
δα μέν δος·

Νυνὶ δὲ μοι δεῖ τὴν ἰκυ
νικὴν καὶ προσκύρτησον·
εἶτ' οἶκαι μὴ ὧδε ἀν
ηνεγκα πόγαστρος. ἀλλ' ὡς
δὲ δὲ πὶ τῆ κατάπαυσει
τῆς κιβωτοῦ· καὶ τὴν
ἀπογραφὴν ἰδεσθητι.
δίπλεα οὖν ὁ γραφή·
καὶ τὴν γένην ἰσινσεβά
σθητι. δίπλα φῆς
τῶν δεκαπλασιόντῆς σεμ
νότητος· καὶ τὴν βδελύ
γμιαν τιμιόντὴν μι
κραν. ἢ σε πρὸς τὸν πα
ράδεισον ἐπανήγαγε·
καὶ τὴν σφατνην προς
κύνησον. δίπλα λόγος
ὢν. ἐτράφης ὑπὸ τοῦ
λόγου· γνῶθι σῶν σου
τὸν ἱστίσαμενον· ἢ σαΐ
ας διακελεύεται σοι καὶ
ὡς ὁ νοσ τὴν σφάτνην
τοῦ ἰσχυροῦ· εἰ πέ τῶ
ἱκαφαρῶν τὶ σε ἰ. καὶ ὑ
πὸ τὸν νόμον. καὶ μὴ
ρυσικὸν ἀναγόντων
τοῦ λόγου· καὶ πρόσφυ
σιαν ἐπιτηδείων. εἰ
τε τῶν ἀκαθάρτων
τε ὡς καὶ ἀβρώτων
καὶ ἀφύτων ἢ. καὶ τῆς
ἐφημισυμερίδος· μι
τὰ τοῦ ἀστεροδαμάσε·
καὶ μετὰ μάτων ἀν

ροφορησον. χρυσὸν καὶ
λίβανον καὶ σμύρναν·
ὡς βασιλεῖ καὶ ὡς θεῷ.
καὶ ὡς δι' ἀσεμνείκρων· με
τὰ τοῦ μεγίστου ἀδόξασον·
μετὰ ἀγγέλων ὑμνη
σον· μετὰ ἀρχαγγέλων
χωρεύσον· ἑστῶς σοὶ πὶ
πανηγυρισούσης κω.
ἐπιγείων δυνάμεων·

Εἰ δὲ μὴ λιγάρισας εἶ
συναγάλλεσθαι καὶ συμ
πανηγυρίζειν σι μερό·
εἰ περεῖ σι φλανθῆσαι
φιλόθεοι· ὡς περ ἂν δὲ
εἰ σαγείμενα τὸ πάθος
συναπιούσας χῶ· καὶ συμ
συπαντῶσας· καὶ διδά σκε
λευόμενας ἀλλήλαις τὴ
τῶν πανυλῶν ἐπαρσιν·
ἐν μέσον τῶν περὶ
τὴν χύτρεν ναι τὴν
προδουπαίδος τονιαν·
ἀλλὰ δὲ καὶ ταύτη
ἀδελφιτι τὴν ἡμῶν
ἰσιῶτι ἡ χῦ φυσιαν τὸ
καὶ νοῦς φαγιουμφυ
ομένην· ἀνεῖσαι γυ
πτὸν φεύγει. προφυ
λίωσσυ καὶ φυγάδευ θη
τι· καὶ λόντων χίωσυ
φεύγειν δι ὡς κομέν·
ἀνὲ ναι γύπτων βραδυ
πι. καὶ λεσον ἀυτὸν·
ἐξ αἰγύπτου· καὶ λιῶ εἰς
προσκυνοῦμενον·
διὰ πασῶν δεύσονα λιν
πτωσ τῶν ἡλικιῶν
χυ καὶ δυναμεων· ὡς
χυ λιάφητης· ἀγνιόφη

τι

πορφ. τιμήσητι. πορφ. ἐλοῦτο
λ' πορφ. ἐνέσεως α κάλυμμα.
μετὰ τοῦτο διδωξορφ. τῶ
ἱερεῖ. τοῖς θυσιαζομέ-
λ' πελάσον. λβ' θάλασσι, λγ'
τοῦτο δεῖ πατεῖν. λδ' σπόρο
ξάλμυρας δ' ὑδάτων. φάσκ
καὶ ἀλλαχοῦ αὐτῶν ὡς δὲ
ὁ λόγος τρόπου λέγεται. λε'
ἱερεῖ δὲ προσελθὼν, μηδὲ ἀπ
κρίθης τὰ πλείω. αἰδεσθή
σεται σου τὸν φίλον πλὴν πλείον.
λζ' ἀλλαχοῦ τοῖς μακροῖς λόγοις.
λζ' φραγέλλωσης, καὶ τὰ
λεπτόμηλα ἡμέρας. βδ'
σαμβύκης, ἀλατόμητον. ὃ
ξος πολιάσητι. ζ' ἡμέρας ἐμ
πύωματα. δδ' ἐμπάσματα
του. κολαφίσματα. ἀκαρ
θας σφαγῆς ἐπὶ τοῦ πρα
γεῖ τοῦ κατὰ θρύλλου. ς.
βλοῦ τὸ κόκκι.
κλάσμου
πορφ.
λζ'
θη
τὸ
κ

Λ

ΠΑΛΙΝΟΕΙΛΟΣ ΚΑΙΠΑΛΙ
ΛΙΥΣΤΗΡΙΟΝ ΛΙΥΣΤΗΡ
ΡΙΟΝΟΥΚΑΠΑΤΗΛΟΝΟΥ
ΔΕΛΙΚΟΣΛΙΟΝ ΟΥΔΕΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣΠΛΑΝΗΣΚΑΙ
ΛΙΕΦΗΣ ΟΥΤΟΥΓΑΡΕΓΩ
ΚΑΛΩΤΑΕΚΕΙΝΩΝΣΕΛΙΔΙΑ
ΟΙΜΑΙΔΕΚΑΙΤΩΝΜΕΝΦΡΟ
ΝΟΥΝΤΩΝΕΚΑΣΤΟΣ ΑΛ
ΛΑΛΙΥΣΤΗΡΙΟΝΥΨΗΛΟΝ
ΤΕΙΚΑΙΘΕΙΟΝ ΚΑΙΤΗΣΑΥ
ΛΑΙΠΡΟΤΙΘΟΣΠΡΟΖΕΝΟ
ΜΕΓΑΡΑΓΙΑΤΩΝΦΩΝΤΩΝ
ΙΕΡΑ ΕΙΣΙΝΑΦΙΓΜΕΦΑ
ΚΑΙΗΝΕΟΡΤΑΖΕΤΟΝΙΖΙΩ
ΜΕΦΑΣΚΑΕΡΟΝ ΑΡΧΗΝ
ΛΕΝΤΟΠΟΥΕΛΙΟΥΧΥΒΑ
ΠΤΙΣΜΑΛΑΒΑΝΕΙ ΤΟΥ
ΛΑΜΦΗΝΟΥΦΩΤΟΣ ΤΟΥ
ΦΩΤΙΖΟΝΤΟΣΠΑΝΤΑ
ΑΝΟΜΕΡΧΟΜΕΝΟΝΕΙΣΤΟ
ΚΟΣΜΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΔΕΤΗΝ
ΕΛΗΝΙΚΑΦΑΡΣΙΝ ΚΑΙΒΟ
ΗΘΕΙΤΩΝΦΩΝΤΙΟΠΑΡΑΥ
ΤΟΥΛΑΒΟΝΤΕΣΑΠΙΩΝ ΘΕΝ
ΑΠΑΡΧΗΣ ΕΙΣΤΟΝΣΑΛΑΜ
ΤΙΝΑΣΕΖΟΦΩΝΑΣΑΜΕΝΤΕΙΣ
ΣΥΝΕΧΕΛΑΜΕΝ ΤΟΙΓΑΡΟΥ
ΑΙΚΟΥΣΑΤΕΘΕΙΑΣΦΩΝΗΣ
ΕΛΘΟΙΜΕΘΕΚΑΙΛΑΜΨΕΣΘΕ
ΑΡΩΣΕΘΗΝΧΟΥΣΕΘΕ ΤΩΝ

Κ

ΑΙΡΟΣΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΕ
ΝΗΣΘΕΩΜΕΝΩΝΦΕΝ
ΚΑΙΡΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΝ
ΠΡΩΤΟΝΙΔΑΜΑΝΑΛΛΑ
ΒΟΥΛΕΤΟ ΜΗΜΕΙΝΩΜΕ
ΘΟΠΕΡΕΣΤΙΝ ΑΛΛΟΠΕΡΗ
ΜΕΝΤΕΝΩΜΕΘΑ ΤΟΦΩΣ
ΕΞΥΠΟΣΚΟΤΙΑΦΑΙΝΕΙ
ΤΩΝΒΙΩΝΤΟΥΤΩΝΚΑΙΤΗ
ΣΑΡΚΙΝΩ ΚΑΙΥΠΟΤΗΣΟΙΚΟ
ΤΗΚΑΙΩΣΕΤΑΙΛΕΓΟΝ ΟΥ
ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙΔΕ
ΤΗΣΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΗΣ
ΛΕΓΩΔΥΝΑΜΕΩΣΤΩΝΦΑ
ΝΟΜΕΝΩΝΕΝΑΔΑΛΛΗΣ
ΠΗΔΩΣΕΩΣΕΞΑΝΑΙΔΕΙΑΣ
ΤΩΝΔΕΩΔΕΠΕΡΙΠΙΠΤΟΥ
ΣΗΣΚΑΙΠΙΠΤΟΥΣΗΣ
ΕΝΗΣ ΕΙΣΤΟΝΟΙΚΟΥΣΑΠΟ
ΦΑΣΙΝΟΙΤΩΝΦΩΤΙΠΑΝ
ΤΑΣΩΣΑΜΕΝ ΕΙΠΑΙΚΑΙΦΩ
ΤΕΝΩΜΕΦΑΤΕΛΕΙΟΝ
ΤΕΛΕΙΟΥΦΩΤΟΣΓΕΝΝΗ
ΜΑΤΑ ΟΡΑΤΕΤΗΣΠΡΟΣ
ΡΑΣΤΗΝΧΑΡΙΝ ΟΡΑΤΕ
ΤΟΥΛΥΤΗΡΙΟΥΤΗΝ
ΔΥΝΑΜΙΝ ΟΥΚΑΠΟΤΕ
ΠΡΟΣΙΤΕ ΟΥΚΑΝΟΥΤΕ
ΦΘΕΙΣΘΕΣΑΦΩΣ ΥΠΟΤΕ
ΤΕΣΥΠΟΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣ

φωνῆς καὶ ἀναγωγῆς·
καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ φῶς ἐσ-
τὶ. ἐπειδὰν ἐνδώσῃ τὸ
λογομόλογος· καὶ τὶς
τοιαύτη καθαρσις ἡμῖν
κῆ καὶ ἐκκίνωσις· προσκαί-
ροις ῥᾳνθεῖσα λίαν ὠφε-
λοῦσα καὶ σποδὼ δαμάλεως
ῥαντιζοῦσα τοὺς κεκοι-
νωμένους· καὶ τί τοίνυν
τοὺς ἐναγωγοῦσιν Ἕλλη-
νες· ὧν ἁπάντων ἐλοιπᾶσα
τελετὴ καὶ μυστήριον·
δαίμονων εὕρεμα λίκο
τεινὸν. καὶ διανοίας ἀνά-
πλασμα καὶ κοδαίμονος·
χρόνῳ βοηθούμενον·
καὶ μυθικὲ πτόλεμο·
ἀγαρῶν καὶ ἀνθ' ὕπροσκυ
νοῦσιν ὧν ἐμυθικὰ συγκα
λύπτουσιν· δέον· εἰκὲ
λαθοπλανᾶσθαι ἐξοχέως
καὶ ἀπαράσιτα λέγομένους
νοῦν ἔχουσι καὶ λογου
προσκυνητάις· καὶ ἀν
τινὲς ἐντεχνον τὰ τοῦ
καὶ ῥυπαρὰν πεισφανοῦν
τα διὰ πτύων εἰν
γαῦρος τὰ τοιαῦτα γόνατα καὶ
κλοπὰς τοὺς κριτῶν

τυράννου καὶ Ἕλλη-
ναπαρέσκονται· οὐ λείου
ρεῖ τῶν ἠθῶν καὶ κρότοι
καὶ ὀρχήσεις ἐνόπλοι· ὧν
κλαίοντος ἠχήσει νικᾶ
λυθῆναι· ἵνα πρᾶλά
τοι λίθου τεῖχον· ἀεὶ νῦ
γὰρ ἵππων ὠκυπλαίδονικᾶν
θαλύρίζεσθαι· τοὺς νικῶν
λιθόνικα τὰ πόφθεντα
γὰρ φρυγῶν ἐκτολμᾶ
καὶ ἀυλοῖς καὶ κορυβαν
τες· καὶ ὅσα περὶ τὴν ῥέ
ᾳ νάθοις μαίνονται τε
λοῦντες τὴν ἱερῶν
θεῶν νικᾶ τελούμενοι.
ὅσα τὴν ἱερῶν τοιοῦ
των ἐκὸς· οὐ δὲ κο
ρυτίσι μὴν ἁρπάζεται.
καὶ δὴ μὴν τὰ πλανᾶ
ται· καὶ κελεύστους
ἐπεισαγεῖ καὶ τρίπτολε
μους καὶ δράκοντας
καὶ τὰ μὲν ποιεῖ τὰ δὲ
παίχειν· ἃς χύνομαι γὰρ
ἡμέρᾳ δοῦναι τὴν νυ
κτὸς τελετὴν· καὶ ποι
ἐκτὴν ἀσχημοσύνην
μυστήριον· ὃ δὲ νέλευ
σις ταῦτα· καὶ οἱ τῶν
εἰωπωλένων νικᾶ σιων
πηγόντων ἡζιωνέ
ποπται· οὐ δὲ διονυ
σος ταῦτα· καὶ μὴ προσῶν
δὴν νᾶ τελεσκυμνᾶ
ὡς περ ἄλλο τι κεφαλὴ
πρότερον· καὶ φανερὸ
γυνος· καὶ χορὸς λιφυ
όντων· καὶ στρατὸς
ἑκλυτος· καὶ φηβαίων

ΔΗΟΙΑΥΤΟΥΤΟΝΤΡΙΜΕΩΝΑ.
ΚΑΙΣΕΜΕΛΗΚΕΡΑΥΝΙΟΣΠΡΟΣ
ϵ ΚΥΝΟΥΜΕΝΟΣ· ΟΥΔΕΑΦΡΟ
ΔΙΤΗΣΠΟΡΝΗΣΚΑΜΥΣΤΗ
ΡΙΑ.ΤΗΣΑΙΣΧΡΩΣΩΣΑΥ
ΤΟΥΛΕΓΟΥΣΙΚΑΙΓΕΝΟΜΕ
ΝΗΣΙΚΑΙΤΙΜΙΩΜΕΝΗΣ·
ϛ ΟΥΔΕΦΑΛΛΟΥΤΙΝΕΣΚΑΙΪΦΥ
ΦΑΛΛΟΙ·ΑΙΣΧΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣ
ϛΧΗΜΑΣΙΚΑΙΤΟΙΣΠΡΑΓΜΑ
ζ ΣΙΝ· ΟΥΔΕΤΑΥΡΟΜΗΖΕΝΟ
η ΙΣΤΟΡΗΣΑΙ·ΚΑΙΛΑΙΚΩΝΗΣ
ΕΦΗΒΩΝΕΠΙΒΩΜΙΟΝ
ΑΓΑΛΜΑ.ΫΑΙΝΟΜΕΝΩΝΤΑΙΣ
ΜΑΣΤΙΞΙ.ΚΑΙΤΟΥΤΟΛΙΘΟ
ΝΟΝΙΚΑΙΣΩΣΑΝΑΡΙΖΟΜΕ
ΝΩΝ·ΟΙΣΤΙΜΑΤΑΙΘΕΑ.
ΙΚΑΙΤΑΥΤΑΠΑΡΘΕΝΟΣ·
ΟΙΓΑΡΑΥΤΟΙΚΑΙΜΑΛΑΚΙ
ΑΝΕΤΙΜΗΣΑΝ.ΙΚΑΙΦΡΑ
ΣΥΤΗΤΑΕΣΕΒΑΣΘΗΣΑΝ·
ϙ ΠΟΥΔΕΦΗΣΕΙΣΤΙΝΠΕΛΟ
ΠΟΣΙΚΡΕΟΥΡΓΙΑΝ.ΠΕΙΝΩ
ΤΑΣΘΕΟΥΣΕΣΤΙΩΣΑΝ.ΙΚΑΙ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝΠΙΚΡΑΝΙΣ
ι ΑΝΘΡΩΠΟΝ· ΠΟΥΔΕ
ΕΚΑΤΗΣ.ΠΑΣΙΚΟΤΕΙΝΑΙΣ
ΦΟΒΕΡΑΦΑΣΜΑΤΑ·ΙΚΑΙ
ια ΤΡΟΦΩΝΙΟΥΙΚΑΤΑΤΗΣ
ΠΑΙΓΝΙΑΙΚΑΙΜΑΝΤΕΥΜΑ
ιϗ ΤΑ·ΗΔΩΔΩΝΑΙΑΣΑΡΥΟΣ
ιγ ΛΗΡΗΜΑΤΑ·Η ΤΡΙΠΟΔΟΣ
ΔΕΛΦΙΚΟΥΣΟΦΙΣΜΑΤΑ·
ιδ ΗΙΚΑΣΤΑΛΙΑΣΜΑΝΤΙΚΟΝ
ΠΟΙΜΑ·ΤΟΥΤΟΛΙΘΟΝΟΝΟΥ
ΜΑΝΤΕΥΣΑΜΕΝΑΤΗΝΕ
ιε ΑΥΤΩΝΣΙΩΠΗΝ· ΟΥΔΕ
ΜΑΓΩΝΦΥΤΙΚΗ.ΙΚΑΙ
ΠΡΟΓΝΩΣΕΙΣΕΝΤΟΛΙΘΟ
ιϛ ΙΚΑΙΧΑΛΔΑΙΩΝΑΣΤΡΟΝΟ

ΜΙΑΙΚΑΙΓΕΝΕΘΛΙΑΛΟΓΙΑ.
ΤΗΣΤΩΝΟΥΡΑΝΙΩΝΙΚΙ
ΝΗΣΕΙΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΤΑ
ΗΜΕΤΕΡΑ.ΤΩΝΗΚΙΣΤΑΔΕ
ΑΥΤΟΥΣΟΥ.ΤΙΠΟΤΕΕΙΣΙΝ
ΗΕΣΟΝΤΑΙ.ΓΝΩΝΑΙΔΥ
ιζ ΝΑΜΕΝΩΝ· ΟΥΔΕΦΡΑ
ΙΚΩΝΟΡΝΙΑΤΑΥΤΑ.ΠΑΡΩ
ΙΚΑΙΤΟΦΡΗΣΙΣΕΥΕΙΝΩΣ
ιη ΛΟΓΟΣ· ΟΥΔΕΟΡΦΕΩΣΤΕΛΕ
ΤΑΙΚΑΙΜΥΣΤΗΡΙΑ·ΟΝΤΟ
ΣΟΥΤΟΝΕΛΛΗΝΕΣΕΠΙΣΟΦΙΑ
ΕΦΑΥΡΙΣΑΝ.ΩΣΤΕΙΚΑΙΑΥ
ΡΑΝΑΥΤΩΠΟΙΟΥΣΙΠΑΝ
ΤΑΤΟΙΣΙΣΡΟΥΡΙΑΣΙΝΕΛΙΣΘ
ιϙ ΣΑΝ· ΟΥΔΕΜΙΦΟΡΟΥΣΙΣΟΛΑ
ΣΙΣΕΝΔΙΙΣΟΣΙΚΑΤΑΤΩΝ
ΜΥΕΙΣΦΑΙΤΑΤΟΙΑΥΤΑΔΑ
κ ΝΕΧΟΜΕΝΩΝ· ΟΥΔΕΟΣΙ
ΡΙΔΟΣΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΗ
ΣΥΜΦΟΡΑΤΙΜΩΜΕΝΗ
ΠΑΡΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣ·
κα ΥΔΕΙΣΙΔΟΣΑΤΥΧΗΜΑΤΑ·
κβ ΙΚΑΙΤΡΑΓΟΙΜΕΝΑΝΣΙΩΝ
κγ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΕΡΟΙ·ΙΚΑΙΑ
ΠΙΔΟΣΦΑΤΝΗ.ΜΟΣΧΟΥ
ΙΚΑΤΑΤΡΥΦΩΝΤΟΣΤΗΣ
ΜΕΛΙΤΤΩΝΕΥΗΦΕΙΑΣ·
κδ ΟΥΔΕΣΑΤΟΝΜΕΛΟΝΤΑΙΣ
ΤΙΜΑΙΣΙΣΚΑΦΥΒΡΙΖΟΥΣΙ.
ΤΟΝΙΣΑΡΠΟΔΟΤΗΝΩΣ
ΑΝΥΣΙΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙΣ·
ΕΥΣΤΑΧΥΜΙΣΙΛΙΕΤΡΟΥ
ΠΑΤΗΝΕΥΔΙΑΙΟΝΙΑΝ
κϛ ΤΟΙΣΠΙΧΕΣΙΝ· ΕΩΓΑΡ
ΛΕΓΕΙΝΕΡΠΕΤΩΝΙΚΑΙ
ΙΚΗΩΔΑΛΩΝΤΙΜΑΣ·
ΙΚΑΙΤΟΤΗΣΑΣΧΗΜΟΣΥ
ΝΗΣΦΙΛΟΤΙΜΙΩΝ·ΩΝ
ΙΚΑ·ΘΕΙΚΑΣΤΟΝΙΔΙΑΤΙΣ

τελετὴ καὶ πανήγυρις
καὶ κοινὸν τὸ τῆς καλοκ
δαιμονίας ἐφάπασιν
ὡς εἰ περὰς εἰ μὴ αὐτοὺς
ἐδει πάντως καὶ τῆς τοῦ
φυλοζῆσαι πορεύειν. εἰς
εἰδωλα κατενεχθέντας
καὶ τέχνης ἔργα καὶ χει
ρῶν πλάσματα. μηδὲν
ἄλλο τῆς κατ' αὐτῶν νέμε
σθαι τοὺς σὺν νῷ ἔχοντας.
ἢ τοιαῦτας εἶναι
καὶ οὕτω τιμᾶσθαι. ἵνα
τὴν ἀντὶ μισοσοφίαν ἣν
ἐδει τῆς πλάνης ὡς φησὶ
παῦλος. ἀπολλύωσι
ἐνοίκους ἔχοντας· ὑμνῳδὰ
λοντιμῶν τὰ ἐδάφη αὐ
τῶν τὰ σεβάσματα. ἢ δι
ἐκείνων ἀτιμαζόμενοι
δεῦρο τοῦ τῆς πλάνης·
βδελυκτοῦ τερπτῆς εὐ
τελείας τῶν προσκυνου
μένων καὶ σεβομένων.
ἵνα καὶ αὐτῶν τῶν τι
μωμένων ὡς εἶναι
σοφώτερος τοσοῦτον
ὑπερβάλλοντες ἀνοίᾳ.
ὅσον εὐτελείᾳ τὰ προσκυ
νούμενα· ταῦτα δὲ
σὺν παίζετω σαν ἕλλη
νων παῖδες καὶ διαλογίσε
σθαι παρ' ἑκείνοις πάνοι
κον τὴν τοῦ φυτικὴν εἰς
ἑαυτοὺς ἐλεεῖν τε
καὶ ἄλλους ἄλλως κατα
τέμνοντων ἑκείνας χρα
δοξίας καὶ φαντασίας.
ἀφ' οὗ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς ἐκβάλοντες πᾶσι

τῶν ξύλων τῆς σηψεως.
οὗ σκιὰ καὶ δρόνου δεῖ πη
τὴν ἐαυτῶν νίκαιαν
γενόμενοι· τοὺς εἰκᾶ
τῶν ἀνωφυχῆν. αὐ
τοὺς ἐσομένους ἐπὶ πᾶσι
νωθεν· οὐδὲ τοσαύτη
μετάστασιν γενέσθαι
τῆς δοξης καὶ τῶν πρ
τῶν φύσεων· τοῦτο
ἐστιν διαγλύσαι τοῦ
πλάσματος· διὰ τοῦτο
πείκων τοῦ φυκαφυ
βρισφιὶ καὶ καφῶς οὐ
κ δοκιμάσαι ἐν φυλ
ξαι τὴν ἐντολήν. πα
ρέδωκεν τῇ αὐτῇ
πολιᾷ τῆς πλάνης καὶ
καφῶς ἐπλανήθην.
ἢ τιμᾶσθαι νέοις.
ἐσεβάσθην· οὐ γὰρ τὸ
τολμῶν δεῖ πον τὸ πε
ποιημένους ἐπὶ γαφοῖς
ἔργοις ἐσδοξάνι καὶ ἐπαι
νον τοῦ πεποιηκότος.
καὶ φυλάξαι σὺν δόσε
φιστὸν· ὀρθὸν τὸ ρίον
γενέσθαι πάντων τῶν
πατόρων. βδελυγμένων
καὶ ὡς καὶ δαπάνων
των τὸ νέντεῦθεν.

ἀλλὰ τοῖς ἀφεθοῦσι τῆς ἁμαρτίας σου
συνηγορουσι τοῖς πάθεσι.
ἵνα μὴ λιθόμονον ἀνεύθυνον
νομοθετῶν ἁμαρτάνειν. ἀλ
λὰ καὶ φείδηνομίζηται
εἰς τοιαύτην ἁμαρτάδα ἐν
γὰρ ἀπολογίαν τὰ πρὸς
ἰσχύοντα

Ἡ μὴν λεῶς περὶ χαρίσθη.
τοῦ φυτοῦσι τὴν δεῖσι
δαίμονα πλάνην. μετὰ
τῆς ἀληθείας γενέσθαι.
καὶ δουλεύειν θεῶν ζών
τι καὶ ἀληθινῶν. καὶ τῆ
ι κτίσιν ὑπεράνω βῆναι.
πάντα περάσασιν ὅσα ὗ
πο χρόνοις καὶ πρώτην
ἱππεῖαν. οὕτω καὶ ἴδω
μεν. καὶ φιλοσόφησω
μεν τὰ περὶ θύσι καὶ τὰ θεία
φιλοσοφοῦμεν δέ. ὅθεν
ἀρχέσθαι ἄμεινον ἄλλει
πόνδε. ὅθεν ἐλοιώνη τι
μὴ ἐνόμοθέτησεν ἀρ
χὴ φρενὶ σοφίας ἐκτή
σασθαι σοφίαν. τί τοῦτο λέ
γω ἀρχὴν σοφίας. τὸν
φόβον. οὗτα ἀπὸ θεωρί
ας ἀρξάμενοι. εἰς φόβον
χρὴ καταμίγειν θεω
ρίαν ἀρα χαλίνωτος τάχα
ἂν εἰς καὶ τὰς κρημνώνη
σεῖεν. ἀλλὰ φόβω τοι
χειουμένους καὶ ἁσθαι
ρομένους. καὶ ἵνα οὗτως
ἐπιωλέπτυομένους.
εἰς ὕφος αἱρέσθαι. οὗτα ἀρ
φόβος ἐπτολῶν τηρή
σις. οὐδὲ ἐν τολῶν τη
ρησις. ἀρ' οὐκ ἐκ θάρσις τοῦ

ἐπὶ πρόσθοῦν τοῦ στῆ θυ
χήν ἐφους. καὶ οὐκ ἐώ
τος ἐκ θαρῶν εἰδέναι. τὴν
θείαν ἀΐστίνα. οὐδὲ κα
θάρσις. ἐλλάμψις. ἐλλάμ
ψις δέ. πόθου πλήρωσις.
τοῖς τῶν μερίστων.
ἢ τοῦ μερίστου. ἢ ὑπερ
τομεγαέφιεμένοις.

Διὰ τοῦτο καθ' ἑαυτὸν πρῶτον. εἶ
τα τῶν καθ' ἑαυτὸν προσομι
λητέον. εἰ περ μὴ μέλ
λοιμεν τοῦτο ὑπλεῖ
σεσθαι. μὴ φέροντος
τὴν δόξαν τοῦ προσώ
που λόγου. καὶ διὰ τὸ
τοδεομένου καλύμ
ματος. ἢ τοῦ τοῦ μανῶσ.
καὶ πεισέσθαι καὶ λέζειν.
ἀπολωλαμεν ὗτυνα.
θ ἢ ἐωρακαμεν ἐν φαν
τασία θυτενομένου.
ἢ ὡς πέτρος τοῦ πλοίου
τοῦ ἵνα ἀποπεσῆται σθαι.
οὐ σοῦ καζίοι τοιαύτης
ἐπιδημίας. πέτρος δὲ
ὁ τὰν εἶπεν. τί ναλέγω;
τὸν ἐκ τὰς κυμάτων
πεζεύσαντα. ἢ ὡς πύ
λος τὴν ὁ φὴν πλήγη
σεσθαι. πρὶν ἐκ θαρθῆ
ναι τῶν δι ωγμῶν. τὸ
δι ωκομένων προσομι
λήσας. μᾶλλον δὲ βραχέα
τοῦ μεγάλου φωτὸς
λαμπάδονι. ἢ ὡς εἰκὼ
τὸν τάρχος. τὴν ἀλη
θεραπείαν ἐπιζητήσει.
τὴν οἰκίαν δὲ τὸν θερά

πεν τὴν οὐκ εἰς δέξασθαι.
διὰ δὲ ἰλιανὲ παινοῦμε
νην· λέγε τῶν τὶς καὶ ἡ
μῶν ἑῶν σοῦ πῶς καθ' αἱρε
ται. ἀλλ' ἔστιν ἐκ τῶν τὰρ
χοσέ τι. πλειόνων νὲ νίκα
κιάκρατῶν. καὶ στρα
τεύεται καὶ σαρι τῶν κο
σμο κράτορι τῶν κα
τωευρομένων. οὐκ εἰ
μὴ κανὸ εἶναι μου ὑπὸ
τὴν στέγην εἰσελθῆς·
τ' ἀνδεῖν φέλκηται·
καὶ τοι μικρὸς ὢν τὴν
πίστιν ἡλικιάν. ὡς
ὁ ζακχαῖος ἐκεῖνος· καὶ
ὑπὲρ τὴν εὐκοσιν ραί
ἀνάρθη. νεκρῶσας τὰ
μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ ὑπεραναβὰς τοὺς ὠ
μα τῆς τα πεινώσεως.
τότε εἰς ἀέρα ἐκ δεχέσθω
τὸν λόγον. καὶ ἀκούε
τω σημέρον σωτηρία
τῷ οἴκῳ τούτῳ· καὶ
λαλιὰν ἑτῶν τὴν εὐ
τηρίαν. καὶ καρποφο
ρεῖ τῶν τὰ τελεώτερα·
εἰς ορπίζων καὶ διαχέ
ων καλῶς. ἃ καὶ κώς ἐστε
λώνησεν· ὁ γὰρ ἀν
τος λόγος. καὶ φοβερὸς
τοῖς οὐκ ἀξίοις διὰ τὴν
φύσιν. καὶ χωριτὸς
διαφιλανθρωπίαν
τοῖς σὺν τρεπι
σμένοις· ὅσοι τὸ λίκα
φαρτόνι καὶ ὑλικὸν
πνεύματῶν ψυχῶν
ἀπελάσαντες. καὶ τὰς

ἑαυτῶν ψυχὰς τῇ ἐπι
γνώσει σαρώσαντες καὶ
κοσμήσαντες· μὴ ἄρτι
μὴ δὲ ἄπρακτον εἶναι·
ὥστε μετὰ πλειόνων τὴν
παρασκευὴν σὺν θεῖσα
τάλη φθῆναι. ὑπὸ τῶν
ἐπτὰ τὴν εἰκαικιάσπνευ
μάτων. θεὰ καὶ τὴν σάρ
κα σπερίφλιν ται· το
γὰρ δυσμαχώτερον πε
ρὶ σπουδαστότερον· ἀλ
λὰ πρὸς τῶν φεύγειν τὴν
καὶ κιάνικὰ τὴν ἀρετὴν
ἐργάζονται. ὅλον χὴν
ὀπτικιάλιστὰ ἑαυτοῖς εἰ
κονικάντες. ὑστερικὴν
δὲ νὴ κεν ὧν τὴν πονη
ρὰν δύναμιν ὁ λιλίσα
σαν. ἑαυτὴν σπαλίνπλαν
ῶσαι· καὶ γενέσθαι τὰ
ἐσχατα χείρονα τῶν
πρώτων. διὰ τοῦτο ἡ κα
τάδρομὴ σοφοδοτέ
ρον. καὶ τοῦτο ἡ σφρου
ρὰ σασ φαλεστέρον καὶ
δυσαλωτότερον· ὅτα
δὲ πασ φυλακὴ τηρη
σαντες τὴν ἑαυτῶν
ψυχὴν. καὶ ἀνάκλισιν
ἐν τῇ καρδίᾳ διαφέρε
νοι· καὶ πεῶσαντες ἐν
τοῖς νεῶλιατα. καὶ σπεί
ραντες εἰς δικαιοσύνη.
ὧν σκολιῶν τὶς καὶ δά
κὴ ἐρεῖ δοκεῖ. φω
τὶσῶ μεν ἑαυτοῖς φώ
τησεως. τὴν ἡσαῦτα
λαλοῦμεν θ' εοσφιλανθ
λιστηρίων· τὴν ἀποκ

κρυπτομένην. καὶ τοῖς
ἄλλοις ἐκλαλητῶν λεγ-τέ
ων ἐξαίρων λεφθαι καὶ
προτελῶν λεφθαι τῶν λόγων.
ἵνα δὲ τιμιάλις τα ἴνα μὴ ἂν ὑ
πὸ τοῦ ἐν ἐρετῶν λεγ-θεο
εἰδεῖς ἐρπάζόμενοι. καὶ
ἵνα κομπάτα τὸ λόγον ὑπο
δεχόμενοι· ὑν ιόνον
δὲ. ἀλλὰ καὶ κρατοῦντες
καὶ τοῖς ἄλλοις προφαι
νόντες· ἐπειδὲ ἄνε
κα θ-ηράμεν τῶν λόγων
τὸ θέατρον. φέρε τινε
ρὶ τῆς ἑορτῆς ἣν δη φι
λοσοφήσωμεν. καὶ συνε
ορτάσωμεν ταῖς φιλε
ορτοις καὶ φιλο-θέοις ψυ
χαῖς· ἐπεὶ δὲ κεφάλαι
ον ἑορτῆς λαμπηδὼ θ-ν.
θύλημα ποιησώμεθ-α·
καὶ γὰρ τὸ νεικεῖν θ-εν τοῖς
ἑορτάζόντων πίχον. ἓν
θα εὐφραινομένων πά
των ἡκατοικία. ὃ γὰρ κά
λόν. ἢ τοῦτο εἶναι νο
μίζων. θ-ηλύμενόν λεῖν
τε καὶ δοξάζόμενον τοῖς
τῆς εἰκείας πολιτείας
ζῶσιν λένοις·

Ἐξ ἑτέρων ἢ δη προειρη
μένων ὀνύνεζ εἰλόγος.
θαυμάζε τῶν λπαλεις ὃν
γὰρ τὰ ὑτὰ φορεζόμαι
λόνον. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
ἀὐτῶν. φρὶ τῶν νικαὶ
γλωσσαν καὶ διάνοιαν ὁ
τὰν περὶ θ-εοῦ φόβον τοιαῦ
καὶ ὑμῖν τὰ ὐτὸ τοῦτο
συνευχόμενος· τὸ ἐπαι

νε τὸν πατέρα θ-εὸν καὶ μακα
ρίον· τὸν δὲ τὰν ἐπὶ
πων ἐνὶ φωνῆ περὶ πα
ἐν ἐρχόμενον· ἢ τοῦ
τὸν ἐν ἐρχόμενον ἐπὶ
πων ἐνὶ φωνῆ· καὶ τρὶ
τρισὶν ἐνικατὰ τὰ τὰ
διότητας ἑνὸς ὑπο
στάσεις· ἐν τινὶ φίλον
καλεῖν ἐτέρ προσώπα·
οὐδὲν γὰρ περὶ τῶν νόμο
λιατῶν ζυγολαχήσο
μεν· ἕως ἂν πρὸς τὴν
ἀὐτὴν ἔννοιαν ἀναγά
λαβαὶ φέρωσιν· ἐνιδέ.
καὶ κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λό
γον εἰ τὸ ὐν θ-εότητος·
διαιρέῖται παρὰ διαιρε
τὸν οὕτως εἰπὸν καὶ
συναπτέ ταιδιηρημέ
νως· ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ὑπ
θ-εότης. καὶ τὰ τριάδ ἐν
τα ἐν οἷς ὑπ θ-εότης· ἢ τὸ
γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν.
ἀὴ θ-εότης· τὰ δὲ ὑπερ
βολὰς καὶ ἐλλείψεις ἐλλεί
φωμεν· οὐ τε τὴν ἔ
νωσιν οὐ χύσιν ἐργά
ζόμενοι· οὐ τε τὴν διαί
ρεσιν ἀλλοτρίωσιν·
ἀπέστω γὰρ ἡμῶν ἐζ ἡ
συγὶ καὶ ἡ σαβελλίου σὺ
ναίρεσις. καὶ ἡ ἀρείου καὶ
αἵρεσις· τὰ εἰς διαμέτρου
ἰς ἀκὰ καὶ ὁμοτιμα
τὴν ἀσέβειαν· τί γὰρ
ἀφ-ελὲς ἢ συναλείφειν
ἰς ἀκῶς· ἢ κατατέμνει
ν εἰς ἀνισότητα· ἢ μὴν
ἀεῖ θ-εὸς ὑπερέχόν τα
πάντα· καὶ ἐπὶ κεῖνα ἀν
όν τα πάντα· καὶ ἑνώνα

ἅγιον ἐνῶ τὰ πάντα· τὸν
ἐζῶν καὶ διόν καὶ ἐνῶ· λη
φθεῖσα τὰ μόνων.
οὐδὲ γὰρ ἀνῆκε τὸ πνεῦμα τὸ
ἅ μὴ προφέρεσθαι τὰ ζῶα
τῶν ὀνομάτων· ἀλλὰ
χαρακτηρίζοντων
μίαν καὶ ἁπλῆν τοῦ φύ
σεως ἴδιότητας· καὶ τὸν
τοιοῦτον ἐζῶν εἶδεν
συναγόντα πάλιν· εἰ
τῶν μὴ παρέρχουσι κεῖ
νοι ἀναγινώσκεται πα
ρὰ τῶν ἀποστόλων.
τοῦ ἐζῆν τοῦ καὶ διαῦτὸ
καὶ εἰς αὐτὸν πάντα·
αὐτῶν ἴδοξα εἰς τοὺς αἰ
ῶνας ἀμήν

Πρῶτος καὶ ἀμάρχος οὗ
γὰρ ἕκτινος· ὑὸς οὐκ καὶ
θεὸς καὶ ἀμάρχος ἐκ τοῦ πρὸ
γὰρ ἐδὲ τὴν ἀπὸ χρόνου
λαμβάνοις ἀρχὴν καὶ ἀ
ναρχος· ποιητὴς γὰρ χρό
νων οὐχ ὑπὸ χρόνον·
γίνεται ἀγίων ἀλήθως τὸ πνᾶ
γρόθον μὲν ἐκ τοῦ πρὸς·
θεὸς οὐκ ὢν δὲ· θεὸς γὰρ
γέννητῶς ἀλλ' ἐκ πορευ
τῶς· ἐδὲ ἴδιότης καὶ καινο
τομίαν περιτάθον μία
τα· σαφῆνειαν ἕνεκεν·
θεὸς τε θεὸς ἐκ τοῦ πρὸς
τος τῆς ἀγεννησίας δι'
ὅτι γεγέννηκεν· οὐτε
τοῦ υἱοῦ τῆς γεννήσε
ως· ὅτι ἐκ τοῦ ἀγεννή
του· πόθεν γάρ· οὐ τε τοῦ
πνεύματος ἁγίου τῆς ἐκ
πορεύσεως· ὅτι

ἐκ πορεύεται καὶ ὅτι
τοῦ υἱοῦ καὶ δίδοται τοῖς ἁ
γίοις· τὸ πνεῦμα δὲ ἴδιότης καὶ
μετοικίνουμένη καὶ
μεταπίπτουσα· ὅθεν
τὴν ἀγεννησίαν καὶ τὴν
γέννησιν φύσεως ἔων
ὅλων ὅλων τὸ ἐμε
μολυσμένα καὶ τὸ ἁδά
κητον καὶ τὸ σφῦρον ὅτι οὐκ
ὀνικὸς· πλάσμα
γὰρ· ὅδε ἀπὸ τοῦ ἀδάμ λέ
γεται καὶ ἀλλοιωθεὶς κατὰ
τὴν φύσιν ἄλλο τρίω
σουσιν· εἷς ὁ υἱὸς ἐν τρι
σὶ καὶ τὰ τρία ἓν ὑπερ
ἐφάμεν· ἐπεὶ δὲ οὐ τὰ
πάντα· ἡ τοῦ υἱοῦ ἐδεῖ
δὲ μὴ τοῖς ἁγίοις ὀνόμοιον
τὴν προσκύνησιν
ρίγραφεσθαι· ἀλλ' εἶναι
τινας καὶ κατὰ προσκυ
νητὰς· ἵνα μὴ μερω·θ·ἡ
τὰ πάντα δοξῆς φ·ἐ πει
κὰ τοῦ· καὶ διὰ τοῦ τοῦ πνεύ
χειρῶν τοῦ τιμῆ θ·εἰς καὶ
εἰκόνι· τοῦ τοῦ δὲ ‹ ›φο
νῶ διαβόλου καὶ πικρᾶ
γεύσει τῆς ἁμαρτίας· φυ
τοῦ τε ποιήσαντος τέλε
ειν ὡς χωρίζομένου·
παρίδειν οὐ φ·υ· τὴν πί
στιν· καὶ τὴν τοῦ ἀγαπᾶ
ν· καὶ τὴν τοῦ ἀγαπᾶ

Κρίνας μυστήριον·
λίνοντολοῦν ταὶ φυ
σεις· καὶ φ·ἁπλοῦσιν ἐ
στιν· καὶ φ·ἁπλοῦσιν ἐ
στιν· καὶ ὁ ἐπιβεβηκὼς
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ οὐ
ρανοῦ καὶ τὰ ἁπάντα τὰ ἁ

τῆς ἁγίας ἀοχῆς τε καὶ λαμ-
προτητος. ἐπὶ δὲ υἱοῦ λιών
δοξάζεται τῆς πίστεως τε
ραςτῦ τελείας ἐς καὶ ταπει
νοτητος· καὶ οὔτε τοῦ
θεότητος ἐκλείπειν δύναται
γίνεσθαί τε καὶ ἰσαπο-
παι· οὐχ ὅπως μεταβολὴν
ἀτρεπτος γάρ· ἀλλ' οὐδ'
ἐς πίνα προσλαβων. φίλα
θρωπος γάρ· ἵνα χωρη
θῇ ὅλος χωρητος διὰ μέσης
σαρκὸς ὁμιλήσας πλήν
ὑς παραπετάσματος. ἐ
πειδὴ καθαρὰν αὐτὸν
τὴν θεότητα φέρειν.
οὔτε ἐν γενέσει καὶ
φορᾷ φύσεως· διὰ τοῦ
το ταῦτα ἐστὶ γνῶναι·
οὐ γενέσεις ὅλον ὅς· οὐ
δὲ σαρκίνους· οὐδὲ χρό
νῳ τὸ ἄχρονον· οὐδὲ μέ
τρῳ τὸ ἀπερίγραπτον·
ἀλλὰ καὶ παρθενίαν
νησις· καὶ ἀτιμίαν· τῶν
καὶ τιμῆς· ἅπασι σὐν
λιτέρων· καὶ πάθειτο ἀπα
θές· καὶ τῶν φθαρτῶν
τὸ ἄφθαρτον· ἐπειδὴ
γὰρ ὥετο ἀπὸ τῆς τοσεί
δε τῆς καὶ σοφίας.
φεότητος ἐλπίδι δελε
άσειν μᾶς· σαρκὸς προβλη
ματίδελεάζεται· ἵνα ὡς
τῷ ἀδὰμ προβάλων
τῷ φῷ περιπέσῃ· καὶ οὗ
τως εἰς νέος ἀδὰμ τὸν πα
λαιὸν ἀνάσωσηται·
καὶ λυφῆ τὸ κατακρι
μα τῆς σαρκὸς· σαρκὶ τοῦ

θανάτου θάνατον φέρῃ·
ἵνα μὴ θεὸν ὑπερεννήσει
ται εἰς τὰ πρόσορτα ἀ
μεν· ἐγὼ τέ σοι τῆς σὲ ὁρῆς
ἔξαρχος καὶ ὑμεῖς· καὶ πᾶ
σα θεϊκὸς μιὸν τε εἰς καὶ
ὑπερκόσμιον· μετὰ ἀ
στέρος ἑδράμομεν· καὶ
μετὰ μαγῶν προσεκυ
νήσαμεν· καὶ μετὰ ποι
μένων περιελλάμφθη
μεν· καὶ μετὰ ἀγγέλω
ἐδοξάσαμεν· μετὰ σὺν μι
ῶν ἐνήγασαμεθα·
καὶ μετὰ ἀννησάν θο
μολογήσαμεθα τῆς γε
ραιᾶς καὶ σώφρονος· καὶ
χαριστῶν εἰς τὰ διάβολο
τι ἄλλοτρίως· ὅτι τὸν
ξένον ἐδόξασεν·

Νῦν δὲ πράξις ἁλήθειαν·
καὶ ἄλλο μυστήριον· ὅδαν
μαίας κατέχειν τὴν
δόξαν· ἐν φύσει νόμι
μος καὶ σὺ ἰωάννης
εὐαγγελίζομαι· εἰς καὶ ἐν
πρόδρομος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς
ἐρημίας· χεφωτίζε
ται· συνάστραφωμεν·
χεβαπτίζεται· σύρι κα
τέλθωμεν· ἵνα καὶ συνα
νέλθωμεν· βαπτι
ζεται ὑς· τοῦτο μόνο·
θεν καὶ τὰ ἄλλα τυρεῖν
ἐπιμελῶς καὶ ἀγαπᾶν
τῶν· καὶ παρά τινος·
καὶ πῆ νικα· ὁ καθαρὸς
καὶ παρὰ ἰωάννου· καὶ
τῶν ἐκλεκτῶν ἀρχο
μένος· ἵνα τιμάθωμε

καὶ τὴν παιδευθησομένην προ-
καθαίρεσθαι καὶ ταπει-
νοφρονεῖν. καὶ κηρύσ-
σειν ἐν τελειότητι καὶ
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐ-
πιγνώσεως καὶ τῆς ἐ-
λπίδος· ἐκεί-
νοις πρὸς τοὺς τὸ βάπτι-
σμα διαχειρίζοντας· καὶ
μὴ προεύτρεπιζομέ-
νους· μηδὲ τοὺς φαλ-
τὴν αὐτῶν εἰς χαρίζομέ-
νους διὰ τῆς εἰς τὸν καλὸ-
ν ἔνεκεν· καὶ γαρεὶ ἀφε-
σιν ἐχειτῶν παρελθόν-
των τὸ χάρισμα. χάρι-
σμα γάρ· ἀλλὰ τὸ τελεί-
ως νοεῦ λαβεῖα σὺν ἀ-
πρὸς τὸν αὐτὸν ἐμέτῳ
ἐπανελθωμεν·

Τοῦτο. πρὸς τοὺς ἐπαίρο-
μένους καταπῶν οἰκο-
νομιῶν τοῦ λαοῦ στηρί-
ου· ἀνάξιά τινι προέχω-
σι· τὸ τρίτον. πρὸς τοὺ-
φαρρούντας τὸ θεότητι.
καὶ πάντα καιρὸν οἰο-
μένους εἶναι διδάσκα-
λίας ἢ προεδρίας· ἢ καὶ
φαίρεται· καὶ σὺ κατα
φρονεῖς τῆς καφάρσεως·
ὑποἰωάννου· καὶ σὺ
κατεζάνισταί τοῦ
σοῦ κηρύγος. τριακον
τα ἑπτὰ ὧν· καὶ σὺ προ
τῆς γενεάδος διδάσκει
τοὺς γερόντας· ἢ τὸ δι
δάσκειν πιστεύεις. οὐ
τε παρὰ τῆς ἡλικίας.
οὔτε παρὰ τοῦ τρόπ-
του ἔχων τὸ διά-

σιλον· εἰ τὸ δανιὴλ
ἐν τοῖς φοβεῖσθαι καὶ
ὁδεύειν καὶ τὰ
παραδείγματα ἐπιγρά-
φει· πᾶς γὰρ διδάσκων
ἀπολογίαν ἑτοῖμος· ἀλ
λ' οὐ μισθὸς εἰς κλῆσιν τὸ
σπάνιον· εἰ περὶ τὴν ἐλπὶ-
χελιδὼν ἔαρ ποιεῖ· μὴ
δὲ γραμμὴ μία τὸ πε-
ῶν μέτρον· ἢ πλοῦς εἷς
τὸν φαλάττιον·

Λὴν ἰωάννης βάπτι-
ζει· πρόσεισιν· ἁγιά-
σων τὸ ὑποδεχόμενον καὶ τὸ
βαπτιστήν· τὸ δὲ προ
δηλον. πάντα τὸν πα
λαιὸν ἀλλὰ μὴν ἐν φάτ-
τῳ ὕδατι· πρὸ δὲ τοῦ
τῶν καὶ διὰ τοῦτο εἰς
τὸν ἰορδάνην. ὥσπερ
ἦν πᾶσα καὶ σὰρξ· οὕτω
πνι τελείων καὶ ὕδα
τι· οὐ δέχεται βάπτι
στης· οἷς ἀγωνίζεται·
ἔργων χρείαν ἔχων ὑπὸ
σοῦ βαπτισθῆναι· ἀν
χωστῶν ἁγίων φωτίν·
ἢ φωνὴ τῶν λόγων· ὁ
φίλος τῶν νυμφίων·
ὁ ἐν γεννητοῖς γυναι
κῶν ὑπὲρ ἅπαντας.
τῶν πρωτοτόκων πάσης
κτίσεως· ὁ προσκυρτη
σας ἀπὸ γαστρός· τῶν ἐν
γαστρὶ προσκυνηθέν-
τι· ὁ προδραμὼν καὶ
προδραμούμενος.
τῶν φανέντι καὶ φα
νησομένων·

Γὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ
βαπτισθῆναι· καὶ σὺ ἔρ-
χῃ πρός με· καὶ τοῦτο
σημαίνει τὸ ὑπερῴου· εἶδες γὰρ
τὸν μαρτυρίαν βαπτι-
σθέντα· εἶδες καὶ τὸν
καθαρισθέντα· καὶ
σὺ ἔρχῃ πρός με· καὶ τοῦ
προφητικοῦ· εἶδες
γὰρ ὡς μετὰ πρωΐαν
πολλὰ τὸν λαὸν ἐθε-
ράπευσεν· οὕτω καὶ σὺ πρὸ τοῦ
σταυροῦ πολλοὺς
θεραπεύσεις· τί δὲ
τοῦτο; ἀφέσει ἁρτι· τοῦ
τό γὰρ οἰκονομία· εἶ
δες γὰρ με τὸ ὀλίγον ἀν
τὶ τοῦ βαπτισθέντα τὸν βα
πτίστην· τί δὲ τὸ πῦ
ον; εἶ καθαρεῖς· τί δὲ τὸ
πῦρ; εἰ τοῦ κοῦφου
παν. καὶ ἡ ζέσις τοῦ
πνς· τί δὲ ἡ ἄχύρου; τῆς
ἀθεραπεύτου ψυχῆς
εἰς τὸ λιμὸν καὶ μετὰ
ἰσόπρον· τί δὲ ἡ μάχαι
ρα; εἰ τομὴ τοῦ λόγου· εἰ
διρόυσα τὸ χεῖρον ἀπὸ
τοῦ κρείττονος· καὶ
διχοτομοῦσα τὸν πιστὸ
καὶ τὸν ἄπιστον· καὶ ἐ
πεὶ ρόυσα τὸν υἱὸν καὶ
τὴν θυγατέρα καὶ τὴν
νύμφην· τῶν πρι καὶ τῶ
μρι καὶ τῶν πενθερᾶ τὰ
νέα καὶ τὰ προσφατα·
τοῖς παλαιοῖς καὶ σκιῶ
δεσι· τί δὲ ὁ φαιρώτερ
τοῦ ὑποδήματος· ὃν
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς βαστάζων ἐγὼ ἐν·
ὅτι σὺ μὲν ἁμαρτίας καθαίρω

φος· ὁ νέος σὺ λιάς· ὁ προ
φήτου περισσότερος· ὃ
ἐγὼ καὶ τὸν προφητευό
μενον μὲν εἶδες· ὁ παλαιᾶς
καὶ νέας μεσίτης·
ἰτοῦτο; τυχὸν ὅτι σὲ
πλημμιάς λόγος καὶ τῆς
χαρισός· οὐ μὴ δὲ τὸ ἀσφα
τον ἑαυτὸν·
μὴ ὅτι τοῖς χαρισμοῖς
ἐτικὰ ἐνηπιόθεν χῶ·
ἀλλ' οὐδὲ τοῖς καταλοι
πὰ ἐνηντῶν πνι· ἀλλὰ
καὶ ἀνείσι εἰς τοῦ ὕ
δατος· συναναφέρει γὰρ
ἑαυτῷ τὸν νικόλαον·
καὶ ὁρᾶς χιζόμενον τοὺς
οὐρανούς· οὐ σοῦ ἄλλοι
εἰσλείσεν ἑαυτῷ τε καὶ
τοῖς μετ' αὐτὸν ὡς περὶ
τῆς φλογίνης ῥομφαί
ας τὸν παράδεισον· καὶ
τὸ πνα μαρτυρεῖ τῇ
θεότητα· τῶν γὰρ
λοιῶν προστρέχει· καὶ
ἡ ἐζ οὐρανῶν φωνή· ἐ
σὺ ἐστὶν γὰρ ὁ μαρτυρό
μενος· καὶ ὡς περιστε
ρά· τί μὲν γὰρ τὸ σῶμα·
ἐπεὶ καὶ τοῦ τροπῆ ἐω
σεῖ θεῖα μαρτικῶν ὁρῶν
μένη· καὶ ἁμαπόρρω
φος ἐνεῖ φίσταται περιστε
ρᾶ· καταικλύσαι οὐ λύ
σι νεῦ αγγελίζεσθαι·
εἶδε ὀρικοῖς καὶ ἐταφλοῖς
κρίνει θεότητα· καὶ
διὰ τοῦ τὸ μικρόν σοι
τὸ πνα· ὅτι ἐνεῖδε ἰπε
ριστερᾶς· ὡς μικρολόγε

περὶ τὰ λείψανα. ὅρα οἱ
καὶ βασιλείαν οὐ νοῶν ἃ
τιμάζειν. ὅτι καὶ οἱ κωφοὶ
ναπυοὶ ἀπείκαζεται·
καὶ τῆς οὐ μεγαλειότη
τος ὑπεραίρειν τὸν ἀντι
κείμενον· ὅτι ὁ μὲν
ὄρος μέγα καλεῖται καὶ
λευϊαφάν καὶ βασιλεὺς
τῶν ἐν τοῖς ἰουδαίοις· ὁ δὲ
ἀμνὸς καὶ μαργαρίτης
καὶ στάγων καὶ τὰ τοιαῦ
τα προσαγορεύεται·
ἐπειδὲ βαπτίσματος καὶ
πανηγύρεως καὶ δεῖλει
κρόντι προσκαίκοπαφῇ
σαι τῷ διὰ μὰς μορφω
τικὰ βαπτισθέντας
σταυρωθέντι. φέρε τι
περὶ διαφορᾶς βαπτίσμά
των φιλοσοφήσωμεν.
ἵνα ἀπέλθωμεν ἐν τῇ
θένις κατορμένοι· ἐ
βαπτίσεν ἰωάννης. ἀλλ' ἐν ὕ
δατι· καὶ πρὸ τοῦ τοὺς ἐν
νεφέλαις καὶ θαλάσσῃ τυ
πικῶς δὲ τοῦτο ἔλεγεν. ὡς
καὶ παύλῳ δοκεῖ· ἡθα
λασσα τοῦ ὕδατος· ἡ νεφέ
λη τοῦ πνεύματος· τὸ μάννα·
τοῦτ' ἐστὶ ζωὴ σάρκου·
τὸ πόμα τοῦ θείου πό
ματος· ἐβαπτίσε καὶ ἰ
ωάννης· οὐκ ἐτιμέ
ησε ἰουδαίους· οὐ γὰρ ἐν ὕδα
τι μόνον· ἀλλὰ καὶ εἰς κα
τάνοιαν· οὐ μὴ πω δὲ ὅλο
πνεύσῃ· οὐ γὰρ προστί
θησι τῷ ἑνὶ πνεύματι· βαπ
τίζει καὶ πυρί· ἀλλ' ἑνὶ πνεύματι· τοῦ

τοῦ τελειότητος· καὶ πῶς
οὗτος· ἵνα τί παραπέμψῃ
σῳ μικρὸν· ἔχουσιν·
ὁ δὲ καὶ τέταρτον βά
πτισμα τὸ διὰ μαρτυ
ρίου καὶ αἵματος· ὃ καὶ
αὐτὸς ἐβαπτίσατο·
καὶ πολυγενῶν ἄλλων
ἀδεσμώτερον· ὃς μὲν
τέροις ῥύποις οὐ μολύ
νεται· ὁ δὲ καὶ πεμπτο
ἔτι τοῦτων δακρύων·
ἀλλ' ἐπιπονώτερον ὂν τὸ
λούσωνι καθ' ἑκάστην
νύκτα τὴν κλίνην
αὐτοῦ καὶ τὴν στρω
μνὴν τοῖς δάκρυσιν·
ὧν τῆς καὶ σὰς προσόζου
σις καὶ οἱ μώλωπες· ὃς
πενθοῦν καὶ σκυθρω
πάζων πορεύεται· καὶ
μιμεῖται τὴν ἐπίστρο
φὴν μανασσῆ καὶ τὴ
νινευϊτῶν πλημμέ
νην ταπείνωσιν· ὃς
φθέγγεται τὰς τούτε
λῶν οὐφωνὰς ἐντῶν
ἱερῶν· καὶ δικαιοῦται
παρὰ τὸν μεγάλαυχον
φαρισαῖον· ὃς συγκυ
πτει κατὰ τὴν χαμ
παναίαν καὶ ζητεῖ φιλα
θρωπίαν· καὶ ἵλεως
κυνὸς τροφὴν ἀγαν
λίσκων τὸν τρόπον· ἐγὼ
μὲν οὖν ἀνόσειναι ὁ
μολογῶ· ζῶν τρέ
πτὸν καὶ ῥευστὴν φύ
σεως· καὶ δέχομαι τὴν
τοιαύτην προφύλαξιν· καὶ προσκυ

νῶ τὸν δεδωκότα. καὶ
τοῖς ἄλλοις μεταδίδωμι. καὶ προεὶς φέρω τὸ
ἔλεος τὸν ἔλεον· οἶδα γὰρ
καὶ αὐτὸς ἀσθένειαν πε
ριβεβλημένος. καὶ ὢν κἂν
μετρίως μετρηθήσο
μενος· οὐδὲ τίλεγεις
τίνομοθετεῖς ὧν εὖ
φάρισαῖε καὶ καθαρετὴ
προσηγορίαν οὐ τὴν πρὸ
αἱρεσιν· καὶ φύσεων ἡμῖ
τὰν αὐτοῦ μετὰ τῆς
αὐτῆς ἀσθενείας· οὐδὲ
χημετανοίαν; οὐδ' ἀφε
σιν ἁμαρτίας; οὐδὲ
ἱερουσαλὴμ ἱερουσαλήμ; ἡ σὺ
γε τοιοῦτος ἱκρίτου τυ
χοις· οὐ καὶ δὴ τοῖς φι
λανθρωπον; τοῦτ' ἀσά
θενείας ἡμῶν λαβὸν
τος· καὶ τὰς νόσους βασ
τάσαντος; τοῦ μὴ δικαίοις
ἐλθόντος· ἀλλὰ μαρτω
λοῖς εἰς μετάνοιαν; τοῦ
ἔλεον θέλοντος μᾶλλο
ἢ θυσίαν; τοῦ ἑβδομη
κοντάκις ἑπτὰ συγχω
ροῦντος τὰ ἁμαρτήματα;
ὑμῶν μακαρίων σοῦ τοῦ
τὸν ἐκ καθαρότητος
ἦν. ἀλλὰ μὴ τύφος νο
μοθετῶν ὑπερῆνον.
καὶ λύων τὴν ἀπογνώσει
τὴν ἐπανόρθωσιν· ὁ
μοίως τε ἐπιεικῆ καὶ
καὶ ἀνεξίκακον ὄν φρονίστος.
καὶ κατάγνωσι κακυ
ρητος· ἢ μὲν οὖν ἐμὲ
φιβεῖ τὴν ἡνίαν. ἢ δὲ

Ἀσφαλῶς κατάγχουσι
ἐρῶ δὲ μοι τὴν ἀκαθαρό
τητα. καὶ δέχομαι σου
τὴν φρασύτητα· νῦν
δὲ δεδοίκαμεν βρύωνες
κεῖν. εἰσάγεις τὸν ἀνιά
τρευτον· οὐδὲ τὸν ἀδά
δεκτον μετανοοῦντα· ὧν
καὶ τὸ προφητικὸν ἁρ
πάσαι μετανοιᾶς συνε
τήρησεν; οὐδὲ πέτρο
τὸν λέπραν· παθόντα
τιᾶν θρώπινον περι
τὸ σωτήριον πάθος; ἰσ
δὲ δέδεκται· καὶ τῶν τρι
ῶν τῆς σαρώσεως καὶ
τῆς ὁμολογίας· τὸ τρι
σὸν τῆς ἀρνήσεως σφρα
γεύσεν· ἢ οὐδὲ τελείω
θέντα δεχηδαίμονος·
ἐστὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῆς
σηπεδόνος· οὐδὲ τὸν
ἑνὶ κορίνθῳ παράνο
μησαντα; παῦλος δὲ ἐᾷ
γαπηνέκυρωσεν. ἐπεὶ
δὴ τῆς διορθώσεώς ἐστε
καὶ τὸ αἴτιον. ἵνα μὴ
τῆς περισσοτέρας λύπης
καταποθῇ βαρηθεὶς
τῇ μέτρια τῆς ἐπιπλη
ξεως· οὐδὲ τὸν ἐκ σφα
μιζεις χύρας· διὰ τοῦτο
ηλικίας ἐᾶ λῶν τον; παῦ
λος δὲ τοῦτο ἔτολμησε·
ὃς καὶ δηλαδὴ διδάσκαλος
ὢν ἐπιστατικὸν ὄνον
φθάσας. καὶ ἄλογον πα
ράδειγμα. καὶ ἀπορρη
τοτέρων ἀκούσας. καὶ
μείζονα κύκλον τῶν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΕΡΙΛΑΒΩΝ·
ΑΛΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΤΑΥΤΑ· ΤΙΣ ΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΗΝ ΕΙΧΟΝ. ΗΜΙΝ ΚΑΤΑ ΧΡΙ
ΝΕ· ΕΙΔΕ ΑΜΙΦΙΒΟΛΟΝ
ΗΝ ΚΑΤΩ ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡ
ΑΛΛΑ ΝΑΥΑΤΟ ΦΗΣΙΝ
ΟΥΚ ΕΔΕΧΑΤΟ ΤΟΥΣ ΕΝΤ
ΔΙΩΓΜΩΝ ΠΑΡΑΠΕΣΟΝΤΑΣ
ΤΙ ΤΟΥΤΟ ΕΙΜΕΝΟΥ ΜΕΤΑ
ΓΝΩΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΩΣ· ΟΥ
ΔΕ ΕΓΩ ΔΕΧΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝ
ΙΚΑΜΕΝΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΣΑΙ
ΑΞΙΩΣ· ΜΗ ΔΕ ΑΝΤΙΣΗ
ΙΣΟΥΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΙΚΑΙΣΩΤΗ
ΔΙΟΡΘΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΟΤΑΝ
ΔΕΞΩΜΑΙ· ΤΗΝ ΠΡΟΣΗ
ΙΣΟΥΣΑΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΠΟΝΕ
ΜΟΝΧΩΡΑΝ· ΕΙΔΕ ΤΟΥΣ
ΕΙΣΤΑΙΣΕΝΤΑΣ ΤΟΙΣ ΔΑ
ΙΣΡΥΣΙΝ· ΟΥΜΗΝΟΜΑΙ·
ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΟΙ ΝΟΜΙΟΣΠΗΝ
ΑΤΟΥ ΜΑΙΣΑΝΘΡΩΠΙΔ·
ΟΣΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ ΜΕΝΟΥ
ΙΣΕΙΣΟΛΑΣΕ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕ
ΡΑΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΝ.
ΠΟΡΝΕΙΑΝ ΔΕ ΟΥΤΩΠΟ
ΙΣΡΩΙΣΙ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕΝ.
ΩΣ ΑΣΑΡΙΣΟΙΣΙ ΚΑΙ ΑΣΩΛΙΑ
ΤΟΣ· ΤΙ ΦΑΤΕ· ΠΕΙ
ΘΟΜΕΝ ΥΜΑΣ ΤΟΙΣ ΛΟ
ΓΟΙΣ ΤΟΥΤΟΙΣ; ΔΕΥΡΟ
ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΘΗΝΙΩΝ ΤΙ
ΑΝΩΝ· ΜΕΓΑΛΥΝΩΜΕΝ
ΑΜΑΤΟΝΚΝ· ΜΗ
ΤΙΣ ΥΜΩΝ ΕΙΠΕΙΝ ΤΟΛ
ΜΗΣΗΜΙΝ ΔΕ ΕΙΛΙΑΝΕ
ΑΥΤΩΝ ΤΕΘΑΡΡΗΚΕΝ. ΜΗ
ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ. ΚΑΘΑΡΟΣ
ΓΑΡΕΙΜΙ· ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΥΤΩΣ

ΩΣ ΠΕΡΕΓΩ· ΜΕΤΑ ΔΟ
ΤΕΚΑΙ ΗΜΙΝ ΤΗΣ ΛΑΜ
ΠΡΟΤΗΤΟΣ· ΑΛΛΟΥ ΠΕΙΘΟ
ΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΜΙΩΝ
ΔΙΑΣΡΥΣΑΜΕΝ·
ΥΤΟΙΜΕΝΟΥ ΝΕΙΜΕΝΟΥ
ΛΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕ
ΡΑΝ ΟΔΟΝ ΚΑΙ ΧΥ. ΕΙΔΕ
ΜΗ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ ΠΟ
ΡΕΥΕΣΘΩΣΑΝ· ΤΥΧΟΝΕ
ΚΕΙ ΤΩΝ ΠΥΡΙ ΒΑΠΤΙΣΘΗ
ΣΟΝΤΑΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙ
ΩΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙ· ΤΩΝ
ΠΙΠΟΝΩΤΕΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΜΑΚΡΟΤΕΡΩ· ΘΕΣΘΕΙ
ΩΝ ΧΟΡΤΟΝ ΤΗΝ ΥΛΗΝ.
ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΠΑΣΗΣ ΚΑ
ΚΙΑΣ ΟΥΣΟΤΗΤΑ· Η
ΜΕΙΣ ΔΕ· ΤΗΝ ΜΙΣΘΩΣΙΝ
ΤΟΥ ΧΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΡΟΝ. ΚΑΙ ΚΑΛΩΣ ΕΟΡΤΑΣΩ
ΜΕΝ· ΜΗ ΓΑΣΤΡΙ ΤΡΥ
ΦΩΝΤΕΣ. ΑΛΛΑ ΠΝΕΥΜΑ
ΤΙ ΕΥΦΡΑΙΝΟΜΕΝΟΙ· ΤΡΥ
ΦΗΣΩΜΕΝ ΔΕ ΠΩΣ; ΛΟΥ
ΣΑΣΘΕ ΚΑΘΑΡΟΙ ΓΕΝΕΣΘΕ·
ΕΙΜΕΝ ΦΟΙΝΙΚΟΙ ΤΗ
ΝΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΣΤΕ. ΚΑΙ ΗΤ
ΤΟΝ ΑΙΜΑΤΩΔΕΣ. ΛΕΥ
ΚΑΝΘΗΤΕ ΩΣ ΧΙΩΝ·
ΕΙΔΕ ΙΚΟΙΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝ
ΔΡΕΣ ΑΙΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΙ.
ΙΚΑΝΕΙ ΣΕ ΡΙΟΥ ΛΕΥΚΟΤΗ
ΤΑ ΦΑΣΑΤΕ· ΠΑΝΤΙ
ΔΕΙ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΕ ΚΑΙ ΚΑ
ΘΑΙΡΕΣΘΕ· ΩΣ ΟΥΔΕΝΙ
ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΧΑΙΡΕΙΝ Ο
ΣΟΝ ΑΝ ΟΥΔΙΟΡΘΩΣΕΙ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΙΑ. ΥΠΕΡ ΟΥΛΟ
ΓΟΣ ΑΠΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝ ΛΙΥ

στηριον ἵνα γένηται φῶς
ὡς φωτὶ πρεπενικόν
ζωτικὴν τοῖς ἄλλοις ἀν-
θρώποις δύναμις· ἵνα
φωτὸς τελείας τῶν μεγά
λων φωτὶ παραστᾶν
τες· καὶ τὴν ἐκείσε λυ
πηφῆτε φωταγωγίαν·
ἐλλαμπόμενοι τῇ τρι
άδι καθαρώτερον καὶ
τρανότερον. ἡ σὺν ἡ
μετρίως ὑποδεδεχθε
τὴν μιᾶς αὐγὴν ἐκεί
ἄστρῃ ἐοικότως ἐν χῷ
ἰῦ τῶν κῶν ἡλίων ἢ ἡδο
ζάειε τοὺς αἰῶνας ἀμήν

ΘΕΟΥ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ·
ΤΡΙΣΣΗΝ ΤΕΝΝΗΣΙΝ ΤΩΝ
ΟΛΕΘΡΙΟΝΟΣΟΥ ΤΗΝ ΕΚ
ΝΕΚΡΩΝ ΤΡΙΗΜΕΡΙ
ΣΑΝΤΟΣ ΤΗΝ ΕΞΑΝΑΣΤΑ
ΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ ΠΑΣΙΝ
ΙΚΤΕΡΙΝΗΝ ΤΕΘΕΩΤΙΚΑΙ ΔΟΥ
ΛΗΝ ΚΑΙ ΕΜΠΑΘΩΣ ΗΔΕ
ΗΝ ΙΕΡΙΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΚΑΙ ΛΥΤΙΚΗΝ ΠΑΘΩΝ.
ΠΑΝΤΟΔΑΠΟΓΕΝΕΣΕΩΣ ΚΑ
ΛΥΨΑΣΑΝ ΠΕΡΙΤΕΤΜΗΜΕΝΟΥΣ Α.
ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΗΝ ΑΠΑΝΩΖΩ
ΠΝΕΥΜΑΝ ΑΓΟΥΣΑ· ΗΔΕ ΦΟ
ΒΕΡΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟ
ΜΩΤΕΡΑ ΠΑΝΤΟΠΛΑ
ΣΙΑΣ ΥΠΑΓΟΥΣΑ ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ
ΤΡΙΨΥΛΑΣΤΗ ΠΑΡΑΣΤΗ
ΣΟΜΕΝΟΝ. ΚΑΙ ΛΟΓΟΝ Υ
ΦΕΖΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΤΑΔ
ΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ· ΕΙΤΕ
ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΟΝΕΠΙΣΚΟ
ΛΟΥΣΗΣ· ΕΙΤΕ ΤΟΥ ΠΝΙ
ΣΥΝΗΠΙΛΟΥ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΑ
ΡΙΝ ΗΔΕΩΣ ΗΝ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΛ
ΣΕΩΣ ΤΡΑΥΤΑΣ ΑΝΤΑΣ
ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΕΔΑΠΑΣΑΣ. ΠΑΡΕ
ΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΥ ΤΙΜΗΣΑΣΟΕΛΟΣ
ΧΡΙΣΑΙ ΝΕΤΟ· ΤΗΝΔΕ
ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΦΥΣΙΚΗΝ ΤΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΖΩΤΙΚΩΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΥ ΣΕΙ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΟΠΕΡ ΑΥΤΟΣ ΕΒΑΠΤΙΣΑΤΟ·
ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΗΝ ΑΥΤΟΣ ΑΝΕΙΛΗΦΕ· ΩΣ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ
ΕΝ ΠΟΛΛΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ.
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟ
ΙΣΟΣ ΕΙΚΩΝ ΕΙΚΡΑΝΤΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ

ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΑΤΩΝ ΦΩ
ΤΩΝ ΗΜΙΝ ΕΛΑΜΨΕΝ
ΡΙΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ
ΠΕΧΑΡΙΣΤΗΣΘΑΙ
ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΗΜΩ
ΤΕΡΑΣ· ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ.
ΠΑΛΙΝΑΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕΘΛΙΑ
ΣΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΙΣ
ΣΑΡΚΙ ΦΙΛΟΙΣ· ΙΣΟΥΡΟΥ
ΜΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΕΙΔΑΙΣ·
ΕΤΗΣΙΑ· ΟΣΑ ΤΕ ΑΛΛΑ ΠΑΝΗ
ΓΥΡΙΖΟΥΣΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΕΦ ΑΙΣ
ΡΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΤΟΣ ΒΡΑΧΕΑ ΔΙΑΛΕΞΩ ΔΙΑ
ΦΑΣΙΝ ΕΙΤΗΣΕ ΘΕΙΑΣ ΤΕ ΟΥ
ΣΙΑΣ ΜΕΤΕΙΝΗΚΟΥΣΗΣ ΕΥΕΡ
ΓΕΣΙΑΣ· ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΑΣ
ΟΛΟΓΟΣ ΠΑΡΕΔΡΑΜΕΝ ΤΟΙΣ
ΩΡΑΣΙ ΚΑΤΕΠΗΧΟΥΣΗΣ.
ΚΑΙ ΔΗΛΑΤΩ ΛΟΓΟΥ ΤΟΝ
ΙΣΟΡΟΠΟΝ ΦΕΥΓΟΝΤΟΣ ΒΟΣ ΒΟ
ΡΟΣ ΔΕ ΛΟΓΟΥ ΠΟΛΕΜΙΟΣΑ
ΙΣΟΔΙΣ. ΩΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΑ
ΤΡΟΦΗ ΣΩΜΑΣΙ ΤΡΟΦΕΣ
ΧΕΤΟ ΔΕ ΑΞΙΟΝ ΤΟΙΣ ΛΕΧΘΕ
ΝΣΙ ΝΟΜΙΣΘΕΝ ΠΑΡΑ ΦΕΡΕΣ
ΘΑΙ ΜΗ ΤΟΙΑΥΤΗ ΤΟΙΝΥΝ ΠΡΟ
ΦΑΣΙΣ ΕΠΙΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟΤΕ
ΙΝΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ· ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΦΩΤΙΣΜΟΣ.
ΤΟΥ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΗΣ

καταξιώσας· περὶ μεταβολῆς
τῶν ἁγίων γονέων αὐτῆς·
πρώτης στεφανώσεως καὶ τῆς
τελευταίας φιλοσοφείας·
ὑπὸ ὑπαρόντος καιροῦ·
περὶ δὲ τῆς ἐκλέκτης καὶ
τῆς νυμφικῆς ἀναγρα-
φῆς· ἣν ἐπωνύμως ἔστιν τῶν
φωτισμῶν ἱερὰ φιλο
σοφήσωμεν·

Τὸ φωτίσμα λαμπρότης
ἐστὶ ψυχῶν· βίου μετα
θέσεις· ἐπερωτήματος τῆς
εἰς θεὸν συνειδήσεως τὸ
φωτισμα· βοήθεια τῆς
ἀσφενείας τῆς ψυχῆς τε
ρας· τὸ φωτισμα· σαρ
κὸς ἀποθέσεις· πνεύματος
λογισμοῦ· λογισμοῦ ἐπι-
νοίας· πλάσματος ἐπανόρ
θωσις· κατάκλυσμος
ἁμαρτίας· φωτὸς μέ
τουσία· εἰς τοῦτο μετα
λυσις· τὸ φωτισμα·
ὀχήματος πρόσφυσις· συνεί
δησις ἀγαθὴ χύ· ἐρεισμα πί
στεως· πολυτελείωσις·
κλεὶς οὐρανῶν βασιλείας·
ζωῆς αἰωνίου τρίς· δουλεί
ας αἱρεσις· δεσμῶν
ἔκλυσις· συμφέρουσα με
τάθεσις· τὸ φωτι
σμα· τί δεῖ πλείω κα
τάριθμεῖν· τῶν τοῦ
θεοῦ δωρεῶν τοῖς ἀλλι
σταις καὶ μεγαλοπρε
πέστατον· ὡς περ γὰρ
ἁγιάζων καλεῖται
τίνα· καὶ ἁγιάσματος
ἐν περιεκτικώτερα

γάρ ἐστι καὶ κυριώτερα·
οὕτω καὶ αὐτὸ πάντος
ἄλλου τῶν παρ ἡμῖν
φωτισμάτων ὀνομα
τερον· καλεῖται δὲ καὶ
περιχαρὲς τοῦτο πρά
γματος τοῦτο πα
ρόντων ἡμῶν· φι
λοῦσι γὰρ οἱ θεραπευ
ταὶ τὰ ἱερώτατα σῶζειν
μεμνῆσθαι δεῶς συνεῖναι
καὶ τοῖς ὀνόμασιν· εἴτε
τοῦ πολυειδοῦς τῆς σε
ρεσίας· πολλάκις καὶ τὰς
καλλιεπείας μὴ ἀνάξιον
γήσαντος· δώρων καλου
μένων· χαρίσματα· βαπτι
σμα· χρῖσμα· φώτι
σμα· ἀφθαρσίας ἔνδυ
μα· λουτρὸν παλιγγε
νεσίας· σφραγίδα· πᾶν
ὁτιτίλιον· δώρημα·
ὡς καὶ μηδὲν πρόσε
στι δεόμενον·
χαρίσματα δὲ· ὡς καὶ φι
λοῦσι βαπτίσματα·
ὡς συνεφαπτόμενα
τῷ ὕδατι τῆς ἁμαρ
τίας· χρῖσμα δὲ ὡς ἱερὸ
καὶ βασιλικόν· τὰ γὰρ
ἱερὰ τὰ χριόμενα·
φώτισμα δὲ· ὡς λαμ
πρότητα· λουτρὸν
δὲ ὡς εἰς πλύσιν· σφρα
γῖδα δὲ· ὡς συντήρη
σιν καὶ τῆς δεσποτείας

σημείωσιν.

Τοῦτος γὰρ οὗσιν οὗ νοῖ·
τοῦτο δοξάζουσιν ἀγγε
λοι διὰ τὸ συγγενὲς τῆς
λαμπρότητος· τοῦτο
ἔικων τῆς ἐκείνου φύσε
ως καὶ ὁμοιότητος· τοῦτο οὐ
κ ἀρχὴ ἐνεργείας βουλή
σεως ἢ δυνάμεως· οὐ δύναμις
φαιδρὸν ὀνομάζουσιν· τὸ σε
πτὸν ἐστὶ φῶς τὸ αἰσθητὸν
καὶ ἀπρόσιτον· οὔτε
νὺξ καταλαμπτόν· οὐ
τε λογισμῶν· πᾶσις
φωτιστικὸν λογισμὸς
φύσεως· τοῦτο ἔνιοι
ἢ τοὺς ὁπερέχειν αἰσθητοὺς
ἥλιος· ὅσον ἀπὸ κ αφαι ρῶ
μεν φαντάζόμενον.
καὶ ὅσον ἀπὸ φαντασθῶ
μεν ἀγαπώμενον· καὶ
ὅσον ἀπ ἀγαπήσωμεν.
ἀὐξόμενον· ἀὐ
τὸ ἑαυτοῦ θεωρητικὸ
γε καὶ καταληπτικόν·
ὀλίγα τοῖς ἔξω χεόμενο
φῶς δὲ λέγω· τὸ ἐν πρι
καὶ ϋῳ καὶ ἁγίῳ πνευ
ρούμενον· ὃ ἢ πλού
τος ἐστὶν ἢ συμφυΐα·
καὶ τὸ ἓν ἐξ ἁλμάτης
λαμπρότητος· δεύτε
ρον δὲ φῶς ἄγγελος· τὸ
πρῶτον φῶς τὸ ἀπορ
ρον τῆς ἢ λιε τουσία· τὴ
πρὸς αὐτὸν εὐσεβικὸν ϋ
πυρρίατον φωτικὸ
ἔχουσα· ὃ νῦν οἱ δὲ εἴτε
τῆ τάξει τῆς στάσεως
μεριζόμενον τὸν φω

τισμὸν, εἴτε τοῖς μέτροις
τοῦ φωτισμοῦ τὴν
πάλιν λαμβάνουσα·
τρίτον φῶς ἀνος· ὃ καὶ
τοῖς ἐξ ὧν δηλόν ἐστι·
φῶς γὰρ τὸν ἀνθρωπο
λογικὸν οὐσιὰ διὰ τὴν τοῦ ἐν
ἡμῖν λόγου δύναμιν·
καὶ ἡμῶν αὐτῶν πα
λιν ὀφθαλμοειδέστερον καὶ
μᾶλλον φῶν πανσιάζον
τες· οἷ δὲ καὶ ἄλλο φῶς
ὡ τὸ ἀρχέγονον ἡλιοει
δὲς τὸ ἢ διεκόπη. πρῶ
τον ὑποστάν τῆς ὅρα
τῆς κτίσεως· τὴν τε
κυκλικὴν τῶν ἀστέ
ρων περίοδον. καὶ τὴν
ἄνω φ ἐν φρυκτωρί
αν ἰσόκοσμον ὅλον αὐγάζ
σαν· φῶς λέγειν. καὶ
ἢ τῶν πρωτογόνων δόφει
σα πρωτογόνως ἐν τοῖ
ἔπειδὴ λυχνος ἐν τοῖ
νόμου καὶ φῶς· καὶ δι'
ὅτι φῶς τὰ προστάγμα
τα σου ἐπὶ τῆς γῆς· ἐι
καὶ τὸ φ ο ν ερὸν εἰσό
τος ἐπὶ ἐλθόν· τὴν νίκα
κιάνεδημιούργησεν·
φῶς δὲ τυπικὸν καὶ
εὐαίρετον τοῖς ὑπο
δεχομένοις· ὁ γραπτὸς
νόμος εἰς ὁ γραφῶν
τὴν ἀλήθειαν· καὶ τὸ
τοῦ μεγάλου φωτὸς
μυστήριον· ἐ περὶ καὶ
τὸν λύχνου πρόσωπο
τοῦτο δοξάζεται· ἰς·
ἵνα πλήσιον ἁφῶ τὰ λῶ

μεντῶλόγω. φῶςμὲν
ἵνεκπυρὸςτῶνλοιπῶν
φαντάζομενον. ἵνα
κατὴνβάτονεἰςαιεν
μεν. ὃγὰρκατεῖςαιεναφ'
ἵναικαὶτὴνφύσινπα
ραδείξῃ. καὶτὴνωρίσθη
τὴνδύναμιν· φῶςδε
τὸἐνεπυλωπυρὸςὁμη
γήσαντοῦἵνα· καὶἵνακε
ρῶσαντὴνἔριθιον· φῶς
τὸπλιάνἁρπάσανέντ..
τόυπυρὸςἁρμάτι· καὶ
μὴςυλίφλεξαντὸν
ἁρπάζομενον· φῶςτ
τουςποιμένας περια
στράψαν. ἵνηνίκατοὐχρ
ὸνονφῶς. τῶνχρονικῶν
μίγνυται· φῶς. τοτ
δράμοντοςἀστέροςεπι
βηφλεβὶςἄλλως· ἵνα
καὶμάγουςὁδηγήσῃκ
αὐτοφορήσῃτὸὑπερη
λιακὸφῶςκαὶἡλίωνη
γεμόνιον· φῶςἵνπα
ραδείχθεῖςαφεθῇεπι
τοῦὄρουςτοῖςμαθηταῖς.
μικρούςτερροτέραικὸ
σμου· φῶςἵνπαῦλον
περιαστράψαςφανερω
σῇ· καὶἵνπλανηθῶνὁ
τεων. τὸνεἰςοτονπῆς
τυχῆςθεραπεύσα
ῶςκαὶἵνεἰςθεὸνπλάσ
προτῆςτοῖςἐντάυθα
ἰσεἰςαφαρμένοις. ἵνη
καεἰςλαὸνφοβηθῇὁ
καὶοἰῶνῆλιος· ὧνἵνεκα
ταὶθεμενιεωφθέων
όντωνικαὶβασιλέων.

διαστέλλωνκαὶδιαιρῶ
τὰςἀξίαςτῆςεἰςεῖφεν
μακαριότητος· φῶς
παρὰτὰυταῖδιότροπως.
ὁτὸῦβαπτίςματος φ...
τισμος· περὶοὖνὑμνῆ
μῖνὁλόγος. μεγαςκαὶ
φαυλαςτὸνοτὸῦτῶν
τηριασμὸνπεριεχό
μυστήριον·

Ἐπειδὴγὰρτὸμὲνκλη
δενἁμαρτεῖνἐστιφῦ.
καὶτῆςπρωτηςκαὶ
συνφετοῦφυςεως. ἁ
πλότηςγὰρεἰρηναίας
ἀςπασιαρτος· φαρρῶδε
εἰπεῖνοτικαὶτῆςἀγ
γελικῆς. ἠοτιἐγγυτά
τωντοῦτοὐδιατηνπρὸς
ὁμεγγυτητα· τὸδεἁ
μαρτάνεινἀνφρωπι
νον. καὶτῆςκατωςυν
θεσεως. συνθεσεωςγὰρἀ
χὴδιαστάσεως. ὃγικῶε
τὸδεἶναδοκῆτὸν τὸ
ἑαυτοῦπλασμακατα
λιπεῖνὁδεσπότην. οὐ
δεπεριἴδεῖνικινδυνεὺ
οντὴνἴδιαυτοῦδια
στασιν· ἀλλ'ὡςπερὸὐ
κὸντασὑπεστησεν. οὕ
τωςὑποστάντασἀνε
πλασε. πλάσινοὖνοτε
ραντεικαὶτῆςπρώτης
ὑφηλοτεραν· ἢτῷςμὲ
ἀρχομενοςἐστὶνφρα
γὶς· τοῖςδὲτελειοτέρους
τὴνἠλικιαν. καὶχα
ρισμα. καὶτῆςπαθοῦ
σεωςεἰκονοςδιατὴνικα

κιανεπανορθωσις· ἵνα
μηπῆἀπογνώσειχει
ρουσ' ιηομενοι. καὶτὰ
εἰπρὸστοχειρονικατα
φερομενοι. τελείουσεζω
πουσκαὶουκὰιτῆσάρε
τῆςδιἀπογνωσινπιπτ...
μεν· μηδεείσκαισῶσι
βαθοσεκπεσοντες. ὅδη
λεγεταικαταφρονῶ
μεν· ἀλλ' ὥσπερὁπλιτικρᾶ
τοῦντελινοντες· κα
τὰγυμνατιτοὺσπόνους
διαναπαυσαντες. οὕτ
τοὲζῆςτῆςὁδοῦ· νεαροὶ
καὶπροφυλοιδιαμυσου
μεν· ἀυτημενῆτοῦ
βαπτισματοσχαρισκαὶ
δυναμις· ὁυκοσμιουσκα
τακλυσμιονὡσπαλαι.
τῆςδετοῦκαθ' ἑκαστον
ἁμαρτιας· καθαρσινέ
χουσα· καὶπαντελεῖρυ
τινῶναπὸκακιασε
πεισελθοντωνευτχω
μενατωνπὰλιοὐσιατω
ιτῶνδεὄντωνπαλιῶ.
εἰςτυχῆσελεῦσεωσκαὶσω
ματος· καὶτῆσμελλούσης
τῆς· τῆςδεἀοράτουφυ
σεως. διττὴκαὶἡκαθαρ
σις· διὕδατοσπεφυκὲ
καὶπῆς· τοὺμενφερε
ρητῶσπερκαὶσωματι
κῶλαμβανομενου.
τοὺδεἀσωματωσκαὶἀ
φεωρητωσσυμπρεχον
τος· καὶτοὺμενπνευμα
τικοῦ· τοὺδεἀληθοῦσκὰ
πὰβαθηκαθαιροντος

τῆςπρώτῆςγενεσεως
ἐπὶσοὺριατυγχάνον.
καινὸυσὰντιπαλαιῶν
καὶοφειλεῖσάντιτῶν
νῦνὸντωνἐργάζεται·
χωρὶςπυροσὰναχωνεύ
ον. καὶἀναστίζοναι
χαλυνπρίσεως· εἰτὰρ
λείσυντόμωσειπεῖν.
συνθηκαπροσοδευ
τερουβιου· καὶπολι
τειασκαθαρωτέρασυ
πολαμπτεοντηντοῦ
βαπτίσματοσδυναμῖ
ὅδηκαὶλιᾶλιεπαφοβη
τεον· καὶπασηφυλα
κὴτηρητεοντηνἑ
αυτοῦψυχηνἑκαστο.
κὴπφευσεταιτῆσὸλιο
λογιασταυτησφαινῶ
μεθα· εἰγὰρτασπρὸς
ἄνουσὸμολογιασελιπε
δοθημεσοςπαραλιφθεὶς.
πωσοὸκινδυνοσῶν
πρὸσαυτὸνεθελιφθο
θησεσθηνφησίν· τοὺ
τωνπαραβατασεύρίσκε
σθαι· καὶἀληλιονοντῶ
ἄλλωνἁμαρτηματῶν.
ἀλλὰκαὶαυτοὺτεύτευ
δουσὺποδικουσεῖναι
τῆἀληθεία· καὶταὐ
τὰῥυσὸυσησεαυτερας
ἀναγεννησεωσοὐδε
ἀναπλασεως· οὐδεἰσὶ
ἀρχαίοναποκατασ
τασεως· καὶὸτιμαλιστα
ἐπιζητῶνἑαυτὸν
τηνἐνπολλοῖσστενα
πολοῖστεκαὶδαισρυσῖ

ἐξ ὧν ἐσυνόλωσε τὸν ἐν
ἀρχῇ παιδοποιὸν κατ' εἰκόνα τὸ
ἓν μόνον καὶ μόνον.
ἐρχεται γὰρ καὶ πιστεύ
ομεν· εἶδε καὶ τὰς οὐλὰς
ἐζ ἀλείφωμεν. ἀγαπῶ
πιναν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς
χρῄζω φιλανθρωπί
ας· πλὴν μιᾶς δευτέρας
δεη φήναι κα φ ἀρέσεως.
ἀλλὰ στῆναι μὲ χρι τῆς
πρώτης ἁμείνον. ἵνα
κοινὴν οἴδαπᾶσι καὶ ἁ
λιόχθονι καὶ ὁμότιμον
δούλοις· δεσπόταις· πέ
νησι· πλουσίοις· ταπει
νοῖς· ὑψηλοῖς· εὐγενέ
στέροις· ἀγενεστέροις·
ὀφέλουσιν οὐκ ὀφέλου
σιν· ὑγιαίνουσιν ἐνσιν·
καὶ φωτὸς χύσιν· καὶ
ὥρᾳ φ ἄλλαγας· καὶ ἑστή
σεως φανῆ τοῦ μεγάλου
καὶ κοινοῦ πᾶσιν ἡμῖν
ἐντρυφήματος· καὶ
ἴσομοίραν πίστεως
εἶνον ἀντὶ ἰατρείας ἀ
πονωτέρας· τὴν ἐπι
πονωτέραν ἐργασα φ
καὶ ἀπορριφαντας χά
ριν ὀίκτου· χρεωστεῖ
κόλασιν· καὶ ἀντὶ μι
τρεῖν ἁμαρτίαν διορ φ
σιν· πόσον γὰρ εἰς οἶσομεν
δάκρυον· ἵνα ἀντὶ σωφη
τὴν πηγὴν τοῦ βαπτι
σματος· τὶς δὲ θεὸς
γυνὴ τὸς· ὁ τιμένει
τὴν θεραπείαν τοτέ
λος· ἀλλ' οὐκ ὀφείλον

τας ἐπὶ τὸ κριτήριον
ὑποδέζεται· καὶ τῆς
κείσε δεομένους πυρώ
σεως· συμπενθήσει τοῦ
δεσπότου ψυχόν· ὅσα
λος καὶ φιλάνθρωπος
γεωργός· ἐ τι φείσαιθ
τῆς ψυχῆς· καὶ μηπω
τὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἐσταυ
μένην ἐκ τοῦ ἀκάρ
που· ἀλλὰ συγχωρήσ
ναι περιβαλεῖν ἱκετηρία·
δάκρυα στεναγμούς·
ἀναλύσεις· χαμευνί
ας· τὴν ζωὴν θυσίας καὶ
σώματος· τὴν διέξο
δον τε καὶ ἀτιμιο
τέρας ἀγωγῆς ἐπανορ
θώσιν· ἀδηλονδὲ εἰ
φείσεται ταύτης ὧδε
σπούδης· ὡς καταργού
σης τὸν τόπον· ἄλλου
δεομένου φιλανθρω
πίας· καὶ γινομένου
χειρονος εἰς τῆς εἰς τοῦ
τον μικροψυχίας·
ὑπτα φωμένου νῦν χῶ
διὰ τοῦ βαπτίσματος·
ἵνα καὶ συνανασταμέ·
συγκατέλφωμεν· ἵνα
καὶ συνυψωφῶμεν·
συνανέλφωμεν· ἵνα
καὶ συνδοξασφῶμεν·
ἐὰν συμπροσβάλωμεν
τὸ βαπτίσμα ὃ τοῦ φω
τὸς λαμπτῆρος καὶ πει
στῆς· προσβαλεῖ δὲ· καὶ
γὰρ τῶν λόγων καὶ φω
λοῦ προσεβάλετο
τὸ κάλυμμα· τῶν ἱερω

πτῶ φωνῆ διὰ τὸ φαι
νόμενον. ἔχει ὧδε
κύκλος μὴ φοβηθῆς
τὸν ἀγῶνα προβάλου
τοῦ ὕδατος προβάλου τὸ
πνα· ἐὰν πάντα πάθε
λητοῦ ὑπομονητοῦ τάξε
ως πυρωθήσεσθε αἰ-

Πάλιν ἐστὶν ἀλλαξα
γὸν ὅρμον ὕδατος ἐστὶν. ἀλλὰ πυρὸς βε
βαστήριον· ἐὰν μὴ προβά
λητὴν χρείαν. καὶ γὰρ
κἀκεῖνοι πεπόλλησε.
καὶ ζητητοὺς ἀλφοὺς
ἄρτους γενέσθαι. τὸ πεί
θειν ἐπιφέρει νος. ἀλλὰ
γὰρ ὁ σωτὴρ ἀνταπο
κρινάμενος τῷ πει
ρά ζοντι φησὶν ὅτι
γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ
ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευο
μένῳ διὰ στόματος θεοῦ. τοῦτο ἔστιν ἕως ὑγιοῦ
περιπολόμενος ἄρτος. καὶ
τῶν ἰσόλιμον τὸ ζῆν χάρι
ζόμενος· ἐὰν δὲ λίσσηται
δοξάσῃ ἐπιβουλεύοντι
καθαρείσειν· ἀναγα
γὼν ἐπὶ τὸ τοῦ ἱεροῦ πτέ
ρυγιον. καὶ βάλε σεαυτὸ
κάτω· γέγραπται γὰρ
ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ
τοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ
ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε·
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λί
θον τὸν πόδα σου. ἐκ τούτων
τριῶν ἀποκρίσεων ὁ
σωτὴρ ἀναδείκνυται τὸν
διάβολον ἡττηθέντα
καὶ ἀπελθόντα ἄχρι
καιροῦ. πῶς
τοῦ Ἰησοῦ πειράσαντος
τὸν διάβολον ἐν τῷ
ὄρει τῷ ὑψηλῷ
σφόδρα καὶ δεί
κνυσιν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τῶν
ἀφερούσας ἐναίσι
ρου ῥοπὴ καὶ ὀφθεὶς ἀ
πατῶν τὴν προσκύ
νησιν. ὡς ἐνίοτε κα
ταφρονήσας ἐπιτῆ
σφραγῖδι φαρίσας. εἰ
κὼν εἰλικὰ αὐτοῦ τοῦ
τῆς ἀνωδοξίας ὄψιν
ἀϊδίαρσιν ὡς περ ἐρεύκα
τα βεβλημαι χνέναε
λυμαι χνὰ μεταπεποί
ηκαι τῷ βαπτίσματα
τῆς υἱεποσκυνήσῃ
ἀπελεύσεται ἀφῶσεν
ὅδατοῦτοσεπιτῆμε
νοσικαὶ πεχυμένος.
ὡς περ ἀποχυτοῦ πρω
τοῦ φωτὸς. οὕτω

τῶν ἀπ' ἐκείνου πεφω-
τισμένων· τοιαύτα
τὸ λουτρὸν· τοῖς ἐσο-
μένοις αὐτοῦ χαρίζεται·
τοιαύτην προτείνει
τοῖς καλῶς πεινῶσι τὴν
παιδαγωγίαν· καὶ τί
σοφῶν μὲν οὐμήνανικὴ
σωμεν· μετασχῶμεν
καθαρσίων ὑδάτων·
ὑσσώπου ῥαντικῶν τε
ῥῶν· αἱματος νομικοῦ
καθαρωτέρων· σποδοῦ
δαμάλεως ἱερῶν τε ῥαν
τιζούσης τοὺς κε
κοινωμένους· καὶ πρὸς
καιρὸν ἐχούσης σώζειν
τὸ σῶμα καθαρσίων· οὐ παν
τελῆ τῆς ἁμαρτίας ἀ-
ναίρεσιν· τί γὰρ ἐδεῖκα
θαίρεσθαι· τοὺς ἁπαξ
ἐβαπτισμένους·

Βαπτισθῶμεν ἱερο-
ῦ· ἵνα λιμὴν ἥμερον βαθῶ-
μεν· καὶ ἀγκύρας ἀπο-
θώμεθα τὴν εὐθρεσίαν
ὑσσάδικιαν· μηδὲ ἀνα-
μένωμεν πλείονι τε
νέφαι καιροί· ἵνα πλέ-
οις ἐγχωρῇ φῶμεν·
μηδὲ γενώμεθα χρι-
στοκάπηλοι καὶ χρι[σ]τέ-
μποροι· μηδὲ φορτίσω-
μεν πλείονι ἢ δυνά-
μεθα φέρειν· ἵνα μὴ
ἀντανδρωτὴν νῆα βα
πτισθῶμεν· καὶ τὸ
χάρισμα ναυάγιον ὠμε-
ὰν θῶμεν πλείονι ἢ πήξα
μεν· τὸ πᾶν ἀπολέσαν
τες·

Ἐως ἔτι τῶν λογίων
κυρίου ἐστὶ πρόσταγμα
δωρεὰν λαβόντες δω-
νοῦντες καὶ τὸ σῶμα καὶ
τὴν διάνοιαν· ἵνα οὕτω
ὄντως τοῖς παροῦσι κα
σωφρονῆς· ἕως οὗ νέοι
παῖδες ἐσμὲν τοῦ κο-
γάθου· ἀλλ' αὐτοὶ ἐσμὲν
τοῦ κυρίου· ἕως οὗ πα
ραφορεῖται ὁ λῶσσα δυὰ
κατεσθίουσιν· οὐδὲ
ζημιοῦνται πάλιν ἢ
πλείονι τὰ λεγόντων τῶν
κινουσῶν τὰ ῥήματα·
ἕως δύνασαι γενέσθαι
πιστός· οὗ σε ἕλκωσι
νος· ἀλλ' ὁμολογοῦμε
νος· οὗ σε ἐλεοῦμενος·
ἀλλὰ μᾶλλον χαριζόμενος
ἕως δὲ μάλιστα σοὶ τὸ ἄγρον·
ἀλλ' οὗ σαλπίζεται·
καὶ τοῦ βαθέος ἡ χάρις
ἄπεστι· ἀλλ' οὗ τὸ ὠ-
μὰ ἐπίστασθαι· ἀλλ' οὗ τὸ
ἐν δυσὶ καιροῖς τῆς
ἐξόδου μὴ νήματα·
καὶ ταῦτα εἰς σὴν χάρι
τυχόν ἐστι ἐχόμενα·
καὶ γυνὴ καὶ παῖδες
τὴν εἰκόνα μὲν ἀνθρώ-
κοντες· καὶ ζητοῦν-
τες ἐξ ὁδὸν ἀρήματα· ἕ-
ως οὐκ ἰατρὸς ἀτεχνό-
περισσὸν ὡς ἂν σοὶ χαρίζο-
μενος ὡς ὢν οὐκ ἐστὶν ὁ κύ-
ριος· καὶ ἐνέλιπτε τὴν ἐν
λαντεύων τὴν ἐν
τυρίαν· καὶ φιλοσοφῶν
περὶ τῆς νόσου μετὰ

τὸν θάνατον· ἢ τοὺς μὴ
σθοὺς βαρύνων ταῖς ὑπο
χωρήσεσιν· ἢ τὴν ἀπο
γνωσιν αἰνιττόμενος
ἕως οὗ μία χειροτονίας τοῦ
καὶ χρίματος τοῦ· τοῦ
μενοῦν ὡς ἐφόδιά σοι φι
λονεικοῦντος· τόδε
ὅπως γράφηκληρο
νόμος· ἀμφότερα τοῦ καὶ
ρὸν αἰνίσσυγχωροῦντος·
Τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀναλίσκειν εἰς
ἑνέργειαν· ἀλλοῦ φη
τικὸν καιρὸν ἀλλοῦ λογισμο
τικὸν φίλον ἐπιβουλον· ἀλ
λοῦ ποφόνου σωτήριον·
τὴν μὴ τὴν ἐξουσίαν· ἀλ
λὰ τὴν βίαν· τὴν μὴ τὴ
ἐλευθερίαν· ἀλλὰ τὴν
στενοχωρίαν· τὸ παρὰ λ
λου δέησθαι φεῖν τὴν ἐ
ξοδον· ἀλλοῦ χωσὶ δη
παρουσι δαιονίσει· τὸ
φαρμακαζητεῖς τὰ λαμ
δὲ νόησαν τα· τὸ κρι
τικὸν ἰδρῶτα· ἴσως πα
ρεστῶτος τοῦ ἐξόδου·
σαυτὸν πρὸ τῆς ἀναγκης
ἰατρεύσον· σαυτὸν ἐλέη
σον· τὸ μὴ γνῶσιν τῆς σω
τηρίας θεραπεύτην·
σαυτῷ πρόσαγε τὸ σωτη
ριον ὄντως φάρμακον·
ἕως ἐξουρίας πλείς· φοβη
φητὶ τὸ ναύαγον· καὶ
μὴ τὸν ναυαγήσεις· τῆ
δειλίᾳ δὲ φῶ χρώμε
νος· πανηγυρίσφητω
τάδωρον· ἀλλὰ μὴ φη
μὴ φητω· ἐπεγράσφη

τῶν τὸ τάλαντον· ἀλλὰ
μὴ σύγχωσφητω· με
νέσφωτὶ μέσον τῆς χά
ριτος καὶ τῆς ἀναλύσε
ως· ἵνα μὴ μὲ ἔλλειφο φὴ
τὰ τὸν μὴ γράμματα
μόνον· ἀλλὰ καὶ μὲ τεγ
γραφὴ τὰ βέλτιονα· ἵ
να μὴ τὸ χάρισμα μό
νον ἔχῃς· ἀλλὰ καὶ τὴν
ἀντίδοσιν· ἵνα μὴ τὸ
πῦρ φύγῃς μόνον· ἀλ
λὰ καὶ τῆς δόξης κληρο
νομήσῃς· ἢ ἵνα τὸ ἐπερ
γάσασθαι τῶν δώρων χα
ρίζεται· ἐς τιγὰρ τοῖς
μὲν μικροψύχοις· μὲ
γα τοφυεῖν βάσανον·
τοῖς δὲ μεγαλοψύχοις·
τὸ καὶ τυχεῖν ἀντιδό
σεως· τρεῖς γὰρ οἶδα τά
ξεις τῶν σωζομένων·
δουλείαν· μισοφαρνίαν
υἱότητα· ἐἰ δοῦλος εἶ·
τὰς πλάνας φοβήσῃ τι·
εἰ μισόφως τος· πρὸς τὸ μὴ
βλέπειν μόνον· εἰ γὰρ
περὶ τούτους καὶ υἱῶς
πράξαιδέσφητι· ἔργασαι
τὸ καλόν· ὃ τι καλὸν τῷ
πρεπεῖ φεσθαι· κἂν εἴ
σοι μὴ δὲ νέσεσθαι μέλ
λοι· τοῦτο αὐτὸ μισόσε·
τὸ πρὶ χαρίζεσθαι ὧν ἡ
μεῖς αἰνίσσατα φρο
νοῦντες φαίνωμε
θα· ὧν ἐστὶ νάτοπον·
χρήματα μὲν προαρπά
ζειν· ὑγείαν δὲ ἀναβάλ
λεσθαι σῶμα τάλαι

προκαθαίρειν. ψυχῆς δὲ
κάθαρσιν τὰ μὴ εὐσθαι
καὶ τῆς μὲν κατ' ὠδοὺ
λείας ἐλευθερίαν ζητεῖ.
τῆς δὲ πῶς δεῖ μὴ ἐφίεσθαι
καὶ ὅπως μὲν οὐκ ἐπὶ
μεγαλοπρεπῶς εἰπὼν ἀλλ' ὡ
ς ἔστι. πᾶσαν ποιεῖσθαι σπου
δὴν. ὅπως δὲ αὐτὸς πλέ
ονος ἄξιος ἔσῃ. μηδὲν
φροντίζειν. καὶ ἄλλους
μὲν εὖ ποιεῖν προθυ
μοῦναι. ἑαυτὸν δὲ μὴ
βούλεσθαι. καὶ ἐὰν μὲν ὧν
νιον ἡμῖν σοι τὸ ἀγαθόν.
μηδενὸς ἂν φείδεσθαι
χρήματος· εἰ δὲ πρόσκει
ται τὸ φιλανθρωπον·
κατα φρονεῖς τῶν ἐτοίμ
της εὐποιΐας.

Πᾶσσοι καιρὸς εἰς παύσεως.
ἐπειδὴ πᾶσα ἀνάλυσις
μετὰ παύλου βοῶσοι τῆς
μεγάλης φωνῆς· ἴδου
νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτος·
ἴδου νῦν ἡμέρας σω τη
ρίας· οὐχ ἑνὶ καιρῷ ἀλ
λὰ πάντα τοῦ νῦν ὁρι
ζοντος· καὶ πάλιν· ἐγει
ρέσθω καθεύδων καὶ ἀνά
στα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ
ἐπιφαύσει σοι ὁ χς. λύων
τὴν νύκτα τῆς ἁμαρ
τίας· ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ
ἐλπὶς ὀνήρ ἀκατάτο
πος καὶ τῶν πρωΐθεν
φῶς ἀναλύει τελέστε
ρον· σπείρει μὲν ὁτε
καιρὸς· καὶ συγκόμιζε
καὶ λύεται ἀπὸ φήκας

ὅτε τοῦτο καιρός· καὶ
φύτευε καθ' ὥραν· καὶ
χείρεσθω σοι βότρυς ὡ
ρίους· καὶ ἀναγόρ
πισας ἀρι· καὶ ἀνέλκε
τὴν ναῦν πάλιν ἀρχι
μένου χειμῶνος· καὶ
τῆς θαλάσσης ἀρίου καὶ
πνεῖ· καὶ πολέμου καιρὸς
ἔστω σοι καὶ εἰρήνης·
καὶ γάμου καὶ τῶν οἰκεί
ων· καὶ φιλίας καὶ
διαστάσεως· ἀνταύτης
δέησι· καὶ πάντος ὁλως
πράγματος· εἰ τι τῶν σοι
μὴ νῦν τις πίστεον· πιστεύ
σῃ δὲ καὶ γὰρ ὧν φέλκυσε
ν παραίνεσις· ἀεὶ δὲ τῆ
σωτηρίαν ἐργάζου· καὶ
πᾶσι σοι καιρὸς τοῦ
βαπτίσματος ὅρος· ἐὰν
δὲ εἰς τὸ ἱερὸν παρατρέ
χῃς· ἐπιστρέφεις τὸ ἐκεῖ
νον· τῆς καταλήψεως
ἀναβολαῖς ὑποτύπω
σις προὐκλεπτόμενος.
ὅσπερ εἰκεῖνου τρόπος
ἑλοιδόρου παρὼν· φῶ
τὸ μέλλον· ἑλοὶ τὴν
νεότητα· φῶ τὸ γῆρας·
ἑλοὶ τρυφὴν δόνας· εἰκεῖ
νων τὴν ἀχρειστίαν·
ὅσος περὶ σε κίνδυνος
ὅσα τὰ παρελπίδας συμ
πτώματα· ἢ πολέμου
παράκλησις· ἢ σεισμὸς
συνέχων· ἢ θάλασσα
ὑπερδεξάτω· ἢ θηρίον
ἁρπάσῃ· ἢ λῃστὰς ἀπο
λέσῃ· ἢ τῆς παραδρα

τὸ φαυλότατον· τίγὰρ
τοῦ ἀποφαίνειν ἄνον ἕυ
κολώτερον· καὶ μέγα
φρονήσε τῆ εἰκόνι· ἢ.
πότε σπλεονάσας· ἢ ἀνε
μοσκρημνίσας· ἢ ἵππου
συναρπάσας· ἢ φάρμα
κον ἐκπρονοίας ἐπιβου
λεύσαν· τύχοι δὲ καὶ
ἀντὶ σωτηρίου φανέ
ντι λυμαντήριον· ἢ δίκα
στὴς ἀπάνθρωπος· ἢ.
δημόσιος ἀπαίτητος·
ἢ τι τῶν ὅσα τάχιστα
ποιεῖ τὴν μετάστα
σιν· καὶ βοηθείας ἰσχυ
ρότερα· εἶδε προκα
τάλαβοι ἑαυτὸν τῇ
σφραγῖδι· καὶ τὸ μέλλο
ν ἀσφαλίσαιτο· τῶν καλλίστ-
των βοημάτων νικῶ-
τερον τάτων σημείω
σεις καὶ φυχὴν καὶ σῶμα
τῶν χρισμάτων καὶ τῶν
ὡς οἱ ἐν παλάτῳ τῶν νυσ
ρίνων καὶ φυλακτικὸ
τῶν πρωτοτοκίων παῖ
σματι· τίς ἐν συμβησε-
ται· καὶ τίς οἱ πεπραγμάτευ
ται· τῶν παροιμιῶν
λίσχυον· ἐὰν τὰ ρίκαφη·
ἀφοβοσε σθ· ἐὰν δὲ καθεύ
δης· ἢ δεως ὑπνώσεις·
καὶ παρὰ τοῦ δαδεύαστε
λίσφητι· οὐ φοβηφή
σηπὶ φόβου νυστερι
νοῦ ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρι
νοῦ· τοῦ τόσου καὶ ζω-
τιμερίστου εἰς ἀσφάλειαν·
πρόβατον γὰρ

ἐσφραγισμένον οὐ ῥᾳδίως
ἐπιβουλεύεται· τὸ δὲ ἀ
ρνίον τὸ λελουμένον αἰεὶ ἀ
λωτον· καὶ ἀπελθόντι.
δεξιὸν ἔντάφιον· ἐσθὴ
τος λαμπρότερον· χρυσοῦ
τιμιώτερον· ταφου
μεγαλοπρεπέστερον·
ἄρονων χοῶν εὐσε
βέστερον· ἀπαρχμάτων
ὡρίων καὶ ριώτερον·
ὧν τοῖς νεκροῖς οὐ μὴ
κροὶ χαρίζονται νόμο
ποιησάμενοι τὴν συ
νηφείαν· πάντα
οἰχέσθωσοι· πάντα δι
αρπαζέσθω χρήματα·
κτήματα· θρόνοι·
λαμπρότητες· ὅσα τῆς
καθ ὑπερβολῆς συ
δεκαταλύσον ἐπ ἀσφα
λείαν τὸν βίον· μηδέν
ζημιωθείς τῶν ἐκ
θυσθέντων ἐκείνων
βοημάτων· ἀλλὰ
φοβηθεὶς διαφθείρη
τὸ χάρισμα· καὶ διὰ τὸ
τοῦ ἀναβαλλήτην καὶ
φάρσιν ὧδε ὑστέραν οὐ
κέχωκε τίδε οὐ φοβη-
θεὶς διώκτης καὶ ρῶκι
δυνεύσης· καὶ τὸ με
γιστον ὧν ἔχεις ἀφαι
ρεθῆς χύν· ἆρ οὖν
διὰ τοῦτο φεύξῃ καὶ
τὸ γενέσθαι χριστιανός·
ἄπαγε· οὐχ ὑγιαίνον
τος φόβος· παραφρο
νοῦντος λογισμός·
τῆς ἀνευλαβοῦς εὐλα

βείας. εἰδὲ τοῦτο εἰπεῖν
ὧν τῶν τοῦ πονηροῦ συκο
φαντημάτων· ὃν τρόπον ἐκεῖ
τοσόν ἐστι καὶ φῶς ὑποκρι
νόμενον· ὃ τί ἂν μηδεμι-
ᾶς ἰσχύσῃ φανερῶς πολεμῆ.
ἀφανῶς ἐπιβουλεύει·
καὶ γίνεται συμβουλος
ὡς χριστος· ὃν ἵνα πονη
ρος. ἵνα μή τι τῶν τρόπω
παντὸς ἰσχύσῃ. καὶ ἵνα μὴ
δαμοῦ φανῇ τοῦτο μὴ ἐ
πιβουλὴν διαφύγω
μεν· ὅπερ οὖν καὶ τὰ
φασκα φῶς τεχνάζεται·
τὸ γὰρ φανερῶς κατα
φρονεῖν τοῦ βαπτίσματος
τοσοῦτον ἰσχύει χωνεύ
σαι τοὺς ἀσθενεῖς τῆς
ἀσφαλείας· ἵνα δὲ φοβη
τοῦτο λάθῃ τῶν πα
φῶν τὸ
διὰ τοῦ φόβου· καὶ τὸ
φοβεῖται τὴν δωρεὰν
δεδοικὼς αὐτῶν τοῦ
τῆς δωρεᾶς εἰς πέσῃ·
μενοῦν τοιοῦτος ἐστι.
καὶ οὐ πότε παύσεται
τῆς αὐτοῦ διπλόης. ἕ
ως ἂν βλέπῃ πρόσωπον
ἐπιγομένου σὺν μάχῃ ὃ
φ᾽ ἑνὶ αὐτὸς ἑζέπεσεν·
συδὲ ὧν ἅπερ τοῦ υ. γν
φίτην ἐπιβουλὴν τοῦ
ἀντικειμένου· πρὸς
γὰρ τὸν ἔχοντα· καὶ οὐ
περ τῶν μεγίστων νῦν
χὶ μὴ λάβῃς συμβουλο
τὸν ἔχθρον· μὴ κατα φρ
νήσῃς τοῦ αἰσθάνεσθαι
νεσφαι πίστεως εἰ καὶ τῇ
χουμένος

προφ· ὑροις εἰ τῆς εὐσεβείας·
εἰς ὠφέλειαν δὲ τῆ
ἀνυπάλιν βῆναι· τὰ ἄγια
κατοπτεύσαι εἰς τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων παραιτῆ
μετατῆς τριάδος γενέσ
Μεγάλη ἐστὶν ὑπὲρ ὧν πο
λεμεῖ· μεγάλης δεῖται καὶ
τῆς ἀσφαλείας· προβάλου
τὸν φύλακα τῆς πίστε
φοβεῖται σε μετὰ τοῦ
πλουμαχόμενον· διὰτ
τοῦ μὴ δοῦναι τοῦ χαρισμα
τος· ἵνα ῥᾳδίως σου ἐκ τῆ
σπάσῃ καὶ ἁφυλά
κ τοῦ πάσης ἁλίσκεσθα
πτεται· πάσης δὲ ἀσθε
ου· διὰ πάντων ἀποκρύ
σ. φ. ητῶ· νεοσεῖς τῆ φ
κατὰ τῶν πα φ. ὧν μὲ
τὰ τῆς συμμαχίας· εἰς
φ. ὑπαράταξιν ἀριθμή
φ. ητι· ἀρίστευσον κατὰ
τοῦ γολιὰ φ. λάβε τὰς χι
λιάδας ἢ τὰς μυριάδας·
οὗτος τῆς ἐκλείψεως ἀπο
λαυσον· ἀλλὰ μὴ ἀνάσχῃ
μαραν φῆναι σου τὴν
νεότητα· τῶν ἀτελεῖ
τῆς πίστεως νεοσσεῖς τῆ φ
σαν· γίνῃ δὲ σεῖς καὶ τῆς
ἀγίας σε τοῦ προφή
σας τὴν πολιὰν δὲ
σ. φ. ητι δοξήσῃ πάντ ἐ
φρόνησιν· ἀνθ᾽ ἧς ἐχθ
νῦν ἀσφενείας· τὰς σὰ
γίαις ἡμέραις σου φῆσ
πιστεύσον τῶν γήρατ
ἰσ. φ. ρσιν· τί φοβῇ τὰ
νεότητος· ἐν βαφείῃ

ραικαὶ ταῖς ἐξ ἁπάντων
ἁγίοις εἰς καὶ σὺν αὐτοῖς
εἰς τὸ λοιπὸν ἀπαλλάττεσθαι
λοιμοῦ λιμοῦ πολέμου
μιᾶς ἐπιφορᾶς τῶν παρ
ὧν ἐπιτάττει θεός. μὴ
δὲ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἢ
πάσχειν τοῦτο. ἢ δὲ οἰκεῖ
διαμέλλοντα πρὸς τὴν
κάθαρσιν· νῆπιον ἐστί
σοι, μὴ πλάθε τῷ καιρῷ
ἢ καὶ ἀπὸ κύρε φόβου ἐπὶ
ἀσφῆτῳ· ἐξόδῳ χωνικὰ
ἱερωφήτων τῶν πάνυ
συδέδοικας τὴν σφαγὴ
λλὰ διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀ
σθενές; οὐκ ἀκρόψυχος
εἶ μὴ μόνον καὶ ὀλιγόπιστος
πάντα δὲ καὶ πρὶν γεν
νηθῆναι τὸν καλοῦντα
καθόντος ἑτοίμου
ἐν σοὶ ποιεῖ, καὶ τὴν ἱερα
τικὴν στολὴν συναμφιέσῃ
τρεῖς· οὐ τὸν ὁμόφρονα πλὸ
φόβητον εἰς τὸν φῶν δὲ
πιστεύσασα·
ν δὲ καὶ ὑπεραπιάλλαι
καὶ ἐπὶ πάσι τῶν. ὅσον πο
νηρὸς συνεισέρχεται.
καὶ ἐπὶ τῷ νικεῖν ἑαυτὸν ἁ
πὸ τοῦ θυτὸς εὐδοκεῖν τοῖς
ἰσοῦ φοτέροις λοιδόροις
τὴν τριάδα τολμᾷ
καὶ καλὸν φυλακτήριο
τι ἔτι· παρεπιπλανᾶσθαι;
τῆς καταχρήσεως φρατισθῆ

ΤΑΥΤΗΝ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟΥΣ ΒΙ
ΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟ
ΜΙΛΟΝ· ΑΥΤΗΡΥΘΜΙΖΕ
ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΟΝΗΣΑΙ ΛΟ
ΓΟΝ· ΠΑΝΜΕΛΟΣ· ΠΑΝΥΣ
ΝΗΜΑ· ΠΑΣΑΝ ΑΙΣΘΗΣΙΝ
ΙΜΗΣΟΝ ΑΥΤΗΝ· ΙΝΑ ΣΕ
ΚΟΣΜΗΣΗ· ΙΝΑ ΔΩΤΗΣΗ
ΚΕΦΑΛΗ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΧΑ
ΡΙΤΩΝ· ΣΤΕΦΑΝΩΣΕ ΤΡΥ
ΦΗ ΣΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥ·
ΔΕΔΕΣΑΙ ΓΑΜΙΩ· ΤΗΣ ΦΡΑ
ΓΙΔΟΣ ΥΠΑΦΗΤΙ· ΤΑΥ
ΤΗΝ ΣΥΝΟΙΚΗΣΟΝ ΣΕΑΥ
ΤΩΙ ΤΗΣΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ ΦΥ
ΛΑΚΑ· ΠΟΣΩΝΕΥΝΟΥΧΩΝ
ΟΙΕΙ· ΠΟΣΩΝ ΦΥΡΩΡΩΝ ΟΥ
ΣΑΝΑΣ ΦΑΛΕΣΤΕΡΑΝ· ΟΥΠ
ΕΑΡΙΣΤΕΥΣΗΣ ΖΕΥΧΟΜΕΝΗ ΜΗ
ΦΟΒΗΘΗΣΤΗΝ ΤΕΛΕΙΩ
ΣΙΝ· ΚΑΘΑΡΟΣΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΤΟΝ ΓΑΜΙΟΝ· ΕΝΟΙΚΟΙΝ
ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΣΥΝΑ
ΛΙΣΤΗΣ· ΕΓΩ ΝΥΜΦΟΣΤΟ
ΛΟΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΙΣΠΗΔΗΣΟΜΑΙ
ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙ
ΛΙΟΣ ΟΓΑΜΟΣ· ΛΙΜΗΣΟ
ΜΑΙΧΗ ΤΟΝ ΙΣΑΦΑΡΟΝ ΝΥΜ
ΦΑΓΩΓΟΝ ΣΑΙΝΥΜΦΙ
ΟΝ· ΟΣΙΣ ΑΦΑΝΑΙ ΤΟΥ ΡΕΙ
ΓΑΜΙΩ· ΚΑΙ ΤΙΜΗΣΟΥΣΙ
ΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ· ΛΙΟΝΟΝ
ΕΣΤΩΓΑΜΙΣΑΜΕΝ ΠΡΟΣ·
ΚΑΙ ΠΟΘΟΣ ΕΡΥ ΠΑΡΟΙΣΑΝΕ
ΠΙΛΗΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΛΙ
ΝΟΝ· ΛΑΒΕ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Δ
ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΔΟΣ
ΤΟΥΔΩΡΟΥ ΤΗΝ ΑΓΝΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΚΑΙΡΟΝ ΖΕΩΣ ΕΥΧΗΣ
ΠΡΟΙΣΕΙ ΤΑΙ ΠΡΟΦΕΣΙΑ·

λε

καὶ ἀσχολίας τιμιώτερα·
καὶ ταύτην ἐκκόπτουσι
ὁμολογίας καὶ συναινέ-
σεως· οὐ γὰρ ἀπολογητέον
μὲν, ἀλλὰ παραινοῦμεν·
καὶ τῶν μεσότητα λαβεῖν
ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.
καὶ τῆς κοινῆς πάντων
ἀσφαλείας ἐπὶ σφαλῶν
δὲ εἰπεῖν· οὐκ ἔστιν οὗ
βίος· οὐκ ἐπιτηδεύμα·
ὧν μὴ ἐντεῦθεν τελε-
στέον.

ἐξαιδὲ μὴ ἐξουσία τοῦ ἁλῶναι
μηδ' ἐν δουλείᾳ·
τὴν ἰσοτιμίαν· ὅλως·
τὴν μὲν, τὴν παραμυθίαν·
δὲ δὴ εὐφυΐαν· τὴν παι-
δαγωγίαν· ὅπερ ἐστὶ τὸ
ἀσυλον πλοῦτον· δὲ τὸ
ῥώμην· τὴν καλὴν ὧν ἐ-
χεῖ οἰκονομίαν· μηδὲ
σοφίσῃ· μηδὲ ἐν τέχνα-
ις καὶ ταῖς ἐσσόσοις τῶν
ρίας· ἰσάνεται τοὺς ἄλλους
παραλογιζόμενος. ἢ μᾶλ-
λον ἑαυτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ
φασὶ γὰρ εἰς ἑαυτὸν
παίζειν. μᾶλλον ἐπισφα-
λὲς καὶ ἀνόητον· ἀλλὰ
μὴ ἐσωτρέφειν· καὶ μὴ
λυπηροῖς δημοσίοις.
καὶ δεῖ σὸν ἀπα-
νηφόσεται τὸ φιλάν-
θρωπον· ἁπλοῦς λόγοι
εἰμὶ νοῦν ἔχοντες· φύγε
καὶ τὴν ἀγοραφοβίαν τὰ
τῆς καλλιεργίας·
περὶ γὰς τοὺς καλοὺς

ἢ δὲ ἰσχυρότερον εἰπών·
τί γὰρ σοὶ καὶ καίσαρι
ἢ τοῖς καίσαρος. ἕως οὗ
κατάπαυσις· οὐ γάλη ἐ-
στὶν ἁμαρτάλιν δὲ με-
λάγχολις· μὴ δεδαίσῃ
ὁ φίσεπὶ ὁδοῦ ἰσχνὸν
σοῦ τὰ καταφάγεται
λιατὰ· ἁρπάσοντὴν ἐ
αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τοῦ·
κόσμου· φύγε σοδόμα
φύγε τὸ νέμα πρεσμόν·
ὁδεύσοναλε τὰ στρεπτ·
μὴ παγῖς ἁλφὸς ἐκ
τοῦ ὄρους σωζου· μὴ συμ
παραλήφθῃς δὲ προ
κατέχει· καὶ δεδεσαιδε
σμοῖς ἁγίοις· εἰς εἰ
νοι σεαυτῷ διαλέχθη
τι· μᾶλλον δὲ σοὶ αὐτὸς
διαλέχεται· ἰσρέλ
σοπλιέ μισαὶ τυχεῖν
τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ φυλα
σειν τὴν καθαρσιν·
ἐὰν δὲ ἁμφότερα μὴ ἐν
δέχεται· κρεῖσσον ποτε
μικρὰ μὲν οὖν φίναι
τοῖς σοῖς δημοσίοις· ἢ·
πάντα πᾶσιν εἰσπεσεῖν
τῆς χάριτος· ὡς περοῖ
μικρεῖσσον ἐπιτιμᾶν
θῆναι τῆ παρὰ πρὸς καὶ
δεσπότου· ἁπλῶς θῆ
ναι καὶ μικρὸν ἀνέ
χεσθαι· ἢ πάντελῶς
σιωπιζεσθαι· σωφρο
νῶν δὲ· ὡς περ τῶν ἡ
γαθῶν τὰ λείζω καὶ
τελεώτερα· οὕτω καὶ
καὶ σῶν ἁιρεῖσθαι τὰ

ἐλάττωσις καὶ κουφό
τερα διὰ τοῦτο μᾶλλον
φοβηθῆς τὴν καθαρ
σιν· κρίνεται γὰρ ἑκά
στων τὰ τῶν ἐπιτηδευμά
των τὸ καθορφοῦν με
τὰ τοῦ ἁλισκομένου
καὶ φιλανθρώπου τῶν
μετέρων κριτοῦ·
καὶ μικρὸν ἁμαρτόν
τας πολλαχοῦ ἐν τῷ μέ
σῳ πλεῖον ἔχε τοῦ ἐᾶν ἕ
λεγχον μᾶλλον τὸ πάντα κα
τορθοῦσαν τὸν ὥσπερ
ὁ μᾶλλον παράδοξον τερον
ἐν πεδαίσας μικρὰ πρόβα
νειν. ἢ τρέχειν μᾶλλον δε
δεμένον· καὶ διὰ
βορβόρου μικρὰν πτι
χὴν ἐλθεῖν, ἢ καθαρὸν εἶναι
διὰ καθαρᾶς ὁδοῦ φερό
μενον· τεκμήριον δὲ
τοῦ λόγου· καὶ ῥᾳθυμή
σαντος ἐνίοτε ἐν ἡμῖν
καὶ τὸν τελώνην ἐᾶν
ὑγιῶσαι νῆψαι εἰπόντα.
οὐδὲν ἁλλοτριοπραγή
σαντα· ἵνα σου μᾶλλον φεί
σωμαι αὐτὸς ἐμοῦ.
καὶ τὴν ἀκρίβειαν
ἐπιτείνωσι.
ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν πλεονεξίαι
προκατασχεθεὶς διὰ
τοῦ βαπτίσματος· καὶ
τὸ τέρπνον τοῦ ζῆν
ἑαυτῷ διὰ τοῦ τάχους
ἀποκλείσαντι· ἐνδὲ
φεῖναι ταῖς ἡδοναῖς·
καὶ τὴν ἀκαυτατυχεῖ

τῆς χάριτος· οὐδὲ γὰρ
τοῖς ἐν τῷ ἀμπελῶνι
προσεκαμπτόσιν ὑπὲρ
ἓν τὴν ἀλλὰ δεῦρο καὶ τὴν πα
ραβολὴν ἐρεῖν νεύσει
τι, ὡς ἀνάλγητον
τοῖς γεγραμμένοις ἐζη
πειρίας·

Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τοῦ
βαπτίσματος ἐν τοῖς
ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τῶν
κατὰ διαφορὰς καὶ ρους
πιστευόντων. καὶ εἰς
τὸν καλὸν ἀμπελῶνα
εἰσερχομένων τὴν εἰκ
λησίαν· ἃ φ᾽ ἑκάστης ἁμ
ρας καὶ ὥρας ἐπιστεύσεν
ἕκαστος· ἀπ᾽ ἐκείνης
πρακτέα τὴν ἐργασία
ἐπίπονα· εἰ καὶ τῷ με
τρῳ τοῦ μισθοῦ
πλέον ἐσήνεγκαν οἱ
πρεσβεύσαντες· ἀλλοῦ
χι καὶ τῷ μετρῳ τῆς
προαιρέσεως· καὶ τυχὸ
τοῖς τελευταίοις εἰς
ταῦτης καὶ πλείονων
φείλετο· εἰ καὶ παρα
δοξοπωλόγος· τοῦ
μὲν γὰρ ὑστερον εἰσελ

φεῖν. τὸ καὶ ὕστερον καλὴ
φῆναι πρὸς τὴν ἀλλοτε
λουργίαν αἴτιον τῶν
ἄλλων δὲ τὸ διαφορον
όσον ἐπισκεψώμεθα
μὲν οὖν πρότερον ἐπὶ
στευσαν οὐδὲ εἰς ἐλάττο
πρὶν ἢ συμφωνῆ φῆ
ναι αὐτοῖς τὸν λιτ̄ό̄ν·
ὁ δὲ ἀσύμφωνοι τῆ ἑρ
γασία προσήλθοσαν. ὅλιγ
χρόνος ἐστὶ γνώρισμα
στέως· καὶ ὁ μὲν φό
νος ἐρασικαὶ ἐπαγγελτικὸς
ἢ γυρέφησαν ὄντες φυ
σεως. ὁ δὲ οὐδὲν ἐγκαλοῦ
ται τοιοῦτον· καὶ τοῖς
μὲν λιτ̄ό̄σ̄ιν τὸ δι-
λιτ̄ό̄μενον τὸ
πλεῖστον ἐστερήθησαν
τιδὲ καὶ αὐτοῖς σ̄φ̄ί
σ̄ι ἐγένετο κατα
λιτ̄ό̄μενοι τοῖς σ̄ν̄τ̄ο̄ῦ
λιτ̄ό̄σ̄ο̄υ δὲ πολλοστί· πῶς
οὖν ἀντιτίθησι ταῦτα ἑαυ
τῷ διὰ τῆς σ̄ό̄
φίας ταῦτα
πάντα τῆ τῶν ἀρ̄ῶ̄
τος συμφερεῖ χάριν τοῖς
πρώτοις· καὶ ἐπροείκαν
κασιν ἐξῶν τῆς σ̄ῡν̄ῑβ̄ᾱί
νειδὲ καὶ ἀνεῖναι τὴν
τοῦ σ̄ῡμ̄φ̄έ̄ρ̄ο̄ν̄τ̄ο̄ς ἀν
τιλαμβανομένης τῶν
πόνων τῆς προαιρέσεως·
εἰδὲ καὶ τῆ τοῦ λοιπροῦ
δύναται λιπὴ παραβολὴ σκο

γραφὲ ἕκαστα τῆς τῆς σ̄ω̄τ̄η̄
ρίας. τῆς σ̄ω̄τ̄η̄ρ̄ί̄ᾱς
καὶ προσεκφο̄ν̄η̄τ̄ᾱῖς καὶ κα
σ̄ω̄ φ̄ε̄ν̄τ̄ᾱ λ̄η̄ καὶ καὶ
νεῖν τοῖς τελευταίοις
ἵνα οὖν τῶ τοῦτο πλέον
ἔχῃς τῶν φιλανθρώ
καὶ χρέος ἀλλὰ μὴ χάρι
λαβεῖν τὴν ἀντίδοσι
ἐπεὶ ταῦ εἰς ἐλθόντας
ἵκετᾶ λαλιβάνειν τοὺς
ἐργάτας· οὐδὲ λαρτῶ
τας τοῦ ἀλιπελῶ̄ν̄ο̄ς· ὃ
σοι πάθοιεν κινδυνος
ὡς τε εἰ μὴ ἐν δηλον.
ὅτι τεύξῃ πῆ σ̄ά̄ω̄ρ̄ε̄ὰς
οὕτω φρονῶν. καὶ ὑ
ποκρατῶν τι καὶ κουρ
γως τῆς ἐρασίας. σύγγνω
στοιῆ σοι πρὸς τοὺς τοι
οὕτους κατα φεύγοντι
λογισμοὺς· καὶ παρακερ
δαίνειν τι βουλομένω
τῆς τοῦ δεσπότου φι
λανθρωπίας· ἵνα λιπ
λέγω ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ
καλὸν εἶν πλέον. πλεῖω
μισθὸς· τῶν λιπόντω
κατηλλαγῶν τὴν δια
νοιαν· εἰδὲ κίνδυνος
σοι τοῦ ἀλιπελῶν̄ο̄ς πα
τελῶς ἐκπεσεῖν διὰ τῆς
ἐμπορίας· καὶ εἰς τοὺς
φαλαιονζηλωτὰ
μικρὰ παρεκλέγων·
φέρε τοῖς ἐκείνοις περὶ σοφι
τικοῦ ὁις· ἀφεὶς τὰ
τοιαῦτα παρεζητήσεις
καὶ ἀντιφέσεις· ἀσυλ
λογίστων τῶν ἀλώρω

προσελθεῖν προάρπα
σοφιστῶν ἐλπίδων. καὶ
κατὰ σεαυτοῦ λαθεῖ σοι
αὐτὸς σοφιζόμενος.
Τί δ' οὐχὶ φίλαυτον φησὶ
τὸ φεύγειν; καὶ γνωστικὸν
τὰ ῥέμματα; δοκιμά
ζειν τὴν ἔφεσιν. καὶ ἀπὸ
τῆς βαπτίσματος ποιεῖ
ται τὴν ὁρμὴν τοῦ βα
πτίσματος. ἀπιστία
τι λέγει ὅλιον. εἶπε
φωτισμένους τοὺς
διὰ τὸ φιλάνθρωπον
ὃ ἅφωτιστος. ἢ καὶ τρὶς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν
ἐντός. ὁ παύτης τυχεῖ
σπουδάζων. δι' ἃ τοῦ
πράττειν τὰ τῆς βασι
λείας. ἔργα δεῖ ἐχώρι
ζε τοῦτο μὲν εἰπὼν ἁρ
μόσω. ὁ μαιδεῖ καὶ τῶ
ἄλλω πίστιν φησὶ τοὺς
νοῦν ἔχοντας. τῶν
τυχόντων τῆς δωρε
ᾶς. ὅλιεν παντελῶς εἰ
σαν ἄλλοτριοι τοῦ φῶτος καὶ
τῆς σωτηρίας. πᾶν εἶ
δος καὶ ἰδέας. διεζευγ
μένης τοῦ ἢ
τες. καὶ εἴπατε καὶ ὁ τοῦ
δασκαντες. ὁ δὲ εἶπε λόγ
χος προβάτων. καὶ μέσως
ἔχοντες ἀρετῆς καὶ κα
κίας. ὁ ὅτε δὲ ἐνεκα καὶ ὁ μέ
πραξαν. τῶν πραττομέ
νων δὲ οὐσῶν μέσων. κα
θάπερ οἱ μουσικοὶ τῶν
ἑαυτῶν ἀρρωστημά
των. ὁ δὲ καὶ πρὸ τῆς τελειότη
τος ἁπλῶς ἐπαινετοί. ὁ λιγεν
ἐκ φύσεως. ὁ δὲ

κατὰ σπουδὴν προσκαφαί
ροντες ἑαυτοῦ τῷ βα
πτίσματι. καὶ μετὰ τὴν
τελειότητα περὶ φύ
σις ἐστὶ φεύγοντος καὶ ἀσφαλε
στέρου τοῦ μὴ ἁπλῶς τυχεῖ
ν τοῦ ἀγαθοῦ. τοῦ δεῖ να
φυλάξωσιν ἐν τούτοις.
βελτίους ἐντῶν ἁπλῶν
τὰ πάσι πονηρῶν. ὅτι τῆς
κακίας τὸ ὑφιέμενον
βέλτιους δὲ τῶν μικρῶ
ν ὑφιεμένων. ὁ μείζου
δὲ λιότεροι καὶ προάρω σαν
τες ἑαυτοῦς τοῦ βαπτί
σματος. ἔχουσι γὰρ τὴν μέ
σην τινὲ ῥᾳστώνην. οὐ γὰρ
ὡς περτῶν ἁμαρτημά
των ἐξαλείφην ἔχει τὸ
λουτρόν. οὕτω καὶ τῶν
κατορθωμάτων ἁπλῶς
ῥεσιν τούτων δὲ ἀν
τῶν βελτίους. ὁ καὶ γε
ωργοῦντες τὸ χάρισμα.
καὶ ὁ τιμιάλις ταῖς καὶ ἁ
λοσέαν τοῦς ἀπὸ χέον τας
ὥστε καὶ τῶν ἁπλῶς τυ
χόντων. ὁ μὲν εἰ
σὶν παντελῶς ἐστὶν ὡ
δεῖς φῆσι δεῖς. ὡς ἂν
ἀνοίας πονηρίας ἔχω
σιν. ὁ μετὰ τῶν ἁπλῶ
νικῶν. ὁ δὲ τὸ
χάρισμα ὁ ἰκμένδο θείη.
στερούμενον. ὁ δὲ μὴ
λο θείη. περιφρονού
μενον. ὁ δὲ γινώσκου
σι μὲν καὶ τιμῶσιν τὴν

δωρεὰν. ἀναβάλλονται
δὲ οἱ μὲν διὰ ῥαθυμίαν.
οἱ δὲ ἀπλήστιαν· οἱ δὲ
οὐδὲ εἰσὶν ἐν δυνάμει
τοῦ δεῖξαι. ἢ διὰ μὴ
πιστεύειν τύχον. ἢ τί
ποτε τελέως ἀκούσιον πε
ρὶ πέτειαν. ἐζήτησε δὲ καὶ
λομένοις αὐτοῖς συμπαρ
εῖναι τυχεῖν τοῦ χαρίσμα
τος ὥσπερ οὖν ἐκεῖ
νοις πλείστην διαφο
ράν ἠνύρομεν. οὕτω
κἀν τούτοις· χείρους
μὲν οἱ πάντα πράσσοντα
φρονεῖν τῶν παρὰ
στοχερανν ἢ ῥαθυμοτέ
ρων· χείρους δὲ οὗτοι
τῶν ἐξ ἀγνοίας καὶ τυ
ραννικῶς ἀποπίπτον
των τῆς δωρεᾶς· τυ
ραννικῶς γὰρ οὐκ ἄλλο τι.
ἢ ἀκούσιόν διαμαρτία
κἀκείνου μὲν τοὺς μὲν
κἀδίκως φεύγειν ὡς
περ τῆς ἀληθοπρεπεί
ας. οὕτω καὶ τριστοῦ
λου τρόπου περὶ φρονή σε
ως· τοὺς δὲ φεύγειν
μέν. ἢ τοῦτο δέ. ὅτι
μᾶλλον καὶ μᾶλλον. ἢ δι
ὰ τοιαύτην ἀπότυχίαν
εἰργάσαντο· τοὺς δὲ μὴ
τε δοξάσαι σοφίαν μὴ
τε κόλασιν σοφίαν παρὰ
τοῦ δικαίου κυρίου τοῦ. ὡς
ἀσφαλεστέρους μένειν. ἀ
πορήσουσι δ' ἄλλα πά
σιν ὅτι πάσι μᾶλλον τὴν
ζημίαν ἢ δράσαντας·

ὑγιὰρ ὀρθοτικὸν ὑγιείας
ἅγιος. ἢ δὲ καὶ τιμῆς·
ὥσπερ οὐδὲ ὀρθοτικὸν οὐτι
μίας. ἢ δὲ καὶ κολάσεως·
εἰκότως οὐδὲ εἰκαίσειεν ὁ
ἱερὸς εἰρηναῖος φόνου τὸν φο
νικὸν ἢ ἐκ λιμοῦ τὸν
βουλεύσαντα καὶ διὰ χάτου
φόνου· βεβαπτισ μένων
εἰκαίως ἂν φήσαι τὸν βα
πτισάμενον διὰ χάτου βαπ
τίσματος· εἰδ' οὐκ εἰκῆ νο.
πῶς τοῦτο συνηδεῖν
οὐκέχων εἰ βουλεῖδε
οὕτως· εἰ ἀρκεῖ σοι πρὸς
δύναμιν τοῦ βαπτι
σματος ὁρᾶν. καὶ διὰ
τοῦτο δικαζ ἢ περὶ τῆς
δόξης· ἀρκεῖ τῷ σοὶ καὶ
προσδοζᾶν ἢ τῆς δόξης
ἐπιφύλια· καὶ τισοὶ
τὸ λιπτυχεῖν ταύτης
τῆς φερεῖν ἔχοντι·
Τοῖς γὰρ ὑπερεπειδὴ τοὺ
τῶν ἠκούσατε τῶν ἡ
φωνῶν· προσέλθετε
πρὸς αὐτὸν καὶ φωτι
σθῆτε· καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχύ
θῇ δὲ μᾶλλον τοῦ χα
ριτος ἢ δεῖ σθῆναι τὸ
φωτισμὸν ἕως καιρός.
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
κατάδιώξῃ καὶ σκότος
προσδοζάνητῆς δόξης
ἐπιφύλια· καὶ τισοὶ
τὸ λιπτυχεῖν ταύτης
τῆς φερεῖν ἔχοντι·
τοῖς γὰρ ὑπερεπειδὴ τοὺ
τῶν ἠκούσατε τῶν ἡ
φωνῶν· προσέλθετε
πρὸς αὐτὸν καὶ φωτι
σθῆτε· καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχύ
θῇ δὲ μᾶλλον τοῦ χα
ριτος ἢ δεῖ σθῆναι τὸ
φωτισμὸν ἕως καιρός.
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
κατάδιώξῃ καὶ σκότος

Ἀ
ΠΗΤΟΥΛΗΦΙΝΟΥΦΩ
ΤΟΣΤΟΥΦΩΤΙΖΟΝΤΟ
ΠΑΝΤΑΛΗΟΝΕΡΧΟΜΕ
ΝΟΝΕΙΣΤΟΝΚΟΣΜΟΝ·
ΟΙΕΣΘΕΚΑΙΤΟΝΣΟΛΟΜΩΝ
ΤΑΠΙΚΡΩΣΥΛΙΝΟΥΝΕΙ
ΖΕΙΝΤΟΙΣΑΡΓΟΤΕΡΟΙΣ
ΛΙΝΟΦΕΣΤΕΡΟΙΣ· ΕΩΣ
ΠΟΤΕΟΙΚΝΙΡΕΙΚΑΤΑΙΚΕΙ
ΣΑΛΕΓΟΝΤΑ· ΠΟΤΕΔΕΕΖΥ
ΜΝΟΥΑΝΑΣΤΗΣΟΜΕΘΑ· ΚΑΙ
ΤΟΣΙΚΝΙΠΤΗΙΚΑΙΠΡΟ
ΦΑΣΙΖΗΠΡΟΦΑΣΕΙΣΕΝΑ
ΚΑΡΤΑΙΣ· ΚΑΙΝΩΤΑΦ
ΤΑ· ΤΟΠΑΣΧΑΜΟΙΤΙΜΙ
ΩΤΕΡΟΝ· ΤΗΝΠΕΝΤΗ
ΚΟΣΤΗΝΕΚΔΕΧΟΜΑΙ· ΧΩ
ΣΥΝΦΩΤΙΣΘΗΝΑΙΒΕΛ
ΤΙΟΝ· ΧΩΣΥΝΑΝΑΣΤΗ
ΝΑΙΚΑΤΑΤΗΝΑΝΑΣΤΑ
ΣΙΝΙΟΝΙΕΡΑΝ· ΤΟΥΤΗΣ
ΤΙΛΗΨΕΣΘΑΙΤΗΝΕΠΙΦΑ
ΝΕΙΑΝ· ΕΙΤΑΤΙ· ΗΔΕΙΤΟ
ΤΕΛΟΣΕΖΑΙΦΝΗΣ· ΕΝΗ
ΜΕΡΑΙΟΥΠΡΟΣΔΟΚΑΣ· ΚΑΙ
ΕΝΩΡΑΙΟΥΓΙΝΩΣΚΕΙΣ
ΕΙΤΑΠΑΡΑΓΙΝΕΤΑΙΣΟΙ
ΩΣΠΕΡΙΚΑΙΣΟΔΟΠΟΡΟΣ·
ΠΝΕΥΜΑΤΗΣΕΧΑΡΙΤΟΣ·
ΚΑΙΛΑΙΩΔΕΙΣΕΝΤΟΣΟΥ
ΤΩΠΛΟΥΤΩΝΤΗΣΑΓΑΘΟ
ΤΗΤΟΣ· ΔΕΟΝΤΑΕΝΑΝ
ΤΙΑΤΟΥΕΝΑΝΤΙΩΣΑΡ
ΠΟΥΣΘΑΙ· ΤΩΝΔΟΙΚΙΩΝ·
ΤΟΝΑΛΗΤΟΝ· ΚΑΙΤΗ
ΠΙΣΤΗΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝ·
ΩΣΠΕΡΤΟΝΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΑΤΟΝΕΛΑΦΟΝΣΠΟΥΔΗ
ΤΗΣΠΡΑΙΣΠΡΟΣΤΡΕΧΟ
ΤΑ· ΚΑΙΣΒΕΝΝΥΜΕΝΤΑΤΟ
ΤΟΥΔΡΟΜΟΥΚΟΠΤΟΝΤΩΝ
ΥΔΑΤΙ· ΑΛΛΑΜΗΝΤΟΤΟΥ
ΙΣΧΙΑΝΛΑΠΑΘΕΙΝ· ΑΝΥ
ΔΡΙΑΖΗΡΑΙΝΕΣΘΑΙ· ΗΤΤΟ
ΤΟΥΛΑΥΘΟΥ· ΕΝΜΙΕΣΗΠΗ
ΓΗΔΙΤΡΕΙΚΟΛΑΖΕΣΘΑΙ·
ΕΙΝΟΝΠΑΡΕΛΘΕΙΝΠΑΝΗ
ΓΥΡΙΝ· ΚΑΙΤΗΝΙΚΑΥ
ΤΑΤΗΝΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ
ΖΗΤΕΙΝ· ΔΕΙΝΟΝΤΟΝΙ
ΝΑΠΑΡΑΔΡΑΜΕΙΝ· ΚΑΙ
ΤΗΝΙΚΑΥΤΑΤΡΟΦΗΣ
ΕΦΙΕΣΘΑΙ· ΔΕΙΝΟΝΥ
ΕΤΕΡΟΒΟΥΛΙΑ· ΚΑΙΤΟΤΗ
ΝΙΚΑΥΤΑΤΗΣΖΗΜΙΑΣ
ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΑΙ· ΟΤΕΟΥΚΕ
ΤΙΑΥΣΙΣΖΗΜΙΑΣΜΕΤΑ
ΤΗΝΕΝΤΕΥΘΕΝΕΙΚΑΣ
ΜΙΑΝ· ΚΑΙΤΟΝΠΙΚΡΟΝ
ΣΥΓΚΛΕΙΣΑΙΟΝΤΩΝΜΕ
ΚΑΣΤΩΝΒΕΒΙΩΜΕΝΩΝ·
ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΑΜΑΡΤΩ
ΛΩΝΙΣΟΛΑΣΙΝ· ΚΑΙΤΗΝ
ΤΩΝΙΚΕΙΚΑΘΑΡΜΕΝΩΝ
ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ· ΔΙΑΤΟΥ
ΤΟΔΙΗΜΕΛΛΕΤΕΠΡΟΣΤΗ
ΧΑΡΙΝ· ΑΛΛΑΕΠΕΙΓΕΣΘΕ·
ΚΗΠΗΛΙΣΤΗΣΕΥΜΑΣΠΡΟ
ΛΑΒΗ· ΚΗΠΗΛΟΙΧΟΣΠΑΡΑ
ΔΡΑΜΗ· ΜΗΠΛΗΣΤΟΣ
ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣΗ· ΜΗΦΘΟ
ΝΕΥΣΠΡΟΔΡΑΣΗΤΟΛΜΗ
ΘΟΝ· ΜΗΤΕΛΩΝΗΣ· ΜΗ
ΠΟΡΝΟΣ· ΜΗΤΙΕΤΕΡΩΝ
ΔΙΑΣΤΩΝΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΚΑΙΑΡΠΑΣΤΩΝ· ΒΙΑΖΕ
ΤΑΙΓΑΡΕΚΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΥ
ΡΑΝΝΕΙΤΑΙΑΠΑΓΑΘΟΤΗ
ΤΑ· ΒΡΑΔΥΣΕΙΦΗΣΙΠΡΟΣ
ΚΑΙΣΟΥΡΙΑΝΑΙΟΥΤΟΣ·

ταχὺς δὲ πρὸς σωτηρίαν
ἑλκόμενος· ἴσον
γάρ ἐστι καὶ ὃν. ἕτοιμο
τῆς τε πρὸς τὸ χεῖρον.
καὶ μέλλησις πρὸς τὸ βέλ
τιον· ἐὰν ἐπίκωμων
καλῶ σε μὴ ταχύνῃς·
ἐὰν ἐπάρῃ σιν. ἀπόπηδη
σον· ἐὰν εἴπῃ σοι πονη
ρὸν ἐργαστήριον. ἔλθε
λιθοβολιῶν κοινωνή
σομαι κατὸς κρύφιος
δεῖ σιν ἀνδράδελφον
ἀδικῶ σε μηδέ τα δικαίως
ὑποσχῇς· δύο γάρ ταῦτα
ἵστασι καρδίας εἰς· ἓν εἶν
τεθνῶ ρίεις τὴν ἁμαρ
τίαν. καὶ σαυτὸν ἔζαι
ρεις ἐὰν ποιμὴν ἀκοινώ
νητος· ἀνδρὸς οἰλεύηδαδ
ὄμεγας· δεύτερα λλια
σωλιφατῶν· ἐὰν δε
προφήτης ἄλλος· δεύτε
ἀναβῶλιεν εἰς τὸ ὄρος ἵν
ἐὰν δεαὐτὸς σῴῃ· δεύτε
προσλιπάντες οἰκοπο
ῶντες καὶ περφορτίσμε
νοι καρῶ ἀναπαύσω ὑ
μᾶς· ἢ ἐρεί ρεσθε αἴρωλιε
ἐντεῦθεν· λλιποι
λλιπρῶς ὑπερχιόνα
λλιπαντες ὑπερτάλα
τυρωθέντες ὑπεραί
θωνς ἀπειρονάυτα
σθέντες λιπάντιτει
νωλιεν· λιπδραδυνω
λιεν· γενώμεθα πέτρος
καὶ ἰωάννης· ὡς ἐπι
τοῦτο ἀφορεῖσθαι οἱς
τιν ἀναστασιν. οὕτως

ἐπὶ τὸ λουτρὸν αὐτὸς
σπεύδωλιεν· συν τρε
χοντες· ἀντιτρέχον
τες· ὅπως τὸ λαθὸν ἁρ
λάβωλιεν αὐτῶν νιζόμενοι·
καὶ λιπὲ ἵππισε πανέλ
θωνὲ πανικεἰς καὶ αὖ
θις βαπτισθῆσομαι· ἀν
νατοῦ τῆς ἡμέρου ἐὺ
παφεῖν· παρέστωλοι
λιπρ· παρέστωλοιπὸρ
ἀδελφοὶ γυνή· τέκνα
φίλοι· πάνὸ τιλοιτι
λιοπ. καὶ τινικαὶ ὑτα
σωθῆσομαι· νῦν δὲ οὐ
πωλοικαρὸς λλιπρυ
θῆναι·
Ἐὰν δὲ ἀρλῆς κοινωνὸς λα
βὲ πεπενθοῦς· οὐς ἐὐφρο
σύνης κοινωνὸς οὐσία
πὸς· ἐὰν μὲν παρῶσιν.
ἀγάπησον· ἐὰν δὲ ἀπὸ
σι λιπὰ ἀπαμείπῃς· ἀλ
χρόνον γὰρ εἰπεῖν. ποῦ
δὲ λιοὶ τὸ καρποφόρου
λιενον ἐπὶ τῶν φώτι
σλιατι· ποῦ δὲ ἡ ἐλιφω
τισθεῖσα ἥλλιπρυν
θῆσομαι· ποῦ δὲ τὰ πρὸς
δεῖξιν τῶν ἐλίων
βαπτιστῶν. ἵνα καὶ ἀν
τοῦτοι εὐδοκιλήσω·
πάνυ γὰρ ὧν ὁρᾶς ἐστιτὴν
τατῶν πάναγίων.
καὶ παρὰ τοῦτο ἵχαρις
ἔλαττωθῆσεται· λιὴ
λιικρολογοῦ περὶ τὰλιε
γάλα· λιηδὲ ἀπὸ ἐννέα
πλάθης· λιεῖζον τῶν δω
ρωλιένων ἐστὶ τὸ λιυ

στήριον· σαυτὸν καρπο
φορήσον· χὴ ἐνδύσαι·
φορέτω μὲ πολιτείαν· οὐ
τῶν σὲ τῶν χαίρων φιλοφρ
νούμενος· οὕτω καὶ
ὁ θ̄ς σὸν τὰ μέρη σε χαριζό
μενος· οὐδὲ ἐν τῷ φ̄ῳ
μεγαλύνῃ καὶ πέσῃ δι
άβολον ἵνα μὴ ἡσὰν πέν
φαπαρωφῶν ται οἱ πε
νητες· οὐ γὰρ ἔχουσι τὸ
πως τοῖς πλουσίοις ἁμιλ
λητῶσιν· ἐν ἄλλοις δὲ
ἡ διαφορὰ τοῦ πλου
τεῖν καὶ τοῦ πένεσθαι·
ἐν τῷ φ̄ δὲ οὐ προφυλο
τερος πλουσίῳ τερος·
μηδὲ ἐν ἐπεχέτω σε τοῦ
προσ· μηδὲ ἀνθελκέ
τω τὴν προφυλίαν·
ὡς σφοδρὸν ποφος λαβὸ
τοῦ πο φουλένου· ἕως
φερμοσοσίδηρος· τῶν φυ
χρῶς τομω φητῶν· μὴ
τὴν ἀρεμπεσηλέσον·
καὶ διακόφη τον πο φο·
φίλιππος εἰμί· γενοῦ
καὶ δαίκης· ἐπὲ καὶ αὐ
τος ἴδου τοῦ δωρτίκω
λύει βαπτισφῆναι·
ἀρπασον τὸν καιρόν·
τῶν ἀγαφῶν περιχαρη φι
καὶ εἰπὼν βαπτισο η
τι· καὶ βαπτισφεὶς σω
φητι· καὶ ἵνα σαι φιος φ
τος ὦλια· τὴν φυχὴν
λευκανφητι· τυχε
τῆς σωτηρίας· ἢ σοῦδὲ
ὑφηλότερον· οὐδέ τι
μιωτερον τοῦ γενοῦ·

ἔχουσι μὴ ἐπισκο
πος βαπτισάτω με· καὶ
οὗτος μὴ τροπολίτης
ἢ ἱεροσολυμίτης· οὐ γὰρ
τοπων ἡ χάρις· ἀλλὰ τοῦ
πνς· καὶ οὗτος τῶν ἐγ
γεγονότων δεινὸν
γὰρ εἴ τῶν βαπτισθῆναι τὸ
εὐγενέσμου καὶ φυσι
σφῆσεται· ἢ πρεσβυτε
ρος μὲν· ἀλλὰ καὶ οὗτος
τῶν ἀγαλλιῶν καὶ οὗ
τος τῶν ἐγκρατῶν ἢ ἀ...
ἀγγελικῶν τὴν πολι
τείαν· δεινὸν γὰρ εἰ
ἐν καιρῷ καὶ φάρσεως ἐγ
πω φῆσομαι· μὴ ζῆ
τει ἀξιοπιστίαν τοῦ
κηρύσσοντος· μηδὲ τῷ
βαπτίζοντος· ἄλλος δὲ
τοῦτων κρίτης· καὶ
τῶν ἀφανεστέρων δο
κιμαστής· ἐπειδὴ ἄνοι
μὲν εἰς πρόσωπον φ̄ς
δεῖς καρδίαν· σοὶ δὲ πᾶς
ἄγιοπίστος εἰ στὴν καὶ
φάρσιν· μόνον ἔστω τὶς
τῶν ἐγκρίτων· καὶ
μὴ τῶν προδήλως κατε γὴ
μένων· μηδὲ τῆς ἐκ
κλησίας ἄλλο τρίος μὴ
κρίνε τοῦ κρίτὰς·
ὁ χρήζων τῆς ἰατρείας·
μὴ δὲ φυλοκρινείτω
τὰς ἀγίας τῶν ἐν καφα
ρόντων· μηδὲ διὰ
κρίνου πρὸ τοῦ γεν
νήτορας· ἄλλος μὲν
ἄλλου κρείττων ἢ πτα
πεινότερος· οὐδὲ πᾶς

ὑπηλότερος εἰκόπειδε
ὄντως ἐστιν χρυσος ἐστ
εἰδηρος δακτυλιοιδε
ἀμφότεροι καὶ τὴν αὐ
τὴν ἐπικεχαράχθωσαν
εἰκόνα βασιλικὴν εἶτα
ἰσχυρὸν ἐκτυποῦται
δι᾽ οἱ σεῖ σφραγὶς αὐτη
τῆς σφραγίδος εἰκεινης
οὐδεὶς ἐπιγνώσεται τὴν
ὕλην ἐντῶι σφρᾶγ. ἰσαν
ὶως σοφώτατος εἰπε· τι
μιώτερον τοῦ σιδήρου· τάδε
τοῦ χρυσοῦ τὸ εἰς σφρά
γισμα· καὶ πῶς ἐνέστι
τῆς παρὰυλης τὸ διάφο
ρον. οὐ τοῦ χαρακτήρος
οὐ τως ἐστὶ τῶν οἰ πᾶς βα
πτιστὴς· ἰσαν τινὸς
λιτεία προέχη. ἀλλὰ πί
στ τοῦ βαπτίσματος δυ
νάμεις· ἰσα τελείο
ποιος σοι πᾶς ὁμοίως. ὁ
τῆς αὐτῆς πίστεως με
μορφωμένος· κἂν
παῖς ἐνεσ ὑπὸ βαπτι
σθῆναι πένητι. πλου
σίου· ὁ εὐπατρίδης.
τῶ δουλεύει· ὁ δεσπό
της. τῶ δούλω· μὲ χρι
τοῦ νυμφίου τοσοῦ
τον ταπεινοφρονή
σεις. ὅσον χς ὡς νὺ βαπτι
ζόμενος ὅσιάσε.
καὶ δοῦλον μορφὴν λα
βὼν ἀφῆκε τὰ ἄφθαρτα
μετὰ πάντων. πάντες οἱ
χαλκοῖ τὰλλοι χαρακτῆ
ρες· κἂν μὴ μορφὴν ἔχ
ἐπιτρέπεται· κἂν ἀπα

χίων σε ἐξαγορεύσαι σου
τὴν ἁμαρτίαν· εἰδὼς
ὅπως ἰωάννης ἐβάπτι
σεν· ἵνα τὴν εἰκόνα
ἀσχύνην τὴν ἐντα
φὴν ἐπειδὴ λέ
γεσαι τοῦτο τῆς ε
κείσεως καὶ δεῖ
χθῆναι τὴν ἁμαρτί
αν ὁντως ἐλεγχθῆσας.
παραδειγματίσας τὴν
τὴν ἰσαὶ φρίαν βέβας.
ὡς ἀγιάνυβρεως· ἵνα
διαπτυσθῆσε χορισθῆι
φέραπείαν· μηδὲ πρὸς
τὸ μὴ κοσταύτης ἀπα
γορεύσης· βασανίσθητι
καὶ αὐτὴν τὴν περὶ τὸ
χάρισμα γνῆσιότητος·
εἰ τοσοῦτον πονήσεις
ὅσον ἡ τῶν ἁμαρτιῶν
βασιλεία· ἐστὶ τῶν περα
τῶν τῆς ἐγκρατείας· ἵνα δὲ τὴν σοφι
ας σολομῶν τος· καὶ
ἰδοὺ πλεῖον σολομῶν
τος ὧδε· παρὰ τοῖς τε
λείως λογιζομένοις·
μὴ κατοικνήσης·
μὴ ὀδυνηρὸς· μὴ με
τρα φλασσης· μὴ πύρ.
ἔι σὶ τοῦτο προκει
ται· μὴ ἄλλο μηδέν.
ἢ μικρὸν μὲν ζον
τῶν ἰσχνῶν λαττῶν.
ὡς τε τυχεῖν τοῦ χα
ρίσματος· εἰδέ σοι κη
δὲ πονήσαντι ἢ
δὲ πραγματεύσαι μὲ
νων· τυχεῖν ἐξεστι

τοῦ πνεύματος· πο
σις εὐσεβείας τὴν ἀν
ρα μὴ ἀναβαλλέσθαι· ὁδὸ
φῶντες σφετὶ πορεύε
σθε εἰς ὕδωρ ἅγιον ἁγια
σθέντες καὶ ὅσοι
καὶ ὅσοι
μὴ ἔχετε μύρον. βα
πτίσαντες ἀγοράσατε·
καὶ πιεσθέντων πολλῶν
τῆς σφραγῖδος· ὃ τοῦ τάχους
τῆς σφραγῖδος·
ὃ τῆς εὐκολίας τοῦ γυναι
κείου φύλου· ὃ τῆς
τοῦ σφετέρου μόνου
τὸ ἀγαθὸν· ἀντὶ τῆς
ὁρμῆς· ἀντὶ μεγάλου
τιμήματος δέχεται·
διὰ τὸ διασφάσαι· ποτι
ζεῖ τοὺς πιέσαντας·
πᾶς· ἐγείρεται τῇ
ἐγειρεσίᾳ ἀπτομένος·
πρόχειρός ἐστι· μεγάλο
δωρος· διὰ ὠσὶν ἅλιον·
ἢ λαμβάνουσι νέτεροι
μόνον μὴ μικρολογί
ας κατάγνωσθῶσιν·
τῶν μικρὰ αἰτεῖν· καὶ
τοῦ διδόντος ἀναζη
τεῖν· μακάριος ὁ μὴ τεῖ πόρια
χεῖν τὴν σαμαρείτιν
ἐκείνην· καὶ διδόντος
πηγὴν ὕδατος ἁλλομέ
νου εἰς ζωὴν αἰώνιον·
μακάριος ὁ σπείρων ἐπὶ
πᾶν ὕδωρ καὶ πᾶσαν φυ
χὴν· ἄγριον ἀρούσει
νην καὶ ἄροσιν ποιή
σει καὶ ἀρδόμενην·
ἢ νοῦς καὶ ὁ νοσπατεῖ
σθαι ἡμέρον· χέρσον τεθῆ
σαν καὶ ἄνυδρον· καὶ

ἀλογίαν πιεζομένην·
μακάριος ὁ σὺν καὶ χειμα
ρούσης ἐπισχόντων· ἐξ ὧν ὁ πιστὸ
κύματος γίνεται· γίνε
ται τοῖς τὸ φόρον ἀντὶ τοῖς χο
νοφόρου· καὶ τὸ ὠρεῖ
τροφὴν ἀνθρωπίνη·
ἄλλου πράγματος καὶ
ἀνόνητον· ὑπὲρ οὗ
πᾶσαν εἰς τέον
σπουδὴν· ὡς τε μὴ δι
αμαρτεῖν τῆς κοινῆς
χάριτος·

Στὰ ταῦτα φησὶ περὶ
τῶν ἐπιζητούντων
τὸ βάπτισμα· τί δὰν
εἴποις περὶ τῶν ἐτὶ νη
πίων· καὶ μὴ τε τῆς
ζημίας σε παισθανομέ
νων· μὴ τε τῆς χάρι
τος· εἰ καὶ ταῦτα βαπτί
σων· πᾶν ὑπὲρ
τούτου· ἢ ὑπὲρ τούτο·

Μακάριος ὁ μαρτείποια
χῶν τὴν σαμαρείτιν
ἐκείνην· καὶ διδοῦσι
πηγὴν ὕδατος ἁλλομέ
νου εἰς ζωὴν αἰώνιον·
μακάριος ὁ σπείρων ἐπὶ
πᾶν ὕδωρ καὶ πᾶσαν φυ
χὴν· ἄγριον ἀρούσει
νην καὶ ἄροσιν ποιή
σει καὶ ἀρδόμενην·
ἢ νοῦς καὶ ὁ νοσπατεῖ
σθαι ἡμέρον· χέρσον τεθῆ
σαν καὶ ἄνυδρον· καὶ

σφραγῖδος καὶ ἀλογίστοις ἐπιπρο
σαγομένη· ὡς δὲ εἰς ἢ τῶν
φλιῶν χρῖσις· διὰ τῶν
ἀναίσθητων φυλάτ
τουσα πρωτότοκα·
περὶ δὲ τῶν ἁλλων ἀι
δώμεθα τὴν· τὴν
τριετίαν ἀναμείναν
τας· ἢ μὴ μικρὸν ἐντος
τούτου· ἢ ὑπὲρ τούτο·

ΗΝΙΚΑΙΚΑΙΑΚΟΥΣΑΙΤΙΜΥ
ΣΤΙΚΟΝΙΚΑΙΑΠΟΙΚΡΙΜΑ
ΣΘΑΙΔΥΝΑΤΟΝ.ΕΙΚΑΙΜΗ
ΣΥΝΙΕΝΤΑΤΕΛΕΩΣ.ΑΛ
ΛΟΥΝΤΥΠΟΥΜΕΝΑ.ΟΥ
ΤΩΝΣΑΡΙΑΖΕΙΝΙΚΑΙΤΗΥ
ΧΑΣΙΚΑΙΣΩΜΑΤΑ.ΤΩΝΜΕ
ΓΑΛΩΝΜΥΣΤΗΡΙΩΝΤΗΣ
ΤΕΛΕΙΩΣΕΩΣ.ΙΚΑΙΓΑΡΟΥ
ΤΩΣΕΧΕΙ.ΤΟΥΜΕΝΒΙΟΥ
ΤΑΣΕΥΘΥΝΑΣΤΗΝΙΚΑΥ
ΤΑΥΤΕΧΕΙΝΑΡΧΟΝΤΑΙ.
ΗΝΙΚΑΛΗΘΟΤΕΛΟΓΟΣΟΥΚ
ΠΛΗΡΩΘΗ.ΙΚΑΙΤΟΜΕΥ
ΣΤΗΡΙΟΝΜΑΘΗΣΕΙ.ΤΩΝ
ΓΑΡΕΞΑΡΧΗΣΑΜΑΡΤΗ
ΜΑΤΩΝ.ΠΑΡΑΤΗΣΠΙΛΑ
ΙΚΙΑΣΑΥΤΟΙΣΤΟΑΝΕΥΘΥ
ΝΟΝ.ΤΕΤΕΙΧΙΣΘΑΙΔΕ
ΤΩΝΛΟΥΤΡΩΝ.ΠΑΝΤΙΛΟ
ΓΩΤΕΡΟΥΣΙΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ.ΔΙ
ΑΤΑΣΕΞΑΙΦΝΗΣΟΥΛΗΠ
ΤΟΥΣΑΣΠΙΛΙΝΠΡΟΣΒΟ
ΛΑΣΤΩΝΙΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΙΚΑΙΒΟΗΘΕΙΑΣΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑΣ
ΑΛΛΑΞΙΦΝΙΣΤΡΙΑΙΚΟΝ
ΤΑΕΤΗΣΒΑΠΤΙΖΕΤΑΙ
ΚΑΙΤΑΥΤΑΦΩΝΗ.ΙΚΑΙ
ΣΥΙΣΕΛΕΥΣΕΣΘΕΠΙΣΠΕΥΔΕΙ
ΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑ.ΘΕΙΠΩΝ.
ΛΕΛΥΚΑΣΤΟΖΗΤΟΥΜΕ
ΝΟΝ.ΟΜΕΝΤΑΡΑΥΤΟΙΣ
ΦΑΡΙΣΑΙΟΙΣ.ΚΑΙΟΥΚΕΔΕΙ
ΤΟΙΣΦΑΡΙΣΑΙΩΝ.ΑΛΛΑΣΟΙ
ΚΑΘΑΙΡΕΤΑΙ.ΩΣΠΕΡΙΚΑΙ
ΣΑΡΙΚΑΦΟΡΕΙΑΣΑΡΙΣΣΩΝ.
ΟΥΔΕΤΙΣΚΙΝΔΥΝΟΣΗΝ
ΑΥΤΩΝΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑΠΑ
ΡΑΤΕΙΝΟΝΤΙ.ΑΥΤΟΣΓΑΡ
ΙΚΑΙΤΟΥΠΑΦΕΙΝΗΝΕΑΥ

ΤΩΝΤΑΜΙΑΣ.ΩΣΠΕΡΙΚΑΙ
ΤΗΣΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.ΟΥΤΩ
ΔΕ.ΟΥΔΕΠΕΡΙΜΙΚΡΩΝ
ΟΙΣΙΝΔΥΝΟΣ.ΕΙΔΑΠΕΛΦΟΙΣ
ΤΗΣΦΟΡΑΣΓΕΝΝΗΘΕΙΣ
ΜΟΝΗ.ΙΚΑΙΜΗΤΗΝΑ
ΦΘΑΡΣΙΑΝΑΜΦΙΕΣΑΜΕ
ΝΟΣ.ΕΙΣΟΠΟΥΔΕΚΑΙΣΕΙΝ·
ΟΤΙΤΩΝΕΝ.ΑΝΑΓΚΑΙ
ΟΣΗΝΟΥΤΟΣΟΙΚΑΙΡΟΣΤΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.ΟΥΔΕ
ΟΥΧΟΥΤΟΣΛΟΓΟΣ.ΑΝΕ
ΔΕΙΧΘΗΜΕΝΓΑΡΤΡΙΑΚΟ
ΣΤΟΝΠΕΡΙΟΝΩΣΕΤΟΣΟΥ
ΠΡΟΤΕΡΟΝ.ΤΟΥΤΕΛΗ
ΔΟΚΕΙΕΠΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΟΣ
ΕΙΝΑΙΤΙΣ.ΤΩΝΓΑΡΑΠΕΙ
ΡΟΙΣΑΛΩΝΤΟΠΑΘΟΣ.ΙΚΑΙ
ΩΣΤΕΛΕΙΑΝΒΑΣΑΝΟΝΑ
ΡΕΤΗΣΙΣΚΑΙΤΟΥΔΙΔΑΣΚΕΙ
ΚΑΙΡΟΝ.ΤΑΥΤΗΣΕΧΟΥ
ΣΗΣΤΗΣΠΑΙΔΙΣΙΑΣ.ΕΠΕΙ
ΔΕΠΑΘΕΙΝΕΔΕΙΤΟΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥΣΩΤΗΡΙΟΝΠΑ
ΘΟΣ.ΠΑΝΤΑΣΥΝΔΡΑΜΕΙ
ΕΔΕΙΠΡΟΣΤΟΠΑΘΟΣ.ΟΣΑ
ΤΟΥΠΑΘΟΥΣΕΤΗΝΑΝΑ
ΔΕΙΞΙΝ.ΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΤΗΝΑΝΩΘΕΝΑΜΑΡΤΥ
ΡΙΑΝ.ΤΟΙΣΚΗΡΥΓΜΑΣΙΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΝΤΟΥΠΑΝ
ΘΟΥΣ.ΤΑΘΑΥΜΑΤΑ.ΙΚΑΙ
ΩΣΠΕΡΕΝΕΩΜΑΓΕΝΕ
ΣΘΑΙΛΗΝΔΙΕΣΠΑΣΜΕΝΟ.
ΛΗΝΔΕΑΠΕΡΡΗΓΜΕΝΟΝ
ΤΟΙΣΔΙΑΣΤΗΜΑΣΙΝ.ΕΙΣ
ΜΕΝΓΑΡΤΟΥΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΤΟΣΚΑΙΤΟΥΣΚΗΡΥΓΜΑ
ΤΟΣ.ΟΤΩΝΕΝΣΥΝΤΡΕΧΟ
ΤΩΝΕΙΣΚΛΙΣ.ΟΥΤΩ

γαρ ἡμῖν ἡ ἁγία Ἱερουσαλὴμ τὸν
καιρὸν ἐκεῖνον εἰκάδε
του πληθους. ἢ τῶν μετ
μείωνι ἐπιδείξεις καὶ τὰ
φάνταστα τοῦ ἐναγγελίου
προσάγοντα εἰκὰς τοῦ
τῶν νόμων εἰκὰς τοῦ
του τοῦ λαοῦ εἰκάδι τοῦ
λαοῦ. τοῦ τῆς ἐπιβου
λῆς καὶ τῆς προδοσίας
ἐκ τοῦ τοῦ δὲ σταυροῦ
καὶ ὁσοιοῦν ἐφε
ξῆς τοιαῦτα καὶ
οὕτω ἔχοντα. ὁσοφιλ
λίνεφικτον ταχα
ἀντὶς καὶ ἄλλος εὑρε
φεῖ λόγος τοῦτων ἀ
ποῤῥητότερος. οὐδὲ τοῖς
ἀνάπαυσιν τοῖς ὑπὲρ σὲ ὑ
ποδείγμασιν ἐπολιέν.
καὶ οὐ βουλεύεσθαι
ἐπὶ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν
τηνικαῦτα ἱστορου
μένων. ἑτέρωθι ὧν
τὰ νῦν ἐχόντα φαίνε
ται. καὶ οὐ συμβαίνον
τα τοῖς καιροῖς. ὅθεν ἐ
νηστεύσεμικρὸν πρὸ
τῆς πείρας. ἢ μὲ ἐς πρὸ
τοῦ πάσχα. τὸ μὲν τῶν
νηστειῶν ἓν. οὐ μικρὸ
δεῖ μᾶλλον τερῶν τῶν
καιρῶν τὸ διάστημα
ὅλιγον γὰρ κατὰ τῶν πει
ρασμῶν ταῦτα προβάλ
λεται. ἢ μὴ δὲ τῆς σω
τηρίας χριστοῦ τοῦ
τοῦ ἀναστάντος καὶ
προεορτίου καὶ ὅλιγον
νηστεύειν τεσσαράκοντα

τὰ ἡμέρας. φέρε γὰρ ἴδω
μεν δὲ τῆς δυνάμεως
τοῦτο συμμετρήσα
μεν. εἰ καί τινας ἄγαν
ὁ ζῆλος πείθει καὶ ὑπὲρ
δύναμιν
πάλιν ἀνατάττω τὸ
πάσχα τοῦ σωτῆρος ἐν
ὑπερῴῳ. καὶ μετὰ δεῖ
πνον. καὶ πρὸ μιᾶς τοῦ
παθεῖν ἡμέρας. ἢ μεῖς
ἐν προσευχῇ σοῖς οἷς. καὶ
πρὸ τοῦ δείπνου. καὶ
μετὰ τὴν ἀνάστασιν.
ἀνίστανται τρισὶ μέρος.
ἢ μεῖς μετὰ πολὺν χρό
νον. καὶ οὐ τὲ ἀπέρρη
ξεν τῶν ἐκείνου τὰ
ἡμέτερα. οὔτε συνέζευ
ξεν χρονικῶς. ἀλλ᾽
σον τύπος τὶς εἶναι τῶν
ἡμετέρων παραδό
των. τὸ πάντη παραπλή
σιον διαφέρειν τι
οὐ σμικρὸν καὶ τὸ
βάπτισμα. παρεληφ
μένον ἐν μιᾷ τῶν χρό
δεδιαφέρειν. ὡς νῦν οἱ
δοκεῖς ὦ σμέρατικαὶ
σμικρὸν τὸ ὅλον προ
βάλλεσθαι κατὰ τῆς σω
τοῦ σωτηρίας. εἴτι
ὑπὲρ μοῖρ ἐσθ᾽ ὅτου
μὲν τοιοῦτους λόγους
χαίρειν ἐάσαντες. αὐτοὶ
δὲ τῶν ἁγίων προσπαν
σάμενοι καὶ διηνυσμένων
ἀγώνων εἰσόμεθα τοῦ
μὲν προκαθαίρειν ὑ
μᾶς αὐτοὺς τοῦ βαπτι

ΚΑΛΟΝ ΟΙΟΝ ΒΟΗΘΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΥΧΕΙΝ ΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ ΑΡΡΥΤΗΝΙΑΣ ΝΗ ΣΤΕΙΑΣ ΧΑΜΕΥΝΙΑΣ ΠΡΟ ΣΕΥΧΑΣ ΔΑΙΣΡΥΟΝ ΟΙΚΤΟΣ ΤΩΝ ΔΕΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΑ ΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥΤΟ ΟΙΓΙΝΕ ΣΟΦΩΝ ΩΝ ΤΕ ΤΥΧΗΚΑΣ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΕΛΜΑ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΝ Ε ΧΕΙΣ ΠΟΛΛΩΝ ΜΕΝ ΤΟΛΩ ΥΠΟΛΙΝΗΜΑΤΙΝΗ ΕΥΕΡ ΓΕΣΙΑΝ ΜΗ ΠΑΡΑΔΡΑΜΗΣ ΠΕΝΗΣ ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΑΝΗ ΣΘΗ ΤΙ ΠΟΣΟΝ ΠΤΩΧΕΥ ΩΝ. ΠΟΣΟΝΕΠΛΟΥΤΗΣΑΣ ΑΡΤΟΥΔΕΟΜΕΝΟΣ ΠΟΛΙΑ ΤΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ ΕΩΣ ΤΙΣΑΛ ΛΟΣ ΤΟΙΣ ΣΟΙΣ ΠΥΛΩΣΙ ΠΡΟ ΕΡΡΙΜΕΝΟΣ ΑΙΔΕΣΘΗΤΙ ΤΗΝ ΜΥΣΤΙΚΗΝ ΤΡΑ ΠΕΖΑΝ ΗΠΡΟΣΗΛΘΕ ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΟΥΛΙΕ ΤΕΙΛΗ ΦΑΣ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΟΥ ΚΕΙΚΟΙΝΩΝΗΣΑΣ. ΤΟΙΣ ΧΥΠΑΘΕΣΙ ΤΕΛΕΙΟΥΜΕ ΝΟΣ ΞΕΝΟΣ ΠΡΟΣΕΠΕΣΕΝ; ΑΘΛΙΟΣ; ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ; ΥΠΟΔΕΞΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ

ΤΟΝ ΔΙΑΣΕΞΕΝΙΤΕΥΣΑΝ ΤΑ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ. ΚΑΙ ΕΙΣΟΙΚΙΣΘΕΝ ΤΑΣ ΟΙΔΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ. ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΩΙΚΑ ΤΟΙΚΙΑΝ ΕΛΘΟΥΣΑΝ ΤΑ ΕΝΟΥΖΑΙΣ ΧΑΙΡΟΥΣΑ ΕΣΤΕ ΛΩΝΗΣΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΣ. ΠΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΗ ΦΑΝΗΣΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΣΤΟΜΟΣ ΤΗΝ ΣΩΜΑΤΙΚΗΝ ΛΙΚΙΑΝ. ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΥΣΑ ΕΛΕΝΟΣ. ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΠΡΟΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑ ΤΙΑΣ; ΤΗΝ ΣΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΑΔΕΣΘΗΤΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΥ ΜΑΤΑ ΩΝ ΗΣΕ ΧΕΙΛΕΥΘΕ ΡΩΣΕΝ; ΕΑΝ ΙΔΗΣ ΡΥΑΙΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΕ. ΤΟ ΣΟΝ ΤΙΜΙΩ ΕΝΑΥΛΙΑΤΗΣΑ ΦΑΡΜΑ ΚΙΑΣ. ΧΕ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙΝ. Ε ΠΕΙΔΗ ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΝΕ ΒΑΠΤΙ ΣΘΗΤΕ ΧΝΕ ΕΝΔΕΔΥ ΣΑΣΘΕ. ΕΑΝ ΙΧΡΕΟΦΕΙ ΛΕΤΗΣ ΛΑΒΕ ΠΡΟΣΠΙ ΠΤΟΝΤΑ. ΠΑΣΑΝ ΣΥΓΓΡΑ ΦΗΝ ΑΔΙΚΟΝΗΣΟΝ ΚΑΙ ΔΙ ΚΑΙΑΝ ΔΙΑΣΠΑΣΟΝ. ΑΝΗ ΣΘΗΤΙ ΤΩΝ ΜΥΡΙΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ. ΩΝ ΟΣΟΙ ΧΕ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ. ΑΠΕΓΕΝΗ ΠΡΑΙΣΤΩΡ ΠΙΣΡΟΣ. ΤΟΥ ΕΛΑΤΤΟΜΟΣ ΧΡΕΟΥΣ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΤΙΣΙ; ΤΟΙΣ ΟΜΟΙΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ. ΟΤΙ ΤΟ ΠΛΕΙΟΝ ΠΑ ΡΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΣΥΓΧΩ ΡΗΣΕΙΣ. ΚΑΙΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ Ε ΙΣΕΙΝΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ὑποσχηδικὴν· ἢ ηοῦ
κε μιμησωμεβων ὑπο
δειγμα·
Γενέσθω σοι τὸ λουτρὸν.
μὴ τοῦ σώματος μόνου.
ἀλλὰ καὶ τῆς εἰκόνος
μὴ τῶν ἁμαρτημάτων
ἐκπλύσεως αἰόνον. ἀλλὰ
καὶ τοῦ τρόπου διορθώ
σεως· μὴ τὸ προελθόντα
βόρβορον ἀποκλύζε
σθαι μόνον. ἀλλὰ καὶ τὴν
πηγὴν καθαίρε σθαι
μὴ τὸ καλῶς ἱστᾶσθαι
τύπου τινὸς μόνον. ἀλλὰ
καὶ τὸ καλῶς ἑστᾶ
σθαι· ἢ τὸ γεῖσον φοντα
τον. τὸ καιρῶς ἱστηθέ
ναι τίγαρ
ὄφελος· σοι μὲν πεύχω
ρὴσθαι τὴν ἁμαρ
τίαν. τῶν δὲ ἠδικημέν
μὴ λυθῆναι τὴν πα
ρὰ σοῦ ζημίαν· ἀγοσοι
καὶ καιρῶν ὄντων· τοῦ
τεἱστήσασθαι μὴ δικαι
ως. καὶ τοῦ τὸ ἱστη
θέναι κατέχεσθαι τοῦ
μὲν ἀφεσιν ἔλαβες. τὸ
δὲ σὴμερον ἀδικεῖς· σὴ
μερον γάρ ἐστι παρὰ σοι
τὸ ἄλογον· καὶ ὁ νικᾶ
πρεσθεὶς τοῦ ἁμαρτήμα
τῶν χρόνων δεδιεκοπη
τόμεν πρὸ τοῦ βαπτι
σματος τολμήσεις. τὸ
δὲ μένον μετὰ τὸ βα
πτισμα τῶν μὴ γὰρ ἁμαρ
τήσεμεν. οὐ τῶν
ἁμαρτανομένων τοῦ

τρὸν ἔχεις χωρὶς
δεῖδεμὴ σοφιεσθῆναι
τὸ νικᾶσθαι μὲν. ἄλλ
σημαν σθῆναι λαμπρυ
σθῆναι σε τελείως. ἀλλὰ
μὴ χρωσθῆναι· μὴ δε
ἐπισκάλυψιν τῶν ἁμαρ
τιῶν. ἀλλὰ παλλαγὴν
ἔχειν τὸ χάρισμα· μὰ
καρίοι ὧν ἀφεθησαν
ἀνομίαι· τοῦτο τὴς
παντελοῦς ἀθάρσεως·
καὶ ὧν ἐπεικάλυφθη
σαν ἁμαρτίαι· τοῦτ
τῶν ὑπνων τὸ βάθος
καθ ἡμέρων· μὰ
καρίος ἀνὴρ. ὧ οὐ λογίζο
ται κύριος ἁμαρτίαν·
τρίτην τὶ καὶ ἁμαρτίαν·
τῶν ἁμαρτανομένων·
ὧν ἢ μὲν πρᾶξις οὐκε
παινετή· τὸ δὲ τῆς μὴ
μισανέψυχον·
Τίς οὖν φησι. καὶ τίς
ἔμεσλόγος; χθὲς ἦσθα
χαναναία ψυχή. καὶ
διατῆς ἁμαρτίας συγ
ίσχυπτουσα· σήμερον
ἀνωρθώθης ὑπὸ τοῦ
λόγου μὴ συγκύψῃς
παλὴ καὶ ἐστρήνικαι
θῆς· ὥσπερ κύφωνι
παρατοῦ πόνηρου βαρη
θεῖσα· καὶ δυσανάκλη
τον ἔχης τὴν ταπει
νότητα· χθὲς ἐζη
ραίνου θάλλουσα τῇ
μύρρα· ἐπιγαγὲ σαρὴ
φοίνικι τὴν ἁμαρτίαν·
σήμερον ἀνέθαλλε

ραντεῖσα· ἡ φωνὴ ἀρτῶ
χὺκρας πεδῶν. καὶ τὴν
ῥῦσιν ἔστησας· φύλασσε
μοι τὴν καθαρσιν. μὴ
πάλιν ἀπομορρονήσεις καὶ
ὀψεῖς χύσεις λαβεσθαι χύ.
ἵνα μὴ λέγῃς τὴν σρίαν
ὀυ γὰρ πολλαῖς χρῆμαι
κλεπτόμενος· καὶ ἐλάν
ἀνέστι φιλάνθρωπος·
θεσ ἐπὶ κλίνης σέρριφο.
παρειμένος καὶ λελυμέ
νος· καὶ οὐκ εἶχες ἄνον
ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ
δωρ βάλῃς με εἰς τὴν κο
λυμβήθραν· σήμερον
ἕυρες ἄνον τὸν σὸν
καὶ φῆι· μᾶλλον δὲ φῆ
ἄνον· ἵρφησα ἀπὸ ἰσρα
βάτου· μᾶλλον δὲ ἤρας
τὸν κράβαττόν. καὶ
ἐστὶν λίτευσας τὴν ἐν
εργεσίαν· μὴ πάλιν ἐπὶ
κρα βάττου ῥίφῃς ἁμαρ
τήσας· τῆς καὶ κείσθω
σωλάτος ἀναπαύσεως
παρειμένου ταῖς ἡδο
ναῖς· ἀλλ' ὡς ἐχεῖς βάδιζε.
μεμνημένος τῆς σῆς
τολῆς· ἰδοὺ ὑγιὴς σρέγο
νας· μηκέτι ἁμάρτανε·
ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τὶ γέ
νηται· καὶ ὡς φανέν
τιμε τατὴν ἐυποΐαν·
λάζαρε δεῦρο ἔζω ἡ
ἰσοῦς τῆς μεγάλης
φωνῆς ἐν τάφωι σεί
μενος· τί γὰρ τοῦλοιδ
μεγαλοφωνότερον·
καὶ προελθεῖν οὐ τετρα

ἡμέρος νεκρός. ἄλλα πο
λυήμερος· τῶν τριημέ
ρων ἀναστὰς. καὶ τῶ
ἐν τάφοις ὄνδε μῶν
ζελυθῆς; μὴ νεκρῶν
φῆς πάλιν. καὶ γενήμε
τα τῶν ἑκατοικόυν
των ἐν τάφοις· μὴ
δὲ καταστῇς ταῖς
σειραῖς τῶν ὀικείων
ἁμαρτημάτων· ἀλλ
λοῦ ἐν πάλιν ἐγα
στῆς τῶν τάφων.
μέχρι τῆς τελευταίας
καὶ κοινῆς ἀναστάσεως.
ἢ πάντ' ὀπόσα λάζει ἐν κρί
σει. ὀυθεραπεύθησόμεν
ἄλλα κρῆσσόν μενον. λό
γον ὄφεζον. ὧν ἐν ὑμῖν
κῶς ἐθησαύρισεν· εἰλι
πρανὲς βρυες τέως τῆς πά
λαι φρονήσεως· ἀπε
χέσθω δὲ τῆς καικίστου
λίας καὶ τὴν εἰκόνα σῶ
σαι θέλει. δεῖ γὸν ἐμοὶ
τῶν ἱερέων τὴν καθαρ
σιν. ἵνα γνῶ πόσον τῆς
νομίσῃς αὐτὴν τιμίων
τέρα· γένοιτο μὴ τῶν ἐ
νεατίων ἀχαρίστων.
ἀλλὰ τὸν δεκάτον μι
μῆσαι· καὶ γὰρ εἷς ἀμα
ρτεῖν ἄλλα τῶν ἀλ
λων ἐν εὐγνωμονέστε
ρος· ἀσφαλίσαι μὴ πά
λιν καὶ σῶσε ζάνθρωπε
καὶ δυσθεράπευτόν ἐ
χῆς τὴν πάντων ἀλλίαν
τῶν σωμάτων

πρωὶ νεχήραν ἔσου τὴ

χεῖρα μὴ προλογίᾳ καὶ φι
δωλίᾳ· μὴ μερομήκτει
ναι τῶν μετάδοσις καὶ φι
λανθρωπία· καὶ μὴ φέ
ρειν χεῖρα ἀρρωστοῦν
τας ὀρθρίζειν· διὸ δ
ναι τὸ ἐπένηκεν· ἔζαν
τλεῖν ὧν ἐχόμεθα δὰ
φιλῶς· μὲ χρίσαι καὶ
τοῦ ὑγιαίνοντος ἅψα
σθαι· ἵνως καὶ οὕτος πῆ
σει σοι τροφὴ πρὸς ἀπερ
τῆς ἀρρωστίας· καὶ μὰ
λιστα εἰ τύχοι σῖτα ἐν
τρέφουσα· καὶ μὴ νεύπο
ρον εἶναι· τὸ διὰ
χῆ πορεύεσθαι τοὺς ἀπὸ
πτωχεύσαντας· εἰκὼ
φοῦσθαι καὶ ἄλλος· ὁλό
γως ἐνήνοχεν τῶν σοι· μὰλ
λον δὲ σατᾶς χέτω νέ
νηχεν τα· μὴ σκλέ
σης τὰ ὦτα πρὸς παιδεί
αν κύκλῳ καὶ νουθεσίαν·
ὧν ἂς πὶ σπρόσθε πάσματα
τὰ τυφλοῦσθαι ἀφώτι
στος· φώτισον τοὺς ὀ
φθαλμούς σου μὴ πο
τέ σου κοιμηθῇ ὁ ἀνατο
ὲ ἐντῷ φωτὶ κύψασαι
φῶς· ἐν τῷ πνίγους
τοῦτο τὸ νῦν ἀναγκαῖον
τὸ τρίσσον φῶς καὶ ἀ
μέριστον· ἐὰν ὅλον
εἰς δέξῃ τὸν λόγον· πά
σας τὰς χυφεραπείας ἐ
πιτήσεται σου τὰ
ζεις ψυχῆς· ἃς κατὰ μι
ρος εἰς τὸ θεραπεύ
ται· μόνον μὴ ἄγνοι

σης τὸ μέτρον τῆς χά
ριτος· μόνον μὴ σκαφεύ
δοντί σοι καὶ ἀμερίμνῳ
τι καὶ κῶς· ἐπισπείρῃ
ἐχθροὶ ταζιζάνια· μό
νον ἐπίφθονος τῶν πο
νηρῶν γένῃ διὰ τὴν
καθαρότητα· μὴ πα
λινσεαυτὸν ἐλεεινοῦ
κατάστησας διὰ τῆς κα
κίας· μόνον μὴ
τῶν ἀγαθῶν περιχαρὴς
καὶ ὑφ' ὧν φείσαμεν τρα
κατάπεσε ἐν τῷ ἐπαρ
θῆναι· μόνον αἰδοῦ
λον πόει τὴν καθαρ
σιν· ἀναβάσει ἐν τῇ
καρδίᾳ τοῦ ἐμέσαι καὶ
ἧς ἐτύχεις κατὰ δωρε
ὰν ἀφέσεως· ταύτην ἐ
πιμελείας σύντηρησον
ἵνα τὸ μὲ ἀφεθῆναι
σοι παρὰ σοῦ· τὸ δὲ σύν
τηρηθῆναι καὶ παρὰ
σοῦ γένηται· γένησε
ται δὲ πῶς; ἂν εἰ τῆς πα
ραβολῆς ἐκείνης σκέ
λινσον· καὶ σεαυτῷ δο
θῆσεις ἀριστα γεῖσαι
τελεώτατα· ἔζῃ λοφέν
ἀπὸ σοῦ τοῦ καθαρτοῦ
καὶ ὑλισὸν πνα δίω
χθέντων βαπτίσμα
τι· οὐ φέρειτὸν δί
γλων· οὐδὲ χεται ἀνί
κον εἶναι καὶ ἀνέστιό
πορεύεται δι' ἀνύδρων
τόπων καὶ ζητῶν ἀνάπα
ῦσιν· καὶ μὴ εὑρίσκει λέγει
ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου

ταιζητουναναπαυσι
ουχεὑρισκει· βεβαπτι
σμενπαισὶντυγχανει
τυχαιε·ωνητινικακι
αντολουτρονεζειλαν
σεν· φοβειται τοὕδωρ
εμπιπτειται τηικαθαρ
σειςαφαλερολεγειων
τηφαλασση· παλινὕ
ποστρεφειπροςτον
οἰκονὁθενἀνεχωρη
σεν· ἀναισχυντονέστι·
φιλονεικονέστι· προς
βαλλειπαλιν πειρᾶται
παλιν· ἐανηλθενεὑρη
χνεὶςοικισθεντα· καὶ
πληρῶσανταττηνχω
ρανηναὐτοσεικενωσε.
ἄπειςρουσθηπαλιν ἀ
πηλθενἄπρακτος· ἐ
λεινοσεγενετοτῆσπε
ρίπλανησεως· ἐανδε
σεσαρωλιενονικαὶσε
ικοσμημενονπτὸνεν
σοιτοπονεὕρη. ικενὸ
καὶἄπρακτον. ἑτοιμὸ
ἐπὶσηεπροσὐποδοχὴν
τοὐδεὶτοὐδε· τοὐπρὸ
καταλαβοντος. εἰσεπὶ
δησεν· εἰσωκισθηλιε
τἀπλεῖονοστηςπαρα
σκευῆς· γινεται τἀε
χαταχειρονατῶνπρῶ
των· ὅσωτοτεμενελ
πισηδιορθωσεωστε
καὶἀσφαλειας. νῦνδε
προδηλοῖκαικια· τῆ
φυγητοὐκαλοὐ· τὸ
πονπρονεὶκουσα· καὶ
διὰτοὐτοβεβαιοτερα

τῶνὁικηγορικατα
σχεσιν· παλινὕποληψιν
σωσετῶνφωτιεινῶν.
καὶπολλαικις· ἐιςτῶν
φειωνλογιωντοὐτους
ἀναλεγόμενος· ἀντὸς
γεγαρἠδιωνεσομαι
τῆτοὐτωνμνημηι·
γαρφωτοςἠδυτερο
τοῖςφωτοςεὐσαμε
νοις· καὶεὲπιλαστρα
φωτοῖςλεγομενοις·
φῶσαιὲναὐτειλεη
τῶνδικαιω· καὶητοὐ
τουςυγτοςεὐφροσὐ
νη· φῶςδεδικαιοις
διὰπαντὸς· φωτὶ
ζειδεεὐφαυλιαςτῶν
ἀπὸορεωναἰωνιων
προςτὸνὸθλεγεται·
ἀγγελικῶνὸϊκιλιαδυ
ναμεων· ἀισυνεργου
σηπαλιπροςταισρέπ
τονα· ἰςδεφωτεινος
μουσαὶσπραιουτινα
φοβηθησομαι· τοὐ
δαϊκουγαλεγοντος·
καὶποτεμενεζαιτοὐ
τοσεζαποσταλῆναι
τὸφῶςαὐτῶισαὶτῆ
ἀληθειαν· ποτεδεὲὐ
χαριστοὐντοσὸτισαὶ
τοὐτουμετειληφε.
ἐντῶσηλειωθηναι
τὸτοὐφυφωςεπἀν
τον· τοὐτἐστινεν
σηλαυθηναικαὶγῶ
ριεσθηναιτὰσηλεῖα
τῆςδεδομενηςἑλλα
δεως· ἐηλιονον φεγ

γωλιεν φῶς· τὸ τοῦ γρι
κρὸν πυρ ὃ ἐκ τοῦ ὀνομ· μὴ
πορευθῶλιεν τῶν φω
τὶ τοῦ πυρὸς ἡλιῶν. καὶ
τὴν φλογίνην ἐξεκαύσα
λιεν· ὅτι δαγαρ πῦρ ἐστι φαρ
μάκιον· ὃ χεῖλος ἐκβα
λεῖν ἐπιτήδειον πῦρ
καὶ αὐτὸς ἀναγωγὴ ἐστὶ
γοι καὶ ὀλοῦλιενος· ἀνα
λωτικὸν τοῦτο τῆς
ὕλης καὶ τῆς ἐσθῆτος
ἐστὶν ἐζῆτως· ὅτι καὶ ἀνα
φθῆναι ταχίστα δοῦ
λεται· διὸ φεύγει μαρ τὴν εὐ
ερτείας τὸ τάχος· ἐπεὶ.
καὶ πυρὸς ἀναφθῆναι δαι
δαλιν ἡλίνβοηθείαν·
ὅτι δαι καὶ πῦρ οὐκ ἀφαρ
μάκιον ἀλλὰ καὶ ὀλο
κτήριον· εἰ τὲ θεοδοσι
τικὸν· ὅπας ἐν ἁλιαρτῆ
λοις ἐπιβρεχειθείω
καὶ κατ αἰγιδιαιπεγνυ
μένον· εἴτε τὸ ἤτοι
λιασμένον τῶν δι λιβο
λων καὶ τοῖς ἀγγελοις αὐ
τοῦ· εἴτε ὃ προπροσω
πον ὑπορεύεται καὶ
φλογίζει κυκλω τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τὸ
τοῦτων ἐπιφοβερω
τερον· ὁ τῶν αἰκοιλιη
τῶν καὶ ἀνισχυντέ
των καὶ ταῖς ἀιδίοις βεννυ
μένον· ἀλλὰ διαιωνι
ζόντοῖς πονηροῖς·
πάντα γὰρ ταῦτα τῆς
ἀφανιστικῆς ἐστιδυ
νάμεως· εἰ μὴ πτω

φίλονικὰν τὰν φαινο
μένην καὶ τοῦτο φιλαυτο
πότερον· καὶ τοῦ κολα
ζόντος ἐπαζίως
σπερ δὲ πῦρ ὅ διαδιπλοῦν·
οὕτω καὶ φῶς· τὸ λιε
τὴν τοῦ ἡγεμόνι
κοῦ λαμπαδα κατευ
φῦνον ἡλιῖν· τὰ κατὰ
φῆναι διάβημα τα· τὸ δὲ
ἀπατηλὸν καὶ περίερ
γον καὶ τοῦ ἀληφθῆνου
φῶς τὸ ἀντιφέτον·
ἐκεῖνο εἶναι ὑποκρι
νόλιενον· ἵνα καὶ ἐπιτη
τῶν φαινολιένων· τοῦ
τοις καὶ σκοτία ἐστὶ· καὶ
λιεν ἀλιβρία δοκεῖ τὸ
τοῦ φῶς τὸ καὶ λαιό
τατον· οὕτω καὶ σοῦ
ῶ τοῦ διὰ παντὸς ἐν
λιεσηλιβρι ἢ σκοτία
φεύγουσι· τοῦτο καὶ
νῦζ ἐστι· καὶ φῶς τι σμος
νομίζεται τοῖς ὑπο
τῆς τρυφῆς διεφθαρ
λιένοις· τί γὰρ φησὶ
ὁ δαδ· νῦζ ἢ νὴ περὶ ἐμὲ
τὸν δείλαιον καὶ ἠγνό
ουν· φῶς τι σμὸν γὰρ
εἶναι τὴν τρυφὴν
ὑπελάλιβανον· ἀλλ' ἐ
κεῖνοι λιεν τοι οὗτοι·
καὶ οὕτως ἔχοντες·
ἡλιεῖς δὲ· φῶς τί σωλιε
ἑαυτοῖς φώσ γνωσεως·
ἐστι δὲ τοῦτο εἰς τὸν
σπειρεῖν εἰς δικαιοσυ
νην· καὶ τρυγᾶν καρ
πὸν ζωῆς· πρᾶζις γὰρ·

θεωρίας προζενος· ἵνα τὰ
τέλλα καὶ τοὺς τοιαῦτα φω
μεν· τίμιον τὸ ἀληθι
νὸν φῶς· τί δὲ τὸ ψεύ
δος μενον· καὶ μὴ ἀλλὰ φω
μεν περιπεσόντες ὡ
καλῶ τῷ χείρονι· γενῶ
μεθα φῶς ὡς περὶ ὑμᾶς
θη τὰ παρὰ τοῦ μεγαλό
φωτος πεποιῆσθαι· ὑμεῖς
δὲ στε τὸ φῶς τοῦ κοσμοῦ
λέγοντος· γενώμεθα
φῶς τῆς ἐνικοσμίω.
λόγον ζωῆς ἐπέχοντες·
τοῦτ ἔστι· ζωτικὴ τοῖς
ἄλλοις δύναμις· λάβω
μεθα θεότητος· λάβω
μεθα τοῦ πρώτου καὶ ἁ
γιωτάτου φωτὸς· ὃ δεύ
τερον μὲν πρὸς τὴν
λαμψιν αὐτοῦ· πρότερον
προσκυνῆσαι τοὺς πόδας
ἡλίου ἐπιζητήσαντες
καὶ πόλεμα·
ὡς ἡμέρα ἐστὶν· ὡς ἐν ἡ
μέρᾳ εὐχημόνως πε
ριπατήσωμεν· μὴ κώ
μοις καὶ μεθύσις· μὴ
κοίταις καὶ ἀσελγείαις·
ἀνυστόσωτι κλέπλια
τα· πάνμελος καθάρι
σωμεν ἀδελφοί· πᾶ
σαν ἀγνίσωμεν αἴσθη
σιν· μηδὲν ἀτελὲς ἡμῖν
ἔστω· μηδὲ τῆς πρώ
της γενέσεως· μηδὲν
ἀ φῶτιστον καταλεί
πωμεν· φωτίσω
μεν τὸν ὀφθαλμὸν
ἵνα ὁρᾷ βλέπωμεν.

καὶ μηδὲν εἴδωλον πορ
νικὸν ἐνῇ μηδὲ ἐν αὐτοῖς
φέρωμεν· ἐκ φιλοπο
νου· φάσκα περιέργου·
καὶ πᾶρ τῶν παθεινῶν
προσκυνήσωμεν· ἀλ
λὰ τὴν τυχὴν ἐλθοῦ
σαν· ἵνα εἴτις δοκῇ
ἐν ἡμῖν· εἴτις ἁρμο
νὰς ἀφαιρῶμεν· ἵνα
καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὁρᾷ
μωμεθα· φωτι
σθῶμεν αἰκόνι· φω
τισθῶμεν γλῶσσαν· ἵνα
ἰσόγωμεν τὰ λαλήσει
ις θς· καὶ ἀκούσεται τὸν
ἡμῖν γενηταὶ τὸ πρω
ϊνὸν ἔλεος· καὶ ἄκου
τισθῶμεν ἀγαλλιάσιν
καὶ εὐφροσύνην· ἀκο
λουθήσωμεν ἡμῖν
νην· ἵνα λιθῶμεν ἐκλι
χαράζειλ· μηδὲ ζυ
ρὸν ἡμῖν ὀνειδισμένον·
μηδὲ ὕπο τὴν γλῶς
σαν στρέφωμεν κο
πὸν καὶ πόνον· ἀλλὰ
λαλῶμεν σοφίαν·
ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀπο
κεκρυμμένην· τὰς
πυρίνας γλώσσας δου
μένου· ἁφῶμεν ὄσφρη
σιν· ἵνα μὴ ὀσμὴν
μεθ· μηδὲ ἀντίδοσις
ἡδείας κονιορτῶμε
θα· ἀλλ εὐφραινῶμε
θα· τοῦ εἰσκενωθέν
τος δι ἡμᾶς σμύρου
πνεύσωσαν τὰ λαμβά
νοντες· καὶ τοσοῦ

τὸν ἐξ αὐτοῦ ποιοῦμε
νοι καὶ μετ αὐτοῦ ποιοῦμε
νοι· ὡς τε καὶ αὐτὸν ἡ
μῶν ἀποφαίνεσθαι δ
ικαίως ἐγκαλοῦντας
καθαρθέντας δὲ πάντ ἐν
κλημάτων καὶ ἐλεύθερον
ἀλλὰ τὸν χαρισθέντα
δίκην λόγον φιλαν
θρωπευσάμενον καὶ φω
νὴν κατὰ τοῦτο μι
μούμενοι· ἵνα μὴ χυδαίοις
καὶ ὀφθείσι γαργαλιζόμε
νοι· τοῖς ἀδελφοῖς τῶν
μικροτέρων γαργα
λισμῶν· ἀλλὰ γενόμε
νοι καὶ γινώσκοντες
ὅτι χρηστὸς ὁ κς· τὴν
κρείττω γένοιντο καὶ
μένουσαν· ἵνα δὲ καὶ
κρὰ τοῦ μικροῦ καὶ ἀ
χάριστον ἀγῶνον ἀπα
λύσοντες· τὸν παρα
πεπλεγμένον καὶ οὐκα
τέχοντα τὸ δι ὃ δεῖ·
ἀλλὰ τοῖς γλυκυτέροις
μελιτοσταγέσι τούτου
εὐφραίνοντες καὶ
προστοῦ ἐρεθιζόμενοι
ἔτι καλὸν τὴν νίκε φα
νῆναι καθαιρουμένους,
ὡς καθαίρεται κε φα
λὴ τῶν ἀποφάσεων·
ἐργαστήριον· κρατεῖ
τὴν χύσιν φανῆν· ἐξ
ἧς τὸ πᾶν ὡμιλία συνάρ
χουσι λογεῖται καὶ συλ
λαβάζεται· καὶ τὴν

ὑπεραίρουσαν ἡμῶν μά
λιστα· κατὰ τῶν καλεῖ
ὑπεραιρομένην τῶν
ἱερέων τὸν θεόν· καλόν ἐσ-
ὡς μὴ πάντα ζεσθαι καὶ
καθαιρεσθαι· ἵνα μὴ
φῶτος σταυρὸν αἴρειν
χν· μὴ πανηγυρικῶς
αἴρομένων· καλοντὰς
χεῖρας τελειοῦσθαι·
τοὺς πόδας τὰς κλέη-
ως ἐν παντὶ τόπῳ θέσι
ας αἱρεσθαι· καὶ δράσσε
σθαι τῆς χύπιδείας·
μὴ ποτε ὁρισθῇ κε·
καὶ πιστεύεσθαι λόγο
λιαπόυπρακτικοῦ· ὡς
τὸν ἐν χειρὶ τοῦ λεπ
προφήτου δεδομένο·
τοῦ δὲ μὴ θέλειν εἶναι
πρόστοε ἰσχεῖν αἰκία.
μὴ δὲ εἰσικανὸν τρε
χοντας· ἀλλ ἑτοίμους
εἰς τὸ εὐαγγέλιον· καὶ
πρὸς τὸ βραβεῖον τῆς
ἄνω κλήσεως· καὶ ἐν
ὑπομίμνοντα καὶ κα
θαίροντα δέχεσθαι
τις ἐστὶ καὶ κοιλίας
κάθαρσις χωρητικῆς
καὶ ἀπαδοτικῆς· τῶν
εἰς τοῦ λόγου τροφῶν·
καλὸν καὶ ταύτην μὴ
φθορποιεῖν ἐκτρυφῆς
καὶ τῆς καταργου
μένης δρώσεως· ἀλλὰ κα
θαίρειν ὅτι μάλιστα·
καὶ ποιεῖν μὲν πότε
ραν· ὡς τε τὸν λόγον
κυβέρνησιν ἔχεσθαι

ΚΑΙ ΑΛΓΕΙΝΟΝ ΚΑΛΩΣ ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΟΝΤΟΣ· ΕΥ
ΡΙΣΚΕΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΤΟΣ ΤΙΜΩΝΤΑ
ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ· ΠΕΙΘΕΣΘΑΙ ΔΕ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΛΛ· ΙΣΑΡΔΙΑΝ ΚΑ
ΦΑΡΑΙΝΕΙΝ ΤΩΝ ΜΕΝ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΙΣΤΙΖΕΣΘΑΙ. ΚΑΙ ΠΑ
ΕΥΘΕΣΕΝ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΤΟΙΣ
ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΑΙ· ΤΟΔΙ
ΝΟΗΤΙΚΟΝ ΟΙΜΑΙ ΟΥΤΕ
ΔΗΛΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥΤΟΥ
ΙΣΙΝ ΗΜΑΤΑ ΗΔΙΑΝΟΗ
ΜΑΤΑ·

ΤΙΔΕ ΗΔΟΦΥΕΣ· ΤΙΔΕ ΟΙΝΕ
ΦΡΟΙ· ΜΗΔΕ ΓΑΡ
ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΛΘΩΜΕΝ·
ΑΠΕΣΘΩ ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ
ΗΚΑΘΑΡΣΙΣ· ΕΣΤΩ ΣΑΝ
ΗΜΙΩΝ ΑΙ ΟΣΦΥΕΣ ΠΕΡΙ
ΕΖΩΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΑΛ
ΜΕΝΑΙ ΔΙΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ.
ΩΣΠΕΡ ΤΩΙ ΗΛΙΑΙ.
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ
ΠΑΣΧΑ ΜΕΤΑ ΛΑΜΒΑΝΟ
ΤΙ· ΟΥΔΕ ΙΣΑΡΙΚΑΘΑΡΩΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ.
ΟΥΔΕ ΦΕΥΓΕΙ ΤΟΝ ΝΟΜΟΦΥΛ
ΟΝΤΑ· ΜΗ ΤΑΥΤΑ ΠΑΙ
ΔΑΓΩΓΗΣΑΣ ΟΙΔΕ ΤΗΝ
ΚΑΛΗΝ ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ ΑΛ
ΛΟΙΟΥΣΘΑΙ. ΟΛΟΝ ΤΟ
ΕΠΙΘΥΜΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ
ΘΗΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΕΣ·
ΩΣ ΤΕ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΛΕΓΕΙΝ.
ΙΣΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΥΝ ΠΑ
ΣΑΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΔΕΙΓΑΡ
ΕΝΕΣΤΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΣΙ ΠΛΟΥΤΕΙ

ΤΩΝ ΤΟΥΤΟΥΣΙ· ΟΥΤΩΣ
ΑΝΗΜΙΝ ΚΑΙ Ο ΤΟΥ ΠΛΕΙ
ΣΤΟΝ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΕΠΙ ΤΟ
ΟΜΟΦΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΣΦΥ
ΟΣ ΦΕΡΩΝ ΑΡΑΙΣΩΝ ΚΑ
ΤΑΛΥΣΕΙΝ. ΤΗΣ ΠΕΡΙ
ΤΑΥΤΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΕΙΣΡΩΦΕΙΣΗΣ· ΜΗ
ΘΑΥΜΑΣΗΣ ΔΕ ΕΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΑΣΧΗΜΟΣΙΝΗΛΙΩΝΤΙ
ΜΗΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΤΙ
ΦΗΜΙ. ΛΟΓΩ ΝΕΙΣΡΩ
ΤΑΥΤΑΙΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙ
ΖΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΛΗΣ
ΑΝΕΣΤΑΜΕΝΟΣ· ΠΑΝ
ΤΑ ΔΩΜΕΝ ΟΣΩΝ ΤΑ ΜΕ
ΛΗ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ· ΠΑΝ
ΤΑ ΚΑΘΙΕΡΩΣΩΜΕΝ·
ΜΗ ΛΟΒΟΝ ΗΜΑΤΟΣ· ΜΗ
ΔΕ ΝΕΦΡΟΥΣ ΜΗΔΕ ΤΑ ΤΗΣ
ΠΙΜΕΛΗΣ· ΜΗΔΕ ΤΟ ΜΕ
ΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΜΗ
ΔΕ ΤΟΙΣ ΑΙΤΙΟΙΣ· ΔΙΑ ΤΙ ΓΑΡ
ΤΑ ΑΛΛΑ ΗΜΙΝ ΑΤΙΜΑ
ΣΤΕΑ· ΟΛΟΥΣ ΔΕ ΗΜΑΣ ΑΥ
ΤΟΥΣ ΑΝΕΝΕΓΚΩΜΕΝ·
ΓΕΝΩΜΕΘΑ ΟΜΟΙΟΙ ΑΥΤΩ
ΛΙΑ ΤΑ ΛΟΓΙΚΑ· ΦΥΛΙΑ
ΤΑ ΤΕΛΕΙΑ· ΜΗΔΕ ΤΟΝ
ΒΡΑΧΙΟΝΑ ΛΙΟΝΟΝ· ΜΗ
ΔΕ ΤΟ ΣΤΗΘΥΝΙΟΝ ΜΟΝΟ
ΧΑΙΡΕ ΛΙΕΡΑΤΙΚΟΝ
ΠΟΙΩΜΕΘΑ· ΜΙΣΡΟΝ
ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ· ΑΛΛΟΥΣ
ΔΙΔΟΝΤΕΣ ΗΜΑΣ ΑΥ
ΤΟΥΣ ΟΛΟΥΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑ
ΝΟΜΕΝ· ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΥΤΟ
ΕΣΤΙ ΛΑΒΕΙΝ ΙΣΑΦΩΣ.
ΤΟ ΤΩΙ ΘΩΙ ΔΟΞΑΣΘΗΝΑΙ.
ΙΣΑΙΕΡΟΥΡΓΗΣΑΙ ΤΗΝ

Ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίᾳ
πίστει καὶ πρὸ πάντων.
φύλασσέ μοι τὴν καλὴν
παραθήκην. ἣν σὺ
πολιτεύομαι. κε
ἣν συνείδησιν λά
βοιμι· μεθ' ἧς καὶ ἀλ
γεινὰ πάντα φέρω. καὶ
περιπόνων πάνδιαπτύ
ω· τὴν εἰς πρᾶ καὶ ὑπ
καὶ ἁγίον πνεῦμα ὁμολο
γίαν· ταύτην πίστευ
ω σοι σήμερον· ταύτῃ
καὶ συμβαπτίσω καὶ
συναύξωσε· ταύτην
διάθωμαι πάντος τοῦ
βίου σοι νῶν ὑπὲρ καὶ
προστάτιν. τὴν καλλιά
θεότητα τε καὶ δύνα
μιν· ἐν τοῖς τρισὶν
εὑρισκομένην ἐνικῶ.
καὶ τὰ τρία συλλαμβά
νουσαν μερίστως· οὐ
τε ἀνώλαλον οὐσίαν
ἢ φύσεσιν· οὔτε αὐξο
μένην· ἢ μειουμέ
νην ὑπερβολαῖσι καὶ
ὑφέσεσι· πάντοφεν
ἴσην· τὴν αὐτὴν πα
τοφεν· ὡς ἑνὸν οὖν οὐ
καλλοῖς καὶ μεγέθος·
τριῶν ἀπείρων· ἀπει
ρονυμφυΐαν· φῶ
ς ἕκαστον καθ' ἑαυτὸ
θεωρούμενον· ὡς πρὸ
καὶ ὑῒ· ὡς υἱῒ· καὶ τὸ
πνᾶ τὸ ἅγιον· φύλαξ
ον μένησ ἑκάστων τῆς
ἰδιότητος· φίλη τριά
συνάλληλοις ἡ οὖσι

να· εἰς ἐκεῖνο διὰ τὴν ὁ
μοουσιότητα· τοῦ
τὸ διὰ τὴν μοναρχίᾳ·
ὃν φθάνω τοῦ ἑνὶ νοῆ
σαι· καὶ τοῖς τρισὶ περι
λάμπομαι· ὃν φθά
νω τὰ τρία διελεῖν·
καὶ εἰς τὸ ἓν ἀναφέρο
μαι· ὁ τὰ ἐν τοῖς τῶν
τριῶν φανταστῶν.
τοῦτο νομίζω τὸ πᾶ·
καὶ τὴν θεότητα πεπλή
ρωμαι· καὶ τὸ πλεῖον
διέφυγεν· ὃ οὐκ ἔχω
τὸ λεγεσθαι τοῦτο
καταλαβεῖν· ἵνα δὲ ὧ
τὸ πλεῖον τῶν λειπο
μένων·
τὰ τὰ τρία συνέλω
τὴν θεωρίαν· μίαν ὁρῶ
λαμπάδα· οὐκ ἔχων
διελεῖν ἢ μερῆσαι
τὸ φωτιζόμενον·
φοβοῦσι γέννησιν· ἵ
να μή τι πάθω θεομὴ
πάσχων· ἐρῶ φόβου
μαι τὴν ἱστίσιν· ἵνα
μὴ θῶ ἀπολέσω διὰ
τῆς ὑβρεως καὶ τῆς
ἀδικουσι κατατομῆς· ἢ
τὸν ὑὸν τελείωσ ἀπὸ
τοῦ πρς· ἢ ἀπὸ τοῦ υἱ
οὐ τὴν οὐσίαν τοῦ
πνς· τὸ γὰρ παραδοξο
ὁ τι μὴ ἱστίσι σε πατέ
τα μόνον· ὧν παρὰ
τοῖς καὶ κῶς θεότητα
τ' ἀλλὰ τεύουσιν· ἀλ
λὰ καὶ αὐτὴ πάλιν ἡ
κτίσις· εἰς ἑαυτὴν τε

μνεται· ὡς περ τοῦ ὑπὲρ
ὑπὸ στέλλεται οὔτε τοῖς
παπεινοῖς καὶ κατω
κειμένοις. οὕτως ὑπο
στέλλομένης καὶ λιν
κὰ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς κα
χιας τοῦ πνς. ὡς ἂν καὶ
φύσις καὶ στάσις ὑβρι ζη
ται τῆ καὶ ἐν ἑτέρα
θεολογία. οὐδεμιᾶς
τριάδος ὢν οὔτε δούλο
ὀυτε κτίστου οὔτε ἐ
πέκεινα. ἡ κοινω
νῶν πνεύματι νοσ
γόνητος. εἷς πιστὸς ἐν
ρεσκον. χῦ δοῦλος οὐκ ἂν
ἦν μὴ νῦν σὺν ὁ θεὸς κα
πόστολος. εἷς τῆς κτί
σματι προσεκυνοῦν.
ἢ εἷς τῆς σμα ἐβαπτί
ζομην. οὐκ ἂν ἐ θεοῦ
κοινῶν. οὐδὲ τὴν πρω
τὴν μετεποιοῦμεν
γέννησιν.

Τί οὖν πρὸς τοὺς τὴν
ἀστάρτητον προσκυνό
τας· ἢ τοὺς χαμαὶ ῥέ βδε
λυγμίας δαιμόνων· ἢ
τοὺς ἀστρουτον τυφο
τοὺς μικρὸν ὑπερτά
θ· οὗτοι εἰδωλο λα
τρείας· πλὴν ἐκτίσμα
τος καὶ ποιήματος. ἀν
τοσεῖ μὴ προσκυνῶ
τὰ δι οὓς εἰς ἃ συμβε βάπ
σμαι. ἢ προσκυνῶν
τὰ δι ὁ δοῦλα· δοῦλα γὰρ
καὶ εἰκόνες πρόσ τιμιώ
τερα· ἐπεὶ καὶ ἐνόμιο
δούλοις ἔστι τίσθαι

φορὰ καὶ προτίμησις·
θέλω τὸν παρίζω
ἐπεῖν. ἐξ οὗ καὶ τοῖς ἴσοις
εἶναι τοῖς ἴσοις ἐστὶ καὶ
τὸ εἶναι. τοῦτο γὰρ πα
ρὰ πάντων δοθήσεται.
καὶ δεδοικα τὴν ἀρχὴ.
μὴ ἐλάττονων ἀρχὴ
ποιήσω. καὶ σα φ ὑβρι
σω διὰ τὴν προτίμησε
ως· οὐ γὰρ δι ἐξ ὧν ἐξ οὗ
ἢ τῶν ἐξ αὐτοῦ τὰ
πείνωσις· πρόδηλα
ὑφορῶ δι ἣν ἐν
ἀπιστείαν. μὴ τὸ
μεῖζον λαβὼν διὰ τὸ
τοῦ ἐν ἐστὶν ἡ φύσι.
κατὰ πάντα τῶν μεί
ζονι χρώμενος· οὐ γὰρ
κατὰ τὴν φύσιν τὸ
μεῖζον. τὴν αἰτίαν
δὲ· οὐδὲν γὰρ τῶν δύ
μοουσίων τῇ οὐσία
μεῖζον ἢ ἔλαττον
ἑλῶ τὸν ὑπὸ προτι
μησαι τοῦ υἱοῦ πνς ὢν.
καὶ οὐσιωχρεῖοι
τὸ βαπτίσμα τελείου
μεδιὰ τοῦ πνεύμα
τος· ἄλλα δεδοικα μὴ
τριθεϊάνον εἰδος
ἔχεσι τὸ ἀγαθὸν τὴν
ἐν τοῖς τρισὶ νένωσι.
ἅμοι τὴν μιᾶχην πα
ραπέμψον· ἐὰν σὸν μὲ
ναυπηρονεῖναι· σὺ
χρῶ τοῦ νῦ καὶ εἰμὴ
ποιήσεστον ἕτερος·
ἐμὲ λάβε τῆς οὐσίας ἀρ
χιτέκτονα· σὺ τὰ

τὴν ὑπόθεσιν μετὰ ἀσφα
λείας· καὶ εἰ μή, δέη μοι ἐμὸ
χθῆσαι· οὐχ ἥττονα ἔγ
γραπτον ἐμοὶ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ποιήσεις τῇ
ὑποθέσει ἐμοῦ τοῦτον τὸν
τρόπον ποιήσασθαι· ἐγὼ
καλλιγράφος· γράφω
ἀγεγράμμαι· καὶ διδά
σκω νέους καὶ μεμάθηκα
καὶ γεγράφηκα ἐξ ἀρ
χῆς· εἰς τὴν δὲ τῆς πο
λιᾶς· ἐμοὶ οἰκεῖν δοκεῖ·
ἐμοὶ νικᾶν τὸν ἐρᾶστὸν
τῆς ἐμῆς ψυχῆς οἰκονό
μου· καὶ τελεώτατος
εἶ διὰ τοῦ βαπτίσματο
τος· εἰ δὲ οὕτως ἔχεις
καὶ καλοῖς ἐνεστήκασιν
οἱ καιροὶ τοῖς γράμμασι·
φύλασσε μοι τὰ γεγραμ
μένα· ἐν καιροῖς γὰρ
πάντοις ἀναγκαῖα ἐστιν·
περιάγρεπτον οὐδὲν πρᾶγμα
τος· κἂν μὴ σαι τὸν πρὸ
λάτον ἐπὶ τὸ κρεῖτ
τον καὶ κωλύσῃ γράφον
τα καλῶς γεγραμμέ
νος· εἶπε τοῖς μετὰ τα
πειθούσῃσε· ὃ γέγραφα,
γέγραφα· καὶ γὰρ ἂν
ἀπέχωμεν· εἴτ' οὖν
καὶ σοῦ μένοντος καὶ
νοῦς· τὸ καλὸν ῥᾷστα
μεταλαμβάνοιτο· δέον
ἕνεκεν ταύτης τῆς μετα
ξὺ εἶναι πρὸς τὸ κρεῖττο
ἀπὸ τοῦ χείρονος· ἂν δὲ
μὴ τοῦ δὲ πρὸς τὸ χεῖ
ρον ἀπὸ τοῦ βελτίονος·
ἰοῦ τῷ βαπτίζῃ καὶ κατὰ
ταύτην τὴν ἀλαφη
τείαν· ἴδου τάχει

ΔΗΜΟΥΟΥΜΕΝΗΣΩΛΥΣΩ
ΪΔΟΥΚΙΧΡΗΜΙΤΑΣΧΕΙΡΑΣ
ΤΩΝΠΝΙΤΑΧΥΝΩΜΕΝ
ΤΗΝΣΩΤΗΡΙΑΝ·ΑΝΑΣΤ
ΜΕΝΕΠΙΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑ·
ΦΥΖΕΙΤΟΠΝΑ·ΠΡΟΦΥ
ΜΟΣΟΤΕΛΕΙΩΤΗΣ·ΤΟΔ
ΡΟΝΕΤΟΙΜΟΝ·ΕΙΔΕΣΙΔΑΖΕ
ΕΤΙΚΑΙΜΗΚΑΤΑΔΕΧΗ
ΤΟΤΕΛΕΙΟΝΤΗΣΘΕΟΤΗ
ΤΟΣ.ΖΗΤΕΙΤΟΝΒΑΠΤΙ
ΣΤΗΝΗΝΙΚΑΤΑΒΑΠΤΙ
ΣΤΗΝ·ΕΜΟΙΔΕΟΥΣΧΟΛΗ
ΤΕΜΝΕΙΝΘΕΟΤΗΤΑ.ΙΩ
ΝΕΙΣΡΟΝΣΕΠΟΙΕΙΝΕΝΙΚΑΙ
ΡΩΤΗΣΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.
ΪΝΑΛΗΠΤΕΤΟΧΑΡΙΣΜΑ
ΕΧΗΣ·ΜΗΠΤΕΤΗΝΕΑ
ΠΙΔΑΤΗΣΧΑΡΙΤΟΣ·ΕΝΟ
ΛΙΓΩΝΑΥΑΓΗΣΑΣΤΗΝ
ΣΩΤΗΡΙΑΝ·ΑΛΛΟΥΠΩ
ΤΥΠΟΣΟΥΔΕΙΣΕΝΤΗΣΕΜ
ΨΥΧΗΣ·ΟΥΤΕΧΕΙΡΟΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΟΥΤΕΒΕΛ
ΤΙΟΝΟΣ.ΣΥΝΙΕΡΟΜΑΣΕΣΕ
ΓΡΑΦΗΝΑΙΔΕΗΣΕΙΣΚΑΙ
ΠΑΡΗΜΩΝΤΥΠΩΝΦΗ
ΝΑΙΠΡΟΣΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ;
ΕΙΣΩΤΗΣΕΝΕΦΕΛΗΣΕΧΩ
ΡΗΣΩΜΕΝ·ΔΟΣΜΟΙΤΑΣ
ΠΛΑΙΣΑΣΤΗΣΕΣΗΣΚΑΡΔΙ
ΑΣ·ΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣΟΙΚΤΙΡΜΩΝΕΣ.
ΕΙΣΚΑΙΤΡΑΧΗΛΟΝΕΙΠΕΙ·
ΕΓΓΡΑΦΩΔΑΙΣΤΥΛΩ
ΦΩ·ΝΕΑΝΔΕΙΚΑΛΟΓΟΝ·
ΕΓΓΡΑΦΩΣΥΝΤΟΜΟΝ
ΣΩΤΗΡΙΑΝ·ΕΙΔΕΤΙ
ΘΗΡΙΟΝΑΙΡΕΤΙΚΟΝΙΚΑΙ
ΑΛΟΓΙΣΤΟΝ.ΚΑΤΩΛΕΙ
ΝΑΤΩ·ΗΙΚΙΝΔΥΝΕΥΣΕΙ

Α Λιθοβολούμενον τῶν
λόγων τὴν ἁλήθειαν·
ἀπιστῶν ἐλαφήτευων
εἰς ὄνομα πρὸς καὶ υἱὸν
καὶ ἅγιον πνεῦμα· ὄνομα
δὲ ἰσον ὂν τῶν τριῶν
ἐνὶ θεότητος· γνῶσι
καὶ τοῖς σχήμασι καὶ
τοῖς ῥήμασιν· ὧν ὁλό-
κληρον τὴν ἀφε-
ἴαν· οὕτω σὺν θεότη-
τι συνταττόμενος
Β πιστεύω τὸν σύμπαν
τα κόσμον· ὅσος τε ὁρᾶ
τος καὶ ὅσος ἀόρατος·
ἐξ οὐκ ὄντων παραφύ-
μενον· καὶ πρόνοια
τοῦ ποιήσαντος διοι
κούμενον· δεῖσθαι
τὴν εἰς τοὐκρεῖττον
μεταβολήν·
Γ πιστεύειν οὐσίαν εἶναι
τινα τοῦ καλοῦ μη
τε βασιλείαν· ἢ ἀνάρ
χον· ἢ παρ' ἑαυτὴν ὑπο
στᾶσαν· ἢ παρὰ τοῦ φύ
μενον· ἀλλ' ἢ με
τέρον ἔργον εἶναι τοῦ
τοις καὶ τοῦ πονηροῦ·
εἰς τὴν ἀπροσεξίαν ἐπει
σελθόντων· ἀλλοῦ
χι τοῦ κτίσαντος
Δ πιστεύειν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
τὸν πρὸ αἰώνων ὁμολο
γοῦν· τὸν γεννηθέν
τα εἰς τοὺς πρὸ χρόνων
καὶ αἰώνων πάντως· τοῦ
τον ἐπὶ ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν γεγενῆσθαι
διὰ σὲ καὶ ὑπὲρ σοῦ· εἰς

τῆς παρθένου προελθοῦ
τα μιᾶς ἀρρήτως καὶ
ἀρρυπάτως· οὐδὲ γὰρ ῥύ
πανσις· καὶ διὰ τοῦτων
τὴν λύτρωσιν τὸν
αὐτὸν καὶ θεὸν ὑπερόλου
τοῦ ὑπεποιήσατο· ἵνα
λάβωμεν τὴν σωτηρίαν
χαρίσηται· ὅλον τοίνυν
τὰ κρίματα λύσας τῆς ἁμαρ
τίας· ἀπαθὴς θεότητι.
πάθητον τῶν προσλήμ
ματι τοσοῦτον ἄνθρω
διάσε. ὅσον συγγένειαν διὲ
κεῖνον θε

Τοῦτον ὑπὲρ τῶν ἀνθρω
πίνων ἡμῶν ἔσχαι
εἰς θάνατον· σταυρω
θέντα τε καὶ ταφέντα
ὅσον θανάτου γεύσασθαι·
καὶ ἀναστάντα τρί
μερον. ἀνελήλυθέναι
εἰς τοὺς οὐρανούς. ἵνα συ
ναγάγῃ καθ ὧν εἶμε
νον· ἥξειν τε πά
λιν μετὰ τῆς ἐνδόξου
αὐτοῦ παρουσίας κρίνο
ντα ζῶντας καὶ νεκρούς·
οὐκ ἔτι μένει σαρκὸς οὐ
κ ἀσωμάτου δέ. ὅτι καὶ
τὸ σὸν δέ λόγοις θεοῦ δὲ
στέρουσι σώματος· ἵνα καὶ
ὀφθῇ ὑπὸ τῶν ἐκείνε
της ἀντῶν καὶ εἰ μέν
θεὸς ἄτρεπτος
ἔχοι πρὸς τοῦτο καὶ ἀνά
στασιν· ἰσρίσιν
ἀντάποδοσιν· τοῖς δι
καίοις τοῦ φύσταθμοῦ·
ταύτην δὲ εἶναι φῶς.

τοῖς εἰς ἐκφαρμένοις
τὴν διάνοιαν· τοῦτ ἔ
στιν ὁρωμένοντε
καὶ γινωσκόμενον καὶ
τὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
καθαρότητος· ὃ δὴ καὶ
βασιλείαν οὐρανῶν ὀνο
μάζομεν· εἰς ὃ τοσὰ
τοῖς τυφλώττουσι
τὸ ἡγεμονικόν· τοῦ
τ ἔστιν ἀλλοτριῶσιν
φύσι κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς ἐντεῦθεν ἁμαρτω
λῆς.

Εἷς κατ ἐνέργειαν τοῦ
ταφον ἐπὶ τούτων
θεμελίων τῶν δογμά
των. ἐπειδὴ πίστις χρὶς
ἔργων νεκρά. ὡς ἔργα
δίχα πίστεως· ἔχει δὲ
μυστήριον τὰ εἰσφο
ρά. καὶ τὰ ἐστῶν πτο
λῶν ἀϊσοὰ ἰσόνισα πορ
ρητα· τὰ λλα δὲ εἰσωλια
φοίσης τῆς τριάδος χαρι
ζομένης. ἃ καὶ ἰσρὺ
θείς παρὰ σεαυτῶν σφρα
γίδι σρατούμενα· πλὴ
ἐκείνοε ὑαγγελίζομαί
σε· μετάσιν ἣν αὐτὶ
καστῆς μετὰ τοῦβα
πτίσματος πρὸ τοῦ μι
γάλου βήματος· τῆς δὲ
ἰσεῖ δὲ δόξης ἐστὶ προ
χάραγμα ἢ φάλαν ἰδία
μὲν ὀφθῆσαι δὲ χθῆναι τῆς
ἐκεῖ φενγάλην ὠδῆς
προοίμιον· ἀλλὰ λίπα
δὲ σὰ περάνα θείσης
ἐκεῖ θεν φωταγωγίας

μυστηριον· καθὼς καὶ παν-
τες οἱ μυημονευόμενοι ἀδελ-
φοὶ Φαιδρὸς καὶ παρθένοι
τυχαὶ· Φαιδρὸς τοὺς
λοιπους τῆς πίστεως·
μηδεὶς οὖν δι' ὑμῶν βλα-
σφημείσθω δι' ὑμᾶς τὸ
παρ' ἡμῶν καλὸν τοῖς ὁ-
μοίοις· μὴ γένηται πόρ-
νος ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ
ὃς ἀπέδετο τὰ πρωτο-
τόκια τῆς τροφῆς·
ἴδε γὰρ παραγίνομαι
ταχὺ καὶ ὁ μισθός μου
μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι
ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον
ἐστὶν αὐτοῦ· ὁ ὢν ἐκ
τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ λαλεῖ· ὁ
μὴ παρεστὼς ἀπὸ τοῦ
στόματος τῆς ἀληθείας
ἀπὸ τῆς ἀληθείας πᾶν
πνεῦμα ἐπὶ γῆς ἐξ-
ηρεύνησεν· ἰδοὺ ἐγὼ
καὶ τὰ παιδία ἃ μοι
ἔδωκεν ὁ θεός· ὁ
γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ὢν
τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ
λαλεῖ καὶ ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ ἐστὶν
ἀπὸ τοῦ στόματος
τοῦ κυρίου· ὅτι ἐν
πνεύματι ἁγίῳ
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στό-
ματος τοῦ κυρίου
ἀκούσεται ἃ λαλεῖ
καὶ ποιήσει· ὁ ἐν
ἁμαρτίαις ὢν ἀπὸ
τοῦ στόματος τοῦ
κυρίου ἀκούσεται
ἃ λαλεῖ καὶ μετα-
νοήσει

ΠΡΟΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΜΟΥ ΣΤΗΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΦΗΣΙ
Ο ΦΑΥΛΑΚΙΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΔΑΒΙΔ ΟΤΙ
ΚΑΓΩ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΣΤΗ
ΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΔΕΔΟΜΕΝΗΝ
ΜΟΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟΣ ΚΑΙ ΟΨΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΓΝΩ
ΣΟΜΑΙ ΤΙ ΘΕΛΗΣΕΤΑΙ.
ΚΑΙ ΤΙ ΑΛΛΗΘΕΣ ΤΑΙ ΜΟΙ
ΚΑΙ ΕΣΤΗΝ. ΚΑΙ ΑΠΕΣΚΟ
ΠΕΥΣΑ ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΑΝΗΡ Ε
ΠΙΒΕΒΗΚΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΝΕΦΕΛΩΝ. ΚΑΙ ΟΥΤΟΣ
ΥΨΗΛΟΣ ΦΟΔΡΑ ΚΑΙ Η
ΟΡΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ ΩΣ Ο ΡΑΣΙΣ ΑΓ
ΓΕΛΟΥ ΚΑΙ Η ΣΤΟΛΗ ΑΥ
ΤΟΥ ΩΣ ΦΕΓΓΟΣ ΑΣΤΡΑΠΗΣ
ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΗ
ΡΕΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΥΤΟΥ ΙΣΑ
ΤΑΝΑΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΕΒΟΗΣΕ
ΦΩΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΦΩ
ΝΗ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΦΩΝΗ ΣΑΛ
ΠΙΓΓΟΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩΣΑΝ
ΤΟΥ ΩΣΠΑΝ ΘΟΣ ΟΥΡΑΝΙ
ΟΥ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ ΩΝ ΤΗΡΙΑ ΤΩΝ
ΙΣΟΣ ΜΙΩΝ ΟΣΟΣ ΤΕΘΕΑΤΟΣ
ΙΚΑΙ ΟΣΟΣ ΑΘΕΑΤΟΣ ΧΣ
ΕΙΣ ΜΕΙΣ ΡΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΡΕΣΘΗ
ΧΣΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΕΠΑΝΕΡ
ΧΕΣΘΕ ΧΣΕΙΣ ΤΑΦΩΝΗ
ΛΕΥΘΕΡΩΝΘΗΤΕΤΩΝ
ΔΕΣΜΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ
ΠΥΛΑΙ ΑΔΟΥ ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΙ
ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΤΑΛΥΕΤΑΙ
ΚΑΙ Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΔΑΜ ΑΠΟ
ΤΕΦΕΙΤΑΙ ΕΙ ΤΙΣ ΕΝ ΧΩ.
ΚΑΙ ΜΗ ΗΚΤΙΣΕ ΑΝΑΚΑΙ
ΝΙΖΕΣΘΕ ΤΑΥΤΑ Ο
ΜΕΝ ΕΛΕΓΕΝ. Ο ΙΔΕ ΑΝΥ
ΜΝΟΥΝ. Ο ΠΕΡ ΚΑΙ ΠΡΟ
ΤΕΡΟΝ. ΠΝΙΣΑΝ ΜΗΝΙΝΕ
ΠΕΦΑΝΗ ΧΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑ
ΤΩ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. ΤΟΔΕ
ΖΑΕΝΥ ΦΙΣΤΟΙΣ ΘΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ
ΕΥΔΟΚΙΑ. ΜΕΘΩΝΙ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΣ ΕΝΥ ΜΙΝ ΤΑΥΤΑ
ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ. ΕΙ ΝΔΕ ΚΑΙ
ΦΩΝΗΝ ΛΑΒΕΙΝ ΤΗΣ ΑΓ
ΓΕΛΙΚΗΣ ΑΖΙΑΝ. ΚΑΙ ΠΑΝ
ΤΑ ΠΕΡΙΗΧΟΥΣΑΝ ΤΑΠΕ
ΡΑΤΑ ΠΑΣΧΑΙΣ ΥΠΑ
ΣΧΑ. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΡΩΤΑ
ΣΧΑ. ΤΙΝΙ ΝΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΑΥΤΗ ΕΟΡΤΩΝ ΗΜΙΝ Ε
ΟΡΤΗ. ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ. ΤΟΣΟΥ
ΤΟΝ ΥΠΕΡΑΙΡΟΥΣΑ ΠΑΣΑΣ.
ΟΥΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΑΣ ΜΟ
ΝΟΝ ΚΑΙ ΧΑΜΑΙ ΕΡΧΟΜΕ
ΝΑΣ. ΑΛΛΗΔΗ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΧΥ. ΚΑΙ ΕΠ ΑΥΤΩ
ΤΕΛΟΥΜΕΝΑΣ, Ο ΣΟΝΑΠΤΕ
ΡΑΣ ΗΛΙΟΣ

Καὶ πλὴν ἐνθάδε καὶ ἐν τῇ χορεί-
ᾳ τῶν ἁγίων ἡ προφορία
καὶ φωταγωγία, ἔνθα
διαπρεπὴς καὶ δημοσία συ-
νέστηκε φιλοφανὴς πανήγυρις
ἀνθρώπων πλῆθος ἄ-
πειρον καὶ ἀζιάπαστα. διατίθεται
πυρὶ τὴν νύκτα κατα-
φωτίζοντες. καὶ τοῦ
μεγάλου φωτὸς ἀντὶ
τύπον θεοντες οὐρα-
νῶ φέν φρυκτωρεῖσθαι
σημαίνοντος ἀναζωννύ-
μενοι τοῖς
παρ' ἑαυτοῦ καλλέσι. καὶ
ὅσοι ὑπερουράνιον ἐν
τοῖς ἀγγέλοις τὴν πρώτην
φωτεινὴν φύσει μετὰ
τὴν πρώτην. τῶν ἐ-
κεῖθεν πτηνάζεσθαι. καὶ
ὅσοι ἐν τῇ τριάδι παρῆς
φῶς ἁπλανὲς ὑπέστησαν·
ἓν ἀμέριστον φῶς
μεριζόμενον καὶ τι
νὰ μένον· καλλίων
δὲ ἡ σὴ μέρων καὶ περι
φανεστέρα· ὅσων χορεύ-
ει μὲν πρόδρομον ἡμῖν τὸ
μεγάλου φωτὸς ἀνι
σταμένου τὸ φῶς. καὶ
ὅσοι νέφρος ὑνῆς τὸ
προεόρτιος σημέρον δὲ.
τὴν ἀναστασιν ἀύτῆ
ἑορτάζομεν· οὐκέτι
ἐλπιζομένην. ἀλλ' ἤ
δη γενημένην. καὶ
κόσμον ὅλον ἑαυτῇ
συνάγουσαν· ἄλλος μὲ
ἄλλο τι τῶν ἱερῶν καρποφορεῖ
καὶ ὡροφορεῖ τῶν ἀώρων ἑορ
τῶν ἡμῖν ἱερὸν τιμᾷ

χον. τῶν πατρικῶν τε
καὶ φωτοφιλάνων. ὅπως
ἀνέκαστος ἐχ' ἁδυνάμε
ως τῆς παραζίας μόλις
ἂν καὶ διάγγελοι τύχοι
ἑνὸς πρώτου τοῦ θεοῦ κα-
θαροῦ. καὶ τῆς ἀνω
δοξης ἐφόπτας καὶ μάρ
τυρες. ἐπὶ περὶ καὶ τοῦτοις
τοπᾶνεφίκτων τῆς
ὑλικῆς ἐπὶ εἰς ἄλο
γον ἐμπεσόντες. ὧν ἔχο
μεν τοίνυν καλλίστον τεκ-
τικὸν τὸν ἀπ' ἄλλων
καὶ λόγον ὑμνοῦντες
ἐπ' ἐργεσία λογικῆς
φύσεως ἀρξόμεθα δὲν
τεῦθεν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἐ-
χοίμεθα τοῦ περὶ τοῦ μα
γάλου θαύματος. καὶ τῆς
μετὰ τῆς ἱερᾶς ὑμνο
ῳδίας λόγους. μὴ πρὸ ὀ-
ναδράμειν. καὶ κεῖθεν
ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν·
αἱμοῖσα πράσθεις καὶ
νοῦν καὶ λόγον ἔχουσι
δι' ἀνθρώπων ὅσοι τρυφῶντες
τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ πε
ρὶ θεοῦ καὶ θείας λόγος ἐ
κάπελθε πιτε τρυφήσαν
τες ὁντως τὰ λῆ κενὺ
μενα φῶς τὴν χιόν
ἀεὶ καὶ ἐστὶ καὶ ἐστ' αἰ
κιάλον δὲ ἐστὶν ἀεὶ τὸ
γὰρ μὴ καὶ ἐστ' αἰ. πού
κατ' ἰδίαν χρόνου τάν
μα τα καὶ τῆς κρεύστης
φύσεως· ὅδε ὧν ἀεί·
καὶ τοῦτο αὐτὸς ἑαυ
τὸν ὀνομάζει τῶν ἀλ

σεῖ χρηματίζων ἐπὶ
τοῦ τόπους· ὁλόνταρ ἐν ἑαυ
τῶν συλλαβῶν ἔχει τὸ εἶ
ναι· λιπτὸν ἀρχόμενον·
λιπτὸν παυσόμενον· ὅτι
τὸ πέλαγος οὐσία ἄπειρο
ν καὶ ἀόριστον, πᾶσαν ὑπε
ρέκπτωτον ἔννοιαν καὶ
χρόνου καὶ φύσεως· νῦ
λιόνως καὶ γράφουσιν
νος· καὶ τοῦτο λιανὰ
μυδρῶς καὶ λιτρίως·
ὁ γὰρ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ·
ἄλλ' ἐκ τῶν περὶ αὐτόν·
ἄλλος ἐξ ἄλλου φαντασι
ας συλλεγόμενος· εἰς ἓν
τὸ τῆς ἀληθείας ἴνδαλμα
καὶ πρὶν κρατηθῆναι
φεῦγον· καὶ πρὶν νοηθῆ
ναι διαδιδράσκον·
τοσαῦτα περὶ λαλίστου
ἡλίου νῦν τοῦ περὶ νίκου
καὶ ταῦταις ἐκφαρμέ
νον· ὅσα καὶ ὁ φιλάστρα
πιστος οὐχ ἵστα μένης
λοιδορεῖν· ἵνα τῶν λη
θέντων μένη· ἐλίσσηι πρὸς ἑ
αυτό· τὸ γὰρ τελέως
ἄληπτον· ἀνεπαίσθητον
καὶ ἀνεφεύρετον·
τῶν δὲ ἁλίπτων φαν τα
ζόμενον δὲ πολὺ φθήσεται πλέον τὸ
τοῦ μένον δὲ· καὶ φθορὰ
καὶ φθορᾶς δὲ θεὸς ἐξέρ
γάζηται· τοιούτοις δὲ
γε νόμενος· ὡς ἔοικεν
οἷς ἰδὰν προσομιλῆ· τὰ
δὲ τίνες ἐπίσονόλογος·
τοῦ θεοῦ ἐνούμενος τε

καὶ ἀπεριόριστος·
καὶ τοσοῦτον ἔσως· ὅσο
ν δηλονότι νοεῖν τοὺς
γινωσκομένους·
πεῖρον οὖν τὸ θεῖον
καὶ ἀνεύρετον· καὶ
τοῦτο πανταχοῦ τὰ
λιπτὸν ἂν τοῦ μόνο
ν ἀπείρια· κἀντεῦθεν
ταῖς τῶν ἄπαλῶν εἶναι φυ
σεως· ἢ ὅλο μὰλ λιτον
εἶναι λιτελέως λιπτὸ
τι γὰρ ὂν· ἄπαλὸν σε τι φύ
σεως σὲ πιζητῆται σεν λιεν
ὁ γὰρ ἁπλοῦν τὸ φύσει
αὐτῶν ἁπλότητος· εἰ
περ λιπὲς τοῖς συνθέτοις·
μόνον τὸ εἶναι συν θέ
τοις· λιχνὲς τοῦ ἀπει
ρον θεωρούμενον ὑπὰ
τὰ τε ἀρχὴν καὶ τέλος·
τοιγὰρ ὑπὲρ αὐταῖς καὶ
λιπὲν τοῦτοις· ἄπει
ρον· ὃ τὰν λιὲν εἰς τὸν
ἄνω βυθὸν ὁμοῦ ἀπο
βλέφη· ὃν ἐκ χωνοῦ ποι
σθῆι καὶ ἀπερείσηται
ταῖς περὶ θ· νῦ φαντα
σίαις· τὸ ἐν τὰ νῦ φ ἀπει
ρονικὰ ἀνέκβατον·
ἄναρχον προσηγορεύε
ται· ὃ τὰν δὲ εἰς τὸ κάτω καὶ
τὸ ἔξης· ἀφανὰ τον καὶ
ἀνώλεφρον· ὃ τὰν δὲ
συνελὴ τοῦ πὰν αἰωνιό
αἰων γὰρ· οὔτε χρόνος·
οὔτε χρόνου τὶ λιέρος·
οὐδὲ ἐγαρλιέτρηται ὁ
ἀλλ' ὅ περ ἡλίου χρόνος
ἡλίου φορὰ λιέτρου λιε

νος. τοῦτο τοῖς ἁγίοις καὶ
ὠνπ. τὸς γὰρ παρεκτεινό
μενον τοῖς οὖσιν. ὃ ὄντι
χρονικὸν κίνημα καὶ
διάστημα. ταῦτα μὲν
περὶ ὑπερφιλοσόφου
τάνυν. ὃ δὲ γὰρ ὑπερτὰ
ὁ καιρὸς. ὅτι μὴ θεολο
γία τὸ προκείμενον ἦν
ἀλλ' οἰκονομία
ν δὲ ὅτ' ἂν εἴπω. λέγω πῦρ
καὶ νῦν καὶ ἁγίου πνς. οὐ
τε ὑπερταύτα τῆς θεότη
τος χεομένης. ἵνα μὴ δὴ
λον φεὼν εἰς ἀγαγωμε
ὃ ὑπτε ἐν τοῖς τούτων ὁ
ριζομένης. ἵνα μὴ πε
ὴ μὰν θεότητος κατα
κρίνωμεν. ἢ διὰ τὴν
μοναρχίαν ἰουδαΐζον
τες. ἢ διὰ τὴν ἀφ. ὁ. ὁνι
ανεμμινίζοντες. τὸ γὰρ
καὶ κοινὸν ἑνὶ φ ὁ τέροις
ὁμοιον. καὶ ἐν τοῖς ἑνα
τικοῖς εὑρίσκηται. οὐτ'
μενοῦν τὰ ἁγιατῶν
ἁγίων. ἀλ καὶ τοῖς σεραφὶμ
ευρίσκλυπτε ται καὶ δο
ξάζεται. τρισὶν ἁγιασμοῖς
ἑνὶ καὶ μὰ συνιοῦσι κυρι
ότητι καὶ θεότητα. ὁ
περὶ καὶ ἄλλων τινὶ προὴ
μῶν πεφιλοσόφηται.
καλλιστά τε καὶ ὑφηλό
τατα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤρκει
τῇ ἀγραφότητι τοῦτο
τὸ κινεῖσθαι μόνον
τῇ ἑαυτῆ σοφείᾳ. ἀλ
λὰ δεῖ χεσθαι καὶ τὰ ἄγρα
φα καὶ δεῦσαι. ὥσπερ εἰ

ον εἶναι τὰ εὑρετοῦ
μενα. τοῦτο γὰρ τῆς ἁ
γιαπνα θεότητος.
πρῶτον μὲν ἐννοεῖται
ἀγγελικὰς δυνάμεις καὶ
οὐρανίους. καὶ τὸ ἔννο
ημα ἐργον ἡνίλογώσυ
μπροὐμενον. καὶ ἵππι
τελεὶ οὐμενον. καὶ οὐ
τῶν σὺν ἑστηκὰς λαμπ
τήτες δεύτερα λειτουρ
γοῦντῆς πρώτης λαμπρό
τητος. εἶτε νοερὰ πνεύ
ματα. εἴτε πῦρ δίονα
ὕλον καὶ σωμάτων. εἴ
τε τινα φύσιν ἄλλην.
ὁ τιἐγγυτάτω τῶν ἐκ
ρηθέντων ταύτας ὑπο
ληπτέον. βουλόμεθα
ἐπεὶ νοῦ τὰ κινήσεις
προσῆκον. καὶ μὴ
μηνέχουσαν τὴν τοῦ
καθ' οὗ κίνησιν. ἀτρε
ρὸν νοῦς καὶ τὰ πρῶ
τα εἰς ὕλας πολεμας
τὰ γὰρ ἐν ταὐτῷ δεύτε
ρα ἐλάττονος. πείθει
δε μὴ αἰσθήσεως
λαδυσκίνητους. καὶ ὑ
πολαμβάνειν ταύτας
καὶ λέγειν. ὁ διὰ τὴν λαμ
πρότητα ἔρως. εἰς τὸ
τος διὰ τὴν ἔμπαρσιν καὶ
γενόμενος. καὶ λεγόμε
νος. ἀϊτε ὑπὲρ αὐτὸν ἀπο
στατικὰ καὶ δυνάμεις.
δημιουργοὶ τῆς καλ
λιστῆς τοῦ καλοῦ φύσεως.
καὶ ἡμῖν προζένοι
γυτωλένοῦν ὀνομ τὸς

ΑΥΤΩΙΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΥΠΕ
ΣΤΗΣΕΜΑΙΟΣ·ΩΣΕΔΙΕΓΟΥΝ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΦΙΛΟΣΟΦΗ
ΣΑΙ·ΜΙΚΡΩΛΟΓΩΝΤΑΛΛΕ
ΓΑΛΛΕΤΑΦΡΟΝΟΥΜΕΝΩΝ
ΠΕΙΔΕΤΑΠΡΩΤΑΙΣΚΑ
ΛΩΣΕΙΧΕΝΑΥΤΩΝ. ΔΕΥΤΕ
ΡΟΝΕΝΝΟΕΙΣΘΕΣΘΑΙΝΥΝ
ΚΟΝΙΚΑΙΟΡΩΜΕΝΟΝ·ΚΑΙ
ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΤΟΞΥΝΟΥΙΩ
ΓΗΣΚΑΙΤΩΝΕΝΜΕΣΩ.
ΣΥΣΤΗΜΑΤΕΙΚΑΙΣΥΓΚΡΙ
ΜΑ· ΕΠΑΙΝΕΤΟΝΜΕΝΤΗΣ
ΙΣΑΦΕΙΚΑΣΤΟΝΕΥΦΥΙΑΣ.
ΑΞΙΕΠΑΙΝΕΤΩΤΕΡΟΝ
ΔΕΤΙΣΕΞΑΠΑΝΤΩΝΕΝΑΡ
ΜΟΣΤΙΑΣΙΚΑΙΣΥΜΦΩΝΙ
ΑΣ· ΑΛΛΟΥΠΡΟΣΑΛΛΟΤΙΚΑ
ΛΩΣΕΧΟΝΤΟΣ·ΚΑΙΠΑΝΤΑ
ΠΡΟΣΑΠΑΝΤΑ·ΕΙΣΕΝΟΣΚΟ
ΣΜΟΥΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ· Ι
ΝΑΔΕΙΖΗΤΙΜΙΟΝΟΜΟΙ
ΣΘΕΙΑΝΕΑΥΤΩΦΥΣΙΝ.
ΑΛΛΑΚΑΙΠΑΝΤΗΞΕΝΗΝ
ΥΠΟΣΤΗΣΑΣΘΑΙΔΥΝΑΤΟΣ
ΩΝ· ΟΙΟΣΕΙΟΝΜΕΝΓΑΡΘΕ
ΟΤΗΤΟΣ·ΑΠΟΒΑΙΦΥ
ΣΕΙΣ·ΚΑΙΝΩΜΙΟΝΩΛΗΠΑΙ
ΖΕΝΟΝΔΕΠΑΝΤΑΠΑΣΙΝ.
ΟΣΑΙΥΠΟΤΗΝΑΙΣΘΗΣΙΝ
ΚΑΙΤΟΥΤΩΝΑΥΤΩΝΕ
ΤΙΠΟΡΡΩΤΕΡΩ·ΟΣΑΙΠΑΝ
ΤΕΛΩΣΑΨΥΧΟΙΣΚΑΙΑΙΣΙ
ΝΗΤΟΙ· ΝΟΥΣΜΕΝΟΥΝ
ΗΔΗΣΚΑΙΑΙΣΘΗΣΙΣ·ΟΥΤΩΣ
ΑΠΑΛΛΗΛΩΝΔΙΑΙΡΙΘΕΝ
ΤΑ·ΤΩΝΙΔΙΩΝΟΡΩΝ
ΕΝΤΟΣΕΙΣΤΗΚΕΙΣΑΝ·ΚΑΙ
ΠΟΤΟΥΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΛΟ
ΓΟΥΜΕΓΑΛΕΙΟΝΕΝΕΛΥ

ΤΟΙΣΕΦΕΡΟΝ·ΕΙΤΩΝΤΕΣ
ΕΠΑΙΝΕΤΑΙΤΗΣΔΙΕΓΑ
ΛΟΥΡΓΙΑΣ·ΚΑΙΔΙΑΠΡΥΣΙ
ΟΙΚΗΡΥΚΕΣ·ΟΥΤΩΔΕ
ΗΜΙΚΡΑΜΙΑΕΞΑΝΙΣΟΤΕ
ΡΩΝ·ΟΥΔΕΤΙΣΜΙΞΙΣΤΩ
ΕΝΑΝΤΙΩΝ. ΣΟΦΙΑΣΜΕΙ
ΖΟΝΟΣΓΝΩΡΙΣΜΑ·ΚΑΙΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΑΣΦΥΣΕΙΣΠΟΛΥΤΕ
ΛΕΙΑΣ·ΟΥΔΕΘΑΣΠΛΟΥΤΟΣ
ΤΗΣΑΓΑΘΟΤΗΤΟΣΓΝΩ
ΡΙΜΟΣ
ΟΥΤΟΔΗΒΟΥΛΗΘΕΙΣΟΤΕ
ΧΝΗΤΗΣΕΠΙΔΕΙΞΑΣΘΑΙ
ΛΟΓΟΣ·ΚΑΙΖΩΟΝΕΝΕΞΑΜ
ΦΟΤΕΡΩΝΑΟΡΑΤΟΥΤΕ
ΛΕΓΩΙΚΑΙΟΡΑΤΗΣΦΥΣΕ
ΩΣ·ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΟΝΑΝΘ·
ΚΑΙΠΑΡΑΜΕΝΤΗΣΥΛΗΣ
ΛΑΒΩΝΤΟΣΩΜΑ·ΗΔΗ
ΠΡΟΫΠΟΣΤΑΣΗΣ·ΠΑΡΕΞΑΥ
ΤΟΥΔΕΖΩΗΝΕΝΘΕΙΣ·
ΟΔΗΝΟΕΡΑΝΤΥΧΗΝΙΚΑΙ
ΕΙΚΟΝΑΦΥΟΙΔΕΝΟΛΟΓΟΣ.
ΟΙΟΝΤΙΝΑΚΟΣΜΟΝΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΕΝΑΛΛΙΣΡΩΜΕΓΑ.
ΕΠΙΤΗΣΓΗΣΪΣΤΗΣΙΝ·
ΑΓΓΕΛΟΝΑΛΛΟΝ·ΠΡΟΣΚΥ
ΝΗΤΗΝΑΛΛΗΣΤΟΝ·ΕΠΟ
ΠΤΗΝΤΗΣΟΡΑΤΗΣΙΣΤΙ
ΣΕΩΣ·ΜΥΣΤΗΝΤΗΣΕΝΟ
ΥΜΕΝΗΣ·ΒΑΣΙΛΕΑΤΩ
ΕΠΙΓΗΣ·ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΟΝ
ΑΝΩΘΕΝ·ΕΠΙΓΕΙΟΝΙΚΑΙ
ΟΥΡΑΝΙΟΝ·ΠΡΟΣΙΚΑΙΡΟΝ
ΙΚΑΙΑΦΑΝΑΤΟΝ·ΟΡΑΤΟΝ
ΙΚΑΙΝΟΟΥΜΕΝΟΝ·ΜΕΣΟΝ
ΜΕΓΕΘΟΥΣΙΚΑΙΤΑΠΕΙΝΟ
ΤΗΤΟΣ·ΤΟΝΑΥΤΟΝ
ΠΝΑΙΚΑΙΣΑΡΙΚΑ·ΠΝΑΔΙΑ

τὴν χάριν· χαρισάμενος τὴν
ἔπαρσιν· τοῦτο γὰρ ἵνα μὲ
νῃ καὶ δοξάζηται τὸν εὐ
εργέτην· τοῦτο δὲ ἵνα πά
σχῃ καὶ πάσχων· ὑπο
μιμνήσκηται καὶ παι
δεύηται· τῶν μὲ γὰρ φει
δομένων· τῶν δὲ παι
δευομένων· ζῷ
ον ἐν τῇ οἰκονομίᾳ
μενον· καὶ ἀλλαχοῦ με
θιστάμενον· καὶ περα
τοῦ λιμένος τὴν πρὸς
φῆνην νεύσει θούμενον·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐμοὶ φέ
ρει τὸ μέτριον ἐν τῇ
θαφέστερος τῆς ἀληθεί
ας λαμπρότητα φύσει καὶ
ἰδέᾳ καὶ πᾶσιν· ἀζή
αντον καὶ συνδήσαντος
καὶ λύοντος· καὶ ἀὐ φει
συνδήσοντος ὑστεροτέ
ρου· τοῦτο νέφετο
μένη παραδείσου· ὅστις
ποτὲ ἦν ὁ παράδεισος
τοῦ· τῶν ἀντρεχόντων
τιμήσας ἵνα τοῦ ἐλα
μένου τὸ ἁμαρτόν οὐχὶ
τὸν λιτοῦ παράσχοντος
τὰ σπέρματα· φυτῶν
ἀθανάτων ἢ θεωρητόν·
φείων ἐννοιῶν ἴσως·
τῶν τε ἁπλουστέρων
καὶ τῶν τελειοτέρων·
γυμνὸν τῆς ἁπλότη
τος καὶ ζωῆς τῆς ἀτεχνῶ.
καὶ διὰ παντὸς ἐπικα
λύμματος καὶ προβλή
ματος· τοιοῦτον γὰρ ἐ
πρεπὲν εἶναι τὸν ἀπ' ἀρ
χῆς· καὶ διδόντος ὑλὴν
τῶν ἀντρεχόντων·
ὃ δὲ νομοθετήσαντος
ὧν τε μεταλαμπτέον
αὐτῶν φυτῶν· καὶ οὗ
μὴ προσαπτέον·
τὸ δὲ ἧν· τὸ ξύλον τῆς γνῶ
σεως· οὔτε φυτευθὲν
ἀπ' ἀρχῆς καὶ σῶς· οὔτε
ἀπαγορευθὲν φθο
ρῶς· μὴ πεμπέτω σαν
εἰς εἰτὰς γράψασθαι σοφο
μάχοι· μηδὲ τὸν ὄφιν
μιμείσθω σαν· ἀλλὰ
καλὸν μὲν· εὐκαίρως
μεταλαμβανόμενον·
θεωρία γὰρ ἦν τὸ φυ
τὸν ὡς ἐπὶ θεωρία·
ἡσυχίαν ἐπιβαίνειν
ἀσφαλὲς τὸ σύστημα ἔχει·
τελεωτέρους· οὐκ
ὀλίγους δὲ τοῖς ἁπλουστέροις
ἔτι καὶ τὴν ἔφεσιν
λιχνοτέροις· ὥσπερ οὖν
δὲ τροφὴ τελεία· λύσι
τελὴς τοῖς ἁπαλοῖς ἔτι
καὶ δεομένοις γάλακτος·
ἐπεὶ δὲ φθόνῳ διαβόλου
καὶ γυναικὸς ἐπήρεια·
ἧν τε ἔπαθεν ὡς ἁπα
λωτέρα· καὶ ἣν προ
σηγάγετο ὡς πεπαλαιω τέ
ρα· φεύγεις ἐμήσασθε
νείας· ἐμὴ γὰρ ἦν τοῦ
προπάτορος· τὴς μὲν
ἐντολὴς ἐπελάθετο
τῆς δόσεως καὶ ἧς τι
τηθεὶς πρᾶγεν
σεως· ὁ λιὸς δὲ τοῦ τῆς
ζωῆς ξύλου καὶ τοῦ
παραδείσου· καὶ τοῦ σὺν

διὰ τὴν νίκαν καὶ διαμένει χορηγὸς
γίνεται καὶ τοῦ σεβ
λατίνου σὰν Ἀφιέννυ
ται χ ιτῶνας ἑκατόν
παχυτέρας χλαίνας καὶ φο-νί
κην καὶ ἀντὶ τριπλοΐου·
καὶ τοῦ τοῦ προτοῦ τοῦ
νικᾶσι τὴν διάνοιαν
σχυεῖν καὶ ἀποφυκρύ
πτεται· κερδαίνει μέ
τι καὶ τὸ σῶμα τὸ φά
νατον· καὶ τὸ διὰ κοπή
ναι τὴν ἁμαρτίαν· ἵ
να μὴ ἀποθάνατον ἦτο
ικὸν· καὶ γίνεται
φιλανθρωπίαι τιμω
ρία· οὕτω γὰρ πείθονται
κολάζειν ὀν πολλοὶς
δὲ παιδευθεὶς πρότερο
ν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἁ
μαρτημάτων· σὺν
πτῆσις καὶ κάθεζα ἔβλα
στησε· κατάλια φόρους
αἰτίας καὶ χρόνους· λο
γων νόμων· προφήται·
εὐαγγελίαις· ἀποστόλαις·
πλήγαις· ὕδασιν· ἐκ
πρεσβυτέροις· διακόνοις·
νίκαις· ἡττήσαις· σημεί
οις δεξιοῦ· σημείοις
ἑξάερος· ἑκτῆς· ἕκτου· ἀ
λατῆς· ἀνδρῶν· πο
λεωνέφωνῶν ἀνέκλη
στοις μετάβολις· ὑ
φῶν ἑκτρίβηναι τὴν
καὶ σιαντὸ στόμα τὸ
κλένοντιν· τελοῦσχυ
ρότερον δεῖται φαρ
μάκου· ἐπιδείξατε
ροις τοῖς ἀρρωστήμασι·

Ἁλιάς φοινίκις· λιοι
χείαις· ἐπιορκίαις· ἀπ
δρομάσιαις· τὸν πα
τῶν ἑξακοντῶνικα
κῶν καὶ πρῶτον ἐι
δωλολατρείαις· καὶ τὴ
μεταθέσει τῆς προσευ
πίσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς
πικότο σέπτασται καὶ
τὰ τὰν τὰ ἐπει
δὴ μείζονος δὲ τοῦ
βουπλάτος· μείζο
νος καὶ τυγχάνει τὸ
δὲ ἓν αὐτὸς τοῦ φυ
λόγος· ὁ προλιώνιος·
ὁ ἀόρατος· ὁ ἀπερίληπτος·
ὁ ἀσωμάτος· πείσεως
ἀρχὴ ἀρχὴ τοῦ κτοῦ
φωτὸς φῶς· ἡ πηγὴ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς σοφί
ας· τὸ εἰκμαγεῖον
τοῦ ἀρχετύπου· ἡ κι
κίνου μένης φράσις·
ἡ παραλλακτὸς εἰκώ
ὁ τοῦ πρεσβύτερος καὶ λόγος·
ἐπὶ τὴν ἰδιάνοιαν εἰκόνα
χωρεῖ· καὶ σαρκοφό
ρει διὰ τὴν σάρκα· καὶ
ψυχὴ μοεραδιατὴν ἐκ
λιπὴν ψυχὴν κλίνην
ται· τῶν ὁλοίων τὸ ὅλοι
ον ἀναιρῶν
καὶ πάντα γίνεται·
πλὴν τῆς ἁμαρτίας
ἀνόσιος ἀγνοεῖ καὶ ἐνέκ
τῆς παρθένου· καὶ
ψυχὴ νικᾶι σαρκὸς πρὸ
σαφαρεῖς τῶν πη·
ἐλεήμων καὶ γενητὴν
τιμωρίαν καὶ πάν

Προεληλυθυῖα δὲ ἡ μετὰ τὴν
προελευσιν ἑνὸς ἑκάστου
τῶν ἐναντίων χαρισα-
καὶ πίστεων τοῦ ἐνε-
φανισε τὸ δὲ ἐφ ὧ ἡ ὧ
τῆς καινῆς συζεύξεως
τῆς παραδοξου κράσεως
ὧν ἡ γένεται καὶ ὃ ἀκρι-
στος ἀκτίζετα καὶ ὃ ἀ
χωρητος χωρεῖται.
διὰ μέσης τυχόντος
ρας. μεσιτευούσης δε
ὁ τητι καὶ χαρισ πάχυ
τητι καὶ ὁ πλουτι
ζων πτωχεύει. πτ
χεύει γὰρ τὴν ἐμὴν
χαρικαὶ ἡ ἐμὲ ὧν πλουτη
σω τὴν αὐτοῦ θεότη
τα. καὶ ὁ πλήρης κενοῦ
ται. κενοῦται γὰρ τῆς
ἑαυτοῦ δοξης ἐπὶ βρα
χρον. ἡ ἐμὲ ὧν τῆς εἰκό
νος μεταλάβω πλήρω
σεως. τίς ὁ πλοῦτος τῆς
ἀγαθότητος. τί τὸ με
γεθος τοῦτο μυστηρί
ου. μετέλαβον τῆς εἰ
κόνος καὶ οὐκ ἐφύλαξα.
μεταλαμβάνει τῆς ἐ
μῆς χαρικος. ἵνα καὶ τὴ
ἐικόνος ὠσι. καὶ τὴν
χαρὶ ἀφανατίσῃ. δεύ
τερα κοινωνεῖ κοι
νωνίαν. πολὺ τῆς πρω
τέρας παραδοξοτέραν.
ὅσῳ τὸ τελειότερον τοῦ κρεί
τονος μετέδωκεν.
νῦν δὲ μεταλαμβάνει
τοῦ χείρονος. τοῦτο

τοῦ πρωτέρου θεοειδέ
στερον. τοῦτο τοίνυν
ἔχουσιν ἡ ἑλότερον
λλα τί τοῦτων ἡμῖν
τάχα δὲ εἴποι τις. τῶν
λιαν φιλεόρτων καὶ φερ
μοτέρων. κέντειτο
πῶλον περὶ τὴν ὑσα-
τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν
φιλοσόφει καὶ οἷς προ
καθεζόμεθα φασὶ μέρον.
τοῦτο δὲ καὶ ποιήσω.
καὶ εἰ μικρὸν ἄνωθεν
ἤρξάμην. οὕτω τοῦ
πο θοῦ καὶ τοῦ λογου βια
σαμένων. οὐχεῖρον
δεῖσω τοῖς φιλομα θε
σι καὶ φιλοκάλοις. περὶ
τῆς προσηγορίας αὐτῆς
τοῦ πάσχα δραχέα προδια
λαβεῖν. γένοιτο γὰρ ἂν.
οὐ φαῦλον τοῦτο. ταῖς
ἀκοαῖς ἐπεισόδιον.

Το πάσχα τοῦτο τὸ μέγα
τε καὶ σεβάσιον. φα
σὶ κατὰ τοῖς ἑβραίοις προσαγο
ρεύεται κατὰ τὴν ἐκεί
νων φωνήν. δηλοῖ
δὲ ἡ φωνὴ τὴν διά
βασιν. ἱστορικῶς λέγ.
διὰ τὴν ἔξαιγυπτου
πρὸς τὴν χαναναίαν
φυγὴν καὶ μεταβα
σιν. πνικῶς δὲ. διὰ τῆ
ἐκ τῶν κατω πρὸς τὰ
ἄνω. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς
ἐπαγγελίας πρὸς δόσεως
ἀνάβασιν. ὅτε ἡ δε πολ
λαχοῦ τῆς γραφῆς συμ
βαινόμενα πὸ τῶν

ἄσα φ ἑστέρων μεταποι
ηθέντα τινα τῶν ὀνο
μάτων ἐπὶ τὸ ἀφέστε
ρον. ἢ τῶν ἀγροικοτέ
ρων ἐπὶ τὸ ἐγκαλλιονέ
στερον. τοῦτο ἰσάντῶ
φανερωθέντι ἁμεν

Τὸ γὰρ ἑωθινὸν οὐρανοῦ
ὄνομα τοῦτο εἶναί τι
νες νομίσαντες. εἶτα
ἑλληνίζοντες τὴν
φωνὴν. κατὰ τὴν
τοῦ φῖ πρὸς τὸ πῖ. καὶ
τοῦ καππα πρὸς τὸ χῖ
μεταποίησιν. πάσχα
τὴν ἡμέραν προσηγο
ρεύκασι· παρὰ λαβοῦ
σαδε ἣ συνηθεστάτην
φωνὴν. ἰσχυροτέρᾳ
ἐποίησε. πρὸς τρεχοῦ
σης τῶν πολλῶν
ἀκοῆς ὡς ἐν βεστέρω
τῷ ῥήματι· πάντα
μὲν οὖν τὸν νομοθέτην
εἰκὸς ἦν εἶναι τῶν μεγά
λων τε καὶ νοῦν με
γιστον ἀπόστολος
πρὸ ἡμῶν ἀπεφήνα
το. καὶ ὁ χρηματίσας
πρὸ τοῦτο τῶν μωσέως
φησὶν ἐπὶ τοῦτῳ
ἐνομοθέτει· ὅρα γὰρ
φησὶ ποιήσεις πάντα
κατὰ τὸν τύπον τὸν
δειχθέντα σοι ἐν τῷ
ὄρει· εἰκὶ ἀγραφίαν τι
νὰ καὶ προχάραγμα τῶν
ἀοράτων παραδείκνυς
πάρωμενα· καὶ πεί
θομαι δὲ νεῖκην

ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν ἀκ
μερῶς τούτων δια
τετάχθαι. μηδὲ ἀναζή
τητος τοῦ θυνομοθε
σίας καὶ τῆς μιμήσεως
πουργίας. εἰς καὶ χαλεπὸ
ἕκαστη τῶν εἰκόνων
ἑκάστην εὑρεῖν φαν
ρίαν. εἰς ἐπτὸ νικατα
βαίνοντα· ὅσα τε περὶ
τῆς σκηνῆς αὐτῆς καὶ
μέτρων καὶ ὕλης. καὶ
τῶν ἀἰρόντων ταῦ
τα λευϊτῶν τε καὶ λει
τουργῶν· ὅσα τε περὶ
θυσιῶν καὶ καθαρσίων
καὶ ἀφαιρεμάτων
νομοθέτηται καὶ μό
νοις εἶναι θεωρητὰ
τοῖς κατάλληλα τὴν
ἀρετὴν. ἢ ὅτι ἐγγυτά
τω τῆς ἐκείνου πα
δεύσεως· ἐπεὶ καὶ ἐν
τῷ τῷ ὄρει φασὶν οἱ
φαντάζεται· τὸ μὲ
τικατα βαίνων αὖ
τος τῆς σκέψεως περιω
πῆς. τὸ δὲ ἡμᾶς ἀνα
ἑκτῆς κατωφε ντα
πειν ώσεως. ἵνα χωρη
θῇ μετρίως οὕνεκε
νητῆ φύσει καὶ ὅσον
ἀσφαλές. ἀχωρήτως
οὐ γὰρ ὅλον τε ἄλλως
περινοίᾳ φυγεῖν σφαι.
σώματος ὑλικοῦ καὶ δε
σμοῦ παχυτικοῦ μὴ
δοκοῦντος·

Τὸ τε τοίνυν οὐρανὸν
τῆς αὐτῆς ἀξιωθέντες

φαίνονται ταῖς ἕως τε
καὶ στάσεως ἀλλοιούμεναις.
ὅδε τῆς πρὸς μέτρον οἰ
καιότητος αὐτοῦ ὑσταρ
σεως ἑκάστου· ὁ δὲ εἰς ἀμ
φότερα μὴ ἀπέλιπε λόγος
μένος καὶ μονοπλεύρου
εἶναι τῆς ἀνωφενφω
νήσεως τυγχωρούμενοι.
ὅσοι φησὶν ὁ δεῖνα τὸν τρό
πον. καὶ φεύγωσι μυστη
ρίων ἀναζίοι· ὅλως
δὲ μὴ εἰς τὴν χωρούντες
ἡμεῖς. τῶν τε πάντη
παχυτέρων τὴν διά
νοιαν· καὶ τῶν ἀγαν
φερωτικῶν τε καὶ
ἀνημμένων. ἵνα μήτε
παντελῶς ἀργοὶ καὶ ἀ
κίνητοι μένωμεν.
μήτε περιεργότεροι
τοῦ δέοντος ὦμεν· καὶ
τῶν προκειμένων
ἔκπτωτοι καὶ ἄλλοτρι
οι· τὸ μὲν γὰρ ἰουδαϊ
κὸν πῶς καὶ ταπεινὸν
τὸ δὲ ὀνειροκριτικὸν·
καὶ ὁμοίως ἀλλότε
ρα καὶ τερπνῶς μένα· οὐ
τῶν περὶ τοῦ τῶν διά
λεξόμεθα καὶ τὰ τοῦ
μὴ νέφιστὸν· καὶ οὐ
λιανέκτοπον. οὐδὲ
τοῖς πολλοῖς καταγέλαστο
τοῦμεθα· ἀρα ἐπειδὴ
πεσόντας μὲν ἐκ τῆς
ἁμαρτίας τοὺς ἀπ' ἀρχῆς·
καὶ διὰ τῆς ἐξ ὕδατος καὶ
πέντας· μὲ χρισείδωνο
λατρείας καὶ τῶν ἁγια·θεσ

Π

αἱμάτων· ἐδείπαλιν
ἀναιρεθῆναι καὶ προς
τοὐναντίον πανάχω·θη
ναι διὰ σπλάγχνα ἐλέους
ὑπερεπαίρων· οὗ σὰ
μὲν σχολιένου ζημιῶ·θῆ
ναι τοσοῦτον ἔργον τῆς
οἰκείας χείρος τοπάτηον·
ὡς οὖν ἀναπλασθῆναι.
καὶ τιγενέσθαι; τὸ μὲ
σφοδρὸν τῆς ἰατρείας
ἀποδοκιμασθῆναι. ὡς
οὐ τὸ πεῖσον· καὶ πρὸς
παῖζαι δυναμένοις διὰ
τὴν εἰς τοῦ χρόνου φυ
σιν· τῷδε ἡμέρᾳ
καὶ φιλανθρώπω
τῆς θεραπείας· ὅπως
νομισθῆναι πρὸς ἐπα
νόρθωσιν· μηδὲ γὰρ
ἀνιπτόροφον ὀχόνε
νεγκεῖν ἀφροδαν μετὰ
ἰασιν· καὶ διαχειρὸς
ἀπευθύνουσι θαὶ τ
τὸν μὲν τὰν πλανη
ναι· νόρθωθῆναι μὴ
τεῖπτον φερμονικὰι
ὑπερηλικα· χαλινοὺ
τυραννίδα· διχατινος
κολακείας καὶ ποππυ
σμάτων· διὰ τοῦτο
διδοταινόλιος πάλιν
εἰσβοηθείαν· ὅτι ὀντι
διατείχισμα· μέσον
θυσὶ καὶ ἐδωλων· τῶ
μενα παγυνπαλὰς·
προσδὲ τὸν ἐπανάγω·
καὶ συγχωρεῖτιλη
κρονα ἀπ' ἀρχῆς· ἵνα τὸ
μὲ ζοπλάβη· συγχω

ρεῖ τὰς θυσίας τέως. ἵνα ἐγ
κατασταθῇ ὁ νόμος· ἔπειτα
ἦν καιρὸς καταλύ
σαι τὰς θυσίας· σοφῶς
ὑπαλλάττων ἡλίκας ταῖς
κατὰ μικρὸν ὑφαιρέ
σεσι· καὶ μετὰ τῶν ἐπὶ
τὸ εὐαγγέλιον, ἡδέως γε
γυμνάσαι νοῦν προσεύ
χεσθαι· οὕτω καὶ ἐν
ὕδωρ καὶ διὰ ταῦτα εἰσῆλ
θεν ὁ γράψας τὸν νόμον.
συναγωνίᾳ λάσει χῆ·
καὶ ὁ ὑς τοῖς τῶν θυσιῶν
ὄλεθρος· ὡς σὲ ἡ λοιδορία· ὡς
ἀνδὲ τὸ τῆς σοφίας βά
θος καὶ ἀγνοῆς· καὶ τὸ
πλοῦτον τῶν ἀνέζη
χνιάστων αὐτοῦ κρι
μάτων. οὐδὲ ταῦτας
πάντελῶς ἀνιέρους
ἀφῆκεν· οὐδὲ ἐξυντε
λεῖς· οὐδὲ μέχρι τέλους
προϊόντας τοῦ καιροῦ·
ἀλλὰ τομίαι καὶ ἀφ' ὑ
τοῦ ἱερεῖον. ἵνα οὕτως
εἴπω· ὅσον ἐπὶ τῇ πρώ
τῃ φύσει ταῖς νομαῖς
καὶ σφαγαῖς ἐγκατα
μέμικται· καὶ οὐκ ἀ
κρο῀ῦ μέρους τῆς σάρκος
μέμηκε οὐδὲ προσόλισθ.
ἀλλὰ πάντος τοῦ σκέ
λους καὶ διαιωνίζον
καθάρσιον· διὰ τοῦτο
λαμβάνεται πρόβατο
μέν· διὰ τὴν ἀκακίαν
ἀνίκα καὶ τὸ ἔνδυμα τῆς
ἀρχαίας συμπλοκῆς·
τοιοῦτον γὰρ τὸ ὑπὲρ

τὸ λιῶνος φάγιον· ἐνδυ
μασφαρίας· καὶ ὃν
καὶ καλόν μενον·
τελειοπάθειαν οὐδὲ τὴν θ
θ τῆς ταλαιπωρίας ἠξίωσε
τελειότερον· ἀλλὰ καὶ
διὰ τὴν προσλαμβανομένην
χριστὸς εἶναι θεότητι·
καὶ γενόμενος ὑπὲρ
τοῦ χριστοῦ. καὶ ἀρρω
λεγεῖν ὁμοφέον· ἀρρέ
δε· ὡς ὑπὲρ τοῦ ἀδάκρυ
προσαγόμενον· μᾶλλ
στατοῦ στερροῦ τοῦ πρε
ρότερον· τοῦ πρώτου
πεσόντος ὑποτίνα
μαρτίαν· καὶ ὁ τιμα
λιστραπάδεν φιλαν
δρεὰ ἀνανδρον ἐν ἑαυ
φέρον· ἀλλὰ καὶ ἐκρα
γενβιάδεως ὑπὲρ
πικῶν τε καὶ μητρι
κῶν νικᾶται πολλὴν ἔχου
σιαν· καὶ τεχθὲν ἄρσεν
ἐκ τῆς προφητίας·
ὡς ἠσαΐας εὐαγγελίζε
ἡνίαυσιον δεῶς ἥλιον
δικαιοσύνης· ἢ ἐκεῖ
θὲν ὁρμώμενον· ἢ
τῶν ὁρωμένων περιγρα
πτόν· καὶ ἐκ αὐτοῦ δὲ
πιστρέφοντα· στέφα
νόν τε χριστοῦ τύπος
εὐλογούμενον καὶ πα
ταχόθεν ἴσον ἑαυτῷ
καὶ ὅμοιον· ὁμοίως
δὲ. ἀλλὰ καὶ ὡς ζῳογο
νῶν τῶν ἀρετῶν
κύκλον· ἢ πῶς ἐπι
λιγνυμένων καὶ κυρ

ΑΝΑΜΕΝΩΝΑΛΛΗΛΑΙΣ·ΝΟ
ΜΙΚΩΦΙΛΙΑΙΣΚΑΙΤΑΞΕΩΣ
ΜΙΚΩΝΛΟΓΩΝΕΙΣΚΑΙΠΑΙΣΙΒΔΗ
ΛΟΝ.ΩΣΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΜΙΚΩΝΜΙΩΝ.ΚΑΙΤΩΝΑΠΟ
ΚΑΙΣΙΑΣΕΛΑΤΤΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙΜΟΛΥΣΜΑΤΩΝ·ΕΙ
ΓΑΡΙΚΑΙΤΑΣΑΜΑΡΤΙΑΣΗ
ΜΙΩΝΑΝΕΛΑΒΕΝ·ΚΑΙΤΑΣ
ΝΟΣΟΥΣΕΒΑΣΤΑΣΕΝ.ΑΛΛΟΥ
ΚΑΥΤΟΣΤΙΠΕΠΟΝΘΕΡΑ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣΑΥΙΩΝ· ΕΠΕΙ
ΡΑΣΘΕΙΜΕΝΓΑΡΙΚΑΤΑΠΑ
ΤΑΙΚΑΘΟΜΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝ·ΧΩΡΙΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣΔΕ· ΟΓΑΡΔΙΩ
ΖΑΣ·ΤΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝΤΗ
ΣΙΣΟΤΙΑΦΩΝΕΟΥΣΙΚΑΤΕΛΑ
ΒΕΝ· ΤΙΕΤΙ·ΜΙΑΝΗΜΕΝ
ΕΙΣΑΓΕΤΑΙΠΡΩΤΟΣ·ΜΙΑΔ
ΛΟΝΔΑΡΧΗΜΙΑΝΩΝ·ΕΙ
ΤΕΤΙΣΤΟΥΤΟΠΑΡΕΒΡΑΙ
ΟΙΣΩΝΑΠΑΡΧΗΣ.ΕΙΤΕΥ
ΣΤΕΡΟΜΕΝΤΕΥΘΕΝΤΕ
ΝΟΜΕΝΟΣ.ΚΑΙΠΑΡΑΤΟΥ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥΤΟΕΙΝΑΙ
ΠΡΩΤΟΣΛΑΒΩΝ· ΤΗΔΕ
ΚΑΤΗΔΕΤΟΥΜΗΝΟΣ·ΟΥ
ΤΟΣΓΑΡΑΡΙΣΤΟΝΠΛΗ
ΡΕΣΤΑΤΟΣ·ΕΙΚΟΝΑΔΩ
ΠΡΩΤΗΝΜΟΝΑΣΤΕΛΕΙ
ΚΑΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗΤΕΛΕΙ
ΟΤΗΤΟΣ·ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ
ΔΕΕΙΣΠΕΜΠΤΗΝΗΜΕ
ΡΑΝ.ΙΣΩΣΟΤΙΚΑΘΑΡΤΙ
ΚΟΝΑΙΣΘΗΣΕΩΝΤΟΕΙΔΟ
ΦΥΛΑ.ΕΞΩΝΤΟΠΤΑΙΕΙ.
ΚΑΙΠΕΡΙΑΣΟΠΟΛΕΜΟΣ·ΕΙΣ
ΔΕΧΟΜΕΝΑΣΤΟΙΣΕΝΤΡΟ
ΤΗΣΑΜΑΡΤΙΑΣ· ΕΙΚΑΣ

ΤΕΤΑΙΔΕΟΥΚΑΠΟΤΩΝ
ΑΡΝΩΝΜΟΝΟΝ.ΑΛΛΑ
ΚΑΙΤΟΥΧΕΙΡΟΠΟΣΕΙΔΟΣ
ΚΑΙΤΗΣΑΡΙΣΤΕΡΑΣΧΕΙΡΟΣ
ΤΩΝΕΡΙΦΩΝ·ΟΤΙΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΩΝΔΙΚΑΙΩΝΜΟ
ΝΟΝ.ΑΛΛΑΙΣΚΑΙΤΩΝΑΜΑΡ
ΤΩΛΩΝΕΦΑΠΤΕΤΑΙ·
ΤΑΧΑΔΕΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝ
ΚΑΙΠΛΕΟΝ.ΟΣΩΚΑΙΜΕΙ
ΖΟΝΟΣΧΡΗΖΟΜΕΝΤΗΣ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ·ΦΑΥΛΙΑΣΤΟ
ΔΕΟΥΔΕΝ.ΕΙΜΗΑΛΙΣΤΑ
ΜΕΝΚΑΤΟΙΚΟΝΟΜΕΙΣΘΑΙ
ΕΠΙΖΗΤΕΙΤΑΙΤΟΠΡΟΒΑ
ΤΟΝ·ΕΙΔΕΜΗΝ.ΚΑΙΚΑ
ΤΟΙΚΟΥΣΠΑΤΡΙΩΝΑΛΛ
ΠΕΝΙΑΝΕΡΑΝΙΖΟΜΕΝΟ·
ΕΠΕΙΔΗΠΡΑΓΜΑΤΟΣΠΟΛΛΑ
ΛΙΣΤΑΜΕΝΑΥΤΟΝΕΚΑΣΤΟΝΑΡΙΣΕΙ
ΕΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤΕΛΕΙΩΣΙΝ·
ΚΑΙΦΥΣΙΑΝΖΩΣΑΝΑΓΚ
ΑΝΠΡΟΣΑΓΕΙΝΤΩΙΚΑΛΟΥ
ΤΙΦΩΝ.ΠΑΝΤΟΤΕΚΑΙΔΙΑ
ΠΑΝΤΩΝΗΚΑΦΙΕΡΟΥΜΕ
ΝΟΝ·ΕΙΔΕΜΗΝ.ΚΑΙΣΥ
ΝΕΡΓΟΙΣΕΙΣΤΟΥΤΟΙΣΕΧΗ
ΣΟΦΑΙΤΟΙΣΚΑΤΑΡΕΤΗΝΟ
ΜΟΓΕΝΕΣΙΚΑΙΟΜΟΤΡΟ
ΠΟΙΣ·

ΤΟΥΤΟΓΑΡΜΟΙΔΟΚΕΙΒΟΥ
ΛΕΣΘΑΙ·ΤΟΙΣΟΙΝΩΝΕΙΝ
ΤΟΙΣΕΓΓΙΣΤΑΤΟΥΦΥΛΑ
ΤΟΣΕΙΔΕΝΑΙΣΕΙΕΝ· ΕΝΤΕΥ
ΘΕΝΗΙΕΡΑΝΥΖ.ΚΑΙΤΟΥ
ΠΑΡΟΝΤΟΣΒΙΟΥΤΗΝΙΣΧΥ
ΜΕΝΗΝΤΗΣΔΕΝΥΚΤΟΣ
ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ·ΚΑΘΗΝΤΟ
ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΝΛΥΕΤΑΙ
ΕΙΚΟΤΟΣ·ΚΑΙΕΙΣΦΩΣΑ

πάντα καὶ τὰ ζῶα καὶ
εἴδος ἔρχεται· καὶ ὁ
σμὸν τὴν πρώην κοσμία
λαλιᾶν· ἐντεῦθεν
Αἴγυπτον φεύγομεν
τὴν σκυθρωπὴν καὶ
δίωκτρια ἁμαρτί-
αν· καὶ φαραὼ τὸν λόρα
τον τὸν τύραννον· καὶ
τοὺς πικροὺς ἐργοδότας·
πρὸς τὸν πανώλεθρον σκευ
άζόμενον οἰκοδόμον· καὶ τὸ
πλοῦ καὶ τὴν σπάνιν
φεύγομεν ἐρωμένα·
τὴν δὲ τοῦ ἁχυρος καὶ
σφάλερας τοῦ σαρκίου
τοῦ δεσμοτάσεως· καὶ
πηδῶσαν ἁχυρώδεσι
λογισμοῖς ἐπὶ τῶν πολ
λῶν ἱστάμενος
ἐντεῦθεν ὁ λιμὸς σφα
γιάζεται· καὶ σφαγὴ
ζωντανῶν τὰ πλήθη καὶ
τὰ πράγματος· εἶ
τοῦ νεζικὰ ἐπερεία·
ὶ τῶν πλειτέρων νοσ
ῶν παραστατίδες· λε
γεωνητῶν τοῦ πιοῦ κι
νήματων τε καὶ δο
γλατῶν· καλῶς ἀνοι
γομένων καὶ κλειο
νῶν μέχρι ἐρωρίας· ἐπεὶ
δὲ μετρονέστερα καὶ
καταλήψεων· ἐντεῦ
θεν ἡ τελευταία καὶ
βαρυτάτη τοῖς δαί
μοσι καὶ νυ
κτὸς ὀντως ἁγιάζει καὶ
φρενέται τὰ πρῶτα τοῦτο
κατῶν οἰκείων λοι

σμῶν καὶ πράγεων
Αἰγύπτος· ὃ καὶ σπερ
μιαχαλδαϊκὸν ἐζαιρο
μένον τὴν γραφικὴν
λέξιν καὶ ἱππιάδα
βυλωνία· τὴν πέτρα
προσκεροτουμένα καὶ
λυόμενα· καὶ βοῆς
πάντα μέστα καὶ ἱερα
τῆς Αἰγύπτιος· καὶ
ἡλιῶν ἀποχωρίσει
τὴν καὶ αὐτὰ ὁ εἰκεινῶν
ὁλοφυρτὴς· Ἀιδοῖ καὶ
φόβων τοῦ χρίσματος·
ἐντεῦθεν ἀρίστης ζυ
μίσεπτα ἱερος· οὗ
τος γὰρ μυστικῶν τα
τος ἀριθμῶν καὶ τῶν
κοσμικῶν τοῦ τῶν σύστοι
χος τῆς παλαιᾶς καὶ ὀζω
δους καὶ σιᾶς· οὗ γὰρ τῆς
ἀρτοποιοῦ τεῖ καὶ ζω
τικῆς· ἡ ἁλὶ ἀνδένᾳ
γυπτιονέπισιτίζω
μένα φυράματα· καὶ λεί
πανον φαρισαϊκὴν καὶ
ἀφρουδαΐσκαλιας·
καὶ ὁ ἱλιενφρενεῖ τὸ
καν· ἡ λιναῖ δὲ ἁλῶνος
βρωθήσεται· τὸ πρὸς
ἑσπέραν μέν· ὁ τιέπι
συντελείᾳ τῶν αἰώ
νων τὸ χύμα φος· ἐπεὶ
καὶ κοινωνεῖ τοῦ μυ
στηρίου τοῖς μαθη
ταῖς ἑνέσπερα λύω
τὸν ἰσκαριώτην τῆς
μαρτίας· οὐχ ὁμοί
ως δὲ· ἀλλ' ὅπτωμε
νος ἁγιάζεται φω

ρητον μηδε ὑδαρες ὁλο
γος ἡμιν ἐχη. μηδε ὑ
δαλυτον. ἀλλ ὁλοσυνε
στως ἡ καὶ στερρος. καὶ τ
καθαρτικων πυριδε
δοκιμασμενος· καὶ πα
τοις ὑλωδους ἐλευθερος
καὶ ἀπεριττος· καὶ τοις
καλοις καὶ φαυλοβοπφω
λιεφα. τοδιανοητικο
ἡμων ἀναπτουσι καὶ
καθαιρουσι. παρα τον
πυρ ἐλφοντος βαλειν ἐ
πι τησγης· τοτων μυο
χφηρων ἐξεων ἀνα
λωτικον. καὶ την ἀ
ναγινεπισπευδοντος·
ὁσον μεν ὑν σαρκωδες
τον λογου καὶ τροφιμο.
μετα τωνεντος φλαιω
καὶ τωνικρυφιωντω
νου βρωθησεται καὶ ἀνα
λωθησεται καὶ εἰς πεφ
πισκην ἀναδοθησεται·
ἀχρις ἐφαλης καὶ ποδ
των τε πρωτον πε
ριοδοτητος φευρημα
των· καὶ των τελευ
ταιων τησαρκος φρο
τιεματων· ὁυκ ἐξοι
σομενδε ὁυδεν. ὁυδ ἐις
το πρωι καταλειπο
μεν· ὁ τι μηδε εἰς φο
ρατοις ἐξω τα πολλα τ
ημετερων μυστηρι
ων. μηδε ὑπερ την νυ
κτα ταυτην ἐστιτις
ἀφαρεσις. καὶ το τησα
ναβολησ ὁυκ ἐπαινετο
τοις του λογου μετα
λαμβανουσιν· ὡσπερ γαρ
την ὀργην μη δι ημε
ρευειν. ἀλλα προς κατα
λυειν ἡλιου καλον. καὶ
τω φωσφιλον. χρονι
κως τε καὶ ἀναγωγικως·
ἐπιδυεσθαι γαρ ὀργιζο
μενοις ἡμιν ὁυκ ἀσφα
λες τον της δικαιοσυ
νης σκιλιον. ὁυτω τον την
τοιαυτην βρωσιν ἡλη
διαν υκτερεγειν. μη
δε εἰς την ἑζης ἀπο τι
θεσθαι· ὁ σον δε ἐστω
δεσις καὶ ἀβρωτον καὶ
ἡμιν δυσφεωρητον.
ὁυδε συντριβησεται.
καικως διαιρουμενον
καὶ νοουμενον· ἑως γαρ
λεγειν ὁ τι μη δε κατα
την ἱστοριαν τοιου
ντε τριβη. καὶ τοις τε
τοῦ φανατου τοις σεσω
ρωταις ἐπισπευδομε
νου δια το σαββατον·
ουδε ἀπορριφησεται
καὶ περισυρησεται. ἵ
να μη δοφη τα ἁγια τοις
κυσι καὶ καικοις τοῦ λο
γου σε παρακταις· ὡσπερ
ὁυδε τοις χοιροις· το
λαμπρον τοῦ λογου
καὶ μαργαριτωδες· ἀλλα
πυρι κατανα λωθησε
ται· ὡ καὶ τα ὁλοκαυ
ματα των παντα ἑρευ
νωντι καὶ εἰδοτι πνι
λεπτυνομενα καὶ
συζομενα· ὁυκ ἀπολ
λυμενα καθ ὑδατων

οὐδὲ σπειρόμενα. ὥσπερ
ἡ κεφαλὴ τοῦ μόσχου
παραλύσεως. ἡ σχεδία
σοφιστὴ ἀτῶϊ ἡλ. εἰσὶ δὲ εἰδι
σμὸν τῆς σκληρότητος
ὑὸν δὲ λέγει δὲ τὸν τῆς
βρώσεως τρόπον παρα
δραμεῖν. ὁ τιλὶ δὲ ὀνο
μος. ἀχρι καὶ τοῦτου
τὴν θεωρίαν φιλοπο
νῶν ἐν τῷ γράμματι.
ἀναλώσωμεν γὰρ τὸ φῦ
μα κατὰ σπουδήν. καὶ ἁ
ζυμα ἐπὶ πικρίδων συ
νέσφοντες. καὶ τὰ σὸς φύ
ασπερ ἐζωμένοι. καὶ
τὰ ὑποδήματα περικεί
μενοι. καὶ πρεσβυτικὴ
βακτηρεῦοντες. κατὰ
σπουδὴν μὲν. ἵνα μὴ
παφωμένο περὶ λωτ
εἰσεῖνος ἀπηγορευται
παρὰ τῆς ἐντολῆς. μὴ
περιβλεφώμεφα. μὴ
στῶμεν ἐν παντὶ πε
ριχώρῳ. εἰς τὸ ὄρος ἀπο
σωφῶμεν. μὴ συλλα
ραλη φῶμεν τῶν σο
δομητικῶν καὶ ζένων
πυρί. μηδ' εἰς τὴν λην
ἄλοε παγῶμεν εἰς τὴν ἐ
πὶ τὸ χείρον ἐπιστροφήν.
ὅπερ ἐργάζεται μελλη
σις. ἐπὶ δὲ πικρίδων.
διὰ τὸ πικρὸν τοῦ κατὰ
φθορὰν καὶ προσάντες
τοῖς ἀρχομένοις σκληρ
σταλ καὶ ἡδονῶν ὑφηλο
τέρον. εἰ γὰρ καὶ χρη
στὸ σὸν ἐρος ζύμος. καὶ τὸ

φορτίον μὲν λα φρονῶν ὥσπερ
ἄλογον εἰς ἀλλὰ δι ἀτὴν μὲν λ
πίδα τοῦ τοκαὶ τὴν ἀν
τίδοσιν. πολλῶν τῆς ἐν
ταῦφα καὶ σοπαφίας οὖ
σανδαλε τέραν. ἐπεὶ
ἀλλως τε. τὶ σοῦ κανεῖ
ποι. πολὺ τῶν νομικῶ
διαταξεων τὸ ἔναρ γε
λιον ἐργωδέστερον εἶ
ναι καὶ μοχθηρότερο·
τοῦ γὰρ νόμου τὰ τελη
τῶν ἁμαρτημάτων
κωλύοντος. ἡμεῖς. καὶ
τὰ καὶ τιὰς ὡς πραξεις ἐχε
δὸν ἐρικαλούμεφα·
οὐ μοίχευσεις φησὶ νό
μος· σὺ δὲ οὐδὲ ἐπιφυ
μήσεις. εἰ σπερ ἐργου φε
ας καὶ φιλοπόνου φλέγ
τὸ πάθος· οὐ φονεύσεις
εἰσεῖνος· σὺ δὲ οὐδὲ ἀντι
πλήξεις. ἀλλὰ καὶ σεαυ
τὸν ἐμπαρεζεις τῷ παί
οντι· ὅσον τα οὖτα ἐκεῖ
νων φιλοσοφώτερα·
ἰκέ πιορκήσεις εἰ ἐκεῖνος·
σὺ δὲ οὐδὲ ὀμῆ τὴν ἀρ
χὴν οὐμὶ κρὸν οὐμεῖ
ζον. ὡς τὸ οὐ ρισοῦ τὴ
ἐπιορκίαν τῆς τοντος·
οὐ συναφείσο ἰσίαν πρὸς
ὁ ἰσίαν ἐκεῖνος. καὶ ἁ
γρὸν προσάγρον. κατὰ
δυναστεύων τοῦ πέν
τος· σὺ δὲ ἀποφήσῃ καὶ
τὰ δικαίως τηφέντα
προφάσεως. καὶ γυαῖ
φήσῃ τοῖς πένησιν. ἵ
να καὶ οὐ φωνὸν στυρὸ

λίρης· καὶ πλουτήσεσθαι
μὴ πορευόμενα· ὅσ φῦσαι.
τοῖς μὲν ἀλόγοις ἄνεμος
ἐστιν ἰσχὰς ἀδέτος· οὐδὲ γὰρ
λόγον ἔχουσι τὸν κρατοῦν
τῶν παθῶν ἡδονῶν· οὕτω
λεγόμενα καὶ εἶναι ὄρον
οἷδε τῆς φυσικῆς κινή
σεως· τοῖδε ἀναστέλλεσθαι
ζωϊκὰ καὶ σωφροσύνης·
τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καὶ
χρηματιστικοῦ σωτη
ρίας φησὶ γράφη· τὸ δὲ
πάθους καὶ χρηδίας σύρου
σα· ἵνα δὲ ἀρῶσι ἐσθίηε
τὸ πάσχα· νεκρῶσαι τὰ
μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ τὴν ἰωάννου ζω
ὴν μιμούμενος τοῦ
ἐρημικοῦ καὶ πρόδρο
μου· καὶ μεγαλουτῆς ἀ
νθείας κήρυκος
οἷδα καὶ ζῶντα λόγῳ στρατιώτικὴν λέγω
καὶ ἀνδρικὴν καθῆπη
ἐν ζῶσι κυρίας καὶ λιμὸ
νος ζῶντος τὴν ἐσόμενα
ζόμενα καθῆπη καὶ τῶ
ν ὑχρηματίζωσι φη
σὶν ὁ φῶς μὴ· ἀλλὰ ζῶται
ὡς περὰν ἱρτὴν ὁσφῦ
σον· καὶ δόσ ἀποίκρισιν ἀ
δριάν· ἣν καὶ ὁ θεὸς
δὲ δὲ περιέζωσθαι δύνα
μιν εἰς φυλακὴν ἀχεῖ
καὶ τὸν θῶν αὐτὸν εἰς ἀ
γείαν δύναμιν ἀνὰ
μιν καὶ περιζωσι
μὲν ἀδελφὴ σα τὰ τῶν
ἀγέβων· εἰρὴν ῃ φιλο

τοῦ περιὸν τῆς δυνάμε
ως καὶ ὁ ἰσομὴν ἐσάμε
νον· οὕτω παραδηλοῦν
σθαι καθ' οἰκὰ σῶσαν
βάλλεται ὡς ἱμάτιον·
τοῦ ἀράσχετον αὐτοῦ τῆς
δυνάμεως καὶ τοῦ σώ
τος· τῆς ὑποστήσεται·
Ζητῶ τικοῦ νόμος σφύ
κὰ ἀληθεία· τίδε τῶν
ἄγίων παύλων οἴεται
τοῦ φάσκειν· στὴ τεοῦν
περιζωσάμενοι τὴν ὀ
σφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθεία·
μήποτε ὡς τοῦ θεωρη
τικοῦ τοῦ ἐπιθυμητι
κοῦ περὶς φίγγον τος·
καὶ οὐ σεῶν τοῦ ἀλλαχοῦ
φέρεσθαι δὲ γὰρ ἐφέλειν τὸ πε
ρὶ τῇ δι' αἰσθήσεων ἐρω
τῆς ὡς ἐπὶ ἑστάσαλλας ἡδο
νὰς τὴν αὐτὴν ἔχειν
δύναμιν· τὰ δὲ ὑπο
λήμματα· ὁμοίωτῆς ἁ
γίας πίστεως καὶ φεοστυβοῦ
σαν εἰ μὲν ἀλῶν ὑπολυ
θέσφωσι καθ' ἁ καὶ μὴ σῆσε
ὡς εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ ὄρους· ἵ
να μὴ δὲ νεκρὸν φέρη.
μὴ δὲ μέσον θ· ὑσ καὶ ἀνων·
ὧν δὲ εἰ καὶ ἐ τῆς ἁλαφη
τῆς ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου
πέλπεται· φιλοσόφως
καὶ ἀπερὶ τῆς τῶν· ὁ μὴ δεῖ
πρὸς τὸ ἀχάλισῶ καὶ ἀρά
δῶ καὶ λιονοχίτωνι.
ἔτῆς καὶ τῆς ὑπὸ δέφιν.
ἵνα φανῶσιν ὅτι ὁ δὲ
ὧν τοῦ τῶν εὐαγγελι
ζομένων εἰρήνην καὶ

ἄλλο παράγραφον· ὃ δὲ φεύ-
γων Αἰγύπτον τε καὶ
τὰ Αἰγύπτια. ὑποδεέσ-
τερος τῆς τε ἄλλης ἀσφαλείας
ἕνεκα. καὶ τῆς πρὸς τοὺς
σκορπίους καὶ τοὺς ὄφεις.
οὓς καὶ πολλοὺς Αἴγυπτος
τρέφει. οὔτε μὴν βλά-
πτεσθαι παρὰ τῶν πτη-
νῶν τῶν πτερνᾶ.
οὐ σπατεῖ νέκελευσθη-
μεν· περὶ δὲ τῆς βλάστη
σιας οὕτως ἔχωμεν καὶ τοῦ
περὶ ταύτης λόγου
τος· τὴν μὲν οὖν περὶ
στικὴν οἶδα. τὴν δὲ
ποιμαντικὴν τε καὶ
διδασκαλικὴν καὶ τὰ
λογικὰ πρόδηλα ἔπε-
φρασαν· ἄλλας οἱ νῦν
τὴν οὖν περὶ δουσανόμο-
σε διὰ σε λεύεται· μὴ
που τὸ λογισμὸν ὀκλά-
σῃς. λίμα φύσις καὶ πάθος
ἄκουσιν καὶ θάνατον·
μὴ που περιένεχθῇς
ἀφεως. ὡς θύσυνήγο-
ρος· ἀλλὰ νε παίσχυν τῆς
σε καὶ ἀνένδυαστως φά-
γε τὸ ὠμὰ μετὰ λί-
μα. εἶτ' ἐπὶ ζωῆς ἐπιθυ
μήσῃς ἐχεῖ· μὴ
τε τοῖς περὶ σαρκὸς ἀπη
νῶν λογοις· μήτε τοῖς
περὶ τὸ πάθος βλαπτό-
μενος ἔρριπται μένος ἴ
στασο πάγιος· βεβηκώς·
ἐνδιαδεήσαλεύομενος
ὑπὸ τῶν ἀντικειμέ-
νων· μηδὲ ἐπὶ θάνα-

τῆς τοῦ λόγου παρασυρό-
μενος· ἐπὶ τοῦ θῆσε ἀν
τοῦ στήσῃ ἐν ταῖς ἀν
λαῖς ἵλεως τῆς σον τοὺς
πόδας· ἐπὶ τῆς πέτρας
ἔρεισον. ἵνα μὴ σαλεύη
ται σου τὰ καταφ̄ν διά
βήματα· τί φῆς· οὕτω
τὰ ὑπὲρ δοξεν Αἰγύπτ̄ου
ἐξελθεῖν τῆς σιδηρᾶν
καμίνου· καταλιπεῖ
σε τῆς εἰκείσε πολυφείας·
καὶ ὑπὸ λιμοῦ σε ἀχθῆ
ναι. καὶ τῆς εἰσείνου νο
μοφεσίας καὶ στρατηγίας·
ἰσχυροῦ λίαν τε καὶ τῶν
οὐσεμνῶν. μᾶλλον δὲ
καὶ λίαν ἐλεεινὰν πτῶ
κον φεωρῆς· χρὴ σαπα
ρᾶν Αἰγύπτιον ἵνα σε ὑπ
χρυσὸν καὶ ἄργυρα· μετὰ
τοῦτον δὲ οὐσον ἐκτῶν
ἄλλοτρίων ἐφόδιά σοι
τι· μᾶλλον δὲ τῶν σῶν·
χρεὼν σε εἶναι σοι μισθὸς
τῆς δουλείας καὶ τῆς ἐπιμ̄
φείας· σοφιστικὴν καὶ σὺν
περὶ τὴν ἀπαίτησιν·
ἰσάλως ἀποστερήσον· ἐ
στω τε ταλαίπωρος καὶ
ἐν ταύτῃ τῶν πλοίων
χόμενος· τῷ λόχ̄ῳ πρῶ
τον τῶν καὶ ῥυπαρῶν
λιάτι· καὶ πολλοῦ κόδο
μον ἀλλοτρίας καὶ σφα
λερᾶς· ὧν μὴ πολέμιται τὸ
λιμὸν συνομιλητὴ
χου· τί δὲ προῖκα ἐξερ
χῃ καὶ ἀλλοθι; τί δὲ
κατάλειφεις Αἴγυπτον

καὶ ταῖς ἀντικειμέναις
δυνάμεσιν. ἀκαίρως ἔ
κτησαν τὸ. καὶ χεῖρον
δὲ πανηγύρεων· οὐκέ
τι ἐκείνων· ἔσυλη
σαν· ἥρπασαν· τοῦ εἰπεῖ
τοσεβίου τὸ ἀργύριον
καὶ εἴ τι ἐστὶ τὸ χρυ
σίον. καὶ δώσειν ἂν τὰ ὠ
βουλόμαι· χθὲς ἦν ἐκεῖ
νων. συνεχωρεῖτο γάρ·
σὺν ἱερὸν σοὶ προσαγείκαι
δίδωσιν ὁ δεσπότης· κα
λῶς χρησόμενον καὶ εἰς
τὴν ἰδίαν· καὶ γνώ
σεται καὶ ἐν τοῖς φίλοις ἐκ
τοῦ μακαρίων νῆσον εἶναι
καὶ· ἵνα τὸ ἀνέκλαπτον
μένανται λαβὼν μένε
καὶ ρῶν ἐρίσεως· εἰ μὲν
τι εἰρᾶχιλιλεία· φυ
χὴ πατριαρχικὴ καὶ
μεγάλη. καὶ ταεἴδωλα
καὶ εφονᾶπερὰν εὕρης
τοῦ σοῦ πρὸς οὐχ ἵνα φυ
λάξῃς· ἀλλ' ἵνα φανερὸς
ἴδῃς ἐραστὴς τῆς σοφίας.
προστήνην τῆν τὴν ἐπαγ
γελίας μετενεγκεῖν καὶ
περὶ τούτων ὁδηγὸς τῆς
ἀληθείας· καὶ γνώσῃ
καταφοβηθείς· ὅτι
μὴ τὴν ἐτυραννεῖ καὶ
κατεδουλοῦτο τοὺς
ἰσραὴλ τοὺς ἀνοήτους
ποιῆσαι καὶ οὐ τῶν σὲ ζη
λῶσαι γύπτον· εὐοῖδα
στυλῶπυρὸς καὶ νεφε
λὴν σὺ δὲ γὴ φῆσιν ὑ
ὑς τὸς καὶ ἡμέρας· ἐρη

μοσὶ μέρων φῆσεται·
θάλασσα σοι τὴν φῆσε
ται· φαραὼ βαπτισθῆ
σεται· ἄρτος ὁμβρήσει·
πέτρα πηγάσει· ἀμαλὴκ
κατὰ πολεμηθήσεται·
οὐχ ὅπλοις μόνον· ἀλλὰ
καὶ πολεμίαις χερσὶ δι
καίων· εὐχὴ νόμου
τύπου σαι εἰς καὶ σταυρὸν
προπάτορον τοῦ ἥττη
τον· ποταμὸς ἁλὸς
πῆσεται· ἥλιος στήσε
ται· σελήνη σχεθήσεται·
τεῖχη κατενεχθήσε
ται· καὶ διχάλη χάνη
μάτων· σφῆκες ἀπρο
δρομοῦνται δὲ ὁποίου
σαι τῶν ἐχθ. καὶ τοὺς καὶ
λοφύλους ἀνείργουσαι·
τὰ λοιπὰ δὲ ἐπὶ τούτοις
καὶ σὺν τούτοις ἑστό
ρηται· ἵνα μὴ μακρὸν
ἀποτείνω λόγον· παρὰ
φύσει δοφῆσεται·

Τοιαύτην ἑορτὴν ἑορ
τάζεις ἱερὸν· τοιοῦ
τον ἐστὶν ἀ· τὸ ἐπίσοι
τοῦ γεννηθέντος ἐ
νὸς μόνου καὶ τοῦ πά
σχα
μυστήριον· πάντα
ὀνόμασι ὑπεγράφη πάν
τα χθὲ τελείωσεν· ὁ τοῦ
γράμματος κατάλυ
σις· ὁ τελειότης τοῦ
σῶς· ὅσοι ἐσπάφεν τῷ
πάσχειν διδασκάλων· οἷς
ἔδοξε φῆσι τὸ συνάδοξα

Ἐσοφὴ ναὶ χαρίζεται
ἐστὶ τοίνυν ἐζητασαι
πρᾶγμα καὶ δόγμα τοῖς
πλείοσι παρορώμε
νον. ἐμοὶ δὲ καὶ λίαν ἐζε
τασόμενον τίνι γὰρ
τοῦ ὑπερφίλωνος καὶ
περὶ τὴν οὐσέχεσθη. τοῦμε
γα καὶ περιβόητον τοῦ
θ̄υ καὶ ἀρχιερέως καὶ θυ
ματος· κατεῖχόμε θα
μᾶλλον ὑπὸ τοῦ τῆς ὀνη
ρού μεθα μενοι ὑπὸ
τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ἀν
τιλαβόντες τῆς καὶ κίας
τὴν ἡδονὴν· εἶδε τὸ
αὐτρονόμος καλλοῦ τινος
ἢ τὸ νικᾶτε χόντος γί
νεται. ζητῶ τινι τοῦ
τοεἰσηνέχθη. καὶ διὰ τίν
τινα τὴν αἰτίαν· εἰ
μὲν τῶν πονηρῶν. φεύ
τὴν εὕρεως. εἰ μὴ παρὰ
τοῦ θ̄υ καὶ ὸν. ἀλλὰ καὶ
τὸν θ̄ν αὐτὸν αὐτρον
ὅλῃ στὴν σλαβανει· καὶ
μὴ σοφὸν οὕτως ὑπερφυῆ
τῆς ἑαυτοῦ τυραννί
δος δαίμονα καὶ πλάνην
δεσφαιδικαιον ἢν· εἰδὲ
τῶν τρί, εἰρῶ τὸν μὲν
πῶς· οὐχ ὑπῆκεινοῦ γὰρ
εἰς τοῦ μέθα· δεύτε
ρον δὲ· τῆς ὁ λογος καὶ ὁ νο
γενοῦ καὶ ἀκριβέστερον πρά·
σσοῦ δὲ τὸν ἐς σλαβικὲ δεξά
τοπαρὰ τοῦ νῦν προσφε
ρόμενον· ἀλλ' ἀν τῆς ἀλλα
ξάτο τὴν φύσιν· κρί
σιν ἀντιδοὺς τοῦ λογι

Τ ἰσοῦθ ύματος· ἴδιλον
ὅτι λαβάνειμε νότιμῃ.
ὃ νικᾶν τῆς ας ὃ ναεδε ἡφεὶς.
ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομί
αν. καὶ τοχρὴ ναῖα
σοφὴ ναι τῶν ἀν θρώπ ων
ἵνα αὐτὸς μὴ ἀσέζε λη
ται τοῦ τυράννου βία
σ ρατῆσας· καὶ προσέλυ
τον ἐπαναγάγῃ διὰ τοῦ
υἱοῦ μεσιτεύσαντος.
καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ὑπερ
τοῦτο οἰκονομήσαν
τος. ὧν τὰ πάντα παρα
χωρῶν φαίνεται
ἀλλ' ἐπὶ τοιαῦτα.
καὶ τὰ πλείω σε ῆσεν ἐκ
σοφῶν· ὃ δὲ χαλεπῶς σό φι
σ ρεμνά ται μένησα τὰ
τῶν δαιμόνων τῶν δό
φεων· οὐχ ὡς τυπος δὲ
τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν πα φόν
τος. ἀλλ' ὡς ἁπλῶς τυπος·
καὶ ἵνα ζητοῦντες εἰς αὐτὸν
ὁρῶντας· οὐχ ὁτιχὴ
πιστευόμενος. ἀλλ' ὁ
τὴν ἐμὲ εἰσρωτᾷ. καὶ
συννεῖσροὶ τὰς ὑπ' αὐ
τοῦ δυνάμεις καταλυ
θ εἰς ὡς περ ἡμᾶς ἁγιος·
καὶ τῆς ὁ πρεπῶν αὐτ
παρ' ἡμῶν ἐπιτα φιος·
ποῦ σου θανατε τοίκεν
τρον· ποῦ σου ᾅδη τονί
κος· τῶν σταυρῶν δε βλη
σαι· τῶν ζωοποιώντε
θ ανατῶσαι· ἄπνους
νεκρος· ἀκίνητος· ἀ
νενέργητος· καὶ ἐστὶ τὸ

σχῆμα σωζεσθω ἐνῦ
θεις τηλι τευόμενος·
μεταλημψόμεθα δὲ τοῦ
πάσχα. νῦν μεν τυπικω-
τέρως καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τυ
πικωτέρου· τοῦτο γὰρ νομι
κὸν ἐστὶ τὸ λέγω τυπικώτερον
ἁμυδρότερος· μικρῷ δὲ
ὑστερον τελεώτερον καὶ
καθαρώτερον· νῦν καὶ ἀν
αὐτοπτικὸν καὶ νοερόν· με
μνημένοι τῆς βασιλείας
τοῦ κυ· ἀποκαλύπτων
καὶ διδασκων ἀνῦν με
τρίως παρεδείζε· καὶ νο
ῦς ἀρέστην ἀεὶ τὸν ὑνηγη
ριζόμενον·

Τις δὲ ἡ πόσις καὶ ἡ ἀπόλαυ
σις· πάλιν ἡμεν τὸ λαφεῖ
ν ἐκεῖνο οὐδὲ τὸ διδαζαι·
καὶ κοινωσαφαι τοῖς ἐ
αὐτοῦ μαφηταῖς τὸν λο
γον· τροφὴ ἀρέστην ἡ διδαζις καὶ τοῦ τρεφο
τος· ἀλλα δεῦρο καὶ ἡμεῖς
τοῦ νομου μεταλαβω
μεν εὐαγγελικῶς· ἀλλα
μὴ γραπτῶς· τελείως
ἀλλα μὴ ἀτελῶς· ἀϊδίως·
ἀλλα μὴ προσκαίρως· ποι
ησωμεφα κεφαλὴν μὴ
τὴν κατω μητροπολιν
μὴ τὴν ὑποστρατοπε
δωννῦν πατουμένην·
ἀλλα τὴν ὑπο ἀγγέλων
δοζαζομένην· φ· ὑσω
μεν μνημοσχουσι νεου
λιν δὲ ἀμνου σκεπαταῖς

φέροντας καὶ ὁπᾶς· πα
ροῖς πολυτὸν ἐκρονισαὶ
ἀναίφ·ητον· ἀλλὰ φ· ὑσω
μεν τῶ φ· ῶ φ· υσαναίνε
σεως ἐπὶ τὸ ἀνω φ· υσιαστή
ριον· μετὰ τῆς ἀνω χορο
στασίας· διαχωμεν τὸ
πρωτον κατάπετασμα·
τῶ δευτέρω προσέλφ·ω
μεν· εἰς τὰ ἁγιατων ἁρι
ων παρακυφωμεν· εἶτ
τὸ μειζον· ἡμᾶς αὐτοὺς
φ· υσωμεν τῶ φ· ῶ· μᾶλ
λον δὲ φ· υωμενικα φ· ἑικά
στην ἡμεραν καὶ πᾶσα
κίνησιν· παντα ὑπὲρ
τοῦ λογου δεχωμεφα· πα
φεῖν τοπα φ· οσμιλωμε
φα· ἁγιατι τῶ ἁιρι ασε
μνυωμεν· ἐπὶ τὸ μ
σταυρὸν ἀνῖωμεν προφυ
λοι· γαυκεῖσοι ἡλοι καὶ ει
λιανδυνηροι· τὸ γὰρ με
τὰ χυ πασχειν καὶ ὑπὲρ
χυ· τοῦ μετ ἄλλων τρυ
φᾶν αἱρετ ῶτερον·

Ἀνσίμων ἡ σκυρηναῖος·
τὸν σταυρὸν ἀρονικαὶ
ἀκολουφ·ησον· ἀνεσυ σταυ
ρω φ· ἡσω σλιστῆς ὧ σεῦ
γνησιωμωητον φ· ῆγησω
ρισον· εἰ καὶ κεῖνος μετὰ
ἀπόμων ἐλογισφ·η δὲ τὰ
σε καὶ τὴν σὴν ἁμαρτι
ἀν· συγενοῦ δὲ κεῖνο ν
ἔννομος· προσκυνη
σον τοῦ δι ἀσε ἰσρεμασφ·ε
ται καὶ ἱσρεμαζομενος·
ἰσερδαμόντι καὶ παρὰ τῆς
καὶ σιας· ὧ νησαι τῶ

φ·ΑΝΑΤΩΤΗΝCΩΤΗΡΙΑΝ
ΕΙCΤΟΝΠΑΡΑΔΕΙCΟΝΕΙCΕΛ
ΘΕΜΕΤΑΙΥ. ΩCΤΕΛΙΑΦΕΙΝ
ΩΝΗΕΙCΠΕΠΤΩΚΑC· ΤΑΕ
ΙCΕΙΚΑΛΕΙΦΕΩΡΙCΟΙΤ· ΤΟ
ΓΟΓΓΥCΤΙΝΑ ΦΕCΑΠΟΦ·Α
ΠΕΙΝΕΖΩΜΕΤΑΤΙΗCΒΛΑCΦΗ
ΜΙΑC· ΙCΑΝΪΩΝΕΠΦΗCΙΑ
ΠΟΑΡΙΜΑΦΑΙΑC. ΑΙΤΗCΑΙ
ΤΟCΩΜΑΠΑΡΑΤΟΥCΤΑΥ
ΡΟΥΝΤΟC· CΟΝΓΕΝΕCΦ·ΩΝΤΟ
ΤΟΥΙCΟCΜΟΥΙCΑΦ·ΑΡCΙΟΝ·
ΚΑΝΝΙΚΟΔΗΜΟCΠΙCΟΝΥ
ΙCΤΕΡΙΝΟCΦ·ΟCΕΒΗC. ΜΥ
ΡΟΙCΑΥΤΟΝΕΝΤΑΦΙΑCΟΝ·
ΚΑΝΜΑΡΙΑΤΙCΗC. ΙCΑΝΠΑΛ
ΛΗΝΑΡΙΑ. ΙCΑΝCΑΛΩΜΗ.
ΙCΑΝΪΩΑΝΝΑ. ΔΑΚΡΥCΟΝ
ΟΡΦ·ΡΙΑ· ΙΔΕΠΡΩΤΗΤΟΝ
ΛΙΦ·ΟΝΠΡΜΕΝΟΝ· ΤΥΧΟ
ΔΕΙCΑΙΤΟΥCΑΓΓΕΛΟΥCΙCΑΙ
ΙΝΑΥΤΟΝ· ΦΦΕΓΞΑΙΤΙ
ΦΩΝΗCΑΙCΟΥCΟΝ· ΑΝΑ
ΚΟΥCΗCΛΙΗΛΟΥΑΠΤΟΥ.
ΠΟΡΡΩCΤΗΦΙ·CΕΒΑCΦΗ
ΤΙΤΟΝΛΟΓΟΝΑΛΛΑΛΙΗΛΥ
ΠΗΦΗC· ΟΙΔΕΝΓΑΡΟΙCΟ
ΦΦΗΠΡΩΤΟΝ· ΕΓΙCΑΙΝΙ
CΟΝΤΗΝΑΝΑCΤΑCΙΝ· ΤΗ
ΕΥΑΒΟΗΦΗCΟΝΠΡΩΤΗ
ΠΕCΟΥCΗ. ΤΩΠΡΩΤΗΧΝ
ΑCΠΑCΑCΦΑΙ. ΙCΑΙΓΝΩΡΙCΑΙ
ΤΟΙCΜΑΦΗΤΑΙC· ΓΕ
ΝΟΥΠΕΤΡΟCΗΪΩΑΝΝΗC·
ΕΠΙΤΟΝΤΑΦΟΝΕΠΕΙΧΦΗ
ΤΙ· ΑΝΤΙΤΡΕΧΩΝCΥΝ
ΤΡΕΧΩΝ· ΤΗΝΙCΑΛΗΝΑ
ΜΙΛΛΑΝΑΜΙΛΛΩΜΕΝΟC
ΙCΑΝΠΡΟΛΗΦΘΗCΤΩ
ΤΑΧΕΙ· ΤΗCΠΟΥΔΗΝΗCΗ

CΟΝ·ΜΗΠΑΡΑΙCΥΦΑCΕΙC
ΤΟΜΗΝΜΕΙΟΝ. ΑΛΛΕΝΔΟ
ΓΕΝΟΜΕΝΟC· ΙCΑΝΩCΦ·Ω
ΜΑCΑΠΟΛΕΙΦΘΗCΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝCΥΝΗΡΜΕ
ΝΩΝΟΪCΧΕΜΦΑΝΙΖΕ
ΤΑΙ· ΟΤΑΝΙΔΗC· ΜΗΑΠΙ
CΤΗCΗC· ΙCΑΝΑΠΙCΤΗCΗC
ΤΟΙCΛΕΓΟΥCΙΠΙCΤΕΥCΟΝ·
ΕΙΔΕΜΗΔΕΤΟΥΤΟΙC· ΤΟΙC
ΤΥΠΟΙCΤΩΝΗΛΩΝΠΙCΤ
ΦΗΤΙ· ΑΝΕΙCΑΔΟΥΙCΑΤΗΝ
CΥΡΙCΑΤΕΛΦΕ· ΓΝΩΦΗC
ΤΑΪCΕΙCΕΤΟΥΧΥΜΥCΤΗ
ΡΙΑ· ΤΗCΗΟΙCΟΝΟΜΙΑΤΗC
ΔΙΠΛΗΝΗCΙCΑΤΑΒΑCΕΩC
ΤΗCΟΛΟΓΟC· ΑΠΛΩCΕΩΖΕΙ
ΠΑΝΤΑCΕΠΙΦΑΝΕΙC
ΗΝΙCΑΙCΕΙΤΟΥCΠΙCΤΕΥ
ΟΝΤΑC· ΚΑΝΕΙCΟΥΝΟΥC
ΑΝΗΡCΥΝΑΝΕΛΦΕ· ΓΕΝΟ
ΜΕΤΑΤΩΝΠΑΡΑΠΕΜΠ
ΠΟΝΤΩΝΑΓΓΕΛΩΝ
ΗΤΩΝΔΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΑΡΦΗΝΑΙΤΑΙCΠΥΛΑΙC
ΔΙΑΙCΕΛΕΥCΩΥΦΗΛΟΤΕ
ΡΑΙCΓΕΝΕCΦΑΙ· ΗΝΕΙCΤΟ
ΠΑΦΕΙΝΥΦΗΛΟΤΕΡΟΝ
ΔΕΖΩΝΤΑΙ· ΑΠΟΙCΡΙ
ΝΑΙΤΟΙCΑΠΟΡΟΥCΙΔΙΑ
ΤΟCΩΜΑ· ΙCΑΙΤΑΤΟΥ
ΠΑΦΟΥCCΥΜΒΟΛΑΟΪCΜΗ
ΙCΑΤΕΛΦΩΝΗCΥΝΑΝΕΡΧΗ
ΤΑΙ· ΙCΑΙΔΙΑΤΟΥΤΟ
ΠΥΝΘΑΝΟΜΕΝΟΙC· ΤΙC
ΕCΤΙΝΟΥΤΟCΟΒΑCΙΛΕΥ
ΤΗCΔΟΖΗC. ΟΤΗCΕΙCΡΑ
ΤΑΙΟΙCΙCΑΙΔΥΝΑΤΟC· ΕΝ
ΠΑCΙΤΕΟΪCΑΕΙΠΕΠΟΙΗ
ΙCΕΙCΑΙΠΟΙΕΙ· ΙCΑΙΤΩ

πολεμων και τροπαιων
περι τησ ανθρωπο τη
τοσ και δοτων διπλων
τησ ερωτησεωσ διπλη
την απο κρισιν. και αν
θαυμαζω λεγοντεσ
κατα την ησαϊου δραμα
τουργιαν. τισ ουτοσ
παραγινομενοσ εχ εδωκε
και των ημετερων. η
πωσ ερυθραι αιματα
τον ανακλιντικον σωμα
του. ωσ απο βατου και
πληρη λιπονιπτηρ
αντοσ. προβαλου των
ραιοντησ τησ πολεωσ τον
πεπονθοτοσ σωματοσ.
των πατρικων αλλαγων τοσ
του. και την θεοτητι
λιπηρυνθεντοσ. ησ
ουδεν ερασμιωτερον
ουδε ωραιοτερον.

Προστα υτα τισ φασιν η
λιν οι εγκωμιαστα
οι περι τησ θεοτητοσ
λογισται. οι κατηγοροι
των επαινουμενων.
οι σκοτεινοι περι το φω
οι περι την σοφιαν
παιδευτοι. υπερ ων χσ
δωρεαν απεθανεν. τα
αχαριστα κτισματα.
τα του υιον ηρνημενα
τα. τον τοιουτον εγκαλειν θεων
την ευεργεσιαν; δια του
τολμηροσ. οτι διασε τα
πεινοσ. οτι επι τοπλα
νωμενον ηλθεν οποι
μηνοκαλοσ; οτι θεισ
την ψυχην υπερ των

προβατων; επι την αορη
και τουσ βουνουσ εφων
εφυσιαζεσ. και πλανω
μενον εύρεν. και ευρων
επι των ωμων ανελα
βεν εφων και το ζυλο.
και λαβων επανηγαγεν
επι την ανω ζωην.
και αναγαγων τοισ μι
νουσι συνηριθμησεν;
ο τι λυχνον ηψε την ε
αυτου σαρκα. και την
οικιαν εσαρωσε. την αμαρ
τιαν του νικησαντοσ απο
καθαιρων. και την
δραχμην εζητησε τη
βασιλικην εικονα συγ
κεχυμενην τοισ πα
θεσι. και συγκαλειται
φιλασ αυτω δυναμεισ
επι τη της δραχμησ
ευρεσει. και συνωνδε
ποιειται την ευφρο
συνησ. ασ και την οικονο
μιασ μυστιδα σπεποι
ητο; ο τι των προδρο
μων λυχνων το φωσ
κολουθειτο υπεραλλη
λον. και τησ φωνησ
ο λογοσ. και των νυμφα
γωγων νυμφιοσ. κα
ταστευαζον την σωλη
ον περιουσιον. και προ
καθαιροντι επι τον πλη
σιον του υδατοσ;

Ταυτα εγκαλειστων φω
δια ταυτα υπολαμβα
νει σχερωσ ο τι λεντι
διαζωννυται. και ινα
μη τουσ εποδαστων

μαθητῶν. καὶ μὴ κηνσεῖ
ἀριστηνὸ δὸν ὑμῶν ἐν τῇ
ταπεινώσει· ὅτι διὰ τῆ
συρίσυ πτου σαν χαμαὶ ὑμῶν
χὴν ταπεινοῦν ται. ἵνα
καὶ συνυψωθῆτε ποτὲ καὶ τῶν
νέων ὑποτὴς ἁμαρτί
ας ἐ εἰς εἰ νο δὲ πῶς σῶ σι κα
τηγορεῖς. ὅτι σὺ καὶ με τὰ
τελωνῶν ἐσθίει. καὶ πα
ρὰ τελώναις· καὶ ἰδὼν ἀφ ἡ
τευ ε τελώνας. ἵνα καὶ
αὐτοῖς τὴν κε ῥδαν ἠ

Τί τοῦ το. τὴν τῶν ἁ
μαρτωλῶν σωτηρίαν·
εἰ μὴ καὶ τὸ νῖ ατρὸν ἀι
τιῶ τοτε. ὅτι σὺ ρί σκυ
πτει ἐπὶ τὰ πα ἀφ ἡ. καὶ
αὐσῳ δίας ἀνέχε ται. ἵνα
δῶ τὴν ὕ ῃ αν τοῖς κα
λοῦσι· καὶ τὸν ἐ πὶ κα
νομένον βο ῥῳ διὰ τῆ
φιλαν ῥω πίαν. ἵνα
τὸ ἑλλε πτῶ ικὸς κτὴ
νος κατὰ τὸ νόμον
ἀνασῶσηται· ἀπε στα
λμέν. ἀλλ ὡς ἀπὸ σ δι
πλοῦ σ ἀρίν· ἐπεὶ καὶ
ἐ σοπίασεν. καὶ ἐ πεί νη
σεν. καὶ ἐ δί ψησεν· καὶ ἠ
γω νίασεν. καὶ ἐ δάκρυ
σεν. μονῳ σῶ μα τος· εἰ
δὲ καὶ ὠ φ ε. τί τοῦ το·
τὴν ἐ νδοι αν τοῦ πρ ς.
ἀπο στολὴν εἶναι νο
μίσον. ἐ σθὸν ἁπλᾶ φέρει
τὰ ἑαυ τοῦ· καὶ ὡ σ ἀρχὴ
τικῶν ἀ χρονον. καὶ
τοῦ ναὶ δοκεῖν εἶναι
ἀντι θ εο

Ἐπεὶ σὰ παραδέδο σ αι ν
γε ται. ἀλλὰ καὶ ἑαυ τὸν
παραδέδω κε ναι γέγρα
πται· καὶ ἐ γγρε φ αι
παρὰ τοῦ πρ ς καὶ ἀ ναι νεῖν ἡ
φ αι· ἀλλὰ καὶ ἑαυ τὸν
ἀνε στα λκε ναι καὶ ἀ νε
λη λυ θ έναι πάλιν· ἐ κεῖ
νατῆ ς ἐ υδοκίας· τα υ
τα τῆς ἐ ξου σί ας· σὺ δὲ
τα λιέν ε λα τ τοῦ ν τα
λέγεις. ταῦ τ οὖν τα δε
παρατρέχεις· καὶ ὅτι
μὲν ἐ πα θ εν λογί ζῃ.
ὅτι δὲ ἐ κὼν ὁ ὑπρ ό τι
θεῖς· ὅτι ἀπα σχεῖ καὶ νῦ
ὁ λόγος· ὑ πὸ δι ε ντῶν ἡ
ῶν ε θ ε τι μά ται καὶ ὡ ς
πα λεί ῳ ε ται· ὑ πὸ λε π
ὼς σὰρ ζᾶ τι μά ζε ται
καὶ χω ρί ζε ται· τι σὶ
ὀρ γὴ σ θ η πλέον· ἀλλ
λον δὲ τρί σι νᾶ φῆ· τοῖς
συ ναι ρῶ υ σι καὶ κῶ σ η
τοῖς στε νά νου σι· καὶ πὰρ
καὶ σεῖ νου σ δι αι ρεῖ νε
δεῖ. καὶ τοῦ τ ου σ συ νά
πτειν· τοῦ σ μὲν τῶ
ἁρ θ μῶ. τοῦ σ δὲ τῇ
θ εό τητι· πρ ὸς κο πτεῖ σ
τῇ σαρ κί· τοῦ τ οι σ καὶ ἰ
ου δαῖ οι· ἢ καὶ σα μα ρεί
τη ν ἀπο κα λεῖ σ· καὶ τὸ
ἐ ζῆ σεῖ ν πη σο μαι· ἀπ
σπεῖ σ τῇ θ εό τη τι· τοῦ
τ οὐ δὲ ὀ δαί μο νες·
ὧν καὶ δαί μο νῶ ν ἀπ
σ το τρε σῦ· καὶ ἰ ου δαί
ων ἀ γ νῶ μο νες σ τρε·
ἐ κεῖ νοι τὴν τοῦ υ ἱ οῦ

προσηγορίαν. ὁμοτίμια σφῆ
ἐνομίσαν· οὗτοι τὸν ἑ
λαύνοντα θεὸν ἡδέσαν.
ἐπεὶ οὐ τὸ γε ζῶν ἐ
πασχον· οὐδὲ οὐδετὶν
ἴσο τητα δεχή. οὐδὲ ὁμο
λογεῖ ἑτὴν θεότητα
κρεῖττον ἡμῖν οἱ περι
τελῆς θαλ καὶ δαιμο
νὰν ἡμῖν εἰ πωτικὰ γε
λοίως. ἢ ἐν ἀκροβυστία
καὶ ὑγιεῖ διάκειτο θαλπο
νηρῶς καὶ ἀθέως· ἀλλὰ
μὲν προσεῖκεν οὐ σπο
λεῖ ὅσ ἡ κατάλυες θω
ὁ τὲ γὰρ ὑμῖν σωφρονήσα
τας ἢ περὲ θέλοιεν. ἢ
ναβεβαίως θῶμεν βουλο
μένων. ἀλλ' ἐχόντων
ὡς ἔχουσι· πάντως οὐδὲ
δεῖ σομεν ὑπὲρ τῆς τρι
άδος. ἀλλὰ μετὰ τῆς τριάδος
ἀγωνιζόμενοι·

Νῦν δὲ ἁγίοις ἡμῖν.
οὕτω κεφαλαιῶσαι τὸ
λόγον· γεγόναμεν. ἵ
νε ὑπάρξωμεν· ἐὐπεπόν
θαμεν. ἐπειδὴ γεγόνα
μεν· τὸν παράδεισον ἐ
πιστεύθημεν. ἵνα τρυ
φήσωμεν· ἐν τολὴν
ἐλάβομεν. ἵνε ὐδοκιμή
σωμεν ταύτην φυλά
ξαντες· οὐκ ἀγνοοῦντος
τοῦ θ ὑποβεσόμενον. ἀλ
λὰ νομοθετοῦντος τὸ
ἀὐτεξούσιον· ἵνα τι
θῶμεν. ἐπειδὴ ἐφθο
νήθημεν· ἐκ πεπτω
καμεν. ἐπειδὴ παρεβήμε

Σ μὲν πιστεύσαμεν. ἐπειδὴ
μὴ ἐν πιστεύσαμεν· τοῦ
ζῆλου τῆς πίστεως ὑπο
κρατηθέντες· ἀρχαία
γὰρ ἡμῖν ἐν τολὴ καὶ ἡ
μῖν νόμος χρόνος· τυχὴς
τὶ σοῦ σα παιδαγωγία. καὶ
τρυφήσεως φρόνισμα·
ἡμῖν ἐπεταχθήμενεί
κοτος· ἵν' ὅλη φυλάξα
τε ἀποβεβλήσαμεν.
φυλάξαντες ἀπολαβῶ
μεν· ἐδεήθημεν φυ
σαρισούμενοι καὶ ἐπε
κρουόμενοι· ἵνα ζήσω
μεν· συνεπεκρώθη
μεν. ἵνα καθαρθῶμεν·
συναπέστημεν. ἐπεὶ
δὴ συνεπεκρώθημε·
συνεδοξάσθημεν· ἐ
πειδὴ συναπέστημεν·
πολλαπλῆν τοῦτο τε
καίρου τα φάλματα· φε
σταυρούμενος· ἡλίοσκο
πιζόμενος· καὶ πάλιν
ἀναφλεγόμενος· ἐδεί
γαρ τῶν κτίσεων λοιπα
φείνικαὶ τὰ κτίσματα·
κατάπετασμα σχιζό
μενον· αἵματι καὶ ὕδωρ
τῆς πλευρᾶς χεόμενό
τομένων σανοῦ· τοδὲ
ὑπερᾶνον· πήξεις
μένη· πέτραι ῥηγνυ
μέναι· νεκροὶ ἀνιστα
μένοι· εἰς πίστιν τῆς
τελευτᾶσι καὶ κομῆς
ἀναστάσεως· τὰ ἔτι
τῶν τα φωσημείδ·
τὰ λειτατον τα φον·

ΑΤΙΣΑΝΑΞΙΩΣ ΥΜΝΗΣΕΙΕ
ΟΥΔΕΝΑΔΕ. ΟΙΟΝ ΤΟ ΘΑΥΜΑ
ΤΗΣ ΕΜΠΕΣΟΥΣΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΥ
ΝΑΜΕΩΣ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑ
ΙΟΝ ΟΛΟΝ ΑΝΑΠΛΑΤΤΕΙΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΝΟΝΤΑ ΚΑΤΑ
ΠΕΡ ΟΠΟΣ ΓΑΛΑΚΤΙ ΤΙΘΑΣΙΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ. ΕΙ ΕΝ ΗΜΙΑΣΣΥΝΔΕ
ΟΥΣΑ ΙΚΑΙ ΣΥΝΑΓΟΥΣΑ
ΛΛΩΝ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥΛΕΓΑΙΚΑΙ Ι
ΕΡΟΝΙΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟ
ΣΜΟΥ ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ· ΩΣ ΓΑΡ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΨΥΧΩΣΟΙΑ ΔΙΑΛΕΞΟΜΑΙ·
ΩΛΟΓΕΘΥΚΑΙ ΦΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗ·
ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣ·
ΧΑΙΡΩ ΓΑΡ ΠΑΣΙΣΟΥ ΤΟΙΣ Ο
ΝΟΜΑΣΙΝ· ΩΙ ΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕ
ΓΑΛΟΥ ΓΕΝΝΗΤΟΡΑ ΚΑΙ ΟΡΑΤΗ
ΝΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΦΡΑΓΙΣΤΑ· Ω
ΛΟΓΕ ΝΟΟΥΜΕΝΕ ΚΑΙ ΑΝΕ
ΦΩΝΗΤΕ ΟΥΜΕΝΕ· ΟΣΠΑΛΙΝΤΑ
ΦΕΡΕΙ ΣΑΝΑΔΗΣΑΜΕΝΟΣ
ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΙ ΤΗΣΔΥΝΑΜΕ
ΩΣ ΝΥΝ ΜΕΝ ΕΧΟΙΣ ΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ ΤΟΥΤΟΝ. Ο ΥΚΑΠΑ
ΧΗΝΑΛΛΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
ΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΤΕΡΑΣ ΚΑΡ
ΠΟΦΟΡΙΑΣ· ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΙΚΕΣΙΟΝ·
ΚΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΚΟΠΑΣΘΕΙΝ ΗΜ
ΑΣ ΕΞΩ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙ
ΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝΟΙΣ ΣΥΝΕ
ΖΗΣΑΜΕΝ· ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ Σ
ΤΩΝ ΩΝ ΑΤΙ ΤΗΝ ΚΑΘΗ
ΜΩΝ ΤΥΡΑΝΝΙΔΑ. Ο ΡΑΣ
Ο ΤΙ ΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΩΝ ΕΚΑΜΕΤΟΥ
ΣΑΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΦΙΛΟ
ΣΟΦΙΑΝ ΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘ ΑΙΡΟΥΜΕ
ΘΑ ΕΩΣ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΗΜΕ
ΧΡΙ ΣΟΥ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ· ΚΑΙ

ΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΑΙΣ ΟΥΡΑ
ΝΙΑΙΣ ΕΙΣΗΝΑΙΣ. ΤΑΧΑ ΟΙ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΙΘΥΣΟΜΕΝ
ΔΕΚΤΑΕΠΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝΙΣΜΟΥ
ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΡΙΟΝ· ΩΠΕΡ
ΚΑΙ ΛΟΓΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟ
ΑΓΙΟΝ· Ο ΤΙ ΣΟΙ ΠΑΣΑ ΔΟΞΑ
ΤΙΜΗ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙ
ΩΝΑΣ ΑΜΗΝ·

ΛΗΘΕΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟ
Φ· ΕΙΚΑΙΝΟΥ· ΝΑΟΥ ΠΡΟΣΦΑ
ΤΟΥ· ΟΥΔΕΝΟ· ΗΜΕΡΟΝΛΥΟ
ΜΕΝΟΥ· ΚΑΙ ΤΡΙΗΜΕΡΟΣΚΑ
ΘΗΣΤΑΜΕΝΟΥ· ΚΑΙ ΜΕΝΩ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ· ΤΗΝ ΕΤΩ
ΣΙΝ ΦΩΤΩ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ
ΠΤΩΜΑΤΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕ
ΚΑΙ ΕΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΝΗΣΤΗ
ΣΙΣ· ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΦΙ
ΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΑΝΑΠΛΑΤ
ΤΟΜΕΝΟΣ· ΕΠΙΖΗΤΕΙ ΔΕ
ΟΦΕΙΟΣ ΔΑΔ· ΚΑΡΔΙΑΝ ΚΑ
ΘΑΡΑΝ ΕΝ ΕΑΥΤΩ ΚΤΙΖΟ
ΜΕΝΗΝ· ΚΑΙ ΠΝΑΕΥΜΑΤΙ
ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΤΟΙΣ· ΕΓΚΑΙΝΙ
ΖΟΜΕΝΟΝ· ΟΥΧ ΩΣ ΟΥΝ ΕΚΕ
ΧΩΝ· ΤΙΣ ΓΑΡ ΕΙΜΗ ΔΑΔ
ΟΤΟΣΟΥΤΟΣ· ΑΛΛ ΩΣ ΚΑΙ ΝΟ
ΗΣΩΣ ΚΩΝ ΤΟΝ ΥΠΕΡΟ
ΤΙΘΕΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΙ
ΜΟΙ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙ
ΩΝ, ΕΝΟΝΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ
ΓΝΩΡΙΣΑΙ, ΚΑΙ ΑΣΠΑΣΙΕΡΟΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΜΕΝ, ΤΗ
ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΛΙ
ΣΑΣΑΝΤΕΣ· ΕΠΕΙ ΓΑΡ ΦΘΟ
ΝΩ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ ΦΑΝΗ
ΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΙΣΗ
ΛΘΕ· ΚΑΙ Ω ΦΕΙΛΕ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΠΑΤΗΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ· ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΤΩΝ ΜΕΤΕΡΩΝ
ΠΑΘΕΩΝ ΑΣΧΕΤΟΣ· ΓΙΝΟΜΕ
ΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΧΕΥΕΙ
ΤΟΣ ΑΡΧΗ ΠΑΣΗΣ ΝΟΣΗΣ ΜΕΙΖΟ
ΤΕΡΟΣ ΚΑΤΑΓΝΟΥΣ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΚΑΙ ΤΑΦΗ
ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ·
ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΚΑΙ ΜΗΚΕΤΙ

ΣΙΣ. ΚΑΙ ΜΕΤΟ ΕΟΡΤΟΣΕ ΟΡΤΗ
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΓΩ ΠΑΝΗΓΥ
ΡΙΣΤΗΣ· ΕΠΙ ΚΑΙΝΙΖΟΝΤΙ
ΕΑΥΤΟΥ ΡΙΑΝ

ΤΙΟΥΝ ΦΗΣΙΝ ΟΥΧ ΗΠΡΩ
ΤΗΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΕΓΚΑΙ
ΝΙΩΝΤΗΝ, ΗΝ ΜΕΤΑΤΗΝ
ΓΕΡΑΝΝΥΣΤΑΙ ΚΑΙ ΔΑΔΟΥ
ΧΙΑΝ. ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΩΝ
ΤΟΥΤΟΔΙΑΦΟΡΟΥ ΦΙΛΕΟΡ
ΤΕΣΥ· ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΕΠΙΝΟ
ΩΝ ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΑΣ· ΕΙΚΕΙ
ΝΗ ΤΟΣΩΤΗΡΙΟΝ ΠΗΓΗ
ΑΥΤΗ ΤΟΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ· ΚΑΙ ΚΕΙΝΗ
ΜΕΝ ΕΣΤΙ ΜΕΦΟΡΙΟΝ ΤΗΣ
ΤΑΦΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣ· ΑΥΤΗ ΔΕ ΚΑΘΑΡΩΣ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ
ΗΝ ΩΣ ΕΠΕΡΗ ΠΡΩΤΗΣ ΚΤΙ
ΣΕΩΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΑΠΟΙΚΥ
ΡΙΑΚΗΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΗΛΟ
ΔΕ· ΑΠΟ ΓΑΡ ΤΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟ
ΜΗΝ ΤΟΣΑΒΒΑΤΟΝ ΓΙΝΕ
ΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΥΣΙΣ ΟΥΣΑΤ
ΕΡΓΩΝ. ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΗΔΕΥ
ΤΕΡΑ ΠΑΛΙΝ ΕΚΤΗΣΑΥ
ΤΗΣ ΑΡΧΕΤΑΙ· ΠΡΩΤΗ ΟΥ
ΣΑ ΤΩΝ ΜΕΤ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΙ
ΟΓΔΟΑΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΡΟ ΑΥ
ΤΗΣ· ΥΠΟ ΗΛΙΟΥ ΥΠΟ ΗΛΟ
ΤΕΡΑ· ΚΑΙ Ο ΑΥΡΙΑΣ ΙΑΣΩΝ
ΜΑΣΙΩΤΕΡΑ· ΠΡΟΣΓΑΡ ΤΗ
ΑΝΩΦΕΡΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑ
ΣΙΝ· ΗΝ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ ΛΟ
ΓΙΩΝ ΗΜΙΤΥΤΕΣΦΑΙΩΝ
ΔΟΙΚΕΙ ΔΙΔΟΝΑΙ ΙΕΡΙΔΑ
ΤΟΙΣ ΕΠΙΤΑ ΤΩΝ ΒΙΩΝ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΩΝ· ΚΑΙ
ΤΕΤΟΙΣ ΟΙΚΤΩΝ ΤΟΝ ΕΛΕΑ

λοντι ἐκτιθεντευφε
ὑπραγιας. καιτισεισει
φενλιποικατασταςεως
λλλαικαιὁμιεγασδδτη
αυτηπρισαδειηεθοιςε
τουςπεριτησογδοηφλ
ιουε. ὡςεπερικαιτηιτω
ερικαινιωνηιεραταν
τηφαλλιονετερον. οι
ισουτιναερικαινικριον
ὀνομαζων. ὁςτισεστιε
ηικειε. ὁιφυναοσεῖναι
τεικαιἀκουειηιζιωμιε
νοικαιγινεσθαι
χετετωνεπικαινιων
τονλογον. ἀλλεπικαινι
ζεσθαι· καιτονπαλαι
ονανονἀποριπτοντες.
ἐνικαινότητιζωηςπο
λιτευεσθαι· παρχαλι
νονεπιφεντεςεζῶν
θφανατος· παντατανμε
λητηιδαγωγησαντες·
πασαντηνπονηραν
τουζζυλουβρωσινμιαιση
σαντες· καιδιατουτο
λιονομιεμνημενοι
τωνπαλαιων. ἵναφυ
γωμιεν· ὡραιοσηηεις
ὁρασινκαικαλοσεισβρω
σιν. ὁεμιεφανατωσασκαρ
πος· φευγωμιεντας
ἐυχροιας· εισηιλασαυτὸς
βλεπωμιεν· μηεγε
ικησατωκαλλουςεπι
φυλια. μηδεςυπαρπα
σφησοῖςβλεφαροις· ει
δυνατονμιεχρικαι
παροραματος· τηνεὐ
αηένφυλιφεις· το

γαυικυδελεαρ· τοτιμιω
μιενοφαρμακον·
πωςγαρσωσειραδιωσει
ἀλλοτριᾶ. ὁμἀπωλεσε
ηηδια· μηγαυισανφο
τωσοιφαρυζ· ὁυισατα
ευρεταιπανταδιαδοχι
νον· καιπρινανηφο
ηναιτιμωμιενον. μιε
ταταλαβεῖναπιμιαζε
ται· ηὁςφρισεφοηαυ
νενσεφευγεταςεων
δίας· τηᾶφηκατεμια
λαισφησε· ἀποταζαι
ταῖςλειοτησικαιταις
ἀπαλοτησιν· ηἀικον
παρεπεισεν. φεςφυρας
τοῖςἀπατηλοῖςλογοις
καιπεριεργοις· ἀνοιγε
σονστομαλογωφυ. ἵν
ἐαισυσισπνα· μηηπα
σιφονατον· ὁταν
τισεδελαζηιτωνἀ
πειρημενων. μηη
φητιὁστισηῖσκαιὁφε
ἀπολωλας
ανμηιςρονητιτουλο
γουπαρατραπῆς. προς
ἑαυτονἐπανατου-
πρηπτανταλωσεζῶ
πεσειν. καικατενεχθη
ναιπροςφανατον·
καιτενουκαινοσανη
παλαιου· καιτυχησεορ
ταζεταεγικαινια· ὁφυ
λοσεστωσοικαταλιο
μουτοῦφεως. λιονε
ζεπεσας· τοεπιφυλη
τικον. τετᾶσφωσοι
πᾶνπροσφν. μηπρος

ἄλλοτι τῶν ἐπιβουλῶν
καὶ σφαλερῶν· ὁ λογισμὸς
πᾶσιν ἐπιστατεῖ τῶν·
καὶ μὴ καθέλκεσθω τὸ
κρεῖττον ὑπὸ τοῦ χεί
ρονος· μηδὲ σπεύσωμεν τὸ
ἀδελφὸν καὶ τὰν τα-
ρεαν· ὑπὲρ οὗ χαπε-
νεμε καὶ σὸς ἀδελφὸς εἶτε
νε το· θεῶν καὶ δεσπό
της· μὴ φθονήσῃς
τῶν καθορθούντων φθό
νῳ εἰς καὶ φθονεῖσθω
πεισθείς· καὶ διὰ τοῦτο
κατενεχθείς· μηδὲ τι
μᾶσθαι κρύον· ὅπλα
λῶν ἀγαθὰ κρύων πε
πονθώς· εἶτα δὲ μὴ
νος· μηδὲ πνεύσῃ πενη
τα· ὁ πλούτησας θεὸς τη
τα· εἰδ' οὖν· ἀλλὰ μὴ πλὰ
τησῃς κατὰ τοῦ πένη
τος· καὶ τοῦτο πολύπα
ρατων ἀκροατῶν·

Μὴ τιμᾶσθε ξένον ὑπὲρ
ὀψυχεῖ ξενιτεύσεν· οὐ
πάντες ἴσμεν ξένοι καὶ
πάροικοι· μηδὲ ἀποξένω
θῆς τοῦ παραδείσου
καθ' ὃν ἐστὶ τὸ πρότερον·
μεταδοστῶ δεομένω
στέρησις ἐσθῆτος τροφῆς·
ὁ τοῦτο σὲ τρυφῶν
καὶ ὑπερτὴν χρείαν·
μὴ ἁρπάσῃς τὸν πλοῦ
τον· εἰ μὴ βοηθήσε
νησιν· ἀφεσὸν ἀφεθήσε·
ἐλεήσον ἐλεηθείς·
ἵστησι τῶν φιλανθρ
πω

τὸ φιλάνθρωπον· ἕως
καιρὸς· πᾶσὸ βίος ἐστὶ καὶ
νῦν ζέφωσοι· πᾶσα πολι
τεία σὸδος· ἀνύποζυγὸ·
δοτέτι καὶ φῶν προσεί
λῃφθαι· ἁρπαρφε
νοι· τοπᾶν φῶν λελυ
σφε γὰρ· μὴ γένεσθε
ἰσελεπτριαι δουλησιδο
νῆς· φυγόυσαι τὴν ἐ
λευθερίαν· εἰς τοὺς υ
νοις εἰ πούσι καὶ δρασιν·
ἀνδρασι δὲ ὅλως· οὐδὲ
χολιαι καμήειν ἀεί τοις
τῆς ἡδονῆς ὑπολυ
μασι· μισῶσι καὶ τὴν δι'
ἀεροσύνην φίαν· οἱ δυ
νάσται δὲ φοβεῖσθε τὸ
δυνατώτερον· οἱ τῶ
ὑπηλῶν φρονῶν τὸ
ὑπηλότερον· μὴ θαυ
μάσῃς δὲν· μὴ πάρ ἰδη
ὄψεσθε· μὴ δὲ περισφί
ξῃς δὲν· ὃ διαρρέει
κρατούμενον· μὴ
ζήλωσῃς τῶν οὐ
φθονουμένων· ἀλ
λὰ συμπεσούμενων·

Μὴ ἐπαρθῆς ἐλεγαῖνα
μηδὲ ἐξόνικα τενε
χθῆς· μὴ φρόνει τῶ
καὶ σῶν φαίνεσθαι
κρείττων· λυποῦ
δὲ τῶν ἀπαφῶν ἢ τ
τώμενος· μὴ γέλα
σῃς τῶν πεπτωκότων· ἐλε
ᾶ δὲ βαίνεδὲ ἀσφαλῆς·
ὅρησοι δύνασις· ἀλλὰ
καὶ δι' ἰδοὺ χεῖρα χαλᾶ

κειμενων· μηπεαφυλ
απελπισησευημεριαν·
μηπεπραττωνκαλων
αφυλιαν· εισενιαυτος·
τεσσαρασωρας φερει· και
μιαροπηκαιρου· πολλας
πραγματωνμεταβολας·
επικοπτετωσοιμερι
μναμενηδοηθη· αν
πηνδεηκρειττωνελ
πις· ουτωσεγκαινιζε
ται νος· ουτωτηλια
ταιητωνεγκαινιων
ημερα· τοιαυτηγαρ
φη· τοιουτοισεδεσμα
σιν· ουιςοφοφησηκε
ποσεναντιονμου· αλ
λειτικαλοημετασεαυ
τουφερων· νυνδεο
φοφητιςαινοςτροπο
ετερον· ολωσηλοιω
μενος· τααρχαιαπαρηλ
θεν· ιδουγεγονεπαν
ταικαινα· τουτοτηι
εορτηικαρποφορησο·
τηνικαληναλλοιωσιν
αλλοιωφητι· καιμη
δεουτωμεγαφρονη
σης· αλλαφοβηζαιτο
τουδαδ· αυτηναλλοι
ωσειςτηνδεξιαστουυ
ιστου· παρουπανταν
θρωποιςτοικατορθουν
μενον·
υβουλεταισοφοτοσπο
τεεντωυμενειν·
αλλαεικινητονειναι·
ενικινητον· παντως
νεοικτικτον· ανανιαρ
τανηι· επιστρεφοντα·

ειςατορθοισεπιτεινο
ντα· χθεσπιστινεϊ
χεςτηντωνικαιρων·
ημεροντηντουφυ
γνωρισον· μεχριτινος
επαμφοτεραιςχωλα
νειςταιςγνωμαις· με
χριτινοσοικονομησης·
καιοικοδομησαιποτε
προφυλιφητι·
χθεστοδοκειντισετι
μας· σημεροντοειναι
προτιμησον· μεχρι
πουτανυπνια· και
παλιφειαποτεσπου
δασθητωσοι· χθεση
σωφατρικος· σημε
ρονφανηθιωρη
τικος· χθεσλοιδοροσϊ
ταμος· σημερονευφη
μοσημερος· χθεσισω
μαστης· σημερονεω
φρονιστης· σημερο
οινοποτης· αυριονυ
δροποτης· σημερον
καταπαταλωνεπι
κλινωνελεφαντιν·
και ταπρωταλινυραχρι
σμενος· αυριονχαλιεν
νησικαιαγρυπνος· αν
τιγελιαστου· συννου
αντικαλλωπιστου·
δυσειμιωνι· αντιγαυ
ρουικαιαλαζονος· ευ
τελιστοφαινομενο·
αντιχρυσοφορουντε
νοχωρος· καπωνευω
αντιυφαυχενος· εαν
ουτιναιαμφικαιου·
τιμοιης· εςταλοιδορ

ραμοσκαὶηγήκαινὴ.
τατεἄλλακαὶτὸντοῦ
τωνλόγονκαταλαμ
βάνοντι· ἀλλὰπίσωμε
ἤδη.καὶτῶκαιρῶτα
ἑικοτασυνεορτάσοντες·
πάνταγὰρεἰσκαλοῦτὴ
πανηγύρεισυντρέχει
καὶσυναγάλλεται· ἴδε
γὰρ οἱαταὁρώμενα· ἡ
βασίλισσατῶνὡρῶν.
τῇβασιλίδι τῶνἡμε
ρῶνπομπεύειεἰκαὶἀω
ροφορεῖπαρεῖαυτῇσπά
θηκαλλιστονικαὶτερ
πνότατον·

Νῦνοὖποσδιαυγέστερος·
νῦνἥλιοςὑμῖνφιλοτερος
καὶχρυσοειδέστερος·
νῦνεἰλήνηισεύκλος
φανέστερος·καὶἁστέ
ρωνχοροῖσκαφαρώτε
ρος· νῦνἀγγιλοῖσμὲν
κυμάτασπένδεται·
ἠλιῳδενέφος· ἀέριδεἀ
νεμοι· γῆδεφυτοῖς·
φυτὰδενθέει· νῦνπη
γαὶδιαυγέστερονναου
σιν νῦνδεποταμοιδιαφα
νέστερον.τῶνἡχεμερί
ωνδεσαλώναυθέντες·
καὶαἰμιῶνεὔωδεῖ·καὶ
φυτὸνβρύει·καὶικεί
ρεταιποά·καὶἀρνεσέπι
εἰκιρτῶσιχλωραῖσταις
ἀρούραις· ἀρτιλεῖπνάυς
ἑκαὶμενῶνἀνάπαυεται
εὐνισελεύκαιαι.καὶτὸν
τοῖσὲτὰπολλὰφιλο
φθοις·καὶτῶῖστίωνπλὲ

ρούται·καὶπερισκιρτᾶ
δελφὶς.ἀναφυσῶνῶὶ
ἤδιστονικαὶἀναπεμπο
μενος·καὶπαραπέμπει
πλωτῆρασσυνεύθυμι
ἀρτιδεγεωργοῖςἀροτρον
πηγνυταιἀῶνωβλεπῶ
καὶτὸνκαρποδότην
ἐπικαλούμενος·καὶὑ
πὸζυγὸνἀγεἰβοῦνἀρο
τῆρ·καὶτεμνειγαυ
κεῖανἄυλακα.καὶταῖς
ἔλπισινεὐφραίνεται·
ἄρτιδεποιμὴνκαὶβου
κόλοςἁρμόζονταισὺ
ριγγας.καὶνομιονέμ
πνεουσιμέλος.καὶφυ
τοῖσκαὶπετραίοιςνέα
ῥιζουσιν· ἄρτιδεφυ
τὸνφυτουργὸςθερα
πεύει.καὶΐζευτῆσκα
λαμουςοἰκονομεῖ.καὶ
ὑπὸβλεπτορφους·
καὶπεριεργάζεταιπτε
ρὸνὀρνιθος·καὶἀλιεὺ
ὃυφοὺςἁιρεῖ.καὶἁπτε
ρασὑπερισκάζεται·
ἄρτιμενῆφιλέργος
μέλισσα.τὸπτερὸνἑ
κλύσασαικαὶτῶνσυμβὶ
ἄπανασταῖσα.τὴνἑαυ
τῆσσοφιανἐπιδείκνυ
ται.καὶλιμῶναςἐφι
πτανται.καὶσυλᾶτὰἄν
θη·καὶἡμένπονεῖτα
κηρία.τὰςἑξαγώνους
καὶἀντιφέτουςσυρι
γαςεὐφραίνουσα.καὶ
ταῖςεὐφείαςταῖςτῶνὶ

ΑΙΣΕΠΑΛΑΙΤΟΥΣΑ. ΕΡΓΟΝ
ΟΛΙΟΥΣΙΚΑΛΛΟΥΣΙΚΑΙΑΣ<ΦΑ
ΛΕΙΑΣ· ΗΔΕΤΟΜΕΛΙΤΑΙΟ
ΑΠΟΦΗΣΙΚΑΙΣΕΝΑΠΟΤΙΦΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙΓΕΩΡΓΕΙΤΩΙΖΕ
ΝΙΖΟΝΤΙ· ΚΑΡΠΟΝΤΑΥ
ΤΟΥΣΙΚΑΙΑΝΘΡΩΠΟΥΣ· ΩΣ
ΩΦΕΛΟΝΤΕΣΙΚΑΙΗΜΙΕΙΣΟ
ΧΥΜΕΛΙΣΣΩΝ· ΚΑΙΤΟΙ
ΟΥΤΟΛΑΒΟΝΤΕΣ· ΣΟΦΙ
ΑΣΙΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ ΥΠΟ
ΔΕΙΓΜΑ· ΑΡΤΙΔΕΙΣΑΛΙΑ
ΟΡΝΙΣΠΗΓΝΥΤΑΙ· ΙΣΑΙ
ΟΜΕΝΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ· Ο
ΔΕΕΙΣΟΙΚΙΖΕΤΑΙ· ΟΔΕΠΕ
ΡΙΪΠΤΑΤΑΙ· ΙΣΑΙΣΚΑΤΑ
ΦΩΝΕΙΤΟΑΛΣΟΣ· ΙΣΑΙΠΕ
ΡΙΑΛΛΕΙΤΟΝΑΝΟΝ· ΠΑΝ
ΤΑΦΥΛΙΝΕΙΣΑΙΔΟΖΑ
ΖΕΙΦΩΝΑΙΣΑΛΛΗΛΟΙΣ·
ΕΠΙΠΑΣΙΓΑΡΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ
ΤΑΙΔΙΕΜΟΥΦΣ· ΙΣΑΙΟΥ
ΤΩΣΟΕΙΣΕΙΝΩΝΥΛΙΝΟΣ
ΗΜΕΤΕΡΟΣΓΙΝΕΤΑΙ· ΠΑ
ΡΩΝΕΓΩΤΟΥΛΙΝΕΙΝΛΑΜ
ΒΑΝΩ· ΝΥΝΜΕΝΤΕΛΑ
ΠΑΝΖΩΩΝΤΕΝΟΣ· ΙΣΑΙ
ΠΑΣΑΝΑΙΣΘΗΣΙΝΕΣΤΙΩ
ΜΕΘΑ· ΝΥΝΔΕΥΦΑΥΧΗΝ
ΙΠΠΟΣΙΣΑΙΑΓΕΡΩΧΟΣ· ΤΟΙΣ
ΟΙΣΙΣΟΙΣΔΥΣΧΕΡΑΙΝΩΝ·
ΙΣΑΙΤΑΔΕΣΜΑΤΥΡΑΝΝΙ
ΣΑΣΙΣΡΟΛΙΝΕΙΣΙΚΑΤΑΠΕ
ΔΙΟΝ· ΙΣΑΙΠΟΤΑΜΟΙΣΙΩ
ΡΑΪΖΕΤΑΙ· ΤΡΙΤΑΛΛΑ,
ΝΥΝΜΑΡΤΥΡΕΣΑΙΦΡΙ
ΑΖΟΥΣΙΣΑΙΠΟΛΙΠΕΥΟΥ
ΣΙ· ΙΣΑΙΛΑΜΠΡΟΙΣΤΟΙΣ
ΒΗΜΑΣΙΣΥΣΙΣΑΛΟΥΣΙ
ΛΑΟΝΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΝ·

ΙΣΑΙΤΟΥΣΑΘΛΟΥΣΔΗΜΟ
ΣΙΕΥΟΥΣΙ·
ΤΟΥΤΩΝΕΒΙΕΣΤΗΣΑΙΟ
ΕΜΟΣΣΤΕΦΑΝΙΤΗΣ· Ε
ΛΙΟΣΤΑΡ. ΙΣΑΙΕΒΙΚΗΝΠΑΡΕ
ΜΟΙ· ΠΙΠΤΕΤΩΝΦΟ
ΝΟΣ· ΕΙΔΟΣΙΛΕΓΩΝ· ΜΑΛΛΟ
ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ· ΙΣΑΙΠΟΙ
ΜΗΝΙΣΑΙΛΑΡΤΥΣ· ΟΠΡΟ
ΤΕΡΟΝΜΕΝΤΑΣΕΛΑΦΟΥΣ
ΑΜΕΛΓΩΝΙΚΑΤΕΠΕΙΤΟ
ΜΕΝΑΣΑΛΛΗΛΩΝ· ΪΝΑ
ΞΕΝΟΓΑΛΑΚΤΙΤΡΑΦΗ
ΔΙΚΑΙΟΣ· ΝΥΝΔΕΠΟΙΜΑΙ
ΝΩΝΜΑΛΟΝΜΗΤΡΟΠΟ
ΛΕΩΣ· ΙΣΑΙΤΟΕΑΡΕΤΙΣΑΙΝΗ
ΖΩΝΗΣΗΙΕΡΟΝΤΑΙΣΠΟΛ
ΛΑΙΣΧΙΛΙΑΣΙΤΩΝΠΑΝ
ΤΑΧΟΦΕΝΕΠΗΓΟΜΕΝΩΝ·
ΔΙΑΦΟΡΟΝΤΕΑΡΕΤΗΣ
ΙΣΑΛΛΕΣΙ· ΙΣΑΙΠΟΙΜΕΣΙΝ
ΑΞΙΟΝΙΣΑΙΛΟΓΟΙΣΕΠΙΝΙ
ΚΙΟΙΣ· ΕΠΙΔΕΙΞΑΙΤΟ
ΜΙΩΤΕΡΟΝΕΙΠΕΙΝ· ΝΥ
ΕΑΡΙΣΤΟΜΙΚΟΝ· ΕΑΡΠΥΡ
ΙΚΟΝ· ΕΑΡΠΥΓΜΑΙΣ· ΕΑΡΠΥ
ΜΑΣΙΝ· ΕΑΡΟΡΘΡΙΟΝ·
ΕΑΡΑΟΡΑΤΟΝ· ΟΥΙΣΑΙΣΕΙ
ΦΕΝΜΕΤΑΛΛΟΙΜΕΝ.
ΕΝΤΑΥΦΑΙΣΑΛΩΣΑΛΙΕΙ
ΦΘΕΝΤΕΣ· ΙΣΑΙΣΑΙΝΟΙ
ΠΡΟΣΤΟΝΙΣΑΙΝΟΝΒΙΟΝ
ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙΜΕΝ·
ΕΠΙΧΩΪΥΤΩΙΣΩΝΗΜΙΝ
ΩΠΑΣΑΔΟΖΑΤΙΜΗΙΣΑΙ
ΚΡΑΤΟΣΣΥΝΑΓΙΩΠΝΙ
ΕΙΣΑΙΔΟΖΑΝΦΥΠΡΕΑΜΗΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας καὶ ἁγιωτάτης τεσσαρακοστῆς.

Ἑορτάζει καὶ ἡ οὐδαία ἀλλὰ κατὰ τὸ γράμμα τὸν γὰρ ὠματικὸν διώκων ὅριον. ἔστω τὸν πνικὸν νόμον νικᾷ φάσκων· ἑορτάζει καὶ ἑλλάς· ἀλλὰ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ δαίμονας· ὡς οἱ μανιχαῖοι παφλαγόνες δημιουργοὶ κατ' αὐτοὺς εἰσὶν οὐ. οἱ δὲ εἰς πάφον ὠμήν φησαν· διὰ τὸ πανηγυρίζειν πνικῶς τὸν φιλέορτον· ἐκπωμένδε οὕτως· ἑορτάζει καὶ ἡ οὐδαία ἀλλὰ κατὰ τὸ γράμμα τὸν γὰρ ὠματικὸν διώκων ὅριον. ἔστω τὸν πνικὸν νόμον νικᾷ φάσκων· ἑορτάζει καὶ ἑλλάς· ἀλλὰ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ δαίμονας· ὡς οἱ μανιχαῖοι παφλαγόνες δημιουργοὶ κατ' αὐτοὺς εἰσὶν οὐ. οἱ δὲ εἰς πάφον ὠμήν φησαν· διὰ τὸ πανηγυρίζειν πνικῶς τὸν φιλέορτον· ἐκπωμένδε οὕτως·

Γ ερὶ τῆς ἑορτῆς τῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν· ἵνα πνικῶς ἑορτάσωμεν· ἀλλὰ μὲν γὰρ ἄλλως πανηγυρίς· τῶν δὲ θεραπευτὴς τοῦ λόγου λόγος· καὶ λόγων ὁ τῶν καιρῶν πρόσφορώτατος· καὶ οὐδενὸς τῶν εὐφραινειν καλῶν τῶν φιλοκάλων οὐδὲ ἵνα ὡς τὸ πανηγυρίζειν πνικῶς τὸν φιλέορτον· ἐκπωμένδε οὕτως·

Ἑορτάζει καὶ ἡ οὐδαία ἀλλὰ κατὰ τὸ γράμμα τὸν γὰρ ὠματικὸν διώκων ὅριον. ἔστω τὸν πνικὸν νόμον νικᾷ φάσκων· ἑορτάζει καὶ ἑλλάς· ἀλλὰ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ δαίμονας· ὡς οἱ μανιχαῖοι παφλαγόνες δημιουργοὶ κατ' αὐτοὺς εἰσὶν οὐ. οἱ δὲ εἰς πάφον ὠμήν φησαν· διὰ τὸ πανηγυρίζειν πνικῶς τὸν φιλέορτον· ἐκπωμένδε οὕτως·

Γ ερὶ τῆς ἑορτῆς τῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν· ἵνα πνικῶς ἑορτάσωμεν· ἀλλὰ μὲν γὰρ ἄλλως πανηγυρίς· τῶν δὲ θεραπευτὴς τοῦ λόγου λόγος· καὶ λόγων ὁ τῶν καιρῶν πρόσφορώτατος· καὶ οὐδενὸς τῶν εὐφραινειν καλῶν τῶν φιλοκάλων οὐδὲ ἵνα ὡς τὸ πανηγυρίζειν πνικῶς τὸν φιλέορτον·

Γ ὸνικατα φεύγει τὸ παθος ὡς σεμνολόγημα· ἑορτάζωμεν καὶ ἡμεῖς· ἀλλ' ὡς δοκεῖ τῷ πνί· δοκεῖ δέ, πλέγοντας τῶν δέοντων πράττοντας· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ ἑορτάζειν ἡμῶν, ψυχῆτιφησαν ρίζαι τῶν κεστῶν τῶν καὶ κρατουμένων· ἀλλὰ μὴ τῶν ὑποχθονίων καὶ λυομένων· καὶ μὴ κρασαινόντων τῶν τιμαίου φησίν· τὰ πλεῖω δὲ λυμαίνομένων τε καὶ βλαπτόντων τῶν κατὰ γε τὸν ἔμψυχον λόγον· ἄριστον γὰρ τὸ σωματικὸν καὶ ἀλαύτου· τιδὲ δεῖ τὴν φλογιπλέονος εὐανεῖς· ἢ τῶν φυτῶν ὕδατι λεστέρας τροφῆς· ἵνα μᾶλλον δυσκάθεκτοι γένηται· καὶ τοῦ λογισμοῦ βιαιότερον· διατάττομένου ἑορτάστεον πνικῶς· ἀρχὴ δὲ τοῦ λόγου ῥητέον γάρ· καὶ εἰ μικρὸν τι παρεκβατικώτερος μηνολόγος· καὶ φιλονεικητέον τοῖς φιλολόγοις· ἵνωσπερ ἡδύματι τὴν πανηγύρει ὑρίκαταμιζωμεν· ἐν ἑβδομάδι φιλῶσιν· ἑβραίων παίδες εἰς τὴν ὡς ἐως ἐνομοθεσίας· ὑπερ οἱ πυθαγορικοὶ

τὴν τετρακτὺν ὕστε
ρον ἡμῖν καὶ ὁρικὸν πεποι
ῆσθαι· καὶ τὴν ὀγδοά
δα καὶ τριακαδάδα πορί
σαι λιμνοδικαὶ μαρκίωνος·
οἰδάνικαὶ ἴκαρίφ μου ς
τίνας καὶ ὧν ἀσεβονομία
ζουσι καὶ τιμῶσιν ὃν
κοίδαμεν οἱ τισι λόγοις
ἀναλογίας ἢ κατὰ τίνα
τὸν ἀριθμὸν τοῦ ψου
δυνάμιν τιμῶσιν ὃν·
τὸ μὲν πρόδηλον. ὅτι
ἓν ἐζήμερα ἐσόφ ς τὴν
ὕλην ὑποστησάς τε
μορφώσας καὶ διά
κοσμήσας πάντοιοις εἴ
δεσι καὶ συγκρίμασι, καὶ
τὸν νῦν ὁρώμενον
τοῦτον κόσμον ποιή
σας· τῇ ἑβδόμῃ κατα
παύεται ἀπὸ τῶν ἔργων, ὡς
δηλοῖ καὶ τοῦ σαββά
του προσηγορία· κατὰ
παῦσιν ἑβραϊκῶς σημαί
νουσα· εἰδέτισι καὶ ὑφη
λότεροι περὶ ταῦτα λό
γοι. ἀλλοι φιλόσοφοι τ
σαν· ἰουδαϊκὴ δὲ αὐτοῖς.
οὐκ ἐν ἱερᾷ ἡμέρᾳ σέβον.
ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς
φασίν οὐσ
μὲν οὖν τῶν ἱερῶν
τὸ σαββατον θεοῦ τοδη
λοῖ τὸ συνεχῶς παρ' αὐ
τοῖς τιμώμενον, καθό
καὶ ἡ τῆς ζυμης ἑορτὴ
ἱκαρίφ λος· ἣ δὲ τῶν ἑπ.
ὀγδοαδικὸς ἐνιαυτὸς
τῆς ἀφέσεως· καὶ ὁ νικέν

ἑβδομάσι μόνον. ἀλλὰ κ
ἐνέβδομάσιν ἑβδομά
δων. ὁμοίως ἐν τεσσα
ρακαὶ ἑξήκοντα
μὲν οὖν τῶν ἡμερῶν
ἑβδομάδες γεννῶσι
πεντηκοστὴν
καὶ τὴν ἀγιασμὸν ἀρ'
τοῖς ἡμέραν· ἀϊδέ τῶν
ἑτῶν τὸν ἱωβηλαῖον
παρ' αὐτοῖς ὀνομαζόμε
νον· ὁμοίως ἑπτὰ
φέσιν ἔχοντα· καὶ δου
λων ἐλευθερίαν· καὶ κτή
σεων ὠνὴν τῶν ἀπαχω
ρησιν· καθ' ἱερούσιγὰρ
οὐγενεθλιάτων μόνον
οὐδὲ πρωτοτόκων· ἀλ
λὰ δὴ καὶ ἡμέρων καὶ
ἑτῶν ἀπαρχὰς τῷ θ
τοῦτο τὸ γένος· οὗτως
ὁ ἐπιτατιμώμενος ἀρι
θμὸς τὴν τιμὴν τῆς
πεντηκοστῆς συνεισ
φέρει· ὁ γὰρ ἑπτάκις ἑπτὰ
τὸν συντιθέμενος·
γεννᾷ τὸν πεντηκον
τάδα μίαν δεούσης ἡμέρας·
ἣν εἰς τοὺμέλλοντος
αἰῶνος προσειλήφασιν·
ὀγδοηντεοὐσαν τὴν ἀν
τὴν καὶ πρώτην· ἀλλ
λον δεκαεπτὰ καὶ ἀκατά
λυτον· δεῖ γὰρ εἰκεῖσε
κατάληξαι τὸν πέντε ἀν
θ ἀσαββατισμὸν τῶν
ψυχῶν· ὡς ἀοφθῆναι
μέρι ἀτοῖς ἐπὶ γαῖς καὶ γε
τοῖς οἰκτῶν· καθ' ὧς εἰδέ
τινες τῶν προφητῶν

τὸ σολομῶντειον ἔχει
λήφασι· τὴν δὲ τοῦ ἑπτὰ
τιμὴν πολλὰ μὲν τὰ
μαρτύρια ὀλίγα δὲ ἡμῖν
ἐκ πολλῶν ἡ ἀρισέσει· ὡς ἐ
πτὰ μὲν ὁμοιάζομενα
τιμιάπνατα· τὰς γὰρ ἐ
νεργείας οἶμαι τοῦ πνς.
πνᾶ φίλον τῶν ἡσαΐαν κα
λεῖν· ἰς ἐκ αφ ἀρμένα δε
ταλογίαν κυ κατὰ τὸν δὰδ.
ἑπτάπλασιως· καὶ ὁμὲν
δίκαιος ἑξάκις μὲν ἑξά
κις ἑπτάκις ἀναστήσεται.
ἑνδε τῶν ἑβδομήκοντα δε
πλησσόμενος· ὁδὲ ἁμαρ
τωλὸς οὐχ ἑπτάκις ἀλλὰ
νον. ἀλλὰ καὶ ἑβδομηκο
ταὶς ἑπτάκις ἁγιάζομε
νος· καὶ μὴν τοῖς πα
λινέις τῶν ἐναντίων.
ἐπαινέτης γὰρ καὶ ἡ τῆς
καὶ σιάσκολος· καὶ ἵνα μὲ
ἑκδικούμενος ἑπτάκις
τοῦ τέστιδίκας εἰς πρα
τόμενος τρὶς ἀδελφο
κτονίας· ὁδὲ λάμεχ ἑβδο
μηκονταὶς ἑπτά. ὁ
τιφονεύσηι μετατὸ
νόμιον καὶ τὸ κατακρι
μα· ὁ δὲ πον ηρὸς γε ἑτο
νες ἑπτάπλασιον εἰς τὸ
κόπον ἀπολαμβάνον
τες· ἐπὶ τὰδε τὸ γυλοικὸ
τῆς σοφίας ὅπως ὑπερεί
δόμενος· τοσοῦτοις δὲ
ὄφ· θαλμοῖς· ὁ τοῦ χορ
βαβελλιφ· σεκοσμοῦμενος·
ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας
ὁ φ· αἰνοῦμενος· καὶ

μηνὶ καὶ πειρατὴς τὸ
σαρ ἑπτὰ τὸν τέλειον
ἀριθμὸν ἡ τηρήσατε
λοῦσεν τῇ σκηνῇ ἀντὶ
φ· ετος· ἐν δὲ ἑβδομὰς καὶ τὰς
παλαιὰς ἱστορίας σκοπεῖ.
ἔννοῶμεν τὸν ἑβδο
μον ἐν προγόνοις ἐνῶχ
τῆς μετα φ· ερ σεως τε τι
μημένον·
ἔννοῶμεν τὸν ἑπτὸς τὸ
πρῶτον ἀβραὰμ τὴν
πατριαρχικὴν δοξασμέ
νον· μυστηρίου πρὸς
φ· ήκη μεῖζονος· τρὶς
σουμένη γὰρ ἑβδο
μὰς· τὸ ἀριθμὸν τοῦ
τον ἐργάζεται· πολλὴ
σεις ἐναντίως τῶν πατ
ταπεινικῶν· καὶ ἐ
πὶ τὸν νεὸν ἀδὰμ ἐλ
φεὶν τὸν ὁ μιοῦ καὶ
κνιῆχν· ἀπὸ τοῦ πα
λαιοῦ καὶ ὑποτὴν ἁμαρ
τίαν ἀδὰμ ἑβδομηκο
στὸν ἑβδομον ἀριθμὸν
μενον· κατὰ τὴν πτο
λομαίου γενεαλογίαν·
ναποδίζουσαν· ἔννοῶ
δε καὶ τὰς ἑπτὰ σαλπιγ
γας ἡσοῦ τοῦ ναυῆ.
καὶ περιόδους τοσαύτας.
καὶ ἡμέρας καὶ ἱερεῖς.
ἑξῆς ἡ ταῖς ἱεριχοῦντια
τείχη κατασείεται·
ὡς δὲ καὶ τὴν ἑβδομὴ
ἀναστροφὴν ἡλιοῦ
τοῦ προφήτου· τῶν
τεσσαράφ· ιας χειρά
ων· τὸ ζῆν ἐλπὴν εὐ

σασαν καὶ τοὺς αὐτοῦ τὴν
ἑκατονταετηρικὰ τῶν
ἐνιαυτῶν.
ἵνα καὶ τὸν ἐπὶ τῆς
ἀναστάσεως ὃν
τρόπον καὶ τὴν ἑβδομὴν
κατασκοπῶν τοὺς
φοιτῶντας παιδαρίων πρὸς
τὰ τετταρακοστὰ μαθήματα
οὐδὲ τὴν ἐν τῷ παιδὸς
φύσιν ἐπὶ τὸν παιδαγωγὸν
σωμάτων τὸν
ἐν ζωῇ μυρίσασαν
τοὺς δὲ αὐτοὺς ὑμᾶς δογμα
τοποιῆσαι λέγω τὴν
ἑπτακαιεικοστὴν
λυχνίαν τοῦ ναοῦ λυ
χνίαν ἐν ἑπτὰ μένη
ἱεραῖς ὑπερευτελοῦς
μένος ἐν ἑπτὰ δὲ ὀλε
προσκαθαιρόμενος ἐν
τοσαύταις δὲ ὁμοσέγκω
νυζομένος ἑβδομὰς
κοσ τῷ δὲ ἑπτάδος εἰς
τὴν καὶ χιλιαετηρίδα
γαγόμενος ὑπὸ περ
ἐστὶν ἑνιαυτοῦ.
τοῦ ἐνδεκαγενηταί
καὶ ἀριθμῶν τελειότε
ρων. τὸ τῆς ἑβδομάδος τὸ
μυστήριον
τιμῶν τὰ πόρρω λέγειν
ἑαυτοῦς καθαρτέμι
στος. ὧν δὲ μὲν τρε
φεν ἑνὸς ἱερὰ καὶ ἑπτὰ
γὰρ τοῖς πεντακισχι

λίους. ὧν δὲ μὲν ἑπτὰ
πάλιν τετρακισχιλίους
καὶ τὰ τοῦ κόρου λείπ
να. ἐκεῖ μὲν δώδεκα
φῦλοι. ἑπτὰ δὲ σὺν
ρὶς ἑπτὰ. ὁ δὲ ἕτερον
λόγως οὐκ ἀλλ' οὐδὲ λιπ
ζωντος. καὶ σὺ δὲ ἂν
κατὰ σεαυτὸν ἀναλέγο
μενος. πολλοὺς τρισ
καισαρίων ἔχοντας
τὸ τοῦ φαινομένου
βάθυτερον. ὧν δὲ τῶν πα
ρόντων καιρῶν χρησιμω
τατον. ὃ τι κατὰ τοὺς
τοιούτους λόγους.
ὃ τι ἐγγυτάτω τοῦ τ.
νὶ καὶ θειοτέρους τινάς.
τιμῶσι μὲν ἑβραῖοι
τὴν πεντηκοστὴν
ἡμέραν. τιμῶσι δὲ μεθ'
καὶ ἡμεῖς. ἅπερ ἐστὶν
ἀλλὰ τῶν ἑβραϊ
κῶν. τυπικώτερον
παρεισενηνοχότες
να. μυστικώτερον δὲ ἡμῖν
ἀποκαθιστάμενα
τοσαύτα περὶ τῆς πεντε
προδιαλεχθέντες ἐπὶ
τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου προ
ἴωμεν. πεντηκο
στὴν ἑορτάζομεν.
καὶ ἵνα ἐπιδημίαν.
καὶ προφητεύεται μὲν ἁγ
γέλας. καὶ ἐλπίδος συμ
πληρωσιν. καὶ τοῦ μυ
στηρίου θεσμὸν. ὡς δὲ
γατεῖς καὶ σεβασμίου.
τὰ δὲ ἐν αὐλαῖς τῆς καὶ
χν. περασεχει δὲ ἀλλὰ

δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἐν
δημίας· ὁ κηρὼν γὰρ εἰπεῖ
τὰ τοῦ σώματος. ἐὰν ἀν
μὴ δείσπει ὁ ἡμέλογος·
ὁ τῆς καλλιονὰ πεῖς κευάζο
τῶν σωματι τὰ δὲ τοῦ
πνς ἄρχεται·

Τίνα δὲ ἡν τὰ χύ; παρθένος·
γέννησις· φάτνη· σπαρ
γάνωσις· ἀγγέλοι δοξάζο
τες· ποιμένες προστρε
χοντες· ἀστέρος δρόμος·
μάγων προσκύνησις·
καὶ δωροφορία· ἡρῴδου
παιδοφονία· φεύγων
εἰς αἴγυπτον· ἐπανι
ὼν ἐξ αἰγύπτου· περιτε
μνόμενος· βαπτιζό
μενος· μαρτυρούμε
νος ἀνωθεν· πειραζό
μενος· νηστεύων ἡμᾶς· ὃς τυπον ἔδειδο
φῆναι τῆς ὑπὲρ τοῦ
λόγου σκοπαφίας προ
δίδομενος· προσηλού
μενος· φαπτόμενος·
ἀνιστάμενος· ἀνερχό
μενος· ὧν καὶ ἡνύπα
ρχει πολλὰ· παραλειπ
τῶν ἁλίσ χριστῶν.
τὰ τῆς ἀτιμίας· καὶ φε
ρε· μακρόθυμος γάρ·
παράδεκτος φιλοχρι
στων· τὰ τῆς ἐπιτι
μίας· καὶ ἀναβάλλεται
ὡς περ εἰς εἶνοις τὴν
ὀργὴν οὗ τῶς ἐπάλιν
τὴν χρηστότητα·
τοῖς ἁλιεῦσι ὡς λέγε
νοια διδοὺς καιρὸν εἰ

Μῶν δὲ δοκιμάζων
τὸν πόθον· εἰμὶ εἰς
καὶ σὺ μενεῖν τοῖς σὺν
τε καὶ τοῖς ὑπὲρ ἐν
θέως καὶ τοῖς ὑπὲρ ἐν
θέως καὶ ὅσον ἐπ
καιρῷ σὺ λιέτρος πᾶ
τῶν δὲ παρέσται· δεσπο
τικῶς ἀλλ' οὐ δουλικῶς·
οὐδὲ ἀναλιένον ἐπίτα
γμα· ὥς τινες οἴονται·
πνεῖ γὰρ ὅπου θέλει καὶ
ἐθέλουσι βούλεται καὶ ἡ
νίκα καὶ ὅσον οὗτως
ἡλιεῖς καὶ νοεῖν καὶ λέ
γειν ἐλιπνεόμενος ἁπε
ρίτου πνς· τὸ πνα τὸ
ἅγιον· ὃ λιὲν εἰς κτίσμα
καταβάλλοντες· ὑβρι
σταὶ καὶ δοῦλοι καὶ οὐ.
καὶ καισῶν καὶ κτίστοι·
δοῦλων γὰρ καισῶν. ἀ
φεῖ δὲ δεσπότην.
καὶ ἐπανίστασθαι κυ
ριότητι καὶ ὁ λιόδουλο
ποιεῖν ἑαυτοῖς τὸ θέλευ
θερον· ὃ δὲ ὁ νηνομι
ζοντες· ἑνοθεοῖ καὶ λαμ

προϊτὴν διάνοιαν· ὅιδε
ἰκαὶ ὀνομάζοντες. εἶμὲ
ἔυγενῶλιος ἰν. ὕ φ ἡλοί·
εἶδε ταπεινοῖς δὲ κοικονο
μικοῖ· πλοῦν λαργάρι
τὴν πιστεύοντες· ἰκαὶ
ἀκοῆ ἁφράδροντῆς ἕ
χον· ἰκαὶ ὀφθαλμοῖς ἀ
φενεστέροις· ἥλιον·
ἰκαὶ τροφὴν ἑτέραν
τοῖς ἔτι γάλα ποτίζομέ
νοις· δεόνι καταμικρὸν
προάγειν αὐτοὺς εἰς τὸ
ἔμπροσθε· ἰκαὶ προβιβά
ζειν τοῖς ὑ φ ἡλοτέροις·
φωτὶ φῶς χαριζομέ
νους· ἰκαὶ λήθειαν προζε
πόυντας ἀληθείαν· διὸ
ἰκαὶ ἡμεῖς τὸν τελεω
τέρον τέως ἀφέντες
λόγον· ὀύπω γὰρ ἰκαιρὸς·
ὀύτως αὐτοῖς διαλεζω
μεθα· εἶμὲ νὸυδε ἀ
ἰκτὶς τὸν ὧν ὀύτοι ὁμο
λογεῖτε τὸ πνᾶτὸ ἅγιον·
ὀύδε ἀχρόνον τοῦ ἕνα ν
τίου πίσα φῶς ἢ ἑνέρ
γεια· δὸ τε ἀρτῶν ζήλω
τικὰι παρατολμήσαι
μικρὸν· εἶδε τοσοῦτο
γόῦν ὕ φ αίνετε· ὥστε
τὴν πρόδηλον φεύ
γειν ἀσέβειαν· ἰκαὶ τῆς ἀ
λείας ἐζωτικὸ ἐναι τοὺς
ὕ μᾶς πολοὺ νέλευθέρους·
τοῦ ζῆσαι αὐτοὺς ἰκέ φασθε
μετὰ τοῦ ἁγίου πνς· ἰκαὶ
ἡλιώ πτεῖσθε μᾶλλον ἁρπα
σθῆναι τούτου δὲ τέχειν
ὕ μᾶς· ἰκαὶ ὧν οἰκείοις ἢ

Ἡ δὸ τε λοιτὸ μέσον τῆς
δουλείας ἰκαὶ δεσποτείας
ἶν' ἐἰκεῖ φ ὧν τὴν ἁζίαν
τοῦ πνς· ἢ τὴν δοῦλίαν
φεύγοντες· οὐκ ἄδηλὸ
ὅπου ταζετε τὸ ζητοῦ
μενον· ἀλλὰ ταῖς ψυλλα
βαῖς δὲ υχεραίνετε· ἰκαὶ
προσπταίετε τῇ φωνῇ·
ἰκαὶ λίθος προσκόμματος
ὕ μῖν τοῦτο γίνεται·
ἰκαὶ πέτρας ἰκαὶ σκανδάλου·
ἐπεὶ ἰκαὶ ἰχ̄θ̄ῖς ἰσιν; ἀνθ' ὧ̄
πίνοντο πάθος· ἰσυ
βῶ μεν ἀλλήλοις πῆ
κῶς· γενώμεθα φιλά
δελφοι ἀλλοπῆ φίλυ
τοι· δὸ τε τὴν δύναμῖ
τῆς θεότητος· ἰκαὶ δῶ
σωμεν ὕ μῖν τῆς φω
νῆς τὴν ἰσχύν·
ὁμολογήσατε τὴν φύ
σιν ἑνὸς ἀλλαις φωναῖς·
ἃς ἀδεῖς θεὸν μᾶλλον· ἰκαὶ
ὧν σαθεὶς ὕ μᾶς ἰατρεύ
σωμεν· ἔστιν ἀἰκαὶ τῶν
προσηδόνων παρακλή
σαντες· ἃς χρὸν μεν
γὰρ αἰς χρονίκαὶ ἴσανῶς
ἀλόγον· ἰκατὰ ψυχὴν
ἐρρωμένους· μὶς ρολο
γεῖσθαι περὶ τὸν ἴχον·
ἰκαὶ ἰρύπτειν τὸν ὁ π
σαυρὸν· ὧς περ ἄλλοις
βασίκαινον τας· εἶμὶ
ἰκαὶ τὴν γλῶσσαν ἁγία
σπτε δἀδοῖσο τας· ἃ
σχίσας ἡμῖν ὁδηγίκα
λοὺ μεν πα φεῖν· ἰκαὶ

Μακρολογίαν καταγινώ-
σκοντας αὐτοῦ τῶν μακρολο-
γείσθαι περὶ τὰ γράμματα·
ἵνα δὲ τοῦτ' ἔστιν τοσῶδε αὐτοῖ
τὴν τριάδα ὁμολογήσα-
τε· εἶδε βουλεύσεως ἵνα
φύσεως. καὶ τὴν θ' ὁ σ' φω-
νὴν παρὰ τοὺς ΠΕ ΥΜΑΤ
λείπεσθαι ἀναγκαῖον ἦν·
ὅτι δὲ ὁ λόγος πρῶτον δοῦς.
καὶ τὸ δεύτερον· καὶ μὰ
λιστα εἰδείλιάτισεν ἵππῳ
ΙΣΠ. μὴ ἑστάσι διάβο
λος κατὰ τὸ μαχόμενον·
ἔτι σαφέστερον ἑπέτω
καὶ σὺν τοῖς ὠτέρων·
μὴ τειμᾶσε θεὸν ΠΝΑ
τε τῆς ΥΙΟΥ θηλυτέρας
φωνῆς· φθόγγος γὰρ
οὐδεὶς ἀναβάσεως· οὔτε
ἡμεῖς τὴν ἑβδομάδα
τε ΩΝ ΥΜΩΝ ἑορτάζο-
μεν, ἕως ἂν καὶ διάλλης
ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ φέ
ρησθε καταγώγιον·
οὐ γὰρ νικήσαι ζητοῦ
μεν μᾶλλον προσλαβεῖν
ἀδελφούς· ὧν τῶν χω
ρισμῶν παρασκόλεφα
τα ταῦτα ὑμῖν. παρόϊστι
καὶ ζωτικὸν εὑρίσκο
μεν τοῖς περὶ τὸν ΥΝ
ὕμνοιν ὧν τὸν
βίον θαυμάζοντες·
ὃν εἰς ἔπαινον ὑμέτερον
λόγον· ὅτι τὰ τοῦ τιμᾶ
χοντες. καὶ τὸ μὴ μάτην
λαβεῖν τὸ ὄνομα θαλή
τελιόνον. ἀλλὰ καὶ νο
μίμως. ἐζῆν καὶ ὅστε

φανερὸν οὖν τοῦτο ὑμῖν ἀφεί
η τῆς πολιτείας καὶ σφόδρα.
ὁμολογήσαι τὸ πᾶν τε
λείως· καὶ εἰς εὐχαριστίαν
ὑμῶν τε καὶ προθυμιῶν
ὅσον ἀζιον· τοσαῦτα
καὶ μείζονα ὑπὲρ ὑμῶν
τὸ τοῦ ἀποστόλου φθέγ
ξασθαι· τοσοῦτον ὑμῶν
περιέχομαι· καὶ τοσοῦ
τον ὑμῶν πάλιν
τὴν νεύσιν ἔχω
τὴν στολήν· καὶ τὸ
χρῶμα τῆς ἐγκρατεί
ας· καὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα
σύστημα· καὶ τὴν
σεμνὴν παρθενίαν
καὶ ἁγαθαρσίαν· καὶ τὴν
πάννυχον ἀγρυπνίαν
ἀν· καὶ τὸ φιλόπτω
χον καὶ φιλάδελφον
καὶ φιλόξενον. ὥστε
καὶ πάνυ θαυμάζεσθαι
πόλυ· καὶ πάφεντι
ὧν κατ' ἀξίαν τοσοῦ
μαι μόνον εἰς τὰ
τε μετέχειν. καὶ κοι
νῆς τῆς τριάδος ἀζ-
ξιῶμεν· περὶ μὲν ἄρτων
ἄλλων μὴ τί χρὴ λέγειν
σαφῶς τε φανεροῦ τῶν
ὄντων χύμου γεγενῆσθαι
τοῦ ζωοποιοῦντος
τοῦ σπείροντος καὶ τὰ
τὴν ἀνθρωπότητα
ὅσα καὶ ὧν τόπων
χωρίζονται. τῶν λοι
σθέντων καὶ τὸ
σῶν τὸν πρὸς ἀλλήλους
ζυγομαχόντων. ὅσον

ὀφθαλμοὶ διάστροφοι.
τὸ ἓν βλέποντες· καὶ οὐ
τὸ ἓν τῇ θέσει διὸ τὰ
σιάζοντες· εἰ γε καὶ διὰ
στρόφην αὐτοῖς ἔσται
τὸ ἓν ἀλλαχοῦ τυφλῶ
σιν· ἐπεὶ δὲ μετρίως ἐ
φέλκυσται πρὸς ὑμᾶς.
φέρε καὶ πρὸς τοπικὰ
πάλιν ἐπανέλθωμεν·
ὅλως δὲ καὶ ὑμεῖς ἴδοι
σθε ἂν

Τοπικὸν ἄγιον. ἄπλατὸν
δὲ καὶ ἑστικὸν καὶ ἑστὼς
οὐ τεθαρρημένον· οὐ τε
παυσόμενον· ἀλλ' ἀεὶ
πρὶ καὶ ὑπὸ συντεταγμέ
νον τε καὶ συναριθμού
μενον· οὐδὲ γὰρ ἐπιδε
νὲς ποτε.
ἡνυπῳ. ἡπλανῶ·
τῶν μετεώρων ἀπλα
νῶν ἀδοξοποιὸν θεότητι· ὥσπερ
εἰκὼν μετὰ μελέτης ἐλθὼν
σαφὴς συμπληρώσει τε
λειότητος· πηνύνα
ει. μεταληπτὸν. οὐ
μεταληπτικόν· γε
λειοῦν· οὐ τελειούμε
νον· πληροῦν οὐ πλη
ρούμενον· ἁγιάζον.
οὐχ ἁγιαζόμενον·
θεοῦν. οὐ θεούμενον·
αὐτῷ ἑαυτῷ ταὐτὸν
ἀεὶ καὶ οὕτως ἔχον τε ταῖς τα
ἄορατον· ἄχρονον· ἀ
χώριτον· ἀπαλλοίω
τον· ἄποιον· ἄποσον·
ἀνείδεον· ἀναφές· ἀν
τοιοῦτον· ἀειοῦν

τὸν· αὐτεξούσιον· αὐ
τοδύναμον· παντὸ
δύναμον· εἰ καὶ πρὸς
τὴν πρώτην αἰτίαν
ὡς περ τὰ τοῦ μονογε
νοῦς ἅπαντα. οὕτω δὲ
καὶ τὰ τοῦ πνὸς ἁπλῶν
πεπαι· ζωὴ καὶ ζῶντος
ον· φῶς καὶ χωρητὸν
φωτός· αὐτοάγαθον
καὶ πηγὴ ἀγαθότητος·
πηλεύθερον πολλῶν·
κῶν· ἀποστέλλον· ἀφο
ρίζον· ναοποιοῦν· ἑαυ
τῷ· ὁδηγοῦν· ἐνεργοῦν
βουλεται· διαιροῦν χα
ρίσματα· πηλυῦσ θεότητος·
ἀληθείας· σοφίας· συ
νέσεως· γνώσεως· εὐ
σεβείας· βουλῆς ἰσχύος·
φόβου· τῶν ἁπάντων
μένων· διοῦν πῆρ γι
νώσκεται· καὶ ὑπεδοξά
ζεται· καὶ παρῶν πανταχοῦ
νων γινώσκεται·
μιᾶς συντάξεως· λατρεία
μία· προσκύνησις· δυ
νάμις τελειότητος· ἁ
γιασμὸς τιμιότατος μακρο
λογεῖν· πάντα ὅσα
περ τοῦ υἱοῦ· πλὴν πά
τρότητος· πλὴν
γεννήσεως·

Ταὐτὰ δὲ οὐσιοῦσι οὐσίας ἀφο
ρίζει καὶ τάξεις τὸν ἑλλη
νικὸν περὶ οὐσίας δό
γον· περὶ οὐσίας δὲ
ἀφορίζεται· ὡς δὲ εἰς
τὰς ἀντιθέσεις· ἐπὶ τῶν
δὲ τοῦ λόγου τὸν ἀριθμὸν

Τίμιον τὴν ἡμέραν
τοῦ υἱοῦ σου ἐπίσχες μικρὸν
τὴν γλῶτταν εἰδυνά
τον περὶ ἄλλων γλῶσ
σῶν λόγος· ταῦτα δὲ
σφιγγὶ δὲ φθόγγῳ τι-
μᾶτε τὰ πυρὸς ὁρώμενα·
σὺν ἱερῷ δὲ λογίᾳ τίσω
μεν· ἄυριον τεχνολο
γήσωμεν, σὺν ἱερῷ δὲ ὁρ
τάσωμεν· ἄυριον ἄσχη
μον ἡσωμεν· τὰ δὲ τὰ
μυστικῶς· ἐκεῖνα θεα
τρικῶς· ταῦτα ταῖς εἰκ
ὀνικαῖς· ἐκεῖνα ταῖς
ἀγοραῖς· ταῦτα τοῖς νη
φουσιν· ἐκεῖνα τοῖς με
θύουσι· ταῦτα σπουδά
ζουσιν· ἐκεῖνα παι
ζουσιν κατὰ τοῦ υἱοῦ·
ἐπειδὲ ἄπεσκευάσθη
τὸ ἄλλότριον· φέρε καὶ
τὰ ἴδιον τιθῶμεν
τέρον· τοῦτο ἔνι δεῖ
πρότερον μὲν ἐν ταῖς
ἀγγελικαῖς καὶ οὐρανί
οις δυνάμεσι· καὶ ὅσα πρ
τὰ μὲν τὰ θεϊκὰ καὶ περὶ
θεὸν· οὐ γὰρ ἄλλο θεὸν ἄν
ταις εἴη τελείως καὶ ἡνέλ
λαι φῆς καὶ τὸ προσκα
θῆσθαι ἐν δεξιᾷ τοῦ πα
τρὸς ἐν τοῖς
προφήταις· ὧν οὐδὲ μὲ
ἐφάνταζεν ἀθεΐαν
ἐγνωσαν· οὐδὲ καὶ τὸ
μέλλον προεγνωσαν
τυπούμενοι τῶν πα

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ
ὡς παρούσης αὐτῆς· ὄντες
τοῖς ἐσομένοις· τοιαύ
την ἀρὰν τοῦ υἱοῦ δυνά
μις· ἐπεὶ ταὲν τοῖς χυ
λαφθεῖσι· ἐν ἀρχῇ
εἰπεῖν· ὧν πάρεστιν· οὐχὶ
ἐνεργοῦν· ἀλλ' ὧν σὺν ἐσο
μένων· σὺν παρομαρ
τύρων· καὶ τούτοις ἐστὶ
ὡς· καθ' ὅσον οἱ οἴτε ἐν
χωρεῖν· καὶ κατὰ
καιρὸν ἐστρέφετο· πρὶν δὲ
γασθῆναι χῆν τῶν πα
θεῖ· μετὰ τὸ δὲ γασθῆ
ναι τὴν ἀναστασεί· με
τὰ τὴν εἰς οὐνουσὰν
βασιλείαν ποι κατάστα
σιν· ὅτι χρὴ λέγειν·
δηλοῖ δὲ πρώτη τῶν
ποσῶν· καὶ τῶν ἑπομέ
νων κατὰ θάρσος· ὃν
καὶ ἑπόμενοι τοῦ
τοις ἐσμεν· καὶ τὸ μετὰ
τὴν οἰκονομίαν ἐνέρ
φυσημα· σαφῶς δὴ
ἐμπνεύσειε θεότερα·
καὶ ὧν ἡμᾶς ἱερισμὸς τῶν
πυρίνων γλωσσῶν·
ὧν καὶ πάντη πυριζομέ
λλα τομεν πρώτον
ἄλλυ δρῶς· τὸ δὲ δεύ
τερον εἰς τὸ πῦρ τὸ τέρον·
τὸ δὲ νῦν· τὸ τελεώτερό
ὃ νῦν ἐστὶν ἐνέργεια πάρον
ὡς πρότερον· ὃ νῦν ὡς δὴ νῦ
δὲ ὧν σὰν ἐποίησε τοῦ υἱοῦ
γινομένοντε καὶ συμ
πολιτευόμενον· ἔφερ
πεντάρυθμος ὢν λιτι

κωῦσῖνμῖνὁμιλῆσαν
τος·καὶαὐτὸφανῆναι
ςωματικῶς·καὶχύπρὸς
ἑαυτὸνἐπανελθόντος.
ἐκεῖνοπρὸςτὴνλάσκατέλ
θοῖμι·ἐρχομένουμὲνγὰρ
ὡςἡμᾶς·περιπορεύεσθαι
δεὡςοὐκἀνπτόοιτο·
ἀεὶγὰρτοιαῦταιφῶναι·
οὐχἵπτοντηνὁδὸν
ποιανδηλοῦσιν·ἢσφῦ
ρεῖςχωρίζουσι·διὰτοῦ
τομὲνταχῦναι·ἵνα
παράκλητοςπλεῖναι
λεῖπῃ·ἄλλοςδέ·ἵναςὺ
τὴνῑ̅ςοτιμιάνεῖνθυ
λακίδης·τὸγὰρἄλλος·
ἄλλοςἐστὼςκαθίστατα·
τόὑτοδεςυμβεβηκέ
ας·ἀλλόγικατιμιάσονο
μα·τὸγὰρἄλλος·ὁγικὲ
πιτῶναλλοτρίων·ἀλ
λὲπιτῶνὁμοδούλων
ὁἰδαλεγόμενον·ἐνγρα
φαῖςδὲ·διατὴνπρὸςτὸ
λογομοίκειωσιν·πυρί
ναιςδὲ·ζητῶ·πότερο
διατὴνῑ̅καθαρσιν·οἱ
δεναρολογοσπλῶν
καὶπῦρικαθαρτήριον·
ὡςπολλαχόθενβουλο
μένοιςὑπαρχειναθεῖν·
ἢδιατὴνοὐσιαν·πῦρ
γὰρόθενπλῶν·καὶπῦρ
καταναλίσκοντὴνὑλο
τομίαν·καὶπαλινἀ
γαπᾶςτῶνἀδικου
μένωνστενοχωρούμενος·
μερίζομενᾶιςδὲ·διὰτὸ
τῶνχαρισμάτωνδιὰ

φορον·καθεζομέναις
δὲ·διὰτοβασιλικὸν·καὶ
τὴνμὲντοῖςἁγίοιςἁπα
παυσιν·ἐπεικαὶτὸὑπο
ποσταχερουβικὴν·ἐνὑ
περῳῴδε·εἰμὴπτῶνπε
ρεργότεροςεἶναιδοκῶ
τοῦδεοντος·διὰτὴν
ἀναβασιντῶνδεζομέ
νων·καὶτὴνχλιοφθέ
ρειαν·καὶτὴνχλιο
φθέρειαν·ἐπεικαὶῦδα
σιοθείοιςὑπερῴοις·ἵνα
στεγάζεταιδιῶνὑμεῖ
ταιος·καὶἵςαυτὸς·ἐν
ὑπερῴῳτοὐμιυστη
ριοὐκοινωνεῖτοῖςτὰ
ὑψηλότερατελουμέ
νοις·ἵνεἰκεινοπαραδεί
χθῇ·ὅτιτὸμεντικα
ταβῆναιδεῖφησιν
ἁγιασθῆναιδὲ·ἵνα
σωκαὶἀδιάβατον·ὃν
τονπλοῦσιονπόντον
ζάρουλιόνοςκαὶτῶν
ὀρέκτῶνἀβραὰλικὸν
πῶναἰεῖργον·τὴνδὲ
γενιτὴνφύσινκαὶ

Μερίζομενᾶιςδὲ·διὰτὸ
τῶνχαρισμάτωνδιά

ρέουσαν· τῆς ἁγίας πίστεως
καὶ ἑστηκυίας· τοῦτο
ἐκπρύχομεν ὑπὸ τῶν
προφητῶν. ὡς ἐν τῷ
πίναξ ὃν ἐποίησε· καὶ ἐπανα
παύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα
πνεῦματα· καὶ κατέβη πῦρ
κύριος ἰωὰδ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ
καὶ ἵππας ἐπιστήμονας ἐν
πλήσαν βεελεμάτων
ἀρχιτέκτονα τῆς σοφίας
νης· καὶ ἵππας παροξυ
σμὸν· καὶ ἵππας ἐζά
ρανθιάν ἐπ' ἀρματι.
καὶ ζητήσουσιν παρ' ἐ
λισσαίου δίπλασιον· καὶ
πνίγατο· ὡς καὶ ἵππευσο
πικῶδα δόδηγούμενος
τεῖς καὶ στηριζόμενος·
πηγέλω· ἵνα ἐν ὑπολε
ἴωὴν πρότερον· καὶ ἐ
σται ἐν ταῖς ἐσχάταις
κέραις λέγοντος· ἐκχέω
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ
πᾶσαν σάρκα· δηλαδὴ
τὴν πιστεύσασαν· καὶ
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας
ὑμῶν· καὶ ταὶ ζήσ· ὑ
ποδείγ· καὶ νεστέρου δο
ζάζομένου τεῖ καὶ λαν
τῷ δοξάζοντος. ὡς τὸ
πρᾶσαι ὑπὸ τοῦ πρε·
καὶ ἵππα πατρέλια ὡς δα
φίλιπ· συνδιαιωνίσει
καὶ σύμπαραμένειν·
εἶτ' οὖν ἐν τοῖς κα
τὰ καιρὸν ἁζίοις. εἴτε
ὕστερον τοῖς τῶν ἐκ
κείσε ἀζιουμένοις.

τ' ἂν ὁλοίκληρον αὐτὸ
τῆ πολιτείᾳ φυλάξω
μεν. ἀλλὰ μὴ τοσοῦτον
ἀποβάλωμεν, καθ' ὅσον
ἂν ἁμαρτάνωμεν·
τοῦτο τῷ πνα. συνάν
κλου ρεῖ μενῶν· καὶ
τῆς πίστεως καὶ τὴν
ἀνάστασιν· καὶ περὶ
τῶν· τοῦ λόγου σου
οἱ υἱοὶ ἑστερεώθησα.
καὶ τῶν πίστου
ματος αὐτοῦ πάσαν
ἁμαρτίαν ἀφῆκεν
τῶν· πνα τὸ
θεῖον τὸ ποιῆσαν με.
πνοὴ δὲ πάντοις ρατο
ρος εἰ διδάσκουσαν
καὶ πάλιν ἐζαποστελεῖς
τὸ πνα σου καὶ κτισθή
σονται καὶ ἀνακαινι
εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
δὲ κλουρεῖ δὲ τῆς
πνεύματος ἁγίου
καὶ περὶ τοῦ τὸ πνα·
σοφώτατον γὰρ καὶ
φιλανθρωπότατον.
ἀνθρώπου ἁμαρτίαν. φά
τῆς ποιεῖ πνευματι
κῶν κατεπάλαι
τα·

καὶ βασιλέα τοῦ υἱοῦ παῦλα
δείκνυσιν· ἐὰν δὲ πο
λοπσυσάλιναικνίζο
τα. προφητικὴ ἐργά
ζεται· τοῦ δὲ διδάσκαλου
ἁπλῶς ἐνφυλλίφητι
κὴν διάθεσιν φύσες
λαβὶν· πρεσβυτέρων
ποιεῖ κρίτηνικαὶ παρὴ
λικίαν· μαρτυρεῖ δὲ
νικηλόνικησας ἐν λαὶς
ισωλέοντας· ἐὰν δὲ λι
ἐλεύθερ. ἀργινεύειχῶ.
ισόκλιονὁλονπῆτοῦ
λόγουπλοισησυλλαλι
βάνοντας· πέτρονλά
βεμοικαὶἀνδρέαν. καὶ
τοὺς υἱοὺς τῆς βροντῆς.
τὰπνικὰ βροντήσαν
τας· ἐὰν τελῶνας. εἰς
μαφητείαν ισερδαίνει.
καὶ ψυχῶν ἔμπορους
δικαιουργεῖ· φησὶ
λιαπφαίσσοχφ ἐς τελῶ
νπισχῆ ἱερονέυαγγελι
στης· ἐὰν δὲ ἰώνας
φερλιους. τὸν ζῆλον
μετατίθησι· καὶ ποι
εῖ παῦλουςἀντὶ σαύλω.
καὶ τοσοῦτον ἔσεσυσε
βειαν. ὅσον εἰς καικίαν
κατελαβεν· τοῦτοις
πνεῦ τῆ πραότητος.
καὶ παροζύνεται τοῖς
ἁμαρτάνουσι· τοιγα
ροῦν πειρᾶ ἀλλ ἐν ὡς
πρᾶου καὶ μὴ ὀργίλου·
τὴν ἀζιάν ὁλιβλογοῦ
τες· καὶ τὸ βλάσφημο
φεύγοντες. καὶ μὴ

βουλὴ φῶν λεπὶ δεῖπορ
ιζόμενον ἀσυγχώρη
τα· τοῦτο καὶ ἐποιεῖ
σημερον ὕλλιν τολλη
ρονικὴ ρυκα· εἰ μὲν οὖ
δεν πεισόμενον· τῶν φῶ
χάρις· εἰ δὲ πεισόμενον.
καὶ οὕτω χάρις· τὸ μὲν
ἵνα φεισηται τῶν νη
σύντων ἡλιᾶς· τὸ δὲ
ἵνα μὴ ἀγιασηλισθῶ
τοῦτον λαβόντας τῆς
ἱερουργίας τοῦ ἐυαγγε
λίου· τὸ τελειωφῆναι
δι ἁίματος· ἑλλουνλε
οὐν ἐναισχλώσσαις
καὶ οὐ πατρίοις· καὶ τὸ
φ ἀυλιαλέγα· λόγος ὑπὸ
τῶν ὀυμαφόντων λα
λουμενος· καὶ τὸ σημεῖ
ον τοῖς ἀπίστοις. οὐ τοῖς
πιστεύουσιν. ἵνα μὴ τῶ
ἀπίστων ἡ κατηγορη
καφῶς γέγραπται· ὅτι
ἑμέτερογλώσσοις. καὶ
ἐν χείλεσιν ἑτέροις λα
λήσω τῷ λαῷ τούτῳ.
καὶ οὐδ οὕτως εἰσακού
σονται μου λέγει κύ
ριος· ὡς δὲ μικρὸν ἐπι
παῦ σοφὲ ἐπιχες καὶ δια
πορησον· πῶς δι αἱρη
σεις τὸν λογον ἔχει γὰρ
τριᾶμφιβολον ἡλε
γις· τῆς πίστεως δι αἰ
ρούμενον· ἄρα γὰρ ἡ
κουσονται ἑαυτῶν ἡ
διλέκτοις ἑκάστοις·
ὡς φερε εἰπεῖν. λιάν
λιεμὲ ζητχέις φαισφω

ΝΗΝ. ΠΟΛΛΑΧΩΣ ΔΕ ΑΙΚΟΥΕΣΘΑΙ.
ΟΥΤΩΙΣΤΥΠΟΥΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΑΕΡΟΣ. ΙΣΩΙΝ ΕΠΙΠΟΥ ΣΑ
ΦΕΣΤΕΡΟΝ. ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ
ΦΩΝΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ.
Η ΤΟΥ ΜΕΝΗΚΟΥΟΝ ΑΝΑΠΑΥ
ΣΤΕΟΝ. ΤΟ ΔΕ ΑΛΛΟΥΙΝ ΤΩΝ
ΤΑΙΣ ΙΔΙΑΙΣ ΦΩΝΑΙΣ ΤΩΝ Ε
ΖΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕΟΝ. ΙΝΑ ΜΗ ΑΛ
ΛΟΥΙΝΤΩΝ ΦΩΝΑΙΣ. ΤΑΙΣ
ΙΔΙΑΙΣ ΤΩΝ ΑΙΚΟΥΟΝΤΩΝ·
ΟΠΕΡΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΛΟΤΡΙΑΙΣ
ΚΑΘΑΙΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΙ ΦΕ
ΡΕΙΑΙ· ΕΙΚΕΙΝΩΝ ΜΕΝ ΓΑΡ
ΤΩΝ ΑΙΚΟΥΟΝΤΩΝ ΑΝ
ΕΙΗ ΜΑΛΛΟΝ· Η ΤΩΝ ΛΕ
ΓΟΝΤΩΝ ΤΟ ΦΑΥΛΙΑ· ΟΥ
ΤΩ ΔΕ ΤΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ·
ΟΙ ΚΑΙ ΜΕΦΗΝΙΣΚΑΤΑΓΙ
ΝΩΣΚΟΝΤΑΙ. ΔΗΛΟΝ ΩΣ
ΑΥΤΟΙ ΦΑΥΛΙΑ ΤΟΥΡΓΟΥΝ
ΤΕΣ ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΦΩΝΑΣ ΤΩΝ
ΠΝΙ· ΠΑΝΗΓΕΠΑΙΝΕΤΗ
ΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΗΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΙΡΕ
ΣΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ. ΗΝΙ
ΚΑ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΩΙΚΟΔΟ
ΜΟΥΝ ΟΙΣΑΙ ΚΩΣΙΚΑΙ Α
ΦΕ
ΩΣ ΟΙ ΜΕΦΩΝΟΥΝΤΕΣ
ΩΣ ΠΕΡΙΣΚΑΙ ΤΩΝ ΗΝΙΥΝ
ΤΟΛΜΩΣΙ ΤΙΝΕΣ· ΤΗΝ ΓΑΡ
ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙ
ΣΥΝ ΔΙΑΛΥΘΕΝ ΤΟ ΟΛΙΟ
ΓΝΩΜΟΝ· ΤΗΝ ΕΡΓΧΕΙ
ΡΗΣΙΝ ΕΛΑΥΣΕΝ·
ΖΙΕ ΠΑΙΝΕΤΟ ΤΕΡΑΔΕΗ
ΝΥΝ ΦΑΥΛΙΑ ΤΟΥΡΓΟΥ
ΜΕΝΗ· ΑΠΟ ΓΑΡ ΕΝΟΣ ΠΝΟ
ΕΙΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΧΕΦΘΕΙΣΑ. ΕΙΣ
ΜΙΑΝ ΑΡΜΟΝΙΑΝ ΠΑΛΙ
ΣΥΝΑΓΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΣΤΙ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ.
ΑΛΛΟΥΔΕ ΟΛΙΓΕΝΗ ΧΑΡΙ
ΣΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΒΕΛΤΙΟΝΟΣ· ΕΠΕΙ
ΔΗ ΠΑΣΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΙΝΕΤΟΥ
ΕΧΟΥΣΙ ΚΑΛΗΔΑΝΙΣΑ
ΙΚΕΙΝΗ ΛΕΓΟΙ ΤΟ ΠΕΡΙΗΣ
ΑΔΑΔΕΓΕΙ· ΚΑΤΑΠΟΝΤΙ
ΣΟΜΙΚΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΕΛΕ
ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΑΥΤΩΝ·
ΔΙΑΤΙ ΟΥΤΙ ΠΑΡΑΠΙΣΑΝ
ΠΑΝΤΑΡΗΛΙΑ ΤΑΙΚΑΤΑ
ΠΟΝΤΙΣΑΙ ΟΥ ΓΛΩΣΣΑΝ
ΔΟΛΙΑΝ· ΑΙ ΟΝΟΝΟΥΦΑ
ΝΕΡΩΣΤΑΣΕΝΤΑΥΦΑ
ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΤΑΙΤΙΩΜΕ
ΝΟΣ· ΑΙΘΕΟΤΗΤΑ ΤΕΛΕΙΩ
ΣΙ· ΤΑΥΤΑ ΜΕΝΟΥΝ ΕΠΙ
ΤΟΣΟΥΤΟΝ·
ΕΠΕΙ ΔΕ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥ
ΣΙΝ ΙΔΙΑ ΜΕΥΛΑΒΕΣΤΑ
ΤΟΙΣ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ· ΠΑΡΟΙΟΙ
ΚΑΙ ΜΗΔΟΙΣ ΚΑΙ ΕΛΑΜΙ
ΤΑΙΣ· ΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣ ΚΑΙ ΜΥ
ΒΥΣΙ· ΚΡΗΣΙΤΕ ΚΑΙ ΑΡΑ
ΦΡΙ· ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΤΑΙΣ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΜΟΙΣΙ ΚΑΠ
ΠΑΔΟΚΑΙΣ· ΕΛΛΟΥΝΑΙ
ΓΛΩΣΣΑΙ· ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΙΣΠΑΝ
ΤΟΣ ΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟ
ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ· ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ·
ΕΙ ΤΩ ΦΙΛΟΝΟΥΝΤΩΝ Ο
ΕΙΝ· ΕΚΕΙΣΕ ΣΥΝΕΙΛΕΓ
ΜΕΝΟΙΣ· ΑΥΤΟΝ ΙΔΕΙΝ·
ΤΙΝΕΣ ΤΕ ΗΣΑΝ ΟΥΤΟΙ·
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΑΣ ΑΙ ΧΑΛΔΑ
ΙΟΥΣΙΑΣ· ΗΝ ΕΝΕΓΑΡΕΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΟΙ ΚΑΙ ΒΑΒΥ
ΛΩΝΑ· ΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ
ΤΕ ΕΙΝ· ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΤΕΡΟΣ

πανόδωλε λυτο· ἤδε ἓν
πόρωμαι ὠνόυπω τε
γένητο. ἔμελλε δὲ εἰς
πράξιν οὕτω τῆς κατὰ
τοὺς ἑξῆς φράσυτητος·
λείπεται δεῖ τὴν ὑπὰ
τιόχου ταύτην ὑπο
λαμβάνειν. ὁυ πολὺ
τούτων οὖσαν τῶν η
σαίρων πρεσβυτέραν·
εἰδέτις αὐτὴν μέν
ὁυ προσίεται τὴν δὲ ἑζῆ
γησιν ὡς περιέργοτε
ραν· οὐ τε γὰρ παλαιὰν
εἶναι τὴν αἰχμαλώ
σίαν. οὐ τ' ἐπὶ πολὺ τῆς
οἰκουμένης χε φ· εἰσα-
χθῆτε ἰδὲ τὴν ἐπιφα
νῶν τέραν. ἐκεῖνο ἴσως
ὑπολαβεῖν ἄν εἰη ὁπ·
ὁτι πολλάκις καὶ ὑπὸ
πλειόνων. τοῦ ἐφ· ἡδε
μετανάστατος· ὡς
τῶν ἑδραίως τορηται·
ἀλλ' ἐν τῶν πφυλῶν ἁ
πεσώφησαν. αἱ δὲ ὑπελεί
φθησαν· ὧν εἷς ἐστὶ καὶ
ἀσπαρείσων εἷς ἐσφ· ην
πλείονα. τὴν ἰσάυτα
παρεῖναι τινας καὶ λε
τεχείν τοῦ φ· αὐλιατος·
καὶ ταύτα προεζήτα
σται τοῖς φιλομαθεῖ
σιν ὡς οὐ παρέργως· καὶ ὁ·
τι ἀνεύλογόν τι φέρη τὶς εἰς
τὴν παρόυσαν ἱερά·
καὶ ἴδιον τοῦτο ἔσται
συμβαλὼν ὡς πάλιν δὲ
τὸν μὲν συλλογον
ἀπὸ διαλυτέον. ἵσως

γὰρ ὁ λόγος· τὴν δὲ παιη
γυρικὸν δὲ ποτε ἄλλεορ
τας τέον. νῦν μὲν καὶ
σωματικῶς. μικρὸν
δὲ ὕστερον ὁλον πηικὸν
ἐπιφαίσαι τοὺς λόγους τοὺ
τῶν ἐγκωμιαφαίσα φαρω
τέρων καὶ σαφεστέρων.
ἐναὐτῶν τῶν λογων καὶ
φῶν καὶ σῶν ἡμῶν πῦ
χῶν. τῆ ἀληφινῆ τῶν
σωζομένων ἑορτῆς καὶ
ἀγαλλιάσει· μεφ' ὁυ ἡδὶ
ζαίσαι τὸ σεβας τῶν πρισυ
τῶν ἁγίων πηι· νῦν καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀσάλη

λε

οικε τὴν παρουσαν ζω
ὴν ἐπιλαβομένη καὶ
τὸ ὁλον ὑπὸ φυκιδε
ιωνία. μὴ ἐν τοῖς πρὸ ἡ
μῶν χρόνοις τὰς ἐκκλη
σίας φυλαττούσα καὶ
μὴ τοσοῦτον βεβαπτι
σταὶ σὺν αἱρόμενη
ψυχὴ. ὡς τε τὰ μὲν ἡδο
νὴς τῆς ἐν μὴ ζωῇ καὶ γεινο
μένη δὲ ἐν καὶ οἷς ἐστιν
λογίζεσθαι. προσαύτας
τὴν λοιπὴν αὐτὰ ὄντα. ὡς
μὴ ἀπὸ ἑτεροδοξίας συμ
βάντα. φορητὰ εἶναι
νομίσῃ ναι. πρὸς μὲ
νὰ δὲ βλέπειν τὰ κοινὰ
τῶν ἐκκλησιῶν πά
θη. ὧν εἰ μὴ γένοιτο
τις ἐν τῷ παρόντι καὶ
ῥᾳστόν ἐστι προσδιορθώ
σιν ἐς πάντελῆ μὲν ἐλ
πίζειν καταλήξον
τα. προελεύσεται δὲ τῆς ἀ
ρείου μὴ τοῦ εὐδοξίου αἱ
ρέσεως. ὃν οἶδα τινὲς
αὐτὸν σπαράσσειν
τος εἰς ἀπόνοιαν. ὥσπερ
τινὸς παρρησίας ἐπεὶ

Τὸ δὲ πάντων ἀλεπω
τατον ἐν ταῖς εἰς ἐκκλη
σιαστικὰς συμφοραῖς.
ἡ τῶν ἀπολιναριστῶν
ἐστι παρρησία. ὃ γὰρ ὃν
ἐς οἶδα πῶς παρεδέξω
πο θεὶς τὴς. πορισάμενος
ἑαυτοῖς τοῦ συνάρειν
ὁμοτίμως ἡμῖν ἔχου
σιν. πάντως μὲν οὐ τὴ
δι' ἁπάντων ἡ κατὰ θυ
χάριν τὰ θεῖα πεπαι
δευμένος μυστήρια.
οὐ μόνον τὴν τοῦ νοῦ
θοῦ λόγου συνηγορίαν
ἐπίστασαι. ἀλλὰ καὶ σέ
να. ὃ σπαρὰ τῶν αἱρε
τικῶν κατὰ τῆς νῦν

αινούσησεπινενόηται
πίστεως· παννὶ καὶ παρα
τῆς βραχύτητος πλιῶν
όνισαὶ σαι ρονίεως αἰσόυσαι
σουτὴν σεμνὸν πρέπειά-
ὁτιμοι πευιστιόνἐν
χερσὶν τοῦ ἀπολιναρίου.
ἐνῶ ταῖς κατασκευαζό
μενα. πᾶσαν αἵρετικὴν
καὶ σιάν παρέρχεται δια
βεβαιοῦται γὰρ μὴ ἐπι
κτητον εἶναι τὴν σαρ
κα· κατ᾽ οἰκονομίαν ὑ
πὸ τοῦ μονογενοῦς υἱ
οῦ γεγονυῖαν. ἐπὶ
μετασ τοιχείωσεις τῆς
φύσεως ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐξ᾽ ἀρ
χῆς ἐν τῷ ὑῷ τὴν σαρ
κωδὲν εἶχεν ἰδίαν φύσιν
εἶναι· καὶ καθ᾽ ὡσεῖς λα
βὼν μέν γαρ γέλις ἐν τινα
ῥῆσιν. εἰς μαρτυρίαν
τῆς τοιαύτης αἱρετικῆς
προβάλλεται λέξεων·
τί οὖν δεῖς ἀναβεβηκεν
εἰς τὸν οὐρανὸν· εἰ μὴ ὁ
εἰς τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὡσεὶ καὶ
πρὶν τοῦ καταβῆναι
τὸν. ὑὸν ἀνθρώπου εἶναι· καὶ
καταβῆναι. ἴδιαν εἶνα
γομένην σάρκα. εἶτα
πιν· ἣν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος
ἔχων μέτυχαν λέ. προ
αιῶνιόν τινα καὶ συ
νοῦσιον ὑπόστασιν· λέγει
γὰρ πάλιν ἀποστολικῆ
τινα ῥῆσιν τοῦ ὅλου
σωματος τῆς ἐκκλησίας
σεσωσαποικησας· ὅτι ὁ

δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ· οὐ τοιαύτας κατασκευάζει τὸ
ἀνθρώπειον τῶν ἀνθρώ
πων φρονήματος· οὐδὲ ἀλλοίου
νοῦν ἔχειν· ἀλλὰ
τὴν θεότητα τοῦ υἱο
νοῦ εἰς τὴν τοῦ
νοῦς φύσιν ἀναπλη
σας· διὸ γενέσθαι
τοῦ ἀνθρώπου
κρίματος τὸ τρίτημό
ριον· φυχῆς τε καὶ σω
ματος καὶ τοῦ ἀνθρώ
πινον περιαυτὸν ὄν
των. νοῦ δὲ μὴ ὄντος.
ἀλλὰ τὸν εἰκόνα τοῦ
πατρὸς τοῦ θεοῦ ἀνα
πλήρωτος· καὶ οὐ τῷ
τὸ δεῖνον· ἀλλὰ
τὸ πάντων χαλεπω
τατον· ὅτι αὐτὸν τὸν
μονογενῆ θεὸν λόγον τὸν
κριτὴν τῶν ἁπάντων
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζω
ῆς τοῦ καὶ σταυροῦ
τοῦ θανάτου φήσι τὸ
εἶναι κατασκευάζει.
καὶ τὴν διὰ αὐτοῦ θεο
τητα πεπεῖσθαι καὶ
ἐν τῇ τριημέρῳ
ἐκείνῃ μείνῳ σεῖτὸ
σωματος· καὶ τὴν φύ
σιν ὅτι συναπομείνῃ
θεῖναι τῷ σωματι. κω
ὐτῷ παρὰ τοῦ πρω
τίνα ἀπὸ τοῦ θανάτου
διανάστηναι· πάλιν
λαὸς προστιθησι τὰς
τοιαύτας ἀτοπίας·
καὶ σρὸν ἀπειδιέξιναι

ΕΙΤΟΙΝΥΝΟΙΤΟΙΑΥΤΑ
ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ. ΤΟΥΤΟΥ
ΝΑΓΕΙΝΟΜΕΝΟΙ. ΕΙΣΟ
ΠΕΙΤΩΣΟΥΤΕΝΧΩΝΕΥΔΟ
ΚΙΜΟΣΦΡΟΝΗΣΕΙΣ· ΟΤΙΜΗ
ΣΥΜΒΑΙΝΟΝΤΩΝΗΜΙΩΝ
ΟΥΤΕΕΙΣΕΙΝΟΙΦΡΟΝΟΥΣΙ·
ΤΟΛΑΒΕΙΝΑΥΤΟΥΣΕΖΟΥ
ΣΙΑΝΣΥΝΑΖΕΩΣ. ΟΥΔΕΝΕ
ΤΕΡΟΝΕΣΤΙΝ. ΗΑΛΗΘΕΣΤΕ
ΡΟΥΣΤΟΥΚΑΘΗΜΑΣΔΟΞΑΙ
ΤΟΣΝΟΜΙΣΘΗΝΑΙ· ΕΙΓΑΡ
ΩΣΕΥΣΕΒΟΥΝΤΕΣΕΚΕΙΝΟΙ.
ΔΙΔΑΣΚΕΙΝΩΣΦΡΟΝΟΥ
ΣΙ. ΚΑΙΚΗΡΥΤΤΕΙΝΕΝ
ΠΑΡΡΗΣΙΑΤΟΙΣΚΑΘΕΑΥΤΟΥΣ
ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ. ΔΗΛΟ
ΟΤΙΣΑΤΕΓΝΩΣΤΑΙΟΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΛΟΓΟΣ. ΩΣΤΕ
ΑΛΗΘΕΙΑΣΠΑΡΑΥΤΟΙΣΟΥ
ΣΙΝ· ΔΥΟΓΑΡΕΝΑΝΤΙΟΥΣ
ΛΟΓΟΥΣΠΕΡΙΤΟΥΑΥΤΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣΑΛΗΘΕΙΣΕΙ
ΝΑΙ. ΦΥΣΙΝΟΥΚΕΧΕΙ ΠΩ
ΣΟΥΝΥΠΕΜΕΙΝΕΝΣΟΥΗ
ΜΕΓΑΛΟΦΥΗΣΚΑΙΥΨΗ
ΛΗΔΙΑΝΟΙΑ. ΜΗΧΡΗΣΑ
ΣΟΦΙΑΤΗΣΥΝΗΘΗΠΑΡ
ΡΗΣΙΑΕΙΣΔΙΟΡΘΩΣΙΝΤΟΥ
ΤΟΣΟΥΤΟΥΚΑΚΟΥ· ΑΛΛΑΕΙ
ΚΑΙΜΗΠΡΟΤΕΡΟΝΤΟΥ
ΤΟΓΕΓΟΝΕ. ΝΥΝΓΟΥΝΔΙ
ΑΝΑΣΤΗΤΩΝΠΑΛΑΙΩΝ
ΤΟΣΣΟΥΕΠΑΡΕΤΗΤΕΛΕΙΟ
ΤΗΣ. ΚΑΙΔΙΔΑΞΑΤΩΤΟ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑ.
ΟΤΙΟΥΔΕΝΙΚΕΡΔΟΣΕΣΤΑΙ
ΤΗΣΛΟΙΠΗΣΑΥΤΟΥΠΕΡΙ
ΤΑΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣΕΠΟΥ
ΔΗΣ. ΕΙΤΟΤΟΙΟΥΤΟΙΚΑΚΟ

ΕΠΙΚΑΦΑΙΡΕΣΕΙΤΗΣΥΓΙΑΙ
ΝΟΥΣΗΣΠΙΣΤΕΩΣΔΙΑΤΗΣ
ΠΑΡΡΗΣΙΑΣΑΥΤΩΝΙΣΧ
ΥΣΕΙ:~

ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟ-
ΦΙΛΕΣΤΑΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΝΕΠΙΣΚΟΠΩΝ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΝΙΣΩ
ΧΑΙΡΕΙΝ. ΒΟΥΛΟΜΕΘΑ ΜΑ
ΘΕΙΝ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΝΟΤΟΛΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΝ ΚΑΝΔΗ ΑΝ.
ΤΗΝ ΕΥΗΠΑΝΤΙ ΒΟΥΛΟΜΕ
ΝΩΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΡΕΥΟΜΕ
ΝΩΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΝ. ΔΙΑΣΠΑΝΤΙΝΤΙΝΤΙΟΙ
ΛΙΝΙΝΙ ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΝΤΙ ΜΕΝΗ.
ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΕΙΝ ΚΑΙ ΣΥ
ΠΙΠΛΟΙΣ ΕΦΟΔΟΙΣ. ΔΙΑ ΤΑ
ΛΟΙΔΕΛΙΣΤΡΙΚΟΙΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΟΓΟΙΣ ΔΙΔΑΓΜΑΣΙΝ·
ΕΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΕΙΧΟΝ ΤΙ ΚΑΤΑ
ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΠΑΡΑ ΩΝ ΗΚΟΥ-
ΣΑΜΕΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΓΡΑ-
ΦΗΝ ΠΕΛΑΓΟΝΤΕΣ. ΟΥΔΑ ΟΥΤΩ
ΜΕΝ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ
ΠΑΡΑΩΜΕΘΑ ΤΟΙΑΥΤΑ
ΠΟΛΛΑΚΙΣ. ΠΕΙΣΑΙ ΓΑΡ Ε
ΧΡΗΝ ΠΕΙΣΘΗΝΑΙ ΘΕ
ΛΗΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ. Ε ΠΕΡ
ΤΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΩΣ
ΤΟΝ ΘΝ ΦΟΒΟΥΜΕΝΩΝ.
ΚΑΙ ΣΟΠΑΣΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΚΑΝΔΗ ΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΥΤΗΝ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΕΥ
ΡΩΠΗΝ ΚΑΤΑΓΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΤΟΥΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΙΟΙΣ
ΚΑΝΟΣΙ ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ
ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΕΝ ΤΑΣ ΕΝ
ΕΚΑΣΤΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΤΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΓΡΑΦΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟ
ΑΝΩ ΕΙΡΗΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕ
ΔΡΟΥΣ ΕΚΑΣΤΑΧΟΥ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΑΥΤΩΝ ΠΟ-
ΛΛΑΚΙΣ ΚΑΙ ΣΩΦΕΙΣΤΑΙ
ΡΟΥΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΗ ΠΑΝ
ΤΗΠΑΙ ΔΙΩΝΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΦΙΚΩΝ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΞΕΩΡΩ
ΜΕΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΛΛΟΤΡΙ
ΩΣ. ΚΑΙ ΚΑΙ ΑΣΕΦΟΔΙΟΝ
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΙ· ΟΥΤΙΟΝ
ΔΕ. ΑΛΛΟΤΙ ΚΑΙ ΥΠΟΤΙΤΣ
ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΔΕ
ΔΕΧΟΜΑΙ ΦΑΣΙΝ ΩΣ ΤΗΝ
ΦΑΝΟΜΕΝΗΝ ΥΦ ΗΜΩΝ ΤΟΠΡΟ
ΤΕΡΟΝ ΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΚΡΙ
ΘΕΝΤΕΣ. ΩΣ ΠΑΣΙΝ ΕΥ
ΔΗΛΟΝ

ΕΙΜΕΝΟΥΝΕΧΕΤΩΣΑΝΤΙ
ΝΥΝΗΠΡΟΤΕΡΟΝ. ΟΙΤΑΔ
ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ.
ΤΟΥΤΟΔΕΙΖΑΤΩΣΑΝ. ΗΔΑΙ
ΗΜΕΙΣΤΕΡΞΟΜΕΝ· ΔΗΛΟ
ΓΑΡ. ΟΤΙ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΣΥΝΗΓΟΥΜΕΝΟΙ· ΟΥΔΕ ΓΑΡΕ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΛΛΩΣ· ΕΙ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΤΕΤΥΧΗΚΑΣΙ ΔΕΙΞΟΥ
ΣΙ ΔΕ ΠΑΝΤΩΣ. ΗΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ· ΗΔΙΑ ΕΠΙΣΤΟ
ΛΩΝ ΚΟΙΝΩΝΗΤΙΚΩΝ. ΟΥ
ΤΟΣ ΓΑΡ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝΟ
ΜΑΔΙΟΣ· ΕΙΔΕ ΚΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΣ
ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΙΟΣ· ΟΥ
ΠΡΕΠΕΙ ΑΣΕΜΕ ΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΙ ΠΙΦΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΥΡΗ
ΜΕΝΟΣ. ΔΙΑ ΤΟ ΤΩΝ ΠΡΟ
ΣΩΠΩΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΝ. ΔΙ
ΑΛΑΖΟΝΑ ΥΤΟΥΣ ΕΥΡΕΜΕΙΝ
ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΓΧΕ· ΤΗΝ ΑΡΕΙ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.
ΤΟΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙΝ ΥΠΟΛΑΜ
ΒΑΝΟΜΕΝ· ΜΗ ΑΠΑΤΑ
ΤΩΣΑΝΟΙ ΑΝΟΙ ΜΗΔΕ ΑΠΑ
ΤΑΣΘΩΣΑΙ. ΑΝΟΝ ΑΝΟΥ
ΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟ ΝΙΚΥΡΙΑ
ΚΟΝ ΩΣ ΑΥΤΟΙ ΛΕΓΟΥΣΙ·
ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΙΣΗΠΛΩ
ΚΑΙ Θ·Ν· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΝ ΑΝΟΝ
ΧΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΗΣ Θ·Ε·Ο
ΤΗΤΟΣ. ΑΛΛ' ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΑΥΤΟΝ ΔΟΓΜΑΤΙΖΟΜΕΝ·
ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΜΕΝ ΟΥΚ ΑΝΟΝ.
ΑΛΛΑ Θ·Ν· ΚΑΙ ΥΙΟΝ ΜΟΝΟΓ.
ΚΑΙ ΠΡΟ ΑΙΩΝΙΟΝ· ΑΜΙ
ΓΗ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟ
ΣΑ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΕΠΙ ΤΕΛΕΙ
ΑΓΕΚΑΙ ΑΝΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΘ·Ρ

ΚΑΙ ΜΑΡΤΙΑΝ·
ΕΙΤΙΣ ΟΥ Θ·Ε·ΟΤΟΚΟΝ ΤΗΝ
ΑΓΙΑΝ ΜΑΡΙΑΝ ΥΠΟΛΑΜ
ΒΑΝΕΙ. ΧΩΡΙΣΕΙ ΤΙ ΤΗΣ
Θ·Ε·ΟΤΗΤΟΣ ΕΙΤΙΣ ΩΝ
ΔΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΘ·Ε
ΝΟΥ ΑΡΑΓΕΙΝ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΗΝ
ΕΝΑΥΤΗ ΔΙΑ ΤΕΠΛΑΣΘΑΙ
ΛΕΓΟΜΕΝ Θ·Ε·ΙΚΩΣ ΑΜΑ ΚΑΙ
ΑΝΘ·Ρ·ΩΠΙΚΩΣ· Θ·Ε·ΪΚΩΣ
ΜΕΝ Ο·ΤΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΔΡΟΣ.
ΑΝΘ·Ρ·ΩΠΙΚΩΣ ΔΕ. Ο·ΤΙ
ΝΟΜΙΚΩΣ ΥΠΕΣΤΗ ΓΑΡ ΩΣ
ΑΘ·Ρ·ΩΠΟΣ ΕΙΤΙΣ ΔΗ ΠΕ
ΠΛΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘ·Ρ·ΩΠΟΝ ΕΙ
Θ· ΥΠΟΔΕΔΥΚΕ ΝΑΙ ΛΕΓΟΙ
Θ·Ν. ΚΑΤΑ ΚΡΙΤΟΣ· ΟΥΓΕΝ
ΗΤΟΙΣ ΓΑΡ Θ·Υ ΤΟΥ ΤΟ Ε
ΣΤΙΝ. ΑΛΛΑ Φ·ΥΣΕΩΣ ΕΝ
ΗΤΟΙΣΕΩΣ· ΕΙΤΙΣ ΕΙΣΑ
ΓΕΙ ΔΥΟ Υ·ΙΟΥΣ. ΕΝΑ ΜΕΝ
ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ Θ·Υ ΚΑΙ ΠΡ·.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΕΚ ΤΗΣ
ΜΡΟΣ· ΑΛΛΟΥΣ ΧΙ ΕΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΥΤΟΝ. ΚΑΙ ΤΗΣ Υ·ΙΟΘ·Ε
ΣΙΑΣ ΕΚΠΕΣΟΙ. ΤΗΣ ΕΠΙ
ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΙΣ Ο·Θ·ΩΣ
ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙ· Φ·ΥΣΕΙ ΔΕ

γαρ αὐτὸ θεὸν καὶ ἄνθρωπος· ἐπεὶ
καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· υἱοὶ
δὲ οὐδὲν ὀνδὲ θεοί· οὐδὲ
γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ δύο ἄνοι· εἰ
καὶ οὗτως ὁ παῦλος τὸ ἓν
τὸ στῶμα καὶ τὸ εἰς τοὺς
προσηγόρευσε· καὶ εἰδεί
συν τομῶς εἰπεῖν· ἄλλο
μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἑξῆς νῦν
σὺ· εἰ περ μὴ ταὐτὸν
τὸν ἀόρατον τῶν ὁρατῶν
καὶ τὸ ἄχρονον τῶν ὑπὸ
χρόνον· οὐκ ἄλλος δὲ καὶ
ἄλλος μὴ γένοιτο· τὰ
γὰρ ἀμφότερα ἐν τῇ σαρ
κὶ φανερωθέντος· ἀνόμα
σεν τος· ἢ ὁπωσοῦν τις
ὀνομάσειεν· λέγω δὲ
ἄλλο καὶ ἄλλο· ἐπὶ παύλου·
περὶ τῆς τριάδος ἔχει·
εἰκεῖ μὲν γὰρ ἄλλος καὶ ἄλ
λος· ἵνα μὴ τρὶς τὸ ἕν τα
σεις συγχέωμεν· οὐκ ἀλ
λοδεὶς καὶ ἄλλο· ἓν γὰρ τὰ
τρία καὶ ταὐτὸν τῇ
θεότητι· εἴτις ὡς ἐν
προφήτῃ λέγοι καὶ τὰ
χάρισμα ἐνεργήσεσθαι·
ἀλλὰ μὴ καὶ τὴν οὐσίαν συ
νηφθαίτει καὶ συνά
πτεσθαι· ἐνίσε νοστῆς
κρείττονος ἐνεργείας·
ἀλλὰ μὴν δὲ ἐπὶ μὴ στῆς
ἐναντίας· εἴτις οὖν προς
κυνεῖ τὸν ἐσταυρω
μένον· ἀναθεμα ἔστω·
καὶ τετάχθω μετὰ
τῶν θεοκτόνων· εἴ
τις ἑξῆς τῶν τετελειω

μένων· μὴ μετὰ τοῦ βα
πτίσματος· μὴ μετὰ τὴν
ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν·
υἱοθεσίας ἢ ζωῆς τυχεῖν
λέγοι καθ' ἣν ἱερόγλυφα
μὲν παρεγράπτου σεία
του γὰρ ἐγράμμενον· τὸ πρω
τοπαθὲς καὶ τελειούμε
νον· οὐθὲν καὶ διάτινα
μικρὸν ἀναδείχνυσθαι
τῶν λέγεται·
εἴτις ἀποτεθέωσθαι τὴν
τῆς ἁγίας σαρκὸς λέγοι·
καὶ γυμνὴν εἶναι τῆς
θεότητος τοῦ σώματος·
ἀλλὰ μὴ μετὰ τοῦ προσ
λήμματος καὶ εἶναι
καὶ ἡνῶσθαι· μὴ δοίτη
δοξαν τῆς παρουσίας·
ποῦ γὰρ τὸ σῶμα μὴ ὑπο
στατὸν ἢ ἀνυπόστατον·
εἰ μὴ μετὰ τοῦ προσλα
βόντος· οὐ γὰρ ἁπλῶς
τὰ τοῦ σώματος μὴ
ρους· τῶν ἡλίων ἐνα πο
τεθεῖται· ἵνα τιμωρη
διατῆς ἁγίας τριάδος· ἢ εἰς
τὸν ἀέρα ἐχέθησαν
ἐλεύθερα· ὡς φωνῆς φύ
σεις· καὶ ὁδὸς ἐρύσεις· καὶ
ἀστραπῆς δρόμος οὐχὶ
σταλείσης· ποῦ δὲ καὶ
τὸ φιλάνθρωπον αὖ
τοῦ μετὰ τὴν ἀνά
στασιν· ἢ ὀφθῆσεσθαι
ποτὲ ὑπὸ τῶν εἰσιόν
των· θεότης
γὰρ ἑαυτὴν ἀό
ρατος· ἀλλ' ἡ ἐξ εἰρηνε
μένου τοῦ σώματος ὡς

δεκλοσλογος τοιουτος δε.
διος ὡς φησι τοις αλλοις
ταις εν τω ορει. ιππαρε
δειχθη. υπερνικως εις
τοσαρκιον πεπροφητη
τος. ὡς περ δε τα υπε
ρομενα προσκεφαλοι
την υποπλοιαν. ουτω
και επαγρα φομενος
φουμενοι την και νο
τομιαν.

θ Ει τις λεγοι την σαρκα
εζ ουνου κατελθειν. φε
λλα μεν εν τευθεσιν
και παρ ιπποις. ανα
φερεται δε και παρα δεν
τρεσαπος εζ ουνου. και
διος δε πουρανιος τοιου
τοις και οι επουρανιοι.
και ουδεις απαβεβηκεν
εις τον ουνον. ει μη ο εκ
του ουνου. ει μη ο εκ
του υ ουνου κατα βας ου
του υ ανου. και ει τι αλλο
τοιουτον. νομιστεον
λεγεσθαι δια την προς
τον ουρανιον ενωσιν.
ὡς περ και το δια χυτε
ρον ερομενα. και
κατοικειν εν ημεν ταις
καρδιαις ημων. ουκα
τα το φαινομενον
του ο υ. αλλα κατα τον
ουσιωδη λογον. κυριολεκ
ως περ των φυσεων.
ουτω δε και των ενερ
γειων. και περιχωρου
σων εις αλληλας δια λο
γων της συν αμφοιν.

ι Ει τις εις ανου πανον ηλ
πικεν. απο παντος ον των

εστι και ουσια ζιος ος
σωζεσθαι. το γαρ απρο
σπτον. απτεται. αφερα πευτο.
δε ενωται τω φωτι. ου
τοις και σωζεται. ει μη κα
συνεπεται εν αδαμι. η
μισυ και το προσειλημ
μενον και το σωζομε
νον. ιδεολος. ολω των
γενηθεντων ενωται.
και ολως σωζεται. μη τοι
νυν βασκαινετωσαν
ημιν της παντελους
σωτηριας. μηδε οστα
μονον και νεῦρα. και
ζωγραφιαν ημων του
σωτηρος περιτιφετω
σαν. ει μεν γαρ ψυχος
ανος. τουτο και αρεια
νοι λεγουσιν. ινα επι τη
θεοτητι τα παθη
πιστευθη. ει δε νεκρος
αλλου τινος ην. ουτος γενησεται και
σωζομενον. και δι
ευθυνεσθαι εγνωμεν παρα
της αληθειας. αλλου
τινος εντος. αλλος
μεγαλαυχουμενος.
ειδε νεκρος αλλου τινος

ὄλος. παυσάσθω σαν ὅτι
τῶν ἀποφαινόντων·
ἀλλ' ἤρκει φησὶν ἡ θεό
τησ ἀντὶ τοῦ νοῦ·
τί οὖν προσέθετο τοῦτο·
θεότησ γὰρ μετὰ σαρκὸσ
μόνησ. οὐκ ἄνοσ· ἀλλοῦ
δὲ τυχὸν μόνησ· οὐδὲ
ἀλλοτέρων χωρὶσ τοῦ
νοῦ καὶ μᾶλλον ἄνοσ·
τηρεῖ οὖν τὸν ἄνθρω
λον. καὶ μιζόντων τὴν
θεότητα· ἵνα μὲ τελεί
ωσέ νεργετῆσ· ἀλλ' οὐ
κ ἐχώρει φησὶ δυοτέ
λεια· οὐδὲ γὰρ εἰ περσω
ματικῶσ εἰσκοπεῖσ· ἀτ
τεῖον γὰρ μεδιμναῖο·
οὐχ ὡρισε δι μεδιμνο·
οὐδὲ σώματοσ ἔνοσ τόποσ·
δυοῖν πλείωσ ὡματα· εἰ
δὲ ὧν ἡνωται καὶ ἀσυγχύ
τωσ εἰσκοπεῖ ὅτι καὶ ψυχὴ
καὶ λόγον καὶ νοῦν καὶ
πνεῦμα ἄτομον δι' αὐτοῦ ἐχωρη
σα· καὶ προέμου τὸν πρᾶ
κα καὶ τὸν νῦν καὶ τὸ πνα
τὸ ἅγιον οἰκοσμοσοῦντοσ.
τὸ ἔξ ὁρατῶν λέγω καὶ
ἀοράτων συστήματοι
αὐτὴ γὰρ ἡ τῶν νοη
τῶν φύσισ ἀσώματοσ
καὶ ἀμέριστοσ· καὶ ἁλ
λήλοισ καὶ ἑωμένησι
γνῶσθαι ἔφη καὶ φω
νὴ πλείου σ καὶ κοινω
χωρῆται· καὶ ὁ φισπλεί
όνων τοῖσ αὐτοῖσ ὁρα
τοῖσ· καὶ ὁσφραντοῖσ
ὀσφρητοῖσ· οὕτε τῶν νοη
τῶν ἐνεργειῶν ἐνοχόρου
μένων ὑπαλλήλων
ἐκκλινομένων· οὐ
τε τῶν ἀσωμάτων
λατοῦ μένων τῶν πλη
θεῖ τὴν ἀντίληψιν·
ποῦ δὲ καὶ τέλειον νοῦν
ἀνοῦ νοῦ καὶ ἀτελοῦσ νοῦ κρι
σισ θεότητοσ ἵνα τοῦ ἑτερο
ὑσιώσεωσ τοῦ μείζο
νοσ· οὐδὲ γὰρ ἄνευ τῆσ
προσλήψεωσ· οὐδὲ νοητικὸ
λόγου χωρὶσ τοῦ προσ
τιτέλειον· προσέτερο
ἀτελεσιώσεωσ οὐ νὸσ προσ
όροσ· καὶ οἰκοικοσ ἀπου
οσ προσκυνήσεωσ· ἢ τι ἀλ
λο τῶν πλειόνων περ
μάτων ἢ καὶ τῶν ὅλω
γενῶν πλείω λέγηται·
ἰδὲ βουλεῖ ἀγγέλοσ προσ
τῶν καὶ προσάγγελον ἄνοσ·
τέλειον οὖν ὅτι μέτε
ροσ νοῦσ καὶ ἀτελίονι
κὸ ἀλλὰ ψυχῆσ καὶ σω
ματοσ· οὐχ ἁπλῶσ τέλει
ον· οὐδὲ ὁλοκληρικὸν
ποχείριο·

ἀλλ᾽ οὐ συμπεριλαμβάνει τὸν νικῶντα
οὐδὲ ὁλοτελῆ ποιεῖ· ἐπεὶ
καὶ πολλοὶ τῶν φαρμάκων ἐν
φ. ϙ. οὐδὲ θεραπευόντων ὡς
ἀναγέγραπται· καὶ ἀ
στερεὸν νύκτα ἐμπε
ρι λαμβάνουσιν· ἡλίῳ δὲ
κρυπτόμενοι· ὡς καὶ ἡ δό
ξα εἰς ἡμέρας νίκ
ρίζεσθαι· καὶ λαμπὰς
ὀλίγη. μεγάλη πυρκα
ϊὰ προσχωρίσασα· οὔτε
ἀπολλυται· οὔτε φθά
νεται· οὔτε χωρίζεται.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐστὶ πυρ καὶ ἅ
τοῦ ὑπερέχοντος εἰκό
κισαντος· ἄλλα κατα
κριτος φησὶν ὁ ἡλιε τε
ροενοῦς· τί δὲ ἡ σὰρξ· οὐ
κατάκριτος; ἢ καὶ τὰν
τὴν ἀποσκευασαι δια
τὴν ἁμαρτίαν. εἰ καὶ εἶ
νον προσαγε διὰ τὴν εω
τηρίαν· εἰ τοχείρον
προσείληπται· ἵνα μὴ
λεσθῇ διὰ τῆς σαρκώσεως.
τοῖς ῥεῖττον οὐ προσλη
φθησεται· ἵνα μὴ φθῇ
ἀπὸ τῆς ἐναν θρωπήσεως·
εἰ δὲ πηλὸς ἐζυλιώθη
νεον φυράματος ἕτε νεν·
ὡς σοφοί· ἢ εἰκὼν νοῦς
λιωθησεται καὶ πρὸ
θῇ· ἵνα μὴ κραθῇ σεται
ὡ. θ. εἰ καὶ διὰ τῆς σοφοτέρας·
καὶ εἰνο προσφησομεν·
εἰ διεπτυσται πάντως
ὁ νοῦς ὡς καὶ μαρτήσει
κὸς εἰ καὶ εἰ κατάκριτος.
καὶ διὰ τοῦτο σὺν λαμβά

προσείληπται. νοῦς δὲ
παραλέλειπται. συγχω
ρητοῖς πταίουσι περὶ
νοῦν· μαρτυρία γὰρ
φυσιφωσ ἐδείξε. τοῖς
θεραπείας ἀδύνατον·
ἵππων τὸ μεῖζον. συμβε
βαιοῦται τιμάζειν ὧν
βέλτιστε τὸν ἔμψυχον.
ὡς σαρκολατρης. εἴπερ
ἀνθρωπολατρης ἐσμεν.
ἵνα συνδιασθῇ προσαρ
κα. ὡς οὐκ ἄλλως δεθῇ.
ναι δυναμένου ἢ διὰ τ
τοῦ ζαιρεῖς τὸ μέσον τοι
χον· ὁ δὲ φιλόλογος τῆς
τοῦ φιλοσόφου καὶ
παιδεύτου ὀνοῦ τῶν
νοῖ λιγηυται. ὡς ἐτυ
τέρων καὶ οἰκειοτέρων.
καὶ διὰ τοῦτο σαρκικῶς
σιτεύοντος θεότητι
καὶ πλαχύτητι· τί δὲ
καὶ λογος αὐτοῖς τῆς ἐν
θρωπήσεως ἐδώ
λιον· ἵνα μὴ λεγῶ ὅτι
καὶ ἄλλως σοφιάσαι
μιμοῖον τε ἦν ὡς περ
ἐν βάτῳ πυρος. καὶ ἀν
θρωπινεῖδες τὸ προ
τερον· εἰδὲ ἵνα

λύσιν τοῖς κατὰ κρίσιν τῆς
ἁμαρτίας· τῷ ὁμοίῳ τὸ
ὅμοιον ἁμαρτίας. ὥσπερ καὶ
ἰσχὸς ἐλεῖ διὰ τὴν σάρκα
κατακριθέσαν. καὶ τὴν
χῆς διὰ τὴν ψυχὴν· οὐ
τως καὶ νόμος διὰ τὸν νοῦν
ὑπὸ ταῖς ἀνταμοιβὰς
ἐν τῷ ἄδαμ. ἀλλὰ καὶ
πρωτοπλάστησαντα· ὅπερ
ὅπατροιλέγουσιν ἐπὶ
τῶν ἀρρωστημάτων·
ὃ γὰρ τὴν ἐντολὴν ἔδε
ξατο. τοῦτο καὶ τὴν
ἐντολὴν οὐκ ἐφύλαξε·
ὃ δὲ οὐκ ἐφύλαξε. τοῦ
το καὶ τὴν παράβασιν
ἐτόλμησεν· ὃ δὲ παρέβη.
τοῦτο καὶ σωτηρίας ἐ
δεῖτο μάλιστα· ὅθεν τῆς
σωτηρίας ἐδεῖτο. τοῦ
το καὶ προσελήφθη·
ὅ νοῦς ἁρα προσειλήπται·
τοῦτον ὑπὸ δεδεῆσθαι
καὶ μὴ βούλωνται· τὸ
ῳ μετρίως καὶ ὡς φασιν
αὐτοὶ μαγικῶς καὶ ἀπο
δείξεις οὐδὲ ποιεῖς παρα
πλησίον· ὥσπερ ἂν εἰ
ὀφθαλμοῦ ἀνοῦ πταί
σαντος· καὶ ποδὸς προς
πταίσαντος. τὸν πο
δαλείφειν θεραπεύειν· τὸ
δὲ ὀφθαλμὸν θεραπεύ
ειν εἰας· ἢ ζωγράφου
τιμᾶν καλῶς γράψαντος.
τὸ δὲ ἐνγράφειν μὴ δε
ποιεῖς· τὸν δὲ ζωγρά
φον ὡς κατορθοῦντα
παρέτρεχες· εἰδὲ ὑπὸ

τούτων ἐχειρόμενοι
τῶν λογισμῶν κατα
φεύγουσιν ἐπὶ τὸ δυ
νατὸν εἶναι θ̄ω̄. καὶ χω
ρισμοῦσῶσαι τὸν ἄνθρωπον.
δυνατὸν δὲ πόθου καὶ
χωρὶς σαρκὸς σῶσαι τὸν
βούλεσθαι. ὥσπερ καὶ
τὰ ἄλλα πάντα ἐνεργεῖ.
καὶ ἐνήργησε πάσας
τὰς ἀνελεήμονας
τοῦ νοῦ καὶ τὴν σάρκα.
ἵνα ἡ σοι τέλειον τοῦ τῆς
ἀπομοίας· ἀλλὰ πατῶν
ται ὑπὸ τοῦ γράμμα
τος· καὶ διὰ τοῦτο τῇ
σαρκὶ προστρέχουσι.
τὴν συνήφειαν τῆς
γραφῆς ἀγνοοῦντες;
ἣν μὴ ἐσαυτοὺς καὶ τοῦ
τοδιδάξομεν· ὃ τιμε
γὰρ πάντα χοῦ τῇ γρα
φῇ σαφῶς καὶ νοῦν
προσαγορεύεται· τί δεῖ
πρὸς εἰδότας καὶ λέγειν·
ἰδὲ δὴ ἰσχυρίζονται τοῖ
ὁλόγως σαρξ ἐγένετο. καὶ
ἐς κηνώσεν ἐν ἡμῖν.
καὶ διὰ τοῦτο περιζέ
ουσι τοῦ ἀνοῦ τοῖς κα
λιστον. ὥσπερ οἱ σκυ
τεῖς τὰ πάχυτερα τῶν
δερμάτων. ἵνα θ̄ν σαρ
κὶ συρισολλήσωσιν.
ὅρα λέγειν αὐτοῖς καὶ
σαρξ ὠνομάσθη τὸν
θ̄ν εἶναι θ̄ν. ἀλλοῦ χι
καὶ ψυχῶν· διατοῦτε
γράφηται καθ' ὧν ἔδω
κας αὐτῷ ἐξουσίαν

παθητὸς σαρκὸς καὶ προσκε
φαλαίου ἀρχὴν λαβοῦσα
λογείτω πᾶσα ἀρχὴ τοῦ
νοήματος ἁγίου πνεύ
ματος τοῦτ ἔστι πᾶσα νόσος ἢ
παλαιώσεως καὶ τοῦ καὶ
ὁρᾶτε οὖν καταβεβηκέ
ναι τοὺς πατέρας ἡμῶν
εἰς αἴγυπτον καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ ἰωσὴφ ἀπε
δεφαλιώθην ὑπὸ τοῦ
φαραώ διὰ τοῦτο γέγρα
φται ἑνὸς δόντος πάν
τα πέντε ψυχαὶ κα
τέβησαν εἰς αἴγυπτον
καὶ σιδηρονδιήλθεν
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ πρᾶγμα
δεῖ ἡμᾶς μὴ δυνάμε
νον ἀγνοοῦσι γὰρ
οἱ ταῦτα λέγοντες ὅ
τι οὐ νεισδοχικῶς τὰ
τοιαῦτα ὀνόματα ζητεῖ
ται ἀπὸ μέρους τοῦ παν
τὸς ἀνθρώπου ὡς
περικαίπερ ὂν τῶν
ἰσοράκων πεπικαλοῦ
ται τὸν φῶν ἴσον ἡ πτη
νὸν ἀπὸ λῶφι φύσις
καὶ πλεῖας καὶ ἕσπερος
καὶ ἄρκτουρος λίθινον
μὲν οὖν ταῦτα τὰ τρία πάν
των ἀστέρων καὶ τὴν
περὶ τοῦτο οἰκονο
μίαν καὶ ἀμαθοῦς ἄλλα
δίοντες ἔνιοι τὴν τοῦ
θεοῦ ἀνθρώπινα περὶ
ἡμᾶς ἀγάπην εἰς τὸ
μὴ νομίσαι φῶν εἶναι τὴν
σάρκα καὶ ὅτι διὰ ἡμᾶς
καταβὰς καὶ ἐκ χριτοῦ

χείρονος σάρκα γενέσθαι
τυχὸν εὐτελέστερον.
πᾶσαν τῶν νεύροφρονού
των νομολογήσει τὸ
ὑγιὲς γὰρ ἐγένετο.
ἴσον δοκεῖ καὶ οἷα ὑμᾶς φά
των εἶναι ἁμαρτίαν τὸ
γεγονέναι λέγεσθαι καὶ
κατὰ ἀνθρωπον οὐκ εἰς τὰ
τα τοῦ κυρίου μετα βοι
ήσεντος· πῶς γὰρ ἀλ
λῶς τοῦ διὰ ταῦτα δε
χασθαι· τὰς ἀνομίας ἡ
μῶν πᾶν ἀλλαβόντος.
καὶ τὰς νόσους βαστά
σαντος

Τ αῦτα μὲν οὖν εἰκανῶς
ἐν τῷ παρόντι. διὰ τὸ
σαφὲς καὶ τοῖς πολλοῖς
εὐληπτον· οὐ γὰρ λο
γογραφεῖν· ἀλλ ἐπι
σχεῖν τὴν ἀπάτην βου
λομένοις ταῦτα γράφ
μεν· τὸν δὲ τελεω
τέρων περὶ τούτων
λόγον· εἰ δοκεῖ καὶ δι
ὰ μικροτέρων ἀπο δώ
σομεν· ὃ δὲ τούτων
ἐστὶ βαρύτερον. οὐ μὴ
τὸ τοῦτο παραλιπεῖν
ἀναρκαίον ὠφελον
καὶ ἀποσοφόμενοι διὰ
νάστοντες ὑμᾶς. καὶ
δεύτερον ἰουδαϊκὸν
καὶ δεύτεραν περιτο
μὴν. καὶ δεύτερας
θυσίας εἰσάγοντες· εἰ
γὰρ τοῦτο· τί κωλύει
καὶ παλιγγενεσίαν
ναι χῆν· εἰ σάφε τὴν

τῶν ἀυτῶν. ἰ καὶ πρόδο
θ-ῆναι πάλιν ὑπὸ ἰουδα-
ἰκαὶ σταυρωθ-ῆναι καὶ
ταφῆναι καὶ ἀναστῆ
ναι· ἵνα πληρωθ-ῆ τὰ πα
τατῆς αὐτῆς ἀκολουθ-ί
ας κατὰ τὴν ἑλληνικὴ
ν ἀναγκαίως ἐν· ταῦτα
περιφερούσης τῆς αὐτῆς
τῶν αἱρετικῶν νικώσης
ως· τῆς γὰρ ἁπλοϊκλήρω
σεως· τὸ μὲν τριττὸν θ-ε
ότητος τῶν ἁγίων. τὸ δὲ
τὸ δὲ ἑνικὸν τοῦ· τὸ δὲ
τὸ δὲ ἰσχὺν καὶ δόξαν
καὶ τὸ θ-ρόνον φιλοτιμούμε
νοι· ἐπειδὴ δὲ τὸ πε
ρὶ τριάδος φρονοῦμενοι
λόγῳ κατα ψεύδονται
μενῆναι ὡς οὐχ ὑ
πάρχοντων περὶ
τὴν πίστιν· δεῦρο ἴδω
σι δὲ τοὺς πολλούς· ἐκεῖ
νο γὰρ ὡς εἰκὸς ἀναγκαῖ
ον θ-εότητα ἀπολινάριος με
τὸ τῆς θ-εότητος ὄνο
μα τῶν ἁγίων πνεύμα
τὴν δύναμιν τῆς θ-ε
ότητος οὐκ ἐφύλαξε·
τὸ γὰρ εἰκὸς μεγάλου καὶ
μείζονος καὶ μετὰ τὸ
συνεστάναι τὴν τριάδα.
ὡς ἓν ἄγιον καὶ ἁγιστὶ
ποις καὶ ἡλίου· τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
πρς· ὅπερ ἀσφῶς ἐν τοῖς
ἐκείνου γέγραπται λό
γοις. καὶ μάζεστιθ-ε
ότητος. οὐκ εἰκὸς οὖν ἦν

ἀναγουσα· ἀλλὰ ζόυνου
κατάγουσα· ἡμεῖς δὲ
θ-εηγηώσκομεν καὶ
τὸν πρα καὶ τὸν υἱν. καὶ
τὸ πνα τὸ ἅγιον·
ταῦτα δὲ ουκ ἀσεβεστ-ι
κὰς τεκμηρούσας ζιζανία
τῶν πνα μένων
νισότητας. ἀλλὰ μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν ὡς περ
προσηγορίαν. οὕτω καὶ
θ-εότητος φυσικὴ καὶ
οὐσίαν καὶ δύναμιν·
εἴδε τις ταῦτα λέγε θ-αι·
ἔρις ἀλεί δε τὴν τῶν αἱ
ρετικῶν κοινωνίαν.
δεῦρο τοῦτο τῶν
ἡμέτερων. καὶ ἐπει
σομεν ἀναχωρήσο
μεν προκρίσεως δε.
οὐδὲ ἀλλοτρίκαι νο τὸ
μεῖναι σφαλεῖ. μὴ ὅτι
γε πράγματος οὕτω καὶ
περὶ τηλικούτων
ἡμεῖς μὲν οὖν ταῦτα
καὶ διαμαρτυράμεθ-α
καὶ θ-εὸν καὶ ἄνθ-ρωπ. καὶ
διαμαρτυρόμεθ-α·
καὶ οὐδὲν νῦν ἐνθ-έσθ-αι
ταῦτα ἐγράψαμεν.
ἵνα μὴ τὴν εἰκαιότητα
ἕως ὧν διαπτώμε
νοι καὶ τελινομένη
καὶ ταῖς ἀλλοθ-ρα πείαις
καὶ τῶν νῦν συμπε
ριῶντες καὶ ταὐτότη
τος· ἐἴδε τις ταῦτα
λεγόντων ἡλίων καὶ
διαμαρτυρομένων·

ἢ διὰ χρείας τινὰς· ἢ διὰ
φιλοπάνθρωπίαν·
ἢ διὰ μικροψυχίαν τὰ
πολλὰ· ἢ διὰ τὸ ἀποικίαν
τοῦ τεθνεῶτος καὶ ἀκυβερνησίαν
τῶν· ἢ διὰ τὸ ξενοχαρὲς
καὶ προστατευόμενος τοῦ
ἀσθενοῦς· ἀλλ' ἀπὸ τοιαύτης
ἢ τοιαύτης αἰτίας
ἢ πάντων σωμάτων τῶν εἰς
κλησίας· αὐτὸς βασιλεύσει
τοῖς ἁγίοις τοῦ θεοῦ ἢ τῶν
φεύγειν τῶν λογισμῶν
ἡμέρας κρίσεως· εἶδεν οἱ
μακροθυμοῦντες καὶ τὰ λοιπὰ
ψαλτήρια καὶ ἀνυμνήσω σοι
τὸν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
μετρουμένης χάριτος· ἵνα τρεῖς
διαφθείρεσθαι μέλλεται.
καὶ ἡμεῖς ἁπλῶς τοῦ
σωμένης καὶ ἀλλ' ἀρχὴ τοῦ
ἐπειδὴ δὲ οὐκοῦν ἀπὸ τῆς
ἡμεῖς ἐσπάσθη ἐν ἐξ
περὶ ἧς χάριτος ἐστὶν
στὶν· ἀλλὰ διὰ τῆς τῶν
πίστις καὶ νοῦ τοῦ καὶ
αὐτὰ εὐδοκίας διὰ μιᾶς
τυράσθαι τοὺς πολλούς·
ἵνα μὴ ἐν ἀρχῇ ἐχωρίσθη
ὡς τοῦ τὸν τοῦ καὶ κοινωνὸς
ρωνίτης· καὶ παρατίθη
μὲν τέρας θραύσματα
πονηροῦ δόγματος νο
μὲν καὶ ἰσχὺν μὴ λαβὰ
νοητός·

ΗΚΟΛΟΥΜΒΙ
ΘΡΑΤΟ
ΛΜ

κζ

ΠΕΙΔΗ ΠΟΛΛΟΙ ΠΡΟΣΙ
ΟΝ ΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΠΑΝΤΡΟΦΟΡΙΑΝ ΖΗΤΟΥ
ΣΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΩΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΛΕΠΤΥΝΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΑΓΑΠΗΤΗΣ ΩΣ. ΟΥΤΕ ΤΟ
ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΝ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟ
ΝΑ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΦΡΟ
ΝΗΜΑΤΟΣ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ Ε
ΓΡΑΨΑΜΕΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
ΒΕΒΑ. ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜ
ΜΑΤΩΝ Ε ΤΙΝΩΝ ΡΙΖΕΣ
ΟΥΤΙ ΝΕΜΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟ
ΚΑΙ ΑΝ ΠΙΣΤΕΩΣ. ΤΗΣ ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ
ΕΙΣΕΙ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ Η
ΠΙΚΑΦΑΙΡΕΣΕΙ ΤΗΣ ΑΡΕΙ
ΑΝΙΣΚΑΙΡΕΣΕΩΣ. ΟΥΔΕΝ
ΟΥΤΕ ΠΡΟΕΤΙΜΗΣΑΜΕΝ
ΠΩ ΠΟΤΕ. ΟΥΤΕ ΠΡΟΤΙ
ΜΗΣΟΜΕΝ ΑΦ' ΑΛΛΕ
ΚΕΙΝΗΣ ΕΣΟΜΕΝ ΤΗΣ ΠΕΜ
ΠΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΕΓΩ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΔΙΑΡΘΡΟΥ
ΤΕΣ ΤΟ ΕΛΛΕΙΠΟΝ ΕΙΡΗ
ΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΙΣ. ΠΕ
ΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΤΙΝΟΣ· ΔΙΑ
ΤΟ ΜΗ ΔΕ ΕΙΣ ΕΚΙΝΗΣΘΑΙ
ΤΙΝΑ ΚΑΥΤΑ ΤΟΥΤΟ

ΖΗΤΗΜΑ· ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΓΙΟ-ε
ΟΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΣΤΙ ΧΡΗΣΤΟ
ΠΡΑΞΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΚΑΙΤΟ
ΠΝΑΤΟΛΟΓΙΟΝ· ΟΤΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΠΝΑ ΤΙΝΩΣΙΚΟΝΤΑΣ ΤΟΥ
ΜΕΝΟΥΝ ΟΥΤΩΣ ΦΡΟΝΗ
ΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΣ.
ΕΧΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ. ΕΠΕΙ
ΚΑΙ ΠΑΘΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕ ΤΕ
ΡΩΣ ΕΧΟΝΤΑΣ. ΑΠΟΣΤΡΕ
ΦΟΥ· ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΣΙ
ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΥ· ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΙΔΗ ΔΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΘΕΙΑΣ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΩΣ·
ΕΙ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΙΣΘΕΙΣΕΙ· ΚΑΙ
ΜΕΙ ΤΑΙ ΤΙ ΖΗΤΗΜΑ· ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΔΙΟΡΙΖΟΥ ΠΕΡΙ Η
ΜΩΝ· ΟΤΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ
ΘΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΣ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΤΟΥΤΟ ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡ
ΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. ΕΚ ΕΝΑ
ΓΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΟΥΧ ΥΙΟΝ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝ. ΑΛΛ' ΕΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΝ ΕΝΑΔΙ
ΑΙΡΕΤΩ Θ· ΘΕΟΤΗΤΙ ΚΑΙ
ΤΙΜΗ ΤΙ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ·
ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΟΥ ΣΥΝΗΤΙΘΕΤΑΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ Η ΝΟΥΝ ΗΤΤΟ
ΡΟΝ. ΑΥΤΟΣ ΥΦΕΞΕΙ Τ
Θ· ΦΙΛΟΤΟΜΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΙΕΡΑΙ ΚΡΙ
ΣΕΩΣ· ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ ΟΥΝ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΑΝΟΗΤΟΝ ΑΥΤΩΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΥΔΟΞΑΝΕΝ
ΣΤΑΣΙΝ Η ΛΙΩΝΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙ
Θ· ΕΣΙΣ· ΩΣ ΕΝΔΡΑΧΕΙ ΤΟΙ
ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΣΕΧΟΥΣΙ
ΛΟΓΟΝ ΟΥΔΕ ΑΡΧΕΔΟΝ. ΟΔΟ
ΓΗΣΑΤΙ ΖΟΥΣΙΝ ΟΝΤΩΣ ΙΣ

πάσχουσιν. ἀνοίατον πῆ
περικοπτόντες· ἵνα
δὲ μὴ ἱκανὰ τὰ προῳρισμένα
λίαν. ὡς τὴν τοῦ ἁγίου
τοῦ ὑϊτάλιου πίστιν.
ἣν ἅπαντι τῷ θείῳ ὑπὸ τὸ
μακαρίου ἀλλὰ σοῦ τοῦ
τῆς ἡμῶν ἐπισκόπου
ἐγγράφου ἐπιδέδωκε.
πρότερον μὲν ἀποδεχο
μένων. νῦν δὲ ἀναιρο
μένων. καὶ περὶ τοῦ τὸ
βραχέα δὴ πλατύνομεν
ὑμῖν τοίνυν ἡμῖν καὶ μὲν ἀπ
τοῖς ἐν ἡμῖν οἰκείοις αὐτῶν ἢ
καὶ μᾶλλον τοῖς καὶ μὴ
σταῖς τῶν ἀπορρήτων
θεολογῶν. ὡς περὶ οὐσία
νι καὶ οἷς τὸ εἶναι τοῖς
λεγομένοις· ὅλην τὴν
νόσον ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς καλυ
πτοντες. μόλις καὶ τὴ
χάριν τῶν ῥημάτων·
ὅτ᾽ ἀνδεταῖς οἰκείαις ὑ
πολήψεσι περὶ τῆς ἐνα
φρωπήσεως· ἀσυγγραφὴ
παρίστησιν. ἐλέγχων
τας καὶ μιεζωντας.
τὰς μὲν εὐσεβεῖς λέξεις
ὁμολογοῦσι. περὶ δὲ τὸ
νοῦν καὶ οὐρανοῦσιν
οὐκ ἀγχόνας οὐδὲ
ἄλογον. οὐδὲ ἄνουν. οὐ
δὲ ἀτελῆ ὁμολογοῦντες
τὸν ἄνον. ψυχὴν δὲ
καὶ λογικὴν καὶ νοῦν ἴ
τὴν εἰς ἀγονίαν
θεότητα· ὡς αὐτῆς τῆ
χάρις ὑγιοῦς ἀφ᾽ εἰς ἐν σω
νίας. ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ τῶν

ἡμετέρων νικᾶν ὁρῶν
πίνων. εἰς καὶ τὸ ἀναμαρ
τητον ἰσρεῖ τὸν ἢ
καθ᾽ ἡμᾶς ἡμῶν. καὶ τῶν
ἡμετέρων πάθων νικᾶ
φάρσιον. οὗ τῶν τοῦ νικᾶ...
τοῦ ἡμεῖς δὲ νοῦν ἔχο
μεν παρεζητοῦντας
καὶ ὡς καὶ λιανεῦν φω
νοῦν ἔχοντα τὴν θεότητα
λέγοντες· οὐχ ὑπερήμει
ς ὑπολαμβάνοντες. ὅτι
οὐ τὸν ἑαυτῶν νοῦν κα
θ᾽ ἁπάντων ἀλλὰ τοῦ
νοος εἰκείνου· ὃν ὑπὲρ
πάντων θεὸς πρὸ ἀνεδεξά
το. καὶ πρὸς αὐτὸν ῥυ
θμιζόντες ὡς ἐφι
κτὸν· οὗτοι νοῦν ἔχ
ειν λέγονται ὡς εἰ...
σαρκα ἔχων μαρτυρεῖ
ἐν ἀνέχειν εἰκεῖνοι.
οὐ τὴν σαρκα παιδαγω
γήσαντες. καὶ ἐν σώμασι
καὶ ἐν ψυχαῖς μετοχοι ἔχ
κατὰ τοῦτο γινόμενοι
καὶ ὡς ἐφορμαμεν
τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊ
κοῦ. οὕτω φησὶ φο
ρισόμενος καὶ τὴν ἐπὶ κό
νατον ἐπουράνιον· οὐ
τω δὲ καὶ τέλειος αὐτοῖς
ἄνοι. οὐχὶ πεπειραλιε
νος κατὰ πάντα κατὰ
λιε τέραχωρὶς ἁμαρτι
ας. ἀλλὰ τὸ εἰς ψυ καὶ πρὸ
ς ὑπερβαλλόμενος τίζε
ται· τοῦτο γὰρ φα
σὶ τὸ τελειότερον· τὸ
δὲ αὐτοῖς καὶ περὶ τῆς

ἐναν-θρωπήσεως καὶ σου-
γου̂σι φωνήν· τὸ ἐνη-
θρώπησε νοῦν κενὸν ἀνω-
γεγενῆσθαι αὐτῶν πε-
ριέπηξεν ἐζήτηται γὰρ
νοι κατὰ τὸ εἰρημένον.
αὐτὸς γὰρ ἐπίστασκε τὴ
πὴν ἐν τῶν ἀνω. ἀλλὰ
νοῖς ὧν λιάσε καὶ συνε
πολίτευσα τολέγοντες
καὶ διδάσκοντες· καὶ
προσέσεινην καταφεύ
γοντες τὴν φωνήν·
τὴν μετὰ ταῦτα ἐπι
τῆς γῆς ὤφθη. καὶ τοῖς
ἀνοίσσυναναστραφη
λέγουσαν· καὶ τιάντις
ἀρωνίζοιτο ἐπὶ πλέον·
οἵτον ἄνθρωπον ἀπο
κίσε νάζόμενοι καὶ τὴν
ἐντὸς εἰκόνα. τοῦτο εἰκὸς
ἡμῶν νικαθαρίζουσι
μόνον. διὰ τοῦ καινὸ
προσώπου καὶ τοῦ ὁρω
μένου· τοσοῦτον ἐαυ
τοῖς μαχόμενοι. ὡς πο
τὲ μὲν διὰ τὴν σάρκα
καὶ τὰ ἄλλα πάθε ὡς καὶ
σαρκικῶς ἐζητῆσθαι·
ντεῦθεν ἀρ' αὐτοῖς
ὁ δεύτερος ἰουδαϊσμὸς
ὥρμηται. καὶ ἠχλι
σε τῆς καὶ μὴ ρωδήσεν
τῶν παραδείσων τρυφῆ·
καὶ σχεδὸν τὰ αὐτὰ
πάλιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
ἀνάλαβὰν εἰν ἡμᾶς·
πότε δέδοκησιν καὶ ἀλ
λοῖ ἀλλοθεὶ αἱ τῆς
σαρκὸς ἐισάγειν. ὡς οὐ

λεν τῶν ἡμετέρων
παθούσης. ὃ δὲ ἐστὶν
ἁμαρτία ἐστὶν ἐλεύθε
ρα· καὶ σεχρῆσθαι πρὸς
τοῦτο τῇ ἀποστολικῇ
φωνῇ. ὃν καὶ ἀποστολικὸς
νοοῦμενην λεγομένη.
ἐνόμοι ωλιατιάνων τὸ
σῶμα ἡμῶν γεγενῆσθαι.
καὶ σχήματι εὑρῆσθαι
ὡς ἄνθρωπον· ὡς οὐχὶ τοῦ
ἀνθρώπινου εἴδους
ἐντοῦτο ἰσαπλουμέ
νου φαντασίας δέτινος
ἀπατηλῆς καὶ δοκήσε
ως· ἐπειδὴ τοίνυν
αἱ φωναὶ αὗται· καὶ
λῦσαι ἐννοούμεναι.
μετατῆς εὐσεβείας εἰ
ει. καὶ ὡς δὲ ἐζήτηται
ναι τὸ δυσεβὲς ἔχουσι.
τὸ φαυλίας τὸ νεῖ καὶ
τοῦ σοῦ ἰταλιοῦ λογου-
μένης ἐπὶ τοεύσε
βεστέρου δὲ ζάμεθα.
οὕτω τοῦ φελείν πεί
φοντος· ἄλλοι δὲ πρὸς
τὸν γεγραμμένον
νοῦν ἀγριαίνουσιν· ὁ
μοιδοκεῖ καὶ διάλαος
αὐτὸς μεταδιδαχθεὶς
καὶ διαπυθόμενος
ἐπὶ τῶν προτέρων μὲ
νειν αὐτοῦ σεζήτη
σεων. ἀποικρύψ τοῦ
αὐτοῦ σε ποιήσθαι.
καὶ τὸ γραμματεῖον
ἀνατετραφέναι τῆς
πίστεως σὺν ἀναθέμα
τισμῷ· καὶ προσαυτῇ

ΤΗΝ ΑΠΑΤΗΝ ΑΥΤΩΝ
ΔΥΣΧΕΡΑΝΑΣ. ΗΝΕ ΠΑΦΕΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΟΣ·
ΤΑΥΤΟΥΝ ΕΛΑΒΟΝΤΕΣ
ΣΑΦΩΣ· ΜΗ ΧΑΛΕΠΑΙΝΕ
ΤΩΣΑΝ ΗΜΙΝ. ΑΛΛ ΕΝΤΡΕ
ΠΕΣΘΩΣΑΝ· ΜΗΔΕ ΚΑΤΑ
ΨΕΥΔΕΣΘΩΣΑΝ. ΑΛΛΑ ΣΥΣΤΕΛ
ΛΕΣΘΩΣΑΝ· ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΥ
ΛΩΝΩΝ ΕΞΑΛΕΙΦΕΤΩ
ΣΑΝ. ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ
ΣΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΚΕΙΝΟ ΠΡΟ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΕΙΚΑΙ ΙΣΗΡΥΓΜΑ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΜΕΤΑΖΗ
ΤΗΜΑΤΟΣ ΕΥΦΥΕΣ ΑΠΑΝ
ΤΩΝ ΤΕΣ ΤΟΙΣ ΕΙΣΙΟΥΣΙΝ
ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ· ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΡΟΣ
ΚΥΝΕΙΝ. ΜΗ ΑΝΘΡΩΠΟΦΟ
ΦΟΡΟΝ. ΑΛΛΑ ΘΕΟΦΟΡΟ
ΡΟΝ· ΟΥΤΙ ΓΕΝΟΙΤΟ ΑΝ ΑΛΟ
ΓΩΤΕΡΟΝ. ΚΑΝ ΤΩ ΡΗΜΑ
ΤΙ ΜΕΓΑ ΤΟΥΤΩΝ ΦΡΟΝΕΙ
ΣΙΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΚΑΛΗΦΕΙΑΣ
ΙΚΡΥΚΕΣ· ΧΑΡΙΝ ΜΕΝ
ΓΑΡ ΕΧΕΙ ΤΙΝΑ ΣΟΦΙΣΤΗ
ΚΗΝ ΤΩΝ ΤΑΧΕΙ ΤΗΣΑΝ
ΤΙΣΤΡΟΦΗΣ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΟ
ΛΟΓΙΚΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ.
ΤΟΥΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΥΣ ΤΕΡ
ΠΟΥΣΑΝ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΤΩΝ ΓΕ
ΛΟΙΩΝ ΓΕΛΟΙΟΤΕΡΟΝ. ΚΑΙ
ΤΩΝ ΑΣΥΝΕΤΩΝ ΑΣΥΝΕ
ΤΩΤΕΡΟΝ· ΕΙ ΓΑΡ ΤΙΣ ΜΕ
ΤΑΒΑΛΩΝ. ΤΗΝ ΑΝΟΣΙΩ
ΤΗΤΑ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΑΡΞΕΙΣ
ΦΗ. ΩΝ ΤΟ ΜΕΝ ΗΜΙΝ
ΑΡΕΣΚΕΙ. ΤΟ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ. Ε
ΠΕΙΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ
ΧΡΗΣΑΙ ΤΟ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΤΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΘΕΟΓΝΩΣΤΟΥ.

ΤΗΣ ΥΝΑΧΘΗΣΕΣΘΑΙ· ΤΟ
ΔΕ ΙΝ ΠΡΟΣΚΥΝΕΙΝ ΚΑΙ Η
ΣΑΡΙΣΑ ΘΕΟΦΟΡΟΝ. ΑΛΛΑ
ΘΗΛΑΝΘΡΩΠΟΦΟΡΟΝ ΩΝ
ΤΗΣ ΑΤΟΠΙΑΣ· ΤΗΝ ΑΠΟ
ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗΝ ΜΕΤΑ
ΧΝΗ ΣΟΦΙΑΝ. ΣΗΜΕΡΟΝ
ΗΜΙΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝ·
ΕΦΩΝΗ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΕΝ ΑΖΙΟ
ΓΑΡ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΕΤΩΝ ΗΠΙΣΤΙΣΕΝ
ΖΑΤΟ· ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ΣΧΕ
ΔΟΝ ΕΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΑΦ ΟΥ ΧΣ ΕΠΕΦΑΝΕΡΩΤΑΙ.
ΙΚΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΥΤΟΥ ΧΡΟ
ΝΩ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΜΩΝ·
ΙΚΕΝΗ ΔΕ ΚΑΙ ΗΠΙΣΤΙΣΕΝ
ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΗΝ ΜΕΝ
ΟΥΚ ΑΡΤΥΡΗΣΑΝ ΤΕΣΣΑΡ
ΤΥΡΗΣΑΝ. ΜΙΑ ΤΗΝ ΔΕ
ΙΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΥ ΠΡΟΕΣΤΗΣΑ
ΟΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΙΚΟΥ
ΤΟΙΣ ΠΡΟΣΤΑΤΑΙ. ΚΑΙ ΤΩΝ
ΜΕΤΡΩΝ ΗΝ ΧΑΡΙΣ· ΑΛΛΟΥ
ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΤΙΣ ΔΕ ΟΥ
ΚΑΝ ΑΥΤΟΥΣ ΑΓΑΣΑΙ ΤΟ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ· ΟΙΣ ΑΦ
ΑΥΤΟΙ ΤΑΧΥ ΔΙΑΙΡΟΥΝ
ΤΕΣ. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΝ ΕΓΕΝΝΗ
ΘΗΣΑΝ ΕΠΕΙΡΑΣΘΗ· ΚΑΙ
ΕΠΕΙΝΗΣΕΝ ΚΑΙ ΕΔΙΨΗ
ΣΕΝ· ΕΙΣΟΠΙΑΣΕΝΤΕ ΚΑΙ
ΥΠΝΩΣΕΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩ
ΠΙΝΩΝ ΠΡΟΣΗΝΕΜΟΝΤΕΣ.
ΤΟ ΔΕ ΥΠΟ ΑΓΓΕΛΩΝ ΕΔΟ
ΞΑΣΘΗ. ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑ
ΣΤΗΝ ΕΝΙΚΗΣΕΝ ΕΣΑΙ ΕΤΡΕ
ΨΕΝ. ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΥΠΕΡ
ΘΕΟΦΑΛΑΣΣΗΣ ΕΠΑΙΖΕΥΣΕ·
ΤΗ ΘΕΟΤΗΤΙ ΛΟΓΙΖΟΜΕ

νοι· καὶ τὸ μὲν πονηρεύεσθαι
καὶ τελωνεῖν, ἡμέτερον
εἶναι λέγοντες· τὸ δὲ λα-
ζαρεύειν οὐ βοᾷν. καὶ
τὸν τετραήμερον νε-
κρὸν ἐγείρειν. ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ τὸ μὴ πρωνιάσε. καὶ
ἐσταυρῶσθαι καὶ ἐτάφη
τοῦ προκαλύμματος. τὸ
δὲ ἐξ ἀρχῆς εἶναι καὶ ἀνέστη
καὶ ἀνέβη τοῦ σταυρι-
σματος· ἐπεὶ ταῦτα κατηγο-
ροῦσιν ἡμῶν ὡς δυσφη-
μούντων ἀπὸ τῶν ἁπλῶς
τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμασίαν
ἕνωσιν· δεόντως μὴ ποι-
εῖν δοκοῦσι κατηγοροῦσιν. ἢ
μὴ κατηγορεῖν ὧν πράτ-
τουσιν· εἰ περὶ ἑαυτοῖς
γοῦν ἀκολουθεῖν ἐγνω-
κασιν, ἀλλὰ μὴ καὶ τὰ τῶν
ἀντιπάλων·

Τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ἀλογία·
καὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς
τὴν ἀλήθειαν ἀπολιᾶ
χεσθαι. ὡς καὶ δὲ περὶ
πίπτοντας αὐτὸν σὺν ἑ-
αυτοῖς· μὴ οἷόν τε ἰσχύ-
νεσθαι· καὶ εἴτι τοιοῦτο
ταῖς ταύταις γραφεῖν ἡ-
μᾶς ἢ λέγειν εἰκόντας
ἀλλ' οὐ τυραννουμέ-
νους· καὶ τὴν ἕνωσιν
ἀποσπεχάζοντας· ἀλλ' οὐ
χὶ καὶ λιάνως πουλάζον-
τας· ἵστω καὶ ὡς φρο-
νῶν καὶ οὐκ ἐστοχα-

μένων τῆς σῆς μετέρας
ἐπιφωνίας· ὅτι οὐδὲν
εἰρηνικὸν ἐστὶν ἡ ἐρέ-
νε προτιμότερον· ὥστε
αὐτὰ πείθειν τὰ πράγμα
τα· καὶ μὴ ἀποδύσεσθαι
νεανιεύοντας καθ' ἡμῶν
ἀποκλείειν πάντα πα-
ρὰ τὴν ὁμόνοιαν·

†ΦΑΝΑΙΟΝΕΠΑΙΝΩΝ. ΑΡΕ
ΤΗΝΕΠΑΙΝΕϹΟΜΑΙ· ΤΑΥ
ΤΟΝΓΑΡΕΙϹΕΙΝΟΝΤΕΕΙΝΕΙ
ΙϹΑΙΑΡΕΤΗΝΕΠΑΙΝΕϹΑΙ·
ΟΤΕΠΑϹΑΝΕΝΕΑΥΤΩΝ
ϹΥΛΛΑΒΩΝΕΙΧΕΤΗΝΑΡΕ
ΤΗΝ· ΕΙΤΟΓΕΔΑΙΦΕϹΤΕΡΟ
ΕΙΠΕΙΝΕΧΕΙ· ΦΩΝΑΡΖΩϹΙ
ΠΑΝΤΕϹΟΙΚΑΤΑΦΥΖΗϹΑΝ
ΤΕϹ· ΙϹΑΝΕΝΤΟΦΕΝΔΕΑΠΛΑ
ΛΑΓΩϹΙΚΑΦΟΣΙϹΑΙΑΒΡΑΑΜ
ΙϹΑΙΙϹΑΑΙϹΙϹΑΙΙΑΚΩΒ ΑΙϹΟΥ
ΕΙΘΕΟΦΟ. ΩϹΟΥΝΕΙϹΑΡΩΝΤΟΣ
ΑΛΛΑΖΩΝΤΩΝ· ΑΡΕΤΗΝΔΕ
ΕΠΑΙΝΩΝ, ΟΥΝΕΠΑΙΝΕϹΟ
ΜΑΙΠΑΡΟΥΤΟΙϹΑΝΟΙϹΙΠΑΡΕ
ΤΗΙ· ΚΑΙΤΟΠΡΟϹΑΥΤΟΝΑ
ΝΑΓΕΟΦΑΙΝΕΙΕΠΑΝΑΓΕΟΦΑΙ-
ΔΙΑΤΗϹϹΥΓΓΕΝΟΥϹΕΛΛΑΔΙ
ΦΕΩϹ· ΠΟΛΛΩΝΓΑΡΟΝΤΩΝ
ΠΑΝΙΝΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝ, ΟΥΔΕ
ΟΥΝΕΙΠΟΙΤΙϹΑΝΗΛΙΚΩΝ
ΚΑΙΟΣΩΝ, ΩΝΕΚΟΥΕΧΟ
ΜΕΝΤΕΚΑΙΕΖΟΜΕΝ. ΤΟΥ
ΤΟΔΙΕΓΙϹΤΟΝΙϹΑΙΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΟΤΑΤΟΝ· ΗΜΙΝΟϹΑΥ
ΤΟΝΝΕΥϹΙϹΤΕΙΚΑΙΟΙΚΕΙΩ
ΣΕΙ· ΟΠΕΡΓΑΡΕϹΤΙΤΟΙϹΑ

ϹΦΙΤΟΪϹΠΛΕΙΟϹ· ΤΟΥΤΟΤΟΙϹ
ΝΟΗΤΟΙϹΦϹ· ΟΜΕΝΓΑΡΤΟ
ΟΡΩΜΕΝΟΝΦΩΤΙΖΕΙΚΟ
ϹΜΙΟΝ. ΟΔΕΤΟΝΑΟΡΑΤΟΝ·
ΙϹΑΙΟΜΕΝΤΑϹΙΩΜΑΤΙΚΑϹ
ΟΤΕΙϹΠΛΕΙΟΣΙΔΕΣΟΔΕΤΑϹ
ΝΟΕΡΑϹΦΥΣΕΙϹΦΕΟΙΔΕΙϹΙ
ΠΕΡΙΑΖΕΤΑΙ· ΙΚΑΙΩϹΠΕΡ
ΟΥΤΟϹΤΟΙϹΤΕΟΡΩΜΕΝΟΙϹ
ΤΟΙϹΟΡΩΜΕΝΟΙϹ. ΤΟΙϹΔΙΕ
ΤΗΝΤΟΥΟΡΑΝ· ΤΟΙϹΔΕ
ΤΗΝΤΟΥΟΡΑϹΦΑΙΠΑΡΕ
ΧΩΝΑΥΝΑΜΙΝ. ΑΥΤΟϹΤ
ΟΡΩΜΕΝΩΝΕϹΤΙΤΟΙϹΑΛ
ΛΙϹΤΟΝ. ΟΥΤΩΦΕΤΟΙϹΝΟ
ΟΥϹΙΚΑΙΤΟΙϹΝΟΟΥΜΕΝΟΙϹ.
ΤΟΙϹΔΙΕΝΤΟΝΟΕΙΝ· ΤΟΙϹ
ΔΕΤΟΝΟΕΙϹΦΑΙΔΙΑΜΙΟΥΡ
ΓΩΝ. ΑΥΤΟϹΤΩΝΝΟΟΥΜ
ΕΝΩΝΕϹΤΙΤΟΑΚΡΟΤΑΤΟ
ΕΙϹΟΝΠΑϹΑΕΦΕΞΕΙϹΙϹΤΑΤΑΙ.
ΙΚΑΙΥΠΕΡΟΝΟΥΔΑΜΟΥΦΕ
ΡΕΤΑΙ· ΟΥΔΕΓΑΡΕΧΕΙΤΙΝ
ΗΛΟΤΕΡΟΝ. ΠΟΛΛΩΣΕΧΕΙ·
ΟΥΔΕΦΙΛΟϹΟΦΩΤΑΤΟϹ
ΝΟΥϹΙΚΑΙΔΙΑΒΑΤΙΚΩΤΑΤΟϹ·
ΗΠΟΛΥΒΡΑΧΙΟΝΕϹΤΑΤΟϹ·
ΤΟΥΤΟΓΑΡΕϹΤΙΤΟΤΩΝΗ
ΡΕΙϹΤΩΝΕϹΧΑΤΟΝ. ΚΑΙΟΥ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΙϹ, ΠΑϹΗϹΦΕΩ
ΡΙΑϹΑΝΑΠΑΥϹΕϹ· ΩΝΤΙΝΙ
ΜΕΝΟΥΝΕΖΕΓΕΝΕΤΟΔΙΑ
ΛΟΓΟΥΙΚΑΙΘΕΩΡΙΑϹ· ΔΙΑϹΧΟ
ΤΙΤΕΙΝΥΛΗΝΙΚΑΙΤΟΣΑΡ
ΚΙΚΟΝΤΟΥΤΟ. ΕΙΤΕΝΕΦΟϹ
ΧΡΗΛΕΓΕΙΝ. ΕΙΤΕΠΡΟΙΚΑ
ΛΥΛΙΑ. ΦΩϹΥΓΓΕΝΕϹΘ
ΚΑΙΤΩΑΚΡΑΙΦΝΕϹΤΑΤΗ
ΦΩΤΙΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ. ΚΑΘΟ
ϹΟΝΕΦΙΚΤΟΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

ΘΥCΕΒ. ΚΑΙCΑΡΕΙΟCΟΥΤΟC
ΤΗΙCΤΕΕΝΤΕΥΘΕΝΕΝΑΝΑΒΑ
CΕWC. ΚΑΙΤΗCΕΙCΕΙCΕΘΕW
CΕWC. ΕΙΝΤΟΓΝΗCΙWCΦΙ
ΛΟCΟΦΗCΑΙΧΑΡΙΖΕΤΑΙ.
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΜΕΡΤΗΝΨΥΛΙΚΗΝ
ΔΥΑΔΑΓΕΝΕCΘΑΙΔΙΑΤΗΝ
ΕΝΤΗΤΡΙΑΔΙΝΟΟΥΜΕΝΗΝ
ΘΕΟΤΗΤΑ· ΟCΤΙCΔΕΥΠΟ
ΤΗCCΥΖΥΓΙΑCΧΕΙΡWΝΕΓΕ
ΝΕΤΟ. ΚΑΙΤΟCΟΥΤΟΙΝΤW
ΠΝΑWCΥΜΒΕCΧΕΘΗ. WCΚΑΙ
ΔΥΝΗΘΗΝΑΙΕΜΒΛΕΘΗΝΑΙ
ΠΡΟCΤΑCΤΗCΑΙΝΟΦΕΙΑCΑΥ
ΓΑC. ΜΗΔΕΥΠΕΡΤΑΚΑΤW
ΤΕΜΕCΘΑΙ. ΓΕΓΟΝWCΑΝΗW
ΘΕΝΙCΑΙΠΡΟCΤΑΛΑΝWΙCΑ
ΛΟΥΛΙΕΝΟC. ΑΘΛΙΟCΟΥΤΟC
ΕΑΛΩΙΤΗCΤΥΘΛWCΕWC.
ΚΑΙΜΕΥΡΟΝΤΟΓΕΘΕΝΤΑΥΘΑ·
ΚΑΙΤΟCΟΥΤWΝΠΛΕΟΝ. Ο
CWΠΕΡΑΝΑΛΛΟΝΥΙΟΝΤΗC
ΕΥΡΟΙΑCΠΑΙΖΕΤΑΙ·ΚΑΙΠΕΙ
ΘΕΤΑΙΑΛΛΟΤΡΙΚΑΛΟΝΕΙ
ΝΑΙΠΡΟΤΟΥΟΝΤWCΙΚΑΛΟ.
ΠΟΛΕΜΙΟΝΠΟΛΕΜΙΡΑCΑΟΖΗC
ΚΑΙΡΕΟΜΑΡΕΠΟΛΕΜΟC· Η
ΖΟΦΟΝΙΚΑΤΑΙCΡΙΘΗΝΑΙ,
ΗWCΕΠΥΡΙΔΕΙΝ· ΟΠWCΦW
ΟΥΙCΕΓΝWΡΙCΕΝ·

ΤΑΥΤΑΟΛΙΓΟΙCΜΕΝΕΦΙΛΟ
ΦΙΘΗ· ΚΑΙΤWΝΗΝΥΝΙCW
ΤWΝΠΑΛΑΙ. ΟΛΙΓΟΙΓΑΡΟΙ
ΤΟΥΦΥ. ΚΑΙΕΙCΙΝΑΝΤΕC
ΠΛΑCΜΑΤΑ· ΝΟΜΙCΘΕΝΤΑΙC·
CΤΡΑΤΗΓΟΙC· ΙΕΡΕΥCΙ· ΠΡΟ
ΦΗΤΑΙC· ΕΥΑΓΓΕΛΙCΤΑΙC·
ΑΠΟCΤΟΛΟΙC· ΙΟΥΔΑΙCΙCΚΑΙ
ΔΙΔΑCΚΑΛΟΙC· ΠΑΝΤΙΤΙΠΝΙ
ΚWΠΛΗΡWΜΑΤΙΚΑΙCΥ

CΤΗΡΙΑΤΙ· ΕΝΔΕΤΟΙCΠΑCΙ.
ΚΑΙΤWΝΗΥΝΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝ
ΤΙΝΑCΔΗΛΑΡΓWΤΟΥΤΟΥC.
ΟΙΟΝΤΟΝΕΝWΧΕΙCΕΙΝΟΝ·
ΤΟΝΕΝWΣ· ΤΟΝΑΒΡΑΑΜ·
ΤΟΝΙCΑΑΚ· ΤΟΝΙΑΚWΒ· Τ
ΔWΔΕΚΑΠΑΤΡΙΑΡΧΑC· ΤΟΝ
ΜWCΕΑ· ΤΟΝΑΑΡWΝ· ΤΟΝ
ΙΗCΟΥΝ· ΤΟΥCΚΡΙΤΑC· ΤΟΝ
CΑΜΟΥΗΛ· ΤΟΝΔΑΥΙΔ· ΤΟΝ
CΟΛΟΜWΝΤΑΜΙΕΧΡΙΤΗΝΟC·
ΤΟΝΗΛΙΑΝ· ΤΟΝΕΛΙCCΑΙΟΝ·
ΤΟΥCΠΡΟΤΗCΑΙΧΜΑΛWCΙΑC
ΠΡΟΦΗΤΑC· ΤΟΥCΜΕΤΑ
ΤΗΝΑΙΧΜΑΛWCΙΑΝ· ΚΑΙ
ΤΑΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝΔΗΤΑΥΤΑ
ΤΗΝΤΑΞΕΙ· ΚΑΙΠΡWΤΑΤΗΝ
ΑΛΗΘΕΙΑΝ· ΟCΑΠΕΡΙΤΗΝΧΥ
CΑΡΚWCΙΝ· ΗΤΟΙΠΡΟCΛΗΨΙ
ΤΟΝΠΡΟΤΟΥΦWΤΟCΑΥ
ΧΝΟΝ· ΤΗΝΠΡΟΤΟΥΛΟΓΥ
ΦWΝΗΝ· ΤΟΝΠΡΟΤΟΥ
ΛΙΕCΙΤΟΥΛΙΕCΙΤΗΝ· ΛΙΕ
CΙΤΗΝΠΑΛΑΙΑCΔΙΑΦΗΜΙCΘ
ΚΑΙΝΕΑC· ΙWΑΝΝΗΝΤΟΝ
ΠΑΝΥ· ΤΟΝΧΥΙΑΦΗΤΑC.
ΤΟΥCΛΙΕΤΑΧΗ· ΠΛΑΟΥΤΕΡΟ
ΚΑΦΕΘΕΝΤΑC· ΗΔΙΑCΠΑΡΕΙ
WΝΓΝWCΘΕΝΤΑC· ΗΔΙΑ
ΛΟΓΟΥΦΑΝΕΡWΘΕΝΤΑC·
ΗΤΕΛΕΡWΘΕΝΤΑCΔΙΑΠΑΝΑ
ΤΟC· ΤΟΥΤWΝΑΘΑΝΑCΙΟC
ΤΟΙCΛΙΕΝΗΡΙΑΛΙΦΘΕΙ·
ΤWΝΗΔΕΛΙΗCΡΟΝΑΠΕΛΕΙ
ΦΘΗ· ΕΥΤΕΔΕΟΥCΙCΑΝΥ
ΕΤΕΡΕCΧΕΝΕΓΕΙΝΤΟΛΜΗ
ΡΟΝΕΠΕΙΠΕΝ· ΕΚΑΙΤWΝΛΙΕ
ΤΟΔΕΔΟΤΟΝ· ΤWΝΔΕΤΗ
ΕΙΡΑΧΘΕΝΤΑΥΤΑΔΕΤΟΠΡΑ
ΟΝ· ΤWΝΔΕΤΟΝΖΗΛΟΝ·

τῶν δὲ τοὺς ἐκ πενίας· τ
δὲ τὰ πλείω· τῶν δὲ ἅπαν
τα μιμησάμενος. καὶ ἀλ
λοῖ παλλοὺς καὶ ἄλλοσε ἀβῶν.
ὡς περὶ τὰς αἱρέσεις ἐφῦ
περβολὴν σπουδάζοντες· καὶ
εἰς μίαν τὴν ἑαυτοῦ τύ
χην συνάγων. ἐνάρε
τησε δὲ πάντων μάλι
στα γράψας· τοὺς μὲν ἐν
λόγῳ δεινοὺς· τὴν πρᾶξει·
τοὺς πρακτικοὺς δὲ· τῷ
λόγῳ νικῆσαι· εἰ βούλει δὲ
λόγῳ μεν τοὺς εὐδοκίμους
ἐν λόγῳ. πρᾶξει δὲ τοὺς
πρακτικωτάτους ὑπερ
βαλών· καὶ τοὺς μὲν ἐκ τά
ξεως φερομένους ἔχο
ντας. τῶν περὶ τοὔτερον.
ὑπερβάλλοντι· τοὺς δὲ
ἰσοφ' ἑτέρου μᾶλλον. τοῖς
ἀμφοτέροις παραδράμω·
καὶ εἰ μὲ γάτοις προλαβοῦσι
τὸ παράδειγμα τούτῳ
γενέσθαι τῆς αἱρέσεως. οὐ
χὴ τὸν εἰς εὐφημίαν
τῶν ἡμετέρων καλῶ. τὸ
τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι
παράδειγμα· πάντα μὲ
δὴ ταῦτ' εἰς εἶναι λέγειν τε
καὶ ἀκούειν. μικρο
τέρου μὲν εἰ ἐτύχομεν. ἢ
καὶ τὰ τὴν παροῦσαν ὁρ
μὴν τοῦ λόγου. καὶ ἐπὶ τὸ
ρίας ἐργονόμους εὐφημίας·
ἀλλὰ καὶ διὰ παραδοῦναι
γραφῇ· παιδεύματε
καὶ ἡδύσματοῖς εἰς ὕ
στερον εὐχῆς ἔργον ἐ
μοί· ὡς περ τὸν ἐκεῖνος

ἀντωνίου τοῦ φείου
βίον συνέγραψε. τοῦμὸ
νδρὸς οὐ βίου νόμος φε
ρὰν ἐν πλάσματι δι' ἡ
γήσεως· ὀλίγα δὲ εἰς πολ
λῶν τῶν ἐκείνου δι' ε
ξελθόντες. καὶ ὡς ἂν χεδι
αζειν ἁπλῶς μᾶλλον ἢ μιμῶς
γνωρίμως τέρατον
τε ὑμετέρου ἀφόβως
ως ἀπόθεον. καὶ τὴ
πανηγυρεῖ τοῦ εἰκὸς εἰς
πληρώσωμεν. τάπλεῖ
τοῖς εἰδόσι παρήσομεν·
οὐδὲ γὰρ ἄλλως ὅσιον οὐ
δὲ ἀσφαλές· ἀσεβῶν μὲ
βίους τιμᾶσθαι τοῖς νῦν
μαις. τοὺς δὲ εὐσεβεῖς ἀδι
ενεργήτους σιωπᾶ
ραπέρασθαι· καὶ τὰ τ
τὰ ἐν πολει. ἢ μὴ μόλις ἂν
καὶ πολλὰ τῆς ἀρετῆς οὐ
ποδείγματα σωθείη.
ὥσπερ τοὺς ἱππικοὺς εἰς τὰ
τὰ θέατρα· οὕτω δεῖ καὶ
τὰ θεῖα παίζουσαν· ἐκεῖ
νος· ἐτράφη μὲν ἐν τοῖς
ἐν τοῖς βιοῖς πρέπει καὶ
παιδεύμασιν. ὀλίγα τῶ
ἐγκυκλίων φιλοσοφη
σας. τοῦ μὴ δοκεῖν πᾶν
τα σι τῶν τοιούτων
ἀπείρως ἔχειν. μηδὲ ἀ
γνοεῖν ὧν ὑπερίδειν ἐ
δοκίμασεν· οὐδὲ γὰρ
ἦν ἐς χετο τοῦ τῆς τυ
χῆς εὐγενὲς καὶ φίλο
τιμον· ἐν τοῖς μὴ ταῖ
οἷς ἀσχολεῖσθαι· οὐδὲ
ταὐτὸν πάθειν τῶν

ἄφελητῶντοῖςἀπείροις·
ὅιτονἀέραπλείωπαίον
τες. ἢτὰςῶματαπῶνἀ
φλωνἀποτυγχάνουσι·
καὶπᾶσανμὲνπαλλιανδι
βλον. πᾶσανδὲνεανὶς
μελετησας ὡςοὐδεμιᾶ
ἑτερος. πλουτεῖμενθεω
ριαν. πλουτεῖδεβιουλαμ
προτητα· καὶπλέκειφυ
λακὶωςἀμφότερα. τὴν
χρυσῆνὸντωςσειρανὶω
τοῖςπολλοῖςἁπλοικον· βι
μενὸδηγῶθεωριας· θε
ωριᾶδὲςφραγιδιβιου
χρισαμενος· ἀρχὴτε
τῆςσοφιαςφοβοςκυ· οἱ
οἱντιπρῶτονσπαργανῶ·
καὶςοφιᾶτονφοβονῦ
περβᾶτα· καὶεἰςτηνἀγα
πηνἀπαβιβασασα· φυ
λάουσηλιᾶςκαὶῦιους
ληντὶδουλωνἐργαζε
τραφὲὶςδεούτωικαὶ
παιδευθεὶς· ὡςδεεἰπε
καὶηνῦντοὺμαθυπροσῆ
σεσθαιἀλλοντραβὶςτοὺμε
γαχυσῶμιαμεταχειρι
ζεσθαι· κατατὴνμεγα
λὴντοῦθῦβουλὴντε
καὶπροτιμωειν. ἢπορρ
θενκαταβαλλεταιτῶ
μεγαλωνπραγματων
τὰςῦποθεσεις. τῶνμεγα
λωβιβλιατριτουτωνἐγ
κατακλεῖεται. καὶτῶνη
γιζοντωνεἰς. τῶνἐγ
γιζοντιθεωρημενοις
τῆςἱερᾶςἀχιόυταιεῖτα
σεωτερικαὶτᾶζεως· καὶ

πᾶσαντὴντῶνβλθλῖ
ακολουθιανδιεξοδῶν·
ἵναταῦτηςεὐπετέ
στερον. τὴντοῦλαοῦπροεδρια
πιστεύεται· ταυτὸνδὲ
εἰπεῖν. τῆςοἰκουμενης
πᾶσηςεπιστασιαν. καὶοὐ
κἐχωλεγειν. πότερον
ἀρετῆςἄθλον. ἢτῆςεἰς
κλησιαςπηγὴνικαὶζω
ὴντὴνἱερωσυνηνλαμ
βανει· ἐδειγαρεκλειπὸ
σανταυτὴντῶνδιτει
τῆςἀληθειας· ὥςπερτὸ
ἴσμανλποτισθῆναι· ἢ
ὡςπερῆλιανἐκτοῦχει
λιαρρουκατεφυγεμενης
ἀνομβριατῆςγῆς. ἀνα
τῦζαικαὶμικραπνεου
σαν. ἀναζωοποιηθῆναι.
καὶσπερματῶνῑπλῦπο
λειφθῆναι. ἵναμὴτε
πωλεθρωσεδομαικαὶ
γομορρα· ὧνπεριβοητος
μενηκαισία· περιβοη
τοτεραδὲηἀπωλεια. πυ
ρικαὶθειωικαταικαυσθε
των· διατοῦτοπερ
θῆκεραςωτριαςπλαι
ἤδι ἰσμηλιενοις· καὶλι
θοβολησαντεςοὐκδε
ωνεαυτῶτεκαιἄλλη
λοιςηλιᾶσεμεβλῆθη
κατακαιρόν· ἢπῦρικα
θαρτηριονταῖςθλῦ
λαισῦλαικαὶλοιχθρᾶς·
ἢπτυόητεωρικον·
ὧντοὺκοῦφονταῶνδα
γλατωνηκαὶτὸκαρῦ
διαιρεῖται· ἢλλα

χαιρατὰτῆςκαὶσιαςῥιζας
ἑιστεμνουσα· καὶὁλογος
ἑυρίσκειτὸνἑαυτοῦσυν
ηλιαχον· καὶτὸπνᾶκαταλα
λιβανειτὸνὑπεραυτὸ
πνεύοντα· οὕτωκαὶἐ
ὃυνηκαὶδιὰταὐτα· φη
φωτοῦλαοῦπαντος· οὐ
κατατὸνὕστερονηκησ
αντατὸνηρὸντύπον·
οὔτεφόνηςωστεκαὶτυ
ρᾶνηςως· ἀλλὰποστολικως
τεκαὶπηκως· ἐπιτὸν
ηλιαρισουθρονοναναρετω
οὐχὴττοητῆςεὐσεβειας.
ἢτῆςπροεδριασδιάδοχος·
τῆμενγαρπολλοῖςτοα
πεῖκεινουτῆδεἐνθυσαι
τέκεῖνονεὑρίσκεται.
ἢνδηκαὶςυρίωςὕπολη
πτέονδιαδοχὴν· τοῦκε
γαρὸηλιοῦρηνιον· καὶὁ
ηλιοθρονον· τοδεἀντιδρο
ζον· καὶἀντιθρονον· τὸ
ἢηλιεμπροσηγοριαν· ἢδε
ἀληθειανεχειδιαδοχὴς·
οὐγαρβιασαμενος· ἀλλὰ
βιασθεὶςδιαδοχος· οὐδὲὸ
παρανομησας· ἀλλ'ὁπρο
βληθεὶςεἰςνομιως· οὐδὲ
ὁτὰναντιαδοζαζων· ἀλ
λὰτῆςαυτῆςπιστεως
εἰληφὼτὰςλεγοιδια
δοχον· ὡςνοσονὕγειας·
καὶφωτὸςσκοτος· καὶ
ζαλὴνγαλήνης· καὶςυ
νεσεωςἐκστασιν· ἐπεὶ
δεοὐτωπροκαλεται· οὐ
τωκαὶτὴνἀρχηνδια
τιθεται· οὐγαρὁηλιοὐτε
καταλαμβανειτὸνὁρο
νον· ὡςπερὁιτυραννη
δαττηνα· ἢηκαπρονομιαν
παραδοζαναρπασαντες·
καὶεὑρίζειδιατονισορο-
ταυταγαρτῶννοθωη
καὶπαρεγραπτωνἱερε
ωνέστι· καὶτοὐεπαρχια
κατοςἀναζιων· οἱμηδὲ
τῆἱερωςυνηπροεισενεγ
κοντες· μὴδετοὐςκα
λοὺπροταλαιπωρησαν
τες· ὁμοὺτεμαθητὰς
καὶδιδασκαλοιτῆςεὐσε
βειασαναδεικνυνται·
καὶπρὶνισαθαρθῆναι
καθαίρουσι· χθεςἱεροσυ
λοι· καὶσήμερονἱερεῖς·
χθεςτῶνἀπίστωνεζω·
καὶμυσταγωγοισημε
ρον· παλαιοῖςτηνικαικια·
καὶςχεδιοιτὴνεὐσεβειὰ·
ἔργονχαριτοςἀνθρωπι
νης· οὐτηςτοῦὑπνος· οἱ
ὁτὰνπαντὰδιεζελθωσι
βιαζομενοι· τελευτὰι
ονταυραννοῦσικαὶτὴν
εὐσεβειαν· ὢνοὐχὁτρο
πὸςτονβαθμιον· ὁβαθμὸς
δετὸντροπονπιστευ
εται· παραπολυτῆςτα
ζεωςεἰναλλατττομενης·
οἱπλειουςὑπερἑαυτῶν·
ἢτῶντοῦλαοῦἀγνοη
ματων· τὰςθυσιαςὁ
φείλουσι· καὶπαντως
τῶνἀγνοουντερονἁμαρ
τανουσιν· ἢτῶδεἰσθυ-
σιῶνμὴς· ἀμετρα
συγγινωμης· ὡςἂν

μηδὲ ἀναίσχυντοι τοιοῦτοι καὶ
ἰσχνὰ ἀλλὰ καὶ διδάσκοιτο.
ἡ τῆς παχύτητος τῆς σαρ
κὸς τὰ ἑαυτῶν σύρικα
λύοντες· ὧν οὐδὲ ἐ
τερόνεικεῖνος· ἀλλ' ἡνύ
φιλοσμεν τοῖς ἔργοις τὰ
πεινὸς δὲ τῶν φρονημά
τι· καὶ τὴν μὲν ἀρετὴν
ἄπροσίτους· τὴν δὲ ἐντυ
χίαν δὲ καὶ ἰλιανὲ ὑπροσι
τος· πρᾶος· ἄοργητος· συμ
παθὴς· ἡδυστόμαλογον·
ἠδίωντὸν τρόπον· ἀγ
γελικοστοειδὲς· ἀγγελι
κώτερος τὴν διάνοιαν·
ἐπιτιμῆσαι γάλην ὡς· ἐ
παινέσαι παιδευτικῶς·
καὶ μηδέτερον τῶν
καλῶν· τὴν μετρίαν ἀν
μηνασθαι· ἀλλὰ ποιῆσαι
καὶ τὴν ἐπιτίμησιν πρι
σὴν· καὶ τὸν ἔπαινον
ἀρχικὸν· μὴ τετοῦ ἁπα
λοῦ ἑαυτὸν· μὴ τε τοῦ τυ
φοντὸ αὐστηρὸν· ἀλλὰ
τὸ μὲν ἐπιεικείαν· τὸ
δὲ φρονησιν· καὶ φιλο
σοφίαν ἀμφότερα· ἐλα
χίστας μὲν λόγου διατὸ
τροπον δεόμενος· ἄρι σου
τα προσπαιδαγωγίαν· ἐ
λαχίστας δὲ ῥαβδου διὰ τὸ
λογον· ἐτι δὲ ἐλαττωτο
μῆς· διὰ τὴν ῥαβδον μὲ
τρίως παιτ τουσαν·
τιάνυ μὴν ἀναζωγρα
φοῦ τὸν ἄνδρα· παῦ
λος προλαβὼν ἐγράτε·
τοῦτο μὲν· ἐπίσκοπον

ἀρχιερέα τὸν μέγαν·
τὸν διελήλυθότα τοὺς
οὐρανούς· ἀνυμνεῖ· τολμη
σείρας μοῖς καὶ μὲ χριτοῦ
τῶν λόγος· ἐπειδὴ χρι
στὸν ὑσὶ δὲ τοὺς ζῶντας
καὶ τὰχη· τοῦτο δὲ ἐνοῖς
τιμοθέῳ πρὸς αὐτὸν γρά
φων νομοθετεῖ· τὺ
πῶν τῶν λόγων τὸν ἐπι
σκοπῆς προστησόμενον·
εἰ γὰρ ὡς κανόνα τὸν νό
μον παραθεῖς τῶν τὰ
ταῦ παινουμένων· γνώ
σῃ σαφῶς τὴν εὐφυΐαν
τα· δεῦρο δὴ συμπα
νηγύρισατε μοι περὶ τοῦ
λόγου καὶ μνονητι· καὶ
τὰ πλείω μὲν παρατρέ
χειν ἐφέλοντι· ἄλλοτε
δεῦ πάλου κατέχο μέ
νων· καὶ ὑὸς ἔχοντι τὸ
νῦς ὧν εὑρεῖν· ὡς περὶ ἓν
σώματι πάντα χόθεν
ἴσως τε καὶ καλῶν· ἀεὶ γὰρ
μοι τὸ πρόσπεσον καλὰ
ον φαίνεται· καὶ τοῦ
τος ὑναρπάζειν τὸν λόγον·
δεῦρο οὖν μοι διελέσθε
ταῦ τα ταῦ παινούμενα· ὅσοι τῷ
ἐκείνου ἐπαινέται ὡσ
μάρτυρες· καὶ ἀγῶνα ἴσα
λον ἀγωνίσασθε προσάλ
λους· ἄνδρες ὁμόφυλοι
γυναῖκες· νεανίσκοι καὶ
παρθένοι πρεσβύται μὲ
τὰ νεώτερων· ἱερεῖς
καὶ λαός· οἰκονόμοι καὶ
καὶ μιγάδες· οἱ τῆς ἁπλό
τητος καὶ τῆς ἀκριβείας·

ὅσοι τῆς θεωρίας· καὶ ὅσοι
τῆς πράξεως· ὁ μὲν ἐπαι
νέιτω· τὸ ἠνιοχεῖαι
καὶ προσευχαῖς· ὁ δὲ ἀγω
νιστὴς καὶ ἄλλο· ὁ δὲ
τὸ ἐν ἀγρυπνίαις καὶ πά
νυ δι' αἰεὶ εὐτονοῖ καὶ ἄ
ηττητον· ἄλλος τὸ ἐν
προστασίᾳ τῶν δεομέ
νων· ἄλλος τὴν πρὸς τὸ
ὑπερέχον ἀντίτυπι
αν· ἢ πρὸς τὸ ταπεινὸν
συγκατάβασιν· ἢ παρ
φαίνοιτο νικῶν ἀγω
γόν· ἢ ὑποζύγιον τὸν
σωφρονιστήν· ὅ τι τῆς
ἐριθείας· τὸν πτερωτή·
ὅ τι τῆς ἐπιμιξίας· τὸν
νομοφέτην· ὅ τι τῆς ἁ
πλότητος τὸ νόμιμον·
ὅ τι τῆς θεωρίας· τὸν θεο
λόγον· ὅ τι ἐν εὐφυΐαις·
τὸν χαλινόν· ὅ τι ἐν συμ
φοραῖς τὴν παράκλη
σιν· τὴν βακτηρίαν
ἢ πολιάν· τὴν παιδαγω
γίαν· ἢ νεότης· ἢ παι
νιατὸν ἢ πορίστην· ἢ εὐ
πορίατον οἰκονόμον·
οἰκουσίμοις καὶ χήραις τὸ
προστατήν· ἐπαινέσε
σθαι· καὶ ὁρᾶν ὁποῖον
πρᾶ· καὶ πτωχοῖ τὸν
φιλόπτωχον· καὶ τὸ
φιλοξένοις ξένοι·
καὶ ἀδελφοῖ τὸν φιλα
δελφον· οἱ νοσοῦντες·
τὸν ἰατρὸν ἠνίκα βούλει
νοσονι καὶ ἰατρεύειαν·
οἱ γυμναίνοντες τὸν φυ

λακτῆς εὐγενείας· οἱ πάν
τες· τὸν πᾶσι πάντα
γενόμενον· ἵνα καὶ ἐρά
νην τοὺς πάντας· ἢ πλεί
ονας· ταῦτα μὲν οὖν
ὅπερ εἰπὸν ἄλλοι θαυ
μάζετωσαν τε καὶ ἀνυ
μνείτωσαν· οἷς ἐχολή
τὰ μὴ κρατῶν ἐκείνου
θαυμάζειν· μὴ κρά τε
ὁ τὰ νέα πόνων· αὐτὸν ἐν
τῶν συγκρίνων λέγω·
καὶ τὰ ἐκείνου τοῖς εἴσε
νου παρεζετάζων· οὐ
γὰρ ἀεὶ δοξάσται τὸ ἀεὶ
ζηλωτὸν καὶ πάλιαν
λαμπρόν· εἰ νικῶντις
ὑπερβαλλούσης δόξης·
ὥσπερ ἡμῖν συμβέ· ἐ
πεὶ καὶ ὀλίγα τῶν τοιού
των· ἕτεροις αὖ τὰ ρίκη
προσεῖναι δοκίμιον·
ἢ μὴ δὲ οὐ τὰ ρὰ νέκτὸ
κατάλ ιπὸν οὐσι τὸν λο
γον διὰ κομεῖν τοῖς ἐ
λάττοσιν· ἐπ' αὐτοτὸ
κυριώτατον τὸ νέ·
κεινον τρέπτέον· οὗ
δὲ ἑτέρου ὑπερόν καὶ ὀλο
γος· εἰ πεῖν τι τῆς εἰκεί
νου μεγαληγορίας καὶ
τυχηκάζον· ἢ νόητε
ἢ καλάζετε αἰμετέρα
καὶ καλῶς εἴχεν· ἢ νίκα
τοι ἐν περὶ τῶν τοιού
τοις καὶ κατεγνώτται με
νον τῆς θεολογίας καὶ
ἑτέχνον· οὐδὲ παρο
δοιπεῖχεν εἰς τὰς θείας
ἀνάλας· ἀλλὰ τὰ αὐτὸν ἢ ἢ

τὴν φοιστε παιζειν τὴν
ὀφιν. καὶ επτουσαις τῶν
πάχει τῆς μεταθεσεως.
ἡκατορχεῖσθαι τῶν ποθ
ατῶν πάντοιοις καὶ ἀν
δρογύνοις αὐγισμασι. ἰς
περὶ φύλλειν τις καὶ ἀ
ισχύειν περιέργον· τοδε
ἁπλοῦν τε καὶ εὐγενες
τοῦ λογου· εὐσεβείας ἡφ
μιζετο· ἀφ οὗ δὲ εζ τοι
καὶ πυρωνες· καὶ ἡ ἀντι
φετος γλῶσσα· ὡς περ τι
νος μαδείνου καὶ ἰσα
ισοπφες· ταῖς εἰς κλησιαις
ἡλιῶν εἰσεφθαρη· καὶ
ἡ φλυαρια παιδευσις εδο
ξε· καὶ ὁ φησι περὶ ἀ· ο· η
ναίων ἡ βίβλος τῶν πρα
ξεων· εἰς οὐδε ἀλλο εὑ
ρεῖν· ἡλεγειν τι
καὶ ἀισχύειν καὶ νο τερο·
ὡς τι εἰ ερεμιας οὐ δυρεται
τὴν ἡμετεραν συγχυ
σιν καὶ ισοτομιαν·
ὁμοιος εἰδως εζ ισου
φρινου σπαφεσει·

ταυτης τῆς λυσεως· ἡ πρ ζα
τομιε ἀρειος ὁ τῆς λιανι
σε πων ἡμιος· ὁσις καὶ δι
ισην εδωκε ναῖσολας τῦ
γλῶσσης· τὴν ἐμβεβλημε
τοποις κατάλυσιν· εὐχης
ἔργον· ὃ μη ποσο γενομε
νος· καὶ τὴν ἰουδαρη ζι
ὑποστας· ἐπὶ σὴ προδοσια
τοῦ λογου· διαδεξαμενοι
δε ἄλλοι τὴν νοσον· τεχνη
ἀσεβειας εδημιουργησαν· οι
τῶν ἀγεννητων τὴν θεο
τα περι γρα

πάντες τὸ ἐννητον.
ὁ μονον δε ἀλλα καὶ τὸ
ἐκπορευτον· ἐζωρισαν
τῆς θεοτητος· ὀνομα τος
ἰσοι νωνια μονον τὴν τρι
άδα τιμησαντες· ἡμῆ δε
τοῦτο αὐτῆ τηρησαντες·
ἀλλ οὐχ ὁμοιος ἐκεινος·
καὶ ὁντως ἀνος τοῦ θ· υ· ἰσ·
μεγαλησαλπιγζ τησαλη
θειας· ἀλλ εἰδως τὸ μενεῖσα
ριθμον μενα τὰ τριας υστελ
λειν· ἀθεοτητος ὁν· καὶ
τῆς σαβελλιου καινοτομι
ας· ὁς πρῶτος θεοτητος
συστολην ἐπενοησε· τοδε
τὰ τριαδι αἱρεῖν φυσεσι·
κατατομην θεοτητος εἰς
φυλον· καὶ τὸ ἑνι καλῶς ἐ
τηρησε· θεότητι γαρ· καὶ
τὰ τρια εὐσεβῶς ἐδιαζε·
ἰδιοτησι γαρ· οὐ τε τῶν ἑ
νισυρχειας· οὐ τε τοῖς τρι
σὶ διαστησας· ἀλλ ἑνορος
μεινας τῆς εὐσεβειας· τ
φυγεῖν τὴν ἀμετρομε
πὶ θατερα κλισιν τε καὶ
ἀντιθεσιν· καὶ δι ἀ τοῦ τ
πρῶτον μεν· ἐν τῆ καθ ἁ
νικαιαν ταυτης συνοδ
καὶ τῶν τῶν λογαδων ἁ
γιω μων· οὐς τὸ πνα τοἁγιο
εἰς ἐν ἠγαγεν· ὁσον ἡμῖν ἐπ
τῶν τὴν νοσον ἐστι σεν·
οὐ πω μεν τε ταγμε
νοις δε τε ταγμε νοις τῶ
συνελαυθ θ τῶν· καὶ
γαρ ἡμῖν ἀρετης εὐχη τ
ἡβαθλιῶν ἡ προτιλιης·

τα περιγρα

ΤΟΕΙΤΑ. ΤΟΥΤΟΙΚΑΙΚΟΥΡΑΝΙ
ΟΝΕΝΤΟΣΙΔΗΤΑΙΣΑΥΡΑΙΣ
ΤΟΥΠΟΝΗΡΟΥ. ΚΑΙΤΟΠΟΛΕΙ
ΟΝΕΠΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ. ΕΝ
ΤΑΥΤΑΜΟΙΚΑΙΤΑΔΡΑΜΑ
ΤΑ. ΩΝΠΑΣΑΜΙΚΡΟΥΠΛΗ
ΡΗΣΓΗΤΕΚΑΙΘΑΛΑΣΣΑ. ΠΟ
ΛΥΣΜΕΝΠΕΡΙΑΥΤΟΝΟΠΟ
ΛΕΜΙΟΣ. ΩΣΓΕΝΝΑΙΟΝΠΡΟ
ΣΤΑΤΗΝΤΟΥΛΟΓΟΥ· ΠΡΟΣ
ΓΑΡΤΟΑΝΤΙΤΕΙΝΟΜΕΝΑ
ΛΙΣΤΑΙΝΠΑΡΑΤΑΞΙΣ. ΚΑΙ
ΑΛΛΟΘΕΝΑΛΛΟΤΙΤΩΝΔΕΙ
ΝΩΝΕΠΙΡΡΕΟΝ; ΕΥΡΕΤΙΣ
ΓΑΡΙΚΑΚΩΝΗΑΣΕΒΕΙΑ. ΚΑΙ
ΛΙΑΝΤΟΛΜΗΡΟΝΕΙΣΕΓΧΕΙ
ΡΗΣΙΝ· ΠΩΣΔΕΑΝΩΝ
ΕΜΕΛΛΟΝΦΕΙΔΕΣΘΑΙ. ΟΙ
ΘΕΟΤΗΤΟΣΜΗΦΕΙΣΑΜΕ
ΝΟΙ· ΜΗΔΕΠΡΟΣΒΟΛΩΝ
ΗΧΑΛΕΠΩΤΑΤΗ. ΣΥΝΕΙΣ
ΦΕΡΩΤΙΚΑΙΑΥΤΟΣΤΩ
ΔΡΑΜΑΤΙ. ΑΛΛΑΔΟΙΠΑ
ΡΗΤΗΣΦΩΤΟΦΙΛΟΜΕΔΑ
ΦΟΣΗΠΑΤΡΙΣ· ΟΥΓΑΡΤΗΣ
ΕΝΕΓΚΟΥΣΗΣ. ΑΛΛΑΤΩΝ
ΠΡΟΕΛΟΜΕΝΩΝΗΠΟΝΗ
ΡΙΑ· ΗΜΕΝΓΑΡΙΕΡΑΤΕΙΚΑΙ
ΠΑΣΙΝΕΠΕΥΣΕΒΕΙΑΓΝΩΡΙ
ΜΟΣ. ΟΙΔΕΑΝΑΖΙΟΙΤΗΣΤΕ
ΙΣΟΥΣΗΣΑΥΤΟΥΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣ·
ΦΥΣΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΝΑΜΠΕ
ΛΩΒΑΤΟΝΗΙΣΟΥΣΑΤΕ· ΙΣΩ
ΙΟΥΔΑΣΤΩΝΗΜΑΣΠΤΩΝ
ΕΙΣΟΠΡΟΔΟΤΗΣ· ΕΙΣΙΜΕΝΟΥ
ΟΙΜΗΔΕΤΟΝΟΜΙΩΝΥΜΟ
ΕΜΟΙΤΗΣΑΙΤΙΑΣΑΦΙΑ
ΣΙΝ· ΟΣΙΣΑΤΑΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΕΡΩΤΑΤΗΑΛΕΞΑΝΔΡΕ
ΩΝΕΠΙΔΗΜΙΩΝΗΤΟΤΕ

ΠΟΛΕΙ. ΙΣΑΙΠΑΣΗΣΠΑΡΑΥ
ΤΟΥΤΥΧΩΝΙΔΕΖΙΩΣΕΩΣ.
ΕΙΣΑΙΣΑΙΠΑΙΔΕΥΜΑΤΟΣΑΙ
ΩΝΙΑΤΑΤΟΣΙΣΑΙΤΩΝΤΑΜΕ
ΓΙΣΤΑΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΕΙΣΩΝΕΠΙΔΗΜΙΑΝ
ΩΣΦΑΣΙΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙΤΗ
ΠΡΕΙΣΑΙΠΡΟΣΤΑΤΗΝΙΣΑΙ
ΗΝΤΟΜΕΝΔΡΑΜΑΤΕΤΕ
ΡΩΝ. ΙΔΕΧΕΙΡΑΚΕΣΑΛΩΜ
ΜΕΤΑΥΤΩΝΗ· ΩΣΟΛΟΓΟΣ·
ΕΙΤΙΣΥΜΩΝΟΙΔΕΝΤΗΝ
ΧΕΙΡΑΝΟΑΓΙΟΣΙΣΑΤΕ
ΤΕΥΣΘΗ. ΚΑΙΤΟΝΖΩΝ
ΤΑΝΕΙΣΡΟΝ. ΚΑΙΤΗΝΑ
ΔΙΚΟΝΕΖΟΡΙΑΝ. ΟΙΔΕΝΟ
ΛΕΓΩΠΛΗΝΤΟΥΤΟΜΕΝ
ΕΙΣΩΝΕΠΙΛΗΣΟΜΑΙ· ΙΣΑΙ
ΓΑΡΟΥΤΩΣΕΧΩΕΝΤΟΙΣ
ΑΜΦΙΒΟΛΟΙΣ· ΝΕΥΕΙΝΧΡΗ
ΝΑΙΠΡΟΣΤΟΦΙΛΑΝΘΡΩ
ΠΟΝ· ΙΣΑΙΑΠΟΓΙΝΩΣΚΕΙ
ΜΑΛΛΟΝΗΙΣΑΤΑΓΙΝΩ
ΣΙΣΕΙΝΤΩΝΥΠΑΙΤΙΩΝ·
ΟΜΕΝΓΑΡΙΣΑΙΣΟΣ· ΤΑΧΙ
ΣΤΑΔΗΙΣΑΤΑΓΝΟΙΗΙΣΑΙ
ΤΟΥΑΓΑΘΟΥ· ΟΑΓΑΘΟΣΔΕ.
ΟΥΔΕΤΟΥΙΣΑΙΣΟΥΡΑΔΙΩΣ·
ΤΟΓΑΡΕΙΣΙΣΑΙΣΙΑΝΟΥΧΕ
ΤΟΙΜΟΝ. ΟΥΔΕΕΙΣΥΠΟΝΟΙ
ΑΝΕΥΧΕΡΕΣ· ΟΔΕΟΥΚΕΤΙ
ΛΟΓΟΣΑΛΛΕΡΓΟΝΕΣΤΙΝ. ΟΥ
ΔΕΥΠΟΝΟΙΑΤΙΣΑΝΕΖΕΤΑ
ΣΤΟΣ. ΑΛΛΑΠΙΣΤΙΣΚΕΚΗΡΥ
ΓΜΕΝΗ. ΤΕΡΑΣΤΙΚΑΠΠΑΔΟ
ΚΙΟΝΕΙΣΤΩΝΕΣΧΑΤΙΩΝ
ΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΟΡΙΩΝ
ΜΕΝΟΝ. ΠΟΝΗΡΟΝΤΟΓΕ
ΝΟΣ· ΠΟΝΗΡΟΤΕΡΟΝΤΗΝΔΙ
ΝΟΙΑΝ· ΟΥΔΕΠΑΝΤΕΛΩΣΕ

ΛΕΥΘΕ

ρον. ἀλλ' ἐπίμιστον ὁτὸ
τοτῶν ἡμιόνων τι
νων ἐκομεν· ταμεν
πρώτατραπέζης ἄλλο
τριάς δόναικαὶ μιάζης
ὠμιον. πάντα ἰκαὶ ποιεῖ
ικαὶ λέγειν ἐπὶ τῆ γας
μιᾶς· μισος· τὰ τελεν
ταῖα δε. ικαὶ πολιτεία
παρεισφθαρεν. ικαὶ πι
στευθεὶ ταῦτης τὰ ἑ
σχατα. ὅσον ὕειων ἱερέω
ὑποδοχεῖα γενέσθαι. ὁι
τοστρατιωτικον τρε
φεται· εἶτα ἰκαικον
περὶ τὴν πίστι γενό
μενον. ικαὶ τῆ γαστρι
πολιτευσάμενον. ἐπει
δὴ τοσῶν μια ὑπελειπε
το μόνον· δραχμιαῖον
νοεῖ· ικαὶ ἀλλὴν ἑ ἄλλης
ἀμείβον χώρα ικαὶ πο
λίν. διὰ τατῶν φυγα
δων. τελος ἐπὶ ικαὶ κῶν τ
ικυνοῦντης εἰς ικλησιας.
ὅιον ἡ τις ἀι γυπτιακὴ
πλὴν γὴν τὴν ἀλε ξανδρέ
ων ἰκατάλαμβάνει· ἐν
ταῦθατῆς ἀλη θείας ἱστανται.
ικαὶ τῆς ικαὶ κουργίας ἀρ
χεται· ικαὶ ἡ ἡ τ' ἀλλαμὲ
ὁυδενος ἄζιος· ὁυλογων
ἐλευθερίων ἡμιέτερος χη
ικῶν· ὁυτ' ἠπίσυμουσίαν
ἐτῶν ἀυλος· ὁυδὲ ἐυλαβεί
ας ἐσχηλιαγοῦντικαὶ
πλάσμα ικενον περὶ σεί
μενος· ικαὶ κουργῆσαι
δεικαὶ ἐυτυχεῖ πράγματα·
πάντων δεινότατος

ἴστε ικαὶ διηρεῖσθε παν
τες· διὰ ικατὰ τὸ ναρίον
νεανιεύεται· παραδιδον
ται γὰρ ικαὶ διικαι οἱ πολλὰ
ικις εἰς χεῖρας ἀσεβῶν. ὁν
χὴ μὲ ἐικεῖ βοιτιμη θῶσι.
ἀλλ' ἡ ὁῦ τοῖ δοικιμασθῶ
σι· ικαὶ φᾶυλοι ἐν ἐνφα
νᾶτῶ ζαῖς ἰῶ ικατὰ τὸ
γεγραμμένον· ικατα γε
λῶ ντα ἰδὲ ὁμῶς προσ τὸ
παρὸ ἡ ἐυσεβεῖς· ἑῶς ἡ χρη
στότης τοῦ θῦ ὑκρυ
πτεται· ικαὶ τὰ μεγαλα
ταμεῖα τῶν ὕστερον
ἑικατέροις ἀποικειμένων·
ἡ ἡ ικαὶ λογος ικαὶ πρά
ξις ικαὶ διανοήμα. τοῖς
δικαίοις εσταθμοῖς τοῦ
θῦ ταλαντεύηται· ὅτα
ἀναστῆ ικρῖναι τὴν γῆ.
τὴν βουλὴν ικαὶ τὰ ἔργα
συναγων· ικαὶ γυμνῶ
τὰ ἐσφραγισμένα παρ' ἁ
τῶν ικαὶ σωζόμενα·

Ταῦτα πει θετω σε ικαὶ λέ
γω ικαὶ παρχωνῖῶ β·
ὁσοῦθμιέναὶ νος ἁλη θι
νός· ἀληθὴς τος· δικαιος
θεοσεβὴς, ικαὶ ὁσα μεμαρ
τύρηται· τοσαῦτα ἰσε
πλησσεται παρὰ τοῦ ζῆ
τήσο τος ταῖς προσβολαῖς·
ικαὶ οὕτω σαλλε παλλη
λοις ικαὶ φιλοτιμοις·
ὡστε πολλῶν πολλαὶ σις
ἐις τοῦ παντὸς αἰῶνος
ικαὶ ὁπαφησαντων·
τῶν δεῶσεβεις ὁσιων ικαὶ τα
λαιπωρησαντων. κη

δεῖναι τῆς ἐκείνου παραβαλεῖν συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον χρήματα· ἰσῆ μάτα· εὐτεκνίαν· πολυτεκνίαν· ἅπασιν ἀνοί ἐστι περισπούδαστα· οὐ ταῦτα ζημιοῦται μόνο· ὡς καὶ δεφρῆνοις γενέ σθαι χώραν διὰ τὸ συνε χεστῶνι καὶ σῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα τελευ ταῖ ον πλαγεὶς· πληγὴν ἀ νίατον τε καὶ δυσ εω ρητον· εἶχεν μὲν πρὸς φῆσι τὴν συμφορὰν τὴν γυναῖκα· παραμυ θουμένην τοῖς χείροσι· φίλη γὰρ ἦν αἰτῷ φιλονεί κει καὶ τὴν ψυχὴν πρὸς τῷ σώματι· εἶχεν δὲ καὶ τῶν φίλων τοὺς γνησιωτάτους· παρα καλοῦντας καὶ κῶν· ὡς αὐτὸς φησιν· οὐ θεραπεύ τας· οἳ τομὲν πα θόντων ὧν· τόδε τὸ πάθος ἀγνῶ οὐ νῦν τὸ συμπάθους ἄξιον· οὐ βασανον ἀρετῆς· ἀλλὰ καὶ ἰσῶς πρᾶξιν· τὴν πλη γὴν ὑπελάμβανον· καὶ οὐκ ἐνόμιζον μόνον· ἀλλὰ οὐδὲ ἠσχύνοντο τοῦτο δεινὸν ὀνειδίζοντες· ὁ ποτε καὶ ἐδίδαισκαλίαν ἐπ ἄσχεν· σοφίζεσθαι τὸ λυποῦν ἐδὲ παραμυ θεῖσθαι· καὶ τὰ πρῶτα τῆς περὶ αὐτὸ

πραγματείας· ἀγῶν γὰρ ἦν ἀρετῆς καὶ φθόνου· τοῦ μὲν ὅπως τοῦ καλοῦ κρατήσει φιλονικοῦν τος· τῆς δὲ ὅπως ἀπ τύρη τος διαμείνῃ· πάντα φέρουσης· καὶ τοῦ μὲν ὅπως εὐοδώσῃ καὶ σιαν ἀγωνιζομένου· διατη τῶν ἀγαθῶν ὄντων ἰσολάσεως· τῆς δὲ ὅπως κατασχήσουσα θοῦς· καὶ ταῖς συμφοραῖς τὸ πλεονέχοντας· τῇδε ὁ προσαύτον χρηματιζω διαλαλαποῦσα καὶ νεφῶν· ὁ βραδυσείσκολαςιν· καὶ ταχυσείσαντιλήψιν· ὁ μὴ πανταλῶσε παφι εἰς ῥᾳδωνἁμαρτωλῶν ἰσληρωδικαίων· ἵνα μὴ καὶ σιανδικαιοιμα φῶν σιν· ἐπιτέλει τῶν ἁφλω· ἀναγορεύει τὸν ἄφλητη λαμπρῶτῶν κηρυγμα τι· καὶ γυμνοῖ τῆς πλη γῆς τὸ ἄπορρητον· ὅτει μεάλλως οἱ σε χρῆμα τίσεναι λέγων· ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος· οὗτος τῶν τραυμάτων τὸ φάρμακον· οὗτος τῆς ἀγωνίας ὁ στέφα νος· αὕτη τῆς ὑπομο νῆς ἀντίδοσις· τὰ γὰρ ἔξης ἴσως μικρὰ· καὶ ἀν μεγάλα τις ἰδοι κῇ· καὶ μικρῶν ἕνεκεν ὁ νομισθέντα· καὶ εἰ δι πλασίων τῶν ἀφορη

μενωνἀντιλαμβάνει·
οὐκοῦνοὐδὲἑνταῦθα
θαυμαστὸν. εἰἀθανασί
ουπλεονέσχεγεώργιος·
ἀλλ᾽εἰςεἶνοθαυμασιώτε
ρον. εἰμὴἐπυρώθηταὶς
ἐπηρείαιςὁδίκαιος· οὐ
δὲτοῦτοθαυμαστὸνἀ
γαν. ἀλλ᾽εἰἐπὶπλέονἀι
φλογεσθήρισεσαν· ἐντεῦ
θενὁμὲνἦνἐκποδών·
καὶτὴνφυγαδίανὡς
καλλιεταδιατιθέται. τοὶς
γὰρἱεροῖςκαὶθείοιςτῶν
κατ᾽αἴγυπτονφρον τι
στηρίοις. φερωνἑαυτὸν
διδωσιν· οἱκόσμουχω
ρίζοντεςἑαυτούς· καὶἡ
ἑρμιονἀσπαζόμενοι.
ζῶσιθῶπάντωνηλίλα
λον. τῶνστρεφομένω
ἑνσωματι· οἱμὲντὸν
παντηλιμονᾶδικόντε
καὶἀμικτονδιαφλοῦν
τεςβίον· ἑαυτοῖςκαὶνοῖς
προσλαλοῦντεςκαὶτῶν
θ῾ω· καὶτοῦτομόνον
κοσμονεἰδότες. ὅσονμὲν
τὴνἑρμιάγνωριζουσι·
οἱδὲνομὸνἀγαπηστὴν
κοινωνιαστέργοντες.
ἑρμιακοὶτεὁμοῦκαὶ
μιγάδες. τοῖςμὲνἀλ
λοιστεφηκόσιν
καὶπραγμασιν. ὅσαἐν
μέσωπεριφορεῖται.
στροβοῦνταιτεκαὶστρο
βούμενα· καὶπαίζοντα
ἡλιάσταιςἀγχιστρόφοις
μεταβολαῖς· ἀλλοῖςδὲ

κοσμοῦντες· καὶτὴνπα
ραθεσειτὴνἀρετὴνθη
γοντες·

Τοῦτοκόμιλησαὁμέρας.
ὡσπερτῶνἄλλωνἁπάν
τωνμέσητηςκαὶδιαλαμ
πτηςἐν. τὸνεἰρηνοποι
ησαντατῶναἱμάτιτὰ
διεστῶταμιμούμενος·
οὕτωκαὶτὸνἑρμιακὸ
βιοντῶνκοινωνικῶν
καταλαττει· δεικνυς·
ὁτιἑστικαὶἱερωσύνη
φιλόσοφος. καὶφιλόσο
φιαδεομένηκυριευ
ριας· οὕτωγαρἁμ
φοτερασυνηρμοσατο
καὶεἰςἑνἠγαγεν· καὶπρᾶ
ξινἡσυχιον. καὶἡσυ
χίανἐμπραικτον. ὥστε
πεῖσαιτὸμονᾶζειν. ἐν
τῇἑυσταθείατοῦτρο
πουμᾶλλον. ἢτῆτοῦ
σωματοσἀναχωρήσει
χαρακτηρίζεσθαι· κα
θὸκαὶδᾷδομεγαςπρα
κτικώτατοςτεἦνὁ
αὐτὸςκαὶμονώτατος·
εἶτῶντοῖςκατὰμόνασεῖ
μιᾶτῶνἐωσὰνπαρέλθω.
μεγαπροσάπτοδειζιν
τοὺλογουκαὶἀζιοπιστο
διατοῦτοτῶνἄλλων
ἀρετῆκρατοῦντες. τῆς
ἐκείνουδιανοιαςπλε
ονῆττῶντο. ἢὅσονἐ
κρατοῦντῶνἄλλων·
καὶὀλίγαπροσἱερωσυ
νηςτελείωσινσυνει
σφέροντες. πλείωπρὸς

φιλοσοφίας συντέλειαν
ἀντελάλιβανον· καὶ τοῦ
τοῖς νομοθετοῦσιν· ὅτε
ἐκείνῳ ἔδοκει· καὶ τοῦ
τοῦ ἀπωμότου πάλιν· ὁ
μὴ ἔδοκει· καὶ παίσες
μωσέως αὐτοῖς τὰ ἐκείν
δόγματα· καὶ πλεῖον τὸ
σεβας· ἢ παρὰ ἀθηναίοις τοῖς
ἁγίοις σοφείλεται· οἵτε
καὶ ἡμῖν καὶ παρ ἡμῖν ἀνα
νεώσ. ὥσπερ φοίνικα γὰρ ἀπο
σπάνιον νέοντες· ἐπεὶ
δὴ πάντα χοῦτο ὑπομά
νάζητοῦντες σοῦ χεῦρι
σκοῦ. λογου μενόνδε νος
τοὺς περὶ φοφέντας ἡζι
ωσαν. προὔτειν οὐδε τοῖς
ζήλοφέσι τοὺς αὐχένας. ὡς
ὑπερχύκινδυνεύοντες·
καὶ τοπαφεῖναι τῶν πά
ρεισέστων ὑπὲρ εἰσεινδ.
μεγίστην λοίρανέις
φιλοσοφίαν ὁρίζον
τες. καὶ πολυτῶν ἡλίκρ
νεστείων καὶ χαλεύνι
ων· καὶ τῆς ἀλλησι καὶ κο
πα θείας ἐν εἰκείνοι τρυ
φῶσιν ἀεί. ἐπιφεώτε
ρον τε καὶ ὑφηλότερον
ρίεν οὖν ἐν τοῦτοις ἡμῖν·
καὶ τοτοῦ σωθρίων τος
ἐπῆνες. καὶ ρον ἔμαλιπά
τη πραγματι φιλοσοφη
σαν τος· καὶ διατοῦτο κ
πεκρυπτετο μικρον.
ὅσον τοντοῦ πολεμίου
καὶ ρονδιλφερων. ἵνα
συναπαφανεῖτῶν τῆς
ἐιρήνης ἰκοντι. ὅπερ

ὀὺ ἡι καὶ γίνεται μικρο
ὕστερον· ὁδὲ κατὰ πολ
λὴν ἡδητοὺς ὡς ωλυσον
τος περὶ παιδειαν. κατατρε
χεῖν εἰς αἴγυπτον. μὴ
ἴζεται δὲ συρίαν τῶν σφα
τείτης σεβείας· ἐπιλαμ
βανεται δε τῆς σεως. ὁ
σοῦ δυνατο. τοὐρρωστοῦ
λεῖπρος λαμβάνων.
καὶ τοῖς σοφοτέροις
δὲ λοτέροις σεπφρονέ
νος· οἰκείοῦται δε τὴν
βασιλεωὶ ἀπλοτητα. οὐ
τῶν γὰρ ἐτῶν καλῶν τὴν
ἰσοῦφοτητα. ἀιδοῦλε
νος τῆν ἐνλαβειαν· καὶ
γὰρ ἐν μεῖδεῖ τὰλη θ ἐσεῖ
πεῖν. ζῆλον μὲν ἔχων.
ἀλλοὐ κατ ἐπιγνωσιν·
ἔχων εἶται δὲ τῶν ἐν τε
λεῖτους φιλοχρυσοὺς λα
λον. ἢ φιλοχρεστους·
ἐυπορίαγαρ ἡν αὐτῶν τὰ
τῶν πενήτων καὶ ὡς
ἀπανωλιεν· καὶ τὸ
τῶν ἀλίστα τοὺς ἐγγυ
μναικωδεις τε καὶ ἐν ἀν
δρασιν ἀνανδρους· καὶ
ἀλιφιβολουσιεν τὸ γε
νος· προδιλους δὲ τὴν
ἀσεβειαν· οἱ σοὶ δὲ ὁ
πως καὶ ὁ θεν οἱ ρωμαί
ων βασιλεῖς τὰ γυναι
κῶν εἰς τεύοντες.
τὰ τῶν ἀνδρῶν ἐγχει
ρίζουσι· καὶ ταῦται
ἐχυσεν οὐ τοῦ γυμνα
σιαρχου· ὅτι ὧν ἡζ
ζανίων σπορεύς· ὅτου

ἈΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥΠΡΟΔΡΟΜΟΣ·
ΧΡΩΜΕΝΟΣΜΕΝΟΣΑΓΑΛΩ
ΣΙΤΩΝΙΝΤΟΥΤΕΛΟΓΙΩΝΕΝΕ
ΠΙΣΚΟΠΟΙΣΤΩΝΠΡΩΤΩΝ.
ΕΙΤΩΛΟΓΙΟΝΦΙΛΟΝΙΚΑ
ΛΕΙΝ.ΤΟΝΟΥΧΟΥΤΩΣΑΣΕ
ΒΗΔΟΓΜΑΤΙΣΤΗΝ·ΟΣΟΝ
ΕΧΘΡΟΝΙΚΑΙΦΙΛΟΝΙΚΟΝ·
ΤΟΓΑΡΟΝΟΜΑ.ΕΙΚΩΝΥΠΕΡ
ΒΗΣΟΜΑΙ·ΑΥΤΟΣΔΕΑΝΤΙ
ΧΕΙΡΟΣΩΝΤΩΝΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΝΚΑΙΠΑΡΑΣΥΡΩΝΤΩΝΧΡΥ
ΣΩΝΤΗΝΑΛΗΘΕΙΑΝ·ΟΘΕΝΔΗ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΝΣΥΝΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝ.
ΟΡΓΑΝΟΝΑΣΕΒΕΙΑΣΟΙΠΟΝΗ
ΡΟΙΠΕΠΟΙΗΝΤΑΙ·ΤΑΥ
ΤΗΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΗΣΑΥ
ΝΑΣΤΕΙΑΣ·ΗΠΡΟΤΕΡΟΝΜΕ
ΤΗΝΤΗΝΑΓΙΑΣΚΑΙΚΑΛ
ΛΙΠΑΡΘΕΝΟΥΦΕΙΚΛΗΣΣΕ
ΛΕΥΚΕΙΑΝ.ΜΕΤΑΔΕΤΟΥ
ΤΟΤΗΝΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ
ΤΑΥΤΗΝΚΑΤΑΛΑΒΟΥΣΑΝ
ΝΟΔΟΣ·ΑΣΕΠΙΤΟΙΣΚΑΛΛΙΣΤΟΙΣ
ΤΕΩΣΓΗΝΩΡΙΖΟΜΕΝΑΣΕ
ΠΙΤΟΙΣΑΙΣΧΙΣΤΟΙΣΟΝΟΜΑ
ΣΙΤΑΣΠΕΠΟΙΗΚΕΝ·ΕΙΤΕΤΟ
ΧΑΛΑΝΗΣΠΥΡΓΟΝ·ΟΣΙΚΑ
ΛΩΣΤΑΣΓΛΩΣΣΑΣΕΡΙΕΡΙΣΕ.
ΩΣΩΦΕΛΟΝΤΕΚΑΙΚΕΙΝΑΣ
ΕΠΙΚΑΙΚΩΓΑΡΗΣΥΦΩΝ
ΝΙΑ.ΕΙΤΕΤΟΚΑΪΔΡΑΣΥ
ΝΕΔΡΙΟΝ.ΩΝΧΣΙΚΑΤΑΙΚΡΙ
ΝΕΤΑΙ.ΕΙΤΕΤΙΑΛΛΟΤΟΙΟΥ
ΤΟΤΗΝΣΥΝΟΔΟΝΕΚΕΙΝΗΝ
ΟΝΟΜΑΣΤΕΟΝ.ΗΠΑΝΤΑ
ΑΝΕΤΡΕΠΕΚΑΙΣΥΝΕΧΕΝ-
ΤΟΜΕΝΕΥΣΕΒΕΣΔΟΓΜΑΙΣ
ΠΑΛΑΙΟΝΙΚΑΙΤΗΣΤΡΙΑΔΟΣ
ΣΥΝΗΓΟΡΟΝ·ΚΑΤΑΛΥΣΑΣΑ

ΤΩΝΒΑΛΕΙΝΧΑΡΑΚΑ·ΚΑΙ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΣΙΚΑΤΑΣΕΙ
ΣΑΙΤΟΟΜΟΟΥΣΙΟΝ·ΤΗΝΔΕΑ
ΣΕΒΕΙΑ·ΦΥΡΑΝΑΝΟΙΣΑΣΑ
ΔΙΑΤΗΣΤΩΝΙΕΡΑΜΜΕ
ΝΩΝΜΕΣΟΤΗΤΟΣ·ΠΡΟΦΑ
ΣΙΝΜΕΝΑΙΔΟΙΤΗΣΓΡΑΦΗΣ·
ΚΑΙΤΗΣΤΩΝΕΓΓΡΙΤΩΝ
ΟΝΟΜΑΤΩΝΧΡΙΣΕΩΣ·ΤΟ
ΔΕΑΛΗΘΕΣ.ΤΟΝΑΓΡΑΦΟΝ
ΑΡΕΙΑΝΙΣΑΝΤΕΙΣΑΓΟΥ
ΣΙ·ΤΟΓΑΡΟΜΟΙΟΝΚΑΤΑΤΑΣ
ΓΡΑΦΑΣΤΟΙΣΑΠΛΟΥΣΤΕΡΟΙΣ
ΔΕΛΕΑΡΙΝ.ΤΩΝΤΗΣΑΣΕΒΕΙ
ΑΣΧΑΛΙΚΩΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝ.
ΗΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΟΡΩΣΑΤΟΥΣ
ΠΑΡΙΟΝΤΑΣΕΙΚΟΝΑΣ·ΟΙΣΟΙ
ΝΟΣΤΩΝΗΛΙΟΤΕΡΩΝ
ΠΟΔΩΝΙΣΟΦΟΡΝΟΣ·ΗΙΚΑ
ΤΑΠΑΝΤΑΔΕΝΕΜΟΝΑΙΚΑΙ
ΣΙΣ.ΕΥΣΙΑΝΑΛΑΒΟΥΣΑΤΗΝ
ΝΕΟΓΡΑΦΟΝΙΚΑΙΟΥΡΓΙΑΝ.
ΚΑΙΤΗΝΙΚΑΤΑΤΗΣΑΛΗ
ΘΕΙΑΣΕΠΙΝΟΙΑΝ·ΣΟΦΟΙΓΑΡ
ΕΓΕΝΟΝΤΟΕΙΣΤΟΙΚΑΙΣΟΠΟΙ
ΗΣΑΙ.ΤΟΔΕΙΚΑΛΟΝΠΟΙΗΣΑΙ
ΟΥΙΣΕΓΝΩΣΑΝ·

ΕΝΤΕΥΘΕΝΕΙΣΟΦΙΣΤΙΚΗΣ
ΤΩΝΑΙΡΕΤΙΣΩΝΙΚΑΤΑ
ΙΣΡΙΣΙΣ·ΒΥΣΛΟΓΩΜΕΝΗ
ΠΕΙΣΙΡΥΣΑΝ.ΕΝΗΝΠΟΛΑ
ΝΟΝΑΥΤΟΙΣΤΟΕΠΙΧΕΙΡΗ
ΜΑ.ΕΡΓΩΔΕΠΡΟΗΓΑΓΟΝ
ΕΙΣΤΟΕΡΙΠΡΟΣΘΕΝ.ΟΥΔΕ
ΑΣΕΒΕΙΑΝΑΛΕΤΡΟΝ.ΑΛ
ΛΑΣΥΓΓΡΑΦΗΝΑΠΑΝΣΤΟ
ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΙΕΝΤΕΥ
ΘΕΝΣΙΒΕΒΗΛΟΙΤΩΝΟ
ΣΙΩΝΙΣΡΙΤΑΙ.ΚΑΙΗΙΣΑΙ
ΝΗΛΙΖΙΣ.ΟΤΡΙΑΔΙΚΟΛΟΓΙΑ

καὶ μυστικὰ προβλήματα
τὰ καὶ ἐν παρανόμοις τῶν
βεβιωμένων νέξετασις·
καὶ οἱ κλεπτόμενοι τῶν
σοφάνται. καὶ ἐπὶ πᾶσι
τὸ τῆς κρίσεως καὶ οἱ μὴ ἐν ἕξει τῶν
φρονημάτων
ἀδίκως. οἱ διὰ παντὸς ἀγο
μενοι. καὶ τὰ χειρόγραφα
τῆς ἀσεβείας ἅπαντα τοῦ ἁλό
νοι. ὑπὲρ τὰ ἄλλα τῶν ἁ
μαρτημάτων. καὶ τὸ μέλα
ἕτοιμον. καὶ ὁ σύμφανη
τῆς ἐργασίας. ὃ δὴ καὶ ἐν ὧν
τῶν ἁπάντων οἱ πλεί
στοι πεπόνθασι· διανοία
μενοῦ πεσόντες. γράμ
ματι δὲ παραχθέντες.
καὶ εἰς ἐνέλθοντες τοῖς
πομπρόσις κατάμφορτε
ρα. καὶ τοῦ καπνοῦ γε. εἰ
καὶ μὴ τοῦ πυρὸς μετα
σχόντες· ὃ πολλαχοῦ δὴ
κρυσαόρων τὴν τοῦ τεχν
ίτου ἀσεβείας· καὶ τὸν
νῦν ἐπαναστάντα δι
ωγμὸν τῶν ὀρθοδόξων.
παρὰ τῶν προστατῶν
τοῦ λόγου·

Τῶν γὰρ ποιμένες εἰ
φρονεύσαντο κατὰ τοῦ γε
γραμμένου· καὶ τοὺς ποιμέ
νες πολλοὶ διέφθειραν
τὸν ἀμπελῶνα μου· ἡ
σχύσαν μερίδα ἐπιφυλλί
τιν· τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ θεοῦ λέγω. πολλοῖς ἴδρῶ
σι καὶ φάροις συνειλε
γμένην. τοῖς πρὸ τεχνῖ
τοις καὶ μετὰ χνῆ· καὶ αὐτοῖς

τοῖς μεγάλοις τοῦ θεοῦ ὑπε
ρβολῇ πάντων πάφεσι· πλὴν
γὰρ ὀλίγων ἄγαν. καὶ τῶ
των ὁσοιδιὰ σμικρότη
τα παρερρίφησαν. ἢ διὰ
ἀρετὴν ἀντέβησαν· οὓς
ἐδεισπέρμα καὶ ῥίζαν ὦ
πόλεις φθεῖναι τῶν ἁμα
ρτιῶν ἵνα ἀναφάλη πάλιν καὶ
ἀναβιώσῃ ταῖς ἐπιρροαῖς
τοῦ πνεύματος. πάντες τοῦ
καιροῦ γεγόνασι· τοσοῦ
τον ἀλλήλων διενεγκό
τες. ὅσον τοὺς μὲν πρό
τερον. τοὺς δὲ ὕστερον
τοῦτο παθεῖν· καὶ τοὺς
μὲν προαγωνιστὰς ὦ
προστάτας γενέσθαι τῆς
ἀσεβείας. τοὺς δὲ τάχα ἢ
ναι τὰ δεύτερα· ἢ φόβῳ
κατασείσαντας· ἢ χρεία
δουλώσαντας· ἢ σολά
σει δελεάσαντας· ἢ
ἀγνοίᾳ κλαπέντας τοῦ
μετρίως τὸν· εἴτ' ὦ
καὶ τοῦτο ἀντάρκεσεῖ
πολογίαν. τῶν λαοῦ προ
εστάναι πεπιστευμέ
νων· ὥσπερ γὰρ οὐχὶ
αὐταὶ λεόντων τεῖχο
τῶν πάλαι ζώων ὀρ
μαὶ· οὐδὲ ἀνδρῶν πυγ
μαιῶν· ἢ πρεσβυτέ
ρων νῦν ἢ νεωτέρων· ἀλ
λ' ἕστι καὶ ἡλικιῶν καὶ
γενῶν οὐ μικρὸν τὸ
διάφορον. οὕτω σοῦν
ἀρχόντων ἢ ἀρχομέ
νων· τοῖς μὲν γὰρ τοῦ
λαοῦ. τάχα μὴ καὶ συγ

γινώσκοιμεν τοῦτο πά-
σχουσιν. ὑγιεῖ γὰρ πολλά-
κις τὸ ἀβάσανιστον· διὸ
δασκάλων δὲ, πῶς τοῦτο ἔ-
χομεν. ὅσοι καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀγνοίας ἐπανορ-
θοῖ. ἀνεπιμπλεύδωνυ
μος· πῶς γὰρ οὐκ ἄτο-
πον· ῥωμαίων ἡμένο
μον μηδενὸς ἀγνοεῖν ἐμέ
γειν· μηδὲ νίκης φόβρα
ἧττον ἀγροικίας καὶ ἀλα
ζονέστατος· μηδὲ εἶναι
νομίζοντα βοηθὸν οὖν
τα τοῖς πράττομένοις
διὰ γνοιαν· τοῦ δὲ τῆς
σωτηρίας μυσταγωγούς.
ἀγνοεῖν τὰς τῆς σωτη
ρίας ἀρχὰς· καὶ ἄλλα τυγ
χάνων τῶν ἁπλουστέ
ρων ὄντες· καὶ μὴ βά
θος τὴν διάνοιαν·
πλὴν ἔστω συγγνώμη
τοῖς διὰ γνοιαν καὶ τὰ κο
λούφισις· τοῖς δὲ ἐπὶ
περὶ τῶν ἄλλων νόσοι
καὶ ἀγχινοίας μετα ποι
ούμενοι. διὰ σεῖπον ἀι
τιάσ τῶν κρατοῦντα τῶ
πίστιν φίλαν. καὶ τὴν
τῆς εὐσεβείας σκηνὴν
ἐπιπραυπαίζαντες.
ὡς ἔφαν τι τῶν ἐλεγ
χόντων· καὶ κατὴνε
χθῆναν· ἔτι μὲν ἁπαξ
εἰς φῆσαι σοὶ τὸν οὖνον
καὶ τὴν πῆν. τῆς γρα
φῆς αἰσοὶ ὡλεγούσης
ὡς ἀνὴρ τόπαφόντα
καὶ πρότερον. οὕτω

δηλουμένης οἰμαι τῆς
ἐπιφανούστων πραγμά
των ἡς καινοτομίας· καὶ
τὸν τελευταῖον σεισμό.
παύλω πιστεύτεον λε
γοντι. μὴ ἄλλο μεῖναι.
ἢ τὴν δευτέραν χύπα
ρουσίαν· καὶ τὴν τοῦδε
τοῦ πάντος μεταποίη
σιν καὶ μετάφεσιν. εἰς
τὸ ἀκίνητον καὶ ἀσάλευ
τον· τὸ δὲ νῦν τοῦτο
σεισμὸν. οὐδενὸς ἔλατ
τον τῶν τῶν προγεγενημέ
νων ὑπολαμβάνω·
καὶ φόνοις εἰναι μὲν
ἀφ' ἡμῶν ὅσον φιλόσο
φοις καὶ φιλόθεον· καὶ
πρὸς αἱρούτοῖς ἀνωπο
λιτευόμενον· ὅτι σὰν
τἄλλα ὧσιν εἰρηνικοῖτ
καὶ ἀετροι. τοῦτο γε
οὐφερούσιν ἐπιεικεῖς
εἶναι. φῆν προδιδόναι
διατῆς εὐχιας· ἀλλὰ ὡς
λιανεῖσιν ἐντᾶυφα πο
λεμικοῖτε καὶ δύσμια
χοι· τοιοῦτον γὰρ τῦ
χὸν λουφερότης· καὶ
φᾶττον ἀντιμὴ δε
ον παρασιν ησαιεν. ἢ
δεον παραλείποιεν· συ
ναπορρήγνυται δὲ καὶ
τῶν λαῶν οὐκ ἐλαχι
στον· ὡς περ ἐνορνιφῶ
ν ἀγέλη τοῖς προαναπτα
σι συναναπτᾶν· καὶ
οὐδὲν ὑνὲ τιλήγεισυ
ναισταμένου·
οὕτω δὲ φανασιοσὶ μῶν

ἕως παρῆν ὁ στρυλοστρῆς εἰς
κλησίας· καὶ τοῦτο ἐπεὶ
δὴ τοῖς ἐπὶ πρεσβείαις τῶν
ποιμπρῶν ὑπεχώρησεν·
ὡς περ ἀρχιφρουρίου πίπτ
των ἑκατέρων νέζελεν
βουλη θέντες ἐπειδὰν
ἄλλως ἴδωσιν προσιτὸ
καὶ δυσάλωτον· ἐπὶ τῇ
τεχνῇ χωροῦσιν· εἶτα
τι χρήμασιν ἥδολωτὸ
φρουραρχοῦν ὑποσπάσαν
τες· οὕτω σὴν σύνου
δεν ἧττον ὡς καὶ τὴς φρ
ρᾶς ἐκράτησαν· εἰ βούλει
δε· ὡς περ οἱ τῶν σαλπ ὧν
ἐπιβουλεύσαντες· τὴν
κοιλὴν πρότερον ἐν ἣ
τοῖς χυροῖ εἶχε περιελθ
τες· τὴν εἰς αὖ πάλιν ὑπὸ χεί
ρα τὸν ἐκρίτην ἐλθοῦσ,
εἶτα ἐνέπαιζον ὁσάκις οὖ
λοιεν οἷς ἤν· τῆς πρίν
τοῦ ἀνδρὸς δυναστείας
ἀντίρροπα· οὕτω καὶ
ὁ κλάφθμιὰς ἀλλοφύλοι
τοῦ μιέτερον κράτος ἐκ
πολιῶν ποιησάμενοι·
καὶ τὴν δοξαντῖσεις
κλησίας ἀποκείραντες·
οὕτω σὴ δὲ τοῖς τῆς ἁγε
βείας ἐνετρύφων δόγμα
σι τε καὶ πράγμασι
αὐτὴ καὶ μεταλλάττει
μενον κίον· ὁ τοῦ
ἀντιφθεγγύμενος
βεβαιωτὴς καὶ προστά
της· καὶ σὸν οὐσιακῇ βα
σιλείᾳ τοῖς σφαλλομέ
νοις ἐπιφείς· καὶ κονιτᾶ

ρηὺς ὡς φασὶν ἐπὶ τῶν
τελευταίων ἀναπνοῶν
ἔπεισε εὐρὺν ὅλων ἐ
κάστῳ τῶν ἑαυτοῦ κρι
τῶν· διὰ τοῦ κεῖδιάστη
ριον· τριάγαρ τάγματα
συνεγνώκεναι καὶ
καὶ τῆς ἑαυτοῦ βασιλεί
ας ἀναζιδ· τὸν τοῦ γε
νους φόνον· καὶ τὴν ἀ
παρρησίαν τοῦ ἀποστα
τοῦ· καὶ τὴν νίκαν τοῦ
λιάντης πίστεως· καὶ
ταύταις συναπελθεῖν
λέγεται ταῖς φωναῖς·
ἐξουσίαν δὲ αὖ φ ἑστῆς
ἀλλοφύλας λογοσλαβά
νει· καὶ παρρησιαζόμ
βλασφεντες αὐτονομο·
τοῦ ζιλοῦ τὸν φυλὸν
φέρον τοῖ· ὃ δὴ καὶ τὸ
ἀλεξανδρέων ἐπαφε
δήλιος· ὅτι ὁ ἐκεῖνος πε
ρὶ τοῦ εὑρίσκεσθαι σὸν ἑ
νεκόντες τοῦ ἀνδρὸς
τὴν ἀμετρίαν· καὶ διὰ
τοῦτο ξένως μὲν φανά
τως τὴν πονηρίαν· ξέ
νην δὲ εὕρειτὸν φανα
τον ἐπιλαντεύσαντες·
ἵστε τὴν νίκαν λίθον ἐ
κείνην· καὶ τὸν ξένον
φόρτον· καὶ τοῖς καινὸ
ὕφος· καὶ τὴν πρώτην
περίοδον· ὅλην δὲ καὶ
μόνην τὰ μέχρι καὶ
νῦν τοῖς εὑρίσκεσθαι
πειλούμενα· ἐπεὶ δὲ
ὅτυφῶν τῆς ἀδικίας·
ὁ τῆς εὐσεβείας φθορεύς·

ὅτοῦπονπροῦπροδρομος·
ταύτηνεἰςπραττεται
τηνδιῖσην· ἐμοιμὲν
οὐκἐπαινετὴν· οὐγαρ
ἀπαφεινεἰςεῖνονηἐχρην.
ἀλλἀποιεῖνημαςεδει
ισοπεῖν· εἰςπραττεται
δοῦν. ὀργῆςπανδημου
καὶφορᾶςεργονγενομε
νος· ἐπανεισιμὲνεἰςτῆς
καλῆςεἰςδημιᾶςοὰφ·λη
τῆς· οὕτωγαρἐγωισαλω
τὴνεἰκεινουδιὰτηνπρι
άδα· καὶμετατῆςτριά
δοςφυγὴν· οὕτωδεἀ
σμένοιςπροσπιπτειτοῖς
ἐντῆπολει· καὶμιᾶςροῦ
τῆαἰγυπτωπάσηςκαὶ
παντᾶχόφενεἰςταὐτὸ
συνδραμουσηςκαὶἀπἄ
κρουπαντος· ἵνοἱμεν
φωνῆςἀναςτουμο
νῆς· οἱδετοῦνεἵδουςἐμ
φορῆσῶειν· οἱδεὁπε
ρὶτῶναποστολωνῆισὼ
σαμεν· τῆςισιᾶσοῦνἀπ
ασῶσιμονη· καὶτῶ
καινῶτυπωτοῦςω
ματος· ὥστεπολλῶνπολ
λαὶςεἰςκαὶπολλοῖςἤδηγε
γενημένωνεἰςτοὖπἄ
τοςχρονου· τιμῶντε
καὶὑπαντήσεων· οὐ
καρχουσιμόνοναὴμω
σίοιςκαὶἱερεῦσιν· ἀλλὰ
καὶτῶνοἰκειωντοῖς
ἐπιφανεστάτοις· μὴ
δεμιᾶνταύτηςμνη
μονεύεςφαιπολυανῤ
ποτεραν καὶλαμπροτε
ραν·

ἔνδεεἶναιταύτηλιόνο
παραβαλεῖνἀυτὸνἀφα
νεστον· καὶτὴνἀυτῶν
προτεραν συντεθειςαν
ἐπὶτῆπροτεραταύτη
εἰςοδωτιμὴν· ὴνίκα
εἰστῆςαὐτῆςκαὶἐλθὶτοῖς
ἀυτοῖςεπανηειφυγῆς·
φερεταικαὶτοῦτοτις
ἐπεικείνηιτῆτιμῆλογος·
λεγεσθωγαρεἰςκαὶπερὶτ
ὸτεροςὁἰονηὕδυσματι
τῶλογων· καὶἀνθρεῖσο
διον· εἰςεἰλαυνετιςτῶν
δισὺπαρχωνμετεἰκει
νηνταῖςεἰςοδον· ἤμε
τεροςοὗτοςἦνκαππα
δοκηςγαρκαὶτῶνπάνυ·
τὸνφιλαγριονεἰςεινο
δἰαὅτιπαντεςαἰσουετε·
καὶτὸφιλτρον, ὅιον· οὐ
καλλο· καὶπερὶαλλοη· καὶ
ἠτιμησατὰτοφιλτρο·
ἵναμικρῶλογωπαρα
στησωτοπᾶνγνωρισμα·
ὧνκαὶπἄρχηπρεσβεἰατε
τῆςπολεως· καὶτῆφωνῆ
τοὺβασιλεωςαὐθισεγχει
ρισθεἰσα·

Τούτωνοὐντινατοὐ
δἠμου· ὠφανῆναιτὸ
πληθοςαὖπειρον· καὶοἱ
όντιπελαγοςοὐχόρι
ζοντοἰςὸφθαλμοῖς·
προςτιναλεγεταιτῶν
ἑαυτοὐσυνηθῶνκαὶ
φίλων· ὁφιλεῖσυλιβαι
νεινἐντοῖςτοιούτοις
εἰπεῖν· εἰπεμοιῶβελ
τιστε· ἤδηποτετεθεα
ται

δῆλον τοσοῦτον. ἰσχὺν
τῶν ἐλαττυχόντων. ἔφθης
ἀνοῦ τιμὴν χυθέντα; οὐ
φάναι τὸν νεανίαν· ἀλλὰ
κἀμοὶ μενοῦν δοκεῖ. καὶ δὴ καὶ
αὐτὸς ταύτης τυγχάνω
στάντιος· ὡς τοῦ λίκρου τὰ
τοῦ τῆς τιμῆς δηλοῦν
μενοῦ διὰ τοῦ βασιλέως·
καὶ τὸ ἠγέλασαν ταλία
λαι κοντὸν καὶ ἁδυ. τι
τοῦ τοῦ φθονεῖ πεῖν; ὡς
δὴ τι μὲ γαλέγωνι καὶ
θαυμαστὸν. μὴ οὐ λίκανόν
μαι καὶ ἀναίσιον. οὗ τῶ
εἰς αχθῆναι τὸν μέγαν·
καὶ ἀλλοῦ ρικόντινα πρὸς
θεῖναι τῶν ἐπιχωρίων·
εἰς τὴν τοῦ λόγου βε βαί
ωσιν· ἐβούλετο δὲ ὁ λόγος
αὐτῶ. ὃ καὶ ὑμῖν δῆλον
δῆλον. καὶ βασιλέως αὖ
τοῦ ἐμπροσθεν ἄρειν
τὸν νῦν εὐφημοῦντα.

Τοσοῦτον ἦν παρὰ πᾶσι τὸ
τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο σεβά
σιον καὶ τοσαύτην τῆς μνή
μονευομένης εἰς ὁδοῦ
νῦν ἦν κατάπλησις· καὶ
τὰ γαργένη καὶ ἰλλισίας
καὶ τεχνασάμενοι φθέντες.
φιλοῦσι γὰρ μάλιστα ἡ
πολις αὐτὴ οὕτω διασκευ
άζεσθαι· ὅταν τινὶ πλε
ῖσων σιτιμῆ δημοσίαν.
πῶς ἂν παραστήσαιμι
τῶν λόγων τὸ μεγαλεῖ
νον φθέγμα· ποταμὸς ἦσα
εἰς· ποιητοῦ δὲ ἦν ἄρα
καὶ τὸν νεῖλον εἰπεῖν.

τὸν χρυσορρόαν ὄντως
καὶ εὐστάχυν· ἐμπαλι
ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν
χαίρεου ρέοντα πλημμέριαν
ὁδὸν. οἷα καὶ περαίτε
ρω· δότε μοι μικρόν τι
ἐντρυφῆσαι τῷ δικαι
γήματι· ἐκεῖσε γὰρ εἶμι.
καὶ οὐδὲ ἅπαξ φθῆναι τὸ
λογοντῆς τελετῆς εἰσεῖ
δηκρᾶδιον· πῶς λοιπὸν
ἦν γε αὐτόν· καὶ μὴν μοι
τῆς ἀπονοίας μεμνῆσθαι
σφε· ὡς μικροῦ τὸν ἔμπο
ρον ἐκεῖνος. εἰ τοῦ
θεοῦ νῶν λαός. ὃν ἐν
ποιῶν ἐπιβαίνει. τῶν
τῆς ἀγνοίας δεσμῶν
λυόμενον· εἰ τέ τι ἄλλο
βούλεται παραδηλοῦν
ὅλογος· καὶ ἀδοὶ δὲ αὐτὸν
ὑποδέχονται· καὶ στρω
σεσῖ ματίων πολυ ἀν
φώνων καὶ ποικίλων.
προσρίπτουμένων τε
καὶ ὑποριπτουμένων
ἐντᾶυθα μόνον ἀτιμα
σθέντος τοῦ ψήλου
καὶ πολυτελοῦς. καὶ τὸ
ἴσον μὴ ἔχοντος· εἰκῶ
καὶ αὐτὴ τῆς ἐπιδημί
ας χυ· καὶ οἱ προβοῶντες.
καὶ οἱ προχορεύοντες·
πλὴν ὅσον. οὐ παίδων
ὅμιλος μόνον τοῦ φθη
μοῦ νῆν. ἀλλὰ καὶ πᾶ
σα γλῶσσα συμφωνῆς
καὶ ἀντιθέτου. νικᾶν
ἀλλήλους ἐπειγομένων·
ἕως γὰρ λέγει νικρὸ τοῦ

πανδήμους· καὶ κραυγῇ
ἐκχύσεις· καὶ πᾶν ψυχικὸν
καὶ πᾶσαν φωτικὴν τα
στραπτομένην τὴν
πόλιν· καὶ δημοσίας ἐ
στιάσεις καὶ οἰκιδίας· καὶ
ὅσοις ἂν πόλεις τὸ φαιδρὸ
ἐπισημαίνουσιν. ἀπὸ
τε μεθ' ὑπερβολῆς εὐσεβῶν.
καὶ παρὰ τοῖς οἰκείοις χαρίζο
το· οὕτω τὴν πεδ αὖ
τοῦ πόλιν θαυμάσιος
ἐκεῖνος· καὶ μετὰ τοιαύ
της καταλιβανείτης
πανηγύρεως· ἆρ' οὖν.
ἐβιώμεν ὡς περ εἰκὸς
τοῦ λαοῦ τοσοῦτου προ
στησόμενοι· ἐδίδαξεν
δεδύχωσε βεβίωκεν· ἢ τί
μὴ παιδεύ. οὐχ ὡς ἐδίδα
ξεν· εἰς πανευσεβῶν
ὑπὲρ τοῦ λογοῦ τηνος ἢ
γωνισμένων ἐλάττων.
τετίμηται δεῶν ἡγω
νισταὶ μείων· καὶ τῆς χυ
νεδέτι τῶν ἢ τῆς εἰς ᾅδου
μετατηνεῖσοδον; οὐδα
μῶς· πάντα δὲ ἀλλήλων
ἔχόμενα· ὥσπερ ἓν αὐρα
μία καὶ τῆς αὐτῆς ἁρμο
νίας· ὁ βίος ὁ λόγος· διαγῶ
νες· οἱ κινδυνοι· τὰ τῆς
ἐπανόδου τὰ μετὰ τοῦτο νε
πάνοδον· ὁμοῦ τε παρ
τινεῖς καὶ ἀνίσταται καὶ πρά
λαμβάνει· καὶ οὐ πάσχει
ταῦτα τοῖς ἁπλῶς μετρίαν
ὀργὴν πυρὶ φλογὸς τρόπου.
καὶ ὅτι ἀεὶ παραπέσῃ τὸ
τοπρῶτον πορισμῶ ἐν

εἰς ἡμέραν ἕν. καὶ τῇ τῶν
φειδομένων ζῴων ψυχῇ.
τὸν ὑπὸ νόμου δυναστεύον
τος· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀλ
λαχοῦ· σταδοκιμάσεως αὐτῷ
καὶ ῥοπὴν εἶναι νομίσας, ἐ
πεὶ δὲ τὸ λεπτὸν ἀγωνίσα
κῶς ἐβεβαίωσεν· ἐπὶ τὸν
ἀγῶνα τὸν ἐν χερσὶν ἐλή
λυθεν· ἐν ᾧ τὸν ἀγωνο
θέτην καὶ τὸν ἀθλητὴν
καὶ χρηστὸν ἐπόρευ. ἵ
να δὲ τοῦτο τῷ νῦν χυμι
σθῇ· πανηγύρεως τοῦ
φραγέλλιον πλεκτῶν λό γω
δεπιφανῶς τοῦτο ἔρ γα
ζεται· καταλαμπρύνει δὲ τὸ
στάσιαζον πρὸς τὸν αὐτὸ
καὶ ἑαυτόν. οὐδενὸς τῶν
συναγωνιστῶν προσδεη
θεὶς· ἀνεῖδε τοῖς ἐνδικη
μένοις τὰς τυραννίδας·
οὐδὲ ἐνδιελὼν ἡ τοῦ ἐτῆς
ἑαυτοῦ ἁλυρίδος καὶ τῆς
ἐναντίας· ἀνίστησιν δὲ
πεπτωκότα τὸν λόγον·
παρρησιάζεται δὲ πάλιν
ἱκετηρίας· ἐπὶ τὴν λυχνί
αν τεφθεῖσα· καὶ λαμπρῶς
τῷ σφῶν τῆς ἁλιάδος φθε
όντος· πάντων τῶν
ψυχαὶ σεπλαστραπτούσα·

Νομοθετεῖ δὲ τῇ οἰκουμέ-
νῃ πάλιν· ἐπιστρέφειν δὲ
πρὸς ἑαυτὸν πᾶσαν διάνοι-
αν· τοῖς μὲν ἐπιστέλλων·
τοὺς δὲ καλῶν· ἑτέρους δὲ ὑπ-
καὶ ἀκάνθους προσιόντας
σοφίζων· πᾶσι δὲ νομοθ-
ἑνὶ ἀπροσφεύκτως βουλεύσ-
καὶ γὰρ τοῦτο μόνον ἐξήρ-
κεῖ προσοδήγιαν τοῦ ἱερεῖ-
τονος· ἐνικεφάλαιόν δὲ
εἰπεῖν, δύο λόγων μιμεῖ-
ται φύσεις ἐπαινουμέ-
νων· γίνεται γὰρ τοῖς
μὲν παίουσιν ἀδάμας, τοῖς
δὲ στάζουσιν μαγνῆτις.
ἄρρητων φύσεως βιάτων
σίδηρον ἑλκούσα· καὶ τὸ
στερρότατον ἐνὶ ὕλαις οἷ
κεῖον μένει· ἄλλου γὰρ ἐ
μέλλεται οἷς εἶναι φόφ-
νος· οὐδὲ τὴν ἐκκλησίαν
ὁρῶν ἀνέχεσθαι παλιμέ
πὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ
τῆς παλαιᾶς ὑγιείας τάχι
στα τοῦ διεστῶτος συν-
λωφέντος. ὥσπερ ἐν σω-
ματι·

Διὰ τοῦτο ἐπανίστησιν
αὐτῷ· τὸν συναποστά-
την ἑαυτῷ βασιλέα· καὶ
τὴν καισαρίαν ὁμοτίμου
χρόνῳ μόνῳ λειπόμε-
νον· ὃς πρῶτος χριστια
νῶν βασιλέων ἰσαπτάχυ
μανεῖς· καὶ ὃν ὠνείδι-
σε πορφυρογεννήτορα βα
σιλίσκον τῆς εὐσεβείας·
ἀναρρήξας ἀφρόνως· ἐπεὶ
δὴ καιρὸν ἔλαβεν· ὁλιθ

τεαυτοκρατῶρ ἀνάδει
κνυται· καὶ καισαρόσμε
περὶ τὸν πιστεύσαντα
βασιλεύειν ἐτάι· καὶ σι
ὢν δὲ περὶ τὸν σεσωσμέ
ναφ̄· καὶ διωγμὸν ἐν
ποιητῶν πώποτε γενομέ
νων ἁπανθρωπότατο·
ὅσων τοπιφανόντων
ρᾳνίδι μιᾷ σας· ἐφόνει
γὰρ τοὺς πασχόντας καὶ τοὺς
ἐπὶ τοῖς ἀφλοίστοις μένοντας.
ἀμφίβολον ἐποίει καὶ
τὸ τῆς ἀνδρείας φιλότι
μον· τὰς εἰς τοὺς λόγους
στροφὰς καὶ πλοκὰς ἐπὶ
τὸν τρόπον μετενεγκ-.
ἢ τοῦ ἑαλίσκεσθαι νέι
πεῖν ἀπὸ τοῦ τρόπου·
καὶ περιέκειναν σπουδά
σας· καὶ τὸν ἐνοικοῦν
τῶν πόνον προντίσπολυ
τεχνίας μιμούμενος·
οὗτος μικρὸν μὲν ἐρῶ
ἐνόμισεν εἶναι· τὸ πᾶν
τῶν χριστιανῶν γένος
ἀστήσεσθαι γένος· μέ
γα δὲ τοῦ ἀναλῶσαι κρά
τησαι· καὶ τῆς ἐκείνου
περὶ τὸν λόγον ἡμῶν
δυνάμεως· καὶ γὰρ ἐῶ
ραμεν δὲ νόμῳ τῶν πλέ
όντων τῆς καθ' ἡμῶν ἐπι
νοίας· διὰ τὴν τοῦ ἀν
δρὸς ἀντιπαράταξιν
καὶ ἀντίθεσιν· ἀφ' οὗ
κενουμένου χριστια
νῶν ἀναπληρουμέ
νου· διὰ τῆς ἑλληνικῆς
προσθήκης· καὶ τῆς ἐ

κείνου συνηθείας. ὃ καὶ πα-
ραδοξοτατον· ταύτου γὰρ
νοῶν καὶ ὁρῶν ὁ δεινὸς ἐ-
κεῖνος παραδοξολογίας καὶ
διωκτικὸς. οὐδὲ ἐπὶ τοῦ
πλάσματος ἐτιμένει καὶ
τῆς σοφιστικῆς ἀνελεύ-
θερίας· ἀλλὰ τὴν πονηρί-
αν τυλίνως. φανερῶς
ὑπερορίζει τὸν ἀνδρα τῆς
πολέως· ἐδείγματι τοῦ
παλαισμάτος τοῦ γενναί-
ως νικήσαντα. τελείας
τυχεῖν καὶ τῆς ἁρπαγῆ-
σεως· μικρὸν τοῦ ἐπιμένειν.
καὶ περὶ σαλαμῖνα δὲ ἰσθ-
σατον ἀλιτήριον. ἐκεῖ
δικάζει· καὶ βασιλέα φι-
λότιμον παραπέμψασα.
νεκρὸν ἐπανάγει· μηδὲ
ἐλεούμενον· ὡς δὲ ἑτέρω
τινὶ σκοῦσα. μηδὲ τῶν
τάφων προσλαμβανόμε-
νον. ἀλλ' ὑποτεσσεῖφει
σηδ' ἑαυτὸν τῆς ἀποσεί-
μενον καὶ ἀναβρασσόμε-
νον· προοίμιον οἷμαι τῆς
ἐκεῖ φενακολάσεως·

Νικήσαντα δὲ βασιλεύσε τε
ρος· οὐκ ἄναιδη τῶν πρό
σω πως κατὰ τὸν προειρη
μένον· οὐδὲ τοῖς πονη
ροῖς ἔργοις καὶ ἐπισταται
ἔσφαλε κύβων τὸν ἴνδαλ· ἀλλὰ
καὶ λιανεύσεβὴς τε καὶ
ἥμερος· ὅσῃ ἀρίστην
ἑαυτῷ κατασήσηται
τὴν τῆς βασιλείας σκη
πτίδα. καὶ ὁ φενδὴν τῆς σύ
νομιᾶς ἄρξηται. λύει

μέντοι ἐπισκόποις τὴν
ἐξορίαν· τοῖς τε ἄλλοις κἂ
πᾶσι· καὶ πρὸ πάντων
τῶν πρὸ πάντων τὴν ἀ
ρετήν. καὶ προδήλως
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας πολε
μήσαντι· ζητεῖ δὲ τῆς
καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν
ἀλήθειαν. ὑπὸ πολλῶν
διασπασθεῖσαν καὶ συγχυ
θεῖσαν· καὶ εἰς πολλὰς
δόξας καὶ μοίρας νενεμη
μένην· ὡς τὰ μάλιστα
μὲντοι νικομονόλον. εἰ
ὄντες συμφρονήσαι·
καὶ εἰς ἓν ἐλθεῖν τῆς συνερ
γίας τοῦ πνεύματος· εἰδόσιν. ἀλ
λ' αὐτοῖς τε μετὰ τῆς εὐσε
πίστεως γενέσθαι· καὶ εἰ
νη παρασχεῖν τὸ κράτος
καὶ παρεῖσε ἐπῆσαν τὰ λα
βεῖν· λιανῦθῆναι ὡς τε
καὶ μεγαλοπρεπῶς πε
ρὶ τῶν μερίστων διά
νοούμενος· ἑνὸς ἀδηὼ
μάλιστα διεδείχθη τοῦ
ἀνδρὸς ἡ καθαρότης.
καὶ τὸ στερεώματι τῆς εἰς
χνῆς πίστεως· τῶν γὰρ
ἄλλων ἁπάντων· ὅσοι
τοῦ ἁγίου λόγου
τρίχα νενεμημένων·
καὶ πολλῶν μὲν ὄντων
τὸ περὶ τὸν ὑπάρχον
στοῦντων· πλείονων
δὲ τῶν περὶ τὸ πνεῦμα
ἅγιον· ἑνὸς καὶ τοῦ πα
τρὸς εὐσεβοῦντος εὐσεβῆ
νομίσθη· ὀλίγου δὲ
κατ' ἀμφοτέραν ὑπ-

Διαϊόβιανον
λέγει τὸν με
ταξὺ λια
νοῦ ἐν τῷ
ὡς ἑπτὰ
κάδια
ναρ
ρεῦ
σθαι
τὰ·

ΝΟΝΤΟΣ. ΠΡΩΤΟΣ ΙΣΑΙΜΟ
ΝΟΣ ΠΙΣΟΜΑΙ ΔΗΣΥΝΟΛΙΓΟΙΣ
ΑΠΟΤΟΛΜΑΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ·
ΣΑΦΩΣΟΥΤΩΣΙΣΑΙΔΣΑΡ
ΡΗΔΗΝ. ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΙΑ
ΑΝΘΕΟΤΗΤΑ· ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΝ
ΕΓΓΡΑΦΩΣ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣ
ΚΑΙ ΟΤΙ ΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΤΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΠΕΡΙΤΤΟ
ΥΝΕΧΑΡΙΣΘΗ ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ.
ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΣ
ΑΥΤΟΣΕΜΠΝΕΥΣΘΕΙΣ ΥΣΤΕ
ΡΟΝ. ΚΑΙ Δ ΩΡΟΝ ΒΑΣΙΛΙ
ΚΟΝ ΟΝΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ
ΠΡΕΠΕΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΠΡΟΣΕ
ΝΕΓΚΩΝ. ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΗ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑ
ΦΟΥΣΑΝ ΟΤΟΜΙΑΣ ΙΝΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΜΕΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΛΟ
ΓΩΔΕΛΟΓΟΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΙ
ΔΕ ΓΡΑΜΜΑΣΙ ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΙ
ΝΤΑΙ· ΤΑΥΤΗΝ ΜΟΙ Δ Ο
ΚΟΥΣΙΝ ΑΙΔΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ· ΟΙΤΕ ΤΗΣ ΕΠΕ
ΡΙΑΣΚΑΙ ΤΗΣ ΕΩΑΣ, ΟΣΟΝ ΕΙ
ΩΣΙΜΟΝ. ΟΙΜΑΙ. ΜΕΧΡΙ
ΔΙΑΝΟΓΑΣ ΑΓΕΙΝ ΤΟΕΥΣΕΒΕΣ.
ΕΙΤΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΙ
ΣΤΕΥΤΕΟΝ· ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ
ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΑΓΕΙΝ. ΩΣΠΕΡ
ΤΙ ΜΙΚΡΟΝΙΚΥΜΜΑ ΤΑΙΣ
ΛΙΠΤΡΑΙΣΙ ΝΕΝΑΠΟΦΗΝΗ
ΣΙΣΟΝ· ΟΙΔΕ ΤΙΜΙΩΡΟ
ΕΖΑΠΤΕΙΝ ΩΣΠΕΡΣΠΙΝ
ΘΗΡΑΣ. ΟΣΟΝ ΑΣΦΟΣΤΟΥΣΘΑΙ
ΤΟΝΙΚΑΙΡΟΝ. ΕΙΤΩΝ ΠΟΡ
ΦΥΡΑΖΩΝ ΤΟΥΣ ΘΕΡΜΟ
ΤΕΡΟΥΣ· ΗΤΟΙ ΠΛΑΚΟΥΝΤΟ
ΦΙΛΟΘΕΟΝ ΟΔΗΚΑΙ ΠΑΡ
ΡΗΣΙΑΖΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗ

ΘΕΙΑΝ. ΗΔΗ ΔΕ ΕΙΜΙ ΕΤΩ
ΜΕΡΙΔΟΣ· ΟΥ ΤΑΡΤΟΛΜΗΣ
ΤΙΠΛΕΟΝΙΚΑΥΧΗΣΑΣΘΑΙ·
ΜΗΠΟΣΕ ΤΙΤΙΠΝΕΜΗΝ ΔΕΙ
ΛΙΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ. ΩΣΔΗ
ΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΡΟΤΕΡΩΝ
ΔΙΑΝΟΙΑΝ· ΕΙΣΑΥΘΙΣ ΓΑΡ
ΩΣΙΟΝΟΜΗΣΑΜΕΝ· ΜΗ
ΤΕ ΤΟΛΜΗΣΑΤΡΙΩΝ ΠΡΟΣΛΑ
ΒΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΜΕΤΕ
ΡΟΝ ΦΘΕΙΡΟΝΤΕΣ· ΟΙΣΑΙΣ
ΟΝΤΩΣ ΕΣΤΙΝ ΟΙΚΟΝΟ
ΜΙΩΝ· ΑΛΛ' ΕΙΣ ΦΩΣ ΑΓΩΝ
ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΣΠΟΥΔΗΣ ΕΙΣ ΤΡΕΦΩΝ·
ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΠΑΝΤΩΝ ΟΦΕ
ΙΣΙ ΠΡΟΤΙΘΕΙΣ. ΑΕΙ ΤΕΛΕΙΟΥ
ΜΕΝΟΝ·

ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΝ ΗΤΤΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΕΙΝΟΥ ΦΑΥΛΙΑ
ΖΕΙΝ Δ ΖΙΟΝ· Ο ΓΑΡ ΕΡΓΩ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΙΣΙΝ
ΔΥΝΕΥΣΑΣ· ΤΙΘ ΑΥΛΙΑ ΤΟ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙ ΤΑΥΤΗΝ
ΚΑΘ ΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ· ΟΔΕ
ΜΟΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
ΦΑΥΛΙΑΖΕΙΝ ΕΠΕΙΣΙ· ΚΑΙ
ΖΗΜΙΑΤΟΣ ΙΩΝ ΑΝ ΔΙΑ
ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ
ΠΟΛΛΑΣ ΦΥΟΝΤΑ ΤΑΣΔΙ
ΑΣΤΑΣΕΙΣ· ΤΟΥΤΟ ΕΤΙ ΠΡΟΣ
ΘΗΣΩ ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΜΕΝΟΙΣ
ΓΕΝΟΙΤΟ ΓΑΡ ΑΝΤΙΠΑΙ
ΔΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΝΥΝ ΗΜΙ
ΠΡΑΞΙΣ. ΕΙ ΠΡΟΣΕΙΣΕΙΝΟ
ΒΛΕΠΟΙΜΕΝ· ΩΣ ΓΑΡ ΥΔΑ
ΤΟΣ ΕΝΟΣ ΤΕ ΚΙΝΕΤΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΝ· Ο ΣΟΝ Η
ΧΕΙΡΙ ΦΗΣΙ ΚΕΝΑΡΥΟΜΕ
ΝΗΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΣΟΝ ΤΗ ΧΕΙΡ

περιεχέσθην τῶν ἁγίων τύ
λων ἐκρέον. οὕτω καὶ
ἡμῶν. οὐχ ὁσονοῦν εὐσεβεῖς
ἐχίζεται μόνον. ἀλλὰ καὶ
ὁσονοῦν εὐσεβέστερον. ὑπε
ρηφανίας τῶν μικρῶν
μόνον καὶ παροράσθαι
ἀξίων. ἢ τὸν παρ' ἡμῶν
τοῦτο δεινόν. ἀλλ' ἡδη
καὶ περὶ ῥημάτων. εἰς
τὴν αὐτὴν φερόντων
διάνοιαν.

Τῆς γὰρ μιᾶς οὐσίας καὶ τῶν
τριῶν ὑποστάσεων. λε
γομένων μὲν ὑφ' ἡμῶν
εὐσεβῶς. τὸ μὲν γὰρ τῆς
φύσεως δηλοῖ τῆς θεό
τητος. τὸ δὲ τὰς τῶν τρι
ῶν ἰδιότητας. νοοῦμέ
νων δὲ καὶ παρὰ τοῖς
ταλοῖς ὁμοίως. ἀλλ' οὐ δυ
ναμένοις διὰ στενο τη
τα τῆς παρ' αὐτοῖς γλώτ
της. καὶ ὀνομάτων πε
νίαν. διελεῖν ἀπὸ τῆς
οὐσίας τὴν ὑπόστασιν.
καὶ διὰ τοῦτο ἀντεῖπα
γούσης τὰ πρόσωπα ἵνα
μὴ τρεῖς οὐσίαι παρά δε
χῶσι. τίνες εἰσὶν ὡς
λιάν γελοῖον πέλειν ὂν
πίστεως ἑδὸς διαφορὰ
ἢ περὶ τὸν ἦχον ἐμμικρο
λογία. εἴτα σαβελλισμὸς
ἐντεῦθεν ἐπενοήθη
τοῖς τρισὶ προσώποις.
καὶ ἀρειανισμὸς ταῖς τρι
σὶν ὑποστάσεσι. τὰ τῆς
φιλονεικίας ἄνανπλά
σματα. εἴτα τί. πρὸς

τιθεμένου μικροῦ
τινὸς εἴτε τοῦ λυπροῦν
τος. ὀλυπήρονη φιλο
νεικία ποιεῖ. ἰσινδυνεύ
ει. συναποῤῥαγῆναι ταῖς
συλλαβαῖς τὰ πέρατα.

Ταῦτα οὐ νόρων καὶ ἀκού
ων ὁ μακάριος εἰσέβιος.
καὶ ὡς ἀλιφώς ἄνους τοῦ
φου. καὶ μεγάστων φυ
χῶν οἰκονόμος. οὐκ ὤ
φθη δεῖν παρίδειν. τὴν
ἄτοπον οὕτω καὶ ἀλό
γον τοῦ λόγου κατα το
μήν. τὸ δὲ παρ' ἑαυτοῦ
φάρμακον ἐπάγει τῷ
ἄῤῥωστήματι. πῶς οὖν
τοῦτο ποιεῖ. προσκαλε
σάμενος ἀμφοτέρα τὰ
μέρη. οὕτω σὶ πράως
καὶ φιλανθρώπως.
καὶ τῶν νοούντων ἁπλε
γομένων ἀκριβῶς ἐ
ξετάσας. ἐπειδὴ συμφρ
νοῦντας εὗρεν. καὶ οὐ
δενὸς διεστῶτας κατὰ
τὸν λόγον. τὰ ὀνόματα
συγχωρήσας. συνδεῖ τοῖς
πράγμασι. τοῦτο τῶν
μακρῶν πόνων καὶ
λόγων ἀπυσιτελέστερο.
οὐ σπάντες ἀπολογήσα
φοῦσιν. οἷς τις καὶ φι
λοτιμίαν συνέζευκται.
καὶ διὰ τοῦτο ἐστι
καὶ ἐσόμενον εἰπεῖ
ρι τὸν λόγον. τοῦτο
τῶν πολλῶν πατέρ
πνιῶν καὶ χαμεύνι
ων προτιμότερον.

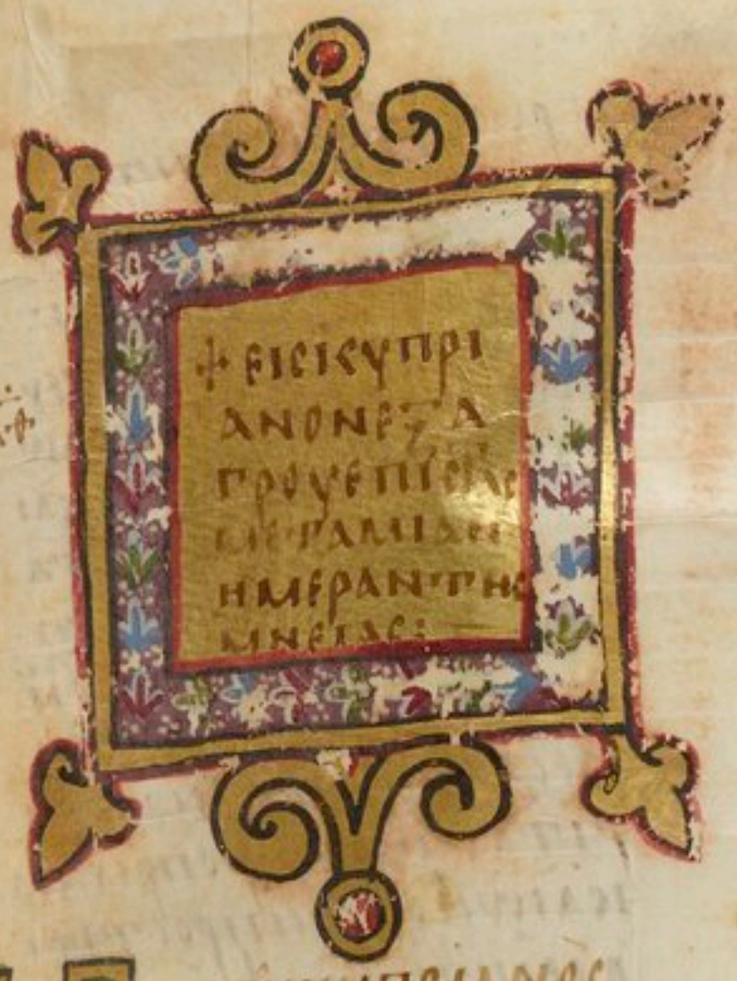
ὧν μὲν χριτῶν ἰσαποφοῦ
των τοῖς ἐράδος· τοῦτο
τῶν ἀοιδῶν μὲν ἐξορι
ῶν καὶ φυγῶν τοὺς ἀν
δρὸς ἐπαζιον· ὑπὲρ γὰρ ὧν
εἵλετο πάσχειν ἐκεῖνα·
ταῦτα καὶ μετὰ τοῦτα
τοῖς ἐνέσπουδαζετο· τὸ
δ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις
ποιῶν διετέλει· τοὺς
μὲν ἐπαίνων· τοὺς δὲ
παιτῶν μετρίως·
καὶ τὸν μὲν τὸν ὠφρὸ
διεγείρων· τῶν δὲ τὸ
φερόμενον εἰργων·
καὶ τῶν μὲν ὅπως μὴ
πταίωσιν προλιπο ὀυ
μενος· τοὺς δὲ ὅπως διορ
θωθείεν πταίσαντες
μὴ χαν ὠμενος· ἁπλοῦς
τὸν τρόπον· πολυειδὴς
τὴν κυβέρνησιν· σο
φὸς τὸν λόγον· σοφω
τέρος τὴν διάνοιαν· με
ζόσ τοῖς στα πεινοτέροις·
ὕ φηλότερος τοῖς μετε
ωροτέροις· φιλόξενος·
ἱκέσιος· ἀποτρόπαιος·
πάντα εἰς ἀλήθ ὠς ὁσα με
μερισμένως· τοῖς ἑαυτῶ
θεοῖς ἑλλήνων παῖδες
ἐπιφημίζουσι· προσφι
λὴς δὲ καὶ ζύγιον· καὶ παρ
θένιον· καὶ εἰρηναῖο·
καὶ διαλλακτήριον·
καὶ πολιπαῖον· ἐν τεῦ
θενεῖ προμένοις·
πόσα καὶ οἷ ποιεῖ καλη
σείς· τοῦ ἀνδρὸς ἀρε
τὴ· πανταχόθεν ἴσα

λείπεθ ἑλόντι· ζῆσας
δὲ οὕτω· καὶ παιδεύθεὶς
ἰσαὶ παιδεύσας· ὡς τε θεὸ
μὲν ἐπισκοπῆσεῖν αἰτὸ
ἐκεῖνο υβίωνι καὶ τρόπο·
νόμιον δὲ ὀρθόδοξιας τὰ
ἐκεῖνο υδόγματα· τι
μᾶν τὸν τῆς εὐσεβεί
ας κομιζεται· οὐδὲ γὰρ
τοῦτο παρίδεῖν ἁζιον·
ἐν γὰρ αἰς λαῶ κατᾶλαμ
τὸν βιον· καὶ προστιθε
ται τοῖς πατράσιν αὖ
τοῦ· πατριάρχαις καὶ προ
φήταις καὶ ἀποστόλοις
καὶ μάρτυσι τοῖς ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας ἠγωνισμέ
νοις· καὶ μνήμῃ τὶ
βραχὺ μὲ πιτάφιον·
τιμᾶται τῶν νεῖ κοδίω
τιμῶν τὴν μεζόδιον
πολυτελεστέραν· πολ
λαὶ μὲν εἰσὶν ἡ ἁγία πρω
μείζονα δὲ τῶν ὁρῶ
μένων τὴν περὶ αὖ
τοῦ δόξαν· ταῖς ἅπαν
των διάνοιαις ἐνάπο
φερόμενος·

λλ' ὦ φίλη καὶ ἱερὰ σε φα
λή· ὡς καὶ λόγου καὶ σιω
πῆς μέτρα· μετὰ τῶν
ἄλλων σου καλῶν δια
φερόντως τιμήσας·
ἡμῖν μένεν ταῦθα
στῆσαι στὸν λόγον· εἰ
καὶ τῆς ἀληθείας ἔνδε
έστερον· ἀλλὰ τοῦ γε πρὸς
δύναμιν οὐ λειπόμενον·
αὐτὸς δὲ ἄνω θεν ἡμᾶς
ἐποπτεύοις ἵλεως· καὶ

τὸν λαὸν τὸν δεδιεζαγμένον
τελῶν. τελείας τῆς τρι
άδος προσκυνητήν. τῆς
ἐν πρισκαὶ ὑῶ καὶ ἁγίων
πνεύματος καὶ
σεβομένης. καὶ νικᾶσει
μενείρηνικῶς. κατε
χοις καὶ συμποιμαίνοις.
εἰδὲ πολεμικῶς σε πανα
γοις ἐπρισλαιβάνοις.
καὶ στησαι μετασαυτὸ
καὶ τῶν υἱῶν σου. καὶ παρέ
γαγε τοὐπτόμενον. ἐπὶ
τῶν χῶν τῶν σῶν ἐχθρῶν.
ὧν πᾶσαδοξα. τιμήσει
σρατοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας
ἀμήν.

Μικρὸν Κυπριανὸς
ἀδελφὸν Γρηγορίαν
ὧν τῆς ζημίας·
καὶ ἡμεῖς ἠνεσχόμεθα
ὑπὲρ πάντων μᾶλλον τὸ
ἀνδράποδα ἀναλίσκοντες·
καὶ ταῖς δι' ἑτοῦς τιμίων
τελείοις ἐπόντι μᾶλλον τε
καὶ πάντων ἡμῶν κυρίοι
μον· ὃν καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐπιλήσμονα εἶναι μὴ
σοφὸν αἰτῶν ἁπάντων καὶ ὧν
ἐπὶ τῶν ἀρίστων ἡμᾶς
λιστα μνήμονα εὐτε
ον· καὶ ὧν τὸ μὴ μνή
σοφὸν αἰδέσιον τὸ μοῦ καὶ
ὧν φέλιον· ἀλλ' ἀποδῶ
μεν οὖν τοῖς ὠφελήσασιν
ἀπάτος οὖν τὸ ἐν τῷ
ρόνητε φανῶμεν·
ἀλλὰ μὴ πάντα ὧν ἡμεν
ἐπιδεεῖς τε καὶ ἐπενήπτες·
ἀνδρεῖα καὶ μιαπτὲ ἐν ἡτες·
ὅτι δ' ὅτι κυρίων σε τὰ μὴ
μὴ καὶ τῆς ὑπερημέ
ρας· καὶ τῆς ἐπενίας ἐ
πεῖ καὶ πάντα μεγαλό

τυχοῦσιν καὶ φιλο
φος μόνον ἀνὸ τιμη
δὲ φυγεῖν μᾶς εὐχαρι
στήσωμεν δὲ καὶ γὰρ ἃ
ζιον· ἄρκτερον δὲ οὕτως·
ὡς εἰς καλὸν ὑμῖν ἐπα
νήκομεν· καὶ καλοῖς με
τρίοις· τοῦ πάντα ἐν
στάσιν καὶ μετρίαν
ρίζοντος τε καὶ διεγο
νοντος· ἐστὶ ἡ σὴ ψυχὴ
ἐπὶ τὸν λόγον· ἐστὶ ἡ φι
λομαρτυρος ἐπὶ μαρτυ
ρας· ἐστὶ ἐκ σωματικῆς
ἀνέσεως· ἐπὶ τὴν πρὸς
κτησιν· ἐπὶ φοῦ
μεν ὑμᾶς ὡς τεκνᾶσαι
ἀντεπόφουμεν· ἐπεὶ
φοβεῖται γάρ· ὁρᾷ τε πρεσβυ
τικὴν καὶ τὸ μὴ μαν
τόν λέγω· καὶ τὸ ὑμᾶς τε
ρον μαρτυρῶ· καὶ τοσοῦ
τον διαζεύχθεντες
ἀπαν ὑπ· ὅσον τὸν πόφο
γνωρίσαι· καὶ δοκιμα
σαι τὴν ἀποστολεῖ· καὶ ἃ
περοίζω γράφοι τοὺς ἐπι
νᾶσαι· πάλιν συνηφο
μεν· ὡς καὶ ἐγὰ μὴ πάντας
ἑκὼν ὑπευθύνους καὶ βραχεῖα
συνηφεία· τοῖς τε ἄλλα
πιτήσοις τὸν τρόπον·
καὶ ὑμνίου μενοι
φίλανιαν
ὡς δὲ οὐκ ἐμελλομεν
οἰχύμαφητὰ τοῦ κυ
νῶν φεντος αἰῶνας
μεχρὶ οὐλίου μορφῆς·
καὶ ζηνοῦσι τας τῶν
οὐνίων προσεύχον

συναγαλλόντος· ἀνθέξε
σθαι τε καὶ περιέχεσθαι
ἀλλήλων· καὶ τὴν ἡρμοσμέ-
την τὴν ἑνότητα τοῦ σώμα-
τος ἐν τῷ συνδεσμῷ τῆς εἰ-
ρήνης· ὑπομόριον καὶ πρό-
σφατόν ἐστι τοῦτο ἕτερον
γε ἴδιον τοῦτο τῆς εὐερ-
γεσίας καὶ πρῶτον· τὸ τὰ
τάχιστα προσδραμεῖν
ἀλλήλοις καὶ περιπτύξα-
σθαι· οὐδὲ γὰρ φέρειν τὴν
ἀναβολὴν ὁ ζῆλος· καὶ κι-
νδύνου ἡμέραν τοῖς πο-
σὶ καλοῦσι δεύτερο-
δέον καὶ μέγιστον· τὸ μὴ
κατόπιν ἑορτῆς δραμεῖ-
ν μηδὲ μάρτυρα μὴ μι-
σταγωγὸν ἀπολείφθη-
ναι· καὶ τῆς ἐντεῦθεν
ἐγγινομένης ἡμῖν τρυ
φῆς τε καὶ ἀναπτύξεως·
ἐγὼ γὰρ τὰ λαμπρὰ πάντα λο-
γίζομαι τοῦ εἶναι νοφέ-
στερος· καὶ πάντα πόθο-
ν ἀπεσείσαμην· ἀφ' οὗ χω-
ρὶς συνεταζάμην· καὶ οὐ
δὲ νῦν αἱρεῖμαι τῶν πόλεων
πνὰ τοῖς ἄλλοις καὶ περι
ρπούδαστα· οὐ πλοῦτος
ὁ κατωκυρούμενος καὶ
περιτρεπόμενος· οὐ γα
στρὸς ἡδονὴ· καὶ κῶμος·
πιρρύβρεως· οὐ κέντ-
μα λακτίζειν καὶ περιρρέ
ουσα· οὐ λιθώνων λαμπρότητες
καὶ χαρίτες· οὐ κάλλος
ρομπεύουσα· οὐ κόσμος φρη
σίζειν ἡλουμένη· οὐ
κρότοι δημώδεις καὶ θέα

τρωνείς καὶ αἰνοντες·
ὧν πάλαι τοῖς βουλομέ-
νοις παρεχώρησα λέγειν·
οὐχ ὅσα τῆς πρώτης εὐ-
εργεσίας ἕνεκα ἀπολω-
λαμένης· ἀλλὰ καὶ
πολλῶν ἐφεληλυθότα
γίνωσκω· τῶν νῦν κρατεῖ
σθαι τούτοις ἀνέχομέν.
καὶ τὸ τῆς τύχης εὐτρε
πὲς ἀναθεῖναι τὴν με
ρὶ τὰ ὑπερμεγέθη καὶ μικροπρεπῆ.
καὶ ὃ νῦν ἐστὶ τῶν εἰς προστρο
μένων τοῖς φεύγουσι·
εἰς ἐμὲ οὐδεμιᾶ πάπαι
στῶν ἔχω καὶ περιέχο
μαι· καὶ τοῦ πάθους
μὲν αὐτὸν ἀποδέχομαι μᾶλ
τύρων τιμιώτερον
πολλαί· καὶ ἀφεῖναι τῶν νῦ
μᾶσιν ἐπαγάλλομαι· καὶ
ἄλλων μὲν νοῖ ἄθλοι
καὶ τὸ κρατεῖν· ἐμοὶ
δὲ οἱ στέφανοι· τοσοῦ
τον προέρπαζω τὴν
εὐδοξίαν· καὶ οὕτως
οἰκείου μαι τὰ κατορ
θώματα· πᾶσιν ἐν
δημάρτυσι πανηγυ
ρικοῖς· καὶ πᾶσι νῦν
κτέον· καὶ τοῖς μὲν
γλῶσσαν καὶ ἀκοὴν καὶ
διάνοιαν· καὶ λέγον
τας τὰ προθύμως ἐπε
ρῶ τῶν καὶ ἀκούον
τας· καὶ πάντα ἁπλῶς
τῶν νοημάτων τας τοῖς
εἰς ἐμὲ νῦν ἀθλήσεως·
ἐκ καὶ γὰρ οὗτος ἐχει·
πολλῶν ὄντων νῦν

ἐκ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ πολλῶν ἄλλων
πρὸς ἃ ἕτερα παιδεύματα·
λόγου· ἠθικοῦ· προφητῶν·
ἀποστόλων· αὐτῶν τε τῶν
ἁγίων εὐαγγελιστῶν· τοῦ
πρωτομάρτυρος ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ φίλου τοῦ κυ
λέγοντος· ἐὰν μὴ φάγητε
λώσιν τὴν σάρκα μου καὶ
πιητε μου τὸ αἷμα· τὸν
φόβον καὶ τὸν ὀφειλό
μενον· καὶ τὸ ζῆλον
τῆς· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν
νίκην· καὶ τὸν ἀγῶνα
ἄσιν· καὶ τὴν εἰκόνα
πεῖν ἁγίων παρακαλέσαι·
τοσούτων ὄντων ἡμῖν
καὶ τοιούτων· οὐδὲν ἧττον
λαττον ἡμῖν εἰς παιδα
γωγίαν οἱ μάρτυρες· ὁλο
κληρότατα· φυ
ματα τελεία· προσφορὰ
δεκτὰ· τῆς ἀληθείας
κηρύγματα· τοῦ
θεοῦ σεπτὰ εὐαγγέλια
τα· νόμου συμπληρώ
σις· τοῦ θείου πνεύματος
νοουμένου· πλανῆς κατά
λυσις· καὶ ἱλασμὸς ἁ
μαρτίας· καταλυτήριος κό
σμου ἀφορμὴ· σὺ δέ μοι
κυπριανὲ τὸ τίμιον τά
γμα καὶ πρᾶγμα καὶ
ὄνομα· πλέον ἢ τὰ τοῦ
ἄλλου μάρτυρας· φθόνος
γὰρ οὐδεὶς παρὰ μάρτυρι
μάρτυρι· καὶ σοῦ μὲν φερό
των ἡ πίστις τὰ τε τῆς ἀρε
τῆς· καὶ τὴν πάντων ἀληθῆ
φιλίαν· καὶ ὧν ἐπερέν φου

ὑφ' ἡδονῆς ἐποιήσατο.
καὶ τίνα τρόπον συνέ
μιξε τῇ μαρτυρίᾳ· καὶ
κοινωνὸν τῆς ἀφέλειας·
καὶ ὁλόκληρον προσεκτήσα
το· καὶ τάχα μὲν διὰ τὴν
τῶν λόγων οἰκειότητα· ἣν
ἱστορεῖ οὗτος τῶν ἄλλων
ἐκράτησε· ὁ σοφὸς λόγος
τῆς ἀληθείας· συνέ
σεσθαι γὰρ οὐκ εἰδόσιν
φίλτρον τοῖς κατατυ
χοῦσι· οὐχ ἥττον
τοῖς λοιποῖς πρᾶγμασιν·
ἢ τοῖς περὶ τὴν χριστιανῶν
λιστος· τάχα δὲ καὶ
τὸ τῆς μεταβολῆς φορ
τικὸν καὶ παράδοξον· ὃ
κρεῖττον λόγου καὶ πά
ραδειγματος· ἐπεὶ τὸν
κυπριανὸν ἡλώσεως μετα
φορὰ τετύπωκε· γλαυκίου δὲ τὸν ἀρ
χιμάγειρον ἡ τέχνη τῆς
διῶξαι γαλήνης· καὶ φάλαι
ναν ποιοῦσα· καὶ ταῖς
ἀκταῖς προσπαίζουσα·
μετὰ πνευμάτων ἡδέ
ων· καὶ ὠδίνοντα κύ
ματα·

οὗτος κυπριανὸς ὦ ἄνδρες·
ἵνα δὴ μὴ ἐνείδοτες ἡδίους
γένησθε τῇ ὑποκρίσει·
ὃν δὲ ἀγνοοῦντες ἁφή
τε τοῖς ἄλλοις τὸν τῶν νή
πιων ἀγῶνα· καὶ τὴν κοινὴν χρι
στιανῶν φιλοτιμίαν·
οὗτος ἐκεῖνος· τὸ μέγα

ποτε ἱκ ἀρχῆς ἀδιαιρέτων ὄνο
μα· νῦν δὲ τῆς οὐσίας οὐκ ἐ
στὶν ἁπλοῦς· ὅπλου γὰρ πε
ριφανοῦς· καὶ δυνάστεια
περίβλεπτος· καὶ εὐγενεί
ᾳ γνώριμος· εἴτε καὶ ἐγγενὲς τὸ
εἰς εὐγένειαν ἀποδεῖξαι.
συγκλητικοῦ βουλῆς καὶ
τοῦ σιλεντιαρίου τὸ
τῆς ὑπάτου ἀξίωμα·
τοῦ πρὸς φύσεως ἀγαλλιά·
τολογωνίκρατος· τῶν
τε κατὰ φιλοσοφίαν.
καὶ ὁσοι τῆς ἀλληγορίας
εως· καὶ τοῦτων δὲ βου
λειλιερος· ὡς καὶ ἄλλον λέ
γοι τις ἢ τὸ ἀκρο
ἐνὶ ἑκάστῳ φαυλάζεσθαι.
μᾶλλον δὲ τοῦ ἑνὸς κλῆ
ἑνὶ ἑκάστῳ τῆς περιπά
τα φιλοκαλοκἀγαθίας· ἵνα
διελωμεν φερτέρων· τῶν
μὲν τῶν ποικίλων·
τῶν δὲ ἀκράτων· ἐστὶ δὲ
ὧν ἀμφοτέροις· πᾶ
σι δὲ πάντων ἐκρά
τει·

Τῶν μὲν οὖν λογωνικὸν
ὁ λογοθέτης ἀρτύρει· ὃς
πολλοὺς καὶ λαμπροὺς ἐ
κεῖνος ὑπὲρ ἡλίου νικᾶ
τε βαλέτο· ἐπειδὴ γενέ
τῆς μὲν γὰρ εὐφιλανθρω
πίας τὴν παίδευσιν τοῦ
ποιοῦντος τὰ πάντα
καὶ μεταδιδόντος
προστοβέλτιον· καὶ τὸ
λόγου τὴν λογικὴν ὑπε
κλῆσιν· τοῦ δὲ ἐντεῦθε.
ὁ τι κοὶ χρήσομαι

τῶν λόγων· καὶ τῆς ἐν
μαι· πῶς μὲν ἡ μικρὰ
ἀποτελῶν λόγων· καὶ πᾶ
τελῶς ἐξ ὧν τοῦ καιροῦ.
πάντων ἡ τῶν ἰσχύρια
νου μεταβιβάζοντος· πῶ
ς δὲ τοὺς παρόντας τοῖς
σιν ἐν οἷς ἐνὼν
μεσημβρίας τοῦ καὶ
ροῦ καὶ τοῦ περὶ φόβου τῶν
ἀκουόντων· οὗτοι μὲν οἱ
δοκεῖ ποιεῖν τε ὀνεῖναι·
τὰ μὲν ἄλλα παρεῖναι τοῖς
ἰδόσιν· εἰς διδασκεῖν τοὺς
ἀγνοοῦντας εἰ περεῖσι
τινες· ἢ πάλαι σοφοὶ ἐν
ἐργετῶν ἐν ταῖς ὁλοιῳ.
καὶ οἱ διδάσκοντες τὰ
κεῖνοι· καὶ οἱ μανθάνο
τες· ἐπειδὴ καὶ τὸ μεμνῆ
σθαι τοῦ ἀνδρός· ἀγαθὸς
καὶ μετὰ τοῦ ἀφθόνου
τὴν μνήμην τῶν καὶ
ὁ τερων· ἐπεὶ οὕτως

ΠΑΥΛΟCΕΠΙΜΙΝΟΥΚΕΠΑΙΝΕ
ΤΟCΟΜΕΓΑC·ΚΑΙΜΙΑΤΟΦΑΙΟC
ΟΤΕΛΩΝΗCΕΝΤΟΙCΚΑΙCΙ
CΤΟΙC·ΚΑΙΚΥΠΡΙΑΝΟCΑΥ
ΤΟC·ΟΜΕΝΤΩΝΠΡΟΤΕΡΩ
ΕΑΥΤΟΥΔΙΩΓΜΙΩΝΜΕΡΙΜ
ΝΕΟC·ΚΑΙΤΗCΤΟΥΖΗΛΟ
ΜΕΤΑΘΕCΕΩC·ΙΝΕΙCΤΟΥ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥΜΑΛΛΟΝΔΟΖΑ
CΗΤΟΝΕΥΕΡΕΤΗΝ·ΟΔΕ
ΤΟΝΤΕΛΩΝΗΝΕΑΥΤΩ
ΠΡΟCΤΙΘΕΙCΕΝΤΗΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝΑΠΑΡΙΘΜΗ
CΕΙ.ΩCΠΕΡΑΛΛΟΤΙΤΩΝΤΙ
ΜΙΩΝΕΠΙCΗΜΟΝ·ΟΔΕΚΑΙ
ΜΑΙCΧΡΩΛΟΓΩCΤΗΛΙΤΕΥ
ΩΝΤΗΝΠΡΟΤΕΡΑΝΕΑΥ
ΤΟΥΚΑΚΙΑΝ.ΙΝΑΚΑΙΤΟΥ
ΤΟΘΩΚΑΡΠΟΦΟΡΗCΗΤΗ
ΕΖΑΓΟΡΕΥCΙΝ.ΚΑΙΠΟΛΛΟΙC
ΟΔΟCΓΕΝΗΤΑΙΤΗCΧΡΙCΤΟ
ΤΕΡΑCΕΛΠΙΔΟC.ΤΩΝΑΠΟ
ΚΑΚΙΑCΕΠΙCΤΡΕΦΟΝΤΩ

ΤΙCΟΥΝΗΚΑΚΙΑ·ΚΑΙCΚΟ
ΠΕΙΤΕ.ΟCΗΚΑΙΗΛΙΚΗΤΟ
ΜΕΓΕΘΟC·ΔΑΙΜΟΝΩΝΗ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΗC.ΟΧΥΜΑΘΗ
ΤΗCΥCΤΕΡΟΝΙCΑΙΔΙΩΙCΗC
ΠΙΚΡΟΤΑΤΟC.ΟΜΕΓΑCΤΗC
ΑΛΗΘΕΙΑCΑΓΩΝΙCΤΗC·
ΚΑΙΛΟΓΩΙCΑΙΕΡΓΩΤΑΡΑ
CΩΝΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΟ
ΔΟΝ·ΔΙΑΤΟΕΝΑΜΦΟΤΕ
ΡΟΙCΚΡΑΤΟC.ΟΙΚΡΑΤΙCΤΟC
ΑΜΦΟΤΕΡΑΜΕΤΑΤΟΥΤΟ
ΧΡΙCΤΙΑΝΟΙC·ΟCΟΝΙΚΑΙCΟ
ΚΑΙΓΟΝΤΕΙΑΤΟΥΤΟΙCΠΡΟ
ΤΙΘΕΜΕΝΗ.ΤΩΝΕΙCΕΙ
ΝΟΥΤΟΓΝΩΡΙΜΩΤΑΤΟ·
ΟCΩΔΕΙΝΟΤΕΡΟΝΙCΑΙΑΠΛΗ

CΤΙΛΕΩΝΙΑΤΟC·ΗΙCΑΙΤΟΥC
ΤΑΛΛΑCΟΦΟΥCΕΚΜΑΙΝΕΙ
ΔΥΝΑΤΑΙ·ΚΑΙΧΕΙΡΟΝΦΡΟ
ΝΕΙΝΒΙΑΖΕΤΑΙ·ΚΑΘΑΠΕΡ
ΥΒΡΙCΤΗCΠΩΛΟCΤΟΝΛΟ
ΓΙCΜΟΝCΥΝΑΡΠΑΖΟΥCΑ·
ΗΚΕΔΕΗΜΙΝΕΠΑΥΤΟΤΟ
ΙCΕΦΑΛΛΙΟΝΟΛΟΓΟC·ΚΑΙ
ΜΗΠΡΟCΤΑΠΡΩΤΑΤΙCΟ
ΡΩΝΚΥΠΡΙΑΝΟΥ.ΤΑΙCΗ
ΔΟΝΑΙCΕΦΙΕΤΩ·ΤΟΙCΔΕ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙCΕΩΦΡΟΝΙ
ΖΕCΘΩ· ΠΑΡΘΕΝΟC
ΤΙCΗΝΤΩΝΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ
ΚΑΙΚΟCΜΙΩΝ·ΑΙCΟΥΕ
ΤΕΠΑΡΘΕΝΟΙCΚΑΙCΥΝΑ
ΓΑΛΛΕCΘΑΙ·ΜΑΛΛΟΝΔΕ
ΚΑΙΤΩΝΥΠΟΖΥΓΟΝ.Ο
CΑΙCΩΦΡΟΝΕCΤΕΚΑΙΦΙ
ΛΟCΩΦΡΟΝΕC·ΚΟΙΝΟΝ
ΓΑΡΑΜΦΟΤΕΡΑΙCΚΑΛΑ
ΠΙCΜΑΤΟΔΙΗΓΗΜΑ·

ΚΑΙΗΠΑΡΘΕΝΟCΙΚΑΛΗΤΑ
ΕΙΔΕΙCΦΟΔΡΑ·ΠΡΟCΑΔΕ
ΤΩΝΤΑΥΤΗΜΕΦΗΜΙΩ
ΟΦΕΙΟCΔΑΔ·ΠΑCΑΙΔΟΖΑ
ΛΕΓΩΝΤΗCΦΥΓΑΤΡΟC
ΤΟΥΒΑCΙΛΕΩCΕΩCΦΕΥ·
ΝΥΜΦΗΧΥΓΗΝCΙΑ·ΚΑΛ
ΛΟCΑΠΟΦΕΤΟΝ·ΑΓΑΛΜΑ
ΕΜΤΥΧΟΝ·ΑΝΑΘΗΜΑ
ΑCΥΛΟΝ·ΤΕΜΕΝΟCΑΝΕ
ΠΙΒΑΤΟΝ·ΙΚΗΠΟCΙΚΕΙCΛΕΙ
CΜΕΝΟC·ΠΗΓΗΕCΦΡΑΓΙ
CΜΕΝΗ·ΠΡΟCΑΔΕΤΩΓΑΡ
ΤΙΚΑΙCΟΛΟΜΩΝ·ΜΟ
ΝΗΧΩΤΗΡΟΥΜΕΝΗ·
ΤΑΥΤΗCΟΜΕΓΑCΠΑΛΑ
ΚΥΠΡΙΑΝΟC.ΟΥΙCΟΪΔΟ
ΦΕΝΙCΑΙΟΠΩCΤΗCΠΑ

τὰς φανούσεις καὶ κοσμίας·
φανούσεις γὰρ φησὶ τὰ λοιὸ
λίχνοις καὶ τῶν ἀφανῶν
στων. τὸ προχειρότατο
ὀργάνων καὶ ἁπλούστα
τατον· καὶ οὐχ ἁπλῶς λο
γον. ἀλλὰ καὶ ἐπείρα· ὧν
τὴν εὐμηχανίας· εἶτα αὖ τὴ
συλλογιστικὴν ἁπλῆ· ἀλλ
λον δὲ τῆς ἀναλυτικῆ
ας. τούτων οἷον τοῦ
μῦντος εἰ καὶ τὸ λαμὰν
πειφόντος·
εἰκεῖνος καὶ εἰς τὸν πα
ραδείσου ἀπαρχὴν πα
ρεδύ κατὰ τοῦ πρώτου
πλάσματος· καὶ μεσοσα
γέλωνίστατα· τὸν ἰῶν
ἐξαιτήσων· καὶ τότε
λευταῖον κατ' αὐτοῦ τοῦ
μάτου δεσποτοῦ κατα
λύσοντος αὐτὸν καὶ φα
νατώσοντος· καὶ πεῖρα
προσάγειτῶ ἀπειράστ.
ἐπειδὴ δεύτερον ἀδὰμ
ἴδεν τοῦ φυτοφαινο
μενον. ὡς καὶ τοῦτον
κατὰ παλαισῶν· ἵνα μὴ
εἰ γὰρ ὅτι περιπεσεῖται
φεότητι. προσδραμὼν
ἀνθρωποτητι τιῶν
φαύμαστὸν εἰ καὶ διὰ ἰσχυ
πριανοῦ πειρᾶται τῆς
ἁγίας ψυχῆς. καὶ τοῦ ἀ
νεπαφρονεσωλατος·
πλὴν ὅμως ἐπείρα· καὶ
προαγωγῶ χρῆται οὐρα
νίῳ τινὶ παλαιῶ τῶν
προστάγματι ἐπὶ τῆδεῖν
ἄλλα δαιμόνων τινὶ

τῶν φλογωμάτων
καὶ φιλήδονων· ἐπεὶ
δὴ τὰ χεῖα προστῆντ
τοιούτων ὑπηρεσιαν
ἀπροστατικὰ δυνάμεις
καὶ φορεῖ πολλοὺς
κοινωνοὺς ζητοῦσαι
τοῦ πτώματος· καὶ ὁ
μισοπονηρίας.
φυσιασπουδαῖ· καὶ ἡ
διὰ μάτων καὶ ἰσχυ
σεως εἰς τοιούτους
γὰρ ἐδεῖ μισοπονεῖναι
τοῖς τὰ οἷα ταχαρίζο
μένοις· ἢ δὲ ὧν ἐσφετο
τοῦ καὶ οὐ καὶ τὴν ἐπι
βουλὴν ἔγνω· τάχυτε
ραι γὰρ ἁφαὶ ψυχαὶ
καὶ φοβεῖδεῖς προσφρᾶ
τοῦ ἐνεργοῦντος· καὶ ἂν
ὅτι μάλιστα σοφίστι
κὸς ἦ καὶ πολιλόγιος
ἐπιχειρήσειν· τί ποιεῖ;
καὶ τί ἂν τὶ τεχνᾶται
τῶ δημιουργῶ τῆς
καὶ κίας; πάντων ἀπο
γνοὺς ἀτῶ νάλλω ἢ· ἐ
πὶ τὸν φόνικα φεύγει·
καὶ προστάτην ποιεῖ
ται κατὰ τοῦ μίσητοῦ
πόφου· τὸν ἑαυτῆς υἱὸν
φίον· ὃς καὶ σωσάννα
ἐρρύσατο· καὶ φέλανδι
ἔσωσεν· τὴν μὲν ἀπὸ
πικρῶν πρεσβυτερῶν·
τὴν δὲ ἀπὸ τυράννου
μνηστῆρος· καὶ τυρά
νικωτέρου πρὸς τί
νατοῦτον; χν· ὃς καὶ
πνεύμασιν ἐπιτιμᾶ

καὶ κουφίζει βαπτίζο
μένους· καὶ παίζει εἰπέ
λαγος· καὶ λεγεῶν ἀπήνεν
μάτων τῶν βυθῶν διδά
σι· καὶ ῥύεται μὲν. εἰς λάκ
κου δικαίων λέουσι προτε
θέντα βόρᾶν· καὶ χειρῶ
έκτασεί τοὺς θήρας νι
κήσαντα· ῥύεται δὲ ὑπὸ
κητους κατα πο θέντα
φυγάδα προφήτην.
καὶ τοῖς σπλάγχνοις τῆ
πίστι νδιασωσάμενον·
σωζει δὲ ἀσσυρίους ἐν φλο
γὶ παίδας. ἀγγέλου τὴν
πυρὰν κατα ψύξας· καὶ
τοὺς τρισὶ παραζεύξας τὸ
τέταρτον· ταῦτα
καὶ πλείω τούτων ἐπι
φημίζουσα· καὶ τὴν
παρθένον Μαριὰμ ἱκετεύ
ουσα βοηθῆσαι παρθένων
κινδυνευούσῃ. τὸ τῆς
πίστεως καὶ χαμευνίας
προβάλλεται φάρμακον·
ὅλιον μὲν τὸ κάλλος μα
ραίνουσα. ὡς ἐπίβουλον.
ἵνα μὴ πρόσπαστης φλόγος
τὴν ὕλην. καὶ δάπανη
σι τὸ τῶν πάθῶν ὑπέκ
καυμα· ὅλιον δὲ τὸν θη
λυμένη διὰ τῆς στα
λείνως· οὐδὲν γὰρ
οὕτως τῶν παντων
ὡς καὶ κοπαθὲς θεραπευ
εται· καὶ διὰ σὺ τὸ φι
λάνθρωπον ἀντιδιδο
ται· ποθεῖτε ταῦ ζῆς οἰδὲ
τι τοῦ διηγήματος·
ἀγωνιᾶ τε γὰρ ὑπὲρ τῆς

παρθένου· καὶ τὸ νέρα
στον δὲ οὐχ ἧττον· καὶ
εἰς καλὸν ἀμφοτέροις πο
έλπιζεν· ἀλλὰ θαρσεῖτε·
πίστεως γὰρ ὀπώρος πρό
ξενος γίνεται· καὶ παρ
θένον ἑαυτῶν μὴ νῆστευ
ων ὀέρας τῆς ὑπὸχυ
μὴ νιστεύεται· καὶ μὴ
τῶν ποθῶν φλὸξ ἀπο
σβέννυται· μὴ δὲ τῆς ἀ
νθείας ἀναπτεται· πῶς
καὶ τίνα τρόπον;
Ἐντᾶυθα μοι τὸ τοῦ δι
ηγήματος δίδακτον·
νικᾶ παρθένος· νικᾶ
ται δαίμων· ὀπείρα
στος πρὸς ἐρᾶστή·
κατα μὴ νεῖ τὴν νῆτ
ταν· περιφρονεῖται·
δυσχεραίνει τῆς ὑπερο
φίας· ἀμύνεται τὸν
ὑπερόπτην· πάλιν νι
κᾶται· εἰς ἑαυτὸ εἰσοι
κίζεται τὸν τεῶς θερα
πεύτην· ἵνα καὶ σῶ τὸ
καλὸν εἰς κρύφη. καὶ
λύσσα λύσσης ἰᾶμα γέν
ται·

Τῆς παρθένου μένα πο
κρύπτεται· κἂν ἀπέρτι
μηχανήματα τείχους
χυρὸν καὶ γενναίου. λο
γου φυγὰς καὶ δεήσεως·
τῶν περιφανῶν δὲ προ
πάλλει· ὧν τοῦ ψαύ
ματος· πρὸς τὸν βάλο
τα πάλιν ἀναστραφεὶς·
καὶ συμπνίγων ὥσπερ
τινα σαῦλα δεύτερον

τιόὐνοὐ φρωνέραστὴς·
καὶεὼ φρωνἐπιλήπτου·
ζητεῖτοὐκαλοῦτην
λύσιν·εὑρίσκει·εὐλίη
χανογὰρἁπάντοὑπε
ζόμενον·τὶςἦλύσις;
ἐπὶτὸντῆςπαρθένου
κατα φεύγειθεῶν·ὥσπερ
καὶοὐλὲπιτὴνἱκὴνύρᾶ
τοὺδᾶδ·καὶτὰἱερού
σιλατα·προσείσιτῶντῦ
τῆςποιμένι·καθαίρε
ταιὡςπερτοὺπόθου
διατῆςπλάνης·οὕτω
τοὺπονηροὺπνευμα
τοςδιὰτῆςεἰςχνπίστε
ως·μεταπίθεταιτὸν
πόθον·ἐπιπολύμεν
ἄπιστούμενοςκαὶἀπο
πεπλεγμένος·καὶγὰρ
ἐδοκείτοπράγματῶν
ἀπίστωνεἶναικαὶθυ
μιαμῶν·ἰουστῖνον
ἐνχριστιανοῖςἀριθμη
θῆναιποτε·εἶτακαὶπᾶ
τερᾶνοι·μεταπίθε
δοῦν·ἀποδείξεωςτῆς
μεταβολῆςεἰναργῆς·
προτίθησιδημοσία
τὰςγοητικὰςβίβλους·
θάμβοςδὲλαβεῖτοὺπονη
ρούθησαυροὺτηνἀ
σθένειαν·κηρύσσειτῆ
ἀηδίαν·λαμπρανέζω
τῶνἁιρεῖτηνφλό
γα·πυρὶδαπανᾶτὴν
μικρὰνἀπάτην·ἢ
μὰφλογὶσαρκικοῦ
κέντημαμνημ·ἀφίστα
ταιτῶνδαιμόνων·

ὁἱςκεὐγταιφῶ·ὥστὴς
χαριτοσόσηθεὸςεὑρι
σκει·πονηρώτεροὐὡς
πῃ·προβάτομέροι
τῆςἙρασγίνεταιποι
μνης·ὡςδεέτωτινος
ἥκουσαικαὶπεωκορος·
πολλὰδεῖνοὐσινᾶφι
λοσοφῆσαιτὸταπει
μονέστεραρσίντῆς
προτέρασᾶλαζονείας·
εἶταποίμνην·καὶποι
μένων·ὁτῆςρατίστο
τεκαὶδοκιμώτατον·
ὁὐγὰρτῆςκαρχηδονί
ωνπροίσαθεζεταιρίο
νοπεὶςκλησίας·ὁὐδε
τῆςἐχείνου·καὶλίε
ςεῖνονπερίβοητοὐμὲ
χρῖνὰφρῖκῆς·ἀλλα
καὶπᾶσηςτῆςἑσπερίου·
ςχεδὸνδεκαετῆς·
ἀυτῆς·ποτείουτεῖςκαὶ
βορείουλιζεως·ἐφ᾽ὃ
σαεῖςεἶνοςἴλαθετῶφα
νματι·

ὑτωκυπριανοςἤμε
τεροςγίνεται·τᾶυτα
ὁτῶνσκαλεἰωνκαὶτε
ράτωνφῆς·τᾶυτα
ὁτομῖωςἐὰγαγὼν
εἰςαἴγυπτονῶνιον
διᾶδελφῶνεπηρεί
ας·καὶεἰσγυναικὸς
ικιλίας·καὶἑνὶτοδο
σίαδοὺλας·καὶἐνένυ
πνιοσοφίσας·ἵνεπι
ζένηπιστευθῆ·καὶ
ὑποφαραὼτιμωθη·
καὶπῆρξενταιπολ

λῶν ἀναιρεθέντων διὰς αἱ
ρυῆτος κατασκάπτεται·
φάλασσα τείνεται· ἄρ
τος ἔσται· ἡλιος στατεῖ·
γῆ τὴν σεπτὰ γενέσεως κλη
ρονομεῖται· ὅδε γὰρ
ποῤῥωφεν κατακαλλεῖ
τῶν μεγάλων πράγμα
των ἡ φιλία τὰς ὑπο
θέσεις· καὶ διὰ τῶν ἐναν
τίων ἡ τὰ ἐναντία οἰκο
νομεῖσθαι· ἵνα καὶ μᾶλ
λον φανερὰ γένηται·
ὁ τοιγαροῦν καὶ τῶν
ἐκ Κυπριανοῦ νικηθέν
των μέτρον εὐφημίας τε
λεωτάτης ἐνύσατο
σαφὲς τί τὰ λεγόμενα
καὶ τοιαῦτα· ὡς τε εἰ
καὶ μηδεμιᾶς αὐτῶν τῶν
προειρημένων ὑπῆρ
χεν ἔπαινος· ἐξαρκεῖ
τοῖς ἐγκωμιάσαι πάν
τας· ἵνα γὰρ τἄλλα νῦν
σωρεύσω τὴν τῶν
χρημάτων περιφο
ρὰν τὴν τοῦ τυφ
κατάλυσιν· τὴν τοῦ σω
ματος παιδαρωγίαν καὶ
καθαρότητα· τῶν ἀπρο
τέρων ὁρμῶν ἀντίπα
λον τὸ περὶ τὴν ἔκφυ
γε φιλοσοφοῦν· τὸ περὶ
τὰ ἔντεχνα ζῆλον· φιλό
τεχνον καὶ φιλάμον·
ὡς ἐγράπτεχνεύτελείας
καὶ λαμφανείας· τὰς χαρ
μονὰς τὰς ἀγρυπνί
ας καὶ τοὺς τῶν πτωχῶν
πτωχοφιλανθρωπίας καὶ

τὰ πολυτῶν βαπροελη φο
των μεῖς ρατεῖ· τὴν περὶ
λογους φιλοτιμίαν.
ἐρῶν ἦθος ἅπαν ἐπαιδευ
σε· καὶ δόγματα τῶν πάν
δευσιας καθαρε· καὶ ἀ
ρῶν βίους εἰς ὁσιότητα·
καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ τὰ
σιλικῆς τριάδος τὴν φι
λοτιμοτέραν μοῖραν·
ἔστι δὲ εὐφωνίας καὶ σύ
μφωνος ἐξοχὴ καὶ σὺν
αἰρεῖ φορὰν ἐπὶ τὸ
ἀρχαῖον ἐπανήγαγεν.
ἐνόρασις εἰ μὴ ἀσεβοῦς
ἑνώσεως πεῖρα καὶ συμ
φυΐας ἐπιτομὴ τοῦ
δυϊστὰς ὑπερβα
λεῖν· μᾶλλον δὲ χρι
στιανοὺς πάντας· ἡ κυ
πριανοῦ μόνον ἐλεῖν
τε καὶ παράστασθαι·
ὅσῳ γὰρ εὐσεβείᾳ τε καὶ
δόξῃ διαφερέστερον τοῦ
ἀνδραγαθίᾳ νῷ σε τὸ
σοῦτῳ καὶ τὴν νίκην
ἑαυτῶν περιφανεστε
ραν ἑωρᾶις καὶ λαμπρο
τέραν· εἰ τοῦτο ἴσμεν

σημ
ζ

τησειεν· ἐκεῖνωι μὲν
γὰρ χριστιανωι μόνον
ὑπαρχειν ἰσρατεῖν· οὐ
τωδε καὶ φιλοσοφίας
ἀντεισαλλοτριων· καὶ
τὴν γλῶτταν περιελεῖν
προτερον· εἶτα ἄφω
νους ἀπαγορεῖν καὶ ἀλλο
γους τοὺς ὑπείκειν ἐσε
σθαι δομένους· ἀριστης
εἶναι στρατηγίας ἐνο
μιζεν· οὐκ ὀρθῶς ἐμεν
οὐδὲ εὐσεβῶς· ταύτα δια
νοούμενος· οὐμὴν πά
τας ἀναλογιστως· προσ
γε τὴν ἑαυτοῦ βουλησι
καὶ ἐπιχειρησιν· ἐδει δε
δε τοὔργον· ἐπειδὴ γὰρ
ἅπασαν προσβολὴν τε
καὶ πεῖραν· ἀνδρικῶς
τε καὶ γενναίως ἀποσει
σάμενος· ὡς περ τις πε
τρα παράλιος· κυμάτων
ἐπιδρομὰς· τέλος ἐζορι
αν ὑπ' αὐτοῦ κατ' αἰρι
θεται δ' οὗτοι καθ' ἑαυτο
ὕστερ ζενόφεννα δας·
οὐδὲ πὰ πασωζόμενος·
οὐδὲ ἀσφάλειαν τῶν σω
μάτι μᾶλλον τὴν ἀπι
μελούμενος· ἢ τὴν
χὴν κίνδυνον τὴν πό
χιαν· καὶ τὸ περιορᾶν
τοὺς ἄλλους· τῶν καιρῶ
κινδυνεύοντας· οὐκο
τος τοῦ παιδοτρίβου
τος· καὶ προστο πάτρω
ναθ· ἁρπυόντος· οὐ
γὰρ μικρὸν δυνάσθαι
καὶ λόγον εἰς ἀνδρείας

προσφυσιν· τοῖς ἀπο
δυομένοις πρὸς τὸ τῆς
ἀρετῆς στάδιον·
ἀλλ' ἀτοῦτο τῶν σωματικῶ
ἀπιῶν· τῶν πηδὲ παρη
κὰι τοῖς ἀφλοῦσι νῦν
γωνίζετο· καὶ τὴν γλῶτ
σιν μὲν βοηθεῖν οὐκεῖ
χεν· βοηθεῖ δὲ τῶν γρα
μάτι· πῶς ἄλειπτης
ὑπεροριοσγίνεται· τοὺς
προτρεπτικοὺς συγγρα
φῶν· καὶ λογογράφων
γὴν εὐσέβειαν· καὶ μι
ουσεῖ εἰς σχεδὸν ἓξ ἑ
πιστολῶν ποιεῖται λιβ
τυρασμὸν· ἅπαντες
δὲ αὐτῶν οἱ παρόντες
τοῖς τότε καλινουσι·
πειθεῖ μὲν πατρίδα·
μισγενος· αὐτοκρά
τορα· οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν
κειμένων ἐμπρισθε
ἄγειν τῆς ἀληθείας·
καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἀπο
κειμένων ἀφλάων τὴν
ἀρετῆς· τοῖς ὑπὲρ τοῦ
καλοῦ κινδυνεύουσι·
καὶ παυτὴν εἶναι πρα
γματείων ἀρίστην·
ἀλλ' ὅσον ὀλίγου βασιλεί
αν· ὃν νῶν ὠνήσασθαι·
καὶ δόξης καὶ διότητα
τῶν πρὸς καίρων ἀν
τιλαβεῖν ἀφῶν· μὲ
μὲν γὰρ εἶναι πατρίδα
τοῖς φίλοις τὴν νο
ουμένην ἀλλ' οὐ
τὰς μικροῖς σφόδρα ἐντῦ

φαδελφηλιμένας· καὶ
πολλοὺς ἀλλεῖ βούλεται οἰκεῖ
τορας· λιμὰν δὲ γενοὺς
λαμπρότητα· τὴν τῆς
εἰκόνος τηρήσειν· καὶ
πρὸς τὸ ἄρχεται τὴν ἐπὶ ζο
μοίωσιν· ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ
τοῖς σαρκοῖ δὲ λοιποῖς· ἰς
βραχεῖα ἀπορροὴν τοῦ
καλοῦ δεχόμενα δύνα
μεσι· λιμὰν δὲ δύνα
σθαι τὸ κατὰ τὸ ὑπο
νηρὸν ἰσχυρὸς· καὶ τὸ
τῆς ψυχῆς ἀναλωτὸν
καὶ ἀπαθὲς· ἐν τοῖς
ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσιν·
ἡνίκα καὶ σία πρὸς ἄρε
την ἀγωνίζηται· καὶ
κοσμιος πρὸς κόσμιον· ὁ
λυόμενος πρὸς τὸν ἑαυ
τὰ· καὶ πικρὸς ἀγωνο
θέτης πρὸς γενναίους
ἀγωνιστὰς· καὶ βέλιαρ
πρὸς χν παρατάσσηται·
διὰ ταῦτα κατα φρονεῖ
μὲν ζιφῶν ἀπείθε·
τυχρονδε νομίζειν τὸ
πῦρ ἱερούς δὲ εἶεσθαι
φιρώντου σαγρίωτα
τοὺς λιμῶνι δὲ ὑπολαμ
βάνειν· τὴν ἀνωτάτ
τρυφὴν· δαίκρυα δὲ
τῶν οἰκείων καὶ φρη
νους καὶ οἰμωγὰς παρα
τρέχειν· ὡς τοῦ πονη
ροῦ δελεάσματα· καὶ κω
λύματα τῆς θείας ὁδοι
πορίας· ταῦτα γὰρ εἰ
μὴ ἀνδρικῶν ψυχῶν
καὶ γενναίων· καὶ λο

γισμοὺς νεφρονος καὶ
τὸ παραδείγμα ἔργου
φέρον· αὐτοσοταυτα λέ
γων καὶ γράφων· πα
ταῖ γὰρ σαλέμενος σκυ
βάλαι ἡνάχ ἡκε ραδίσει·
υτω διάνους λιέμος
κυπριάνος· καὶ οὐτ
ὁπλίζων τοῖς λόγοις
πρὸς τὸν ἀγῶνα· πολλὰς
ἀφ' ἑαυτὰς ἀπείργαζετο·
καὶ τιμᾶλλον τοῦ
των ἡσυχάζεται· ὡς
δαφνὴ καὶ φιλοτι
μίου· μᾶρτυς ἐπὶ πά
σιν· ὅς προεπεμφέρι
νεται ζιφείτην νίκε
φαλὴν τιμηφεῖς· καὶ
ταῖς πολλαῖς βασάνοις·
ταύτην ἐπιτιφησιδο
ρωνίδα· οὕτως χω
ρεσαρέται· οὕτως προ
χημέτατι φέται· ὅπο
λυσενᾶσεβεία· καὶ πλεί
ωνι ἐνευσεβεία· κυπρι
ανὸς ὁμέρασκαὶ διω
κτῆς καὶ στεφανίτης·
ὁτὴν ἀλεταβολὴν οὐ
χῆτον· ἣτην ἀρε
τὴν φαυλασιος· οὐγὰρ
οὕτως ἱερατυπονᾶγα
θοῦ δασωσαθαίνετο
καὶ νοτολμῆσαι θεοσε
βειαν· τολμεῖν ἀρτῆς
συνηθείας· τοδε τῆς
εὐβουλίας· καὶ τολμέ
τῶν πολλοὶ εὐπαρχοὶ
τῶν· τοῦδε ὀλίγα
τὰ παραδείγματα

Ἀλλὰ διὰ μὲν καὶ ἐκεῖνο τῶν
ἐκείνου θαυμάτων
μικρὸν ἔτι τῶν λόγων
προσκαρτερήσωμεν.
ἵνα τῶν ἀδοκήτων χάρι
σωμεθα. τοιαύτη μὲ
ἡ τοῦ ἀνδρὸς πολιτεία.
τοιοῦτος δὲ ὁ τῆς ἀδοκήτου
σωστρόπος. ἐπειδὴ καὶ
ταλανεῖ τὸν βίον. εἶτα ἐ
κεῖστου τοῦ πεῖν. ἀλ
λὰ καὶ ἡ προσθήκη καὶ ἡ
κλῆσις ὀνόματος τοῦ ἐκεῖ
νου πρᾶγμα. ἡ πρόθυ
μος πλήρωσις. ἡδέως κλῶ
σις. βαρυσχολίαν ζῆν
λυσις. θαυμάτου ργεῖ
ται τὰ καὶ ἡμᾶς ὠ
φελήσοντα νῦν ἀεὶ
ὃν. τὸ μὲν ὄνομα πο
λὺ παρὰ πᾶσι κύ ρια
νον. καὶ οὐχ ἥττον
οἷς μόνον. ἀλλὰ καὶ
τοῖς τὴν ἐναντίαν
ἡμῖν τεταγμένοις.
πᾶσι γὰρ τὸ καλὸν ἡδύ
ως καὶ δεσπότην τὸν ὡ
μολόγησε θανεῖν. καὶ
ὁ θῆσαυρὸς παρατίνι
γυναίων τῶν θ ερμῶ
ἐις εὐσέβειαν. καὶ τὸν
τοῦ ἐπὶ μακροῖ. εἴτε τι
μῶν τὸ στόμα τὴν
φιλοθεΐαν. καὶ διὰ τοῦ
τοῦ περιέχομενην τὸ
μαρτυρος. εἴτε τὸν ἐπ
ποφόνῳ πολιῶν ὠφελίαν
ζόντος. εἰ μὴ φέροι
μεν ζημίαν ὑποφευγόν
τες. καὶ τῶν μαρίων πλεί

Ἐπὶ νῦν ἀποστρέφομενοι.
ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν εἰκέτο
τοῦ πάντων ἀγαθῶν
ἴδιον ποιῆσαι τὴν οὐ
τῶν μαρτύρων πρό.
οὐδὲ τοῖς οἰκονόμοις
ὡς καὶ τὴν προσέκουσαν
χάριτα δημοσιεύει
τὸς ὠφελιμαίοις καὶ
θεως. καὶ ταύτην πρυ
ταίων τὴν τῶν ἀζη
μίων τὴν κατὰ
θ ελιεμος. ἵνα τὰ θῶνι
καὶ γυναῖκες. ὥσπερ
νῖκαι τεῖκουσαι πρό
τερον. καὶ τοῖς μα θη
ταῖς ἀπαγγέλλασι λε
γάτην εἰς νεκρῶν ἀ
νάστασιν. οὕτω καὶ
νῦν ἰσχυρίαμόμ. ἢ
λιὲν παραδείξασα. ἢ δὲ
παραδοῦσα τοῖς οἰκονό
μοις φέλος. τοῦ τοτῶν
ἐκείνου καλῶν ἡττα
λεύταιον. οὕτως εἰς
μέσον ἔρχεται τοῦ
λιὰ λαφείας ζῆλος. ἰσ
οὗς ὑπερχωρεῖ τὰ φιλο
σοφήσαντην ἑαυτοῦ
κλοπήν. ἐπειδὴ καὶ
τῶν περὶ τοῖς σωλαίο
τιμίων. ἱερέων
ἐκείνου καὶ ὑφηλότε
ρος. τάλαντον ὑπαρχή
λιῶν τοσαῦτα. καὶ
οὐκ οἶδ ὅτι δεῖ πλείο
νας λέγειν. οὐδὲ βαρεῖ
μακρὸν ἀποτείναι
λόγον. ἐποίμιον
ἀντὶ τῶν ἐκείνων

προσόντων ἁγίων καὶ
ὧν ἕκαστος περὶ τοῦ ἰδίου
ἀρὸς ὑπεύθυνον ἑαυτὸν καὶ
ταῦτα ὁσονοῦν σοφιζόμενος
σφαλτὴν ὀφειλομένην
ἐκείνων τιμωρίαν. διὰ τὰ
φόμενα. τὰ δὲ λοιπὰ
πάντα παρὰ λόγον τῶν
προφητῶν. ἵνα τε καὶ
αὐτοὶ τῶν μαρτύρων προσε
νεγκόντες τὴν τῶν δαι
μόνων νίκην ἀφαίρεσιν.
τὴν τῶν νηπίων νίκην κατα
λῦσιν· τὴν τοῦ μέλλον
τος πρόγνωσιν· ἅπαν
τα δὲ ναὶ τὰ ἰσχυρίαν οὐ
καὶ ἡ κόνις μετὰ τῆς
πίστεως. ὡς εἴρασιν οἱ
πεπειραμένοι. καὶ τὸ φᾶν
μα μὲ χρίσημων παρα
πέμψαντες. καὶ τῶν μέλ
λοντι παραδώσοντες
χρόνων.

Μᾶλλον δὲ ταμείζω τοῦ
τῶν προεισενεγκάτε.
καὶ ὃ ἀτοῦσε ἐκεῖνον
γνήσιως τιμῶντας εἰ
κὸς· σώματος ἐκένωσιν·
ψυχῆς ἀνάβασιν· καὶ εἰ
δαίμονος φυγήν· ἀρετῆς ἐ
πίδοσιν· αἰ παρθένοι τὴν
ἁγαρίσιαν· αἱ γυναῖκες.
τὴν ἐνικόσμιαν ἀρε
τὴς μᾶλλον ἢ σώμα
τος· οἱ νεοι. τὴν κατὰ
τῶν πάθων ἀνδρείαν·
οἱ πρεσβῦται τὴν ἐν
βουλίαν· οἱ δυνάστεία

τὴν εὐνομίαν· οἱ δὲ ἐν
στρατείᾳ τὴν ἡμερό
τητα· οἱ δὲ ἐν λόγοις τὸ
εὔλογον· εἰπωτικαὶ
τῶν ἡμετέρων· οἱ δὲ
ἐρεῖς τὴν μυσταγωγίαν·
οἱ τοῦ λαοῦ τὴν εὐπεί
θειαν· οἱ δὲ ἐν πένθει τὴν
παράκλησιν· οἱ δὲ ἐν εὐ
μερίᾳ τὸν φόβον· οἱ
πλούσιοι τὴν μεταδο
σιν· οἱ δὲ ἐν πενίᾳ τὴν εὐ
χαριστίαν· πάντες τὴν
κατὰ τὸ ὑπομονητικὸν καὶ
πικρὸν ἀγωνιστοῦ πα
ράταξιν. ἵνα μὴ φα
νόμενος βάλλῃ· μὴ τὸ
ξεύηις ρυπτόμενος·
μὴ ὡς εἰκότος πολεμῇ·
μὴ ὡς ἀγγέλος φωτὸς
παίζῃ· καὶ εἰς κλέπτην προ
τοτῆς ἀπωλείας βάρα
θρον· δεινὸν ὄφελ
λοῖς ἁλῶναι· καὶ γλώσ
σης τρῶθῆναι· καὶ ἀκο
ῆς δηλεασθῆναι· καὶ διὰ
θυμοῦ ζέσαντες ἐμπρη
σθῆναι· καὶ εὐσεβείας
τενεχθῆναι· καὶ ἀφή
μασι σθῆναι· καὶ
τοῖς ὅπλοις τῆς σωτη
ρίας. ὅπλοις θανάτου
χρήσασθαι· δεόντων ὧν
ῥᾳδίως φραξαμένους
τῆς πίστεως. στῆναι
πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ
πονηροῦ· καὶ μετὰ
νικήσαντας. καὶ
μετὰ τῶν μαρτύρων

ΑΦΗΛΙΚΑΝΤΑΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑ
ΛΗΝ ΕΚΕΙΝΗΝ ΑΙΚΟΥΣΑΝ ΦΩ
ΝΗΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ
ΝΟΙ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΙΟΥ ΚΛΗΡΟ
ΝΟΜΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΦΕΡΟ
ΜΕΝΗΝ ΥΜΙΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΕΝΑ ΛΕΥΦΡΑΙΝΟΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΚΑΙ ΧΟΡΕΥΟΝΤΩΝ ΧΟ
ΡΕΙΑΝ ΤΗΝ ΑΚΑΤΑΛΥΤΟ
ΕΝΑ ΑΥΤΗ ΧΟΡΕΟΡΤΑΖΟΝ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΑΓΑΛ
ΛΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΟΤΗΤΟΣ
ΕΛΛΑΜΠΟΥΣΑ ΤΕΛΕΩΤΕΡΑ
ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ
ΗΣ ΟΥΝΕΝΑ ΠΑΙΝΟΥΣΙΑΣΙ
ΚΑΙ ΣΙΣΙΑΙΣ ΕΠΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΧΑΙ
ΡΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΙ ΛΙΩ ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ
ΗΠΑΣΙ ΗΔΙΟΥΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
ΠΑΥΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΩΝ ΕΦΙ
ΛΟΤΟΦΕΙ ΤΩΝ ΒΙΩΝ. ΚΑΤΑ
ΠΩΝ ΠΑΣΙΔΙΑΣΚΕΛΕΥΕΤΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΣ ΦΩ
ΝΗΣ ΗΝ ΗΜΙΝ ΔΑΨΙΛΟΣ Α
ΠΟΜΑΣΗΤΕ. ΕΙ ΠΕΡ ΤΙΝΙ Ε
ΛΕΙ ΤΗΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΚΑΡΠΕ
ΙΑΣ ΥΜΙΝ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕ
ΚΕΙΝΟΥ ΥΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙ
ΑΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ. ΚΑ
ΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΤΑΥΤΑ ΠΡΕΣΒΕΥ
ΟΝΤΟΣ ΑΥΤΑΙΣ ΟΙ ΤΩΝ
ΕΝΙΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ ΑΙ ΑΠΑΡΧΑΙ·
ΩΝ ΦΕΙΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙ·
ΤΟΥ ΤΟΣΟΥΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩ
ΝΩΝ ΓΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΦΗ·ΝΕ
ΙΑΣ· Ο ΥΙΣΟΤΙΝΟΣ ΟΛΥΜ
ΠΙΚΟΣ· ΟΥΤΕ ΜΗΝ ΕΛΛΑΣ
ΦΙΚΑ ΠΑΡΘΕΝΙΑ· ΟΥΔΕ
ΙΣΘΜΙΑΣΙ ΠΙΤΥΣ· ΟΥΔΕ

ΝΕΜΕΑΙΑΣ ΣΕΛΙΝΑΔΙΩΝ ΜΕ
ΦΗΒΟΙΔΑ ΤΕ ΤΥΧΕΙΣΘΕΤΩ
ΛΙΝ ΦΗΣΩΜΕΝ· ΑΛΛΑ ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΟΙΚΕΙΟΤΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΦΕΡΑΠΕΥΤΑΙΣ·
ΕΙΔΕΙΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΝΑ ΦΛΩ
ΙΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΝΑΖΙΟΝΤΟΥΛΟ
ΓΟΥ ΤΟΔΩΡΟΝ· ΣΥΔΕΗ
ΜΑΣ ΕΠΟΠΤΕΥΟΙ ΣΑΝΩ ΦΕ
ΓΓΕΩΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ΠΛΗΣΙΕ ΤΕ
ΡΟΝΔΙΕΖΑΓΟΙ ΣΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΒΙΟΝ· ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥΤΟ
ΠΟΙΜΝΙΟΙΣ ΠΟΙΜΑΙΝΟΙΣ.
ΗΣΥΜΑΙ ΠΟΙΜΑΙΝΟΙΣ· ΤΑ
ΤΕ ΑΛΛΑ ΕΥΦΥΗΜΩΝ ΕΟΙ
ΟΝΤΕ ΠΡΟΣΤΟΒΕΛΤΙΣΤΟ.
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΡΕΙ ΣΑΥΙΚΟΥΣ
ΑΠΟΠΕΡΙΠΟΡΙΕΝΟΣ· ΤΟΥΣ
ΘΗΡΕΥΤΑΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΑ
ΒΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΖΕΩΝ·
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΙΣΑΓΙΑΣ ΤΡΙ
ΑΔΟΣ ΕΛΛΑΔΙ ΤΙΝ. ΗΣ ΕΝ
ΝΥΝ ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ· ΤΕ
ΛΕΩΤΕΡΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΜ
ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΗΜΙΝ ΧΑΡΙ
ΖΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΠΡΟΣΚΥ
ΝΟΥΜΕΝ· ΕΠΑΔΟΖΑΖΟΜΕΝ·
ΗΣ ΥΜΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΘΑ·
ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝΤΕΣ ΠΡΑ
ΕΝΥΝ· ΥΠΕΝΕΡΓΙΩΝ ΠΝΕ·
ΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΕΝ
ΥΣΤΕΡΟΝ· ΕΙ ΚΕ ΚΡΙΝΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΚΟΠΟΝ· ΕΣ ΚΑΙ
ΛΕΙΤΑΛΑΒΟΙ ΜΕΝ ΤΕΛΕ
ΟΝ ΤΕΛΕΙΩΣ· ΕΝ ΑΥΤΩ ΧΩ
ΤΟΥ ΙΣΩ ΗΛΙΩΝ· Ω ΠΑΣΑ
ΔΟΞΑ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ.

ΓΑΒΑΖΑΡ

ΑΓΙΑΝ
ΣΑΛΟΜΩΝΗ

† εις τους αγιους καλουσ:

Τιδε θιμαις καβαιοι: του
των γαρ ιη παρουσα παν
ηγυρις· ου παρα παν
τοις μεν τιμωμενων·
ο τιμιη μετα χηι αφ αη
εις· πασι δε τιμιας φαια
ζιων· ο τι περι των πα
τριωνικαι αρτεια· και
οι προ των χυ παφιων
μαρτυρησαντες· τιπο
τε δρασειν ελλομενοι με
τα χηδιωκομενοι· και
τον εις εινου υπερ ημω
μιμουμενοι φανατο·
οι γαρ χωρις υποδειγμα
τος τοιουτου· τοσου
τοι την αρετην· πως
ου κι καν ωφησαν γεν
ναιοτεροι· μετα του υ
ποδειγματος εις ινα υνεγ
οντες· και αμαλυστι
κοι στις και απορρητος
ουτος ο λογος· σφοδρα
πιφανος εμοι γουν· και
πασι τοις φιλοφεοις· μη
δεν των προ της χυ
παρουσιας τελειωφεν
των· δι χα τησεις χν
πιστεως τουτου τυ
χειν· ο γαρ λογος επαρ
ρησιας φημενυστερο

ι καιροις ιδιοις· επηωρι
σθη δε και προτερον τοις
κα φαροις την διανοι
αν· ως εις πολλων δη
λον των προφισειμου
τετιμημενων· ουκου
ο τι προ του σταυρου τοι
ουτοι· περιοπτεοι· αλλο
τι κατα τον σταυρον επ
παινετεοι· και τησεις
λογων τιμης αζιοι· ου
χι να προσφορωσιν δη
ζαλλοι· τινα γαρ ων ηη
πραζις εχει τοενδοζον·
αλλ ινα δοζασφωσιν οι
ευσημουντες· και ζη
λωσιτην αρετην οι
ακουοντες· ωσπερ ισεν
τρωτην μιμησιν προς
τα ισαδιανισταμενοι·
ουτοι τοι τινες μεν οντες
και οφεν· και εζοιας ορ
μωμενοι το απαρχης
αγωγης και παιδευσεως·
εις τοσουτον αρετης και
δοζης προελθυφασιν·
ως τε εις και ταις ετησιοις
ταυταις τιμασφαι πομ
παις τε και πανηγυρεσι·
και μειζονα των ορω
μενων την περιαυ
των δοζαν επαναποιει
σφαι ταις απαντων ευ
χαις· η περι αυτων βι
βλος δειλωσει τοις φιλο
μαφεσι και φιλοπονοις·
η περι του αυτοκρατο
ρα ειναι των παφιων
τον λογισαμον φιλοσο
φουντα· και κυριον της

ἐπαμφωροπῆς. ἀρετὴ
τε φιλικαὶ καισαρίαν· ἀλ
λοις τε γὰρ οὐκ ὀλίγοις ἐ
χρησατο μαρτυρίοις. καὶ
δὴ καὶ τοῖς τοῦτων ἀ
φλιξιν· ἐμοὶ δὲ τὸ
σοῦτον ἐπ ἔμενε χάρις
σει· ἐλεαζαρέντα ὑφ ἁτε
προχ ὑπαφόντων ἡ
παρχη· ὥσπερ τῶν λιε
ταχ νιστέφανος ἀνηρ
ἱερεὺς καὶ πρεσβύτης·
πολιὸς τὴν τριχα· πολι
ὸς τὴν φρόνησιν· πρό
τερον μὲν ἰσχὺι προφ ὑο
μενος τοῦ λαοῦ· καὶ προσευ
χόμενος· νῦν δὲ καὶ τε
λεώτατον φ ὑλαπρο
σαγων ἑαυτὸν τῷ φω
παντος τοῦ λαοῦ καθαρ
σιον· προθυμιονᾶ φλη
σεως δεξιόν· καὶ φο φερ
γομένης καὶ σιωπῶσα
παραινέσεις· προσαγων
δὲ καὶ τοὺς ἐπ τὰ παῖδας·
τὰ τῆς αὐτοῦ παιδείας ἀ
ποτελέσματα· φυσιαν
ζῶσαν ἀγιανέ ἀρεστον
τῷ φῳ· παρὰ νομικῆς
ἱερουργίας λαβὶ προτέ
ραν τε καὶ καθαρωτέ
ραν· τὰ γὰρ τῶν παίδ
τῶν πρὸ λογίζεσθαι· τῶν
ἐννόμων τὰ τῶν τε
καὶ δικαίων τὰ τῶν·
παίδες εἰς εἰ γεννάιοι
καὶ μεγαλόψυχοι· μᾶλ
λον εὐγενοῦς· εὐγενῆ βλα
στήματα· φιλότι
μοι τῆς καλλιφείας ἀγω

νιστὰι· τῶν ἀντιόχ
ου καὶ ρῶν νῦ φηλοτέρου
τοῦ λιωσεως νομου μέ
νης τὰ ἰγνησίοι· τῶν
πατρίων ἐφῶν ἀισχρὰ
βέλ ος φυλάσσει· ἀριφλιος
τῶν παρ ἑβραίοις ἐπαι
νουμένων· τῶν τῆς
ἑβδομάτικης ἀναπυ
σεως μυστηριωτικω
μένος· ἐνπνέοντες·
προσενβλέποντες· μι
ανζωὴν σὸδομέιδοτες·
τὸν ὑπὲρ τοῦ φυφανα
τον· οὐχὴ τὸ νάδελ
φοὶ τὰς ψυχὰς· ἢ τὰ σῶ
ματα· ζηλοτυποῦν
τες ἀλλὰ λουστῆς τελευ
τῆς· ὧν τοῦ φαύματος·
προαρπάζοντες ὥσπερ
θησαυροῦ στὰς βασάνους·
τοῦ παιδαγωγοῦ νόμου
προκινδυνεύοντες·
οὕτας προσαγομένας
μᾶλλον φοβουμένοι·
ἢ τὰς λειπομένας ἐπι
ζητοῦντες· ἐντοῦ
το ἐ ὑλαβούμενοι μὸ
νον· μὴ ἀπειπὴ ἰσολά
ζων ὁ τύραννος· καὶ
ἀπελθωσί τινες αὐτῶ
ἀστεφάνωτοι· καὶ
διαζεύχθωσι τῶν ἀ
δελφῶν ἀισχοντες· ἰσω
τὴν νίκαισ τὴν νίκην
ἰσηκωσι· τὸ μὴ παθεῖ
ν μὴ δ ὑνεύσαντες·
μὴ πρεῖσ εἰ νεανίσκη
καὶ γενναία· φιλο
παιγόμου καὶ φιλοφῦ

καὶ τὰ μὴ τρώσας πλάγχνα
σπαρασσόμενα παρὰ τὸ
ἔθος τῆς φύσεως· οὐ
γὰρ πασχόντας πλέον τοὺς
παῖδας· ἀλλ' ἡ γονὴ μᾶτο
μὴ παφεῖν· οὐδὲ τοὺς κά
πελφοὺς τὰς ἐποφείμα λ
λον· ἢ προστεφῆναι τοὺς
ὑπολειφθέντας ψυχε
το· καὶ τούτων ἡ μὲν οὐ
τὴ πλείων λόγος· ἡ τῶν
μεταστάντων· τῶν δὲ
μὲν γὰρ ἀμφιβολος ἡ πά
λη· τῶν δὲ ἀσφαλὴς ἡ
κατάλυσις· καὶ τοὺς μὲ
ἤδη φῶν παρέτιφετο·
τοὺς δὲ ὁπως λαβὴ φθέ
φροντιζεν· ὧν ἡ γυ
χὴ σανδρείας ἐνεγυᾶτο
κὴ ὧν τῶν σωμάτι· ὧν φα
λασίας ἐπιδόσεως καὶ μὲ
γαλοψύχου· ὧν τῆς σάρκα
λιμοῦ φυσίας ἐκφυπ
ἐὴ μὴ τὸ μὴ τέον· κω
μεῖζων· ὁ μὲν γὰρ ἐνα
προσαγεὶ προφυλίωσέι
καὶ τὸ ἡ μονογενὴ· καὶ
τὸν ἔκτης ἐσπαρελίας·
καὶ ἐς ὸν ἡ ἐπαρελία·
καὶ τὸ μεῖζον· ὁ τὴ μὴ
τρυφενουσμόνον· ἀλ
λὰ καὶ τῶν τοιούτων
φυμάτων ἀπαρχὴ καὶ
ῥιζα καφίστατα· ἢ δὲ
δὴ μόνον πάιδων κα
φιερωσε τῷ φῷ νικη
σασα καὶ μρᾶσι καὶ ἱερεῦσι τοῖς
φυλιασι· προφυλοισε ἐις
σφαγὴν· ὁ λοι σαυτῷ
μασιλογικοῖς· ἱερεῦσι δὲ

πηρομένοις· ἢ μᾶς τοὺς
παρεδείκνυ· καὶ ἀνατρο
φὴς ὑπεμίμνησε
καὶ προετίνε τὴν πολι
ὰν· καὶ τὸ γῆρας· ἀνφ ἢ
ἰσε τηρίας προυβάλλετο·
οὐσῶ τηρίαν ζητοῦσα·
τοδὲ παφεῖν ἐπεῖ τοῦσα·
καὶ κίνδυνον ἠγουμέ
νη τὴν ἀναβολὴν· οὐ
τὸν φάνατον· ἢ νόμιζε
ἔκλαυσεν· οὐδὲ ἐμάλ
κισεν· οὐδὲ ἀτολμοτέ
ραν ἐποίησεν· οὐ σὰρ
φρέμβολα προτείνομέ
να· οὐ τροχοὶ προβαλλό
μενοι· οὐ τροχαντῆρες·
οὐ σκατάπελται· οὐκά
κλαισι δὲ πρῶνόνυχων·
οὐ ζῶφθοι τομένα· οὐ
λεβητες ζέοντες· οὐ πῦρ
ἐγειρόμενον· οὐ τύραν
νος ἀπειλῶν· οὐδ' ἥλιος
κατεπείγων· οὐ γενος
ὁρώμενον· οὐ μελαν
ασπώμενα· οὐ σαρκες
ζαινόμεναι· οὐχ ἁῖμα
τοσοχετοι ρέοντες· οὐ
νεότης δαπανωμένη·
οὐ τὰ παρόντα δεινά·
οὐ τὰ προσδοκώμενα·
καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις βαρύτα
τον ἐντοῖς τοιούτοις·
ἢ τοῦ κινδύνου παρε
κστασις· τοῦτο ἐκεῖνο τὸ
κουφότατον ἦν· ἐνε
τρυφαρτῷ φαλματι·
καὶ γαρπῶσι καὶ τριβὴ
ἐνεποίει τοῖς παθεσιν·
οὐ τοποικίλοντῶν προσ

γομένων βασάνων μό
νον· ὧν πασῶν ὧδε
δίσσιαι καταφρόνων.
ἀλλὰ καὶ ὁπόσα τοῦ διωίστου
λόγοι πολυειδέσι ὄντες·
ὑβρίζοντος ἀπειλοῦντος·
φωπεύοντος· τί γὰρ οὖν
κινοῦντος πρὸς τὸ τυ
χεῖν ὧν ἥλπιζε· καὶ μὲ
τοι καὶ τῶν παίδων ἀι
πρώτων τύραννον ἀπο
κρίσεις τοσοῦτον ἔχουσαι
τὸ σφόνομόν καὶ γεννᾶι
ον· ὥστε μικρὸν μὲν ἐῖ
ναι πρὸς τὴν εἰκόνων ἰσχυ
ρίαν· ἅπαντα τὰ τῶν
ἄλλων καὶ ἀεὶ σεσυνα
γμένα· μικρὰν δὲ
τὴν ἰσχυρίαν· πρόσθη
κεν ἐκείνων ἑνὶ λόγοι συνε
γείν· καὶ τῶν αὐτῶν ἑῖ
ναι μόνων· πάσχειν τε
οὕτω καὶ φιλοσοφεῖν
ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι· πρὸς
τὰ στοῦδιώικον τοῦ ἀπει
λᾶς· καὶ τὸ ὑπερπροτείνο
μένους φόβους· ὧν· οὐ
δενὸς ἦν τῶν τοῦ ὀργέν
ναι οἱ παῖδες· καὶ ἣν γεννᾶι
ον τέρας εἰκοῦσα· πάντων
δὲ ἑαυτὴν ὑπεραίνω φεῖσα·
καὶ τὸ φίλτρωτον φυ
μοποιήσασα· καὶ ὀνεί
τα φιονδιδωσι τοῖς παι
σὶν ἑαυτήν· ἐπαπειλοῦ
σα τοῖς προαπειλοῦσι· καὶ
τοῦτο πῶς; εἰκούσιως ἐ
πὶ τοὺς κινδύνους χω
ρήσασα· καὶ μεθοίων
τῶν ἐπιταφίων; κα

λοιμὲν γὰρ καὶ οἱ τῶν
παίδων πρόσθον τύρα
νον λόγοι· καὶ καλῶν
καλλίστοι· πῶς γὰρ οὔ·
μεθ' ὧν παρέταξαντο·
καὶ οἷς τὸν τύραννον
ἔβαλλον· καλλίουδε καὶ
οἵτινες μέ· καὶ παραικλη
τικοὶ πρότερον· καὶ οὐ
στερον ἐπιταφίοι· τι
νες οὖν οἱ τῶν παίδων
λόγοι; καλὸν γὰρ ἀπομνη
μονεῦσαι καὶ τούτων
ὑμῖν· ἵν' ἐχητε τύπον·
ὥσπερ ἀφανείας· οὕτω
καὶ λόγων μαρτυρικῶν
ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς·
ἄλλου μὲν ἄλλοι· καὶ ὡς
ἕκαστον οἱ τοῦ διωικον
τος λόγοι· ἢ τῶν νικησάν
των ἢ ταξις· ἢ τῆς τυ
χούσης ἀποκλαύματα· οὐδ' ἀνήκε
στοφιλοτίμων· ὧν πα
ρίλαβεῖν· ἅπαντα οὖν τοι·
ἡλίνα ἀντίοχε καὶ πάν
τες οἱ περιεστηκότες· εἰς
μὲν βασιλεύσοφ̄ς· παρ' οὗ
γεγόναμεν· καὶ πρὸς ὃν
ἐπιστρεφόμεν· εἰς δὲ νο
μοφέτης μιωύσης· ὃν
οὐ προδώσομεν· οὐδὲ κα
φ̄ ὑβρίσομεν· ὑμᾶτοῦ
ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς
κινδύνους· καὶ τὰ πολ
λὰ φάσματα· οὐδ' ἀνήκε
στα· ἄλλος ἀντίοχος ἀπειλή
σοῦ χαλεπώτερος· ἀλλὰ δ
ἀσφάλεια τῆς ἐντολῆς
ἡ τηρήσις· καὶ τὸ λιπὲρ
γῆναι τὸν νόμον· ὥστε

τειχίσμεθα· λιὰ δὲ δόζα
τοῦ θυ ἐκκλησίᾳ περι
δείνη ἐπὶ τηλικούτοις·
εἰ δὲ πλοῦτος ταῖς ἐλπίζο
μένοις φόβερον δὲ οὐδὲ·
ἢ τὸ φοβηθῆναι τι πρὸ
φάσεως· μετὰ τούτων παρα
τεταγμένοις τῶν λογισμῶν·
καὶ οὕτως ὠφελησόμεθα·
πρὸς τοίνυν τοὺς οἰηθέντας
ἀσόλοικος· ἥδυσμένοις καὶ
ὁ ἰσόσμος οὗτος. καὶ τὸ πα
τρῶον ἑδαφος· καὶ φί
λοις καὶ συγγενέσι καὶ ἡ
λικιώταις· καὶ ὁ ναὸς οὗ
τος τοσοῦτος καὶ περιβό
ητον ὄνομα· καὶ πανη
γυρεῖς πατρικαὶ καὶ μυ
στήρια· καὶ πάντα οἷς
ἡμεῖς τῶν ἄλλων ἡδιά
φερεῖν δοκοῦμεν· οὐ
πω δὲ ἡδίω φῶ. καὶ τῶ
ὑπὲρ τοῦ καλοῦ κινδυ
νων· μὴ τοῦτο νομί
σῃς· κόσμος τε γὰρ ἄλλος
ἡμῖν· πολὺ τῶν ὁρω
μένων νῦν φιλοτερος τε
καὶ μονιμώτερος· πα
τρὶς τε ἁπάντων ἡμῖν·
οὐδὲ ἰσάντιόχου πολιορ
κήσει· οὐδὲ προσδοκη
θεὶς παραστήσεσθαι· ἢ καρ
τερᾶς καὶ ἀνάλωτος· συγ
γένειαι δὲ· ἡ μπνευσις·
καὶ οἱ κατ' ἀρετὴν γεν
νήσαντες φίλοι δὲ·
προφῆται· καὶ πατρι
άρχαι· παρ' ὧν ἡμῖν ἐστὶν
ὁ τῦπος τῆς εὐσεβείας·
ἡλικιῶται δὲ· οἷς ἡμε

ρον ἡμῖν συγκινδυνεύ
οντες· καὶ τὴν ἀρχαι
ρίαν ὁμόχρονοι· ναοὶ
δὲ· οὐ νῦν μεγαλοπρεπέ
στεροι· πανηγύρεις δὲ ἀγ
έλων χορεῖαι· καὶ
μυστήρια ἐν μέγαις καὶ
μεγίστοις καὶ τοῖς πολ
λοῖς ἀποκρύφων· ὧν
πρὸς οἷς βλέπειν ἐστὶ τὴ
δε μυστήρια· παύσαι
τοίνυν ὑπισχνούμε
νος τὰ μικρὰ· καὶ τοῦ
μηδενὸς ἄξια· οὐ γὰρ
τιμήσομέν ποτε ἃ τοῖς ἀτι
μοις· οὐδεὶς ἐρᾷ νοῦς ἐ
πιζήμια· οὐχοῦτως
ἀφαιρήσεται ἐμπορευσόμεθα
παύσαι καὶ ἀπειλῶν· ἂν
τα πειλήσομένης λέγῃ
σοῦ τὴν ἀσφένειαν· καὶ
πρὸς τοῦτων τὰ ἡμέτε
ρα κολαστήρια· ἔχομεν
καὶ ἡμεῖς πῦρ ὧν τοὺς δι
ωκτὰς κολάζομεν· οἷς ἡ
πρὸς ἐφ ἡνις καὶ πολεμεῖν ἡ
σοι τὸν ἀγῶνα· καὶ βασι
λέων τοὺς ἀνανδρο τά
τους· ὧν οἱ μὲν ἰσχύ
σουσιν· οἱ δὲ ἴσως ἡττη
θήσονται· οὐδὲ γὰρ πε
ρὶ τηλικούτων αὐτοῖς
οἱ κίνδυνος· πρὸ νόμο
φύ παρατάσσῃ· πρὸς πλά
τας θεοχαρίστους· πρὸ
πατρίαις καὶ λογικαὶ
χρόνῳ τετιμημένα·
πρὸς ἀδελφοὺς ἐπτά·
μιᾶ τύχῃ συνδεδεμέ
νους· ἑπτὰ τροπαίοις

ϲϲϲτηλιτεύϲοντασ· ὧν
ϊϲρατῆϲαιμενῦνμεγα.
ἤττητο· ἵναιδεικαὶτιλιαν
ἄιϲχρον· ἐϊϲεῖνωνἔϲτιε
ϊϲαιγενοϊϲκαὶμιαφ·ητται.
ὃγϲϲτύλοϲπυροϊϲαινε
φελησῶδηγουν· ὅϊϲφα
λασαδιΐϲτατο· ϰαὶποτα
μοϲΐϲτατο· ϰαὶἡλιοϲά
νεϰοπτετο· ϰαὶἀρτοϲῦ
ετο· ϰαὶχειρῶνἐϰϲτατιϲ
ἐτρεπετομυριαδαϲ. δι'
ἑυχῆϲβλλουϲα· ὧνφ·ἡ
ρεῆττωντο. ϰαὶπῦρ
ὀυχἥπτετο· ϰαὶβαϲιλεὶϲ
ἀπηεϲαν. τὸγεννάιον
φαυμαζοντεϲ·

ἵπο μεντικαὶτῶνϲοὶ
γνωριμων; ἐλεαζαρου
μυϲταὶἡμεῖϲ. ὀυτὴνἀ
δριανέγνωϲ· προηγω
νιϲατοπῆ; ἐπαγωνιοῦ
ταιπαῖδεϲ· ἀπὴλφενοῖ
ερευϲ; ἐπαϊϲολου·φ·ηϲηται
φῦλματα· πολλαδεδιττη·
προϲπλειωνπαρεϲϰευαϲμε
φα· τηϲδιδραϲεϊϲἡμᾶϲ·
περιφανε ταῖϲἀπειλαῖϲ·
τηϲὰἰπειϲομεφα· ὀυδε
ἰϊϲχυροτεροντῶνπαν
ταπαφεῖνε ἑτοίμωϲ·
ὡϲἀπλῶϲ· τίμελλετε·
τιδεἀπαδυϲωπε· τὶτὸ
προϲταγμα τὸχρηϲτὸ
ἀναμένετε· πόυτὰζῆ
φη· πόυτὰδεϲμα· ζὴ
τῶτοτάχοϲ· πλείονἀνα
πτεϲφωτοπῦρ· ὁιφῆρει
ἐνεργεϲτεροι· λϊϲτρε
βλλ. περιεργοτεροι· πα

τὰεϲτωβαϲιλικαὶκαὶπο
λυτελεϲτερα· ἐγωπρ̃
τοτοιϲοὶεἰμι. πρῶτον
μεικα·φ·ιερωτον· ἐγωτε
λευταῖοϲ. ἡτὰζιϲένα
μειφ·φ·ητων· ἐϲτωτὶϲ
ϰαὶτῶνμεϲωνἐνπρω
τοιϲ. ἵνατιλιφ·ῶμεν
ἰϲομοιρια· φειδαδ̃; προϲ
δοϊκᾶϲτιτυχονϊϰαὶτῶ
ἐναντιων; παλινϰαὶ
πολλαϰιϲερουμεντὸν
αὐτομολον· ὀυλιαρο
φαγήϲομεν· ὀυϊϲένδων
ϲομεν· φατὸνεὐϲεβα
ϲφ·πϲηταῖμιετερα. ἡ
τοῖϲϲοῖϲπιμεῖϲηζομεν·
ἐφαλλοιητοὺλογου· ἢ
ϰαινότεραἐπινοηϲοι
ϰολαϲτηρια· ἡτὰπαροντὰ
ἰϲφ·ϰαταφρονουμενα·
ταῦταμενπροϲτον
τυραννον· ἂδεἀλλοιϲ
διεϊϲελεύϲηται· ἂδὲπα
ρεῖχονὁρᾶν· ὡϲἐϰλαττε
ϰαὶἧερα· ϰαὶπαντοϲἀλ
λου·φ·αλιατοϲϰαὶἀϊϲου
ϲλιατοι· ἢδιωτοιϲφι
λοφεοιϲ· ἐγωγοὖνἀν
τοϲἰδονηϲεμιπιϰιπλη
μμμηλιονεύων·
ϰαὶμετατῶνἀφ·λου·
τωνεἰϰῆτῆδιανοια·
ϰαὶτῶἀιηγημαϲιϰαὶ
λωπιζομαι· περιεβα
λομἀλληλουϲ· περιεπῦϲ
ϲοντο· πανηγυριϲῆν
ὡϲεἰπ̃ἀφ·λοιϲτετελεϲμε
νοιϲ· ἰωμενἀδελφοὶ
προϲτὸυϲϰινδύνουϲ

ἐβουνήσωμεν· ἐπειτοί
μετὰ ἐωσζέλησα φῆναι
ὁ τύραννος· μήτι καὶ
κις φῆ· καὶ ζημιώσῃ ὑμᾶς
μεν τὴν εὐτυχίαν·
πανδαμεὶ προκειται· μὴ
ἀπολείφθωμεν· καὶ δι
μενικὰ ἰσυνοισοῦντες
ἀλλήλοις ἀδελφοὶ καὶ συμ
πολιάζοντες· καὶ συνα
σπίζοντες· καλλιον δὲ
ὑπεραρετῆς συγκινδυ
νεύοντες· εἰρηνοῦσιν
τε πῶν· καὶ τοῖς εὐωλακιν
ἀνήρ ωνεκαλεφ ἀὑπὲρ
τῶν πατρίων· ἐστι·
καὶ οὗτος τῶν ἐπαινε
τῶν θανάτος· ἐπειδὲ
οὗτοι οὗτοι καιροὶ· αὐτὰ
τὰ εὐωλιατα εἰς ενέργεω
μεν· τί γὰρ κἀν μὴν ὑ
ἀποφανώμεν· οὐτε θη
ζόμεθα πάντως; οὐτῆ
γενέσει τὰ ὀφειλόμενα
λειτουργήσωμεν; ποι
ήσωμεν τὴν ἀνάγκη
φιλοτιμίαν· σοφίσω
μεθα τὴν διάλυσιν·
τοῖς οἰκονῆδιον ποιήσω
φᾶ· θανάτῳ ζωὴν ὠ
νήσωμεθα· μήτις οὖ
ν ἡμῶν ἔστω φιλό φυ
χος· μηδὲ ἀτολμος· ἀπο
γήνωτω καὶ τῶν ἄλλω
ὁ τύραννος· ἤδη ἐν τυ
χῶν· τοῖς ἐμοὶ κινδυ
νοις τὴν τάξιν αὐτὸς
ἐπιφήσει· μηδὲν περὶ
τούτου διαφερώμε
θα· τὴν ζέσιν τῆς προθυ

Μίας· καὶ ὁ πρῶτος ἔστω
τοῖς ἄλλοις ὅδε· ὁς· καὶ ὁ τε
λευταῖος φράσαθω
ως· ἓν μὴ ἐνδέτου τοῦ μ
πεπήχθω πᾶσιν ὁμοίως
πανοικεὶ στεφανω
θῆναι· καὶ μήτινα λα
βεῖν περὶ δὲ ζῆλων
τὸν διωγμὸν· ἵνα ὦσπα
σιν ἐνέργα κὰ ὐχήσηται τῶ
θεῶ· φλεγμαίνων τὴ
πονηρία· φανῶμεν ἀλ
λήλων ἀδελφοὶ· καὶ τῇ
γενέσει καὶ τῇ μεταστά
σει· καὶ πάντες ὡς εἷς κι
δυνεύωμεν· καὶ μὴ
τὶ πάντων νεῖκος·
Λάζαρος δεῖ· μὴ μὲ
ἐπακολουθήσῃ· μὴ πα
τὴρ τοῦ σεαυτῆς νε
ρὸς καλοπρεπῶς·
ἀντὶ τοῖς ταφοῖς ὑπο
λείφθη· διὰ τοῦτο μὴ μι
τερα καὶ τοῖς ὕστερον
δείκνυ καὶ τοῖς σοῖς σε
ταῖς· τοῦτ' ἐμὶ ἄσγα
στρος εὐσεβὲς πολυάνδρι
ον· ὄνειδη ταῦτα καὶ
εἰπόντες καὶ πράξαν
τες· καὶ ὧς ἐγὼν ὁδὸν
τες ἄλλο υς φιλοξεί
τες· ἐν ταῖς τῆς ἐλικίας
καὶ ἴσο τητι τῆς προφυ
μίας διεκαρτερουν·
ἡδονὴ καὶ φαῦλα
τοῖς ὁμοφύλοις· φθο
κὰὶ καταπλήξις τοῖς
διώκουσιν· ὃ δὲ κατὰ πά
τος τοῦ ἑτέρου νου στρατεύ
σαντες· ἀδελφῶν ἑπτὰ

συμψυχίας τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
πάθους. ὡς τέλειον δὲ
περὶ τῶν ἄλλων ἔχειν ἐ
τί χρῆσται, τὰς ἐλπίδας
ἡδέως ἐναλλήλων. καὶ ὅση
τῶν ἐκείνων τῶν τοσού
των καὶ τοιούτων τιμῆ
ἀρετήν· τὸ μέγα τοῦ νο
μίου φρόνημα· καὶ μέγα
λο ψυχον. τὸ ὡς μὲν χαρᾶ
καὶ φόβῳ συμμίκτος
ἦν. καὶ ἀνοπαφῶν μὲν
μετὰ χλιῶν· χαρᾶ διὰ τὴ
ἀνδρείαν καὶ τὰ ὁρῶμε
να· φόβῳ· διὰ τὸ μέγα δ
καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῶ
κολάσεων· καὶ ὡς ἑνὸς
σύσσωμόν φησι προσερ
πύζοντος· ἢ τί νοεῖ ἄλλο
τῶν ἐπιβούλων περὶ
πτατο· περιέτρυζεν
ἢ ντικολεῖ· συνηγωνι
ζετο· τιμὲν οὐ λέγουσα·
τί δὲ οὐ πράττουσα τῶν
προσηκόντων ἐπαλεί φον
των· ἢ πάσχετε ἄρα νῦ
δας τοῦ αἵματος· ὑπὲρ δὲ
χε τοῦτ' ἄλλα κρίματα τῶν
μελῶν· προσεκύνει τὰ
λειπόμενα· τὸν μὲν ἑνὸς σύνε
λεγε· τὸν δὲ παρεδίδου·
τὸν δὲ παρεσκεύαζεν·
ἢ πεφώνει πᾶσιν· εὖγε
ὦ παῖδες· εὖγε ἀριστεῖε
μοι· εὖγε ἀσωμάτοις ἔχε
δρομεῖσιν ἀνδράσιν· εὖγε προ
στάτα τοῦ νικᾶν· καὶ
τῆς ἐκκλησίας πολίας· καὶ τῆ
φρενὸς ἀληθοῦς ἡγεμό
νος· καὶ ἐκ τοῦ

τῆς προλαβούσης ἔτι
μικρὸν καὶ νεηνισκίκα
μεν· κρείσσονα καρπῶ
βαλόμενοι· τοῦτο φρο
νοῦντες ἐτιμῶ
ἱερὸν· καὶ λαμπαρίων
ἐν ἡμῖν τράσινέων· διακα
ρισθέντες δὲ νέοις· ἀλ
λὰ πρὸ εἴπετε τὴν ἡμέρα· οὐ
κ ἀπολείπομαι· τοῦτο
μὴν ὑπισχνοῦμαι· οὐ
χ οὕτως ἐτῶν πλῆθος
πεῖδε τελείωσεν τας ἔδει
δεν· καὶ τὰς φαλαγγας
ἐστὶν ὧν ὑμῖν παρῶσεως·
διαρασάτην ἰσεφάλην
λαλλα φαίδρως· ὥσπερ
τις ὁλυμπιονίκης· ἐν ὑ
μῖν τῶν φρονημάτων·
καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνας·
μεγάλης καὶ λαμπρᾶς τῆ
φωνῆ· εὐχαριστῶ σοι
φησὶν πατέρα· καὶ σοι
παιδευτὰ νῦν· καὶ σοι
περιλίων καὶ προδατῶ
νικητὰ τῶν τειχνῶν
τῶν ἡσῶν νέλεαζαρ· ὅτι
τὸν τῶν νέων νῶδαιν·
καρπὸν παρεδέξασθε·
καὶ ὅτι μὴ περὶ ἐμοῦ μὴν
πασῶν ἱερῶν ἱερωτέρα
ὑδὲν ὑπελείπομεν κο
σμῶν· πάντα φῶν παρα
δέδωκα· τὸν ἔμον σω
σαυρόν· τὰ ἐμὰ δὲ τῆ προσι
μοῦ ἐλπίδας· ὡς μετὰ
πρεπῶς τετιμημέ
ὧν ὑπερβαλόντως τῆ
ροις καλῶν· ἀπέχω
τα τροφεῖα ὧν παίδε

εἴδωλον ὑπὲρ ἀρετῆς ἀτρωνη
σίαν μένουσιν ἀλλὰς· πάντας
στεφανίτας ἐφεδρεύει θάνατος·
ὡς ἐν ἀγρῷ τὰς ὥρας τοὺς βλα
στοὺς· μικρούς καὶ τὰ
τυράννων χαρίτας ὁρῶ
λόγων τῆς τάξεως· ὅτι
μὲ τελευταία ἑταίρη
ἐν σατοῖς κινδύνοις·
ἵνα τί μέλλοντος κόπτε
τερον θεατρίζεσθαι· καὶ
καθ' ἕκαστον τῶν παι
δῶν ἀφαιρεῖσθαι· οὕτως
ἐπαπειλοῦσι φάλαγξ
τελεία τελείοις φυλά
ξιν· οὐ παραζόμενον
μὴν· οὐδὲ ἀρρήζωκτι
τῶν· οὐ ζανῶς αἰρεσας
ὄνυξιν· οὐκ ἐγερῶ φρή
νων· οὐ καλέσω τὰς συν
φρήνους· οὐ συγκλεί
σω κότος· ἵνα καὶ ἀπρέ
φρηνες μένωσι παράκλητοι·
οὐκ ἄρτον πένθους
παράσομαι· ταῦτα
γὰρ τῶν ἀγενῶν ἀρνῶν·
ἃ καὶ ἀρίστων μόνον εἰσαίρε
ται οἰκονται παῖδες· ἄνευ
σεμνοῦ τινος διαπνήματος·
ἐμοὶ δὲ αὐτὸ φήσι
κατέφθαρται οἱ παίδων·
ἀλλ' εἰς ἀρποφορήσεται·
οὐκ εἰς λεηλασίαν· ἀλλὰ
μετὰ λαμφάτε· οὐκ ἀ
τεζανήτε· ἀλλὰ συνε
παίτε· οὐ φρίον ἡμῖν
πασεμνύμας· οὐκ ὑβρίσ
ἐπεὶ σλύσειν· οὐ λησθῆς
λιέφθειρεν· οὐ νόσος

διέλυσεν· οὐ πολεμίος πα
ρανάλωσεν· οὐκ ἄλλοῦ
δεν ἡμῖν ἐπρονήμειζον
τῶν ἀνθρώπων ἐ
φρήνησαν ἀνίσαι ἀλλάφι
ρῶς· εἴ τι τοῦτων ὑμῖν
συνενέπεσεν· ἐφ' ἁνὴ
ἀν τοῦτο τοῖς δάκρυσιν·
ὧν ἡνῦντῶν μὲν δακρύ
ων φιλοτεκνος· ἐπὶ τῶν
τάδε μὲν ἱκρά· ὄντως
ἀνύμασα πεκλαύσαμεν·
εἰ καὶ ὡς ἔσω φίτε·
εἴτ' ὢν βασάνων ἤττη
φίτε· εἴτι νος ὑμῶν ἐ
σράτησαν· ὡς ἤττη
φίσαν νῦν· ὁ διώνισον
τες τάδε νῦν· εὐφημία·
χαρὰ δόξα· χορστασίαι·
φαιδρότητες τοῖς ὑπο
λήφθεισιν· ἐγὼ δὲ ὑ
μῖν ἐπισπένδομαι· εἰ
τὰ φίνεστα χθὲς ἐφ·
μὲ τὰ ἀννησδύα φη
σὶ φα· πλὴν ὅσον· ὁ
μὲν ἐς· ἡμεῖς δὲ τοσοῦ
τοι ζῶμεν τὰ ὀρνοις τό
νοι· οὐ σωμάτων πορ
νείαν· ἀλλὰ ψυχῶν εἰκ
ὼν τῆς ἁμαρτίας· καὶ ἵνα μὲ
ἕνα φόβον τόν· ἀρτίγε
νητε καὶ τὸν τόν· ἐγὼ δὲ
ἀνδράσι πτα· καὶ τοῦ
τους εἰς ὀνταφῶ καὶ
ἐρῶ
ὑμῖν πληρούτωσαν· καὶ
ἱερεμίας τὸν ἐπιτάφι
ον· οὐ φρηνῶν· ἀλλὰ εὐ
φημοῦντες τελευτὴν ὁ
σίαν· ὑπερχιόνα ἐλάμ

ΠΑΤΕ· ὑπὲρ γάλακτος ὑρῶ
ΦΗΤΕ· ὑπὲρ λιφούσης ἀμφεί
ΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΑΓΜΑΤΑ ὑμῶν·
ΦΩΝΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΓΕΝΝΗΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟΥΣ· ΤΙ ἔτι
ΠΡΟΦΕΡΕΣ ὦ ΤΥΡΑΝΝΕ ΚΑ
ΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ· ἐΙ ΤΙΣ ΚΑΙ
ΠΑΡ' ἙΚΑΣΤΟΥ ΧΑΡΙΕΝΤΩΝ ΟΙ
ΣΕΛΗΝΟΤΕΡΟΝ ΤΟ ΑΓΩΝΙ
ΣΜΑ· ἐΓΩ ΦΕΙΔΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΑ
ΣΩΝ ΗΛΦΟΝ ΤΩΝ ΝΙΚΟΛΑ
ΣΕΩΝ· ἵΝΑ ΜΗ ΑΝΑΜΙΞΩ ΤΟΥΣ
ἙΜΟΥΣ ἸΧΝΕΣΙ ΤΟΥΣ ἘΚΕΙ
ΝΩΝ ἸΧΝΕΣΙ· ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΣΑΡ
ΞΙ ΤΑΣ ΠΗΡΑΙΑΣΣΑΡΙΚΑΣ· Α
ΓΑΠΩ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣΙΝ
ΤΑΣ ΣΟΛΑΣΤΗΡΙΑ· ἘΙΔΕΝΑΙ Η
ΤΟΥΤΟ· ἈΛΛΑ ΤΗΝ ΜΕ ΕΙΚΟΝΙ
ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΕΙ· ΚΑΙ ΤΑΦΟΣ, ἘΙΣ
ΗΛΙΑΣ ὙΠΟΔΕΞΗΤΑΙ· ΜΗ
ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΤΕΛΕΥΤΗΣΟ
ΚΛΕΟΤΙΜΟΥ· ΤΟΙΣ ΟΜΟΤΙΜΟΙΣ
ΤΗΝ ἈΡΕΤΗΝ· ΧΑΙΡΕΤΕ
ὦ ΜΗΤΕΡΕΣ· ΧΑΙΡΕΤΕ ὦ ΠΑΙ
ΔΕΣ· ΟὙΤΩΣ ΕΙΣ ΤΡΕΦΕΤΕ
ΤΟΥΣ ΕΞ ὙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΦΟΙ
ΤΑΣ· ΟὙΤΩ ΕΙΣ ΤΡΕΦΕΣΘΕ·
ΚΑΛΟΝ ὙΠΟΔΕΙΓΜΑ ΔΕΔΩ
ΚΑ ΜΕΝ ὙΜΙΝ· ἈΓΩΝΙΖΕ
ΣΘΕ· ΤΑΥΤΑ ΕΛΕΓΕΝ, ΚΑΙ
ΠΡΟΣΕΤΙΘΗ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ ΝΕ
ΑΥΤΗΝ· ΤΙΝΑ ΤΡΟΠΟΝ;
ὨΣ ΕΠΙ ΝΥΜΦΩΝΑ ΤΗΝ
ΠΥΡΙΚΑΪΑΝ ΔΡΑΜΟΥΣΑ· ΤΑΥ
ΤΗΝ ΓΑΡ ΚΑΤΕΙΣΡΙΦΗ·
ΚΑΙ ΟὐΔΕ ΤΟΥΣ ἈΓΟΝΤΑΣ
ἈΝΑΜΕΙΝΑΣΑ· ἽΝΑ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕ
ΣΩΜΑΤΑΥΣΕΙΕΝ ἈΝΑΓΝΟ·
ΑΓΝΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΩΜ
ΜΑΤΟΣ· ΟὙΤΩ ΣΑΦΕΝΑΥΣ

ΤΗΣ ἹΕΡΩΣΥΝΗΣ ΕΛΕΑΖΑΡ
ΛΙΥΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΜΥΣΑΣΑ
ἘΠΟΥΝΙΑ· ΚΑΙ ὈΥΤΟΙΣ ΕΖΩ
ΦΕΙΡΑΝΤΙΣ ΚΑΙΟΙΣ ΤΟΝΙΠΑ
ΑΓΙΑΣΑΣ· ἈΛΛΟΙΟΙΣ ΕΙΟΙ ΚΑΙΜΑ
ΣΙ· ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΑΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥ
ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΜΥΣΤΗ
ΡΙΟΝ·

ὙΤΩ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΟΙ
ΠΑΙΔΕΣ· ΟὐΤΑΙΣ ΠΑΟΝΑΙΣ
ΔΟΥΛΕΥΣΑΝΤΕΣ· ἈΛΛΑ ΤΩ
ΠΑΤΡΩΝΙ ΣΥΡΙΕΥΣΑΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΘΑΓΝΙ
ΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΑ
ΘΗΖΩΗΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ·
ΟὐΤΩ ΣΑΠΕΛΑΥΣΕ ΤΗΣ ΠΟ
ΛΥΤΕΙΚΝΙΑΣ ΗΜΩΝ· ΟὐΤ
ΤΩ ΣΑΙ ΖΩΝΕΙΝΕΣ ΚΑΛΩΝΙ
ΣΑΤΟ· ΚΑΙ ἈΠΕΛΘΟΥΣΙΝ
ΗΔΕΠΑΥΣΑΤΟ· ΟὐΣΕ ΓΕΝ
ΝΗΣΕΣ ΟΣΙΩΝ· ΦΩΝΑΣ ΑΡΑ
ΣΤΗΣΑΣΑ· ΚΑΙ ΤΑ ἑΑΥΤΗΣ
ὨΔΕΙΝΑΣ ΤΟΙΣ ἈΦΛΟΙΣ ἈΠΑ
ΡΙΘΜΗΣΑΣΑ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ
ΙΣΟΥ ΤΗΝ ΑΙΣΟΛΟΥΦΙΑΝ·
ΤΟΙΣ ΦΑΝΑΤΟΙΣ ΓΝΩΡΙΣΑΣ
ἈΠΟ ΓΑΡ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΩΝ ΠΑΙ
ΔΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥ
ΤΑΙΟΥ ΤΑ ΤΗΣ ΑΦΗΣΕΩΣ·
ΚΑΙ ΩΣ ΠΕΡ ἘΝΙ ΣΩΜΑΤΩ
ἘΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣΙΝ· ἌΛΛΟΣ ἘΠ
ΠΑΛΛΩ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ ἘΠ
ΠΕΔΕΙΚΝΥΤΟ· ΚΑΙ ΤΟ ΠΑ
ΣΧΕΙΝ ἩΝ ΠΡΟΘΥΜΟΤΕ
ΡΟΣ· ΤΟΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΙΛΗ
ΦΟΤΟΣΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΤΟ
ΛΟΥΑΙΕΝΟΣ· ὡΣ ΤΕΛΟΣ
ΠΑΝΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ·
ὍΤΙ ΜΗ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΓΕ
ΓΟΝΕΙ ΛΙΗΡ· ΜΑΛΛΟΝ ΓΑΡ

ΑΝΑΠΗΛΦΕΙΣΑΤΗΣΧΥΜ
ΜΕΝΟΥΚΑΙΗΤΤΗΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙΤΟΤΕΠΡΩΤΟΝΕΡΓΩ
ΜΗΠΑΝΤΑΤΟΙΣΟΠΛΟΙΣΙ
CΧΥΩΝ. ΟΠΟΤΕΠΑΙΣΙΝΑ
ΟΠΛΟΙΣΠΡΟCΕΒΑΛΕΝ·ΕΝΙΟΙ
ΝΩΤΗΝΕΥCΕΒΕΙΑΙCΑΦ·Ω
ΠΑΙCΜΕΝΟΙC·ΚΑΙΤΩΝΠΑ
ΤΑΠΑCΧΕΙΝΠΡΟΦΥΛΙΟΤΕ
ΡΟΝ·ΗΔΡΑΝΕΚΕΙΝΟCΠΑ
ΡΕCΙCΕΥΑΖΕΤΟ·ΤΟΥΤΟΤΗC
ΙΕΦΘΑΕΦΥCΙΑCΑCΦΑΛΕ
CΤΕΡΟΝΙCΑΙΜΕΓΑΛΟΠΡΕ
ΠΕCΤΕΡΟΝ·ΟΥΓΑΡΑΝΑΓΙΩ-
ΑΝΕΠΟΙΕΙΤΗΝΕΠΙΔΟCΙΝ.
ΩCΠΕΡΕΙCΕΙΕΠΑΓΓΕΛΙΑC
ΦΕΡΜΙΟΤΗC·ΚΑΙΝΙΚΗC
ΕΡΩCΑΠΕΓΝΩCΜΕΝΗC·
ΑΛΛΕΙCΟΥCΙΟΥCΙΕΡΟΥΡΓΙΑ·
ΚΑΙΜΙCΘΟΝΕΧΟΥCΑΜΙΟ
ΝΑΤΑΕΛΠΙΖΟΜΕΝΑ·

ΤΟΥΤΟΤΩΝΔΑΝΙΗΛ·Α·Φ·Α
ΟΥΚΑΤΙΜΙΟΤΕΡΟΝ·ΠΑΡΑ
ΔΟΦΕΝΤΟCΕΙCΒΟΡΑΝΑΕ
ΟΥCΙ.ΚΑΙΤΗΙΤΩΝΝΗΧΕΙΡΩ
ΕΙCΤΑCΕΙΤΟΥCΦ·ΗΡΑCΝΙ
ΚΗCΑΝΤΟC·ΤΟΥΤΟΤΩ
ΕΝΑCCΥΡΙΑΝΕΛΑΒΙΕΙCΩΝ
ΟΥΔΕΥΤΕΡΟΝ·ΟΥCΑΓΓΕΛΟC
ΑΝΕΦΥΣΕΝΕΝΠΥΡΙ·ΤΟ
ΠΑΤΡΩΟΝΜΟΛΟΝΚΑΙΗ
ΚΑΤΑΛΥCΑΝΤΑC·ΑΛΛΑΕ
ΤΡΟΦΗΝΠΡΟCΙΕΡΙΕΝΟΥC
ΒΕΒΗΛΟΝΙΚΑΙΑΝΙΕΡΟΝ·
ΤΟΥΤΟΤΩΝΥCΤΕΡΟΝ
ΥΠΕΡΧΥΦΥΜΑΤΩΝΕΙΙC
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΟΥΙCΕΛΑΤ
ΤΟΝ·ΟΙΜΙΕΝΓΑΡΟΙCΑΙΑΡ
ΧΟΜΕΝΟCΕΙΠΟΝΤΟΥΛΟ
ΓΟΥ·ΤΩΝΧΥΙCΑΤΤΙCΟΛΟΥ

ΦΙCΑΝΑΙΜΑΤΙ·ΙCΑΙΦ·C
ΗΝΟΔΗΠΟCΤΩΝΤΟΙΟΥ
ΤΩΝΑΦΛΩΝ·ΤΟΙΑΥΤΗ
ΥΠΕΡΗΛΙΩΘΕΙCΕΝΕΡΓΙCΩ
ΕΙCΦΟΡΑΝ·ΙΚΑΙΟΥΤΩΠΑ
ΡΑΔΟΖΟΝ·ΤΟΙCΔΕ·ΟΥΠΟΛ
ΛΟΥCΔΕΤΟΙΑΥΤΑΤΑΤΗC
ΑΡΕΤΗCΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ·
ΤΟΥΤΩΝΤΗΝΙΚΑΡΤΕ
ΡΙΑΝ·ΕΦΑΥΛΙCΘΕΝΤΗ
ΟΥΔΑΙΑΠΑCΑ·ΚΑΙΩCΑΥ
ΤΗΝCΤΕΦΑΝΩΘΕΙCΑΝ
ΓΑΛΛΕΤΟΙCΔΙΑΝΙCΤΑΤ-
ΚΑΙΓΑΡΗΝΑΓΩΝΟΥΤΟC·
ΚΑΙΑΓΩΝΩΝΝΙΕΓΙCΤΟC
ΤΩΝΗΠΩΠΟΤΕΠΕΡΙCΧΟ
ΤΩΝΗΤΗΝΠΟΛΙΝ·ΗΝΙΚΑ
ΤΑΛΥΦΗΝΑΙΤΟΝΝΟΜΟ
ΚΑΤΑΤΗΝΙΕΡΑΝΕΙCΕΙ
ΝΗΝ·ΗΔΟΖΑCΘΗΝΑΙ·
ΚΑΙΩCΕΠΙΖΥΡΟΥΤΑΠΡΑ
ΓΜΑΤΙCΤΗCΕΙΤΟΤΕ.
ΠΑΝΤΙΤΟΤΩΝΕΒΡΑΙ
ΩΝΓΕΝΕΙ.ΤΑΤΗCΕΙCΕΙ
ΗΩΝΗΑΦΛΙCΕΩC·ΗΓΑ
CΦΗΛΕΙCΚΑΙΑΝΤΙΟΧΟC·ΟΥ
ΤΩΝΜΕΤΑΒΑΛΩΝΕΙCΦΑΥ
ΛΙΑΤΗΝΑΠΕΙΛΗΝ·ΕΙCΑ
ΓΑΡΦΑΥΛΙΑΖΕΙΗΔΑΡΩ
ΑΡΕΤΗΝΙΚΑΙΠΟΛΕΜΙΟΙ·
ΟΤΑΝΤΟΥΦΥΛΙΟΥΛΗΖΑ
ΤΟC.ΗΠΡΑΖΘΕΦΕΛΥΤΗC
ΔΟΚΙΜΑΖΗΤΑΙ·ΩCΤΕ
ΚΑΙΑΠΗΛΦΕΝΑΠΡΑΚΤΟC·
ΠΟΛΛΑΛΙΕΝΤΟΝΠΡΑΣΕ
ΔΕΥΚΟΝΕΠΑΙΝΕCΑCΤΗC
ΕΙCΤΟΕΦΗΟCΤΙΛΙΗC.
ΚΑΙΤΗCΕΙCΤΟΙΕΡΟΝΛΙΘ
ΓΑΛΟΨΥΧΙΑC·ΠΟΛΛΑΔΕ
CΙΚΛΩΝΑΤΟΝΕΠΑΓΑΓΟ

ταριεν ταριενος· ως καὶ
τὴς ἁπαν φρωπιας καὶ τι
ον. καὶ τῆς δοξιας· του
του ς πιπιλιων ριε φ λις καὶ ῆε
ρεις. καὶ ιερεις καὶ παιδας·
οι κιενεῖς τὴν ἐλεαζαρ
τιμὴν τοῦ τιμιου προ.
καὶ λογως καὶ ἐργῳ τοβελ
τις τοῦ παραδειζαντος·
ἀιδε τῆς γενναιας μερ.
ἀληφως φιλοτεκνοις
νεῖσαι· καὶ χῶ τοὺς ἐζ ἂν
των παραστησασαι· ἵνα
καὶ γαλιος ἀριας φ ἡδιὰ τῆς
τοιαύτης φυσιας· οἰδε
τοὺς ἱερουσαιδουριενοι
παῖδας· καὶ τὴν νεότητα
δαπανωντες οὐκ εν τοῖς
αἰσχροις πα φεσιν. ἀλλ ἐν
τοῖς κατὰ τῶν πα φῶν
ἀγωνισμασι· καὶ πρὸς τὸ
κα φ' ἱερα νἀντιόχο
γενναιως ἀνδριζομε
νοι. πᾶσι μελέσι πολεμοῦ
τας καὶ διαφορως δαιμο
τα· πο φῶν τὰ ρᾶ φαντας·
ἐχεινος κατὰ πάντα καιρὸ
καὶ τροπον καὶ γενος ἀ
παν· καὶ ἡλιοδωρον ἀπα
σαν· καὶ φανερῶς πολε
μουμενην· καὶ ἀφα
νῶς ἐπιβουλευομενην·
καὶ βοη φεῖς φαιμενοῖς
παλαιοῖς διηγησασι.
βοη φεῖς φαι δε καὶ τοῖς
νεοις· καὶ παν τα χο φε
ῶς περ ἀγαθος ἀιρε, συλλε
γειν τὰ χρησιμωτατα·
εἰς ἐνὸς κτησιν ὠφελε
χθηναι καὶ τὰ νῦν ἀκριον·

λιν θ· ωνὴ καὶ τὰ φωνέρ
χομένην. καὶ παλαίσεσ η
πυία σὸ φρύος· οὐδὲ τὴν
ἐζ αἰρίας τῶν καὶ γραμμά
τῶν προσγινομένην.
ἣν νῦν τες χαρίζονται.
καὶ βασιλέων ἢ ἐνὸς· οὐδὲ ἓν
γενῶν ἡ χέρες· προστάσσο
τῶν ὡς περ ἄλλο τι τὴν
εὐγένειαν· ἀλλ᾽ ἣν εὐσε
βεία χαρακτηρίζει καὶ τρο
πος· καὶ ἡ πρὸς τὸ πρῶτο
ἀγαθὸν ἁπλοῦς· ὃ φέ νεγκε
ναμεν· ταύτης ἀπο
δεῖξις μάτης εὐγενείας·
οὐ γὰρ ἁπάντησε λόμον
ἣν μὴ γενάδας· ἀλλὰ κ
ἑκλαρτύρων· ὡς τε οἰκο
φέναυτῶ τοτὴς ἀρετῆς
παράδειγμα· πολίτης δὲ
σοφίας μέντης οἰκουμέ
νης ἁπάσης· οὐδὲ γαρᾶνε
χεται μικροῖς οροις κυρι
κὴ περιγράφεσθαι· σώμα
τι δὲ τῆς ἁλεξανδρέων πο
λέως· τῆς συνοίδην ἡ λεόφ
λας εὐφεσ ἀριφλουμε
νης· ἣς ἁπάσης πάντων κρα
τοῦσης φρονήσεως τὸ ἴδιον
τατον οἰκαὶ ταύτης τοῖς ἀλ
λοις· χριστιανισμός.
καὶ ἣν περὶ τοῦ τοδιαφέρε
ἐστι προαιρέσεως ἐν ἀρχο
μένην· τῆδε φύσει βέβαι
ον ὑμένην· τῆ γὰρ εὐσεβεία
τὸ φρόνημα προσχωρῆσα
ζῆλος ἐγένετο· ζῆλος δὲ ἀ
φάλεια πίστεως· τραφεῖς
δὲ οὕτω καὶ παιδευθεὶς
ὡς εἰκὸς τῶν εἰκότων οὐ
γεγονώς

καὶ τοιοῦτο μεσολιενό·
ἐπειδὴ βίων αἱρέσεως
καὶ ρος ἐδοκεῖ· ἣν κρινῖ
δα τοῦ πράττειν ἣν
καὶ σῶ ἑτέρω τι φ· ἐναλείδε
τι μιέραι καὶ πεδανικόν.
καὶ τῶν πολλῶν ν τῆ
λοτέρον· τρυφὴν μιεν
ἀτιμίαζει καὶ περιουσία
καὶ δυνασ τείαν πλέον.
ἢ τοὺς ἄλλους οἱ ταῦτα
προεχοντες· καὶ τὴν
μὲν ὡς πρώτην καὶ κο
πάθειαν· τὴν δὲ εὖσε
σχάτην πενίαν· τὴν
δὲ ὡς ἀσθένειαν τὴν ἀ
νω τάτω διαπτύει κ
ἀπορεῖ μηδεται· οὐδεν
γὰρ ἀγαθὸν εἶναι· ὃ μὴ
τε βελτίους ποιεῖ τοὺς
κεκτημένους· ἀλλὰ καὶ
χείρους ὡς τὰ πολλά· μὴ
τε διὰ τέλους παρεμμένει
τοῖς ἔχουσι· φιλοσοφί
ας δὲ προϊστάται· τὴν
δεσποίναν τῶν πάσ ῶ·
καὶ τῶν καλῶν προσβαί
νειν ἐπιτηδείων· καὶ διὰ
πὸ τῆς ψυχῆς τελευτᾶι.
πρὶν διαζεύχ θῆναι
τῆς ψυχῆς· καὶ τῶν ὁρῶ
μένων κατεσχάνισται
ται· μὲ γε θεῖ φύσεως καὶ
προφ έσεως εὐγενείας τοῦ
ἐστῶν προσφ έμενος·
ἐπειδὴ οὐ τῶν μενον
θ η· τοῦτο μὲν οὐδὲν
λήσῃ ἴωσε· πότερα
δεῖ τῶν φιλοσοφιῶν
ἐλέσθαι μᾶλλον· τὴν ἑ

ζωικὰ παίζουσαν τὰς τῆς
ἀληθείας σκιάς. ἐν τῶν
τῆς φιλοσοφίας σχημά-
των καὶ προβλημάτι. ἢ
τὴν μετέραν. καὶ τὰ
πεινημένων τῶν φαινο
μένων. ὑφ' ἡλῶν δὲ τῶν
κρυπτομένων. καὶ πρὸς
φῆναι ζουσαν· ἀλλὰ πᾶσαις
τῆ φοῖς αἱρεῖται τὴν
ἡμετέραν. μηδενὸλως
ἐπιτάχειρων παρατρα
πεῖς τὴν διάνοιαν· μὴ
δεὺ ποτὲ στῶν λόγων
κοινωνίας παρασυρεὶς.
ἢ φρονοῦσι νοι τἀναλλα
νων φιλοσοφοῦντες·
ἐκεῖνο δὲ πρῶτον φι
λοσοφεῖ· γνῶναι τῶν
ἡμετέρων δόξων τὴν
αἱρετωτέραν τε καὶ λυ
σιτελεστέραν· ἐπεὶ εἰς
ἀυτῶν τε καὶ πᾶσι χρι
στιανοῖς· πανταχοῦ γὰρ
τῶν ἰσαφέ ἀυτον καὶ τὸ
κοινὸν συλλαμβάνειν·
ψυχῆς εἶναι τελεώτα
της τε καὶ φιλοσοφω
τάτης ἐνορίζειν· ὃν
δεγὰρ ἑαυτῶν γεγεννη
σφαίρονον. ἕκαστον
ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
ὅσοι τῆς ἀυτῆς μετέχου
σι φύσεως· καὶ παρὰ τοῦ
ἀυτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀυ
τοῖς τετρωνάλιν
ῥῶν δὲ τὸν μὲν ἑρμῆν
κόμβιον καὶ διάζον
τα λς καὶ τῶν πολλῶν
εἰς φυλονικαὶ ἄλλοτριο.

μεταμμενκαὶ ὑφ' ἡλον
καὶ ὑπὲρ τὰ ἄνω φρωπινα.
μεχρὶ ἀυτῶν δεμονο
τῶν κατορθούντων
ἵστα μενον· καὶ τὸ τῆς
ἀγαπητικοινωνικὸν
καὶ φιλανθρωπον ἀ
παρηύμενον· ἵνα ἐν
πρωτοις εἶναι τῶν πέπαι
δευμένων ἐγνωσμέ-
προσδεὶς καὶ ἀδοκίμαστον
ὡς οὐ τεθέντοις πράγμα
σιν ὑλην ἀζόμενον· οὐ
τε ἄλλοις παραμετρου
μένον· τὸ δὲ κοινω
νικὸν καὶ ἐπίμικτον.
πρὸς τὴν βασανωτὴν ἀρε
της· ἔτι καὶ εἰς τοὺς πολ
λοὺς διατεῖνον· καὶ
θεϊας οἰκονομίας ἐγγυς·
ἡς καὶ πεποίηκε τὸ πᾶν.
καὶ φιλίας ὑπέδησε· καὶ
τὸν ἡμέτερον γένος εἰς
πεσόντος καλοῦ· διατη
θέντες ἐφ' οὓς καὶ κίαν.
ἐκ τῆς προσηκούσης παι
δείας καὶ ὁμιλίας πάλιν
ἀνεκαλέσατο· τὰ ὄντα
ἀληθῆ ἐκτὸς καὶ διε
λόμενος. καὶ ἄριστον
ἕλληνικὸν τύφονικο
λάσαι τῶν καλῶν εἶ
ναι νομίσας· ὃς τῶν τρι
ῶν νικᾶν τὴν ὑπήνη.
τὸ σεμνὸν ὑποδύονται·
τίποιεῖ· καὶ πῶς τὴν
φιλοσοφίαν μεταχει
ρίζεται· μέσην τινὰ
χώρειν τῆς τε εἰκείνων
ἀλαζωνείας καὶ τὴν ἀ

μετεραν σοφιας· και τω
μεντοι χιλιαι και την
σκηνην. ην ων δε τη
αληθειαν και τον σοφι
λογον δι ου το πε
ριπατουμενον. και αιρε
σιας και την σεαυτη
στοαν. και τον αυτον λια
τον επικουρου· μετα τα
υτα ων και την σηδο
νης. ερων, στεφανων τις
εκεινων τον ποιητην.
ως πορρωτατω πεσει
και αποκρουεται·

Κυπρισας δε τομεν αθεο
και απτυσας· τον δε απερι
τον επαινεσας· τουτο
εστιν ο νυν ορατε. κυ
ων κατα των νοητων
κυνων· και φιλοσοφος.
κατα των μασοφων·
και χριστιανος· υπερπα
των· και νικων την
μενεσεινων ναυφαδει
αν την του υσχιλιατου ο
μοιοτητι· των δε παρη
μιν εστιν ων την αν
πειροκαλιαν την και νο
την τυπουμενων· ατ
δεικνυς· ο τι μη μεν μι
κρον τοις τοιουτοις ευσε βες· μη δε εν
τω κατα φειν το φιλοσο
φον· αλλ εν τυχης τερ
ποτητι και διανοιας
κα φαροτητι· και γνη
σια την προς τον καλον νευ
σει· οπως αν του υσχιλια
του εχωμεν· και οις τι
σιν α νοριαν ωμεν· ειτε
παλιν αυτοις νοησομεν· ευ

Τ

στελλοντες τον νουν
απο των ναισθησεων.
ειτε τοις πολλοις τε και
ορεσφυλοις· ιδιαζοντες
εν τω κοινων· και σιλη
σοφουντες ενου σιλη
σοφουσιν· ως την ως
κιβωτος εις ειρηνη· ενικα
ταικλυσμιων· κατα κλυ
σμιου ποτερα· και
η του ουρου βατος· ην
και ον τοπυρ ουκατε
καιεν· το λιεραλιωσεως
ορανια· ουτε αυτοι τι
πασχοντες τοις πολλοις.
ουκ αλλο νιτε· η αδαλιας
τοις παιουσι· και διεαν
των τους αλλους εβατι
ους επιοιουντες εις αυνα
μιν· ταυτης καρπος
της σφιλοσοφιας· ουλο
γωτατον λιεναι πο
λεις· εις ινδα τοι τινες
ως αυτοι φασι και τρα
γελαφοι· αγλαυσαμο
νησουντι φησιν· ουδε
κατηγοριαι τινες και
αναλυσεις και μιζεις·
ουδε συλλαβαι ται και
παρασυλλαβαι τα· και
η τεχνολογουμενη σο
φια· ουδε γραμματι
κης ουδαμου κειμεναι·
ουδε αστερωπηλοκαι·
και σχηματα· κατα της
προνοιας επινοουμενα
αυτα γαρ αυτων
δευτερου λογου και πα
ρεργα· και τοσουτον
παιζομενα· οσον αιη

παίζεσθαι παρὰ τῶν νέ-
δε ναι προσποιουμένων·
τι δὲ τὸ πρῶτον καὶ ἐπου-
δαζόμενον· ἢ πρὸς ἀρχὸ-
τας δικαιολογία· ἢ πρὸς
βασιλεῖς παρρησία κατα-
τὸν θεῖον δαῒδ· λαλοῦν
τας ἑναντίον βασιλέων
καὶ οὐκ αἰσχυνόμενον·
δικαίων ἀλογίαν συστεί-
λασι καὶ μαινομένων·
δυνάστων νέ ζουσιν ἁ-
γριαίνοντων· οἴκων
ἀρρωστίαν στασιάζον-
των· ἀπαιδευτῶν ἀ-
γροικίαν· πεπαιδευμέ-
νων ἀλαζονείαν· πλοῦ-
τον ἐπαιρόμενον· ἀκο-
ρον ὑβρίζοντα· πενίᾳ
καὶ κουφιζόμενον· θυμὸ
ἐκφερόμενον· καὶ τὸ
λογισμὸ νέκφερόντα·
ἡδονὴν ἁμετρίαν· γε-
λωτοποιΐαν· λύπης
ἀδηριτίαν παῦσαι· νε-
ότητος ἀπωμοσίαν·
γήρως μικροψυχίαν·
χηρείας ἐρημίαν· ὀρφα-
νίας ἀπογνωσίαν·

Ταῦτα τῶν συλλογισμῶν
καὶ τῶν παραλογισμῶν
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν πρὸς
τοὺς ἀστέρας· ἀρούρια
κρῶν προτιμήσαντας
φρονῶν· εἰς ἐνόησθ· ν
κλιθῆναι· ὅτι συναγω-
γὴν πάντων ἡμῶν
γέωμέτρουντων,
ἀστρονομούντων·
οὐδεμίαν οἰκοδομίαν

παρὰ τοῦτο ὠφελήθη·
ὅτι μικὰ καὶ τὰ πάντα
λυθήσεται· τούτων
δεῶν ἐστὶν ἁναιρουμέ-
νων· ἀταξίαν τοπικὴν
συγχύσεις· ταύτας τὴν
ἀντιστρόφους ἁλαζονείας·
καὶ τὴν δι᾽ ὑπερβολῆς
φαντασίας· καὶ τὴν σκληρό-
τοκον ἀφιλανθρωπίαν· πάλ-
λας ὑπὲρ ἁπάντας ὰ-
νηρ· ἐπὶ τὸ τελευταῖο
μενον τῆς ἀζελπρώτο
δεῖ τῆς δυνάμει τρεφῶ
μενα· ἢ νότερα ἁπάντων
ἔχοντα ἀπὸ τῶν παίρε
σεων· ἢ νίκας ἁλλοτρίων
πλούτους καὶ βασιλεῖδας· καὶ κερ
δῶντας· ἰσχυροποιοῦντε
καὶ καρποκρατεῖν·
καὶ πᾶσαν περιέχοντα
φαντασίαν καὶ τερατεία
ἐπὶ πλεῖστον τῶν τῶν
ὁλονυκτερεύοντες·
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ
τῶν δημιουργῶν πολε
μοῦντος ἐπειτα ἰσκα

τεποφισαντῶν ἑαυτῶν
δυοῖν καὶ τῆς ἱερᾶς παρα
δοθέντες ὡς περὶ ἓν καὶ ζ΄ ιδ΄.
λιόντα νοῦ δὲ τοπονὴ
ρον πνεῦμα. καὶ τοῦλα
χιστον ἐς καὶ σαν· ὅτι γὰρ διωγμοὶ
καὶ μᾶλλον πρότερον αὐτῆ
ἐποίουν τοῖς πα φεσιν
ὑπολαμ τοένημίεσιν. καὶ διὰ τοῦ
τέρας ἀπὸ τῆς εἰς
κλησίας ἐρέται· ὁ τὸν
φῶν τῆς ἁδικίας· τὸ
παρωμάτῆς ἀσεβείας·
ὀλέθρων τῶν πνευμά
των· ἢ ἀντιχριστολῶν
τα· ὃ ἁδικίαν εἰς τὸ ὕψος
λλησας νοῦς· ἢ κατάτο
μὴ τῆς σφετότητος· ὃν
δεῖ πνεῦμα ἐν χείρι
σις. δεινότερα δὲ ἢ τελευ
τὴ. καὶ τῆς ἰουδαϊσμοῦ
σιάσας ἀφ. ἣν ἐκείνος κα
τὰ τοῦ ἐρεῖ μῶν ἐτολ
μησεν. ἄρειος ὁ καλῶς αἱρε
τὰ τῆς καθαίρεσιν ὀνομαζό
μενος· οὗτος ἀποτῆς ἁ
λεξανδρέων ἀρξάμενος
πόλεως. καὶ εἰ τὸ δεῖνα ὁ
ἐκ μελετήσας. ἔπειτα

ὡς περὶ τὴν ἁγίαν φλόγα
ὀλίγου τοῦ ὑπὸ τῶν
τοπολυτῆς οἰκουμένης
ἐπιδραμὼν· ὑπὸ τῶν
πρώτων καταλύε
ται· καὶ τὸ εὐσεβοῦς ἀρι
θμοῦ τοῦτο κατάλλα
κον τος τὴν νίκαιαν.
καὶ εἰς ὡς περιγραπτῶν
ὁρωντες καὶ ῥημάτων
τὴν θεολογίαν στήσαν
τες· πάλιν ὡς πρὸ βασι
λείας· καὶ πάλιν ἀναζεῖ τὸ
κακόν· καὶ ὡς περ τὰν
πολλάτῶν τραυμάτων·
ἀναστομοῦται καὶ ἀναρ
ρήγνυται· καὶ λυσοῖβα
ρεῖς. ἄλλος ἄλλο θεν διάλλα
κόντες ἰλας· τὴν εἰς κλη
σίαν διαπαράττουσιν· ἱερεῖς
τε καὶ τὰ ἱερῶν ἐζοπλι
σθέντες· καὶ διὰ μοῖδη
μοισε ἐπιλανέντες· καὶ
βασιλεῦσε βεῖα δι δοῦσπαρ
ρησίαν· καὶ κατὰ τὴν σοφ
ῆς δοξης μωμοφετῶν·
καὶ οἰκίαν τε ἀνδρες· καὶ τε
γυναῖκες· παρ' ἃ ὑπὸ τῶν
νας τευόντες· τίσαν τα
τοτε καὶ κα· προσ ζιάνεκ
τραγῳδήσε ιε· τὰς φυγάς·
τὰς δημεύσεις· τὰς ἀτι
μίας· τὰς ἐπὶ τὴν σερημι
ας συνάζεις· μυριάδων
ὅλων καὶ πολέων· ὑπὸ
φρίωντα λαὶ προυμεν·
καὶ ὑπ' ἐτοῖς καὶ χειμῶσι.
πιεζομένων· τὰς ἐντεῦ
θεν ἐπανάστασεις· ὃν δὲ
γὰρ τὴν ἐρημίαν εἶχον

ΔΙΚΗΝ ΔΥΝΟΝ· ΤΑΣ ΤΗΝ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΧΑΛΕΠΩΤΕΡΑ· ΤΟΥΣ
ΑΙΚΙΣΜΟΥΣ· ΤΟΥΣ ΦΑΝΑΤΟΥΣ·
ΤΑΣ ΦΡΙΑΜΒΕΥΣΕΙΣ· ΕΠΙΣΚΟ
ΠΩΝ· ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ· ΑΝ
ΔΡΩΝ· ΓΥΝΑΙΚΩΝ· ΝΕΩΝ·
ΓΕΓΗΡΑΙΚΟΤΩΝ· ΤΟΥΣ ΕΠΙ
ΝΟΟΥΝΤΑΣ· ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕ
ΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑ
ΔΥΝΑΣΤΑΣ· ΟΙΣ ΤΟΥΤΟ ΜΟ
ΝΟΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΕΞΕΙΣΕΥΔΟΙΣΙ
ΜΗΣΙΝΗΡΙΣΕΣΕ. ΤΟ ΠΙΚΡΟ
ΤΕΡΟΥΣ ΦΑΝΗΝΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΝΤΟΣ ΒΟΥΛΗΣΕΩΣ
ΑΡΤΙ ΜΕΝ ΟΛΑΜ ΠΡΟΣΔΙΩ
ΓΜΟΣ ΕΪΧΕ ΠΕΡΑΣ· ΚΑΙ ΠΕΡ
ΣΙΣΙ ΚΑΛΩΣ ΗΜΙΝ ΕΔΙΚΑΣΕ
ΤΟΝ ΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑΛΥ
ΣΑΣΑ· ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΙΜΑΤΩ
ΕΙΣ ΠΡΑΞΑΜΕΝΗ ΔΙΚΗΝ
ΔΙ ΕΝΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ· ΑΡΤΙ ΔΕ
ΟΛΑ ΠΡΕΠΗ ΣΑΡΧΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΟ
ΑΛΥΣΕΙΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ·
ΠΡΟΣ ΧΗΜΑ ΕΧΩΝ ΤΗΣ ΑΣΕ
ΒΕΙΑΣ, ΤΟΙΣ ΑΛΗΘΩΣ ΧΡΙΣΤΙ
ΑΝΟΙΣ ΕΠΙΦΥΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΟ
ΣΟΥΤΟΝ ΕΚΕΙΝΟΥ ΧΑΛΕΠΩ
ΤΕΡΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ. ΟΣΩΝ ΤΟΤΕ
ΜΕΝ ΠΑΦΛΑΣΙΣ ΠΕΡΙΦΑ
ΝΕΣΤΕΡΑΙΣ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΤΕ
ΡΑ. ΝΥΝΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΦΛΑΓ
ΟΝΙΚΗΝ· ΠΑΡΑΓΕ
ΤΟΙΣΟΥΔΙΚΑΙΟΙΣ ΤΩΝ ΠΑ
ΦΩΝ ΛΟΓΙΣΤΑΙΣ· ΚΟΥ
ΛΕΣΦΕΔΑΙ ΚΡΥΑΤΩΝ ΦΑΤΡΩ
ΝΩΝ ΗΓΗΣΩΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ ΕΪ
ΣΩΣ ΤΩΝ ΚΑΡΤΕΡΙΚΩΤΑ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΦΙΩΝ
ΚΡΕΙΣΣΟΝΙ. ΕΝΙΣΤΩΝΤΟ
ΤΕ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΜΙΚΗΝ

ΟΦΕΙΣ· ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΔΕ ΠΟΛ
ΛΟΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΣ
ΠΟΛΛΟΥΣ ΠΛΑΦΕΝ Η ΤΡΑΓΩ
ΔΙΑ ΤΟΥΠΑΦΟΥΣ· ΟΙΜΑΙ
ΔΕΙΣΑΙ ΟΜΕΛΛΩΝ Η ΥΠΟΛΗ
ΨΕΤΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥ
ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ·

ΝΑΥΣΙΦΟΡΤΟΝ ΕΧΟΥΣΑ ΤΩΝ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΕΝΙΑ· ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΝ ΟΥΔΕ ΥΠΕΡΙΣΧ
ΥΟΝΤΟΣ ΑΛΛ' ΥΠΕΡ ΠΕ
ΝΤΕΩΚΟΝΤΑ.
ΚΑΤΑ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΑΦΙΕΤΑΙ.
ΟΥΧΙ ΝΑΣΩΝ ΤΟΝ ΕΠΙΒΑ
ΤΗΝ. ΑΛΛΙ ΝΑΠΟΛΕΩΝ·
ΚΑΙ ΟΦΟΡΤΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞ·
ΕΥΣΕΒΗΣ ΓΑΡ· ΚΑΙ ΠΥΡΤΩ
ΦΟΡΤΩ ΣΥΝΕΜΠΟΡΟΝ·
ΚΑΙ ΤΡΥΦΑΤΟΣ ΚΑΙ ΝΟΗ
ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΟΔΙΩΚΤΗΣ·
ΦΕΥ ΤΟΥ ΦΑΣΜΑΤΟΣ· ΦΕΥ
ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ· Η ΠΑΥΣ
ΠΕΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΝΕ
ΠΙ ΤΑΙΣ ΑΙΚΙΑΙΣ· ΤΩΝ ΝΕΩ
ΤΕΡΙΚΩΝ ΕΦΗΔΡΙΕΝΩΝ. ΤΩΝ
ΔΕ ΟΔΥΡΟΜΕΝΩΝ· ΠΩΣ
ΑΝ ΕΝΕΓΚΑΙΜΙ ΤΟ ΠΟΛΥΠΑ
ΡΑΣΤΗΣΑΙ ΜΟΙ· ΑΝΑΠΤΕ
ΤΑΙ ΤΟ ΠΥΡ· ΔΑΠΑΝΑΤΑΙ
Η ΠΑΥΣ· ΣΥΝΔΑΠΑΝΑΤΩ
Ο ΦΟΡΤΟΣ· ΠΥΡ ΥΔΑ
ΤΙ ΜΙΓΝΥΤΑΙ· ΚΑΙ ΣΥΝ
ΤΡΕΧΕΙ ΤΑ ΕΝΑΝΤΙΑ· ΕΙΣ ΕΥ
ΣΕΒΟΥΣ ΚΟΛΑΣΙΝ· ΚΑΙ ΔΥΟ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΙΣΩΜΑΤΕ
ΡΙΖΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΠΥΡΟΣ ΥΔΑ
ΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ
ΖΕΝΟΣ· Ω ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΕΝΙΟΤ
ΤΑΧΑ ΤΙΣ ΕΩΣΕΝ ΜΕΡΩΝ Σ...
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩ· ΠΡΟΣΕΛ

φωνὴ δὲ· εὗρεν ὁ φαμὶ λέγε
ει νοῦν τε καὶ ἀπιστον·
ἄνευ κυβερνήτου γὰρ οὐ
ἄνευ χειρὶ ὼν ὁ σκαφος ἀλλ'
γιον· καὶ ὁ πρεσβύτερος
κόνις· καὶ οὐδὲ ἰσόνις·
σπαρεὶς ἐν τοῖς οὐδαῖ·
καὶ οὐδὲ τοσοῦτον ὅσον ἦ ε
ρος γὰρ ὁ τελευτήσ
γοῦν ἐν χιλιονέστερος
τυχεῖν· εἰ δὲ μὴ τελευ
τῆς· ἀλλὰ τάφῃ σπά
τως· ἢ καὶ τοῖς ἄσεβέσιν
ὀφείλεται τοίνυν
τοσοῦτον ἀσεβοῦς τέλος·
τοιοῦτον τοῦ εὐσεβοῦς
τὸ τέλος· καὶ οὐδαμοῦ
πυρὰ νῦν φενακίζεται
ρον· οὐδὲ ἰσόλαστικον
τοῦτο ἰαύτα μυρίων
τος· ἀλλὰ τιμιότερον
ζῶον ἐπ' αὐτὴν ἡδη
βαδιστέον τὴν σκηνὴ
φλιον· καὶ τοῦ σεσοῦς
ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνας
οὖς πᾶσι τοῖς πρόλαβοῦ
σιν· ὥσπερ τινὰς φρα
γίδας καλῶν ἐπεφήκας·
ἡσκαζόμενον τῇ σῇ
πολείτου τῆς αἱρέσεως
ταύτης καὶ σοῦ· ὃ φεί
καὶ ἦρξατο· ἐπειδὴ τὸ
μενάγιωτατον τῆς
οἰκουμένης φάλλιον
καὶ ἀρχιερέα τῶν ἱερέων·
τον τῆς ἐπισκόπου λογίμου
καὶ φρίττην καὶ διδα
σκαλον· τοῖς ἑαυτοῦ
περὶ τῆς εὐσεβείας ἀγῶν
ος τὴν μεγαλην φω

νὴν· τὸ τῆς πίστεως
ρεῖς καὶ α· τὸν δεύτερον χῦ
λυχνον καὶ πρόδρομον·
ἐφ' ἑκάστου τοῦτο εἰπεῖν·
ἐν γῇ Ἰσραὴλ ὡς οἰκήσῃ φε
ται καὶ πλήρη τῶν κατὰ
φ' ἡμερῶν· μετὰ τὰ τὰς ὁ
σοφάντιας μετὰ τοῦ ἁ
φλου· μετὰ τὴν περιβό
πτον χεῖρα· μετὰ τοὺς
χῶν τὰς νεκρούς· ἢ τρίας
πρὸς ἑαυτὴν μετατι
θησιν· ἣ συνέζησε· καὶ
ὑπερῆσε κινᾶν νεύσειν·
ἀθανάσιον οἰδ' ὅτι πάλι
τερὸν τοῖς λογίοις ἀνεγνῶ
τε· Δευτεράδετις
Αἰγύπτου πλήττησι καὶ μία
στιζ ἑαυτὸν ἐπεισάγει
τῆς ἐκκλησίας· ὁ τῆς ἁλη
φεῖας προδότης· ὁ τῶν
λύσεων ποιμήν· ὃ διὰ
τῆς αὐλῆς ὑπερβαίνων
λητής· ὁ δεύτερος ἄρει
ος· ἢ φολέρας καὶ ἀπόστολος
ἀνατροπή· ὁ τῆς ἀφέου
πηγῆς δάφνης τερόσπο
ταμος· ὁ ἰσχνῶν μέντας
τοῦτο παρανομίας εἰπεῖν
καὶ μιαιφονίας· μὲ
φὴν τὸν πάτριον καταλλα
βανεῖ φρο[illegible]η ὁ φήρ·
καὶ τῆς σπουδῆς ῥᾳδίως ὁδοῦ
τὰ προτελέσματα· ὁδυ
ρομαὶ δ' ὁμοίως ὀλίγας εἰς
πολλῶν· ἀκαὶ ὑλιεῖς
ὁ δὲ υρεσθέτεις καὶ προ
δυρασθέτων φίλων ἀδ
συγχρισάμενος· ὁ ὁ
πλησιανέφνης τὴν

κληρονομιαν σου· ἐλλη
λιν το ναο ν το αγι
ον σου· και τα ἐπι τοὺς
ἐφεντο τα φθονησι μια
των δουλων σου πετη
νων βρωματα· και φθο
ρια των σαρκων σου
φορα ἰσπολυτροποις· και
παντοιοις και οἷς· ἐστρα
τηγειμεν ἀνηρ θεος ἐ
παρανομος· ὁ δε θεομα
χριστιανου περισειμενος·
τουτο γαρ της υβρεως το
δεινοτατον· ἀλλ ἐκ των
ειδωλων ἐπι τον τοῦ θυ
ναον ἐπειγομενος· ἐκ τῶν
ἁγιασματων· ἐκ τῶν
ἐπιτα μυσαρωτερα τε και
βδελυκτοτερα· και τον
τοῦ ἱερου ὑμνων ὕμνον την
και θ ἡμερων ὑβριν τοις
δαιμοσι· προσετασσε τοδε
δυναμις θυμιων ζεουσα·
στρατος ἁμοιρος και ἀ
νημερος· κατα των ναο
πλανων και ἀπολεμων·
ζων θ ειπομενου τοῦ ἁγι
ου δια δοχοι ἱερευ ὀνομα
και τα ζειπης ἐξ ρια
νος· και πολιαι και φρονη

σει τε τιμηθεμος· ἐβα
σιλευε δε τα βεηλ· οἱ κλη
ρονομοι των ἀλλοτρι
ων· κατα των πατριων·
οπλα· κατα των νομων.
μιαραι χειρες· κατα των
ὁσιων ἁγιαι τριες· εἰσο
πιπτοντα ἀνδρας
ἐντοις ἁγιοις· συμπατου
μενας γυναικας· ἐστιν
ἁ οι και μετα του φορτου
της φυσεως· τους προ
νοητοις ους· και ἀπο
κους ειπεῖν οἰκειοτερο
μελικομενας παρθενους
οιστρους· ἀικιζομε
νας αἰσχροτερον· αἰσχυ
νομιαις και γυναικας και
ἄνδρας ειπεῖν τον τρο
πον· και γυμνους και τε
λουντας κρυπτα της και
σχυνης· οἷς και το τεγ
μενον φθειρουσιν αἱ σχυ
μαι· τας μεν κατα φρε
ατων ἀφερομενας· τας
ἐν δον του ἱερου· τας δε
ἐκ των ὑπερωων κρη
μνιζομενας· ἐπι τη
ἀτοπια των μορων μεν
τας δε· ταις κειμεναις
ἐπικωρευομενας· του
ἐπι τοις θρονοις· φονευ
τα ἐπι τοις προτερων·
μιασματα· πατουμε
να βεβηλοις ποσι τα ἁ
για· θυσιας τυριακα
φυρομενα· σχη
μασι μαχεαγρεσι και
ἀκριασιν· ὡς και ἀκου

τι τοῦτο; ἢ τολμήρα
γλωσσα φθέγξεται·
καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν μύρ
χιλιας καὶ λυγίσλιας ἐ
δηλη γορουσας ἐπὶ τῶν
ἱερῶν φρονῶν· γλώσσας
κλασθήσεται· λιγυστὴ
ριας κωλιωδουλιένα· εἰω
πωλιένας φαλλιωδίας·
ὅτι μὴ γὰρ ἀντεγείρομέ
νας· αἵματων ὀχετούς·
δακρύων πηγάς· ἱερέα
γομένους· μονοτρόπους
παρατατομένους πᾶσαν
τὴν ἀσσυρίων κατάδρομὴν
τὴν εἰκόνα· ἣν ποτε τὴν
ἁγιανίλπιδα τέδραλιό·
ἣν μὴ τελογοσάζιως πα
ρασχήσαι· λιπτέλεσθαι χω
ρήσαι δύναται· λιόνησδε
τῆς ἱερεμίου καὶ ψυχῆς
καὶ φωνῆς πρὸς ἀζίαν
ὁδύρασθαι· ὃς καὶ πηγὰς
δακρύων ἐπιζητεῖ· καὶ
εἰς τεῖχῶν προκαλεῖται
θρῆνον· ἐπὶ τοιούτοις
πάθεσι· καὶ ὁδοιπορίων πέ
πλαλλείπενθος· οὐκα
γούσαις τὸν ἑορτάζον
τας· τοῦτο τοδρᾶ
μα· εἶδε πλιένεωλλῆ γις·
ἐφρῆνησε δὲ καὶ ἐλιέριος·
ἣ τασυλλογὰ τῆς ἀπο
νοίας φυγὰς ἱερεὺς θρι
άλιβεύς· τινα τρόπον
προφητικὲ τῆς εἰκίσλησία
ρωλιαίων· ἀντὶ τῶν
νεκρῶν· τὴν ἡλιαγαίε
νηνέσθητα· καὶ κινεῖ
πανδηλιδακρυα· διὰ

τῆς ἰωηλικῆς κατηγο
ρίας· ἵνα καὶ παραστήσῃ
τὸ πλῆθος· καὶ τῶν ἡδεινῶν
ἐπικουρολάκων· ὥσπερ
οὖν καὶ εἰλιφθόταλέγησω
λιεν· ἐπειδὴ φιλείλιαλι
στὰ καλιπτέσθαι τὸ προ
έχον πρὸς τὰς θένεις· καὶ
διεγνοίας ἑκουσίου· τῶνέ
λαττουλιένων προστίθε
σθαι· τοῦτο ἡνεγκε
λιένου δὲ τῶν ἀλλωνέγκε
κῶν οὐδεὶς τῶδε κινεῖς ὧν
πλέον· ὅσῳ καὶ τοῦ λόγου
τελεώτερος· καὶ τοῦ ζῆ
λου τερπλιώτερος· διὰ τοῦ
τοπολεμεῖσλιὲν ὑπὲρ
τοῦ λόγου· πολεμῆδὲ ὑ
πὸ τῆς ἀσεβείας· καὶ πρὸς
πολλοῖς ἀλλοις· ὃς ὑπὲρ
τοῦ καλοῦ πράττων
καὶ λέγων ἡρωνικαὶ
διδασκων· νουθετῶν·
ἐζαιρούλιενος· ἐλέγχων·
ἐπιτιλιῶν· συγχέων τὺ
ραννους· ἀρχοντας· ἰδιώ
τας· δημοσία· κατὰ πάντα
καιρὸν καὶ τοπον· τε
λοσλιανὶᾳ συναρπασθεὶς
ἀνεβοήσε ζουσιας·
τῆς συγγενοῦς συμφο
ρᾶς· ὧν τῶν ἱερῶν σου
τραυλιάτων· ζαίνη
λιεν τοῖς καλοῖς ἐλιατὰῑ
λιαστιζίν· ὡς ἐπὶ ἐρᾳέλλη
λουθεν τῆς πασχόντος·
καὶ καλιπτηλιεν τοῦ
ρωλιενον· οὐκ ἀταλλά
λητὸν νοούλιενον·
στηλιτεύειν τὴν ἀνδρεί

ΑΝΕΝΤΑΙΣΠΑΝΤΩΝΗΘΕΣΙ·
ΓΙΝΗΔΕΙΚΑΙΣΙΤΩΝΤΗΝΚΑΡ
ΤΕΡΙΑΣΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. ΕΠΕΙΔΗ
ΓΕΝΗΤΑΙ ΩΣΑΠΑΡΗΚΕ ΤΟΦΟΦΕΙ
ΓΕΣΘΑΙ· ΕΙΤΑΤΗΣΤΗΣΠΑ
ΤΡΙΔΟΣ ΥΠΕΡΟΡΙΖΗ· ΕΛΗΝΙΔΕ
ΜΙΑΝΕΙΔΩΣΟΙΚΕΙΑΝΕΠΙΣΑΙΑΛ
ΛΟΤΡΙΑΝ ΕΠΟΙΗΣΕΙΝ. Ι
ΝΑΚΑΙΑΛΛΟΠΑΙΔΕΥΘΩΣΙ
ΔΙΑΣΩΖΗΤΗΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝ·
ΟΘΕΝΣΟΙΤΟΦΥΤΑΔΕΥΤΗ
ΡΙΟΝ· ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝΠΟΡΩΠΟΣΕΡΗ
ΜΙΑ· ΤΟΔΙΑΣΕΛΟΙΠΟΝΕΥΑ
ΓΕΣΧΩΡΙΟΝ·

ΜΕΤΑΔΟΣΗΜΙΝΙΣΑΙΤΩΝ
ΤΗΣΥΠΕΡΟΡΙΑΣΟΥΣΙΑΛΩΝ·
ΕΠΕΙΔΗΠΕΤΩΝΤΗΣΕΠΑ
ΝΟΔΟΥΜΕΤΕΔΩΚΑΣ· ΠΟΙ
ΗΣΟΝΗΜΙΝΘΕΑΤΡΟΝΤΗ
ΕΠΑΝΟΔΟΝ· ΤΙΝΑΣΕΙΣΕΙ
ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝΕΔΙΔΑΖΑΣ·
ΤΙΝΑΣΕΙΣΑΦΙΡΑΣΤΩΝΑΛΕ
ΒΩΝΥΠΟΛΗΨΕΩΝ· ΤΙΝΑΣ
ΤΗΝΕΥΣΕΒΕΙΑΠΡΟΣΗΓΑΓΕΣ·
ΟΡΑΝΙΟΙΔΟΙΚΩΤΟΕΙΣΕΙ
ΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ· ΤΗΝΠΕ
ΡΙΣΕΤΕΛΕΤΗΝΙΣΑΙΠΑΝΗ
ΓΥΡΙΝ· ΕΙΠΕΙΣΑΙΤΟΥΤΟ·
ΕΙΧΕΤΙΝΑΠΑΡΑΛΥΣΙΑΝ
ΤΟΙΣΛΕΙΠΑΝΟΙΣΤΟΥΣΩΜΑ
ΤΟΣ; ΗΙΣΑΙΤΗΝΠΕΝΙΑΝΕ
ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΣ· ΕΙΧΕΣΤΙΝΑΣ
ΙΣΟΙΜΩΝΟΥΣΤΗΣΛΟΓΙΑΝ
ΩΣ; ΗΙΣΑΙΤΟΥΤΟΠΕΝΟΜΕ
ΝΟΥΣΠΕΝΗΤΑΣ· ΕΠΟΦΕΙΣ
ΤΑΣΑΔΕΛΦΑΣ· ΤΑΣΙΣΟΙΝΟ
ΥΣΣΟΙΣΙΣΑΙΤΗΣΑΠΕΝΕΙΑΣ
ΙΣΑΙΤΗΣΙΣΑΣΤΕΡΙΑΣ; ΗΙΣΑΙ
ΤΗΣΤΟΥΤΩΝΕΥΠΕΝΕΣΤΕΡΑΣ
ΗΣΥΤΗΝΟΤΕΡΟΣ

ΕΙΣΑΙΤΕΝΕΣΕΡΗΡΑΙΑΣΑΙΝ
ΤΡΟΣΕΡΗΛΙΑ; ΗΙΣΑΙΛΙΑΝ
ΕΦΑΡΡΕΙΣ. ΟΥΣΕΛΕΥΣΙΣΤΟΝ
ΕΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΝ· ΚΑΤΑ
ΛΙΠΩΝΑΥΤΑΙΣΤΗΝΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΝ· ΑΛΛΕΠΕΙΔΗΠΕ
ΙΣΑΛΩΣΕΠΟΙΩΝΕΠΑΝΗ
ΚΕΙΣΗΛΙΝ. ΙΣΑΙΣΕΤΟΙΣ
ΠΟΦΟΥΣΕΙΠΟΦΟΥΝΤΑΠΑ
ΛΙΝΑΠΕΔΩΚΕΝ ΟΔΟΖΑ
ΖΩΝΤΟΥΣΔΟΖΑΖΟΝΤΑΣ
ΑΥΤΟΝ· ΚΑΙΠΑΡΑΖΗΛΩΤ
ΟΥΣΠΑΡΑΖΗΛΟΥΝΤΑΣ·
Ο ΦΕΛΗΣΕΙΑΤΩΝΦΟΒΟΥ
ΜΕΝΩΝΑΥΤΟΝΠΟΙΩΝ.
ΙΣΑΙΤΟΙΣΕΙΣΡΟΙΣΕΠΙΠΝΕ
ΩΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝ· ΟΛΑΖΑ
ΡΟΝΗΜΕΝΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΝ.
ΣΕΔΕΤΕΤΡΑΣΤΗΖΩΟΠΟΙ
ΩΝΠΑΡΕΛΠΙΔΑΣ· ΙΣΑΙΣΥ
ΝΑΓΩΝΗ ΟΣΤΑΠΡΟΣΟΣΤΑ.
ΙΣΑΙΑΡΜΟΝΙΑΝΠΡΟΣΑΡ
ΜΟΝΙΑΝ· ΤΗΝΙΕΖΕΙΚΙΝΗ
ΣΙΝ. ΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΘΑΥΜΑΣΙΩΤΑΤΟΥΙΣΑΙΥ
ΦΙΛΟΤΑΤΟΥ· ΕΧΟΥΜΟΙ
ΠΑΛΙΝΤΗΣΑΥΤΗΣΕΡΓΑ
ΣΙΑΣΙΣΑΙΠΑΡΡΗΣΙΑΣ· ΙΝΑ
ΜΗΔΟΖΗΤΕΓΙΣΕΙΣΟΦΘΑΙ
ΤΟΙΣΠΑΘΕΣΙ. ΜΗΔΕΠΡΟ
ΔΙΔΟΝΑΙΔΕΙΛΙΑΤΗΝΦΙ
ΛΟΣΟΦΙΑΝ· ΕΥΓΧΕΙΡΙΕΝ
ΙΣΑΙΤΗΝΕΛΛΗΝΩΝΑΕΙ
ΣΙΔΑΙΡΟΝΙΑΝ ΩΣΠΡΟ
ΤΕΡΟΝ, ΙΣΑΙΤΗΝΠΟΛΥ
ΦΩΝΟΝΑΥΤΩΝΑΘΕΙΑΝ·
ΙΣΑΙΤΟΥΣΠΑΛΑΙΟΥΣΘΕ
ΟΥΣΙΣΑΙΤΟΥΣΝΕΟΥΣ· ΙΣΑΙ
ΤΟΥΣΑΙΣΧΡΟΝΙΣΙΝΘΟΥΣ.
ΙΣΑΙΤΑΣΑΙΣΧΡΟΤΕΡΑΣ

φυσιας· πηλω· πηλονικα
φαιροντων· ωι αυτω
τινοι λεγοντωι ηι κοσμοι
λεγω δη ιδεων· και ειδωλα τα·
τοις των αλογων ζω
ων· τα εαυτων· ι και τα
ενν ηματα· ι και
τας χημοναπερατευ
ματα· οις· ειμεν το φει
ορι ζο ντα ρτησι και σοδαι
μονιας· ει δε παραδει
κνυουσι την ευπο ειας·
διδασκετωσαν βαρτις
λογος· ι και τι το της α
σχημοσυνης περι
ταυτα μυστηριον·
ει γαρ μη δε τασεμι φα
σεις τω νι και λυν τοι
σχρομεχρην· ει δε μη· οτι
παρα ταυτα ειναι φασι·
τι τουτο πει φετωσαν·
ι και εκ ποιων λογων η
θεολογων· συγχειδε
ι και τας των αιρεσεων
επαναστασεις· ι και τοσου
των θερμοτερον· οσων
προπετεστον φασι· γεννα
ο τερον γαρ εκτου πα φει
το φιλοσοφον· ωσπερ
τυχρων· σιδηρος εμπυ
ρος· ουτω τοις κινδυ
νοις το μουμενον·
ριζουδι και την μη μετε
ραν ευσεβειαν· διδασκω
εναρμενειδε ναι φανα
γεννητον τον πρα· ε
να δε γεννητον κη·
τον υν φανμεν· ότα
κατ εαυτον λεγεται·
προσαγορευομενον·

κηδε· ότ αν μεταπρο σωνο
μαζηται· τομεν δια
την φυσιν· το δε διαφορα
μονα ρχιαν· ενδε πνα
γιον· προ εν φωνεις του
πρι· ηι και προϊον· φη τοις
νοητωι νοουμενα παρα
κειμενα· τοις μεν αδε
βεσι· και πολεμουμενον·
τοις δε υπερ του τουμενο
ουμενον· τοις πιστοις
τεροις δε· και λεγομενο·
η τε υποαρχην ποιειν
τον πρα· ινα μη τουπρ
του τι πρωτον εισαγω
μεν· εζ ου και το ειναι
πρωτων περιτραπησε
ται· μη τε αναρχον το
υπη το πνα το αγιον·
ινα μη το του πρεσβυ
περιελωμεν· ουκ αναρ
χα γαρ· και ανα ρχαπως·
ουκ αν παραδοξον· ουκ αν
παρχαι εν γαρ· τωι αιτι·
εις φυγαρεις και μη με
ταυτον· ωσε ζηλιου
φως· αναρχα δε τωι χρο
νωι· ου γαρ υπο χρονον·
ινα μη το ρεο νητων·
εστωι των πρεσβυτε
ρον· και τωι νεοτε ρων
το ανομοιον· μη τε
αρχας τρεις· ινα μη εα
μηνησο νητο πολυφυ
ον· μη τε μιαν αναιρεν·
ιουδαϊκην δε στενην
τινα και σφονεραν
και αδυνατον· η τω
αναλιγισειν εις εαυτω
φεοτητα· ο τοις προσα

γουσιμενεικτουπρετον
υν. εἰσεαυτονδεπαλινα
ναλυουσινηρεσεν· ητω
καταβαλλεινταςφυσεις
καὶἄλλοτριουνηθεοτητος.
ὁτοῖσηὑπαρέσεισοφοῖς·
ὡσπερδεδοικυῖανλιη
ἀντεζαγοντα· ἤπιπδε
δυναμενηνὑπερτὰ
κτίσματα· μητεαγεν
ητονπατερα υν. εἰσγαρὁ
πηρ· μητεγεννητορπνα.
εἰσγαρὁμοιογεννης· ἵνα
καὶτοῦτοφεῖσὸμέχωσι
τὸμονάδικον· ὁμοεννης
υἱότητος. τοδετῆσπρο
οδουκαὶοὐχυἱότητος
λησὡσπρατομπρ· καὶ
πολυετῶνπαρῆλιη
ἄλληστερον. ὁτιμο
νος. ἰδιοτροπωσγαρ. ἰς
ὁυχὡσταςωματα· καὶ
μονος. ὁυγαρμετασυζυ
γίας· καὶμονου· μονογε
νοῦςγαρ· καὶμονον. οὐ
γαρῡςπροτερον· καὶὁλο
πηρ, καὶὁλου· τογαρη
μετερονἁδηλον· καὶ
ἀπαρχῆς. ὁυγαρὕστερον·
ἀληφὡσγυντονυν· ὁ
τηλιονος καὶμονου·
καὶμονως. καὶμονο
ὁυγαρ καὶπηρ· καὶὁλον
υς. καὶὁλου· καὶἀπαρχῆς·
ὁυποτετοῦεἶναιυσηρ
γμενος· ὁυγαρεἰσμετα
μελειασηφεοτης. ου
δεἐξπροισοπῆσηφεω
σις· ἵναλειπηποτε, τῷ
μεντοεἶναιπρι· τῷδε

τοεἶναιυῶν· ἀληθωςἁ
γιοντοπνατοἅγιον·
ὁυγαρἐσταιἄλλοτοιοῦτο·
ὁυδεὁυτως· ὁυδεἐκπρο
φητικηςἁγιασεως. ἀλλἀυ
τοἁγιοτης· ὁυδεἐνιἁλ
λωνικαὶπτωτον· ὁυδε
ἀρξαμενονχρονικῶ
πεπαυσομενον· κοινὸ
γαρπρεπειναὶυῶικαὶ
ἁγιωπνι· τοιπρεσ
βευειναι. καὶπνοτητος·υ
ῶωδεκαὶἁγιωπνι. το
ἐκτοῦπρ· ἰδιονδε. πρε
πειναγεννησια· νῦ
δε. ἡγεννησεν· πνδε.
πεῖςπεμψις· ἐιδετον
τροπονεπιζητεῖς· τι
καταλειπεσθαιμονοις
τηνσκεψιναλλην·
καὶτηνωσεισεσθαιυῖὰλ
λωνηἀρτυρουμε
νοις· ἢκαὶἡμῶντοῖς
ἐκεῖθεν· ἑλλαμφθη
σομενοις ὕστερον· γε
νοῦτιτῶνπροειρη
μενωνπρότερον. ἢ
τοιοῦτος. καὶτοτεγὴ
σητοσοῦτονὅσονυῖὰλ
λωνηγινώσκεται·
νῦνδεδιδασκετοσοῦ
τονεἶναιμονον·
μονάδαεἰντριάδι· καὶ
τριάδαεἰμονάδιπρο
σκυνουμενην· παρὰ
δοξονεἶχουσιν· καὶ
τὴνδιαιρεσινκαὶτὴ
ἕνωσιν· μὴφοβηθῇς
τὰπαφη· γενησηνὸ
μολογῶν· ἅπαφεσγαρ

τοφεῖον. καὶ εἰ γε γέννηκεν· ἐγὼ οἶ τοῦτο νέ γυνητης· ὅτι φεϊκῶς. ἀλλ᾽ οὐ νικᾶ η φρωπικῶς· οὐ γὰρ τὸ εἶναι αὐτῶν φρώπινον· φοβηφη τι δὲ χρόνον καὶ κτίσις· οὐ γὰρ φσεῖ γέγονεν· μὴ φῶς νηπιόρωνδιάκε νης. φανερὸς ὁ μοδοῦ λοπποιῶν τὸ θεῖον· ὃ καὶ σε τῆς δουλείας ἐλευ θεροῖ. ἀνιγνίσιως σὸν λογεῖ δεσποτίαν·

Μὴ φοβηφῆς τὴν προσ θολὴν· οὐ γὰρ ἀναγκήν ἐχεῖς· ἢ μὴ προβαλλεῖν· ἢ προβαλλεῖν ὁμοίως· ὁ παντα πλούσιος· φοβη φητι δὲ τὴν ἀλλοτρίων. καὶ τὴν κειμένην ἀπειλήν· οὐ τοῖς θεολο γοῦσιν. ἀλλα τοῖς βλασφη μοῦσι τὸ πνα τὸ ἅγιον· μὴ τε τὴν μονάρχιαν καὶ σῶ στιμήσις. συναι ρῶν ἢ περικοπτων φι λο σο φη τα· μὴ τε τὸ τῆς τριφεϊάσ ἑ γκαμμα ἀϊσχυ φῆς. ἑωσᾶν καὶ ἄλλοσι σιν ἀμφιβάλλη τὴν διφεϊαν· ἢ γὰρ συνελαύσας. ἢ συνη πορήσας· ἢ ὁμὲν ἑνα γή σεται τῶν λογι σκῶν καὶ θεότητα. σοὶ δὲ πα ρεμβεβηφότης. καὶ εἰ ὁ λογος σοφὴν ἐσ ἐκρεῖς σον καμεῖν ἐν τοῖς λο γισμοῖς μετὰ τῆς σοφη γίας τοῦ πνς. ἢ προχειρω

ἀσεβῆσαι· τὴν δὲ τῶν ἑπτὰ καὶ δίωκοντα· διαπτυέλιοι τὰς ἑπτὰ ἀσεβείας καὶ τὰς ἀπο τυφεσεις· καὶ τὴν νεαμεῦ σεβειαν καὶ τὴν μικρο λογον σοφίαν· καὶ διά πτυε πλέον. ἢ τῶν ἀραχνίων νημάτια· μυῖ ας μὲν κρατοῦντα. σφη ξὶ δὲ ῥηγνύμενα· οὐ πὼ λεγωδαίστυλοι· οὐδὲ ἀλ λωτινὶ τῶν βαρυτέρω σωμάτων· ἐπιδίδασκε φοβεῖσθαι μόνον τὸ λυεῖ τὴν πίστιν ἐν τοῖς σοφι σμασιν· οὐδεμόνη ἢ τῇ φιλο γῳ· οὐ γὰρ πάν τῶν ὁ λογισ· δεινὸν δὲ ζῆ λῳ φῆναι φεότητα· πάντων γὰρ ἢ ἁπλό τᾶυτα μὲν οὖν νικᾷ κατα σεαυτὸν φιλοσοφήσεις· ὃ ἰδ᾽ ὅτι προφυλοτερον τεκαὶ τελεώτερον· ἐγ γυᾶται μοι τὰ σὰ τραύμα τα· καὶ τὸ σὸν σεσωμαῦπερ εὐσεβείας πε πονηκώς· καὶ ἢ μὲ εἰ δὲ εὖ μ φιλοσο φήσομεν ὃ σὴ δύναμις· σὺ δὲ ὅταν εἰς δημόσιος τὴν καλὴν ἐκδημίαν. μεμνησόμοι τῆς τριά δος ἐνσκηνάσκατοικου σης. ἐπερῶλως ἐν χειρο ποιητοῖς οἰκέτ᾽ς. καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο φερους. ὃ μὴ κεῖ κμικρῶν μὲν τῶν τῆς εὐσεβείας σπερμάτων· πλὴν ἔτι μικρὸν τεῖ καὶ πενιχρὸν καὶ κατ᾽ ὀλίγον

ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄ΥΤΕΡΑ

κῆ

† εἰς τὸν ἁγ(ίο)ν
παῦλον τὸν
ἐν αἰγύ
πτῳ ἐπί(σκοπον) κο-
πωνίας

Τὸν ἁγ(ίο)ν παῦλον τὸν πρὸς
φ(ιλήμονα) ἐπιγράφομαι· δίκαι
ον γάρ· ἐπειδὴ καὶ πρὸ
φ(ιλήμονος) συνελήλυθα. εἰ.
τὸ ζηλωτὸν φ(ῶ)ς
πιστεύσαντες· αἰγύπτου
τοῦτο· ἢ πλουτίζειμέ
ποτε λιὸς εἰς τῆς ὧν·
καὶ πελαγίζων ὁρία· ἵνα
καὶ αὐτὸς μικρὸν τιμή
σω μαι τοὺς περὶ τὸν
παῦλον· πλουτίζει
δεχόμενος· πρότερον μὲ
εἰς αἴγυπτον φυγαδευο
μενος· νυνὶ δὲ ἀπ' αἰγυ
πτου χωρηγούμενος·
τὸ τε μὲν εἰς τῆς πρώ(της)
παιδοφονίας· νῦν δὲ εἰς
τῆς τῶν πρω(τοτόκων)
κτίσεως· χ(ριστ)ὸς
τῶν ἁπάν
των ἐλευ
θερώσας

αὐτὸν περιοῦσι καὶ νῦν
ἀκούειν δούλων μοι λέ
γοντος τοῦ παῦ(λου)·
ζ ἀπ' αἰγύπτου εἰς ἀλεξάνδρειαν
ὑπομνήσω ὑμᾶς τὰ πάλαι
ἐ ζηλωτὰ λοιδορούμενον
παῦλου· ὑγιῶς πιστεύ
οντος καὶ κηρύσσο
μενος· καὶ ὑμεῖς ἄρισ τοι
καρποδόται πάντων.
μάλιστα τῶν νῦν ὁρ
φ(ῶ)ς πιστεύοντων· ὁ
σαι μεγίνωσκειν· τὴν
τῆς τοιαύτης τροφῆς
οὐκ ἐραστὴν μόνον· ἀλ
λὰ καὶ χορηγόν· καὶ οὐ
κ ἐν δημοσιμόνον· ἀλ
λ' ἴδιαι καὶ ὑπερορίων· ὑ
μεῖς γὰρ τρεφέτε μεν
σωματικῶν σάπιους
καὶ πόλεις ἐφ' ὅσον ἔζη
κνείται ὑμῶν τὸ φι
λάνθρωπον· τρέφε
τε δὲ πτωχῶς· οὐ τὸν
δεῖπνα δημον· οὐδὲ τῆ
δε· ἢ τὴν ἐν δέτην πολιν
μικρὸν ὁρίοις περιγρα
φομένας· καὶ ἀνθρώπων
σύνυπερβάλλοντον· ἀλ
λὰ μικρὸν ὑπὸ σαντὴν
οἰκουμένην· καὶ θε
ραπεύετε· οὐ μισθὸν γὰρ
τοῦ· οὐδὲ δι' ἀνυδατίας·
λιμῶττειν οὐ
καὶ μὴν λιμῶντ
ων· ἀλλὰ λιο
ὐ σαι λόγον κῦ·
ταὶ χεῖνε λεεῖνο
καὶ θεραπεύ
ε ρηνῦ δεστατο·

ἐπειδὴ ἐπλημμύρησαν
ποταμοί, καὶ ὀλίγου εὗρι
σκω τοὺς γνησιούστατον
τῆς θεραπευτάς· τοὺς δὲ
τοιούτους ὑμέτερος σὺ
τόμετρος· ταῦτον δὲ εἰ
πεῖν καὶ ἄμετρος· ὃς
καὶ πρόβλεπεινημᾶς εἰλι
κρινοῦς τὴν σοφίας ὑπερβλη
θούσης· καὶ θεραπευεῖν
λόγοις οἰκονομίας· ταῖς
καθ' ἑστῶν βοώνισὶ
πίστει· τὰς αἱρέσεις καὶ ἀτρε
φούσιωμένους· καὶ ἁπλῶς
σὺ φορώτερον βούλει
λαλιβάνειν· εἴτε τὸν
τῆς ἀφανείας καὶ ἐρασ-
τὴν καὶ δημιουργὸν· καὶ ἐ
πῶν μυθῶν· εἴτε τῶν ἐ
κείνου καὶ φρόνων καὶ
λόγων καὶ πολιάδα δοχὸ-
τὸν νεόπετρον ἥλιον·
οὐχ ἧττον τὴν ἀρετὴν·
ἢ τὴν κλῆσιν· ὧν ἡ
τολμέσομεν ἐξεικόπη καὶ
συνετρίβη· καὶ ἔτι καὶ
ῥηλικράτεις καὶ ἀσφενῆ·
καθάπερ τοῦ γραὸς ἡ δια
ξόπεν τοῦ τοῦ φεω-
ν ὀλιγενέπητρα καλῶ
καταλύσας τὸν βίον· ἐ
πὶ πολλοῖς τοῖς ἀγωνι
σμασι καὶ ἀθλήμασιν·
ἀλλ' ὡφενὲ ποπτεύεμεν
ὁ δὲ ἀνυστὰ ἄλλα·
καὶ χειραγρεῖ τοῖς ὑπὲρ
τοῦ γῆς καλοῦ καὶ πίου σι·
καὶ τοῖς ὠμᾶλλον· ὅσω
τῶν δεσμῶν ἐστιν ἐ
λεύθερος·

ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν κατάλυσιν ἡδὺ
λυσιν· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
ἀφλοισθείς· καὶ πλη
σιάζειμεν ἡδὺ τοῖς ἀνίω·
τοσοῦτον δὲ μετὰ τοῖς
χαρίσοις ἐστὶν ἔτι· ὅσον βο
ᾗ ἢ σαι τῶν λόγων τὰ τελευ
ταῖα· καὶ τὴν σὴν δοῦ γενέ
σθαι· μετὰ δαφιλεστέρων
τῶν ἐφοδίων· τούτων
ὑμεῖς φρεμιάτα καὶ
προβλήματα τῶν ἡμιε
γάλων καὶ λογιάτιστ
καὶ ἀργυρίστων τῆς ἀ
ληθείας καὶ μὴ σκήτων·
οὐ σοῦ καιρὸς· οὐδὲ πα
στὴς· οὐ λόγος· οὐ φθό
νος· οὐ φόβος· οὐ κατή
γορος· οὐ συκοφάντης· οὐ
φανερῶς πολεμίων· οὐ
λαφρεῶς ἐπιβουλεύων·
οὐχ ἡμέτερος τοδοκεῖν·
οὐ καλλότριος· οὐ χρυσὸς
ἀφανὴς τύραννος· ὧν
νῦν τὰ πολλὰ μεταρρίπτε
ται καὶ πιέττεται· οὐ
φεραπεῖα οὐ καπηλαί·
οὐ σεζορίαι μιαίσραίτεις·
ἀριθμοῦ μενοι· ἀπλῶς
σὺ γὰρ οὐκ ἐγένοντο μό
νον κλωτοί· διὰ τὸ πλε
γανῆ λόγον τὴν ἀίστη
σιν οὐ σύνηθες· οὐ καλοῦ
μενον τῶν ἀπάντων·
ἢ τῶν παρόντων· ἢ
τῶν προδοκωμένων·
ἐπὶ ῥεν· οὐδὲ ἀνέπει
σε χειρουργῆσαι·
καὶ προδοῦναι τὴν
τριάδος· καὶ ζημιω

ΘΗΝΑΙΘΕΟΤΗΤΑ· ΤΟΥ
ΝΑΝΤΙΟΝΜΕΝΟΥΝΕΡΡΩ
ΣΘΗΣΑΝΤΟΙΣΙΣΙΝΔΥΝΗΘΕΙ-
ΣΙΝΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΟΙΣΓΕΓΟ
ΝΑΣΙΝΕΙΣΕΥΣΕΒΕΙΑΝ· ΤΟΙ
ΟΥΤΟΓΑΡΤΟΠΑΘΕΙΝΥΠΕΡ
ΧΥ· ΤΩΝ ΦΙΛΤΡΩΝΠΡΟΣΤΙ
ΘΗΣΙΝ· ΚΑΙΟΙΟΝΑΡΡΑΒΩ
ΝΑΓΙΝΕΤΑΙΤΩΝΕΖΗΣΑΦΛΩ
ΤΟΙΣΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΙ·

ΤΟΙΑΥΤΑΣΟΥΑΙΓΥΠΤΕ ΤΑ
ΝΥΝΔΙΗΓΗΜΑΤΑΤΕΙΣΑΙ
ΘΑΥΜΑΤΑ· ΣΥΔΕΜΙΟΙΤΟΥΣ
ΤΡΑΓΟΥΣΕΠΙΝΕΙΣΤΟΥΣ·
ΜΕΝΔΗΣΙΟΥΣ· ΚΑΙΤΟΝΜΕΜ
ΦΙΤΗΝΑΠΙΝ. ΜΙΣΧΟΝ
ΣΙΤΕΥΤΟΝΤΙΝΑΙΚΑΙΠΟΛΥ
ΣΑΡΙΣΟΝ· ΚΑΙΤΑΣΙΣΙΔΟΣΤΕ
ΛΕΤΑΣ· ΚΑΙΤΟΥΣΟΣΙΡΙΔΟΣ
ΣΠΑΡΑΓΜΟΥΣ· ΚΑΙΤΟΝΣΕ
ΜΙΝΟΝΣΟΥΣΑΡΑΠΙΝ. ΖΥΛΟ
ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝΟΝΜΕ
ΤΑΜΥΘΟΥΣΚΑΙΧΡΟΝΟΥ·
ΚΑΙΤΗΣΤΩΝΠΡΟΣΚΥΝΟ
ΤΩΝΜΑΝΙΑΣ. ΩΣΥΛΗΝΑ
ΓΝΩΣΤΟΝΤΙΝΑΚΑΙΟΥΡΑ
ΝΙΟΝ. ΠΛΙΝΥΛΗΝ. ΚΑΜ
ΒΟΝΗΤΑΙΤΩΝΓΕΥΔΕΙ·
ΚΑΙΤΑΕΤΙΤΟΥΤΩΝΑΙΣΧΡΟ
ΤΕΡΑ· ΙΣΗΩΔΑΛΩΝΤΙΝΩΝ
ΚΑΙΕΡΠΕΤΩΝΠΟΛΥΕΙΔΗ
ΠΛΑΣΜΑΤΑ· ΩΝΗΠΑΝΤΩΝ
ΥΠΕΡΗΡΕΧΘ· ΚΑΙΟΙΧΥΣΙΝ
ΡΥΣΕΩΣ· ΑΛΛΟΙΤΕΑΛΛΟΙΣΙΚΑ
ΤΑΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝΕΚΑΣΤΟΙ
ΧΡΟΝΟΥΣΕΚΛΑΜΨΑΝΤΕΣ·
ΚΑΙΔΗΚΑΙΟΙΜΥΗΛΙΝΗ
ΛΙΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣΠΡΕΣ. Α
ΦΩΝΣΥΓΙΝΩΣΚΗΛΙΑΔΑ
ΛΙΝΩΝΦΑΥΛΙΑΣΙΑΣΗΛΙΟΦΟ.

ΗΠΑΝΤΩΝΝΟΜΟΥΠΑΝ
ΤΕΣ· ΚΑΙΠΑΛΑΙΩΝΗΚΑΙ
ΝΕΩΝΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ·
ΔΙΑΤΑΥΤΑΣΕΠΕΡΙΠΤΥΣ
ΣΟΜΑΙΚΑΙΑΣΠΑΖΟΜΑΙ
ΛΑΩΝΑΡΙΣΤΕΙΚΑΙΦΙΛΟ
ΧΡΙΣΤΟΤΑΤΕ· ΚΑΙΦΕΡΙΟ
ΤΑΤΕΤΗΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝ·
· ΚΑΙΤΩΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΑ
ΖΙΕ. ΟΥΓΑΡΕΧΩΤΙΤΟΥ
ΤΟΥΜΕΙΖΟΝΕΙΠΕΙΝ· ΟΥ
ΔΕΩΝΜΑΛΛΟΝΑΝΥΜΝΗ
ΣΑΙΜΗ· ΚΑΙΔΕΖΙΟΥΜΑΙ
ΟΛΙΓΑΜΕΝΜΑΛΛΟΥΣΗ. ΤΑ
ΠΟΛΛΑΔΕΔΙΑΝΟΙΑΣΙΣΙΝΗ
ΜΑΣΙ· ΛΑΟΣΕΛΙΟΣ· ΕΛΙΟΝΓΑΡ
ΟΝΟΜΑΖΩΝΤΟΝΗΛΙΟΦΡΟ
ΝΑΙΚΑΙΗΛΙΟΔΟΖΟΝ. ΚΑΙ
ΠΑΡΑΤΩΝΑΛΛΩΝΠΡΩΤΩΝ
ΚΑΙΤΗΣΑΥΤΗΣΤΡΙΑΔΟΣ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΝ·

ΛΑΟΣΕΛΙΟΣ· ΕΛΙΟΣΓΑΡΙΚΑΝΗ
ΛΙΗΔΟΙΣΗΤΟΙΣΒΑΣΙΚΑΙ
ΝΟΥΣΙ· ΚΑΙΙΝΑΠΛΑΓΩ
ΣΙΝΑΛΛΟΜΕΝΟΙΤΟΥΤΟΠΑ
ΣΧΟΝΤΕΣ. ΙΔΟΥΛΑΙΔΩΡΙΑ
ΔΕΖΙΑΣΙΣΟΙΝΩΝΙΑΣ· Ε
ΠΙΤΟΣΟΥΤΩΝΗΛΙΑΡΤΥ
ΡΩΝΜΕΡΑΤΩΝΗΤΕΚΑΙΛΟ
ΡΑΤΩΝ· ΚΑΙΑΠΟΦΟΥ
ΚΑΙΠΑΛΑΙΑΝΔΙΑΒΟΛΗ·
ΝΕΑΧΡΙΣΤΟΤΗΤΙ· ΛΑΟΣ
ΕΛΙΟΣ· ΕΛΙΟΣΓΑΡΕΙΚΑΙΤΟ
ΛΙΕΙΣΤΟΝΟΛΙΓΙΚΡΟΤΑ
ΤΟΙΣΦΕΤΕΡΙΖΟΜΕΝΟΙΣ·
ΤΟΙΑΥΤΗΓΑΡΙΔΙΤΟΥΠΝΕ
ΧΑΡΙΣ· ΩΛΙΕΤΙΛΙΟΥΣΠΟΙ
ΕΙΤΟΥΣΟΛΙΟΦΡΟΝΑΣΕΙ
ΛΑΟΣΕΛΙΟΣ· ΕΛΙΟΣΓΑΡΕΙ·
ΚΑΙΠΟΡΡΩΤΕΡΩ· ΟΤΙΟΥΕΙ

κῶς συναπτόμεθα· καὶ
τρόπον ἀλλοιοῦμεν. ἅπα
χθήτω· τὰ μὲν γὰρ ὡρισμένα
τὰ τοίνυν ἀπτέτω·
τὰ δὲ ἀπὸ συναρμο
ζόντων ἀλλ' ὀπτέρου
λίου φιλοσόφων τόπα
χειν ὑπερχύνῃ δὲ τὸ
μὴ πεῖν ἐὰν ἐμποδὼν
ᾖ· ἀλλ' ὑπαρίσεσκεν
δοτὴν θεὸν τὴν τοῦ ποι
ῆσαι ζῷον· καὶ ἡγεῖ
σθε χωλὰ τρέπειν εἰς φε
ρεπῶς περ τὸ τετμῆσθαι καρ
τερίαν· οὕτω ἐν τῷ πα
ρόντι τὴν ἐπιεικεστάτην λαὸς
ἐφ' ὃν παρατεταίς ταὶ οἱ τεῦποι
ἢ καὶ ὡς περ τὸ καὶ κοπὸν ἢ καὶ τὸ
ἐναντίον· λαὸς· ὃν δὲ
λεζάτο ἑαυτῶν ἱκε· ἐκπά
των ὧν προσεκάλεσατο·
λαὸς ὃ ἐπὶ τῶν χειρῶν
ἰσχύει γραφόμενος·
ὡς γὰρ εἷς θαμιαίου
λεγεικὸς καὶ ἀπὸ ναυσὶν
γαυλικὰ· καὶ ὅσα τοῖς ἐω
ζομένοις ὕστερον· λαός·
καὶ καὶ μεθαυλιάσητε
τὴν ἀπλησταν ἐπὶ πολλὰ
κις ὑμᾶς ἀπαστρέφω·
κατατρυφῶν ἀρνῶν
τὴν ὑπεξαίτησιν τε
ως· ὡς περ οἱ θαμιάτων
πλησταν ἐπιφορου
μένοι· ἀλλ' ὦ θ' ὑ
μᾶς καὶ ὑμετέρους καὶ μη
νῶν καὶ ἡμερῶν καὶ ἐνι
αυτῶν καὶ χρόνων
τὴν ὑπεξαίρεσιν· ἣν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης ἑστηκότες.

καὶ ἐπέρχεσθαι τὸ
λιῶν χάριν· ἢ νικᾶν δὲ
λέναρον λέγειν τὴν
θάλασσαν· καὶ χειροποι
ητῶν φέρεσθαι καὶ ἀν
λεγόμενον καὶ καλὸν
καὶ ταχύ· ὡς περ ἐπὶ πο
πνέοντα λαὸν ὑμῶν· καὶ
πολεμίων· καὶ ἐπὶ τρίοπα καταρ
λιναῖς τὸν ἐμβεβλημένον· ὡς
περ δορυφόρους νεζοὺς
ἱππέας· καὶ παρατέλλοντα
πον τὴν πόλει· πολίτης
λάριον· καλλίωνα δὲ
ἡνῦν πόρωλεν καὶ λιπ
γαλόπρεπες τέρα· ὑγιᾶς
τοῖς πολλοῖς φέροντες
ὑμᾶς αὐτοὺς ἀνελλιπᾶ
τε· οὐδὲ πλανᾶσθαι τὴν ἐν
σεβειαν ἐλεεῖσθε·
οὐδὲ δήμους τε νεφαλιὰν
λον ὀχλαγωγὸν ἐπὶ πνεῖσθε·
ἢ λαὸς θ' ὑλογῶν κε καθαρ
μένος· ἀλλόσον ἐπικός· καὶ
χαριτᾶτον καὶ καρόεσσε
πεζικόν τες· τῶν θ' ὧν τὰ
τοῦ θ' ὑπροσενείματε·
τῶν μεν τὸ τέλος· τὸ δὲ
τὸν φόβον· καὶ τὸ πάλ
λον τοῖς ὑμετέροις φρέ
φαντες· ἵκετεί καὶ αὐτοί
παρ' ἡλίων ἱππρασόμε
νοι· εἰ τὸ δὲ τοῦ μεν γὰρ
καὶ ἡμεῖς· καὶ εἰ τὸ δοκεῖ
αν· ἵ ὡς τοῖς ὑμετέρας
οὐ φαυλοτέραν· δεῦν
τε φάγετε τὸ νέκιον
ἄρτον· καὶ πιέτε οἶνο
όνικεκεραικαῦλιν·
καλῶν μετὰ τῆς σοφίας

ὕλαις εἰς τὴν ἑρμηνείαν τρα
πέζαν· ἐπαινῶ γὰρ τὴν σὴν
γνώμην καὶ προστρέ
χω τῇ προφυλακῇ. ὅτι μὲν σὲ
πλημμελῆ διόνυσιακὰς κα
τηγόρησα τῶν ὁμοίων
προσδραμόντες· καὶ τὸ συγ
γενὲς τῆς πίστεως ἐτίμη
σατε· καὶ τῶν ἀτόπων νέ
μεσιν ἐποιήσατε τοῦ μὲν ἑνὸς βρι
στὰς τῶν λόγων φρο
νεῖν ἀλλήλοις καὶ συνάρ
μοζεσθαι καὶ τὸ καθ' ἑκά
στου λεγόμενον ὀίεσθαι δι' ὑπ
ὀψους θαι τῶν κοινῶν τῆς σύν
στάσεως. καθάπερ τῶν σχοι
νίων τὰ τῇ πλοκῇ δυνά
μενα λύεται· αὐτὸ δὲ μὴ συν
νεμαι μηδὲ συνδεῖσθαι
τοῖς σοφισταῖς μηδὲ ὅτι
θέλοντες, ὅτε
θέλοιεν διαλύ
ειν ὄντες.

Ἀνοδιάφορα σὲ ντοῖς οὖσι
πιθανώτατα δὲ τῶν
δεσποτειάν τε καὶ δουλεί
αν· οὐχ ἁρπαγὴν μὲν, ἥτυ
χε δὲ γενόμενον· ἐπὲ δὲ
διέστησεν· ἀλλ' ἃς φύσις

διωρίσατο· εἴτω φίλον
οὕτω καλεῖν· τὸ γὰρ
πρῶτον καὶ ὑπὲρ τὴν
φύσιν τοῦτ' ἂν εἴη
ποιητικὴ τέ ἐστι
καὶ ἀρχικὴ καὶ ἀκίνη
τος· ἣ δὲ πεποιημένη
καὶ ὑποχεῖρα· καὶ ἀφ'
ἑαυτῆς οὐ κέ
στι· καὶ ἔτι
συντομώτερον εἰπεῖ·
ἡ μὲν ὑπὲρ χρόνον· ἡ
δὲ ὑπὸ χρόνον· καὶ ἡ μὲν
ταὐτὸν ἀεὶ κατὰ τὰ
αὐτὰ τρόπον τινὰ καὶ ἐπὶ
τοῖς αὐτοῖς καὶ ὡσαύτως
ἔχουσα· ἡ δὲ ἄλλοτε ἄλλως
πως καὶ ἐπ' ἄλλοις καὶ
ἄλλα ἄλλως ἔχουσα.

Τοῦ μὲν γὰρ τῆς ἁρμονίας
μία μὲν ἁπλῆ ἐστιν·
ἄλλη δὲ τῶν διαιρετῶν· ἑνὸς
τέρα τῶν δὲ τελείως
μονάδικῶν· ἀσύν
θετον· ἡδὲ μὴ τε
θεῖσα· καὶ καλεῖται
ἑστῖσις· καὶ ἄλλα ἄλλων
ὑπεραίρει· κατὰ τὴν ἁπλῆ
ν μὲν τοῦ παντὸς ἡ σύν
θεσις ἐστὶ τοῦ δὲ μὴ τε
θέντος· τούτων
δὲ οὕτως ἐχόντων·
ὁ τῶν μὲν ἡ καρδία προ
ἐκ. ἴτων δὲ ἐφ' ἡμῶν ἐκ
προσκυνῶν ἐντὴν ἡμῶν

θεότητα· λαμβάνεται δὲ
καὶ τὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς
εἰς τρία διαιρούμενον πρόσωπα·
ἀλλὰ τὰ σύμφωνα εἰς τὸ ἓν θεῖον
φῶς ἐν τοῖς τρισὶν ἱδρυμένα
τὸ ἐν τῶν ἀρρήτων φέρε
σθαι. ἡ γὰρ οὐδαμοῦ μεμερισμένη
φύσεως κυρίως ἐστὶν εἰπεῖν
πῆ μὲν διὰ τὸ ἄπειρον καὶ
ἄορίστον. πῆ δὲ αὖ πάλιν
ταπεινότητα ἐπείσα
γομένη· ὅστις δ' ἄλλο τι
ὡς ἐφ' ἑνὸς λέγει. καὶ διὰ τοῦτο
τεμνειν τὴν μίαν καὶ
ὑπερπαντα τὰ ὄντα οὖσαν
μίαν. εἰς ἰσότητα φύ
σεων· θαυμαστὸν εἶναι
τὴν ὁμοφυΐαν
σεται. καὶ τὸ μερισθὲν
μετὰ τῶν ἁπλήστων τε
φύσεται. πόνηρον δρε
πομένου πόνηρα δοχῆς
καρπόν. καὶ νύμφη καὶ νύ
στερον· περιμένει γὰρ τ
πρ. τί χρὴ καὶ λέγειν,
ὃν καὶ τὸ παράπαν τῶν
συγκεχωρηκὸς φείδε
ται. ταῖς φυσικαῖς ἐννοί
αις προκατειλημμέν
ἐπὶ καὶ τῆς κατὰ μίας τὰ πρ
ταῦτ' ἐν ἑκάτερα. πρῶτος
τὴν φύσεις εἰσάγαθόνισαι
δημιουργὸν· παρὰ τῆς
ἀρχαίας καὶ νοτομίας·
περὶ δὲ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁ
γίου πνς. εἰκὸς πείθεσθαι
παῖς καὶ συντομώτερον δι
ἀλεζόμενος· εἰ μέντοι τις
ἔχει τούτων τι λέγειν
τρεπτὸν ἢ ἄλλοιωτόν.

ἀχρόνων· ἀτόπων· ἀδυνά
μει· ἐνεργείᾳ μετρου
μένων· ἀφθόνως· ἀγα
θόν· ἀόρατοις· καὶ ὁρα
τοῖς· ἀπείρου τε καὶ οὐσιον·
ἀπεριόριστον· ἀνύπαρ
κτον· ἀφορούμενον· ἀε
λεγόμενον· ἀόρατον
ἀριθμούμενον· ἀεὶ
κινούμενον· καὶ ἑστώς
στερούμενον· συνδούλων
σεληνότητι δουλεύε
σοι· εἰς καὶ ὀγκούμενα
ἰδε πάντα ὅσα ἐστὶν ὑπὲρ
τοῦ ὄντος ἐστὶ πάντα τῆς
ἀιτίας· πάντα δὲ ὅσα τοῦ
ὄντος καὶ τοῦ ὑπὲρ· πάντ
της οὐσιότητος· καὶ τῶν
ὅσα σωματικῶν περὶ αὐ
τοῦ λέγεται διὰ τὸ μέλ
λον· καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν
τηριαν· ἵνα τὸ ἐλπιζόμενα
βῶν τὸ ἑαυτοῦ χαρί σε
ται· διὰ τῆς καινῆς ἀνα
κράσεως· παύσασθε παρα
πίπτοντες· ὀφθεῖσαν·
ὡς φιστὰ καὶ νῦν ῥη
ματων· ἀυτοῦ πιπτό
των· καὶ ἵνα τί ἀποφη
σισθε θεοῖσιν· ἵνα εἰς τὴν
γραφὴν συμφωνίαν
ὡς ἑτέρως δὲ αἰδούμεθα
τὰς τοῦ λόγου προσηγορίας·
τοσαύτας τε θέσεις· καὶ
οὕτως εὐφυλάξας καὶ μεγά
λας· ἃς καὶ δαίμονες ἐνε
τράπησαν· ἀϊδοῦ μᾶλλον δὲ
τὴν ὁμοτιμίαν τοῦ
πνς· φοβούμαι δὲ τὴν
ὡρισμένην ἀπειλήν

τοῖς εἰς αὐτὸ βλασφημοῦ
σι· βλασφημία δέ, οὐχὶ
θεολογία. τὸ δὲ ἄλλο τριῶν
τῆς θεότητος· καὶ τὴν τρι
τέα μὲν τὰ ὑφ᾽ ἁ. ὅτι τὸ μὲ
βλασφημούμενον οἷς
ἦν. τὸ δὲ ἐκδικούμενο
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. δηλοῖ
ὡς κε· οὐ φέρω ἀφωτι
στος εἶναι μετὰ τοῦ φω
τισμα· παραχαράσσωντι
τῶν τριῶν. εἰς ἃ βεβλα
πτισμαι· καὶ ὄντως ἐν
ταφῆναι τῷ ὕδατι. οὐ
κ εἰς ἀναγέννησιν. ἀλλ᾽ εἰς
νέκρωσιν τελειούμενος·
πολλῶν τι φθέγξασθαι·
τριὰς καὶ συγγνώμη
τῆ ἀπονοίᾳ. περὶ ψυχῆς
γὰρ οἱ κίνδυνος· εἰς ὢν
εἶναι καὶ αὐτὸς φῦ· τῆς
ἀνωδοζῆς. εἰς καὶ ἴσα τῷ
τέφεσθαι· οὐ πείθομαι
τῷ μὴ τιμίῳ σῶζεσθαι
εἶναι θεὸ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον.
τὸ ἓν ὑπὸ τῶν πρῶτον. καὶ
οὕτω φεύγω μὲ τὸν θ̄
μὴ τιμίον· νῦν δὲ τῆς θ̄
ἀπατητῆς χάριτος· ὡς
εἰς θ̄ν πιστεύσαι. καὶ ἀνέλ
θεῖν ἀθέον· ἄλλοις λό
γοις καὶ· καὶ ἄλλοδιδάσκε
σθαι· ὅταν τῶν λόγων ἀν
ἴσα πάσχω καὶ ἀπατᾶσθαι. διὰ ἄλ
λης ἑρωτήσεως καὶ ὁμο
λογίας. εἰς ἄλλο φέρουσαι·
ὁ μοιότης λαμπρότη
τος· εἶναι μετὰ τὸ λοιπὸν
μεγαλανῶναι· εἶλαμ
πρότερον ἑρῶ, τὸ ὑγιὲς οὖ

πῶς εἰς λοιπὸν ἁρμένους·
εἶτα τὴν τοῦ βαπτίσματος
καὶ σὺ δὲ ζῆλος ὑβρίζει·
εἶτα τῶν πάλαι κρείττω
καὶ οὐχ εὑρίσκω· δεσμοὶ
λουτρὸν δεύτερον καὶ
περὶ τοῦ πρώτου καὶ σῶ
ἔννοησον· τίμιοι φο
νεῖς τῆς τελείας ἀναγέν
νήσεως· τίμιε ποιεῖ σε νᾶ
ὀνόματος τοῦ ὑπὲρ σῶ σο·υ.
καὶ τοῖς σὺν τῆρι ὀνίσ τι
σματος· τί τὸ μέν τι
μὰς τῶν ἐνέργων. τὸ δὲ
ἀτιμίας εἰς καὶ σῶς φε
ὁ τῆς τιδιαίτων· ἢ τὸ
μὲν τὸ τεμνέτω χάρισμα.
μᾶλλον δὲ αὐτὸ ἐν τῷ
τῶν χαρίσματι· ἢ τὸ πᾶ
τιμήσον. ὡς ἱκε νέ θε
λόγε, ἢ τὸ πᾶν ἀτιμάσῃ·
ἵνα καὶ ἀσεβῆς. ἀλλὰ σὲ αὐ
τῶν γε ἁ κολου φοσῆς. μὴ
κρίνων ἀνίεως φύσιν
ὁμοτίμων· κεφαλαι
ον δὲ τοῦ λόγου· μετὰ
τῶν χερουβὶμ δοξάσω.
συναγόντων τὰς τρεῖς
ἁγιότητας εἰς μίαν ἰσχύ
ριότητα. καὶ τοσοῦτο
παραδείσκνυντων τῆς
πρώτης οὐσίας· ὅσον οὐ
πανοίγουσι τοῖς φίλο
πόνοις καὶ ὑπερυγεῖς·
μετὰ δὲ ἀδάμ φωτίζεσθαι
τι προῖτο φῶς· λέγον
τος ἐν τῷ φωτί
σου ὀψόμεθα φῶς·
ὅθεν ὡς περὶ ἐν τῶν πνᾶ
τῶν νῦν· οὐ τιὰν γένοι

τοτηλαυγέστερον· μὲ
τὰ ἰω̄ ἀννου βροντησῶ
τοῦ υ̱ῦ τῆς βροντῆς·
μηδενὶ περὶ φ̄ῡ ταπεινῶ
σηχῶν. μηδ' ἀπογνῶς.
ἀλλ' υ̱ῦ φ̄ηλονικὲ μὲ τῶν
ρον· τὸν ἐν ἀρχῇ τῶν
τα· καὶ πρὸς τὸν φ̄ν̄ὸν
τα· καὶ φ̄ηλόγον· φ̄ν̄ι
νωσκων· καὶ φ̄ν̄ἀλη
φ̄ινὸν ἐζάλη φ̄ινοῦ πρ̄ς
ἄλλου συνδούλον ἀγα
φὸν· υ̱ῦ προσηγορίαμὸ
νην τετιμημένον· καὶ
τὸν ἄλλον παράκλητο·
δηλαδὴ ἄλλον τοῦ λέ
γοντος· φ̄υδέολογος·
καὶ ὁ τὰν μὲν ἐγω καὶ
ὃ πῆρ ἐνέσμεν ἀναγιν̄
σκει. τὸ συναφὲς τῆσοῦ
σιας· σοπτριζόμενος·
ὁ τὰν δὲ προσαυτὸν ἐ
λεύσομε φα· καὶ μονὴ̄
παρ' αὐτῶ ποιησόμε φα.
τὸ διηρημένον τῶν ι
ὑποστάσεων λογιζο
μενος· ὁ τὰν δὲ τὸ
πρ̄ι καὶ υ̱ῦ καὶ ἁγιου πν̄ς
ὀνομα· τας τρεῖς ἰδιο
τητας· μὲ τὰ λουκᾶ
πνεύσφητι· ταῖς πρά
ξεσι τῶν ἁποστόλων
προσομιλῶν· τιμετὰ
ἀνανίου τατ τηι καὶ σα
πφείρας τῶν ι καὶ νῶ
νος φ̄ιστῶν· εἰ γε καὶ
νομὸν τῶς ἡ τῶν ἰδι
ωνι καλοῦσι· καὶ τὰν
τανος φιζόμενος οὐ
κ ἀργύριον· οὐδ' ἄλλο τι

τῶν νεύτελῶν ι καὶ μικρ̄
ὅ ι ον η γλῶσσαν χρυσῆν·
ἢ φ̄ιλιν· ἢ διάδραγμον·
ὡς ποτε στρατιῶτης ἁ
πλῆστος· ἀλλ' ἁυτὴν ι σλε
πτῶν φ̄εότητα· καὶ φ̄ευ
δόμενος οὐ κανὸν ἀλλὰ
φ̄ν̄ὸ περ ἡ ι σους· τὴν μὴ
δὲ τὴν ἐζουσίαν ἁιδὴ
τοῦ πν̄ς· ἐφ' ὅυ φ̄ελεῖ καὶ
ἡμῖ καὶ καὶ ὁσον πνέοντος·
ἐπειδὴ μεῖ τοῖς περὶ κορ
νηλιον πρὸ τοῦ βαπτι
σματος· ἄλλοις μετὰ τὸ
βαπτισμα διὰ τῶν ἁπο
στολων· ὡς τε ἁμφοτέ
ρων φ̄ν̄· ἐκ τε ὧν ἐπιφοι
τᾶ δεσποτικῶς ἀλλ' οὐ
δουλικῶς· καὶ ἐζῶν ἐ
πιζητεῖ ται πρὸς τὴν
τελείωσιν· τὴν φ̄εότη
τα μιαρτυρεῖ φ̄αι τοῦ
πν̄ς·

Μετὰ παῦλου φ̄εολόγησον
τοῦ υ̱ῦ πρὸς τρίτον οὐ̱ν
ἀναχφ̄εντος· ποτὲ μὲ
συναρι φ̄μοῦντος τας
τρεῖς ὑποστασεις· καὶ τὸ
τοῦ ἡγιασμένως· οὐ
τετηρημένως ταῖς τάξε ι
προαρι φ̄μοῦντος ἑναρι φ̄μοῦ
τος ὑπαρι φ̄μοῦντος τοῦ υ̱
τό· ἵνα τί δηλώσῃ τὴν
ἰσοτιμίαν τῆς φ̄ύσεως·
πότε δὲ τῶν τριῶν μὲ
μνημένου· ποτὲ δὲ
τῶν· ἡτινος· ὡς ἐπομὲ
νου πάντως τοῦ λείπο
τος· καὶ ποτε μὲν τὴν
ἐνέργειαν τοῦ φ̄ῡ τῶ

ΠΝΙΔΙΔΟΝΤΟΣ· ΩΣΟΥΔΕΝ
ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΕΣ· ΠΟΤΕΔΕ
ΑΝΤΙΤΟΥΤΟΥ· ΠΡΟΝΧΝΕ
ΠΙΦΕΡΟΝΤΕΣ· ΚΑΙΟΤΕΜΕ
ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΣΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ· ΕΙΣ
ΘΕΛΕΓΟΝΤΕΣΕΞΟΥΤΑΠΑΝ
ΤΑ· ΚΑΙΗΜΕΙΣΕΙΣΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΕΝΕΣΤΙΝΕΧΕΙΔΙΟΥΤΑΠΑΝ
ΤΑ· ΚΑΙΗΜΕΙΣΔΙΑΥΤΟΥ·
ΟΤΕΔΕΣΥΝΑΓΕΙΤΗΝΘΕΙΑΝ
ΘΕΟΤΗΤΑ· ΟΤΙΕΞΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΔΙΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΣΑΥΤΟ
ΤΑΠΑΝΤΑ· ΔΗΛΑΔΗΔΙΑ
ΤΟΥΑΓΙΟΥΠΝΣ· ΩΣΠΟΛΛΑ
ΧΟΥΔΕΝΙΚΝΥΤΑΙΤΗΣΓΡΑ
ΦΗΣ· ΑΥΤΩΝΗΔΟΞΑΕΙΣ
ΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣΑΜΗΝ·

κε

ΙΡΗΝΗΦΙΛΗ·ΤΟ
ΓΛΥΚΥΚΑΙΠΡΑΓΜΑΚΑΙ
ΟΝΟΜΑ·ΟΝΥΝΕΔΩΚΑ
ΤΩΛΑΩΚΑΙΑΝΤΕΛΑΒΟΝ
ΟΥΚΟΙΔΑΕΙΠΑΡΑΠΑΝΤΩ
ΓΝΩΣΙΑΝΦΩΝΗΝΚΑΙΑ
ΖΙΑΝΤΟΥΤΗΣ·ΑΛΛΑΛΗ
ΔΗΛΟΙΑΣΣΥΝΦΗΚΑΣΑΦΕ
ΤΟΥΜΕΝΑΣΥΠΟΦΩΛΑΡ
ΤΥΡΙ·ΩΣΤΕΚΑΙΜΕΙΖΟΝ
ΕΙΝΑΙΗΛΙΝΤΟΚΑΤΑΙΚΡΙ
ΝΑ· ΕΙΡΗΝΗΦΙΛΗ·
ΤΟΕΛΕΟΜΟΝΕΛΕΤΗΚΑΙΚΑΙ
ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΑ·ΙΝΑΦΥΤΕ
ΕΙΝΑΙΑΙΚΟΥΟΜΕΝ·ΚΑΙΗΣ
ΦΝΤΟΝΦΝ·ΚΑΥΤΟΦΝ·
ΩΣΕΝΤΩΗΕΙΡΗΝΗΤΟΥ
ΦΥ·ΚΑΙΟΦΣΤΗΣΕΙΡΗΝΗΣ·

ΚΑΙΑΥΤΟΣΕΣΤΙΝΗΕΙΡΗ
ΝΗΗΜΩΝ·ΚΑΙΟΥΔΑΟΥ
ΤΩΣΑΙΔΟΥΛΕΦΑ·ΕΙΡΗ
ΝΗΦΙΛΗ·ΤΟΠΑΡΑΠΑΝ
ΤΩΝΗΜΙΕΝΕΠΑΙΝΟΥΜΕ
ΝΟΝΑΓΑΘΟΝ·ΥΠΟΛΙΠΤΩΝ
ΔΕΦΥΛΑΣΣΟΜΕΝΟΝ·ΠΟΥ
ΠΟΤΕΑΠΕΛΙΠΕΣΗΛΙΑΣ·ΤΟ
ΣΟΥΤΟΝΕΖΟΥΧΡΟΝΟΣΗ
ΔΗΚΑΙΠΟΤΕΕΠΑΝΗΞΕΙΣ
ΗΜΙΝ·ΩΣΕΠΟΦΩΚΑΙ
ΑΣΠΑΖΟΜΕΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΤΩΣΤΩΝΑΛΛΩΝΑΝΘΩΝ·
ΚΑΙΠΑΡΟΥΣΑΝΠΕΡΙΕΠΩ·
ΚΑΙΑΠΟΥΣΑΝΑΝΑΚΑΛΟΥ
ΜΑΙΠΟΛΛΟΙΣΦΡΗΝΟΙΣ
ΚΑΙΔΑΚΡΥΣΙΝ·ΟΙΟΙΣΟΥ
ΤΙΛΙΚΩΒΤΟΝΙΩΣΗΦΕ
ΙΣΕΙΝΟΝΟΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ·
ΥΠΟΛΙΕΝΤΩΝΑΔΕΛΦΩΝ
ΠΕΠΡΑΜΕΝΟΝ·ΥΠΟΛΕΦΘΗ
ΡΙΟΥΗΡΠΑΣΜΕΝΟΝΩΣΟΦΕ
ΤΟ·ΟΥΤΕΔΑΪΩΝΑΦΑΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΦΙΛΟΝ·ΕΡ
ΓΟΝΠΟΛΕΜΙΟΥΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΝ·ΗΤΟΝΥΙΟΝΑΒΕΣΑ
ΛΩΜΙΥΣΤΕΡΟΝ·ΩΗΟΜΕ
ΝΠΛΑΓΧΝΟΙΣΠΑΤΡΙΚΟΙΣ
ΣΠΑΡΑΣΣΟΜΕΝΟΣ·ΦΗΡΙΟ
ΗΡΠΑΣΕΝΕΒΟΑΤΟΝΙΩΣΗΦ·
ΦΗΡΙΟΝΠΟΝΗΡΟΝΗΚΑΙ
ΑΝΗΜΕΡΟΝ·ΚΑΙΤΗΝ
ΤΟΥΠΑΙΔΟΣΕΣΦΗΤΑΙ
ΛΑΓΜΕΝΗΝΠΡΟΦΕΙΣ·
ΩΣΤΑΣΤΟΥΠΑΙΔΟΣΑΡ
ΚΑΣΠΕΡΙΕΠΤΥΞΕΤΟ·ΤΥ
ΑΥΤΩΚΑΙΟΦΛΕΓΟΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙΠΑΡΑΛΥΦΟΥΜΕΝΟΣ·
ΔΕΗΥΝΗΜΕΝΤΟΙΣΟΡΕΣΙ
ΚΑΤΑΡΑΤΑΙΚΑΦΩΝΟ

πόνηρος ὅρη τὰ γε λεγόμε-
λεγων· μὴ πεσοῦμαι φῦ-
μὰς μὴ φύεται· μὴ τε
δρόσος· καὶ πῶς τὸ ζῶν
ἔπεσεν ἵνα φανῇ καὶ λυ-
θῇ· νῦν ἀπολογεῖ-
τε ὡς οὐδενὶ δικηκο-
τι τῶν πατρῴων· καὶ
τῶν ἱερῶν ἐνδεται
ἴσως καὶ κατὰ τοῦτο
ὑπὲρ ἀγῶν τοῦ παιδός.
ὅτι κατὰ τοῦ πρίαμε
τεῖ νατε χεῖρας· τοιοῦ
τον γὰρ καὶ ὁ πρόνῳ
ἐχθρὸν ἡγοῦμαι τὸ πο
λεμοῦντα. ὡς φίλον
ποθεῖτε θῆσκοντα·
καὶ νικᾶτην ἔχθραν
ἡφύσις. ἡ οὐδενὶ βίαι
ότερον· ἐλεεῖ δὲ
καὶ νικᾶ τὸν ὑπὸ τῶν
ἀλόφυλων κατεχο
μένην· καὶ ἱερουσαλὴμ
ἡδαφισμένην· καὶ ὑπὲ
ρηφάνων πατουμένην·
καὶ υἱοὺς ἰώνων οὐ τιμω
ρικὰς ἐστασιοιχρυ
σῶν· πορευόμενοι ἐπὶ δι
χαλωσία· καὶ νῦν ἔτι
διεσπαρμένοι· καὶ λα
ὸν ὀνειδισμένον
ξένοις καὶ παροικοῦ
σι δεινὸν δὲ καὶ τὰ νῦν
ὁρώμενα τε καὶ ἀκού
όμενα· πατρίδα ἕκα
στα πεσταλμένα· καὶ μυ
ριάδες πίπτουσαι· καὶ
καλὰ πολλὰ καὶ τῶν
μάχιμα καὶ τῶν πτω
μάτων καὶ ἄλλα ἄλλοθεν

εἰς ὧν σοὶ κεῖται διατρε
χων τὴν πάλλοτρίαν· οὐ
δ' ἀνανδρίαν τῶν πρὸ
μαχομένων κατηγο
ρεῖτων μηδεὶς· οὕτω γὰρ
εἰς νῦν ἅπασαν
τὴν οἰκουμένην παρα
ἐστησάμενος· ἀλλὰ διὰ
τὴν ἀνέλεημοσύνην·
καὶ τὴν ἐπικράτουσαν
κατὰ τῆς τριάδος ἀσέβειαν
εἶναται καὶ πεῖραδεῖ
νῶν· τις ἀν τερεῖ
τῶν νεωμφορᾶς δοίσιμα
ζεινείδοτων νέζῶν
πεπονθάσιν· ἢ σῦμὰ
πεπονθάσιν· ἀλλ' οὐ πω
τις οὕτω πόνδεν· ὅσον
εἰρήνηδε ἀπωλέσθαι...
ἢ τῆς εἰς κλησίας εὐπρε
πείας περιῃρημένης· καὶ
τὸ παλλάδιον ἁγίων λάκ
ταλελυμένον· καὶ παρὰ
τοῖς οὕτω νῦν ἁγιάζε
στραμμένοις· ὡς τέρπο
τερον μὲν ζῶν λαῶν λαοῖ·
καὶ ἐζοὺς ἐφόνευε φόνος
γεγονάμεν· νῦν δὲ νῦν
νεύομεν ἐς λαοῦ μέτ'
στου καὶ ἐφόνευε. εἰς οὐ
λαὸν πάλιν καὶ οὐ ἐφόνος
ἁπαλυφέντες· γενέσθαι
ὡς τὸ ἀπαρχῆς ὅτε οὐ σὺν
χασιῶν· οὐδεὶς ἐνό
μισε καὶ τάραλυ σε
λυφέναι· καὶ ὁ νῦν
κινδυνεύει ῥᾴον εἶναι
δυσπραγίαν ἐνεγκεῖν·
ἢ εὐπραγίαν διαῶσα
σθαι· ὁπότε καὶ ἡλεεῖ

ΤΙΝΙΣΚΑΕΠΟΛΕΜΟΥΜΕΦΑ. ΤΟΙΣ
ΔΙΩΓΜΟΙΕΡΩΣΦΕΝΤΕΣΙΝ
ΕΥΠΙΑΧΦΕΝΤΕΣΙΝΙΣΚΑΕΥ
ΝΗΧΦΗΜΕΝΔΙΕΛΥΦΗΜΕ
ΤΙΣΤΑΡΟΥΣΚΑΝΩΔΥΡΕΤΟΕΥ
ΦΡΟΝΩΝΤΑΠΑΡΟΝΤΑ
ΤΙΔΕΛΟΓΟΝΕΥΡΙΣΕΙΤΗΙ
ΕΥΜΦΟΡΑΠΑΡΙΣΟΥΜΕΝΟ
ΛΙΣΤΑΣΜΕΝΕΙΡΗΝΕΥ
ΕΙΝΟΥΣΙΚΑΙΣΥΝΕΔΕΙΣΕΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΤΥΡΑΝΝΙΔΕΥΝ
ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΥΣ. ΗΣΚΛΟΠΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΟΥΣ· ΗΣΤΑΣΕΩΣΕΥ
ΡΙΣΚΟΤΑΣ· ΗΜΟΙΧΕΙΑΣΥΛ
ΛΗΠΤΟΡΑΣ· ΕΤΙΔΕΧΟΡΩΝ
ΕΥΣΤΗΜΑΤΑΚΑΙΣΤΡΑΤΩ
ΤΑΓΜΑΤΑ· ΚΑΙΗΠΩΝΗΠΛΗ
ΡΩΜΑΤΑ· ΕΩΣΤΑΡΑΕΓΕΙΝ
ΙΚΛΗΡΟΥΣΕΖΗΣΟΥΔΙΑΙΡΟΥ
ΜΕΝΟΥΣΙΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΣΑ
ΤΙΘΕΤΟΥΣ. ΚΑΙΔΙΑΔΟΧΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ· ΚΑΙΑΡΧΩ
ΤΑΖΕΙΠΡΟΪΟΥΣΑΣΚΑΙΝΟ
ΜΩ· ΚΑΙΤΗΝΠΟΛΥΫΜΝΗ
ΤΟΝΔΗΤΑΥΤΗΝΣΟΦΙ
ΣΤΙΚΗΝΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΝΑΛΛΗΛΕΓΩΝΦΙΛΟΣΟΦΙ
ΑΝ, ΠΕΡΙΤΗΝΝΕΩΝΦΙΚΟ
ΤΙΜΗΣΑΥΣΑΤΕΚΑΙΜΕΛΗ
ΝΕΝ· ΤΑΥΤΗΝΜΕΝΟ
ΡΑΝΟΛΙΓΑΜΕΝΕΣΤΑΣΙΑΖΟΥ
ΣΑΝ· ΤΑΠΛΕΙΩΔΕΕΙΡΗΝΕΥ
ΟΥΣΑΝ· ΗΜΑΣΔΕΑΣΥΝΦΕ
ΤΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΑΣΥΝΔΕΤΟΥΣ
ΚΑΙΜΗΠΟ ΤΕΔΥΝΑΣΘΑΙ
ΕΙΣΤΑΥΤΟΝΕΛΘΕΙΝ· ΜΗ
ΔΕΤΙΝΑΛΟΓΟΝΦΑΝΗΝΑΙ
ΤΗΝΕΝΕΣΟΥΤΑΥΤΗΣΦΕΡΑ
ΠΕΥΤΗΝ· ΑΛΛΟΥΣΠΕΡΙΣΚΑ
ΙΚΙΑΣΛΥΣΤΑΡΙΩΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ

ΜΥΣΤΑΣΟΝΤΑΣΟΥΚΑΡΕ
ΤΗΣ· ΠΟΛΛΑΜΕΝΠΟΙΕΙ
ΣΘΑΙΤΑΤΗΣΔΙΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΥΠΕΡΙΣΧΥΛΜΑΤΑ. ΜΙΚΡΑ
ΔΕΗΜΙΝΔ' ΟΛΩΣΕΤΗΣΟΛΙ
ΠΟΙΑΣΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝΙΣΤΟΙ
ΤΟΥΤΩΝΜΕΝΙΣΤΑΣΙΑΖΟΝ
ΟΥΚΕΙΣΜΕΓΑΙΣΤΑΣΙΣΦΕ
ΡΕΙ· ΤΙΝΑΣΔΕΙΚΑΙΣΤΑΣΙΑ
ΖΕΙΝΗΣΥΜΦΟΡΟΝΕΙΝΑ
ΜΕΙΝΟΝ· ΤΑΣΤΑΡΕΠΙΚΑ
ΙΣΩΣΥΣΤΑΣΕΙΣ. ΤΙΣΑΝΕ
ΠΑΙΝΕΣΕΙΕΝ. ΕΥΦΡΟΝ
ΗΜΑΣΔΕΙΤΙΣΕΡΩΤΗΣΕΙΕ
ΤΙΤΟΤΙΜΩΜΕΝΟΝΥ
ΜΙΝΚΑΙΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕ
ΝΟΝ. ΠΡΟΧΕΙΡΟΝΕΙΠΕΙΝ
ΗΔΑΠΗ· ΟΤΑΡΦΕΝΗΜΩΝ
ΑΓΑΠΗΕΣΤΙΝΡΗΣΙΣΤΟΥ
ΑΓΙΟΥΠΝΣ· ΚΑΙΤΟΥΤΩ
ΧΑΙΡΕΙΜΑΛΛΟΝΑΙΣΟΥΩΝ
ΘΕ. ΗΤΙΑΛΛΟ· ΤΙΔΕΝΟ
ΜΟΥΣΚΑΙΠΡΟΦΗΤΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ; ΟΥΚΑΛΛ
Η ΤΟΥΤΟΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΕ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣΑΠΟΚΡΙ
ΝΑΣΘΑΙ· ΤΙΔΗΠΟΤΕΟΥ
ΟΙΤΗΣΑΓΑΠΗΣΕΜΙΣΟΥ
ΜΕΝΤΕΙΣΚΑΙΜΙΣΟΥΜΕΦΑ·
ΚΑΙΟΙΤΗΣΕΙΡΗΝΗΣΕΠΟΛΕ
ΜΟΥΜΕΝ· ΚΑΙΑΙΚΙΡΥΣΤΑ
ΤΕΙΣΚΑΙΑΙΚΑΤΑΛΛΑΚΤΑ·
ΙΣΚΑΙΟΙΤΟΥΑΙΚΡΟΓΩΝΙΑΙ
ΟΥΔΑΙΪΣΤΑΜΕΦΑ· ΙΣΚΑΙ
ΟΙΤΗΣΠΕΤΡΑΣΕΙΡΑΜΕ
ΦΑ· ΙΣΚΑΙΟΙΤΟΥΦΩΤΟΣ
ΕΣΙΣΟΤΙΣΜΕΦΑ· ΙΣΚΑΙΟΙ
ΤΟΥΛΟΓΟΥΤΟΣΑΥΤΗΣΕ
ΣΜΕΝΣΙΓΗΣΗΣΛΟΓΙΑΣ
ΗΠΑΡΑΠΛΗΞΙΑΣ· ΗΟΥ

κοῖς· εἰ μὴ καὶ λιανὰς χρό-
ὁ τι τὴν καὶ σιανέρυθρι
ῶν τε σεπίων μινότερον
ὄνομα μεταβαίνομεν
τὴν εὐσέβειαν· ἔμβρυον
φητέ καὶ πολύτροπε ἐι
ποιτικὸν· καὶ πλάσμα τ̄
πονηρὸν καὶ τοῦ σοφιστοῦ
τὴς καὶ κιαί· ὅς τις ποτε
ἐὶ ὁ τοῦ τοπαίχων· ἢ τὸ
γέλωτοφέστερον εἰπεῖν
ἀνοητότατε· οὗτός σοι
χο-ες ἢν εὐσεβὴς· καὶ τῶν
ἀσεβῶν ἡμέρων· μηδὲν
προσ-ῆς μηδὲ ἀφελῶν
μήτε ῥήματι· μήτε
γράμματι· ἀλλ' ἐπὶ τῶν
αὐτῶν ἵστάμενος· ὅσα νῦν
πρὸ εἰτὸν αὐτὸν ἀέρα· καὶ
τοῖς αὐτοῖς σώμασι προς
βλέπει τὸν αὐτὸν ἥλιον·

εἰ βούλει δ' ὡς περὶ ἀριθ· μ̄
ἢ μέτρων ἐρωτήσ-ει·
οὐ καὶ ἄλλοτι ἢ ταὐτοὶ
ἀποκρίνεται· ἄλλα καὶ
πορφυρίσεσι ἡμέροις ὀχο-ες
ἴωσι φ· προβαίνει γαρίσ-
μέχρι τούτων ἢ ἐρίσ·
ὡς περ τις φλοιδαὶ καὶ ἄλλα
μήσ-εσι καὶ ταῖς ὑσὶ καὶ
περὶ λαμβάνουσα· καὶ ἴου
δαῖσι ἡμέροις καὶ ἀφας·
ὀχο-ες ἢ λιας ἰωάννης· ἢ
τις ἄλλος τῶν μετὰ χυ
τεταγμένων· καὶ τὴν
αὐτὴν ζωὴν περιοίσει
μένων· καὶ τὸ αὐτὸ ἀλ
πεχόμενον φαίνοιτ̄
μέλαν τρίχωμα ἐσ-ε
μηδὲ τὴν βῖ ὀπτροβάλλεται

κατάγε τὸν ἔνδικον νόμον
λόγον· καὶ τὸ καλὸν ἀν
θος· τῶν νῦν δὲ λώντην
ὠχρότητα· ἢ τὸ τῆς φω
νῆς εὐτακτον καὶ ἡσυχιό·
ἢ τὸ τοῦ βαδίσματος ἐμ
βριθές τε καὶ ἱερόν· χθες
δὲν φιλοσοφίαν. σήμε
ρον δὲ κενοδοξίαν προσή
γορευσάμεν· καὶ τὴν ναῦ
την κατὰ πνευμάτων
ἠνοσωνδύναμιν· ποτε
μὲν τῶν ἴσων δὲ ποτὲ δὲ τῶν βε
λτόνων βουλαπροσεφ· πισαμένης
χρημάτων τοῦτων οὐδὲ
καὶ ἀστάθμητον τῆς φιλο
νικείας καὶ τῶν φυλῶν·
καὶ ὡς περ ἂν τις ἐρέ
σσης ἐπὶ ποταμοῦ κε
κινημένοις τοῖς ἐρρωμέ
νοις καὶ ὑπεπόντοις. κι
νεῖται δὲ τοῖς ἧττον
ὡς καὶ περιτρεπομέ
νοις· τούτων δὲ ὁρῶ τῶν
παφλαγόνων ἐπὶ τοῦ ὁρωμένου
μεταβαίνοντος· εἶδον
δὲ ὡς περ τοὐντεῦθεν τῶν
ἰσοπληθῶν διάστημα· πλεί
ωμὲν τοῖς ἐγγυτέρω
καὶ προσεχέσιν· ἔλαττον
δὲ τοῖς πορρωτέρω φαί
νεται· ἰσλεπτομένου
τοῦ ἀέρος διαστήματι·
καὶ συναπτομένης τῇ σῇ
τε ὡς τὰ πάχυτερα· οὕτ
καὶ ἡμεῖς· ῥᾳδίως ἐζά
πτομεν φάντασίαν
καὶ περὶ τῶν ἄντων
ὄντα ἄντα φίλοι τε ὄν
τες καὶ μηδὲν ὑγιὲς ὁμο
λογοῦντες· καὶ χειρότονείρα δίως

ἢ μὴν πολλοὺς μὲν ἐνί
ους· πολλοὺς δὲ ἀφέν
τας παρὰ τὸ εἰκὸς καιρός·
μᾶλλον δὲ πάντας ἀφεί
ναι· οὐ τοῦτον τὸν πρὸς
πονηρὸν παράδειγμα
βλέπειν ἡμᾶς· ἐπειδὴ
προχείρως καὶ σφαλε
ρῶς κατὰ τοῦ ἑλκοντος· ἀλ
λὰ τοῖς καὶ πᾶσι πάντας ὑπ
χωροῦμεν τοῖς ἀμαυ
ρὰ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι
νέσθαι·

Καὶ πρότερον μὲν οὐδὲ ἡ πάν
των περὶ τῶν ἀντιφέρε
σθαι τῶν ναῦς ἡμῖν ἀν
νῆν· νῦν δὲ καὶ
δοροῦμεν καὶ τοῖς εὖ
σεβεστάτοις· καὶ ποτὲ
μὲν οὐδ' ἀναγινώ
σκειν ἐζωνόμενος.
οὐδ' ὁμολογίας ἐπικα
λεῖσθαι· τὸ δὲ ἐστὶν ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ τὴν τοῦ
λαοῦ γνώμην κατάθεσιν·
νῦν δὲ καὶ τῶν ἀπορ
ρήτων τοῖς βεβήλοις
χρῶμεν ἀδιαίτητα.
ῥίπτουντες τὰ ἅγια
τοῖς κυσίν. καὶ βάλλο
μεν μαργαρίτας
ἐμπροσθεν τῶν χοί
ρων· οὐκ ἀνόητον δὲ ἀλ
λὰ καὶ τὰς αἰσθήσεις
ἐστὶν ὡς μὲν τοῖς κατὰλ
λήλων ὕβρεσιν· καὶ
οὐδεὶς κεῖνο δύναμαι
σθαι νοῆσαι· ὅτι οὐκ ἀ
σφαλὲς ὅπλον ἐχθρῷ
πιστεύειν· οὐδὲ φίλῳ

σὺν τῇ χριστιανοῦ σοφίᾳ
τὰ χριστιανοῦ λόγον·
ὁ γὰρ ἐπὶ ἱερὸν ὠνείδισα
μεν· ἀντὶ ὁσίου ὠνείδισθη
μεν· καὶ καίνειν τὸ λεγό
μενον ὁ ἔχθρος· οὐχ ὁ
τι ἐπαινεῖ· ἀλλ' ὅτι φθο
νερῶς ἐπισκώπτει· ἵνα ἐν
καιρῷ τὸν ὑὸν ἐλεεσῃ
κατὰ τοῦ πιστεύσαντος·

Τί ταῦτα πάσχω μενῶ
οὗτοι· καὶ μὲ χριτῖνος·
πότε δὲ τῆς μέθης ἐκπε
σὼν μεν· ἀπὸ τῶν νοσφίδων
μεν· τὴν ἀληθινὴν πε
ριῃρήσω μεν· καὶ πρὸς
τοτῆσαν ἀφείας φωνὰ
ναβλέψω μεν· ποιᾷ σκο
τομήματα ταῦτα· τίς νυ
κτομαχία· τίς ζάληφι
λωνικὰ πολεμίων νε
φῶν ὑδριμρινουσα· ἀλλὰ
τίγε γονα μενόνειδος
τοῖς γεγονόσιν ἡμῶν·
κινιστηρισμὸς καὶ χλευ
ασμὸς τοῖς κυκλωθεῖσι
τῆς ἐφολοτιμίατου
καιροῦ· ποφενοῦντων
ἄφανα τὰ καὶ μηνομεν·
κἀλλονόνδε καὶ μηνομε
ἀλλ' ἑσσων μεθ' ἁτῶν καὶ
καὶ μηνομενων μετοπα
θος· καὶ ἡδομενφαδλαπα
νων μενοι· καὶ οὐδαλλὸ
λογος· οὐσοφιλος· οὐσυμ
μαχος· οὐκ ἰατρος· ἢ φαρ
μακευων ἢ ἐστελιπ
τοπαθος· οὐ παρασταθ
τῆς ἀγγελος· οὐφ· ἀλλὰ
πρὸς τοῖς ἄλλοις· καὶ τὴν

τοῦ θ· υἱὸν ἀνιᾶν ἡμῶν
ἀυτοῖς ἀπεικλείσαν μεν·
ἵνα τὰ κεφ ἑστηκασμὰ
κρόφεν· καὶ πῶς ἀποστρέ
φει στέλος· καὶ ποτε ἐ
πισκοπην ἡμῶν ποι
ησῃ· καὶ πόν προβήσεται
ταῦτα καὶ στήσεται· δε
δοικα μὴ καπνοσῇ τοῦ
προσδοκωμένου πυρος
τὰ παρόντα· μὴ τοῦτοι
ὁ ἀντίχριστος ἐπιστῇ·
καὶ καιρὸν λάβῃ τῆς ἐαυ
τοῦ δυναστείας τὰ ἡμε
τερα πταίσματα τε καὶ
ἁρπαγματα· ὑπὲρ γὰρ
ὑγιαίνουσι προσβαλεῖ τυ
χὸν· οὐδὲ τῆ ἀγάπη πε
πυκνωμένοις· ἀλλὰ δεῖ
μέρισφῶν αἵτην βάσι
λείαν ἑαυτῷν· εἶτα
πείρασφῶν αἰσὰ δεφῆ
ναι τὸν ἰσχυρὸν ἐν ἡμῖ
λογισμόν· εἶτα τὰ σκευῆ
διαρπαγῆναι· καὶ ταῦτα
πασφείν ἡμᾶς· ἀνυῶ ὁρῶ
μενον τὸ μέχρον παρὰ χῦ
πάσχοντα· διὰ ταῦτα δε
γῶν καλῶν σφῶν ἐν ἱερεμί
ας ἐν σφρήνοις· καὶ ζητῶν
τὸ ἰσῶ σφῶ ἁλλοὶ ὁσίου πῆ
γὰς δακρύων ἀρκοῦσας
τῶν πταφεί· καὶ καλῶν τὰς
σοφὰς ἵνα τὸν σφρῆνον
ἐργασωνται ἡσυ ἐργασω
ται· καὶ τὴν νικοῖλίαν
ἄλγων· καὶ μαιμιάσεω τὰ
ἅγιο σφῆτηρια· καὶ οὐκέτι
χωρὶς ἐκουσφίσων τὰ ἁλ
γοῦν· καὶ τὶς ἐν τοῖς ῥημασι

Διὰ ταῦτα σιωπᾶται τὰ παλαιὰ καὶ κωμῳδεῖται τὰ νέα· κωμῳδιάγαρ τοῖς ἐχθροῖς ἡ τραγῳδία· διὰ τοῦτο τῶν νέων κλήσεως οὐ φειδόμενοι σοφοὶ καὶ τὴν σκηνὴν προσεφήσαμεν· καὶ ταῦτα ἐν τοιαύτῃ πόλει· ἧς πουδαζεῖ τὸ τἀληθῆ παίζειν· ὥσπερ ἕτερόν τι καὶ θᾶττον ἀπὸ τῶν ἀντιτῶν ἐπαίνου μενῶν ἐλάσειεν· ἢ πάρεστι τῶν ἐλαίων ἅπαντι τῷ γέλωτι· ὥστε θαυμάσαι μᾶλλον· εἰ μὴ σκαρύφημα ἐλάσαι σήμερον τὸν ταῦτα γοητεύοντα· τὸν εὐσεβείᾳ σεμνύνοντα· καὶ μὴ παντάπασιν ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ σπουδάζειν διδάσκοντα· καὶ τὸ γελᾶν λέπτων· θαυμάσαι τὸν εἰ μὴ σκαιὸν καὶ ἀπαίτητον φειδωλὸν ἐθέλοντα· ἢ μὴ ἐνδεῆ βουλόμενος· τοιαύτα γὰρ τὰ μέτρα· ὧν ἐμὲ μὲν βούλουσιν οὐ τ' εἰσκλῆσαι κατέχομαι· ὅταν δ' ἄλλην τις παθοι τῶν μικροπρεπῶν τὴν διάνοιαν· οὔτε χρυσὸς ἀλλοιοῖ ῥέων· οὔτε ἀργυρώσαι ποιήσαι τὸ αὐτῶν ποιοῦσι λέγουσι καὶ ᾄδουσι· ἐπεὶ δ' ἡ καλὼς σου σεμνοθεὸς οὐγὰρ ἀεὶ σημαίνεται τὸ περιγράφηται τὸ φθεῖρον· ἡ νῦν ὀνομαζομένη τραγῳδία· ἣν ὅλον ἢ τῶν νεύρων τερπνὸν· ἐλαιότευκα μεῖζον

Βρο τοσοῦτον ἐνήχεται λόγοις φησὶν ὁ ἰώβ· καὶ ὅσα πέτρα περιῤῥεῖ νᾶμα φέρει· ἢ πίτυν ἄυραι· ἢ τινα τῶν δένδρων ἐκκαλοῦνται ὑφηλῶν· τοσαῦτα ἀεὶ γλῶσσαι μεταῤῥέουσιν· καὶ ἅμα φιλοσοφοῦντι τοιοῦτον προσεμαυτῷ· ὧν εἰ μὲν ψευδῆ σοῖς κατηγορῶν· οὐκέτι μοῦ μᾶλλον ὁ λόγος· ἢ εἰ ἀληθῆ οὐ τὸ λεγόμενον ἅπτεται· καὶ μὲν οὖν ὁ μὲν ματαιόφρων ἐλπὶς· εἰδὼς ἀληθείᾳ σεμνύνεται· ἢ τὸν λέγοντα αἰτιάσομαι· παρέλοιπον ἂν ἐκεῖνον τὸ λέγειν· οὐκ ἐμοὶ τοῦτο εἶναι τοιούτων παρατοῦ λέγοντος· καὶ παραδραμὼν τὰς φωνὰς ἐκείνου δὲ νοῦς ἐσ- ομαι τοῦ γενήσομαι·

τοῦ μόνου ἀὐτῶν κερδαί
νωνται τῆς μοχθηρίας· τὸ
βιοῦν ἀσφαλέστερον·
τρίτον δ' οἱ καὶ μέγιστόν
ἔχειν τὴν καὶ μεγαλοπρεπεῖς
ἡλοῦ δορίας· ὅτι μετὰ φω
βας φημοῦ μεθ' ἁ· ὅτι γὰρ
αὐτοὶ θεοί ἐστι τάτε ἄφθε
τον καὶ τὸν θεολόγον
ὑβρίζουσιν· ὅτι οὐκοῦν
τούτων οὐδὲν δεινόν.
καὶ οἱ πολλοὶ νομίζω
σιν· ἀλλ' ὅτι μηδεῖς ἔτι
πιστεύεται πιστὸς εἶναι·
μηδὲ τὴν ἀρετὴν ἐν
τέχνοις· καὶ εἰς κηπουρὸς ἐλεύ
θερος· μηδ' ἀνόδρα
ἢ τὴν ψυχὴν πέρρωμε
νος· μηδ' ἐγκρατῆ σιδηρεῖς εὐ
σεβείαν· ἀλλ' ὅλως καὶ ἰδέα
περῶσι καὶ ὡς· ὁ δὲ πλάσμα
καὶ χρῶμα ἔχειν τὴν ἐ
πιείκειαν· ἵνα καὶ λέπτη
τῶν φαινομένων· καὶ
ὅλως μὴ οὐδοῦ σι μέλαν εἰ
δὰ τινας τοιούτους· οὐ
δὲ αὐγενεῖς πᾶν γένειδες
πᾶν ἀνδρωδῶς ἀσκοῦντες·
πλειόνων οὕτω ἐχόν
των· ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸ
ἕκαστος κρίνεται· καὶ
οὐκοῦν οὐ ταῦτε τῶν
τετομένων οὐδὲν· οὐ
τε τῶν ἐπαινουμέν-
τὸ τῆς καὶ ἰάσεως πάν
ταχῆ ταῖ ῥαδίως· καὶ
οὐκοῦν κατηγορία τοῦ
παντός· μὴ ὅτι τὸ τῶ
πολλῶν· ἀλλὰ καὶ τὸ τι
νῶν γίνεται· καὶ τὸ

δεινότατον· ὅτι καὶ ἡ
μέχρι τῶν ἐσχάτων
μόνον· ἀλλ' ἐπὶ τὸ μέγα
καὶ σεμνὸν ἤκιώνδιαβαί
νει μυστήριον· τῶν γὰρ
τὰ ἡμέτερα κρινόντων
ὁ πᾶσι μικρόψυχα καὶ βαίνει
τοῖς τῶν ἄλλο τρίων κρι
τὰς· ὁ καὶ ἐνέπιε ικῶς ἐι
σὶν ἡμέροις καὶ φιλάνοι.
ὁ δὲ καὶ λιανπικροὶ καὶ
ἀγνώμονες· ὁ μὲν γὰρ
ἡμᾶς αὐτοὺς ἀκίζουσι
τῆς σοφρίας ἀσφίεν
τες τὸ δόγματῆς ἡμέρ
τες· ὁ δὲ καταιτιῶ τῆ
τὸν νομοθέτην ὡς κα
κὸς διδάσκαλον· καὶ μι
σοφόταν πολλοί σε ἐν τῷ
χωρὶς τῶν πρὸς τῶν προ
στασίαν ἡ ζημένων·

Τί ταῦτα οὕτοις καὶ μέ
χρι τίνος· οὕτως φρονή
σωμεν· φέρε οὖν ἡ ὅλως
ἰσηπτῶμεν· ὅ τι καὶ ἰσχυ
νόμεθα· ὅ τι ἐσμὶν τι
ἄλλο τὰς τῶν ἐχθρῶν
φυλάξωμεθα ἀγλώσσας·
χὶ καὶ τὰ ψευδῆ ῥᾳδίως ἐ
πιρεάζουσιν· ὅ τι παύσω
μεθα τῆς ἀφιλονεί
κίας· ὅ τι γνώσωμεθα τίνα
μὲν ἡμῖν ἐφίστατῶν
ζητουμένων καὶ μέχρι
τίνος· τίνα δ' ὑπὲρ τὴν
ἡμετέραν δύναμιν·
καὶ τίνα μὲν τοῦ παρό
τος καιρόυ καὶ τῆς κατ'
συγχύσεως ἐπιγκοπου
σης διανοία· τίνα δὲ τοῦ

μελλοντος αἰῶνος καὶ τῆς
ἐκεῖθεν ἐλευθερίας· ἵνα
τὰ μὲν ἑστερημένων.
τοῖς δὲ καθαίρων μεθ' ὧν
ὕστερον τελεσθήσομε
νοι καὶ ἑστηκόμενοι τῆς
ἐφέσεως; οὐ διαιρήσω
μενην ἡμῖν αὐτοῖς τί
να μὲν οὐδὲ ζητητέον
πάντα πᾶσιν· τινὰ δ' ὑπερ
ῶν μετρίως; τινας υγ
χωρητέον καὶ παραιτη
τέον τοῖς φιλερίσιν ὃ
πως ἂν ἔχῃ. ὡς οὐδὲ ἐντὸ
λογον ἡμῶν παραβλα
πτόντα; καὶ τινα μὲν
τῇ πίστει δοτέον μόνη·
τινὰ δὲ καὶ τοῖς λογισμοῖς;
ὑπὲρ δὲ τινων καὶ πολε
μητέον εἰς φυλακὴν λο
γικῶς ἀλλοῦ χοπλιτικῶς;
τοῦ γὰρ καὶ χεῖρας ἀνταίρει.
πάντελῶς δὲ ζωτικὸν μὲ
τεραυλὲς· καὶ τοῖς μι
σοῦσιν ἁπορριπτέον· οὐ
χ ἑνὰ μὲν ὁρῶν εὐσεβείας
περὶ σωμάτων· προσκυνεῖ
περὶ καὶ ὑμνεῖ καὶ ἁγιον πνα·
τὰ δὲ ἀμφίβολα τοῖς τρισὶ
θεότητα τε καὶ δύναμιν·
μὴ ἀϋπερσεβοντες· ἵνα
μὴ σφρονῶμεν καὶ αὐτοσμι
κῶς ἀναιτοῦσι περιπλα
τασοφοῦς; τὸ μὲν γὰρ ἀ
δύνατον· τὸ δὲ ἀσεβές·
τὰ δὲ μετρεῖν ὅσα ὀνόματα
τῶν καὶ νοητῶν ἰδιάζο
ντα· οὐδὲ ἐν γὰρ ἐκ αὐ
τοῦ μεῖζον ἢ ἔλαττον·
τοῦτο γὰρ ὑνωρισμένου.

ται τὰ λοιπὰ ὁμοίως με
τὰ τοῦ νῦν τῆς τρι
άδος καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐχεδό
γματος τεκαιεωλια
τος· τὰ δὲ περὶ τῆς τεκαι
ἀχρις τοῦ ἐπαραφυλλε
καὶ παρεζολουθητῶν ἐννυ
ζητημάτων· ὡς περ
τινος κοινωνεικ
οτομεντεκαὶ ἀναιρη
σωμεν· οὐκ ἔρισεἰμοι.
τὰ γὰρ ἐτιπορρωτενέω
λεγειν· τοῦτον τὰν οὐ
πονηρὸν πναισατὰ τοῦ
ἀπουυπνε· καὶ ἵνα νατὸ
φρασυτης· ἢ τοῦ γναῖκα
φαρτοῖς καφαροτης τῆ
τοῦ ῥήματος εὐπρεπεῖα
τοῦ γεπολλοῦ δὲ λεγ ζουσα·
καὶ ἡ φρυγῶν εἶς ἐστί
καὶ νῦν μανιᾶ· τελοῦν
τῶν τε καὶ τελοῦμε
νων μικρὸν τοῖς παλαι
οῖς παραπλήσια· καὶ ἡ
γαλατῶν ἀνοια πλου
τοῦντων ἐν πολλοῖς
τῆς ἀσεβεταςὀνόμασι· ἰω.
ἢ καβελλίου συναίρεσις·
καὶ ἡ ἀρείου διαίρεσις·
καὶ ἡ τῶν νῦν σοφι
στῶν ἐντεῦθεν ὑποδι
αίρεσις· τοσοῦτον διαφε
ρόντων. ὅσον γλῶσσα
λλος τῆς ἀργοτέρας· ἀλ
λ' ἑτικὰ ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς
αὐτοὺς ἐχεδόντι διὰ
φερόμεθα· ὑπὲρ τοῦ
κεφαλαίου ὑμναίνον
τες· καὶ ὑπὲρ τῶν ἀυτ
καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐθ

διαζοντες λεγωδη την
ενεγκοντι μιν επανα στα
σαν ζυγομαχιαν αδελφι
κην ενζηλοτυπιαν και φθονον
ζηλουσαι δε· ουδενος
γεννηθεισ υπερ ημων
ολως. ουδε των σταυρω προ
σηλωθεισ δηλον οτι ου
τε τα φεροντων ουτε ανασταν
τι σινεδοξεπων και των
φιλοχριστων· αλλ εν τω
τα μονον τιμωμενος.
ου το της τιμης κατιμια·
και δια τουτο ισαγουσι τον
τελειουμενον συντα
φεντα· ουδε ουτελεσω
προσλαμβανομενος η
τιμωμενος· αλλα των με
γιστων παραβιαζομενος
νους και απο ξενουμενος·
ει περ μεγιστον ενανου
φυσει το κατεικονα ω
ν το ουν ου δυναμις εχρη
γαρ επειδη φθοτησ ην
ται. διαιρεισθαι την ανο
τητα. και περι τον νουν
ανοητα ινεν τουσ αλ
λασοφουσ. και ημιν ολον
μεσωζεσθαι ολον πται
σαντα και κατα σφιθεν
τα· εισ της του πρωτοπλα
στου παρακοησ και ολο
πηστιν αντισειμενον·
ωσε λαττουσθαι των μεν
θεων την χαριν. ημιν δε
την φυσιν· ουμονον δε.
αλλ οτι και υπερ ανων η
μιν ο πολεμοσ τοισ πα
ρα φυσιν χρωμενοισ· και το
συτον το περι ον ημιν

του σταυρου. ωσπερ και
ταισ των αλλων φιλοτι
μιαισ του υποχρησαμεν·
και υπερ αλλοτριων φρο
νων. διαλεχθησαναι
ρουμεθα· αν ι ταν περι τα
περι ενεζαμαρτανοντεσ·
εισεινων ε το φιλαρχον
υπεισισαιοντεσ. και αυτοι
του οικειου παθουσ ερασθεν
του τολμωντεσ κα
θαπερ οικρινιζομε
νοι τασ πλησιον πετρασ.
η των θαλινων ταστερ
ροτερασ· δεονκαι κεινουσ
ποιειν δια τησ εαυτων
απραγμοσυνησ αφενε
στερουσ· ουτω γαρ αν και αλ
λοναυτοισ. η πολεμουν
τεσ υπερ αυτων ε χαριζο
μεθα· νυν δ οιμενσυμ
μαχουσι και συμμαχου
ται λιαν ελεεινωσ ωστε δου
ενδοκει· ωστε εισαι εισ
δυο μοιρασαντι παλουσ
ηδη τον κοσμον απο κρι
θηναι· και τουτο συμπ
ηωλογησαι και κατα μικρ
συναχθεντασι και πολλω
αιμασιν· οσον δ ειρηνι
κον τε και μεσον υπαμ
φοτερων πασχειν και ων
η κατα φρονουμενον η
και πολεμουμενον· ων
και η μεισον τεσ ημερο
ι πανταυτα κατηγορουν
τεσ· και δια τουτο την
καθεδραν ταυτην δε
ζαμενοι την επιμαχο
και επιφθονον· φαυλη

στὸ νὰ δεῖ ἐὰν ὑπάμφο-
τερα μὲν ἐκ τρίβειν ἢ μὴ ἐν· καὶ
σταίη μὲν εἰς τὸ ὑμᾶς οὐ μὴ ἐ-
τὰ τοῦ σε πολλοὺς ἐᾶν ῥᾴων τὰ
καὶ ἡδονούς· ἵνα ἐν τῷ ὑφ' ἑνὶ
λιθοὺς βάλωσιν· καὶ πᾶν
τι τῶν φυλάττοντος ἐνδεὲς ὂν
τος σε μὴ εἰς τὰ διατείχισμα
τος καὶ εἰς τὰ ὠνύματος·

Τ αῦτα οὖν ὁρίσαι καὶ στῆσαι·
μᾶλλον δὲ μὴ ἐν θ' ὑπὸ τοῦ πά-
τας συνιδεῖν τος· ἔπειτα δὲ
καὶ ἀνώνυμος τοῖς καλοῦ
δίεσπουδάσται· καὶ τὸ
τῆς ὁμονοίας ἀγαθὸν ὃ πρῶ
ρίζεται· ἀπὸ μὲν τῆς τρι
άδος ἀρξάμενον· εἰς οὐδὲ
οὐ τῷ εἰδίου· ὡς τοῦ δὲ ἐν τῇ
φύσει καὶ πρὸς ἑαυτὸν
εἰρηναῖον· μεταλή φο-
δεῦ ὑπὸ τῶν ἀγρελικῶν
καὶ θείων δυνάμεων·
ἀϊ καὶ πρὸς θ' ἡ καὶ πρὸς ἀλ
λήλας εἰρηνικῶς ἔχουσι·
προ ελθὼν δὲ μέχρι πάσης
τῆς κτίσεως· ἧς εἰς ὅλως τε
ἀστασίαστον· ἐν ἧ καὶ δὲ
πολιτευσάμενον· κατὰ
μὲν ψυχὴν· τὴν τῶν ἀ
ρετῶν ἀκόλουθ ἧσει
καὶ κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ
σῶμα· τῆς τῶν μελῶν
ἢ τῶν στοιχείων πρὸς
ἄλληλα εὐαρμοστίᾳ καὶ·
συμμετρίᾳ· ὧν τὸ μὲν
καλλος τὸ δ' ὑγιεία ἐστὶ τε
καὶ ὀνομάζεται· ἐπαινῶ
δὲ γε καὶ τὸ τοῦ σολομῶ-
τος· ὡς περ πάντι πράγμα
τι· οὕτω δὲ καὶ πολέμῳ

καὶ εἰρήνη νομοθε τῆ
τος καιρὸν· ἐκείνῳ πρὸς
θ τέον μόνον ἀμφο τέ-
ρων μὲν τὸν καιρὸν
τὴν ἡτέον· ἐπειδὴ καὶ
πόλεμός ἐστι ποτε ἃ
τὰ τοῦ μὲν εἰκείνου νόμιον
καὶ λόγον· ἕως ἂν ἔλθῃ
πρὸς τὴν εἰρήνην ἀλλ'
λον ἀποκλητέον· τὸν
τοῦ ἀρ ὑπολοιπότερον τε
καὶ θ εἰδέστερον· ὡς
ἔστιν ἀτοπον· ἰδία μὲν
ἄριστον οὖν πολεμεῖν
τοῦ τῆς ὁμονοίας· ἀπλοῦ
σι δὲ μὴ τελέστα
τον· καὶ ὁ ἐκκλησιαζόμενος
πόλιν ταύτην ἄριστα
διοικεῖσθαι τῆς ἀνθ
ρώπων ἐλαχίστας ἕνα
σιν πρὸς ἑαυτὴν· ἧτοῦ
τοῦ πάσχουσι· τάχιστα
ἐπαινεῖ καὶ θεραπεύ
εται· τῶν δὲ κοινῶν τῆς
ἐκκλησίας· ἄλλοτι βέλτι
ον εἶναι καὶ πρεπωδέ
στερον· καὶ αὐτὸν μὲν
καστον ὅπως ἂν πρὸς ἐν
τοῦ εἰρηνεύοντος δια
ζειν· εἰρήνη δὲ τοῦ καθ'
καστον αἱρετὸν· καὶ ἐν
κατὰ τῶν πάθῶν δεσπο
τεία· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους
μὴ τὸν αὐτὸν φαίνεσθαι·
ἀλλ' ἡ γεῖσθαι δοξάνεν
τοῦ· τὴν τοῦ πλησίον
κατάλυσιν· καὶ τὸν
μὲν θ' ἡ παρὲ ναι κελεύ
ειν καὶ τοῖς ἁμαρτάνου
σιν εἰς ἡμᾶς· μηδ' ὅτι ἐ

ΠΤΡΑΙΚΙΣΑΛΛΑΙΣΚΑΙΠΟΛΛΑΙΚΙΣ.
ΤΟΣΟΥΤΟΝΩΣΤΟΥΑΦΙΕΝΑΙ
ΤΟΑΦΙΕΣΘΑΙΠΡΟΖΕΝΟΥΝΤΟΣ·
ΗΜΑΣΔΕΙΚΑΙΤΟΙΣΟΥΔΕΝΑΔΙ
ΚΟΥΣΙΠΡΟΦΥΛΟΤΕΡΟΝΕΠΙΗ
ΡΕΑΖΕΙΝ·ΗΠΑΡΑΛΛΩΝΕΥΕΡ
ΓΕΤΕΙΣΘΑΙΚΑΙΤΟΣΑΥΤΗΝ
ΑΙΕΝΕΙΔΕΝΑΙΤΟΙΣΕΙΡΗΝΟ
ΠΟΙΟΙΣΑΠΟΙΚΕΙΑΙΕΝΕΠΕΝΑΙΑ
ΙΚΑΡΙΟΤΗΤΑΣΩΣΤΕΙΚΑΙΥΙ
ΟΥΣΘΥΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΕΣΘΑΙΑΙΟ
ΝΟΥΣΕΙΝΤΗΙΤΑΖΕΙΤΩΝΙΕΩ
ΖΟΜΕΝΩΝ·ΑΥΤΟΥΣΔΕΙΚΑΙ
ΦΙΛΕΧΟΡΩΣΕΧΟΝΤΑΣΕΠΕΙ
ΤΑΙΕΣΘΑΙΦΙΛΑΠΡΑΤΤΕΙΝ
ΘΩΝ·ΤΩΝΠΑΘΟΝΤΙΔΙΗΔΙΑΙ,
ΙΝΑΠΡΟΣΕΑΥΤΟΝΕΙΡΗΝΕΥΣΗ
ΚΑΙΚΑΤΑΛΥΣΗΤΟΝΕΝΤΙΚΟΙ
ΠΟΛΕΜΙΟΝ· ΜΗΔΑΜΩΣΩΦΙ
ΛΟΙΚΑΙΑΔΕΛΦΟΙΟΥΤΩΔΙΑ
ΠΩΛΟΥΣΘΑΙΔΕΔΟΣΘΩΣΕΝ
ΤΟΔΩΡΟΝΤΟΥΕΙΡΗΝΙΚΟΥ·
ΤΗΝΕΙΡΗΝΗΝ·ΗΝΕΝΟΣΕΝ
ΔΕΑΠΩΝΑΦΙΚΕΝΗΙΑΙ
ΩΣΠΕΡΑΛΛΟΤΙΕΖΗΤΗΡΙΟ·
ΝΑΠΟΛΕΜΟΝΕΙΔΩΜΕΝΟΤΟ
ΚΑΤΑΤΗΣΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΗΣ
ΑΥΝΑΜΕΩΣ·ΕΠΙΝΙΚΕΣΑΣ
ΔΕΛΦΟΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΟΥΣΙΝ
ΠΑΣΑΝΑΡΑΔΕΧΩΝΤΑΙ·
ΕΥΓΧΩΡΙΣΩΜΕΝΤΙΑΛΛΗΛΩ
ΙΝΑΜΕΙΖΟΝΑΝΤΙΛΑΒΩΜΕΘ
ΤΗΝΟΜΟΝΟΙΑΝΠΙΤΤΗΦ
ΜΕΝ.ΙΝΑΝΙΚΗΣΩΜΕΝΟΡΑ
ΤΕΝΟΜΟΥΣΑΝΛΗΣΕΩΣΚΑΙ
ΠΑΛΑΙΣΤΩΝΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ·
ΟΙΤΩΝΚΑΤΩΚΕΙΣΘΑΙΠΟΛ
ΛΑΙΣΙΝΙΚΩΣΙΤΟΥΣΥΠΕΡ
ΙΣΘΕΝΟΥΣ;ΤΟΥΤΟΥΣ
ΖΗΛΩΣΩΜΕΝ·ΛΗΠΤΩΝ

ΔΑΙΤΥΜΩΝΩΝΤΟΥΣΠΛΗΣΙΟ
ΤΕΡΟΥΣΙΤΩΝΕΝΔΕΟΜΕΝΩΝ·
ΩΝΟΙΜΕΝΑΜΕΤΡΩΣΕΝΕΓΚΛΙΝΗ
ΣΟΝΤΕΣΤΩΝΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ·
ΟΙΔΕΤΗΝΠΑΡΟΥΣΑΝΦΟΡΤΙΣΑΝΤΕΣ·
ΟΥΔΑΤΤΟΝΕΞΑΡΚΕΣΑΝΤΕΣΚΑΙΟΥ
ΚΑΤΕΔΥΣΑΝ·ΗΤΙΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΣΤΙΑΣΑΣΘΑΙΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ·ΙΝΑΜΗΔΕΠΑ
ΙΣΚΕΡΔΑΝΩΣΙ·ΤΑΜΕΓΑΛΑΖΗ
ΜΙΩΘΕΝΤΕΣ· ΕΓΩΜΕΝΟΥ
ΤΑΥΤΑΚΑΙΚΟΩΚΑΙΔΙΑΜΑΡ
ΤΥΡΟΜΑΙ·ΙΣΤΟΤΗΣΓΡΑΦΗΣ
ΠΟΙΩΝΟΥΠΑΥΣΟΜΑΙ· ΔΙΑΣΙ
ΟΥΣΙΩΠΗΣΟΜΑΙ·ΚΑΙΔΙΑΪΛΙΚ
ΥΚΑΝΙΣΩ· ΚΑΙΓΑΡΕΙΚΑΙΠΕΙ
ΤΥΧΗΜΑΙΟΥΕΠΙΤΟΙΣΑΝΑΙ
ΡΟΥΜΕΝΟΙΣ·ΟΙΤΙΝΕΣΟΥΤΡΥ
ΜΑΤΙΑΙΜΑΧΑΙΡΑΣ·ΟΥΔΕΤΡΥ
ΜΑΤΙΑΙΛΙΜΟΥΓΙΝΟΜΕΘΑ·ΒΥ
ΜΑΤΙΑΙΔΕΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣΦΙΛΟ
ΧΙΑΣ·ΩΝΕΚΑΣΤΟΙΣΕΙΣΘΑΙΛΟ
ΜΗΤΟΜΕΙΣΘΑΙΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
ΤΟΙΣΠΙΠΤΟΥΣΙΝ·ΥΜΕΙΣΔΕΕΙ
ΜΕΝΔΕΧΟΙΣΘΕΤΟΥΣΕΜΟΥΣΛΟ
ΓΟΥΣ·
ΤΟΥΤΟΔΕΜΕΙΝΟΝΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ·
ΕΙΔΕΔΙΑΠΤΥΟΙΤΕΚΑΙΑΠΟΡΕΙ
ΤΟΙΣΘΕΝΙΚΩΝΤΟΣΤΟΥΠΑΘΟΥ
ΤΟΛΟΓΙΣΜΟΝ·ΕΜΟΙΜΕΝΟΥ
ΚΑΝΩΣΑΦΩΣΙΩΤΑΙΣΑΙΤΑ
ΠΡΟΣΘΗΚΗΣΤΑΠΡΟΣΑΝΟΥΣ·ΟΥΔΕ
ΓΑΡΟΙΜΑΙΠΛΕΟΝΖΗΤΗΣΕΙΤΙΣ.
ΟΥΔΕΤΩΝΘΕΟΔΑΡΕΙΡΗΝΙΚΩΝ
ΤΕΚΑΙΦΙΛΟΘΕΩΝ·ΥΜΕΙΣΔΑ
ΕΙΔΕΙΗΤΕΤΑΞΗΣΘΟΥΓΑΡΕΠΙ
ΤΙΠΡΟΣΘΗΣΩΤΩΝΠΡΑΧΘΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΠΑΙΔΩΝΘΕΙΔΕΟΣΑΙΠΑ
ΤΡΙΣΟΙΣΝΟΜΟΙΣ· ΑΛΛΑΙΛΕΩΤΟΥ
ΧΟΙΤΕΚΑΙΕΙΡΗΝΙΣΟΥΤΟΛΕ
ΓΑΛΟΥΚΡΙΤΟΥ·ΝΥΝΤΕΙΚΑΙ
ΕΝΤΙΜΕΡΑΑΝΤΑΠΟΔΟΣΘΩΣ·
ΩΝΗΔΟΖΛΕΙΣΤΟΥΓΑΙΩΝΑΣ
ΤΩΝΑΙΩΝΩΝΑΜΗΝ·

μ2.
θ

ΟΥΠΛΗΣΟΜΕΝ. ΑΛΛΙΑΤΡΕΥ
ΣΩΜΕΝ· ΥΒΡΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΤΟΔΟΚΕΙ. ΤΗΙ ΥΠΕΡΗΦΑ
ΝΙΑΣ; ΚΑΝΤΑΥΘΑ ΔΟΥΛΟΝ
ΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΟΜΟΤΙΜΟΝ;
ΕΙΔΕ ΜΗ ΔΕΖΑΙΤΟ ΤΗΝ
ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ· ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΝ ΕΛΕΓΧΕΙ ΠΛΕΟΝΕ
ΚΤΟΥΜΕΝΟΣ· ΒΟΥΛΕΙΤΟΙ
ΤΑΤΟΥΘΥΠΡΟΣΤΟΝΙΠΤΑ
ΦΘΕΓΞΟΜΑΙ ΤΡΑΧΗΛΙΩΝ
ΤΑΙ ΚΑΙ ΣΙΣΑΝΡΥΟΜΕΝΟΝ·
ΛΑΟΣΜΟΥ ΤΙ ΕΠΟΙΗΣΑΣΟΙ·
Η ΤΙΝΙ ΔΙΚΗΣΑΣΘΕ· Η ΤΙ ΠΑ
ΡΡΗΣΙΑΣΑΣΟΙ· ΜΑΛΛΟΝ
ΔΕ ΠΡΟΣΕΜΟΙ ΤΟΝ ΥΒΡΙ
ΣΤΗΝ ΛΟΓΟΣ· ΚΑΙ ΩΣΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΛΛΑΞΟΝΕΠΙΤΗΡΟ
ΜΕΝΟΙΣΑΙΡΟΥΣΙ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΜ
ΤΥΧΟΝΤΩΝ ΕΤΕΡΟΔΟΞΩΝ
ΛΥΣΑΝΤΕΣ· ΜΗ ΙΣΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ
ΝΥΝ ΠΟΛΕΜΟΥΝΤΩΝ ΗΜΙ
ΝΒΑΡΒΑΡΩΝ· ΟΥΣΗ
ΤΡΙΑΣ ΛΥΟΜΕΝΗΣ ΥΝΕΣΕΩ
ΣΕΝ· ΓΕΓΟΝΑΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ
ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ
ΦΡΑΣΥΤΕΡΟΙ· ΠΑΝΤΩΣΟΝ
ΟΥΖΕΝΟΙ ΒΑΛΛΟΜΕΝΖΕ
ΝΟΥΣ· ΟΥΔ' ΑΛΛΟΓΛΩΣΣΟΥΣ
ΑΛΛΟΓΛΩΣΣΟΙ· ΟΙ ΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΤΗΣΕΥΚΑΙΡΟ
ΡΑΣ· ΑΛΛΑ ΠΑΣΥΔΕΙ ΚΑΙ ΘΕΟΝ
ΟΙ ΤΗΝ ΣΑΥΤΗΣ ΕΙΚΟΝΙΑ ΣΦΕ
ΡΟΜΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΓΟΜΕΝ·
ΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΔΕ ΤΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΜΕΛΗ ΔΙΑΠΑΝ
ΤΟΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΑΝΩΝΤΑΙ
ΘΑ· ΚΑΙ Ο ΥΧΙ ΤΟΥΤΟΥ
ΠΩΠΟΤΕ ΔΕΙΝΟΝ· ΚΑΙ ΠΕΡ
ΟΝΤΟΣ ΛΟΙΜΩΔΕΣΤΕΡΟΝ· ΑΛΛΟΤΙ

ΓΟΥΝ ΟΤΕΤΟΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΝΙΑ
ΝΗΛΙΝΟΝΕΙΔΙΖΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ
ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΚΟΛΑΖΟΝ
ΤΕΣ· Ο ΤΙ ΠΛΗΘΕΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗ
ΣΙΑΝ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΑ
ΧΥΔΙΑΠΤΥΟΝΤΕΣ ΠΟΙΜΕΝΙ
ΟΝ· Ο ΤΙ ΚΑΙ Θ· ΕΟΤΙΝ ΤΑ ΜΕΤΡΟ
ΤΕΣ· ΚΑΙ ΛΑΟΝ ΣΤΑΦΙΖΟΝ
ΤΕΣ· Ο ΤΙ ΤΗΝ ΦΑΛΑΚΙΟΝΤΙ
ΛΙΩΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΥΣ ΦΩΣΦΟ
ΡΑΣ ΥΒΡΙΖΟΝΤΕΣ· Ο ΤΙ ΤΟΥΣ
ΚΑΧΛΗΚΑΣ Θ· ΗΣΑΥΡΙΖΟΝ
ΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΥΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ
ΥΠΕΡΟΡΩΝΤΕΣ· Ο ΥΓΑΡ Ϊ ΣΑ
ΣΙΝΟΤΙ ΟΥΤΟΣΟΥΤΟΝ Φ ΑΛΑ
ΚΑΣΤΕΡΩΝ ΗΛΦ· Θ· ΟΝΩ
ΤΕΡΑ· ΚΑΙ ΛΙ Θ· ΩΝ ΔΙΑΥΓ
ΚΑΧΛΗΚΕΣ· Ο ΣΟΝ ΤΑΥΤΑ Ε
ΚΕΙΝΩΝ ΚΑΘ· ΑΡΩΤΕΡΑ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ· ΠΑ
ΛΙΝ ΑΓΑΝΑΚΤΕΙΣ ΠΑΛΙΝ Ῡ
ΒΡΙΖΕΙΣ Η ΚΑΙ ΝΗΠΙΕΤΙΕΣ;
ΜΙΚΡΟΝ ΕΠΙΣΧΕΣ ΤΗΝ ΑΠΕΙ
ΛΗΝ· ΙΝΑ Φ· Θ· ΕΓΖΩΜΑΙ·
Ο ΥΧ ῩΒΡΙΣΟΜΕΝ· ΑΛΛΕΛΕΓ
ΖΩΜΕΝ· Ο ΥΙΚΑΠΕΙΛΗΣΟ
ΜΕΝ ΑΛΛΟΝΕΙΔΙΣΩΜΕΝ.

καὶ προσοφείκην νομίζο
μεν τὴν ὕφαιρεσιν·
ἐπειδὴ οὕτως ἔχομεν·
καὶ μετὰ τῶν πιστῶν
πιστεύομεν· ἀντιφωνῆ
τοὺς καιροὺς ἀλλήλοις·
σὺ τὸν σὸν κλάδον· κἀγὼ
τοὺς ἐμοὺς· σὺ τὰ λάχανα
ἐργωτονῖουσιαν· διηγή
σαι μοι τὴν σὴν ἐπιείκει
αν· κἀγὼ τὴν ἐμὴν ἀφρο
σύνην· μᾶλλον δὲ τὴν
μέθην· πολλαὶ καὶ βλαβαὶ
καὶ γλῶσσαι φέρουσιν· ἃς
κἀὶ ὁ μέλλων ὑπολήψε
ται χρόνος· ἐμοὶ δοκεῖν
ἢ ἀνατολὴ στήλη τῶν
πραξέων· ἐγὼ δὲ τὴν ἐμὲ
μαυτοῦ διηγήσομαι·

Τίνα δὴ λιὸν ἐπήγαγον
σοι φράσει φερόμενον·
τίνας ὁπλίτας παρέταξα·
τίνας στρατηγὸν φυλά
ξαντα· καὶ τῶν ἐπιτα
χθέντων πρᾶγμα· τί
νων μυστικῶν αἵματα
φονικοῖς αἵμασιν ἔμιξα·
τίνων οἴκων ἀφροσύ
νοις ἐπαυσάμην νίκας ὁλε
θρίοις· καὶ δάκρυα τρα
γῳδίας· δάκρυα καταν

δρίσαντα εὑρισκόμενα· ὑπὲρ
δὲ ποίου δὴ νικητηρίου
χήσατο μειράκιον ἄσε
γες· ἀσχαλλογιζόμενον
καὶ καμπτόμενον· μᾶλ
λον δὲ διὰ τίνος ἐγὼ τοι
οὗτος τὸ μέγα μυστη
ριον ἔζωρχησάμην· κα
τὸ ἑδρατικὰς καὶ τιμῶν
ἀνδρῶν ἅρμα καὶ ἀνα
παυμα· καὶ πολλοῦ σεύσε
βείσας μετασαίρεας· ἀν
θ᾽ ἧν τὰ θεία μυσταγω
γήσαντας· ἐπὶ δὲ σε τίσα
νε βδηλυγμὸν ἑλλη
κὰὶ γλῶσσαν ποικίλην
χριστιανῶν ἑστηλιτεύ
ουσα· παρθένων ἀϊδως
καὶ σεμνότητος· ὀφείσαν
δρῶν μὴ δέους φρενῶν
φέρουσα· σὲ δὲ τῆς ἡλιω
μένης ἰσχύνης καὶ κατυβρι
σμένης χιτῶνα θεάτων·
καὶ ἀσεβῶν ὀφθαλμῶν προ
φήκεν φανέλεσιν ἢν·
καὶ τοῦ σοδομιτικοῦ

πυρὸς καῦσιν· ἐὰν γὰρ φθαρᾶ
τοῦ λέγειν τὴν αἰσχύνην
ἀνεκτότερους· τινὰς δὲ
παρῆκαν ἐν φθορᾷ καὶ
ὠνείδισαν· ὡς τινες
τὴν ἀπάνθρωπον φύ-
σιν δηλοῦσαν τες· ἐν
ἐγκαλέσαντες τοῖς ὄν-
μὴ τῆς εὐσεβείας ὑπὲρ
μηδὲ τῆς κοινωνίας χρά
φῆναι· ἵνα ὦσιν ὁ φεύ
φεύγομεν· οὓς ὦν διαβλά
πτουσαν· τὰ δὲ βάφη λε
λοιπουσαν τῆς ψυχῆς·
τὶς καὶ τοῦ φαίνεσθαι κρού
ἐγκλήματος ὄν-
καὶ φῆρες πάσχουσαν· καὶ
τοῦ ἐγκλήματος ὅσον· ἀλλὰ
φεῖται καὶ φῆρων ἀλ
λωνάζιον· τὴν ὧν ἐπι
σκόπων γραμματέων
τοῦ σὺν ζῆν καὶ τε
σαν· παρόντων τῶν μὴ
δὲ ἐν τῶν καὶ βοηθεῖν
οὓς ἐχόντων· πλὴν τοῦ
δακρύειν μετὰ χῦ κρέμα
σθαι· τῶν πάθειν νη
κῆσαι· καὶ τῶν τιμίων
αἱμάτι τὸν λαὸν ῥᾶν
τίσαι· καὶ τέλος ἁπάχθεῖ
σαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ χῶ
καὶ συνταφήσομένας
καὶ συνδοξασθησομένας·
χῶ τῶ τὸν κόσμον νη
κῆσαν τι διὰ τοιοῦτων
σφαγίων τε καὶ θυμά
των· τίνας πρεσβυ
τέρους ἐναντιαλφύσεις
ὕδωρ καὶ πῦρ ἐμερίσαν
το· πυρσοφάρυντες ζένῃ

ἐπὶ θαλάσσης· καὶ τὴν νῆ
συμφλεχθέντας σφῆ
ἀνηχθῆσαν· τίνες ἵνα
ταπλεῖωσι καλύψωσι
ἡμετέρων καὶ ὧν· ἐκ
ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀρχόν
των ἀπαθῶν ἐμέ
κληθῆσαν τῶν ἁπάντων
ἀντιχαριζομένων· καὶ
γαρεῖται ἐπὶ ὑμέτερος
ὑπηρέτουν· ἀλλ' οὐ νέ
μισον τῆς προαιρέσεως
τοῦ λόγου· τὸ μὲν γὰρ
ἦν τοῦ καιροῦ· τὸ δὲ τοῦ
λογισμοῦ· καὶ τὸ μὲν
τῆς τοῦ βασιλέως παρα
νομίας· τὸ δὲ τῆς τῶν
νόμων οἷς δικάζειν ἐ
χρῆν εὐναῖς σφῆσι ἵνα
τὰ παλαιότερα λέγω μὲ·
καὶ ταῦτα ἁρπῆσαν τῆς
φατρίας· τίνας περιελ
χεῖρας· ἢ τε φόνῃ κοτῶν
ἢ ζώντων ἁγίων κατε
φεύσαμεν· ἵνα τὴν πο
στὴν πολεμήσωσι τῆς
ἐπηρείας· τίνων ζο
ρίας ὧν εὐεργεσίας ἤρξα
σα· καὶ οὐ φιλοσόφων
ἱερέων δὲ σῶν ἱερὰ σῦ
στήματα· ὃ φ' ἑνὸς οὐ
κέτασε ζητοῦν· τοῦ νᾶ
τίον μένου νικᾶσι ἑνὸς
ἐποίησαν ἁμαρτύρας· ὑπὲρ
τοῦ καλοῦ σινάγνευ
οντας· τίνι ἐπεισ
γάγον πόρνας ἁγαρικοῖς
μικροῦ καὶ ἀναίμους·
τὴν περὶ τὸν λόγον ἁ
γαθείαν ἐγκαλούμενος·

Τῶν ἀστῶν εὐσεβῶν τῆς
πατρίδος ὑπερορίας. ἀν
δρῶν ἀνόμων χεῖρι παρε
δώκας. ἵν' ὡς φῆρες ἐρχθῶ
τες ἐν ἀφεγγεῖ νοΐκοις.
καὶ ἀλλήλων διαζεύχθε
τες· τοῦτο γὰρ ἦν τοῦ τῆς
τραγῳδίας βαρύτατον.
λιμῷ καὶ διψεῖ καὶ σπα
σμῷ τρόφιμα μετρ-
μενοι. καὶ ταύτην διὰ
στενῶν τῶν πορῶν.
καὶ οὐδὲ τοὺς σύνα λοὺς
τας ὁρᾶν ἐῶντες· καὶ
ταῦτα τίνες; ὧν νοῦς ἦν
ἀζιόκοσμος· οὕτω τι
μᾶται πίστιν ὕβρις· οὐ
τω ξενίζεται· ἄγνοεῖ
τε τὰ πλεῖω τούτων ἡμῶν
λιανεῖ κοσ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ἀραμάτων καὶ τῆς
ἐν τῷ ποιεῖν τρυφῆς.
ἀλλὰ τὸ πάσχον λιμῆ λιο
νι σωτέρον· τίμιόν τα
πορρωλέγειν· ἄλλα τίνες
καὶ τοῦ καιροῦ γεγόνασι
βιαιότεροι· καὶ φαλερῶι
κατα φράγμιῶν ὠφού
μενοι οἱ σὺς· ζητῶν λιού
τὸ χόρτος εὑρίσκοντες φάγιό·
τον γέροντα καὶ ἔδραλι
λίον πρᾶ· ὃν εἰς τὴν σὺν περο
ρίλσαν χθὲς ἐν ταλίφοις ἐ
δεζίωσε φ ε μεσούσης
ἡμέρας ἐν μέσῃ πόλει·
ἡμιέδεις καὶ τοὺς φονεῖς
βίλιν φορτικὸν εἰπεῖν.
ἐζήτησαν μεφάσκιν δυ
νεύοντας· ποῖα τοῦ τῶν
ἴλεως ἔσομαι σοι φησὶν πού

τῆς γραφῆς θ· τίτου
τῶν ἐπαινέσω· μᾶλλο
δὲ εἰς πόσων ὑμᾶς ἀναλη
σομαι· ἐπεὶ δὲ τοιαῦτα
τὰ καὶ τοῦτων ἔχοντα.
λεγεμονίσαι τὰ ἐλάσσω
κίας· ἵν' ἡ παυσωλία καὶ
σοσῶν· ἦν ἰσχύνωμαι·
ὧν ἐγὼ γεμάλιστα μεν
ἔυχομαι μηδενὰ λαρ
τεῖν εἰδῶν· καὶ ἀδικ-
ἐπανάγεσθαι δ' ἐυτε
ρᾶ μιερὶς αὐτῆ τῶν νεῦ
φρονούντων· καὶ γὰρ
εἰ μὴ κατηγορεῖ μὰν
τοῦ κατὰ τὸν δίκαιον
ἐν πρωτολογίᾳ γίνομαι.
χαίρω γεῦ πάλουτ-ερα
πεύομενος· μὴ σπασοί
φησιν ἡ πόλις· καὶ οὐ
δε πόλις· ἀλλὰ χωρίον
χηρὸν καὶ ἄχαρι· καὶ οὐ
γὶ τοῖς οἰκουμένοις
τοῦτο πεπονθὸς ἀλλὰ
λοις ὧν βέλτιστε ἤπεροι
πικά· εἰ περ ἔστι δεινόν·
καὶ εἰ μὴ ἐναίκων· ἀνε
χόμιαι δ' ὑστυχῶν λεγε
σφῶν γὰρ οὕτως· εἰδὲ
ἰσων· φιλοσφῶν πρό
τερον τούτων ἔγκλη
μα· εἰ μὴ νικᾶι τὸν δελ
φῖνα· καὶ κίζοι τὸ τίσ
τιμιν χερσαῖος· καὶ τὸ
βοῦν ὁ τιμὴ πελάγιος·
καὶ τὴν σμύρναν ὁ τι
μὴν ἀμφίβιος· ἢ μὴν
δὲ φησὶν τεῖχη καὶ
φάτρας καὶ ἵππικὰ κω-
βασιλεῖα· καὶ σκάλη, στοῦ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συναχθείσης ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ.

Ἐπαινοῦμεν μὲν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Γάγγρᾳ τῆς Παφλαγονίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Σαρδικῇ συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει καὶ ἀναθέματι τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρονούντων αὐτῷ· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας

εἰς σὲ εἰς ἀεὶ καὶ τὸ ἐλλιπὲς ἀεὶ
ὁ πατὴρ δεξάμενος τὸ ἀρέσαν αὐτῷ
πᾶσι μᾶλλον ἀπαιτεῖ εὐσεβῆ
δοῦλον εἰς ἀλλοτρίαν ἢ ὁ τὰ πρὸς
χρείαν οἰκῶν καὶ ἀγρόν οἰκονο-
φορεῖσθαι· τοῦ δεσπότου
καυλομένου πολυωρεῖσθαι·
μηδὲ γελοῖαν τὴν τύπα
καὶ τῶν παρούσης χάριν
σμένων· μηδ' ἀγοράζειν
τὰ πολλὰ· μηδὲ λαλεῖν
τι καὶ περιλαλεῖν ὅσα τυ-
χὸν καὶ ὡς ἔτυχεν· ὥστε
ποιῆσαι φορτικοὺς καὶ
τοὺς λοιδόρους· μηδ' ἐτῆν
νεανίλλαν τὸν ζεύξιππον
πονεῖν ἐπισκέπτεσθαι·
μηδ' οἰκίαν ἐξοικίσας ἀ-
μείβειν ὁ ὠπέγοντα τὰ τε
καὶ ἀστριζόμενον, ἄλλοι
κοῖτα πολλὰ μενεῖν ἵκα
τὴν φύτευσιν καὶ σκυφρωπία
ζοντα· καὶ καθ' ἡσυχί
αν ἐμαυτῷ εὐστοχοῦ
μενον τῶν γνησίων τῶν
πραττομένων ἐξετα
στῆ· καὶ τοῦ δεῆσαι
τυχόν ἀξιῶ διὰ τὸν
χριστόν· πῶς ταῦτα
εὐχωρεῖσθαι καὶ οὐ
κ ἐξαλεῖς· ὡς ἡδύ ἐστι
φίλαμος·

Ἐγὼ δ' οὕτω ἀρχαιοῦ
χω καὶ φιλοσοφῶ· ὥστε
ἓν ἁμαρτεῖν οὐ νομίζω καὶ κοι
νὸν ἅπασι τὸν αὐτὸν ὄ
πολλαπλασίων· κοινὴν
δὲ πλοῦν καὶ γῆν πέρι
οδον· κοινὴν ἀστε
ρωπτάζειν καὶ θεσιν

κοινὴν δὲ ἱερὰς καὶ
νυστείας κοινοῖς καὶ
εὐχαριστίαις· ἔτι δ' ὧρῶ
ἀλλαγὰς καὶ γενέσεις καὶ
καρποὺς καὶ ἀέρος ζώπυ
κ ἐπιδυναμεῖν· ἐλίσσεσθαι
δὲ πότε ἀλλοῦ πᾶσιν ὁμοί
ως τὸν κοινὸν πλοῦτον
καὶ ἀφορον· μὴ δὲ
μᾶς καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι ἢ
μᾶς καὶ τὰ φονεζῆσε
λη φθημεν· καὶ εἰς τὴν
ποστραφῆσαι μεθ' ἡ
δέως πλέον ἀλλήλων ἐχό
τες· καὶ ἔτι πρὸ τούτων·
κοινὸν λόγον· νοῦν·
προφήτας· αὐτὰ τὰ κῦ
πάθη· δι' ὧν ἀνεπλάσθη
μεν· οὐχ ὁμοίως· ὁ δὲ θεοῦ·
πάντες δὲ ἴσοι τοῦ αὐτοῦ
ἀδελφοὶ μετασχόντες·
καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου παρα
λογισθέντες· καὶ τὴν
μαρτία φανατωθέντες
καὶ διὰ τοῦ ἐπουρανίου
ἀδαμάνα σωφέντες·
καὶ πρὸς τὸ ζυλον τῆς
ζωῆς ἐπαναχθέντες
διὰ τοῦ ζύλου τῆς ἀπι
μίας σωθέντα πορευ
καμεν· ἡ πατὰ δὲ μὲ
καὶ ἡ σαλοῦ ἡ λαρμιθέν
ἡ μικρὰ τοῦ μεγάλου
πατρὸς· οὐ κατιμιάσασα
τὸν προφήτην· οὐ
δὲ παρέκ αὐτῆς μᾶλλον
ἡ παρὲ κείνου γενομέ
νη τιμιωτέρα· ἐξῆς
εἰ κείνος οὐδὲ νείκων
φῆ καὶ φιλόφημα πρὸ

γενέσεως.

καὶ χρήματι σαι βλεπω-
τὰ ἐμὰ προσφέρη· οὐ μονο-
δὲ ἀλλὰ καὶ χρείαν βασι
λέας καὶ ἱερέας· καὶ ἡγεμό-
νας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀλλο-
φύλων πρῶν πόλεων· περιδὲ
τοῦ σαούλ ἡκουσον· ὅτι
τὰ σὸν ἐστὶ τοῦ προσχη-
βασιλείαν ἔρατο· καὶ δαυ
αὐτὸς ἐκ τῶν ποιμνίων
τῶν προβάτων ἀνα
λαμβάνεται· καὶ ποιμαί
νειν τὸν ιηλ· τί δ' ἄμωσ·
ὃν καὶ πῶλος ὢν ἡσὰ καὶ κι
θάρα νικᾷ καὶ μνα· προφη
τείαν πιστεύεται; πῶσ
τὸν ἴωσηφ παρέδραμο-
ὃς καὶ δοῦλος ἐγένετο·
καὶ σιτοδοτήσαι γυπτῳ·
καὶ πρὸ πολλῶν ἡλιουρ
δῶν· ἢ τῶν ἀβραὰμ προ
πατέλθωσαν· ἀβραὰμ
χὴν εἰπὼν τομεῖζον· οὐ
μετμιάστης; λιὼν ὑσὶς
δοῦλος ἐστὶ προτερον·
ἐπὶ τὰ νόμιο φέτησ καὶ στρα
τηγὸς τῶν προ τὴν ηγῆ
τῆς ἐπαγγελίας ἐπὶ ηγου με
νων· οὐ τὰ μεγάλα καὶ
φαύλα τὰ δίκαια τὰ;
πατάμιος καὶ οἰκαρμήλος
ἡλιοῦ τοῦ πυρὸς ἁρμα
δεζάμενος· καὶ ἡλιὰ
τῆς ἐλισαίου· πλείω δυ
νηθεῖσαι τὰ σιρῶν νη
ματα· καὶ οἰκία θεὶς εἰς
ἐσθῆτα χρυσοῦ ἵππα τάμι
καὶ ἱερηλ ὁσιωάννου·
τοῦ μεγίστου τὸν ἔνδεκα νη
τοῖς γυναικῶν ἔχουσα

μετὰ τῆς τροφῆς εἰκεί
νης καὶ τῆς ζωῆς καὶ
τοῦ ἐσθῆτος ἑτοίμη
σατησὶ καὶ ὑπὲρ ταῦτα· φη
εὑρὸν τῆς ἐλεημοσύνης
συνήγορον· μετάβη
θλεέμ τὰ χθησόμενα· με
τὰ τῆς σαρκὸς ἁγίαν
σθησόμενα· ἀνθ' ὧν τὴν ἀπο
πτυστὸν καὶ ἀτίμων
ἐρημίαν· οὐ πω λέγω
χρυσοῦν ἐν ταλάντοις τι
στὸ μενον· καὶ λίθους
διαφανεῖς· πετρῶν πρω
κλήματα καὶ δάκρυα
τα· οἷς εἰ λίθοις φέροι
καὶ οἷς ἂν ἐν πολέσιν ἄτιμα·
τὰ χαῖνουσι εἰς κάλον
τῆς παῤῥησίας ἀπολαύσαι
λλὰ καὶ ζημοσθῆναι οἷς ἁρ
καὶ ὑπερόριος· τὰ χαῖ
ἐποιτὶς τῶν ἐσφράγισμέ
γραπτῶν καὶ φιλοσάρκ-
οἱ ἀπόστολοι δοῦ ζῆνοι
τῶν ἐν πολλῶν ἐφ-πάντε
καὶ πόλεων ἐκ ἐκλεγέντ
σαν· ἵνα πάντα χοῦ δρά
τὸ εὐαγγέλιον· ἵνα πάλιν δὲ
ἀλλαπεσῇ τοῦ τρισσοῦ
φωτὸς· καὶ τῆς ἁληθείας

ἄφωτιστον ὥστε καὶ τοὺς
ἑνικοτωικὰς εἰκιᾶ ἀνα
τοὺς καθημένους λυθῆ
ναι τὴν νῦν στατικὴν γνῶ
σιν· ἵνα μὲν οὖν μὴ εἰς μέσον φηὶ
εἰς τὰς ἐφ᾽ ἡμῖν. αὐτοῖς δὲ εἰς
τὴν περιτομὴν ἣν ἤκουσε
παύλου λέγοντος ἐστὶν
πέτρου Ἰουδαίᾳ τὶ παύ
λῳ κοινὸν πρὸς ταῦτα·
λουκᾶ πρὸς Ἀχαϊαν· ἀνδρέα
πρὸς τὴν Ἠπειρον· Ἰωάν
νην πρὸς Ἔφεσον· φωκᾶ
πρὸς Ἰνδικήν· μάρκῳ
πρὸς Ἰταλίαν· τί δὲ τοῖς
ἄλλοις ἐπᾶσιν ἵνα μὴ νικοφῶ
ἕκαστον λέγω πρὸς τοὺς
ὅσους ἐπεδήμησαν· ὥστε
ἢ καὶ εἰκὸς ἐπιτίμησον.
ἢ καὶ μὴ σὺ γε χώρισον·
ἢ δεῖ χρόνου τὸ τίτον ἀλη θῆ
νόλογον πρεσβυῶν.
ἐπηρεάζητην φλυαρίᾳ·
ἐπεὶ δὲ μικρὸ πρεπῶς διε
λέχθην οἱ περὶ τούτων
φέρε φιλοσοφήσωμεν καὶ
μεγαλοπρεπέστερον· πᾶ
σι μὲν οὖν τοῖς εὐσεβέσι πατρὶ
ὧ οὗτος ἡνωῖλημμένοι· εἰσὶ
ἀποτιφέμενοι τὸ πολι
τευμα· παρθένος δὲ ἐν
μέντοι κατὰ βούλησιν
ἔστιν· ὃ χοῦν εἶδε τὰ ὕστε
ρα· τὸ δὲ μὴ φύσημα
οὐ μετεῖλη φαμεν· καὶ
ὁ τηρεῖν ἐκέλευσε μέ.
καὶ μὲ φοῦ παρεστῆναι
μέσῳ. λόγον ὑφέξον
τα τῆς ἀνωφενεύγενεί
ας καὶ τῆς εἰκῆ νος· πᾶ

σι μὲν οὖν εὐγενὴς ὁ τοῦ
τοφυλάξασθαι τῆς
καὶ τῆς πρὸς τὰρχέτυ
που νεύσεως· ἀγεννὴς
ἀπαλὸς τῆς καὶ ἰσχνὲ
ας· καὶ μορφῆ νέτε
ρα νέ πιβαλὼν τῆ νῦ
φέσεως· ἀδελφὰ τῷ πατρὶ
ἀεὶ αὐτὰ καὶ τὰ γεννη
τὰ ταῦτα· τῆς προσκαίρου
ζωῆς καὶ σὺν νῆ λι-
γεγονε πατρὶς
τε γὰρ ἡμῖν προσκατέλαβε
ἕκαστος τῶν τυράννων
ἢ δυστυχήσας· ἢ σπαν
τέρως ξενοῖς καὶ πα
ροῖκοι· καὶ νέ πὶ πολὺ τὰ
ὀνόματα παίζωμεν·
καὶ γενόσευγενέσι ἐν·
ἢ τὸ πάλιν πλούσιον· ἢ
τὸν ὑφ᾽ ἡμῶν μενον·
δυσγενὲς δὲ τὸ πενῆ τῶ
πρῶν· ἢ διάφορὰ
ἢ δι᾽ ἤπειρον εἶναι· ἔπειπ-
ἄνωφενεύγενες· οὗτὸ
μὲν ἀρχέταιν ὑμῖν· τὸ δὲ
καταλύεται καὶ τοῖς μὲ
οὐδὲ οται· τοῖς δὲ γρά
φεται· οὕτω γὲ γωπε
ρὶ τούτων ἔχω· καὶ διὰ
τοῦτο σὲ μὲν ἀφίημι
τοῖς τάφοις ἀλεγάφρο
νεῖν ἢ τοῖς ἀμύθοις· ἐ
γὼ δὲ πειρῶμαι ὡς οἷον
τε ἀναιρεῖν ἐμαυ
τὸν τῆς ἀπάτης· ἵνα μὴ
φυλάξω τὴν εὐγένει
αν· ἢ ἀναλέξωμαι
υτῶν μὲν οὖν καὶ διὰ
ταῦτα ἐπεστὴν ὑμῖν

ὁ μικρὸς ἐγὼ καὶ καὶ σὸ πα
τρὶς· καὶ τοῦτο οὐχ ἑκὼν
οὐδ' ἄντε παγγέλτος κατὰ
τοὺς πολλοὺς τῶν νῦν
ἐπιπηδώντων ταῖς προ
στασίαις. ἀλλὰ κληθεὶς ὑπὸ
βίας· καὶ κατὰ σοῦ
φησὶ σφοδρῶς καὶ πνι ἡ
μικροτέρα πολεμηφεῖ
ἐντεῦθεν διαιρεῖ τὴς. καὶ
μηδενὸς τῆς πλάνης ἐλεγ
θερῶς καὶ μὴ· ἀλλ' ὅτι ἀτε
κνιάντως ἐμὲ τὴς κατεγ
χομένοις τυχὴς. ἐπὶ τοῦ
χομεν· εἰ δὲ εὐαγγέλος·
πειδὴ ἥλθον· καὶ ἰησοῦ
μετὰ φαύλης τῆς ἐξου
σίας· ἵνα μὴ κρόντι καυ
χήσωμαι τῶν τῆς ἀφρ
γυνῆς· τινὰ τῶν ἁπλή
στων ἐμὲ μιμήσασθαι μὴ
τι τοῦ καιροῦ παρεζήλω
σας· καὶ τοίγε τοι αὐτὰ ἐ
χων τὰ ὑποδείγματα·
ὧν ἡ καὶ διαλαμπρὸν
εἶναι τῶν ἠχαλεπώνησαι
σπανίων· τίνων ἐκείνων
οἱ νῦν μὴ μιμῆσθαι
τὴς ἁμεν· ποίων χρημά
των· καὶ τοίγε τοῖς ἁμ
φοτεραπλοῦς τοῦ σινῦ
περ τὴν χρείαν· οἷς ἐνδε
εἰς ἁμφοτερα· ποίον
βασιλικὸν δόγμα δια
πτυσθὲν ἐζήλωτο τυπή
σαμεν· τίνα σάρκον ἐ
φεραπεύσαμεν ἢ καθ' ὑ
μῶν· τίνων φρασυτη
τας ἀτεμήνυσαμεν·
τάλλ' εἰς ἐμὲ τίνα· ἐκεῖνη

τῆς ἐπὶ σαυτοῖς τὴν ἀλαζο
τείαν ταύτην· καὶ τὸ πε
ἔτι δὲ καὶ ἑλληνίσθην γάρ
καὶ ρὶ τῶν στεφάνου
ρηλάτων· καὶ νῦν προσευ
χόμαι λοιδορούμενοι·
εὐλογούμεν· διωκόμε
νοι ἀνεχόμεθα· βλασφη
μούμενοι παρακαλοῦ
μεν· εἰ δὲ ὁ τὶ τυραννοῦ
μενος φέρω τοῦτο δι
ὡ· χάρις δὲ σοὶ τὴν
δαιμονίαν ταύτην· καὶ
ὑπάλλων ἡμῖν ἐρικατυ
ραννούμενος· καὶ χάρις
ὁ τὶ τὴν ἐπιεικειαν ἐνε
κλιθεν ὠμότητα· λο
γίζομαι γὰρ οὐτωλιανοῦ
φιλοτερος σὲ καθ' ὑμᾶς
λογίσαιό τε χρώμενος
ποστὸν ἱερὸς τάντα
τῶν ἐμπτυσμάτων
χυσὶ ἀραπισμάτων· ὑπὲρ
οὗ σὶ διὸ ἐνοῖς ἰνδαυμοῖ
νος οὕτω λιαπάντα
τοῦ δαιμονίου στεφά
νου· ὃς τὸν νικητὴν
λίθων ἀπεστεφάνωσεν·
διοῦ σὶ καὶ μανθάνων τὴ
τοῦ βίου τραχύτητα στε
φανούμενος· ἐν οἷς δ'
καλάμου· διοῦ τὸ σαφρό
κρατος ἐπαύσατο· μιᾶς
τῆς χολῆς· ἐνεχόμε
διῶν ἡ τὴν πεῖραν ἐγ
ενέθεραπεύ θημεν·
μιᾶς τῆς ἐν τῶν ἁφεῖ
λιν μικροφυλίας· ἀν φίλη
ματι προδοθὴ· ἐλέγχει
μεν· οὐ πανταχεῖδε·

ΔΙΑ ΦΩΝΗΣ ΥΜΝΟΛΟΓΟΥΣΙΝ. ΦΩ-
ΤΟΕΙΔΕΣΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟ ΑΝΑ-
ΔΕ· ΚΑΙ ΜΙΑ ΧΑΙΡΑ ΜΙΑ ΑΛΛΟΥ
ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΝΔΙΑΣΤΗ
ΛΟΝ. ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΙ ΚΑΙ Α
ΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ· ΚΑΙ ΕΝ Η
ΣΙΝΔΟΝΙΤΙΣ ΦΕΥΓΗ. ΠΕΡΙ
ΣΤΕΛΕΙ· ΚΑΙ ΠΥΡΑΙΤΗΣΙΝΕ
ΣΟΔΟΜΙΤΙΚΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣΑ
ΓΟΝΤΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΚΛΥΣΕΙ· ΚΑ
ΛΕΣΤΗΝ ΛΑΒΙΔΙΑΙΚΑΙ
ΑΝΙΚΡΕ ΚΛΗΜΕΝΟΝ· ΕΙΔΟ
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΕΙΣΑΓΕΙΔΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΤΗΤΑ· ΠΑΝΤΑΔΕ
ΣΤΩΝ ΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ
ΛΑΝΘΡΩΠΑ· ΩΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ
ΧΥΠΑΙΘΡΙΑ ΤΩΝ ΟΙΣΤΙ
ΤΩΝ ΗΜΕΙΖΟΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΗΜΕΝ. ΕΙ ΦΥΣΙ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΩ
ΘΕΝΤΟΣ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΑΥ
ΤΟΥ ΤΟΙΣ ΟΜΟΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΕΤΑ
ΜΙΚΡΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣΑΙ ΗΜΙΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΙ ΤΑΥΤΕ ΛΟΓΙΖΟ
ΜΕΝΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ·
ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙ ΤΕ ΕΙΜΗ ΛΙΑΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΣ· ΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΙΣΙ ΣΥ
ΚΛΙΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΗΣΑ· ΕΧΟΥ
ΣΙΝΟΥΤΟΙ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ. Η
ΜΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΟΙΚΟΝ· ΟΥΤΟΙ
ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ. Η ΜΕΙΣ ΤΟΝ ΦΟΝ.
ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΕ ΝΕΟΦΑΝΕΣ ΦΥΣ
ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΣ· ΙΕΡΕΙΑ ΕΜ
ΨΥΧΑ· ΟΛΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΜΑΤΑ
ΛΟΓΙΚΑ· ΦΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΙΑ·
ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΡΟΣΚΥ
ΝΟΥΜΕΝΗΣ· ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΔΗ
ΜΟΥΣΙΟΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΟΥΣ· ΟΥ
ΤΟΙ ΦΑΣΚΟΝ· ΠΟΙΟΣ ΤΙΝ Η ΜΕΙΣ·
ΟΥΤΟΙ ΔΕ ΠΕΤΕΙΝΟΝ. Η ΜΕΙΣ
ΤΟ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ· ΟΥΤΟΙ

ΤΟ

ΒΑΛΛΕΙΝ. Η ΜΕΙΣ ΤΟ ΦΕΡΕΙ·
ΟΥΤΟΙ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟ·
Η ΜΕΙΣ ΛΟΓΟΝ ΟΙΚΕΙΟΝ ΦΑΡΜΑ
ΚΟΝ· ΕΠΟΙΗΣΑΣ ΕΑΥΤΩΝ ΔΙΩ
ΡΟΦΑΣ ΚΑΙ ΤΡΙΩΡΟΦΑΣ· Η
ΤΑ ΠΑΡΗΚΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΟΥΚ ΟΝΕΙΡΙΤΙΣΤΟΝ ΔΙΕΣΤΑΛ
ΜΕΝΟΝ Η ΦΥΡΣΙΝ· ΑΛΛΟΥ
ΠΩΤΑΥΤΑΤΗΣ ΕΜΗΝΕΠΙ
ΣΤΕΩΣΟΥ ΦΙΛΟΤΕΡΑ. ΚΑΙ
ΤΩΝ ΝΟΥΝΩΝ ΠΡΟΣΟΥΣΙΕ
ΡΟΜΑΙ· ΜΗ ΣΡΟΝΚΙΣΕΙΤΟ
ΠΟΙΚΙΛΙΟΝ ΑΛΛΟΥ ΚΕΠΙΣΡΙ
ΝΙΩΝ ΦΕΡΟΜΕΝΟΝ· ΟΥΔΕ
ΝΗΛΟΙΠΙΚΑΝΔΡΑΠΛΟΙΝ
ΛΥΣΟΙΣΑΝΕΠΙΒΑΤΟΣ· ΠΛΗΝ.
ΟΥ ΠΑΡΑΔΕΧΟΜΕΘΑ ΗΜΕΙΣ·
ΟΥΔΑΥΠΕΡ ΚΑΙΝΟΜΕΝΗ ΚΛΕ
ΠΤΑΙΣΚΑΙ ΖΕΝΟΙΣ· Ο ΦΟΜΑΙ
ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΟΙΔΑΣΚΑΙΠΛΑ
ΤΥΤΕΡΑΝ· ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΤ
ΗΝΥΝΛΥΚΩΝ· ΕΝΠΡΟΒΑ
ΤΟΙΣ ΑΡΙΦΑΜΗΣΑΙ ΜΕΔΕΙ.
ΤΥΧΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΣΙ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΕΤΑΙ ΛΙΟΙΟ
ΠΟΙΚΙΛΗΝ ΟΙΚΑΛΛΟΣ. Δ ΙΟ ΜΕ
ΓΩΝΤΙ ΦΗΣΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ·
ΟΥ ΦΕΒΟΥΜΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟ
ΠΟΙΚΙΛΙΟΝ. ΕΥΣΥΝΟΠΤΟΝ
ΓΑΡ ΟΤΙ ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ
ΜΑ· ΚΑΙ ΓΙΝΩΣΚΟΜΑΙ Υ
ΠΟ ΤΩΝ ΕΜΩΝ· ΤΟΙΑΥ
ΤΑ ΤΑ ΦΗΣΙ ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑ
ΚΑΙ ΦΑΣΙ ΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ·
ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΤΗΣ
ΦΩΝΗΣ ΜΟΥ ΑΚΟΥΕΙΣΗΣ
ΕΙ ΚΟΥΣΑΝ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΨΕΥ
ΔΟΛΟΓΩΝ ΨΕΥΔΑΧΘΗΝΑ
ΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

ΕΔΙΔΑΞΑ

κατὰ πάντα καὶ ρὸν ὅριον
ως· ὃ γὰρ μορφοῦν ἐνοις
τοῖς καιροῖς· καὶ διδάσκων
ὃν πάντως ἀλλοτριώσεται θεὸν ἢ
πνεῦμα. καὶ ἡ συναπτέρ
χοντα· ταῦτα καὶ ἀλώνι κατὸ
νομα· ὃ γὰρ ἀνωνυμαστὸν.
ὥσπερ ὁ ἀστερεὰ ριθμὸς
μενος καὶ ὁ νομαζόμε
νος· καὶ ἁκολου θοῦν μοι
κτρέφων ἀρετὴν ὕδατος
ἀναπαύσεως· ἀκολου θοῦν
εἰδε καὶ πάντι τοιοῦτων
ποιμένι· οὗ τὴν φωνὴν
ὁράτε ὅπου εἰδέωτι ἤκου
σαν· ἄλλοτριώσαι οὐ λιπὰ
κολου θήσουσιν ἀλλὰ φεύ
γοντα ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι δια
γνώστικὴν μέσην ἔχου
σιν ἤδη φωνὴν οἰκείας
καὶ ἀλλοτρίας· φεύ γον
τα οὐ λεντίνου τὴν
τοῦ ἑνὸς εἰς δύο κατα το
μὴν ὃν ἄλλον τοῦ ἁγί
ου τοῦ ἐνεργοῦν τος
στεύοντες· καὶ τὸν ἴκυ
φον καὶ τὴν σιγὴν. καὶ
τοὺς μυθικοὺς αἰῶνας.
τὰ δυσὶ ὑσαι σήσοντως
ἄδια· φεύ γον τα λιαρ
κίωνος τὸν ἑξ στοιχείων
καὶ ἀριθμῶν θεὸν· λιον
τα νοῦ τοπρόπρο πα
καὶ γυναικεῖον· λιανοῦ
τὴν ὕλην μετὰ τοῦ ὑσσω
που· νᾶ ματοῦ τὴν λά
ζωνειαν καὶ τὴν ἐνέρ
λασικὰ φαρότητα· κα
βελίου τὴν ἀναλυσιν
καὶ τὴν σύγχυσιν· καὶ

τὴν ἕνωσιν τῶν ἑπτὰ ἰκα
πόσιν· τὰ τριάδες ἐν
συναιρούντος· ἀλλοῦ ἐκ
τριῶν ὑφεστώσιν τὸν
ὁριζόντος· ἀρειοῦ καὶ
τῶν ὑπαρείων τὴν τῶν
φύσεων ἀλλοτριώσιν.
καὶ τὸ νικηφόρον ἰουδαϊκὸ.
λιον τῶν ἀγενήτων
τὴν θεότητα περιγρά
φοντος· φωτεινοῦ
τὸν κατ' ἀχὴν καὶ αἰῶνα
ρίαν ἀρχόμενον· αὐτὸν δε.
προσκυνοῦσιν τὸν πρα
καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον
πνα· λιαν θεότητα·
θ̄ν τὸν πρα· θ̄ν τὸν υἱὸν.
θ̄ν, εἰ λικρινῶς ἀχύνητο
πνα τὸ ἅγιον· λιαν φύ
σιν ἐν ἐν τρισὶ πρόσωποις.
νοερὰς τελείας· ἰσα θέας
πάσας φεστώσαις· ἀριθμῷ
διαιρεταῖς· καὶ οὐ διαιρε
ταῖς θεότητι· τούτων
παραχωρεῖ τῶν λοιπῶν
φωνῶν· πᾶσαν πειλῶ
σι λέρον· τῶν δ' ἄλλων.
λεταποιεῖ θωσανοίκου
λουμένοις·
υκᾶν ἐχεταιπρῦν ζη
λιούμενος· οὐδ' οὗτος
πνα τὸ ἅγιον· ζηλιοῦ
ται δὲ· εἰποτε καὶ εἰκτι
σμάτα· οὐ γὰρ θεοῖς τι
ζόμενον· οὐ φέρων ζη
λιούμενος οὐδὲ τῶν
τῶν τελείων ἐστίσ·
χιάπιστις· ἐν καπτίραις
εἴτ' οὖν τῶν ἀσυρφεῖν
λοι· παρατίνος ζῶντὸ

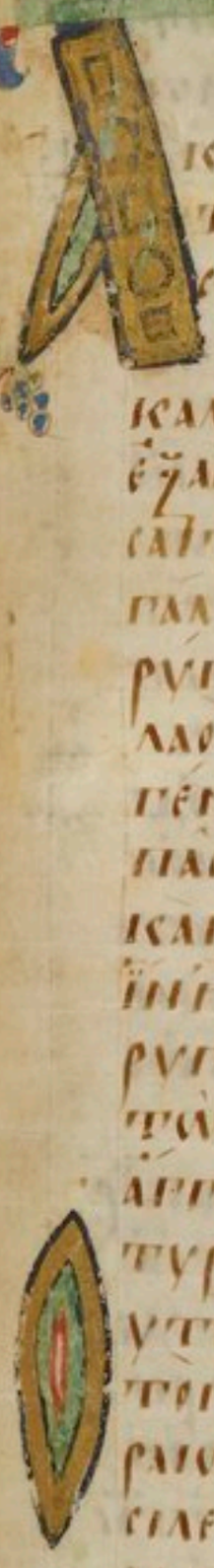
δευτερον· τι φατε θησκα
τα βαπτιζοντες· ηανα
βαπτιζοντες· εστιν ει
ναι πηγη κοινη διχα πηγης; αλ
τε χειδε πηγη ομηττιμιω
τερα; τιμια δε ει εστι
σμια και ομολογουμενα
πτιζομενος; ουκ εστιν·
ουχ ουτως· πολλαι ρεις·
υτε ευσεμναις επερανα ρχε·
ουτε ευσεμναις ελισσο γενες
λογε· ουτε ευσεμναις επο
πηνατο αγιον· οιδατι
ωλιολογησα· και τινια
πετα ζαλιην. και τινι
συνε τα ζαλιην· ουδε
χολιαι τας πιστουφω
νας διδαχθηναι και λια
φειν απιστος· ομολογη
σαι αλη φειαν. και γενε φαι
μετα τουτευδουι· ωστε
λειουμενος κατα φειν,
και ανελφινα τελεστερος·
ωιζηκομενος βαπτισθη
ναι και εννεκρωθηναι
τωυδατι· και φαπερτα
ταις ωδισιν ενα πο φανο
ταις υπνιατα. και συναρ
μοναβοντα τηγενννη
σει τον θανατον· τιμιε
ποιεις μακαριομενταυ
τωι και αθανατονπνεο φω
τιστονι και αφωτιστο·
φειονι και αθεον. ινα ναυ
αγησω· και την ελπιδα
της αναπλασεως· βραχυ
λογος· μνησθητι της
ομολογιας· εις τι εβαπτι
σθης· εις πραξαλωι·
πλην, ιουδαϊκον επι·

ειλυν; ισαλωι· ουκ ετι
μεν ιουδαϊκον· ουπω δε
τελειον· εις το αγιον πνα;
υπερευγε· τουτο τελειο·
αρουν απαλωι εις ταυτα;
η και τι κοινον τουτω
ονομα· η αι κοινον· τι
τουτο; δηλαδη το του·
εις το υϊοις οι νο νο νομα
πιστευε· και ικατευοδου
και βασιλευε· και μετε
βησεν τευθεν εις την
εκει θεν μακαριοτητα·
η δε εστιν ως ειμοι δεδο
ισει. η τουτων παντων
εις τυπωτερα καταλη
ψις· εις την φαλιεν
και η μεις εν αυτων χω
των ικωη λιων· ως η δο
ζα και το κρατος εις τους
αιωνας αμην·

ΚΑΤΑΪΩΑΝΝΗ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ
ΤΟΥΑΓΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΑΓΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΗΜΩΝ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΠΟΛΕΙ ΤΗ ΝΕΑ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΛΩΣ ΓΑΡ ΑΠΑΝΤΑΣ ΩΣΠΕΡ ΕΞ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΗΝ ΟΣΙΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣΑΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΣΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΟΙΣ ΕΔΟΘΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΟΥΔΕ ΤΟΝ ΠΟΥΡΑΝΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΑΛΛΑ ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΝ ΑΚΩΛΥΤΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΦΥΛΗ ΚΑΙ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΗ ΠΑΝΤΕΣ ΟΣΟΙ ΤΕ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΑΥΤΗ ΠΑΝΤΑ ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΗ ΤΙΣ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥΤΟΥ ΜΗ ΤΙΣ ΠΡΟΣΘΗ ΕΠ ΑΥΤΟΙΣ

τῶν ἁπάντων οὐκ ἀ-
λόγως εὐφημεῖται·
καὶ σοῦ καὶ βασιλεύσαν-
τος τοῦ καὶ σωφρονή-
σαντα καὶ βασιλεύσαν-
τα. καὶ διὰ τοῦτο ἀλλ' ἐστὶν ἁπλῆ
εὐφημία· ὥσπερ τῆς κατὰ
λύσεως τῆς εἰς θεὸν καὶ τοὺς
χριστιανοὺς παῤῥησίας.
ἔστω δὲ ἀρχὴ ἡ ἐπὶ πανευφρο-
σύνη. οὕτω δὲ καὶ τῶν λό-
γων· λόγον γὰρ ἀναφέρων
τῶν θείων χαρίσματα
σεσαλόγου οὐσίας ἱερω-
τέρον τε καὶ σεμνοφα-
νέστερον· οὐσίαν τοῦ σεβα-
στοῦ εἶδος εἶναι νομοθε-
λοῦς· καὶ πᾶσε μαγεστε-
ρᾶς οὐσίας· ὧν ἡ περιου-
σία καὶ τὸ δυνατὸν. ἄσε-
βείας ἡ πρὸς δύναμις. καὶ
ἀσεφροσύνη οὕτως ὀνομα-
σοσοφία· ἐπεὶ καὶ πᾶσα
ἡ τοῦ ἀιῶνος τούτου
δύναμις τε καὶ παίδευ-
σις· ἔνεισι τοῦ διαπορευο-
μένη. καὶ τοῦτ' εἰς ἀλη-
θείας φῶς τὸ στόρεσθαι
ἡ τοῦ ἀιῶνος τούτου
ἀνθρωπίνη σ

ὅσαι παρ' Ἑλλησιν εὑρηνται·
καὶ τοῦτο διαφέρειν αὐ
τῶν διὰ τὴν ὁλκὴν νομιά
ἐποίησεν ἔπειτα. ὅτι
λαμπαδηφορίας ὑπέλα
βεν οὐκ ἀπὸ τυχόντος
τῶν πρώτων ἀποστε
ρῆσαι μεγάλων. ὀφείλει
σφόδρα τοῦτον περιφρο
νοῦντι τοὺς λόγους
ἀλλὰ τὸν ἐλέγχοντες εἰς
ἀσέβειαν φοβούμενος·
ὡς περὶ τὴν ἰσοπολιτείαν
τὴν πρὸς Ἕλληνας ἰσχύν
ἔχοντας. ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ
γνώσει τῆς ἀληθείας
καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν
εἰκὼς ἐπισχεῖν μᾶλλον
ἀδυνάτων τέρον. ἢ τὸ
φθονοῦντι ὁμολογεῖν πλῶσαι
ἔχοντας· ἐπεὶ καὶ τὸν
τοιοῦτον μετὰ τῶν ἄλλων
ἕνα φυτεύομεν τὸν λό
γον. ὡς περ τὰς νομιζο
μένας καὶ τοῦτον τοῖς
ἀγωνίζεσθαι δεομένοις περὶ
τῆς ἀληθείας· ὡς τε δι
τοῦτο προστάξας ἀπ
τῆς ἰσχύειν μὲν εἰκῶν
ες. τοῦ δ' ἀληθεύειν οὐ
κέτ' ἄν ἐθέλειν· καὶ τοιοῦ
δ' αὐτοῦ σαφρονίλεγξε.
τὸν ἐλέγχοντα δεῦδ' ὅτι
φυγεῖν· ὅτι μὴ καὶ μᾶλ
λον ἐχόντας· ἐπεὶ καὶ τοῦ

ο-ερι ἁπάντων πολλὰ ὀφείλομεν
καὶ μάλιστα μὲν καὶ τοῖς
ἄλλοις τιμᾶν αὐτὸν ἁ
πάντων μάλιστα φειδόμενοι
μηδενὸς μηδὲ χρημά
των μηδὲ κτημάτων.
ἀλλ' οὐ καιροῦ γενομένης
καὶ τῆς τυραννίδος ἡ
φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ
ἐσώσατο τιμῶν δὲ πρὸ
τῶν ἄλλων τοὺς λόγους
τῆς ἁγίας καρποφορία
καὶ κοινωνίαν πάντων ὅσοι
τῆς χάριτος μετεῖλη
φασιν· ἀλλ' ὅλιγον ὑπὲρ
τῶν λόγων λόγος. τοσοῦ
τος· ἵνα μὴ μικρὸν ἀπο
τρέπωμεν τοῦ καιρ
οῦ πρὸς τὰ μέλλοντα
λόγῳ μᾶλλον σπουδάζει
δοκοῦμεν. ἢ οὐ χάριν
συνελαύνομεν·

Ἡ δὲ μοῖρα δικαίως ἂν
προσπαίγουσα μόλο
γος· καὶ τοῖς σωζομένοις
συμφιλοτιμήσεται· καὶ
καλέσει πάντας εἰς χορείαν
πνίκιον· ὅσοι τε ἐπὶ στε
φάνοις καὶ κλάδοις καὶ δε
ήσεσι προσεῖπον τὸν
κτίσαντα καὶ μέρας ἀπ' οὐ
λομένου λύτρωσιν τῶν
κατεχόντων πάντων
καὶ δεξιωσόμενοι τοὺς καὶ
φάρμακον τὴν οὐσα
ταῖς χυμουσαμένας ἐλπίδα
ποιούμενοι· ὅσοι τε μέ
γαλουσάντων πάντες ἀρῶ
νας καὶ ἄφλουτ. καὶ πολ
λοὶ πλησθέντες καὶ χα

λεπὰς τοῦ καιροῦ προσδο
λὰς ὁ θέατρον ἐγένετο φι
λανθρώπων καὶ ἀγγέ
λοις καὶ ἀνθρώποις κατάπτυστον
τοῦ ἀποστόλου φωνήν·
καὶ τὰ μὲν σώματα κα
μόντες τάφοι δέχε
ται· ἀπὸ τῆς δὲ διαμείναν
τες καὶ πάντα ἰσχύον
τες ἐν τῷ ἐνδυναμοῦν
τι αὐτοὺς Χ̄ν· ἤ τινα κο
σμικὴν ἀποφέροντες
καὶ σιδηρᾶν καὶ δυνά
στειαν ἢ τὴν ἀρίστην
τῶν ὑπαρχόντων μὲ
τὰ χαρᾶς προσδεχόμε
νοι· ἢ τῆς σεαυτῶν νόμῳ
λέγεται φυγαδεύσει
τες ἁδίκως· πάνδρων·
ἢ γυναικῶν· ἢ γονέων·
ἢ τέκνων· ἢ ὅσοις ἄλλοις οὗ
μᾶς μικρᾶς ὁσίως ἐσε
ῖ ὅτι τοσοῦτο κατεχόμε θα·
τοῦτον προσόλιγον
διαζεύχθέντες καὶ τῷ
Χ̄ῳ καρποφορήσαντες
αἵματι· τὰ ὑπὲρ χύμα
τα· μυρίαν εἰσενεγκόμενοι
ἐπικαὶ ἀδοιέν· ἐπικλ̄ω̄.
τὸ ἐπεβίβασας ἡμᾶς
πίτασις φαλάσσης·
διπλασθέντες ἁρπαγ
καὶ ὕδατος καὶ ἐξ ὑγρᾶ
γεσι καὶ ἀναπνοὴ·
καὶ τῆς νέας τῆς ἀνθρώπ
ρίν· ὅσοι τὸν καιρὸν τῶν
ὅλων νικόμενοι γίνεσ
θε· καὶ μὲ χριστοῦ τοῦ
τοὺς λογισμοὺς ὑγιαί

νοντες. ποῖα δὲ τῆς προ
νοίας λόγοις οὐκ ἔλιβατεύ
σαντες. ἐκ τῶν ἐναντί
ων πολλάκις τὰ βέλτιόν
δι οἰκουμένης. καὶ τῇ
χριστότητι προσκαλού
μένης τὴν ἐπανόρω
σιν. ἀλλὰ διαπτώχειαν
ψυχῆς καὶ σοφότητα.
ἐν τῶν ὑπερηφανευ
σαμένων τοῦ λο
γισμοῦ ἐμπυριζομένοι
τε καὶ ἁμαρτωλοὶ καὶ
ἐν ἁμαρτωλῶν μὴ
ὑφέροντες. ὁ δὲ μὴ φη
σὶ φθονῶν. οὐδὲ ὑπο
μένοντες τοῦ θεοῦ τὴν
βουλὴν καὶ πρὸς τὸ πέρας
μακροθυμοῦντες.
δοῦλοι τε ὄντες τῶν πά
ντων ἐπαρόντων καὶ τῶν
ὁρωμένων. τοῖς τοιού
τοις ἀναβεβαιοῦν
ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν·

Καλῶ καὶ τὰς ἐπτὰ τοῦ με
γαλοψύχου περὶ τὴν τοῦ
κόσμου τοῦδε οἴκησιν
καὶ τὸ μεγαθέατρον·
καὶ καλῶ γε τοῖς σῆς αὐ
γῆς ῥήμασι· γυναῖκες ἔρχο
μεναι ἀπὸ θέας δεῦτε·
καὶ τοῦτο τῆς ψυχῆς οἱ
μαι ἐκτὸς εἶναι περιπλα
νήσεως ἐπιστρέφασαι.
σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅ
τι ἐγώ τε ὁ
τι ἐγώ τε ἐστι νοῦς ὁ
τοῦ μενοῦν ἐν τοῖς ἐφ' ἑ
αὐτῷ ἐν ἀκινή
τοις τε ἐν πᾶσι νοῦς
ἐποίησε φαυλίσαι τε

ρας. καὶ τοῖς νῦν ἐναρ
γέστερον· εἰ φθονεῖ τοῦ
χορομένου καὶ κεῖ
νο τὸ εὐεπίπλαστον σὺν ἡ
μῖν πτέρωτῶν φῶν προσᾶ
δον. οὐκ ἐβδελύξατο ὦδὴν
οὐδὲ ἀδοκίμαστον. ἀλλὰ καὶ
τῆς δεῦρο ἀποστάσεως
ἀζιοῦμενον· πιστεύω
δὲ. οὕτω καὶ μετ' ὀλίγον
ἀζιωθησόμενον. οὐκοῦ
δ' ὅτι πάθον. ἐζαίφνις
μεθαρμόζεται τε καὶ
μετατάττεται· καὶ οὐ
δὲ εὔποτε τῆς κοινῆς εὐφρο
συνῆς οἶκαι θαυμάζω
μᾶλλον. εἰς τὰ ὄπισθεν ἐρ
χεται. ἀλλ' ἁπλανῆς τὴν σὴν
οὐσεύργαθον τινα τὰ
τὴν χορείαν οὐδὲ ἔναρ
μόνιον· τοσοῦτον γὰρ
ἴσως εἰπεῖν καὶ αὐτὸ ἀ
σοῦν· ἀλλ' ὁποῖα καὶ τί
να ζῆσαι σε λέγει
ὄζηλος. ἀλλ' ἁπλῆ στῖσι σρα
τεῖ. καὶ σαφέζω τοῦλό
γου τοῦ πάθες. ἀπὸ τῆς
ἐλπίδος· ἔτι μὴ γὰρ ἐπ
τὰ μέλη· ἔτι δὲ ἀμμπνέ
οντι τῆς πρὸς ἀγάπης τῆς
παρούσης ὑπεροφίας· καὶ
διὰ τοῦτο τῆς ποιᾶς μᾶλλα
ἰσχυρότερος· ἢ ὅσῳ
μείζων θερμότερον·

Μιᾶς δὲ ἁρπαν ἐν ψυχῶν
γενομένων τοῖς σὺν τῇ
πανηγύρεως στεφάνων
μένοις καὶ ἀγαπῶν. καὶ οὐ
δὲ ἐπαίοντας ἐσομένους
τοὺς νῦν· οὐ δὲ ἀποθανομένους

πὶς ἑαυτῶν ἀπωλείας ἀ
ποδυρόμενος. τοῦτο
γὰρ τῆς πλήγης αὐτῶν
τὸ ἕλκος ἰνότατον. ἀπὸ
κεφαλῆς τῶν ἀδίκως οἱ
σταρέντες οὐκ ἐπιτηδεῖ
στερεὰν πέτραν καὶ ἀσφα
στον. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ζωρᾶ
τεῖ καὶ ἀγονον ἠϊόνα δὲ οἱ τὰ
λογῶν προσελθόντες ἐπὶ
πολλοὺς καὶ ὀλίγους πίστη.
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει νοῦν
φρονεῖν ἐς χάνατεί
λαντες καὶ πρὸς κυβερνή
τας. ἵνα τοῖς σπλάγχνοις ἁ
ρεσκεῖν· ἐπεὶ τὰ ὕπο βρα
χέα στοῦ ὑπονηροῦ πρὸς
βολὰς· καὶ ὀλίγου πείρα
σιν ὠκύνησαν ὡς. ἔχθη
ραν φήσαντες καὶ ἀπέφανο
καὶ τοῦτων ἐπιχείρους
καὶ καλὰ λόγια ποιεῖσθαι
ἰστέον τῆς παλαιᾶς γρα
φῆς. ὅσοι καλῶς δὲ πρὸς ὀλίγον
ἀντέβησαν τοῖς καιροῖς.
καὶ τοῖς τὴν καλὴν
καλὰ ἰχνηλατήσαντες
καὶ ἀγωνιζόμενοι. ἀπὸ τοῦ
ἀναβαίνοντος εἰς ὕψος καὶ
καλῶς ἤρξαντο ἰχνηλά
τησαντος. ἀλλ' εἰς περι
ουσίας ἐφάνησαν πονη
ρούτεις καὶ εὐώνοι· οὐδὲ
προσόλιγον ἀντίσχον
τες. οὐδὲ γενόμενοι αὐ
τοῖς τὴν ὀφθαλμῆς ἕ
ξιν πειρασθοῦσι διὰ τὸν λόγο
σκαν δαλισθέντες· ἀλ
λὰ πρὸς καιροὺς ἐράσθε
ὑπηρεσίας δυνάστει

ἀλλὰ κρᾶς. οἱ δὲ λοιποὶ τῆ
ἑαυτῶν σωτηρίαν ἀ
πεπλανήσαντες
ἐπεὶ δὲ ἀνέκαθεν ἦρξαν
τῶν λόγων τοῦ χορεύ του
παῤῥησία. φερέσθω δὲ
καὶ ἡ σύγκρισις ἡμῶν πρὸς
σωμάτων καὶ ψυχῆς. καὶ
μιᾶ ἀναλάκοντες φω-
νῇ. ἑνὶ συναρμόσθε
τε τῷ κυρίῳ. τὴν ἐπὶ νίκι
ον ἀδωμένην εἰς εἰρήν
ην ὡδήν. ἵνα πρὸ τρέσεν
ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς αἰσχύνης.
τῆς ἔρυθρᾶς καὶ ὑφ' ὕδρεις
θαλάσσης. ἐξ ἧς ἀρχόμενος
λαὸς καὶ ἀπαίρων
λέγεται τὸ τυχὸν πανον
ἀσώμενον τῷ ἰσχυρῷ δό
ξῃ γὰρ δὲ ἀσταται ἵπ
πος καὶ ἀναβάτης ἐρ
ρίφη· ὑψίστης δὲ ἐφάλασσαν.
τοῦτο ἀραλέφ ἀρμοῖς
τῆς ὠδῆς. ἄλλ' ὅτι φι
λονεικίαν αὐτῶν· καὶ ὅτως
αὐτὸς ἐδίκαιώσεν. ὁ
ποιῶν πάντα καὶ μέ
τας κεύαζων· εἰπέτου
τῆς ἑαυτοῦ προφή
τεις ἀλλως φιλοσόφων
ἑνὸς ἐν τῷ λαῷ δὲ ἐστρεπῶν
ἐστο πρωϊσία φανα
του· καὶ ἱερὰν εἰσην
ἰσταὶ σύσκοταζων· καὶ
ὀιονεὶ δι' αὐτοῦ
νοσ. διεύθυνε καὶ
ἐξ ἁπάντων τὸν πάντα
κόσμον· καὶ πᾶν ἱερ
ρας ἀλεύοντα ἀπεόμδις
κινσαλεύοντα· ταῖς

μεταβολαῖς μενεικινοῦ
μενα ἢ καὶ περιτρεπόμε
να· ἢ καὶ ἄλλως τε ἄλλως σε ἔχο
ντα. τῆ τάχει δὲ τῆς προ
νοίας σπαγαῖς καὶ λύσεσιν ἢ τα.
ἢ κὰν διὰ τῶν ἐναντίων
ὁδεύη· τῷ λογισμῷ μὲν δη
λωτὴν ἴλιγγον δὲ ἀγνοου
μένην· ὅσα θ' ἑλὼν ἂν δυ
νάσται ἀπὸ φρονῶν· καὶ
ἂν ὑπονοήσῃ τοῖς σοφοῖς
διαδήλατι παραττῆς
σθαι καὶ τοῦ τολλὰ βά
πτων γραφῆς· ὅτῳ ἂν σὺν
ἄδυνατοῦσι θαρσοῦσι περι
σθεῖς· καὶ συντρίβων ἃ
μαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ
βραχίονας· καὶ πάντα
παράλογα ὧδε· ὅπως σὲ
κἀκεῖνο ἢ τὴ ἀνή
κιστον ὄλεθρον ὑπάρ
ρουντων μοι τὴν ὠ
δὴν· καὶ συνεπαινέσον
των τὸ χαριστήριον·
δι' οὗ σώσασθαι τοῦ ἄσε
βοῦς καὶ τὴν ὑπερτάς
κεδρους ἐπάρσιν· καὶ τὴ
ἐκστῆναι σε τιεῖναι κα
θαίρεσιν· ὃ τὰ ἀπ' αὐτοῦ
παρελθεῖν δυνηθῶμεν
τάχει καὶ ἀσφαλείᾳ πο
δὸς τὴν ἀσέβειαν· τίς
ταῦτα πρὸς ἀχθήσεται
γραῖ καὶ διηγήσεται τὰ
τὰ θεῖα δι' ἡμῶν ἐνέρ
τις ἀλήσεται δύνα
στεῖας τοῦ ἰσχύοντος τὰς
ποιήσεται τὰς αἰνέ
σεις αὐτοῦ· τὴν ἀφωνῆ
ἢ τὴν ἀλόγου δύναμιν

ἐξίσωσεν τῷ φάσματι·
τις γενέτρι θεν ὅπλον καὶ
ρομφαίαν καὶ πόλεμον·
τις γενέφλασεν τὰς κε
φαλὰς τῶν δρακόντων
ἐπὶ τοῦ ὕδατος· τις ἐ
δώκεν αὐτὸν βρῶμα
λαοῖς αἰθίοψι παρέδωκε· τίς
ἔστησεν ἢ ἐσάλευσεν τὴν
κατάγειδα· τίς ἔπεσεν ἢ
φάλαγγες ἰσχυρῶν παρεφήλων
σοι καὶ ἐν σοὶ συντρίβη
σονται αἱ συντριβαί·
καὶ μέντοι καὶ συντρί
φασι ἐπὶ πολὺ μετε
ωρισθέντα καὶ ἀναζέ
σαντα· τίς ἐπάνω τῶν φε
ων καὶ σορπίων πα
τεῖν ἐδωρήσατο· οὗ σὲ
τιλαφρατῆν πτερνᾶν
τηρούντων ὧν ἐνίκα
τὰ κρίσις· ἀλλὰ φανερῶς
ἐπανίστασθε ἐνώνικαι
δικαιρόντων τὴν νίκε
φαλὴν· ἣν πατεῖσθαι
κατεδικάσθησαν· τίς
ὁποίησας ῥίζας καὶ δι
καιοσύνην ἀδόκητον·
τίς ὁμῆ πάντες ὧν ἐπι
φεῖς τὴν ῥάβδον τῶν
ἁμαρτωλῶν· ἆρα φαρ
ρῆσαι χρὴ τῷ κληρωτῷ
δικαίων ἐπεῖν; ἢ ὁ τοῦ
του μετριώτερον· τῶ
κληρωτῷ πάντοτε
νῶς ἐσόντων· ὑγιὰρ
ὠδικαίοι παρεδόθη
μεν· τοῦτο γὰρ ὀλίγοι
καὶ ὀλιγάκις· ἵνα ὦσὰ φλη
τὰ γεννάοι τὸν πειρα

ϲτηνικαταισχυνωσιν·
ἀλλ᾽ὡς ἁμαρτάνοντες κα
τελεγχθησομεν· ἐὰν γὰρ λε
γθῶσιν ἰσοδαιμονικοὶ
τεκαὶπατρικοὶ· ὅσοι
σωφρονικοὶ ἦσαν πατέρ
τες· καὶ ὅσοι προσάντον
ἐπιστρέφοντο θεὸν
φέντες· ἢ λεγέτωσαν γὰρ·
οὐτῶν οὐκ ἀδε· καὶ πε
παίδευκεν· οὐτὴν ὀργὴ
δε· διὰ μὲν τοῦτο ἡμᾶς
κηνυστοφιλάνθρ. καὶ
τὴν ὑπολήψεως καὶ
τὴν ἀνέσεως·

Τί οὖν οἱ πεισθέντες
ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐλεγθῆ
ἐν τοῖς λαοῖς· ἰσχύσατε
οἱ καὶ δυνατοί· ἰσχὺν δυνα
τὸς ἐν πολέμῳ· μὴ ἀνέν
ρίσκων φωνήν· ἐν μὲ
λος τῶν παρόντων πῶς
ἅγιον· ἵνα εἴ ἀσπρόκῃ
ἀνέφορέγατο· σφόδρα
τῶν ὑμῖν καιρῶν πρέπον
σαν· καὶ τῶν μεγεφείτις
ἐν ὑπερβασίᾳ ἀμιλλωμένη·
εὐφραινέσθω ὁ οὐνος
ἀνωθεν· καὶ ἀπεφέλαι
ρανάτων σανδικαιοσύνη·
ῥιζάτων ταόρη εὐφροσυ
νη· ἵνα οἱ βουνοὶ ἀγαλ
λίασιν· ἐπὶ καὶ κτίσις
πᾶσα καὶ δυνάμεις οὐρα
νιοι· καὶ τῶν ἐτοιούτων
ὡς τρεδὴ ὁ ἐλιος λογοσσυ
νεπαισθάνοιτ᾽ ἀν· οὐ γὰρ
συστενάζει κιονικαὶ
συνωδὴ νεὶ δουλεύου
σα τῇ φορᾷ· τοῖς κατὰ

λέγωγινομένοις τε καὶ
ἀπογινομένοις· ἀπὸ κα
ρδοῖς οὐ τὸ τέλος τοῦ
τωνικαὶ τῆς ἀπὸ καλυ
πτη, ἵνα καὶ ἀν τῆ τὸ πε
τυχηκυρίς ἐλπιζομένης
ἐλευθερίας· ὧν ἡνιὰ κου
σα τοῦ τοῖς προσδεδεμέ
νη διὰ τὴν τοῦ ἀνθρω
που ῥυτὶς ἀν προσδυναμιν.
ἀλλὰ καὶ συνδοξάζεται καὶ
συναγάλλεται τοῖς τοῦ
θ· υτεκνοις εὐφραινο
μένοις· τοιγαροῦν· ὃ
γὰρ ἀφέζομαι· θεῖων φω
νῶν· θειανέζηπρουμε
νος δυναμιν· ἀγαλλιά
σθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω
ὡς κρίνον· ὑπχαρὰχθέ
ἐ καὶ πρωπηλώσιτε ἐδοκει
ἐ καὶ ἀναναρος ἐσκληρία.
ἐ καὶ πᾶσ᾽ τῶν φ· θ· ονερῶν
ἐ καὶ ἀτερπεῖχειρώνι
τησ᾽ εὐεβείας τε ὡς συνε
σταλμένος· ὁ τηλεήσε
ἐ σ᾽ τὸ ναὸν αὐτοῦ· καὶ
τὴν ἐ κληρονομιαν αὐ
τοῦ· ὁ τι ἐ ποίησε θαυμαστὰ
πράγματα· ὃ δὲ ἐν ἀρχαί
ἀνάληφθη ἐν· ἡδὲ ἐν·
ἐ υδοκεῖ ἐπὶ τοὺς φο
ἐ βουμένους αὐτὸν· καὶ
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· ὁ τι σὺ νε
τραλμένος· ὁ τι ἐλεήσε
ἐ σ᾽ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ
τὴν ἐ κληρονομιαν αὐ
τοῦ· ὁ τι σὺ ἐ κατάλοιπε
ὁ τι ἐ ποίησε θαυμαστὰ
πράγματα· ὃ δὲ ἐν ἀρχαί
ἀνάληφθη ἐν· ἡδὲ ἐν·
ἐ υδοκεῖ ἐπὶ τοὺς φο
βουμένους αὐτὸν· καὶ
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· ὁ τι σὺ νε
τριτῇ ἐπύλας χαλκᾶς· καὶ
κλοχλοῦσσιδηροῦσσυνε
φλασεν· ὁ τι διὰ τασσάνο
κλασπλακῶν ἐ ταπεινω
θῆναι· ἀλλὰ νεικλαθῆναι·

καὶ τῆς παῤῥησίας συντρι-
βείσης ἐρρύσθη λιθένη
χάριτι τοῦ καλέσαντος
ἡλίας καὶ τοὺς τὰ πεπιθὸς
τῆς καρδίας παρακαλοῦν
τος ὁρᾶτε ὅπως μὴ
κωλυθῆναι φθείρας
καὶ ῥήσεις καὶ διανοήμα
σι καὶ οὐσίδι ὅπως ἄλλο
τρίοις ἐπαίρομαι τρέκαι
καλλωπίζομαι καὶ οὐκ
ἐρέω φοῦς ὑφ' ἡδονῆς
γίνομαι ἀγωνιάζων τε
ἅπαν τα πεῖσαι καὶ ἀπ-
θρῶπινον ἄλλα ἄλλοις
συναιβάζων καὶ συνα-
λοιζων καὶ εἰς ἐν ἀγων
τα τοῦ αὐτοῦ γῆς.

Προτερον ἐρῶ μὲν ὑμῖν δεῖ
κνυτον θυτα φανία
σιαν ἐν ᾧ χρὴ τα φέλε
γος ἡμᾶς ἀπαλλάσσο
μενος νῦν δὲ ἀσωζόμε
νος καὶ διασωζωμένας
λατρῶν ἐν
μικρῷ ὑλωτὸν ἰκόσμο.
φυτόν τῶν οἰκουμέ
νης ἐπίσκαυσιν ἵνα μὴ
κοσμικὸν πάλιν ἔυσε
βες τέροις σοῖς κτίσιν
ἀβραὰμ καλούμενος καὶ
παῖδα παῤῥησίαν τη
λυμένος· εἰς πίστιν ἐ
τέρου τοῦ ἐπαγγελλε
νου σπέρματος καὶ τὸ
μονογενῆ προσφέρων
θυσίαν πρόθυμον· καὶ
ἱερεῖον ζῶν ἀντὶ τοῦ
παιδὸς κομιζόμενος·
παράδοξος εὐσεβῶν ἀπων

λεία· πυρὶ καθαιρόμενα
καλυφθέντων εὐσεβῶ
κοπὴ παραδοξοτέρα
στρηλατὸς τῆς προσ
καὶ κοπτέρων
φρίαμβεύουσα ἰωσὴφ
τε περιπρασκόμενος· καὶ
ἐρωμένος· καὶ σωφρο.
καὶ παρὰ θυσφόρου
νος καὶ ἐλευθερούμενος·
καὶ δυνάστευων καὶ
τοδοτονέπὶ οἰκονομία
μείζονι λυσιτέλεσθε
φανέντα ζῶν θυμένος· κ.
πολιοφέτου μένος καὶ
πολιοφέτων· καὶ θεσφα
ραὼ τιμόμενος· καὶ προς
τὴν τῆς ἐπαγγελι
ας τῶν ἐπλέζητούμενος·
ἀπὸ γυπτίων περιθαλ
μενάμαστρες· καὶ ὧν
τηρίατῶν πονομέ
νων ἐν μέσοις τοῖς ἀπο
πτίοις θαλάσσατε ὑπο
χωροῦσα βάδην· καὶ συ
νοδοιπόρων· καὶ τοὺς
μέσων ζῶν παραπαρα
πομένους δεκάτην
φυσιν ἐαυτῆς ἐπιῤῥέ
ουσα τάλαντεόσα τοῦτοις
ἐπικολούθησε στῦλος
πεφελῆς ἐπισκιάζων
ἡμέρας στῦλος πῦρος
φωτίζων νύκτος·
καὶ ὁδηγοῦντες ἀλφό
τερον ἄρτος ὃν μένος ἐσθιέ
ρων· ὃ τρομεζόμενον
πελτομένον ὃν μέν
τῆς χρείας μένος τρος·
τοδεῖ καὶ ὑπερτῆς χρεί

ὕδωρ ἐκ πέτρας τομὲν
εἰς διδόμενον, τὸ δὲ γλυ
καινόμενον· ἁλιάλης
εὐχὴ κατὰ πολεμούλε
νος· καὶ χεὶρ ὠνάπορρι
πτωι καὶ μυστικῶς χίλι
τι· ἥλιος τεῖς ταλιενος
ἰκὰ ἰσελήνη κατέχολιε
νη· καὶ Ἰορδάνης ἁλικο
πτόμενος· τεῖχη κατα
σεισόμενα ἱερέων ὑπερίδ··
καὶ σαλπίγγων ἠχώ· καὶ
ἁρι θμῷ δυνάμιν ἐχον
τρι· τῆς καὶ ποίκος· ἑνάλλαξ
ὑ όμενα πρὸς καὶ ἄβροχα
διαμένοντα· δυνάμις
ἐμφρίζι· στρατιᾶς ὅλης
ἀντίρροπος λογάδες ὅλι
γοι λίτονητες· καὶ νικᾶ
πιστευόμενοι· καὶ νι
κῶντες κατὰ τὰς ἑλλη
δικὸ βραχυ ἁριθμὸς· τὰς
πλείονας χιλιάδας·

Τιλιεδὲ ἱκαταριθ·μεῖνε
ἱκαστα· ὁ δὲ ἀὐτοῦ χῦκα
τὰ τῆν ἐνεωτηριὸν ἀὐτὸ
παρουσίαν καὶ ἁρικωσιν·
ὅσα λιε τ̄ ἐκεῖνο ντες καὶ
δ̄ ἐκεῖνου τοῖς ἱεροῖς ἀ̄
ποστόλοις ἀὐτοῦ καὶ ὕ
πηρέταις τοῦ λογου τε
θαύματο ὑργηται· πο
σαι τὰ ὐτὰ καὶ βιβλοις καὶ
λιπῆμαι φέρουσι· τὰ δε
δημῶν· δ̄ ὗτε ἑκοῦσα τε
καὶ δι ηγησόμενοι πάντες
οἱ σ̄ ο βούμενοι τὸν θ̄ν·
ὅπως καὶ ἡγησῶνται ἑνε ἑ̄τέ
ρα· καὶ διδασχαὶ γενεῶν·
τῆς τοῦ θ̄υ δυνάστειας

τὰ θαύματα· ἐπεὶ δὲ οὐ
χοῖόν τε τὰῦτα δηλῶ
σαι· μὴ τὸ τοῦ κινδύνῳ
παραστῆσαν τὰς λέγε
τοος· τοῦ τοδὲ οὐ χοῖόν τε·
μὴ τὸ τοῦ τροπου ἱσαῖο
πφ ἐδιελέγξαν τας· καὶ
ἐ ζοῖων ἀρχῶν καὶ τῆς
καὶ σίας σπερμάτων· ἐπὶ
τῆν καὶ σοδαιμονίαν
τὰῦ τῆν ἐ ζέπεσε· καὶ κα
τὰ μικρον τῆν ἀσεβει
αν συναυ ξῆσας· ὥσπερ
τὸν ἴον· τῶν ἑρπετῶ
καὶ τῶν θ̄ηρίων ὄσα
πικρότατα· πάν τα λιε
ὄυ νε κτραγῳδεῖν τὰε
κεῖνου· βιβλοις καὶ ἴστο
ριαις παρισομεν· οὐ γὰρ
ἡλίῖν τες χολιλιαις πρό
τερα τῆς παρουσης ὑπο
θέσεως τραγῳδεῖν· ἀὐτοῖ
δὲ ὀλίγαε ἰς πολλῶν διε λ
θόντες· στηλογραφία
ὥσπερ τινα τοῖς λιθ·οῖ
λιαις καταλειφομεν.
ἐπὶ τὰ ἰκυρίων πατρὶ καὶ
περιφανεστατων
καθ ἑκεῖνοι τῶν λογῳ
χωρίσαντες·

Ἑκεῖνος· ἐν λιεν καὶ πρ··
τον· ὑπὸ τοῦ μεγάλου
κωνσταντίου σωθεὶς·
ἀρτι παρα τοῦ πρὸς δι αδε
ξαλιένου τοῖς κρατος· ἡνι
κα τος στρατιῶν τικον
ἐ ζῶπλαις φιλικα τῶν
ἐν τελεῖ καὶ νοτο
μοῦ νφοβῶ καὶ νοτο
λιας· καὶ δι ἀπέων πρόστα

τῶν νικαφόρων τὰ βα-
σίλεια· καὶ σωφρόνων τὴν
τῶν ἀδελφῶν σωτηρίαν·
πιστὸν καὶ παράδοξον. οὐ
τε τῶν φῶν χάριν ἔχει τῆς
σωτηρίας· οὔτε τῶν βασι
λέων ἀπόστασιν τῶν
νικηφόρων πολεμίων·
ἀναγκαίων διαιτήσεως
καὶ θεραπείας· ἐν τοῖς
τῶν βασιλικῶν χωρίων
ἢ ζώων τὸ παρὰ τοῦ φι
λανθρώπου βασιλέ
ως· ὡς τοῦ γένους εἶδος
νομῆς τῆς βασιλείας τρέ
φον μενοι· ὁμοῦ μὲν ἀπολο
γίαν ἐπινοοῦντος τῶν
νεωτερισθέντων ἐν
ἀρχῇ τῆς βασιλείας· ὡς
ὑπὸ κατεῖχεν οὐ γνώμη
τε τολμηθέντων· ὁμοῦ
δὲ καὶ τὸ μεγαλόψυχον
ἐπιδείξασθαι ζητοῦν
τος τῆς κοινωνίας τῆς βα
σιλείας· καὶ τρίτον τὴν
ἀρχὴν κατάστησασθαι
ταῖς προσφυκαὶ βεβαιο
τέραν. ὃ περὶ ἣν διανοού
μενον χρεῖττον τέραν σο
φώτερα

Ἐπειδὴ τὸν ἀπὸ πάντων
σχολὴν τῆς μεγάλου βασιλέ
ως μέλλουσι σέβεσθαι καὶ μεγα
λύνειν· τῆς δὲ ἣν
λικίας καὶ τῆς σελή
δος παιδευτέραις τῶν
ἀρχὴν ὑπερασπούσαις.

ἐχρῶν τὸ μὲν καὶ τῶν
ἄλλων παιδευταῖς ἀνα
τολῶν. πᾶσαν τὴν
ἐγκύκλιον παίδευσιν
εἰς παιδεύσεσθαι τοσαύτους.
τοῦ φείδου καὶ βασιλέως·
ἐχρῶν τοδὲ καὶ τῆς κα
θημᾶς φιλοσοφίας παρε
ὃν οὐ τὴν περὶ λόγους μό
νον. ἀλλ' ὅσης καὶ διὰ τῶν
ἱερῶν ἐχεῖτο εὐσεβεσ-
άνδρῶν τρεφοίσεπουδαι
ότατοις προσομιλοῦν
τες καὶ πράξεων ταῖς
χαρίεσταταῖς· καὶ πολ
λὴν ἔχουσαι τὴν ἀρε
τὴν τὴν ἐπιδείξιν
τῶν μὲν πρώτων φέρο
τες αὐτοὺς ἐπὶ τέλε
ς ἄνω· ὡς τε καὶ τῆς ἀφε
ν παναγίων σκηνῆ
λαῶν βιβλους· οὐδὲ νόσε
λατρεῖον εἰσαῦθις ἀνα τοῖς
τοῦτο εἶναι νομίζον
τες. ἀλλὰ καὶ πάντων
μείζονα καλλωπισμα
τὴν εὐσέβειαν· μαρτύ
ρων τε λιπαρεστάτοις καὶ λαμ
φανεστάτοις καὶ λαμπα
φανεστάτοις φιλοτιμι
αις· καὶ πᾶσιν οἷς σοφεῖος
φόβος χαρας τιμίζε
ται· τὸ φιλόσοφον καὶ
φιλόχριστον καὶ τελε
σιν· ὃ μὲν καὶ κατὰ
ἀληθειαν εὐσεβῶν·
καὶ γαρ ἡνέγκαι καὶ τὴν φυ
σιν θεραπόστερος· ἀλλοῦ
γνησιος εἰ εὐσέβειαν·
ὃ δὲ τὸ νικᾶν ρὸν ἔχων

λιενος· καὶ κρύπτων
ἐνέπιε κείας πλασματι
καὶ σόφος· τεις λιήριο
δε· καὶ γαρ οὐκ ἀνδυναι
μην παραδραμεῖν το
συμβαν· ἀυμα· σφοδρα
τε μην μην ἅγιον· καὶ
πολλους παιδευσαι τῶν
ἀσεβοῦν δυνάμενον·
καὶ μην ὀνμὲν τοις λιαρ
τυσιν ὑπερῆπον ἀλφό
τερος· καὶ ἀντε φιλοτι
λιοῦν τολμᾶν προῦσαλ
λιλοις· καὶ χειρι πολλῆ
καὶ δαπάνη τὸν ὅμοιον
ἐγείροντες· ἐπειδεοὐ
κ ἐκτησαὐτῆς προαιρέ
σεως· οὐδὲ εἰς ὁμοιον πε
ρας προεβαινεν ἀλφοῖ
ρος ὁμόνοος· τοὐμὲν γαρ
τὸ ἑρμονῆν ὑετοις καὶ σα
τὰ λογον ἐχώρει· τοῦ πρε
σβυτέρου λεγωτῶν ἀδελ
φῶν· διατοῦτ' ὑτὴν ἐ
πιδοσιν ἑτοιμως προσι
εμενου· κατὰ τὴν ἀβε
φυσιαν· ὀρθῶς καὶ προσε
νεχθεῖσαν διαιρε
θεῖσαν· καὶ ἣν ὡς περ
πρωτοτόκου τις καὶ φι
ἑρως ἐξ ἐπιδοσ τοῦ δε·
φεύτης ἐν τεύθεν ἡ
δη τῶν ἀσεβῶν ἀτιμι
ας στὰς ἐκεῖθεν ἁρτυρο
μένης· καὶ μικρὸν καὶ
νυμας τὰ μεγαλα προ
κηρυττουσης· ὡς περ
τὴν καὶ ἣν φυσιαν ὁ τῶν
μαρτύρων θεσπεσιεμ
πετο· καὶ ὁμὲν ἐπόνει·

ἡδεῖ ἡ τοῦ πονηθ ἐν ἀπε
σείετο· καὶ ὁμὲν ἐφιλο
νείκει μᾶλλον ἡδεῖ ἀπη
χθοῦδε χεσθαι θ ἐμελε
ους· τοῦ καθ ἡμᾶς προσεύσεβει
αν· ὅλβου σα τοῦ νέσομε
νου νε ἐχθεῖσ ἐπουσειμὸν·
καὶ τιμῶν τοὺς μαρ
τυρας· τῆ περὶ τοῦ ἀσε
βεστατου ἀτιμιᾶ· τοῦ
τοῦ ἔργου προφητεία
τὴν ἐπὶ τῆς ὑστέρου τοῦ
ἀνδρος ἀυθαδειας καὶ ἀπο
νοιας· καὶ τρίσσ ἐσμάρτυ
ρας ἀτιμιας· καὶ περὶ τῶδε
ἁγιοσυβου παρανομι
ας· τοῦ μεν ἀλλοῦ καλλη
φάνους· τοῦδε διωκῆ
σαι πορρω θεν προδιωκουσα·
καὶ τὰ τῆς ἀσεβειας ἐπι
χειρα προσηλιαινουσα·
ψυχῆς σοφῆς ἐστοῖκα
κοποιῆσαι· τὴν δεῖδι
αὐ φεύγουσ ἐς ἀσε βα σ
νον· ὧν φύτο μελλον
κηρύττοντος· ἵν' ἡ
πο κοφῆ τὴν ἀσεβειαν·
ἡδεῖ ζῆν ἣν ἐπιγνοῦσ'
ὧν παραδοζουμεν ἀλη
θοῦς δὲ πλέον ἢ παραδο
ξου θαυματος· ὧν τῆς
τῶν ἱλαρτύρων φιλα
δελφίας· ὃ γὲ δεζαν
τοτιμῆσαι τοῦ πολλου
μαρτυρας ἀτιμασον
τος· ὃ γε προσῆ καὶ αν
τεδώρου· τοῦ πολλου
ἀφαπτασαπο δειζοντος
μᾶλλον δε φθονῆσον
τος καὶ αὐτῆς τῆς σαφη
νείας·

ἢ τὸ τρέλλη θεστέρον ἐπεῖ.
ὁ γὰρ ἐπὶ μεγάλοις μοιχὸς
τὸν ζῆλον ὑβρίζεσθαι τῶν
ἄλλων ἠδίκησε χρεὶ τὸ θεὸν ἢ
σωμένων καὶ θεραπεύοντ ἢ
σωμένων· οὐδὲ δοῦναι
τῶν σοφιστῶν τῆς κακίας
ταῖς ὑπερβολαῖς μεγάλην παρὰ τῆς ἀν
θρώπου ἀσθενείας· τὰ λείπεται
συνταιμαρτύρων ἡμῖν
πλάτανος· τάδε κατάλυτα·
καὶ ὀλιγοστὰ μαρτύρεται·
ζωὴ τὰ μικρὸν φανὸν
σύστησε νεφέλη τὸ τὰ
μὴ· τὴν ἀληθῆ νίκην
τιμῶν· μηδὲ προστῶν
μερεθείτης ὑβρεως·
καὶ σοφὸς εἶναι νομίσῃ
παρ ἑαυτῶν· ἀληθῶν
ὢν περὶ ἀνὸς· οὕτως καὶ
ὁ Θ· τὸν πάντων ὄζυ
τατον καὶ σοφώτατον·
καὶ διαλεγόμενον τὸν σο
φὸν ἐν τῇ πανουργία
αὐτῶν· διὰ τοῦ φαινο
μένου προβλήματος·
Ἀλλ ἀπὸ σκηνῆς οὐ λιε
νος· καὶ μὴ ὑπεραίρηται
καταλαμβανόμενος·
ἐπαρὰς καὶ τὴν ἀσέβειαν
ὁ μὲν ἐπεσχενότων μιαρ
τύρων θ· ὁ δὲ τὴν μιε
λέτων μένην καὶ ἱερυ
πτομένην καὶ σιαν ὡς
περὶ εὐλαβοῦ πρόνεν
φυσᾶν ἐζηραμένην ἀνέ
κοφεν· οἷς αὐτὸς ἐπὶ τὰ
τολόγοις κατὰ τὴν ἀρ

ρητον αὐτοῦ σοφιάν τε
καὶ εὐβερνησίαν· καθὴ
κὰ πρᾶσμορφαίων πάνο
μιαι· ἀναπλήρω θ· ἦναι
ὡς οὐ νόμεγάλ ἐλείτη
γεὶ καὶ σοφὸν θεὶ αν μείσ
θ· ῆναι· καὶ τὴν τιμὴν
ἀπως θ· ἦναι τῶν πολ
λῶν μὴ μεῖκεν· καὶ δεῖχθ ῆ
ναι τοῦ θ· ὑτὴν περὶ
πάντα τὰ προσφερόμε
ναῖσ τρητὰ εἰς καὶ σαφα
ρότητα· ὀγαρεῖπων
ἀσεβοῦντι τῶν ἱπλ· ἓν
προσφέρηται σεμιδάλιν
ταιον· θ· υμίαμα βδέ
λυγμα μοιέστι· πάστε
νου μηνιασάυτῶν ἰσ·
τὰς ἀβάταις καὶ ἱερὰν
μεγάλην οὐ προσιέμε
νος· μὴ δὲ τὰ ρδεῖσθαι
πληρισῶν μὴ δένος
τῶν ἀνθρώπων μὴ ὧν
τε καὶ μικρῶν· ἵνα χαί
ρησὶ τοῖσ ἀναζίως προσ
φερομένοις· τὴν τε
τρὸ ὑπὸ λου θυσίαν μὴ κᾶ
ἥλιος χος· ὡς ἰσυνὸς βδε
λυττόμενος· καὶ ὡς
βλασφημίαν τὸ νλίβα
νον· καὶ ἀλλαγμα πορ
νης ἐζορίζων τὸ ὑπερθ
καὶ ἀποσεβόμενος· μό
νην δὲ θυσίαν τιμῶν·
ἵνα ἰσ θ· αρὰ τῶν ἰσ θ· α
ρωτάτων προσφέρουσι
χεῖρες· καὶ μὴ ὑψηλος
τερ καὶ ἠγνισμένος·
τί θαυμαστὸν· εἰ μὴ δὲ
τὴν ἐκείνου τιμὴν

προσελέσθαι τὸν πονηρὸν
τὴν καὶ μετὰ πονηρᾶς
τῆς διανοίας προσαγομέ
νην. ὅλη γὰρ καθ' ὁρμὴν ὡς
ἁπλῶς εἰπεῖν μιᾷ δεῖ
τὸ φαινόμενον βλέ
πον, ἀλλ' εἴ τι τοῦ κρυ
πτομένου καὶ ἐσωτέρω
ἐνδον τῆς καρδίας ἐστὶν
ἀρετῆς ἐργαστήριον·
τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο·
καὶ εἴ τις ἀπιστεῖ τοὺς
τεθεαμένους αὐτοὺς
ἐπὶ μαρτυρομένους πολ
λοὶ δ' εἰσίν· οἷς καὶ ἡμῖν
καὶ τοῖς ἐπειτα τοῦτο φαν
λὸν τοῦτο παρέπεμπτα
τε καὶ παραπέμπουσι·
πεῖδε εἰς ἄνδρας προϊόν
τες ἐπὶ δὴ τῶν ἐν φιλο
σοφίᾳ δογμάτων ἡτ
τω. ὡς μήποτε ὠφελῶ·
καὶ τὴν ἐκ τοῦ λόγου
προσελαμβάνοντα δύνα
μιν. ἢ τοῖς μὲν ἐπιει
κὲς εἶναι ἀρετῆς ὅπλον.
τοῖς δὲ μὴ χωροῦσι τὰ
κρείττονα ἰσχυρίζεται. οὐκ ἔστι κατέχειν
ὅλην τὴν νόσον ὁποῖόν τε
ἐστιν· οὐδὲ πάντα τελῶς τὸ
τῆς ἀσεβείας δόλον ἐνέρ
γημα φιλοσοφεῖν·
ἀλλ' ὥσπερ πυρετῷ φλεγ
μονῇ μὴ πω πρὸς
φλόγα λαμπρὰν ἀφεθεῖ.
σπῶντα δὲ ἱρεστῶτα ἔζα
πτοντα καὶ πονοῦντα
φεύγουσι πολλοὶ καὶ
ἐβουλήθησαν τῶν πυρ-

ἀπειράστους τινὰς ὑποτρέ
χουσι μετὰ πνεύματος
εἶτα εὐρυχωρίαν οὐκέ
χουσαι οὐδὲ ἐξοδον
λεύθεραν· πολλαχοῦ τῆς
γῆς ἀναφυσῶσι καὶ ὑπὸ
χουσι κατωφέν· ὑπολεῖ
πουσι πνεύματος ἄνω
φουμένας· ὑποδεεστέ
ρας ἀνωφενδιαστεχόμε
νας τε καὶ ἀναστομου
μένας. οὕτω καὶ αὐτὸς τὸ
μὲν πολὺ τῆς ἀσεβείας
κατέκρυπτεν· ὑπὸ τοῦ
καιροῦ καὶ τῆς τοῦ κρα-
τοῦντος παιδαγωγίας· οὔπω
γὰρ τὸ φανερῶς ἀσεβεῖ
νας φαλές· ἐστι δὲ ὃ
ποι καὶ παρεγύμνου τὸ
τῆς γνώμης ἄπορρητον·
τοῖς ὀζυτέροις τῆς ἀσε
βείας ἤδη τὴν συνεσιν·
ἐντεῦθεν οἷς προστὸν ἀδελ
φὸν λόγοις· πλεονήκα
λῶς εἰς ἓν ὑπερέλαμ-
βανεν· προ
φάσει δή τινι φενακίστου
ἡττῶν γυμνάζων λό
γον· τὸ δὲ εἶναι ὄντως γυ
μνασίαν κατὰ τῆς ἀλη
θείας· καὶ πᾶσι χαίρων.
ὅτι ἀσεβὴς τρόπος χαρα
κτηρίζεται· ἐπεὶ δὲ τὸ
μὲν ἀδελφὸν ἦν φι
λανθρωπίᾳ τοῦ ἀν-
τικρατόρος ἀποδείκνυ
σι βασιλέα· καὶ ἱερόσυ
λον καὶ χειρίζειν τὴν
οἰκουμένης· τῷ δὲ
ὑπῆρχε κατὰ πολλὴν

ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν, καὶ
λόγων καὶ διδασκάλων
τοῖς ὀλεθρίως τὰ τοιαῦτα προ
ωμιλεῖν. ἃς ἰδὰ δὲ ἦν ἂν
τῷ τὸ τῆς εὐσεβείας
διδασκαλεῖον· ὅσοι τε περὶ
ἀστρονομίαν καὶ τὰς
γενέσεις καὶ φαντασί
αν προγνώσεως στρατεύε
ται. καὶ τὴν ἐπομένην
τούτοις γοητικήν.
ἐνέτι τὸ λείπον ἦν προ
τρέψῃ ναι τῇ εὐσεβεία
καὶ δυνάμιν· ὑπὸ πολυ
τοέννιες. καὶ ταύτῃ
διδῶσιν αὐτῶν καθ' ἓν
μῶν. ἵππῳ θυνθεῖσα
τῶν πολλῶν ἀνομία·
καὶ ἢ ἐπ' ἀκρονῶν σαίνει
ποιητὶς χριστιανῶν εὐ
θεία· τὴν ἐναντίαν ζη
τοῦσα μεταβολήν· καὶ
ἢ εὐσεβείας καὶ ἢ τυραννὶς
ὅσις ποτ' ἰδὼν ὑβρισαμέν
των ὀνπαρισιν αὐγεύ
ει χαλεπώτερον εἶναι
τοῖς κατασχεῖν τὰ ἀγαθὰ
τοῦ καὶ ἢ παρόντας στη
σασθαι· καὶ ῥᾳδίως ἀπελθὼ
σαν εὐημερίαν ἀνάλκα
λες ἀσφαλοῦς ἐπιμελείας.
ἢ τὴν ὑπαρχουσαν δια
σωσασθαι·

Καὶ προλεγόμενον τριβῆς
γεγενῆται ὑβρις· ἢ παροι
μιακὴ λόγος φασί· πρὸ
δὲ δοξης ταπείνωσις·
ἢ γνῶσις σφετέρων ἐλ
λειμμάτων. ὑβρει μὲν ἐπεται σύν
τριβη. ταπείνωσει

δὲ εὐδοξία· ἰσχὺς γὰρ ὑπε
ρηφάνοις ἀντίτασσε
ται· ταπεινοῖς δὲ δίδω
σι χάριν. καὶ ἀντεισάγει
τὰ ἐναντία τοῖς ἐναν
τίοις ὅπαντα δικαίως
ἐπιμετρῶν· τὰ ταὐ
τὰ δῶσι καὶ θοῖς δὲ ἄλλα. ἓν
τιτῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ
συνεσταλθαι τι σθεται·
καὶ χάριν ὁμολογεῖται
συστεῖλαν τι. ὥστ' οὐ
τὰ δικαίως μεταλλαφεῖ.
ἐντεῦθεν προστιθο
μένου καὶ προτοῦ μὲ
ταπείνωσιν φύσησι.
ἐγὼ δὲ παν μελήσει.
διὰ τοῦτο τὸ λογίου σὺ
ἐφύλαξα· μεσιτιλικὴ
μελέτης εἰς διορθω
σεως τυφεῖσι τὴν τα
πείνωσιν· ὡς εἰς ἐν
παυτὸν γενόμενην.
τὴν δὲ γενίνησαν·
ἁμαρτίαν μὲν γὰρ ταπει
νώσεως λιτὴρ· ἐπι
στροφὴ δὲ ταπεινω
σις· ἢ μὲν ἐστὸν ὑφωθέν
τες· ὁ τε ἢ μὲν ἐπεικεῖ
τε καὶ μέτριον· καὶ κα
τὰ μικρὸν αὐξηθέντες.
ὡς εἰ στόδε τοιχῆλιαι καὶ
πανώφελος χειραγωγία
φύ προελθεῖν. ἢ μὴ κα
ἐλλιπανθῆναι μὲν. ἐσκιρ
τησαμεν· καὶ ἢ μὴ κα
πάντων ἀφελῆναι. ἐστε
νοχωρίθημεν· καὶ
ἢ ἐν τοῖς δι' ὧν τρίβοις
καὶ ἐν ταῖς ἀλλήλων

λεγάμενοι δὲ καὶ ἀγνοίᾳ καὶ ἀν-
θρωπίνῃ τινὶ εὐπρα-
γίᾳ πολλοὶ καὶ τελευταῖοι
γεγόνασιν· ἐπεὶ
δὲ τὰ τῆς χριστοῦ λό-
γου κήρυγμα βασιλεία
τῶν καισάρων καὶ ὀθνεία
βασιλεία μετὰ χρόνων μέσων
πεισθεῖσα καὶ θεοῦ καὶ τοῦ
παντοκράτορος· καὶ τοῦ
παντοφύτορος· ὧν ἀμφο-
τέρων ἀιδοῦμενος τὴν
εὐσέβειαν· οὐκ ἐπαινῶ
τὴν ὀφρυτητα· ἐπεὶ
δὲ γαρ ἐδεῖτο καὶ ἀμαρ-
τεῖν ὀντας ἀνους· τοῦ
τό ἐστιν ὁ τάχα λάντις
ἀμφοτέρων οὐκ ἐπαι-
νεσειεν εἰκῆ καὶ τὰν
φαδίων τοῦ ἑτέρου ἱσα
γορήσομεν· τὸν ἑ
τέρων αἰτίας ἀφήσωμεν
ὁδεὶ ὑφ' ὑσκιήσκηρονό
μος τῆς τοῦ ἀδελφοῦ
βασιλείας· ἀλλ' οὐκ εὐσεβεί
ας· μικρὸν δὲ ὕστερον
καὶ τοῦ βασιλεύσαντος
αὐτὸν γίνεται· πολε-
μίκοντος· τοδὲ βιάσφεν
τος τῶν ἴσων ἕνεκα.
καὶ ἦ τῆ φενγούσης ἦ τ
τὰν πάντα τῶν ἴσων μι-
καὶ σὴν καὶ ὄχεφριον·
τί τοῦ τοῦ ὠφελιότατε
βασιλέων καὶ φιλοχρι
στοτάτε· προαγόμαι γὰρ
ὡς παροιτικὰ διὰ ἴσου τὸ
τίμιον φάσθαι· καὶ ἐκ
πολυκρείττονα γνῶ
σιν τῆς σῆς με περὶ ἀληθεί
ας λόγου μετὰ ὑπερτάγμ

μον· καὶ τῆς σῆς εἰς θεὸν εὐσεβεί
ας· καὶ κληρονομήσαντα· καὶ
τοσοῦτον μεταχωρή
σαντα ὅσον μεταφέρεσθαι
τὴν βασιλείαν· τίνα
τὰν τοῦτον ἐβουλεύσω βου-
λὴν· παντῶν συνέσει
καὶ ἐξ ἐχινοίας καταπολυ
διαφέρων· οὐ τῶν ἐπὶ
σοῦ βασιλέων μόνον·
ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμπροσθε-
όντων βαρβαρικῶν πάντα
θαι ρώνικων καὶ· καὶ
τοὺς ὑπὸ σοὶ τυράννους
χειρούμενος· τοὺς μὲν
τοῖς λόγοις· τοὺς δὲ τοῖς
ὅπλοις· καὶ τοῦτον μὲν
ἑκάτερον· ὧν σὺ μηδένα
πὸ τοῦ ἑτέρου διαλλαγ
μένος· ὃν δὲ μεγάλα μὲν
τροπαία τὰ μὲν φ' ὅπλων
καὶ μάχης· μείζω δὲ
καὶ περιφανέστερα
τὰ δὲ διὰ σοφίας· πρὸς ὃν
καὶ ἅπαν τὰ χορφένη πρὲ
σβεῖα καὶ ἴκεσίαι· ὧν τὰ
μὲν ὑπὸ σοῦ ἐπράθη· τὰ δὲ βέλε
λε· πάνδεινον τοῦ ἁπλοῦ·
ἴσον τῶν χείρω φένη·
ὃ χειρὶ φ ὑπροστᾶσαι νῶ
βουλὴν καὶ πρᾶξιν ὁδη
γούμενος· ὃ μᾶλλον
μὲν τῆς χειρὸς ἢ σύνε
σις· μᾶλλον δὲ τῆς συ
νέσεως ἡ χειρ· φανε
ρὰ τὰ πολέμια· τρόπαια τὰ μὲν φ' ὅπλων
καὶ μάχης· μείζω δὲ
καὶ περιφανέστερα
τὰ διὰ σοφίας· πρὸς ὃν
καὶ ἅπαν τάχος φένη πρε
σβεῖαι καὶ ἱ

ρίσκεπτος· τί τὸ τάχος
τῆς ἁπανθρώπου φιλα-
νθρωπίας· τίς συνείσπλα-
νηθεὶς τῶν κενολογιῶν
τι πώποτε μέγα καὶ
νικηφόρον καὶ τὸ πατρῶνικὸν
ὄνομα· τοῦ ἑπτωνύ-
μου τοῦ θεήκοου τοῦ
χοῦ τῆς οἰκουμένης ἐ-
κλαμπρότερος· τοῦ βα-
σιλέως ἱερατεύμα· τὸ
πολλῶν πόνων καὶ πολλοῖς
ἱδρῶσι συναυξηθὲν
τῶν ἐνόλιγων; καὶ ἀκλι-
βὲς καὶ ἀκλινὲς
παρέδωκας· ἵστε τοίνυν καὶ
ἀσεβεῖν ὑπὲρ τῆς πάτρας οἱ
φαίνομαι καὶ ἀγῶνα
κινεῖν ἐντοῖς λόγοις
τοῦτοις· ὅτι μὴ τάχυ
τοῖς τῆς κατηγορίας ῥή-
μασιν, ἐπάγω τὰ τῆς
ἀπολογίας· καὶ τοίνυν ἵνα
πῶς ἀπολογήσωμαι καὶ
δι' αὐτῶν ἡμῶν νέγκε καὶ
κατ' ἐμοῦ τῆς κατηγορίας
τὸν νοῦν πρόσεχε τε-
κνὸν καὶ τὰ ὑφ' ἁμῶν ὀνόματα
τηγορίαν τὴν ἀφεσινέ-
χθη· χριστόν γὰρ
ἔπτωνυ, τὴν ἀπολογί-
αν ἐδήλωσα·

Τίς γὰρ οὐκ οἶδε καὶ τῶν
μετρίως ἐκείνων ἐπι-
στάμενον· ὅτι ἐμὲ μὲν ἐκ
μὲν εὐσεβείας καὶ τὸν
περὶ ἡμᾶς φίλτρου καὶ
τοῦ βουλεύσασθαι μὴ
μὰν ἀγαθὸν· μὴ ὅτι δὲ

ἐκεῖνον παρεῖδεν ἂν· ἢ τε
νοῦς ὅλου γίγνεται· ἥκιστα
θ' ἵκνηται τῆς βασιλείας·
ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς βασι
λείας καὶ πάντων τῶν
ὄντων· καὶ τῆς ἁγίας ψυχῆς
αὐτῆς· ἢ σὺν δὲ νοῦν δὲ
νὶ τιμιώτερον· τῆν
ἐμὲ τέρας φιλείας
τε καὶ σωτηρίας· ὃν ἐκ
χαλεπῶς ἤλλαξατο· οὐ
δενὶ γὰρ οὐδενὸς οὕτω
πώποτε· πράγματος ἔρως
ὡς ἐμοὶ σὲ νέκεισπφεν· ὧν σὲ
ἐκείνων χριστιανοῦσαν
ζῆν θ' ὑπνᾶι· καὶ ἐπὶ τῇ πλεῖ
στον νίκᾳ δοξάσει τρόπον
καὶ δανιὴλ ἐκῶς· καὶ οὐτε
ἐθ' ἡνιχεροῦν ἐμὲ· οὐ
τε τοῖς οἰκοι μὲν ἐμοῦ
μέσον· οὐ πλὴθ' ὁ χρη
ματῶν· οὐδ' ὅσ ἡ περι
οὐσία· οὐ τὸ βασιλεύειν
ἐμοὶ νικᾶν ἐστι καὶ θᾶτ
τον ἡγεῖσθαι· οὐχ ὅσοις ἄλ
λοις ἐκεῖνον νέδαιμονία
γνωρίζεται· οὐδενὸν
τῶν τοῦ παντὸς ἐμοὶ κεῖ
νον ὑφηγεῖν· ὧν τὸ
δ' αὖ τοῦ μὴ ἐμὲ νικᾶν· δι
ὰ δεῖ νικῶν ἐκεῖνον καὶ
παρὰ θ' ὧν καὶ ἃ νοῖς ἐνδο
κιμεῖν· καὶ ἃ κατ' ἀλλ' τὸ
πᾶν μὴ ἐμὲ στὸ ἅπαν τάχρὸ
νον παραμεῖναι τὴν
δυνασ τείαν· καὶ γὰρ ἡρὸς
τοῖς ἄλλοις ἐκείνοις ἁπάσα
φῶς ὑφηλότερον καὶ
βασιλικώτερον καὶ κατὰ
τοῦς πολλοὺς περὶ τοῦ τ...

μθ

διανοούμενος· ὅτι τοῖς
χριστιανῶν πράγμασι
τὰ πρῶτα ἰῶντο συνηύξη
σε· καὶ συνεισῆλθε τῇ ἐ
πιδημίᾳ χὺ τὸ κράτος.
οὐ πω πρότερον τελέως
ἐς τὸ μοναρχίαν ηνέγκη
κος καὶ διὰ τοῦτο πλέο
ν ἔδοξε μοι περιέπειν ἑῦ
ποιῶν τὰ μέτρα
ὅσα γε καὶ ἐς τιμὰ παρελυπη
σεν ἡμᾶς. οὐ περιφρονῶ
ν οὐδὲ ὑβρίζων. οὐδὲ λλ
οις τισὶ πρὸ ἡμῶν χαρι
ζόμενος. ἀλλ' ὡς τέπαν
τα σὲ νεῖναι καὶ σωφρο
νεῖν παρελυπησε· καὶ
μὴ διὰ σε κοφφαιμη
δε δεσθαι τοῖς ἐχθίοσι
σιν· ἀλλ' ὁ πρεῖπον· ἁφυ
λαίστον ἁπλότητε· καὶ
μετὰ τοῦ σαφροῦ τοφι
λάνθρωπον· καὶ μὴ κίστα
σι δὲ φρᾶται τὸ
καὶ σιάνυφορᾶται τὸ
καὶ σὶ ἀσεβεῖν· ὁ
διὰ τοῦτο μὴ γνόη φητο
μέλλον· καὶ τὸ πλάσμα
οὐκ ἐφώρα φη· καὶ πα
ρεισῆλφε κατὰ μικρόν
ἡ ἀσέβεια· καὶ δυοχρίστο
τητες συνεισῆλφον ἀλ
λήλαις· ἡ πτερὶ τοῦ ἐυσε
βεσγένος· καὶ τὸν ἀσεβε
στατον· ὅστι μεθυ
όμενος χριστιανοῖς·
τιδ' οὐκ ἐπαινεῖν ἐχω τὴ
τῶν ἡμετέρων· τιδὲ
τῶν παρέλλησι δόγμα
τῶν ὑπερφυεσμίσας
καὶ σιάνυφορᾶται τὸ
καὶ σὶ ἀσεβεῖν· ὁ
διὰ τοῦτο μὴ γνόη φητο
μέλλον· καὶ τὸ πλάσμα
οὐκ ἐφώρα φη· καὶ πα
ρεισῆλφε κατὰ μικρόν
ἡ ἀσέβεια· καὶ δυοχρίστο
τητες συνεισῆλφον ἀλ
λήλαις· ἡ πτερὶ τοῦ ἐυσε
βεσγένος· καὶ τὸν ἀσεβε
στατον· ὅστι μεθυ
όμενος χριστιανοῖς·
τιδ' οὐκ ἐπαινεῖν ἐχω τὴ
τῶν ἡμετέρων· τιδὲ
τῶν παρέλλησι δόγμα
τῶν ὑπερφυεσμίσας

καὶ διὰ σε κίνητον λόγω·
ποίω δὲ καὶ ἰᾶ σολου· ὁ ὦ
ὑπὸ δείγματι· γνωρι
μώτατον ἑαυτὸν ἐᾷ
σε βεβαίως κατεστῆσε· καὶ
καὶ μὴ πότερον τροπον ἡ
μᾶς μὴ λλὴ φητῶν ἀνα δεῖ
ζαντι· ἐπειδήτε οὐκὴ
ὑπερβάλλειν ἀρετῆς καὶ
τοῖς κρείττοσι διὰ τοῦ
ἐναντίου φανῆναι φι
λονεικήσας τῆς εὐσε
βείας ἀμετρίας· καὶ
τῆς περὶ τὸ χεῖρον φιλο
τιμίας· ἡμᾶς οὖν ὑ
περ χριστιανῶν τοῦ ἀν
δρὸς καὶ πρὸς χριστιανοὺς
ἀπολογία τοιαύτη· καὶ
οὐ τῶν δικαίων τοῖς γε μοῦ
ἔχουσιν· ἐπειδεῖ σί τι
νες οὐ καὶ ταύτης ἡμᾶς
ἀπολύσεως τῆς καὶ τίας·
ἕτερα σοῦ σι καφιέντες·
ἀλλὰ καὶ τηγόρουντες
εὐνοφείαν· ὁ τι τῶν ἀν
θρωπίνων ἁπάντων
καὶ πόλε
μιώτατον τῶν καὶ πολε
μίων τὴν ἀρχὴ
ἐπεχείρησε· καὶ τοῦ ναν
τίον ἑτέρου πρότερον·
ἤτοι ἐς χυρὸν κατεσκεύ
ασε· τὴν μὲν ἑῴαν
διὰ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ
σφαγῆς προκατα βλη
θεὶς· τὴν δὲ ἑσπέριον
διὰ τῆς βασιλείας
προσφεῖς ἀναγκαίου καὶ
περὶ τοῦτο υβραχέως
εὐλαφεῖν· καὶ δεῖ ὑλην
πάντα πασιν ἀλογώτατο
φιλάνθρωπον· μηδὲ ἓν

τῆς βασιλικῆς μεγαλο
νοίας καὶ προμηθείας·
καὶ γὰρ ἀναισχυνοίμην.
εἰ τοιαύτης παρ' αὐτοῦ
τυχόντες τιμῆς· καὶ
τοσοῦτον αὐτὸν ἐγὼ
δείδια φέρων πεπιστευ
κὼς· μὴ τἀδικούμενον
νηγορήσαιμεν· ὃ καὶ
τοῖς μηδὲν εὑρηκόσι τὴν
κοινὸν φέλεται παρ' ἡ
μῶν. τῶν λόγου καὶ
ἀληθείας φέροντες αὐτῶ·
καὶ ταῦτα μὲ τὰ τὴν
ἐντεῦθεν ἀπαλλαγήν·
ἣν εἰκὸς καὶ τοὺς κολακεύ
οντας οἴκοι φέρεσθαι
μέν. καὶ πονηρὰς ἐλεγ
χος ὑπονοίας ὁ λόγος·

Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν
μὴ τἀλλότρια τῆς τιμῆς
ποιήσειν αὐτὸν ἢ μᾶλ
λον τὰ τῆς τιμῆς
δηλονότι οὐδὲ τὸν πρό
τερον ἀναιδῶς καὶ ἀσε
βῶς ἐκόλασεν· καὶ τοῦτ'.
τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως
καὶ παρὰ τοῦτο εἰκὸς· ἀλλ'
ὅτερον· ὃν σὰ μὲν φῂς
καὶ βασιλικῇ κρίσει.
τοῦμὲν ἐπιτιμῆσαι φέν
τος· τοῦδε προβαλόφεν
τος· ὅτι γὰρ τὸν δεύτερον
τιμήσας· ὃν σοὶ οὐκ ἀνῆκε
γράψαι δηλονότι οὐδὲ τὸν πρό
τερον ἀναιδῶς καὶ ἀσε
βῶς ἐκόλασεν· καὶ τοῦτ'.
τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως
καὶ παρὰ τοῦτο εἰκὸς· ἀλλ'
ὅτερον· ὃν σὰ μὲν φῂς
καὶ βασιλικῇ κρίσει.
τοῦμὲν ἐπιτιμῆσαι φέν
τος· τοῦδε προβαλόφεν
τος· ὅτι γὰρ τὸν δεύτερον
τιμήσας· ὃν σοὶ οὐκ ἀνῆκε

εἶχε μὲν ἰδεῖν τὸ μεῖζον εἰ
πεῖν· οὐ τοσοῦτον ἐκ τῆς
ἐκείνου πίστεως· ὅσον
ἐκ τῆς ἰδίας δυνάμεως·
Ἡ οἰδοικεῖ καὶ Ἀλέξανδρος
ὁ Φαρρήσιος· δοῦναι
μὴ μόνον τοῦ ζῆν ἀλλ'
τὴν ἐν ὡραῖς· καὶ τὴν
τὰνδραποδικῶς οὕτω πῆ
γώνισμένον περὶ τῆς
βασιλείας. ἀλλὰ καὶ τὴν
βασιλείαν ἁψόφισ ἴδιαν·
ὡς τὸ μεγαλόψυχον·
οὐκ ἀλλοτρίου τινὸς ἐπι
δεόμενος· ὡς κρατή
σας ἰδίαι χειρὶ νεμόμενος·
Ἀλεξάνδρου μὴ τοῖς
ὅπλοις· τοῦδε· εἰ καὶ σὺν
λάβοι χειρὶ σὰ λίπαλι
ἐπ' αὐτῶ τῷ τυχὸν τοῦ
καὶ πᾶν τῶν ἱερῶν
ρίατο ὃν φάρρει· τὸ φιλό
φρων· καὶ τοιοῦτον
τοἀγωνίζομαι. σφόδρα
ἐνόν κρατεῖν καὶ μὴ τ
τιμᾶσθαι· εἰ γὰρ ὅπι
στευσας καὶ σὸς· τὸ πότα
ἐπὶ παρέσει ἐνὸν ὁ πιστευ
σεῖς· καὶ εἰ τὸ μὴ προ
ἴδεσθαι τὸν τρόπον ὃν
παίτιον. ἀυτὴ μὲν τὴ
καὶ σιάν ποὺ φησὶ σοὶ μὲν
ἄλλο· μὴ τῶν ἀσυλλογίστ
τὴν πρᾶγμα εἰ πὸν μὴ ρία·
καὶ ὃν ἐστὶν ὧν τοῦ μὲν
χο· πρὸς ἁμαρτεῖν βελτί
ον σοὶ ποιήσειεν· ὁπότε καὶ
σεῖ νοσεῖ χῶν μὲν νοῦς τε
ρος φανῇ καὶ δίκαιος εἶ·
καὶ εἴτι καὶ σιάσεῖχεν

ἐπιπύρευμα τοῦτ' ἀπελεῖ
ἐκ τοῦτων εἰς μεῖζον
ἀπιόφορα ἐπιλῖσοις καὶ ὁπῶς
ἀναλύεται τὸ τὸν ἔνερ
γείαν ἐστὶ· ταῦτα
πλάτωνες αὐτὸν καὶ
χρύσιππον καὶ ὁζεμῖνος
περίπατος καὶ ἱστοά·ικὸ
ὁι τὰ κοσμ τὰ μαρυγγίζον
τες ἐζ ἐπαίδευσαν· ταῦ
τα δ' ἐπὶ τῆς γεωμετρίας
σότης· καὶ ὁ περὶ διαλε
ος σύνισ λόγοι· καὶ τὸ χρὴ
ναι ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀ
δικεῖν·

Ταῦτα ὁ γενναῖος ἀδα
σίαλος· καὶ τῆς βασιλεί
ας σύναρχουσης εἰσὶ
νομοφέται· ὁ σεὶς τῶν
τριόδων καὶ τῶν βαρά
θρων ἑαυτῶν συνελέζα
το· ὧν νοῦν τὸν τρόπον
ἐπιμελές· ἀλλὰ τὴν εὐ
γλωττίαν ἐθαύμασε·
καὶ οὐδὲ ταύτην ἴσως·
ἀλλὰ τὴν ἀσέβειαν μόνη
ὡς σύμβουλον ἴκανὴν
καὶ τῶν πραγμάτων καὶ
λόγων διδάσκαλον· πῶς δὲ
οὐθαύμαζειν ἄξιον τοὺ
τους· ὁι καὶ λογῶν πλάτ
τουσι πολεις· τὰς ἐργουσν
σεσῆναι καὶ πάνυ μένας·
καὶ τὰς ἐλπὶς τυράν
νῳ δάσμονον ὑπροσκυ
νοῦσι· καὶ τὸν ὄβολον
ὑπὲρ τοῦ θεοῦ σέβουσι
μεγαλοφρόσυνοι· καὶ
οὐδὲν ἧττον ἀπὸ τῆς
παρὰπαν· οὐδὲ οὐδὲ προ

ποεῖν τῶν ἡγεμόνων
τιζουσιν· ἀλλ' εἰς ἵππους καὶ
ὠνὲ τυχε τὸ πανσφερε
σθαι· οὐδὲ ἀστραπὴν ἐκ
σοβοῦσι καὶ χειμάτιζοντος
ἀναγκης· οὐκ οἶδ' ὑπὸ
τίνος ἀγόμενοι καὶ ὁ
θεὶν· οὐδὲ εἰς ἅδου πύλο
πᾶν φερεῖν· καὶ τοῦτο
εἶναι περασζωῆσαν· ὁ
πίνυ τὸ λαμβάνου
σιν· ἡ ἀρετὴ δὲ αὐτοῖς ἀλ
λοσόνομα εὑρεθεὶς·
οὐδὲν τοῦ παρόντος
οὐλαίστερον· οὐδὲ
τὶς ἐζ ἑτάστων ἐνέντα
θα βιωμένων ὑστε
ρον τὴν ἀδικίαν συστέλ
λουσα· ἢ παρουσυνεῖδε
τὶς τὰ αὐτὰ τοῦ πρὸ
κειμένοις σοφῶν· ἀλλὰ βα
θεῖ βορβόρῳ τὸ δὲ λεγό
μενον· καὶ ἁφεργεῖζο
φῶν πλανῆς καὶ ἀγνοῖ
ας συνεῖς καὶ λυσφο·ο·ι·λι
δὲ ὅσον προσβλέπται τοῖς
τῆς ἀληθείας σύγκα
φαρθεῖς τὴν διάνοιαν·
ἀλλὰ περὶ ταῖς τῶν καὶ
τὴν ἀίσθησιν ἰλυσπω
μένος· καὶ κατιδὲν ὑπὲρ
τοῦ δαίμονας φαντα
σθῆναι δυνηθεὶς· καὶ
διαφθείρας τοῦ πεποι
κότος ἀγῶνος· ἐὰν τις
διεβλεφε· καὶ μικρὸν
ὧν σοδηγόλογῳ καὶ λη·
θῶν χρώμενος· ὑπὸ τοῦ
πιφανεστέρου παρεσυρ·
καὶ τοῦ μᾶλλον τοῦ σοφοῦ

λουσε ἔλεγον τοσοῦτον ἐκτοῦ
τοῦ νῦν φανῆναι τὸν ἐκτοῦ
τούτων μεγαλοφροσύνης ὑπο-
νοοῦντας λόγους. ὑπὸ τοῦ
τοῦτον δὲ κυβερνητῶν
ἐνοούμενον. οὕτω
καὶ τῶν πεπιστευκότι.
φανῆναι καλὸν καὶ τὸ
τιμῆσαι τὸν τιμῆ
σαντα ἐπαρθῆναι καὶ
διὰ τῆς κατηγορίας ἀπο
λογήσασθαι. οὐ μὴ οἰδ' οἰκεῖ
τοσοῦτον ὑπεραλγοῦντ' ἂν
ἀδελφοῦ. ὅπερ εἰκὸς πολε
μίου ἐκτὸς φρονοῦντος
ἐπὶ νῶν ἐκεῖ. ὅσῳ τἀχρι
στιανῶν οὐ φέρωνται
ζημιούμενα. καὶ λυσσῶν
κατὰ τῆς εὐσεβείας. τοὺς
καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ
λιμένος. καὶ ζητεῖν ἐλεύ
θεριάν τε ἀπονοίαν χρὴ
ναὶ γὰρ φιλοσοφίαν καὶ
βασιλείαν ὡς ὄεικεῖνων
λόγος εἰς ταὐτὸ συνελθεῖ
οὐχ ἵνα πανσώνται κα
κῶν αἱ πόλεις. ἀλλ' ἵνα
πανσοφῶσι. καὶ τοὐμὲν
πρῶτον ἀντῶν τῆς αὐθα
δείας καὶ ἀπονοίας. ἑαυ
τὸν ἀναδῆσαι. καὶ τῇ
μεγαληγοριᾳ τι
μῆσαι. εἶτ' οὐχ ἁρπαγὴ
τυχὸς ἀλλ' ἀρετῆς ἆθλον.
εἶχρόνος ἐστὶ φιλόσοφος βασι
λεὺς χαριζέσθαι. εἴτις
συγκλητικοῦ βουλήσεως
τοῦ μεγαλονικρίσεις καὶ
ὑπὸ εἴτα τοῦ λαοῦ
τῆς βασιλείας. δεύτερον
δὲ. καὶ γὰρ ἀναγκαίαν ἑ
αὐτῷ τὴν ἀπονοίαν
εἰς τῶν πάντων πολε
μίων δὴ τε τολμη
μένων πεποιῆσθ.
τί διαφορᾶς καὶ ποῖ
προεῖσι μᾶς εὐσεβείας τε καὶ
φρασύτητος; ὧν τῆς αὐ
πονοίας ἐκεῖνης ψυχῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐκστρατεύει.
καὶ τῆς δυσεωσαμένης
ταῖς προφάσεσιν ἐμῶν
πολογησομένου ὑπὲρ τοῦ
διαδήματος. ἐστιν ἁρέδο
κει κρυπτεῖν ἑαυτὸν
τὴν ἀπονοίαν. τοῦδε ἕ
λιφθέντος μεταστῆσαι
ἐς ἑαυτὸν ἅπαντα τὸ κρά
τος. καὶ διατῆσαι τὴν ὑμο
συνηφανισθησόμενος
Καὶ οὐκέτ' εὐσεβοῦντες τῆς ἐλ
πίδος. μὴ θαυμάζετ'
σαν οἱ τῶν τοῦ θεοῦ λόγ-
ὑφ' ὧν ἅπαν φέρεται
τοῦτ' ἐκ μέρους ἐμῆς
σταθέντος βάθος καὶ πα
ραχωροῦντες τοῦ τέχνι
τητος κυβερνήσεως.
πάντων ὑπερπάντων ὑμῶν
πατέρων. καὶ ἀγῶνι
τοῦ οἰκεῖον. ὅπη καὶ ὅπως
βούλεται. πάντων δὲ πρὸς
τὸ κρεῖττον καὶ τὴν
πατρεῖαν. καὶ ὃν θεραπεύ
ομένοι δυσχεραίνωσιν
ὑφ' ὧν λοιδορούμενος
οὐκ ἐπιφθονεῖς
τὴν καικίαν. ἀναίτι
ον γὰρ πάντα πάσας ἐξ
τὸ θεῖον. ἄτακτον τῆς φύ

σεπτυγ χαιον· καὶ τοῦ
προελομένου τοῦτο τὴν κα
κακίας· ὃν καὶ μὴ ἐπ' ἐσχε
φθη γε τῆς ὁρμῆς· ἀλλὰ τὰ
χει πολλῷ τὴν τε θοικεί
αν καὶ τὴν βαρβαρικὴν
ὀχθησεῖσ' τὴν ἐνδιάδρα
σιν· καὶ τῷ λαφεῖν αὐλο
λον ἐπὶ τῷ κρατῆσαι τῆ
παροδοναρπάσαι· πάντ
ων τῶν βασιλειῶν γενε
σθαι· ὡς ἐνοι πάθεικεί
νου φρονοῦντες· κατὰ
προφητῶν εἰπόντων εἰς
στρατιὰν ἄρφεις· καὶ δάκ
νων κίνησιν τομέλ
λον ὑπισχνούμενον·
καὶ μεταβολὴν πρὸς τὰ
νεωτερισμένα τοῖς πράγμα
σιν· ὡς δὲ ὁ τῶν ἀλη θεύ
ων λόγος· κατὰ προ
φῆτην παρῶν· ἀλλ' ἄπορ
ρητότερα ν τεῖς καὶ βλα φη
μίαν· καὶ ψευδῶν ἐπι
φάνιαν ὄντα· ὃν ἀναιρεῖ
νῆ τῶν ἐνδόντων ἐπι
χείρησιν ὡς πρέπει ἡμῖν
προφητῶν· ἀλλὰ τῆ ὧν
σιν καὶ ποιήσαι ἔργον·
ἀλλὰ διὰ δαιμόνων ἐν
εργείαν τὸ γενόμενο
γενέσθαι τοῖς ἐναντίοις
ἀγῶσι· περὶ ὧν ἐν τοῖς τὰ τοι
τοῦτο κεῖνο γὰρ τοῖς
δαιμονικοῖς φιλοῦ
τες εἶναι ἐκ τοῦ
τοῦ καὶ κοινὸν εἶναι· τοῦτοις
προσκόπτομεν·

Ἐπὶ δὲ τοῦ νῦν μὴ προύλα
βε τὴν θεοδόσιον τυραννῆ
σαι τοῦ βασιλέως· μὴ
δὲ ὁ ἀναισπόλεμος·
τῆς φανερᾶς χειροπλέ
ονεξίας· ἀλλ' ἀναγκαίως
καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ χύματος
ἀντίτυπος καὶ πρὸς ἐν
πότερον τὴν ἐλπίδα
ζῆλον ὡς φρονίσθηναι
τῆς ἀπονοίας· ἐδυνήθη
ἀνδρικῶς ἐνόρους ἁρπα
σθῆναι· ὑπὸ καὶ ὡς κατε
πόλλησε· τὴν καὶ προ
σηκόντως καὶ γαρέτι προ
ὑπὸ καὶ ἀγνοούμενος
ὡς ἐνόλιζεν· ὑπὸ τοῦ
γενναιοτάτου βασιλέ
ως στρατιᾶ περιλαμ
βάνεται· προὔποτε
μὲν οὖν καὶ τὴν φυ
γήν· ὡς δὲ λόγος γέγονε
ἐκ τῶν ὕστερον· καὶ
γαρ ἀπὸ κράτος ἐχό
τι· τοκρατῆσαι τὰν
τῶν· ὀλίγον ἔργον
ἐγένετο· νῦν δὲ ὁλιέ
θρου καὶ ὧν ζέως καὶ τὰς
ἀπονοίας ὅλου καὶ τῆς
ἀσεβείας· καὶ τὸν σφε
τατον ἔχων ἐν ἀρκυ
σιν· ὧν τῆς μετέρας
κακίας· ἐν αἰκαὶ τῆς
ὁδοῦ· καταλύει τὸν βί
ον· πολλὰ καὶ θῶν καὶ
θρώποις ὑπὲρ τῆς ἐν
τοῦ φιλανθρωπίας·
πολογησάμενος· καὶ διὰ
τῆς ὁραπίδος ἐξ ἀχρι
στιανοῖς· τὴν ὑπερ

τὴς εὐσεβείας κίνησιν·
ὧδε τι διάκρυον ἐπέρχε
ται μοι χαρᾶς ὑμνήτες.
διὰ τὰ ἐξῆς τοῦ λόγου·
καὶ οἷον ποταμοῦ καὶ πε
λάγους μάχης καὶ μίξις
καὶ στάσις. ἀλλ' οἷς ἂν
τις τὰ τοῦ νικῶντος
νίου τῶν· ἐς μὲν γὰρ
τῶν τελευταίων, τὰ
τῆς ἡδονῆς· ἐκ δὲ τῶν
προλαβόντων τὸ διάκρυ
ον· οὐχ ὑπὲρ χριστιανῶν
μόνον καὶ τῆς συμπε
φυκυίας αὐτοῖς ἐπιπρεί
ας· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ πο
λεμουμένου καὶ παρὰ φύ
σιν ἐγχωρήσεως διὰς
ὁιδέναι τίας· καὶ τυχό
ντα τῆς ἐπαρσίνης ἁλώ
σεως.
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἁν
τῆς τῆς εἰς εἰνοῦχ ψυχῆς.
καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συ
νηρπασθέντων πρὸς τ
αὐτὴν ἀπώλειαν· ὅτι με
γάρ τὰς τελευταίας αὐ
τῶν πλημμελὰς καὶ τὰς ἐ
γκαθεσθείσας αὐτοῖς
ῥοπὰς ὁ Χριστὸς ἡμῶν τοῦ
τὸν ὀνομάζεται μόνον.
καὶ οὐκ εἰσὶν οἱ συμπά
σχουσι τὴν διάνοιαν πρὸς τὰ εἰκεῖ
θεν οὐδὲ εἶναί τινα νο
μίζουσι τῶν τῆδε βε
βιωμένων λογισμὸν
καὶ ἀντίδοσιν· ἀλλὰ ζῷα
σι βίον ἄλογον· τὸ πρὸς
ἡμέρας καὶ τὸ παρὸν
ἀεὶ βιοτεύοντες·

Γνῶτε οὖν τῶν τῆδε ἐντεῦ
θεν ῥᾳστώνης μετρου
τέον τὸ εὐδαιμονεῖν. κἂν
τῶν ἐναντίων τὸ καὶ σο
δαιμονεῖν τοῖς ἀντι
πίπτουσιν· ἐμοὶ δὲ πλέ
ον ὀφρυνεῖν αὐτοὺς ἐ
πεισιτῶν ἐκεῖθεν βα
σάνων· καὶ τῆς ἀπο
κειμένης τοῖς πονηροῖς
κολάσεως· καὶ οὐ πω λέ
γω τὸ μέρισμον. αὐτ
τὸ ἐζωσθῆναι φῦμι· πλή
κονα αὐτοῖς εἰς κόλασιν·
πῶς μὴ δακρύσω τὸν ἅ
λιον· πῶς μὴ πλέον
μὲν τῶν δεδιωγμένω
τὸν ἐπροσδραμόντας.
πλέον δὲ τῶν αὐτομο
λησάντων εἰς τὴν κα
κίαν· φρενήσω τὸν ἁ
ρπάσαντα· μᾶλλον
δὲ· τοῖς μὲν οὐδενδεί
νον τὸ ὑπερχύπαθεῖ·
ἀλλὰ καὶ πάντων μά
καριστότατον· οὐδὲ τα
θεῖσθαι μόνον· ἀλ
λὰ καὶ διὰ τὴν ἐντεῦ
θεν εὐδοξίαν καὶ παρ
ρησίαν· ἢ διὰ τῶν νικῶ
δυνῶν αὐτοῖς ἐχάρι
σαντο· τοῖς δὲ προοιμιῶ
τῶν ἀποκειμένων
καὶ ἀπειλουμένων· ἃ
περιδὴ πέπονθασι·
καὶ βέλτιον ἢ ναὐτοῖς·
εἰ ἐντεῦθεν διακρο
νεῖσθαι· ἢ τοῖς
εἰκεῖ διακωτηριῶσε
ται μὴ εὐθῆναι· ταῦτα

μὲν οὖν διὰ τὸν νόμον
τῶν πτωμάτων τὸ ἔχθος
μὴ ἐπιχαίρειν κελεύον
τα· καὶ τὸ ἐν μηδαμοῦ
παιτοῦν τὰ παρὰ τῶν
ἐστηκότων· ἐμοὶ δὲ
πάλιν προσέλαυνόν ἐπα
νακτέον τὸν λόγον·
Τίς οὖν τοσαύτη τοῦ κακοῦ
φιλονεικία· τίς δὲ τῆς ἀ
σεβείας ἔρως· τίς ὁ δρόμος
τῆς ἀπωλείας· πόθεν
οὕτως εἰς Χν. ὀχυρὰ φθο
νης· ὁ τόσου τοῖς λόγοις
τῆς ἀληθείας προσκόμι
σας· καὶ ταῦτα εἰπών·
τὰ δὲ ἀκούσας τῶν φε
ρόντων ἔσεσθαι· οὐ γὰρ
ἔφθη κληρονομήσας
τὴν βασιλείαν· καὶ παρ
ρησιάζεται τὴν ἀσέβει
αν· ὡς περὶ καὶ τοῦ γενε
σθαι ποτε χριστιανὸς
αἰσχυνόμενος· ἡμῖν
εἰ καὶ ὧν ὑπὲρ τοῦτο
χριστιανοῖς· διὸ τοῦ ὀ
νόματος εἰκοινώνησε·
καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀ
τῶν τῶν τολμημάτω
ὧν οὐ τοῖς ἀπορρήτοις ἐκ
είνου καλλωπιζόμε
νοι· εἰ οὐ ἰουδαῖοι ἐπιτεί
νασθαι ἀναγκάζομαι λόγους·
ἁλματι μὲν οὐχ ὅσιον
τὸ λοιπὸν ἁπορύπτε
ται· τῆς καθ' ἡμᾶς τε
λείως εἰς τὴν τελείω
σιν τοῦ μυσουσάν τι
θεὶς· ὑὸς ἐν βορβόρω
κυλισθεὶς κατὰ τὴν

παροιμίαν· καὶ τὰς χεῖ
ρας ἀφαγνίζεται τῆς
ἀναιμάκτου θυσίας
ἀποκαθαίρων· διὰ τῆς
ἡμεῖς χῶ κοινωνοῦ
μεν· καὶ τῶν πάθη
μάτων καὶ τῆς σοφε
τοῦ τοῖς λέγου
σι· καὶ γὰρ αὐτὸς τὰ λαν
τεύομαι τὴν ἡγωνίαν·
καὶ οὐκ ἔχω ὁποτέρως
νεύσω· μεμιγμένων
τῶν δικαίων ἀνεπιστευ
θέντων· τοῖς οὐκ ἄξι
οις πίστεως· τὸ μὲν γὰρ
ἐπισκήπτειν αἰτιᾶται τὸ
σαύτη τοῦ κακοῦ καὶ
νοτομίαι καὶ διχοβεία.
τῶν νοῦν κἀπίστων· ἀλ
λὰ καὶ πολλαὶ κἀκείθεν
βεβήκοτων περὶ τὰς
μεταστάσεις μεταβολάς·
Τὸ δὲ τὸν τρόπον τοῦ πό
σφορᾶς μοι πρὸς φυ
λακτὸς ἄζυμον· καὶ πᾶσι
τοῖς κἀφ' ἁρῶς δηλοῦσθαι
τὰ κἀφ' ἁρπαγὴν βουλομένοις
τεῖχα καὶ νομίζουσι·

Τὸδὲ γινόμενον· ὅτι
φυομένων τὰς πλάτχνα.
τοὺς σταυροὺς ἀναδείκνυ
σι στεφανούμενον· ὃ
ποῖς μὲν ἄλλοις φρίκην
παρέχει καὶ ἀγωνίαν καὶ
τρόμον ἱερὸν ἱσταμένου
συναισθήσιν· τῷ δὲ δι
δασκάλῳ τῆς εὐσεβείας κὲ
τοῦ ἀρχιερέως· ὧν ἕνεκεν
γραμμένων πλείω νικᾶι
συνειργασμένων. οὕτω
γὰρ τοὺς σταυροὺς καὶ
τὸν κύκλον παρέχεται
ἀεί· τοῦτο μὲν ἀπὸ τοῦ
ἑνὸς φωλιὰς καὶ εἰς μὲν
τρεῖς· ἄνραι φέροιεν·
εἰδε ἄλλοτε· πάλιν βάλλ
λοι προφητεύει· καὶ κα
λοῦνται· ἢ δοκεῖ
διεστραμμένους καὶ
δαίμονες ὁμολογοῦσι
τὸν ἐν παντοκράτορες· ἰσάριθ
μον ἀναλογίαν καὶ ἐπι
στεύσαι μᾶλλον· ἢ λαὶ
θειάδες πνύται· τυχὸ
καὶ εἰ μὲν ἐπίσχεθεν εἶναι
τῆς εὐσεβείας διὰ τοῦτο
ἐπιρρύπανεν· πολλὰς
γὰρ καὶ παραδόξους ὁδοὺς
σωτηρίας οἶδε τὸ θεῖον
καὶ μετρεῖν· μὲν οὐ
πρὸς τὸ φιλάνθρωπον
ὃ δὲ λέγεται ὑπὸ πλείο
νων· καὶ πιστεύειν οὐ
κ ἀποτρόπου· καὶ τὴν εἰ
μενείστην τῶν ἀδύτων
τῶν τοῖς πολλοῖς ἀβά
των καὶ φοβερῶν·
ὡς ὠφελοῦσι καὶ τὴν
εἰς ἅδου φέρουσαν πρὶν
εἰς τοιαῦτα καὶ καὶ προελ
θεῖν· συμπαρόντος αὐ
τῷ καὶ τοῦ πολλῶν πάν
των ἀξίου· τοῦ σοφοῦντα
τοιαῦτα εἰ τοῦ μὴ σοφι
στοῦ· εἰς πιὰ ράδηκα καὶ τοῦ
τοῖς δοκιμάσαι τοῖς.
ζοφώτινι καὶ ὑποχθο
νίοις δαίμοσι· περὶ τῶν
μελλόντων συγγενέσ
θαι τε ὡς εἰς κοπον χαίρου
σι μᾶλλον· ἐπεὶ καὶ εἰς κο
τος καὶ εἰς κοπον οὐ δαιμό
νων καὶ εἰς μὲν φεύγουσι τὰς ἐπιμιξί
ας τῶν εὐσεβῶν ὑπερ
γῆς· καὶ διαταύτας ἀσθε
νεστέροις· ὧν δὲ προϊόν
τα τοῦ γενναδαίου σθέ
νειαι· καὶ ἀεὶ
πλείω καὶ φοβερώτε
ρα· ἤχουσι φάσιν
ἀπόφεις· καὶ διὰ τῶν
ἀϊδίων· καὶ πυραμιδῶν
φάσματα· καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅ
στινας ὕφους καὶ λήρους
τῶν ἀδοκήτων πλησεις·
καὶ γὰρ ἡνίκα φιλαθήτα
τοιαῦτα· ἐπὶ τὸν σταυ
ρὸν κατάφευγε καὶ τὸ
παλλάδιον φάρμακον· κὲ
τοῦτο ἐπαλείουσι κα
τὰ τῶν φόβων· καὶ βο
ηθὸν ποιεῖται τὸ δι
ωκόμενον· καὶ ταῦ
τ᾽ ἐς φρικωδέστερα·
ἐχυσεν ἐς φαντασίαν
παιδιὰ δαιμόνες λύον
παιδὶ φόβοι εἶτα τί;

ἀναπηδᾶν τοὺς καὶ σὺν φρα
σὶ νεανιεύεσθαι· αὐτοὺς δὲ
μὴ μόνον καὶ ἑαυτοῖς φόβους
καὶ ὑποψίας παρέχειν καὶ
περιπλοκὰς συμπεσούσας·
καὶ ὅλως τὴν ἐν ἀπορίᾳ
καὶ ὅλως ταραχὴν ἐμπε
σοῦσαν πλείονος ἄξιον
ἡγεῖσθαι τοῦ μὴ δεινοῦ
δόξαι μὲν λέγων τοῦτο· οὐκέ
φοβήσαμεν· νικᾶτε
χείρονι λέγει παρ' ἃ τοῦτο·
καὶ εἰπὼν πείθει· καὶ
πείσας· ἀγεῖ τὸν λαὸν
τὴν ἐπὶ τὸ τῆς ἀπωλεί
ας βάραθρον· καὶ φάυλα
στρόνδυλον· πρὸ χείρος
γὰρ ἢ πονηρίᾳ τῶν καὶ
μᾶλλον ἀκολουθεῖν ἢ
ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἁ
λίσκεσθαι· ἀλλ' ἐν
οὐνέπων· ἢ ποιήσας
ἢ ἐξαπατήσει ἀναπεί
θει· εἰδέναι δὲ τὰ
τοιαῦτα τελοῦντες τε
καὶ τελούμενοι· ἀπει
λὰ οὖν· καὶ τῇ ψυχῇ
δαιμονῶντι καὶ τὸ ὑσπρά
γμιαι· καὶ τῶν λιπῶν
δεῖ τῶν ὀφθαλμῶν τῇ
ἐπισκιάσει τῶν οὐσεφε
ράπευσεν· εἰ μὴ τις καὶ ἃ
πεῖ κεῖνος τῆς ἱερᾶς
ἐπιλησόμενος δαιμονικῆς· ἃ
φῆς οὖν τῶν πονηρᾶ πρού
γόμενα·

Ἀλλὰ τοῦτο καὶ περιφανέ
στερον ἴδωμεν κἀκεῖνο
ἢ κατελπλυφὼς καὶ τῷ
δαιμόνῳ πλείονι πεπλανῆ·

τὸν ἐν θυσιαστηρίῳ ἐκεῖ
νον καλοῦσι· μεταποι
οῦντες τὰ θεσπέσια λόγια
κατὰ τὰ ἑαυτῶν
τὰ τοιαῦτα·

Πείθει δὲ οὐδὲ εἰς ῥᾳθυ
μίαν καὶ διωγμὸς ἐξ ἑρμη
νευτοῦ εἶδε πτῶμα οὖν
ἀνδροκτόνου νίκης
καὶ περὶ τούτου δὲ
δεδειλιακὼς· ἢ τοῦ νικᾶν
χρόνῳ πείσαν
τῆς αὐτοῦ πλείφορ
ρων· ὡς τοῦ λεοφάντου πο
λέμιον· καὶ προκαθῆσ
θαι τῆς ἐξεδείας αὐτοχερῶ.
πρὸς τοῦ λαὸν εἶναι φράσῃ
καὶ ἀπαλλάξειν αὐτόν· ἔτις
ἑπλάντιων τῶν τοῦ
εἰς ὀπλομαχίαν φι
λονεικοτέρους τὰ πάνυ
καὶ ἐν ἐξόδοις ἐπὶ
ρονικατάπνευστα
καὶ τοῦτο οὐκ ἐκτῶ
λογισμῷ νικᾶν ἐρισκεμο
νον· ἀλλὰ καὶ τοῖς πρό
λαβοῦσι δικαίοις εἰχε
γνώσεσιν· ὅτι τὰ

τερον τον χριστιανι
σμον πεποιηκασι φᾶτ
τον ἡχοφ ε μεσ τερον ὧν
σαν τες τὰς ψυχας εἰς εν
σεβειαν. καὶ ὡς περ ἰδιο
ρομφερῆ ον ἕδατι τοῖς
ἰσιν ἀνθρωποις τὸ λιμνασαν
τες· εἰδε λιε τα τῆ στε
χνη στρατευσει. καὶ
τῶν πεῖθειν τῶν βιαζε
σθαι χρωσει εν. ἡ καθ ὰ
περ χαλκῶ περιβαλοι δε
λεαρ· τὴν τυραννιδι το
προσηνες. σοφον τε ὂν
τως ἁμα καὶ δυνατὸν η
ρεν ε σθαι αὐτῶν τὸ λογῶ
νισμα· καὶ γαρ πρὸς τοῖς
ἄλλοις. καὶ τῆς τῶν ἡνιο χ
τυρων τιμῆς ε σθ ο
μενοι τοῖς ἁθλητας· καὶ
δια τοῦτο λιμη χανα ται.
αὐτος μεν καὶ βιαζε
σθαι καὶ μὴ
μᾶλλον ἀπαξ χειν καὶ μὴ
τιμῆς με χειν ὡς ὑπὲρ
χυτας χοντας· ὧν τῆς
εὐπο θειας· πρῶτον μὲ
ἐν μὲν ἀνθρωπε ον μὴ
περ τινος οἰκειδυνοι.
καὶ συγκαλυ πτειν τὴν
ἀληθειαν τοῖς σοφισμα
σιν· ἄλλο υ χ ὅσιον καὶ τὰ τῆς
τιμῆς μὲ πεπονθει. τοσου
τῳ λειζον εἀυτας ποι
ησειν καὶ μᾶλλον προτερας·
δευτερον δε εἰδος μὲν
φυλακικὸν δυνε σθαι
πᾶσας δὲ λλας τὰς ἀλη
θειας ὑπελαβεν·
τὸν αὐτὸν λεν παιζε τῶν

σαν παρ ἐκεινοις· ἐν μὲν
δοις λεις καὶ ἀριστοι.
καὶ ἐν μὲν δοτιμοι τινες
καὶ τροφωνιοι· καὶ τοι
οὗτῳ νὰ δυνατῶν ἀρι
στος· ὢν ὁμοι εν τοῖς
ἰκελικοῖς κρατῆρσι νε
αυτον φ ε ρων ἐν ε το.
καὶ ἐις τὴν ἱκρειττονα
λῆ ζιν ἀφ ἡλιῶν ἁπα
περι τρας· τῶν φιατατῶν
σανδαλῶν καταλιπὼν
φ ὴ παρα τοῦ πυρος εἰς
βραφ ε ντι· καὶ ὁυ τε
δειχ ο ν λιε τα λαβοι·
ἀλλ ἁπλως εἰ μοδοξοις καὶ
ἀφιλοσοφος λιε τα φ α
τον· καὶ οὐδε ταῖκοι
νας υ νε τος·
ἰδε ἑαυτοις τρισιν ἑαυ
τους ε γκρυ φαντες· ὧν
ποτῆς αὐτῆς νοσου ις·
φιλαυτιας· ἐιτ ἔλεγχο ε
νες· ὁυ λιἀλλο μεις τῆς
ἰσοπλειστιμιας· ἡ
δεις τοῦ λιπλα τ ε ῖ ν ἡ κα
τ υ βρις θ ε ισαν· χρισ τι
ανοις δε· ἴδιον ὑπὲρ ε υ
σεβειας τοῦ τας χειν ἰσαν
πᾶν τας λαν φ α νως ειν·
ἡ ἄλλοις τοῦ ε υ δο ξ ε ῖ ν λιε
τὰ τῆς σεβειας· τοῦν
λιεν γαρ ἀνοις ἀρέσκειν
βραχυς πλῆ ν λογος·
τῆς δε παρα φ υ τιμῆς·
ἡπᾶσας φεσις· μᾶλλον
δε καὶ ὑπερ ταυτην·
ὁι γε ἀληθ ῶς φιλοσοφοι
καὶ φιλο θ ε οι· τὴν μὲν πρὸ
τὸ καλο ν ὁι σε ι ωσιν

ἀγαπῶν τε ἑαυτὸν τὸ τὸ
καλὸν. οὐ τὰ ἀποκείμε
να ἐν τῇ ἐν τυραννίδι
δευτέρα παραλαβὼν τὴν τάξιν
τῶν ἐπαίνων. τὸν μὲ
σον ἀνὴρ ἀγαθὸς φέρ
τατος ἐν τυραννίδι
γενόμενος ἱερατικοῖ
ς καὶ οὐ τῷ ἐχόντα
καὶ ῥᾴδιον τοῦτο εἰκάσει
ὁμοίως ἐπιδεῖξαι τοῖς ἐν
λόγοις ἐν δὲ τῷ καιρῷ
ἀπιστίαις ἀποστερήσει
μὲν ἀλλ' ὡς χριστιανοὺς
κρίνουσι γὰρ οἱ πολλοὶ τὰ
τῶν ἄλλων τοῖς ἰδίοις
πάθεσι τοῦτο διώκειν
τῶν ἄλλων τὴν ἐνέργ
κίνησιν· καὶ οὐδὲ μέγα
λοφύχως τοῖς ἄλλοις δίκη
κεῖται ὅλοις ἀπογρά
ται τὴν ἀσέβειαν· οὐδεὶ
λην βασιλικῶς τυραννι
κῶς ἐπαντάπασι δίκα
νοεῖται περὶ ἡμῶν. ἵνα
μὴ μεγάλοι πρεσβυτῶν
τοῖς θεοῖς βιάσασθαι
λαὸν οἰκουμένης· καὶ
τυραννῆσαι δόγμα.
παντῶν δογμάτων
ὑπεράνεστηκός· δοῦλο
πρεπῶς δὲ λίαν καὶ ἀτε
πῶς εἰκὸς οὐ γενέσθαι
σεβεῖαν· καὶ τὰς περὶ τοὺς
λόγους εὐκλοπὰς καὶ
ἁπλᾶς· τῷ μὲν καθ' ἡμῶν
δικῶν φέρωνται ἐπεί
σηγάγε· τοιγαροῦν εἰς

ἀνόητα ἀνταλλήλοις
νου τοῦ κρατεῖν· τὸ μὴ
φεύγειν καὶ τὸ διάζεσθαι.
ὁρίζειν ἅπαντα φρονῆ
τέρον ἀνθρώποις ἐφῆκε
καὶ πόλεσι τοῦτο καὶ ἐς τύραν
νίδος ὤνησε καὶ μάλλον ἢ
ἀπροσηγορίαν· διὰ
τὴν ἀλογίαν καὶ τὴν
ἀπερίσκεπτον ἐπὶ πᾶν
τα φοράν· καὶ τοῦτο
ὑπροστάγαλιατιδημο
σίων· τὸν δὲ μὴ ἀναίσθητ
τα σοφιστὰς ἀγαφόν προ
φέρεις μόνον τοῦ βουλεύ
σασθαι ἡμέρων τέρον καὶ βα
σιλικώτερον. εἰς ἑαυτὸ
δὲ ἐν φέρειν τοῦτο ἐπει
φύσις· οὐκ ἐν ἐλευθερίᾳ τε
λεσ· τοῦτο γὰρ διεσώσατο·
οὐδὲ γὰρ εἶχε φύσιν· ἢ παρ
δαλὴν ἀποφέσθαι τοῖς κα
τεστηκόσιν· ἢ μὴ τοῖς καὶ
εἶναι· ἢ τὸν πονηρῶν
τὴν μισανθρωπίαν.
ἀπαρχὴν ἀνθρώπου κτῆ
νον τυγχάνοντα· ἢ
κεῖνον τὴν πονηρί
αν ἀναίσθητα ἀνθρώπων ὤρ
μησεν·

Λλ' ὡς περ τὸν χαλκὸν λέ
οντα λόγος πάντοθεν
γίνεσθαι ῥᾴδιος· καὶ πα
σασθαι βαλλεῖν χρὴ·
πλὴν μιᾶς τῆς εὐκε
ντητος· τὸν γὰρ πρῶ
τον ἀπαρνήσασθαι τὸν τοῦ
λιν οὗτος ἀνὴρ ὑπὸ τῆς
σοφιστὴν· οὗτος καὶ

ποσπάνταπῆ καὶ ἐγίνε
το χριστιανοῖς πᾶσιν
ἱερότητος καὶ ἡμῖν
ἀπάνθρωπον αὐτῶν
τὸ φιλάνθρωπον καὶ
τὸ φιλόξενον καὶ
ἀπολογία τῆς ἀγρίοτητος
τῆς ἐπὶ τοῦ θεοῦ δόξης
ἀζεσθαι τοῦτ' ἐφ' ἑαυ-
τοῖς ἀποτυχάνων καὶ τὸ
τολμηρὸν ἐξ ὧν ἐβράχυ
νεν παραυτῶν τὸ τῆς
πειθοῦς πλέον ἐποίησε
τῆς βασιλεύουσης πόλε
ως ἱερεῖσι καὶ ἱεροῖς
φίλοις καὶ ἀλλοτρίοις
καὶ εἴ τι ἕτερον ποσπᾶν τῶν
ἱμᾶς χειρωσάμενοι
ὑπερηδέως ἐπὶ τοῦ
καὶ διελόμενος δὲ τὸ
ρομηκέ ποστρατηγεῖ
καὶ μονομαχοῦσι καὶ
καὶ ἀσεβοῦσιν ἐκ τῶν
ἑτέρων καὶ τῆς πε
ρὶ αὐτοῦ χειρός· ὅπως δὲ
ωσταὶ συνηθεῖς τῆς
καὶ ἃς ἄρχεται καὶ γὰρ
οὐδὲ ὁμόπτερον τοῖς ἑ
κτὸς ἐγχειρίσαι μᾶλλον
τῶν οἰκείων φέρειν
ὑπὲρ οὐδὲ στρατόν ἐ
παρεῖναι χώροις· πρὸς τὸ
στρατηγὸν στασιάζον
τα καὶ διὰ τοῦτο λιε
παθεῖν τὰ βασιλεία·
τοῦ καὶ ἐνθάνατον πρό
ὑπὲρ ἀγαθῶν πρότερο·
τοῦ δὲ παρῶν ἁλιεύς·
ὃν χῶν εὐθὺς τὰ λιεύτα

λῶ βασιλείῳ ὄνομα· ἀλλὰ
καὶ ὧν ἐν ὑποστερεῖσθαι
λείζομεν· καὶ ἀνύσαι τε
λεῖς αὐτῶ κατ' ἄμφοτε
ρα· ὑποποιεῖται δὲ τὸ ἔθ
νικὸν· τὸ μὲν δὲ
αὐτοῦ· τὸ δὲ διὰ τῶν ἐν
τελεῖ· ὃ καὶ μάλλον ἐν
πίστον ὑπελάμβανε
τοῦ ἐν τῶν ἐπιτιμίων ἢ
ὑπ' αὐτῶ λεῖον· τὸ δὲ
πλοῦτον παρασυρόλεῖ.
καὶ νομίσμα τῶν
εἰκόνιον· τὴν τοῦ
βασιλέως δοῦλον· μᾶλ
λον δὲ τοῦ στρατιώτη
κοῦ ἱερουσαλὴμ μάχιστον·
καὶ ὃ σοι ἔνεστι φρονικαὶ
ποσῶδε· τοῦ καιροῦ δὲ
λονικὰ καὶ τοῦτο καὶ πρότε
ρον· οὐ τοῦ δὲ ἐν τῶν
τοῦ τοῦ δὲ ἐπὶ ζῆν
ὑγιαρὰ τοῦ πάνυ φείλε
οὐδὲ τοσοῦτον ἐδώκε
αὐτῶ καὶ ὁ πάντων· ὃ δὲ
κεῖνο ὑδὲ ὧν ἐστὶ· ἀλλὲ
μεῖναν ὑπὲρ τὴν σὲ τῆ
ἰσχυρίου σε· οἱ μὲν καὶ
φανερὸν μὴ τῆ βάλλ·
μὴ δὲ τῆ εἰκόνι τῆ χρυ
σίου προσυνήσαντες·
μὴ δὲ ὑπὸ τῶν πόφεω
τρωφεύοντες· ἐκ τοῦ βλε
πεῖ ἐστὸν ὁ φίλτον
κρεῖα φέντα· καὶ κα
τάλυφεῖ τὰ τοῖς χυπά
φεσι· πολλὰ δὲ τῶν πε
δυνάστειαι καὶ ὑγρεσι·
ὑσὶ καὶ ἀλλοπέσσιν
ὑτυπῶ φῆναι· καὶ διὰ

φθονικὰ ἐλπίδας πολ
λοὶ δὲ τῶν ἱκάτων καὶ ἀριθ-
μὸν ὑπερβάλλων πάντα κρου
σθ-ηλικα θ-ἀπερ ὑποπεσεῖν
ναίου τειχουσι μηχανη
λατι τῶν θ-ὑκ ἀριθμῶν
πλὴν οὐκ ἴσπιάμαλλον τ̄
διαφθ-ὲυγον ἰὲθ-ὰρσυμε
ὡς καὶ λυσσῶντα τὸ ἅλισκ̄
μενον· καὶ τὸ βουλεύ-
παρίστη τὸ ἐλπισθ-ὲν ὡς
ἰσχυόμενον· τολλὰ
δὲ ἤδη καὶ κατὰ τὸ ὑμε
γαλουσυμφ-ηλατος· θ
μετὰ τοῦ σταυροῦ τὸν λι
πεῖν· καὶ ἀγειτονε στρα
τὸν ἐις ὑ-φοσχάρομενον.
ἰκαμάτων λυτήριον
ὄντως καὶ καταρωμαί
ουσονομαζόμενον· καὶ
βασιλέων ὡς ἀνέποιτις
τῶν λοιπῶν συνφηλά
των· ὁ κατὲ βασιλέων
προσωποις ἀγαλλεται.
καὶ πεπταμένοις ὑφά
σμασιν ἐνδιαφόροις βα
φαῖς καὶ γραμμασιν· ὁ
κάτεδρα ἰσον τῶν φοβε
ροῖς χασμασιν ἐλπετο
μένη λέπαι κρωνιδρατ̄
ἐωρουμένοις· καὶ διὰ τῶν
ὀλισθηρὰ πιπτόμενα.
φόλις ἰν ὑφαντὰ ἰσκα
τάρκτων· ἢ δι στρόν
τρέμον ὑ καὶ φρικτὸν
φέλμα· προσπίπτει ταῖς
ὄψεσιν· ὡς δὲ εἰς ἐχενάν τ̄
κατὰ πόντα πλανησιον.
καὶ τὸ ὑενχερσιν ὡς σὺν

τοῖς ἐνδυνόμου ἰσκρεῖττο
ἔτι γένετο· οὐ τῶν σὺν δη
πειρατὰ ἰσκαὶ τῶν ἐν ζῶν
τῶν θ-εστατε ἰσκαὶ ἀσεβεστά
τε ἰσκαὶ ἀπαιδευτότατε
τὰ λεγαλλα· σὺν ἰσκατὰ τὸ
σὺν τοῦ ἰσκαίρου ἰσκαὶ τῆς
ὁλοσυλλήπτου ἰσκὴσκαρπο
φορίας· τῆς πάντα δια
λαβοῦσης παρατα·
διὰ τῆς σὺν τελείας τοῦ
λόγου· ἰσκαὶ τῆς σωτηρίας
ὡς ἀνὰ ὑποφαίνεται
τοῦ ἰσκηρύγματος· ὃς ὁ
φοῦσεν ἰκησε· ἰσκαὶ δι
δασκαλοπαυσε· ἰσκαὶ χρόνῳ
ὑπερηκόντισε· τοῦ ὑ
τοῦ παλαιόντεθλίου
τοῦ τυχανοικαὶ νεόν· ὡς
ὑλιεῖς τῶν θ-εῶν τινὰ
τερατεύεσθ-ε· τοῖς μὲν
τοῖς ὁλίγοις· τοῖς δὲ τοῖς
πολλοῖς· καὶ τομεντῆς ἰσια
γραφία· τὸ δὲ τῆς τελεί
ως εἰς τοῦ μυστηρίου· καὶ
ροῖς ἰδίοις ταμιεύθεν
τος· σὺν κατὰ τῆς μεγα
λειότητος· ὑσυκαὶ ρονομί
ας· ὃ τῆς καὶ πόσος καὶ πο
θεν· τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ
ὁ ὑπαυσομένης· ὃ ὑδ ἀλλ
πλεονῆς ὑμανῶς εἰ τι
νες· ἀλλ ἐπὶ πλεῖον ἀεὶ
βαδιουμένης τε καὶ
ἀρθησομένης· πιστεύ
ων γὰρ ταῖς προρρήσεσι
καὶ τοῖς ῥηθεῖσι μὴ
ὡς σοφεῖ ποίησε· καὶ ὡς
ἀπόσε ἰκληρονόμησεν·
ἡμῖν ὁλίος ἐτύπωσε.

καὶ χάρις ἐπλήρωσε· καὶ
χεῖρες καὶ ἔπνευσεν· πνεῦμα
φῶς τοῖς συνεπλήρωσε καὶ
ἀποστόλοις συνεδόξασαν.
καὶ εὐαγγελιστὰ καὶ καθηγη
τὴς ἁγιος οὗτος καὶ
χύσεως τοῦ σωτῆρος
σμιας· συγκατατόνιον
κοσμοκράτορος τοῦ
λιμνατος· τοῦ σοῦ λιμνα
σι· συπολεμονικα κατὰ τῆς
εἰρηνης· συχεῖρα κατα
τῆς ὑπερηφάνου πλάνης
σπόρεως καὶ διαβολῆς·
τῆς χολῆς· τῆς ἐκ πικρίας
σιν· κατὰ τοῦ σταυροῦ
προπαίοντος· κατὰ τοῦ φθο
νου καὶ τοῦ κατάλυσιν· κατὰ
τῆς ἀναστάσεως ἐπανα
στάσιν· κατὰ τοῦ λιαρ
τυροῦ δὲ λιαρ τυρας·
μεταπροῦ δὲ πιδιώκης·
καὶ μετὰ οὐδὲ μὴ προδο
της· πλὴν ὅσον ὁ νικᾶ χ
ριστὸν μετανοιᾶ δὲ
δεῖ ζας ὡς πέτρος εἶπεν·
καὶ χριστοῖς τόνος μετὰ
πίλατον· καὶ μετὰ οὐ
δαίου καὶ σοφέος·
οὐδὲ ἁγιος τὰ χυσφαγια·
οὐδὲ φοβηθῆς τοὺς μι
γάλους ἀγωνιστάς· τοὺς
ἰωάννην ἐκεῖνον· τὸ
πέτρον· τὸν παῦλον·
τὸν ἰάκωβον· τὸν στε
φανον· τὸν λουκᾶν· τὸ
ἀνδρέαν· τὴν θέκλαν·
τοὺς ἐπέκεινοις τεῖ καὶ
προέκεινων τῆς ἁγιω
θείας πρόεισιν δυνεύσαν

Γ

Τ αῦτα οὖσε βεῖς ἁλλ᾽ τριά
δεις· ὁ τὴν ἡράκλεους βῶν
ἁλ᾽ ζωνην οὐρανὸν τὴν ἐξ᾽
τυχηλιατος· καὶ τῶν
περιγυναῖκας ἁδικημα
τῶν· καὶ τὴν πέλωπος
κρεουργίαν· τὴν φιλο
ξενον ἐκ φιλοφεον· ἐξ᾽ ἧς
ἐπισκιόμενος παῖδα πα
ραγίνεται καὶ τὸ
ἐλεφαντος· καὶ τὰς
φρυγῶν ἐκτολιας· τὸ
ὑπὸ παύλου κηλουμένον·
καὶ μετὰ τὸν παῦλον
βριζομένων· καὶ τὰς
ἐναὶ θρου βασάνους κὰ
καὶ σεῖς ἐν δικους τὰς
μυστικας· καὶ τὴ

ἐν ταύροις ξένοις κτονίαν·
ζ΄ καὶ τὴν ἐπὶ τροίας φυσιᾶ
τὴν βασιλικὴν εἰκόρης· καὶ
ο΄ τὸν ἐν οἴκῳ ὑπερφυῆ
βωμὸν αἰμάτων· καὶ τῶν ἐν σκε
α΄ δάσου φυτῶν ἑνὸς μὲν
κυπρίσσου τερόεν· ὄρους
ια΄ λακωνικοῦ σέλαινῶν ἢ
φρύγους· ξανθομένους
τραίας τίζι· καὶ τὸ ἐπὶ
ιβ΄ βωμὸν αἰμάτων τέρπον φέ
ανᾶτιν νικὰ παρθένον·
ιγ΄ ὃ τὸ σωκράτους ἐπαίρων
ιδ΄ κώνειον· καὶ τὸ ἐπὶ κύπ
ιε΄ τους σκέλος· καὶ τὸν ἀπὸ
ζάρχου φυλακὴν· ὧν ἀπὸ
καὶ ἀριάλλον· πέντε κούσιος
ις΄ ἡ φιλοσοφία· καὶ τὸ κλε
ψύδρα τοῦ πηδήματος
ἀλυράκιν του· τῶν περὶ
ψυχῆς λόγων φιλοσοφη
σάντων· καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν
ιζ΄ κυλίκων παυσανίου κατὰ
ιη΄ ἔνστασιν· καὶ σαπάτου
περιφρόνησιν θανάτου.
ἢ οὐκ οἶδ' ὅντινος τῶν
πάλαι κείνου τετελεσμέ
νων ἢ φιλοσοφησάν
των ἐνδεέστερον ἐκείνα.
τὰ γε παρόντα σωσιλεώ·
ὧν φιλοσοφώτατε σύν
γενναιότατε· καὶ τοὺς
ιθ΄ ἐπὶ λήθην ὠνδακὲ κείνους·
καὶ τοὺς σὺν κείνων ἐστρά
καρτερίαν βλέπων ὀρυλ
βαδίζων τῷ στρατῷ·
καὶ σὺν τὰ λίρου μένος χέ
δια· καὶ τὴν ἀντίουρον
ἐπὶ τὴν ὠνίστρατηγίαν·
στὶ τοι γενναίδες φίλο

σοφου τυχὸν μὴ δὲ πο
λέμιον ἀρετὴν πάτρι
δίαν ζῆν· καὶ πλέον ἢ μὲ
μαθεῖν ἔχω φρονεῖν γεννάιο
τητι· εἰ καὶ διὰ τῶν νοῖ
σεσιότατον καὶ κάλλα
κία· ὁρᾶς τοὺς ἀβίους
τούτους καὶ ἀνεστίους.
καὶ ἀσαρκους καὶ μικρόν κ΄
ἀναίμονας· καὶ ὠχρὰ
τὰ τοῦτο πλησιάζοντας·
τοὺς ἀνίτου τὸ πρᾶσκαὶ
χαλιεύνας σόφρονα τὸ
σοσόλιπρος· ἵνα τινὰ τι
μησάμενοι τῶν πάλαι
σμάτι· τοὺς κάτω καὶ
ὑπὲρ τὰ κάτω· τοὺς ἐν
ἄνοις· καὶ ὑπὲρ τὰ ἀνόφρω
πινα· τοὺς δεδεμένους.
καὶ ἐλευθέρους· τοὺς
κεκρατημένους· καὶ
ἀκρατήτους·
Ὠ δὲ μὲν ἑνὸς κόσμου· καὶ
πάντα ὑπὲρ κόσμον·
ὧν δὲ πλοῦτο ζῆν·
τὸ λιεν ὑπὲρ ὁρώμενο·
τὸ δὲ σπουδάζόμενον·
τοὺς διὰ τὴν εἰρωσῖ
ἀθανάτους· τοὺς δὲ λύ
σιν θεωρουμένους·
τοὺς ἐξωπόθου· καὶ με
τὰ τοῦ θείου καὶ ἀπαθοῦς
ἔρωτος· ὧν ἡμῖν
τοῦ φωτος· καὶ ὧν ἡ
δὲ πάντα ὑπερασκιά
ὧν δὲ καὶ γραικὰ καὶ θαλλω
δία καὶ ἡ πανυχοσία
σις· καὶ τοῦ νοῦ προσόν
εἰς ἃ πάντα προαρπάζομε
νον· ὧν ἡ κάθαρσις καὶ

ὧν τὸ καθαίρεσθαι μηδὲ
λιέτρον εἰδότων πάλαβα
σεως καὶ φθορᾶς· ὧν μὴ
πέτραι καὶ οὐ νὸς οὐρανοί·
ὧν τὸ ἐρρίφθαι καὶ ὧν τὸ
ὀνόματος ὧν πίστεως
της· καὶ ὧν ἀφθαρσίας·
δυνάμεως· ὧν πνεῦμα καὶ
ὧν μὴ ἐκεῖ φθέγματα γῆς
ρις· ὧν τὸ τυραννεῖσθαι
τὰς ἡδονὰς· καὶ ὧν πολυ
σις μὴ αὐτὸς καὶ μὴ ἐκφρα
στος· ὧν τὸ δακρυον· ῆ· ἀ
μαρτίας καταιλυσμὸς·
κόσμου καθαρσίου· ὧν ἐ
κτασις χειρῶν· φλόγα
σβέννυσι· θῆρας κοιμίζει·
ἀμβλύνει ξίφη· κλίνει
φάλαγγας· ἔπισ τολίσει
καὶ τὴν σὴν πᾶσ εβείαν ἐν
ἴσθι· καὶ πρὸς ὀλίγον ἀρθείς·
καὶ παίζηστο τῆς ἀσεβεί
ας ἁρμὰ μετὰ τῶν σῶν
δαιμόνων·

Πῶς οὐ δεῖ τὰ σοφοβερά·
ὠλιάν τολμηρεσυ καὶ φλα
ναι τῶν μὴ ἑπεράλλος τις·
πῶς οὖ καὶ δεσμὰ ταῦτα
μὲν μὴ δὲ πολλῶν τιμιω
τέρα· τῆς σολωνος ἁπλα
στίας· τοὺς σοφοὺς τε καὶ μο
μοφέτου· μὴ μικροῖς οσὶ
λεγ ζε τῶν λυδίων χρυσῶν·
καὶ τῆς σῶν κρατους φιλο
καλίας· ἀλλ οὐ μὰ γᾶρ εἰ
πεῖν παιδερασ τίας· καὶ σε
μνοποιητὰ ταῖς ἐπινοί
αις· καὶ τῆς πλάτωνος
λιχνείας τῆς σικελικῆς·
δῆπου καὶ πιπράσκεται·

καὶ οὐδὲ τὸ σὺ γε τὰ σοι φοβερὰ·
μὴ ἀλλὰ τὸ μὴ πρεσυ καὶ φλα
ναι τῶν μὴ ἑπεράλλος τις·
πῶς οὖ καὶ δεσμὰ ταῦτα
μὲν μὴ δὲ πολλῶν τιμιω
τέρα· τῆς σολωνος ἁπλα
στίας· τοὺς σοφοὺς τε καὶ μο
μοφέτου· μὴ μικροῖς οσὶ
λεγ ζε τῶν λυδίων χρυσῶν·
καὶ τῆς σῶν κρατους φιλο
καλίας· ἀλλ οὐ μὰ γᾶρ εἰ
πεῖν παιδερασ τίας· καὶ σε
μνοποιητὰ ταῖς ἐπινοί
αις· καὶ τῆς πλάτωνος
λιχνείας τῆς σικελικῆς·
δῆπου καὶ πιπράσκεται·

Μὴ ἐγὼ σὸ τῆς ἀπλοσχεδιά
ζομένης καὶ πάντων
ἐκριπτουμένων· χα
ριπόλογῶν τῆ τυχη
συστέλλουσι εἰς τὸ τριβ
νιον· μέγας ὄντις σοφε
νης· ὁ τῆ τὸ πρόσωπον σῦ
τριβεὶς σῦ πο τῆνος τῶν
σῦ χριστῶν καὶ φράσεων·
ἐπιγράφει τῶν μετ ὠ
πωλιόνων· ὡς περ ἀνδρι
άντι δημιουργὸν τὸν
παίσαντα· ἵνα σῦ μὴ κατη
γορήσῃ τερὸν τερον· ἐ
παινεῖ στηναι καὶ τὸν οὐ
πολῦ προϊόντων· ὁ τῆπα

μηλιέριος ἐστὶ τῶν στρωμνίων
προσηύξατο· Ἰσως αὐτὸ
τὴν ῥῆσιν καὶ προσευξάμενος
ρον. ἵνα καὶ συμβαλὼν τὴν
εὐχὴν διαλιθίνων συγκα
ΛΑ τάλυσας· καὶ τὴν ἐν μηδὲ
τὴν διάστασιν· τὴν ἐν ἐνχεί
λιθίων τῶν ὠρα. πλὴν ὑχό
τὴν θεωρίαν πρὸς φιλοπο
μησαντος· ὕστερα δὲ
παιδεύσασθαι τοὺς ῥήτορας
διὰ τὴν ἐν ἐκστασιν· καὶ
ΛΒ τὴν ὀλίγου φιλομαθί
αν περὶ τὸ ἀρχαδικὸν ζῆν
ΛΓ τὴν ἰδίαν· καὶ τὴν ἀριστο
τέλους φιλοσοφίαν καὶ
προσεδρίαν ἐπιδιαιτῶν
εὐριπίδου μεταβολάς· ὑ
φῶν τε θαυμάσας· καὶ τὸ
ΛΔ κλέανθους φρέαρ· καὶ
ΛΕ τὸν ἀναξαγόρου ἰδιασμόν·
ΛΣ καὶ τὴν πρὸς κλεῖτον ὀργὴ
τὴν φειδίαν· ποσοῦτάυτα
καὶ μέχρι τίνος·

Τὰς δὲ παρ' ἡμῖν οὐφαυλί
ζεις χιλιάδας καὶ μυρι
άδας· καὶ ταῦτας καὶ τοὺ
τῶν ἐπιφανεστέρους φιλοσόφων τῶν· ἐν
πάντι τῷ βίῳ· καὶ ὅσα
πάπασαν ὧν εἶπεν ἐν τῇ
θεσσαλονίκῃ· ἀνδρῶν
τε θαλοῦς καὶ γυναικῶν
εἰς ἀνδρείαν ἄλλως δε
πων· καὶ ταῦτα μόνον
ἐπιλαμφάνομένων τῆς
φύσεως· οὐδὲ ἐν οἷς ποιεῖ
σύσταλδαι ἀγνείας καὶ καρ
τερίας· οὐ τῶν ἀγενείων
μόνον καὶ τὸ ποιεῖν

συνεθισμένων διατη
ρῆ ἀπαρχὴν εὐτελείαν· ἀλ
λὰ καὶ τῶν λιαν ὑφηλῶν
ποτεῖς ἀλλὰ προῆκας καὶ
περιουσίας καὶ γενεῖς καὶ
δυναστείας· καὶ μετὰ τοῦ
τῶν πρόδυσπαφεῖν διὰ
τὴν χυμαίνουσιν· ὧν
καὶ ὁλόγος μὴ
μηδὲν λόγου τιθέσθαι
τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῆς
ἀποστόματος σοφι
ας· βραχυνεῖναι τὸν καρπὸν
ὡς καὶ τῶν παρυμήνη
νι ποιήτων νέδοξεν· ἀλ
λὰ τὸ εὔλογον πλεῖον· κα
ὲν τοῖς πράγμασι παι
δεύσεις· ἀλλοίως ἅπαν
τα παραδιδῶν ταῦτα·
καὶ προσέτι τοῦ τόμου
ἄδων· ὅπως ἂν χαρίσαι
τοῦτοις καὶ τενεγκόυσι
πολλάκις αὐτὸν δαίμο
σι· πρὶν ἄλλο τι καταστή
σασθαι τῶν κοινῶν· ἐ
πὶ χριστιανοὺς φέρεται
καὶ δυόμενα ταῦτα ἡμᾶν
τῶν τὰς πόνδαζόμενα·
γαλιλαίους τε ὡς αὐτὸς ἐ
φύβριζων εἰκαλεῖ· καὶ
περὶ αἰτῶν πολεμίων καρ
τερῶς παραμένον τες·
οὕτω δὲ τὸ ἕτερον
μεῖζον καὶ περισπούδα
στον· ὡς τέλειον
καὶ παιδιὰν αὐτῶν τοὺς κα
τὰ περασκολίζεσθαι·
καὶ τοῦτο οὐκ ἐκφαίνει
μεν· οὐκρύπτειδε· ἀλ
λὰ τοσοῦτον ἡμᾶν τῶν

τὸ περιον τῆς καλιας·
ὡς τε ἀεὶ καὶ προσπαντας
ὁμολογῶν οὐκ ἐπαυετο·
καὶ οὐδε τοῦτος υμεῖς δε
ὅπαν τῶν ὑμετερων τα
τοσ καὶ ἀριστοτος τοῦ υἱοῦ
νοῦ προστατης· ὅτι τοῖς
μεν προτεροις διωγμοῖς·
ὀλιγον ἢν τοῦ υγχεοντε
νος καὶ παρακινουμε
νον· οὕτω τοῦ καφ ἡμας
δογματος ἐπι πολλους
φθασαντος· ἀλλ ἐτ ἐνὸ
λιγοις ἑστα μενης τῆς ἀ
λη θειας· καὶ δεομενης
ἐκ λαμ ψεως·

Νῦν δε ἁπαν τοῦ σωτηριου
λογου χεφεντος· καὶ πε
ρὶ πασας μαλιστα δυνα
στευ σαντος· τοῦ πειρα σον
τα χριστιανῶν μετα
στῆσαι καὶ παρασπεῖ
σαι· οὐδε ἑτερον ἢν· ἢ τῆ
ρῶν μαλιστα παρασαλεύει
ἀρχὴν· καὶ τῶν οἰκοι πῶ
ντα τὴν κινδυνευειν·
καὶ ὧν οὐδαμοῦ ἐχο ροὶ
χειρον τι καφ ἡλιῶν ἐυ
ζαιντο· πάντα πασχει
ν φῆναι πάντων· καὶ
τῆς νεας ταύτης σοφι ας
μαστῆς φιλοσοφιας καὶ
βασιλειας· ὑφ ἧς νῦν μεις εὐ
δαιμονες· καὶ προστη
χρυσην εἰκονα ἑστη κυιαν
ἀντει σαι πολιτειαν ευ
πειθη νόφαλιεν· τὴν ἀ
στασιαστον τει σαι ἀλλα
χοῦ· ἡδρολιοσμενην
ἐν τῶ σδιοικουμενος· καὶ

φορωνιαν ἐκ λογη· καὶ ἀρχό
των ἐκλογη· καὶ κλο
πῶν ἐπιτιμησις· καὶ
τἀλλα ὁσα τῆς προσκαιρο
καὶ ἀκαριαιας φαντασι
ας· μεγαλην ἐλλειπῶν
κοσμῶν παρεχειν την
ὠφελειαν· καὶ περιφρυ
λεῖσθαι ἁπαντῶν ἐδει τα
ὦντα· τουτων ἐπαινου
μενων· διὰ μοιαστα
σιαζοντες· καὶ πολεισκ
γενησομενα· καὶ οἱ
κιαι δι ἧς ταλιενται· καὶ συ
ζυγιαις χιζομεναι· ἃ
πῶν καὶ σῶν πανταπᾶσι
κοσ καὶ κολουθειν ἐκεινω
καὶ μεν τοι καὶ ἡ κολου
θησεσ φοδρα· ἢ προσευδο
ξιαν ἐκεινω σαλλιστα
ἐιχεν· ἢ τῶν κοινῶν πρὸς
ἀσφαλειαν· καὶ τοιτις
οὐ τῶν ὑπὲρ ἀσεβειαν
ἐυκολος· ἢ τῶν κοινῶν
ἐζωλοθρεσαιῶν· ὅστις αὖ
πάντας υμᾶς φησειεν·
σπερ γαρ ἐν τοῖς σωμα
σιν· ἓν ὅσον μεν ἢ δυνειν
μελῶν πᾶσ φενεστερον
διακειμενων· οὐ χαλε
πῶς ἂν φερειταλοιπα·
καὶ συν τριβειται πο
τῆς σῦ γενειας ἀφ ὁν τῶν
πλειονι· ὧν τραχαινικα
ἰσεῖναι πρὸς τοβελτιον
ἐπανελθοι· τοῦ δε πλει
ονος στασιαζοντος καὶ
πικρῶς ἐχοντος· οὐδε
λιπαλιηχανιλιη τοπᾶ
ἐχειν καιῶς· καὶ σιν
δυνος

ἡδὴ τοῦτο οὐ τοσαφὲς
οὐ τωι κἀν τοῖς ἄρχου
σι τοῖς ἐπὶ σκαφέως τοῦ
ἄρρωστίας· συμβαίνειν
κοινωνικρύπτεσθαι κρεῖς
σον ἔχοντι τῶν πλείο
νων δὲ τὸ σαφὲς ἔχον
των· τῶν πανταχοῦ νό
μος· ὁμοίως δὲ καὶ ἑτέρα
ἀνιδεῖν· καὶ τῶν σφο
δρα μὴ σοὶ νῦν τῶν πλάς
ἐν τῷ νῦν καιρῷ· καὶ τῇ
τοσαύτην χριστιανῶν
ἐπιδοσει· τοῦ δεῖπον ὁπη
ρία τοῖς λογισμοῖς ἐπεσκο
τισε· καὶ διὰ τοῦ τοῦ
κρὸς τεθομοίως καὶ μεί
ζο σιπλείκειτο νδιωγμὸ
κεῖνο μενοῦν καὶ σφο
δρα μεῖρας ὧδε σι καὶ σοῦ
φον· καὶ οὐχ ὁπως βασι
λεως ἀνδρὸς ἀλλ' οὐδὲ ἁ
λουτινος τῶν καὶ μετρί
ως τι βαρῶν τὴν δια
νοιαν· ὁ τι τῇ μετα φέ
σει τῆς καὶ σεως σὲ φεσθαι
νομίσας τὴν ἢ μετέρα
διαφεσιν· ἢ ἰσχύνειν τε
πιλᾶς ὡς περ τι τῶν μι
σχίστων νέτι καλουμένδε
ἐυφυῦς καὶ νοτοῦ μὲ πε
ρὶ τὴν προσηγορίαν· τα
λιλαίου ἐν τῇ χριστια
νῶν· ὃ νομίσας τε εἰ καὶ
καλεῖσθαι νομίσθε τῆς δε
ἐργου δηλῶν· ὅτι μὲν γὰ
στο νεῖς δοξαν εἰ καὶ τι κω
τατον· ἢ τοῦ χριστοῦ
κλῆσις· ἐξῶν ἀποστερῆ
σαι τοσαύτης χιλιάδος πεν

πεμ· ἢ φοβούμενος τε
τὴν δυναμιν τῆς προσ
γορίας ὑπερόπτας μονες
καὶ διὰ τοῦτο μετα καὶ
νομὲ φ ἑτερονόμοια
τῶν ἡδυκέ ωσ· οτῶν οὐ
δὲ γνωρίμων· ἢ μὲς
δὲ οὐ παρίκιμησομεν οὐ
τοῖς τὰ ὁμοιματα· οὐδὲ
γὰρ ἐστὶν ἑτέρως τε μετα φέ
ρειν ἢ μὲν ἀγγελοι τερον·
τοὺς φάλους καὶ τοὺς ἑῖ
φ· υφάλους· καὶ τοὺς μὲ
λάμπυγους· καὶ τὸν τρα
γόπουν· καὶ τὸν σε μνὸ
πᾶν α· τὴν ἐκ πάντων
μιμήσεων ἀφ· ν.
καὶ ὁ νομὰ λαβὸν ταύτην
ὑβρίν ὡς περ ἡν ἄζιον·
δεῖ γὰρ ἢ τυχεῖν παρ'
ἐκείνοις ἐς πολλὰς ἐνδὲ
τὸν ἰσχυρὸν τὸν ἢ ἐκ
πολλῶν γενέσθαι καὶ
τὸν ἢ ἐλάχιστον·
ὑκοῦν ἢ φθονέσωμεν
αὐτοῖς οὔτε τῶν πραγμά
των· οὔτε τῶν ὀνομά
των· ἀλλὰ πολλὰ ἐτῶν σὰ
τῆς ἑαυτῶν εὐηφείας.
καὶ τοῖς ἁγίοις χριστοῖς ἐγκα
λῶ πιζέσθω σαν· εἰ βού
λοιν τόδε· καὶ τὸν βού
φοῖναν παρίσομεν ἀν
τοῖς καὶ τὸν τρὶς ἑσπερό.
ἵνα καὶ ἄλλον αὐτοῖς
χαρίσωμεθα· τὸν ἢ καὶ
γεννώμενον οὐ τῶ.
καὶ γεννῶν τα λιεγαλο
πρεπῶς· καὶ ἀ· ὁ· λον ποι
ησαμενον τρὶς καὶ δεκα
τὸ

ἐν μιᾷ νυκτὶ τὰς θ ἑκατὸν
οὐρανοῦ πηγὰς ἀνατεῖλαι
ρας· ἵνα δι' ἑκατὸν τῶν ὀνομάτων
σοφίας· ἐπειδὴ βουλόμενος
γε τὰ τοιαῦτα καὶ νοῦν ποιεῖ
πολλαὶ καὶ κατ' ἐκείνου γλῶτ
σεις· ἐκ τῶν ἐκείνου χριστι
ανοί· διὸ χίους τέσσαρας
καὶ ὁπόσους τέρας· τίγρεις
κων ἀγγείους καὶ πηλίκας· τῶν βα
σιλείων κατὰ τὸ ἐπόμενον αἰ
χύνοιτο ἂν ὁ ποιητὴς ὡς δὴ
τῶν ἐθῶν καὶ τῆς οἰκουμένης
ἢ πατημένος τοῖς δαίμοσι.
μβ τὸν εἰδωλικὸν νικαλεῖν
καὶ τὸν ἀπεικαῖον· καὶ τὸ
ἀδωνικὸν· καὶ τὸν κατ
σιταυρὸν· ὅπερ καὶ πάν
τινες αὐτῶν τῶν παρὰ
λήκοι φῶν ἠκόλου θή
σαν· ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἱππο
λήτου πράγματος· ὅτε
ἄλλα παραποιεῖν ἢ ποιεῖ
ἐκτὶς ἀληθείας ἡ ἱστορία
δίδωσι· πάντων δὲ ἀτο
πώτατον· τὸν μιαιφό
τὴν καὶ δεσπότην ἁπά
των· τὸ ἢ τοῦ δὲ τοῦ πα
τὸς δαίμονος τέκνα καὶ
κυβερνήτην· τὸν τοῦ
μεγάλου πρωτοκλήτου
καὶ προστάτην καὶ ἀρχι
ρέα καὶ συμφρονον· τὸν
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τοὺς ἁμαρ
τάνοντας αὐτὸν τὴν εἰ
κόνα· καὶ πρὸς τὸν χοῦν
ἀπειμι μεγαλομόνυχα καὶ
ἄγνοιαν ἁπάντων τὸ μεγα
τῆς συζυγίας κλυστηριο-
κλητορος εἰς δουλουκα

τα βάντα μορφὴν ἀλ
λὰ καὶ ἐπὶ τὸν σταυρὸν
ἀναβάντα· καὶ συναρ
γοντα τὴν ἐμὴν ἁμαρ
τίαν θανατοῦντα· καὶ ὁπόσων
χείρονα δαίμονα ἀνέρχα
λούμενον· μὴ τέ σε ἰσχύ
νειν σφαλῆναί τε καὶ λεῖν
τοῖς σὺν Χριστοῦ σιν· ὧν καὶ
τὰς αἱρέσεις καὶ παρατά
ξεις· καὶ λογωμάχους· ἃ
καὶ νεῦσαι τοὺς σπουδαίους
ῥᾳδιουργίαν· ἀλλὰ ἱερω
μένους καὶ πρᾴους τοὺς σὺν
βρίζοντας ἀποπεμπε
σθαι· καὶ ὑπὲρ τῶν σταυ
ρουμένων τὸ νάσθε
ναι δακρύον· ἢ μᾶλλον ἢ
εσθαι ἀληθείᾳ τοὺς σω
ζομένους· ἰσχύνει
σθαι· ἢ τὸν σὺν τοῦ σω
τῆρος φιλοτιμίας ἀπὸ τοῦ
τοιούτου σθαι· καὶ πλεῖ
ον οἰκειοῦσθαι λόγον τῷ
σύρεσιν τούτων· ἢ τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμά
των· ὧν κατα φρονεῖ
σθαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας·
ἀλλὰ τοῦ τοιούτου περὶ ἐ
κεῖνο δὲ ἡδέως καὶ λιπα
παντὸς οὐποτ' ἂν ὑπεσ
καλοῦ ἀπτοῦ σθαι ἀνε
ἐκεῖ μετὰ τῆς κορυ
ταῖς τοιαῦτα παίζο
νοῦς καὶ παίζον τας·
ἐκεῖνο δὲ ἡδέως καὶ λιπα

πονηρονεισαικαικοηθεσ-
ὁτιτοιλεηφανερώτεροι
σθενηνικεχωνη. τοδεβια
ζεσθαιτυραννικωσαι
σχυνομενοσ. τηλεονη τη-
τηνισερδαλιηνεγκρυπ-
κγ εἰβουλειδε. τωνλιηνω
οσπροσωπειων. τονἀδι
κωτατονηηωσαηεἰποι
μιηκαιριωσεπεικωσε
βιαζετο. ταμενοῦν η
ἀλλατοῖσβουλομενοισι
στορεῖν τεκαιγραφειν
παρησω. τοὐλογουσπευ
δοντοσ· πολλοῖσδεοἴομαι
σπουδασθησεσθαι. τοῦτο
τεκαιρόν. τηνἑτεραν
γωδιαηχριλεγειν. ἑιτε
κωμωδιαν. οἵσκιερουσ εν
σεβειασθοζει. λογωβαλ
λειντομαχητηριον· ὡσ
κἀιτοῖσεπειταπαραδο
θηναιπρᾶγματοσοῦτο.
κἀιηικιστατουλαθειν
ἀζιον·

Αὐτοσδεἀντιπαντωνεν
ηδυοδειγματοσερω
χαριν. τοισσφοδραταὲ
κεινουσαναιαζουσιν.
ἵνεἰδωσινοἱτοῦτονε
παινεῖναζιουντεσ. ὃν
μηδεφορονἐστινεὑρεῖ
ἀζιον· πομποσἐστινβασι
λικοσ· ὃυκοἶδαμενεικαι
πᾶσινἀνοισπαρὸσοισ τὸ
βασιλεύεσθαι. ῥωμαιοι
δεικαιτῶνμιαμσπουδα
ζομενων· εἰκοσιδη
μοσιαιστιμᾶσθαι τοὺσ
βασιλευοντασ· ὁυγαρὲ

Ζαρικοῦσινοἱτεσφαλιοι
ικαὶτὰδιαδηματαικαι
τὸτησαλουργιδοσἀνθοσ
ὅτεἀριφαλουμενοινο
μοικαὶφοροικαὶτὸ τ
ἀρχομενωνπλεῖθοσ
συγκροτεῖντουτοισ
τὴνβασιλειαν. ἀλλὰδεῖ
καὶπροσκυνησεωσαὐ
τοῖσ. ὑφ᾽ησσεμνοτεροι
δοζωσινοὐχἡμἀυτοι
προσκυνωνταιλιονο.
ἀλλαικαὶτῆσενπλασμα
σιτεκαὶχρωμασιν ἵνα
ἦτοσεβασαὐτοῖσ· ἁπλη
στοτεροντεκαὶτελεω
τεροντ

Ταυταισταῖσεἰκοσιν· ἀλλοι
μενἀλλοτιτῶνβασιλε
προσπαραγραφεσθαιχαρὸ
σιν· ὁτιμενπολεωντὰσλλα
προτερασδωροφοροῦσασ·
οἱδὲπικαὶὑπερισφαλῆσ
στεφανοῦσασ· οἱδετουσ
ἐντελειπροσκυνοῦν
τασ· καὶτοῖστῶναρχῶ
τιμωμενουσυνηθη
μασιν· οἱδεο προφονι
ασικαὶἐυτοχιασ· οἱδὲβαρ
βαρωνἢττημενων
καὶὑπὸτοῖσποσινἐρριμ
μενων. πολυειδῆσχη
ματα· φιλουσπαρὸν
τὰσἁληθειαστῶνπρα
γματωνἐφ᾽οῖσμετα
φρονοῦσιν· ἀλλὰικαὶ
τὰτουτωνἢηδαλλια
τα·

Δετίμηχαναταικαὶ
τίνατῶνχριστιανῶ

τοῖς στερροτέροις ἴστησι
δόλον· ὃς περὶ τοῖς δρω
μικὰ παλιγκλινοῦντες
τὰ δὲ ἀντίρια· μιζαι
τὰ ἐς ζέοντα ὕστων βασι
λέων πίστιν ἀσεβεῖ
ἀπιστίαις τὴν ἀσέβειαν
ἀπικὰ ἐς ἐπάρατον πρό
κλουσ ερωλαίων· καὶ ἐ
δωλωνι προσκυνήσιν·
καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐς ἐκο
σις υλιπαράγραφον τὸ
δαιμονας· ὡς δὲ τινας
ἄλλας τῶν ἐξ ἑφουσίρα
φας· πρὸ ὑτῖ φειδαλίοις
καὶ πόλεσι· καὶ μιαλίστα
τοῖς τῶν ἑφηνάρχου
σι τὰ ἐς εἰκόνας· ὡς εἰ σαῖσοῦ
μετὸ ὑτιαὶ τῶς αἰνεῖ
ναι δι ἁμαρτεῖν· ἀλλὴ
κὶ τὴν τῶν ἐξ ἁγίων τι
μὴν· τὴν τῶν ἐξ ἁγίων
συμφερεσθαι· ἢ τὴν τοῦ
τῶν φυτὴν τοὺς βασιλε
ας ὑβρίζεσθαι· μὴ κτῆς
ὁ ὑσιστῆς προσκυνήσε
ως· τοῦ τοῦ τὸν δόλον
καὶ τὴν αὐτὴν τὴν ὁῦ
σοφιστικῶς ἐπινοηθεῖ
σαν παγίνην τῆς ἀσεβείας.
ὃ λίγοι δὲ ἐν δὲ ἑφυγον τῷ·
ἐν λαβεστέρων καὶ συνε
τῶν τερῶν· ὅσι καὶ δικὴ
ἔδοσαν τῆς συνέσεως·
πρὸς χιλιαρχεῖν ὡς εἰ στι
λὴν βασιλέως παρανο
μήσαντες· τοὐλλὰ φῆς
ὑπὲρ τοῦ λήθους βα
σιλέως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς
κινδυνεύσαντες· πολ
λοὶ δὲ ἤλωσαν τῶν εὖ

ηθεστέρων καὶ ἁπλουστέ
ρων· οἷς καὶ συγγνώμη
τυχὸν τῆς ἀγνοίας τε
χνησυναρπασθεῖσι μέ
τὴν ἀλεβείαν·
τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον·
οἷς καὶ λοιπὸν ἐζήρκει
στὴν δὲ τοῦ βασιλέως
προαίρεσιν· οὐ γὰρ τὰ δὺ
τὰ βασιλεύσιτε καὶ ἰδιω
τὰς πρέπειν πολλὰ βά
νοιεν· ὁ τὰ μὲν δὴ τρῖσ ὑ
τῆς ἁγίας ἀμφοτέρας
διωτὴν μέμφαρ· καὶ τε
χνικῶς περατεύειν τρι
συγχωρήσαιμεν· ὡ γὰρ
τὸ φανερῶς βιάζεσθαι
λίαν δυνατόν· τοῦτῳ
συγγνωστὸν τῆς πε
ρὶ νοίας· βασιλέα δὲ τοῦ
δυνασθεῖ κρατεῖσθαι
λίαν δὲ ἰσχροῦ τυγχάνο
τος· ἐτ' ἀἰσχιον ὃ ἴλαι
καὶ ἁπρεπέστερον· τὸ
τεχνικὰ ἐπιβουλεύειν τὰς εἰ
χειρήσεις καὶ τὰ προκεί
μενα· ἑτέρωνδε· ὃ δὲ ἀνοί
ας μένεστι καὶ προαιρέ
σεως τῆς αὐτῆς· τῶν μὲ
τρωδε πολυχείρονι καὶ
ἀσεβεστέρω μέλι πολλοῦ
τοῦ καὶ κοῦ φθάνον τος·
τοῦτο προσθεῖναι τοῖς
εἰρημένοις· δικαιοῦσθα
σιλικῆς ἡμέρα· εἴτ' οὖ
ἑτῆσιος· εἴτε τινικῶν
τῶν βασιλέων ἐχθρὸς φεῖ
σαδὲ τὴν καὶ συριαν
καὶ παρεῖναι τὸ στρατι
ωτικὸν δεῖ τιμὴν φη

τοῦ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐπαίρεσθαι καὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κακοῖς ἀθυμεῖν. ὃ δὴ καὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν ἐν τοῖς τε εὐτυχήμασι καὶ ἐν ταῖς ἀπροσδοκήτοις ἐπιδόσεσι τὸ ἀνθρώπινον ἀπεκδύεται καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἀνεπηρέαστον ἐπιδείκνυται. ὁ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἔπαινος οὐκ ἐν τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ κεῖται. ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας ἐγκώμιον οὐκ ἐν τῷ πολλοὺς ἀποκτεῖναι τοὺς πολεμίους ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων κίνδυνον ἀνδρείως ὑπομεῖναι κεῖται. καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης ἐγκώμιον οὐκ ἐν τῷ τὰς ἡδονὰς ἀποστρέφεσθαι ἀλλ' ἐν τῷ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις τῶν ἡδονῶν κρατεῖν. καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἐγκώμιον οὐκ ἐν τῷ τὰ τῶν πέλας ἀφαιρεῖσθαι ἀλλ' ἐν τῷ τὰ ἴδια μὴ ἀδικεῖσθαι. καὶ τὸ τῆς φρονήσεως ἐγκώμιον οὐκ ἐν τῷ τὰ μὴ ὄντα ἢ μὴ γινόμενα προγινώσκειν ἀλλ' ἐν τῷ τὰ ἐπ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ καὶ κακὰ ἐπίστασθαι καὶ τὰ μὲν διώκειν τὰ δὲ φεύγειν

πλὴν ἐπὶ κλοπῇ καὶ ἁρπαγῇ
τῶν δὲ κλεπτόντων τὰ τῶν
κοινωνούντων τῆς τραπέζης
εἴτε τὸν ὑποτιθέντα προέλθοι
τοσοῦτον τῆς συνηθείας
χρόνος ὅσον ἀνδρὶ ὑγιαίνοντι
δεῖ πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι. τῶν
δὲ ἐπὶ τῷ φόνῳ ἁλόντων
ἐπὶ μὲν τῆς φράγι
δος ἀναβλέψαι τὰς τῶν
δεσμωτῶν τινὸς φάν
λας καὶ τὸν νε
ἐπιόντος χεῖρ ἐπικαλεῖ
σθαι μετὰ τὴν ἀρνησιν
πῶς ἐρεῖ μὲ φάναι
τοὺς εἰληφότας καὶ
τὸν οἰκαίνομον τοῦ τοιοῦ
δαλα. τὸν δὲ ὅπλα κατὸν
πυρὸς θέσθαι λαβεῖν
σαντος καὶ τοῦτο εἶναι
διδάσκαλον τῆς ἀρνη
σεως. εὐθὺς ἀναπηδῆσαν
τες τοῦ συνεδρίου σφά
ξειν ἐκέλευσαν παρα
πλήξεις καὶ παρα
χειμασίας καὶ φυ
γὰς λέγοντες. διὰ τῆς ἀγορᾶς
τοῦ θεοῦ βοῶντες καὶ λε
γοντες. χριστιανοὶ χρι
στιανοὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἀκούετε τῶν πάσαις καὶ
πρὸ πάντων θεός. ὧν καὶ
χωρὶς ἐκάστου ἐρομένου
μὲ φάναι ὅτι σὺ εἶ χριστι
ανός φάντης μὲν ἀρνησάμενος
γάρ. ἐπτὰ καὶ πλὴν ἐπὶ
σεσημείωμαι. ὅτι δὲ ἀλη
θῆ φάναι τὰ ἀρνησάμενος
ὁμολο
γῶν. ἐπτὰ καὶ πλὴν ἐπὶ
σεσημείωμαι. ἀλλ' ἴδωμεν ὅπως
ἀκολούθησεν
Βασιλεὺς καὶ τῶν φρυγῶν.
ὁ χρυσόστομος

γεγόναμεν. ἀπεκδυ
σάμενοι τὴν ἀσέβειαν. ἀι
ματικὰ φαίνομεθα. εἰ
τὰ τῶν βασιλέων προσάρμο
σει καὶ τὸν χρυσόστομον
ἐξεταζόμενοι ἐπὶ πλὴν
ὑδὲν ἐγκαλέσομεν βασι
λεῦσαι. ἀλλὰ φάναι τον
καταικεκρίμεθα. ὃ γὰρ εἶπεν
τὴν ἐκλογὴν ἐποιησάμεν.
ἀλλὰ τὴν ἀνάστασιν
φησὶν ἐμὲ φάναι. δὸς χάριν
τοῖς σοῖς στρατιώταις
χῶν φάναι σε πάντας. ὧν
λόγων βασιλεῦ μέφα.
ντι δὸς πῦρ τοῦ πυρός.
τὸ φάναι τὴν τρίστε
φράσεις εἰρηκὼς ποίησον
λίθοις τοῦτο χεῖρας. ἀσκά
κῶν σπρου τεῖναι μὲν πό
δας οἷς καὶ κῶν σέδραμον
ἄλλους τῶν χρυσῶν τιά
σον. ὃς δὲ οὐδὲ τὰ βελίσει
λαβοῦσιν ἡμῖν δὲ ἀρκεῖ
χε. ὃ ἀντιπάντων ὑμε
χόμεν. τὰ ὑπάλεῖν εἰν
τεθαλοῦ. καὶ τοῖς ἄλλοις
διὰ σελεύεσθαι γνῶναι
τὴν ἀπάτην. ἀναν
τῆς αἱρέσεως. ἀπολογη
σασθαι τῶν χῶ διὰ λιατος
ἐφοῖσαν ἀνακτησαντα
τὸν βασιλέα. τοῦ ἐκφα
νεῖς τεῖναι φυγεῖν.
ἵνα λιπλαρτυρας ἐργά
σηται. τοῦ σὺ σοῦ τοῦ ἐπὶ
τοῖς μαρτυρας ἐζορίζε
παράδοτα. ὃ ὑπὸ σὺν
νασθαι. καὶ λιεγίστην
εὐρεσιάνικα τάθεσθαι

τὸ πόρρω τῆς ἐφ' αὑτῷ
ἑαυτοῦ μανίας ἀτωνήτους καὶ
τεχνασμάτων· καὶ περὶ
δὲ οὗ τῶς ἔχω πορρωτέρω·
καὶ πρόσπλασμα τῆς καλο
ηθείας χρισάμενος· ὅλως
οὐ γὰρ ἐν ἔχει πῆξιν τοῦ λό
γου τὸ σοφιστικόν· οὐδὲ τῶν
ὁπισθίων λογισμῶν μᾶλλ
λον ἢ τῆς ἐφ' ἑαυτοῦ δό
ξης· οὐδὲ τοῦ φύλαξ ἐ
στελοῦντος γνώμης·
οὐδὲ τοῦ τῆς παρρησίας ἀπορ
ρήγοντος ἐσχάτου·
μᾶλλον δὲ τοῦ ἀτενὲς ὁρῶν λό
γος, τοῖς πυθομένοις τῆς
αἰτήσεως ἐρεῖ πρῶτον·
κατωφεν πλανωμένου·
καὶ βιαζόμενον·
εἴτε τι ἄλλο τοῦτό ἐστιν·
εἴτε ἀσθενείᾳ κολαζόμενον
γίγαντος τεμνόμενον φο
βερὸν ὑπνῶσαι· καὶ ἐκ
πνεόντων οὐκ οὐρανίων
ματίων σκορυφῆς ἀπερύ
γεσθαι· εἰδὲ που πλεονά
σαν τυχὸν καὶ ἀνύσιμον τοῦ
γένους τῶν οἰκείων
κολάσεων ἀπόβρασμα·
ἄνω φερόμενον καὶ ὑπὲρ
τοῦ ὑσσοῦ πρατῆρας χέόμε
νον· ἔστιν ἃ καὶ τῆς ὑπο
κειμένης σφῶν εἰρεῖ
πίστως καὶ φοβερῶν ῥεύ
ματι· οὗ τῶν καὶ εἷς ὁν
ἔστιν εὑρεῖν· ἀχριμέν
τινος ἑαυτοῦ κρατοῦντα
καὶ τοῦ σοφιστικοῦ
λογισματος ἀπατήσαντα
τὸ θεμιτὸν καὶ κωλῦσαι

μέτρα· εἰδέ που τὸ ἀκρα
τὲς τῆς ὀργῆς ὑπερβλύ
σειεν· μὴ δὲ κρύπτειν
δύνασθαι τοῖς κακοπαθοῦ
σιν· ἀλλὰ τῶν χρείττω
λόγῳ κατὰ τοῦ θείου
καὶ εὐσεβοῦς πλιῶν συν
τάγματος· ἵνα γὰρ ἐάσω
τὰ κατὰ τοῦ νικητῶν οἰ
κων προστάγματα· δι
λοῖα τὲ προτιθέμενα
καὶ διαπλεκόμενα·
καὶ συλλογισμὸν ἀναφαίνα
των τρεῖς καὶ χιλιάτων·
οὐκ ἄλλον ἢ ἐξ εὐσεβείας
ἀπλήστους· καὶ εἰς εὐ
ἱερωμάρτυρα γῆν· χέρσιβε
βήλοις ὑβρίζομένα· τοὺς
τε ὑπὲρ τούτων ἀγομέ
νους εἰς τρεῖς καὶ ἀρχομένους
καὶ τοὺς πλησίους καὶ κλά
των ἐκατονταετῆ· ἐξ ὧν
ἓν καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν
ἐξ· τοῦ τε διαφθορᾶς
τοσοῦτος καὶ τοσοῦτος
χωρὶς ὧν ἄλλο τε ρους καὶ
φερόμενον τοῦ ταῦ
τα ἐπιτάττοντος· ὡς
ἀνάντη περσῶν καὶ κυ
ρώνων καὶ τῶν ἄλλων βάρ
βαρων ἡλίκα παρασχη
σόμενα· ἵνα δὲ ταῦτα
λέγων· τίς οὐκ οἶδε τὴν
Ἀλεξάνδρου ἀπάνθρω
πίαν· ὃς ὑπὲρ τοσούτοις ἀλ
λοις οἷς ἐθελήσαντος
ἁβρήνων· ἄλετρως

τῶν καιρῶν χρησάμενοι.
Δημόσθενης τε ὁ τὰς Ὀλυνθιακὰς
φύσει καὶ μιμητὴς ὢν. ἔτι
καὶ τοῦτο λέγουσι πρὸς
τοὺς τὰ ἀσεβήματα σκο-
πεῖν αἱματοῦντα ἢ δι-
ῶντα τὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς
πλοῦτον ἢ ἐπὶ τοῖς ἱε-
ροῖς ἐπιτιμῶντα ἢ τὰ
ἱερὰ ἐκποιουμένους ἢ
ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἐπιτι-
θεμένους ἢ τὰ ἱερὰ
ἀφαιρουμένους. ὅτι
καλῶς ἂν τοῦτο τὴν ἱερο-
λοπρεπείας ἐφόντος.

Τὴν ἀρετὴν οὐσιῶν μα-
νίαν. τῶν μὲν ἐνόν-
των ἐχόντων. ἐξ ἐκείνου δὲ
τοὺς καιροὺς καὶ μανίαν
ἱκομένων. ποιεῖ τὰ ἁρπε-
ρίβοντος οὐδὲ ζημιοῦν.
ἀλλὰ καὶ κα-
κίας ὡς ἀπομηρῶν
εὐδοκιμήσειν. διὰ μὲν γὰρ
λέγονται. δεῖ τὰ ἀρετὴν ἐκ
πολλῶν πεῖραν. φρίσσε
καὶ τοῖς ἀσεβέσι ἅζιον.
παρθένους καὶ γυναῖκας καὶ ὑ-
περικόσμιους. ἀφαύστους
μικρούς καὶ ὀφθαλμοῖς
ἀρρήτων. εἰς μέσον ἄγα
γόντες καὶ τὴν ἐσθῆτος
γυμνώσαντες. ἵνα τῇ
φιλαπροτέρου νεύρῳ

εἰς ἔπειτα ἀναισχήμονες
καὶ ἀδιάλλακτοι. ὧν πῶς ἐ
περικωλύσουσι τὴν τότε
μισοφυλίαν οἰκτρὰν
καὶ ἀδίοδον οὖσαν ἑστία
φίλους καὶ τῆς ἐαυτῶν
καὶ κοδαιμονίας ἀζήμιω-
σιν ὑπὲρ τῶν πατέρων
ἐπιφορὰν εἶναι. καὶ μὲ
τρέπειν τὴν τροφήν.
ἄλλην προσενέγκασθαι.
τὴν κοινὴν τὲ καὶ νε
νομισμένην. ὁ δὲ σπα
ρούσιν ἐπὶ τοῖς πλάγχνοις
συνάπτουσι προφήνε πισπεί-
ραντες. καὶ συνέπα φέ
τες τοὺς φέρουσι τέρους
ὅτι ὀνάταγε ἐκεῖνο τὸ
φάτρον. σαρκασίαν εἶν
ἱερὰ καὶ σπαράττομένας τρο
φὴν ἀναμίκτον. καὶ
τότε πρῶτον ὀφείσαν ἂν
ὀφεῖσαν ἐν φέρ αἰμον
τοὺς αὐτοὺς ἀλλοίους.
τοὺς καὶ τοῦ ἀναιδοῦς καὶ ἀρε
φυείων πίσους τοὺς
ἐξωτικὰς φιλάσοι

κουμένης ὡς τε ἀπηνθεῖν
καὶ κινῆ φοβάνεσθαι τῇδι
ηγησεῖται τὸν ἀπὸ μονεύ
οντα· οὕτως ἐπὶ κωλύσεται
τὸν τοιοῦτον πάντα· κατὰ τὴ
τοῦ τε δεδομένην ἐξουσί
αν χριστιανοῖς· δαιμόνω
τι καὶ φελωνοικητηρί
ον. καὶ πολλοὺς χριστια
νῶν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλά
νης μεταστήσασθαι ἐστὶν
τριάν· οὐχ ἥττονα δὲ
τὴν βίου λαμπρότητα·
ἢ τὴν τοῦ λόγου δύνα
μιν· ἣν μὲν ἐκπλέοντος
ἐνόργητοῖς ἀρεφουσίοις.
μᾶλλον δὲ ἀρεφουσίων
τοῖς φιλοδαίμοσιν· ἐπεὶ
δὲ τὰ πράγματα εἰς κινή
φη χριστιανοῖς· καὶ τὰ
τῶν ἑλλήνων φλεγμαί
νειν ἤρξατο· τὴν τοῦ
καιροῦ δύναστείαν οὐ
κ ἐφυγε· φιλοῦσι γὰρ οἱ
δαίμονες· καὶ πρόστοπα
ρομικατασχεῖν τὰς ὀργὰς
ὥσπερ πυρὶ ἐμφυλέου
ὕλας· πρεσβεύμενοι κρατῦ
νόμενον· εἰ καιροῦ λάβοι
τὸ ἀναπτερῶσαι καὶ
ἀναρρῖπτεῖν αὖ
ρῶν οὖν τὴν τοῦ δαίμο
νος πίστιν ἐπ' αὐτόν· οὐ
δὲ ἁπλῶς ἐνεργοῦντων·
τὰ δὲ ἐπράγματα εἰς τοῦ
βουλεύει· οὐδὲ ἀνδρὶ
ἀνὰ μάλλον· ἢ τὴν θεοῦ
γεῖν εἰς πόλεως εἰς πόλι
κελεύουσαν εἶναι τὴν

καὶ ὑποχωρεῖν τοῖς δαίμο
σι· χρὴ γὰρ μὴ
τὰ ἑαυτῶν εἰς ὀπεῖναι χρι
στιανοῦς ὀνείδισμόν.
μηδὲ ἐλεύθερον εἶναι ἀνδρὶ
κωτατόν τε καὶ καρτε
ρικώτατον· ἀλλὰ καὶ τὰ
δίκαια τῶν φειδέσθαι
οὗ τοῦ θεοῦ ἕνεκα ἑαυτοῦ ἧκο
μέρος· μὴ τῶν κινδύ
νων τι συνεισφέρειν
τῶν πολεμίων· ἐπεὶ
δὲ ἧσσον τοῦ πολλῶν μὲν
δ' αὐτὸν ἑλκομένων
καὶ ἀπολεμῶν· πολλῶν
δὲ τῶν περὶ τυχόντων
χόντων δὲ τῶν διὰ τὴν τῶν
δίκαια τῶν ὁμοτιμη
τα· οὐκ ἔστιν ἔχετο τῶν κα
θ' ἑαυτὸν ἀσφαλεῖ· τοὺς
ἄλλους περιορᾶν κινδυ
νεύοντας· καὶ διὰ τοῦ
τοβουλεύεται βουλὴν·
ἄριστην τε καὶ φιλοσο
φωτάτην· εἰς τὴν σφυ
γίσεπανεῖσι· καὶ τῶν δι
λίων φέρων ἑαυτὸν εἰς
δίδωσι· χρήσοι δ' ἂν τιβού
λοιντ' αι· καὶ πρὸς τὴν
τοῦ καιροῦ παρατάτ
τεται δυσκολίαν· ἐν τῷ
φατίζειν ἀπὸ τῶν
δεινῶν· τί δ' οὐκέτι
ποεῖ τὸ δεύτερον· ἀλ
λ' ἢ τί ἄλλο τῆς νεῖς φε
ρόντων προσένοσκα
κοῦ σθαι φωνίαν· οὐ
δὲ τὸ φιλόσοφον τοῦ ἀν
δρὸς δαιμόνιον· εἴη
τι ἄλλο τῶν ἐγκειμένων

διὰ τοῦτο μὲν οὖν καὶ
πλεονάζαν αἰκτοῦντω-
ὅτι περὶ φρονήσεως αὐτῶν
μᾶλλον ἢ ἀνδρείαν πρὸς
τοὺς κινδύνους τὴν
τοῦ ἀνδρὸς παρουσίαν ε
νόμιζον· ἔτι τε τοῦ ἱερῶ
ἱερεὺς ἀθλητὴς θέλον
τῆς διαμέσης τῆς πο
λεως· ἀιδεσιμοστὴν ἢ
λικίαν· τὴν πολιτείᾳ
ἀιδεσιμώτερος πᾶσι πλὴν
τῶν διωκόντων καὶ
τυραννούντων· ἔτι
τοδε ἦν λίκια πασι καὶ τυ
χηπασιν οὗτῶν μὲν τῶν
δ' οὐ πάσι δ' ὁμοίως ἀνδρα
σι καὶ γυναιξί· νέοις πρε
σβυτάις· ὅσοι τε τὰ πόλι
τικὰ διώκουσι καὶ ὅσοι
τῶν ἐπαζίως· ἀγωνιδε
ῆν ἁπασιν εἰς ἅλλους
ὑπερβαλέσθαι τὴν περὶ
τὸν πρεσβύτην φράσ
τητι· καὶ λιροσύνῃ εὐσεβεια
ἁπασιν ἐνομίζετο· ὅτι
πλεῖστα εἰς εἰνόνδρασι
καὶ κα· καὶ ἱερὸν τανισκι
σαι ἀθλητὴν· καταπασης
ἀγωνιζομενον πολεως·
λικετο διὰ πλατειῶν· ὧν
θεῖτο καθ' ὑπόνομων·
τῶν τριχῶν ἐλικετο·
ὃ υἱὸς ἐστὶν ὁ τοῦ λιπαιε
ρους τοῦ σωματος λιπῆ
λιεν ἐστὶν αἰκατὴς οὐ
βρεως· παρὰ τῶν νάζίως
ἐνμισθρου ταῦτα καὶ κολα
ζομενων· παισὶν ἐκπαι
δωνμιετέωρος ἀν τε πέλ

πετο· γραφὴ σιν ὑπολεχό
χομενων τὸ γενναῖον
σῶμα· καὶ παίγνιον ποι
ούμενων τὴν τραγω
δίαν· πιεσμασιτασκιη
μασεθλίβετο μεχρὶ σ
τεφανιτῶν· λιποιεστὰ
ὧν τάδε τέλειετο· καὶ
τούτων τοῖς τερροτά
τοῖς καὶ λεπτοτάτοις
σαρκὶ πιροσὺφος αἰρομε
νος· μελιτικὰ ἀρωδιά
βροχος· σφιζῆ καὶ μέλις
σαισεζαίνετο μεσουσης
ἡμέρας· ἥλιου τοφλο
γώδες ἐλαμπρότος· κ
τῶν μὲν τασσαρικασεῖσῆ
κοντος· τοῖς δὲ θερμο
τέραν ποιοῦντος τὴν
βρῶσιν τῶν λιπαρίω
ἐκείνων σαρκῶν· οὐ γὰρ
ἀφλιγῶν ἀνεῖπον οἱ
πτᾶν φαδὲ λέγεται ὡς ἂν
καὶ τοῦτο ἀζίως θεῖ γρα
φῆς· ὁπρεσβύτης εἰς εἶ
νος καὶ πέος πρὸς τοῦς
γώνας· λιὰ δὲ γαρ ἐν τοῖς
δεινοῖς τοφλαδρον ἀπο
λιπεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐν πυ
φάν ταῖς βασανοις τὸ
λιπαρὸν φεύγομενον ἐκεῖ
νος καὶ ἁδόμενον ἐθελει
πεῖν ὧν σε παν ὑπ' ὀψιν ἔχου
βολον· ἑαυτὸν μὲν ὑφ'
λον ὁρῶν· ἐκεῖνο ὐδε
ταπεινοῦς καὶ κατῶ
κειμένους τοσούτω
περιῆν τῶν κρατού
των· καὶ οὐ τανεῖν πορ
ρω τῶν λυπηρῶν· ὡς

MS

ἄλλως τε ὧν κινδυνεύ-
ομεν τὶ καὶ πολιτῶν. ἄλλου
συμφορὰν τοῦ πράγματος
ὄντος καὶ τοιαύτα
τις οὐκ ἂν ἴδοι φιλανθρώπων
καὶ μετρίως ἐπιεικῶν
τε καὶ φιλανθρώπων
ἄλλο γε εἰκὸς οὐδὲ ἐφάσε
ὁ καίρος· οὐδὲ ἦν τοῦ βασι
λως ὀργή· τοῦ μὲν γὰρ
τὰ τῶν πολεμίων ἐστὶν
ἔργα· ἐκ καὶ ἀπὸ τῶν πολλοῖς
ἔδοξε τῶν ἀγνοούντων
τὸ βάθος τῆς ἐκείνου
κακονοίας·

Τοιαῦτα πάλιν τὰ τοῦ υἱοῦ
ῥοῦ γέροντος· καὶ τὰ αὖ
ὑπὲρ τίνος; ἵνα χρυσοῦν
ἐνάλιν προσκυνήσαι τοῖς βα
σανισταῖς. ὧν καὶ ἀθλίου.
ὧν οὐ περὶ εὐσεβείας δὲ ἐκάρ
τερεῖ· ἐνίεμεν γὰρ βάρ-
βαρα τὰ τῶν ποιησαμένοι τὸ
ναοὺς τῶν ἀποτίμησι-
τὸ πᾶν ἦν τοῦ νῦν χρυσίου·
ἢ αὐτὸ πρὸ ἀνδρείας ὃ
τι μάλα μὲν ἐκέλευον. ἐ
δόκει τοῦ ἀδυνάτου τὸ
ἐπιτάγματος μᾶλλον.
ἢ τοῦ εὐσεβεστέρου χά-
ριν. ποιεῖν ἐκείνων τὴν ἐν
στασιν· ἐπειδὴ νικῶν ἡν
τοῦς κατάμικρον τὴ
καρτερία· καὶ ὑφαιρου-
μένοις τῆς ἀποτιμήσεως.
τελευταῖον εἰς τοῦτο
κατέστησεν· ὡς κομι
δῇ μικρὸν εἶναι τοὐλ
λοῦμενον· καὶ ὁ μὲν βα

σιλεὺς τὰ τῆς εὐσεβείας
καὶ ἱερότητος· ἢ τὸ
πάντων φρασθὲν καὶ
πανφρώπως ἐς τὸ γνώ
σμα τὰ· λεγέτω καὶ
κἀκεῖνο τὸν φιλόσοφον
βασιλέα φαύλως ἔχοντες
ἐγκλήματος οὐδενὸς τῶν
πορρήτων διὰ τῆς
ἀσκαὶ ἀλλοφύλου ἀποκρί
σεως· καὶ ὑπὲρ προστε
θείκα· ὅτι τῶν ἐς ἔσχατον
τῶν ἐγκλημάτων
πάνεκ κινδυνεύε· καὶ
διὰ κλοπῆς ὑπὲρ ἔσχατον
τῶν· ἐς οὐσίαν· ὑπὲρ
οὗ τάχα μόνου δὲ καὶ
ὡς τὰ ταῦτα πάσχε· καὶ
πλείω προσπαθεῖν ἂν
οἶμαι· ὅτι καὶ κοινωνοῦ
τος τῆδε κοινωνίας
ζωῆς ἑλληνάνε· φασὶ
τοιδιὰ ταῦτα καὶ τὸν

τηνικαῦτα ὑπάρχον·
γενέσθαι γὰρ ἀνδρὸς ἑλ
λήνων μὲν τὴν φρόνησιν
ἀνὴρ τὸν τρόπον δὲ ὑπὲρ
ἕλληνα καὶ κατὰ τοῦτο
ρίστου στὸν παλαικαὶ νῦν
ἐπαινούμενον. ἐκείνο
πρῶτον βασιλέα μετὰ
παρρησίας εἰπεῖν. ὃν φέ
ρον τοσοῦτον ὄλβου εἰδὲ τῆς
τοῦ ἀνδρὸς αἰκίας καὶ κα
τηριάς· ὃν καὶ χυνομέφα
βασιλεῦ παρὰ τοσοῦτον
ἡττώμενον πάντων
χριστιανῶν. ὧν σὺ μὲν δὲ
γέρον τοσὸν ἠδίκησε κρατεῖν
δύνηθι φήναι πᾶσαν δίκη
φόντος βασάνους· καὶ οὐ
κρατήσαι μὴν ἀλλὰ τοῦ
τοῦ πιῶν σοῦ τῆς ἐσχάτης
συμφορᾶς ἀπελθεῖν ἠττη
μένους· καὶ ὧν σὲ οἰκε
τῶν ὑπαρχόντων.
ἠσχύνοντο καὶ λείδε
εἰς ἄλλων ἰέναι τοῦ·
τῶν τιὰπ τένοιτο τοῖς
δρῶσι μᾶλλον ἀφλίων τε
ρον. ἢ τοῖς πάσχουσι·

Τὰ μὲν δὴ τῶν ἀρέσθου
σίων τοιαῦτα καὶ οὗτως
ἔχοντα ὡς μὴ ῥᾴδιον εἶναι
τὴν ἐξέτου καὶ φαλάρι
δος ἁπάντων ὁρῶν πᾶσιν πρὸς
τὴν εἰκεῖνων νίκην ἀτη
τα. μᾶλλον δὲ τοῦτ' αὖ
ταπείθονητος καὶ κατα
σεσυάζοντος· εἴπερ τὸ
σπέρμα τῆς τραυλότητος
μιατα. καὶ τοῦ ὑπὲρ μεγάλου
τὰ ἀνάγκη· τὰ δ' ἄλλα οἷα

καὶ ὅσα τρισὶν ἁπλοῖ δοίη
τὴν ἡρόδοτον καὶ φοῦ
κυδίδου σχολὴν τε εἶναι
γλῶσσαν ἣν καὶ τῶν λιέλ
λοντι χρόνων παραδοῦν
τὴν τοῦ ἀνδρὸς πόνη
ρίαν καὶ στηλιτεῦσαι
τοῖς μετέπειτα τὸ δ
καιρὸν ἀδιηγημάτως ἰδεῖν
σοφίαν τὸν ὁρεντάνις καὶ
τοὺς μυστερίνους με
κρούς· οὓς τῶν βασιλέως
νεῖς ρυπτένοὺ τοσετε
μοῦμενος νεῖς γέσσι
καὶ κτεῖνων ἀδίλως·
ἐντεῦθεν γὰρ τοῦτο τοῦ γέ
γουσε πεῖν οἰκείο τερο·
παράδαλμοῦ μὲν καὶ τῶν
βασιλέων τὰ κοίλας καὶ
ἀπόντα τῶν· ὅσα τε ἔνδικ
κοῖς καὶ φρεσὶ καὶ διωρυ
ξῖσαι κῶν ηγέλιον τάφη
σαυρῶν τε καὶ μυστη
ρίων· ὑμᾶς δὲ τῶν
ἀνατεθραμμένων
παίδων τε καὶ παρθέ
νων. ἐπὶ τυχαγωγία
καὶ μαντεῖα καὶ φυσι
αἰσθύνεσθαι μᾶλλον·
ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπὲρ ἐρεύνε
βεῖα σκινδυνεύοντων·
συγχωρήσωμεν εἶδο
ἰσεῖπὰν τα. ὃ ἰσκαὶ εἶνος
ἠσχύνετο. τοῦτο γε
ποιῶν μετρίον· δηλό
δὲ τῶν κρυπτεμένων
χειρῶν. ὧν σὺ κὲν πρεπὲς
ὂν τοῦτο σοφιστὰ μὲν γὰρ καὶ σα
ρέων τῶν ἡμετέρων

τούτων δὲ τῶν μετὰ
λοφρονῶν καὶ θεραπεύων εἰς
ἐυσέβειαν. οὗτος ὑπὲρ
τοὺς περὶ ἑλλαδίκην ὢν
καὶ ὑβρισμένων. ἴσως ἂν
δέοι δείξειν ἄξιον ἐφ ὁ
κείται ὑπερτιθεὶς τυχὸν
ἑνδεικώσασθαι τοῖς
ἐπικαίρως τῆς εὐτυχίας
ἀτυχήσασι· ἐπὶ ταύτῃ
προελόμενος αἰτιᾶσθαι τὴν
τύδοσιν· ἐπειδὴ δέ τι
καὶ σὺν χωρεῖν καὶ ἁλί
σκεται κρατούσης ἀλ
λὰ τἀναντία κωλύειν
λοιπὸν ἐπιμανέν
τος χριστιανοῖς· καὶ πο
λυπραγμονήσας
φόνον. πλείω δὲ ἀπειλή
σων. ἐπειδὴ μέσην βα
δίζων ὁ τοῦ θεοῦ σὰρ
κωτὸν καὶ τοῦ καὶ τῶν
πολλῶν. τὸ μὲν γὰρ δοῦ
λεύειν ὠετόδειν. τοὺς
δεσπότας σὺν ἑτοδείν. τοὺς
δὲ καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς
μὲν ἀπαράγων χριστι
ανούς. ὀλίγοις δὲ τῶν ἑ
λληνιζόντων ἐπιτιμήσας
εἶτ' ἀναχωρεῖ τῶν βασι
λέων κατηγορίας γενομέ
νης. ἀτίμως καὶ ἀναρπα
στος περὶ τοῦτον ἐκρί
νετο· καὶ τὸν οἰκουμένου
πρὸς βαλλέτω καὶ φοῦσε
πιστεύσῃ δικάζειν.

Μισρόυαι ἐπὶ πᾶσι χρόνῳ
ἐπιφανάτων τέλος δὲ
φιλανθρωπίας τυχὸν
ἐζορίαις καταικρίνεται·

καὶ πάλιν ὁ θρασὺς θεοδόσιος
σίας τὲ καὶ φιλανθρωπίας
ἱγαρ αἰεὶ καὶ φησὶ πολλοὺς δικαί
ους δικαστὰς καὶ πολλῶν
κων χριστιανοὺς. εἶτα
λιλαίους δέκα. μιᾷ χειρὶ ἐλ
λιπῆ κατέγραψατο·
τὰν τάδυ κωλιότητος πε
ρὶ φανῆς· τὰν τάδυ προ
γραμμάτων λιόν· καὶ
πολυπετῶν ἀναλοσία προ
τιθεμένων. ἑνὶ δὲ ἑ
τέρων τε καὶ θοκερῶ
τερον· τὶ γὰρ διαφέρει
τοῦ κίνδυνον προγρά
ψαι χριστιανοῖς· τοῖς τοῖς
δικαίοις χριστιανῶν
ἡδόμενον φαίνεσθαι.
καὶ μεγαλέγκανα μοι
εἴσεσθαι τοὐλευθερίας ἔχειν·
τὸ γὰρ βούλεσθαι βασιλέ
ως ἀγράφως ἐστὶ νόμος.
τῶν κρατούντων ὑπερ
μενος· καὶ πολυπετῶν
γραπτῶν ἰσχυρότερος.
τῶν ἠδυνάστειαν βου
φούμενων· οὐ φασιν
ὅτι τὰ ἐκείνου εὐσεβοῦντες.
καὶ τὸν νέον ἡλίου φῶ
ἀναπλάττοντες. τὸν
ἥδυν καὶ φιλάνθρωπον· ἀλ
λ' ὅτι μὴ πάλιν ἀναδύσεται κε
φῶσαν χριστιανὸν πρού
πῆκε· καὶ πάντα πάσχε
τω σαν· ὅσα δοκεῖ τοῖς δι
κοῦσιν. ἀφιέντες αὐ
τὸν τῆς τοῦ δικεῖν
αἰτίας· τὴν ὕβραν δὲ
οὐδεὶς πώποτε εἴα νεμή
σων. ὅτι ἐν νεαλικεφάλαι

ἀντὶ μιᾶς προυβάλλετο.
εἶτα τῶν μυθικῶν πιστέον·
ὁ δὲ τὴν παγαρικὴν χι-
μαῖραν. ὅτι τρεῖς καὶ λέο-
ντος· ὡς τὴν ἐπαφρόδε-
ρον τέραν· ἢ τὸν ἑπτάδουν
κέρβερον. ὅτι τοσαυταχῶς
καὶ ὁμοίως· ἢ τὸ φαλαγγιῶ-
δες καὶ τὴν σκύλλαν. ὅτι
ἑξένικυς λέων καὶ φεύκτο
τάτας· καὶ τοιγε τὰ λοιπὰ
φασὶν αὐτῆς χριστὰ καὶ
φιλανθρωπία. καὶ εἰς ὀφι-
δυκάνδη. κόρηγα ῥῆν.
πρὸς ἣν μία στις γενεὲ ἔχοι
σα· ἀΐδε ἀπὸ τούτου κοι
νῶδες κεφαλὴ καὶ φη
ριώδεις. οὐδενῆς ἁπάγα
θου· στόλου σόλους ἁρπα
ζους αι. καὶ μηδεμείας
δυνηδίας φέρους αι τῆς
ἀντιφέτου χαρύβδεως
καὶ τῶν ἐντοζοτῶν ς καὶ
τῶν ἐς φενδονητῶν.
τὰ βδελὰ καὶ τοὺς λοιφοὺς
κατ αἰτίαν. ἀλλ οὐ τοὺς
σφενδονῶντας καὶ τοὺς
τοξεύοντας· τί δὲ τῶν
κυνηγῶν τοὺς κύνας;
καὶ τῶν φαρμακέων τὰ
δηλητήρια; καὶ τῶν κο
ρυπτόντων βοῶν καὶ
σπαρασσόντων ὀνίων.
τὰς κέρατας καὶ τοὺς σόνυχας;
οἳ δὲ χρώμενοι τούτοις
ἐκτὸς εἰσὶ σοφίας. καὶ οὐ
μεθέξουσι τῆς ὅλης τοῦ
μῶν αἰτίας; πολλῆς τῆς
ταπεινολογίας· καὶ ὅλως
σοφιστοῦ δεόμενα τοῖς

ἑαυτοῦ συνηγορούντος
καὶ σοῖς. καὶ τῆ τοῦ λόγου
δυνάμει τὸ ἀληθὲς συγκα
λύπτοντος·
ἀλλ οὐκ ἔστιν ὅπως ἑαυτὸ
ἀποκρύψῃ· οὐδ ἀνηπολ
λάστραφος καὶ παντοῖ
ος γενήσεται ταῖς ἐπινοίαις.
οὐδὲ εἷς τὴν ἀΐδος κυνέ
ην ὃς λέγεται περιθέ
μενος· ἢ τῶν δαίκτυλίων
γύγου καὶ τῆς τροφῆ
τῆς σφενδόνης χρησά
μενος· ἑαυτὸν ὑποκλέ
ψειε· τοῦ παντὸς μὲν
οὐ νόσω φεύγειν ἐπιχει
ρεῖ καὶ διαδιδράσκειν τὸ
σοῦ τῶν πλεόνων ἁλίσκεται
παραλήθεια δικαζόμενη.
καὶ τοῖς συνέτοις
καὶ τοῖς συνέτοις
τοῦτων κριταῖς ὡς τὰ
παράττων εἰ καὶ τολ
μῶν. ὃς οὐδ αὐτὸς σῶσαι
καὶ ὡς πραττόμενος
ἔχει συνηγορεῖν· οὕτως
ἑαυτῷ ἐστιν ἀπο
νηρία καὶ παντάχοφε
ἑαυτὴν περιπίπτουσα
καὶ οὐχ ἁμενὲ πράττε
ιν δὴ τοιαῦτα· καὶ οὕτ
πορρω βασιλικῆς εὐγενεί
ας καὶ μεγαλοπρεπείας·
ἀδὲ διενοεῖτο πράζειν· ἢ
μερωτέρα τε καὶ βασιλι
κωτέρα· πολλοῦ μὲν τὰ
ἀξιονῆν. εἰ μὴ πολυτε
ίρημένων ἁπανθρω
πότερα· ὡς περ γὰρ ἀρα
κοντος κινουμένου
φολίδες· ἀλλ ἐν φρίσσουσι.

ΗΑ
ΗΒ
ΗΓ
ΗΔ
ΗΕ

λιδεεπισφρισσουσιν· ἀλλε
λιελλουσιτὰςδεοὐικεῖστι
λιὴκινηθῆναιλικανῆ
ρεμιοῦσαιτρέωςτυγχαν
σιν· εἰβούλειδεὡςἐπερ
ισεραυνῶ·τὰμενπιδανικα
τέχεται·τὰδεπροιεμαι
νεται·λιεχρισαηκαὶτὰ
τὰεπελφιτοῦικαικοῦ
δυναστεύοντοςοὕτω
καικείνων·τὰμενπιδη
παρηομαὶτο·τὰδεὑπε
γράφετοτοῖςεἀπισι·ιε
ταῖςκαφῆμιῶνἀπειλαῖς·
καὶταὐτὰοὕτωςεἰςτο
πα·καὶπορρωτῶνεἰφι
κνεῖσθαι·ὡςτῆςεἰκείνου
διανοίαςεἶναιλιόμηςτὴν
ταῖςαὶβουλεύσαςφαικαὶ
ἐιςεργονἀπαγειναἐφελῆ
σαι·καὶτοιπολλῶνπρὸ
αὐτοῦγεγενημενῶν
δικαίωςτῶνκαὶπολεμί
ωνχριστιανοῖς·ἀγαρ
μὴτεδικαιοτιανὸςὁ
πρῶτοςεἐνυβρίσαςχρι
στιανοῖς·μὴτεοὗτοσ
τονεἰκδεζαμενοςκαὶ
ὑπερβαλῶνμιαζημια
νοςεἐνεφυμηφῆπῶπο
τε·μὴτεριτεριαζημιος·ὁμε
τοιεἰκείνουςτεικαὶὑπὲρ
ἐκείνουδικῆς·οὐ
τὰςυμβολαῖςεἐπιτοῦ
τωνπληςιαίοντες
φέρουσιν·ἐτιδημοσια
προικείμεναικαὶςτη
λιτεύουσαιτὴναὠβὴ
τοῦγενιατος·ταῦταε
κεῖνοςδιενοεῖτομεν.

ὡςοἰτῶνπαπορρητων
ἐκείνουσοιμωνοὶικαὶ
μαρτυρεςἐπεχέφηδε
τῆιτοῦφυφιλληφρω
πιαικαὶτοῖςχριστιανῶ
δικαιουσιν·ἀπολλαδηςκαὶ
παραπολλῶνεχέφη·τῦ
τολιμονεχόντωνικα
τὰτοὐδικτουφαρ
μακον·

ταὐτὰδεῆνπασηςμὲν
παρρησιαςαποστερεῖσθαι
χριστιανους·παντων
δεαὐτοὺςεἰργεσθαιςυλ
λογων·ἀγορῶν·πανη
γυρεων·τῶνδικαστη
ρίωνἀυτῶν·μηγαρε
ζεῖναικεχρῆσθαιτοῦ
τοις·ὅστισηικατατῶν
βωμῶνφυμιασειεν
ἐμιπροσφερομενῶν·
καὶμισοφόπαιδοῖηλεγαν
ὀυτωνικαὶτοσουτουπρά
γματος·ὧνομοικαὶ
νομοθέταικαὶβασιλεῖς·
ὅικασπερουνοὐχαλλος
καὶηλιουφῶς·καὶἀερος
χυσεἀπασιπροίκειναι
φιλανθρωπιαικοινη
τεικαὶἀφθονος·ὀυτω
δεικαὶτηντῶνημιλιῶν
μετουσιανπροφέντες
ἀπασινελευθεροις·ἴση
τεικαὶὁμότιμον·ἧσε
κεῖνοςἀποστερῆσειηδ
ενοεῖτοχριστιανους
ὡςμηδετυραννουμε
νοις·δικαςεζεῖναιλλα
βεῖν·μηδεζημιουμε
νοισεἰςχρήματα·μηδε

ἄλλο τι πλεῖον ἔχουσι μικρὸν ἢ
μεῖζον τῶν ἀπηγορευ
μένων τοῖς πολλοῖς ἀλλὰ
χωρίστους εἶναι καὶ ἀναιρεῖ
σθαι καὶ μικροῦ τῶν ἀνα
πνεῖσθαι ἀτόμων
πολλῶν ἐργεσθαι ἀτόμοις
μεν πλεῖον ἢ φιλο
τιμίαν εἶχε καὶ τὴν πρὸς
τὸ παρρησιάζεσθαι τοῖς ἀρ
χῆς δὲ μεῖζων τὴν παρανο
μίαν καὶ ἀδοξίαν· καὶ ὁ
λόγος ὡς πᾶς ὁ φόβος τοῦ φο
νεύτου καὶ προστάτου·
καὶ παρανόμου καὶ νόμι
μου· ἢ μὴ οἰκείου περὶ
ἑτέρων· τοῦ δὲ χορηγοῦ καὶ εἰς
δικητοῦ· καὶ κατὰ τὸν
ἡμέτερον λόγον
οὐκ ἄρα τοῦ ἡμετέρου
πολίτου· μὴ τεθαυμάσεσθαι
μηδὲ δικάζεσθαι· μηδὲ τε
θνήξεσθαι τινὰ μὴ
δὲ μεταποιεῖσθαι· ἀλλὰ ζῆν ἥδιον· ἀλλὰ ζῆν ἑτέρως οἰ
καὶ τῶν παρόντων ἧττα
σθαι φρονεῖν ὡς οὐ νικῶν
των· καὶ οὐδὲ μὴ ἀντι
δοῦναι· μηδὲ ἔχειν
καιρὸν· μηδὲ τὴν παρει
ληλυθότα· φεύγεσθαι
τῶν ἑτεραι· ἀλλὰ καὶ τὰν
τὴν ἐᾶν παρέχειν τῶν ἀπ
όντων· καὶ τὸν ἡττώμενα
τῶν ῥημάτων προσαποδύε
σθαι· προσφωνεῖν δὲ ἴσως ὁ
τι καὶ ὑπερεύχεσθαι τῶν
ἀδικούντων· καὶ τὰ
κάλλιστα βούλεσθαι τοῖς
δικάζουσι· τί δὲ οὐκ ἐρεῖ κα
λὰ τὰ τοιαῦτα ρήματα ἃ

ἰσρὶβῶς· ὁ τῶν θρείων
ὑπάνανγνώστης ποτὲ
λογίων· καὶ τῆς τοῦ μὲ
γάλου βήματος ἴχνη
μένος τιμᾶν· καὶ τοὺς
μάρτυρας τιμῶν οἰκοῖς
καὶ τεμένεσιν· οὗτος
τοπρῶτον θαυμάζων.
πῶς τοῦτο οἱ μὲν πάλαι
βῶν ἐθαύμασεν· ἐκεῖ
νο δὲ οὐκ ἀνέγνω· ἢ εἰς ὢ
παρεδραμένοτικαὶ κοὶ
καὶ ὡς ἀπολεῖται πᾶσ
τὸ θεῖον ἐζαρνησάμενος
καὶ ὁ τοῦτο μεῖζον ἢ
στι· τὸ νεμεσᾶν τας
τῇ ὁμολογίᾳ περὶ ὧν·
καὶ τοι οὗτοι καὶ οἱ
περιβάλλων· ὃ ἰς αὐτὸς
περιπεσεῖν ἠπάζιος
μὲν ὢν ὡς περὶ ἡμᾶς
τοιοῦτος εἶναι νόμο
θετεῖ· καὶ τοῖς ὡρισμέ
νοις ἐμμένειν· οὕτω
δ' ἂν ταῖδεῖ ἄι· καὶ ἂν
τῶν τοιαῦτα καὶ ἐς τοῦτο εἶναι
προστεταγμένον· ἵνα τοῖς
ἂν τὸν θεοῖς ἐπικαλῶν τὸ
τοῦ τυγχάνον· καὶ εἰ
δ' ἐστὰν τὰ διηρημένων
τῶν ἐζεων· ἀρετὴν τε
φιλίαν καὶ καιρίαν· ἢ
μὴν μὲν ἀποικεῖ κρίσθαι
τὴν ἱερείων μόιραν.
αὐτὸ δὲ ἀπερρίφθαι
τὴν χεῖρον· λέγετω
τοῦτο· καὶ οὗτω ἢ κο
σμένην ὑπομαρτυρεῖ τοῖς
ἐχθροῖς· καὶ τοῖς δικαίου
σι τὰ ἡμέτερα· εἰ δὲ καὶ

αὐτὸ τοῦτο μεταποιοῦνται καὶ καλοκαγαθίας καὶ
τιμιότητος λόγων τοῦ
ἐπὶ καὶ μὴ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς.
καὶ οὐχ ὁμοίως εἰς τιμὰς καὶ
σχοῦσι καὶ φόβρας
σι καὶ οἰκ. καὶ ποιηροῖς
τοῖς θεοῖς χαίροντες. ὥστε
φασκειν ὡς περ ἄλλο τι
ναι καὶ ἱερὸν προσήκειν
αὐτοῖς τὴν καὶ σίαν. δεῖ
ξάτω σαφῶς εἰ ποῦ δι
καιοσύνης καὶ πα
σχοντας καρτερεῖν. αὐ
τὸ δὲ μὴ δὲ φεύδεσθαι
πων φεύδεσθαι σκοπεῖ
τε γὰρ ὄντων τῶν μεμε
μιμημένων τῶν καὶ
ρῶν τὸ δύνασθαι. τῶν
δὲ ὑμῶν ἄλλο τε ἄλλους
τούτων περὶ τρεχόν
των τε καὶ μεθιστα
μένων. τί τοιοῦτο πα
ρὰ χριστιανῶν ποτε συ
νέβη τοῖς ὑμετέροις
ὑπὸ παρὰ ὑμῶν πολλάκις
χριστιανοῖς· ποίας παρ
ρησίας ὑμᾶς ἀπεστέρη
σαμεν· τίς δημόσιος ἐπα
νεστὰς ἡμᾶς ζόντας
τίσιν ἄρχοντας πλείω
ἐπιτατ τομένων ὑπὸ
ρέτουντας· τίσι τὸν πε
ρὶ τῆς ψυχῆς ἐπιγραφόμεν
κίνδυνον· μᾶλλον δὲ
τίνας ἀρχῶν ἀπηλάσα
μεν καὶ τῶν ἄλλων τι
μῶν. ἀπὸ τοῦ καρτεροῦ
φείλονται· καὶ συνελό
τι φάναι. τίνι τύτοι

οὗτον ἐπενηνόχαμεν.
ὑπὸ παρρησιῶν. τὰ
μὲν ἐπὶ τολμηθ. τὰ δὲ ἐπ
πειλημθ. ἀλλ' οὐδαμῶν
τοῖς φαίνῃ τε. ὑπὸ τοῦ μὲ
ρον ἡμᾶς ἐκβαλοῦντες
καὶ τὸ φιλάνθρωπον
πειτα πῶς ἐκεῖνο οὐλο
γίζῃ ὦ σοφώτατε. ὅπρος
τοῦτ' ἦν ἀρετῆς ἄκρον
συγκλείων χριστιανῶς.
ὅτι τῆς ὑμετέρας νομο
θεσίας. τὰ μὲν ἀπαγκῆ
ἔχει τοῖς ἐπιτάττομέ
νοις. ἀκὴν μὴ φυλάττῃ
σικίνδυνος· τὰ δὲ οὐκὰ
πάγκην. αἱρεσιν δὲ ἀ
φυλάττουσιν ἐντιμῆ
καὶ ἀντίδοσιν. μὴ φυ
λάττουσι δὲ. οὐδὲ οὐτινα
ὑπικίνδυνον ἐμὲν
γὰρ οἴ ὀνται ἅπαντας
ἀρίστους εἶναι. καὶ τοῦ
ἄκρου τῆς ἀρετῆς ἐπιβαί
νειν. τοῦτ' ἀπὸ μικρά
τιστόν τε καὶ τελεώτα
τον· ἐπειδὴ χωρὶς τὰ
φεῖα τῶν ἀνθρώπων
καὶ τοῖς μὲν οὐκ ἔστιν
ὅ τοῦ μὴ τῶν ἀκαλῶν
μὲ πεστι. τοῖς δὲ μετὰ
καὶ ἀνεπιτοῦ μὲ σου τυχά
νοιεν. τίσοι βούλεται τὸ
τὰ ὑπομένειν. ἀ
μὴ τῶν ἁπάντων ἐστί.
ἢ κατὰ κρίτου εἶναι τοὺς
οὐ φυλάττοντας· ὡς
περ γὰρ ὅστις οὐκολάσ
ως ἅγιος ἦν καὶ ἀναμαρτή
σεως· οὐ τως οὐδὲ τις οὐκ

ΤΩΝ ΗΘΩΝ ΜΕΝΩΝ ΕΛΠΙ
ΔΑΣ ΩΝ ΟΥΤΕ ΕΙ ΤΙΝΟΣ ΕΙΚΟΝ
ΠΙΕΖΕΙ ΠΑΝΙΚΑ ΤΑ ΠΙΝΔΑ
ΡΟΝ. ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΟΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΕΝ ΛΟΙΠΕ ΛΟΓΟΣ. ΚΑΙ
ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΙΚΑΙΟΝ. ΩΝ ΟΥΝ
ΚΟΙΔΕΝ ΕΙ ΤΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ
ΛΟΓΩΝ· ΤΗΝ ΥΠΕΡ ΛΟΓΟ
ΧΑΡΙΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ ΤΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣ·

Πόθεν οὖν ἐπὶ λαβέσθαι τοῦ
πρώτου καὶ γνωριμωτάτου
τῶν καὶ ἁπλουστάτου.
τὸ λόγων ἀποστερῆσαι
χριστιανούς· τοῦτο γὰρ
οὗτοῦ ἂν πειλουμένων
ἓν. ἀλλὰ τῶν ὑπὸ δήμενο
μοφετημένων· πό
θεν κἀκεῖνος αἱρήσε
ται σοφὸς ὁ λόγιος ὢν
ἀνὰ τὸ ἐν οἷς τοῦτ' ἐ
πὶ νοῦν ἠγάγετ' τινες
τελχῖνες ποτὲ πρὸ καὶ
βασκανοι δαίμονες· εἰ
βούλει καὶ τοῦτον τὴν
αἰτίαν ἡμεῖς παρασκη
σόμεν· ἐδεήθη γάρ σε πολλοῖς
ἐγχειρούντα καὶ παρα
πολλοῖς καὶ σοῖς. ἐκ τοῦ
τοῦ παχθῆναι τελευτᾶ
τα· καὶ σαυτῷ προδήλως
περιπεσεῖν· ἵνα ὦ καλλι
σταλαφίς
ἐπασχηλονῶν· καὶ ἀ
λογίαις καταικρινόμε
νος· ἀποκρινάμενος γάρ τι
σοι τοιοῦτο βούλεται.
καὶ τίς ὁ λόγος τῶν περὶ
λόγους καὶ ὁ τοιαῦτ'

Τ ἀφεὶς λέγω καὶ τὰς ἐξῆς

καὶ τὴν τοιαύτην δόξαν ἐκλε-
γειν. ἅπαντα δὲ τὰ μέρη τοῦ
μεθ' ὅτου μέθοδος· καὶ γὰρ
ὡς περὶ τοῦ λόγου τινὲς καὶ
οὗτοι καὶ πᾶσι φαίνεται
μεμαθηκέναι·

Τὰ μέρη δὲ τοῦ λόγου
καὶ τὸ ἑλληνίζειν. ὧν
καὶ τὸ σεβεσθαι θεούς· ὃν
δεῖ λογικὴ καὶ πατροικία·
καὶ οὐδὲν ὑπερτόπιστεν
σοντῆς ὑμετέρας ἐστὶ
σοφίας· οὐκ ἀνεμέσητα
τοῦτο ἂν καταγελάσειεν
ὅτι παρὰ μὲν τὰ τυφλὰ
ρου φιλοσοφοῦντες· οἷς
τοιαῦτος ἐστὶ πρώτῳ
καὶ μέγιστον ἐστὶ τῶν
δογμάτων· καὶ τῶν
χρυσῶν ἐπῶν· εἶτ' οὖν
μολιβῶν αἱρετῶν τερό-
μετα τὰρ τὴν πρώτην
καὶ πολυΰλλητον τοῖς
τὰ ἐκείνου τελουμένοις
φιλοσοφίαν τῆς σῆς·
πιλόγου μέτρα τῷ σῷ
πᾶν ἁσκηθῶσιν. ἐπὶ πο
λὺ φησὶ μὲν ἂν. ὅτι οὖ
τῶν δογμάτων ἔρω
τῶν μέλλοις· ἔπειτα πο
φαινομένοις· ἅπαντος
μένου καὶ λόγου· ἀλλὰ μέ
ὁ νῦν ἀπὸ κρίνεσθαι· ὁ
τι δὲ πνεῦμα τοῦ τ' εἶναι
δεδογμένον· καὶ λόγον
εἶναι τοῦ δογματος· τὸ
παρασταθεῖσιν ὡς ἀνεν
τῶν νοητὸν καὶ ἀδιάνη
στον· εἶναι τὸν τοῦτο καὶ
τοῦ· τοῦ αὐτοσέφα·

παρὰ μὲν πιστεύσον· ἐν
ἀλλοις δὲ ἀλλαβαίστε καὶ
ρεμασι· καὶ εἰ μὴ πάνοι
σοφεῖς ὄντες τοῦ
καὶ διασύροντες βουλε
ται παρὰ μὲν ὁ λόγος· καὶ
ἐξεῖναι διαπιστεῖν τοῖς
ὑπὸ τῶν θεοφόρων
δρῶν εἰρημένοις· ἀλλὰ
πολὺ εἶναι τοῦ λόγου·
τὸ εἰς ἐκείνων πᾶν ἐπιστο·
πασῶν λογικῶν
καὶ ἀντιλογικῶν ἐστὶ κυρο
τέρων· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦ
πρὸ τῶν μετέρων νέω
τέρων πρεσβύτερον· πῶς οὖν δεῖ
ζεις τὸν λόγους σοι διὰ
φέροντας· εἰ δὲ καὶ σοῦς.
πῶς τοῦτων μὴ λίνου
μετὸν κατὰ τὴν σὴν
νομοθεσίαν καὶ λογίαν·

Τίνος γὰρ τὸ ἑλληνίζει
ἐστὶν ὁ λόγος· καὶ τοῦ
πρὸς σφοῦμενον· ἢ ἐπὶ
σοι διελὼν τὴν τοῦ ὀνό
ματος δύναμιν· ὑπὲρ
τὰ σῶν νομάτων ἔχω
σι καὶ τὰ δηλούμενα
ἢ καὶ ἀπροσηγορίαν διαφο
ρᾶ· ἢ διαφόροις ταῦτα·
μετέρα ἑτέρα· ἢ γὰρ τῆς
θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ
φησεις· ἢ τοῦ ἑλληνος
δηλάδη· καὶ τῶν πρὸ
τῶν ἐνραμένων· τῆς
διαλέκτου· τὴν δύνα
μιν ἐμένου τῆς
θρησκείας· λείγοντος
καὶ παρατίθεται τῶν ἱερέ
ων τὸ ἑλληνίζειν ἐν

νομιον. ὥσπερ γὰρ τὸ φῦ
ειν ἔστιν ἃ καὶ οἷς τῶν ἀλ
λοίων· οὔτε γὰρ πᾶσι τὰ
τὰ· οὔτε ἔνι τὰ πάντα· οὔ
τε τὸν αὐτὸν τρόπον.
ὡς τοίνυν παρ' ἡμῖν ἱερο φά
ται δοκεῖ καὶ τοῖς τῶν
φυσιῶν τεχνολόγοις·
οὐδ' ὥσπερ ἀϊδίοις ἐνυπάρ
χειν τοῖς καθαρσίοις τὸ
μὴ. καὶ τοῦτο εἶναι φύσει
λίνην τάσσει καὶ αὐτὸν ἁλοιδο
ρίας· ἢ τὰ αὐροις τοῖς ζῴοις τὸ
νεῖν· ἢ λακωνιστῶν ἐπι
βουλὴν ζητεῖν· ἢ φρυ
γὶ τοὺς καταγέλωτας αἴ
πάντων κλουμένοις.
καὶ ἀναπαυομένοις ὑ
φ' ἁλμάτος· ἢ τοπαιδερα
στεῖν ἄλλοις ἢ τὸ πορνεύ
ειν ἑτέροις. ἢ ὅσα τῶν ἀλ
λων ἀκυστηρίων ἐστὶν ἃ
ἵνα μὴ λέγω καθ' ἕκαστον.
οὕτω δὲ καὶ τὸ ἑλλη
νίζειν ἐστὶ κρίτου τινὸς
φθόγγου ἢ διαλέκτου ἀκυ
ρωτικὸς καὶ ἐπὶ τούτων. οὐ
δὲ διάλεκτος ἑλληνικὴ
ἐστιν. ἢ τίνι τῶν παρ' ἡμῖν
φθόγγων ἢ διαλέκτων τὸ
κοινὸν ἁπάντων κρίνομεν. ὥσπερ
καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν νικοι
νῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἃ τοιο
ῦτόν ἐστι καὶ τοῦτο
φύσει. τίς γὰρ μᾶλλον καὶ
ὡς ἡμεῖς καὶ μεθ' ἡμῶν
τοῖς καὶ μεθ' ἡμᾶς. ὥσπερ
ἡμεῖς τὰς ἐπιστολὰς· ὥσπερ καὶ
ῥωμαϊστὶ καὶ οὐδὲ
πιλάτας ἀφῆκεν ἀνεξε
τάστους. ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς
ἀνθρώποις ἐπὶ τοῖς
ἀνθρώποις·

καὶ τὸ διπτοῦ θ ἐν. καὶ τὸ
ἄτυγα. καὶ τὸ ἀλώσεται
εἶναι τῆς διαλέκτου λό
γος. τὸ ἄλλα δὲ ἁπερρι φοι
ἔεις κυνὸς αρπες· ὡς περ
τὸ παλαιτοῦ σηθοῦς·
ἰδεὶ καὶ τὸ ἐυτελὲς τοῦλο
γου ἐστὶ καὶ ἀκαλλωπιστον.
ὁμοίως τοῦ ἑλληνίζειν
ἐστὶ. τὸ μὴ καὶ τοῦ τῶ-
ἀποστερεῖ τε θαι ἀκαὶ
ἁπλῶς πᾶσι ἑλλάδος φω
νῆς· ὅτι οἱ ἀπὸ τ' ἀνῆ. καὶ
ὡς ἂν ἔχουσα τυχὴ· τοῦ
τ' ἀνῆ τὴν ὑλὴν φιλαν
θρωπότερον. καὶ τελεί
ως τῆς ἀλουσίας τῆς ὑ
μετέρας· ἔχει γὰρ οὕτως
ἡ πᾶσι φιλοσοφῆσαι περὶ
τούτων· ὑπηλότερον
τε καὶ τελεώτερον ἔι
μὲν καὶ θεῖαί τινες εἰσὶ
φωναὶ. φωνητικοῖς
ὀργάνοις εἰσπορευταὶ·
καὶ διὰ τοῦ ἀέρος χεόμε
ναί τε εἰς καὶ ἀκοὰς εἰσρέου
σαι· τῶν μὴ μετέρων
ἰσρεῖ τοὺς καὶ εὐσήμο
τέραι· τελώταρ ὑμῖν τῶ
σελήνων τὸ μὲν καὶ
τὸν ζάνθον. καὶ τὴν
χαλκίδα. διὰ τὰ γυμνῶν
ἀλλήλοις συγγίνονται
τῶν ἐπιτηδείων καὶ
τῶν ἐπιτηδευμάτων. οὐχ ἧμε
τέρον λέγειν· τὸ δ' οὖν
ἧμέτερον. τοιοῦτό ἐ
στιν· οὐ τε φωνὴ τῶν
ἐναμένων μόνων ἐ
στὶν. ἀλλὰ πάντων τῶ

μετεχόντων· οὔτε τέ
χνη τις ἐπιτηδεύσις
ἐπὶ νέμ· οὐ γυμνὴ θαι
φέλησις· ἀλλ' ὡς περ ἐν ἀρ
μονίᾳ τε χνικῇ τε καὶ
μουσικῇ. ἄλλος ἐν ἡ
χος ἀλλ' οὐ στὶν ὁ στῶν ἐν ἑυ
ρῶν ἐσυντεταμένος ἢ
νειμένος· πάντα δὲ τὸ
ἑνὸς ἁρμοστοῦ καὶ τεχνί
του προσέντος ἄλλος ἁρ
μονίας συντείνοντα.
οὕτω καὶ τοῦ τοῖς ὅτε
χνῆ τις καὶ διηλιουργὸς
λόγος· ἄλλον μὲν ἄλλης
τινὸς ἐπιτηδεύσεως
τέχνης εὑρετὴν πρου
στήσατο· πάντα δὲ ἐῶμε
σον πρόυτο νικε πᾶσι τοῖς
βουλομένοις· τὸν κοινω
νικὸν καὶ φιλανθρω
πωσυνάεων τὸν βιον
ἅπαντα. καὶ ποιῶν ἧμε
ρῶν τερον· σὸν τὸ ἑλλανι
ζειν ἐπεμοι· τὶ δὲ οὐ
φοινίκων τὰ γράμμα
τα· ὧν δέ τινες καὶ γυπτί
ων· ἢ τῶν ἔτι τούτων
σοφώτερων ἑβραίων·
ὅι καὶ πλάζιον θεοχαράκτοις
ἐγγράφῆναι τὸν νόμον
παρὰ θυπιστεύουσι· σὸν
τὸ ἀττικίζειν· τὸ πε
τρεύειν δὲ καὶ ἀριθμεῖν
καὶ λογίζεσθαι δαις τυλοις·
μέτρα τε καὶ στα θμια·
καὶ ἐπὶ πρὸ τούτων· τα
κτικὰ καὶ πολε
μικά· τίνων· οὐκ ἔνδο
ξων· ἢ περ ἐνδόξων πάλα

μηδὲ πόθεν πολλῶν ἕνεκ' ἔστω τῆς-
καὶ διὰ τοῦτο ἐπιφο-
νος καὶ μιεῖν τοὶ καὶ δικάς
τῆς σοφίας ἅπαντι τῇ φύσει.
καὶ κατακρίνεις τοὺς ἐπὶ
λοὺς στρατεύσασι.

Τίνι γὰρ ἂν μᾶλλον ἡγούμενοι καὶ φοι
νικες. ἑβραίοις τε οἷς ἐμοὶ
συγχρώμενος ἀπροστίμη
μι ἑτέραν παιδεύσιν. τῇ
δὲ ἀνθ' ὅτου μὴ ἐπὶ νόμου
πεσεῖν βίαν. μετὰ ποιοῦν
ταί τοῦτο νῦν ἐν τοῖς
διαφέρουσι τῶν μὴ κατὰ τὰς
σας ὑποθέσεις. τῇ δὲ ἀσεμνό μέ-
νῃ τῇ δικαιολογίᾳ μὴ ἀ
πρὸς αὐτοὺς. τοὺς οἰκείοις
ἑλληνικοῖς τε νόμοις. ἢ πά
σας τὰς τοιαύτας ἀ
ΝΑ γκη. καὶ τοῦτο οἶκοθεν
οὐ πάσχειν. τυραννοῦσι
ναι τῶν ἄλλων πρίωνται
ρίαι ρέθεν τὰς ἐπὶ τὰς ἀσε-
ἀσχήμονας. σὰ τὰ δὲ οἱ
ΝΑ μετὰ τοίδε οὐ τῆς σφάσ
μᾶλλον ἐκείνης. ἢ τὸν
ὠμότερος εἰς φεῖς ἀπαράτι
ποσεν τοῦ νῦν τῷ πάρι
όντος ὠφελος. εἰ τ' ἐν ὑ
βρίζουσι τῶν φόβων τῆς
ὁρᾶν ἐπὶ σοφέγξατο.
καὶ τοῦτ' ἄρξαν τῶν ἐκ
νῆ καὶ φιλοτιμώτερον
μετρηθέν. τῇ δὲ φανερὰ
σίαις οὐ πάντη ἐδικαί
ὑρίσεποιήσειν. τί τὰλ
λα εἰδὲ τοῖς ὅπλοις μετὰ
φρονεῖς. παρατίθωνι σοι
τὰ δὲ πλάω γε ἔννοια τάτε.
ὄντων ἰσχυρὰ ὠτῶν ἐχω

τοχαλκεύειν. εἰδέσοι
μεγαλ καὶ μείζ ἰσχυρὸν τῶν
ὁπλιτῶν πλῆθος ὑρίς. ἐξ ἧς
σοφοσύνη καὶ τῶν πυθοῦ
τῶν πολέμου τῆς. τοῦ
καὶ πόλεσι ταύτην τὴν
ρίοις παρῶν ἱππομένη
κὴν σύνηπτῆ κοχλω
βρωθείσης καὶ τὰχείλη
καθαιμάξασι. τῶν ποι
μένι τοὶ φοσύνην ὑρί
σασα. καὶ διὰ τοῦτων πα
ραδοῦσα τοῖς βασιλεῦσιν
ὑμῖν τὸ πένθος ἀλλοτροῖς
καὶ οἰκοῖς ἀσεβῆσαι ὑπερη
φάνον.

Γεωργίας δὲ καὶ ναυτικῆ
ας. τῆς φησομένη. ἀνάγκε
λαυνούσιν ἡμᾶς ἀθήναι
οι. τὰς δὲ λιμένας καὶ τὰς
τριπτολέμου δαίμονος
μένοις καὶ τοὺς δράκον
τας. ἐτὶ δὲ κελεούσης εἰς.
ἱκαρίους καὶ πᾶσαν τὴν
περὶ ταύτα μυθολογί
αν. ἣ καὶ μυστήριον ὧν
μῖν ἀεὶ χρόνῳ ταῦτα ἐ
ποίησε. καὶ νυκτὸς ὁμ
τῶν ἁγίων. βουλεῖ τὰλ
λα ἀρεῖς. ἐπ' αὐτοῦ τοῖς ἐκ
φάλλου ἀναδράμων τῆς
σεσερίπαν ἡγίασε. ἵτ' οὖν
θεοβλαβείας. αὐτοδέτο
τοῦ ἐνεστῶτος μὲν καὶ
τοῦ μὲν εἶπεν καὶ τοῦ φρικτοῦ
εἶν· οὐ παρὰ φράκων καὶ
ἦν καὶ ἐστεῖφε τῶν ἐκ
τοῦ φύεινδε· οὐ παρὰ χαλ
δαίων, εἰ τ' οὖν νικυρί
ων· τοὐστρονομεῖν δε.

ὀνβαβυλωνίων; τὸ δὲ γε
ωμετρεῖν ὀνίκαι γυπῶ
ον; τὸ δὲ μαγεύειν ὑπερ
ὃα εἰκόν; τὴν δὲ διὸ εἰρω
μαντικὴν, τίνων· ἢ
πελμινέων ἀκούειν·
ὃβ τὴν δὲ οἰωνιστικὴν δὲ.
τίνων· ὀνίκα λλωνεἰ φρυ
γῶν. τῶν πρώτων πε
ριέργασαμένων ὀρνιθω
πτήσιν τε καὶ κίνημα
τα· καὶ ἢ ναμνημα κρολο
γῶ. πόφεν σοι τὸ κα θ' ἕ
καστον· οὐχ ἑνὲξ ἑκάστ.
ὧν ἢ πάντων εἰ στὰν τὸ
συνεφόντων. ἐνδεῖσι
δαιμονίας συνεστημυ
στήριον· τί οὖν δεῖ ὁ
με θ' ἁπάντων ἀποχω
ρῆσαι τῶν εἰς τοὺς πρω
τους καὶ τοὺς εὐραμέ
νους. μηδὲ νεχεῖν ἡμε
τέρων πλὴν τῆς καὶ σίας.
καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον
ταύτης καὶ νοτομίας·
Π ὃγ ρῶτος γὰρ χριστιανῶν
ἐπανάστασιν τῷδε τῷ
τῆς καθ' ἁπερῳδοῦλοι
πότε τοῖς σεβ' φαις ὡσφα
σίνε πενόησας· πολλοῦ
μὲν τἀναξιονεῖ σοιδι
ελυθ' ητοπενηρὸν τοῦ
τοσυντάγμα κατὰ τοὺς
σὺν εὐρουσὶ καὶ νόμους· ἵνα
ἢ μὲ εἶ ἢ μὲν πράγματα
ἄπηλλαγμένοι· καὶ πά
λιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν εὐ
δαιμονίαν τὴν ῥωμαϊ
κὴν ἀρχὴν πορᾶν ὑπήρ
χε· πᾶσι ἁπηλλαγμέ

νην ἐμοὶ φυλοὺς τάξε
ως· ὁ τοῦ παράτων ἕξω
θ' ἑνὸς πολέμου· πολλῶ φεν
κρότερόν ἐστι καὶ φο
βερώτερον. ὅσω τάσοι
κεῖα σὰ πανάπασι καὶ τ'
ἄλλο τρίων φεύκτότε
ρον· εἶδὲ ταῦτάσοι
καὶ συργίας εἶναι δοκεῖ
τὸ λέμιον ἢ μὴ φιεσλένης·
καὶ ἢ πόρρω βασιλικῆς με
γαλοπρεπείας· φερέσοιπα
ραστήσω καὶ τὰ τοῦτῶν
ἐπὶ τὴς ἐρδαλεωτέρα
ρῶν ἢ τὰ ρτον ἢ μὲ τέρου
λόγον. μεγαλυνόμενόν τα
τοῖς δόγμασι καὶ ταῖς ἀ
νω θ' ἑνὸς μαρτυρίαις· τὸ
αὐτὸν παλαιὸν ἢ μὲν τὰς
νέον· παλαιὸν μὲν τὰς
προρρήσεσι καὶ τοῖς σύμπα
σι τράπτουσι κὶ νημάσι
τῆς θ' εότητος· νέον δὲ
τῆς τελευταίας θεοφά
νεια· καὶ τοῖς εἰς ταύτης
τὲ καὶ περὶ ταύτην θ' υ
σίαις· ἐπὶ δὲ μείζωσὶ
γνωρίμων τέρων τοῖς
παραδεδομένοις καὶ εἰς
τοδε τετιμημένοις τυ
ποις τῆς εἰς κλησίας· ἵ
να μὴ δὲ τοῦτο ἢ καὶ σοῦρ
γήτον μένην· τίμην ἁ
πᾶσι καὶ τύποι εἰ; λη
λεῖται βαθαίκην τὸν
ἀσσύριον· ἐστρατηγεῖδὲ
ἀρατῶν βασιλέων πᾶς
συρίων σεννάχηρίμ
οὗτος ἐπὶ τὴν ἰουδαίαν
στρατεύσας· καὶ δυνάμει

πολλὴν καὶ χειρίστην ἑρεσ-
χυδίαν πολιορκῶν καὶ τὴν
πόλιν προσκαθεζόμενος.
ἐπειδὴ μὴν τε δυνάμει
παραστήσασθαι τὴν πό-
λιν οὐκ εἶχεν. μήτε τι
τῶν ἐνδόντων τῶν παρὰ
τῶν προδότων ἐνεδέ-
ξατο. λόγοις ἱεροῖς καὶ
ὁμολογίαις σοῖς. ἵνα τοίνυν
σώσαι τὴν πόλιν ἐπιχειρῇ
ὁ δὴ συνέπραξε καὶ με-
τὰ τοῦτο πολιορκουμένους.
τοῦτο παρέστησε σῶσαι
πρῶτον. χριστὸν ἀλλεῖ
σῶσαι αὐτοῖς. ἄλλα μὴ ἐν ἔρᾳ
ἵστησι θελήσαντας. ὡς τὰ
χαλκεῖα δουλάνικλα πεῖ
σι τρῶϊ μὲν ῥωστὶς διὰ
λεξεως τὸν τοδὶ καὶ ὃν
τοδὶ διὰ νοῆσαι. διδάσκα
λεῖα μὲν ἁρμόσασθαι κα
τὰ πᾶσαν πόλιν ἑτοίμως
ἔχειν. βήματα τε καὶ προ
εδρίας καὶ ὑφεδρίας ἐλλη
νικῶν τε δογμάτων
ἀπαγωγεῖς καὶ ἀναπτύ
ξεις. ὅσαι τε ἠθῶν σύστα σι
ζυγοὶ καὶ ὅσαι τῆς ἐπισκυ
θρεως. ἐνχώνητε ὑπὸν
ἐν μὲν ἑρεῖς καὶ τῆς τῶν ἁ
μαρτάνοντων κατὰ
μέτρον ἐπιτιμήσεως
προτελείων τε καὶ τελεί
ωσεως. καὶ ὅσα τῆς τῶν

Τὰ δὲ μὴ ἐνοῦν τοῖς ἐνθάδε
ὀρθῶς καὶ ἀποστολικῶς
τε καὶ σοφιστικῶς. καὶ ἐπι
τελῆ δὲ γενέσθαι μὴ δὲ
ἐς ἔργον ἄχθηναι τὸν ἀν
δροστῆνε γχείρησιν οὐ
κοῦν εἴτε ἡμῖν ἐκ δρος
τοῖς ἐκείνου τε καὶ τῶν
ἐκείνου φάρτον ἁπλα
λαγμένοις. εἴτε τῶν προ
φωνητικῶν ῥωζέως. ἐδεῖχθη παρὰ
τῶν ἡμετέρων νικηθὲν
μάτα. τῶν δὲ ἐπιθέσεων
μὴ νικήματα. ἐπεὶ καὶ οὐ
τοι καὶ ἐς φαῖνεσθαι μὲν δὲ
γονται τῶν ἀνθρώπι
νων τινὰ δὲ λεασμάτων
ἰσακοτεχνως προστιθε
μένων. τοῦτοις μὲν
τοι καὶ ἁλίσκονται. καὶ
δυνάμενοι μὲν ἐξ ἴσης φαί
νεσθαι τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ
τῆς καὶ ἰσχύος. οὐ τι
μὴ μᾶλλον ἢ τὸ φεύγειν
ἰσχὺς καὶ γυμνὰ δεσθαι
μονὴ. καὶ ἀνδρεῖοι τῆς
ἀρετοῦ σύστασιν οντες.
ὅσον δὴ λέγω σεσθαι ὧν
τας. ὡς ὅτε περὶ ἀν τῶν χρη

σμῶν

τοῦ εἰς χριστὸν τῶν νόμου γε
νῶν μὴ ἔχουσιν ἢ χριστιανοῖς
τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑτέρων καὶ
νόμοθετήματα τῶν
πρεπωδέστερον ἐστί·
καὶ οἷα οὐδενὸς ἀνάλ
λουτα μᾶλλον φέντα τῶν
ἡμῖν ἐπὶ πεφαίδρυνται
νων ἐπειδὴ μᾶλλον φρω
πῖναι σεμνοῖαις μᾶλλον.
ἢ φέιδα υνάμεις καὶ χρό
νου βεβαιότητι τἄυτα
με νικήκεν· οὐδὲ μὴ δὲ
ὅιον. καὶ τὴν φαυλασίᾶ
ἄυτῶν τἄυτην ἀπλά
σιν ἢ μὴ μεταπλασιν ὡς ἐπὶ
σκηνῆς φεωρῆσαι καὶ κα
ταλαφεῖν. τῖς μὲν ἀν
ἢ πὸ τῆς διδασκαλίας τρό
πος ἄυτοῖς· τίδε τὸ πέρας
τῶν ἐκ νεμελέυσεων· ἢ πὸ

ϑε φησὶ πλάτων περὶ τῆς
ἐνλογῶν πόλεως. ἴδωμε
κι μουμένην ἄυτῶν
τὴν ἐπίνοιαν· εἰς ἀγορὰ
τἄυτα δὴ ἡμῖν μὲν ἐστὶ
σοφίας. φεωρία
τελέτων καὶ πράξιν καὶ
τῆς μὲν ἐνυπηλοτέρας
ὄυσης. ἀυστηρὰ μὲν τοῦ
δὲ· τῆς δὲ ταπεινοτέρας.
χρησιλωτέρας δὲ. ἡμῖν
μὲν ἀμφοτέρας δ' ἄλλη
λων ἐνδοκιμεῖ· καὶ γὰρ
φεωρίαν ἐκ νεμον
προστάξεις εἶφε ποιοῦν
μέφα· καὶ πρᾶξιν φεω
ρίας ἐπιβασιν· οὐδὲ γὰρ
ὅιον τε εἶναι σοφίας μὲ
τέχειν. μὴ σοφῶς ἄνα

συγγράφεντας· τοῖς δεοῦν
τος· ὡς περ τῶν ῥιζῶν
ἀῖσα· ὕδατος ὀχούνται.
πῖζιν οὐκ ἔχουσαι
καὶ διὰ βαλῶ μὲν ἐστὶν
μακαριᾶν ἄυτῶν. ἵνὸ
λίγα καὶ ἄυτοῖ παίζουσι
ἄυτοῖς καὶ διὰ φολογοῦν
σιν ὡς περ ἐν πολλοῖς τῶν
δραμάτων συμπαίζων
μὲν καὶ προστέφ. τῶν
χαίρειν μὲ τὰ χαίρόντων.
καὶ κλώουσι συνδακρυ
ειν. τὸ καὶ ἀνραίνουσι
συλλυπεῖν ἀνέχεσφαι ἐκ
γέλωτα ἐνδακρυοις ποι
ητὰι γινώσκουσι· ἐστὶ
τὸ φεάτρον ἐν τρεπε·
ἢ οὐσία ὅτι καὶ καλεῖ
τὸν οἰκον ἄυτῶν ἡσελή
ουσιν· οἷκ ἠρυκεσβοά
των ἀλλὰ σεμνότητων
τὴν προεδρίαν ἔχετω
σαν· εἴτε οἰ πολιὰ καὶ χρό
νω καὶ τῶν τῆς πολιτεί
ας ἕξεις λεγμένων προεχό
ντες· εἴτε οἳ τε νεῖς καὶ δο
ῦλοι περιβλεπτοι. καὶ σο
φίατῆς κατῶ πλείο
νεξίν. καὶ πλείονεχού
σιν ὑπερ πονητῆς εὐσε
βείας· τοῦτο γὰρ ἐπὶ πᾶν
τοῖς ποιήσομε φα· τῖνοι
νεσουσι τὰ ἕξῆς· ἄυτοι
τοὺς ἐαυτῶν προέδρους

γραφάτωσαν· ἄλουργὲς ἐν
τοῦς κοσμήσει καὶ ταινία-
καὶ στεφάνωμα φοίνικος καὶ
κάλλος· ἐπειδὴ πολλαχοῦ
τὸ σεμνὸν ἔγνων αὐτοῖς
σπουδαζόμενον· καὶ τὸ
ὑπεράνω τοῦ ἰδίου του·
ὡς τοῦ μὲν κοινοῦ καὶ
πεζοῦ τοῦ κατὰ φρόνη
τὸν ἔχοντος· τοῦδε ὑπε
ρόγκου καὶ δυσεφίκτου·
τοῦ ἀξιοπίστου· ἢ κἂν
τἀν φαμὲν χρῆσθαι νίκα
ται δύνηται· μὴ τὸ ἐν
τοῖς σχήμασιν ὑψηλὸν
μᾶλλον· ἢ τὸ ὧν ἐν τῷ πρό
πω πρεπὲς αὐτοῖς ὡς περ
μὲν σμικρολογούμενος·

Ἡ μὲν γὰρ τοῦ μὲν φαινο
μένου καὶ γραφομένου·
βραχυλόγος· ἡ δὲ λέξις
δὲ πραγματεία· περὶ τὸ
ἐντὸς αἰῶνος· καὶ μὲν φέλ
κειν τὸν φέρουσαν ἢ πὸ
νου μένου· ὧν καὶ μᾶλ
λον τοῦ σεπολλοῦ σεῖκαι
δεύομεν· τἀν ταμεῖον
ἀπταύτη· γὰρ δὲ τὸ ἐν τεύ
θεν· παραζεῖ σαυτοῖς ὑπο
φήτας ἀπὸ θεοφό
ρων λογίων· ὡς ἀνὰ ν
τοῖς φαίνεται καὶ βίβλους
ἀνελίξεις θεολογικὰς τε
καὶ ἠθικὰς· τίνας τἀν
τας εἰπεμοὶ καὶ τίνων
καλὸν προσάδεσθαι τὴν
ἡσιόδου θεογονίαν ἀν
τοῖς· καὶ τὸ ὑσεὶς εἶπολε
μους καὶ κλόνους· τοὺς
τιτᾶνας τοὺς γιγάντας

μετὰ τῶν φοβερῶν
πολιατῶν τε καὶ πραγμά
των· κότος· βριάρεως·
γύγης· ἔγκελάδος· ὄιδρα
κοντόπολες ὑλαίων· οἱ
κέραυνοφόροι θεοί· ἃ
τοὺς τοῖς σεπαφιέμενοι
πῆσοι· βέλη τε ὁλίους καὶ
τἀφοι τοῖς ἅπαντησα
σι· τὰ πικράτους τῶν
γενημάτων καὶ προβλη
ματα· ὕδραι· χίμαιραι·
κέρβεροι· γοργόνες φι
λοτιμίαπαν τοσκαίου·
ἀυτἀεστῶν τῶν ἡσιόδο
καλῶν ταῖς αἰσχραῖς προ
τιθέμενα· ὀρφέως πα
ρὰ τῶν μέτα τῆς κιθάρας·
καὶ τῆς πάνταελίκου·
σησῳδῆς· ἐπιβρεμεῖ
δῆτα μεγάλα καὶ ὑπερ
φυῆ τῆς θεολογίας ῥη
μάτα καὶ νοήματα·
ζεῦ κύδιστε μέγιστε
θεῶν ἠλυθέμεν εἰς ὁπρω·
ὅσ᾽ ἤτε μιμνέμεν· ὅσ᾽ ἤτε
ἵππων· ὅσ᾽ τε πόλιο
νων· ἴνἐν τεύθεν οἱ
μαι δεῖχθαι πρόσω ἰόν
τον τοῦθύσας καὶ φερέ
σβιον· οὐ γὰρ ἄλλοσόθεν
τε ἴσμεν· καὶ μηδὲ τῆς ἄλ
λης φερέβιος ἀγαμέμνων
ὡς ἐπεύξατο θεὸς·
δοῖος ἀνὴρ σύραπόλιπρός·
ἵνα τελέσητο σὲ ῥαστὰς·
ἀκὰ μὴν ὑπὲρ τελέσται
τοῖς σχήμασιν· ἐπὶ πά
σιν ὁ φάνης τε καὶ ἡρά
κλειος· καὶ ὁπάντας

κατατιθῶνται τοὺς ἄλλους
εἰς τὰ ἀναδιδοῦσθαι τοὺς. ἵνα
γένηται πῆρ. ἀνδρῶν
τε φθονητὰ τὰ τοιαῦτα πέλει
εἰς τὸ κλέος τῷ τοῖς φαύ
λοις τῆς θεολογίας
ἀκροαταῖς· εἶτ' ἐπινοεῖ
τοῦτο τοὺς ἀλληγορη
ματα τέ καὶ τερατεύ
ματα· καὶ τῶν προείρη
μένων ἐκπίπτων ὁ
λόγος· εἰς βαραθραχωρεῖ
τῶ καὶ κρημνοὺς θεω
ρίας. ὃν ἰς ἔχουσι στοχα
σιμόν·
ο θ μὴ πρόνδε πόθος τις εἰσέρ
μέγαν τῶν θεῶν σοφὸν
κωμῳδιογράφον· εἰ
τ' οὖν τραγῳδοποιὸν·
ἀμφότερα γὰρ εὑρήσεις
ἐν τοῖς φαύλοις ἀν
τοῦ ποιήματα· τάμεν
συμφορᾶς· τὰ δ' ἐλεεῖ
τος ἁζία· καὶ γάρ ὃν τῶς
ὁ ὕλη κρᾶσις φρονή
π σεως εἰκὸς εἶναι ποιεῖν. πῶς
μένων καὶ νοστήφυϊ
κατάλληλα σεπαιδή
ραστορνικῶς εἰσοίσειν
μενος· ἐπεὶ δὴ καὶ ἡμᾶν
νοστῶν πάντι χρόνον
τινὰ σωφρονοῦντῶν
ἀυτῶν· εἶτ' οὖν τὴν
ζῆραν φύσιν καὶ τὴν
ὑγρὰν ἰσάπαλαι τρεφαι
δεοι· καὶ τῶν πλεόνασ
τοῦ ἑτέρου τὸ πᾶν συ
χεφή· εἶτε τιάλλο τοῦ
τῶν ἐπινοεῖς ἀτοπώ
π τερον· τί σε δεῖ φαύλα

σιαλιζιστὸν νεφελη
γερέτου καὶ τὴν ἐσχατιὰν
ἥρας· ἣν καὶ αὐτὸν ἀσχη
μονέστατα πεῖσθεις
σοῦ ἕνεκεν ἡμέρας· καὶ οἷος
ἦν καὶ μετὰ τῶν νηλεέστα
τον αὐτὸν νικολαΐσιν
τὸν ὑποστρωμνίδιον
ἑρμιόνα· καὶ ἱκρόϊσον
ἀναφύοντες ἐκ τῆς ἐσχά
ρας καὶ ὀλίγον πρόσθεν
ταῦτα καὶ τί σοῦ τῶν
ὅλογος· πῶς δεῖ ἀντὶ
καθ' ὑμᾶς ἦρα· ἢ τοῦ μὲ
γάλου δαίδα φὴ καὶ ὃ
μόζυγος· νῦν μὲν νέναι
φέρι καὶ νεφέλας ἱκρε
μάμενη· καὶ σιδηροῖς
ἁλύσεσι καθελκομένη·
καὶ χρυσᾶς τιμωρὸς μὲ
νηχειροπέδαις· ἢ λευκω
λενος τε καὶ ῥοδοδάκτυ
λος· ὧν σὺ μὲν δὴ τοῖς πα
ρατεῖς φλιβουλομένοις
τῶν θεῶν· ἀκίνδυ
νον εἶναι τὴν φιλαν
θρωπίαν· νῦν δὲ ὅλον
τὸν τῶν νέρωτων νικε
στὸν ἑαυτὴν ἑλικοῦ
σα διὰ τῶν προστόμιδι
καλλωπισμάτων· ὡς
καὶ πάντας ὁμολογεῖ
σοφὰ αὐτῶν τοὺς ἐπὶ πά
σαις ἐρωτας· ἑνὸς τοῦ
του παρὰ πολὺ λειπομέ
νους·

Τί σε δεῖ φοβεῖσθαι τῶν
θεῶν νικῶντα μένων
ὑπερτίσλαις καὶ νῆς
μοι χλόος· καὶ οὐ νοῦσα

πίζομεν τοὺς ἀναρραγήναι ἐν
γῇ ἑδραίους φρονεῖν ἢ
δὲ θάλασσα διηρῆσθαι οὐ δύ-
δὲ ἀδούβαλλα. καὶ εἰς
τοῦ λιφανὲς ἔλθοντας
λιακρῷ χρόνῳ εἰς καλύ-
μενα· τίς δὲ ἡμῶν οὐκ
ανέων ὁ φρυγὼν ἐπίνευ
ις· καὶ ἡ τῶν ἀλβροσίων
τριχῶν ὑγρασία εἰς· ὁ
λον ὅλυμπον ἱκατάσει
ουσα· τίς δὲ ὁ τριτρῶν εἰκό
μενος ἀρὶς· ἢ χαλκῶν ἐκ
ραλῶν κατακλειόμενος·
ὁ τῆς χρυσῆς ἀφροδίτης
ἀφυὲς ἔρασμα καὶ μοι
χος ἀπερίσκεπτος· καὶ
τῶν ἀλιφίγυῆ εἰς κρα
τούμενος· καὶ θεάτρο
τῶν θεῶν ἐφ' ἑαυτῶν
συλλέγων ἀσχήμονοῦ
τι καὶ μικροῖς χρήμα
σιν ἁφιέμενος· ταῦτα
πάντα καὶ πλείω τοῦ
τῶν οὕτως σοφῶς καὶ
πολυτρόπως συγκείμε
να· καὶ πάντα πάσιν ἐ
ζωγρῶν ἐνομισμένον·
τίς οὕτως ὑμῖν ὑφηλό
τεκαὶ μέγας· καὶ ὃν τῶν
δὲ μήτινα τάλαντος·
ὡς εἰ τὸ εὐπρεπὲς ἀγα
γεῖν λογοῦσθαι ἀρίσ
περ νέφος· καὶ ὑπὲρ
τὰ μὲ τέρα μέτρα τῆς
καταλήψεως·

Καὶ τοιαῦτα εἰ μὲν ἀλη
θῆ μὴ τὰ ἰσχυρὲ σφῶ
σα καὶ φιλοτίμως σφῶ
σαν· ἢ ὅτι μὴ ἀεὶ χρᾶται

φθέγγεσθαι· καὶ τί δεῖ καὶ
τὰ φεύγειν αὐτὸ τοὺς ἐκ
πίπτοντας φθέγγεσθαι
ἰσχύνης καὶ αὐλακία·
οὐ γὰρ φαρέτρης τῶν μὰ
λύπεχωρούντων ὅλῳ
θος· εἰδέναι πρῶ
τον μὲν ἐπιδεικνύ
των ἁμῆ μὴ τοὺς ἐγ
κωμιαστὰς τοὺς ἐγ
κωμιάζοντας ἵνα μὴ
προσεικείνους πάλιν ὀλί
γος· ἔπειτα λέγεσθαι
πῶς οὐκ εὐφεε· ὅτι ὧν
μυθικοῖς αἰσχύνονται.
πρὸς τοῖς ὧν ἰσχυροῖς καλ
λωπίζεσθαι· καὶ ἀπὸ τοὺς
πολλοὺς λαμφάνειν δυ
νατὸν ἦν· οὐ γὰρ παν
τῶν ἦν παίδευσις· τὰ
τὰ δὲ ἡμῶν εἰ μὴ τὰ
πάντων ὄφεσιν ἐνιλά
μασι τε καὶ χήλαις·
καὶ τὸ δεινότατον· με
θ' ὅ ἐστι τῆς ἐρίσχρημα
τὰ χιμίας· ἐν τε ναοῖς
καὶ βωμοῖς καὶ ἀρχῶ
μασι καὶ ἀναφήμασι·
καὶ θυσίαις πολυτελέ
σι καὶ ἀζημίως ἐ
πονεύσεβεῖν· ἀσεβεῖν
δὲ ἐφ' οἷς μετὰ ζημίας·
εἰ δὲ ταῦτα μὴ ποιητ
ἐστὶ φησὶ σοφιστὴς πλάσμα
τα καὶ ἀληρήματα· δύο
τοῖς προσχρώμε
νον ἐστὶ τερπνὸν
τῆς ποιήσεως· μέτρ
καὶ μῦθον· καὶ ὃ ἐστὶ
κατάγαν καινὸν τῶ
τοῖς τὴν ἀκοήν·

αὐτοῖς δὲ ἀπόῤῥητότερο
καὶ βαθύτερον εἶναι τὸ
ἐναποκείμενον τούτοις
ἠοῦν. καὶ διὰ βαθυτέρων ὅλι
γοις τῶν σοφῶν τέρων
σκοπεῖν τε ἐν ἁπλοῦς καὶ
δικαίως περὶ τούτων με
γαλαυχοῦμαι· πρῶτό
μεν. πῶς ἔπαινοῦσι τοὺς
ὑπὲρ εὐσεβούντων χριστιανῶν
μικρούτων σοφέων
χιόυσι τιμῶν. ὅι στόμη
δόν μαι δίκην τῆς ἀσεβεί
ας. ἰσχεράσαυ τα ρίκεσθαι
ἐπ' ἀρτοῖς ἐξ ἑνὸς φωτὸς πάν
των καὶ διὰ καὶ μικρὰ
βλασφημήσασι φανατοῖ
ὑπ' ἐκείνων τῶν νῦν
μίων. τί παθεῖν ἐδεῖ τοὺς
πᾶσι πόλιου καὶ δημοσία
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀϊσχίστοις ἐξ
παφρίεντας τὴν ποίησι
καὶ μιᾶς χρόνων παρα
δόντας τῇ νίκῃ μιᾷ δι'
ἐπείται καὶ τοῦ τολμη
ζεσθαι ἄζιον· εἰ δὲ καὶ πα
ρημμένης κατεπίκρυφην
λογοι τινὲς οὐκ ἀρνήσε
ται· ἀλλὰ τί σὸ πρόσωπον
τῶν ὑπὸ σῆς διαβολῆς· καὶ
τίς ἡ δύναμις· οὗ τε τὸ
φαινόμενον ἀπρεπὲς.
καὶ τὸ κρυπτόμενον
τοῦ ἀνιᾶσι· καὶ ὑπὲρ ἁμαρ
τόντος καὶ ὑπὲρ ἀμαρ
τόντος ἐξ ἑστῶτα βαθέσθαι
γόμενοι· καὶ ὡς περτι
θῶμαι καλόν· καὶ ἀπρόσι
τον. οὐ φάυλον τὴν σοφὸν
τὸ περὶ σαλύπτεται·
εἰ γὰρ ὡς σοῦ νέμοι τε

δοκεῖ τῶν ὀφειλομένη
δετασεν δεῖ ζῆσι καὶ τὰς
ἐμφάσεις ἀπρεπεῖς εἶναι
καὶ ἀναζιάστων ἁπλοῦ
μένων· μὴ δὲ ὁ ἰδιαίτην
καὶ ἀνοίλεγόμενα ἐπε
ρὶ αὐτῶν δυσχεράνοιε·
ἀλλ' ἐποίκαλλιστον πάν
τως ἔχειν· ἵνα μὴ τὸ ἀϊσχι
στον· ἵνα μὴ τοῦ σοφω
τέρου εὐφράνη· τὸ δὲ
μὴ βλάπτη τοῦ ἐπὶ
πλεί ονας· ὑμῖν δὲ οὐ τε τὸ
πλοῦμενον ἄζιον πιστό.
καὶ τὸ προβεβλημένον
ὀλεφρίον· καὶ τῆς ἡσυ νε
ίας· διὰ βορβόρου προεπο
λινάγειν· ἡδιὰ προβολῶ
τε καὶ ὑφάλων· εἰσόρᾶ
ἐπείγεσθαι·

Τί γὰρ ἔκτου τοῦ συμβή
σεται, καὶ τί τῶν λογῶ
τοπερᾶς· σὺμενη πρίσεις
καὶ ἀλληγορίσεις τὰς σὰς
ἀτυχίας ἡ φαντασίας·
ὃ δὲ πείσομενος οὐ νίσεται·
τὸ γὰρ ὁρώμενον πίφα
νων τερον· οὔτε ὄυνη τὸ
ἀκροατὴν ὠνήσας· καὶ
τὸν θεατὴν ἀπώλεσας
μετὰ τὸν φαινόμενον
γενόμενον· ἀλλὰ μὴν
θεωρητικὸς τοπος αὐ
τοῖς· τοιοῦτος· καὶ οὐ τ
ποῤῥω τῶν ὑποθέσεω.
ὡς πάντα πρότερον εἶ
ναι συμβαλεῖν ἀλλήλοις·
καὶ εἰς ἓν ἀγαγεῖν τὰ λλ
ἱερῶν κεχωρισμένα· ἢ
πάντα συνθεῖναι καὶ

συναρμόσαι καὶ τὸ αὐτὸ
ἁπλοῦν εἶναι φῆσαι· τὰ
πολυσύνθετα τὰ τελέως
καὶ τὰς ἐπιστήμας τὰ
τί δ' ἂν εἴποις περὶ τοῦ τῆς
ἰσοῦ μέρους αὐτῶν; πό
τερα ἐπὶ πλείονων ὁρίων
μενοῖ· καὶ τί ἰσχύει
ποιοῦσι· πλάττειν ἂν
τοὺς εἰς ἀρετὴν διαφέρο
ταις καὶ πλείστου ποιεῖν
ἀξίους ταῖς παραινέσεσι·
ἄριστον ὁμοίως καὶ τὸ
συμφρονεῖν ἀλλήλοις
πολεμεῖν καὶ δικάζειν καὶ οἱ
κίας· καὶ τοὺς εἰκαφεῖ καὶ δο-
κοῦντας τῆς ἰσχύος τοῦ
τοις ἀποστερεῖν ἡμέρους
εἶναι καὶ ἀφεκτοὺς τοῦ
ὁσίου χρωμένους θεοῖς
τῶν πατρώων καὶ προστά
ταις· ἐνθάτοι καὶ οἰκεῖ
ναι καὶ τιμᾶν ὡσεφεῶ
τιμὰ προϊστάμενον οὗ
τρόπα ὀσεστί· βωμοὺς τε
καὶ φυτείας τιμωμένου
καὶ παρρησίαν εἶναι φύσε
ἔννομον· τοῦτο γὰρ
τὸ δεινότατον· ὅτι ἀτοῖς
νόμοις κολάζεται τῶν
ταῦ σφείας σεβεται· τοῦ
τητις οὖν ἡ ἐν τῇ σαδικί
ας ἡ περιουσία·

Ἄ εὐτερον ἂν τοῖς προκεί
σθω· τὸ νέων παιδεύσεις καὶ
τιμήν· καὶ τοῦτ' ἦν πρω
τηναί τιν' ἂν τοῦ εἶναι
σεβεινμεγάτην πρω
τὴν· τοῦτο καὶ λόγος
εἰς πίστεις φῶ· καὶ θεολογία
πείθεται· πῶς δὲ οὐ πει
σεις κρόνος οὐ νόμος κτε
μων· ἐν ἀγῶσι θεῶν·
καὶ δῶρα κυμάσι πάντε
λέσαι θεόν· ἄφρον γένε
νημα· καὶ ἱκρόνιος ζεὺς
ἐπανιστάμενος κατὰ τοῦ
μησιν τοῦ πρὸ αὐτοῦ γλαυκὺς
λιθος καὶ πικρὸς τυραν
νοις τόνος· ἐντεῦθεν ἄλλο
τι οὖν τόνδε τοῖς εἴσω

ΙΝΓ. τοὺς πολεμοῦσι λέγοντες
τῶν θεῶν καὶ τὰς σεβά
σεις· καὶ τὰς ἐπανάστασεις
καὶ τῶν καιρῶν τὸ παν
θος· ὧν ἂν αὐτοῖς τε ἔχουσι
καὶ ἄλλοις παρέχουσιν·
ἰδιάτε καὶ δημοσίᾳ· ὧν ἡ
μικροῦ πᾶσαν ἐπανήρω
ται συγγραφὴν τε καὶ ποί
ησις· φάττοντα μὲν ἂν
ἐξ ἐρήνης κῶν ἀλαχίμους
καὶ παραπλήγας ἂν τὸ κο
φὸν ἢ τοῦ ναντίον
μετρίους καὶ σώφρονας
ἀντὶ τραπέων καὶ ἀπαι
δεύτων· τοῖς τοιούτοις
ἀνέρασιν τοπαράδειγμα

ΠΗ

μηνὸς γενεσίων αὐτοῦ ϛ̅ε̅ ἀπατηνὸν λοιδορίας αὐτῶν
ἀνιβλιφέρουσιν· τρίτος ϛ̅ς̅ χρησμολόγος· γέλωτος
αὐτοῖς ἐστὶ τῶν χρημάτων ἀμετρίαν· ὃ κατάχωλεύ-
ὑπερφυΐα· καὶ τὸ μὴ πιὰν ων φθόγγων ἢ φθεγγομένων
ταχὺ φθεγκερδαίνειν· μὴ πουμένων· καὶ ἁρπαῖς
δὲ τοῦ αὐστυχεῖν ἁρπαγ- ταῖς κνήμαις ἐπιρρων
νατοῖς καὶ σῴζεσθαι πούμενος· γαστριμαρ
ϛ̅α̅ λαμβάνειν· πῶς οὖν ὁ κερ ϛ̅ζ̅ γίαν ὄζεις· ἐπιλαλῶν
δ, ὡς αὐτοῖς στάφυσεται παραπρεχων μεταμυλω-
καὶ τὸ σαισέλλιον προβλη νας· καὶ φιοπίας σὺν τοῖς
φήσεται· καὶ ἡ κλεπτικὴ λοιποῖς δαίμοσιν· ὃ βοῦ
δύναμις τοῦ φυτιλλη φοῖνας· τὸν ἐργῶν τυ-
φήσεται· καὶ τὸ ἀνευχαλ ραννήσας· καὶ τὸν ἀρότη
κοῦ φοῖβον μιμαντεύ βοῦ· μυλαφύξας· καὶ τὴ
εσθαι· μηδὲ εἶναι τριτοῦ κλησιν λαβὼν εἰς τρυ-
ὀβολοῦ τιμιώτερον· τῷ πραξεως· καὶ πάντες
τα γὰρ αὐτῶν τὰ σεμνὰ παῖς καὶ παῖλοι
καὶ σεβάσμια· καὶ ἐπὶ τρεχοντες·

Τίς ἐστι σωφροσύνη δικαία καὶ τοιαῦτα τῶν
εἰς ἑτέρων ἐγκράτειαν ἴδιον μέτρων ἐστὶν ὅς
ἐστι γεῖσθαι· καὶ ὀπεί ὄρος ἐν φιλίᾳ αὐτοῖς
φων ἐστὶ· πάντα γὰρ ἑνὸς τοῖς καὶ ταῦτα
μὲν ὁ διὰ τὰς γυναῖκας βούλεσθαι τοῖς πλησίον
ὄζευς· καὶ φρυγὶ μείρα καὶ σοῖς· καὶ ἐστὶ φίλτατος·
ἰνιοχεῖ δὲ τὸ σέρας τῆς ὁμ- ἡ μιὰς δὲ οὐ μόνον τὸ
φίλτατος· ἡνίοχεῖ δὲ ἡ σύν γενέσθαι καλὸν· ἀλλὰ
συμποσιάζοι ἐνόι σθεοὶ καὶ τὸ μέλλησαι· μισῶ
τοῖς διὸ σοῦ ἠνιοχοῦμενοι καὶ τῆς ὁρμῆς συλλαζο-
παιδικοῖς· καὶ ταῖς πεν μένης ὡς πράξεως· οἷς
τηκοντα φέστίου φυ σωφροσύνη μένου τ̅π̅
γατρασι νέ· ναξολέγων σπουδάζεται· ὡς τε καὶ
ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁ φθόγγος ἁλλιοσᾶς τέλε
ὁ τριέσπερος· καὶ τρις ται· χειρὶ δὲ φονικὸς
καὶ δέκατον ἄφλον τοῦ τοσοῦτων πορρωφέν
τον ἐπιτελέσαι· ὃν ὃς οἱ ἔργεται· ὡς τε καὶ φυ
δὲ πω τοῖς ἄλλοις θεοῦσι λοσσωφρονίζεται ἐπὶ
ϛ̅β̅ ναριθμούμενον· ἐπὶ ὁρικὸν δὲ ὁμοσαιοῦντων
ϛ̅γ̅ κοπτέτων τὸν θυμὸν ἀνεῖναι δὲ νικᾶι ὑπέροικον·
ϛ̅δ̅ ἄρτις· μεφινδιόνυσος· ὡς τε καὶ τὸ ὁρικόμε
μισοξένη ἀναρτεμις· νοις τιμῆν τυγχάνειν

ἀπώλιον τὸν χρίματα
δὲ τοῖς ἐν πολλοῖς οὐδὲ
ἐγένετο πολλοῖς δὲ διὰ
τοῦτ' ἀνὴν ἡδέως πλεί
ω καὶ μόνον. ὑπὲρ πλείο
νων ὑπερδίδωσι. τὸν μι
δὲ νέχειν ἀπάντων τὸν
πλούτου φιλοσοφοῦντες
γαστέρα δὲ τοῖς πολλοῖς ἁ
πορρίπτοντες. ὡς πικρὰν
δέσποιναν καὶ ἀπόπτυ
στον. καὶ πάντων νικᾶ
κωμῳδία. οὐ μεγαφῶ
σαι. ὅτι μὴ δὲ ἀρίσκεσθαι
βιάζονται τοῦ ἀφανάτου
τὸ φῶς τὸν ἀπαλοῦσκο
τες. καὶ νόμοις εἰς
αὐτοῖς ἀρετῆς. τὸ μὴ δὲ
τῶν μικρῶν ἧττᾶ
σθαι. καὶ πᾶσι παρορώμε
νων. τὸ γὰρ ἄλλιστον.
ὅτι τῶν ἄλλων τὰ τελη
τιμιώρουμένων νικᾶ τὰ
τοὺς νόμους. ἡμεῖς καὶ
τὰς ἀρχὰς ἀγαλλόμενοι ὡς
περὶ τῆς ἐυμαίου νήρων
καὶ δυσκάθεκτον πορ
ρω φέρ᾽ ἀπαστέλλοντες.
οὐδὲ καὶ παρατίσιν ἀνῶν
εἰπεῖν οἱ. τὸ λοιδορούμε
νου εὐφημεῖν. βλα
σφημούμενου σπαρα
καλεῖν. ὡς οὐ τῆς καὶ κη
γορίας βλαπτούσης καλὰ
λον. ἢ τῆς καλῆς φείας. διώ
κομένους ὑποχωρεῖν.
γυμνουμένους προσα
πεκδύεσθαι καταρωμέ
νους ὑπερεύχεσθαι τῶν
ἀρωμένων. εὐλογῶν.

χριστοῦ τὴν νίκην φρά
σαι τὰ καὶ βέλτιους
ποιεῖν τοὺς ἀδικοῦντας.
οἷς καρτερούμεν πάσχο
ντες. καὶ τοῖς ἀνεῖσι καὶ
ἀνδοίημεν αὐτοὺς εἰσο
λάζειν ταῖς τοῦ πλάσμα
τος παραινέσεσι. πρὸ τοῦ
φθάσαι πρὸς τὰ μέτρα
τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς
καὶ παιδεύσεως. οἷς καὶ
τὸ μὴ προσβαίνειν τῶν
καλῶν. μηδὲ νεοῦσθαι τι
παλαιῶν ἀεὶ γίνεσθαι.
ἀλλ᾽ ἐν ταυτοῖς μένειν
καὶ καθάροισι. στρόμβῳ
τὸ πάθος. περιτρέχον
τῶν. οὐ προϊόντων.
καὶ στασιμονικὸν οὐμε
νῶν. ἢ νοῦτως εἰπεῖν
τὴν διατῆς μαστίγος.
καὶ δεῖ τὸ μὲν μὴ μὴν ἔζη
νυσθαι τῶν καλῶν.
τοῦδε ἔχεσθαι. τοῦδε
ἔφιέσθαι μέχρι τοῦτε
λους καὶ τῆς φεως.
ἐφ᾽ ἡγεμόναμεν. καὶ
πρὸς τὴν ἐπειγόμεθα.
ὃ γε διαβατικοὶ τὴν διά
νοιαν. καὶ τι τῆς τοῦ
φῦ μεγαλονοίας ἐλπί
ζοντες ἁζίον.

MS

περὶ τὰ μικρὰ διατρίβει
δοξῶν παρεστάμενος
κατονομαστοτέρα τὸ
δοῦν περιβοητον πᾶσι
φαυλια καὶ οὐδενὸς ἀφε
οις αὐτοῖς ἀπιστούμε
νον. λεγων ἐρχομαι
μὲν ἐπὶ σοὶ φαλιῶν ἀεί
τι πλέον ἀνυσιερικυμα
σιν ἐπεγειρων κυματα.
ὁ κατ' ἐαυτοῦ πρωτου
μὲν ἐσκαὶ πατρίδα σε τὰ
ἅγια. καὶ τὸ πνα τῆς χα
ριτος ἐνυβρίσας ἱερο
λύμειπεῖν δεύτερον.
πάχαλβ τὸν ἐζ ἰσραηλίτη
τοὺς παρανομίωτατους.
ἰκφαραὼ τὸν αἰγυπτι
ον. ἰναβουχοδονοσορ τὸ
ἀσσύριον. ἰπαντα ταῦ
τα συμβαλόντες. ἑνα καὶ
τὸν αὐτὸν ὀνομάσωμεν
ἐπεὶ καὶ πάσαν τῶν κα
κιῶν ἐσεαυτὸν συλλέξα
μενος φαίνεται. ἱερο
λύμην τὴν ἀποστασίαν. ἀχι
αβ τὴν μιαιφονίαν.
φαραὼ τὴν ἐκλήρωτι
τα. ναβουχοδονοσορ τὴν
ἱεροσυλίαν πάντων ὁ
μοῦ τὴν ἀσέβειαν. ἐπεὶ
δὲ πάντα δι' εὐελφῶν
τάλλα. καὶ πᾶν εἶδος τῆς
κακοφιλῶν τυραννίδος
ὡς ἀνικρόντι καὶ ἀγενὲς
ἀτιμιάσας. ὀυ γὰρ ἐγένετ'
ὀ ρια μωτερα φύσει ἐκεῖ
νη εἰς εἰ καὶ κῶν εὑρεσιν
καὶ ἐπίνοιαν. τελος ἐπα
φῆκε καὶ τοῖουδαίων

φυλῆ πᾶσιν φθονη
λαιαν αὐτῶν ἰσοφυ σ
τα. καὶ τοῖς ἀφ' ἡμῶν
ἁπανθ' ἑνὶ συλλιχομε
νον ἐν αὐτοῖς ἰσος. ἐν
περγομαβων τοῦ τεχνῆ
ματος. ἐπιφειαζων
τὲ δαιφεμενῆ τὴν παρ' αὐ
τοῖς βιβλων καὶ ἀπορρη
των. ὡς ἐν αὐτοῖς ἀ
ποκειμενον ἐπικατε
ρο ἐστιν ἑαυτῶν.
καὶ τὸν νεὼν ἀναδεικνυ
σθαι. καὶ τῶν πατρίων
τοκρατος ἁπαν ἐως ἀφαι
καὶ ἀποκρυπτομενον
ἐν μοι ἀσπλασματι τὴν
ἐπινοιαν.
πεισθεταῦτα καὶ διενο
ηθη καὶ ἔπεισεν. ἑνικο
λον γαρεῖς ἁπατὴν τὸ
πρὸς δομηπᾶπαν. οἱ
μὲν ὡς ἁπαστησοντες
διενοοῦντο τοῦ ἱερου.
καὶ χειρὶ πολλῆ καὶ προ
φυλακῇ περὶ τὸ ἔργον ἐ
τα λαιπωρουν. φασὶ γὰ
τοι καὶ τὰς γυναικας αὐ
τῶν. ὁι τὰ ἐκείνων νοσ
φιζοντες. ὁυμονοηᾶ
παντας τοὺς περὶ τοσῶ
δε κοσμου περιελομέ
νας ἑτοίμως συνεισφέ
ρειν τῶν ἔργων καὶ τοῖς
πονουμένοις. ἀλλαὶσὶ
τοῖς κόλποις τὸν χοῦν
ἐκφερουσας. καὶ οὐ
τε πολυτελοῦς ἐσθη
τος. οὐτε μελῶν ἀπα
λότητος φειδομένας.

εὐσεβεῖν ὀφείλομεν. καὶ πᾶν
τὰ ἐλλάττωνα λυμαίνειν
τοῦ ἐγχειρήματος· ὧν δὲ
ὑπὸ ἀγρίας λαίδας ἢ σκαιβρα
σμοῦ τῆς ἀφνωσύνης ἁλ
όντες ἐπὶ τῶν πλαν
σθέντων ἱερῶν. εἰς μὲν ὠφέλει
τε γοῦσιν οὐδὲν
οἱ δὲ ὑπὲρ τοῖς τοιούτοις
φιλεῖ συμβαίνειν τῶν
παρόντι χρωμένοις πρὸς
βοήθειαν. οἱ δὲ ἄλλως τῇ
ταραχῇ συμφερόμενοι·
καὶ τοῖς σφέδρις συνεῖς πί
πτοντες. εἰς μὲν ὄλε
θρους ἰν. ὧν οὐδὲ τὸ ἱερὸν
αὐτοῦ ἐπροσεδέξατο· ἀλ
λὰ καὶ παπτάμενοι σπρο
σελθόντες ταῖς σπυλαις. ἐ
πιτεφείσαι σὲ ἐτύχον.
ἔστι δὲ ὁρᾶτοῦ καὶ ἀφα
νοῦς δυνάμεως· ἢ τὰ
τερα τοῦ ργεῖ πρόσθη
τῶν ἀσεβούντων κα
τάπλην ἰν. καὶ τῶν ἐν
σεβῶν ἀσφάλειαν·
δὲ ἅπαντες ἤδη καὶ λέγου
σι καὶ πιστεύουσιν· ὅτι
βιαζομένους αὐτοῦς καὶ
φιλονεικοῦντας περὶ
τὴν εἴσοδον. πῦρ ἔστη
σε ἀπάντησαν εἰς τοῦ
ἱεροῦ· καὶ τοῦς μὲν κατε
φλεξε καὶ ἀνάλωσεν. ὡς
ὁμοίων τῶν περὶ αὐτοὺς
συμβῆναι τοῖς σοδομη
τῶν πτώσεσιν. ἢ τῶν πε
ρὶ ναδὰβ καὶ ἀβιοὺδ φαν
λατι. ζ ἐπὶ ὡς καὶ φυλι
ασίας καὶ ἰσπαυνέυσασι

τοὺς δὲ τῶν καιρίων ἁ
κρωτηριάσαν. σὺν ἢ
ἀφῆσε μέμψυχον τὸν
τοῦ φυ κατὰ τῶν ἁμαρ
τωλῶν ἀπειλῆς καὶ ἰσι
νήσεως·

Τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο
καὶ ἀπιστεῖ τῶν μηδεὶς.
ὅτι μὴ δὲ ταῖς ἄλλαις τοῦ
θυ δυνάμεσιν· ὅδε ἔτι
τοῦτου παραδοξότερο
καὶ περιφανέστερον·
ἔστι φῶς σὲ νοῦν ὑπὸ τὸν
σταυρὸν περιγράφον·
καὶ τὸ πρότερον ἐπὶ τῆς
ἀτιμαζόμενον τοῖς
ἀθέοις καὶ σχήμασι καὶ ὀ
νόμασι νῦν ἐνοῦν ὧδε
κνυται πᾶσιν ἐπὶ σης.
καὶ γίνεται τρόπαιον
τῶ θῶ τῆς κατὰ τῶν
ἀσεβῶν νίκης· τροπαί
ου παντὸς ὑφηλοτερο·
πρόσταυτα· τί φησου
σι νοῖ τοῦ αἰῶνος τοῦ
τοῦ σοφοί. καὶ τὰ παρ᾽
τοῖς ἀποσεμνύνοντες·
ὅτι τὰς βαθείας ὑπονοίας
ἐκβοντες. καὶ τοῖς σοφῶ
περισύροντες ἐν λίνταρι
βῶνιον· ἀντιδίνηται
σι μοι καὶ σύτασα. ὅτου
μαι σροῦ λόγου γράφω·
καὶ τὰς ἀπιστοῦσσυν
τιθείσ ἱστορίας· καὶ ἵσε
χήνως προστάνως καὶ
τῶν νοουμένων κατα τεύ
θομένος καὶ πλείων
ἐστὶ τῶν ἀστρων
κινήσεως τὰς γενεσεις·

τὰς ὑμβαινοντας· λεγεμοι
καὶ σὺ τοὺς σὸς ὑς τέρας·
τὸν ἀριάδνης στέφανον·
καὶ τὸν βερονίκης πλόκα
μον· καὶ τὸν ἀσελγῆ κύ
κνον· καὶ τὸν ὕβριστὴν
ταῦρον· εἰδὲ βούλει τὸν θ
φιοῦχον σὺ καὶ τὸν ἅγιο
ἱερωῆ καὶ τὸν λέοντα· ἀλ
λοὺς τε ὅσους ἐπὶ τῶ κακῶ
γνωρίσαι· ἢ φεύγεις ἀστέ
ρας ἐποίησας· πόθεν σὺ τοῦ
τον ἔχεις τὸν ἰσχυρὸν
τοῖς σώμασι· πόθεν
δὲ τὸν ἐπιβήσασθαι
μόνταπρότερον ἐκ τῆς
ἑῴας ἀστέρα· τὸν ὁδηγὸν
τῶν σῶν ἀγώνων καὶ πρό
ξενον· ἔχω τί καγὼ λέ
γειν ἐκ τῶν σῶν ἐμῶν· ἐ
κεῖνος τὴν χύπαρουσία
ἐμπλώσεν ὅλην· οὗτος
τῆς χύνίκης ὁ στέφανος·
Τ αὐτὰ μὲν ἐκ τῶν οὐρα
νίων καὶ τῶν ἀνωθεν
πάσχόντων τοῖς ἡμετέ
ροις· κατὰ τὴν μεγάλη
τοῦ παντὸς ἁρμονίαν
τε καὶ οἰκείωσιν· τὰ δὲ
ἐν ἡμῖν ὁ θαλλὸς συμπλη
ροῦ τῶν μοι· ὅτι καὶ πόλεις
ἀφείλεσῶ στὰς πάλλακὰς
ἐκεῖνας ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
ἀσεβήμασιν· ἐν αὐταῖς
ταῖς καθ' ἡμῶν παρανο
μίαις· τὰς μὲν πελάγε
σιν ἐπικλύσθείσας· τὰς
δὲ σεισμῶν κατενεχθεί
σας· ὡς μικροῦ καὶ τὸ
λειπόμενον ἔχειν εἰπεῖ

ὅτι ἀπώλετο τὸ ὄνομα
σὺν ὀνόματι τῶν ἐμῶν
χόρων καὶ περιβόητου τῆς
ἀπωλείας· τοιαύτη γὰρ
αὐτῶν ἡ πτῶσις· καὶ
τοιοῦτο σύντριμμα·
καὶ τῶν εἰς τὸν
καὶ μάλιστα τῆς εὐσεβείας·
περιχαρόντων· ὧν οὐδὲ
λοὺ χρόνου δεῖ ἐν αὐταῖς·
εἶτα σάρακα καὶ τὸ λοιπὸν εἰς
τοῦτο εἰς ἐπανόρθωσιν·
ῥοῦν ἡμῖν ἐν οὐτῶ καὶ
οὖνος· ἀπράδου κε πιεῖ
ναι τοῖς τοιούτοις
καιροῖς· οὐδ' ἡγιάσθη τὸ
τε τοῖς σὺν ἐμοὶ τοῖς τοιού
τοις ἐπιδείξατωσαν ἐκ
τικὰ καὶ νῦν τὰς ἐσθῆτας·
οἱ τοῦ φάσματος εἰσεῖναι
θέατα καὶ λυστάς τὰς
τότε εἰς τὰς πανθέι
σας τοῖς τοῦ σταυροῦ τι
μασιν· ὁμοῦ τε ἁρτά
ζαι νεῖτο τις· εἴτ' οὖν
τῶν ἡμετέρων· εἴτ' οὖν
τῶν ἐξωθεν· ἀδίκου
μένων ἡσυχίαν καὶ
τὸ φάσμα ἐῶν ἁπαρέα
τῶν ἢ τῶν πλησιόντινό
μενον· κατάστερος ὢν·
ἐκεῖνο νοήσῶν τοιοῦ
τον ἐν τοῖς ἐσόπλοις·
πασι εἶ τοῦ ῥητικὴ σθη
φῖδος ἢ περὶ ἔργου ζῶν
πρᾶφίας ποικίλωτερον
ἐς τοῦτο τρίνεται;
τοσαύτη τῶν νόμων
πων κατάπλῆξις· ὡς
μικροῦ μὲν ἅπαντας

ὥσπερ ἓν ξένος συνθοῦμα
τος καὶ σιδηροφωνήσετον
χριστιανῶν ἀναισχαλέι
σθαι θη εὐφημίαις τε
πολλαῖς καὶ ἱκεσίαις ἀν
τὸν ἐξιλάσκεσθαι
Πολλοῦ δεῖ οὐκ εἰς ἀναβολὰς
ἀλλὰ παραυτὰ τῶν συμ
βάντων προσδραμόντας
τοῖς ἱερεῦσιν ἱκετῶν. καὶ
πολλὰ καταδεηθέντας.
τηνικαῦτα εἰς κλησίας γενε
σθαι ἱερὸς. καὶ μυηθῆ
ναι τὰ τελεώτερα. τῶν
ἱερῶν καθαγισθέντας βα
πτίσματος καὶ διὰ τῶν
θρόνων ὠφεληθέντας.
εἶχε λιὲν οὕτω τὰ ταῦτα.
ὅδε ταῖς κατὰ μικρὸν μα
νίαις ὅις τρηλατούμε
νος καὶ δονούμενος. ἐπὶ
τὸ τοῖς σφάλμασι πᾶσαν
τὰ τῶν ἑαυτοῦ συμφο
ρῶν. ὡς γὰρ εἰκὸς τὰ νοῦν
ἔχειν αὐτῶν τὰ χριστια
νῶν ἦν ἦν ἔτο. καὶ οἷς ἔπαθε
κατεῖργάσατο. τοῖς καὶ
πᾶσιν ἄλλοις τὸ εἶναι φελ
σαντι. θυμὸν ὁμονοεῖν ἐπίσας.
καὶ τίνα εἰκὸς τὰ τῶν νε
σπερίων βαρβάρων νεῦμα
μερίαν ἁρπάσας. μιᾶς
βουλεύεται ταύτης ἐνδύ
ναι. σύνεσιν τὴν ἐν
τεῖς καὶ φιλανθρωποτά
την ἀράσθαι τὸν ἐνθέ
δε στρατὸν. τὸν μεθ᾽
ὅπλιτῶν. τῶν δὲ τῶν
ἀγόντων αὐτὸν δαι
μόνων. ὧν καὶ μᾶλλον

εἶχε θαρρεῖν. ἐπιπέρσας
στρατεύει θράσους ἀλογίᾳ
μᾶλλον. πρώην λίσας θα
λεῖα πιστεύσας. ἰσάτους δε
εἰς εἶνος συνιδεῖν δυνη
θεὶς ὅσος φωτατος. ὅτι
θάρσος καὶ θράσος. ἰσαίνει
τοῖς ὁμόλασι πλησιάζοι.
πλεῖστον ἄλλων τὴν
δύναμιν ἐστὶ χωρίστας.
ἄνδρ ἰατρεῖν φαλιὴν
καὶ ἁνανδρία. τὸ μὲν
γὰρ ἐν τοῖς τολμητέοις
θαρρεῖν. ἐστὶν ἀνδρίας.
ὥσπερ τοῦ φιεσθαι δεῖ
λίας. ὃ οὐδὲ πλείωνοῖς
δυνος. ὅμοσε χωρεῖν καὶ
ὠθίζεσθαι ἀλλήλοις κα
τέχεσθαι θράσους. ὥσπερ
τοῦ ὑποχωρεῖν ἀσφαλείας.
καὶ οὗτος οὗ λόγου
φέρεσθαι. φυλάττεσθαι
τα. καὶ τῶν ὑγιαινόντων
τὶ προσλαβεῖν. τὸ μὲν
γὰρ μανιῶδες καὶ πρῶ
τον τοῖς νοῦν ἔχουσι τι
μητέον. τὸ δὲ ἄνευ μὲν
ὑπάρχειν μετράστων
νης. δεικτέον. ἀνδρεῖαν
τὴν πιπτειπεριοπτέον.
δὲ ὑπὲρ τοῦ ἱκτῆσασθαι
τὴν ὠφελουμένων.
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν
δυνέων. μᾶλλον ἀνόη
τος. ἔστι μοι προσθεῖσε
παιδοῖς ὧν πυϊστικὰ
ἰκῶ τὴν τέχνην. πρὶ
τὴν στάσιν εὐφεσθαι
προβαλλομένω. ἢ ἰσχυ
βεβηκὸς τὴν ἐλευθερίας

ἀυτῶν τὴν ἡδονὴν καὶ οὐ τὸ λυ-
πηρὸν ἐχούσης. πάντα
τὰ δυσπολέμητα.
ἢ κατὰ δύσειν ἔσπουδακό-
τι· ὧν ἢ λιοίδοικεν ἢ πάσ-
ἐκείνοις ἐμφυόμενος. ἐς
ἐγχείρει ἅπερ ἰσκεπτ-
τοῖς ἐγνωσμένοις. ἔτι
τῶν πρωτείων ὧν ἀδι-
κον τῶν αὐτῶν καὶ ἴσα
ἰσῶν δ' ἀλλ' εἰμένων τὰ
διωτέον μᾶλλον τὴν
ἄλλο τριαν περὶ τῶν·
λισ' ἀλλ' ὧν εὖ εἶναι τὶς
ἐκ δύσεις ἐβρον τῶν ἢ πρ
τους τραϊανοὺς βλέπω
ἐκείνους καὶ τοὺς ἀδρι
ανούς. ὧν οὐχ ἥττον
τησ ἀνδρ ιας τοῦ σφα
λεσ θαυμάζετο· τὸν
καρον δὲ οὐκ ἐνεμενοῦ
ἐκεῖνον· οὐδὲ τὸν οὐα
λεριανόν· οὐδ' ἰκανὸς δοκ
ὀρθῶς λογίστου· ἵνα δ' ὀφ
σιν ἢ τραγῳδίαν οὐ νοῦ
δι' ζῶν τας τυχας· ἐν περ
σῶν ὅροις· ἐν ἀκμὴ τῆς
εὐτυχίας καταλυφέντες
ἄλλου νέδοξε ταῦτα ἰσ
τῆς ὁρμῆς εἶν. πᾶσαν
λιαν τείας καὶ γονητείας
ῥητῆς τε καὶ ἀῤῥήτου
φυσίας· τερατείαν εἰσέν
ἀραγων. ἵν' ἐν βραχεῖπα
σας καταλυφῇ· καὶ τοὺς καλ
λιέρημα· ὡς μεγάλους καὶ ὑ
περφυεῖς· ὧν χε καὶ λόγε
καὶ πλαφητοῦ ἀπλαφοῦς·
καὶ κοσμοῦ πάντος μυ
στήριον· ὅλον τοχρι

στιανῶν γένος παρα
στῆσαι τοῖς δαίμοσιν.
εἰ τοῦ προκειμένου κρα
τήσειεν· τὰ μὲν οὖν
πρῶτα τῆς ἐγχειρήσε
ως αὐτῶ· καὶ λίαν νεανι
κὰ· καὶ πολλοῖς τῶν τὰ
ἐκείνου φρονούντων
βουλόμενα· πάντα· τὴν
γὰρ τῶν ἀσσυρίων θέσιν
διαῤῥεῶν θ' ὑφράτης
καὶ τὴν περσίδα παρα
μειβόμενος· ἐκεῖ ρεῖ
τίγριδι μίγνυται·
ταύτην ἕλων καὶ τε
λῶν· καὶ τινα τῶν φρ
ρίων ἑλὼν κατὰ πολ
λὴν τοῦ ἰκωλύσοντος
ἐρπλιαν· εἶτ' οὖν λαφῶ
διὰ τὸ τὴν ἐφοδοῦτα
χος· εἴτε ὑπὸ περσῶν οὐ
τῶν στρατηγούμενος·
καὶ κατὰ μικρὸν ὑπα
γόμενος εἰς τοὐμπρόσθε-
λεγεται γὰρ ἀμφότερα.
οὕτω γοῦν προϊὼν ἰσ
τῶν στρατῶν παραπορευ
ομένων· καὶ ταῖς ναυ
σὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ σι
τηγοῦσι τε καὶ σκευ
αγωγοῦσι· οὐ μικρὸν
τὸ ἐμπλέων· καὶ κτησι
φῶν τε προσβαλεῖς
καὶ τὸ πλησίον γενέσθαι.
νικᾷ σε μέρος αὐτῶ διὰ
τὸν πόθον ἐνομίζετο·
ἐντεῦθεν δὴ δὴ. ὡσπερ
τάλιου πόδων ὑπο
σπασθέισης· ἡμῖν ἀλ
λεάντιπεσούσης· εἰς

τοῦ ὑπὲρ σωχωρεῖ τὰ πρά-
γματα· ἢ πάρεστι σὶ φῶ-
φρούριόν ἐστι καρτερὸ-
κὰι δύσαλωτον· τεῖχη
τε ὑπερύψηλα ἔνδοθεν καὶ
τὰ φρέατα βαθέα· καὶ τοῖς
εἰς τοῦ ὑποτάμου τὴν ἀ-
γεσιν ὠχυρωμένη· ποι-
εῖ δὲ αὐτὴν ὠχυρωτέρα-
καὶ φρούριον ἕτερον· ὧν
προσπορίαις ὠχή· μετὰ
τῆς ἐπὶ σὰς ἀσφαλείας συγ-
κείμενον· ὅσην τε φύσι-
σιν· καὶ ὅσην χειροποίητος·
τοσοῦτον ἐνδυόμενον·
ὥστε μίαν πολιὰν δοκεῖ
ἀμφοτέρας· τὰς πόλα-
μιὰς ἐσῳκισμένας·
Τ αύτας· οὔτε γὰρ ἐλεῖν
ῥᾴδιον τὴν ἐπὶ δρομὶς
ἀφορμὰς· ἢ πολιορκίας πα-
ρασκευάσασθαι· οὔτε δι᾽ ε-
χθρᾶς ἔχειν καὶ τῶν ναυτικῶ-
λλίστα· κινδυνεύσαι
γὰρ ἂν ἐξ ὑπερδεξίων ἀμ-
φοτέρων· θέν βαλλόμε-
νον καὶ ἐργόμενον· κα-
τόπιν ἑαυτοῦ ποιεῖται
καὶ ποιεῖται τὸν πρό-
πον τοῦτον· τοῦ ἑνὸς
φράτου· πόταμιὸν ὄν
τος μεγίστου· μέρος οὖ
ἐλάχιστον διαρρήξας·
καὶ περιάγων· ὅσον
ναυσὶν ἐπαίπλοϊμον
ἑκάτερον ῥοῦχος· ἢ καὶ ἐρ
χάμενος φανῆναι πολ-
λαχοῦ τὸν ἕνα· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἑτέρου· ἐν ὀλίγῳ
ἀνάγκης· ἐνόμενος
ὑσιάσας τὴν ἐκ τῶν
λοφῶν καὶ τῶν στε
νῶν ἵππαρεικοὶ βάλλου
σαι καὶ τοξεύουσα· καὶ τὰ
καιριώτατα τοῦ προ
καταλαμβάνουσα· ῥᾳδί
ως εἰς ἐργετοῦ προσώ· τη
νικαὶ αὐτὰ ἐναπορίας τὴν
ἐν πολλῇ· καὶ ὃν ἐχῶ
ὁποῖ γράπτα· λύσιν
εὕρισκε ἐπὶ νῦν ἀπὸ τοῦ
βουλεύματος·
Νῦν γὰρ τὸ στῶν πόνων κα
δοκίμων ἐν περσικ·
τὸν ἐπὶ βαβυλῶν προσ
κύρον ζῶν πυρομανῆ
σαμένος· ὡς ἐν τριτῶν
περσῶν βασιλεῖ· μᾶλλο
δὲ μεμετέταικα ἐπὶ με
τοῖς προσκεκρουκώς·
καὶ δυνάμενος τοῖς ἐ
κείνου μᾶλλον τὰ· ἑνὸς
δὲ τοῖς ῥωμαίων πρά
γμασι διὰ τοῦτο τυ
χὸν· καὶ τὸ πιστεύ
εσθαι βῶν ἐκ τοῦ πλα

ελματος τι τάυτα φησὶν
ὦ βασιλεῦ· πῶς οὖν τὰ λεγό-
φρων περὶ τοσούτου βου-
λεύεσθε πράγματος· τίς
ὁπηνῆτης οὗτος εἰσιτος.
καὶ ὁ περὶ τὸ φόρτος ὁ
τῆς ἀλεξανδρίας διδάσκα-
λος· οὐδεὶς πάρουτως ἐπι
μαχος καὶ φιλονεικον.
ὡς τὰ στηρ. καὶ τὸ ἐν χερ
σὶν ἔχειν τὴν σωτη
ρίαν· ἀλλ' εἰ τιμοι πείσθη.
τὸ λιεννα υτικον τοῦ
τὸ χαίρειν ἐᾶσεις. καὶ τῆ
ἔπολιεν ἡν εἴκλυσιν τῶν
γεννικωτάτων· αὐτος
δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ εὔπορων
τέρας τεις καὶ ἀσφαλέστέρας.
ἢ μετῶν σοι ξαθ' ἡγεμὼν τῆς· ἐκ
πειρος δὲ εἴτις ἄλλος φη
μὶ τῆς χωρας εἶναι τῆς
περοικης. ἐμβαλεῖσθε
εἰς τὴν πολεμιαν. καὶ
τῶν κατα γνωμὶ ημῖν
χωνεπανηξεις· ἡμᾶς
δὲ τὴν κατα υτὰ εὔποι
σεις. ἢ νικᾶν ἔργω πεί
ραν λαβεῖν τῆς ἡμε τερας
εὐνοιας καὶ παραινεσεως·
δεεἰπεν τα υτα. καὶ εἰ
πὼν ἐπεισεν. εὐπιστο
παρῆν σου φοτης. καὶ τὸ
ὁ υλαξ τας υνελαυνό
τος. ἅπαν τα ἢν ὁλοῦ
τα δεινα· τας μενναυ
εἶχε τοπυρ. καὶ ὅσ' ἐστοσου
κῆν· καὶ προῆν ὁ τελως.
αὐτοχειρὶ τὰρῆς φαγὴ
σχεδόν· τα δε τῶν ἐλπί
δων ἐφρόυδα· καὶ ὁδὲ

γοσυμπίλοφετᾶις ὑπο
σχεσεσιν· ἐνίκυ ισλωδε
ὁπολεμιος· καὶ περιρρε
ων ὁπόλεμος· ἢ τε προ
δοσουρδία· ἢ τροφὴ δε
ὁυ ισεὐπορος· ἐνᾶ φυλία
δε ὁστρατος· καὶ δ' ὁρτῆς
εἶχον τὸν βασιλεα· ἔλει
πε τὸ δε χρηστῆς ἐλπί
δος οὐδεν· μιᾶ δε ὧσεν
τοῖς παρουσιν ἑδοξεικο
νιν· τῆς πονηρᾶς παλ
λαπίνης βασιλειας καὶ
στρατηγιας· παλιεν
δι' ἣν μεχρι τοῦ τοῦ τοι
αὐτα· τᾶδε ἐντεῦθεν
ὁυχ εἰσλεγεται λογος· ἀλ
λος δε ἄλλως συμφερεται
καὶ συντιθεται· τῶν
τε παρόντων ὅλοις
τῆ μιᾶχη· καὶ τῶν μὰπὸ
τῶν· ὁικιεν γαρ ὑπὸ περ
σῶν αὐτὸν ἰσατῆς ὀντος
φασιν· ἅτοις τοῖς εἰς αρο
μὶοις χρωμενοις καὶ ἅτ
τοῦ πατῆδεικαὶ σεσευνευ
πλησία· καὶ ὁμοιοντι
περὶ ἀυτὸν εὐμενῆναι.
τῶν ἰσχυροῦ τοῦ παρυσατι
δος· ὅστοῖς μυριοις συνα
μελῶν ἐπὶ τὸν ἀδελ
φὸν ἀρταξέρξην· καὶ
πελησὼν μαχόμενος.
φρασεῖ τὴν νικην δὲ
φοβεῖρεῖ
δε τοιουτον τινα δὲπῦ
τῶν δι' ηγοῦν τα λογον·
ἐπί τινα λοφον τῶν ὑ
ψηλῶν ἀπελθῶν ὡς ἐκ
περιωπης τὸ στρατον

ὀφείλαβεῖν. ἰσὰ ὅσος ὑπε
λείφθη τῶν πολεμίων
κλοβεῖν. ἐπειδὴ ὅι φα
νῆναι πολὺ τὸ πλῆθος.
καὶ τῆς ἐλπίδος ἀφθο
νώτερον. ὡς δεῖ θρόνει
πεῖν εἰπὰν τὰς τῆρῶν
μαίωνος τοῦ τους ἐπα
ἤγομεν. ὡς ἂν τις βασκαί
νων αὐτοῖς τῆς σωτη
ρίας· ἐφ ὧ τινα τῶν ἐξ α
τίων τῶν ἐχαλεπήναν
τα καὶ οὐκ ἀσχόντα
τὴν ὀργὴν ὡς ἂν κατὰ
τῶν πλάγχνων ἀλο
γήσαντα τῆς ἑαυτοῦ σω
τηρίας· ὡς δὲ ἄλλοι τῶν
γέλοιας τῶν βαρβάρων
τινὰ τοῦτο τολμῆσαι·
ὃι τοῖς στρατιώταις ἐπό
ται. λυπηστέφυχαγω
γία· καὶ ποτοῖς ἡδυσμα
εἰσιδεῖν. καὶ σαράκηνῶν
τινι. τοῖς λέοσι τοῦτο δι
δόασι· πλὴν δέχεται πλη
γὴν καιριάνὅπτως. καὶ
παντὶ τῶν κοσμίων
τηρίων· καὶ μιᾷ τόλμη.
πολλῶν πλάγχνων ἁ
πάντων δι ἰκνίκα
κῶς πιστευφέντων
ὃι καὶ θαυμάζω. πῶς πά
ντα ρίνως κειμόμενος
ἐν τούτοτὴν νίκα τὰ τῶν
ἑαυτοῦ σπλάγχνων
πλὴν γὴν ἤγνόησεν·

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ τοῦ τοπα
ράδραμεῖν τοῦ ἀνδρὸς
λεγίστην τῆς εἰκείνῃ

κακοδαιμονίας ἐπὶ πολ
λοῖς ἔχοντα ποδεῖξαι· ἐκεῖ
τόλμενεπὶ τὸ ποταμοῦ· ἰσὰ τὸν ἡρως
εἶχε τοῦ τραύματος
πολλοὺς δὲ εἰδως τῶν
πρὸ αὐτοῦ δοξάντων
ἡμῶν· ὡς ἀνυπέρβλητον
νομισθεῖεν τέχναις τι
σὶν ἐξανῶν ἀφανισθέν
τας· καὶ διὰ τοῦτο θεοὺς
νομισθέντας· ἐρωτῆ
σαι αὐτῆς δόξης ἑαυ
κως· καὶ ἅμα τῶν τρόπων
τῆς τελευτῆς· διὰ τὸ
τῆς βουλίας ἀδοξοτάτη
σχυνόμενος· τίνα πλη
γὰν; καὶ τί ποιεῖ; ὃν
δὲ γὰρ τῶν βίων ἐναναίσκ
ταιπονηρία· ῥῖψαι καὶ
τὰ τοῦ ποταμοῦ πειρά
ται τὸ σῶμα· καὶ πρὸς τὸ
τοεχρῆτό τι εἰ τῶν πη
στῶν αὐτοῦ συνεργῆς·
καὶ μύεται τῶν ἀπορ
ρήτων· καὶ εἰ μὴ τῶν
βασιλικῶν νεύματος χω
ρεῖ τὸ πρᾶγμα δίεφθαρ
μενος καὶ τοῖς ἄλλοις κατα
μηνύσας· μίσει τοὺς κα
κουργήματος τὴν ὀρ
μὴν δι ἐκωλύσε· καὶ ἐ
φάνη τὶ ἄλλος τοῖς ἀνο
ήτοις σοφὸς ἐξ ἀτυχή
ματος· ἀλλ εἰ σεβήνος οὐ
τῶν μὲν βασιλεύσας· οὐ
τῶν δὲ στρατηγήσας· οὐ
τῶν καὶ καταλύει τὸν
βίον·

Διαδεχάμενος δὲ τὴν

βασιλείαν εὐφυῶς μετθέκει
νον· ὅμε τθέκεινον ἀνάρ
ριπθεις ἐν αὐτῶν τῶν στρα
τοπέδων καὶ τῆ τῶν νικῆ
σαν μηχανᾶται· ἀναγκαί
ως ἐπιζητοῦσιν τὸν μὴ
γησόμενον· ἀν᾽ ἡρέθη
φανῆς· τὰ τε ἄλλα καὶ
τὴν εὐσέβειαν· καὶ τὸ θεῖ
ον δεδιὼς τύραννίδος
ἄξιον· τὸ μὲν εἰς χεῖρας
ἰέναι περσῶν προϊέναι·
οὐδαμῶς οἷός τε ἦν· καὶ
τοῖς ἐν ἄνδρᾶσι καὶ προ
φυλίας· οὐδὲν ἔλλειπων
τοῦ στρατοῦ παρεικό
τος τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἐλ
πίδας· ἐζήτει δὲ τὴν ἀ
ναζευξιν· καὶ ὅπως ἂν
ἀσφαλῶς τύχοι ταύτης
ἐσκόπει· ὡς περοὐβασι
λείας· ἀλλ᾽ ἢ τῆς ἑτέρο
νῶς κληρονόμος·
ἱμὲν οὖν μὴ περσαι
τὴν ἰσομετρίαζον
τες· καὶ γὰρ νόμος οὕ
τος αὐτοῖς εἰδέναι μὲ
τρεῖν εὐπραγίαν· ἢ τι
δεῖσαντες ἄλλο τῶν μὲ
γομένων· εἰς συμβά
σεις ἐτράποντο· καὶ τὰ
τας ἀδοίκητους οὕτω
καὶ φιλανθρώπους· οὐ
δενὶ κωλυομένων δὲ πυρ
φόρον ὃν φασιν ὑπο
λεῖφθαι τῶν στρα
τῶν· τοσοῦτον εἶχον
αὐτοὺς οἱ περσαι διαχει
ρος· ἐν᾽ ἡ τε διαμαχό
μενοι· καὶ προσέπηρ

μένοι τοῖς γεγονόσιν·
ἦσαν γὰρ τοτὲ προ
λαβεῖν εὐπαλερίας· καὶ
προστιθέλπιδα τοῦ μέλ
λοντος· νῦν δὲ ὁμοῦ
περεῖπον· ἐνοσῶντος
διασῶσαι φαίτον στρα
τὸν· καὶ τὰν εὐραῶν
λαον ὑπολιπεῖν· νεῦ
ρα γὰρ ἦσαν· καὶ εἰκαιῶς
ἔπραξαν· ἀβουλίᾳ δὲ
λοντοῦ στρατηγήσαν
τος· πλὴ φῶν αὐτῶν ἀ
νανδρία· οἱ δὲ ἐπὶ ταῖς
συνθήκαις ταύταις συ
νέβησαν· ταῖς οὔτως
αἰσχραῖς τε καὶ ἀναξίαις
τῆς ρωμαίων ἀρχῆς·
ἵνα δὲ εἶπω τὸ συντομώ
τατον· ὧν μέτεστι ἐκεῖ
νον ἀφελεῖσθαι τίας·
τοῦτον κατάμεμφο
το· λιὰν ἐστὶν ἀγνώ
μων μὲν ὁ γελοῖστὴς
τῶν τοτὲ συμβεβηκό
των· οὐ γὰρ τοῦ ἁλόντος
ὀστάχυς· ἀλλὰ τοῦ
ἐπείραντος· οὐδὲ τοῦ
κατασβεσαι μὴ δυνη
θέντος ὅλη πρησθέ
τοῦ δὲ ἀναφανέντος·
καὶ τοῦ πρώδους
περὶ τῆς σαμίων τυ
ραννίδος καὶ ρεσείπει·
ὅτι τοῦ τοῦ ποδὴ
μαλέρρατος μενῆστιαί
ος· ὑπεδέξατο δὲ ἀριστα
γόρας ὁ τὰ τοῦ προειλη
φὼς ὑποδεξάμενος·
τί λοιπόν; ἢ τὸς ὧλια

ρωμαίοις ἐπαναχθῆναι
τοῦ δυσεβοῦς καὶ περιόντος
τῶν καταστρεφάντων·
ἐπειδὴ καὶ ἡμῖν ἔστι
νεκρὸς ὁπρὸ αὐτοῦ κα
ταλυσάστον βιονιδων
μὲν καὶ ταύφατοῖνβα
σιλέοιν ἀμφοῖν τὸ δια
φορον· εἰ τι καὶ τοῦτο
φερειπροσεύδαιμονιαν
ἢ καὶ κοδαιμονιαν τοῖς
ἀπελθοῦσιν
μεν γε παραπέμπεται
πανδημοισεύφημί
αις τε καὶ πολλαῖς· καὶ
τοῦτο δὴ τοῖς ἡμε
τεροισεθνεσιν· ὦ δαῖς
παν ψύχοις καὶ δαδουχί
αις· αἷς χριστιανοὶ τι
μῶσι μετάστασιν εὐσε
βῆ νομιζομεν καὶ γε
νεταιπαν ηγυρις με
τὰ παφους· ἡ κομιδὴ
τοῦ σώματος· εἰδε τῶν
πιστοσόλογος· καὶ τοῦ
τοδιεδόφη παῖς τῶν
πολλῶν αἰκοαῖς· ὅτι ἐπει
δὴ τὸν ταῦρον ὑπερ
βάλλοι τοσῶμα· πρὸς τὴ
πατρῶαν αὐτοῦ πολιν
διασωζομενον· τὰν
τὴν δὴ τὴν ὁλων ν
μονέκεινοις καὶ μεγα
λωνυμον· φωνὴ τις
ἐις τῶν αἰκρων ἐστιν·
ὃν ἐσεῦηκουετο· οἷον φα
λόντων τε καὶ παρα
πεμπόντων· ἀγγελι
κῶν ὁμιλιαι δυνάμεων·
ἱερας τῆς εὐσεβείας ἐκεί
νων καὶ ἀντιδόσεως ἐπιτά
φιος· ὡς δὲ πλησιάζοι
τὴν μεγάλην καὶ βασιλί
δα πόλει· τί δεῖ λέγειν δο
ρυφορίας τε τοῦ στρα
τοῦ παντὸς καὶ τάξιν
ἑνόπλιον· ὡς ζώντι
τῶν βασιλευομένη·
ἢ τῆς λαμπρᾶς πόλεως
ἔκχυσιν· ὀνομαστοτά
την τῶν πώποτε γε
νομένων ἢ ἐσομένων·
ἀλλὰ φράσυσις καὶ γενναι
δαισεῖνος· καὶ νεᾶτη
πορφυρίδι καλλωπι
ζομενος· καὶ διὰ τοῦτο
ὡς τὸ εἰκὸς μεγαφρον·
μερος γίνεται καὶ αὐ
τὸ εἰς εἰνω τῆς προπομ
πιοῦ τιμῆς· τὴν αὐ
τὴν καὶ ἀντιδιδοῦς·
ἀντιλαμβανων χάριν·
τομεν τι βλασφεις τὸ
δεεἰκων οὖν λεγουσιν
γὰρ στρατὸς ἅπας· ἔις καὶ
τοῦ παρόντος εἰπεῖν τι το
κρατους· ἀλλοῦν πλεῖον
τῶν ἱκατοιχο μενων ἐμ
αἰδους· ἐπειδὴ καὶ πε φυ
κασιν ἑνοῦσθε ροῖπως
εἶναι τοῖς ἐτι προσ φα
τοις πα φεσι· τῶν φιλάτ̄ῳ
προσπασχοντες καὶ τὸ
ἔλεον· καὶ διὰ τοῦτο οὐ
κ ἀνεχομενοι τολμη
οὐχ ὡς βασιλεᾶτιλλη θη
ναι τοῦ τοπικαὶ προς
δεχθῆναι· πεῖθουσι
τὸν ἀποστάτην· καὶ
συναναγκάζουσιν ὑπᾶ

τῆς καὶ τῶν νέκρων. μετὰ τὸ
προφήκοντος χιλιάτος
τὸ δεῖν, ἀποκόψαντα
τὴν κεφαλὴν τοῦ δια
δήματος καὶ ὑποκυψά
τατῶ βασιλεῖ τὰ εἰκότα.
οὕτως ἐπὶ τοῦ ταφοῦ
συμπαραπεμπτέα τοῖς
τοῦ σι· καὶ τὸ ἀοίδιμον
τῶν ἀποστόλων μνεῖον.
ὃ δὴ καὶ τοῦ ἱεροῦ γένους καὶ
ὑπὲρ δεξιᾶν τοῦ καὶ διαφυ
λάττουσι· μικροῦ πᾶ
σαν ἑτέραν καρποῦσθαι·
οὕτως οὐκ ἄλλο τι τῷδε
ἀσχαλεῖν τὰ τῆς εἰκεβα
τίας· ἢ λαύνεσθαι δικαίοις
καὶ πολέσι· καὶ φωνᾶσι
δημοσίαις καὶ βωμολο
χοῖς· ὧν ἐνέτυχε καὶ ἐν ὑπολ
οίποις δὲ ἐν ἀδοξοτέρᾳ δὲ ἦν ἐπάνοδος·
τίς δὲ ἦν ἀδοξία; μᾶλλον ἢ τε
λοίων ἕτερον αὐτὸν. καὶ
τοῖς ἀπὸ τῆς σκηνῆς αἴ
σχεσιν ἐπιμίγνυτο. κα
ταυλούμενός τε καὶ κα
τορχούμενος· καὶ τὴν
ἁρμοσίαν καὶ τὴν ἡνιοχίαν
καὶ τὸ τελοβοηδιζόμε
νος· καὶ τρίγαρον πάσχω
καὶ κῶν· τίδε ὄνικα κόν
ων. ὅσοι τοιοῦτοι νέα
νιεύονται, τέχνην τὴν
ὕβριν ἔχοντες· ἕως ἂν τάρ
σεως αὐτὸν ὑποδέχεται
πόλις, οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ
ἀνθ' ὅτου τὴν ὕβριν
ταύτην κατ' αἰσθήσει
σαι ἐπιφανέστερον

ἄτιμον. καὶ τὰ φοσέα
γιστος καὶ ἀπόπτυστος.
καὶ οὐδὲ θάπτοσεύσε-
σθαι· καὶ ταῦτα δὴ καὶ
τοῦ ὀνόματος μέγιστα τῶν νέ
κρων ὀνείδη. καὶ
κεῖνο γε κατηγορημά
των καὶ κυριώτατα·
οὐκ ἀγνοοῦντα βασιλέ
α καὶ τρισὶ τοῖν περὶ τὰ
βασίλεια κολάκοιν καὶ
τὴν πάσεβειαν ὁπόσην τι
μῶν· τοῦ γὰρ ἄλλου σέ
κων παρ' ἡμῖν· τοσοῦ
τος δὲ θεοῦ τὴν πάσεβειαν
σφος. ὡς τέως οὐδένα κω λυ
ένειν τοσούτου χρόνου·
πᾶσαν αὐτοὺς λῃσάσθαι
τὴν ὑπὸρωμαίοις. εἰ
μὴ θᾶττον περάσεδο
φ· ἢ τοῖς πράγμασι δεχθῆ·
τοσοῦτον ὑπερεβάλλον
απιστείαις καὶ ἀπλανεσ
τοῦ ἐπρίνεις ἀτον πταχειρα
ιδὲ τῶν νεφῶν ἀρχαι
οὗτοι δὲ ἐπιεικέστατοι
ἀλλὰ τοῖς ἄπαν θρώπο
τα τοῖς ἐνεχειρίζοντο
καὶ μιᾶ γνώμῃ φοσινεῖς
ἀρχήν. ἢ παράβασις. καὶ
τοῦ τυχεῖν τῶν παρ' ἐ
κείνου δωρεῶν. τοὺς
τας καὶ ἐς τὰ περὶ ἑαυτῶ
βουλευσαμένους· τί
δεῖ λέγοι μὴ δι' ὧν μέ
τα θέσεις καὶ μέταλλη
σεις. διαπάσης νυκτὸς
πολλάκις μεταβαλλο
μένων καὶ περιτρεπο
μένων· ὡσπερ ἁμπω
τίδας· ἐπεὶ καὶ δικάζει

ὀγεννάδας ἢ γίου· πάντα
ἑαυτοῦ διὰ φιλοτιμίαν
ποιούμενος· τάχ' ἂν μοι
κρὰ λίαν ἐπισκαλεῖν δοξαι
μοι καὶ τὰ μέγιστα τοῖς
μικροῖς καφυβρίζειν
πλὴν γε ὁμολογεῖς φω-
η ὅτι οὐκ ἴσων πεδί
ων πάζια ταῦτα. οὐδὲ τῆς
ῥαδαμάνθυος εἰκεῖσε δὲ ο
ζῆς. ἢ σμοῖρας ἀξιοῦσιν
ἐκεῖνον. ὁ τι τῆς αὐτῆς
φατρίας τε καὶ τάξεως·
ἓν τῶν ἐκείνου φάν
μάζειν ἔχω· πολλοὺς γὰρ
τῶν αὐτῶν συνήφων
τε καὶ γνωρίμων
ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀσίαν
διατριβῶν μάλιστα.
ἐκαλεῖτο μὲν κατὰ πᾶσαν
σπουδὴν ὧν δρᾶσιν φυ
μασία. δι' ἃς καὶ ταῖς ἐλπι
σὶ νεῦρον. μεμνημέ
νους τῶν ὑποσχέσεων
Ἐπειδὲ παρεῖεν. τοῦτο ἐ
κεῖνο δὴ τῶν φιλοσο
λοπαῖς καὶ τῶν ὀφε
ἅπαντας τοὺς μὲν τοι
δὲ τὸν τρόπον. τοὺς δὲ
τὸν διαπαίζων. ἔστι
δὲ οὓς καὶ τράπεζη φι
λοφρονούμενος. καὶ
πολὺ τοῦ ἑταίρου πλὴν
καὶ μαρτύρων ἀπὸ
τἄλλου τινὸς δεδεμένος
τοι. ἀπράκτους ἀπέπεμ
πεν. οὓς ἐχόντας τῶν
μεμφομένων ἐ
κείνων τῆς ἀπάτης. ἢ.
ἐφ' ἑαυτοῖς τοῖς ἐσομ

φότητος ἐκεῖνο δὲ πῶς
οὐκ ἐπαινετὸν. τὴν
τοῦ φιλοσόφου εὐπαιδεύ
σεως ὁ τρόπος οὐ τὸν ἀορ
γήτου σὺν καὶ τῶν πα
φώνων ἧττον ἢ τοὺς κατὰ
τοὺς ἐπὶ πότε τῶν δασυ
λέοντα τρέπτους καὶ ἀ
κινήτους. καὶ μὴ δὰν
εἴη τι ῥενοῖτο τοῦ πρόσω
που τι παρατρέψαντας.
ἢ πάφους ἰσχνοσέπισμαι
νοντας. ὡς φ' ὅτι μὲν
βούνικα καὶ σεισμῶν ἔπλη
ρου τὰ βασίλεια δὶς ἀζῶν.
ὥσπερ αὐτοσῶν ὁ τυ
ραννούμενος καὶ ζημι
ούμενος. οὐ καλλοις τοῦ
τα πάσχουσιν ἔπαυ
νων.

Τ αὐτα μὲν οὐδὲ λογοῦ τι
νος ἀζίως ὀμεν· τοῦτο
δὲ τίς ἀγνοεῖ τῶν πά
των. ὅτι πολλοὺς προ
πόντας διαβολαῖς καὶ
τῶν ἀγροικοτέρων·
οὓς τε τυχεῖν τινος ὧν
βασιλέων μὴ ὁ δέονται.
παίων πυζαμοῖα·
καὶ λαζόμενος.
ὑπτῶν δὲ τι φεῖσαι καὶ ὧς.
ὧν σὰ μὲν ἐκεῖνος
τὸν μὴ τι πα φεῖν χαλε
πώτερον· τὰς δὲ φυ
σεῖς τε καὶ ἀντιφυ
σεῖς· ἀ σὸ δ' αὖ μάσιος
ἐκεῖνος καὶ τὰ πὶ μέτε
ῥα δασυρῶν· τοῖς γρα
ΐδιοις ἀντεπεδείκνυ
το. τοῦ ἐπιβωμίου πυρ

ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ. ΠΟΥ ΛΟΓΟΥ ΦΗ
ΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΛΟΝΗΓΕ ΤΟΥΤΩΝ
ΚΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΑΣ ΓΝΑ
ΤΟΥ ΣΕ ΟΡΑΝΑΣ ΧΗΜΑΤΟΜΟΥ
ΣΑΣ. ΚΑΙ ΓΕΛΩΤΑ ΠΟΛΥΝ
ΠΑΡΕΧΟΥΣΑΣ ΟΥΤΟΙΣ ΕΞΩ
ΦΕΛΟΝΟΙΣ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ
ΟΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΩΜΑΡΕ
ΣΙΚΕΙΝΩΝ ΕΣΤΙ

Τ ΗΝΑ ΦΗΣΙ ΑΝΔΕ ΟΥΚΕΤΙ
ΚΟΥΕΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΦΥΣΙΝ
ΟΤΙ ΤΟΙΣ ΑΥΛΟΙΣ ΚΑΤΗΡΑ
ΣΑΤΟ. ΟΙΣ ΕΝΑΣ ΧΗΜΑΤΟΜΟΥ
ΣΑΝ ΕΑΥΤΗΝ ΙΚΑΤΕΛΙΑ
ΦΕΝ. ΑΝΤΕΣΟΠΤΡΟΥ ΧΡΗ
ΣΑΜΕΝΗΝ ΤΩΥΔΑΤΙ
ΤΑΣΔΕ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ ΤΕΙΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ. ΑΣΔΗΛΟ
ΣΙΑΤΑΙΣ ΠΟΡΝΑΙΣ ΠΡΟΥ
ΠΙΝΕΤΕΙΚΑΙΑΝΤΕΠΡΟΥ
ΠΙΝΕΤΟ. ΥΠΟΚΛΕΠΤΩΝ
ΤΟΑΣΕΛΓΕΣΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙ. ΠΩΣΟΥ
ΦΑΥΛΑΖΕΙΝΑΞΙΟΝ. ΤΑΥ
ΤΑΤΟΙΣΜΕΝΑΛΛΟΙΣΗ
ΠΕΙΡΑΠΑΡΕΣΤΗΣΕΙ. ΚΑΙ
ΗΔΥΝΑΣΤΕΙΑΠΡΟΣΛΑΒΟΥ
ΣΑ ΤΗΝΕΞΟΥΣΙΑΝ. ΕΜΟΙ
ΔΕΙΚΑΙΠΟΡΡΩΘΕΝ ΤΡΟ
ΠΟΝΤΙΝΑΕΩΡΑΤΟ. ΕΞΩΝ
ΤΩΝΑΝΔΡΙΣΥΝΕΓΕΝΟΜΗΝ
ΦΗΝΗΣΙΝΗΛΘΕΓΑΡΙΚΑΙΣΕΙ
ΣΕ. ΑΡΤΙΤΩΝΙΣΑΤΑΤΟ
ΑΔΕΛΦΟΝΑΥΤΟΝΕΩΝΤΕ
ΡΙΣΘΕΝΤΩΝ. ΤΟΝΒΑ
ΣΙΛΕΑΤΟΥΤΟΑΥΤΟΙΠ
ΡΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΔΙΤ
ΤΟΣΔΕΑΥΤΟΥΤΗΣΕΠΙ
ΔΗΜΙΑΣΟΛΟΓΟΣ. ΟΝΕΙΝ
ΕΥΠΡΕΠΕΣΤΕΡΟΣ. ΚΑΙΦ'

ΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣΕΙΣΕ ΠΑΙΔΕΥ
ΤΗΡΙΩΝ· ΟΔΕ ΑΠΟΡΡΗ
ΤΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΟΥ ΠΟΛΛΟΙΣ
ΓΝΩΡΙΜΟΣ· ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ
ΕΙΣΕΙΘΥΤΑΙΣ. ΚΑΙ ΑΠΑ
ΝΤΑΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΙΚΑΘΕ
ΑΥΤΩΝ ΕΥΤΕΝΕΣΘΑΙ.
ΟΥΠΩ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΕΧΟΥ
ΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΕΒΕΙΑΣ·

Τ ΟΤΕ ΤΟΙΝΥΝ ΟΥΦΑΥ
ΛΟΣ ΕΓΩ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΕΙ
ΚΑΣΤΗΣ ΟΙΔΑ ΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΣ· ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΕΥΝΩ
ΣΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΥΠΕΦΥΚΟΤΩΝ ΠΕ
ΡΙ ΤΑΥΤΑ ΕΙΣΩΝ· ΑΛΛ' Ε
ΠΟΙΕΙΜΕΜΑΝΤΙΚΟΝ.
ΗΤΟΥ ΠΟΥΦΟΥΣΑΝ ΩΝΙΑ
ΛΙΑ· ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΤΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΚΣΤΑΣΕΩΣ. ΕΙ ΠΕΡ
ΜΑΝΤΙΣ ΑΡΙΣΤΟΣ. ΟΣΤΙΣ
ΕΙΣ ΑΖΕΙ ΚΑΛΩΣ· ΟΥΔΕ
ΝΟΣ ΓΑΡ ΕΔΟΙΚΕΙ ΜΟΙ ΣΗ
ΜΕΙΟΝΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΤΟΥ·
ΑΥΧΗΝΑ ΠΑΓΗΣ· Ω
ΜΟΙ ΠΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ
ΑΝΑΣΗΚΟΥΜΕΝΟΙ· Ο
ΦΟΒΑΛΛΙΟΣ ΟΥ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΟΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙ ΜΑΝΙΚΟΝ ΒΛΕΠΩ
ΠΟΔΕΣΑΣΤΑΤΟΥΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΜΕΤΟΚΛΑΖΟΝΤΕΣ·
ΜΥΣΤΗΡΥΒΡΙΝ ΠΝΕ
ΩΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙ
ΣΜΟΙ ΟΙ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΟΙ ΤΟ
ΑΥΤΟ ΦΕΡΟΝΤΕΣ· ΓΕΛΩ
ΤΕΣ ΑΚΡΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΒΡΑ
ΣΜΑΤΩΔΕΙΣ· ΝΕΥΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΥΣΕΙΣ ΣΥΝΟΥ

δεηλόγω· λογοεἰς τὰμὲ
νοικὰὶκοπτόμενοςπρὸ
ἔρωτησεικὰτὰιςτοῖςκὰὶ
ἀεύνετοι· ἀποκρίσεισοῦ
δὲντούτωνἀμείνονι·
ἄλληλαιςἐπεμβαίνου
σαικὰὶοὐκἐγεταφεῖς·
οὐδὲτάζειπροῖοῦσαιπαι
δεύσεως· τιὰνταὶκα
φεῖςαςτονγράφοιμι·
τοῦτονπρὸτῶνἔργων
ἐφεσαμὴν. ικὰὶἐπιτῶν
ἔργωνἐγνώρισα· ικὰὶ
εἴμοιπαρισάντινεςτῶν
τηνικαῦταςυνόντων
ικὰὶἀικουσάντων. ὃν
χαλεπῶςἂνἐξαρτή
σαιμ. ὃιςεπειδὴταῦ
τἐφεσαμὴν. ἐγὼγὰρ
ἐφοβεῖζαμὴν. ὃιονικὰ
ικὸνπρῶμὲνἐωντρὲ
φει· ικὰὶπροαγορεύσας·
ικὰὶγενέσθαιἸουδοὰ
τισεμαυτοῦικατεγ
ζαμενος· ικρεῖσσονγὰρ·
ἢτοιοὕτωνπλησθὴ
ναιτὴνοἰκουμένην
ικαικῶν. ικὰὶτοιοῦτον
ἀναφανῆναιτέρας. ὃι
ονοὔπωπρότερον·
πολλῶνμὲνἐπισκυ
σιῶνφρυλουμένων·
πολλῶνδὲἐμπρησμῶν
ικὰὶβρασμῶνγῆςικὰὶ
χασμάτων. ἔτιδὲἂν
δρῶνἀπανθρωποτά
των. ικὰὶθηρίωνἀλ
λοίωντεικὰὶσυνοι
κούντωνὡςμὴφύγεῖν
ποτόμησε· ταῦτατοῖ

ικὰὶτέλοςἄξιονπῆνέγκα
τοτῆςἀποδημίας. ἐν
ταὐτῷμὲνοὖνοὐκἀνα
σχομένουφύτῆςσυ
μπόσιουφροντίδος
ἐνφαπολλοῖςικαιὸν
πὴντὸφιλανθρωπον·
ικὰὶπολλὴνμὲνἐμέλ
λεπαρέζεινἀφυλιὰν
τοῖςικατορθοῦσι. πολ
λὴνδὲτοῖςἁμαρτάνου
σιςἀφρονησιν. ὡςοὐ
δὲφρονήσεωςτοσοῦδενὸς
ταὐτομέτρα. οὐδὲοὐ
σπουδὴοἰκυβερνήσε
ωςἢἀντιδόσεως· ἀλ
λὰτοῦαὐτομάτουτὸ
πᾶνφέροντοςτεικὰὶ
περιτρέποντος· ὃδια
νοίαςἐστὶπονηρᾶς.
ικὰὶλιὰνἐπισφαλῶςπε
ρὶτῶνμεγίστωνδια
ιρεῖμενος·

Ταῦτατῶνγαλιλαίων
ἡμιῶν· ταῦτατῶν
ἀτίμωντὰδιηγήμα
τα· ταῦταοἱτὸνἐστα
ρωμένονπροσκυνοῦν
τεςεἰμὴεἰς· ταῦταοἱ
τῶνἀλιέωνμαθητὰὶ
ἀπαιδεύτωνὄντωνοἱ
γουσι· ταῦταοἱτοῖς
γραϊδίοισυγισαφεζο
μενοικαὶσυμφάλλο
μενοικαὶσυμ
τες· ταῦταοἱταῖςμα
ιρᾶισνηστείαιςἐκτε
τηκόσιοικὰὶἔτι
φῶντες· ταῦταοἱ
μὰτηνἀγρυπνοῦντες
πλεῖσικὰὶταῖςπᾶσνύχοις

Π
στάσεις παραλιπροῦντες.
καὶ ὑλιᾶς καταβάλλοντες·
οὐ γείσηνοι γραμματικοί·
που εἰσὶ νῦν οἱ σύμβουλοι·
ἐκ τῶν παρηλιῶν τινος
ἀσόφων. ὡς τοῦ νῦν μαι
δοκεῖ λαμβάνω. τὸν ἐπι
νίκιον· που αἱ φυσίαι
καὶ τελεταὶ καὶ μυστη
ρια· που σφάγια φανερά
τε καὶ ἀφανῆ· που τε
χνῆς κατὰ τῶν ἐντὸς αἰ
ἐπαινουμένη· που τε
ρατεία προγνώσεως καὶ
σπλεῖα ἐν γαστρὶ μυ
θων· που βαβυλὼν ἡ
ἐνδοξοσφυρουμένη
καὶ ὁ πεσουμένη πᾶσα
περινοουμένη. ἀθολί
γου καὶ ἐναγούσαι μα
τος· που δὲ ὀιέντη χει
ρὶ σρατουμένοι πέρσαι
καὶ λιπάδοι· που δὲ οἱ
προπεμπόμενοι καὶ
παραπέμποντες· καὶ
προπολεμοῦντες καὶ
συμπολεμοῦντες σοφοί·
που αἱ κατὰ χριστιανῶν
μαντεῖαι καὶ ἀπειλαί.
καὶ ἡ κατὰ προφεσμί
αν κατάλυσις βαλὼν ἡ
μὲ χρισόνομα τος· ὁ ἰχε
ταὶ πάντα· διέτρεγε ται·
διέρρυηκεν· ὁ ναρέ
φανη τῶν ἀσεβῶν
τὰ κόλπασματα· ὁ μὲ
σύν τοῦ υἱοῦ δαβασιλεὺς
ἑζεκίας. ἔλεγόντος δὲ
ἐν αὐτῷ δυνάμει πολ
λὴ τῶν ἀλλοφύλων

τὴν ὁς βασιλέως καὶ στρα
τοπεδάρχου σωσάντος
τὴν ἱλλήνων λόγους τε
βλασφημούσας εἰς θεόν.
κατὰ τε τοῦ βασιλέως εἰς
αὐτοῦ τοῦ σφυπερῶς
ἀπορριφάντος. ὡς οὐ
δὲ ὁ τι οὐ γενήσεται
περισώσοντος ἐκ τῆς σφ
τοῦ δυνασ τείας τὴν πό
λιν. ἐπὶ τοῖ ἱερονέλεω.
καὶ τὴν ἐσσενναχηρειμ
ρηζάμενος. δακρύων
τε προχέων ἱκετηρίας. καὶ
τὰς χεῖρας εἰς οὐνοῦνα
νατείνας. τὸν φήντης
σεννάχηρειμ βλασφη
μίας ἐπιμαρτύρεται.
καὶ εἰ νόνεἰδὼς ἐγὼ τε
νέσθαι τῆς τῶν ἀπει
λουμένων ὑπερηφα
νίας ἐπιζητεῖ. εἰδὲ σὲ
λέγω νόσων νεἰδὼς σε νε
ὄλλο φυλος. τὸν ὄντῦ
ἰηλεῖδες κελεῦσι παρασιω
πήσης· καὶ οὐκέτι φεύσο
γετῆσαι τῆς σεως. ἀλλ᾽ ἢ
σοφετοέργω τῆς σεαυτοῦ
μανίας σόφεο μαχος. καὶ
ἀπηλφενᾶ πραίστος με
τὰ τῶν ἀπειλῶν. ὑπὸ
τίνος σὰ ορα τοῦ δυνάμε
ως σε πιπεσοῦσης σφῶν.
καὶ τὸ πολυτῆς στρατι
ᾶς σᾶ πο βαλῶν. καὶ ἀγγε
λία πικρᾶς μετὰ νασ τᾶς.
ἀδοκήτως σλαυόσης
καὶ τὴν πολιορκίαν
καὶ τὰς ἐλπίδας
αὐτᾶς ἑζεκίας. ὅτι τὴν πολ

λὴν περιβεβλημένου
νάμιν· ὅτι σὺ εἶ γάλη
βασιλεῦ ἰλαρὸ τάχαν
ἀποκρουόμενος καὶ διὲ
αὐτοῦ τὸν πόλεμιον
ἡμεῖς δὲ οἱ μόνοι καὶ ὁ
πλόνικα ἰτεῖχος. καὶ ἀλλ
πᾶν ἀμυντήριον. ἢ
πρὸς τὸν θν ἐλπὶς ὑπε
λείπετο. πᾶσαν ἀνθρω
πίνην περίρημένοις
καὶ περισκόμενοις
ἐπικουρίαν πάντα πά
σι. τίνα ἄρα ἕτερον. ἢ τὴν
εὐχὴν καὶ κρατὴν. ἣν
αὐτὴν τῶν ἀπειλου
μένων ἐξεῖν ἐμέλλο
μεν. ἢ τὸν ὀμνύοντα
κατὰ τῆς ὑπερφανίας
ἰακὼβ θν· ὧν τῶν ἀπί
στων διηρμάτων·
ὧν τῆς τῶν ἐλπιζομέν
φρασύτητος·

Ἐπεὶ γὲ λθεν ἀντάλ
λου τιμὸς ἱερεὺς τοῖς δαί
μοσι· καὶ ἡ μεγάλη τοῦ
θυ κληρονομία· τὸ ἄγι
ον ἔθνος· τὸ βασίλειον ἱ
εράτευμα· μία ἁλὼν
ἐλπίδος· καὶ ἑνὸς πολέ
μου νικητήριον ἐγέ
νοντο ἐφ᾽ ἁ· ταῦτα χρι
στιανοῖς παρὰ σοῦ. ἀπὸ ὧν
ἐσώθησαν αὐτῶν νῦν κα
κῶς· τὰ ἐπιχειρά· ταῦ
τα κῶς θωσουάντα
πεδωκας· πρότερον
μὲν νῦν καὶ τὰ νῦν ἐτεῖχε
καὶ ἀνέβαλλε τὸ τὴν ὑ
περιλίων ὁρμὴν θς.

καὶ ὑπὸ πάντα τὸν ἑ
αὐτοῦ ζυγὸν ἔθηκαν.
ἀλλ᾽ ὑβρίαν ἐπὶ κατὰ
τῶν ναῶν εἶχε τὴν
χεῖρα· καὶ τὸ τοζόνεν
τειμένην καὶ ὑπτοίμα
σε· κατεῖχε δεβία· καὶ ὡς
περτίμος ἡμῖν ὑπου
λονικὴ καὶ καὶ σόνθες· ἐκρα
γῆναι πρῶτον ὅλην
αὐτοῦ τὴν πονηρίαν
ἀνέμενεν· ὅσπερ ἡ
θς ὑς ρίσεως νόμος· ἵνα
ἢ σωσιν τὴν μετάνοια·
ἢ κολασηται δικαιότε
ρον· τὸ τεμένδυσαμα
σχετοῦντες τοῖς γινο
μένοις· καὶ πρὸς τὸ μέλ
λοντας· ὃ γὰρ
ἐφέρομεν τὴν ἀποκρυ
πτομένην αὐτοῦ τοῖς
οἰκείοις χρηστότητα·
ἐκείνας θν μὲν
πρὸς τὸν θντὰς φω
νάς· ταμὲν ὡς δεσπό
την ἐπικαλουμένοι·
τάδε ὡς πρὸς πρᾶχρη
στὸν ποτνιώμενοι·
τάδε οἷον ὀνειδίζον
τες καὶ δικαιολογούμε
νοι πρὸς αὐτόν. ὅτα τὰ
τῶν ἀλογούντων· ἵ
να τί ἀπωσω θν εἰστε
λος· ὠργίσθη ὁ θς υἱός
σου ἐπὶ προβατανόλης
σου· καὶ μνησθητι
τῆς συναγωγῆς σου
ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς·
ἣν περιεποιήσω τοῖς
τοῦ λαοῦ κληρονομεῖν τοῦ

παθεῖν. ἵνα τῆς μεγα
λειοσύνης ἀφθονίας σῇ
ωσας. ἵνα εἰλικυσας εἰς σὸν
νοῦν τῶν καινῶν ἡμῶν
στηρίων. καὶ τῶν ἀρρα-
βώνων τοῦ πνς· καὶ ἐπαρον
τας χεῖρας σου ἐπὶ τὰς σὰς
περιφανείας αὐτῶν εἰς
τέλος ὑπομιμνήσκον
τες. ὅσα ἐπονηρεύσαντο
κατὰ τῶν ἁγίων σου
καὶ κατὰ τῶν νέων σου
εἰς αὐχήσαντο· τὴν
ρομφαίαν τε προς κα
λούμενα· καὶ τὰς αἰσ χυ
ντίας καὶ μαστίγας ἐκ...
δικᾶσαι τὴν ἑαυτοῦ
δίκην ἧς ὑμεῖς καὶ
διανάστηναι ποτε δι ε
ις ἐλεύσομε φαι κατὰ τῶν
ἀσεβῶν· ἕως πότε ἁμαρ
τωλοὶ κε λέγοντες· ἕ
ως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται· τόν τε
λαόν σου ταπεινώσου
σι καὶ τὴν κληρονομί
αν σου ἰκαὶ ὠσουσι· φθεί
ζοντα ἐτε ὁλοθρεύσα νο
μίαν καὶ δράσουσι·
καὶ μὴν καὶ εἰναὶ ἔτι
τὰς προφάσεις καὶ τοὺς τῶν
οἰκείοτερας φωνάς·
ἐφ· οὓς ἡμᾶς εἰσάντι λο
γίαν καὶ ὕβριν τοῖς θεί
τοις ἡμῶν· παραβο
λὴν τε τοῖς ἐφ ἡμῖν·
καὶ γελωτα πᾶσιν ἀν
θρώποις· ἀμπελον
τε τὴν ἐλεηθεῖσαν
ἐξ αἰγύπτου μετενη

Τὰ μὲν οὖν πρότε
ρον καὶ διενοοῦμην
καὶ ἀνεβόων πρὸς τὸν
θν· νῦν δὲ. ὅτι ἀν θ' ὧν
ὑμεῖς ἁμαρτάνετε
φωνὰς· φρενῶν λοιπὸν
τῶν ἀσεβῶν τὴν ἀπ
λείαν· καὶ γίνομαι φι
λάνθρωπος τοῖς μισοῦ
σι· καὶ τοιαῦτα φθέγ
γομαι· πῶς ἐγένοντο
εἰς ἐρημώσεις ἐξαπίνα·
ἐξέλιπον ἀπώλοντο
διὰ τὴν ἀνομίαν αὐ
τῶν ἣν εἰς τὸν ἱερὸν τόπον
ὑφείλετο λαῖλαψ·
ὡς χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου
διαρριπτούμενος· ὡς
ἐφ' ἵππῳ δρόμος· ὡς ἐρῖ
χος πεμφθέντος ἐκ
λοιμὸς προσβολῆς·
τῆς· ὡς ἀστραπὴ διατ
ρέχουσα· εἰ μὲν οὖν μὴ
γένοιτο μεταβολὴ φέρει

καὶ τῆς τοιαύτης ἀναπαύ-
σεως οἱ πάντες πλάττουσι καὶ μυ-
θεύουσι μεταδιώκειν ἡμᾶς
τὴν ἀλήθειαν· τὰ χαῖρε
τὰ εὖ σοι τὸ κέρδος αὐτοῖς
τοῦ γήρατος· ἐπεὶ
καὶ τὸ παίδευμα ἦν ἂν πολ-
λοῖς· εἰς καλὸν τοῖς πα-
σχουσιν εἰδὲ ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς μένοιεν γνώμης.
καὶ περιέχοιντο τῶν
εἰδώλων ἔτι· καὶ ὅμως
δὲ τοὺς πολλοὺς παιδεύ-
ει σωφρονίσθεν τῇ
συμφορᾷ· τὴν μὲν
ἀληθῆ φρόνησιν τοῦ
Ἱερεμίου· οὐ στέγει καὶ τοῖς
ἀτύχοις διαιτᾶται
φρόνιμον· καὶ τῶν τεί-
χων προκαλεῖται δά-
κρυον· τούτοις δέ τις
ἔυρεθήσεται φρόνος
ἔπαχθος· ἢ τις ἀνόδυρ αι
τὰ τῶν πάροντων ἀ-
φελέστατα τῆς μελλούσης
δακρύειν κολάσεως· ἀν-
θ᾽ ὧν νῦν φρονεύσαντο
καὶ ἔλιπρύνθησαν·
καὶ ἐλατρεύσαν τῇ κτί-
σει παρὰ τὸν κτίσαντα
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ
τοῖς λατρεύουσι τῶν θε-
ῶν ἐπλανήθησαν· καὶ χεῖρα
ἔπλανε τὴν ἀπὸ τοῦ ὕσσε
βδ· καὶ τοιούτων κα
κῶν ἀζιαν.

Τοῦτο δὲ ἐνοῦν ὅπη τῶν
θ᾽ ὧν φιλονοῦντι ἐχέτ-
τι· τοῦδε νεῖ δὲ λύων τοὺς
πεπεδημένους φ̄ς· καὶ

ἀναπαύσεως τῶν πτυλῶν
τοῦ θανάτου τὸν καρυ-
τεῖς καὶ κατὰ νεύοντα·
ὅλην βουλόμενος τοῦ
ἁμαρτωλοῦ τὸν θάνα
τον· ἀλλὰ τὴν ἐπάνο
δον· ὃ καὶ ἡλιᾶς καθέζο
μένους ἐν σοτέλει καὶ
σκιᾷ θανάτου φωτίσας
καὶ συνετίσας· καὶ τοὺς
τρόχους παύσεται·
καὶ ποιμαίνει τὴν ποι
μαντικὴν ῥάβδων τὴν
βαρείαν καὶ σιδηρᾶν κα
τάφερμενος·

Πάλιν δὲ πρὸς τὸν
αὐτὸν ἐπίνικιον ἀ-
ναβαίνει ὁ λόγος·
ἔπεσεν δὲ συνετρί
βη δ᾽ ἀγών· ἐλπίζετε
τοῦ καρωθῆναι τῇ ἰσχύ
ϊ θηλίβανος· οὐκέτι
οὐ μὴ ἐπιοῦσι τῶν λί-
ρων ἄρχειν· τῶν λαῶν μή
των καὶ ἀναιθ᾽ ἡτῶν
εἰδώλων συντάγμα
τι· οὐδὲ ζητήσουσι
λιῦαν θεῶν καὶ καρῶν·
εἰ τί ταύτης ἐστὶ τε
λοιότερον· οὐκέτι τὰ
λα περὶ νοήσουσι καὶ
τὰ ὑπὸ· καὶ ἀπὸ
ρος εὐσολίου καὶ ἰσα
κίου· οὐκέτι φυσοῦ
σι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς θυγατέρας αὐ
τῶν τοῖς δαιμονίοις·
ὅπερ πάλαι ὑπὸ τῶν προφητῶν ὠ-
νείδιζετο· ἀλλὰ τί τοῦ

τῶν νέων οἱ πρὸς τὰ παρόν
τα καὶ ἡμέτερα τρέφο
μαι· ὃν οὐκ ἔστι τοῖς ἐκείνοις
ὅμοια ποιῆσαι. πονηρὸν
ἐμβλέψαι φησίν· ὃν οὐκ ἔστι
μιαν ὀφθαλμιᾶσαι μυι
άρῶ· τὰ τῆς καθάρσεως τα
τῆς καὶ ἀναιμακτου
θυσίας· ἐπὶ νύμφας θυσι
αστήρια· οὐδὲ βωμοὺς
ἀφεδρεύσασθαι καθαι
σχύνουσιν· οὐκ ἔστι συ
λᾶσαι καὶ βεβηλῶσαι
σινάψασθαι. πλέο
νεξιαν ἀσεβεῖ ἁμίζαν
τες· οὐκ ἔστι καθυβρίσαι
σι πολιὰν πρεσβυτέρων·
σεμνότητα διακόνων·
ἁγνῶν παρθένων· οὐ
κ ἔστι πλαγχνοισάγιων
ἁπτομένων. ἐ
παφήσουσι συῶν μιαρι
νόμου τε τῆς τροφῆς
καὶ τῶν πλαγχνων
ἐμφορήσωσιν· οὐκ ἔ
στι προσαζοῦσι πῦρ μαρ
τύρων πλησιάσαι.
ὧν ἄλλων ἐφεζο μενες
ἁφάσιν ταῖς καθ' αὑτ
ἀτιμίαις· οὐκ ἔστι πυ
ρὶ καταναλῶσουσι μά
γειν λείψανα· ὅστοις ἁ
τιμοτάτοις συναθλιά
σαντες· καὶ τοῖς ἀνέλοις
δῶσουσιν· ἵνα καὶ τῆς
ὀφειλομένης τιμῆς
τοῖς τοιούτοις ἀποστε
ρῆσωσιν· οὐκ ἔστι τὰς
θεᾶς ἀναθλιῶν κυνῆς
τῆς ἀντες· ταῖς καθ'

πίσκοπων καὶ πρεσβυ
τέρων· ἔτι δὲ προφη
τῶν καὶ ἀποστόλων
καὶ αὐτοῦ χυβλασφη
μίαις ἐντρυφήσουσιν· οὐκ ἔστι πανηγυ
ρίσουσι καθάπλων· νο
μίων τῆς κιβδηλούσης
δεύσεως ἀποικλείσαν
τες· ὧς ὁμοῦ τοῦτων τὰς
τας λώσεσθαι μιῶν ἐμ
φράζοντες· δόσμοι
τοῦ λόγου σοῦ τοῦ σω
σιλικοῦ τε καὶ σοφιστι
κοῦ τοῦ σᾶ φύστου
συλλογισμοῦ σου καὶ τὰ
ἐπιφυλλίματα· τῶν
μερίδα καὶ παρίλλην
διαλείσι καὶ ἀγροίκοι
φθέγξονται· μετὰ
στησον πίχον ὠδῶν
σου καὶ φαλμὸν ὀργάν
σου· διακελεύεται σοι προ
φήτης ἐλισσαίος· ἀδετω
χυθεὶς συνέλευθερία δαδ·
ὁ τοπυφλὸν πολιο
λίφοις μυστικοῖς κατα
βαλών· ὃ διὰ τῆς πραΰ
τητος νικήσας πολλούς·
καὶ διὰ τῆς πίνικης ἁρ
μονίας θεραπεύσας
εὐλαβοῦντῶν πονηρῶν δαί
μονις υλλιπνιγόμενο
βεσάτων τοπυρόδαδου
χος· ἀπὸ τετωσαντῶ
νυμφίων ἀφρόνιμοι
καὶ ἱεραὶ παρθένοι τὰς
ἑαυτῶν λαμπάδας ἀ
ποφθεγξωντὴν πορνι
κὴν ἱεροφαντήσετο

ΙΑΜΗΝ· ΕΞΕΙΣΕΝΑΥΤΑΣΦΕ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ· ΚΑΙΚΑΤΑ
ΣΤΟΛΗΝΔΟΞΗΣ· ΑΝΤΙ
ΠΗΣΑΙΚΗΔΙΑΣ· ΚΑΙΤΟΝ
ΜΕΓΑΝΚΑΙΑΣΠΙΛΟΝΧΙ
ΤΩΝΑΧΗ· ΤΟΗΜΕΤΕΡΟ
ΚΟΣΜΗΣΑ·

ΙΓΑΤΩΣΟΙΚΙΡΥΞΤΑΔ
ΤΙΜΙΑ· ΦΟΕΓΓΕΣΘΩΣΚΗ
ΡΥΞΕΛΘΟΣΤΑΕΝΦΕΑ· ΠΑΥ
ΣΟΝΕΟΥΤΑΣΓΟΗΤΙΚΑΣΙΣ
ΜΑΝΤΙΚΑΣΒΙΒΛΟΥΣ· ΑΙ
ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΙΤΡΕΙΣΑΙΑ
ΠΟΣΤΟΛΙΚΑΙΜΙΩΝΑΙΑΝΕ
ΛΙΤΤΕΣΘΩΣΑΝ· ΕΠΙΣΧΕΣ
ΣΟΥΤΑΣΑΙΣΧΡΑΣΙΚΑΙΣΙΚΟ
ΤΟΥΣΓΕΛΟΥΣΑΣΟΥΣΙΣΤΑΣ·
ΑΠΙΤΕΓΕΡΩΝΤΑΣΙΕΡΑΣΕΓ
ΚΑΙΛΑΜΠΡΑΣΠΑΝΥΧΙΔΑΣ·
ΦΡΑΖΟΝΤΑΑΔΥΤΑΣΟΥ
ΚΑΙΤΑΣΕΙΣΑΔΟΥΦΕΡΟΥ
ΣΑΣΟΔΟΥΣ· ΕΓΩΤΑΣΦΑΝΕ
ΡΑΣΙΚΑΙΦΕΡΟΥΣΑΣΕΙΣΟΥ
ΡΑΝΟΝΕΖΗΓΗΣΟΜΑΙ· ΠΟ
ΣΑΙΤΑΥΤΑΙΚΑΤΕΠΡΑΖΑΝ
ΑΝΘΟΠΛΩΝΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ
ΚΑΙΛΙΠΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΝΟΙΑΙ· ΠΟΣΑΙΜΥΡΙΑ
ΔΕΣΑΝΔΡΩΝΙΚΑΙΦΑΛΑΓ
ΓΕΣ· ΟΣΑΙΣΕΤΕΥΟΝΤΕΣ
ΜΟΝΟΝΠΛΕΙΣ· ΚΑΙΘΕ
ΒΟΥΛΗΘΕΙΣΙΚΑΤΕΙΡΓΑΣΑ
ΤΟ· ΛΟΓΩΤΟΣΙΟΝΤΟΣΕΛΥ
ΣΕ· ΛΟΓΩΤΟΦΩΣΥΠΕΣΤΗ
ΣΕΝ· ΗΔΑΣΕΓΗΝ· ΕΓΥ
ΡΩΣΕΝΟΥΝΟΝ· ΑΣΤΕΡΑΣ
ΕΤΑΞΕΝ· ΕΣΠΕΙΡΕΝΑΕΡΑ·
ΘΑΛΑΣΣΑΝΩΡΙΣΕ· ΠΕΤΑ
ΛΟΥΣΕΠΙΛΙΣΥΣΕ· ΖΩΔΕΤΥ
ΧΩΣΕΝ· ΑΝΟΜΠΡΟΣΕΑΥ

ΤΟΝΕΛΙΟΡΦΩΣΕ· ΚΟΣΜΟ
ΤΟΙΣΑΠΑΣΙΠΕΡΙΕΦΥΣΕ
ΛΟΓΩΙΚΑΙΤΗΝΗΝΥΠΝΙΣΟ
ΤΟΜΑΙΝΑΥΣΑΣ· ΕΙΣΦΩΣ
ΑΠΑΝΤΑΙΚΑΙΤΑΖΥΓΙΝΙΚΑΙ
ΑΡΜΟΝΙΑΝΤΗΝΑΥΤΗ
ΕΠΑΝΗΓΑΓΕΝ· ΟΥΚΕΤΙ
ΙΑ ΜΕΝΑΙΧΝΟΙΣΙΚΑΙΑΠΑΤΗ
ΛΟΙΔΑΙΜΟΝΕΣΔΥΝΑΣΤΕΥ
ΟΥΣΙΝ· ΟΥΚΕΤΙΔΕΙΣΑΘΥ
ΒΡΙΖΕΤΑΙΣΤΙΣΙΣ· ΕΝΙΣΧΥ
ΜΑΤΙΤΙΜΗΣΑΝΤΙΦΥ
ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕ
ΝΗ· ΚΑΤΑΒΑΛΕΤΟΥΣΤΡΙ
ΙΒ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΣΣΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΙΣΕΛΕΟΥΣ· ΚΑΙΤΟΥΣΜΥ
ΣΤΙΚΟΥΣΔΡΑΙΣΟΝΤΑΣ· ΑΙ
ΣΧΥΝΗΦΗΤΙΠΟΤΕΤΑΙΣ
ΤΟΥΘΕΟΛΟΓΟΥΣΟΥΒΙΒΛΟΙΣ
ΙΓ ΟΡΦΕΩΣ· ΔΕΖΑΙΤΟΥΣΚΑΙ
ΡΟΥΤΙΔΩΡΟΝ· ΤΗΝΑΙ
ΣΧΥΝΗΝΣΟΙΣΥΓΙΣΑΛΥ
ΠΤΟΝΤΟΣ·

ΙΔΕΤΑΥΤΑΜΥΘΟΙΚΑΙ
ΠΛΑΣΜΑΤΑ· ΕΓΩΣΟΙΤΟ
ΙΔ ΤΗΣΝΥΣΤΟΣΑΠΟΙΣΑΛΥ
ΦΩΜΥΣΤΗΡΙΟΝ· ΟΥΚΕ
ΤΙΦΘΕΓΓΕΤΑΙΔΡΥΣΙ
ΟΥΚΕΤΙΛΕΒΗΣΜΑΝΤΕΥ
ΙΕ ΕΤΑΙ· ΟΥΚΕΤΙΠΥΘΙΑ
ΠΛΗΡΟΥΤΑΙΟΥΚΟΙΔΩΝ
ΤΙΝΩΝ· ΠΛΗΝΜΥΘΩΝ
ΙΣ ΚΑΙΛΗΡΗΜΑΤΩΝ· ΠΑ
ΛΙΝΗΚΑΣΤΑΛΙΑΣΕΓΓΙ
ΤΑΙΚΑΙΣΙΓΑ· ΚΑΙΥΔΩΡ
ΕΣΤΙΝΟΥΜΑΝΤΕΥΟΜΕ
ΝΟΝ· ΑΛΛΑΓΕΛΩΜΕΝΟΝ·
ΙΖ ΠΑΛΙΝΑΝΑΡΙΣΑΦΩ
ΝΟΣΟΑΠΟΛΛΩΝ· ΠΑΛΙΝ
ΗΔΑΦΝΗΦΥΤΟΝΕΣΤΙ

ιθ ΛΙΥΦΩΝΟΦΡΙΝΟΥΜΕΝΟΝ·
ΠΑΛΙΝΑΝΔΡΟΓΥΝΟΣΟΔΙΟ
ΝΥΣΟΣ·ΚΑΙΧΟΡΟΣΑΛΕΦΟΝΩΝ
ΤΩΝΕΞΗΡΤΗΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙΤΟΛΕΓΑΣΟΥΜΥΣΤΗ
ΡΙΟΝΟΦΑΛΛΟΣ·ΚΑΙΠΡΟΣΥ
ΛΙΝΩΤΩΙΚΑΛΩΦΕΟΣΠΑ
κ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ· ΠΑΛΙΝΣΕ
ΜΕΛΙΚΕΡΑΥΝΙΩΒΑΛΛΕΤΑΙ
κα ΠΑΛΙΝΑΔΕΛΦΕΑΥΝΕΙΣΙΝ
ΦΑΙΣΤΟΣ·ΑΛΛΑΤΑΧΥΣ
ΕΙΣΟΙΧΩΝΕΥΡΕΣΙΝ·ΚΑΙ
ΦΕΟΣΙΣΑΤΗΦΑΛΑΥΡΙΟΜΕΝΟΣ·
ΕΙΣΚΑΙΚΛΥΤΟΤΕΧΝΗΣ·
ΚΑΙΦΕΡΕΙΤΗΣΟΛΥΜΠΙ
ΟΣ·ΠΑΛΙΝΔΕΣΙΩΠΗΣΑ
ΡΗΣΔΙΑΛΟΙΧΕΙΑΝΔΙΕΤΑ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΤΟΥΦΟ
ΒΟΥΚΑΙΤΩΝΙΣΥΔΟΙΚΩΝ·
ΚΑΙΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣΔΙΑΦΡΑ
ΣΥΤΗΤΑ·ΠΑΛΙΝΑΦΡΟ
ΔΙΤΗΠΟΡΝΗ·ΓΕΝΟΜΕΝ
ΗΝΤΕΑΙΣΧΡΩΣ·ΚΑΙΓΑ
ΛΛΙΩΝΑΙΣΧΡΩΝΥΠΗΡΕ
κβ ΤΗΣ·ΠΑΛΙΝΑΦΙΝΑΠΑΡ
ΘΕΝΟΣΤΕΣΣΑΡΙ·ΚΑΙΤΙΣΣΕΙ
κγ ΔΡΑΚΟΝΤΑ·ΠΑΛΙΝΗΡΑ
ΚΛΗΣΘΑΙΝΕΤΑΙ·ΔΙΑΛ
ΛΟΝΔΕΔΙΑΙΝΟΜΕΝΟΣΠΕ
κδ ΠΑΥΤΑΙ·ΠΑΛΙΝΤΑΠΑ
ΤΑΡΙΝΕΤΑΙΔΙΑΣΕΛΗΝΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΚΑΦΑΡΣΙΑΝΟΖΕΥΣ·
Ο ΤΩΝΔΙΟΦΕΩΝΗΓΕΜΩΝ
ΚΑΙΥΠΑΤΟΣ·ΚΑΙΜΟΝΟΣ
ΜΕΝΠΑΝΤΑΣΣΥΝΠΑΣΙ
ΤΟΙΣΟΥΣΙΝΑΝΕΛΙΣΣΩΝ
ΘΕΟΥΣ·ΑΥΤΟΣΔΕΥΠΟΠΤ
ΤΩΝΟΥΙΚΑΦΕΛΙΖΟΜΕΝΟΣ·
κε Π ΑΛΙΝΤΟΥΔΙΟΣΤΑΦΟΣ
ΕΝΙΚΡΙΤΗΔΕΙΣΚΝΥΤΑΙ·

ΠΙΔΩΣΟΥΤΟΝΙΣΕΡΑΩ
ΝΟΝΙΚΑΙΤΟΝΛΟΓΙΟΝΙΣΤΟ
ΕΝΑΓΩΝΙΟΝ·ΕΥΡΙΣΑΛΥ
ΠΤΩΝΤΟΝΣΘΦΑΛΙΟΥΣ·
ΚΑΙΠΑΡΑΤΡΕΧΩΣΟΥΤΟ
ΘΟΝ·ΔΙΑΔΟΙΤΟΥΦΕΑΛΙΑ
ΤΟΣ·ΣΥΔΕΔΙΟΙΠΡΟΣΙΣΥ
ΜΕΙΤΟΣΥΝΤΟΝΟΝΤΟΥ
ΛΟΓΟΥΚΑΙΤΟΔΙΣΕΛΛΙΟΝ·
ΕΝΣΟΥΛΙΟΝΟΝΑΔΕΣΙΛΙΟ·
ΑΙΠΑΡΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣΔΑΝ
ιζ ΔΡΟΓΥΝΩΝΤΙΛΙΑΤΟΥ
ιη ΜΕΓΑΛΟΥ·ΑΙΤΡΕΙΣΙΔΕΣΙΚΑΙ
ΟΙΔΙΕΝΔΗΣΙΟΙΘΕΟΙΚΑΙ
ΟΙΑΠΙΔΕΣ·ΤΑΛΛΑΤΕΘΣΑ
ΠΛΑΤΤΕΙΣΙΓΡΑΦΕΙΣ·
ΘΗΡΙΑΣΥΝΘΕΤΑΚΑΙΑΛ
ΛΟΙΣΟΤΑ·ΓΕΛΩΣΟΥΤΟΝ
ΠΑΝΑ·ΚΑΙΤΟΝΠΡΙΑΠΟΝ·
ΚΑΙΤΟΝΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟ·
ΚΑΙΤΟΥΣΥΠΟΛΑΜΠΙΑΣ
ΠΕΡΙΚΕΚΟΜΜΕΝΟΥΣΗ
ΔΙΕΣΠΑΣΜΕΝΟΥΣΘΟΥΣ·
ΑΛΛΑΤΑΥΤΑΜΕΝ·ΤΗΙ
ΣΙΣΗΝΗΠΑΡΙΣΩΙΚΑΙ
ΤΟΙΣΙΣΟΣΑΙΟΥΣΙΝΑΥΤΟΥΣ
ΠΟΙΗΤΑΙΣ·ΕΓΩΔΕΕΙΣΠΑ
ΡΑΙΝΕΣΙΝΤΙΝΑΙΚΑΤΑ
ΛΥΣΩΤΟΝΛΟΓΟΝ·ΑΝ
ΔΡΕΣΟΛΙΟΥΣΙΚΑΙΓΥΝΑΙΣΙΣ·
ΝΕΟΙΤΕΙΣΙΚΑΙΠΡΕΣΒΥΤΑΙ·
ΟΣΟΙΤΕΕΙΣΤΟΒΗΜΑΤΟΥ
ΤΟΤΕΛΕΙΤΑΙ·ΚΑΙΟΣΟΙ
ΤΗΝΙΚΑΤΩΤΕΤΑΧΦΕ
ΧΩΡΑΝ·ΠΑΝΤΕΣΟΥΣΕ
ΑΥΤΡΟΩΣΑΤΟΙΣΣ ΠΡΟ
ΤΕΡΟΝΗΜΕΝΕΙΣΤΗΣΠΑΛ
ΝΗΣΙΣΚΑΙΤΡΙΣΑΘΕΙΑΣ·
ΝΥΜΦΑΣΤΡΙΣΣΕΠΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΩΝΕΘΝΩΝ·ΚΑΙ

τῶν μὴ παρόντων
καὶ ὧν καὶ παρόντων
μένων. ἀκούσατε λό
γον ἀνδρὸς οὐμετρίως τὰ
τοιαῦτα πεπαιδευμέ
νου. ἑκτέτων νόσημά
ρασυμβαινόντων.
καὶ τῶν παλαιῶν ἕκτο
ρίων καὶ πραξέων μεμ
νημένων. τὸ μὴ δὲ νόσπει
ραφῆναι τῶν δυνα
ρῶν ἧσσον δὲ οὐδὲ μεγα
λέπερ ἀλήθεια λόγος. ὅ
τι ὃν ἀγαπᾷς παιδεύ
ει. μαστιγοῖ δὲ πάντα
νῦν ὃν παραδέχεται. καὶ
οὐκ ἀδεται.

Ἀλλὰ μεμνῆσθαι τοῦ μὴ τὴν
ἀρχὴν τυχεῖν ἁμαρ
τόντας. ἢ μὴ τὰ μέγι
στα. ἐπειδὴ τὸ πάντε
λῶς ἀναμάρτητον. ὑ
πὲρ τὴν ἀνθρωπίνη
φύσιν ἐστὶ τάξεν ὁ θεὸς. δεύ
τερον δὲ ὧν σὲ μοι δοκεῖ.
τὸ παῖσαι τὰς τύχας καὶ
παιδεύσαντας. εἶτα
ἐπανελθεῖν τὰς ἐνσυναι
σθήσεις γοῦν διαμείνω
τῆς παιδαγωγίας. καὶ
φεύγειν δεύτερα ἐκ
δεύτερας καὶ κίας μάστι
γας τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς
ἔργων τῆς σοφείας παιδεύ
σεως ἐπαισθανόμενοι
δείξωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς
ἀξίους. οὐχ ὧν πρῶτο
πέπονθαμεν. ἀλλ' ὧν
ὕστερον τετυχήκαμεν·
ἀπολογησώμεθα τίπε

ρὶ τῆς κατασχούσης
μᾶς συμφορᾶς. ὅτι οὐ
χὶ σὺ καὶ οὐργοὶ τοιεῖσθε
σι παρεδόθημεν. ἀλλὰ σὺ
παιδεύσεως φρονίσθη
μεν· μὴ πλάθωμε
θα τῆς ἀλύσεντῆς ἁλη
νη· μηδὲ τῆς ἁρπωστίας.
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὑγιεί
ας· μηδὲ τῆς ἰσχνάλ
σιας. ἀνασωθέντες εἰς
τὴν ἰλύν· μηδὲ τῆς
αἰγύπτου· μετὰ τὴν
αἰγυπτον· μὴ ποιή
μενα μείνωτὸν τῆς
καὶ σωφείας καιρὸν.
τοῦτῆς ἀνέσεως·

Ποιησόμενδε. εἰ φαινοί
μεθα· τότε μὲν συνε
σταλμένοι καὶ μετρι
άζοντες· καὶ πᾶσας εἰς
οὐνονἀναπείναντες
τὰς ἐλπίδας. νῦν δὲ ἐ
πηρμένοι καὶ χαυνού
μενοι. καὶ πάλιν εἰς
τὰς αὐτὰς ἀνατρέχον
τες ἁμαρτίας· ἐξῶν
εἰς τὰς συμπεσούσας
μῖν συμφορᾶς ὑπή
χθημεν· μὴ οὕτω
τε εἰς ἄλλην λεγείσου
νου θέτων ὁ ἱερεὺς
ἢ λίτου σεαυτοῦ παῖδας
εἰς θνᾶ ἁμαρτάνοντας·
ἀλλ' εἰδότες ὅτι ῥᾴον
ἐστὶν εὐπραγίαν ἀπελ
θοῦσαν ἀναικαλέσασθαι·
ἢ παραγενομένην
εἰς θυμαλωσίασθαι·
τὴν μὲν γὰρ τοῦ

φρονεῖν ἐπανάγει· τὴν
μέδιμνον εἰς τὸ ῥᾶφυ λιον·
καὶ ὁ τι τὰ σώματα καὶ
μικρὰ μόνον ταμεν· τὰ δὲ φε
ρόμενα καὶ ἀναφέρεται καὶ πᾶς
ἐνδείας· ἀνέμετρον
τάδε τὰ εἰς κατάμικρό
ν μέλειαν εἰς καὶ τὰ ἐς πλη
σμονὰς· πάλιν ὑποῤῥεῖ
καὶ πρὸς τὰ αὖ τὰ ἀῤῥ
στίας ἐπανεῖσι·

Τ αὐτα εἰδότες καὶ ἄλλη
λους διδάσκοντες εἰς εὖ
μεθ' ἁπλῶν αὐτῶν·
καὶ εἰς ωφρόνως τὸ νῦν
ῥὸν διαφῶν μεθ' ἁπρὶν
τὸν μὲν ἀδελφὸν παν
γυρίσωμεν· μὴ φαιδρό
τητι σώματος μηδὲ
ἕξει τοῦ ἑζαλλαγαὶ καὶ
πολυτελείαις· μηδεικῶ
μοις καὶ μέθαις· ὧν νικοῖ
τας καὶ ἀσελγείας· τὸν
ἰσαρπόνεμα φες· μηδὲ
ἀνθεσι στεφώμενα
γυῖας· μηδὲ μύροις ἀλ
σχύναις τραπέζας μὴ
δὲ προφυρᾶς ἀλλ' ὠπίζε
ται· μὴ τῶν αἰσθητῶν
φωτὶς καταλαμπέσω
σαν αἰδοῖς· μηδὲ συ
ναυλίαις καὶ κρότοις
περιηχέεσθω σαν· οὗτος
γὰρ ἑλληνικὸς ἱερομη
νίας ὁ νόμος· ἡμεῖς δὲ
μὴ τοῦτοις τὸν σῶν
γεραίρωμεν· μηδὲ τὸ
παρόν τα καιρὸν ἐπαι
ρώμενοι οἰκοῦ καζιον·
ἀλλὰ τυχὴς καθάροτη
τι

καὶ διανοίας φαιδρότητι·
καὶ ἀλυχνοις τοῖς ὅλον τὸ
σῶμα φωτίζουσι τὰς
ἐκκλησίας· θέλοις λέγω
θεωρήμασι καὶ νοήμα
σιν· ἐπὶ τε τὴν ἱερὰν λυ
χνίαν εἰσερχομένοις· καὶ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένη
ν καταλάμπουσι· μικρὸ
μοι πρὸς τοῦτο τὸ φῶς·
πάντα ὅσα ἰδιάτεικαὶ δη
μοσίᾳ πανηγυρίζοντες

Ἀ ναπτοῦσι νάνοι·
χωτικὰ καὶ μύρον· ἀλλ' ὧν
χρίονται μόνοι ἱερεῖς
τε καὶ βασιλεῖς· ὁ ντι
ποικίλως τε καὶ πολυ
τελεῖ· καὶ ἰδίᾳ μάσκευ
θέντι· ἀλλὰ μεγάλου
μυρεψοῦ τέχνης σοφικεί
μενον· εἰ θέλη γένοι
το τοῦ τοῦ τοῦ μύρου
τὴν εὐωδίαν προσβά
λειν τῶν θῶν· ἔχω καὶ
τράπεζαν τὴν πίνακ
τὰ ὑπὸ τὴν καὶ ἐν θεον·
ἣν ἡ τοίμασε μοῖσ' ἐ
ξεναντίας τῶν θλιβο
μένων· ἢ προσανα πυ
σμαῖς καὶ τρυφῶσι καὶ
οὐδὲν ἐζυβρίζω δια
τὸν κορον· ἀλλὰ καὶ κοι
μίζω πᾶσαν πα θῶν νε
πανάστασιν· ἔχω καὶ
ἀνθη· πάντων ἐαρι
νῶν ἀνθη προτέρα τε
καὶ εὐωδεστέρα· τοῦ
ἀγροῦ τοῦ πλήρους· ὃν
εὐλόγησεν κύ· τοῦ ἱερου
καὶ εὐωδεσποίμενος

διδασκάλου καὶ τοῦ λαοῦ
ὅσοι σκληροντες καὶ ἐγ
κρίτου· τοῦτο οὖτε
φανῆναι βούλομαι
καὶ πομπεύειν· τὸ ἀ
γῶνα τὸν καλὸν ἀγωνι
σάμενος· καὶ τὸν δρόμο
τελέσας· καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας κατὰ τὸν ἱερὸν
ἀπόστολον· ἀπολαβοῦμέ
νου ἀντίτυμπα
νων· φλαβιανὸν ἀπὸ
τῶν ἀϊσχρῶν λυγισμά
των καὶ σχημάτων·
ἱερὸν τόπον εὐχαριστήριον·
ἀντὶ κρότων θεατρικῶν·
καὶ χειρῶν πράξιν εὐσχή
συννοσκάνδαλον τῷ ἐλεγκτῷ·
ἀντὶ μέθης· ἐμφρονα
λον· ἀντὶ φρυάγματος σεμνο
πρέπειαν· εἰ καὶ ὀρχήσασθαι
δεῖ· ὡς δαυὶδ χριστῷ
καὶ φιλέορτον· ὀρχήσαι
μέν· ἀλλὰ μὴ τῇ πτήσει
ρωδιὰδος ὀρχησαμένης
εχίδνοσε· ἢ σέργον βαπ
τοῦ φόνατος· ἀλλὰ τὴν
δαδ· ἐπὶ κατάπαυσιν τῆς
κιβωτοῦ· ἣν ἥγουμαι.
τῆς εὐσεβείας τοῦ καὶ
πολυστροφοῦ κατάφυ
πορεύεσθαι μυστη
ριον· πρῶτον μὲ
ἀπὸ τούτου καὶ μέγιστο
τῆς ἐμῆς παραινέσεως·
εὐτέρου δὲ· χαλεπὸν μὲ
οἰδάλογον μέρος καὶ
δυσπαράδεκτον τοῖς
πολλοῖς· φιλεῖ γὰρ ἐνί
ζουσι τοῦ ἀντιδάνικα

κωσθενομενος ἀπόσ· ἀλ
λῶς τε καὶ δικαίαν ἔχη
τὴν ὀργὴν ἐζῶν πε
πονθέναι· νικίτα λόγου
πεισθέσθαι χαλεπὸν τὸ
θυμὸν ἀνακόπτον τοῦ
ἀκουσθῆναι δεόμενος καὶ
προσδεχθῆναι ἄζιον·
μὴ ἁπλῶς τῶν χρεῶν με
φατοῦ καιροῦ· μὴ σὰ
τρυφησάμενος τὴν ἐζ
σίας· μὴ πικρὸν γενό
μεφατοῖς δικηκόοις·
μὴ ὑπὸ νικατέρου με
ταύτα πραζόμενος· ἀλ
λ' ὅσον φυγεῖν τὰ δεινὰ
τῆς μετατάβολῆς ἀπολυ
σαντες· ὅσον εἰς ἀντιδο
σιν ἥκειμισθωσάμεν·
αὐτάρκης δικητοῖς με
τρίοις· τὸ πρᾶον λε
λυπηκότων δεος· καὶ
τὸ προσδοκηθὲν ταῦτα
παθεῖν· ὧν εἰσι νάζιοι
καὶ οἰκείων συνειδότι
βασανίσθαι γὰρ ἀρτίως
ὡς πείσομένος δεδοικε·
ταῦτα πεπονθέναι
μὴ πάθη· καὶ πλείω πα
ρ' ἑαυτοῦ τυχόν· ἢ τῶν
δρασόντων κολάζε
σθαι τοῦ μὴ συνθελή
σθαι· μηδὲ φανῆ
ναι· μηδὲ φανε
ρὰ τοῦ κολάσαι
τῆς ἁζίας· ἀλλ' ἐπειδὴ
τὸ πᾶν εἰσπράξασθαι
μὴ δυνάμενος· τὸ πᾶ
ρυγχωρήσωμεν·
γενώμεθα τούτων κρείτ

τους τῶν πάλαι κηρύκων
καὶ ὑπηλοτέρους ἀεὶ ζω-
μεν τιμῶμεν διδάσκουσι
εἰκεῖνους οἰδαίμονες εἰ τι
δὲ πλιᾶς εἰκῆ παιδεύει χι-
ὸς ὃς ἐπεπόνθει τοῦ εὖ δοκοῦ-
μον ἔχων ψυχῆ τὸν
πένητα κεν· ὃς δ' αὖ πλα-
μενος σὺν ἐποίησεν
ἀνταποδῶμεν· ὧν χα
ριστήριον ἀν ζητοῦμεν
χρηστότητι τὸ λυσι-
ρίου· εἰ στοῦτο τῶν καὶ
ρῶν χρεῶν λέ· α· νικη
σωμεν ἐπιεικεία τοὺς
τυραννήσαντας· καὶ
μᾶλλον ἡμεῖς φίλαν
θρωπια ἑστῶν τοὺς υγιῶν
ρουν· καὶ ἡ τυχὴ ἐν τοῖς
δυναμις· τὴν ἴσην πά-
τιδι δοῦσα φιλανιαν
ἡλιν· ἐμοὶ μὲν οὖν τοὶ χρή
ζομεν· ὧν γὰρ λέ τρω
λιέτρου μεν· ἀντιλιε
τρεῖς θαλῆς ἴσως λιέ·
ἐδὲ εἰς λιάντις πις ρῶς
ἔχει· ἀφῶμεν ἐ· ὧ τοὺς
λελυπικότας· καὶ τῶν
ἐκεῖ φενδικαστηρίων·
λιπόντες μέλλουσι
ὀργῆς δικὴν τῆς ἡμετε
ρας χειροῖν ἐλάττω σῶμε·
λιᾶς μεν· μὴ βιάσει
παραστησώμεν· μὴ
πατρίδος ὑπερορίων·
λιὴ λιαστιζημίαις
σωμέθα· μηδέτι
τῶν ὅσα περ ὀφλήσαμεν
ἴνεῖπω σύντομον ὡς δρά

σωμεν· ποιήσωμεν
καὶ εἰνοῦ ἐπιεικεστέ
ρου τινὸς ἀπαδύνη· θῶ.
τῶν καθ' ἡμᾶς ὑποδεί
γματι· εἰ τῶν πεπον· θεν
ὑς· εἰ τῶν πηρ· εἰ τῶν γυ
νη· συγγενεῖς· φίλος·
ἄλλοτι τῶν τικῶν·
πάσι τοῖς ἐλ· θεῖν ἱκε
τας τησώμεν· διὰ
τοῦ πείσαι φερεινικαρ
τερῶς ἀπεπον θασι· τοῦ
τομεῖζον αὐτοῖς· ἢ ἄλ
λοτι χαριοῦμε· α· ἑπῶν
καὶ τομέγιστον· ὧν ἡ
ἑυπασχώμεν· δημοσι
κατα βοῶν τα μὲ καὶ πο
λεσι νοίδιῶ ζαν τες ἐν
θεά τροις· ἐν ἀγοραῖς· ἐν
συλλόγοις· τὰ πάλαι λία
καριζεται· τὰ νεαστη
λη τευεται· καὶ παρ' αὖ
τῶν τῶν πσυνδιῶ ζαν
των οἰκαὶ παράδοξον·
αὐτοὶ καθ' ἑλικον
τα παρ' αὐτῶν μετὰ πα
σης κατα βοήσεως οἵτε
οἱ ὧς πολυν αὐτοὺς ἀδι
κησαντες χρόνον· καὶ
ὅ· τε τῆς πατρίδος ἐλη
λεγμένης· καὶ ὁ χθες
προσκυνητὴς· ὑμῖν
ρονὺ βριστὴς· τοῦτῶ
τί μεῖζον ἐπιζη
τοῦμεν· νῦν τὰν
τα ἰσαὶ ἴσως μὲν ἰσρὰ τοῖς
ἀφ' ὑμῶν ἑστα ἰκαὶ
ρος ἰπνικαὸ φολιαι
τοὺς ἐλευθέρους ὑ κριστὰς·
καὶ τὸ μὲν μέγα τοῦτο

καὶ φιλιππικὴν. τὴν δὲ αὖ
τῶν ἀποκλαομένους
καὶ κλαίειν· ἢ πικὰ ἀπὸ
ταῖς κλαυθμοῖς καὶ βαρὺ πνεῖ
ζητεῖ τὸ πονηρόν·
ὥστε φεύγειν ἡμᾶς· ἐκεῖ
καὶ τὰς καφὴν μᾶσσον ἐκεῖ
θεν ἀποκείμενας καὶ
στέργας· ἀλλὰ καὶ τοὺς σοὺς
ἀδελφοὺς οὐ καὶ φόβους
οὐ ποιητὰς ἰσχνοῦν· ἀλ
λὰ καὶ ἀνδρας φιλοσο
φοῦ σπουδάζοντας τοὺς
πυρὶ φλεγέθοντας σου
καὶ τοὺς κωκυτοὺς καὶ
τοὺς ἀχέροντας· οἷς ἁδι
κίαν κολάζουσι· τὰ πάντα
λοιπὸν τὸν ζῆλον· οὐ
λιανὸς τὰ σὺν τῆς σὸ βασιλεύ
ουσι τῶν τῆς φατρίας·
μετέκεινα φάρμακον
φῆσε ται καὶ προέκειν·
κατὰ γε τὸ μέλλον
ρον καὶ λόγον· οὐδὲ ἰσχνο
λάζομενος ἐπὶ μιᾶς ναὸς
ἐπὶ τενέσιος· ἡ κορυφὴς
ὑπερτέλλοντα δὲ μὲν
πὼ πὲ τρον ὡς τῆς πύρ
γωδιάδοκέι· ἀεὶ μὲν ἀ
πὼν φούμενον· ἀεὶ δὲ κα
τασυρόμενον· οὐδὲ ροὶ
ζόμενον προχωρητικὸν
κλούμενος· οὐδὲ ὀρνίσι
τοῦ παρικειρόμενος· οὐ
ποτε λεῖπον· ἀεὶ δὲ πλη
ρούμενον· εἴτε δὲ λη φεία
τὰν τὰ ἐστιν· εἴτε μὴν
φοῖς παραδείκνυσι τὴν
δλη φείαν μὲν τοῖς πλά
νησιν· ἀλλ' ὅμως φεύ

τοῖς καὶ οἷς τὴν πίστιν καὶ
ταῖς ολαζόμενος· καὶ ὧν
πολυτούτων χαλεπω
τέροις· εἰ περ προστολμέ
τρον τῶν ἁμαρτάνο
μένων ἀπιστοῖς καὶ ἀν
τιδόσεις· τοῦτο σοι ἀν
τὶ πόδοσιν ἡ ἰδίων ὧλῶ
στε καὶ συμπτῶν τα τε· ἵ
νὰ καὶ συμπτῶν τοῖς σοῖς
νασε προσείπω τοῖς σοῖς

Τ αῦτα οἱ τῶν λογῶν ἀπο
κλεισθέντες ἡμεῖς. κα
τὰ τὴν μεγαλην καὶ οὐ
λιαστὴν συνοδον εἰ
λη φὼς ὁρᾶς ὡς οὐκ εἰστέλος
ἐμελλομεν σιωπήσε
σθαι· οὐδὲ ἀλογίαν ἡσυχά
σθαι τοῖς σοῖς ἁρ
γιασιν· ἀλλὰ ῥῆξειν φ
νὴν ἐλευθέριον καὶ τῆς
σῆς ἐλεγκτικὴν ἀλο
γίας· οὐ τε τοῦ γνείλω
ου καταράκτας ἐπισχεῖ
λιν ἁπτὸς· τοὺς ἁ
πάντων ὑπεράνω
πτουπτοντας· οὐ
τε ἡλιακὴν ἀκτῖνα
καν προσόλιγον ἐφεί
καλύπτηται· οὐ τε χρι
στιανῶν ἐγλῶσσαν πε
δῆσαι· τὰν μὲ τε ραστη
λιτεύουσαν· τὰ ὑτὰ
σο βασίλειος καὶ γρηγο
ριος· οἱ τῆς σῆς ἐγχειρη
σεως ἀντιφθεγγομένους
ἀντιτέχνους· ὡς αὐτοὺς
τε ὧν οὓς καὶ τοὺς ἄλλους
ἐπειθ ες· ἀποσείμην
νων ἡμᾶς οἷς πεπείλε
καὶ θ' ἡγῶν πλάνον

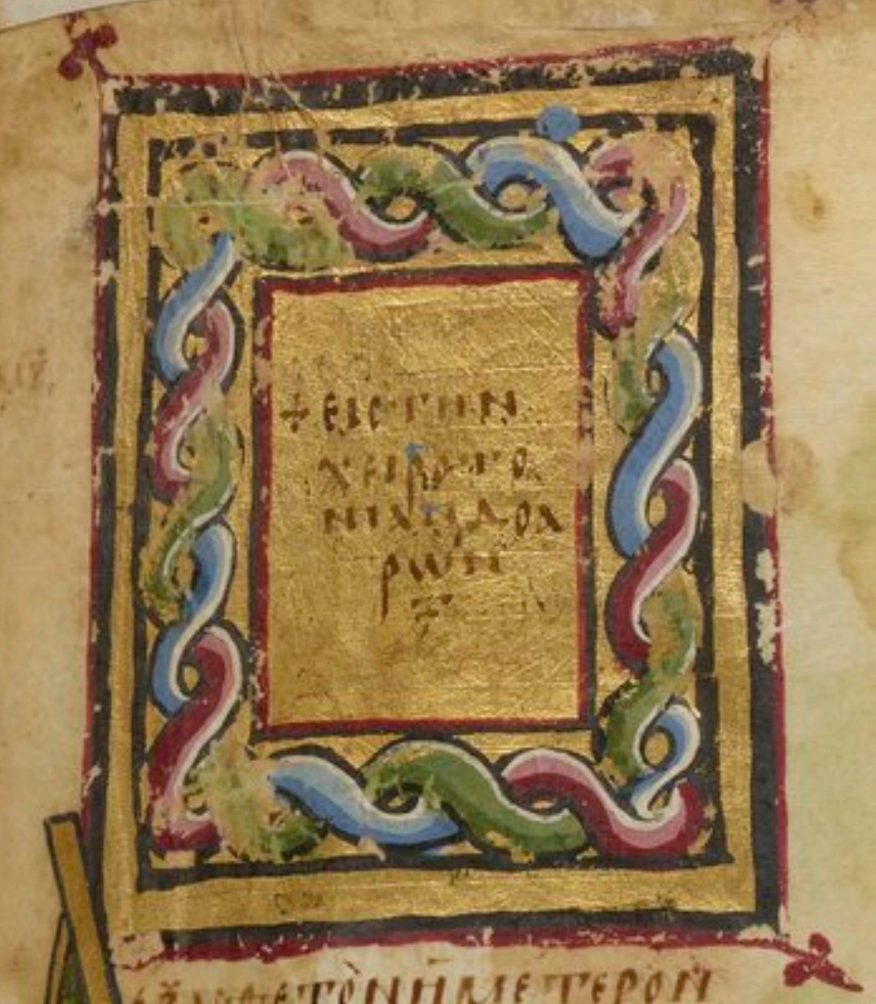
προστὴν εὐσέβειαν· ὃ γε
καὶ βίῳ καὶ λόγῳ καὶ τῇ
πρὸς ἅλληλους ὁμονοίᾳ
περιφανὲς καὶ γνώριμον
μᾶλλον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος
εἰδῶσι· τὴν κύκλῳ πᾶσαν
ἐτιμάσατο μὴν καὶ τε
λευταίους ἐστάλκει γράμ
ματα διωγμῶν· καὶ δῶρον ἐπι
νίκιον ἔπεμψε θεῷ
τοῖς δαίμοσι· μέγα τι
καὶ μεγαλοπρεπὲς· εἶτε
ἀπὸ τῆς περιόδου γε πολ
λῶν ἐπανήκοντα ἢ
ξύναρμα εἰς τὸ πρόσω
σον βαστάσαν ἐπιγραφὴν
καὶ ὡς σοιόμενος· οὐ γὰρ
ἀγενὲς τοῖς τῶν νεανι
σκων ἐπλείσ-
τῶν ἐν πυρὶ δρόσος φέν
των· καὶ φράσαι σκαὶ
σαι τῶν ἐκ πίστεως·
καὶ μυρίγενναίαι καὶ ἐρ
ρέ γεννα ἰωτέρω προφύ
μως συμπίνουσαν
των· καὶ δεῖξαι τῶν
ὁτιοῦν τῶν ἁπάν
των· πίστις ἀναλώτο
ν τοῦτ' ὠνὴ τῶν ἐπὶ
σοῦνεανίσκων· ὧν ὅλε
τὴν μίαν τῶν σὺν θεῷ
καφυβρίσας καὶ βωμο
δράσπειρας· προσίχθη
μὲν ὡς κατάκριτος·
ἐπεὶ δὲ θεὸν ἐσκήφρο
ρος· καὶ πολλὰ σοῦ τῆς
ἁλουργίδος καὶ τῶν ἁλό
γων καταγελάσας ὡς
τῆς φολογικῶν καὶ γε
λοίων· μετὰ πλείονος

φυλῆς τῆς παρρησίας.
ὡς εἴ τις ἀποδείπνου γε
πανάστρεφος καὶ
λαμπρᾶς ἑστιάσεως ὀλε
θρίων μᾶλλον ἁλίσκοι
καταζάνθεις ἐς ἐσχά
τας καὶ μικρᾶς πένης ἔτι
τοῖς τραύμασι· τοσοῦ
τον ἀπεῖχε μὴ ἐνδιδόναι
πρὸς τὰς βασάνους· ἰδεῖ
ν ὄντι τῶν παρόντων
πολλῶν· ὡς τε πειθή
τι τοῦ σώματος ἐδεῖτο
ἀνεπιρρέαστον ταῖς πλη
γαῖς· καὶ προσιὼν τὰ
τοὺς βασανιστὰς ὡς ὑ
βριστὰς· καὶ οὐ πάντο
σῶμα τιμήσαιντ' ἂν
λάτρι παρέντας ἄζαν
τον ἱκανὰ ἀνίερον· παρα
δείκνυσι λαθάτην πίστι
μην· ὡς καὶ ὀνήνδια
φυτοῦσαν τοῦ σώματος·
καὶ μὴν δὲ ταύτης φεί
δεσθαι διδάσκελευόμενος·
ὑπὸ σοφῶν λόγος οἱ τῶν πορ
φυρίου θεολιάτων
καὶ ἀνδριάντων· οἷς
ὑμεῖς ὡς σοφείαις φωναῖς
ἀγάλλεσθε· πρὸς οὓς μὴ
σοπώτερον ἐστὶν ἀπὸ
τῆς ὀχικοῦ· ἀμφότερα
γὰρ ἐπίγραφεις τῶν λό
γων· ὅν τρόπον χριστιανοῖς
ἀπιθανώτερον· ὅν τρό
πον ἐμὲ ἐν πορφυρίσε
γανέποιει· καὶ οἷόν πάν
τα τὰ σφάλματα ζοντες
ἰσόλαισεν· νῦν δὲ πῶν
γ' ὧν ἐστὶν περὶ σφειρό

ΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΥΡΟΜΕΝΟΣ.
ΙΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΗΠΕΤΟΝΗΣΟΣ
ΣΙΝ ΟΜΟΥΓΕΛΩΜΕΝΟΣ·
ΝΙΩΣ ΥΜΕΝ ΑΠΕΡΙΤΤΟΝ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΙΚΑΙ ΤΟΣΟΥ
ΔΕΠΟΤΕ ΤΥΧΕΙΝ ΑΠΕ
ΠΤΗΣΑΣΕ ΖΑΠΛΕΣΤΙΑΣ.
ΜΕΓΑΦΥΣΑΣΩΝ ΑΝΤΙΤΟΥ
ΜΑΣΙΟΝΛΕΓΩΝ· ΟΤΙ
ΔΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΗΛΑΣΑΣ
ΟΥΤΩ ΠΙΣΡΩΣ ΙΚΑΙ ΤΟΣΟΥ
ΤΟΝ ΕΦΟΙΤΗΣΑΙ ΟΥΤΩΣ
ΙΕΡΟΝ ΠΑΡΑΝΑΛΩΣΑΣ. Ε
ΚΩΝ ΠΑΡΑΤΡΕΧΕΙΣ· ΚΑΙ
ΤΟΙΓΕ ΕΝΟΣ ΜΟΝΑΝΔΡΟΣ Α
ΠΕΠΤΗΣΑΝΤΟΣ· ΗΕΡΥ
ΓΑΣ ΦΥΣΗΣΑΣΑ ΦΕΝΤΟΣ.
ΤΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΤΩΝ ΙΚΟΙΝ
ΒΛΑΒΟΣ· ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΔΕΔΙ
ΩΓΜΕΝΟΥ ΚΙΝΗΘΕΝΤΟΣ.
ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΝΟΤΟ
ΑΙΝΟΘΕΙΣΗΣ ΥΓΡΟΧΥΣΕΩΣ.
ΠΩΣ ΟΥΚΑΝΑΓΚΗ ΠΑΣΑ
ΤΑΡΩ ΑΙΩΝ ΕΧΕΙ ΝΙΚΑ
ΙΚΩΝ ΜΕΝ ΠΡΟΥΝΙΚΑ ΕΣΧΗ
ΚΟΤΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ· ΑΥΤΗ
ΣΟΙ ΠΑΡΗΛΙΩΝ ΣΤΗΛΗ.
ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ ΣΤΗ
ΛΩΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΤΕΙΧΑΙ
ΠΕΡΙΦΑΝΕΣΤΕΡΑ· ΑΙΜΙΕΝ
ΓΑΡ ΕΦΕΝΟΣ ΤΟΠΟΥ ΠΕΠΗ
ΓΑΣΙ. ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙΣ ΕΙΣΙ ΘΕΑ
ΤΑ ΤΟΙΣ ΕΙΣΕΤΙ ΤΑΦΙΚΝΟ
ΥΜΕΝΟΙΣ· ΤΗΝ ΔΕ ΟΥΚΕ
ΤΙ ΜΗ ΠΕΙΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΙ
ΓΝΩΡΙΖΕΣΘΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕ
ΝΗΝ· ΗΝΙΚΑ ΙΟ ΜΕΛΛΩΝ
ΥΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΥΟΙ
ΔΑΣΕΤΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΔΕ ΤΗΝΔΙ
ΤΕΥΟΥΣΑΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΣΔΕ ΟΙ

ΠΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ ΠΑΙΔΕΥΟΥ
ΣΑΝ· ΜΗ ΤΙΝΑ ΤΟΙΑΥΤΗ
ΚΑΤΑ ΦΥΤΟΣ ΜΑΝΕΠΑΝΑ
ΣΤΑΣΙΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΤΑΔΟΞΑΣΤΟΙ
ΔΑΡΑΣΑΝΤΕΣ ΤΩΝ ΙΣΩΝ
ΙΚΑΙΑΝ ΤΙ ΤΥΧΩΣΙΝ·

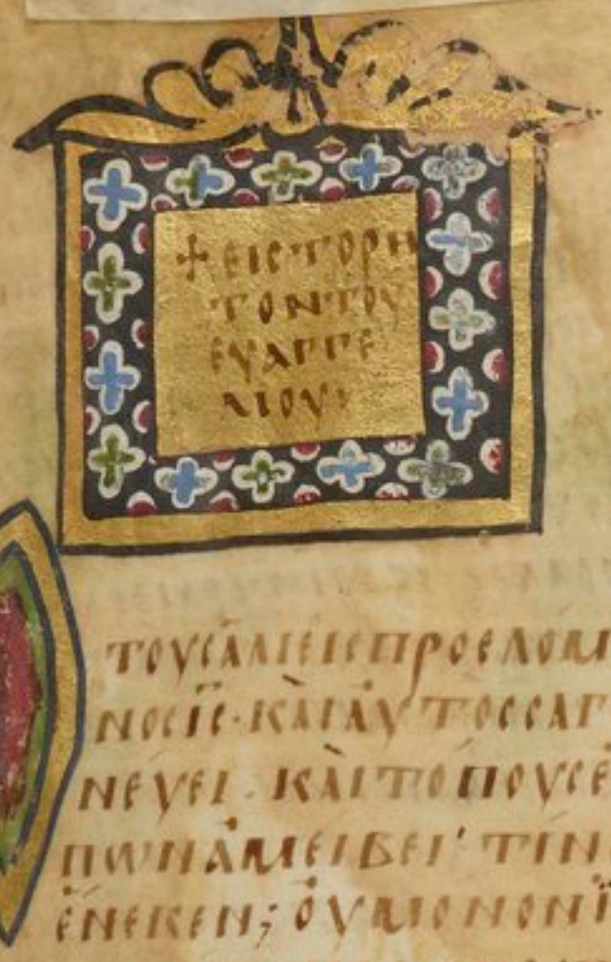
ΕΞΑΦΕΤΟΝΠΛΕΥΤΕΡΟΝ
ΛΟΓΟΝΑΔΕΛΦΟΙΚΑΝΕ
ΛΑΧΙΣΤΟΣΗΚΑΝΠΑΡΑΠΟ
ΛΥΤΗΣΑΖΙΑΣΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ
ΠΛΗΝΟΜΩΣΕΤΑΦΑΙ
ΖΕΝΩΝΟΙΔΕΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣ
ΤΟΣΤΗΙΔΙΚΑΙΑΚΡΙΣΕΙΤΟ
ΕΛΕΟΝΔΕΧΕΤΑΙΓΑΡΚΑΙ
ΠΑΥΛΟΥΤΗΝΦΥΤΕΙΑΝ
ΩΣΠΑΥΛΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΩ
ΤΗΝΠΑΡΑΔΕΙΑΝΚΑΙΤΑ
ΔΥΟΛΕΠΤΑΤΗΣΧΗΡΑΣ
ΚΑΙΤΟΥΤΕΛΩΝΟΥΤΗΝ
ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝΚΑΙΤΟΥ
ΜΑΝΑΣΣΗΤΗΝΕΖΑΓΟΡΕΥ
ΣΙΝΔΕΖΑΣΦΕΛΟΓΟΝΕ
ΟΙΚΤΙΣΤΟΝΕΠΙΝΕΟΙΚΤΙ
ΣΤΩΠΟΙΜΕΝΙΔΕΖΑ
ΣΟΦΕΦΡΟΝΙΝΗΝΕΥΧΑΡΙ
ΣΤΗΡΙΟΝ·ΕΠΙΤΟΙΣΟΡΩ
ΜΕΝΟΙΣΦΑΥΡΙΑΣΙΜΙ
ΚΡΟΙΜΕΝΗΚΡΕΙΣΚΑΙΕ
ΛΑΧΙΣΤΟΙΕΝΝΟΙΣΙΝΛΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝΔΕΠΟΥ
ΣΙΝΟΥΔΕΝΙΚΩΛΥΕΙΚΑ
ΤΟΥΣΜΙΚΡΟΥΣ ΤΗΝ

ΜΕΝΟΝΤΙΤΡΕΧΕΙΝΤΕΡΑΝ
ΕΥΦΡΑΝΙΑΝ·ΑΠΟΛΑΥΣΟΥ
ΣΙΤΩΝΘΕΩΝΤΑΝΤΩΝΟΙΤΙΝ
ΛΕΙΨΤΕΡΟΙΝΗΛΙΚΙΑΣΔΕΤΗΝ
ΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΕΙΚΟΙΚΟ
ΜΕΝΟΝΗΜΕΡΩΝ·ΤΟΙΓΑ
ΡΟΥΝΑΚΑΤΕΓΝΩΝΑΣ
ΚΑΙΝΟΝΟΝΤΙΘΑΥΜΑΣΤΑ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ·ΕΙΣΥΛΛΙΝΟ
ΛΙΕΘΑ·ΕΠΟΛΕΜΟΥΛΙΕΘΑ·
ΕΖΩΘΟΥΛΙΕΘΑ·ΤΑΜΕΝ
ΗΔΗΠΑΡΗΝΤΩΝΔΕΙΝΩΝ.
ΤΑΔΕΕΜΕΛΛΕΝ·ΑΛΛΑΤΙΣ
ΕΣΤΙΣΕΤΗΝΙΚΑΤΑΙΓΙΔΑ
ΕΙΣΑΥΡΑΝΟΤΙΣΣΥΝΕΤΡΙ
ΦΕΝΟΠΛΟΝΙΚΑΙΡΟΜΦΑΙ
ΑΝΙΚΑΙΠΟΛΕΜΙΟΝ·
ΙΣΤΟΥΣΕΖΩΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΙΑΠΕΡΡΙΜΕΝΟΥΣΗ
ΛΑΣΕΙΣΕΔΕΖΑΤΟ·ΟΥΧΙΣΥ
Ο·Φ·ΣΟΕΝΕΡΓΙΣΑΣΤΑΥΤΑ
ΚΣΚΡΑΤΑΙΟΣΚΑΙΔΥΝΑ
ΤΟΣΚΣΔΥΝΑΤΟΣΕΝΤΟ
ΛΕΜΩ·ΟΥΤΟΣΕΤΕ
ΜΕΝΦΑΛΑΣΣΑΝ·ΟΥΤΟΣ
ΕΦΕΤΕΝΕΝΕΡΓΙΜΩΛΑ
ΟΝΦΥΓΑΔΑ·ΖΕΝΟΝΥΕ
ΤΟΝΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ·ΟΥ
ΤΟΣΠΕΤΡΑΝΕΠΙΓΡΑΣΕΝ·
ΟΥΤΟΣΚΑΤΕΠΟΛΕΜΗΣΕ
ΤΟΝΑΛΙΑΛΗΝΚΕΙΡΩΝ
ΑΠΟΡΡΗΤΩΝΚΑΙΛΙΜΥΣΤΙ
ΚΩΝΕΧΗΜΑΤΙ·ΤΟΥΤΟ
ΓΑΡΙΣΧΥΣΑΝΤΕΡΕΩΝΕΧΕ
ΡΕΣΕΠΙΤΟΥΟΡΟΥΣΑΙΡΟΜΕ
ΝΑΙ·ΚΑΙΕΙΣΕΥΧΗΝΤΥ
ΠΟΥΛΙΕΝΑΙ·Ο ΠΟΛΛΑΙΩΝ
ΡΙΑΔΕΣΟΥΚΙΣΧΥΣΑΝ·ΟΥ
ΤΟΣΤΕΙΧΗΚΑΤΕΣΕΙΣΕΝ
ΑΛΛΑΧΟΥΣΚΑΙΑΠΟΛΕΛΟΥΣ·

ΚΑΙΤΗΝΚΑΤΑΤΟΥΣΕΥΤΑΙΑΛΕΓΩ
ΔΥΝΑΜΕΩΣΚΑΤΑΤΗΝΕΙΣΕΤΟΝΤΟ
ΚΑΘΩΣΚΑΤΑΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥ
ΔΑΔΤΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΙΑΤΑ ΤΟΥΣΕ
ΠΗΡΜΕΝΟΝΙΚΑΙΑΛΛΑΖΟΝΑ
ΙΚΑΙΑΠΟΓΟΝΟΝΤΩΝΓΙΓΑΝ
ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΥΤΑΟΥΝΟΜΟ
ΦΥΜΑΔΟΝΛΕΓΟΜΕΝΕΥΛΟ
ΓΗΤΟΣΙΣΟΣΟΥΣΕΔΩΚΕΝ
ΠΛΑΣΕΙΣΦΡΑΝΤΟΙΣΟΔΟΥ
ΣΙΝΑΥΤΩΝ ΙΚΑΙΧΕΙΛΑΡ
ΡΟΝΔΙΗΛΘΕΝΗΨΥΧΗΗ
ΜΩΝ ΩΣΕΣΤΡΟΥΘΟΝΕΡ
ΡΥΣΘΕΙΣΗΤΗΣΠΑΡΑΔΟΣΕΩ
ΣΤΟΠΡΕΥΟΝΤΩΝ ΑΛΛΑΤΕ
ΟΣΑΨΥΧΗΠΕΡΙΧΑΡΙΣΕΠΙ
ΦΥΛΕΓΑΛΟΔΩΡΕΑΦΘΕΓ
ΓΕΤΑΙ ΟΥΙΣΗΛΘΟΜΕΝΒΑ
ΛΕΙΝΜΙΑΧΑΙΡΑΝΑΛΛΕΙΡΗ
ΝΗΝ ΟΥΙΣΗΛΘΟΜΕΝΕΠΑ
ΤΗΜΙΑΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΠΟΙ
ΜΕΝΟΣ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝΑΜΠΡΑΣ
ΠΡΟΙΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΥΠΟΛΕ
ΩΣ ΤΙΜΙΟΝΪΣΜΕΝ ΙΚΕ
ΦΑΛΗΝΓΗΝΩΣΟΜΕΝ Α
ΓΙΟΝΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙΑΔΙ
ΚΟΥΜΕΝΟΙ ΜΟΝΟΝΕΣΤΙ
ΦΙΛΟΤΕΙΚΝΕΣ ΙΚΑΙΟΠΑΣΗΣ
ΠΡΟΝΟΩΝΕΙΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΟΣΘΗΚΗΝΪΕΡΕΩΝΕΠΡΑ
ΓΜΑΤΕΥΣΑΜΕΘΑ ΟΥΧΥ
ΦΑΙΡΕΣΙΝ ΑΙΡΕΤΙΣΩΝΑ
ΝΑΤΡΟΠΗΝΕΟΥΙΣΟΡΘΟΔΟ
ΞΟΥΝΕΛΑΤΤΩΣΙΝ
ΙΦΗΣΩΠΑΙΔΑΦΑΝΙΣΑΙ
ΑΒΕΙΡΩΤΙΙ ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΕ
ΑΣΑΦΡΟΝΙΣΤΕΡΟΙΚΑΤΑ
ΚΙΩΥΣΕΩΣΤΟΛΜΗΣΑΣ
ΣΚΑΙΧΕΙΡΑΣΕΠΑΦΕΙΣΗΜΙΝ
ΩΣΠΕΡΕΙΣΕΙΝΟΙΤΑΣΑΛΩΣ

ΣΑΣΤΕΩΝΜΕΓΑΛΩΝΕΡΓΩ
ΤΕΟΥΙΣΕΦΡΙΞΑΣΟΥΙΣΕ
ΝΕΤΡΑΠΗΣΟΥΙΣΕΡΕΥΓΑΝ
ΣΟΙΤΑΥΤΑΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝ
ΚΑΤΑΒΑΣΙΚΑΙΣΑΡΙΣΣΕΟΣΕΙΤΑ
ΤΑΙΣΧΕΙΡΑΣΤΑΥΤΑΣΑΝΑ
ΤΕΙΝΕΙΣΤΩΝΦΩΝΩΝΕΙΤΑ
ΔΩΡΑΠΡΟΣΑΞΕΙΣΕΙΤΑΥ
ΠΕΡΕΥΖΗΛΟΥΦΟΒΟΥ
ΜΑΙ ΜΗΠΟΤΕΤΟΣΟΥΤΟ
ΠΡΟΚΛΙΜΑΤΟΥΦΥΣΑ
ΤΩΝΦΗ ΙΚΑΙΠΡΕΜΙΣΕΙΕ
ΟΥΤΕΤΩΝΠΟΙΜΕΝΕΤΩΝΩ
ΜΕΓΑΤΙΕΧΑΡΙΣΩ ΙΚΑΙΣΑΥ
ΤΟΥΣΤΑΜΕΡΙΣΤΑΞΕΙΜΕ
ΩΣΑΣ ΑΛΛΟ
ΤΡΙΩΣΑΣΕΑΥΤΟΝΤΗΣΤΟΥ
ΦΥΧΑΡΙΤΟΣ ΝΥΜΦΕΩΝ
ΠΟΙΜΕΝΩΝΑΡΙΣΤΕΥΣΑΙ
ΤΕΛΕΩΤΑΤΕ ΔΕΥΡΟΔΟΙ
ΚΑΙΤΟΝΣΟΝΑΠΟΛΑΜΒΑ
ΝΕΛΑΟΝ ΣΥΝΗΜΙΝΤΕΚΑΙ
ΠΡΟΠΗΜΩΝΕΙΟΝΕΝΕΓΧΕ
ΡΙΣΕΝΣΟΙΤΟΠΕΝΑΤΟΑΓΙΟΝ
ΟΝΠΡΟΣΑΓΟΥΣΕΝΑΓΓΕΛΟΙ
ΟΝΟΒΙΟΣΚΑΙΟΤΡΟΠΟΣΕΠΙ
ΣΤΕΥΣΕΝ ΕΙΔΕΔΙΑΠΕΙΡΑ
ΣΜΩΝΙΚΑΙΣΩΛΥΜΑΤΩ
ΤΟΝΦΟΡΟΝΟΝΙΚΑΙΠΡΟΝΟ
ΜΕΙΣ ΜΗΦΑΥΛΑΣΗΣΟΥ
ΔΕΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΑΔΟ
ΚΙΜΟΝ ΟΥΔΕΝΑΒΑΣΑΝΙ
ΣΤΟΝ ΕΠΕΤΑΙΡΑΦΥΣΕΙ
ΤΟΒΟΜΕΝΤΑΠΕΙΝΟΙΣΤΟ
ΡΑΔΙΟΝ ΤΟΙΣΔΕΥΦΗΛΟΙΣ
ΤΟΑΥΣΙΣΤΗΤΟΝ
ΗΚΟΥΣΑΣΤΟΥΕΙΠΟΝΤΟΣ
ΟΤΙΔΗΜΙΑΣΑΙΑΠΟΛΛΩ
ΦΛΙΤΕΩΝΕΙΣΕΝΘΕΙΝ
ΕΙΣΤΗΝΒΑΣΙΛΕΙΑΝΤΩΝ

τοῦ ἁλιέως προέλθωμεν
πόσε· καὶ αὐτὸς σαφῆ
νεύει· καὶ τὸ πουσὲ κτὸ
πῶν ἁμείβει· τίνος
ἕνεκεν; ὕνα μὴ πονῆτα
ι κερδανῆ πλεονάστην
φιλοσοφίαν τῆς σεμνῆ φοι
τήσεως· ἀλλὲ μὴ οἰδοικεῖ
ι καὶ τοπουσὰ γιασῆ πλεί.
ονας· γίνεται τοῖς οὐ
δαίοις ὡς ἰουδαῖος· ἵνα
ἰουδαίους κερδανῆ· τοῖς
ὑπὸ νόμων ὡς ὑπὸ νό
μον. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμο
ἐξαγορᾶσῃ· τοῖς ἀσθενε
σὶν ὡς ἀσθενὴς· ἵνα τοὺς
ἀσθενοῦντας γίνεται
πάντα πᾶσιν ἵνα τοὺς πά
ντας κερδανῆ· τί δὲ λέγω
τοῖς πᾶσι πάντα· ὅλη
δὲ παῦλος περὶ ἑαυτοῦ
ἵνα ἐσχετοεἰπεῖν· τοῦ
τοεὑρίσκω τὸν σῶμα
σχόντα· οὐ γὰρ ἰουδαῖος
γίνεται μόνον· οὐδὲ
σαρκῶν ἁπτόμενος καὶ
χειρῶν ὀνομάτων
εἰς ἑαυτὸν ἁνάδεχεται·
ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ τῶν πά
των ἁπτόμενον· καὶ
ἁυτοῦ ἁμαρτίας καὶ ἁυ

τοῦ καθ' ὑπερβολὴν
ἁμαρτίας ἁκούει δὲ πῶς γὰρ ἁμαρ
τία· ὅτι καὶ πᾶσι τῆς
ἁμαρτίας μεμυθευμένων
ὧν δεκατρία· ὅτι καὶ τὸν
ζωὴν πᾶσι τῆς σαρκὸς
τοῦ νόμου· ἀλλ' ἵνα καὶ
μέχρι τοῦ τῶν τοῦτα
πεῖν ὀνεπίδεικτος ᾖ τὰ·
τυπώνημασεῖς τὰ πει
νῶσιν· τὴν ὑπερουσιο
ξένον· ὅπερ οὖν ἐστὶν
ἁλιεύσιν εται· πᾶσι
συγκαταβαίνει· σαρκὶ
νεύει· πάντας θέλει· ἵνα
εἰς βάθος τὸν ἰχθὺν
ἀνενέγκῃ· τὸν νηπιο
μενὸν ἐν τοῖς σαρκίνοις
καὶ ἁλυσίτοις τοῦ βίου
κυμασιναῖον· διὰ τοῦ
τοκαὶ ἵνα μὴ θεὲ τελε
σθῆ τοὺς λόγους τοῦτους·
μετὰ φέναπο τῆς σα
λπιγος· καὶ πᾶφε νεῖς
τὰ ὅρια τῆς ἰουδαίας πε
ραν τοῦ ἰορδάνου· γα
λιλαίαν ἐπιδημεῖ καλῶς·
ἵνα μὴ ὅλως οἴκα θ' ὑμενος
ἐν σκότει· ἴδη φῶς με
γα· εἰς τὴν ἰουδαίαν
μεθίστατα· ἵνα πλη
σθῆ τοῦ γράμματος
ἀνασταντας· ἀκολου
θήσαι τῷ πνι ὑμ
μενὲ πόρου δαλαίσει·
νῦν δὲ ἐν πεδίοις δια
λέγεται· νῦν δὲ εἰ
πλοῖον μεταβαίνει·
νῦν δὲ ἐπὶ τιλάζαλλει·
τάχα καὶ ὑπνον δέχε
ται.

Δότε λοιπὸν τὴν ὡραιότητα τῆς
ἡμέρας καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
ὑπὸ τὴν βασιλείαν μου πρὸς
καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιοῦσαν τὴν
τῷ· ἐν ᾗ πάσχοντες
καὶ μὴ εἰς ὀφθαλμοδουλίαν
τοῦτο ἀτιμάζομενον
λοντον τὸν χν. ἀπὸ μὲν
στατικὸς φαίνεσθαι δίκαιος
πὸν· διὰ τοῦτο ἀρά τι
λος ἐστὶν ἀλλοι· ὅτι διάβο
παῖος; διὰ τοῦτο
ιστικὸς· ὅτι τοῦ κτί
ρατος ἰκνεῖται; διὰ
τοῦτο ὑπὸ χρόνον· ὁ
τι τοῦ ὑπὸ χρόνον ἐ
πισκέπτεται; πάλιν
πάντα φέρει· πάντα
δέχεται· καὶ τὸ φαν
λαστὸν· ῥαπίσματα
πηγεν· ἐμπτυσμα
τῶν ἐπέσχετο· χολὴς
ἐγεύσατο διατί νεμή
σεῖν· φερεῖ καὶ νῦν
λιφαζόμενος· ὄνλιο
νον ὑπὸ τῶν ἐβδίρεα
ζόντων. ἀλλὰ καὶ ὑφή
λιῶν αὐτῶν τῶν ἑυ
σεβεῖν δοκούντων·
τὸ γὰρ περὶ ἁσωλάτου
διαλεγόμενον· σωλα
τικοῖς ἐχρῆσθαι ὀνό
μασι. τυχὸν ἐπίρεα
ζόντων· τυχὸν λιφα
ζόντων· ἀλλὰ συγγνώ
λιπὰ λιπὲ λέγω τῇ ἁ
σθενείᾳ λιφαζόμενον γὰρ
οὐχ εἱκόντες· ἀλλὰ τὸ
φθέγγεσθαι ἀλλοῖον

ικε χοντες· ὧδε ἔχοντες
χρώμενοι· λόγοις αἰσχυ
εἰς. ἐκ δὲ ὑπερλαμπρεῖ· ὑ
περφωνεῖ. καὶ φωνοῦ
μαζη· πύραισχύεις. οὐ
καὶ σθήτοσιν. ἀλλ' ὅτι
τὴν ἰσχύν φησι καὶ μὴ
χθήρανα ἢ καθαίρεις
ὕλην· μαχαίρα· ὅτι τε
ρνεῖς τὸ χεῖρον ἀπὸ τοῦ
κρείττονος· ἢ τὸν
τιλαμβάνεσθαι ἀλλω
καὶ οὐ σὸν κύον φοντεῖς καὶ
ἀμελῶν ἀσθενεστέρου
μενος. ὃς οὐδὲ βαρύεπιτα
πολὺ καθαιρεῖ ἀπὸ τοῦ φε
ται· ἄζυμα. ὅτι τὴν ἀλ
καρπὸν εἰσκομιζεις σύ
κην ἐπὶ πολὺ μαίσρο φυ
μήσας· ὅτι τὰ ἀρίζας εἰς
τὸ μὴ εἰς τὴν σπορίας
φύρα. διὰ τὴν εἰς αἰῶ
γὴν· ὁδός· ὅτι ἐὺ φυπὸ
ρούμεν· πρόβατον· ὃ
τι θῦμα· ἀρχιερεύς· ὁ
τι προσφέρεις τὸ σῶμα
ὑς· ὅτι πρς· πάλιν κλῖ
τας γλώσσας· πάλιν κα
τὰ χύτινες μαίνονται·
μᾶλλον δὲ κατ' ἐμοῦ·
ὅσῳ ζίων φίλτρου λόγου
κηρύζ· ὡς ἰωάννης τε
νόμαι φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐρήμῳ
ποτε καὶ ἀνύδρῳ· νῦν
δὲ καὶ λιμνόζουσαν
πλήρη ὄντα ἐρήμων
προστόμιον ἀναδρα
μὼν λόγων·
διὰ τοῦτο ἠκολούθουν

λιεν αὐτῶν ὁ χλοιπολλοι.
ὅτι ταῖς αἱ φενειλισσυτα
ταβαινει ταῖς ιμετέραις
εἰτατι: προσηλθον αὐ
τῷ φισινοι φαρισαῖοι
πειράζοντες αὐτον καὶ
λέγοντες·
ἐξεστιν ἀνῳ ἰσα γαπᾶ
σαν αἰτίαν ἀπολῦσαι τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· πάλιν
φαρισαῖοι πειράζοντες πά
λιν οἱ τὸν νόμον ἀναγι
νωσκοντες τὸν νομον
ὅτι γινωσκουσι· πάλιν
ἐζητησι τὰ τοῦ νομου
τυχαίνοντες ἀλλων
διδασκαλων δεόντων·
καὶ οἱ πειράζοντες πε
ρὶ ἀναστάσεως· καὶ νομι
σοι πυνθανόμενοι πε
ρὶ τελειότητος· καὶ ἡ
ρῳδιανοι περὶ σημείου·
καὶ περὶ ἐξουσίας ἑτέρου
ἀλλὰ καὶ περὶ γάμου τὸ
ἐρωτᾶν ὀνπείραζοντα
κτίστην τῆς ζυγί
ας· τὸν ἐκ τῆς πρώτης
αἰτίας· τὸ πάντων ἀν
θρωπων ἐνοσποῦντο
ευσεβεσμένον· ὁδε ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ὁ γε ἀνέγνωτε· ὅτι ὁ
ποιήσας ἐξ ἀρχῆς ἄρρεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐ
τούς· ὁδε τινας εἶπεν
τῶν ἐρωτήσεων ἀπο
λῦσαι· τὸ ἐρω
τῆσαι ὁ ἠρώτησας τοῦ
το. σωφροσυνην τι
μᾶν μοι δοκεῖ. καὶ ἀ
ποκρισιν ἀπαιτεῖν φι
λάνον·
σωφροσύνην. περὶ ἣν
ὁρῶ τοὺς πολλοὺς κα
κῶς διακειμένους·
καὶ τὸν νομον αὐτὸ
ἀνίσον καὶ ἀνώφελον
τιᾶν ἡγοῦμαι γάρ. τὸν μὲ
θ᾽ ἡλυκολασεν. τὸν δὲ
ἄρρενα ἐπέτρεψεν·
καὶ γυνὴ εἰ νικακῶς
βουλευσαμένη περὶ

ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΥΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΑΝΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΣ ΟΥΚΑΝ
ΤΗΣ ΦΕΡΕΙΣ ΔΕ· ΠΩΣ ΟΥΝ ΑΝΗ
ΔΙΔΩΣ ΑΙΤΕΙΣ· ΠΩΣ ΟΥΝ ΟΥ
ΤΙΜΩΝΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ· ΑΝΗ
ΡΕΘΗ ΣΥΝΟΥΣΙΟΦΕΤΕΙΣ· ΕΙ ΔΕ
ΤΑΧΕΙΡΩΣ ΕΙΣΟΠΕΙΣ· ΗΜΙΑΡ
ΤΕΝΗ ΓΥΝΗ ΤΟΥΤΟΙΣΙ
ΟΥΔΑΜΩ· ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ
ΟΥΔ ΦΙΣΗ ΠΑΤΗΣΕΝ· ΟΥΤΟ
ΜΕΝ ΑΣΦΕΝΕΣΤΕΡΟΝ ΗΝΥ
ΡΕΘΗ· ΤΟΔΕ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ
ΑΛΛΑ ΤΑ ΒΕΛΤΙΩ ΛΟΓΙΖΗ;
ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΣΩΖΕΙΝ
ΤΟΙΣ ΠΑΣΦΕΣΙΝ· ΥΠΕΡ ΑΝ
ΔΡΟΣ ΑΡΞΕΓΕΝΕΤΟ; ΤΟΥ
ΤΟΙ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΓΥΝΑΙΚΟΣ·
ΥΠΕΡ ΑΝΔΡΟΣ ΑΠΕΦΑΝΕΝ;
ΙΣ ΚΑΙ ΗΓΥΝΗ ΤΩΝ ΦΑΝΑΤ
ΩΝΖΕΤΑΙ· ΕΙΣ ΣΠΕΡΜΑ
ΤΟΣ ΑΔΑΔΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ;
ΤΙΜΙΑΣ ΦΑΙΕΝ ΩΣ ΟΙΕΙ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΚ ΓΑΡ
ΦΕΝΟΥΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ· ΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΓΥΝΑΙΚΩΝ·
ΕΣΟΝΤΑΙ ΔΕ ΝΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ
ΦΗΣΙΝ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΝ;
ΚΑΙ ΗΜΙΑΣ ΑΡΞΕΙ ΤΩΝ
ΟΛΙΟΤΙΜΙΩΝ· ΠΑΥΛΟΣ ΔΕ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙ
ΤΗΝ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ ΝΟ
ΜΟΘΕΤΕΙ· ΠΩΣ ΚΑΙ ΤΙ
ΝΑ ΤΡΟΠΟΝ; ΤΟ ΜΥΣΤΗ
ΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΝ·
ΕΓΩ ΔΕ ΛΕΓΩ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ·
ΚΑΙ ΟΝΤΗ ΓΥΝΑΙΞΙΝ
ΑΙΔΕΙΣ ΦΑΙΔΙΑ ΤΟΥΤΩΝ
ΑΡΞΕΙ ΚΑΙ ΘΗΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΡΞΕΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΚΟΙ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΣ ΑΙΟΙΧΑ
ΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΤΕΥΦΕ
ΤΑΙ ΤΑΥΤΩΝ ΝΟΜΙΩΝ ΕΠΙ ΤΙ
ΜΙΑ· ΑΝΗΡ ΔΕ ΚΑΤΑΠΟΡ
ΝΕΥΤΑΙ ΝΕΥΡΑΙΣΟΣ ΑΝΕΥ
ΦΥΝΟΣ· ΟΥΔΕ ΧΟΜΑΙ ΤΑΥ
ΤΗΝ ΤΗΝ ΝΟΜΟΦΕΣΙΑΝ·
ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ ΤΗΝ ΣΥΝΗ
ΦΕΙΑΝ· ΑΝΔΡΕΣ ΓΑΡ ΟΙ
ΝΟΜΟΦΕΤΟΥΝΤΕΣ ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΗΝ ΟΜΟΦΕΣΙΑ· ΕΠΕΙΣΑΙ
ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙΝ ΥΠΕΞΟΥ
ΣΑΝ ΔΕ ΔΟΥΛΑΣ ΤΑΤΕΙΚΝΑ
ΤΟΔΕ ΑΣΦΕΝΕΣΤΕΡΟΝ ΑΦΕ
ΡΑΝ ΕΥΤΟΜΕΙΑΣΑΝ· ΦΕΙΔΕΟΥ
ΧΟΥΤΩΣ· ΑΛΛΑ ΤΙΜΑΤΟ
ΠΡΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΡΑΣΟΥ·
ΗΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΟΛΗ ΠΡΩ
ΤΗ ΜΑΕΥΣΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ
ΕΝΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙΣ ΚΕΙΜΕΝΗ·
ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΙ ΚΟΛΟΤΩΝ ΠΡΑΓΗ
ΜΑΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑ
ΤΩΝ· ΟΜΟΙΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑ
ΘΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΣΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑ
ΚΟΝ ΕΠΙΣΚΟΛΑΣΕΙΝ· ΚΑΙ ΕΥΛΟ
ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΟΙΚΟΥΣ
ΤΕΙΧΗ ΩΝ· ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ ΔΕ
ΜΑΡΤΥΡΕΙΣ ΡΙΖΟΦΟΡΙΚΑΙΑ
ΡΑ ΤΕ ΤΟΙΣ ΟΝΤΩΣ ΝΟΜΟ
ΘΕΣΙΑΣ ΕΙΣΙ ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΝ
ΔΡΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ΕΙΣ
ΧΟΥΣΑΜΦΟΤΕΡΟΙ· ΕΙ
ΚΩΝ ΜΙΑ· ΝΟΜΟΣ ΕΙΣ
ΦΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ· ΑΠΑΣΤΑ
ΣΙΑΣ ΜΙΑ· ΟΜΟΙΩΣ ΕΖΑΝ
ΔΡΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΕ
ΓΟΝΑΜΕΝ· ΕΝ ΧΡΕΟΣΠΑ
ΡΑΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ ΤΟΙΣ
ΓΟΝΕΥΣΙΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ·

ΚΑΙΑΤΙΚΑΙΑΖΕΙΝΔΙΑΤΙΕ
ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΗΓΥΝΗΦΙ
ΣΙΝΗΜΑΦΟΒΗΤΑΙΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ·ΚΑΙΧΗΓΑΡ ΑΛΛΑ
ΚΑΙΟΑΝΗΡΙΝΑΠΕΡΙΕΠΟΙ
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ·ΚΑΙΓΑΡΧΕ
ΤΗΝΕΙΣΚΛΗΣΙΑΝΟΜΑΛ
ΟΠΔΕΤΙΚΑΙΠΡΟΣΦΙΛΟ
ΠΟΝΗΣΩΜΕΝΤΩΡΗ
ΜΕΓΕΓΡΑΜΜΑΙΚΑΙΕΣΤΑΙ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΕΞΕΤΑΖΕ·
ΚΑΙΤΥΧΟΝΑΝΕΥΡΟΙΤΙ
ΕΝΑΥΤΩΝΤΡΟΦΙΚΩΤΕ
ΡΟΝΔΟΙΚΕΙΝΟΤΟΠΑΡΑΙΤΕΙ
ΣΘΑΙΤΗΝΔΙΑΜΙΑΝΕΧΟ
ΤΑΥΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΜΕΝ
ΓΑΡΑΥΟΧΡΙΣΤΟΙ.ΔΥΟΙΝ
ΑΝΔΡΕΣ.ΔΥΟΙΚΑΙΓΥΝΑΙ
ΚΕΣ ΕΙΔΕΕΙΣΧΙ·ΜΙΑΙΣΕ
ΦΑΛΗΤΗΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣ·
ΚΑΙΜΙΑΣΑΡΞΗΔΕΥΤΕΡΑ
ΔΕΑΠΟΠΤΥΕΣΘΩ ΤΟΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΔΕΑΝΙΚΩΛΥΣΗ.ΤΟ
ΤΡΙΤΟΥΤΙΣΛΟΓΟΣ ΤΟ
ΠΡΩΤΟΝΝΟΜΟΣ·ΤΟΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ·ΤΟ
ΤΡΙΤΟΝΠΑΡΑΝΟΜΙΑ.ΤΟ
ΔΕΥΠΕΡΤΟΥΤΟΧΟΙΡΩ
ΔΗΣΒΙΟΣ·ΟΥΔΕΠΟΛΛΑ
ΕΧΩΝΤΗΣΕΙΣΑΙΣΙΑΣΤΑ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ·ΟΛΙΕΝ
ΝΟΜΟΣΙΣΑΤΑΠΑΣΑΝΑΙ
ΤΙΑΝΤΟΑΠΟΣΤΑΣΙΟΝΔΙ
ΔΩΣΙ·ΧΙΔΕ·ΟΥΚΑΤΑΠΑ
ΣΑΝΑΙΤΙΑΝ·ΑΛΛΑΣΥΓΧ
ΩΡΕΙΝΕΝΙΟΝΟΝΧΩΡΙ
ΖΕΣΘΑΙΤΗΣΠΟΡΝΗΣ.ΤΑ
ΔΑΛΛΑΠΑΝΤΑΦΙΛΟΣΟΦΕΙ
ΣΘΕΛΕΥΕΙ·ΚΑΙΤΗΝΠΟΡ
ΝΗΝ.ΟΤΙΝΟΦΕΥΓΕΙΤΟΓΕ

ΠΟΣ·ΤΑΔΕΜΑΛΙΣΤΑΚΑΤΑΤΟΝ
ΡΗΤΟΡΙΚΟΝΦΙΛΟΣΟΦΟΥΜΕΝ
ΜΑΛΛΟΝΔΕΙΚΑΣΤΕΡΕΙΤΕ
ΚΑΙΦΙΛΟΣΟΦΕΙΤΕ·ΟΣΟΥΤΟ
ΤΟΥΜΟΥΖΥΓΟΝΕΔΕΣΤΙ
ΣΟΦΗ ΕΑΝΑΠΟΓΡΑΦΗΣΙΔΗΤΙ
ΗΥΠΟΓΡΑΦΗΣ·ΑΠΟΙΣΟΥΣ
ΣΟΦΟΝ·ΚΑΙΜΕΛΛΟΥΣΑΠΡΟΠΕ
ΤΗΣΩΦΡΟΝΙΣΟΝ·ΑΝΕΦ
ΛΟΦΡΟΝΙΣΟΝ·ΚΑΤΗ
ΦΗΠΟΙΗΣΟΝ·ΕΛΛΑΔΑΝ
ΝΕΙΝ·ΕΠΟΤΟΝΑΛΕΤΡΟΝ·
ΣΥΝΕΤΕΡΟΝ·ΕΑΝΠΡΟΣΧΟΥΣ
ΑΙΣΚΑΙΡΟΥΣ·ΠΕΔΗΣΟΝ·ΕΑ
Ν ΟΦΘΑΛΜΟΝΑΒΕΤΕΡΟΝ
ΒΟΛΑΣΟΝ·ΜΗΤΕΜΗΝΔΕ
ΠΡΟΠΕΤΩΣ·ΜΗΧΩΡΙ
ΣΘΗΣ·ΑΔΗΛΟΝ ΤΟΒΟΣΙΝΔΥ
ΝΕΥΕΤΟΤΕΛΕΙΟΝ·ΗΤΟ
ΤΕΛΕΙΟΔΑΙΕΝΟΝ·ΗΤΗΝΗ
ΦΥΣΙΤΟΥΥΔΑΤΟΣΕΣΤΩ
ΣΟΙΔΙΑ·ΚΑΙΜΗΔΕΙΣΑΛΛΟ
ΤΡΙΟΣΜΕΤΑΣΧΕΤΩΣΟΙ
ΚΑΙΠΩΛΕΣΩΝΗΧΑΡΙΤΩ
ΙΣΑΙΕΛΑΦΟΣΣΙΦΙΛΙΑΣΟΛΙ
ΛΕΙΤΩΣΟΙ·ΣΥΤΟΙΝΥΝ
ΜΗΤΙΝΟΥΠΟΤΑΙΣΑΛΛΟ
ΤΡΙΟΣ·ΜΗΔΕΑΛΛΑΙΣΑΡΕ
ΣΚΕΙΝΕΠΟΥΔΑΖΕΜΙΑΛΛΟ·
ΗΤΗΣΗΓΥΝΑΙΚΙ·ΕΙΔΕ
ΑΛΛΑΧΟΥΦΕΡΗ.ΚΑΙΤΩ
ΣΩΜΕΛΕΙΝΟΜΟΘΕΤΕΙΣ
ΤΗΝΑΣΕΛΓΕΙΑΝΟΥΤΩ
ΜΕΝΟΣΠΡ·ΤΙΔΕΟΙΦΑ
ΡΙΣΑΙΟΙ·ΠΡΑΧΥΣΤΟΥΤΟΙΣ
ΟΛΟΓΟΣΦΑΙΝΕΤΑΙ·ΚΑΙ
ΓΑΡΙΣΚΑΙΑΛΛΑΤΩΝΙΚΑ
ΛΩΣΕΧΟΝΤΩΝΑΠΑΡΕ
ΣΚΕΥΗ·ΚΑΙΤΟΙΣΤΟΤΕ
ΦΑΡΙΣΑΙΟΙΣ·ΚΑΙΤΟΙΣΝΥ

Φαρισαῖος Φαρισαίου γὰρ
οὐκ ἔστι συγγενὲς ὄνομα· ἀλλὰ
καὶ ὁ τρόπος ἐργάζεται
οὕτω καὶ ἀσεβοῦσιν ἄλλα
καὶ ἄλλα καὶ ὁ Ἰούδας
καὶ ὁ Γυμνασίων· τὸν
προαιρεῖται μετὰ τούτων
πάντων λεγόμενον.

Τοῦνοι Φαρισαῖοι ἔβλαψεν
τὸν φήσι νέστιν ἀνὴρ
μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
συναφθῆναι καὶ μὴ
δὲ τοῦτο καταλαβὼν φά
σκων Φαρισαῖε τοῦ δεῖσθαι
φθῆναι πρότερον
δεῦρο ἐπίστασο· ἵνα καὶ
τὰς χηρείας ἐῶσι καὶ
τὰς ὀρφανείας καὶ τοὺς
ἀπροσδοκήτους· καὶ
φαλακρούστας· καὶ
τὰς ἀτεκνίας· καὶ τὰς
καὶ κοτεκνίας· καὶ τοὺς
ἀτελεῖς τοῖς οὖσι καὶ ἀκίνη
τοις· καὶ πᾶσαν τὴν πε
ρὶ τὰ ὑπάκουσμα δίαν
ἡτταμένην διάνοιαν· ἀμφότε
ρα γὰρ εἰπεῖν οἰκειότα
τον· συμφέρει γαμῆ
σαι καὶ γὰρ δέχομαι· τιμᾶ
σθαι καὶ γὰρ καὶ ἡσυχίαν
ἄγειν καὶ ἐν ἑκατέρῳ
ἀμείνων· συμφέρει
δὲ τοῖς μετρίοις· οὕτοις
ἁπλουστέροις καὶ πλέον
ἢ δὲ τὴν σάρκα τιμᾶν
βουλομένοις· ὅταν τὸ
τολμόμενον ὄγκος ἦ γά
μος καὶ συζυγία· καὶ πα
δαιδοχῆς ἕπου· καὶ
μία· καλὸς γάμος· πλεί

ονας παρέσχε τοὺς ἐρε
τοὺς τοὺς ὑπὲρ τοῦ
δεῖσθαι γαμῆσαι· ὅταν
δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ
ἐπείγον ἐκκόπτῃ τὸν
λόγον· ἐκεῖ μὴ ἐπιτρέ
χωμεν· ἐκεῖ μὴ ἐπιτρέ
χωμεν· ἐκεῖ μὴ ἐπιτρέ
χωμεν

ἐν κρόσσῳ τοῦ χρυσοῦ
περικεκλιμένη πεποι
κιλμένη. εἰ τοίνυν πρα
ξεσιν βίτε καὶ φ ε ωρικὰ
σι· καὶ ἡ ὑποζυγὸν ἐστὶ
τῷ χῷ· καὶ ἡ παρθένος
ὅλη χῷ· ἡ ὅλη ἀνὴρ πᾶν
τελῶς ἐνδέσμιος ω
τῶν κοσμίων· ἡ δὲ ἡδο
λως γίνεσθω τοῦ κοσμιό
τατος τοῦ ὑποζυγίου
τὸ ἱερὸς· τοῦτο πάντε
λέστη ἡ παρθένων ἀρτε
λῶν ἡ ἡρμοσμένη πολιτείαν
μετὰ τῶν ἀζύγων ἑτέρα
χθονὸς μὴ ἡ κατὰ τὴν ἐνεχθο
ἐν σαρκὶ· μὴ ἡ κατὰ τὴν
χθονὸς εἰς ὕλην· μηδὲ τὴ
ὕλην γὰρ μὴ φθορὰ ἀλλὰ
ἁγιαζομένης· ὁ φθορὰ
λὸς πορνεύων· ὁ ὑφ ὑ
λασσεται τὴν παρθένιαν
γλῶτταν πορνεύουσα·
τῶν ὄνων πρωϊμίτην ὑται·
ὁδὸς ἀτακτάβαινον
τες· ἐπικαλοῦνται νόσον
ἡ κίνησις ὑπ αἰνοῦσιν παρ
θένευε τῷ καὶ ἡ διὰ
νοια· μὴ ἐρεθίζεσθω· μὴ
πλανάσθω· μὴ τύπους
ἐν ἑαυτῇ φερέτω πορ
νείας ἔργων πράγματων·
καὶ ὁ τύπος ἱερὸς πορ
νείας ἐστί· μὴ ἐπιδώλο
ποιείτω τῇ ψυχῇ τὰ
μισούμενα· ὁδὲ εἶπε
αὐτοῖς· οὐ πάντες χω
ροῦσι τὸν λόγον ἀλλ οἷς
δέδοται· ὁρᾶτε τοῦ
πράγματος τὸν φιλόν;

μικρόν καὶ ἀχώρητον
εὑρίσκεται· πῶς γὰρ οὐ
κρεῖττον σαρκὸς τὸ εἰκ
σαρκὸς γενόμενον καὶ μὴ
γεννᾶν εἰς σάρκα· πῶς
γὰρ οὐκ ἀγγελικὸν τὸ σαρ
κὸς ἐνδεδεμένην. καὶ
κατὰ σάρκα ζῆν. ἄλλ εἰ
παντὸς φυσεως ψηλό
τερα· ἡ σαρξ τῶν οἰκοι
προσεδρεύει. ἀλλ ὅλον
ἐκ τοῦ πνεύματος γέγον
σὰρξ ἐβαρύνθη. ὁλοτελῶς
ἐπιτέρφουσιν· ἡ σὰρξ ἐλα
σον. ἀλλ ὅτε φοβεῖται
ὅλη τέτακται περὶ σωτῆ
παρθένε πίστιν· τοῦ
τοῦ παράντου καὶ ἀνδρα
γίνομένου καὶ ὑπανα
χῇ· καὶ ὑμνήσει σοι φα
νῆ τῶν ἀλλων ἀλλ.
ὅς ἀτοῖς πολλοῖς· ὑγιὴς
ὑπλοῦστος· ὑφρόνος·
ὑναυναστέα· ὑντοῦ θεοῦ
χρόνος καὶ συνοφείλε
λῶν φαντάζομένο
καλλος· χρόνου καὶ νό
σου παίγνιον· εἰ δὲ λήν
εἰς ἐνωσιν πρὸς φῶτα τοῦ
φιλτρου τὴν ἀνα
λιν· εἰ μὴ ἀνόσου εἴη
παθοφθορίενα· καὶ
τορέον· καὶ τὸ μένο·
καὶ τὸ ὁρώμενον· καὶ
τὸ ὁρατόν· ἀρατοῦ
τοῦ θεοῦ πρωθετῶν θ
καὶ εἰκτῶν βέλει καὶ τὸ
πνεῦμα φίου τοῖς καλλοι
κατέλαφθεν ὥστε
καὶ δύνασθαι λέγειν

ἐκ τοῦ νυλιφικοῦ δρα
ματος τρεῖς καὶ ἅ σματος ὁ
τι γλαυκασμοῦ εἶς καὶ ὅλον
ἐπιφυλλία; ὅρα τε
τὰ ἔμπερι λαμβανόμε
να τοῖς μολιβδαινοῖς ὁ
χετοῖς ῥεύματα. ὅτι
τῶν λίθων τὸ μὲν χωρεῖ
σφαῖρα καὶ προσεμφερές τι
τοσοῦτον ἐκβάλλει πολ
λαῖς τὴν ὕδατος φύ
σιν. ὥστε εἰς καὶ πρὸς τοῦ
πον χωρεῖν ἀεὶ τῶν κα
τὰ πίνων φούμενον
ὑγρῶν εἰς ἀπεφόρησε
τὸν πόρον. καὶ βλάπτων
συναφῶς. ἄπνων χω
ρήσεις· ὑγρῶν δὲ κατω
πήσεις· ὑγρῶν δὲ διαχυ
θέντων· ἄπνων δὲ συνε
λθόντων· μέχρις
ἂν καὶ χνοῦδος τὸν σον
πνυμφίον· ἀπρόσιτον
ἑαυτὴν σφόδρα τε καὶ
λογικὰ ἔργα καὶ βίων
καὶ διανοήματα καὶ κι
νήματι παντάχοθεν
ὁπόσα προσπερι ἔρραζε
ται σε· πάντα καὶ τάσκο
πεῖ· πόθεν βάλλει· πού τρ
σει· μήτε παραγυμ
νάσιον εὗρη καὶ πρὸς
πάντα ἕτοιμον· ὃ
σων κατάφαρκτα ἐρανὸρᾶ.
τοσοῦτον μᾶλλον ἐπι
λῶσαι φιλονεικεῖ· καὶ
γὰρ ἐσθῆτος λαμπρᾶς·
ὃς πὶ λοιπὸν περιφανεστέροι·
μὴ ὄφθαλμοῖς ὄφθαλ
μὸν ἐλίκετω· μήτε
λωτεγλωτᾶ· μήσυνί

τω· εἰ δὲ νυκτὸς λιπόνυξα
πωλεῖαν· τὸ γὰρ ἁρικατὰ
μέρος ὑφελκόμενον
καὶ ἐκλεπτόμενον· ἀνε
παίσθητον μὲν τὴν
πρὸς τὸ παρὸν ἕξιν βλά
βην ἐκ τὸ ἐσφαλλον
ἀεὶ τῆς καὶ σίας ἅπαντα
ὑπάντες φύσει χωροῦ
σι τὸ πλέον τοῦτον.
ἀλλ' οἷς δέδοται· τὸ δέ
δοται οὐ πᾶσιν οὐσίας. μη
δενὶ αἱρετικὸν πάθος
μηδὲ τὰς φύσεις εἰς ἀπα
γῆς· μηδὲ τοὺς χοϊκοὺς
καὶ πηλικοὺς καὶ τοὺς
μέσους· εἰσὶ γὰρ οὗτοι
τινὲς διαιρέμενοι κα
κῶς. ὥστε θοίεσθαι τοὺς
μὲν πάντα ἁπλῶς
γὰρ ἐσθῆτος λαμπρᾶς·
ὃς πὶ λοιπὸν περιφανεστέροι·
μὴ ὄφθαλμοῖς ὄφθαλ
μὸν ἐλίκετω· μήτε
λωτεγλωτᾶ· μήσυνί

τὸ δὲ ἐσώζομενης·
τοὺς δὲ οὐτωσὶ ἔχειν· ὁ
πως ἂν ἡ προαίρεσις ἀ
γηπρὸς τὸ χεῖρον ἢ βέλ
τιον· ἐπὶ τῇ δεῖ ὁτητα
μένη γὰρ ἄλλο ἄλλου μᾶλ
λον· ἢ ἔλαττον ἔχειν·
κἀγὼ δέχομαι· οὐκ ἀρ
κεῖ δὲ μᾶλλον τὴν ἐπὶ
τῇ δεῖ ὁτητα προ
τελείωσιν· λογισμὸν
δὲ εἶναι τὸν ταύτῃ
ἐκκαλούμενον· ἵνα
ἡ φύσις εἰς ἔργον προ
ελθοῦσα· καθ' ἃ περγαρ
λίφος πυρίτης σιδήρ
ου σφαῖρ· καὶ οὗτ
σιδηροσρίνεται· ὅτ
ἀκούσεσθαι ἐδόκει.

ΔΙΑΦΕΡΕΣΘΑΙ ΔΟΚΟΥΣΙΝ ΕΝΤΟΙΣ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΟΥΣΙ· ΚΑΙ ΓΑΡΟ
ΓΑΜΑΙ ΚΟΥΣΙΟΣ. ΟΥ ΤΟΥ ΦΕ
ΛΟΝΤΟΣ. ΟΥΔΕ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟ
ΝΤΟΣ. ΑΛΛΑ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΜΕΝΤΟΣ
ΦΥ. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩ ΟΥΝ ΤΟΙΣ ΤΑ
ΤΟΝ ΥΠΟΛΑΒΕΙΝ· ΕΠΕΙΔΗ
ΓΑΡ ΕΙΣΙΤΙΝΕΣ ΟΙ ΤΟΣΟΥΤ
ΜΕΓΑΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ ΕΠΙ
ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΣΙΝ.
ΩΣΤΕ ΤΟ ΠΑΝ ΕΑΥΤΟΙΣ ΔΟ
ΚΕΙΝ· ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΤΩΝ ΠΟΙ
ΗΣΑΝΤΙ ΚΑΙ ΣΟΦΙΣΑΝΤΙ·
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΤΟΥΣ
ΛΟΓΟΝ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΟΥΤΟΥ
ΟΛΟΓΟΣ· Ο ΤΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΛΕ
ΣΘΑΙ ΚΑΛΩΣ. ΔΕΙ ΤΑΥΤΗΣ
ΠΑΡΑΦΥΛΑΚΗΣ· ΑΛΛ
ΟΜΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΑΙ
ΡΕΙΣΘΑΙ ΤΑΔΕΟΝΤΑ· ΘΕΙ
ΟΝ ΤΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΘΥΔΩΡ ΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ· ΔΕΙ ΓΑΡ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΦΗΜΙΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΣΟΨΕΩΣ ΖΕΣΘΑΙ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΦΗΣΙΝ. ΟΥ ΤΟΥ
ΦΕΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥΤΕΣΤΙ·
ΟΥΧΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ ΦΕΛΟΝΤΟΣ
ΟΥΔΕ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΜΟ
ΝΟΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥ
ΜΕΝΟΥ· ΕΙΤΑ ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ
ΤΟ ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ ΠΑΡΑΦΥ.
ΤΟ ΠΑΝ ΕΙΚΟΤΩΣ ΑΝΕΦΗ
ΣΕΤΟ ΤΟΥΤΟΥΣ· ΟΣΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΜΑΣ· ΟΣΟΝ ΑΝ ΑΓΩΝΙΣΗ.
ΧΡΗΖΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΔΟΝΤΟΣ
ΤΟΜΟΣΤΕΦΑΝΟΝ· ΕΑΝ
ΜΗ ΣΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΟΙ
ΚΟΣ. ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΙΝΑ ΕΙΚΟΝΙ
ΣΑΝΤΑ ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ

ΑΥΤΟΝ· ΕΑΝ ΜΗ ΤΙΣΙ ΦΥ
ΛΑΞΗ ΠΟΛΙΝ. ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΙΝΑ
ΗΓΟΥΝ ΗΣΑΝ ΟΙ ΦΥΛΑΞ
ΟΝΤΕΣ ΑΥΤΗΝ· ΟΙΔΑ
ΦΗΣΙΝ. Ο ΤΙ ΟΥ ΤΟΙΣ ΙΣΟΥ
ΦΟΙΣ ΟΔΡΟΜΟΣ. ΟΥΔΕ ΤΟΙΣ ΔΑ
ΝΑΤΟΙΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. Ο ΥΤΕ
ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΗΤΤΗ
ΘΗΣΕΤΑΙ· ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΥΠΟ
ΟΥΝΤΩΝ ΟΙΛΙΓΩΡΗΣΕΙ
ΑΛΛΑ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΝΑ
ΓΚΗΝ ΠΕΡΑΣΑΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΕΙΣΙ
ΜΕΝ ΑΣΠΟΙ ΩΝ ΚΑΙ ΤΟΣΟΥ
ΤΟΙ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟ ΑΛΛΑΧΟΥ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΙΚΑΙΝΟΟΥ
ΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΑΝ ΑΣΙΚ
ΟΝ ΠΡΟΣΩΝΕΙΝΑΙ. ΚΑΙ ΤΟ
ΕΠΕΛΘΟΝ ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΜΕ
ΝΟΙΣ. ΙΝΑ ΤΟ ΝΕΛΙΟΝ ΠΛΟΥ
ΤΟΝ ΚΑΙ ΥΜΙΝ ΧΑΡΙΣΩ
ΜΑΙ· ΠΕΜΠΤΗ ΣΕΠΤΗΜΒΡ
ΤΩΝ ΝΥΜΦΕΒΕΔΑΙΟΥ.
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΝ ΤΙΠΑ
ΘΟΥΣΑ· ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ
ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥ
ΜΕΝΩΝ· ΠΛΗΝ ΣΥΓΚΕ
ΣΤΗΣΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ ΦΙΛ
ΤΡΟΥ. ΚΑΙ Ο ΦΕΙΛΟΜΕ
ΝΗ ΝΕΥΝΟΙΑ ΝΤΕΚΝΟΙΣ·
ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΜΙΡΣΕΥΣ ΠΛΑΓ
ΧΝΟΤΕΡΟΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ
ΛΕΓΩ· ΙΝΑ ΤΙΜΑΣΘΑΙ.
ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΩ ΜΙΡΑΣ·
ΗΤΤΗΣΕΝΟΥΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ
ΗΜΙΝ ΕΚΕΙΝΩΝ· ΕΝΑ
ΕΙΣΕΖΙΩΝΙΚΑΣΑΙ.
ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΞΑΡΙΣΤΕΡΩΝ
ΛΑΤΙΟΝ ΗΡ· ΕΡΩΤΑ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ· ΕΙΤΟ ΠΟ
ΤΕΡΟΝ ΑΝ ΤΑΙΣ

εἰ μὲ οὖν τοσοῦτον ἐνεῖναι δύναται
λεγόμενον καὶ τοῦτο
λογικὸν ἢ καὶ ὅσον ἤδη
ζατο· ἤδει γὰρ καὶ ἐκεῖνος
τῶν αὐτῶν τελεσιουργὸς
νους· ἀλλὰ μὴ δὲ τελείων
θῆσεσθαι μέλλοντας·
τί φησί; τὸ μὲν ἤδη ποτὲ
ριον πιόντας· τὸ δὲ ἐκ
φίσαι ἐκ δὲ ζίφου νικᾶν ἐξ
ριστερῶν· ὃ νικᾷ τις ἐ
λὸν φησὶ τοῦτο δοῦ
ναι· ἀλλὰ οἷς δέδοται· οὐ
δὲ νῦν ὑπὲρ ἐλαττόνων
οὐδὲ νόμος· οὐδὲ νό
λογος· οὐδὲ νῦν φιλοσο
φία· οὐδὲ νῦν τὸν πιστεύ
σαι· τὸ δὲ γρυπνῆσαι τὸ
χαμεύνησαι· τὸ πηγάς
στάζαι δάκρυον· τοῦ
των οὐδὲν ἀλλὰ κατα
τινα ἀποκλήρωσιν·
κὰν ἱερεμίας ἁγιάζεται·
κὰν ἄλλοι εἰκοσάκις τρα
λογοῦνται· φόβου
λαι μὴ κὰν ἀτοπόστις
εἰς ἐλεφιλόγελως· ὡς τὰς
ψυχὰς ἀλλαχοῦ πολιτεύ
σάμενος· εἰ τὰ τῶν
λα τοῦτων ἐνδεῖ
σις· καὶ εἰ στήσει κείνου
πολιτείας· τῶν μὲν
λαβόντων τὴν προ
φητείαν· τῶν δὲ κα
κρινομένων· ὅσοι
κὰν ὡς εὐσεβήσασιν·
λὰ εἰ πειδὴ τοῦτο τοῦ πο
λὰ εἰ μὴ λιάνατον
κὰν οὐκ εἰκὰν σιάστι
κὸν· ἄλλοι μὲν γὰρ πε

ρὶ τῶν τοιούτων ὁ δι
τὰ μὴ πάσχειν δε
μὲν τοιαῦτα ὑπὸ
ζεινὸν καὶ φαῦλον καὶ
τῶν καὶ οἷς δέδοται πρό
σωπον· τοῦτο οὐ νῦν ζη
οἷς· ὅτι τοιοῦτοι
ὁ νῦν μόνον παρὰ τοῦ πρ
εἰλήφασιν· ἀλλὰ καὶ ἐ
αὐτοῦ καὶ δέδωκασιν ἐκ
σιγὰ ρένου χοι· οἵτινες
εἰς χιλιάς μυρι ένου
χισθῆσαι τὰς ζήσ
σφόδρα δὲ οὐ λόμην ἂν
δρικὸν ὑπερ τῶν ἐν
νοῦν χων ἐχέμυθον εἰπεῖν·
μὴ νεγατὲ φρονέστε
οἷς φύσεως εὐνοῦχοι·
τὸ γὰρ τῆς σωφροσύνης
ἴσως κόν· οὐ γὰρ
ἥλωσεν εἰς βάσανον· οὐ
δὲ τῶν φρονεῖν δοκεῖ
μᾶσθ· ἡ διάτης πείρας·
τιμὲν γὰρ εἰς φύσεως
ἀγαθὸν ἁδοκίμαστον· τὸ
δ' ἐκ προαιρέσεως ἔπαινε
τὸν· τὶς πυρὶ χάρακτον
καὶ εἶν· τὸ γὰρ καὶ εἶναι ἐκ
φύσεως ἔχει· τὶς ὕδατι
τοῦ κατῶν φέρεσθαι·
τοῦτο γὰρ ἔχει παρὰ τοῦ
ἀναλογισαμένου·

Τὶς χιόνι τὴς φυχρότη
τος χάρις· ἢ τῶν λίων
τοῦ φαίνειν· φλέγει
γὰρ καὶ μὴ βούλεται
χαρίζονται τὸ βούλε
σθαι τὰ βέλτιόνα· χα
ρίζηται δὲ ἐὰν καὶ ἀζόμενο
λόμενος· πῶς οὐ σοι γένη

ΓΑΛΗΤΩΝΔΙΑΤΟΥΤΟΣΑΡ
ΚΟΣΕΞΑΙΣΧΡΙΕΝΟΣΠΝΕΥΜ
ΑΤΟΣΥΠΟΤΟΥΛΟΓΟΥ·ΕΑΝΟΥ
ΡΑΝΙΟΣΕΥΡΕΘΗΣΤΑΠΕΙΝΟΣ
ΓΕΓΟΝΩΣ·ΕΑΝΣΑΡΚΙΚΟΣΥΝ
ΔΕΦΗΣ·ΥΠΕΡΣΑΡΚΑΦΑ
ΝΕΙΣ·ΕΠΕΙΔΗΟΥΝΤΟΙΣΩ
ΜΑΤΙΚΑΦΡΟΝΕΙΝΟΥΚΕ
ΠΑΙΝΕΤΟΝ·ΑΛΛΟΤΙΔΑΙΤΩ
ΤΟΥΣΕΝΟΥΧΟΥΣ·ΑΙΠΕΡ
ΝΕΥΣΙΤΕΠΕΡΙΦΕΟΤΗΤΑ
ΧΩΣΟΥΖΕΥΧΘΕΝΤΕΣ·ΧΝ
ΜΗΔΑΤΙΜΑΣΗΤΕ·ΥΠΟ
ΠΙΣΤΕΛΕΙΟΥΜΕΝΟΙ·ΜΗ
ΟΛΙΟΤΙΜΟΝΕΑΥΤΟΙΣ
ΤΟΠΝΑΠΟΙΗΣΗΤΕ·ΕΙΕ
ΤΙΑΝΟΙΣΗΡΕΣΙΣΟΝΟΠΑΥ
ΛΟΣΦΗΣΙ·ΧΥΔΟΥΛΟΣΟΥ
ΚΑΝΗΜΙΝ·ΕΙΚΤΙΣΤΙΣΛΙΑ
ΤΡΕΥΟΝ·ΟΥΚΑΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΩΝΟΜΑΖΟ
ΜΗΝ·ΕΙΣΤΙΓΑΡΟΧΡΙΣΤΙ
ΑΝΟΣΤΙΜΙΟΝ·ΟΥΧΟΤΙ
ΘΣΟΧΣ;ΕΙΜΗΤΟΥΤΟ,ΩΣ
ΑΝΟΣΠΑΦΩΦΙΛΙΑΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΣΥΓΚΕΚΡΑΜΕΝΟΣ
ΚΑΙΤΟΠΚΑΙΠΕΤΡΟΝΤΙ
ΜΩ·ΑΛΛΟΥΚΑΚΟΥΩΠΕ
ΤΡΙΑΝΟΣ·ΚΑΙΠΑΥΛΟΝ·
ΠΑΥΛΑΠΟΣΔΕΟΥΚΗΚΟΥΣΑ
ΟΥΔΕΧΟΛΑΙΠΑΡΑΛΑΜΩΝ
ΟΝΟΜΑΖΕΣΘΑΙ·ΠΑΡΑΘΥ
ΓΕΓΟΝΩΣ·ΟΥΤΩΣ·ΕΙΜΗΕ
ΟΤΙΘΝΥΠΕΙΛΗΦΑΣ·ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟΙΣΑΛΗΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ·
ΚΑΙΚΑΛΟΙΟΙΚΑΙΛΕΓΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΝΤΩΟΝΟΜΑΤΙ·Η΄ΤΩΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΙ·ΕΙΔΕΟΤΙΣΤΕΡ
ΓΕΙΣΧΝ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΕΖΑ
ΤΟΥΣΙΚΑΛΗ·ΟΥΔΕΠΛΕΟΝ

ΜΕΜΕΙΓΑΥΤΟΥΤΟΥΤΩΝΠΑΛ
ΑΙΩΝΚΑΙΝΩΝ·ΑΛΛΑΠΟ
ΤΙΝΟΣΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ
ΗΠΡΑΓΜΑΤΟΣΤΙΘΕΝΤΕΣ
ΟΡΑΤΕΤΟΥΣΠΕΡΙΤΑΣΙΗ
ΠΟΔΡΟΜΙΑΣΕΣΠΟΥΔΑΙΚΟ
ΤΑΣΤΟΥΤΟΥΣ·ΟΙΑΠΟΤΩΝ
ΧΡΩΜΑΤΩΝΟΝΟΜΑΖΟΝ
ΤΑΙΚΑΙΤΩΝΜΕΡΙΔΩΝ·
ΑΙΣΥΝΕΣΤΗΣΑΣΙΝ;ΟΥΔΕΙΣ
ΔΕΪΣΤΕΤΑΟΝΟΜΑΤΑΙΚΑΝ
ΕΓΩΜΙΜΕΡΩ·ΕΙΟΥΤΩΣ
ΑΚΟΥΕΙΣΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΚΛΗ
ΣΕΣΘΑΙΜΗΠΡΟΣΕΤΟΡΙΑ
ΚΑΝΕΠΑΥΤΗΚΑΛΛΩΠΙ
ΖΗ·ΕΙΔΕΟΤΙΘΝΥΠΕΙΛΗ
ΦΑΣ·ΔΕΙΖΟΝΤΟΙΣΕΤΕΡΟΙΣ
ΩΣΥΠΕΙΛΗΦΑΣ·ΕΙΚΤΙ
ΣΘΗΣΟΜΕΝ·ΕΠΕΙΚΑΙΝΥΝ
ΛΑΤΡΕΥΕΙΣΤΗΙΚΤΙΣΕΙ
ΠΑΡΑΤΟΝΙΚΤΙΣΤΗΝ·ΕΙ
ΚΤΙΣΘΕΙΣΑΤΟΠΝΑΤΟΑΓΙ
ΟΝ·ΜΑΤΗΝΕΒΑΠΤΙΣΘΗΣ·
ΚΑΙΤΟΙΟΜΕΝΔΥΟΜΕΡΕ
ΣΙΝΥΠΑΙΝΕΙΣ·ΜΑΛΛΟ
ΔΕΟΥΔΕΕΚΕΙΝΟΙΣ·ΤΩ
ΔΕΕΝΙΠΑΝΤΕΛΩΣΚΙΝ
ΔΥΝΕΥΕΙΣΥΠΟΦΟΥΛΙΑΡ
ΓΑΡΙΤΗΝΕΝΑΕΙΝΑΙΤΗ
ΤΡΙΑΔΑ·ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ
ΟΜΟΙΟΝΟΝΚΑΙΙΣΟΝΣΤΙΛ
ΒΟΝΤΑ·ΟΤΙΑΝΠΑΘΗ
ΤΟΥΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥΗΠΑΣ
ΤΟΥΛΙΘΟΥΧΑΡΙΣΘΗΣ
ΝΙΣΤΑΙ·ΟΥΤΩΣΟΤΑΝΑ
ΤΙΜΑΖΗΣΥΝ·ΙΝΑΤΙ
ΜΗΣΘΗΣΠΡΑ·ΟΥΔΕΧΕΤΑΙ
ΣΟΥΤΗΝΤΙΜΗΝΕΠΑ
ΤΙΜΙΑΤΟΥΥΙΟΥΟΠΩΣ
ΟΥΔΟΖΑΖΕΤΑΙ·ΕΙΣΟΘΟΣ

κηρύγματος· βούλεσθε μικρόν τι
τῶν λόγων προσκαρτερήσω μοι, ἵνα
κόρον λάβητε τῶν εἰρημένων· πλὴν
ἡμεῖς γε τοσοῦτον λόγον ποιη-
σόμεθα ὅσον ἂν ὑμῖν οἱ τῆς ἀ-
ξίας ἐπιτρέπωσιν· καὶ οἱ θαυμάσιοι
οὗτοι ἀπόστολοι φησίν· οἵτινες ἐκκοι-
λάνθησαν οὕτως· καὶ
εἰσὶν ἀθαύμαστοι οἵτινες ἐθαυ-
μάσθησαν παρὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν οἵ
τινες ἐαυτοὺς ἀλάτους
ἐποίησαν οὐρανίων ὠνίων· ὅθεν μοι
δοκεῖ χωρεῖν, ὡς ἔστιν· θέλω εἰπεῖν
τῶν σωμάτων λόγους, τοῦ
τῶν διὰ τῶν σωμάτων τε-
λοῦντας· τὸ μὲν γὰρ μείζων σω-
ματικῶν ἀθυμούντων ἦν τὸν λόγον,
τυχὸν μικρόν τε καὶ λίαν ἀδυνάτους,
καὶ ἀξίους λόγου· θέλω δὲ ἡμᾶς
ὑπενοῆσαι τῆς τοῦ πνεύματος ἀξίους· θέλω
δὲ τοίνυν οἱ μὴ ἐκ φύσεως, μαθεῖν
τὸ ἀγαθόν· φύσει δὲ ὅταν φῶ,
οὐκ ἀπὸ μέρους τῶν πεφυκότων, ἀλλ'
ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· τῶν προσπεποκα-
λυμμένων τῆς δεισιδαιμονίας, καὶ τῶν εἰσερ-
χομένων ἀπούσων τὸ σκότος τῆς δε-
ισιδαιμονίας· εἰσὶ τινες, οἷς ὁ λόγος
καθαίρεται τῶν παθῶν ἐκτόμων· τού-
τοις ἡ πρόνοια εἶναι τοῖς ἀπὸ τῶν ἀ-
γρίων ἀθυμοῦσι, ὅταν ὁδη-
γοσκολοκόσχοπος ἀληθῶς ἐκεῖνος
οὗτος ἱερός· καὶ τὸ μὴ ἀπρ-
όσμαθον ὑπενόησαν· ὡς
τὸ ἔκκλυμον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν· τῶν πικλώσων φροσύνων
ἀνυμνητόν· ἐπαινῶ καὶ τοῦτο τὸ ἀ-
νοῦμαι· καὶ λίαν ὑπαινῶ, τοῦτο
δὲ δηλαδὴ καὶ ὁμοίως καὶ τοῖς
ὁσομηνοῖς· ὅτι οἱ μὴ καλῶς ἐδέξα-
μεν· οἱ δὲ καλῶς ἐδέξαντο
καὶ εἰσὶν οἵτινες ἀθυμοῦσιν ἐαυτοῖς,
διὰ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀγρίων· ἄλλοι δὲ
δηλαδὴ καὶ ἐν μὴ ὀκτὼ τυχόν, ἐαυτῶν
δηλαδὴ καὶ μὴ ὀκτὼ ἐπαινέτοι δὲ δηλαδὴ καὶ
ὀκτὼ δὲ δεξάμενοι μέρος δὲ οὐ· ὀκτὼ δὲ
δεξάμενοι πῦρ· οὐ πῦρ βύθιος· ὀκ

ὅσα φράσει ἐστὶ πρᾶ, τοσοῦ-
τον ἂν ἦν τοῦ ἔχουσι μὴ, μὴ ὅτι
πρᾶγμα· εἰ δὲ καὶ τοῦτο δόξει
τοῖς ἔχουσι μὴ δεξαμένοις πάτημα
λύτρας, οὕτως οὐδὲ πυρὸς πάτημα
τοῦ ἔχουσι δεξαμένοις· εἰ πάτημα
ἔστι τὸ πρᾶτον ἄηδον, οὐδὲ
τοσοῦτον τῶν ἡμῶν ὄχλος· εἰ γὰρ
μὴ ὡς ἔχοις ἐκ τοῦ πρᾶς, ἀλλοίως κ
τοῦ αὐτοῦ πρᾶς· ἢ τὸ πᾶν τίμιον·
ἢ τὸ ὅλον ἀτίμαστον· ἵνα ἀκόλου-
θος ᾖς, σε αὐτῷ τυπαίνης· οὐ
δήπου μοι σοὶ τὸ δεῖν μισεῖσθαι
ὅλον ὅλῳ ἡδύ μοι εἶναι σε βούλο-
μαι· ἀλλὰ καθὼς βούλομαι· σύπνω
θητῷ παιδεῖ· ἀλλ' ὡς καὶ ἔχοντων
μισοῦντων· μελοσείσμεθ', καὶ
εἰ μὴ ἀποίμην· μήπος ὡς ἐγκύπτη
τυχόν· ἀλλὰ τοῦτο ὡς φιλάνθρωπος
φανήσομαι· ταῦτα ἀλλὰ τοῖς ἀνοή-
τοις, ἵνα πρὸς θάτταν σοφρονῶσιν·
ὃ γὰρ μὴ πορισῶμαι μᾶλλον ἁμαρτία,
ὥρνεία καὶ μοι εἰ λέγεται, ἀλλ'
καὶ ὅτι οὐκ ἠμάρτες· καὶ μᾶλλα
μὴ πορίσῃ τὸ δεῖνα τῷδε αἰσχύ-
νην· ἵνα ἀκόλουθος ᾖς· τὸ μὴ ἔχειν
ὡς ταὐτὸν εἶναι ἄλλοτον, ἢ ἀπ' οὐ χ
μὴ λύπην καλεῖσθαι· γένεσθε τῶν
τῶν ἀνδρῶν· ὀφείλω ὑμῖν ἀνδρικὴν
φθεγγήσασθε· φύγετε τὰ ἐγωϊκὰ
ἡδυπαθῆ· μὴ ἐσθίετε τῆς τοῦ ἀγαθοῦ
τοῦ ὀνόματος, τὸ αἰσχρὸν τοῦ

ὑπόκοπος. ὁ κάλλος τῆς τοῦ
τὸ διδάσκειν πρὸς τὴν φαντασίαν αὐτῶν
ἀλλὰ τοὺς λόγους κινήσασθαι
ἀλλὰ τοὺς ἀκούοντας τοῦ καλοῦ διὰ
τῆς τοῦ αἱρεῖσθαι ἁπάντας, σαυτὸν
δικαιοῦσθαι τὴν ἡδονήν. σαυτὸν δὲ ἔτι
μᾶς. ἐξέτεμες τῆς καλιᾶς. τὰ ὀρτύ-
για τῆς καλιᾶς χωρίσας. τὸ σαυτὸν
δεῖν ἐκ τῶν τῆς ἀρετῆς, ὡς τὸ κα-
σκευὴν ἀλλ' ὡς ἀτοῦσι γραφεῖσθαι τὴν
περὶ τὰ ἱερὰ φοράν. διὰ τοῦτο ὅπα
κῶ τὸν ἀνοῦσμεν. καὶ τοὺς μᾶλλον
τῶν ἄλλων. ὅλως μέρος χωρεῖν, χω
ρεῖν τῶν. ὧν βούλει δεῖσθαι μέρι δια-
κὴ ἐπακολουθῆσαι σοὶ ὧν διδασκάλων.
κὴ ἧκοῦσαι τοῦ διδασκάλου. ἐμὲ
αἰσχρὸν μόνον, μὴ τὴν δὴν αὐτὰ πά-
θη. περὶ δὲ τοῦ τὴν δὴν αὐτὰ παθεῖν,
μηδὲν διαφέρου. καὶ ὁ διδάσκων
πλάσμα δοῦ, καὶ σύτεγον ἀσκεῖ δῆ.
καὶ τὸ ὁ διδάσκαλος δρᾶν ἀσκητὴν ἀ
ρίν. καὶ τὸ γράψαι σοῦ τὸ καλόν, κάλον
ὅμοιόν σοι. μόνον σκέμμα μὴ
αὐτοῖς τῶν παθῶν. μὴ περὶ ἀσκεῖ
δεῖ, ὡς φύσει ἀθλητὴν ἀλλ' μόνον ἀκολ
δοῦμεν τῇ ἐκκόμι. μόνον αἰδῶμεν
τὸ δὲ κίτρον. σκέμμα τάσωμεν
καὶ ἀδῆ, σκέμμα καὶ τὰ τύχα.

τοῦτ' εἰπὼν ἐπέβαλε τὰ βλέφαρα
τῷ Π. καὶ δεηθεὶς ἀφεθῆναι αὐτῷ
καὶ διδάσκων παιδεύειν καὶ
σῦ· καὶ συγγνώμης εἰκεῖ
σθαι· καὶ παρέδιδασκεν
λοσάρπασιν τὴν χάριν
καὶ τὰ γεγενημένα σοντο
καλὰ ἢ καλὰ πόλιν οἰκῶν
ἐστι παρὰ τῶν
λειπὲν αὐτὸ γε τῶν πλα
φῶν· καὶ πιστιζάπη
κρίσαν ἀνωφυομένο
χλη· καὶ ὁμοπαίσολογ
λεν τὴν εἰκόνι· καὶ νό
λιλων μεθ' ἁτοαρχέτ
πον· ἐκτείνει καὶ τὰ
ψυχικὰ ὅσων γὰρ σῦ
χη τιλεῖν τερόν σῶ
ματος. τοσοῦτῳ τιμῆ
ν τερον εἶκα θαρσεῖ ψυχῆ.
πεῖν· εἶδεν τοὺς ὧν
ματος καθαρίστων ἐ
παινετῶν σκοπεῖ καὶ οἱ
ποσον ἢ τῆς ψυχῆς εἶλεῖ
ζωντε καὶ ὑγιλοτέ
ρα· ἐκτείνει τὴν ἀρεῖ
ανεῖν ἀσεβειαν· ἐκτε
λεῖ νετην σαβελλίου κα
κοδοξίαν· καὶ τεσυνά
γηςπλέον· ἢ καλοῦσι·
χη· καὶ τεδιελεῖς καὶ σε·
καὶ τεεἰσεῖν προσωπον
συνέλιστατρία· καὶ
τεέργασηι τρεῖς ἄλλοβι
ότρεῖας φύσεων·
καὶ τοὐπεβαίνε τοῖς κα
λῶς νοουμένοις· καὶ
πατρίαις καλῶς διαιρου
μένα· ὅταν προσω
πων· ἄλλα καὶ ἢ φεότη

τος δὲ αὐτὰ καὶ λαϊκοῖς νοήμα
σι τῶν· ταῦτα δεσπρε
σβυτέροις ἐν τελλομαι
ταῦτα καὶ τοῖς ἄρχειν
πεπιστευμένοις· δεῖ
σκατε τῶν λογίων πατέ
ρων τὸ σοῖς τοῦ αὐθαίρε
τως ἐστὶ φυγὴ καὶ μεγαφρο
νομέπισχεῖν καιροῦ
χειαν ἰσθάσαι· ἰσαΐσκλο
πῆναι ὧν φρονῆσαι· πολ
λῶν διάλογιέυσεβειαν
νομοφέτησαι καὶ ὑγιῆ
λόγον χαρίσασθαι· οὗτο
σοῦτον δὲ λόγος ἀν
ἡκεσται· πολεμῶν ὧν
περτῆς ἀγάστριάδος·
ὅσον τὸ πρόσταγμα· ἐὰ
ἐπισκοπὸς ζητοῦσι κα
κῶς ἐχόντας· ἐὰν δὲ ἢ
φῆς διὰ ψυχορρεῖ νοις· ἐὰν
τοὺς φονεύτας ἐπέχοις·
ἐὰν ἡκῶν ἐις τὸ φονεύ
εσθαι· λέγω δὲ οὐτον
σωματικὸν θάνατον
ἀλλὰ καὶ τὸν ψυχικόν·
πᾶσα γὰρ ἁμαρτία· θά
νατός ἐστι ψυχῆς· μὲ
χριτοῦτων λόγος ἐστὶ
τῶν· λοιπὸν δὲ ἐστῶν ὧν
περτῶν συνελπλυθό
τῶν ἐν ψυχῇ· ἄνδρεσσ
μόνοις καὶ γυναῖξὶ σὰρ
χομένοις τε καὶ ἄρχον
τες· πρεσβύτας καὶ νε
ανίσκοις μεταπαρθέ
νων· πάντεν οσὶ λι
κίας· πᾶσαν λιὲν φέρε
ται ζημιαν τὴν εἰς

χριστα. τιμιε ων κα
τα. ενπαιδεχιεφεκιο
ποι. τιν θεοτητα χη
λιόυμενοι· προσκυ
νω πρα· προσκυνω το
υν· προσκυνω τοπα
τοχριον· αλλα ονδεπρο·
σκυνόυμεν. ετω καιπρο
παντων ο ταυτα λεγω·
ετω καιμετα παντας
καισυμπασιν· ενα υτ
των χω καιφω ημων
ω η δοξα καιτο κρατος
εις τους αιωνας αμην:

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΖΕΝΙΑΝΑΓΑΖΕΠΙΒΡΕΨΟΝ ΚΥΡΙΕ ΦΩΣ ΣΟΥ

Φάρασσόμενος δὲ καὶ
ἀπορήσας τὸ λεγόμενον
ὑπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἀλο-
γίαν τοῦ τοιούτου θεωρήμα-
τος καὶ τὴν ἀκολου-
θίαν ἀπιστήσας τὰς
ἀκριβεῖς ἐρωτήσε-
ις. εἰς ἀναίρεσιν ἔρχε-
ται τοῦ λεγομένου
ἀναποδείκτως περὶ
τοῦ· ἐρωτήσεις δὲ ἀναι-
ρετικὰς καὶ χρείαν οὐκ
ἐπαγούσας· πᾶσα δὲ λογι-
κὴ τοπικῶν ἐρωτήσε-
ων μέρος. ἐπαρτείσθω
εἰς φαίνεται τὰς ἀποκρίσεις
καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ μὴ ὑπὸ
προσέχειν ἐρωτῆ-
σαι παραβάσου· τοιόνδε δὲ
περὶ τοῦ δεῖν· ὥστε
νατροπομπεῖν πρὸς
καὶ ὑγιὰ καὶ ἀρίστου πνεῦ
μα ἢ φύσις· ἢ μὴν πρότε-
ρον ἄλλον ἢ φύσιν καλοῦσιν ἢ
τερον δὲ πάλιν τρίτον ὑγι-
ές· εἰ μὲν γὰρ ἀ-
πλῶς· πῶς τὸ πρεῖ-
πον δείξεται τῶν ἐρωτήσε-
ων μὴ ὄντων ἐπαρτεῖσθαι
εἰς φαίνεται τὰς ἀποκρίσεις
καὶ μὴν ὑπὸ τοῦ μὴ ὑπὸ
προσέχειν ἐρωτῆ-
σαι παραβάσου· τοιόνδε δὲ
περὶ τοῦ δεῖν· ὥστε
νατροπομπεῖν πρὸς
καὶ ὑγιὰ καὶ ἀρίστου πνεῦ
μα ἢ φύσις· ἢ μὴν πρότε-
ρον ἄλλον ἢ φύσιν καλοῦσιν ἢ
τερον δὲ πάλιν τρίτον ὑγι-
ές· εἰ μὲν γὰρ ἀ-
πλῶς· πῶς τὸ πρεῖ-
πον δείξεται τῶν

Τοσαραπλοῦν λεγομένου
δεῖ καὶ ἁπλῶς λεγομένου
δεῖ ἁπλοῦν ὑπομιμνῄσκο-
μαι τὸ ἀναγκαίτερον εἶναι.
καὶ πλειόνων λεγομένων ὑπὸ
βάλλεται· τὸ δὲ τέλειον
λεγόμενον πάντως· πᾶ
σα ἀποδεῖξις· εἴτοι
ἁπλῆ τοῦ ἐξ ἀνάγκης
τοιοῦτον ἢ φύσις περὶ τ
τῶν ὁμοιομερῶν
ὁμοιομερῶν
ἰδέσεις· εἰδὲ τῶν ὁμοιο
μερῶν ἁπλῶν ἰδέσεις
εἰς· καὶ δεῖ τοῦ ὁμοιο
μερεῖς ἔσεσθαι· τοῦ ὁμοιο
εἰδέσεως ἁπλοῦν· ἐν
φύσει ποδῶν ἔχεται
τρισὶ γὰρ ἐν τοῦ πρά
γματος ἢ φύσις· πᾶν
τὰ προσήκασσε φάσεις
ὧν τὰς ἀποδείξεις
τὰς ἁπλᾶς ἀκριβῶς
παραστήσεις λόγος· οὐ
πίστεως ἀποδείκτου
φαντασίαν· ἀπορία
τῆς ἀποδείξεως ἀλό
γως πρὸς ἐχόμενος· οὐ
δὲ λυσιφανῶν παλαιῶν
μαρτυρίαις· τὸ ἀφο
τῆς πεπαφήσεως ἐν
τοῦ καλύπτειν πειρ
μενος· ἀλλὰ ζητήσε
ως ἀκριβοῦς κατὰ πά
σει· καὶ λογισμῶν ὁρ
φότητι· τὴν τοῦ φε
υρημάτος πίστεων
εἰς τοῦ συμφανεσπρο
φέλιενος· ἀτρεμῶν
ποιήσιμον λόγος· ἐπι

ἑκάστη τῆ ψυχῆ καὶ τὸ
νεῦρον τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς
νοερὸν τῶν πάντων τὴν
ἀπ᾽ αὐτῶν νόησιν τῶν νοη
τῶν καὶ κυρίως ὄντων ἰδέαν
ἔχειν καὶ φύσει
κεν· ἀλλ᾽ ἐν μὲν τῷ νοερῷ
σίᾳ χωρὶς διὰ τὸ ἀνα
γκαῖον· ἐν δὲ τῇ νοη
τῶν ἐν μέθεξιν τῶν
ἀληθείας ἐστὶν γνω
μας· οὐ διαιρετὸς ἐστι
καὶ μονοειδὴς· ἡ θεία
τὲ καὶ ἀμέριστος τοῦ κρεί
τονος οὐσία· πρὸς δὲ τὸ
χρήσιμον τῆς τῶν με
τεχόντων ψυχῶν
τῆς· καὶ μεριζόμε
τοῖς σώμασιν τοῖς
ἀνθρώπων ἑκάστη
ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν νοη
ζωογόνον εἰδέναι δὲ καὶ
λογικὰς· τοὺς τῆς
ἀληθείας ἐστὶν γνω
νας ὧν ἀδιαίρετός ἐστι
καὶ μονοειδὴς· ἡ θεία
τὲ καὶ ἀμέριστος τοῦ κρεί
τονος οὐσία· πρὸς δὲ τὸ
χρήσιμον τῆς τῶν με
τεχόντων ψυχῶν
τῆς· καὶ μεριζόμε
τοῖς σώμασιν τοῖς
ἀνθρώπων ἑκάστη
ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν νοη
ζωογόνον εἰδέναι δὲ καὶ
λογικὰς· τοὺς τῆς
ἀληθείας ἐστὶν γνω
νας ὧν ἀδιαίρετός ἐστι
καὶ μονοειδὴς· ἡ θεία
τὲ καὶ ἀμέριστος τοῦ κρεί
τονος οὐσία· πρὸς δὲ τὸ
χρήσιμον τῆς τῶν με
τεχόντων ψυχῶν
τῆς· καὶ μεριζόμε
τοῖς σώμασιν τοῖς
ἀνθρώπων ἑκάστη
ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν νοη
ζωογόνον εἰδέναι δὲ καὶ
λογικὰς· τοὺς τῆς
ἀληθείας ἐστὶν γνω
νας ὧν ἀδιαίρετός ἐστι
καὶ μονοειδὴς· ἡ θεία
τὲ καὶ ἀμέριστος τοῦ κρεί
τονος οὐσία· πρὸς δὲ τὸ
χρήσιμον τῆς τῶν με
τεχόντων ψυχῶν
τῆς· καὶ μεριζόμε
τοῖς σώμασιν τοῖς
ἀνθρώπων ἑκάστη
ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν νοη

τὸν χεῖρον βέλτιον
ἕως τε ἂν ἀλλοιωθῇ
νεότερα γένηται ὑπὸ
πονδρικὰ ὑπὸ φορτικὸς
οὗτος καὶ κοινὸν ἁπάν
ἡ μὴ λόγος διαίρετις
μένες τῆς προενερ
καὶ ἐνέπνευσε ψυχῆς· καὶ
ταῖς ψυχαῖς δὲ τῶν ἀλόγ
ων ἐνῶν οὐδὲν ἧττο
ἐν ταύτῃ στατικαί.
καὶ εἰ ἡ μὴ χωρίζο
μενος τοῦ ποιεῖν
ρεσκόμενος ἐνεργεῖν
ἀεὶ ἀλλὰ διαιρε
αὐτῶν δὲ καὶ τῶν ἡ
μετέρων ψυχῶν
ἐργαζόμενος. οὗτος μοι
ποιεῖ καὶ τὸν νῦν τοῦ πρὸ
μὴ χωρισθέντα πω
ποτε· καὶ τοῦτο δὲ
πάλιν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὁμοίως ἐν τῶν ὧν τῇ
ἐν ὑμῖν
σαρῶς ἐστὶ μετὰ ζῳ
νῶν καὶ ἐν φυτείας
καὶ ψυχῆς· διαίρεσιν ἐ
πονοήθη καὶ τινι κω
τομὴν, οὔτως οὐδὲ
τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ
ρος· τοῦ ὑπερ ἐνεργείων
τομὴν ἢ διαίρεσιν ἐ
πονοήθη καὶ ποτε
διότι τῶν νοητῶν
ὡς ἐφαπτὰ καὶ φύσεως.
ἀδιαίρετος φύσις
ἡ καὶ ὁ ὑπερ οὐσίας
ἐνεργείας καὶ ψυχῆς.
ἐπὶ τοῦ ὑπερ ἐνεργείας
ἐνεργείας καὶ ψυχῆς
ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ὑπερ

τυρεσφαιδιατοπλα θ· εἰσκαὶ
λεωλιατοῦ· ἁπλοῦντε
καὶἁμερές· ἀλλ' ἤλιε μὲν ἀ
κτὶεἰσυνήπται τῶν κυ
κλων, τοῦμὲνπλανᾶσθ
κυκλος· διὸ ὀντισὸφθαλ
μὸς ποταμὸς ὀπίσθεν
χεῖ τῶν πάντα τὰ ἁπτῖ
νας· κατὰκλυσμοῦσῶς
περτινας φωτὸς ἡ
μῖν ἐργαζόμενος· καὶ
πελαγίζων ἀφροσύνη
διακοσμῆσιν· οὕτων
δὲ καὶοἱομένοι τινες τὸ
πρὸς ἀκτῖνες· ἀπεστα
λκέναι φῆλιας· ὁ τεφρὸ
γωδεὶς· καὶ τὸ πνᾶτο
ἄριον· ὡσπερ γὰρ ἀπτὸ
φωτὸς ἀκτῖνες ἁλε
ρίστον ἔχουσι κατὰ φύ
σιν τὴν πρὸς ἄλληλα
σχέσιν· οὕτε τοῦ φω
τὸς χωρίζονται· οὔτε
ἄλληλων ἀποτέμνον
ται· καὶ μεχρισημῶν
τὴν χάριν τοῦ φω
τὸς ἀποστέλουσιν· τὸ
αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ
σπρὸς ἥλιος καὶ τὸ
πνᾶτο ἄριον ἡδίδυ
μος τοῦ πρὸς ἀκτῖς· καὶ
μεχρισημῶν διακο
νεῖται τὴν ἀλη φείας
τοφῶς· καὶ τῶν πρὸσυ
νημμένων ται· ὁντρόπο
δὲ καὶ ποτίνος ὕδα τῶν
πηγῶν· νέκταρεῖῶδες
ἀφ· ὁ ποιῶν προϊέμε
νος ὕδωρ· συμβαίνει
ρεῦμα τι παμπληθὲς

καὶ ρέον ροπὴ κατ' ἀχε
τον εἰς ποταμοῦ εἶδος
τῶν ῥευμάτων τελεῖν
σθαι· μιᾶνε ζένος ὁ φθαλ
μοῦτῆς πηγῆς τὴν
ροὴν εἰ ἀρχῆς ἐσχηκὸς·
διῤῥυτος δὲ τῶν πο τα
μῶν ἑκάστου τῶν προϊέμε
νων δοκεῖ· καὶ τῆς
πηγῆς φέρεται ἀεὶ
κρᾶν τὴν γονᾶρ
χὴν τῆ ἀεὶ προστιθε
μένης τροφῆς·
συμμιγῆ ἔχει
παραπλησίως σύνεσι καὶ
ὁ τῶν ἀφώνων ἁπάν
των φθόγγος τῆς ἀλη
φείας πρωτοπρώτον
αἴτιον τῆς ζωῆς·
καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας
φυτόν· ὑπὸ τῆς ἀεὶ ζω
ῖας πηγῆς· διῤῥυτον
τινα τοῦ τε γυ καὶ τοῦ
ἁγίου πνς· τὴν μὲν
τὴν εἰς χαρὰν ἀπο τε
λοῦσαν χάριν· ὁ ὑπ' ἀν
τρόπου φθόγ

ἐις τὴν οὐσίαν ἀναλλοίως·
ὑπαρχόντων ὑπὲρ τῆ
τινα διὰ τὴν ὡς εἰκὸς
ἐκείνων ἀφιξιν. καὶ
μὲ χρείαν ὧν πρόσε χ̄
ρησαν. καὶ τὸ ὑπὲρ οὗ ἕ
ἧττον ἀχώριστον καὶ
θεϊκὸν καὶ ἱερὸν
γὰρ ὡς ἔφαμεν ἔζαρ
χης. ἢ τῶν κρειττόνων
νων φύσις· πλείστα
κις ὑπὸ μικρῶν τιμιώτα
τε δυνάτων ἡττᾶται
καὶ πλείονα τῶν μειό
νων. προσαποδείξῃ
ἐναργῆ. τὴν σὰ νῦν καὶ ὁ
πατὴρ πρὸς καὶ ὑμᾶς καὶ
τοὺς ὑπὲρ σωτηρίας.
ὁντρόπον ἐχειν ἀντὶν
ὑπολαμβάνειν δεῖ ἀλ
λ' ἐπειδὴ σοί τε καὶ τοῦ
σοῖς παραπλησίοις ῥᾳ
ζόλιγων τὰ πλείστα
κατάλαμφάνειν. τοῦ
του χάριν ἐνταῦθα περὶ
περὶ τούτου στῆσαι
τὸν θεωρήματος δὴς
σιν ὑποθησόμεθα λόγον:

Ν ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝΤΟΜΑΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΟΠΛΟΓΙΚΟΝ·
ΤΟΠΛΕΟΝΑΣΤΡΟΦΥΛΙΚΟ·
ΤΟΙΒΙΟΣΧΟΝ·ΤΟΕΠΙΦΩ
ΝΗΤΙΚΟΝ·ΤΟΝΑΕΤΟΝ·
ΤΗΝΠΝΕΥΜΕΙΔΗΣΙΝ·ΕΠΙ
ΚΕΙΡΙΕΝΗΝΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣ·
ΟΕΣΤΙΤΗΝΑΠΑΡΑΠΑΥΛΟΥ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΝΤΟΥΑΝΟΥ·
ΤΟΝΕΠΙΚΑΦΕΖΟΜΕΝΟ·
ΤΟΝΠΡΑ·ΤΟΔΕΠΝΑ·ΤΟ
ΠΝΑΤΟΑΓΙΟΝ·ΤΗΝΔΕ
ΝΕΦΕΛΗΝ·ΤΟΝΥΝ·ΑΠΟ
ΒΟΡΡΑΔΕ·ΑΠΟΤΗΣΕΙΣΑΓΩ
ΓΙΚΗΣΕΠΙΤΑΙΚΡΕΙΤΤΟ
ΝΑΟΔΕΥΟΝΤΑ·ΦΕΡΟΥΣ·
ΔΙΑΤΟΦΩΤΙΖΕΣΘΑΙ·
ΠΥΡΑΔΕΔΙΑΤΗΝΠΑΙΔΕΥ
ΣΙΝ·ΤΟΕΞΑΣΤΡΑΠΤΟΝ·
ΟΤΙΕΙΣΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΩΝ
ΑΙΣΟΛΑΣΕΙΣ·ΤΟΔΕΙΣΕΙΣΑ
ΦΑΡΜΕΝΟΝΤΗΣΨΥΧΗΣ·
ΠΛΕΙΣΤΡΟΝΛΕΓΕΤΑΙ·ΣΗ
ΜΕΙΟΤΕΟΝ·ΟΤΙΤΟΤΟΥ
ΑΝΟΥΟΜΟΙΩΜΑΠΡΟΠΕΤΕ
ΤΑΙ·ΠΑΣΑΔΕΗΛΟΓΙΚΗ
ΦΥΣΙΣ·ΠΤΕΡΟΥΜΕΝΟΝ
ΕΣΤΙΤΕΤΡΟΙΣΠΝΙΣΣΟΥΣ·
ΣΥΣΦΙΓΓΟΥΣΙΔΕΑΛΛΟ
ΛΟΥΣ·ΔΙΑΤΟΙΣΟΜΩΝΥΜΟΙΣ
ΚΑΙΤΗΝΟΜΟΙΟΝΟΙΑΝ·ΧΕΙΡ

ΔΕΑΣΟΥΥΠΟΚΑΤΩ·ΕΤΑ
ΤΟΕΥΤΑΚΤΟΝ·ΤΟΔΕΣΥΤΕ
ΡΕΩΝΜΑΤΟΣΤΕΣΣΑΡΩΝ·
ΤΡΙΝΔΕ·ΔΙΑΤΕΝΕΙΡΗΝΗ
ΚΑΙΔΙΑΦΩΝΙΚΗΝΤΗΝΠΡΟΣ
ΤΗΝΜΕΣΗΝΥΠΟΤΟΥΤΟΥ·ΣΑΠΦΕΙ
ΡΟΣΤΑΛΑΠΟΡΡΗΓΤΑ·ΙΣΟΥ
ΣΤΑΛΛΟΣ·ΤΟΚΑΘΑΡΣΙΚΑΙ
ΛΑΛΟΝ·ΟΡΘΟΦΩΝΟΤΑΤΟΝ·
ΔΙΑΤΟΒΑΣΙΝΟΝΚΑΙΛΙ
ΜΝΙΟΝ·ΠΥΡΡΙΧΙΟΣ
ΣΥΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ·ΟΥ
ΧΙΧΑΡΜΟΝΙΚΑΙΔΑΣΥΤΕΡΟΝ·
ΦΕΡΕΤΟΣΔΕ·ΔΙΑΤΟΤΕΛΟΣ
ΤΗΣΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ·ΤΟΥ
ΧΝΟΣΔΕΤΩΝΕΠΤΑΜΕΤΡΩΝ
ΩΝΣΥΜΦΩΝΟΣΥΜΜΕΤΡΟΣ
ΣΧΟΥ·ΔΙΑΤΟΓΕΩΤΡΟΧΟΝ·
ΩΝΔΕΑΙΚΥΚΛΟΣ·ΣΤΡΟΓΓΥ
ΛΟΝ·ΔΙΑΤΟΙΣΚΑΛΛΙΣΤΟΝ
ΤΩΝΣΧΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΕΙΔΟΣΔΕΤΩΝΤΡΟΧΙΩΝ·
ΩΝΣΥΜΦΩΝΟΣΥΜΜΕΤΡΟΣ·ΑΡ
ΙΣΤΟΝΟΜΟΝ·ΑΝΕΠΑΙ
ΣΘΗΤΟΝΔΕΩΣΕΙΔΟΣΤΟΥΒΕ
ΖΕΙΣ·ΩΣΕΙΣΑΥΞΑΝΟΥΝΤΑ
ΤΟΟΛΟΝΤΟΥΦΩΤΟΣΜΗ
ΕΧΟΝΤΑ·ΑΛΛΩΣΕΙΔΟΣΤΟ
ΒΕΖΕΙΣΟ·ΕΣΤΙΤΗΣΑΣΤΡΑ
ΠΗΣ·ΕΑΝΔΕΜΕΝΑΠΑΡ
ΤΙΣΗΤΟΟΛΟΙΩΜΑΤΟΥ
ΑΝΟΥ·ΚΥΡΙΕΥΕΙΤΩΝ·
ΟΛΩΝΑΝΩΝ·ΕΟΔΕΜΗΤ
ΕΠΑΝΤΙΟΝΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
ΕΧΕΙΤΟΛΕΩΝΤΟΓΑΥΡΟ·
ΤΟΕΥΤΟΝΟΝ·ΗΝΔΙΚΑΙΩΣ
ΑΥΤΩΝΧΡΗΣΙΜΕΦΑ·ΤΟ
ΔΕΡΜΟΣΧΟΝ·ΗΝΔΕΟΝ
ΤΕΩΣΕΠΙΦΥΛΛΟΜΕΝ·
ΗΣΑΪΔΑΣΛΕΓΕΙ·ΑΓΙΑΣΕΙΣΥ

[illegible]ΠΥΡΙΚΑΙΟΜΕΝΩΝ·
ΛΙΘΟΣ ΦΥΣΙΚΑΙΔΙΑΦΟΡΟΣ ΛΕ
ΙΣΤΡΩΝ. ΤΑΡΑΜΜΩΝΟΥΔΕΙ
ΤΑΙΚΟΛΑΣΕΩΣ· ΛΙΘΟΣ ΦΥ
ΣΙΚΑΙΚΑΤΩΠΥΡ· ΤΑΓΕΝΕ
ΣΕΩΣΠΡΑΓΜΑΤΑ· ΤΑΥΤΑ
ΔΕ. ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΔΕΙΤΑΙ·

ΤΟΠΙΝΑΠΡΩΤΟΝΕΞΑΙΡΕΙ
ΣΚΑΘΑΙΡΟΝ ΕΙΤΑΤΟΥΣΚΑΘ
ΚΑΘΑΡΘΕΝΤΑΣΕΙΣΤΟΥ
ΤΟΥ· ΤΟΠΥΡΙΚΑΘΑΙΡΕΙ·
ΤΟΔΕΦΕΓΓΟΣ·ΧΡΙΣΤΟΝ
ΤΕΛΟΣ· ΤΟΙΑΥΤΑΙΓΑΡ
ΔΙΚΟΛΑΣΕΙΣ·ΕΙΣΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ
ΟΥΡΕΟΥ·ΤΟΥΤΟΝΥΠΟΚΕΙ
ΜΕΝΟΝΥΠΟΜΕΝΩΣΒΟΥΛΕ
ΤΑΙΚΑΙΩΣΕΝΔΕΧΕΤΑΙ
ΤΗΝΤΕΧΝΗΠΟΙΕΙΝ·ΩΣΠΕΡ
ΟΘΕΑΓΑΘΟΣΚΑΙΣΟΦΟΣ·
ΑΛΛΟΥΧΩΣΠΑΘΗΤΙΚΟΣ·ΟΥ
ΤΩΣΚΑΙΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ·Ε
ΠΕΙΔΗΑΠΛΟΥΣΚΑΙΑΣΥΝ
ΘΕΤΟΣ·ΗΜΙΝΕΣΤΑΡΕΥΝΟΜΕ
ΝΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ. ΟΥΧΟΥ
ΤΩΣΕΣΤΙΝ·ΕΔΙΚΑΙΩ
ΘΗΝΑΙΣΟΦΙΑΝΑΠΟΤΩΝΗΤΕ
ΙΚΗΜΕΝΩΝΑΥΤΗΣ·ΤΟΥΣΣΟ
ΦΩΤΑΤΕΙΚΑΛΕΓΩΝ
ΚΑΙΠΑΛΙΝΑΥΤΟΣΑΥΤΟΙΣ
ΟΣΙΝΦΡΗΣΙΝ. ΕΝΤΩΙΣΟ
ΦΩΤΕΡΟΙΕΙΣΙΝΥΙΟΙ
ΤΟΥΑΙΩΝΟΣΤΟΥΤΟΥ.
ΥΠΕΡΤΟΥΣΥΙΟΥΣΤΟΥΣ
ΤΟΣ·ΕΝΤΩΙΓΕΝΕΣΘΑΙΤΩ
ΥΙΟΥΣΦΩΤΟΣΛΕΓΩΝ·
ΤΟΥΣΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΝΓΝΩΣΙΝ· ΚΑΙΗΜΑΣ
ΦΥΣΕΙΤΕΙΣΝΑΟΡΓΗΣΟΥ
ΤΟΙΣΚΑΤΑΦΥΣΙΝΛΕΓΩ·
ΑΛΛΟΤΙΕΝΑΛΗΘΕΙΑΝ

ΤΟΥΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣΟΥΧΥ
ΧΑΝΟΥΣΙΝΟΙΑΜΑΡΤΑ
ΝΟΝΤΕΣ·ΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥ
ΙΟΥΔΑΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. Ο ΤΙΟ
ΥΙΟΣΑΠΩΛΕΙΑΣ·ΑΠΩΛΕΙ
ΑΣΑΕΑΥΤΟΝΥΙΟΣΓΙΝΕΣ
ΘΑΙ·ΤΟΥΤΑΤΗΣΑΠΩΛΕΙΑΣΠΕ
ΠΡΑΧΕΝΑΙ·ΗΣΑΪΑΣ. ΕΤΕ
ΣΙΤΡΙΣΙΓΥΜΝΟΣΚΑΙΑΝΥ
ΠΟΔΕΤΟΣΛΕΓΕΙΝ·ΤΟ
ΜΙΜΟΣΕΦΑΣΙΜΕΤΑΤΟΥ
ΚΟΥΣΑΙΤΩΝΧΡΗΣΜΩ
ΤΟΥΘΥ·ΚΑΙΟΣΕΡΙΑΤΑ
ΣΘΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΝ
ΔΡΕΙΣΕΙΣΠΟΙΗΣΑΙ·
ΚΑΘΑΥΓΜΑΤΙΣΕΡΗΜΙ
ΣΕΩΣΕΣΤΩΣΕΝΤΟΠΟΙΣ
ΑΓΙΟΙΣΦΑΣΙΝ. Ο ΤΙΟΝΑΟΣ
ΟΕΝΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ·ΟΠΟ
ΔΟΛΙΟΦΘΕΙΣΕΤΑΙΥΣΤΕΡΟ.
ΩΣΤΟΝΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ
ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΥ
ΥΠΟΙΟΥΔΑΙΩΝΧΥΕΙΝΑΙ
ΚΑΙΚΑΘΕΣΤΩΣΟΜΕΝΟΥ.
ΚΑΙΑΔΟΞΟΝΤΟΣΟΛΗΣΤΗΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΕΙΝΑΙΒΑ
ΣΙΛΕΩΣ·

ΖΕΙΔΕΕΠΕΡΙΜΙΛΙΑΤΟΥ·
ΚΟΣΜΟΥ· ΚΑΛΕΥΓΜΙΑ
ΓΑΡΕΣΤΙΤΗΣΕΡΗΜΙΑΣΩΣ
ΩΣ· ΛΕΓΟΝΤΑΙΟΙΤΡΕΙΣ
ΠΑΙΔΕΣΟΙΕΝΒΑΒΥΛΩΝΙ
ΚΑΤΑΤΗΝΚΑΛΙΝΟΝ.
ΠΑΙΔΕΣΕΙΝΑΙΤΟΥΕΖΕ
ΚΙΟΥ· ΚΑΙΕΖΕΚΙΗΛΟ
ΛΟΓΕΓΕΝΗΣΘΑΙΠΡΟΤΕ
ΡΟΝΕΡΕΜΙΟΥ

ΕΥΡΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥ
ΡΟΥ.

ΑΔΕΛΕΓΕΙΣΟΛΟΜΩΝΟΤΟΥ
ΔΑΔΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΠΡΟΦΗ
ΤΟΥΠΑΙΣ·ΑΠΑΣΗΤΗΤΟΥ
ΘΥΕΙΣΙΑΝΣΙΑ·ΠΑΡΑΠΑΝ
ΤΑΣΑΝΟΥΣΒΑΣΙΛΕΥΣΕΒΕΣΤΑ
ΤΟΣ·ΚΑΙΠΡΟΦΗ
ΤΗΣΣΟΦΩΤΑΤΟΣ·ΩΣΚΕ
ΝΑΚΑΙΑΝΟΝΗΤΑΤΑΤΩΝ
ΑΝΩΝΠΡΑΓΜΑΤΑΤΕΚΑΙ
ΣΠΟΥΔΑΣΜΑΤΑ·ΟΣΑΑΝΦΡΟ
ΠΙΝΑ·ΟΥΤΑΡΕΧΕΙΤΙΣΕΙ
ΠΕΙΝΟΦΕΛΟΣΤΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΟΝ·ΑΠΕΡ
ΑΠΟΙΠΕΡΙΓΗΝΕΡΠΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙΣΩΜΑΤΙΚΑΙΨΥΧΑΙΣ
ΕΙΣΤΕΛΕΣΑΙΣΠΕΥΔΟΥΣΙ·ΤΩ
ΜΕΝΠΡΟΣΚΑΙΡΩΝΗΤΤΗ
ΜΕΝΟΙ·ΑΝΩΤΕΡΩΔΕΤΩΝ
ΑΣΤΡΩΝΤΩΝΓΕΝΝΑΙΩ
ΤΗΣΕΥΧΗΣΟΜΜΑΤΙ·ΟΥ
ΔΟΤΙΟΥΝΙΣΑΤΙΔΕΙΝΒΟΥ
ΛΟΜΕΝΟΙ·ΚΑΙΚΑΤΑΤΡΙ
ΒΕΤΑΙΟΤΩΝΠΑΝΩΝΒΙΟΣ
ΗΜΕΡΑΜΕΖΗΜΕΡΑΣ·ΚΑΙΩ
ΡΩΝΙΚΑΙΕΝΙΑΥΤΩΝΠΕ
ΡΙΟΔΟΥΣ·ΗΛΙΟΥΤΕΔΡΟΜΑΣ
ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΟΥΣ·ΤΩΝ
ΜΕΝΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΩΝ·
ΤΩΝΔΕΥΠΑΠΑΙΡΟΝΤΩΝ·
ΕΟΙΚΕΝΔΕΤΟΠΡΑΓΜΑΧΕΙ

ΚΑΙΑΡΡΩΝΠΑΡΟΔΩΝ·ΑΛΛΕ
ΤΡΙΤΩΝΘΑΛΑΣΣΙΩΝΕΡΠΟ
ΝΤΩΝΒΥΘΩΝ·ΣΥΝ
ΤΑΡΑΧΩΠΟΛΛΩ·ΙΣΑΙΤΑ
ΑΛΕΠΙΔΙΑΝΟΥΣΥΠΟΦΥΓΕ
ΓΟΝΟΤΑ·ΑΛΕΘΟΙΤΑΥΤΑ
ΟΙΟΝΤΟΑΠΟΓΗΣΓΕΝΝΑ
ΣΘΑΙ·ΤΟΕΣΤΙΝΑΠΕΜΑΙ·
ΤΟΑΥΤΗΝΕΣΤΑΝΑΙΤΗΝ
ΓΗΝ·ΤΟΤΟΝΗΛΙΟΝΑΠΑ
ΣΑΝΑΥΤΗΝΕΚΠΕΡΙΙΟΝ
ΤΑ·ΠΑΛΙΝΕΙΣΤΟΝΑΥΤΟ
ΠΕΡΙΤΡΕΧΕΙΝΟΡΟΝ·ΚΑΙ
ΤΑΠΝΕΥΜΑΤΑΩΣΕΑΥΤ...
ΤΟΥΣΤΕΠΟΤΑΛΙΣΤΟΣΟΥΤΟΣΕΙΣΘΑ
ΛΑΣΣΑΝΕΚΔΙΔΟΝΤΑΣ.
ΚΑΙΤΟΥΣΑΝΕΜΟΥΣΕΜΠΙ
ΠΤΟΝΤΑΣ.ΜΗΝΑΝΑΓΚΑ
ΖΕΙΝΑΥΤΗΝΥΠΕΡΒΑΙ
ΝΕΙΝΤΑΑΥΤΗΣΜΕΤΡΑ.
ΜΗΔΕΑΥΤΟΥΣΠΑΡΑΝΟ
ΜΕΙΝ·ΚΑΙΤΑΜΕΝΩΣ
ΕΙΣΤΟΥΤΟΝΙ,ΣΥΝΤΕΛΟΥ
ΤΑΝΜΙΝΤΟΝΒΙΟΝ,ΟΥ
ΤΩΣΑΡΑΡΕΙΝ·ΤΑΔΥ
ΠΑΝΩΝΕΠΙΤΕΧΝΩΜΕ
ΝΑΡΗΜΑΤΑΤΕΚΑΙΠΡΑ
ΓΜΑΤΑΜΕΤΡΟΝΟΥΣΕ
ΧΕΙ·ΚΑΙΛΟΓΩΝΠΟΛΥΣ
ΜΕΝΟΜΙΛΟΣ·ΟΝΗΣΙΣΔΕ
ΟΥΔΕΜΙΑΑΠΟΤΗΣΠΕ
ΠΛΑΝΗΜΕΝΗΣΦΛΥΑ
ΡΙΑΣ·ΑΛΛΑΑΠΛΗΣΤΟΝ
ΕΣΤΙΤΟΤΩΝΑΝΩΝ
ΦΥΛΟΝ.ΠΡΟΣΤΕΤΟΛΕ
ΓΕΙΝ.ΠΡΟΣΤΕΤΡΕΤΕΡΟΥ
ΛΕΓΟΝΤΟΣΑΚΟΥΕΙΝ
ΕΤΙΔΕΙΣΑΙΤΟΟΜΜΑΣΙΝ
ΕΙΣΑΙΟΙΣΕΙΣΑΣΤΑΤΩΝ
ΠΑΡΑΠΙΠΤΟΝΤΩΝΟΡΑ

γλίχεσθαι· καὶ τιθέντες
τοὔστερον. ὅπερ οὐκ ἦν
δυνατὸν τελεσθῆναι. τὸ πρᾶξαι
προσήκων· τὴν αἰτίαν·
τοῦ δὲ ἐπιὼν εἰς πεῖραν
ἐλθόν. ὅτου οὐκ ἄξιον
σοφὸν εἶναι ἄξιον· ἑαυτῷ με
γαρόμενοι· οὐδὲν ὅτι δὰ
εἰπόντες. πρόσφατον ἢ
καινὸν ἀναλογιζόμενος
εὑρήσει· πάντα δὲ τοῖς πα
λαιογνώστοις· ὥσπερ
δὲ τὰ πρότερα ἀλλοθι ἐκέ
κρυπται. οὕτω καὶ τὰ
ἐνεστῶτα εἰς τοὺς με
τέπειτα χρόνους ἀμαυ
ρωθήσεται· καὶ οὐκ αὖ
τος χιδιάζων τάδε τὰ
νῦν ἐς κλησιάζων. ἀλ
λὰ πάλαι βασιλεία ἐν Ἕλλη
σιν Ἱεροσολύμοις πε
πιστευμένων. ἣ πάντων
ἁπάντα φρόντιστα
ζητήσασα δι' ἐλαχίστης
νεως· καὶ σοφὰ κατα
νοήσασα τὴν περὶ τῶν
φύσιν ἅπασαν ποικίλ
ταῖς ἰδέαις ἀνθρώπων ἀφ
δὲ δὸ ταῦ πόθεν εἰς ἐμὲ πῆξις·
ἄλλοτε ἄλλοι καὶ κατὰ τοὺ
προφάσεις ἐγκαλινδού
μενοι ἑστόλισθε ἐπι
πνεύματος δὲ ἄλλοι κό τῷ
καὶ ἀμούσῳ· τὰ κατὰ πά
ντα ἀπλανῶς. ὡς τε
κἀπὶ ἐμοὶ τὰ δικαι
ῶσαι· ἄλλα δὲ ἐν φυ
λάττεσθαι τὸ παράπαν.
ὅσοι τὰ κατὰ ἀνουσπρά
γματα κατειλαφέν

ἀτοπία· λογισάμενος γὰρ
πότερ' ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν
ἰσάριθμος εἰς ὢν ἅπαντα
εἶναι τότε τῶν πρὸ ἐ
μαυτοῦ γέροντων ἐ
γὼ σοφώτερος. ἐγὼ
παραβολαστέον εἶναι
ἰσάριθμα πραγμάτων φύσεις
ὧν ἡ φέρουσα τὴν ἀλλωσὲ πὶ
τοῦτο φέρεσθαι καὶ
σοφίαν ἐμὲ γνῶσιν ἐ
πέσθαι γνῶσιν δὲ πόνος
ἐπακολουθεῖν
οὕτω δὴ τοῦτο οὕτως
ἔχειν νομίσας ἐγὼ ἐν
ἑτέρᾳ δὲ ἀνδρὶ
πεσὼν βίου καὶ ἑκὼν
ναὶ μὲν ἐμὲ μαυτὸν τρυ
φῆ· πεῖραν δὲ λαβεῖν ἡ
δονῶν ποικίλων· νῦν
τοίνυν συνῆκα· ὡς τὰ
τοιαῦτα μάταια σύμ
πάντα· καὶ γέλωτα λίε
ἐκ τῆς φερόμενον ἐπεχό
μενον δὲ πρὸς τὸ σωφρο
νεῖν ἐσκόλασε· πικρῶς
πιτίμησάμενος· λογι
σάμενος δὲ ὅτι ψυχὴ
δύναται εἶναι λεφυ
σικὴ καὶ ῥεπούσαν ὥσπερ
οἶνον σώματος φύ
σιν· ἐγκρατεύεσθαι δοῦ
ναι ἐπὶ φυλάκην· ἐρρω
μένην

ΕΥΑΛΙΑΝΤΑ ΘΕΑ ΖΙΑΓΑΣΤΑ
ΝΟΜΙΖΕΤΑΙ· ΘΗΣΩΝΤΕ
ΥΠΕΡΥΦΗΛΩΝΑΝΘΡΩΠΩ
ΣΕΙΣ. ΚΑΙ ΦΥΤΕΙΑΣΑΜΕΠΕ
ΛΩΝ· ΕΤΙΔΕΠΑΡΑΔΕΙΣΩ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣ ΚΑΙΠΑΝΤΟΙ
ΩΝΔΕΝΔΡΩΝΙΚΑΡΠΟΦΟ
ΡΩΝΙΚΤΗΣΕΙΣΚΑΙΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΣ· ΟΠΟΥΔΕΙΚΑΙΔΕΖΑ
ΜΕΝΑΙΜΕΓΑΛΑΙΠΡΟΣΥΨ
ΠΟΔΟΧΑΣΥΔΑΤΩΝΙΚΑΤΕ
ΣΚΕΥΑΣΘΗΣΑΝ· ΕΙΣΔΑΦΙ
ΛΗΝΑΡΔΡΙΑΝΤΩΝΦΥ
ΤΩΝΑΠΟΝΕΝΕΜΗΜΕΝΑΙ·
ΕΡΙΕΒΑΛΟΜΗΝΔΕΙΚΑΙΟΙ
ΙΚΕΤΩΝΠΑΝΤΟΦΟΡΑΠΟ
ΤΑΣΙΚΑΙΦΕΡΑΠΑΙΝΑΣ· ΑΛ
ΛΟΥΣΜΕΝΕΧΩΦΕΝΙΣΤΗ
ΣΑΜΕΝΟΣ. ΑΛΛΟΥΣΔΕΙΚΑΙ
ΠΑΡΕΜΑΥΤΩΓΕΝΕΘΛΙ
ΚΑΡΠΩΣΑΜΕΝΟΣ· ΖΩΩΝ
ΔΕΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝΑΓΕΛΑΙ·
ΠΟΛΛΑΙΜΕΝΒΟΥΙΚΟΛΙΩΝ.
ΠΟΛΛΑΙΔΕΠΟΙΜΝΙΩΝΥ
ΠΟΤΙΝΕΜΗΝΗΛΦΟΝΕ
ΖΟΥΣΙΑΝ. ΠΑΡΟΝΤΙΝΟΥ
ΤΩΝΠΑΛΑΙΘΗΣΑΥΡΟΙ
ΔΕΧΡΥΣΟΥΤΕΙΚΑΙΑΡΓΥΡΟΥ
ΠΡΟΣΕΡΡΕΟΝ· ΔΟΡΥΦΟΡΟΥΣ
ΤΕΛΜΟΙΚΑΙΔΑΣΜΟΦΟΡΟΥΣ
ΤΟΥΣΑΠΑΝΤΩΝΒΑΣΙΛΕΙΣ
ΠΕΠΟΙΜΕΝΩΝ· ΧΟΡΟΙΤΕ
ΣΥΝΕΙΣΡΟΤΟΥΝΤΟΠΑΝ
ΠΛΗΘΕΙΣ. ΑΡΡΕΝΩΝΤΕ
ΘΗΛΟΥΙΚΑΙΘΗΛΕΙΩΝ. ΕΙΣ
ΤΗΝΕΜΗΝΤΕΡΨΙΝ
ΠΑΝΑΡΜΟΝΙΟΝΕΙΣΠΟΝ
ΤΩΝΩΔΗΝ· ΣΥΜΠΟΣΙΑ
ΓΕΛΗΝΙΚΑΙΟΙΝΟΧΟΟΥΣ
ΕΙΣΤΟΥΤΟΑΠΕΤΑΖΑΤΗΣ

ΤΡΥΦΗΣΕΜΕΡΟΣ. ΕΞΕΙΚΑ
ΤΕΣΟΥΣΕΝΟΥΣΑΝΩΝ
ΕΞΕΙΛΕΓΜΕΝΟΥΣ· ΟΥΔΑ
ΚΑΤΑΛΕΓΕΙΝΕΧΟΙΜΙ·
ΤΟΣΟΥΤΟΝΥΠΕΡΕΒΑΛΛΟ
ΤΟΥΤΟΙΣΤΟΥΣΕΠΡΟΘΕΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΑΣΙΑΠΑΣΙ
ΕΙΤΑΣΥΝΕΒΑΙΝΕΝ. ΤΑ
ΜΕΝΤΟΙΣΟΦΙΣΜΑΣΙΝΕ
ΛΑΤΤΟΥΣΘΑΙΠΑΝΥ
ΝΕΙΝΔΕΤΑΤΙΣΟΥΚΑΓ
ΘΗΣΕΠΙΘΥΜΙΑΣ· ΠΑΝ
ΤΙΓΑΡΟΦΘΑΛΜΩΝ
ΤΕΔΕΛΕΑΣΜΑΤΙ. ΚΑΙ
ΚΑΡΔΙΑΣΙΝΑΙΣΡΑΤΟΙΣΟΡ
ΜΑΙΣΕΦΙΕΙΣΠΑΝΤΑΧΟ
ΘΕΝΠΡΟΣΠΙΠΤΟΥΣΑΙΣ·
ΗΔΟΝΩΝΕΠΙΣΙΝΕΜΙΝ
ΤΟΝΕΙΣΔΕΔΩΙΚΩΣ. ΚΑΙ
ΠΑΣΑΙΣΤΡΥΦΑΙΣΔΕΙΛΑΙ
ΑΙΣΤΙΝΕΜΙΑΝΤΟΥΕΓΚΑ
ΤΕΔΗΣΑΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ· ΟΥ
ΤΩΓΑΡΔΙΟΥΔΕΝΦΥ
ΜΗΣΕΙΣΕΙΣΔΥΣΠΡΑΓΙΑ
ΤΗΝΕΧΟΥΣΑΝ. ΩΣΕΤΑΥ
ΤΑΔΕΜΕΝΕΙΝΑΙΚΑΛΑ.
ΤΑΥΤΑΔΕΜΟΙΠΡΟΣΗΚΕΙ
ΔΙΑΠΡΑΤΤΕΣΘΑΙΝΟΜΙΖΕΙ·
ΕΙΤΑΠΟΤΕΑΝΑΝΗΨΑΣΕ
ΓΩΝΚΑΙΑΝΑΒΛΕΨΑΣΚΑ
ΤΕΙΔΟΝΑΠΕΡΕΙΝΧΕΡΣΙΝ
ΕΙΧΟΝ. ΜΟΧΘΗΡΑΤΕΟ
ΜΟΥΚΑΙΠΑΓΧΑΛΕΠΑ·
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣΟΥΚΑΡΚ
ΘΟΥΠΟΙΗΜΑΤΑ· ΟΥΔΕ
ΓΑΡΟΤΙΟΥΝΥΠΑΝΘΡΩ
ΠΩΝΕΙΡΗΜΕΝΟΝ. Α
ΠΟΔΕΙΣΤΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΟΝ
ΚΑΤΑΦΑΙΝΕΤΑΙΚΑΙ
ΠΕΡΙΕΠΟΥΔΑΣΤΟΝΟΡΘΩ

λογισμῶν· συναγωγὴ λόγ-
ου σοφίας· ἀλλ' ἐπιστήμη
γὰρ λόγου καὶ τέχνη φρό-
νησις καὶ ἕξις τῶν ἀν-
θρωπίνων ἀγαθῶν· ἀρε-
τὴ δὲ ψυχῆς· ἐν ἑκάστῳ
τούτων ὅστις φέρο-
μενος λογισμῷ· ἔπειτα
ἑαυτοῦ λαβόμενος· εἰς
τὸ δεόντως ἐπιστρέφη φρό-
νησις ἀρετὴ καὶ ἄφρο-
συνης· πολὺ τὸ μεσο-
διάφορα δὲ ἀμφοῖν
τοσοῦτον ὅσον περὶ μι-
κροῦ συνεστᾶ· ἔοικε
τοίνυν ὁ μὲν ἀρετὴν
ἡρημένος· τραπόμενος
ἑκάστοτε καὶ ἀνω βλέ-
πων τι· τῆς τε ἑαυτοῦ
πορείας λαμπρότατόν
φέγγος καὶ ἀρῶν πεποι-
ημένων· ὁδὰς ἀνύσας καὶ
ἐκπεπλεγμένος καὶ
πλανηπάντοια· ὡς ἐ-
κ τοσοῦτον ἡμῖν πλανω-
μένων· τυφλοστεῶν
τὴν πρόσοψιν καὶ ὑ-
πὸ τοῦ κόσμου τῶν
πραγμάτων ἁφιρη-
μένος· τέλος δὲ ἐπὶ πο-
ὴ σας εἰκατέρου τῶν δι-
ῶν τούτων ἐρώντο
διάφορον· εὑρομεν ἐν ὀ-
ρθῷ δὲ καὶ ὡς κοι-
νὸν φρόνημα· ἑαυτὸν κατα στήσας
τὰ τῆς σοφροσύνης ἐπι-
χειρᾶ δρᾶν·

Τὰ ὑπάρχοντα τῶν σο-φισμά-
των ἐκείνων· ἃ τὰ φ-
ὴ πολλὰ δὲ καὶ ἄτοπα·

λογισμῶν· ὑπουργία
φαυλία εὑρίσκεται· ὡς
περὶ κυβερνήσεως τέ-
χνης καὶ εὐβουλίας
ἐκ καὶ σοφίας· ἐν
ὀλίγοις καὶ ἀνθρώ-
πινα· ὑφιστάμενα·
ἀμοιβήν·

Τῶν δὲ ἐναντίων πραγμά-
των ἡ ἀρχὴ σοφία δο-
κοῦντων· ἢ δὴ τὸ τε-
λοῦν ἐπιλαμβάνειν ἁπάν-
των· σοφὸς δὲ· οὐδὲ
πορεῖ συνέτων τὸ ὑγιὲς
τὸ κοινωνεῖ τέλους·
ἐπίσης τοίνυν καὶ
τὸν σύμπαντα βίον· τὸν ἐν τοῖς πα-
ταῖς ἀνωφελῆ·
ὀνειδίζοντος περὶ
γίνεσθαι πόνοις προσήκει
κως· ὡς γὰρ συνελόντι
φανεὶς πάντα μοι ὑ-
πρῶς εἰς μεσοχωρεῖται
ὁρμῆς λογιστοῦ γενο
μένα ποιήματα· καὶ
διαδεχεται σὰ τὰ
ἕτερος· εἴτε σοφὸς· εἴ
τε μὴ σοφὸς· ἐπὶ
τῶν ἐμῶν νικημάτων
ἐπισκοπίας· ἀναβλα
δομένων δὲ μοι ταῦτα
καὶ ἀπορριφάντι· κα
τεφανεστάτων
τιάτα· ἃ προκείμενα
λόγων· σοφία τε γνῶσις
καὶ κτῆσις ἀνδρείας·
εἴ δέ τις τούτων μὲ
ὑ νικᾷ φρόντισεν· ἕ
τερος δὲ ἐπιτόνται· ὁ

τοσοῦτος, εἶλε τὸ λεηπτο
σφραδὴν τὰ ἀγαθῶν. καὶ
τρὶλοφε μὴ δεικαιοσύνην ἂν
τις χρηστότητος καὶ ἀ
χθοφόρον ψυχὴν παρα
χοι τοῖς οἰκείοις περιέλκο
μένος· μνησικτῶρ τε καὶ
μεθ' ἱκεσίας ἐνώπιον
αὐτοῦ πίπτειν δεδο
κται· ἐξωτῆς αὐτῷ
ὑπάρχει προνοίας· ἀλλο
μένα γὰρ φόβος ἀνὴρ· σοφι
σθεὶς φυτυχῶν εὐφρο
σύνης δ' ἐτυχε νοῦ ἀνίκ
ὁ δ' ἀὺπονηρός· φενακ
τοῖς ἐλαυνομένοις κα
κοῖς· πλεονεξίαν ἔσω·
πολλὰ τεφροῖσαι σπου
δάζει καὶ τὸν ὑπὸ φυ
τευτιμώμενον· ἑνα
τίον τοῦ παντῶν δε
ποτου· ὀνειδεῖσαι σπεύ
δει· δῶρα προτείνων
ἀχρηστα· δολερᾶ τε
λουσι καὶ λάταις· τῆς
ἑαυτοῦ ἰφλᾶσ ψυχῆς
σπουδάσματα πεποιμένος·
χρόνος δὲ οὗτος πάν

τῶν ἐλευθερίων ἡδονὴν
τῶν τῆ τῶν· τοιούτῳ
ἑνὶ πάντα δὲ λα
στρεύοντων· εἶτα
ἀναπροπηδήσεως· καὶ
ἀναιρέσεων· ὅτι κῶν
τε ἀνορθώσεως καὶ κα
τα νεύσεως· καὶ αὖ θὶς
καὶ τῶν πόρρω τοῦ
λοιποῦ·

Νῦν δὲ ἐνυβρεῖ τις τὰ
ἀπὸ τῆς· νῦν δὲ ἕξ ἑκα
δεν· καὶ πότερον ἐνὲ
πιδείκνηται γυναικί·
ποτὲ δὲ αὖ τὴν ἀδικοῦ
γεῖ· καὶ νῦν μὲν ἕξ ἡ
τις ἐντιοῦτιόν·
νῦν δὲ ἀπώλεσεν· καὶ
νῦν μὲν ἐφύλαξεν·
νῦν δὲ προσκατο·
ἄλλοτε ἀπεκτείνεν·
ἄλλοτε φονεύθη· ἐλά
μεσεν· εἶτα ηὐξησεν·
πράπτεσεν· εἶτα ἐμι
σεν· τὰ γὰρ ἐν ἀνοις
πράγματα· ποτὲ μὲν
πολεμεῖται· ἄλλοτε
δὲ εἰρήνευται· ὁ ζυρ
ρόπως τῶν πραγμά
των μὲ ζαφώνημι
δοκούντων· εἰς ὁμο
λογούμενα καὶ καλὰ μὲ
τα πίπτοντων·
παύσων δὲ φατοίην·
ἑξανόνητον μὲ οχ·
ταύτη γὰρ ἅπαντα
ὡς τε ἐμοὶ δοκεῖ κεν
τροις ὁ βολοις ἀνούς
ἐ ζοις τρέπει τε φησι
ρος· κόπος δέ τις πονη

ροςτὸναἰῶνατοῦτον
περικέχηνεναφανί
σαι. ὑπερδιατηνδιενοσ
τὸτοῦφυπλασιαεἕξαρ
χῆςαὐτῶνμεχριτέλουσ
πολεμεῖνηρημενοσ
Πέπεισμαιτοίνυνταμέ
γιστααγαθαανῶ, ἑυφυ
μιάνικαὶεὐποιΐανὑπαρ
χειν. καὶμεντοικαὶτῆ
προσκαιρονταύτηνά
πόλαυσινεἰκφυπαραγενέ
σθαι. μόνονεἰδιικαιοσυ
νηντῶνπραγματωνηκ
ροῖτοτῶντεαἰωνιωνκ
καὶἀφθαρτωνπραγμα
ὅσαοφεπαγιωσωρισεν. οὐ
τετιαφελεῖν. οὐτέτιμη
φεῖναδυνατὸνὡστι
νιοῦν. ἀλλέστινεἰκεῖ
ναφοβερατεὸμοίκαὶ
φαυλιστικὰὶτὰμὲν
γενόμεναεστηκεν
τὰδεἐσόμεναἠδηκα
τὰτὸπροεγνῶσθαι. γε
γένηται· φῶςδεἰσεχρη
ταιὁἀδικουμενοσδο
ηφῶν· εἴδομὲντοῖσκα
τωμέρεσιν. κολάσεωσ
μὲνβαρφρονοῦσδυσ
σεβεῖσδεχομενον. εὐσε
βεῖδεχώρονἕτερον
ἀνειμενον· ἐλογισα
μηνδὲπαντὰὁμοιαν
παρχειν παρὰφωνομιζε
σθαικαὶκρινεσθαι· τὰ
τὸνεἶναιδικαιουσκαὶ
ἀδικουσλογικὰικαὶἄλογα·
χρόνονγεγὰρἅπασινὁ
μοίωσεπιμερετρήσου·

καὶ

θάνατονἐπιφερτισομαι
ταὐτόντεεἶναιπαρὰπα
σιν. κτεινῶντεκαὶἀπνων
φῦλαδιαφερεινδεἓκα
στων. μόνωτῶνἐναρ
φρωντῆςφωνῆςσυμ
βαινεινδὲαὐτοῖςἅπαν
τὰπαραπλησιαικαὶτὸν
θάνατονχωρεῖν. οὐ
δὲνἄλλοἐπὶτἄλλοι
πὰτῶνζώωνεἰπερ
καὶἐπὶπάνουσπνἀρὰρ
πᾶσινὁμοιονεἶναικαὶ
πλεονὑπαρχεινἐνἁπᾶσι
μηδὲν· ἀλλὰπάντα
λογονεἶναιδιαταῦ.
ἀποτῆσαὐτῆσγνώσ
βουλητῆνκαταλυσιν
ἐχοντατὴνἀναλυσιν
ἀδηλονγὰρεἶναιπερὶ
τετῶνἀνθρωπίνων
τυχῶνεἰἀναπτήσον
ταιἄνωκαὶπερὶτῶν
λοιπῶνἀστἀλογαισε
ιστηνται· εἰκατωδι
αρρυήσονταικαὶὁμοι
ἕδοσειμηδὲνἕτερον
ὑπαρχεινἀγαθόν. εἰ
μὴτρυφὴκαὶτῶν
παρόντωνχρῆσις· οὐ
γὰρεἶναιπαλινῶνπρὸ
ἐπὶτὴνἀπόλαυσιντῶ
τωνἐλθεῖνδυνατὸ
ἅπαξἀνῶφληθέν
γεγενημενων· ἀπόδετῶ
τωνἀπασῶνἑλιγ
τὸνἐπιστρεφασεπι
τῶνἐννοιῶν· ἰκανε
σισεφάλμηνικαὶἀπεστρα

φησιν. παντελῶς δὲ ἡσυχίαν
φαντίων τὰ ἐναντίοις
πλαττόμενα· ἐξ ὧν. τί
νες μὲν ἐπαδικοῦμενοι δὲ
ισχύουσι καὶ φρονοῦσιν ἃ
κατα βεβλημένοι. τῶν
ἐπαμυνόντων ἢ ὅλως
παραλυφησομένων
αὐτοὺς. πάσης πάντα
χόθεν ἰσαπεχούσης ἀ
πορίας· οἳδε χειροδικαι
εἰσὶν θρασυνόμενοι. ἐξοῦ
καὶ πεσοῦνται· τῶν
δὲ ἀδίκων νικᾶ φράσεων
οἳ μὲν ἐπαφανόντες ἀ
μείνων. παρὰ τοὺς μὲ
χρι νῦν ζῶντας ἔπρα
ξαν· αἱρετώτεροι δὲ
τούτων ἀλλοτέρων.
ὅμοιοι αὐτοῖς ἔσομένοις.
καὶ μὴ δέπω γεγονώς.
ὅτι οὐ πω τις κατὰ ἀν
θρώπους ἔπατο πονη
ρίας· φανερὸν δὲ μοι
ἐγένετο. καὶ πόσον ἀν
αρίθμον παρὰ τῶν
πελάσεπεται. οἳ ἐστροι
ὑπάρχων πονηροῦ
πνεύματος· καὶ ὅτι
οὐ πόδεῦαμενος τε ἀν
τοῦ καὶ ἴδιον ἐπροστερ
νίσαμενος. οὐδενέτε
ρον ἔχει. ἢ τὸ διεφθεῖ
την ἑαυτοῦ ψυχὴν
καὶ διαπρίειν τε καὶ
δαπανᾶν μετὰ τοῦ
σώματος ἑαυτοῦ. ἀν
πην ἀπαραλύφητό.
τὴν τῶν ἄλλων εὖ
πραγίαν τιφθόμενος·

ΑΛΛ ὁ τοιοῦτος εὐφρο
νῶν. φατέραν ἐμπλη
σαι τῶν χειρῶν σὺν
γραστῶν πῆσαι πραότη
τι. ἢ περαλλοτέρας
συνηθοχφῶν καὶ δολερῶ
πνεύματος παν ουρ
γίᾳ· ἔστιν ἑτέρους καὶ ἑτέ
ρον ὁπερῴδα. συμβαί
νον παρὰ τὸ προσῆκον
ἀνδρὸς ἐνεῖκα προαιρέ
σεως οὗ καὶ γαφῆς· ὃς
μείζονων μένος πάν
τοφεν. καὶ οὐ τέ ἁδέλ
φον ἔχων. οὐ τε υἱὸν.
κτήμασιδ ἐπολλοῖς εὖ
φημούμενος. ἁπάν
των ζώντων. χριστό
τητι ἑαυτὸν οὐδ ὁ
λως τιοὐ μὲ πιδοῦναι
φέλει· ἢ δεως οὖν ἂν
αὐτὸν ἑρμήνευ. ὅτου
χάριν ὁ τοιοῦτος μι
χθεῖ. τὸ μὲν ἀγαθὸν
τι δρᾶσαι προτροπα
δὴν φύγων. ποικί
λαις δὲ τοῦ χρήματι
σασφαίποφενὲ πιφυ
μίαις διασπώμενος·
πολλῷ δὲ τοῦ τοῦ βε
τίου γε. ὃς οἰκοι νωνίαν
ἄλλα βίου ἐσπλάντο·
ἐξ ἧς καρποῦ ἐντοῦ ἀν
πάβελτίστα·
γὰρ ἀνδρῶν τοῖς
αὐτοῖς πράγμασιν
ὁρῶσι προσκειμένων.
ἐπὶ καὶ φατέρω τὴν προ
πεσὴν τι. ἄλλα μὴν οὐ
μικρὰν ἐπικουρίᾳ

ἔχει τὸν αὐτῶν συνόν
τα· μετὰ τῆς ἐσυμφο
ρᾶς ὧν ὠφελεῖται ἡ συνή
θεια τοῦ ἀναισθη
τοῦντος· οἱ δὲ αὖ ὁμοί
αι τοι· ἰσάκις τὴν ἔνπρα
γίαν αὐτοῖς ἐδιπλασία
σαν. καὶ πραγμάτων
ἀβουλήτων χειρώνα
παρεμυθήσαντο· ὡς
τε εἰ καὶ μιᾷ τῇ ἡμέραν
τῆς ἐπ' ἄλλήλοις λαλι
ᾶς πρυνέσθαι παρρησία.
καὶ νὺξ τῷ συνόντι
τῆς φιλοφρυνέσθαι·
ὅδε βιοπαίσοι νῷ πιτὸ
ἑλκῶν. φρικῶδη
τὴν ἑαυτῷ διεξάγει
ζωήν. ὁ νικῆσθημε
νος· ὡς εἰ καὶ ἐπιφοῖ
τοτὶ σανοῖς συμπε
φραγμένοις· φράσεως
καὶ οὐκ ἄς φαλῶς βου
λεύεται

Κἀλὸ τὸ οὐδὲς χόινος τρι
πλῆ ῥάδιως ἀπορρή
γνυσθαι πέφυκεν
ἐγὼ δὲ προκρίνω. με
ὀνπενήτας ὠφρονα
γέροντος βασιλέως ἀ
φρονος· ὧν ἐνόμιζον
οὐγεγένηται· ὡς δυ
νατὸν ἐστὶ τῶν λιεν
ἑκτοῦ δεδιωτηρί
ου τινὰ. ἐκ τοῦ βασιλεῦ
σαι καταστῆναι. ἂν
τοῦ δὲ τῆς ἀδικουμέ
νας εἰ καὶ ὡς ὑ
στερον ἐκπεσεῖν· συμ
βαίνει γὰρ τοὺς ὑποτε

νεωλὶ νεμφρονί
τασσομένους ἀνυπο
ὲῖναι. τοὺς δὲ οἰκοι προγενε
στέρους· οἷς γὰρ μετέπει
τα γενόμενοι. διὰ τοῦ
τέρου ἀπειρα τῶν ἐχεῖ. 956.
οὐδὲ τοῦτο ἐπαινεῖν
δύνανται· ἀγόμε
νοί τε νῷ λογί
στῳ. καὶ ὁρᾶν ἢ πνέυ
ματος ἐναντίου· ἐκ
κλανσιάζωνδε. πρὸς
φόβων ἐχέτω νῦν αὖ
βιονόμῳ ὡς διαπορεύ
εσθαι. καὶ ὑπὲρ τῶν ἁ
φρόνων εὔχεσθαι. ὁ
πως ἐπίστανται τοῦ σύνε
σιν λαβόντες. εἰς κλίνει
τὴν πρᾶξιν τῶν πο
νηρῶν· γλώσσης δὲ
φείδεσθαι λόγου· καὶ
εὐστάθειαν ψυχῆς
καρδίᾳ· ἐν τῇ περὶ λό
γους σπουδῇ· οὗ γὰρ
χρὴ λογίστων αὐτῶν
ἔχοντα· καὶ ἁπλοῦν
ἢ τὰ ἐπὶ νοῦν ἐλθόντα.
ταῦτα προϊέσθαι διὰ
τῆς φωνῆς· ἀλλ' ἐν
σφυλουλιένου ε· ὅτι ἐκ
καὶ πολυὰ φεστικα
μένου νοῦ· γινώσκει
χρὴ. ὅτι ἐπ' ἐπικοὶν
φέρεσθαι μὲ φοῦ· καὶ
ἐστὶ λυσιτελές· ἀλλ' εἰ
ἁπερίπτωτος· ὡς περ
δὲ φρονῆσι ψυχῆς
πολυίλας παρέπεται
ὀνείρατων πανταδα
πὴ φαντασία· οὕτω

[illegible]ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ ΦΑΥΛΑΡΙΑ
ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΠΙΤΑΡΤΕΛΙΑ
ΔΕΔΙΑΥΧΗΣΕΩΣ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟΣ ΔΕ ΕΡΓΟΥ
ΑΦΡΟΝΩΝ ΔΕ ΙΔΙΟΝ ΤΟΥ
ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΟΥΔΕΝ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΣΕΣΩΣΜΕΝΩΝ.
ΩΣ ΠΟΛΛΩΝ ΔΗ ΜΕΙΝΟΝΤΩΝ
ΕΥΖΩΝΟΙΣΙΝ. ΜΗΔΕ ΥΠΟ
ΕΧΕΣΘΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΙ. ΜΗΔΕ ΥΠΟ
ΑΒΕΝΟΝ. ΕΙΤΑ ΠΑΡΑΛΙΠΕΙΝ
ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΙΟΥΣ ΦΕΥΓΕΙΝ.
ΤΗΝ ΤΩΝ ΝΟΥΘΕΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΡΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΡΡΟΗΝ.
ΩΣ ΚΑΙ ΚΟΥΟΜΕΝΟΥ ΟΥ ΤΟΥ
ΓΑΡ ΤΑΥΤΑ ΕΘΟΥΣΙΟΥ
ΜΕΝΟΥ. ΠΛΕΟΝΟΥΔΕΝΕ
ΣΤΙΝ. Η ΤΟ ΔΙΕΣΘΑΙΕΣΘΑΙ
ΤΩΝ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΓΩΝ.
ΥΒΡΙΟΥΔΑΙΟΦΘΕΙΡΟΜΕ
ΝΩΝ· ΩΣ ΠΕΡ ΓΑΡ ΤΑ ΠΟΛ
ΛΑ ΕΝΥΠΝΙΑ ΜΑΤΑΙΑ· ΟΥ
ΤΩ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΡΗΜΑ
ΤΑ· ΦΟΒΟΣ ΔΕ ΦΥ· ΑΝΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ· ΣΠΑΝΙΟΣ ΔΕ
ΟΥΘΕΝΟΥ ΧΡΗ ΘΑΥΜΑΖΕΙ
ΑΦΟΡΩΝΤΑ. ΠΡΟΣΤΕΘΕΙ
ΝΗΤΑΣΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕ
ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΑΣ
ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΥΣ· ΧΡΗ
ΔΕΒΙΣ ΤΡΕΠΕΣΘΑΙ. ΠΟΤΕΡΟΝ
ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟΝ ΗΜΙΕΙ
ΖΟΝΑΣΕΙΝΑΙ ΔΟΞΕΙΝ· ΚΑ
Γ' ΑΡΕΙΣ ΓΕΝΗΤΑΙ ΤΟΥΤΟ.
ΑΛΛ' ΟΥΝ ΤΩΝ ΝΕΟΜΕΝΩΝ
ΣΟΙ ΦΟΒΕΡΩΝ. ΟΥΡΥΣΕΤΑΙ
ΣΕ ΠΟΘΟΣ ΑΥΤΗΝ ΠΟΘΗ
ΣΑΙ ΤΑΧΙΣΤΗΝ ΜΑΤ
ΕΖΑΡΠΑΡΙΣ ΒΛΑΒΕΡΩΤΑ
ΤΟΝ ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΝ.

ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙ ΕΠΙΦΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.
ΟΥ ΚΕΓΓΙΝΕΤΑΙ ΚΟΡΟΣ
ΟΥΤΟ' ΕΠΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΠΕΛΑΣ
ΕΥΝΟΙΑ· ΙΚΑΝΟ ΤΗΙ ΟΥΝ ΛΙΣ
ΤΑ ΠΑΛΑΙ ΠΟΛΥΑΡΓΥΡΙ
ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΣΟΥΝΤΑΙ
ΟΥΤΟΙ ΕΝ ΠΑΡΑΛΑΤΑΙΟ·
ΛΕΓΟ ΟΥΤΙΔΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟ
ΤΑΣ ΑΥΤΗΙ ΥΠΕΡΕΥΦΡΑΙ
ΝΟΥΣΑ. ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ ΑΠΕΡ
ΓΑΖΕΤΑΙ· ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΡΘΩΝ
ΕΚΑΣΤΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝ· ΠΑΡΕΧΟΥΣΑ ΤΗΝ
ΔΥΝΑΜΙΝ· ΜΕΓΑΛΕΙΚΑΙ
ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΤΕΘΗΣΕΝΑΙ
ΤΟΙΣ ΑΥΤΑΙΣ ΦΡΟΝΤΙΣΙ
ΟΜΟΙΕΝ ΤΕ ΕΠΕΝΗΣ· ΙΣΑΝ
ΔΟΥΛΟΣΙΝ. ΙΣΑ ΤΕ ΜΗΝ ΥΠΕ
ΡΗΠΑΡΑΣΑΣΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ
ΓΑΣΤΕΡΑ. ΠΡΟΣΠΙΝΟΥΣΑΝ
ΤΑΛΑΙΒΑΝΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ ΑΝΕΣΕΩΣ
ΠΛΟΥΤΟΥ ΔΕ ΕΠΙΦΘΟΝΙΑ.
ΣΥΝΕΣΤΙΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΙΣ
ΚΑΙ ΚΑΜΑΤΟΙΣ ΨΥΧΗΣ·
ΤΕΔΑΝΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΤΟΥ
ΤΟΥ ΑΤΟΠΩΤΕΡΟΝ. Η
ΤΟΜΕΤΑΠΟΛΜΗΣΕΩΣ
ΔΗΣΕΣΘΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ Α
ΠΟΦΗΣΑΥΡΙΖΟΝΤΑ ΤΟΝ
ΠΛΟΥΤΟΝ ΣΥΝΤΗΡΕΙΝ.
ΜΥΡΙΩΝ ΕΑΥΤΩΙ ΦΥΛΑΣ
ΣΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΩΝΑ ΦΟΡ
ΜΗΝ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΕΝ
ΠΛΟΥΤΟΝ ΕΙΣ ΕΝΟΝ· ΑΝΑΓ
ΚΗ ΑΠΟΛΕΣΘΑΙ ΠΟΤΕ ΙΣΩ
ΔΙΑ ΦΘΑΡΗΝΑΙ. ΕΙΤΕ
ΓΕΝΟΙΤΟ ΤΩΝ ΙΣΤΗΣΑ
ΜΕΝΩΝ ΤΕΚΝΑ· ΕΙΤΕ

καὶ μὴ αὐτὸν τὸν θεὸν καὶ
μὴ βούλοιτο προσήκειν
τοιοῦτον· ἔστω δὴ μὴ
πεφεῖσθαι καὶ ἀπεληλέσθαι. οἱ
οἱ καὶ ὁπότε εἰς τὸ εἶναι
παρῆλθε τυγχάνε κε
ναὶς δὲ χερσὶν ἀπιέναι
μέλλων. ἀνύβριστον ἐν
τοῖς καιροῖς. ὥσπερ οὖν
κέν τις οὐκ ἂν ἀδικοῖτο. ὁ
τι ἐπίκειται αὐτῶν τε
λοιτοῦ βίου τῆς γενέσεως
ὄλιγον· καὶ ὅτι ἀνόμοι
τα λιόχθει· εἰς δὲ τινα
μᾶλλον ἀνέλοιο ὁρμήν·
ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σπου
δῆς χαριζόμενος· κατα
ναλῶσαι τὸν ἑαυτοῦ βί
ον σὺν πᾶσι τὰ
τας· καὶ ἑνὸς μᾶλλον
τοις· ἑτέρᾳ δὲ λύπαις καὶ
ἀρρωστίαις· καὶ συνε
λόντι φάναι. σκόπος
μένεις τῶν τοιούτων
ἀπηλλάχθαι· πένθος δὲ
ἡ ζωὴ ἀγαθόν· ὀνείδη
ἐσσεῖνοι καὶ οὐσία πολλὰ
τὸν· φύγαρ ἐστὶ δῶρον·
τὸ δυνηθῆναι πολλὰ
σαι ἄνομον τῶν ἑαυτοῦ
καὶ ἀπόντων ἑνὸς φρο
σύνη· θεόδοτα καὶ οὐ
χάρπαις τάδε ζάμενον
χρήματα· οὐ γὰρ λυ
παῖσ οὐ τοσγενοσεῖ· οὐ
τε ὧν σὲ πὶ πολὺ ἐνθυ
μήσεσθαι πρὸς δουλεύ
υλιμε τρεῖ ταῖδε τὸν
ἑαυτοῦ βίον· ἐν ποιήσαις

τοῖς πᾶσι νεύ-
νος· καὶ ἀπολαύ
ρων τῶν ἑαυτοῦ πά
ντα
ἐπιχορηγήσας· μηδε
νὸς οὗ τινος οὗ ἕν τῶν
εἰς ἐπιθυμίαν ἕξον
τῶν ἀφέλη
των ἀνάγκη...
μηπερουσίας· μηπο
λυδοξίας· μὴ τῶν λοι
πῶν· περὶ ὧν ἀπόλοιτο
πται· ὁδὲ τοῖς πᾶσιν
εὐφημούμενος· ὥσπερ
τοῦτ' ὠφέλημα
τῶν καιρῶν ἔχόμενος
τοῦ μὴ ἀπολαύειν· ἔτι
ῶν τῶν ἀνθρώ
ρωτῶν ἑαυτοῦ ταμιεύ
ετ' αι· πεσὼν εἰς ἄκαρπος
καὶ ἑαυτῶν καὶ τοῖς πλη
σίον· τοῦτο μεγα τε
καὶ ῥιονικὸν καὶ ἔλεγχον πε
ριφανῆ· ὑπερβαλλού
σης ἐγκρατοῦς ἀνθρώ
πίας·

Ἀνδρα τε ἐκεῖνον· ὃς πλεί
στων πεῖρον ἐπολάσθη εἰς
τρεῖς νῦν ἀσιν ὡς· βιοὺς
δὲ χρόνον μικρὸν· οὐ
κέπλησε φὴ χρηστότητι
τοσοῦτον σώματος
πεῖραν ὑλαβών· τοῦ
τοιούτου τε τυχεῖν
λυπαιδίας· οὐ τε τῆς
πολυημερίας ζηλωτὴ
καὶ ἀδεῶς καὶ προθυμῆ

758.

λεληθότος τὸ ἄωρον. γὰρ τρὶς
λιπτρωλασεὶς πεσὼν ἐμ
βρυον· ἐκεῖνο γὰρ ὥσπερ
ἡλωφενηκαταίως. οὕτως
ἀπειρικὰ ἀλαφραίως ἐνὰ
μνηστία. οὐχ ἁπλῶς με
νοικαὶ σὺν. οὐδὲ πρὸς
βλεπτὰ νῦν ἡλίῳ· τοῦτο.
κοῦφότερον. ἢ περὶ
πονηρῶν. ἰσὰν χιλίοις ἑ
τέρωι τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν
ἀναμετρησαμένων. ἃ
γαθότητα μὴ ἐπιγνῶ
τελος δὲ ἀμφοῖν οἰνοφλυ
τος ἐλεγχόμενος ἀφρῶ
νοι μάλιστα. τῶν παρ ἐκ
νῆνα μηδὲ μιᾶς λαβεῖν
νεῖν ἐπιθυμίας· ὁλέσῳ
φρωντοῦτοις οὐκ ἐ
πισχεταὶ τοῖς πάθεσιν
ὧν δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑαυ
τοῦ τις ζωὴν ἀνόητη
πενία ὀδηγεῖ· ἐξίστησι
δὲ πολλοὺς· ὀφθαλμῶν
λιχνῶν φέλματα τὴν
ψυχὴν περιφέροντα·
ἐπὶ πάνυ πόνητον σπουδὴν
ἕλκοντα. διὰ τῆς τοῦ
ὀφθῆναι κενῆς ἐπι
θυμίας·

Τὰ μὲν τοίνυν γεγενη
μένα μὴ ἂν γενέσθαι
καὶ σαφὲς τυγχάνει.
ὡς τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν ἀνθ
ρώπου ὄντος ἀλλ οὐχ ὁτου
οὖν τρέφον
ται· τὴν τῶν χρωμέ
νων ἀνοιαν ἐπαυξά
νουσι· μηδὲ λιώσεται

πλέον τὸ φελούμενον
τοῦ γινώσκοντος τὰ
αὐτῶν συμβαινόμενα
παρὰ τὸν βίον καταφυ
μία. φῶμεν γὰρ τοῦτο·
μὴ ὡς καὶ τῶν ἀνθρώ
περιέργια ἐπιτεχνᾶ
ται· ὡς καὶ τὰ μετὰ φά
να τὸν τινος εἰκάστου
ἐσόμενα. πολυπράγμο
νεῖν τε καὶ δοκεῖν εἶ
δέναι· μὴ μὴν δὲ ἅπα
φὴ τὴν ψυχὴν πρόσηνες τερα.
ἢ περὶ ῥωμάτι ἔλαιον·
καὶ βιοῦ ἔξοδος. ἀμεί
νων γενέσεως· καὶ ἀι
ρετώτερον πένεσθαι.
ἢ κῶμάζειν· καὶ τὸ
παρεῖναι τοῖς αὐπουμέ
νοις· ἢ τοῖς μεφυσκο
μένοις· ἔστι γὰρ οὗτ
λαβόντα τινὰ τοῦτο
βίου τέλος· μὴ ἔυλαβη
φῆναι περὶ τῶν ἄλ
φαντον· μέλωτος δὲ.
φυλὸς ἔλι φρον· προτι
μότερος· ἄυστηρὰ γὰρ
διαφέρει προώπου·
κατορφοῦται ψυχή·
ἀιδὲ ἐντοίνυν τῶν
σοφῶν ψυχαι· εἰσὶ
φρῶν παζουσι καὶ εὐπε
λοντα ἰ· ἀιδὲ τῶν νή
φρόνων· ἐπαιρόμε
ναι δαχέοντα ἰ· πολ
λοὶ δὲ ἔστιν ἔυκταιό
τερον· ἐπιπλήζιν
σοφόυ ἐνὸς δ· ἐξαίφνι.
ἢ ὅλου χορόυ ἀνοφρώ
πων φαύλων καὶ ἀυ

τὴν ὠνὰ δὲ τῶν πρε-
σφαιᾶς κρατῆσαι.
Τῶν γὰρ ἀφρόνων καὶ
φρενοβλαβῶς αἱρε-
θέντων πολλῶν λαβεῖν
πυρὶ καὶ μολύβδῳ, ἧς
προσέοικεν ἀφαίρεσις
καὶ τοῦτο· καίτοι γε
μὴν μέγιστον ἡ συκο-
φαντία· αὕτη γὰρ σε
φῶν ἐπιβουλεύειν τυ-
χαῖς· καὶ ἐπιχειρεῖν δια-
φθείρειν· τὴν ἐν τε-
ταῖς ἐπιστασίαν τῶν
ἀγαθῶν· λόγον δὲ οὐ
κ ἄρχόμενον· ἀλλὰ πα-
υόμενον· ἐπαινεῖν προ-
σήκει· καὶ τὸ μέτριον
ἡγεῖσθαι δεῖν ἄρχεσθαι·
καὶ μὴ τὸ μετεωρίζο-
μενον καὶ τετυφω-
μένον· πανύ δεῖ χρή-
ναι οὖν εἶναι δοκεῖν·
καὶ μὴ ἐς ὀργὴν προ-
χείρως κατάφερες...
ἢ τὴν ἀφρονεστάτην βουλεύ-
σειν· ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τοῖς
προτέροις ἁμείνονα δεδοσθαι βίον· καὶ οὐ
συνιᾶσιν· ὅτι πάλιν ἀνδρία φερεσοφία·
τῆς τῶν χρημάτων περιουσίας· καὶ τοσοῦ-
τόν ἐστι φανερώτε-
ρα· ὅσον ἀργυρος χρυ-
σοῦ προσφαίνεται τῆς ἐ-
αὐτοῦ φύσεως· ζωὴ
γὰρ ἀνόν· οὐκ ἔστι
κτῆμα πλοῦτος οὐκ τί

σεως· ἀλλ' ἐκ σοφίας
γίνεται· τί δ' ἐκ καὶ δι-
νηθείη μοι τὴν
τοσαύτην καὶ οὕτω
χρηστὴν τοῦτο ὑπρό-
νοιαν ἐξειπεῖν· ἢ τίς
ἀνὴρ καλέσας ἀπαγγέλλοι
ἰσοῦντα παρηλιεληθ...
ὑποφυδικαίως πρά-
τῶν δὲ οὐκ ὀρθῶς ἐγ-
γε· κατενόησα τὰ σύμ-
πάντα· καὶ δίκαιον
ἐλαμένον τὰ τῆδικη-
σύνην· καὶ μέχρι φά-
νατου δὲ ἐξίστασθαι
νον· ἀλλὰ καὶ δι' ἅπαντ
ἐπιβουλεύομενον·
καὶ ἀσεβῆ συναποφή-
σιον τὰ τῆ ἑαυτοῦ ἰα
κία· χρὴ δὲ δίκαιον
τα· μὴ πάντοθεν
εἶναι δοκεῖν· μὴ δὲ ἀ
γαν σοφὸν καὶ ὑπερμε
τρως· ὅπως μὴ τιμω
σας· πολλαπλασίονα ἁμαρ
τήσεσθαι· καὶ μὴ ἔστω θ
μὴ ῥᾳστώσει καὶ προπετῆς·
μὴ σεφανατος ἁρπασθ
ἄκαιρος·

Μέγιστον δὲ ἀγαθὸν· ἂν
τις λάβῃ ἀνεσφαιρ·
καὶ ἐν τοῦτῳ ὄντα μὴ
δὲν ἁμαρτάνειν· τῶν
γὰρ ἁμαρτανόντων· χεῖρι
ἀναγνωφάνειν· ἀλλ'
σαρόν· ὃ δὲ μετὰ φόβου
θ· ὑπείκων· ἅπαντα
διαφέρει τὰ ἀνάντια·
σοφία δὲ· βοηθείας τι
φουσανδρῶν τῶν ἀν

ΜΕΙΖΟΝΑΔΥΝΑΤΑΙ· ΗΙΚΑΙ
ΣΥΓΓΙΝΩΣΚΕΙΔΙΚΑΙΩΣ
ΠΟΛΛΑΙΣΓ. ΤΩΝΔΕΟΝΤΩΝ
ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ. ΑΠΑΣ
ΓΤΟΣΓΑΡΕΣΤΙΝΟΥΔΕΕΙΣΑ
ΣΕΒΩΝΔΕΛΟΓΟΙΣΟΥΔΟΠΩΣ
ΟΥΝΤΙΧΡΗΠΡΟΣΙΕΝΑΙ. Ο
ΠΩΣΔΗΠΤΩΝΙΚΑΤΑΣΟΥ
ΛΟΓΩΝΑΥΤΗΣΟΟΣΙΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣ· ΩΣΠΕΡΔΟΥΛΟΥ
ΠΟΝΗΡΟΥΦΑΥΛΑΡΙΑΣ· ΕΠΕΙ
ΤΑΔΗΧΦΕΙΣΤΗΝΙΚΑΡ
ΔΙΑΝ. ΥΣΤΕΡΟΝΕΝΠΟΛΛΑΙΣ
ΠΡΑΞΕΣΙΝ. ΕΙΣΤΟΑΝΤΙ
ΚΑΤΑΡΑΙΑΣΦΑΙΚΑΙΣΥΕΙΣ
ΤΡΑΠΗΣ· ΕΓΝΩΝΔΕ
ΤΑΥΤΑΕΓΩΑΠΑΝΤΑ. ΣΟ
ΦΙΑΝΕΙΣΦΥΛΑΒΩΝΤΙΝ
ΥΣΤΕΡΟΝΑΠΟΚΑΛΩΝ. ΟΥ
ΚΙΣΤΟΙΟΣΤΕΠΑΜΗΝΟΜΟΙ
ΟΥΝΑΙ· ΕΦΥΓΕΝΓΑΡΑ
ΠΕΜΟΥΣΟΦΙΑ. ΕΙΣΑΝΗΚΟΟ
ΑΠΕΙΡΟΝ· ΚΑΙΕΙΣΒΑΘΟΣΑ
ΜΕΤΡΗΤΟΝ. ΩΣΕΛΠΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΗΣΛΑΒΕΣΘΑΙΛΙΠΙΣΕ
ΤΙ· ΩΣΤΕΥΣΤΕΡΟΝΙΚΑΙ
ΤΟΥΕΠΙΖΗΤΕΙΝΑΥΤΗΝ
ΤΕΛΕΟΝΑΠΕΙΧΟΜΗΝ·
ΔΙΟΥΤΕΕΝΕΦΥΛΙΟΥΜΗΝ
ΕΠΙΤΟΥΚΑΤΑΝΟΕΙΝΤΑΣ
ΤΩΝΑΣΕΒΩΝΑΦΡΟΣΥ
ΝΑΣ· ΚΑΙΒΟΥΛΑΣΜΑΤΑΙΑΣ.
ΕΣΑΙΑΥΟΝΤΑΒΙΟΝ· ΟΥΤΕ
ΔΕΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΣΕΙΣΑΥ
ΤΑΙΝΕΧΘΗΝ· ΚΑΙΕΠΙ
ΦΥΜΙΑΣΧΕΘΕΙΣΦΑΝΑ
ΤΗΣΦΟΡΩ. ΕΓΝΩΝΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΑ. ΓΗΝΤΙΝΑΗ
ΕΤΙΕΤΕΡΟΝΤΟΙΟΥΤΟΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝ· ΚΑΡΔΙΑ
ΚΛΕΠΤΑΡΑΥΤΗΣΣΑΡΚΙ
ΝΕΥΕΙΤΟΥΣΠΑΡΙΟΝΤΑΣ·
ΧΕΙΡΑΔΕ. ΧΕΙΡΙΣΥΝΑΨΑ
ΣΑ. ΚΙΟΝΟΝΙΚΑΤΕΧΕΙ. ΗΕΙ
ΔΕΣΚΙΟΙΣΠΕΡΙΒΑΛΛΟΥΣΑ
ΕΙΛΙΣΣΕΙ· ΚΙΟΝΟΣΔΑΝΑ
ΠΑΥΤΗΣΡΥΣΦΕΒΕΣΤΟΝ
ΟΝΗΛΕΩΙΚΑΙΕΠΟΙΤΥΠΤΕΙ
ΕΣΧΗΚΕΝ· ΩΣΟΤΕΑΛΙΑΡ
ΤΙΔΕΔΟΥΛΩΜΕΝΟΣ. ΟΥ
ΙΣΑΝΕΙΣΦΥΓΟΙ· ΖΗΤΗ
ΣΑΣΔΕΓΩΔΙΑΠΑΣΩΝΕΥ
ΝΑΙΚΩΝΙΩΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΑΥΤΩΝ. ΕΥΡΟΝΕΝΟΥ
ΔΕΜΙΑ·

ΚΑΙΑΝΔΡΑΜΕΝΤΙΣΕΝ
ΧΙΛΙΟΙΣ. ΓΝΟΙΗΑΝΣΩ
ΦΡΟΝΑ· ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΟΥ·
ΙΚΑΤΕΝΟΗΣΑΔΕΕΙΣΕΙΝ
ΚΑΛΙΣΤΑ· ΟΤΙΑΝΟΙΑΠΟ
ΦΥΛΑΠΛΟΙΤΑΙΣΤΥΧΑΙΣ
ΓΙΝΟΜΕΝΟΙ. ΕΑΥΤΟΙΣ
ΕΠΙΣΠΩΝΤΑΙΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΠΟΙΚΙΛΟΥΣ· ΚΑΙΖΗΤΗ
ΣΕΙΣΑΠΕΡΑΝΤΟΥΣ· ΚΑΙ
ΣΟΦΙΑΝΖΗΤΕΙΝΠΡΟΣ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ. ΠΕΡΙΨΗ
ΚΤΙΑΙΣΑΤΑΤΡΙΒΟΝ
ΤΑΙ· ΣΟΦΙΑΔΕΕΝΑΝΩ
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ. ΚΑΙΔΙΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΥΦΑΙΝΕΤΑΙ.
ΦΩΝΤΙΖΟΥΣΑΤΟΝΙΣΕ
ΚΤΗΜΕΝΟΝ· ΩΣΠΕΡ
ΟΥΝΑΝΑΙΔΕΙΑ. ΜΙΣΟΥΣ
ΕΥΦΥΕΣΦΕΝΤΑΑΖΙ
ΟΝΕΙΣΕΙΝΟΝΕΛΕΓΧΕΙΝ.
ΩΣΠΕΡΕΝΜΙΣΗΣΕΝ
ΠΑΝΥΔΕΧΡΗΕΠΙΜΙΞ
ΛΩΣΤΟΙΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ

προσεχειν λογοις· ὁρισον
δε εἰς παντὸς τρόπου
φευγειν μαλιστα τὸ
εἰς ὀνομα γινόμενο·
φιστας φαι δε ὁμως προ
σηκει λόγων ποιητῶν·
ἀλλα φυλασσεσθαι πασα
την εἰς τὸ δεσποτην
βλασφημιαν· οὐ γαρ
δη πάντος τιμιέρι
φεσθαι ὑπαρχει· οὐδε
ἀντιλεγειν τοῖς τοῦ
νομου δυναστου καὶ βασι
λεως δογμασιν· βέλ
τιον δε καὶ λυσιτελε
στερον ἐκλιμενοντα
ταῖς ἱεραῖς ἐν τολαῖς λό
γων τῶν ποιητῶν
εἰς τὸ καθεστάναι σο
φρονα ἀνηρ· ἐπιστα
ται καὶ προορινωσκει·
την εἰς καιρὸν κρισιν·
ὁτι δικαια ἐστι πάν
τα γαρ τα ἐν τῶ βιω τὰ
ἀνω πραγματα περι
μενει την ἀνωφε
λασιν· πλὴν ὁ γε πο
νηρος· οὐ λιαν γινωσκει
ἐοικεν· ὁτι πολλης ἐ
πάντων οὐσης προνοιας·
οὐδεν ὁτι οὐ νεικησο
μεν πεπεισται·
οὐ γαρ οἶδεν τα ἐπιόν
τα· οὐδε ἐν τα παρ αὐτῶν
ἰσα τ' ἀξιαν τὰ ἁμαρτεῖ
λαι δυνησεται· ὁτι οὖν
χοὐτων τις ἰσχυρος ὢν
παρξει ὡς τὸ μαφαι
ρουμενον την τυ
χην αὐτου ἀγγελον

ἰσως αν εἰδυναιτο
δε τις ὁλως καὶ ἐφοδιος
ρεφειαν· τοῦ παραγρα
φασφαλιπως τὸ νικαιρο
τηστελευτης· ἀλλως
περὶ ἐν πολεμιων λεσω
λη φθεντα· ἁ φυστα
παντα χο φενεστιν ὁ
ραν· ἀσεβειας δε πασα ἀνου
συνεζολαυται· καὶ εἰς
πεπληγμαι δε ὁ ποταν
ἀπιδω· ὁιαισθησομαι ἐβεβλα
βην τῶν πελας αἰνοιε
πιτετηδευσαι· ἐπι
στασαι δε καὶ προαμυ
παζομενου ἐν φενδε
του σεβεις· καὶ γινο
μενου ἐκ φοβων· ἀν
ὧν ἑαυτου σμα τα ὁ
τηι δε δωισεσαι· ἐπει
δη γαρ οὐσε φ' ἁπαντων
μεταρχεται· ἡ τοῦ φυ
προνοια θεως· διατη
πολλην ἀνεζησασιαν·
οὐδε παραυτικα τισιν
ρεῖται ἐπὶ ταῖς πανα
μελείαις· τοῦτο υχα
ριν οἰεται δειν ὁπον η
ρωσαν ἡρ· ἁμαρτανειν
ἐπι πλειον· ὡς σαφως
παλλαζων· οὐ συνιεις·
ὁτι μεπαλιπολυν
χρονον· ἀδικησασ οὐλη
σεται· ἀγαθον γε μην
μεγιστον εὐλαβεισθαι
τον· ὑπερασεβησεις πε
σων· οὐπολυν χρονον
την ἑαυτου ἀνωφελιαν
ταχρησεται· χειριστη
δε καὶ θ[illegible]ευσεμενη δοξα

761

ΚΑΙΕΧΘΡΑΝΕΦΥΓΕΝ.
ΠΡΟΣΑΠΑΝΤΑΣΔΕΖΙΟΣ
ΩΝ. ΟΠΕΡΕΣΤΙΝΑΡΕΣΤΟ
ΦΩ. ΟΥΤΟΣΜΑΤΑΙΟΠΟ
ΝΕΙΝΕΦΑΙΝΕΤΟ· ΤΕ
ΛΟΣΔΕΕΝ ΕΔΟΙΚΕΙΔΙΚΑΙ
ΟΥΤΕΚΑΙΑΣΕΒΟΥΣ ΑΓΑΘΟ
ΤΕΙΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟ
ΤΕΙΚΑΙΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΚΑΙ
ΦΟΝΙΛΑΣΚΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ
ΜΙΜΗΤΗΣ ΟΤΕΓΑΡΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ
ΑΓΑΘΟΣ· ΟΤΕΕΠΙΟΡΚΟΣ
ΚΑΙΟΤΕΛΕΟΝΟΡΚΟΣΕΙΣ
ΤΡΕΠΟΜΕΝΟΣ· ΕΙΣ
ΤΑΥΤΟΤΕΛΟΣΕΛΑΥΝΕΙ
ΗΛΠΙΖΕΤΟ ΚΑΤΑΓΗΩ
ΡΙΣΤΕΤΙΣΥΠΕΙΣΙ. ΤΟΥΣ
ΕΙΣΟΜΟΙΑΤΕΛΕΥΤΑΝΤΑ
ΠΑΝΤΑΣ ΓΙΝΩΣΚΩ
ΔΕΝΥΝ. ΩΣΑΦΡΟΝΩΝ
ΤΑΥΤΑΕΝΟΥΛΙΜΑ
ΤΑ· ΚΑΙΠΛΑΝΑΤΑΙΚΑΙΕ
ΞΑΠΑΤΑΙ· ΚΑΙΠΟΛΛΑΛΕ
ΓΟΥΣΙΝ· ΩΣΑΠΟΦΑΝΩ
ΟΙΧΕΤΑΙΤΕΛΕΟΝ. ΚΑΙ
ΠΡΟΤΙΜΗΤΕΟΝΤΟΝΧΩ
ΤΑΤΟΥΤΕΦΝΗΣΟΤΟΣ.
ΚΑΝΕΝΕΚΟΤΩΣΕΙΜΕ
ΝΟΣΗ. ΚΑΝΙΣΥΝΟΣΤΡΟ
ΠΟΝΤΟΝΒΙΟΝΔΙΑΠΟ
ΡΕΥΗΤΑΙ· ΠΑΡΑΤΟΝΛΕ
ΟΝΤΑΤΟΝΤΕΦΝΗΣΟΤΑ
ΙΜΕΝΓΑΡΖΩΝΤΕΣ. ΤΟ
ΤΟΥΟΥΝΕΠΙΣΤΑΝΤΑΙ.
ΟΤΙΤΕΦΝΗΞΟΝΤΑΙ
ΟΙΔΕΝΕΙΣΡΟΙ. ΟΥΔΕΟΤΙ
ΟΥΝΤΙΝΩΣΙΣΟΥΣΙΝ
ΑΜΟΙΒΑΙΔΕΟΥΔΕΝΟΣ
ΠΡΟΣΕΙΝΤΑΙΜΕΤΑΤΗ
ΑΠΟΠΛΗΡΩΣΑΙΤΟΧΡΕ
ΩΝ.

ΚΑΙΤΟΙΝΥΝΠΡΟΣΕΙΧΟΜΟΥ
ΔΕΝΙΕΤΕΡΩ. ΗΤΙΝΟΣΕΙΝΕΙ
ΤΑΥΤΗ· ΩΣΜΗΤΕΝΥ
ΚΤΩΡ ΜΗΤΕΜΕΘΗΜΕ ΜΗΤΕ
ΡΑΝΑΠΑΝΤΩΝΟΣΑΠΡΟΣ
ΤΡΥΦΗΝΑΝΟΙΣΕΥΡΗ
ΤΑΙ ΕΜΑΥΤΟΝΑΠΑΤΑΣΘΑΙ
ΕΠΙΝΟΗΤΕΤΟΣΟΥΤΟΝ· Ο
ΤΙΕΙΣΕΙΝΟΙΣΤΙΣΕΜΟΥ
ΡΩΝ. ΟΥΔΑΜΩΣΔΥΝΗΣΕ
ΤΑΙΟΥΔΕΠΟΛΛΑΜΟΧΘΗ
ΡΑΣΕΥΡΕΙΝΤΟΟΝΤΩΣΑΓΑ
ΘΟΝ· ΩΣΜΗΝΠΑΡΑΠΑΝ
ΤΑΣΤΟΤΕΤΩΝΑΥΤΩΝ
ΑΝΟΥΣΗΖΙΩΣΘΑΙ· ΚΑΙΕΙ
ΤΕΤΙΣΣΟΣΟΦΟΣΔΙΚΑΙΟΣΥ
ΝΗΣΕΙΕΝΕΠΕΜΕΛΗΘΗ
ΑΛΙΣΚΑΝΔΡΕΩΣΤΕΤΡΑΠΗ.

ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΕΝΟΙΑ ΠΑΣΑ ΤΟΥ
ΓΩΝΔΕ ΕΥΡΕΤΑ. ΩΣ ΟΥΤΕ Ο
ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΤΑ ΤΟΙΑΔΕ ΟΙΚΟΥ
ΤΕΣ. ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΔΡΟΜΟ
ΕΚΕΙΝΟΝ ΑΝΥΟΥΣΙΝ. ΟΥ
ΤΕ ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ ΚΑΙ ΦΟΒΕ
ΡΟΙ ΠΑΡΑ ΝΟΙΣ ΔΕ ΔΟΖΑΣΜΕ
ΝΟΙ. ΤΟΝ ΦΟΒΕΡΟΝ ΠΟ
ΛΕΜΟΝ ΝΙΚΗΣΟΥΣΙΝ
ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΕΝ ΕΔΩΔΗΣΠΑΝ
ΦΕΙ. ΦΡΟΝΗΣΙΣ ΔΟΙΚΙΜΑ
ΖΕΤΑΙ. ΟΥΔΕ ΣΥΝΕΣΙΣ ΠΛΟ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΕΙΜΕΙΩΦΕ
ΩΝ ΟΥΔΕ ΣΥΝΤΥΧΑΙ ΡΩΝ ΤΟΙΣ ΟΙ
ΟΜΕΝΟΙΣ. ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΩΝ
ΟΜΟΙΩΝ ΤΕΥΞΑΣΘΑΙ. ΠΑ
ΝΥ ΔΕ ΥΠΝΩΤΤΕΙΝ ΕΠΙ
ΚΑΣΙΝΟΙ ΤΟΙΑΥΤΑ ΕΝΤΟΥ
ΜΙΟΥΜΕΝΟΙ. ΚΑΙ ΜΗΔΕ
ΓΙΖΟΜΕΝΟΙ. ΩΣ ΔΑΙΣΙΝ
ΟΡΝΕΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΩΝ.
ΑΝΑΡΠΑΣΤΟΙ ΓΙΝΟΜΕΝΟΙ.
ΕΝΙΚΑ ΙΣΟΙΣ ΚΑΤΑΤΡΙΒΗ
ΣΟΝΤΑΙ. ΑΦΝΩ ΤΗΣΑ
ΧΙΑΣ ΛΑΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙΤΙΜΙ
ΑΣ. ΕΓΩ ΔΕ ΣΟΦΙΑΝ ΟΥΤΩ
ΤΙΜΗΣΑΙ ΜΕΓΑΝ ΟΥΔΕΝ. ΩΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ ΜΙΚΡΑΝ. ΥΠΟ
ΛΙΓΩΝ ΜΕΝ ΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΝ. ΥΠΟ ΔΕ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΟΛΙ ΟΡΙΣΟΥΜΕΝΗΝ ΒΑ
ΣΙΛΕΩΣ ΧΕΙΡΙ. ΠΟΛΛΗΝ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ
ΕΠΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΟΦΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΠΟΛΙΤΗΝ ΕΧΟΝΤΑ ΕΝΗΤΑ
ΔΥΝΑΙ ΤΟ ΓΑΡ ΑΝ ΟΥΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΩΝ ΔΙΑ
ΤΡΙΨΑΝΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΔΙΑ
ΣΩΣΑΙ ΠΟΛΙΝ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

ΗΝ ΤΕ ΕΧΘΡΑΙ ΣΑΙ ΗΦΙΛΙΑ
ΗΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΕΦΙΛΟΥΣ
ΤΑΣ ΤΕΛΟΣ ΕΧΕΙ. ΕΙΣΕΙΝΩ
ΓΑΡ ΕΙΤΕ ΖΗΛΟΣ. ΕΖΕΛΠΙΣ
ΕΙΤΕ ΒΙΟΣ ΗΦΑΝΙΣΤΑΙ
ΜΙΣΤΕΣ ΤΙ ΔΟΥΛΕΝΟΣ. Τ
ΑΠΑΖ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΑΠΕΛ
ΘΟΝΤΙ. ΤΑΥΤΑ ΗΠΛΑ
ΝΗ ΕΠΑΔΟΥΣΑ. ΕΤΙ ΚΑΙ
ΤΟΙΑΥΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ
ΤΙ ΠΡΑΤΤΕΙΣ ΩΝΟΥΤΟΣ
ΚΑΙ ΟΥΤΡΥΦΑΣ. ΟΥΔΕ
ΕΝΙ ΦΟΡΗΤΟΣ ΕΝ ΕΔΕΣΜΙΑ
ΤΩΝ ΠΑΝΤΟΙΩΝ. ΟΙ
ΝΟΥΔΕ ΥΠΕΡΕΜΠΙΠΛΑ
ΣΑΙ. ΟΥΚΑΙΣΦΑΝΙΩΣ ΕΙΣ
ΦΥΤΑΥΤΙ ΔΕΔΟΤΑΙ ΠΡΟΣ
ΑΠΟΛΑΥΣΙΝ ΑΝΕΠΙΚΩ
ΛΥΤΟΝ. ΠΕΡΙΚΑΛΟΥΣΕ
ΣΟΦΗΤΑ. ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΝ.
ΚΑΙ ΜΥΡΩΤΗΝ ΙΣΕΦΑ
ΛΗΝ ΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣ. Ο
ΡΑΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΑΥ
ΤΗΝ. ΚΑΙ ΕΙΝΗΝΔΕ
ΜΑΤΑΙΟΝ ΤΟΝ ΜΑΤΑΙ
ΟΝΤΑ ΡΕΛΘΕΒΙΟΝ. ΕΤΕ
ΡΟΝ ΓΑΡ ΟΥΔΕΝ ΥΠΟΛΕΙ
ΠΕΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ.
ΟΥΚΕΝΘΑΔΕ. ΟΥΔΕ ΜΕΤΑ
ΘΑΝΑΤΟΝ. ΑΛΛΑ ΠΡΑΤ
ΤΕ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΥΧΟΝΤΑ
ΥΤΕΓΑΡ ΛΟΓΙΣΜΟΝ ΣΕ ΤΙΣ
ΤΟΥΤΩΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΤΑΙ.
ΟΥΘΟΛΩΣ ΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΩΝ. ΤΑΥΠΑΝ
ΦΡΩΝΙΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΑ
ΑΛΗΣ ΔΕ ΟΥΤΙΠΟΤΕ ΙΣΑΙ
ΕΣΤΙΝ. ΕΙΣΟΝ ΑΠΙΕΝΑΙ
ΛΕΓΟΜΕΝΑ. ΣΟΦΙΑΣ ΙΣΑΙ
ΛΙΣΘΗΣΕΩΣ ΑΛΛΟΙΟΥ

ΟΥΤΙΝΩΝ ΣΟΥ ΣΠΕΝΙΤΑ.
ΣΤΡΩΔΕΚΑΙΠΑΝΥΠΡΟΙΣΡΙ
ΨΙΝ ΤΗΝΕΝΕΟΣΦΙΑΙΣΧΥΝ.
ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΔΗΛΙΝΑΔΟΥΣ
ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΛΛΕΙΝΦΑΣΙ
ΜΕΝΑΤΙΜΙΑΖΕΣΘΑΙΣΟΦΙΑ.
ΠΕΝΙΑΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑΛΥΠΟΥ
ΣΦΟΔΡΑΣΕΤΑΙΔΕΜΕΤΕΠΕΙΤΑ
ΥΠΕΡΦΩΝΟΥΣΑΔΥΝΑ
ΣΤΑΣΙΚΑΙΤΥΡΑΝΝΟΥΣ. ΙΣΑ
ΙΣΩΝΗΡΕΓΟΛΙΕΝΟΥΣ· ΣΟΦΙΑ
ΓΑΡΙΣΑΙΣΙΔΗΡΟΥΔΥΝΑΤΩ
ΤΕΡΑ· ΑΦΡΟΣΥΝΗΠΤΕΕΝΟΣ
ΠΟΛΛΟΙΣΙΚΙΝΔΥΝΟΝΕΡΓΑ
ΖΕΤΑΙ. ΙΚΑΝΠΟΛΛΟΙΣΕΥ
ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΟΣΗ· ΙΚΑΙ
ΓΑΡΙΚΑΙΝΙΥΙΑΙΕΛΙΠΕΣΟΥ
ΣΑΙΜΥΡΩΙΚΑΙΕΝΑΠΟΠΝΙ
ΓΕΙΣΑΙ· ΑΣΧΗΜΟΝΗΜΑΤΟΥ
ΗΔΕΟΣΕΙΚΕΙΝΟΥΧΡΙΣΜΑ
ΤΟΣ. ΤΗΝΤΕΟΦΙΝΙΣΑΙ
ΤΗΝΧΡΗΙΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ
ΟΦΙΑΣΔΕΙΚΑΙΑΦΡΟΣΥ
ΝΗΣ. ΟΥΔΕΝΕΝΤΑΥΤΩΝ
ΜΕΜΙΝΗΣΘΑΙΠΡΟΣΗΚΟΝ
ΟΜΕΝΕΓΕΣΟΦΟΣΕΑΥΤΟΝ
ΕΠΙΔΕΖΙΑΤΩΝΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝΟΔΗΓΕΙ· ΑΦΡΩΝ
ΔΕΕΙΣΑΡΙΣΤΕΡΑΝΑΠΟΝΕ
ΜΕΥΣΕΝ· ΟΥΔΕΣΤΙΝΟΤΕ
ΙΣΑΛΩΝΟΔΗΓΩΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝ. ΑΦΡΟΣΥΝΗΧΡΗΣΕ
ΤΑΙ· ΜΑΤΑΙΑΔΕΑΥΤΟΥ
ΣΚΑΙΤΑΕΝΦΥΜΗΜΑΤΑ.
ΑΦΡΟΣΥΝΗΣΑΝΑΠΕΙΘΑΝ
ΟΜΕΝΑΙ· ΕΙΔΕΙΚΑΙΠΙΠΝΕΥ
ΜΑΣΟΙΠΟΤΕΩΦΙΛΟΣΟΠΟ
ΛΕΜΙΟΝΠΡΟΣΠΕΣΟΙ. ΕΝ
ΣΤΗΦΙΕΡΡΩΜΕΝΟΣΤΙΝΩΝ

ΣΙΚΩΝΩΝΚΑΙΠΟΛΛΩΝ
ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝΗΠΛΗ
ΘΟΣ. ΘΕΙΛΑΣΑΣΘΑΙΔΥΝΑ
ΤΑΙ· ΤΥΡΑΝΝΟΥΔΕΕΡ
ΓΑΤΑΥΤΑ· ΚΑΙΠΑΤΡΟΣ
ΠΑΣΗΣΠΟΝΗΡΙΑΣ· ΤΟΝ
ΜΕΝΑΦΡΟΝΑΕΙΣΥΤΟΣ
ΑΙΡΕΣΟΑΙ· ΤΟΝΠΛΟΥΣΙΟΝ
ΔΕΦΡΟΝΗΣΕΙΤΑΠΕΙΝΟΥ
ΣΟΑΙ· ΚΑΙΔΟΥΛΟΥΣΑΜΕΝ
ΑΜΑΡΤΙΩΝ. ΕΠΙΠΗΠΤΟΥ
ΣΙΝΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΣ. ΑΝΔΡΑΣΔΕ
ΙΕΡΟΥΣΒΙΑΙΖΟΜΕΝΟΥΣΑΠΙ
ΣΧΥΡΟΣΘΑΙ· ΤΩΝΥΠΟ
ΠΙΠΡΩΝΗΓΑΥΡΟΥΜΕΝΩΝ
ΙΔΕΠΙΣΕΤΕΡΩΕΠΙΒΟΥ
ΛΕΥΕΙ· ΛΕΛΗΘΕΝΕΑΥΤΟ.
ΩΝΣΕΑΥΤΩΝΠΡΩΤΩΝΚΑΙ
ΜΟΝΩΝΕΠΕΔΡΟΝΕΡΓΑ
ΖΕΤΑΙ· ΟΔΕΙΚΑΘΑΙΡΩΝ
ΑΛΛΟΥΣΦΑΛΕΙΑΝ. ΠΕ
ΡΙΠΕΣΕΙΤΑΙΟΦΕΩΣΔΗ
ΓΜΑΤΙ· ΚΑΙΟΛΙΓΟΥΣΕ
ΖΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ. ΥΠΟΙΣΕΙ
ΠΟΝΟΝΟΥΜΙΚΡΟΝ· ΑΛ
ΛΑΙΣΧΙΖΩΝΖΥΛΑ. ΕΝ
ΑΥΤΩΝΤΩΝΟΙΚΕΙΩΝΟΠΑ.
ΤΟΝΙΣΙΝΔΥΝΟΝΟΙΣΕΙ·
ΕΑΝΔΕΣΥΜΒΗΤΟΥΣΤΕ
ΛΕΟΥ· ΤΟΝΠΕΛΕΙΣΥΝΕΙΣ
ΠΙΠΔΗΣΑΙ· ΘΟΡΥΒΗΘΗ
ΣΕΤΑΙΔΕΟΤΑΥΤΑΕΡΓΑ
ΖΟΜΕΝΟΣ· ΟΥΙΣΕΠΑΓΑ
ΘΟΝΩΣΥΤΙΣΟΜΙΖΩΝΙΣΧΥ
ΕΠΑΥΖΩΝΑΥΤΟΣΤΗ
ΕΑΥΤΟΥΑΔΙΚΟΝΙΚΑΙΩ
ΙΚΥΡΙΟΝΑΥΝΑΜΙΝ·
Ο ΦΕΩΣΔΕΔΗΓΑΙΑΛΛΑ
ΦΑΙΟΝ· ΟΥΔΕΝΙΠΑΡΑ
ΛΥΠΗΣΟΝΤΑΙΟΙΕΠΑ

δοντες. ματαίοις αρέσει
ἀλλὰ μενάτω ἀφ' ἁυτῶν.
γὰρ ἀέρα ζεται. αὐτῶν
τες καὶ τοῖς πλησίον ὁ
δρᾶ φρωνες ὀλέθρον 764
ἔλπες ἔσεται. διὰ τῆς αὐ
του φαντασίας καὶ ἀπα
ἀνοίξας τὸς τόμους ἀρχε
ται ἀφρονεῖν καὶ πάνε
ται τάχεως διὰ παντὸς
ἑνδείκνυμενος τὴν
ἑαυτοῦ ἀνοιαν. ἀνω
δὲ ἀδύνατόν τι γνώ
ναι. καὶ παράνομα
φέρειν τὰ ἀπ' ἀρχῆς. ἤτα
ἐπιόντα τίς γὰρ ἔσται
ὅλην γνῶν. ἄνος δὲ ὁς
οὐκ οἶδεν ἔστην ἀγα
θὴν πορευθῆναι πο
λὺν καὶ κωφὴν ὑπομέ
νειν. τοῖς τεθνηκόσι
καὶ τῶν παντὶ προσώ
πων. πόλεμος ἔσεται
καὶ τὰ προλέγω. ἡς ὅτε
βασιλεύσῃ ἐκ τοῦ καὶ ὁ ἀρχο
ντες τρία ἀργοί. ἀλλα
καρίζων δὲ γὴν τὴν ἁ
γαθὴν. ἧς βασιλεύει ὁ
τοῦ ἐλευθέρου υἱός. ἐν
θάδε ὑσαίρων ἀπολλύων
σιν ἁγαθῶν. οἱ εἰς εἰς ἐὰρ
χρόνῳ ζιωμένοι
ες ἡ προσδεικαὶ ἀργος. οἱ
βρονέλατ τοῦ υἱ. χλευα
σται γενόμενοι. καὶ
εἰς τὴν ἑαυτῶν λαι
μαργίαν. τοῖς πᾶσι κα
τὰ χρώμενοι. ἀργυ
ρίῳ ἀτώτιμοι. ἕνεκα
ὀλίγου τιμήματος.

ἅπαντα ἀπὸ χρ
νῶς πράσσην ὑπὸ ἀνθ
τες. βασιλεῖδες καὶ ἀρχ
σιν. ἵνα δύνασται. ὑπακο
εἶν τῇ προσκλήσει καὶ ὑκα
πεχθάνεσθαι. οὐδ' ὅλως
λυπηρόν τι εἰς αὐτοὺς
ῥῆμα ἀπορρίπτειν
εὐσεβῶς καὶ τὸ κατα
λιόνας εἰρηνικὸν. εἰς
φανερὸν ποιῶσ ἐλθεῖν. τ
γαρμόνων καὶ πλουσίων.
καὶ μεγάλων βασιλέων. ἀρ
γελοιόζεις καὶ ὑπόπτε
ρους. ἅπαντα διαιρουμέ
σι. πνικὴν ὁμόνοιαν καὶ ὁ
γικὴν τελοῦντες ὑπη
ρεσίαν. ἰσοινωνεῖν πε
λῶν ἀρτους καὶ τῶν ἁ
γίων καὶ ὧν ἀπροσ τὸν βι
ον ἀνοσίως δικαίον. εἰ γὰρ
καὶ παραυτίκα τις ἰδὼ
ζῆν ἀπολλύναι. ὡς περ ὑ
μᾶς τὸν ἄρτον παρα
δίδους. ἀλλ' οὖν προῖον
τος τοῦ χρόνου. οὐκ ἀνο
πτόσσοι φανεῖται
φιλανθρωπία. δίδου
μᾶς φειδώς. καὶ μερίζε
τας αὐτοῦ πλείοσιν. οὐ
γὰρ ἔπιστασαί τι ποτε
ἢ ἔπιοῦσαι ποίησεν ἡμε
ρα. ἣ κατέχουσιδ οὐδὲν ἐ
φέλαι τὸν ἑαυτῶν πο
λυνέτον. ἀλλὰ τὸν ὁμο
βρονέπιρρῆς φιάσιν.
καὶ οὐδὲ δεν ἀφορεῖ καὶ
ἔστησεν. ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ
ἀρεσ αὐτοῦ φείδωνται.
ἀνέμου δὲ οὐ νάνατρα

...ΕΤΑΙ ΠΟΛΛΟΙΔΕΒΟΥ
ΛΟΙΝΤΑΙΚΑΙΤΑΕΙΚΤΟΥΟΥ
ΡΑΝΟΥΕΣΟΜΕΝΑΠΡΟΓΙΝ
ΕΙΣΕΙΝ·ΚΑΙΤΙΣΕΚΤΡΕΝΕ
ΦΕΛΑΣΑΦΟΡΟΥΝΙΚΑΙΠΕΡΙ
ΚΛΕΙΝΩΝΑΝΕΡΙΟΝ. ΑΛΛΗ
ΤΟΥΤΙΛΙΚΜΗΤΟΥΑΠΕ
ΣΧΕΤΟ ΕΠΙΜΙΜΔΕΝΙΠΕ
ΠΕΙΣΜΕΝΟΣ·ΜΗΔΕΓΙΝΩ
ΣΚΩΝΤΙ·ΤΩΝΕΚΦΥΕ
ΣΟΜΕΝΩΝ·ΩΣΠΕΡΟΥΔΕ
ΘΙΟΝ.ΗΚΥΦΟΡΟΥΣΑΤΕ
ΖΕΤΑΙ·ΣΠΕΙΡΑΣΔΕΕΝΙΣΧΥ
ΡΩ.ΕΥΓΚΟΜΙΖΕΤΟΥΣΙΣΑΡ
ΠΟΥΣ·ΟΠΟΤΑΝΤΟΥΤΟΥ
ΚΑΙΡΟΣΕΝΕΣΤΗ· ΔΗΛΟΝ
ΓΑΡ·ΟΠΟΙΑΛΥΤΩΝΕΣΤΑΙ
ΑΜΕΙΝΩΤΩΝΦΥΕΝΤΩ
ΓΕΝΟΙΤΟΔΕΑΠΑΝΤΑΕΙΣΑ
ΓΑΘΟΝ·ΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΣΔΕ
ΤΙΣΩΝΙΣΑΛΟΣΑΜΕΝΟΠΑΛΑΙ
ΗΔΥΣΔΕΟΥΤΟΣΟΒΙΟΣ·ΑΓΑ
ΘΟΝΔΕΚΑΙΤΟΠΟΛΥΧΡΟ
ΝΙΟΝΓΕΝΕΣΘΑΙ·ΔΙΑΠΑΝ
ΤΟΣΕΥΦΡΑΙΝΟΜΕΝΟΝ·
ΚΑΙΩΣΦΟΒΕΡΟΝΟΘΑ
ΝΑΤΟΣ·ΚΑΙΑΪΔΙΟΝΚΑ
ΚΟΝ.ΚΑΙΕΙΣΤΟΜΙΝΔΕΝ
ΑΓΩΝΟΙΕΤΑΙΧΡΗΝΑΙ·
ΠΑΝΤΩΝΜΕΝΑΠΟΛΑΥ
ΕΙΝΤΩΝΠΑΡΟΝΤΩΝ.
ΚΑΙΔΟΚΟΥΝΤΩΝΗΔΕ
ΩΝ.ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙΔΕΙΣ
ΤΟΙΣΜΕΛΛΟΥΣΙ·ΤΗΝΕΑΥΤΩΝ
ΩΡΑΙΚΑΤΑΧΡΗΣΘΑΙ.ΑΝΕ
ΠΑΙΣΤΑΣΕΑΥΤΩΝΨΥΧΑΣ·
ΕΙΣΠΑΣΑΝΠΑΙΔΟΠΟΙΙΝ
ΚΑΙΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙΜΕΝΕΠΙ
ΦΥΛΙΑΙΣ.ΠΡΑΤΤΕΙΝ
ΑΕΤΑΑΥΤΟΙΣΔΟΚΟΥΝΤΑ·

ΚΑΙΒΛΕΠΕΙΝΤΑΤΕΡ
ΠΟΝΤΑ·ΚΑΙΑΠΟΣΤΡΕ
ΦΕΣΘΑΙΤΑΜΗΟΥΤΩΙ
ΕΧΟΝΤΑ·ΠΡΟΣΟΝΤΟΣΟΥ
ΤΟΝΛΕΧΩ·ΟΤΙΑΝΟΗ
ΤΑΙΝΕΣΩΟΥΤΟΣ.ΜΗ
ΠΡΟΣΔΟΚΩΝΤΗΝΕΦΑ
ΠΑΣΙΤΟΥΤΟΙΣΕΚΦΥΣΙΝ
ΣΙΝΕΣΟΜΕΝΗΝ·ΠΟΝΗ
ΡΟΝΔΕΑΣΩΤΙΑΙΣΑΙΑΣΕΛ
ΓΕΙΑ·ΚΑΙΡΥΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΥΒΡΙΣ
ΟΛΕΘΡΙΟΣ·

ΝΕΟΤΗΤΙΜΕΝΓΑΡΑΝΟΙΑ
ΠΑΡΕΠΕΤΑΙ·ΑΝΟΙΑΔΕ
ΑΓΕΙΕΙΣΟΛΕΘΡΟΝ·ΧΡΗ
ΔΕΕΤΙ·ΝΕΟΠΟΙΤΑΦΟ
ΒΕΙΣΘΑΙΦΗΝ·ΠΡΙΝΗΕΥ
ΤΟΝΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΚΑ
ΙΚΟΙΣ·ΠΡΙΝΕΛΘΕΙΝΤΗ
ΠΟΥΦΥΜΕΓΑΛΗΝΗΜΕ
ΡΑΝΙΚΑΙΦΟΒΕΡΑΝ· Ο
ΠΟΤΕΠΛΟΣΑΜΕΝΟΥΙΣΕ
ΤΙΛΑΜΠΕΙΟΥΔΕΣΕΛΗ
ΝΗΝ.ΟΥΔΕΟΙΛΟΙΠΟΙΑΣΤΕΡ
ΡΕΣ· ΙΣΙΝΠΡΟΦΗΣΟΝΤΑΙ
ΔΕΑΙΥΠΕΡΤΕΡΑΙΔΥΝΑ
ΜΕΙΣ ΕΝΕΙΣΕΙΝΩΤΩΝ
ΤΩΝΠΟΛΩΝΧΕΙΜΩΝΙ
ΚΑΙΤΑΡΑΧΩ·ΟΙΣΟΣΑΙΟ
ΦΥΛΑΙΣΕΣΑΓΓΕΛΟΙ·ΩΣ
ΠΑΥΣΑΣΘΑΙΜΕΝΑΝΔΡΑΣ
ΔΥΝΑΣΤΑΣ·ΠΑΥΣΑΣΘΑΙ
ΔΕΙΣΚΑΙΓΥΝΑΙΚΑΣΕΡ
ΓΑΖΟΜΕΝΑΣ.ΦΕΥΓΟΥ
ΣΑΣΕΙΣΤΑΣΙΣΚΕΤΕΙΝΑΤΩ
ΟΙΚΗΜΑΤΩΝΙΣΕΙΣΜΕ
ΜΕΙΩΝΑΠΑΣΩΝΤΩ
ΦΥΡΩΝ· ΚΑΙΤΙΣΓΥΝΗ
ΤΟΥΑΛΙΤΟΥΕΙΝΑΠΟΣΧΟ

κιεννηδιατοδεος. ἵσχυο
τατηφωνηχρησεται.
ὡσπερλεπτοτατονὁρ
νεον· ἅπασαιδὲἀναγναι
γυναῖκες. εἰσγῆπεσοῦ
ται· καὶπολεμικαὶαὶ
τοὺτωνἀρχαὶἀκμαὶαι
φόνοι. περιλειπόμεναι
τὴνἄνωφενικολασιν·
ἑνεστάντοσκαιροῦπι
κροτατουκαὶἀιματ̄
δους· ὡσπεράνφοῦντος
ἀλιυγδαλου· καὶσυνε
χῶνεπισκεπτομενων
κολάσεων. ὡσπερπαν
φονοσὲφιπταλιέων
ἀκρίδων. καὶἐκποδ̄
ῥιπτουμενων τῶν
παρανόμιων. ὡσπερ
κιελαίνησκαὶἐυκατα
φρονητουκαππάρεως
χιομενἀγαφοσάννης
ἐνεσαιωνιονοἶκον τὸ
ἑαυτου· χαίρωνπορευ
ετας· ὁιδεγεφαῦλοι.
πάνταταὰὐτῶνἐμι
πλησουσικοπτομενοι
καὶοὐτεἀργύριονἀπο
τεθησαυρισμένον. οὔ
τεχρυσιονδοκιμιονἐ
πωφελεσέτι· μεγαλη
γαρἀπαντασκαθεζειπλη
γη· καὶμεχριὕδριας
ἐστωσης. προστινικρη
νη. καὶτροχοῦὀχημα
τος. ὃσἀντυχηκατα
λελειφθαιέντῶνσοι
λωματι· παυσαμένης
χρόνωντεπεριδρο
μης· καὶτῆσδίυδατος

ζωῆς· παρασεύσαι
τοὺλουτροφόρουαἰω
νος· ἀνωνδὲἐπιγης
κειμενων. μιᾶσωτη
ρια· εἰεπιγνοίεν ἑαυτῶν
αἰ ψυχαὶ· καὶπροσαυτὸ
ἀναπταίεν. ὧ φοῦ καὶ
γεγέννηνται· λέγωτοί
νυνἄυθις· ἀικαὶπρότε
ρονεἰρηκα. πανυμαται
ωςἄνουδιδαχθαι·
καὶμητεὑπερκολπιν
ὅλωσενδεχεσθαι. τῶν
ἐπινοουμένωνπραγμά
τωντὴνματαιότη
τα· περιττὸσδεμοῖ
καλματος· εἰσισλησιάζο
τιςοφῶς· ὅτιδιδάσκει
ἐπιχειρῶτὸνλαὸντοῦ
τον· ἀδιδάκτωςεἰκαῖα
νιάτωςἐχοντα· δεῖδὲ
ἀνδρὸσγεννάιουπρὸς
τὸσυνιέναιλόγουςσο
φίαςδυνηθῆναι
τῶνδεἤδηπρεσβύτης
ὢν. καὶμακρὸνβίου
διελθὼνχρόνον. εἰκὰ
μονεἰςτὸἀνευρεῖντὰ
τῶνὄντωναρεστὰ· διὰτῶν
τῆςἀληθείαςμυστη
ρίων· ἐπίστασθαίτε.
ὡσεπεγείρειτυχαεἰκαὶ
νῦττει· οὐχἧττονἢ
τὰτῶνσοφῶνπαραγ
γέλματα· ἢδιατίθε
ταιτὰςὡραταβουκέ
τρω· ἢπλωέλαιερω
νηθέντα· δῶσουσιδέ
τινεςτὰσοφὰεἰςεῖνα
διδάγματα· παῤ ἐνὸς

ΚΑΙ ΜΗ ΟΥΛΟΦΩΝΗΤΕΣ ΠΟΙΗΣΗΣ
ΠΟΣΚΥΝΗΣΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ. ΩΣΠΕΡ
ΕΞΕΝΕΧΘΗ ΤΟ ΔΙΑ ΤΟΣΑΠΑΝ
ΤΕΣΑΥΤΟΙΣ ΟΥΔΙΑΦΩΝΗΣΑΝ.
ΔΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΛΗΣΘΕΝ
ΤΑ ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΙ
ΛΟΓΩΝ ΔΕ ΠΟΛΛΩΝ. ΟΥΔΕ
Ο ΦΕΛΟΣ· ΟΥΔΕ ΟΙΣ ΥΜΝΟΥ
ΛΕΓΩ Ω ΦΙΛΟΙ· ΑΝΟΜΗΤΑ
ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙΝ ΤΑ ΠΑΡΑ
ΤΟ ΠΡΟΣΗΚΟΝ ΕΝΟΙΣ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΜΗ ΕΙΝΕΙΝ ΕΙΚΗ ΕΣΤΙΝ ΟΥ
ΔΕ ΠΙΛΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΜΙΣΕΙΝ
ΤΟΝ. ΕΠΙΛΟΓΟΥ ΔΕ ΗΣΕΙ ΤΟΙ
ΟΥΔΕ ΤΙΝΟΣ· ΟΤΙ ΩΝ ΑΝΟΙ
ΕΛΟΥ ΔΑΙΑΡΡΗΔΗΝ ΥΜΝΟΥΣΙΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΠΡΟΑΓΟΡΕΥ
ΦΟΒΕΙΣΘΑΙ ΜΕΝ ΘΕΟΝ ΤΟΝ
ΠΑΝΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ Ο
ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΗΝ· ΤΗΝ
ΡΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑ
ΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ· ΠΕΙΘΕΣΘΑΙ
ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΤΙΝΑ· ΑΜΕΤΕ
ΠΕΙΤΑ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΗ ΕΙΣ ΕΘΑΙ·
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΧΙΑΝ ΑΠΟΛΗΨΕ
ΣΘΑΙ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥ
ΤΟΝΕΡΓΩΝ ΤΗΝ ΑΛΛΟΙ
ΒΗΝ. ΑΓΑΠΩΝΤΕΣ ΑΛΛΗ
ΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΝΤΕΣ

μβ΄ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΕΙΚΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Τί τοσοῦτον ἐστὶν εἰπεῖν, ὅσον τοῖς ὀφθαλμοῖς
παρασχεῖν βλέπειν; τίς δὲ λόγος τῶν φαινομένων
ἀπολωλὼς ἰσοφαίνεται; ἰδοὺ γὰρ κεῖται τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν τὸ ἀπὸ τοῦ μνημείου δένδρον, οὗ
δεόμενοι πολλάκις ἐγυμνώσαμεν. κρεῖττον
ταῦτα μαρτύρων τιμᾶν· πολλῶν ἤδη τὸν τρό-
που τοῦτον ἀνεμνήσθημεν· πάλιν ἱερέων
θεοσεβείας· πάλιν προφητῶν
μηνύσεις πυκνάς· οὐ λόγος πολυάρθρους ἐ-
ρεῖ λόγους πολλαχοῦ τῶν ἱερῶν
τοῦ θαύματος ἐρ|πάσαι τῶν χειρῶν

τὰ ὅπλα. λήγει καὶ πρᾶξις· ἀμελεῖται τὸ
πολέμου. δὲ κἀκεῖναι φωναὶ αἱ τῶν ἀλλαχόθεν
τῶν ἀκούσεται· αἱ τὸ δὲ τοῦτον, κόρται ὡς
ἀφροσύνων καὶ εἰρωνικὰ δυνήσεται τῷ
πόλιν πᾶσαν πορίζεσθαι· τὴν πάλαι μὲν
οὐσαν τῶν μεγίστων· πολὺ δὲ τὸ νῦν
τῶν μισουμένων ὀργὴν ἀμείρουσαν· πολὺ δὲ τὸ νῦν
ὀπὶ τοῖς τέκνοις τιμῆς· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀφεῖσθαι
πάντα καὶ πορεύεσθαι· καθὼς φησιν ὁ ἀπὸ
φόλου· ἀ τῶν ἔργων μὲν τυρίοις· ὑμῖν δὲ ὅσοις
καὶ οὕτως ἄδοις· ἄλλος ἐστὶν ἀφικνεῖται τε
τὸν πολὺν πόλεμον· ἀ οἶδα· μόνα καὶ
ταῦτα τῶν ὑμῶν ἐμοὶ δρῶν πορίζεται τὰ
δώματα· ὑμεῖς δὲ πειρᾶτε τῶν ἐρώντων
τοῦ ἀεὶ ὑμῖν ἐφῆκόσθε· ὑμεῖς τοῖς χορ-
τάζουσι τοῦ αἰῶνος τῶν συλλόγων τούτων
κρίνασθε· ἐγὼ τοσόνδε τε τὸν ἄθλον
μίαν· οἷς δὲ τέρος τῆς ζωῆς μείζεται τούτων
οὐ δυνήσεται δεδιέναι· ἵνα τῶν σκυθρω-
πῶν εἰς κόρον ἡδονῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς
ἐρίνεος ἀπήλαυσαν· οἱ μὲν ἡμᾶς καὶ μὴ
φαίησαν, ἢ τῆς αἰρεσιώσας ἀπάτης· οἱ δὲ τῆς
ὁμίλων τοῦ αἰῶνος ἐκκεδασθεῖσα·
κἀκεῖθεν ἀδιαλήπτως τῆς ἐρίνεος
αἱρέσεως καὶ ταύτην οἱ
τοῦ ἀφῶνος ἡλίου τῆς ἀληθείας
φωτὶ μὴ ῥυσόμενος ἀόρες· ὑμῖν δὲ
λύσωσι καὶ σκότος· ἀλλὰ
μεφοφασίς· οἱ τὰ μὲν τῶν ἀληθείων
τὴν τῆς δικαιοσύνης ἀμαλακτέρους·
ὑμῖν δὲ καθαίρησι μὲν ἀπὸ φόλου μύξ
σεως κόπτειν· μᾶλλον δὲ τὸ πρᾶγμα
μὴ φαίησαν τῶν δὲ φωτὶ τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ ἀνάγκαι φαίνειν μὴ ταύτῃ
μοναὶ τῶν θείων· καὶ σωθήσονται
τοὺς δρυμοὺς καὶ τὰς ἀπηλυγάσεις. φάγοισι
δὲ καὶ κυκλεῖδες αἱρεῖσι καὶ πετρύζουσι
καὶ πρὸς τὸ τῆς ἀληθείας φῶς ἀμβλυ
ωπήσουσι· καὶ εἰς ταὐτὸν ὠλάσας τῶν περὶ
καὶ ἀδύνατοι· ἐπὶ κεφαλῶν ἀλλήλων
ἐχόμενοι· πεπαύσαται δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς τάλων κωμάστων καὶ τῶν μεθυόν
των σωμάτων· λωποδύται· καὶ πυκ
νοὶ καὶ κλέπται· καὶ εἰ τι ἄλλο τῆς νυκτὸς
ὀρύσσει τοῦ φωτὸς τῆς εἰρωνείας ἀπα
μαστεῖλαι· λάθρα κεκρύπται· ὥσε δὲ μὴ νύξ
ἐκεῖνη τῶν τῆς ἀπάτης γυμνὸ φῶς ἀπάντα
κατασκοπεῖν ὁσά· οἱ ἀνὴρ τὰ θεῖα πο
νηρά· λήθης ἀξία καὶ θείας σοφίας· ὡς ἀλη
μὴ μνήμη τῶν ἀνθρώπων πορεύσασθαι
ρίσκα λωποῦ· πῶς δὲ ἀνθρώπεια
τὰ καὶ αὐτῆς καλά· πῶς δὲ ἀνθρώπης καὶ σο
φῶν ὀνομάζειν· τί πάθος ἐκτραγῳδίας ῥι
οὗτον· τί μῦθος συμφορᾶς ἀπλάσ
τί πολὴ πέδεμάτων, τοῦ οὗτον ἐπίσκο
νης πάθος ἐνδόξου· ὦ τοῦ λογισμοῦ
φοβᾶ· ὦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀβο
μων τὰ πάθη· ὄρμη πέριον πρὸς ἀβο
λουθρός· ἢ τὰ θαύματος πολλῶν

ἑαυτῶν κατεφθάρη. καὶ τοὺς ἰδίους
υἱοὺς πάντας φησὶν αὐτῶν καθήδρασα
το. ἵνα ταῦτα δηλοτρεπτοτοῦ λαβεῖν.
οἱ τῆς αὐτῆς τρεφόμενοι. ἢ τῶν
δαιμόνων στρατιᾶς ἀκλεεστέρας
τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων. εἰδέναι δὲ
τοὺς βλέποντας τὰ ὀνόματα τῶν εἰπεῖν. ἵνα
τὰ δὲ τρία ὄντα τῶν δαιμόνων
ὀρεινῶν τεταγμένα καὶ αὐτὴν ἐκκλησί
κὼμασεν. οὕτως τὰ ὀνόματα ἐλεῖν
τας γὰρ αἰκασθεὶς ἀπομαι. αἱ ἐπὶ
τὴν φυσικὴν τὸ κακὸν ἀνδρίζον
το. μιαίνειν σφᾶς αἱ ἡμέρας ἡλίου,
ἢ ἐλάβη. κατὰ τῶν τρεφόντων
κύφορῶσα. καὶ τὴν λιτὰς ἐπὶ αὐτὴν ἵνα
δοῦναι ἀφοσίωσιν εἰσαγαγεῖν. ὡς ἀνθ' οἱ μαν
τὴν μνήμην τοῦ ἀκολάστου τῶν αὐ
τῶν ὁ μιαιφόνος ταῦτα βιοῦσι τῶν δαίμονι τρ.
τὸ σαῦται τοίνυν κατὰ τὴν ἐλάβετ
σκευὴν ἐνδύσεως πορνικὸν ὀρκεῖσθαι ὡ
ρας ἀθρόως εὐλαβεῖσθαι. νικῶσαι
τὴν μεμνημένην, τὴν τῆς στρατιᾶς
τῶν βροντὴ. εἰδέναι τρεῖς τῶν λόγων,
τὴν ἰσοτιμίαν ἐκείνοις κελεύειν. ἐκείνην τὴν
ἀκούσασθαι, οὕτως ἐκλύτως
ἀλαλάβετ ὁρίζετο. ἵνα τὸ ἡσυχίαν κηπον
τὴν ἀκίνητον. τρυφῆς ἐκκαλῶπτωμα
γωνιαίαν ἡλίθην. αὐτὰς τὴν ζῶσαν
τοῦ θεοῦ ἀμετοχὸν τῶν ἐκκλησιῶν ἀνέλθω.
εἰς παντελῆ ἀφανισμὸν μὴ φέρεσθαι
ἐβιάσαντο. αὐτὰς ἐαυτῶν τὸ κακὸν
ἐνδρούσας. τὸ ἴδιον ἀρετοῦ λογοῦ πλή
θει. τίνα τῆς καὶ μιᾶς ταύτης
ὄψεσθαι εἰκόνα. εἶδον τοίνυν
αὐτοῖς τοιούτοις αὐτῶν ἐπιγράφων
καὶ μὴ ὑβάσαξατε τὴν καρδίαν τῶν
κακῶν μὴ μὴ μετὰ ὁρίου θήσουσιν.
μᾶλλον δὲ τῷ πόνῳ καὶ ὑμεῖς σὺν ἀλ
λήλοις. ἢ μὴ ὁρᾶν δὲ καὶ ὄκαλὸ τρι
ἀληθοῦ μεθαπαῦσθαι. τίς τοίνυν ἐπὶ
φλὴν τὸ θεοφόκαλὸν τοῖς θεάτμοις.
χορεῖαν τίς ἡγῶν αἰκῶν ἀοὶ μὴ μερὶς ἀ
λλὰς καὶ ἀλλοτρίοις μὴ μὰ ὀρθμικὸν ἑαυτ
ἀναστρεβλοῦσας. μαίνεσθαι οἱ μὲν δοῖ τ
τοῖς αὐτὰς τῶν αἰκασκλοῦσι. κόμῳ
ταῖς αὐραις ἀνδοσεβοὺμεναι. ὀλεθμὶ
μαίας τὸ ἀρόδον. τὸ τροὶ ἀλλήλοις
φρόμενοι. καὶ φλόγες ἐκτοὺς τῶν τὴν
τὸ ὁρίζοφὶν τῶν σωμάτων ἡ ἀπο
μένειν. ἀὐραν ἡ κολποῖς τὴν εὐσθ
μοσύνην τῶν πέπλων ἡ μαινομένην.
τὸ δὲ ἀκροβατοῦντες καὶ ὄφθαλμο
μενοι. ἀνδρεύσουσιν μέρους δεῖσθαι τῶν
προμάχων ἐφ' ἑπτομάχην. διὰ μὲν δὲ

δὲ τῆς τοῦ αὐτῆς χορείας ἀνδρός.
ἐν ἰδίῳ λόγῳ τὸ οὗτον μὲν ὁ μνήστης
καὶ τῶν φύσει ἀμφίβολος. καὶ δὴ
λυθρίας τὸ εἶδος. φησὶ μεθορίζω
τῆς φύσεως κεῖμερος. λῆμμερος
τῶν σημάτων οἷον τὴν κωμάτη καὶ
μεθ' ἡ πορα φορος. οὗτος ἐστὶ τῆς
λεπτῶν ἐξ ἐπὶ ἀζωρ ἀλ' αὐτοῦ χορδ
τοῦ μεταξὺ ἀλλων τοῦ ὑπερῶν κόλπ
ρος. ὅλη δὲ τῶν ὁρίζειν αὐτὸν ἐκκλ
τρος ὄακρατος. καὶ τὴν ἐσχάλλοιτ
φύσιν ἄλλο κοτο τῶν ὁρίζειν εἶδω
λον ἦσαν. τὰ πεῖσω παλαιοὶ.
δὴ σκηνῶν τραπεζῶν ὁρίσκιρτῶν
τεταὶ εἴδωλον. τοῦ αὐτὰ τῆς νυκτὸ
ἐκ θυμίας τὰ ἡμέρας τὸ. τῶν ἡκ
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὴν ὡρ ἀδεῖσαι τοῦ γάδυ.
κορὴ κατηγορία τῆς φύσεως. τὴν
ν σχομισμὸν ἐκ τῶν ἀξίν
κοσμίαν ἐξορμὴν ὁδίκειν. ὡς τὴν
ἡγορὴ μὲν ἀμείσου τῆς πόλεως. δὲ τεῖ
ρουσαι ἐὐ αὐτῶν ἀσχημοῦσαν τῶν
φύσιν. λίθοις τὰς χεῖρας αὐτῶν
ρῶν ὁ πλίσασαι. φόνον κλεπτοῦσαι
αὐ αὖ δὴ τὴν τῶν ὀνομάτων βολή. ἐκ
τὸς τῶν δείων ὁρίζολων γιόμε
ναι. ἐπὶ τῆς ἴδας καθέδρας. ἀφέθη
καφ' αὐτῶν τὸν κορύζαν τῶν. εἶτα τὸ
μέθη καὶ ἀκράτος καὶ οἱ ἐκτῶν
ἀοκηπείων πάντες. καὶ μύξκαὶ
ἀγαπᾶσι μμῆς. καὶ ταῦτα
ὅλα κωλύει ὁ ἀπὸ στόλος λέγειν.
εἶπεῖν. ὅτι τὰ κρυφῆ ταῦτ
την ὁμόθυμα, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν.
τὶς τὸ ἀμφὶ μὰ ἀκρίβεια δεῖ
δοῖ τῶν λόγων. τὸ πῦρ. τὸ ἀλίθυν
τας ἀφανὰς. τὰ τραύματα. ὅπ
ἐκ βάθρων αὐτὰ ἐαυτοῖς τῶν
ἱδρῶν οἰκοῦν θρα πατὰς ἐφι
λονίκησαν. ὡς ἀμείσου τῆς πόλε
ως ξηλῶν τὴν πατρὸς ἀληθῶν, ῥᾳ
δίοις ἀλλήλοις ἐχθρίσαν το. οὐ τὸν ἀλη
θῆ φόνον, ὃν τὸν ὄνομα τῆς φόνος
ἐκωλυσεν. ἀλλὰ τὸν ὄκοιθὸν τῆς
τῆς προβατοῦσης ἀθῆς ἀπορρύ
ηόλόγος. ἐμφιλοχωρήσασι τοῖς
γυναιξὶ τοῖς ἀνηκόοις. ὄκωσ ἐπα
νίτεροι θῆναι βλέπειν. ὡς τὴ
γλυκεῖος ποτὶ μὲν λόγῳ τὸν ἄλλων
ρᾳ ἐκ ἐμὲν ἀκολῳ ἀποκλίσασθαι.
ἐν γορὴ μὲν ἀφησιν ἀφροσύνης,
ἀμφηρίᾳ κακῶν. ἀλλὰ τοίνυν
ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἐπαφορμὲ μεθαλο
γον. ὅτι ἡμὲν ἐξ ἐκ ἡμὲν καὶ ὁ προφ

+ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ
ΕΙΣΤΟΝΒΙΟΝ
ΤΟΥΑΓΙΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΤΟΥΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΥΠΕΡΑΛΕΙΜΕΝΕΙΝΠΑΣΩΝΑΝ
ΔΡΕΣ·ΓΡΗΓΟΡΙΟΣΟΠΑΝΥ·Ο
ΤΗΝΘΕΟΛΟΓΙΑΝΕΠΩΝΥ
ΜΟΣ·ΕΙΣΤΗΝΠΙΝΙΣΗ
ΠΑΝΔΑΣΙΑΝΤΩΝΛΟΓΩ
ΠΡΟΙΚΕΙΤΑΙΔΕΑΥΤΟΣΑΥ
ΛΕΙΣΑΡΥΚΕΙΑΙΣΚΑΙΤΡΥ
ΦΗ·ΦΘΟΡΑΣΑΠΑΣΗΣΥ
ΤΗΝΟΤΕΡΑ·ΜΗΘΑΥΜΑ
ΣΗΤΕΔΕΕΙΠΡΟΣΤΟΣΟΥΤΟ
ΦΡΑΣΟΥΣΕΖΗΛΟΝ·ΩΣΕ
ΚΑΙΤΗΣΟΙΚΕΙΑΣΑΣΘΕΝΕΙ
ΑΣ·ΚΑΙΤΗΣΕΙΣΕΙΝΟΥΜΕ
ΓΑΛΟΦΥΙΑΣΕΠΙΛΕΛΗΣΘΑΙ·
ΟΣΔΙΑΤΟΤΗΣΑΡΕΤΗΣΑΠΡΟ
ΣΙΤΟΝ·ΜΕΧΡΙΤΗΣΕΣΗΜΕ
ΡΟΝΟΛΙΓΟΥΔΕΙΝΟΣΙΩΝΠΗ
ΠΑΡΑΠΑΣΙΤΕΤΙΜΗΝΤΑΙ·
ΚΑΙΟΥΔΕΙΣΑΠΟΔΕΔΕΙΣΘΑΙ
ΤΗΣΑΥΤΟΥΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣΚΑΙΔΙΔΑ
ΣΚΑΛΟΣΑΚΟΛΟΥΘΙΑΤΙ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΖΕΙΤΑΤΩΝΑΝ
ΔΡΙΚΑΤΩΡΘΩΜΕΝΑ·
ΠΑΡΑΠΕΛΗΛΑΣΜΕΝΟΝΤΟΙΣ
ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ·ΩΣΠΕΡΑΥ
ΤΟΣΠΕΠΟΙΗΚΕΝΕΠΙΤΕ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΚΑΙΕΤΕΡΟΙΣΜΑΚΑΡΙΟΙΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣΚΑΙΜΑΡΤΥ
ΣΙΝ·ΟΛΗΝΥΠΟΘΕΣΙΝ
ΤΟΝΒΙΟΝΑΥΤΩΝΕΝΕΓΚΑ
ΜΕΝΟΣ·ΑΛΛΑΡΡΩ
ΤΟΝΜΕΝΟΥΧΟΙΟΝΤΕ
ΗΝΑΝΤΙΛΕΓΕΙΝΤΙΜΙ
ΓΕΝΝΗΤΟΡΙ·ΤΟΥΤΩ
ΔΗΤΩΣΥΝΥΜΝΗΣΑΙΝΕΝΟΑ
ΔΕΙΣΑΦΙΔΡΥΜΕΝΩ·
ΩΣΠΕΡΑΛΛΟΤΙΧΡΕΟΣ
ΠΑΙΤΟΥΝΤΙΤΟΥΕΛΟΓΟΥΣ·
ΚΑΙΠΡΟΣΤΗΝΤΟΥΦΕΙ
ΟΥΤΟΥΓΡΗΓΟΡΙΟΥΕΥΦΗ
ΜΙΑΝΛΙΑΝΠΑΡΟΡΜΙΩ
ΤΙ·ΠΑΤΡΙΣΩΣΤΕΙΣΑΙ
ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΣΤΗΝΥΠΑ
ΙΣΟΠΗΕΓΙΣΕΛΕΥΟΜΕΝΩΝ·
ΚΑΙΟΥΜΕΦΕΙΣΗΠΕΠΑ
ΠΕΙΛΟΥΝΤΙ·ΚΑΙΤΗΣΕΙΣ
ΕΜΕΓΕΝΝΗΣΕΩΣΤΕΙΣ
ΤΡΟΦΗΣ·ΤΑΥΤΗΝΑΝ
ΤΙΔΟΣΙΝΕΙΣΠΡΑΤΤΟ
ΜΕΝΩΝ·ΕΠΕΙΤΑΟΥΔΕ
ΤΩΝΘΕΙΩΝΕΔΟΚΕΙΜΩ
ΤΟΣΑΥΤΗΣΗΜΑΣΑΡΕΤΗΣ
ΑΛΟΓΗΣΑΙ·Η·ΤΩΝΒΙΩ
ΠΡΟΤΙΘΕΜΕΝΗ·ΠΟΛΛΟΣ
ΑΝΠΡΟΤΡΕΨΕΙΕΝΕΙΣΤΗ
ΜΙΜΗΣΙΝ·ΚΑΙΟΥΚΕΣΤ
ΕΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΕΖΗΤΗΜΕ
ΓΕΝΕΣΘΑΙ·ΛΟΓΟΙΣΤΟΙΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΑΝΙΣΑΙΝΟ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ·ΦΕΡΕ
ΔΗΟΥΝΤΗΝΑΝΑΒΟΛΗ
ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΣΑΠΑΡΧΗ
ΤΩΝΝΕΜΩΝΛΟΓΩΝ·
ΟΙΟΝΤΙΣΙΝΕΟΔΡΕΠΤΟΙΣ
ΓΕΝΗΜΑΣΙ·ΣΤΕΦΑΝ

ΕΩΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ ΕΙΠΕΙΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΤΑΔΕΕΣΤΕΡΟΝ
ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΥΜΙΑΣ ΟΥ
ΔΕ ΜΕΛΛΕΙΠΟΝ ΘΕΛΕΙ ΕΙΝΑΙ
ΔΕ ΩΣ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΕΛΕΙΟΣ Ο
ΑΝΗΡ. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΜΕΡΙ
ΑΣΕΙ ΤΟΝ ΠΑΡΕΜΟΥ ΕΠΑΙΝΟΝ
ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΠΑΤΡΑ
ΣΙ. ΤΑΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ
ΦΕΛΗΣΜΑΤΑ. ΕΞΑΤΕΧΝΩ
ΣΑΣΘΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ. Η ΤΩΝ Η
ΤΕΛΕΙΩΝ Ο ΙΕΡΟΚΡΙΤΗΣ
ΣΤΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ. ΚΑΙ ΤΑΣΟ
ΒΑΡΑΛΑΡΥΓΓΙΣΜΑΤΑ. Ε
ΣΤΑΙ ΔΕ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΘΗΣΕΙ
ΟΤΑΤΗ Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΤΙΜΗ. ΟΙΕΓΑΡ ΕΚΑΣΤΟΣ
ΗΔΕΤΑΙ. ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΗ ΠΟ
ΚΑΙ ΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΤΑΝΥ
ΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΙΖΩΝΕΤΤΙΩΝ
ΜΑΤΙΚΩΣ. ΠΑΝΤΩΝ
ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟ
ΓΟΥ ΚΡΙΤΑΖΑΤΟ. ΚΑΙ ΤΗΝ
ΣΟΦΙΑΝ ΠΕΡΙ ΛΑΒΩΝ ΕΚΑΙ
ΕΡΑΣΘΕΙΣ ΑΥΤΗΣ· ΚΑΙ ΤΗ
ΡΗΘΕΙΣ ΥΠ ΑΥΤΗΣ. ΠΑ
ΡΟΙΜΙΑΚΩΣ ΕΙΠΕΙΝ. ΠΩΣ
ΟΥΧΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΗΔΕ Α
ΠΟΛΕΙΦΘΕΙΣ. ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΑΝ ΚΑΙ ΦΡΕ
ΝΗΣΕΙ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΝ
ΖΩΗΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ
ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ. ΤΟΥΤΟΙΣ
ΓΑΥΡΟΥΤΑΙ ΠΛΕΟΝΕΚΤΩ
ΜΕΝΟΣ ΤΑΛΛΑ ΕΤΑΙ· ΥΛΗΣ ΔΕ
ΑΠΤΟΥ ΜΑΙΩΝ ΙΕΡΑΣΙΑΝΤΙ
ΓΥΡΙΣ. ΜΗ ΠΡΟΣΑΙΣΘΗΣΕΙ
ΑΝΤΟΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ Ε
ΚΕΙΝΩΝ ΚΑΤΑΦΡΟΝΟΥΜΕΝ

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΑΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥ
ΜΕΝΟΤΙΜΗΣΕΙ ΕΚΑΣΤΟΝ
ΔΥΝΑΜΙΝ. ΙΝΑ ΤΟΙΣ ΧΡΩΜΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΗΔΑΠΑΙΤΕΙΣΘΑΙ
ΕΠΕΙΤΑ Ο ΤΙΜΗ ΔΕ ΤΙΣ ΤΑ
ΚΑΤ ΑΥΤΟΝ ΜΙΜΗΣΙΝ Γ Ε
ΓΡΑΦΩΣ ΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕ
ΑΛΛΑ ΣΠΟΡΑΔΗΝ ΕΚ ΤΩΝ Η
ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ ΣΥΛΛΕΞΑΣ
ΤΑ ΚΑΤ ΑΥΤΟΝ. ΑΛΛΑ ΜΗΝ
ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΕΚΦΟΛΟΓΟΥΣ· ΟΙ
ΚΑΤΑ ΣΜΙΚΡΟΝΤΑΣ Η
ΦΙΛΑΣΥΝΗΤΡΟΦΟΥΣΑΣ.
ΕΙΣΜΗΝΟΕΙΣΟΥ ΕΥΑΝΑΝ
ΡΩΣΙΝ ΑΠΑΝΤΑ ΣΥΝΗΡ
ΜΟΣΜΕΝΗΝ ΑΡΧΗΔΕ
ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ. Ο Θ ΕΝΑΡΧΕ
ΣΘΑΙ ΠΡΕΠΩΝ ΔΕΣΤΙ ΤΟ
ΠΑΤΡΙΣ ΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩΝ. ΙΔΕΥ
ΤΕΡΑ ΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟ
ΓΩΝΙΩΝ ΠΟΛΙΣ Δ ΕΝΑ ΖΙ
ΑΝΖΟΣ Η ΤΙΣ ΤΟΣΟΥΤΟ
ΠΕΡΙ ΦΑΝΕΣΤΕΡΑ ΡΕΙΤΟ
ΝΕΝΕΖΕΙΚΕΙΜΟΥ. ΩΣΜΕ
ΧΡΙ ΤΕΡΜΑΤΩΝ ΗΤΡΙΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ. ΔΗΛΟΝ
ΟΝ ΓΝΩΡΙΖΕΣΘΑΙ· ΟΥ
ΓΑΡ ΑΛΛΑΝΔΡΕΙΑΝ ΕΞΕΝ
ΔΡΟΝΕΥΣΕΙΕΣΤΑΤΗΝ ΕΛ
ΛΗ· Η ΠΕΡΣΙΔΑ ΙΣΧΥΡΟΝ
ΠΡΟΣΔΟΞΑΝ ΤΟΣΟΥΤΟΝ
ΠΡΟΘΗΣΕΙΝ. ΟΣΟΝ ΑΥΤΗ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
ΡΙΟΝ· Ω ΣΤΕ ΜΟΙΔΑΣΕΙ
ΚΑΙ ΑΠΕΧΕΙΝ ΑΥΤΗΝ
ΤΑ ΤΡΟΦΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ Α
ΡΕΤΗΝ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ. ΗΔΟΗ
ΤΕΙΣ ΔΙ ΒΡΕΤΤΑΝΟΙΣ
ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑ ΜΕΤΡΟΥ ΑΦΕ
ΣΤΗΚΟΣΙΝ. ΕΞΙΣΟΥΤΕ

ἐπίσκοπον
ἀπὸ αὐτῶν εὐπατρίδαι
τε καὶ δίκαιοι· καὶ πλείω
τῶν ἑαυτῶν ἐκάστου φα
ρόντι τῇ ψυχῇ ἀδιαιρέ
τοι ὢν, ὁμοπατρίων
τιμᾶ Ἀβραὰμ καταλιπών
γῆν τε πατρῴαν καὶ εἰ
λικρινῆ μετάλαμβα
νας τῆς προφήτου εὐσεβείαν·
καὶ τὴν τῶν ὑψίστα
ρίων ἀποσεισάμενος δεί
σιδαιμονίαν καὶ πλά
νην, γνησίου μύστης
ἀνεφάνη τῆς χάριτος·
πρίβατον μὲν ἐν πρώ
τοις, ἔπειτα δὲ καὶ ποι
μὴν ἐπίστιμων τῆς
νᾶ Ζιὰν ζοὺ κατασταθ
ἐκκλησίας· ἡδὲ μὴ ἱερ·
ἱερατεύσασα ἐξ ἱερωμένων
προφητῶν καὶ τοῦτο
μετὰ τῶν λοιπῶν μισαν
θρωπήσασα τὴν εὐσε
βείαν· αὐτὴ παιδὸς
ἀρρενοτρεφοῦς μήτηρ, ἵκε
τις προσαγείτω δογ
μάτων τὴν ὑγιᾶ
σῶν· τυχέτω τῆς σε
μνοῦ· ὧν τῆς πίστεως·
ὧν τῆς θερμότητος·
προσυλλήψεως ὑποσχο
μένη αὐτῶν τὸν ἔκγονον
μὴ προσοίσειν, καθάπερ
ἀπάτωρ σαμουήλ· τί
οὖν, ὁ τοῦ φάσματος τῶν
φοβουμένων αὐτὸν
ποιῶν; διὰ νυκτερινῆς
ὀπτασίας· προδείκνυσιν
αὐτῇ παῖδα, τὸν ἔτι μέλ

λοντα εὐδοκιμεῖσθαι καὶ λή
ψεσθαι σὺν τοῦ παιδὸς ἐπω φα
νίας· ἣδε τε χωρεῖ τα.
μετὸ ὑπολυτρῶ φῶ
κατ' ἐρωσεβ· προφυμί
απιστεως μητρικας
τε ὠδῖνας καὶ γυναικ̄
ὀλιγωρίαν· τῆ τῆς ἐπι
δόσεως μεγαλοψυχία
νικησασα· ὃ δὲ παῖς· ἐν
τοῖς ἱεροῖς τῶν πρω
τρεφόμενος· εὐκλεη
ρίας φύσεως εἰκρατεῖ τ̄
ὁμιλίαις ὢν ἐπὶ τοσοῦ
τον· ὥστε τὴν ἀωρία
τῆς ἡλικίας· ἐμποδὼ
ἀυτῷ μὴ γενέσθαι· πρὸς
τὰ τῶν τελείων ἡφθη
τεῖς καὶ μαθήματα· παι
δαγωγούμενος καὶ τῷ
φάσματι μειραξιώδεις·
ἀτρεπτεῖ καὶ φερεσο̄
δρομίοις· πάντη δὲ
πτύσεν· ὡς ἀχρήστα τ̄
καὶ ἀσχολίαν ἐμποιοῦν
τα τῆς σπουδῆς τῶν μαθη
μόνων· ἀρετῆς γὰρ κ̄
σὺν ἐπικοπτεῖ καὶ κία·
ἔπεισι καὶ μύρον ἡλιάν
ρως ἐπαρούσαν ὠδήν·
φησὶ δὲ ἡδὺ γενόμε
νος· καὶ λόγων κατασχέ
σεις ἐρωτι· ἔστιν ἡν
καὶ σαρεωνῆσεν· καὶ
τὰ ὑφ' αὑτοῖς ἀρίστοις
τῶν παιδευτῶν ὁμι
λίας· καὶ παιδείας οὐ
βραχύ συνα φροίσας ἐ
πιτὴν παλαιστίνην
ἔπλει· ῥητορικῆς

φιλιενος· ικαλλος φρα
σκως. ὁ υικη φ ος τὰν τησ
εικπαιδευφηναι· καικεί
φ ενεπι τ τηναλεξανδρ
ἀφικνεῖται προστῆ
φαρω· πολλασ τε πόλεισ
καὶ πολλῶν ἀνδρῶν ικα
τα μια φ εῖν φρονησιν.
ἐισευναγωνισον σοφιασ.
ὡσ τισ ἐφησοφοσ· πλεῖ
στην δε καν τεῦφ ενικαρ
πωσάμενοσ τὴν ὠφε
λειαν. τὴν κρατῶν λο
γων τὰσ φ ησ ασ μετα
διωκει. ἐπὶ νη ὸσ ἀνα
χφ εῖσ αἰγινήτασ· πλέον
τι δ' ὄυν τὸ παρφ ένιον
πέλαγοσ. ἐνισαι ῥώταρα
χωδεισ καὶ ὀυισ ἐχοντι
ἐυπλοιαν. ἐζαι φνησ
ἐπελφ ὸν πνεῦμα ἐζαί
σιον. τὸν περιφυχῆσ
φερεκινδυνον· σισύ
φοσ δε πόντον ἀιφ έρα
τε καὶ ὀυνόμευσε κά
λυπτεν· ὀυδεν τῆσ ενά
τησ τῶν αἰγυπτίων
πλησαν εἰσ τότερον·
παντων δ' ὀυν τὸν εω
ματικὸν θανατον· αὐτοσ τὴν
τῆσ φυχῆσ ενδειαν
πωλεφ ριαν· ὀυδεπω
ποτ' ἀρῆν σφραγισφ εισ τῷ
βαπτίσματι· καὶ ἐφα
πτεται τὴν ἐζυδατοσ εω
τηριαν· ὅεν ὑδασιφανα
τοσ· τίσ ὄυν ποιεῖ ὁμε
ταξὺ κεῖνοσ· καὶ προτῆσ
ἀναγεννησεωσ ἑαυτὸν

λιορ φ ωσ αστραπὰν ἐπ
τὴν ἐσ φ ῆν παπορίψ ει
ζάλιενοσ. καταπλησσε
βοᾶισ τε καὶ ὁδυρμοισ
τοὺσ ευναιπλεόντασ· ὡσ
πάντασ τοὺσ ικα φ ὲ ἑαυτῶν
λογισαντασ· τὸν τοῦ
τουφ ῆνον συνεργα
ζεσθαι· ὁδε ὕπαλινησασ
φ ὴν τῶν νεὰν τοὺσ φ ανλα
σίων· ὅσα τε ἐπ αἰγυπτ..
καὶ ὁσα κατὰ τὴν ἐρημὸ
πολλα χοῦ τησ ἐπ φ ανὰσ
εισεδρασεν· ὅιον. ἐν
φ ρᾶδιαστασιν ἰσὰν
φ ισεπίσκλυσιν· ὅπωσ
τε πετρανεπηγάθη καὶ
μερρὰν ἐγλυκανθη· ἀ
μαλὴν ἰσε φ ανατωσεχερ
σὶν ἀ ὅπλοισ τοῦ σταυρο
λίθην νόυσαισ· τείχησα
φ εῖ λεμ ἱεριχόυντια
καὶ ἀνευλιθαναμια
τῶν προφ ητῶν εἰσ
σε νέισ πλάγχνωνισι
τοὺσ· καὶ τ' ἄλλα ὅσα περ
ἱεραι βίβλοι φ έρουσιν·
ὑποσχόμενοσ ἁλιεῖπε
ρισω φ εῖν τοῦ πελάτουσ·
καὶ τυχοι τῆσ ἀφ εσεωσ
τοῦ βαπτίσματοσ· τῶν
σωσαντι αὐτὸν ἀναφ α
σειν· καὶ μιπτει ταῖσ ἰ
κεσίαισ αὐτὸν πλέωντε
ὀντα· καὶ τασαι τησεσ
φ οβαμοντατῶν λειαι
χίων τησ φ ύσεωσ· καὶ
ὁλιεῖσ καὶ λαῶν πλῆθοσ
καὶ λαῶν φ ησεν· πᾶσα
ταιρισ· εἰσ ἂν ῦραν λιε τε

κατεστορεσθη καὶ ἡ τεως ἀπρια
κατεστορεσθη ἡ θαλασσα
ὁπλιεῖ δὲ νηῒ ἐν τούτοις
οἱ δὲ αὐτοῦ γονεῖς διὸ εἰ
ρθῶς κατεμήνυον τὰ
συμβαίνοντα τῷ παιδὶ
διὸ καὶ ὀδυρτὸς ἡ τιγρὰς εἰ
πλεονεῖπεῖν εὐχαίστε
καὶ δακρυσιτὸν θεὶ ἐλι
παρουν βοηθῆσαι τῶν
κατὰ θαλασσαν κινδυ
νευόντων· εὐθυσοῦν ἐκε
ται τὴν ἱππικὴν κατ' ὦν
πλοῦν ἐρῳν τὸν υἱὸν.
ἐρινῦντι δὲ λαίλαπα
κωλαστήριον χειρωσά
μενον. ἢ τι αὐτῶν ἐπα
νεῖπεῖν τοὐλεθρον·

Ταῦτα δὲ ἐκεῖνα τὴν πρὸς
αὐτοὺς ὑποστροφὴν
αὐτῶν δὲ προυλέγων
τῶν γονέων ἀκοὰς
ἀπεδείκνυτο τῷ
ἐωσάντι· καὶ ταῦτα
μὲν ὕστερον· τῶν δὲ
συμπλεόντων τὴν ἐκ
νικῆσασῶν αὐτῷ θυ
μηρέστατος. ἑωρᾶν
κτοιὲν δὲ καὶ τοῦ υἱοῦ
ἀνδρὸς· τὴν μὲν πατρῷαν
ἰκαρίου· τὴν θαλάσσιον
πίβασιν· καὶ τὴν ἐκ νέ
ου λαβομένην ἐξελίσσειν
ἐπὶ τὴν ἤπειρον· τὴν
τρισὲ δεῖξοντες καὶ
ἐξηγησόμενος τῆς ὄψε
ως· ἐν θυγατρὶ γὰρ μίᾳ τε
ἀνδρὶ συνῆν καὶ τρισὶ
παισὶν ἀρρεσιν· ἐν οἷς
ὁ μὲν πρεσβύτατος
ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ
ἀνδρὸς· τὴν μητρὸς

ΠΡΟΥΝΑΛΛΟΤΕΡΩΝ ΓΥ
ΖΥΓΙΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΥΙΑ.
ΟΥΔΕ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΡΑΔΙΩ.
ΟΣΟΝΕΠΙ ΚΑΤΕΡΟΝ ΩΝ ΜΗ ΣΕΠ
ΟΜΕΝΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ ΙΣΑΝΙΤΙ
ΝΟΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΠΙΣΤΕΥ
ΘΗΝΕΑΥΤΩΝ ΠΕΡΙΕΡΧΕΤΑΙ.
ΖΗΤΩΝΜΕΦ' ΟΥΒΕΒΑΙ
ΩΣΕΤΑΙ· ΟΤΑΝΔΕ ΓΥΜΝΑ
ΦΩΝΗΝ ΑΜΦΩΠΡΟΣΛΑΒΗ
ΑΝΕΠΙΦΥΛΙΑΝ ΠΑΙΔΕΥ
ΣΕΩΣ. ΑΛΛΗΛΩΝ ΑΠΟΔΕΙ
ΚΝΥΝΤΑΙ ΣΤΗΡΙΓΜΑ·
ΤΟΝ ΤΕ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑ ΕΠΗ
ΛΙΕΡΕΙΣΑΙ ΤΟΝ ΒΕΒΑΙΟΥ
ΤΑΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ. ΟΥ
ΝΕΙΛΗΦΟΤΕΣΕ ΝΕΑΥΤΟΙΣ·
ΚΑΙΙΝΑ ΣΥΝΤΕΛΙΩΤΑ
ΠΛΕΙΟΝΑ. ΖΗΛΩΤΗΤΑΙ
ΝΟΝΤΑΙ ΖΥΝΩΡΙΣ· ΠΙΣΤΕΙ
ΤΕ ΓΑΡΗΣΑΝ ΜΙΑΠΕΦ
ΤΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΣ
ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ. ΟΥ
ΔΡΟΜΑ ΦΕΟΝΤΕΣ· ΙΣΑΝΙΚΑ
ΦΑΠΕΡΑΡΟΤΗΡΕΣΙΝ ΕΝ
ΠΟΝΟΙΣ ΕΣΟΦΕΝΕΙΤΗΝΠΡ
ΟΥΜΙΑ. ΤΗΝΑΡΟΥΣΑΝ
ΤΗΣΣΟΦΙΑΣΤΕΛΕΙΟΝ
ΤΕΣΤΕΙΚΑΙΣΠΕΙΡΟΝΤΕΣ.
ΚΑΙΠΟΛΥΧΟΥΝΑΛΛΩΣΕ
ΝΟΙΤΟΝΙΚΑΡΠΟΝ· ΑΝ
ΑΡΕΙΑΜΕΝΟΥΝ. ΚΑΙΤΗ
ΠΡΟΣΤΑΔΕΙΝΑΚΑΡΤΕ
ΡΙΑ. ΜΙΚΡΟΥΤΙΑΝΤΩΝ
ΟΛΙΓΩΝΕΙΣΡΑΤΗΣΑ·
ΦΙΛΕΙΤΑΡΗΝΕΟΤΗΣΩΝΕ
ΘΙΠΩΛΟΙΤΩΝΗΙΠΠΩ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΤΡΟΦΟΥΣΙΚΑΙ
ΤΑΣΙΣΙΑΣΟΥΤΩΤΟΙΣΕ
ΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΙΣ

ΑΥΤΗΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΙΣ
ΑΝΙΑΣΘΑΙ· ΑΥΤΟΙΔΕ
ΠΑΝΤΙΟΝΗΣΑΝΠΑΓΙΟΙΚΑΙ
ΑΥΣΙΣΙΝΗΤΟΙ· ΠΡΟΣΤΑΛ
ΤΟΦΡΟΝΕΙΝΟΛΑΙΣΙΣΙΚΑΙΝΟ
ΤΕΡΟΥΜΕΝΑ· ΩΝΕΙΚΑΙΣΕ
ΣΑΥΤΗΝΕΛΛΑΔΑΙΚΑΤΕ
ΛΙΦΟΤΟΣΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟ
ΑΥΤΟΥΣΠΑΡΑΓΙΑΣΙΝΑΠΟ
ΔΕΙΧΘΗΝΑΙ. ΙΚΑΙΤΩΝ
ΠΡΟΦΗΤΙΚΩΝΑΖΙΟΥ
ΦΩΝΩΝ. ΔΙΑΤΟΥΤΟΥ
ΦΟΒΗΘΗΣΟΜΕΘΑΕΠΙΤ
ΠΑΡΑΣΕΣΟΦΑΙΤΗΝΓΗΝ
ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΝΔΕΕΙΚΟΥ
ΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΗΣΙΚΑ
ΤΟΙΣΑΜΑΤΙΚΑΙΟΙΣΠΟΙΝΟΙΣ
ΑΡΙΣΟΥΜΕΝΟΙ· ΙΚΑΤΗΛΙ
ΑΝΤΕΙΚΑΙΙΩΑΝΝΗΝ
ΤΟΝΕΖΑΙΣΡΟΔΡΥΩΨΥ
ΟΥΝΤΑ· ΤΑΔΕΟΣΑΠΟΣ
ΤΡΥΦΗΝΤΕΙΚΑΙΙΣΟΛΑ
ΙΣΚΕΛΙΑΝΔΡΑΣΤΡΟΣ. ΠΑΝΤΑ
ΔΙΑΠΤΥΟΝΤΕΣ. ΙΚΑΙΧΑΙ
ΡΕΙΝΤΑΙΣΗΔΟΝΑΙΣΡΑ
ΖΟΝΤΕΣ· ΤΙΔΑΝΑΛΛΟΙ
ΜΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝΗΜΙΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΤΟΣΑΥΤΟΥΣΤΟ
ΚΙΟΥ· ΑΓΝΟΥΣΙΚΑΙΚΑΘΑ
ΡΟΥΣΤΩΝΦΩΝΩΝΥΠΕΡΗ
ΣΕΝ· ΩΝΕΙΜΗΣΕΡΟΥΤΟΥΤ
ΠΤΥΣΑΣΘΑΙΤΟΝΗΓΕΜ
ΙΚΗΣΕΙΝΟΝΙΚΑΙΤΟ
ΠΟΛΕΜΙΩΝΑ· ΩΝΟΜΕΝ
ΕΤΑΙΡΙΔΟΣΣΥΓΚΑΘΕΥ
ΔΟΥΣΗΣΑΙΚΙΝΗΤΟΣΗΝ.
ΟΔΕΜΗΣΕΡΟΥΣΙΚΑΙΑΠΡΟΣΙ
ΤΟΣΤΑΙΣΕΙΣΤΩΝΗΧΑΛΑΣ
ΤΥΠΙΩΝΥΠΗΡΧΕΛΙΑ
ΔΕΔΙΗΣΥΙΑΣΤΗΝΑΥ

[illegible]ΝΟΣ
[illegible]ΥΜΕΝΟΙ ΑΠΛΗΘΕΙΑΝ ΜΑΡ
[illegible]ΟΥΤΟΝΙΚΑΤΩΡΘ
[illegible]Ν· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΕ ΜΑ
ΙΣΤΗΣΙΑΣ ΗΤΤΟΝΕΦΡΟΝ
ΤΙΔΑΝ; ΟΥΜΕΝΟΥΝ· ΑΛ
ΛΑΚΑΝΤΑΥΤΑΤΟΝΑΡΙΣΤΟ
ΔΗΝΜΙΜΟΥΜΕΝΟΙ. ΟΥ
ΚΑΡΕΤΗΣ ΕΖΩΝΟΥΜΕΝΟΙ
ΧΡΗΜΑΤΑ· ΟΥΔΕΜΙΣΘΑΡ
ΝΙΑΝ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ. ΠΡΟΪΚΑ
ΧΡΗΣΤΟΙ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙΝ ΗΝ
ΣΑΝ· ΕΖΗΛΟΥΝ· ΜΕΙΟΝΕΞΙΑ
ΤΗΝ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ ΑΠΟ
ΔΙΩΡΑΣΚΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΕΝΟ
ΡΟΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΤΟΣ ΑΙΣΤΗΣΙΑΣ ΔΕ ΤΟΣΟΥ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΝ·
ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕ
ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑ
ΙΣΡΑΤΗ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΗΡΘΗ
ΣΑΝ. ΩΣ ΠΑΙΔΙΑΝ ΑΠΟΦΗ
ΝΑΣΘΑΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΜΕΜΙΣ
ΘΟΓΗΜΑΤΑ· ΗΣΑΝ ΓΑΡ
ΕΖΗΤΟΥΜΕΝΕΚΕΙΝΟΙΣ ΚΑ
ΚΙΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΦΡΟΝΟΥΝ
ΤΕΣ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΝ ΔΕ ΚΑΙ
ΚΕΝΟΔΟΞΙΑΝ ΑΠΟΣΕΙΟΜΕ
ΝΟΙ· ΟΙΣ ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΙ ΚΥ
ΝΕΣ ΕΛΑΥΝΟΥΣΙΝ ΔΗΛΟΣΙΟΙΣ
ΚΗΡΥΓΜΑΣΙ. ΚΑΙ ΤΩΝ
ΛΟΙΠΩΝ ΜΑΝΘΡΩΠΩΝ.
ΥΠΕΡΟΦΙΑΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟ
ΦΙΑΣ ΤΟ ΣΕΜΝΟΝ ΑΥΧΗ
ΜΑ ΜΕΝΟΙ· ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ
ΔΕΕΝΕΙΚΕΝ. ΤΟ ΧΡΗΣΑΙ
ΛΕΓΕΙΝ· Ο ΒΟΥΛΟΙΤΟ ΜΕΛΕ
ΤΗΝ ΑΠΑΣΙ ΒΙΟΣ. ΚΑΙ ΕΦΕ
ΣΙΣ ΑΛΛΗ ΚΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

ΑΥΤΗΣ ΚΤΗΣΙΝ ΕΤΕΤΑ
ΤΟ. ΚΑΙ ΝΥΚΤΩΡ ΚΑΙ
ΜΕΤΗΜΕΡΑΝ ΩΣΠΕΡ ΦΙ
ΛΟΥΣΙ ΝΟΥΤΟΥΣΙ.
ΚΑΘΑΦΗΣΙΝ ΙΩΒΟΛΙΑ
ΚΑΡΙΟΣ· ΕΥΓΑΡ ΗΔΕΙΣΑΝ
ΟΙ ΓΕΝΝΑΔΑΙ. Ο ΤΙ ΟΙ ΕΝ ΤΗ
ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΑΝΕΙΣΦΕΙΣ
ΠΟΝΟΣ. ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΓΝΩ
ΣΕΩΣ. ΤΗΝ ΙΣΧΥΝ ΑΠΟΔΙ
ΔΟΥΣΙΝ· ΟΥΤΩ ΜΕΝΟΥΝ
ΥΠΗΡΞΕ ΝΑΥΤΟΙΣ ΤΩΝ
ΤΕ ΚΑΘ ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΛΕΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΩΝ ΕΥΡΕΣΕ
ΣΤΕΡΟΥ ΓΕΝΕΣΘΑΙ· ΠΟ
ΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΑ
ΦΥΣΕΩΣ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙ
ΤΑΣ ΚΑΛΑΣ ΜΟΝΑΣ ΕΣΠΟΥΔΑ
ΚΕΝΑΙ· ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΕ
ΝΤΩΝ ΜΕΝΟΥΝ ΑΥΤΟΙΣ. Ο ΥΔΕ
ΤΙΟΥΝ ΠΑΡΕΙΤΟ ΛΑΦΟΝ·
ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΔΕ ΤΟ ΤΗΣ ΦΡΑ
ΣΕΩΣ ΚΑΛΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ
ΣΑΜΕΝΟΙ. ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΕΖΕ
ΚΛΙΝΑΝ· ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΕ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΗΣ ΚΑΙ ΟΣΗΝ
ΔΟΓΜΑΣΙ. ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ
ΕΝΔΕΙΖΙΝ ΙΣΧΝΑΛΟΓΙΣΜ
ΟΥΜΕ ΧΡΙΣΘΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
ΜΕΤΕΣΧΟΝ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.
ΩΣ ΑΝ ΑΛΗΘΩΣ ΤΩΝ
ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΠΛΕΟΝΕΧΟΙ
ΕΝ ΑΛΛΑΙΣ ΑΦΑΠΕΡΤΙΝΕΣ
ΠΑΙΔΕΥΤΑΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚ
ΑΛΟΙΣ ΝΟΙ ΑΡΙΣΤΟΙ· ΤΗΣ ΑΝ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ· Ο ΤΟΝ ΜΕΝ
ΑΡΧΑΙΟΝΙΚΑΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙ
ΟΝ ΕΚΜΑΘΟΝΤΕΣ. ΤΟΤΗΣ
ΤΥΧΗΣ ΟΥΜΕΙΔΕΣΤΕ

καὶ δυσκαθεκτον ἔζε
μαλλον· τοδ' ὅσον πρὸς
ἡδονὴν φέρει· ταῖς
σκηναῖς ἀπεπεμψαν
τὸ ἀριθμῶν δὲ λογι
σμοὺς καὶ γεωμετριας
ἰσοτητα· καὶ ἀστρων
θεσιν καὶ σκιῶν· κα
θαπερ νεοι μωθησε
σθαι καὶ δανιηλ ἐκ παιδευ
ονται· ὑπροσεκεινων
μαλλον ἀγομενοι· ἀλ
λ' ἁλματιζοντες
κατα τὸ γεγραμμενο
παννομαδεις την γ
παικοντουχν· καλ
λοσται καὶ σεσεπνηται
πρωτης σοφιας ταυ
την τιθεμενοι· καὶ
διὰ παντων νῦ σε ποσει
πεῖν δυναμενην βελτι
ονων τε καὶ χειρονων·
ὡστε ταμιεῖον ἐχειν φυ
γεῖν· τα δὲ ἐλεσθαι με
τὰ σωφρονος· ἐπαιν
γαρ τὸν εἰρηκοτα κα
θυραθεν ἐστηκε μυτης
ἡμετερας αὐλης· ὁ γαρ
τοιγε νῶν αἰτιτῶν
μὴ καλῶν ἀτιμον· ἀλ
λ' ἁπασιν ἑαυτου συμβαί
νειν εἰπεῖν τοῖς καλη
φθονῶν τα λεγομενα·
ἀλλ' εὐνοιαν δεχομενοι
ἀλλα τιθεμενοι ὡν φι
λοι· μεταξυ γαρ προ
ὡν ὁ λογος συναρπασας
τον λεγοντα· κατα
περ ἵππος τὸν ἐπιβα
την· ἐις τὸν ἐπαινου

κατεστησε βασιλικῶν
μακαριου· μικροῦ
ἐπιεχωνοῦν τις ῥᾳ
τὴν σινᾶν ατεινωτον
λογον· καὶ τὴν τολμαν
ἐφεζῆς· μὴ προσωφερε
σθαι· οἱ γαρ τῶν νῦν ἐς
δυναμιν ἐφιεμενοι
καὶ τῶν μετριων ἀπο
τυγχανουσιν· ἀλλ' ἀβα
σιλειοσι μεν την καλλ
πραγματειαν ἐμπορευ
σαμενος· οἷς ἁδεῖτο
γρηγοριος δε ἀπριξ ἁκατα
κεκοτοῖς ἀφηναιων προσ
τηταις· μηδε τὴν δο
δ' αὐτῶν συγχωροῦσι
καὶ παιδευειν αὐτοὺς
μη παρουσι· τον τε σοφι
στικον φρονον παρα
καλουσι δε χεσθαι· ὁ δη προ
μενον ὀλιγον· τὴν πρὸς
αὐτους χαριν ἀφοσιου
μενος ἐμεινεν· μικρο
δυστερον ἁπαντας τους
εἰκεῖσε φιλουσαν τυβο
λησας καὶ πειρασων ἁμαρ
καὶ ἁεὶ πρὸς αὐτῶν πρὸς
τους τεκοντας ἁφιξις·
τριακοστον ἡδη λιθι
ρων ἁσεπτεν τοῖς λα
φασιν· οὕτω τῖπα
τριδιεαυτον ἀποδια
σι· καὶ πρωτον μεν τ
φεῖον λαμβανει βα
πτισμα· ὃ καὶ πρωτη
τῆ δυναμει πεφωτι
σμενος· καὶ τὸ ἐπι νῶ
ρον ἑαυτῶ· δη ποτε
θλιβειν· μεχρι ἀντ

λαζεν· εἶτε ἐταπόφονον
νεωνικὰι φίλωνἀπο
πληροῖ τῶνἑαυτοῦλογι-
σμῶν ἀικοῦσαι·
οὐγὰρἂν τοσεῖχεπερὶτοῦ
τοφιλοτιμίαν· συμ
βουλευόντωνδὲδη
μοσίοιστεἰσὰὐτοῖςεἴοις
ἐγκαλίνδεῖσθαιἰσαίοις·
οὕτωτὰρόμάζω
τὴνἐντοῖςσυλλογοῖς
περιφάνειαν. ἂν τοὺς
ἑαυτῶνσυνεβούλευε
δύνηταιἑαυτὸνικα-
πρὸὑπερέχεντοῖςἰνδυ
νάμωνπόνων· ἰσοζυγοῦ
τεχωρίσθηναι· ἰσὰὶ
λίνωτῶνἁφάρωτὰ
τὰσυνεῖναιἰσὰὶ ταῖς
ἱεραῖςβίβλοιςκαθαρὰ
λούντα· εἰςἑτοένεκα
ἰσὴνταῖςἀληθείαςτὴν
ἐίσλαμψιν· ὁδηγὰὶποι
ῶνδὲτελεῖμοναστὴς
ἀντὶκοσμικοῦ· ἰσὰὶ
ἰστηλίωνἀντιχρηλα
τιστοῦγεῖνᾶιἐλομένος·
ὁλλάκιςτοῦνικὰὶχὴν
ἐναργῶςἑῶρᾶεἐνὕπνοις·
ἰσὰὶἐνμελέτηνγυκτε
ρινὴν· ἰσαθῶὲφησιν
ἱβίβλοςἱερά· ταύτη
τῆςἰσαφάροτηςτοσαύ
δαίμωνιᾶνπιάσειν·
ἀλλαισαρίοιγὰρφησιν
ὁἰσαφαροὶτῆκαρδία
ὁτιαὐτοὶτὸνφνὸφο
ται· ἰσαφαρὸνγὰρτοῦ

τὸνφισινόϊκε. ὁποῖος
ἡπόλιςγρηγορίου·
ἰσαταλιπὼνπόλεις· ἀ
γορὰς· θεάτρα· τοφίστῶ
τῦφοναρχόντωνπᾶ
σηνοίας· δίκαςτῶνπλη
θαισαπεδιάζομέν
ἐρίδας· ῥητόρωνθεύ
δη· ἰσλεπτῶνἐπιβου
λὰς· ἐμπόρωνἁπλῶς
ἀν· ἰσαπηλωνὁρίκους·
πλουτίωνπτῦφον· ἐν
δεῶνἰσκαιρίας· ἰσὸ
ρονπλεῖονἡν· δοξαντὴ
ἅπανθοῦσαν· ἐςθῆτα
πολυτελῆ· ἰσειλικρίνια
ἐίςχρυσοῦτεἰςἀργύρου
πεποίημένα· οἴκους
γραφῆτεἰσὰὶπλαζι
ομαρμάρωνδιαπρεπεῖς·
ἰσὰὶτὴνφίσιδιπλῆν· οἰ
κουμένου· ἄλλατεὅσα
τὸτῆςδιανοίαςἰσαφα
ρὸνἐπιφολοῦντα· τὸ
ἰσαφαρώτατωφάν
τοῦτοἐπιτρέπειτὴν
ἐίσοδον· τᾶὐτᾶπλῆν
ὁγρηγορίοςἐννεᾶτῆῒ
λικίᾳ· ἐπειδὰνδὲὁπῆρ
ἐίσιέρεδπροβᾶλλεταὶ
τὸνῦν χειροτονίας
πρεσβύτερον· διᾶτεὶς
μόλιςεἰζᾶντᾶ· τίποτε
ἦςεἰςκλησίαςὑπεζει
ςι τᾶςκατᾶστᾶσεως τὸ
νῦνἀειρίκλινᾶςᾶπο
διδρᾶσκων· καὶγενο
μένοςἐνπόντῳ· μι
τᾶβᾶσιλείουτοῦπᾶ
νυφιλοσοφεῖ· ἄλλᾶ

Πολλάκις τοῦνικὰὶχὴν
ἐναργῶςἑῶρᾶεἐνὕπνοις·
ἰσὰὶἐνμελέτηνγυκτε
ρινὴν· ἰσαθῶὲφησιν
ἱβίβλοςἱερά· ταύτη
τῆςἰσαφάροτηςτοσαύ
δαίμωνιᾶνπιάσειν·
ἀλλαισαρίοιγὰρφησιν
ὁἰσαφαροὶτῆκαρδία
ὁτιαὐτοὶτὸνφνὸφο
ται· ἰσαφαρὸνγὰρτοῦ

Τῆςεἰσκλησίαςὑπεζει
σι τᾶςκατᾶστᾶσεως τὸ
νῦνἀειρίκλινᾶςᾶπο
διδρᾶσκων· καὶγενο
μένοςἐνπόντῳ· μι
τᾶβᾶσιλείουτοῦπᾶ
νυφιλοσοφεῖ· ἄλλᾶ

ΓΑΡΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΕΣΚΑΙ
ΠΡΙΣΚΙΛΛΙΓΟΝΔΙΑΙΡΕΘΕΝ
ΤΕΣ. ΠΑΛΙΝΑΛΛΗΛΟΙΣΠΡΟΣΕ
ΔΡΑΜΟΝ. ΤΡΟΠΩΝΤΕΣΟΙ
ΝΩΝΙΑΚΑΙΤΗΝΠΡΟΣΕΛΑΥ
ΤΟΥΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣΥΝΕΛΑΥ
ΝΟΜΕΝΟΙ·ΩΣΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΠΛΗΡΩΘΗΝΑΙΤΟΕΙΡΗ
ΜΕΝΟΝ·ΟΠΟΥΔΑΝΩΘΕΝ
ΦΗΣΙΔΥΟΗΤΡΕΙΣΕΖΥΓΙ
ΣΥΝΗΡΜΕΝΟΙΕΙΣΤΟΕ
ΜΙΝΟΝΟΜΙΑ. ΕΚΕΙΘΕΙΜΗ
ΕΝΔΙΕΣΩΝΑΥΤΩΝ
ΔΙΕΤΡΙΒΟΝΟΥΝ. ΤΗΝΤΕ
ΑΡΕΤΗΝΤΗΣΠΑΡΑΘΗ
ΖΕΙΤΥΝΑΥΖΟΝΤΕΣΚΑΙ
ΘΕΣΜΟΥΣΑΣΚΗΣΕΩΣΤΟΙ
ΦΙΛΟΘΕΟΙΣΑΣΚΗΤΑΙΣ·
ΚΑΙΚΟΣΜΟΥΧΩΡΙΣΘΕΙ
ΕΙΤΙΘΕΜΕΝΟΙ·ΤΩΝΝΑΥ
ΙΚΟΥΡΓΟΥΜΕΝΕΙΡΗΝΙΚΗ
ΤΕΡΟΥΣ·ΤΩΝΔΕΘΕΛΟΝΤΩΝ
ΣΕΜΝΟΤΕΡΟΥΣ·ΚΑΙΔΙΚΑ
ΟΤΕΡΟΥΣΤΩΝΜΗΤΙΟΝΤΩΝ
ΜΑΛΛΟΝΔΕΪΝΑΤΙΛΕΞΩ
ΠΕΡΙΤΩΝΑΝΔΡΩΝΤΟΥ
ΦΙΛΟΤΕΡΟΝ·ΜΙΜΕΙΣΘΑΙ
ΜΟΥΝΤΑΙ·ΝΕΦΕΙΤΕ
ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ·ΚΑΙΟ
ΡΟΥΣΙΝΑΧΩΡΙΣΕΙΤΟΥ
ΤΑΡΑΧΩΔΟΥΣΒΙΟΥΠΟΡΡ
ΕΑΥΤΟΥΣΙΚΑΘΙΣΤΩΝΤΕΣ
ΕΝΟΡΙΟΦΕΤΟΥΝ·ΟΔΕΓΗΡ
ΠΟΛΙΑΤΕΒΑΡΥΝΟΜΕΝΟΣ
ΚΑΙΦΡΟΝΤΙΣΙΝ. ΕΤΡΙΔΕ
ΚΑΙΠΕΝΘΕΙΤΟΥΥΙΟΥΣΚΑΙ
ΣΑΡΚΟΥΤΙΕΣΘΕΙΣ. ΟΥΣΦΕ
ΡΟΥΣΙΝΤΗΝΜΟΝΩΣΙΝ. Ε
ΠΙΣΤΟΛΑΙΣΔΥΣΩΠΤΙΚΑΙΣ
ΤΟΝΓΡΗΓΟΡΙΟΝΠΕΙΘΕΙ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΑΝ
ΦΕΡΕΡΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΚΟΤΙΝΠΡΙΣΚΑΙΕΡΕΥΣΑΣΚΑΙ
ΠΡΕΣΒΥΤΟΥ. ΕΠΑΝΕΙΣΙ
ΠΗΜΕΝΑΙΚΩΝΠΑΙΔΕΙΣ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΗΣΥΧΙΑΣΑΙ
ΓΑΡΠΑΙΔΟΣ ΕΝΤΩΠΟΝΤΙ
ΜΕΝΕΙΝΑΝΕΠΕΙΘΕΝ· ΑΛ
ΛΑΝΘΕΛΙΣΥΣΕΙΣΟΠΟΣΕΥ
ΣΕΒΗΣΙΠΑΤΡΙΚΗΣΟΤΕΡΑ
ΠΕΙΑΣ· ΕΠΕΙΟΥΝΙΚΑΙΤΑ
ΡΙΟΣ· ΑΡΧΗΝΔΕΠΙΣΤΗΝ
ΠΕΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΣ· ΕΠΙΜΕ
ΛΗΤΗΣΤΩΝΦΙΛΑΥΡΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΑΣ. ΚΑΙΤΑΛΛΑΣ
ΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΧΡΗ
ΜΑΤΩΝ. ΕΝΤΩΙΚΑΙΡΩ
ΤΗΣΑΡΧΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗ
ΤΟΝΒΙΟΝ. ΕΔΕΙΔΕΚΑΤΑ
ΝΟΜΟΥΣ· ΤΗΣΤΕΘΥΓΑΣ
ΤΟΥΠΑΙΔΟΣΤΟΝΠΡΙΣΚΑΝ
ΡΩΝΟΜΩΝΑΠΟΔΕΙΧΘΗ
ΝΑΙ· ΚΑΙΤΑΣΕΝΑΓΙΣΤΑΣ
ΤΩΝΚΙΝΟΥΝΤΩΝΚΑ
ΤΑΤΟΥΟΙΧΟΜΕΝΟΥΕΦΕ
ΑΥΤΟΝΜΕΤΑΣΤΗΣΑΣΘΑΙ.
ΣΥΝΕΒΗΠΟΛΛΩΤΡΑΧΩ
ΤΟΝΜΕΓΑΝΕΝΕΙΛΗΦΗ
ΝΑΙΓΡΗΓΟΡΙΟΝ. ΠΑΛΛΩ
ΚΟΛΙΔΗ. ΟΙΛΙΣΥΝΩΝΕ
ΠΙΔΡΑΜΟΝΤΩΝΤΙΘΕΜ
ΡΑ· ΕΡΗΜΗΝΟΙΟΜΕΝΩ
ΛΗΨΕΣΘΑΙΤΗΝΟΥΣΙΑΝ
ΤΟΥΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ
ΚΑΙΟΜΕΝΤΗΡ·ΓΗΡΑΤΕ
ΚΑΙΝΟΣΩΙΚΑΙΦΕΙΣ.
ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΤΗ. ΤΗΝ
ΔΙΗΝΥΚΩΣΕΤΗ. ΤΗΝ
ΕΙΣΤΩΝΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΣΥΝΤΡΙΒΗΝΦΕΡΕΙΝΟΥ

λικρινῶς τὴν ἀλήθειαν·
τούτεστι ποστὰς τὰς συμ
βιβάσας πρὸς ἐξουσίαν ἀβα
σιλικὰ τὸν λόγον ἐστὶν ἃ πε
δώκετο τοῖς οἰκείοις τῆ
ἐκκλησίᾳ· διὰ δὲ τοῦτο καὶ
φοτέροις φανεὶς πρι
κὰ τοῖς ἐν τῷ θεοσεβεῖ·
φαιδρύνει δὲ λόγοις εἰ
ρηνικοῖς τὴν πανήγυ
ριν· συνάπτας τὰ διεστῶ
τα· καὶ τῶν τάχει τοῦ νῦ
λιατος· λήθην ἐμποιῶν
πᾶσι τῆς ἀρρωστίας·
κρατήσειν δὲ οὐ μὴ λέγεται
ὁ θεὸς καὶ ὁ στῆσας ἀ
ζόνως ἐν οἰκοις ἐπὶ φοι
τῶν λόγοις εἰρήνης πε
δαις ῥίψειν τὰς ἔριδας·
ἀλλ' ἐν τάχει τὸ μεῖζο
πρόσεστιν· οὐ γὰρ διὰ τί
σιν ὥσπερ ἐκεῖνος· ἀλ
λὰ καὶ ἐν τῇ πατρίδι
τὴν ὁμόνοιαν ἐπάνα
γαγεῖν· καὶ τὸ γε μεγί
στου· ὅτι οὐ περὶ χρη
μάτων ἦν ἡ ἔρις ἀλλ
φίλους τοὺς σὺν ἐβραδυ
νεῖν· ὅπου γε πολλαὶς
καὶ ἡ τυχοῦσα παραμυ
σις ἐς ῥᾳδίως ἂν ἦν σε·ἀλ
λὰ περὶ πίστεως ἐστάσι
ζουσιν· ἐν φ φιλεῖ τ
μὲν γὰρ εἶπον τοῦ πράγμα
τος· συνεχύθησαν καὶ
τὸ φιλόθεον ὡς καὶ
τὸν ἅπαντα σοφὸν λόγ
μικρὸν καὶ ἰσόλιθον ἡ
ἐνδύνασθαι· πρὸς τὸ
συνάψαι τὰ διεστῶτα·

ΚΑΙ ΝΗΣΙΝ ΕΥΤΑ
ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΛΩΝ ΝΟΣΟΥ
ΣΑ ΤΕΙ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣΑΣΑ· Ε
ΠΙΣΤΡΕΨΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟΝ ΝΟ
ΣΟΥΝΤΑ ΑΥΤΟΙΣ ΡΑΤΟΡΑ· ΙΟΥ
ΛΙΑΝΟΝ ΛΕΓΩ ΤΟΝ ΤΥΡΑ
ΝΟΝ· ὃΣ ΤΗΝ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗ
ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΟΙΣ ΕΝΑΝΤΙ
ΟΙΣ ΥΠΕΡΗΝΙΚΗΣΑΣ ΦΙΛΟ
ΝΕΙΚΗΣΕ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΠΑΝΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΑΠΕ
ΣΤΕΡΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ· ΕΙ
ΚΑΙ ΜΗ ΔΗΛΟΣΙΩ ΠΡΟΣΤΑ
ΓΜΑΤΙ ΤΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙ
ΑΝΩΝ ΔΙΩΓΜΟΝ ΠΡΟΚΙΝ
ΡΥΞΑΣ· ΑΛΛΟΥΝΤΩΝ ΙΟΥΛΙ
ΑΝΟΥ ΚΑΙ ΟΣΤΕΣΙΟΥ ΤΩΝ
ΑΠ' ΑΥΤΩΝ ΕΔΡΑΣ· ΚΑΙ
ὃΣ ΕΠΟΜΟΦΕΤΙΣΕΝ· ΕΛΛΗ
ΝΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙ
ΔΕΥΜΑΤΩΝ· ΑΛΛΟΙ ΡΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ· ΠΟΥ
ΔΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΦΥ· ΕΠΙ ΠΟΛΥ
ΤΟΝ ΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΦΩΝΗΝ ΑΠΑΡΑΧΩΡΗΣΑΣΑ·
ὡς ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΕΛΩΣ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΙΑΝ ΑΛΕΤΑ
ΜΕΛΗΤΟΝ· ΣΤΙΛΒΩΣΑΣΑ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΟΦΘΙΑΝ· ΑΖΙΑΝ
ΤΗΝ ΑΣΕΒΕΙΑΣ ΔΙΚΗΝ ΕΙΣ
ΠΡΑΤΤΕΤΑΙ· ΕΠΙ ΟΙΣ ΒΑΡ
ΒΑΡΙΝΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΝ
ΤΟΥΚΑ· Θ· ΠΡΙΩΔΗΝ ΖΩ
ΗΝ ΔΙΑΡΡΙΖΑΣΑ ΑΥΤΗ ΚΑ
ΘΙΕΡΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΤΗΝ
ΛΙΤΕΥΕΙ ΜΕΝ ΑΥΤΟΥ ΤΙ

ΠΙΣΑΙ ΤΗΝ ΑΣΕΒΕΙΑ
ΣΥΒΑΡΙ ΤΗΣΑΙ ΕΛΛΗ
ΝΩΝΙΑΣ ΧΡΟΛΟΓΙΑΣΑΙ
ΦΕΝΙΑΛΛΟΥΣΙΝΥΦΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΛΑΥΣΟΦΟΝΠΛΑ
ΝΗΝ. ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΠΑΝΤΩΝ
ΑΠΟΓΥΜΝΩΣΑΣΘΕΟΛΟΓΙ
ΚΟΝΤΟΙΣΩΦΡΟΝΟΥΣΙΠΡΟ
ΘΗΚΕΓΕΛΩΤΑ ΑΛΛΑ ΤΙ
ΔΕΙΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΑ. ΒΡΑΧΕΙΛΟ
ΓΩ ΕΓΧΕΙΡΩ ΚΑΦΥΒΡΙ
ΖΕΙΝ. ΚΑΙ ΕΙΣΤΟΕΝΑΝΤΙ
ΟΝΑΙ ΤΟΥ ΕΝΕΙΣΤΩΤΟΣ
ΣΚΟΠΟΥ. ΚΑΙ ΕΝΙΚΑΙΡΩ
ΕΓΚΩΜΙΩΝ. ΟΤΕ ΔΕΙΠΝΑ
ΛΙΣΤΑ ΤΟΝ ΕΠΑΙΝΟΥΜΕ
ΝΟΝ ΤΗΝ ΔΙΕΞΟΔΩΤΩΝ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΠΙΔΟ
ΞΟΤΕΡΟΝ ΓΙΝΕΣΘΑΙ. ΕΞΟ
ΕΝΤΥΧΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΣΤΗ
ΛΙΤΕΥΤΙΚΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ. ΟΥ
ΧΙ ΑΣΙΤΟΣ, ΤΕ ΠΑΝΟΣΟΦΟΣ ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΜΟ
ΝΙΑΝ. ΟΣΗΝ ΤΕ ΕΙΧΕ ΤΟΥ
ΛΕΓΕΙΝ ΔΥΝΑΜΙΝ.

ΡΟΣ ΔΕ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΣΙΑΝ
ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΝΟΜΟΘΕ
ΣΙΑΝ. ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΤΤΟ
ΣΑΝ ΔΙΗΔΕΙΝ ΧΡΙΣΤΙΑ
ΝΟΥΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΟΥ
ΕΙΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. ΟΡΑ
ΤΕ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΗΣΙΑΝΟΥ ΤΗΝ
ΣΥΝΕΣΙΝ. ΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣ
ΠΡΩΤΟΙΣΤΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
ΙΣΟΙΣΙΣ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΙΣ ΚΑΙ
ΤΡΙΜΕΤΡΟΙΣΙ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΙΣ
ΠΟΛΛΟΙΣ. ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΙ
ΤΕ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΚΑΙ ΚΩ
ΜΩΔΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΥΓ

ΓΡΑΦΗΣ ΙΣΙΔΕΑΣ. ΟΛΙΓΟΥ
ΔΕΙΝ ΠΑΝΕΙΔΟΣ ΠΑΙΔΕΥ
ΣΕΩΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΛΟΓΟΙΣ
ΠΕΤΥΠΩΣΑΤΟ. ΥΠΟΦΕ
ΣΕΙΣ ΘΕΟΣΕΒΕΙΣ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΕΝΕΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΠΑΡΕΣΤΗΣ
ΕΠΑΙΝΟΝ. Η ΤΗΝ ΨΥΧΗΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΘΑΡΣΙΝ.
Η ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ Η ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥ
ΧΗΝ. Η ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΑΤΤ
ΤΑ ΛΟΓΟΓΡΑΦΗΣΑΣ ΕΜΙ
ΜΕΤΡΟΥΣ. ΦΥΓΩΝ ΜΕΝ ΕΠΙ
ΠΑΝΤΑ ΠΑΣΙΝ ΑΣΕΛΓΕΙ
ΑΣ ΤΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΡΟΥΣΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΩΝ ΤΕΡΑΤΕΙΑΣ
ΩΣ ΠΕΡ ΕΙΣ ΘΕΟΣ. ΠΑΝΣΟΦΟ
ΔΕΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΧΡΙ ΣΤΙ
ΑΝΟΙΣ ΕΝΙΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ.
ΩΣ ΤΕ ΜΗΔΕΝΙΩ ΦΕΛΟΣ
ΔΕΙΧΟΜΕΝΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΔΕ
ΣΕΒΟΥΣΑΦΕΣΜΟΥ ΝΟΜΟ
ΘΕΣΙΑΣ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣΙ ΕΠΙ
ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΒΑΣΚΑΙ
ΝΟΝΤΟΣ. ΑΛΛΑ ΙΣΑ ΤΟΥ
ΝΑΝΤΙΟΝ. ΑΛΩΝΑΙ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΥΠΟΛΙΩΘΗΝΑΙ
ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΠΑΡΟΘΟΝ
ΝΟΣ. ΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣΕΝ
ΑΛΛΗΣΑΙ ΤΟΥΣ ΘΟΝ
ΝΗΘΕΝΤΑΣ. ΜΕΓΑΛΩΣ
ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΕΝΝΗ
ΣΑΝΤΑΣ ΕΛΩΒΗΣΑΤΟ
ΠΑΙΔΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΥΤΟΣ ΤΕ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ
ΣΥΝΕΒΑΛΕ ΤΩΙΟΥΛΙ
ΑΝΩΙ. ΚΩΜΙΔΗΝ ΕΩΣ ΠΡΙ
ΚΑΙ ΟΥΠΩ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΣ ΕΠΕΙΛΗΜΜΕΝΩ.
ΑΛΛΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ
ΦΟΙΤΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ

φιλοις προικατελιπην
εν ὑπουλοντεις αιαπι
στοις αι ασεβεσι και προς
πασι τοις αιδιενεγκοι
προλεγων εσεσθαι το
μειραιειον τειχιον
ριαλλαβαινων. χαρα
κτηρι ομενταραχω
δεσι κατασταθμα. και γε
λωτα προπετη βλεμ
ματεφηριωδεσι και α
παντος ωματτοντε
και φερομενον. και
πληρη ανοιας ορμηματα
τα. διαλεγειστε ασεβει
ας μεστας. και αν εχθρα
τιρυλινασι και θεν
παρεισκαλυπτοντο. και
ὁτι πασαν αυτων ποιη
ροι τες τερπομενοι. και
ὁιτης αρετης επαινε
ται κατα φρονουμενοι.

ΤΑΥΤΕ ΕΝΟΡΩΝ. ΠΡΟΥΛΕ
γεν απασιν την εικει
νου νικας κιε την εσομε
νην εικρηζινικαι φα
νερωσειν. δειν αι γαρ
αιτιας αφαιρουμενοις τε
και ηριωσαι το μελλο.
και τοις αλυδρωδεσι
κνημιεσι ευστοχιας
και συνεσει τους εσομε
νους κατα στοχασασθαι
αλλοτριεμι και σοσα πλα
νεγχθη παν οδιησασθαι
κενης. και ουδενε τε
ρον. ηυλαβησικολασεως
εαυτων φησαυρισας
γρηγοριος δε μετου
πολυχρονιον. στι φους

αιρετικ
μοντο
ευσεβιο
ευριπιδαλιο χουντος
την μητροπολιν. προς
δε τον μεγαν βασιλειον
πρεσβυτερον οντα και
εν τω ποντω φιλοσο
φουντα εχορανη
ρημενον. δεισας των
αιρετικων τον συνασπι
σμον και την εφιλον.
του προεστωτος μη
σθενοντος παρατατ
τεσθαι. ηνδουτε ει
και τον βιον σεμνος.
αλλουν προσθεολογια
αγυναστος. επιστελ
λει βασιλειω τω φω
στηρι. της εχορανη
τιβολων απολογιαι κω
τον ικινδυνον δε των
ψυχων ενεννοησαντα.
ταχειαν επισκοπιαν
εαυτον οικοδομησαι της εις
κλησιας την μητρο
λεως. αλλα και την εν
του παρουσιαν και συν
αλλαξιαν ὑποσχομενος.
αυτα ειπων. πεφευγε το
αριστοστρατηγον α
νελεσθαι τον πολεμο.
ελθων ουν ικαι συνεκ
στρατευσας αυτων. εις
το οχυρωματων αι
ρετικων παραδυεται.
και τα των νεβδων
αδηλα πασα κατα τεμων
και διαλυων. συνειτε
ρειτο τροπαιον. φυ.

[illegible]ΛΗΡΟΣ ΤΟΥ ΣΠΟ
[illegible]ΤΟΥΤΩΝΑ
ΜΑΡΤΥΡΙΣΕΙ ΔΕ ΤΑΣΥΝΑΙ
ΘΟΙΣΙΝ ΤΟΥΑΥΤΑΜΑΤΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΦΕΡΑΠΟΝΤΩΝ ΟΙΣ
ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΟΣΟΝ ΤΑΧΟΣ
ΗΔΗ ΠΟΛΛΗΝ ΤΩΝ ΝΑΝΩΝ
ΕΠΙΠΟΛΑΖΟΥΣΑΝ ΠΑΡΑΝΟ
ΜΙΑΝ. ΟΙΚΤΩ ΤΟΥΤΙΜΙ
ΩΤΑΤΟΥ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ. Ε
ΖΕΥΡΕΙ ΤΕΛΕΙΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.
ΕΠΙΣΚΟΥΡΙΑΝ ΤΙΝΑ ΚΑΙ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑΝ ΤΟΙΣΙΚΙΝ
ΔΥΝΕΥΟΥΣΙ ΠΡΟΛΗΦΘΟΥ
ΜΕΝΟΣ. ΙΝΑ ΜΗ ΤΟΥΣ ΤΗ
ΡΙΖΟΝΤΟΣ ΑΠΟΡΙΑ ΤΟ
ΓΕΝΟΣ ΑΥΤΩΝ ΗΤΤΑΤΑΙ ΚΑ
ΘΑΙΡΕΤΟ ΤΕ ΠΕΠΟΙΗΚΕ
ΤΟΥΤΟΥΣ ΔΙΑΝΑΣΤΗΣΑΣ.
ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΟΠΟΝ ΤΟΝ
ΕΜΒΑΛΟΜΕΝΟΝ ΓΑΛΑ
ΚΤΙ. ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΜΕΣΟΝ
ΦΕΙΣ. ΤΟΥΣ ΤΗ ΠΟΛΥΣΧΙ
ΔΕΙ ΠΟΝΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΣΕΒΕΙΑ
ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΑΛΛΗΛΩΝΑ
ΦΕΣΤΗΚΟΤΑΣ. ΕΙΣ ΜΙΑΝ
ΣΥΝΔΕΙ ΦΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΡ
ΜΟΝΙΑΝ· ΟΥ ΠΟΛΥ ΤΟ ΕΝ
ΜΕΣΩ. ΚΑΤΟΜΕΝ ΠΡΟΕΙ
ΡΗΜΕΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ
ΔΕ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΑΜΕΙΝΩ ΜΕΤΑ
ΝΕΣΤΗΖΩΝΙΝ· ΠΟΛΥΣ ΔΕ
ΠΟΝΟΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΩ
ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ. ΓΡΑΦΟΝ
ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ
ΙΔΙΑ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΠΑ
[illegible] ΚΑΙ ΠΕΙΘΟΝΤΕ ΤΑ
ΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΔΕ
ΔΥΕΑΥΤΟΥ. ΤΩΝ ΦΡΟΝΩ

ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΕΓ
ΚΑΘΙΔΡΥΣΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.
ΜΑΝΙΚΑΙΤΟΥΤΟ ΤΕΛΕΙΩ
ΥΠΑΡΩΣ ΦΙΛΩΝ ΧΑΡΙΖΟΜΕ
ΝΟΣ ΕΠΡΑΞΕΝ. ΑΛΛΑ ΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥ ΠΡΟΝΟΩΝ· ΗΔΕΙ
ΓΑΡ ΗΔΕΙΣ ΦΩΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΟΥ
ΠΗΔΑΞΙΟΝ ΠΑΡΑΣΤΑΤΗ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΥΚΑ ΝΗΚΕΝ
ΠΡΙΝ ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΑΓΑΓΗ ΤΟ
ΠΡΟΣΗΚΟΝ ΤΩ ΣΕΒΕΒΟΥ
ΛΕΥΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΜΕΝ
ΤΟΙ ΚΑΙ ΗΓΡΑΓΕΝ· Ο ΜΕΝ
Ο ΥΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. ΕΙΧΕ ΤΗΣ
ΚΑΙ ΣΑΡΕΩΝ ΤΟΥΣ ΟΙΚΑΣ·
ΦΟΝΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡ
ΧΙΑΣ ΕΠΑΥΞΗΣΕΝ ΤΩΝ.
ΔΙΑΙΡΕΙ ΤΑΙ ΕΙΣ ΔΥΟΙ ΚΑΙ
ΠΑΔΟΣΩΝ. ΜΕΧΡΙ ΤΟΤΕ
ΜΙΑΣ ΤΕΩΣ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕ
ΝΗΣ· ΚΑΙ ΑΝ ΤΙ ΔΙΑΙΡΕΙ
ΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΙ ΣΑΡΕΩΝ ΤΑ
ΤΥΑΝΑ· Ω ΣΕ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ
ΔΙΚΕΙΣ ΦΑΙ ΠΑΡΑΜΦΟ
ΤΕΡΩΝΙΚΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΙΧΝΑΣ
ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝΤΩΝ.
Ο ΠΟΙΑΝΕΙΚΑ ΤΕΡΑΣΕΙΝΑΙ
ΧΡΕΩΝ· ΠΟΛΛΗ ΓΟΥΝΕ
ΤΕΥΘΕΝΕΖΗΦΟΝΗΦΙ
ΛΟΝΕΙΚΙΑ· ΠΡΟΦΑΣΙΝ
ΜΕΝΕΧΟΥΣΑ ΝΙΣΤΙΝΙΣΩ
ΤΥΧΩΝ ΔΗΦΕΝΙΣΠΑΣ
ΜΙΟΝΙΑΝ. ΣΠΟΥΔΗΝ ΔΕ
ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡ
ΧΙΑΝ. ΣΕΜΝΑΙΣ ΚΑΙ ΣΕ
ΣΙΠΕΙΡΩΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ
ΙΣΧΥΠΤΕΙΝ ΤΑΙΣ ΑΙΣΧΗ
ΚΑΙ ΝΟΤΟΜΕΝΟΣ
ΔΕΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΗΣΕΙΩΝ
ΑΠΟΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΣ ΟΛΕ

τας βασιλειος ἐννοεῖσθαι
τας τῆς καὶ τοῖς ἁγίοις
ἐπίσκοπον· ἵνα καὶ ἐν
ποιήσας τοῦ χείματος τὴν
ἄλλοφε νὰν τῶν παρασε
νομένην ζημίαν ἐν
τεύθεν ἰάσηται· καὶ
ἀλλαχοῦ τὴν χώραν ἐπισκό
ποις κατάλληλον καὶ
ἐπιμέλειαν ταῖς ἐκκλησι
αις μᾶλλον χαριέντως
ἂν οὖν ἐδόκει βασι
λείω χρησιμώτερος
τοῦ γρηγορίου καὶ ἰσχυ
ρότερος. ἐπίσκοπος καὶ
νουργήσας ἁπάντων λα
βέσθαι· τοῦτο βουλευ
σάμενος μετὰ τοῦ πρω
γρηγορίου τοῦ θαύμα
σίου προσαγορεύσας
τὴν χειροτονίαν τὸν ἀν
δρα· καὶ τὸ μὲν ἔργον
εἶχε τέλος· ὁ δὲ εἰς ἀπολ
λαισθείρησάμενος· εἰκό
τως ἔχων ἡσυχίας τε
καὶ παραλίας τῶν πελευ
σθείρας· ἡνίατο· ἑαυτῷ προσέχειν
καὶ διαζῆν· ἀναγκαῖ
ον εἶναι τὸ ὁμολογούμενον πρὸς
δεῖξαι τὸν χωρίον τὰς σι
μιαλέγων ἓν αὐτῶν ἀ
νεπιτήδειον· ὃ δὲ ζά
λης τε καὶ ἀστικῶν φο
ρύβων πεπλησμένην· νεωφόρου γὰρ
βασιλικῆς σμέσονικεί
μενον καὶ τοῦ δήμου
σιδηροδρομοῦντα τὰ
ἱππόστασια· πολλὴν

ἡσυ
ἢ ὠφέλειαν
τυχόν σαν χαδοπ
ρεχόμενον· ταύταις
εἰσφρόντις τηρίοις
σθενώνικατα φευγει
διακονίατε καὶ λογοις
πατρικοῖς τὸ δυσαλφες
τῆς νόσου κατα πραΰ
νων· καὶ φιλοσοφια
τῶν καιρῶν· ἐγγυᾶται
στηριοντιφέται δε
γεται πρὸς ὑνλιπαρὲς
φορὰν ἡχειροτονιαν·
ἑτέρον τι τῶν ψευ
νηφώντων τοῖς ἐπισκο
ποις· ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἐ
πιτελεσαι· ἀλλὰ μὴ τὴν
χειροτονίαν τοδρᾶσειν
ἐννοεῖσαι· ὃ δὲ ἐπιρ πο
λυσθέντι παντὸς ὀλι
γωρίας· ὃ δὲ τοῦ
ἀπερισπάστου βαυτ
δικαιοσυνης· καὶ
τῶν πρώτων ἀρχεῖναι
γαλρίνων· φησὶ πρὸς
αὐτόν· ὑπερ· καὶ ὁτι

ΤΗΡΗΣΑΣΤΑΠΡΟΣΤΑΤ
ΤΟΜΕΝΑ. ΟΘΕΝΩΔΕΣΟΙΤΗΝ
ΧΑΡΙΝΟΥΚΑΠΑΝΕΥΩ ΔΕ
ΧΟΜΑΙΤΗΝΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ ΤΗΝΩΣΙΣΕ
ΤΩΔΕΣΟΥΠΕΡΑΙΣΑΙΦΕΘ
ΦΙΛΗΣΥΝΕΔΕΙΣ. ΩΣΟΥΝΟΙ
ΟΝΤΕΜΕ ΣΟΥΤΟΥΤΗΔΕ
ΒΙΟΥΧΩΡΙΖΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣΑΥΤΗΝΤΕΧΕΣΘΑΙ
ΥΠΟΦΘΑΙΑΣΟΥΝΟΠΤΗΡ
ΕΜΟΙΜΕΝΕΦΗΝΩΠΑΤ
ΖΩΝΤΙΒΑΙΚΤΗΡΙΑΓΕΝΟ
ΤΟΠΡΑΣΥΠΟΣΤΡΙΖΩΝ
ΚΑΙΤΑΙΣΠΑΤΡΙΚΑΙΣΕΣΤΗ
ΡΙΖΜΕΝΟΣ· ΤΕΛΕΥΤΗ
ΣΑΝΤΟΣΔΕ. ΟΥΣΑΝΗΣΟΙΦΙ
ΛΟΝΔΙΑΤΙΘΕΙΤΑΠΡΑ
ΓΜΑΤΑ· ΤΟΥΤΩΝΑΙΣΟΥ
ΣΑΣΠΡΟΣΕΜΕΝΕΓΙΡΟΙΣΟ
ΜΩΝΑΡΙΣΤΑ· ΑΥΤΟΝ
ΤΕΘΗΜΕΚΑΤΟΝΕΤΕΣΙ
ΠΛΗΝΙΑΣΑΝΤΑ· ΚΑΙΜΙΡΑ
ΤΟΥΤΩΝΒΡΑΧΥΤΙΑΠΟ
ΔΕΟΥΣΑΝ. ΠΟΛΛΗΣΟΥΣΕΙ
ΣΟΣΦΕΡΑΠΕΙΑΣΚΑΙΑΝΑ
ΠΑΥΣΕΩΣΧΡΙΖΟΝΤΑΣ
ΚΑΙΛΙΑΝΙΣΤΑΝΔΗΚΑΙΣΑ
ΡΙΟΥΤΟΝΒΙΟΝΜΕΤΕΙΛ
ΗΧΟΤΟΣ. ΚΑΙΓΟΡΓΟΝΙΑΣ
ΤΗΣΟΣΙΩΤΑΤΗΣΕΝΓΥ
ΝΑΙΣΙΝΑΔΕΛΦΗΣ. ΑΛΛ
ΦΟΤΕΡΩΝΜΕΤΑΤΕΘΕ
ΤΩΝΠΡΟΣΤΗΝΑΓΗΡΩ
ΖΩΗΝΗΣΑΙΑΛΗΚΤΟΝΕΝ
ΔΑΙΜΟΝΙΑΝ· ΟΥΤΙΣΑΛΛΟ
ΓΟΙΤΕΠΙΤΑΦΙΟΙΣΕΤΙΜΗ
ΣΕ· ΜΟΝΟΣΑΠΟΛΕΙΦΘΕΙΣ
ΓΗΡΩΣΠΑΡΑΜΥΘΙΑ· Α
ΣΘΕΝΕΙΑΣΙΑΤΡΕΙΑ· ΓΟΝΕ

ΥΝΕΥΣΕΒΟΥΝΕΙΝΗΜΙΝΜΕΓΑ
ΕΙΠΕΙΝ. ΑΛΕΙΝΩΝΔΙ
ΔΟΧΗΙ. ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΥΤΑΤΗΙ
ΠΡΟΓΟΝΟΙΣΕΥΚΛΕΙΑ· ΩΣ
ΤΕΑΥΤΩΝΗΔΟΛΙΧΕΥΕΙ
ΤΗΝΑΙΝΕΣΙΝ. ΚΑΙ
ΤΗΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣΤΟΥΣΚΟΙΝΟΥ
ΣΥΛΛΑΒΕΙΣΤΕΙΝΕΣΘΑΙ·
ΤΙΣΜΕΝΟΥΝΘΕΟΣΕΒΕΣΤΕ
ΡΟΝΟΙΚΕΙΩΝΠΡΟΕΣΤΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΟΙΚΟΝΟΜΙ
ΚΑΙΦΙΛΟΦΕΙΑΤΩΝΟΙ
ΚΩΝ. ΩΣΠΕΡΤΙΣΑΡΙΣΤΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣΕΚΑΣΤΩΝΕ
ΛΩΝΤΑΠΡΟΣΦΟΡΑ·
ΣΥΓΓΕΝΕΥΕΙ· ΦΙΛΟΙΣΟΙ
ΚΕΤΑΙΣ· ΞΕΝΟΙΣΤΑΔΕ
ΤΗΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣΟΥΤΩΣ.
ΩΣΕΚΑΝΟΝΑΠΡΟΙΚΕΙΣΘΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΝΑΠΑΣΙΤΗΝΕ
ΚΕΙΝΟΥΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ·
ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΣΔΕΕΙΡΗ
ΤΑΙΤΩΝΘΕΙΩΝΠΑΥΛΩΝ.
ΕΙΔΕΤΙΣΤΩΝΗΔΙΩΝ
ΠΡΟΣΤΗΝΑΙΟΥΚΟΙΛΕ.
ΠΩΣΕΙΣΚΛΗΣΙΑΣΘΥΕ
ΠΙΜΕΛΗΣΕΤΑΙ· ΟΔΕΕΝΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΑΣΜΕΤΑ
ΣΥΝΕΣΕΩΣ. ΟΥΤΟΣΔΗ
ΠΟΥΣΙΑΙΟΙΚΟΝΟΜΩΣΕΙΕΝ·
ΟΔΕΟΙΚΟΝ. ΚΑΙΕΙΣΚΛΗ
ΣΙΑΝ· ΟΔΕΕΙΣΚΛΗΣΙΑΝ.
ΚΑΙΠΟΛΙΝ· ΟΙΚΟΥΣΤΕ
ΓΑΡΕΘΝΗΠΟΛΙΤΕΙΑΣΥΝΕ
ΣΤΑΛΜΕΝΗ· ΚΑΙΠΟΛΙΣ
ΑΝΕΙΠΟΙΟΥΤΕΛΕΩΤΕ
ΡΑΠΕΡΙΓΡΑΦΗ· ΤΗΙΔΕ
ΑΥΤΗΙΕΠΙΣΤΗΜΗΙΠΟΙ·
ΠΟΛΛΟΥΣΤΕΣΩΖΕΙΝΗΣΩ
ΟΛΙΓΟΥΣΔΕΜΑ· ΚΑΙΟΥ

τῶν ὅλων καὶ πάντι. ἄλλα
τῶν τοσούτων μόνων διακρε-
ρειν τὰ τοιαῦτα· τόν δὲ
πρὸ αὐτῶν γρηγόριον τόν
τῶν γάρ καὶ αὐτὸ σόνο
μάζεσθο. τόν βίον μὲ
ταλλάξαντος. τιμή
σας τὸν μὲν λόγοις ἐπι
τάφιοις· τὴν τε φο-
φιλήμονα νεότ
κλέα σε τίζων αν· ὅσα
γε περὶ ὧν ἐκαὶ ὁ ἱερὸς
τὸν φιλοπάτορα τε
καὶ φιλομήτορα καὶ
φιλόχν. καὶ ἀντιλαμ
βανόμενος αὐτῆς ἐν
χηρεία καὶ πολιᾶ βαφεία
δεομένης ἐπικουρίας
τε καὶ ἀνέσεως. μετὰ
τὴν ἀυτῆς τελευτὴν
τῆς εἰς κλησίας ὑπανε
χώρησεν· καὶ ἰς κατάλα
βων τὴν σελευκείαν.
τῶν παρθενώνητῆς
πανάγνου φέσκησεν
διαιτᾶται. καὶ ρὸν δι
δοὺς ἐπισκοπόντινα
κατάστῆναι ναζιά
ζων· ὡς δὲ εὔποστρεπτος
ἐν τοῖς ὁμοίοις ἦν. μή
τε ποιμένος προβλη
θέντος· καὶ τοῦ λαοῦ
μετὰ δακρύων αὐτὸ
ἱκετευόντων. ὑπεξ
πτεται πρὸς τὴν αἱ
τησιν· ἀλλ' ἐμείνε μὲν
κλίνης. οὐχ ἧττον
ἢ ἁρύστης. προσέλιπο
λασάνε λιῶ πατίνακτος
δὲ αὖ μικροῦ παρέδρα

τοῦ γε νεῦσαι
καὶ ἐκείνων γε εἶξαι
καὶ ἀνόνυσε λλατ τον. ἢ
ὑμῖν ἔκε νε γερεσίαν· πα
γάρ καλόν. καὶ ζηλωτὸ
δή που· τὸ δ' ἐζηλωτὸ
πορίστικον ἀρετῆς· ἢ
δὲ πρὸς τὸ φέρειν τοὺς ἐ
πολεμοὺς· ὁρῶν ὅλε
γας βασίλειος λῶ βουλε
νους ἀδελφούς· λίαν
μὲν ἐλεεινοὺς καὶ συμ
παθείας ἀξίους· ἡνίκα τα
δὲ οἰκτειρομένους· ἰκε
τῶς ἀγοστικὰ καὶ λιτήρια
καὶ ἀποτροπαίοντοῖς
πολλοῖς ὄντας· ἀλλὰ
φιλανικὰ καὶ λίαν πρω
πίαν· καὶ εἰς ἐνοίαν
τῆς φύσεως ἐλθὼν· βο
λὴν προτίθετι ἐνε
βῆ· καὶ τῆς εἰκένου
φιλαδελφίας ἀξίαν·
ὅπως οὖν παλιλε πτοεῖς
ναδειλιάμενος καὶ
προσοδους ἐτήσιας
ἀς· ἀεὶ ἐς τῶν ἐνόρων
περιεποιήσατο· προτρέ
πας συνεσεως ἀγοις ἐπι
τὴν ἐπίδοσιν· πάντας
τους ἀφενεῖς ἐς τὰν
τὸν ἡφοιτε. φρόντι
στήρια τὰ ὑπ' αὐτὰ καλέσας
πτωχῶν· τούτων
συνεργὸς καὶ συναγω
νιστὴς ὑπ' ἀρχιερατικὸ
ριος· καθάπλοῦ τοῦ περὶ
φίλου πτωχίας λόγος· ὁ
ἐν περὶ τοῦ πρὸ τῆς ἀγαπου

[illegible]ΝΕΝΤΟ
[illegible]ΤΡΟΦΙΑΝ.
ΚΑΙΤΗΣΤΟΥΦΥΛΕΓΑΛΕΙ
ΟΤΗΤΟΣΙΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩ
ΠΙΑΣΑΥΤΙΑΝ· ΑΛΛΑΤΟΥΤΟ
ΜΕΝΕΠΙΣΤΟΣΥΤΟΝ. ΟΣΟΝ
ΤΟΥΜΗΔΟΞΑΙΠΑΡΑΛΕΛΕΙ
ΦΘΑΝΤΟΣΟΥΤΟΝΙΚΑΤΟΡ
ΘΩΣΙΑ· ΤΗΣΔΕΑΡΕΙΑΝΗΣ
ΑΙΡΕΣΕΩΣΕΚΠΟΛΛΩΝΧΡΟ
ΝΩΝΠΕΖΟΥΣΗΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ. ΙΚΑΙΒΑΣΙ
ΛΙΚΗΧΕΙΡΙΚΑΤΑΣΤΡΕ
ΦΟΜΕΝΗΣΤΑΤΟΥΦΥΟ
ΧΥΡΩΜΑΤΑ· ΤΩΝΠΡΟΣ
ΑΣΕΒΙΑΝΥΠΟΣΠΑΣΘΑΙ
ΤΟΥΑΠΛΟΥΣΤΕΡΟΥΣ ΜΕ
ΓΑΝΤΕΘΕΝΤΟΝΠΡΑ· ΚΑΙ
ΜΙΚΡΟΝΤΟΝΥΝ. ΚΑΙΚΤΙ
ΣΜΑΤΟΑΓΙΟΝΠΝΔΟ
ΓΜΑΤΙΖΟΥΣΗΣ. ΕΠΕΦΥΤ
ΟΙΟΝΕΞΥΔΡΑΣΤΙΝΟΣΝΕΟ
ΦΑΛΕΣΙΣΕΦΑΛΗ. ΤΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΩΝΗ
ΑΙΡΕΣΙ· ΠΕΡΙΜΕΝΤΟΝ
ΥΠΕΥΡΗΝΩΜΙΝΟΥΣΑΚΑΙ
ΟΝΤΩΝΠΡΙΤΙΘΕΜΕ
ΝΙΤΟΜΟΓΟΝ. ΤΟΔΕΠΝΑ
ΤΟΑΓΙΟΝΒΛΑΣΦΗΜΟΥΣΑ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΔΙΧΩΣ· ΟΙΜΕ
ΓΑΡΙΚΤΙΣΜΑΦΑΝΕΡΩΣ
ΕΔΟΓΜΑΤΙΖΟΝ. ΟΙΔΕΟΥ
ΤΕΙΣΤΙΣΜΑΛΟΥΤΕΦΩΝ. ΑΛ
ΛΕΛΕΥΤΕΡΟΝ· ΟΥΣΗΜΙΑ
ΡΕΣΟΥΣΕΙΚΕΙΝΟΣΕΤΟΙΜΩΣ
ΩΝΟΜΑΖΕΠΡΕΠΟΥΣΑΝΤΗ
ΔΟΞΗΑΥΤΩΝΤΗΝΠΡΟΣΗ
ΓΟΡΕΑΝΕΠΕΙΠΩΝ· ΤΙΜΙΩ

ΔΕΠΝΑΤΟΑΓΙΟΝΑΤΙ
ΜΑΖΟΥΣΙ· ΤΗΣΟΥΝΤΟΙ
ΑΥΤΗΣΕΡΙΔΟΣΠΑΣΑΝ
ΥΠΟΛΑΒΟΥΣΗΣΤΗΝΥ
ΠΟΡΩΜΑΙΟΥΣΑΡΧΗΝ.
ΠΛΕΟΝΔΕΤΟΥΒΥΖΑΝ
ΤΙΟΥΣΚΑΤΑΚΡΑΤΟΥ
ΣΗΣ. ΕΧΕΙΡΕΙΘΕΤΟ
ΠΝΑΤΟΑΓΙΟΝΓΡΗΓΟΡΙ
ΤΟΥΘΕΟΛΟΓΟΥ· ΕΛΕΓΕΝ
ΤΟΥΣΑΠΟΛΥΜΕΝΟΥΣΥ
ΠΟΤΗΣΦΘΟΡΟΠΟΙΟΥΤΗΣ
ΔΕΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ. ΚΑΙΟΤΙ
ΠΡΟΣΜΙΣΘΑΦΗΣΙΝ·
ΩΝΕΙΔΟΝΤΗΝΙΚΑΙ
ΣΙΝΤΟΥΛΑΟΥΛΙΟΥΤΟΥ
ΕΝΑΙΓΥΠΤΩ· ΕΙΚΟΤΩΣΔΕ
ΝΑΙΓΥΠΤΟΣΛΕΓΕΤΑΙΤΗ
ΦΩΝΗΤΩΝΝΕΒΡΑΙΩ
ΔΗΛΟΥΔΕΝΥΝ. ΤΩΝΑΙΡΕ
ΣΕΩΝΤΟΝΙΚΑΤΑΣΧΟΝΤΑ
ΖΟΦΟΝΙΚΑΙΤΟΥΣΤΕΝΑ
ΓΜΟΥΣΑΥΤΩΝΗΚΟΥΣΑ
ΚΑΙΚΑΤΕΒΗΝΕΞΕΛΕΓΧΟ
ΑΥΤΟΥΣ· ΚΑΙΝΥΝΔΕΥ
ΡΟΑΠΟΣΤΕΙΛΩΣΕΕΙΣΑΙΓΥ
ΠΤΟΝ· ΚΑΙΤΟΙΑΥΤΗ
ΠΑΡΑΙΚΕΛΕΥΣΕΙΚΙΝΗΣΑΣ
ΤΟΝΑΝΔΡΑ. ΕΙΣΤΟΒΥ
ΖΑΝΤΙΟΝΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ
ΠΛΗΡΩΣΑΣΠΝΙ. ΙΝΑΥ
ΠΕΡΜΑΧΗΣΗΤΟΥΠΝΕ
ΟΔΕΑΥΤΙΚΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΦΩΣΤΗ
ΡΟΣΤΗΝΟΡΘΗΝΑΥΤΗ
ΣΥΝΕΠΙΤΕΙΝΟΝΤΟΣ.
ΙΚΑΙΠΡΟΣΤΟΥΣΕΠΙΝΙΚΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣΑΛΕΙΦΟΝΤΟΣ.
ΑΛΛΩΝΗΤΕΠΛΕΙΣΤΩΝ

ἀρχιερέων, καὶ τῶν πρ
ώτων τῆς βασιλίδος ἀν
τιβολούντων αὐτοῖς
ἀλεῖψαι κομῆσαι
χρήζουσι νέπισκουρίας.
τὴν βασιλίδι παρῆν· ὑ
πὲρ δὲ ἁπάσης καὶ τρυ
φῆς καὶ πλούτου ἀπο
ρος. ἀλλὰ πᾶσι πλήρης·
ὑπεδέχθη δὲ παρὰ συγ
γενῶν καὶ τοσῶνδε καὶ
τὴν εὐσέβειαν· εὑρὲ
δὲ τὴν ἐκκλησίαν ὡς
ἔστὸν ἐπόρους· ἣν δὲ
συλλαίαν ἐπὶ βουνοῦ
προφυτικῶς εἰπεῖν.
κρᾶχεῖαν καὶ εὐαρίθμη
τον· καὶ λαμφάνουσα.
διὰ τὸ πᾶσι παρρησίας
ὑπὸ τοῦ κράτους ἀπε
στερῆσθαι· οἰκουμένης
ἱερουσᾶπαν τὰς δήμη
πασμένους καὶ βιάκα
τεχομένους· μονή
δε ἣν γὰρ ἀνάστασία τοῖς
ὀρθοδόξοις ἀνέκτο·

Τάχα μὲν καὶ αὐτὴ ἡ σα
τα φρονηθεῖσα δι' ἀσε
ις τὸ τὴν τα περιγραφῆς.
ὡς εἰδέναι νοηθεῖσα
μένοι τὸ παλαιὸν ἀν
τῆς τεμένος· εὐθὺς οὖν
αὐτὸς οὖν ἐπέρτισε δὲ
παρατάττεται καὶ
σφενδονᾶται ἄλλο φυ
λάδογμα. λόγων
στερρότητι· καὶ τοῖς
πιστοῖς πιστῶς ἐπανα
γειτὴν παρρησίαν.
καθ' ἡμέραν προσλαμβά

ζων
κῶς ἐπανάστα
ἀληθείᾳ· ὀλίγου τοί
νυν χρόνου παραδράμο
τος. τοσαύτην τοῦ πλή
θους τὴν ἐπίδοσιν ἐπὶ
ήσατο· ὡς μὴ εἶναι τὰ
τὰ συγκρίνειν τοῖς πρό
τερον· καὶ τὰ τοῦ
ἱερὸν τελειοῦσθαι γραμ
μα· οἰκοδομὲ πορευ
τοκαὶ ἐμεγάλυνετο.
ὁδὲ οἰκοδομὲ πορευ
τοκαὶ ἠσθένει·

Η οὐρανοποίκιλ
τινα τῶν νεωζομένω
τὴν εὐταξίαν· ὁμοῦ
γαρὶ δὲ σαγηνεύ
σαν. οἱ δὲ μέλλοντε
λειωθέντες.
ἄλλων ἡσανθρεύται
καὶ διδάσκαλοι· τοῦ
τοις. τὶ σὰν ἐστερῆσθαι
ις· τῶν μὲν ἀριανῶν
τὴν ὀργήν. τῶν δὲ
πελαστὴν βασιλείαν·
οἵτινες δὲ ὀνεπίσκου
ρεῖν καὶ ἀγωνίζομέ
νων γὰρ ἀγωνίζεσθαι.
τοῖς κατορθώμασιν
αὐτοῦ εὐδοκέραινον.
ἐξαμιλλᾶτο φθόνου
τῆς εἰκλησίας ποιού
μενοι τὴν ἐπίδοσιν·
καὶ τοῦ ἰσοκρατεῖν
οὐκ ἰσχύοντες βοῦλο
λόμενοι· καὶ σιάτην
ἀρετὴν ὑπερβάλλειν
ἢ μὴ λαφθῆναι·

ΡΑΝΙΣΤΑΡΕΝΔΕΛΕΧΟΥΣΑ.
ΙΣΟΙΛΑΙΝΕΙΠΕΤΡΑΝ·ΚΑΙ
ΕΠΕΙΔΗΤΑΤΟΙΑΥΤΑΤΗΙΣ
ΤΩΝΠΟΛΛΩΝΑΙΚΟΝΕΙ
ΦΙΛΟΤΕΡΑ·ΛΕΗΔΥΝΑ
ΜΕΝΩΝΕΥΝΙΕΝΑΙΤΗΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣΤΟΒΑΘΟΣ.
ΛΥΣΙΟΙΜΕΝΕΠΙΣΤΕΥΟΝ
ΤΟ.ΟΔΕΠΟΙΜΗΝΥΠΗΡ
ΧΕΝΕΝΥΠΟΦΙΑ.ΤΗΝΑ
ΛΗΘΕΙΑΝΕΙΣΠΑΙΔΕΥΩ·
ΟΙΟΥΝΤΗΣΑΡΕΙΟΥΔΟΞΗΣ
ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ.ΩΣΠΕΡΕΥΕΣ
ΑΓΡΙΟΙ.ΚΑΤΑΤΟΥΘΕΙΟΥ
ΠΑΛΑΙΤΗΝΟΡΓΗΝΠΑ
ΡΑΦΗΓΟΝΤΕΣ·ΠΡΟΣΛΑ
ΒΟΝΤΕΣΔΕΚΑΙΤΗΝΕ
ΠΑΝΑΣΤΑΣΑΝΑΥΤΩΤΑ
ΡΑΧΗΝΙΚΑΙΣΥΚΟΦΑΝ
ΤΙΑΝΕΙΣΤΩΝΔΟΞΑΖΟ
ΤΩΝΤΑΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ.
ΕΞΑΠΑΝΤΕΣΤΟΝΑΛΗΘΟ
ΨΕΥΔΕΣΙΛΟΓΟΙΣ·ΛΙΘΟΙΣ
ΜΕΝΤΟΝΑΝΔΡΑΙΣΑΤΕ
ΛΕΥΣΑΝ·ΩΣΠΟΤΕΙΟΥΔΑΙ
ΟΙΤΟΝΕΣΤΕΦΑΝΟΝ·ΠΑΝ
ΓΕΑΣΤΟΧΟΙΑΥΤΩΝΗΓΕΙΤΟ
ΝΑΣΙΝΑΙΚΟΛΑΙ·ΘΥΣΙΚΕ
ΠΟΝΤΟΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥ
ΠΡΟΜΑΧΟΝ·ΣΥΛΛΑΒΟ
ΜΕΝΟΙΔΕΑΥΤΟΝ.ΤΩΝ
ΤΟΥΥΠΑΤΙΚΟΥΠΑΡΕ
ΣΤΗΣΑΝΒΗΜΑΤΙ.ΩΣ
ΤΙΝΑΤΑΡΑΧΩΝΙΚΑΙΣΤΑ
ΣΕΩΝΑΙΤΙΟΝ·ΩΝΤΗΣ
ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ·ΩΝΤΗΣ
ΙΣΧΥΟΣΤΟΥΨΕΥΔΟΥΣ·ΕΙ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΩΝΕΙΣΡΗΤΕΤΟ.ΟΙΚΑΙ
ΤΗΣΤΩΝΑΛΛΩΝΟΡΓΗΣ

ΕΥΤΟΔΛΑΦΡΙ
ΣΤΟΠΟΥΙΚΑΙΣΕΥ·ΕΠΙ
ΧΟΝΤΑΙΟΥΡΟΣΑΠΟΛΙΝΑ
ΡΙΟΣ.ΙΔΙΑΝΤΙΝΑΚΑΙΝΙ
ΖΩΝΙΚΑΙΟΔΟΞΙΑΝ·ΤΗΙ
ΓΑΡΕΙΑΝΦΡΟΝΤΙΣΙΝΑ
ΛΗΘΗΜΗΔΙΑΖΩΝ.ΣΑΡ
ΚΟΣΠΡΟΣΛΗΨΙΝΚΑΙΤΥ
ΧΗΣΑΛΟΓΟΥΜΟΝΗΝΕΔΙ
ΔΑΣΚΕ.ΤΥΧΗΣΟΝΟΕΡΑΣ
ΤΗΝΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΑΠΟ
ΤΕΜΝΟΜΕΝΟΣ·ΕΛΛΟΓΙ
ΜΟΣΔΕΩΝΤΗΝΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝΠΑΙΔΕΥΣΙΝ.
ΙΣΛΕΙΠΤΕΙΠΟΛΛΟΥΣΤΗΙΠΟΙ
ΚΙΛΑΤΩΝΛΟΓΩΝ·
ΠΑΡΙΣΑΝΟΥΝΑΠΑΝΤΑ
ΧΟΥΤΙΣΕΛΙΑΦΗΤΑΙΤΗΣ
ΑΙΡΕΣΕΩΣ.ΕΛΚΟΝΤΕΣΤΟΥΣ
ΑΛΛΑΕΙΣΩΨΕΠΕΡΑΡΙΣΙ
ΣΤΡΟΕΙΣΤΗΝΑΠΩΛΕΙ
ΑΝ·ΑΦΙΣΟΥΝΑΓΩΝΙ
ΔΥΣΜΑΧΩΣΥΝΕΙΧΕΤΟ·
ΕΛΕΓΩΝ·ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ·
ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ·ΤΟΥΣΜΕ
ΕΝΤΕΠΙΣΤΕΙΔΙΑΦΥ
ΛΑΤΤΩΝ.ΤΟΥΣΔΕΕΠΑ
ΝΑΓΩΝΟΦΕΝΕΞΕΠΕΣΟΝ·
ΟΙΑΔ'ΟΥΝΠΕΦΥΚΕΣΥΛΙ
ΠΙΠΤΕΙΝΕΝΤΟΙΣΤΟΙΟΥ
ΤΟΙΣ·ΗΠΙΣΤΕΛΕΙΑΣΟΜΟ
ΛΟΓΙΑΣΑΡΙΣΩΜΕΝΟΣ.ΕΙΣ
ΑΥΟΥΙΟΥΣΕΝΟΜΙΣΘΗ
ΤΟΙΣΑΠΑΙΔΕΥΤΟΙΣΔΙΑΙ
ΡΕΣΙΣ·ΑΕΙΟΥΝΤΩΔΗΜΩ
ΠΡΟΣΙΣΑΦΕΖΟΜΕΝΩΝ
ΤΩΝΦΟΙΤΗΤΩΝΑΠΟ
ΛΙΝΑΡΙΟΥ·ΚΑΙΤΑΥΤΑ
ΤΟΥΘΕΙΟΥΚΑΤΗΓΟΡΟΥ
ΤΩΝ.ΙΣΧΥΣΕΝΗΕΠΙΡΕΙΑ·

τεκαὶ ἁτὰ χιάς ἡ πιώτα
τος ἰατρός· ὁ τὴν χεῖρα
πιεσβραβεύτὴν τοῦ χν
λιαφητὴν τοῦ πράου
καὶ ταπεινοῦ· καὶ νοῦ
φετοῦντος τὴν πέπιβί
βειαν· αὐτὸς δὲ καὶ περ
τὴν λοιπὸν τοῖς χαλεποῖς
συνεχόμενος· ἵνα κεῖνα
ἐφρονεῖτε καὶ ἐφθεγ
γετο· ἐνεκεν τοῦ νόμο
ματος σου ἐκρ· ἐὰν γὰρ
καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκι
ᾶς θανάτου· οὐ φο
βηθήσομαι κακά· ὁ
τις γὰρ ἐτέραν οὐ
κ ἀνατέθεν τοιγαροῦν·
μαστίγωνι σὶ καὶ ἄλλοι
ἀρχωρίσ ἀπελύετο·
μαρτυρᾶ νεγκὶν αὐ
νων· καὶ διὰ χαριωλῶ
πων στεφανηφόρος·
τοσοῦτον λιόμενος εἰσε
νεγκὼν ὅσον ὑπομεῖ
ναι τὴν προαίρεσιν· ἀ
λλὰ πάθειν χ̄ς συνεχ̄
ρησεν· τοσοῦτοις οὖν
διαλλὰ φασᾶσιν· ἡ
δὲ πᾶσιν ὑπῆρχεν κα
ταφανής· ζηλωτὸς
μὲν τῆς παρρησίας τῆς
ἀληθείας· ζηλωτὸς
δὲ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῖς
τοσούτοις πόνοις· ἀπο
βλέπτος δὲ τῶν πλη
σίων ἐκκλησιῶν·
ὥστε καὶ πέτρον τὸν
πρεσβύτατον
ἀλεξανδρέων μετὰ
λοπόλεως· ἀθανασίου

τὴν κ
ἐπιστεῖλαι γρη
τῶν μεγάλων· τὴν κω
σταντινουπόλεως ἀρ
χιεπισκοπὴν ἀνατῶ
βεβαιοῦντα· καὶ μᾶλλον
γε θρονῶν καὶ διακαί
τοῦτον ἐπισκοπεῖν·
τὸν τοσοῦτον χρό
νον τοσοῦτον
εἰσενεγκόντα τὸν ἀζή
λωτον· καὶ μισόκων
ἵδρωτων τὸν θρόνο·
ἀλλὰ μὴ χαρινᾶ σθρω
πῖνην ἀπενεγκάμενο·
τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν
πεπραγμένων ὑπὸ
ἀθρόως ἐπεισιόντων
τῆ διανοίᾳ· συγχεῖται
ἀκολουθίαν· καὶ καθα
περὲ νικᾶτον ἐπα
νασταθεὶ· τῶν εὐτε
ρωνῆ φορᾶ καὶ πτεί
τὰ φθάσαντα λαοῦ
ἅπαξ καταστὰν τὸ
λόγον· οὐ προσθή
σομαι τοῦτε μὲ· τὸ
γρηγορίου θαυμα
νῶν τῆς ἀληθείας ἐ
πίσκοπον· καὶ εἰς τὸ
συγγνωμονικὸν φορᾶ
τῆς ὑμετέρας ἐπιει
κείας· ἔγνω τοῦτο
ἐν τῇ βασιλιδικαζῆ
λος· τὸ γενόσ ἀιγυπ
σε· τὸν τρόπον βαρβα
ρος· ἵν ἀννῆστιενεσσοῖ
ος· οὐκ κατὰ τοῦ διωγ σεως·
γρηγορίῳ παραπαττο
μενος· οὗτος φιλοσοφ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

μὴ τὴν ἀρετὴν τοῦ
ἀνδρὸς καὶ τὸ ἰσχνὸν· ὡς
δὲ ὁ νικόμαχος παρ' αὐτοῦ
σταλέντες. ἱερόσυλον·
καὶ αὐτοὶ παρρησιαζόμε
θα εἰς τὴν ἐκκλησίας· οὗτῳ
ποιήσαντες αὐτὰ γνωρί
σαντες· ὑπερεβύτερος·
ὢν ἰσχνρῶς· οὗτῳ νῦν
τελείτω· ὁ λαὸς πιστ...
ἀλλ' αὐτίκα τῆς χειρο
τονίας εἴχοντο· ἀκο
λούθως γενομένης. ἀφρο
δισιανὸς ἱερεὺς· ἰσχυ
ρὸς λαοδικείας· αἱρε
τικῶν μεγίστης· πάν
τες γὰρ ἐχθροί τε ὄντες
καὶ φίλοι· ὑπολα
μπάνοντες· τὴν
ἀταξίαν αὐτῶν καὶ
τὴν λιχνείαν κατα
πλαγέντες· καὶ σιγὰρ
ἅμιλλος· καὶ τοὺς ἐχθρὸς
πολλάκις τοῦ πάσχον
τος· προσλαμβανόμενος
νίστησιν· ὡς δ' ὑπὸ
παρισσῶν αὐτὴν
αὐτῶν τὰ βουλεύμα
τα· ἢ γὰρ προπέτεια τοῦ
διαβόλου αὐτοῖς ἀπεπει
χίσε· τί δρῶσιν; ἐξενο
τεστῆσε καὶ κλησίας εἰς
οἴκους ἀφίκνουνται
χορὰν λοιπὸν· καὶ κεί
χειροτονοῦσι τὸν λα
ζάριον· συνεργοῦσε χο
τεστὴν δὲ τοῦ λαοῦ καὶ
συλλήπτορας· ἐπαίτι
αι ἀταξίας· τῆς ἐκκλη
σίας ἐκβεβλημένους·

βουλ[illegible]
φεστηκότων
γιάτων ἀπεχθανόμε
νοι· ἀεὶ δεικνύοντο λη
σιέρωντες· ἡδονῆ πο
λιοφυλίων ζώυσα· τιμῆ
τι λέγοι· ὅτι σασλδορι
ας τοῦ λαζαρικοῦ κατε
χεον· μεμι φολιένοις
αὐτῶν γρηγορίων· ὅπο
σις εὐνβιαστὴν λαζαρι
μονικὴ παρρησιαζόμενον·
ερίεστηγὸν αὐτὸν κα
ταφυλείς ἀπολογημὶ
ἀγῶνα τοδραμα· τοῖς
ῥῶν τοῦ δημίου τῷ λεγμαῖ
νον· τῇ φαρμακείατ
λογῶν κατάρων·
φησὶ πρὸς αὐτοὺς· μὴ
μοι ὧν δρεστῶν τριχα
λεπαίνητε· εἰγὰρ ἐγὼ
χριστὸς εἰκεινωφανεις·
αἰτιάσεσθε μὴ προ
γνοῦσ τὴν καιάφαν· τί
ποτ' ἂν εἴη ὁ τί χριστ
τητος ἀπολαυσε· καὶ ε
πιβουλαῖς ἀμεταμε
νος· οὐ γὰρ τολμήσει
δεσφαίτης καὶ σίαν
πεύφυνον· τοῦτο γὰρ
μόνου φύσει δε· καὶ
ηδοσῆμ εστιν· ἀπα
σι νοεῖν τὰς πλάγχνα
καὶ τὸ ρῆμα τῆς
λογῶν κατάρων·
φησὶ πρὸς αὐτοὺς· μὴ
μοι ὧν δρεστῶν τριχα
λεπαίνητε· εἰγὰρ ἐγὼ
χριστὸς εἰκεινωφανεις·
αἰτιάσεσθε μὴ προ
γνοῦσ τὴν καιάφαν· τί
ποτ' ἂν εἴη ὁ τί χριστ
τητος ἀπολαυσε· καὶ ε
πιβουλαῖς ἀμεταμε
νος· οὐ γὰρ τολμήσει
δεσφαίτης καὶ σίαν
πεύφυνον· τοῦτο γὰρ
μόνου φύσει δε· καὶ
ηδοσῆμ εστιν· ἀπα
σι νοεῖν τὰς πλάγχνα
καὶ τὸ ρῆμα τῆς
ἀντιλαμβανεσφαι τὸ
γὰρ ἐρχόμενον προσλε
χσφησὶν· οὐλὴ ἐκβα
λῶ ζ...

ΤΗΝ ΖΕΛΗΝΩΝ
ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΣ·
ΚΑΙ ΤΡΙΑΔΑ ΤΡΕΨΩΝΑ
ΦΙΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΕΓΑΛΗΝ
ΠΑΝΑΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΜΕ
ΝΟΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΙΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕ
ΛΕΥΤΑΙΟΙΣ ΑΕΙ ΖΕΤΗΝ
ΕΝΤΟΙΣ ΠΡΟΤΟΙΣ ΥΠΕΙΣΡΙ
ΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΧΗΜΙΩΝΑ ΔΟ
ΚΙΜΑΖΕΝ ΤΑΥΤΑ· ΟΥ
ΓΑΡ ΙΝ ΦΩΝΗΜΑΣΙΝ ΕΜ
ΒΑΤΕΥΟΜΕΝ· ΟΥΔΕ ΤΟΜΕΛ
ΛΟΝ ΕΣΟΜΕΝ ΠΛΗΝ ΦΥΕΠΙ
ΦΡΟΥΝΗ ΤΟΥΤΟ ΧΑΡΙ
ΣΟΙΤΟ· ΗΜΕΙΣ ΜΕΝ ΟΥΝ
ΟΡΜΗΣΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΤΟ ΣΑΘΡΟΗΣΑΙ ΕΙΣ ΚΑΡΔΙΑΝ Ο
ΠΕΡΙΚΟΥΣΑΤΕ· ΤΟΥΤΟΙΣ
ΤΟΙΑΡΟΥΝ, ΚΑΤΕΣΤΑ
ΛΗ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ· ΚΑΙ ΤΗ
ΕΥΝΟΙΑ ΑΛΛΟΝΤΩΝ ΑΡ
ΧΙΕΡΕΩΝ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΝ·
ΤΟΥ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟ ΕΘΟ
ΣΙΟΥ· ΕΥΠΑΡΧΕΝ ΕΙΣ ΤΗ
ΡΠΑΝΑΣΤΟΡΓΗΝΟΣ ΕΝΤΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΡΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΙ ΤΩΝ
ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥΝ
ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΛΑΒΩΝ
ΜΑΖΙΚΟΣ ΤΟΣΤΙΦΟΣ ΕΠ
ΑΙΤΟΥΝΤΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩ·
ΤΩΝ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΑΜΕΝΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ, ΕΛΘΩ
ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, ΤΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΙΣΡΑΤΟΡΙ ΠΡΟΣΕΙΣΙ·
ΑΙΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ
ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΝ· ΕΙΣ
ΓΑΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΕΙΣ ΚΟΜΗ
ΣΑΣ ΤΙΣΩΝ ΤΟΥ ΙΣΧΥΕΙΝ
ΟΥΚ ΕΣΧΗΚΩΣ, ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ

ΤΙ ΒΑΣΙΛΙΚΩΙ ΙΕΡΑΤΕΥ
ΕΙΝ ΔΙΕΝΟΗΘΗ· ΩΣΠΕΡ
ΟΥΧΙ ΙΕΡΑΤΕΥΕΙΝ ΑΛΛΑ
ΤΥΡΑΝΝΕΙΝ ΠΡΗΜΕΝΟΣ·
ΑΠΕΛΥΟΝΤΑΙ ΔΕ ΕΙΣ ΕΙ
ΘΕΝ· ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΕΞΟΡΓΗΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙ
ΛΗΣΑΝΤΕΣ ΦΑΡΑΣ ΕΙΣ ΔΙΩ
ΞΑΝΤΟΣ· ΤΙΟΥΝ ΟΜΑ
ΖΙΜΟΣ; ΔΥΣΜΑΧΟΝ ΓΑΡ
Η ΦΙΛΑΡΧΙΑ ΕΠΙ ΤΗΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΕΠΛΕΙ·
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΓΧΕ
ΡΗΜΑΣΙ ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΟΙ
ΚΕΙΟΤΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΥΠΟΙΣΛΕΨΑΣ ΧΡΥΣΙΩ.
ΚΑΙ ΕΙΝΩΕΙΣ ΤΗΣΙΣΘΜΟ
ΛΟΧΟΡΙΑΣ ΠΡΟΣΦΕ
ΡΕΤΑΙ· Η ΓΑΡ ΛΟΙΦΗ ΣΙ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ ΤΗΝ Ε
ΠΙΣΚΟΠΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗ
ΣΑΙ· Η ΤΗΣΣΗΣ ΟΥΚ ΑΦΕ
ΞΟΜΑΙ· ΚΑΙ ΔΗΛΑΔΗ ΕΙΣ
ΠΡΟΥΠΤΟΝΙΣΑΣ ΟΝΕ
ΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ Η ΤΟΛΜΑ·
ΕΙ ΜΗ ΟΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙ
ΑΣ ΥΠΑΡΧΟΣ· ΔΕΕΙΣΤΑΣΕ
ΩΣ ΚΑΙ ΦΟΝΩΝ ΤΟΝ ΜΑ
ΖΙΜΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ Η
ΛΑΣΕΝ· ΟΜΕΝΟΥΝ ΟΥ
ΤΩΣ ΑΖΗΛΩΤΟΥ ΦΑΣΟΥΣ
ΕΔΕΖΑΤΟ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΑ

Γ ΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΛΗ
ΘΕΙΤΩΝ ΠΟΝΩΝ ΠΕ
ΣΟΘΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΗΣΩΣ
ΠΡΟΣΤΑΣ ΠΟΙΣΙ ΛΑΦΡΟ
ΤΗΣΙ ΔΑΣ· ΟΙΚΑΔΕ ΥΕΤΟ
ΤΑΣ ΕΞ ΙΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΛΑ
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΖΑΜΕΝΟΣ·
ΝΟΥΘΕΤΗΣΑΣ ΑΥΤΟΥΣ

τηρεῖν τὴν πίστιν ἣ
παρείληφασιν ἔργα
ζεσθαι τὴν ἀρετὴν. ἢ
αὐτοῖς ἔργῳ καὶ λόγῳ
ὑπέδειξεν ἐπειδὴ τοὺ
των ἡ ἰσοστάσιος πρὸς
τε καὶ λαόν. μία βοὴ πά
ντων ἠρθη. τὴν
εἰκόνιαν τοῦ ὑποιμέ
νος ὁδυρομένων. ἣν
τε ἴδῃ νεότης ὁμοῦ καὶ
μα. ἄνδρας. γυναῖκας.
νέους τε ὑστέρους. ἕλλο
γίμους τε καὶ ἀγαμίαν ἄρ
χοντας ἴδιώτας. πάν
τας οἱμωγῇ συμφω
νοῦντας καὶ τὴν ὀρφάνειαν
οὐφέροντας. ὡς τέτη
κεν πατὴρ φωνὴ πᾶραν
τα τολμῆσαι εἰπεῖν.

Πάτερ. συνεκδήμει
σεαυτῷ τὴν πρία
δα. ταύτης κόσ
μου τῆς φωνῆς ὁ γεννά
δας. ἕλωφίσε τῆς ὁρμῆς.
καὶ ὑπέσχετο συμπα
ραμενεῖν αὐτοῖς. μὲ
χρι καὶ ἐπισκόπων πα
ρουσίας καὶ γὰρ ἡμῖν ἕλκυ
ζόμενον. προβαλλομέ
νην τινα τῆς ἐπισκο
πῆς ἀξίωσιν. αὐτὸν φρό
τιδων ἐλευθερωσεν.
ἐπιτρέψητε ἁπλατῆ
ἔξοδον οὕτως οὖν δι
ελυφησαν τῇ ὑποσχέ
σει φαρρήσαντες. ὁρμι-
σθέντες δὲ βαιῶ φθέντες.
τῷδε παρῳχῶτου τρό

που καταπιστεύ
σων οὐ νᾶσιν ἐξ
των καὶ ἰσοστάσιον δόξει
σης τοῖς πράγμασιν αὐ
τοῦ καὶ μέλλοντα ἱστορία
δοξοδοξία. διδασκαλία
καὶ ἱπόνοια τοῦ μακαρίου
πλατυνομένης εἰς πά
σας τῆς πίστεως. ἣν ἐ
γεώργησαν τε καὶ
τῆς νεώργιας τι
μιώτερον. γενέσθαι τῶν
γὰρ τῆς ἐκκλησίας τῆ
ἄρουραν. τὰς μὲν ἐν τῷ
χαρίσιον προτρία. τῶν
δικαίων ἀπάλαττω
τῆς ἀσεβείας. τὰς δὲ ὡ
μᾶλλον προφητικῶς
εἰπεῖν. ἄλλας ἐξεῖρε
τὸν θεῖον λογισμὸν δὲ
ἄρτιως ἐφυόντες κα-
ἔρριζοῦντο. διδάσκα
ἐποάζοντες. καὶ ὁσημέ
νας διεζώννυτο. ἀλ
λὰ πρὸς τάχυν ἐξε τυ
πούντο. ἑτέρα δὲ ἐπε
παίνοντος καὶ προσάλλη
τον ἡμᾶς ἑτοίμοτερα
τὰς δὲ ἀλωσείῃ. τὰς δὲ
θλίβοντες. ἀλλὰ τῇ
λίκα ἡ σειτῶν χύρω
δεις καὶ λογίας ἀξίωντ
δόγματων ἀπεβαλλο.
χῶν κατ᾽ αἰρόλεναι. ἐ
τέρα δὲ ἦσαν ἔνδον. τῶ
ἀποφήκων ἀξίαι. αἱ
δὲ ἄρτος ἡδὺ καὶ τέρπα
σλένες. τοῦτο γὰρ πέ
ρας τῆς γεωργίας. οἷο
πόνεχ᾽ ἡ τῆς τροφῆς

καὶ τοῦ [illegible] ἑνὸς
καὶ ὡς κομιζομένης
καλομένης δὲ ὑφ' ἑτέρων ἄνω
τοῦ δὲ τοιούτου καὶ ἐκ
τοιούτων ὧν τὴν ἰάνη
σπουδασμένος. ἢ δὲ ἀπὸ
λαύσεως χιλιοστὸν οὐ γὰρ
ὡς ἐγὼ προσλιπεῖν ἐτέ-
γεννήσατο ἀλλὰ προῖ
κα χρηστὸς ἦν· τοῦ σε λιπ
πονου καταβαλλομέ
νος· ἃ δὲ πάνο νδε τέθεν
δ' ἐγὼ λιπὲ αὐτῶν τιθεὶς·
ὅ θεὶς συνεβαίνεν αὐτ
πλὴν στέργεσθαι· πλέο
δὲ στέργομένων, ἀλλὰ
λῆσθαι. καὶ τῶν θῶν
προσγίνεσθαι· οὐ
θ' ὑπὸ πλήσσοντι, ἀλλὰ
πειθείᾳ τὴν ἀναίσθησιν
ἐκκλέοντι καὶ ἐν
ἐχιάσταις τυχαῖς ἐμποι
οὖν διὰ τοῦ λόγου·
ὅπως ἐν ἀρτήσαι κύ
πεστι τοῦ λόγου ἡλίσκο
το. ὅ δὲ ἠσπάζοντο τὸ
λογάτων τὸ ἀκριβές·
ἄλλοι τις πόνοις τοῦ
ἀνδρὸς ἀρτηρία
ὑπείκυιτον· ἑτέροι δὲ
τὸ πρόνου τοῦ δαίδος
εἶχον· τοῦ δὲ τὸ ἀνεπι
τηδεύτον τοῦ ἀνδρὸς
καὶ φιλοσοφοῦσι νῦν πε
πλεόν· ὅ δ' ὡς ἐκ λέξαν
τες καὶ τυχόντες τοῦ τὸ
φῆρα λια· ἐφάλλοντι τὴ
ἑαυτῶν περιέποντες

τῶν· καὶ τοῦ δὲ πιεῖ
ζ' αὐτοῦ τῆς ἀγχινοί
ας. ὃν ἐπὶ πᾶσιν ἁπάντα κα
τεπίστευεν· ἀλλὰ τῆς
δυνάμεως ἕκαστον
ἑκάστες τοῦ χάζετο· ὥστε
ἄριστος ἰατρὸς ὅστις τῶν
καμνόντων νέος
καταλλήλον τὴν φάρ
μακα διδιανέμων νε
κάστῳ· καὶ λιπὲ τε δὲ
βιλοσοφίας φενεσιν
αἰκοαῖς καταπίστευ
ων τοῦ μυστηρίου τὰ
τελεία. λιπὲ τε τῶν τε
λείων ἀνδρῶν ἀποκρύ
πτων τὶ· οἷον βασκαί
νων αὐτοῖς τὴς σῴ
λείας· τοῦ σε λιπὲ νῦν λεί
χεδαιμοσία. ὅ σοῦ σαῖς χυ
νῆ προσλιπεῖ τὰ λιέλον
ἦγεν· τοῖς δὲ ἰδίᾳ τὰ
πταίσματα ἐνεφάνι
ζε· τοῖς δὲ ἐπιτιμία.
οἷς τοῦ τοῦ ἦν ἀλυσι
τελεῖν ἔτο· τοῦ σε ἐκ
τροφοῦν τας ἐπῆνει
πατρικῶς τε ἐκαὶ κη
δεμονικῶς· ὃ γὰρ
προσοφωνεῖ ἀνέκο
πει· ἀλλ' ὡς δοποιεῖ τὴ
ἀρετῇ· διὰ τῆς ἀποδο
χῆς ἀγωνιεῖ προσκο
πὴν· ταύτης γὰρ
ῥητορικὴ διαφερει
φιλοσοφίας· ἦ μὲν γὰρ
κολακείᾳ καὶ πηλι
κῇ. ὕφ' ἑαυτὴν τοῖς
ἐγκωμίοις καλεῖ τε
τῶν πελάτην

BIBLIOTHECA REGIA

H

H III

H III

H

36

GREGORII THEOLO.
ORATIONES. I. II.
GREGOR. NYSSENVS
DE GREGORIO
THEOLOGO.

H

H

H

H

GR
510
1510-III

602